

3 1761 04569354 6

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

GAMALNORSK ØRDBOK

MED NYNORSK TYDING

VED

MARIUS HÆGSTAD OG ALF TORP

102 548
—
20/6/10

KRISTIANIA
DET NORSKE SAMLAGET
(LANDSMAALS-LAGET)

UNIVERSITETET I OSLO

1909

Fyreord.

Fyremaalet med dette arbeid er aa gjeva deim som hev hug til aa gjera seg kjende med den gamle norske bokheimen ei lettvent og billeg ordbok. Dei tvo mest bruklege ordbøkerne, dei av Fritzner og Vigfusson, er baade tungvinte og kosesame for aalmenta. Det er sjølvsgagt at naar me skulde naa dette fyremaalet, laut me staka upp ein serskild veg. Boki skulde paa den eine sida vera stutt, men likevel so heilsleg som mogeleg med umsyn paa innhald; umsetjingarne og forklaaringarne laut difor verta so faaordige som raad var. Lange utgreidingar turvtest ogso mindre her, med di nynorsken i so mange høve hev dei same ordi enno. Citat og tilvisningar fann me òg at me kunde gjeva avkall paa ved alle dei ord som fyrr er citatfeste i ordbøkerne av Fritzner, Vigfusson, Egilsson og i Hertzbergs Glossar til Norges gamle love. Finnestad er merkt berre ved ord som her for fyrste gong er oppførde i ordbok, eller der ei onnor tyding av 'ord eller samanheng er framsett, eller andre avvik er gjorde. Paa denne visi vil ordboki, som sjølvsgagt i det store og heile er bygd paa dei fyrr ordbøkerne, vera til nytte ogso for vitskaplegt studium. Ordboki er meint paa aa gjeva berre det gamalnorske ordfanget, ikkje det millomnorske. Soleis er av heimenorske skrifter og brev berre dei medtekne som er fraa tidi fyre 1350¹⁾. Med den islandske bokheimen maatte me taka det noko annarleis, av di mange gamle sogor berre er funne i seine avskrifter, og dei laut daa likevel vera med. Av poetiske ord er alle fraa Den eldre Edda medtekne og hovudordi utanfor, derimot mykje sjeldan samansetningar og kjenningar. Av sernamn hev me teke upp slike namn paa framande stader og folk som kunde vera vande aa kjenna att, òg dessutan dei vigtugaste i norderlandi. Av tilnamn og utnamn er berre eit faatal medtekne, helst ord som hev ei klaar tyding og som ikkje elles finst i gamle kjeldor (t. d. *bláber*). Elles er boki vorti noko ujamn med di at helst i dei fyrste hefti er sume klaare og lett skynande samansetningar ikkje medtekne; soleis er ikkje medtekne alle samansetningar med *aðal*-, *al*-, *all*-, *half*-, *jafn*-, og sjølvsgagt ikkje alle med *ú*-. Rettleiðing til umsetjing vil ein i slike høve finna under fyreleden. I umsetjingi er i dei høve der ny-

¹⁾ Dr. Hjalmar Lindroth, som hev gjeve ei nøgi melding av dei fyrste tri hefti av ordboki i Arkiv för nordisk filologi XXV, synest ikkje ha gaatt denne planen, med di han finn lyte i det at mange ord fraa Dipl. Norv., Aslak Bolt osfr. ikkje er medtekne. Dei er ikkje medtekne av di dei er millomnorske.

norsken enno hev det same ord i same tyding dette sett fyrst, naar det er nokolunde aalgjengt; elles er det jamført med tilvisning til bygd.

Um skipnaden i ordboki er elles merkande: Ordi er oppførde alfabetisk utan omsyn til tydings-samanheng, og soleis vert radi av samansettingar ofte avbroti. Samansettingsstrik er jamnast ikkje bruka, utan der det kjem fleire samansettingar etter kvarandre med same fyreled, som daa ikkje vert uppatt-teken. Sumtid er striket likevel sett til større klaarskap eller av annan grunn.

Med omsyn paa skrivemaaten er merkande, at der gamalnorsken hev fleire skriftformer av same ord, er jamnast berre ei form oppført, soleis berre *-endi* (for *-endi*, *-indi*, *-yndi*), *-an* (for *-an* og *-un*), *-aðr*, *-naðr* (for *-aðr*, *-uðr*, *-naðr*, *-nuðr*), *-ligr* (for *-ligr*, *-legr*, *-lægr*), *-ótr* (for *-ótr* og *-uttr*); *pt* er bruka for *pt* og *ft*, *fn* for *fn* og *mn*, og motsetningspartikelen *ú* for *ú* og *ó*. I mange einskilde høve er det gjort tilvisningar til ei hovudform. Framfor l + guttural eller labial er berre oppførde formerne med stutt vokal (*halfr*). For regelrette substantiv, som høyrer til dei største hovudflokkarne, er bøygningsformer ikkje oppførde. For andre substantiv er tilsett i klomber endingi i genitiv singularis og (etter semikolon) nominativ pluralis; t. d. *björn, m. (bjarnar; birnir)*. Sterke verb er berre oppførde i infinitiv. Ei lista yver alle sterke verb og deira bøygning stend sist i boki. For linne verb er sett bøygningsmerket (*að*), naar dei hev *-aði* i 3dje pers. impf. indikativ, og *d*, *ð* eller *t* med uppatt-tak av konsonanten i fyrevegen (*nd*, *fð*, *pt* osfr.), naar dei i impf. indikativ hev *-di*, *-ði* eller *-ti*, t. d. *baka, v. (að) ɔ: bakaði; dæma, v. (nd) ɔ: dæmdi*. For verb som fær atterljodbrigde, er oppført formi 3dje pers. sing. impf. indikativ, t. d. *berja, v. (barði)*. Av uregelrette verb er hovudformerne nemnde.

Medan arbeidet alt var i gang er det framdrege eit norsk fragment av Henrik Harpestrengs lækjebok ved Hægstad og Den islandske lægebog ved Kålund. Dei nye ordi fraa desse skrifterne som ikkje kunde koma med i ordboki, er upptekne i »Tillegg og rettingar«.

Med omsyn paa utbytingi av arbeidet er aa segja at Marius Hægstad hev gjort utkastet til bokstavarne *a—f*, Alf Torp utkastet til *h*; utkastet til dei andre bokstavarne, *g* og *i—ø*, er gjort av kand. mag. Leiv Heggstad, som me i 1905 tok til medarbeidar. Flestalle ord hev vorte ettersedde i teksterne og tydingi er prøvd i samanhengen. Alle tvilsame ord og stader hev me nøgje prøvt i samraad og sameleis skipnaden av tydingarne.

Arbeidet med ordboki hev av ymse grunnar teke lengre tid enn me hadde tenkt fraa fyrsten, og dette lyt me beda tingarane um orsaking for.

Tilslutt vil me segja prenteverket takk for den umak det hev gjort seg med dette heller vande prentearbeidet.

Tilvisning til skrifter.

- Aasen. Ivar Aasen: Norsk ordbog. Kr.a 1873.
- Ágr. Ágrip af Noregs konunga sögum, utg. av Dahlerup. Kbh. 1880.
- Alex. Alexanders saga, utg. av Unger. Kr.a 1848.
- Alv. Alvissmál i Edda.
- Am. (ell. Atlm.). Atlamál i Edda.
- AM. Arnarnagnæanske handskriftsamling i Kbh.
- Ann. Islandske annaler, utg. av G. Storm. Kr.a 1888.
- AR. Antiquités Russes. Kbh. 1850—1852.
- Ark. Arkiv för nordisk filologi. Lund.
- Bárð. Bárðar saga Snæfellsás. Reykjavík 1902.
- Barl. Barlaams ok Josaphats saga, utg. av Keyser og Unger. Kr.a 1851.
- Bós. Bóasasaga, utg. av Jiriczek. Strassburg 1893.
- Bp. Biskupa sögur. Kbh. 1858, 1878.
- Clar. Clarus saga, utg. av Cederschiöld. Lund 1879.
- Cod. Tunsb. Codex Tunsbergensis. Nye kongél. bibliothek, 642 4to, Kbh.
- D. I. Diplomatarium Islandicum. Kbh. 1857—1876.
- Didr. Saga þiðreks konungs af Bern, utg. av Unger. Kr.a 1853.
- D. N. Diplomatarium Norvegicum. Kr.a.
- Eb. (ell. Eyrb.). Eyrbyggja saga (kap).
- Edda. Den eldre Edda. Tilvisningarne gjeld Norræn fornkvæði utg. av Sophus Bugge. Kr.a 1867.
- Edd. M. Eddica Minora, utg. av A. Heusler og W. Ranich. Dortmund 1903.
- Eg. Egils saga (kap).
- El. Elis saga ok Rosamundu, utg. av E. Kölbjng. Heilbronn 1881.
- Fáfn. Fáfnismál i Edda.
- Fag. Fagrskinna, utg. av F. Jónsson. Kbh. 1902—1903.
- Fbr. Fóstbrœðra saga, utg. av Konrad Gíslason. Kbh. 1852.
- Fjolsv. Fjolsvinnsmál i Edda.
- Flat. Flateyjarbók. Kr.a 1860—1868.
- Fld. Fornaldarsögur Norðrlanda. Kbh. 1829—1830.
- Flór. Sagan af Flóris ok Blankiflúr i „Annaler for nordisk oldkyndighed“ 1850.
- Fm. Fornmanna sögur. Kbh. 1825—1835.
- Forns. Suðr. Fornögur Suðrlanda, utg. av Cederschiöld. Lund.
- Fris. Codex Frisianus. Kr.a 1871.
- Fritzner. Fritzner: Ordbog over det gamle norske sprog. Kr.a 1836—96.
- Frs. Fornögur, utg. av Vigfusson og Möbius. Leipzig 1860.
- Fsk. Fagrskinna, utg. av Munch og Unger. Kr.a 1847.
- Gam. Hægstad og Torp: Gamalnorsk (maalæra, leseestykke, ordlista) Kr.a 1903.
- G. h. M. Grønlands historiske mindesmerker. Kbh. 1838—1845.
- Ghv. Guðrúnarhvøt i Edda.
- Gísl. Tvær sögur af Gísla Súrssyni, utg. av Gíslason. Kbh. 1849.
- Grág. Grágás (Staðarhólsbók) utg. ved V. Finsen. Kbh. 1879.
- Grett. Grettis saga, utg. av Magnusson og Thordarson. Kbh. 1859.
- Grg. Grágás, utg. av V. Finsen. Kbh. 1852.
- Grímn. Grímnismál i Edda.
- Gróg. Grógaldr i Edda.
- Grott. Grottasöngur i Edda.
- G. Tr. Hægstad: Gamalt trøndermaal. Kr.a 1899.
- Guðr. I, II, III. Guðrúnarkviða I, II, III, i Edda.

- Guldberg. G. Guldberg: Die Walthiere des Königsspiegels i Zoologische Annalen, Würzburg, 1904.
- Haldorson. Björn Haldorsons islandske lexikon. Kbh. 1814.
- Hamd. Hamdismál i Edda.
- Hárb. Hárbardsljóð i Edda.
- Harð. Harðar saga Grimkelssonar, utg. i Isl. II.
- Harp. Gamalnorsk fragment av Henrik Harpestreng, utg. av M. Hægstad. Kr.a 1906.
- Hauksbók. Hauksbók, utg. av Det kongelige nordiske oldskriftselskab. Kbh. 1892—1896.
- Háv. Hávarðar saga Ísfirðings, utg. av Thor-darson. Kbh. 1860.
- Hb. Nokkur blöð úr Hauksbók, utg. av J. Þorkelsson. Reykjavík 1865.
- Heið. Saga af Vigastýr ok Heiðarvígum, utg. i Isl. II.
- Heilag. Heilagra manna sögur, utg. av Unger. Kr.a 1877.
- Helr. Helreið Brynhildar i Edda.
- Herv. Hervarar saga ok Heiðreks, utg. av Sophus Bugge i Norrøne skrifter. Kr.a 1865.
- Hít. Sagan af Birni Hítðelakappa, utg. ved G. Fridriksson. Kbh. 1847.
- Hjörv. Helgakviða Hjörvarðssonar i Edda.
- Hkr. Heimskringla, utg. av Unger. Kr.a 1868.
- Hm. Hávamál i Edda.
- Hom. Gammel norsk homiliebog, utg. av Unger. Kr.a 1864.
- Homil. Homiliu-bók, utg. av Wisén. Lund 1872.
- Hrólfs. s. Hrólfs saga kraka, utg. av Finnur Jónsson. Kbh. 1904.
- Hund. I, II. Helgakviða Hundingsbana I, II, i Edda.
- Hým. Hýmiskviða i Edda.
- Hyndl. Hyndluljóð i Edda.
- Invent. Norges ældste kirkeinventar (i Bergens museums aarvog 1909).
- Isl. Íslendinga sögur I og II. Kbh. 1843, 1847.
- Isl. læg. Den islandske lægebog. Cod. Arnab. 433 a, 12mo, utg. av Kålund. Kbh. 1907.
- Kalfsk. Björgynjar Kalfskinn, utg. av Munch. Kr.a 1843.
- Kgs. Kongespeilet. Kr.a 1848.
- Kgs. Brenn. „Speculum regale“, utg. av Dr. Oscar Brenner. München 1881.
- Kgs.* Speculum regale, utg. av Einersen. Soree 1768.
- Klm. Karlamagnus saga ok kappu hans, utg. av Unger. Kr.a 1860.
- Konr. Konraðs saga, utg. i Forn. Suðr.
- Korm. Kormaks saga (kap.).
- Krök. Króka-Refs saga, utg. av Palmi Páls-son. Kbh. 1883.
- Landn. Landnámabók, utg. i Isl. I. Kbh. 1843.
- Lars. Dr. Ludv. Larsson: Ordförrådet i de älsta isländska handskrifterna.
- Laksd. Laxdæla saga (kap.).
- Leif. Leifar fornra kristinna fræða íslenzkra. Kbh. 1878.
- Lex. Poet. Egilsson: Lexicon poeticum. Kbh. 1860.
- Ljósv. Ljósvetninga saga (kap.).
- Lok. Lokasenna i Edda.
- Mag. Magus saga jarls, utg. i Forn. Suðr.
- Mar. Mariu saga, utg. av Unger. Kr.a 1871.
- Mk. Munkelivs brevbok, utg. av Munch. Kr.a 1845.
- Mork. Morkinskinna, utg. av Unger. Kr.a 1867.
- N. folkev. Norske folkeviser, utg. av Landstad. Kr.a 1853.
- N. G. L. Norges gamle love. Kr.a 1846—1885.
- Njála. Sagan af Njáli Þorgeirssyni. Kbh. 1772.
- Nornag. Sogubátr af Nornagesti, utg. av Sophus Bugge i Norrøne skrifter. Kr.a 1865.
- Nyg. M. Nygaard: Udvalg af den norrøne literatur. Bergen 1889.
- Oddr. Oddrúnargrátr i Edda.
- O. H. Saga Ólafs konungs hins helga. Kr.a 1853.
- O. Hm. Ólafs saga hins helga, utg. av Keyser og Unger. Kr.a 1849.
- O. Tr. Saga Ólafs konungs Tryggvasonar, utg. av P. Groth. Kr.a 1895.
- Pamfil. Dialog millom Pamphilus og Galathea, utg. i Bartsch Germania XXIII, 129—141.
- Partalop. Partalopa saga, utg. av Klockhoff. Uppsala 1877.
- Post. Postula sögur, utg. av Unger. Kr.a 1874.
- Pr. Prøver af oldnordisk litteratur, utg. av Konrad Gislason. Kbh. 1860.

- Ra. (og R. A.) 1,2 etc. fragment 1,2 etc. i norsk riksarkiv.
- Reykð. Reykðæla saga, utg. af Vald. Ásmundarson. Reykjavík 1896.
- Rietz. Svensk dialektlexikon av J. E. Rietz. Lund 1867.
- Ríg. Rígsþula i Edda.
- Rím. Rímbegla, utg. av Larsson. Kbh. 1883.
- Ross. Hans Ross: Norsk ordbog. Kr.a 1895.
- Rúnk. Rúnkvæði; sjaa F. Jónssons Literaturhistorie II s. 31.
- S. E. Edda Snorra Sturlusonar. Kbh. 1848—1854.
- Sex Sögub. Sex sögubættir, utg. av Jón Þorkelsson (2. utg.). Kbh. 1895.
- Sig. I, II, III. Sigurðarkviða Fáfnisbana I, II, III, i Edda.
- Sigrdríf. Sigrdrífumál i Edda.
- Skirn. Skirmismál i Edda.
- Sól. Sólarljóð i Edda.
- Stj. Stjórn, utg. av Unger. Kr.a 1862.
- Str. Strengleikar eða Ljóðabók, utg. av Keyser og Unger. Kr.a 1850.
- Strøm. H. Strøm: Søndmørs beskrivelse. 1772. Sturl. Sturlunga saga, utg. av Vigfusson. Oxford 1878.
- Svarfd. Svarfdæla saga (kap.).
- Thom. Thomas saga erkibyskups, utg. av Unger. Kr.a 1869.
- Þ. Jón. Sagan af Þjalar-Jón. Reykjavík 1857.
- Þorð. hr. Þorðar saga hreðu (kap.).
- Vápn. Vápnfirðinga saga, utg. ved G. Thor-darson. Kbh. 1848.
- Vatsd. Vatsdæla saga (kap.).
- Vígagl. Vígaglúms saga (kap.).
- Vigf. Cleasby's ordbok ved Vigfusson. Oxford 1874.
- Wille. Beskrivelse over Sillegjords præstegield. Kbh. 1786.
- Vsp. Völuspá i Edda.
- Vulg. Vulgata.
- Vol. Völundarkviða i Edda.
- Völs. Völsunga saga, utg. av Sophus Bugge i Norrøne skrifter. Kr.a 1865.
- Æf. Íslenzk Æventyri, utg. av Gering. Halle 1882.

Avstylinger.

a. eller adj. adjektiv, eigenskapsord.	dial. dialekt.	gl. gamaltysk.
aalm. aalment, vanleg.	dkt. dilikt.	gn. gamalnorsk.
Agd. Agder.	d. s. det same.	got. gotisk.
ags. angelsaksisk, gamalengelsk.	dsk. dansk.	gr. græsk.
akk. akkusativ, motfall.	dual. dualis, tvo-tal.	gram. grammatiken, maallæra.
akt. aktiv, gjereform.	eig. eigenleg.	Gul. Guldalen.
art. artikel, kjenneord.	eink. einkvar. eitk. eitkvart.	Hadel. Hadeland.
Austf. Austföld, Smaaleni.	<i>e-m = einhverjum; e-n = einhverni; e-s = einhvørs; e-t = eitvert; e-u = einhverju</i>	Hall. Hallingdalen.
Austl. Austlandet.	osfr.	Hard. Hardanger.
av. adv. adverb, fylgjeord.	eng. engelsk.	hdskr. handskrift.
avbr. avbrigde, variant.	f. femininum, hokynsord.	Heidm. Heidmarki.
Berg. Bergens stift.	Finnm. Finnmarki.	Helg. Helgeland.
b. f. bundi form.	Fosu i Trøndelag.	I. Indre, t. d. INFj.
Busk. Buskerud.	fr. fransk.	<i>imper.</i> imperativ, bjodemaate.
Dal. Dalarne (i Stavanger amt).	fær. færøysk.	<i>impf.</i> imperfektum, fortid.
dat. dativ, sidefall.	Gbr. Gudbrandsdalen.	<i>ind.</i> indikativ, forteljemaate.
d. e. det er.	gen. genitiv, eigefall.	<i>indekl.</i> indeklinabel, ubøygjelig.
dem. demonstrativ, peikande.	gfr. gamalfransk.	<i>inf.</i> infinitiv, nemnemaate.
	ght. gamalhøgtysk.	Innh. Innherad.

<i>interj.</i> interjeksjon, utropsord.	nyn. nynorsk.	serl. serleg.
<i>intr.</i> intransitiv, upaaverkande.	o. a. og anna.	Set. Setesdal.
isl. islandsk.	odl. (eller: o. dl.) og dilikt.	Sfj. Sunnfjord.
istf. i staden for.	ofl. (eller: o. fl.) og fleire.	Shl. Sunnhordland.
jfr. jamfør, samanlikna.	Ork. Orkedalen.	<i>sing.</i> singularis, eintal.
Jæd. Jæderen.	osfr. (eller: o. s. fr.) og so frametter.	sj. eller sjld. sjeldan.
kap. kapitel.	Oslo, landet um indre Oslofjorden.	skr. skrive.
kelt. keltisk.	part. partikel, smaaord.	Smaal. Smaaleni, Austfold.
koll. kollektiv, mengdenamn.	<i>partic.</i> particip, eigenskapsmaate.	smlk. samanlikna.
<i>komp.</i> komparativ, høgre grad.	<i>pass.</i> passiv, lideform.	sms. samansetning.
<i>konj.</i> konjunksjon (bindeord); konjunktiv (ynskjemaate).	<i>perf.</i> perfektum, ferdig notid.	Snm. Sunnmøre.
lat. latin.	pers. person, eller: personleg.	Stjerd. Stjerdalen.
Li. Lista.	<i>pl.</i> pluralis, fleirtal.	<i>sup.</i> superlativ, høgste grad.
m. maskulinum, hankynsord.	poet. poetisk, bruka i skaldskap.	t. tysk.
Ma. Mandal.	<i>poss.</i> possessiv, eignedoms.	t. d. til dømes.
mht. millom-høgtysk.	<i>pron.</i> pronomen.	Tel. Telemarki.
mlat. millomalders latin.	<i>præp.</i> præposition, styreord.	tr. transitiv, paaaverkande.
m. m. med meir.	<i>præs.</i> præsens, notid.	Trønd. Trøndelag, Trondheim stift.
mn. millomnorsk.	Rbg. Robyggjelag (med Setesdal).	tyd. tyding.
mnt. millom-nedertysk.	<i>rec.</i> reciprok.	<i>ub. f.</i> ubundi form.
mots. motsett.	<i>refl.</i> reflexiv.	ubr. ubrukande.
mrk. merk.	<i>rel.</i> relativ.	upers. upersonleg.
m. st. mange stader.	Ring. Ringerike.	upph. opphavleg.
mt. millomtysk.	Rog. Rogaland, d. e. Ryf., Jæd. og Dal.	utt. uttala.
n. neutrum, inkjekynsord.	Rom. Romerike.	V. Vestre, t. d. VAgd.
Namd. Namdalen.	Romsd. Romsdalen.	v. verbum, gjerningsord.
N. Nordre, t. d. NBerg.	russ. russisk.	Vald. Valdres.
Ndm. Nordmøre.	Ryf. Ryfylke.	Vestf. Vestfold, Jarlsberg og Larvik amt.
Ned. Nedenæs, Aust-Agder.	s. substantiv, tingord.	vestg. vestgermansk.
Nfj. Nordfjord.	S. Søre, t. d. SBerg.	vok. vokal.
Nhl. Nordhordland.	sc. scilicet.	v. r. verbum reflexivum, atterverkande verb.
<i>nom.</i> nominativ, nemnefall.	s. d. sjaa det.	v. st. sterkt verb.
Nordl. Nordland.		Y. Ytre, t. d. YNamd.
<i>num.</i> numeral, talord.		yverf. yverført, figurleg.
Num. Numedalen.		Øystd. Øyterdalen.

* tyder at forni ikkje er funni i dei gamle skrifter.

Ordi er uppsette etter denne bokstavrekkeja: a (å) b c d (ð) e (é) f g h i (i) j k l m n o (ó) p r s t þ u (ú) v x y (ý) z æ ø œ ę.

Det norske maalet fyre 1350.

Av Marius Hægstad.

Dei eldste maalminni her i landet er innhogne paa steinar eller rita paa brak-teatar, spenne, ringar og ymse andre ting av metal, tre eller bein med runeteikn. Den eldste rune-innskrifti i Norig er vel innskrifti paa Einang-steinen i Valdres, der det stend:

ðagan þak runo faihiðo,

paa vanleg gamal-norsk: (*Ek*) *Dagr þær rúnar fáða*, d. e. (Eg) Dag rita desse runer. Denne innskrifti er fraa det 4. hundr. etter Kr., og runerne høyrer til den eldre runerekka, som hadde 24 bokstavar. Innskrifter med dette slag runer hev dei funne paa alle kantar av landet, og sameleis i Sverige og Danmark. Dei eldste er vel fraa umkr. 300 etter Kr., dei yngste fraa det 8. hundr.

Maalet i desse innskrifterne, som me kann kalla frumnordisk (urnordisk), er mykje likt gotisk og hev mange ovgamle former. Og anten innskrifterne er fraa Norig eller Sverige eller Danmark, er maalet sameleis aa kalla, so det ser ut etter desse innskrifterne, som folki yver alle Norderlandi hev tala same maalet i tidi fyre det 8. hundr.

Umkring 800 gjeng den eldre runerekka or bruk, og det kjem ei ny skrift som me kallar den yngre runerekka. Denne nye skrifti hev berre 16 bokstavar, til deils med anna skap enn den eldre. Av innskrifter med dei yngre runer er der mange hundrad spreidde yver Norig, Sverige og Danmark. I desse innskrifter syner det seg tidleg, og serleg i det 10. hundr., tydeleg ulikskap millom norsk paa den eine sida og svensk og dansk paa hi. Me finn endaa i denne tidi paa danske og svenske runesteinar dei opphavlege tviljodar samandregne til lange sjølvjodar (*stein til stin*, d. e. sten).

Paa hi sida er der ein merkeleg likskap i maalvegen langt ut gjennom tidi millom Norig og dei norske øyarne i Vesterhavet (Island osfr.) i motsetning til svensk og dansk. Likskapen er so stor at han jamvel talar for at maalet i Norig — i alle fall i Gulatinglag — maa ha fenge det meste av sin sersvip baade i ljodverket, formlæra og ordrikt, stutt sagt si typiske form, fyre 900, og at det er denne serform av nordisk maal som utfararane tok med seg i landnaamstidi. Enno i det 13. hundr. er der slik ein likskap at det stundom kann vera vandt aa avgjera med full vissa um eit skriftstykke er islandsk eller heimenorsk.

Men um me soleis etter ymse merke kann slutta at norsken hev skilt seg ut fraa svensk og dansk alt fyre 900, er det aa merka at det endaa gjeng 250 aar, fyrr me fær nokolunde full greida paa maaltstandet i Norigsvelde. For det er fyrsta fraa tidebilet etter umkring 1150 at me hev handskrifter med lengre samanhagande tekst og skrivne med latinske bokstavar. Den latinske skrifti, som sjølvsgt kunde gjeva eit klarare bilæte av maalet enn den ufullkomne runeskrifti ho løyste av, kom til oss fraa

England umkr. aar 1000 saman med kristendomen. Ho hev utan tvil alt i det 11. hundr. vore nytta til uppteikningar paa môrsmaalet; men av det som er skrive fyre midten av 12. hundr., er ingen ting att i grunnskrift.

Engelsmennerne hadde det den tid so med skrifti, at dei bruka ikkje nett same bokstavteikni, naar dei skreiv môrsmaalet sitt, som naar dei skreiv paa latin. Soleis skreiv dei i angelsaksiske brev *f*, men i latinske *f*, og sameleis i angelsaksisk *ƿ*, men i latinsk *v* eller *u*. Dei tvo andande dentalar som ikkje finst i latin skreiv dei *þ* og *ð*.

Tek me fyre oss dei eldste norske handskrifter — fraa umkr. 1150 og frametter — ser me her ein merkeleg ulikskap med umsyn til skriftteikn i dei ymse skrifter. Soleis hev dei i Trøndelag og aust i Norig, naar dei skreiv norsk, bruka dei same skriftteikni som engelsmannen, naar han skreiv angelsaksisk. I dei norske brevi fraa desse kantar finn me daa angelsaksisk *f* og *v*, og det vert gjort skilnad millom *þ* og *ð* som i England i tidi etter kong Alfred. I latinsk tekst brukar dei derimot i trøndske og austlandsk den vanlege latinske skrifti. Stutt sagt: i Trøndelag og paa Austlandet finn me det same skrifttilstandet som i England. — Annarleis er det i dei eldste islandske skrifter; her finn me i den eldste tid berre latinske skriftteikn (karolingsk minuskel) baade i norrøn og latinsk tekst; den andande tannljoden vert skriven *þ*, anten han er klangleis eller klangfær. — I dei eldste skrifter fraa Vestlandet i Norig finn me ei blanding av angelsaksiske og latinske skriftteikn, mest angelsaksisk nordpaa, og mest latinsk paa Sudvestlandet. Det er likevel aa merka, at endaa dei eldste handskrifterne fraa Sudvestlandet er etter maaten ikkje mykje gamle. Ogso i vestlandsk finn me i den eldste skrifti *þ* baade for *þ* og *ð* liksom paa Island.

Det er soleis mest likt til at Island og Vestlandet i Norig i den fyrste skrifttidi hev bruka berre rein-latinsk skrift baade i norsk og latinsk tekst, men Trøndelag og Austlandet hev havt angelsaksisk skrift i norsk, og latinsk skrift i latinsk tekst. Den austnorske, serleg den trøndske skrivemaaten, hadde den største utbreidingsevna. Umkring 1200 og i fyrste fjordepart av 13. hundr. hev skriftteikn, som fyrr var sermerkelege for austnorsk, vorte innførde — det eine etter det andre — i islandsk, og hev der trengt burt dei gamle latinske bokstavteikn eller fenge sess atmede deim; etter 1225 finn me soleis ofte *þ* og *ð* i islandsk liksom i heimenorsk skrift. I denne vegen er det utvilsamt Nidaros, det viktugaste kulturcentrum i Norig, som hev havt den største innverknaden. Vest i Norig synðst det som angelsaksiske eller trøndske skriftteikn (i staden for dei opphavleg rein-latinske) hev vorte upptekne endaa tidlegare enn paa Island, og dette er truleg grunnen til den blandingi av latinsk og angelsaksisk skrift som me her finn alt i 12. hundr. Umkring 1250 hev den trøndske skrifti fenge herredømet aa kalla, baade i Norig og paa Island; men merke etter det eldre tilstand kann me sume stader raaka paa so langt ned som i det 14. hundr.

Det norske maalvaldet rakk i den gamalnorske tid mykje vidare enn no. Umfram hovudlandet Norig (med Bohuslen, Herjedalen og Jamteland), høyrde ogso Island, Grønland, Færøyarne, Hjaltland, Orknøy, Suderøyarne, Man, og sume bygder i Skotland og Irland (umkr. 800—1250) til den norske maal-umkverven.

Det er sjølv sagt at maalet ikkje kunde halda seg lenge eins — um det nokosinne hev vore heiltupp eins — paa so vidskilde stader. Det maalet me finn i handskrifterne fraa 1150 og frametter syner daa heller ikkje fram ei einkyndt form, men fleire innbyrdes noko ulike maalfomer, som tydeleg viser at det er maalføre me hev for oss. Den samtidige ulikskapen millom sume av desse maalføri, t. d. sudvestlandsk og trøndske, kann vera større eller lettare paavisande enn den ulikskapen som maalkokstren gjenom heile tidebilet hev skapa innanfor kvart einskilt av deim. Men likskapen millom deim er like fullt større enn ulikskapen, og serleg er det merkande at der er ymse ting, som

gjerne er sams for deim alle i motsetning til austnordisk (svensk og dansk), og som difor er serlege kjennemerke paa norsk maal.

Slike gamle norske maalmerke er:

1. Utljodande *ú* i stomnen av mange ord, som i austnordisk hev *ó*, t. d. *brú, bú, búi* f. *gnúa, knúi, kú, snúa, sú, trú*; austn. *bro, bo, bod, gnoa* osfr.
2. Yvergang av *e, i, y* og *æ* til konsonantisk *i* (seinare *j*), framfor *a, o, u*, t. d. *sjá v. fjáandi* m. *bjár* gen. sing. av *bær*; austn. *sea, fiande, byar*.
3. *pp, tt, kk* i mange høve, der austn. held paa det eldre *mp, nt, nk*, t. d. *kappi* m. *kleppr* m. *brattr* a. *batt, vatt, fletta*, f. *ekkjja, f. lekkja* f.; austn. *kempe, klimper, brant, bant, vant, flinta* sv. *ænkia, lænke* (dsk).
4. Ljodbrigde ved *i* og *r* (*z*) i mange høve, der austn. ikkje hev det; t. d. *færi, væri* 3 pers. sing. imperf. konj. av *fara, vera* (austn. *fore, vare*); *heldr, tekr* 3 pers. sing. præs. indik. av *halda, taka* (austn. *halder, taker*); *fær* n. *gler* n. *lær* n. *mær* f. osfr. (austn. *far, glar, lar, mar*).
5. Ljodbrigde ved *u* i mange høve, der austn. ikkje hev det, t. d. *stong* f. *lond* n. pl. *londum* dat. pl. *vottr* m. *sok* f.; austn. *stang, land, landum, vante, sak*.
6. Endingi *-ir* i nom. plur. av ymse maskulina, som i austn. hev *-iar, -iær*, t. d. *drengir*; austn. *drengiar*.
7. Endingi *-unum* i bunde dat. plur. av substantiv, medan austn. hadde *-umen*, t. d. *fótunum*; austn. *fotumen*.
8. Pronomen *ek, vér* (*mér*), *ér* (*hér*), *sem, hverr*; austn. *iak, vi(r), i(r), sum, huar*.
9. Imperfekt indik. paa *-ra*, i 3 pers. sing. *-ri*, t. d. *seri*; austn. *saþe*.
10. Refleksive verb paa *-sk* (sidan *-st*), medan austn. hadde *-ss*, t. d. *kallask* (*-ast*); austn. *kallass*.

Til desse eldegamle maalmerki kjem sidan:

11. Norsk held uppe dei gamle tviljodarne *au, ei, ey*, som i austnordisk vert samandregne til *ø, e, ø*; norsk: *dauðr* a. *auga* n. *steinn* m. *heyra* v. *leysa* v.; dansk: *døbr, øga, stin* (o: *sten*, fyre 1000), *høra, løsa*; svensk: *tufþr* (o: *døþr*, fyre 1200), *øga, stin* (o: *sten*, fyre 1000), *høra, løsa, Frumuntr* (o: *Frømundr*, umkr. 1100).

Dei fleste av desse merki vil den dag i dag fylgja norsk, islandsk og færøymaal, og skilja deim fraa svensk og dansk.

Som ovanfor nemnt er dei eldste gamalnorske skrifter skrivne paa maalføre. Dei maalføri me her serleg skal umhandla, kann me fylgja i skrift gjenom heile den gamalnorske tidi (til umkr. 1350). Di eldre handskrifti er, di reinare er jammast maalføret. Naar det lid ut i det 13. hundr., daa det vart skriva mykje paa mange maalføre, blandar det seg ofte inn i skrifti former fraa andre maalføre enn sjølve skrivaren sitt. Den strenge ordstøde rettskrivning var ukjend i dei tider, og den som skreiv kunde venta paaverka fraa mange kantar. Soleis var det ei sjølvfylgja at maalføret i det eller dei fyreleggi han fraa fyrstone hadde lært aa skriva etter, verka paa maalførmann hans. Denne paaverknaden hev alltid og allstad mykje aa segja. Dei innbyrdes ulike maalførerne i bøker og brev som skrivaren kom til aa lesa, maatte ogso gjera sitt. Dette slag paaverknad kom daa helst fraa dei maalføri, som til kvar tid vart bruka mest i skrift, eller som av annan grunn var mest vyrde. Det var daa jammast islandsk og trøndsk; men ogso nordvestlandsk og austlandsk hev havt si tid. Var det etter diktat at skrivaren skreiv, vilde maalføret lett verta paaverka av maalføret til den som diktera. Og heldt skrivaren seg paa ein stad med eit anna maalføre enn hans eige, kunde det bygdemaalet han høyrde omkring seg, blanda seg med hans. Di lenger det lid fram i tidi, og di meir det vert av skrift og lesnad, di større vert paaverknaden. Til dette kjem at det i slutten av det 13. hundr. veks fram eit slag r i k s m a a l, bygt paa

trøndsk og vestlandsk. Denne maalformi, som synest uppkomi i Bjørgvin, kanskje fyrst i kongsgarden og i samanheng med arbeidet paa ei sams logbok for heile landet, hev gjort mykje til aa jamna ut diplommaalet og logmaalet i det 14. hundr. paa alle kantar av Norig*). Det er difor oftast vandare aa skilja ut maalføret i eit skriftstykke fraa tidi omkring 1350 enn fraa 1250, naar det ikkje nettupp gjeld islandsk, som paa denne tidi (1350) hev fenge so serskild ein maksel, at det er klaart utskilt fraa dei heimenorske maalformer.

So er det dessumfram merkande at dei fleste handskrifter me no hev atter fraa gamalnorsk tid, er avskrifter etter eldre opphavsskrifter som er burtkomne. Dei gamle avskrivningar hev ikkje alltid gjenge fram paa same maaten med umsyn paa maalet i avskrifti. Sume hev fylgt fyreleggi nokolunde nøgje, det vil segja so nøgje som me kann venta det i ei tid utan grammatikalsk rettleiding. Eit døme paa slik avskrift er den tridje handi i den gamle norske homiliebooki, som hev skrive av tvo stykke, eit paa rygsk og eit paa trøndsk maalføre**). Men dei fleste avskrivningar i eldre tider hev snutt maalformi i opphavsskrifti um til sitt eige maalføre so godt dei kunde. Paa dette er der so mange døme at me kann segja, at ei gamalnorsk avskrift oftast syner fram maalformi til avskrivaren.

Med dei opplysningar me no hev um dei gamalnorske maalføri, kann me skilja millom tvo store maalgreinir:

- I. den austnorske maalgreini i det eigenlege Trøndelag og paa Austlandet;
- II. den vestnorske maalgreini, som alt i mykje gamall tid kløyvde seg i tvo hovudgreiner:

- A. den nordvestlandske greini i Romsdalen, Sunnmøre, Nordfjord, Sunnfjord og Ytre Sogn;
- B. den sudvestlandske greini i Vest-Norig (Indre Sogn, Voss, Hordaland, Hardanger, Rogaland, Agder, Robyggjelag, Setesdalen og Vest-Telemark) og paa Island, Færøyarne og Hjalmland, venteleg ogso i dei andre norske nybygder i Vesterhavet.

Me vil no umhandla kvar av desse greinerne for seg.

I. Den austnorske maalgreini.

Denne greini skil seg mest ut ved det, at der er inkje (eller lite) ljodbrigde av *a* ved *u*, naar *u* stend i neste staving (*mannum, kallaðum*), og at der er ljodsamhøve (vokalharmoni) millom endingsvokalarne *e, i, o, u* og den vokalen som stend i stavingi fyre (*syni*, dat. sing. av *sunr* m., ikkje *syne*; *fate*, dat. sing. av *fat* n., ikkje *fati*). Me set hit ei prøva av den eldste austnorsk, soleis som han vart skriven i Trøndelag umkr. midten av 12. hundr. Prøva er eit stykke or ei legendebok, som det no berre er 3 blad att av. Til samanlikning med maalformi preutar me av same stykke attmed paa det normalmaalet som *Gamalnorsk ordbok* brukar.

Or *Blasius* saga. Trøndsk, umkr. 1150. (Etter hdskr. Am. 655 IX qv.)***).

Med vanleg rettskrivning.

<p>þa gec sialfr drotten ifuir sío bærfœtr¹⁾ sva sem a lande. þa es han vas licamr Oc bauð han petro postola sinum at ganga á 1) yver æ stend aksent.</p>	<p>þá gekk sjalfr dróttinn yfir sjó berfættu svá sem á landi, þá er hann var líkamr, ok bauð han Petro postola sínum at ganga á sjó</p>
--	---

*) Sjaa Maalet i dei gamle norske kongebrev. Vidensk.selsk. skrifter. Hist.-fil. klasse 1902 no. 1.

**) Prenta i Ungers utgaava av Gammel norsk homiliebook, sid. 202—213.

***) Facsim. i Palæografisk Atlas, udg. af kommissionen for det arnam. legat, Kbh. 1905, no. 9. Ogso prenta i Heilagra manna sögur, udg. af C. R. Unger, Christiania 1877. I, s. 269°—270°.

sio till sín. En þat er han væitti postola sinum. Þat ma han væita mer. hinum óminsta þrele sinum. En þa er han þetta mælte. Þa fór han till. Tiarnarennar með Iarle. Oc með ó tallægom lýð oc fiolda. liðrs. En han oc hafðe cros marc gort fyrir ser a vatneno. Þa gec han a tiornnena. ut sva sem a þyrri Iarðu. eða alande. En þa es han com ut ationnena miðia þa sættisc han niðr. Oc callaðe þaðan á Iarllen. oc a allan lýð oc mælte sua. Ef noccor það er igudum yðrum. Eða yðr sialfum er noccor straust á þeim. Þa gangeð ér á vatnet út æftir mer inamfne þeirra. At ér megeð oss sva syna craft þeirra. Þa toco atta tigr manna at blota dioflum. Oc gengo diarfliga ut á vatnet. oc succu þegar aller sem bly. En engell guð com af himni. oc skæin lios mikit ifuir guð vin. oc pislar vatt. Allan matto lioset sia. En þeir são vægi egellen gudz fyrir lyoseno. En ængell mælte viðr Blasium. Gage þu af vatne. Oc skynd till dyrðar þeirrar es þer ar buin af guði. Þa ræis Blasius. Up oc gec en ávatne sem alande. Oc undraðesc allr lýðr lios þat er vittraðesc yfuir hanum. Oc biart læicc anlits hans. En þo at Iarlr sæe slicar Iartæinar þa mate han æigi skilia. ne scapasc till truar. Oc æigi vildi han hæfta grim læic sin.

Her er merkande:

Skrifti hev angelsaksisk *f*, *v* og *r* og serskilde teikn for den klanglause andande tannljod (*þ*) og den klangføre (*ð*). For *þ* vert i pronomiale ord etter punktum bruka *D* med strik gjenom hovudstaven, liksom i sume andre heimenorske handskrifter.

Aldersmerke. For *k* vert i prøva skrive *c* allstad so nær som framfor palatalar (linne vokalar), soleis: *gec*, *grimlæic*, *toco*, *com*, *callaðe*, *succu*, men *skæin*, *skilia*, *skynd*. Dette peikar paa ei skrift-tid fyre 1200. — I staden for den relative partikel er finn me her ofte *es*, *þa es*; sameleis verbalformerne *es* og *vas* for er og var av *vera*. Um dette slag former veit me at dei paa Island hadde *es* og *vas* til omkring 1200 — Snorre brukar mest *er* —, men at det paa Orknøyarne var *er* og *var* so tidleg som omkring 1150. Til Orknøyarne maa dette maalskiftet ha kome fraa Norig, og yvergangen *s* til *r* maa ðaa ha vore gjenomført nokolunde i Norig i fyrste helvti av det 12. hundr. Formerne *es* og *vas* i denne prøva hev soleis ein høg alder. — I staden for det vanlege pronomer *þér* (de) hev prøva den eldste formi *ér* (jfr. tysk *ihr*). — 2 pers. plur. av verb hev den gamle endingi *-eð* (*gangeð*). — Den refleksive verbalending er *-sk* (ikkje *-st*): *sættisc*, *undraðesc*; dette er den eldste formi me kjenner.

Handskrifti hev likevel ikkje fylgjerett gjenomført alle desse gamle formerne. Nokre faa stader utanfor denne prøva vert det bruka *k* for *c*, soleis alltid i *konongr*; den relative partikel heiter oftare *er* enn *es*, og det personlege pronomer i 2 pers. plur. vert oftare skrive *þér* enn *ér*. Dette viser at handskrifti er fraa ei yvergangstid, eller at

til sín. En þat er hann veitti postola sinum, þat má hann veita mér, hinum úminsta þræli sinum. En þá er hann þetta mælti, þá fór hann til tjarnarinnar með jarli ok með útaligum lýð ok fjöldu liðs. En hann ok hafði krossmark gort fyrir sér á vatninu. Þá gekk hann á tjörnina út svá sem á þurri jörðu eða á landi. En þá er hann kom út á tjörnina miðja, þá settist hann niðr, ok kallaði þaðan á jarlinn ok á allan lýð ok mælti svá: „Ef nokkur dáð er í guðum yðrum eða yðr sjölfum er nokkurs traust á þeim, þá gangit þér á vatnit út eptir mér í nafni þeirra, at þér megit oss svá sýna krapt þeirra. Þá tóku átta tigr manna at blóta djoflum ok gengu djarfliga út á vatnit ok succu þegar allir sem blý. En engill guðs kom af himni, ok skein ljós mikit yfir guðs vin ok píslarvatt. Allir máttu ljósit sjá, en þeir sáu eigi engilinn guðs fyrir ljósinu. En engill mælti við Blasium: „Gakk þú af vatni, ok skynd til dyrðar þeirrar er þér er búin af guði.“ Þá reis Blasius upp ok gekk en á vatni sem á landi, ok undraðist allr lýðr ljós þat er vittraðist yfir honum ok hjartleik andlits hans. En þó at jarl sæi slíkar jarteinar, þá mátti hann eigi skilja né skapast til trúar, ok eigi vildi hann hepta grimmeik sinn.

hó er ei avskrift etter ei upphavsskrift som ikkje kann ha vore yngre enn fyrstningi av det 12. hundr. Men avskrifti sjølv kann ikkje vel vera yngre enn 1150, og er den eldste handskrifti paa norsk maal me hev att i Norig.

Maalføremerke. *a* held seg i stomnen av ord og vert ikkje til *o*, um der i næste staving kjem ein *u*, t. d. *Iarðu, sialfum, hanum* *); naar det stend *dioftum*, er det for di ein *u* er burtfallen her millom *f* og *l*. — Endingsvokalarne *e* og *i* skifter etter visse reglar. Soleis er der t. d. alltid *e* i endingi, naar det stend ein *a* eller *o* i stavingi i fyrevegen (*lande, aller, drotten*), men i dersom der stend ein *i* eller *y* (*mikit, fyrir, þyrrí*). Sameleis skifter *o* og *u*, so der er *o* i endingi, naar stavingi fyre hev *á* eller *o* (*sáo, matto, toco*), men *u* dersom ho hev *a* eller *i* (*hanum, sinum*). Dette tilsaman er utvilsame austnorske merke. — Motsetningspartikelen er paa Austlandet mest *ú-*, men nordanfjells *ó-*; prøva hev *ó-*: *ótallægum*. Dette talar for at prøva er nordanfjells. Legg me daa til at ho ogso i andre ting, baade med umsyn paa skrift og maalform samstavar med ei rekkja av diplom fraa Nidaros, og skriv t. d. *æi* for *ei*, *æy* for *ey* eller *øy*, er det audsynlegt at maalføret er fraa Trøndelag. Med dette høver ogso formi *tiorn* (o: *tiorn*) f. i prøva; den austlandske formi no er helst *tjern* (*tjenn, kjenn*) n. av gamalnorsk *tiarn*, n., medan ordet nordanfjells heiter *tjörn* (*kjörn*) f. liksom i prøva her.

Korleis trøndskan saag ut umkr. hundrad aar etter fær me eit bilæte av i denne næste prøva, som er teki fraa ei god seinare islandsk avskrift av *Fagerskinna* (upphavsskrifti er burtkomi so nær som eitt blad).

Or Fagerskinna. Trøndsk, umkr. 1250. (Etter Finnur Jónssons utg. Kbh. 1902—03, sid. 227¹⁶—228¹⁷).

Eftir þetta for hann aftr til Miklagarðz. oc þui nest gierðest osætte af drottningu Zoe til Harallz. var su soken fyrsta gefinn Haralde. at hann hafðe gull þat er atte Girkia konongr. oc eigi upp greitt sem log stoðo til. oc hafðe sialfr meira af eignaz en konongr hafðe veitt hanum. sagðu sva at a þeirri stundu er hann var ifir konongs hær. hafðe ekki gull komet af galeiðum. Annr soc var su at Zoe drotning kiendi Haralld. at hann tiðcaðest Mariu sonar dottor heunar. Haralldr bað hennar oc fecc eigi. þat sægia menn þeir er veret hafa i Miklagarðe. at Væringjar minnaz sva frasagnar. at Zoe drotning villdi siolf hafa Haralld. Zoe drotning oc Munakus keisare leto taca Haralld oc leiða bundinn til myrkvastofu. oc .ii. menn með hanum. Ulf er siðan var stallare hans. oc Halldor Snorrason. oc ner myrkva stofonne a stræteno syndist hanum hinn hælgi Olafur konongr var þar siðan gorr kapella hinum hælga Olafe kononge oc stændr su kapella enn.

Endeleg set me hit ei prøva paa maalet i Trøndelag fraa umkr. 1300 og ei fraa seinare gamalnorsk tid.

Brudvigings-ord. Trøndsk, umkr. 1300. (Or Manuale Norvegicum, blad 13 b 9; Thotts Saml. 110, oct., Kbh.).

Med vanleg rettskrivning.

<p>þer er her eroð komen hvartvæggja frændr & vinir mæðr þæssare ráðagerð munnvð vm hafa hvxat. at þesso sambande mægi ængi sa luter er guðs logh mæge firrþioða hvarke at frændsemi ne at sifskapum. En ef þer hafeð þetta fundit æða reflat Sva ok høyrnt hælðr siðan en aðr en</p>	<p>„Þér er hér erut komin hvártveggja frændr ok vinir með þæssari ráðagerð, munut um hafa hugsat, at þessu sambandi megi engi sá hlutr, er guðs log megi fyrirþjóða, hvárki at frændsemi né at sifskopum. En ef þér hafit þetta fundit eða reflat, svá ok heyrnt heldr siðan en aðr en þetta rézt, þá segit til</p>
---	---

*) Handskrifti hev her *hū*, som vert upployt *honon* i Heilag. I 270¹⁰ og i Pal. Atlas. Men der som fragmenti hev ordet fullskrive, t. d. Heilag. II 20² Post. 824²³ og soleis maa ein daa löysa upp *hū* alle stader.

þætta rez þa sæggit til sva sem þer vitid firir guði sannast. ok þer vilit svara a doma degi. Ok þet byð ek ycker i guðs namfne & hællagrar kirkju i þætta hiunskaps band skalvð bera & varðvæita ef þit vitid hællðr neokor forboð i þvissa male æða hafe annat hvart yekat sællða tru mæð hanðsale. þu annare kono æða þv aðrum karlmanne. En nu æigi þit iatta i hœyrn guðz & hællagrar kirkju & firir mer at vilia yckrum þesso sambande. Vilt þu N þessa kono taka þer till æignar kono. at gœyma hennar sva sivkrar sem hællar Vill tu taka þenna man þer till æignar manns at gæta & varðvæita sva sivkan sem hællan. at hvat er ycker kann till handa at bera mæðan þit livid bæðe skolu þit hallda þessor guðs logh & æigi raska þessare samtengging. Mæð þessom fir sagðum kaupmala fær ek þer hono i guðs namfni. Mæð þæsso finger gulli festi ek þic. & þætta syllfer gef ek þer ok m₃ mer siallfum sœme ek þic ok sva længgi sem mit lifum skal ek þic hallda m₃ guðs hiolpp & miskun.

svá sem þér vitit fyrir guði sannast ok þér vilit svara á dómadegi. Ok þat býð ek ykkir í guðs nafni ok heilagrar kirkju, er þetta hjúnskaps band skulut bera ok varðveita ef þit vitit heldr nokkur forboð í þvissa máli eða hafi annathvært ykkart selda trú með handsali, þú annarri konu eða þú öðrum karlmanni. — En nú eigist þit jatta í heyrn guðs ok heilagrar kirkju ok fyrir mér at vilja ykrum þessu sambandi. — Vilt þú N. N. þessa konu taka þér til eignarkonu at geyma hennar svá sjúkrar sem heilrar? — Vilt þú taka þenna mann þér til eignarmanns at gæta ok varðveita svá sjúkan sem heilan? at hvat er ykkir kann til handa at bera, meðan þit list bæði, skulut þit halda þessur guðs lög ok eigi raska þessari samtenging. — Með þessum fyrir sögðum kaupmála fær ek þér hana í guðs nafni.“ — „Með þessu fingurgulli festi ek þik ok þetta silfr gef ek þér ok með mér sjölfum sœmi ek þik, ok svá lengi sem mit lifum skal ek þik halda með guðs hjölp ok miskunn.“

Or Frostatinglög (landslogi). Trøndsk fraa umkr. 1330. (Etter Am. 71 qv. hnd. c, sid. 19a29—19b29*).

þær menn er gerazt flugu menn til at drepa þa menn er þær eigu enga sok uid & taka fe þar till ero & obota menn uttan konongs umbodes mader late refsa til landreinsanar & frida. Suo ero & þær menn sem taka konor uid rane. æða herfange i mote gudes lagum & manna. huert er þær taka frendkonor manna eða æginna mana konor dættir æða aðrar frænda konor firir uttan uilia sialfra þærira huerso sem sidan uerdr er samuist tækst þeirra millim & þær er hæmnazt þessara obota manna æða hæimta giold firir. so at uattar uitu at hann ueit þet. þa hefir hann firirgort fe & fridi. & ero þær fridheilager. er fe sitt ueria & frendkonor firir þeim. en hinir aller ogilder huart sem þeir fa sar æða bana. bæde firir kononge & karle. þet er & obota mal ef madr falsar stædia bref eðr jnæsigli konongs uars. þet er & obota mal. ef madr dræper þenn mann er hefir bref & inæsigli konongs firir ser till landz uistar æða ranzaks. ef sa uissi er hann tok af.

Her er mange trøndske maalmerke aa finna (lagum, hinir, aller, konor, flugu, obota, hæmnazt ofl.); merk þet og þenn for þat og þann, og halvljoden e i dræper, dættir, umbodes mader for drepr, dættir, umboðsmadr. Uregelrett er ogilder for ogildir.

Þaa trøndsk maalføre er der i gamalnorsk tid skrive ikkje so faa merkelege skrifter; soleis, umfram Fagerskinna, Olav den heilage si soga (umkr. 1250 etter ei islandsk upphavsskrift), utgjevi av R. Keyser og C. R. Unger, Kristiania 1849; dessutan fyrste handi i hovudhandskrifti av soga um Didrik av Bern (siste

*) Haldt attaat N. G. L. II. sid. 513—524. I N. G. L. IV, s. 565 vert sagt at landslogi i denne hdskr. er skrivi med 2 hender; men der er 3: a fraa s. 1—8b12, b fraa 8b13—15a6 og fraa 22b til enden, c fraa 15a7—22a (trøndsk).

helvti av 13. hundr.), ymse eldre og yngre brot av *loghandskrifter*, ei *gildeskraa*, prenta i Sprogl. hist. studier, tilegnede prof. Unger, Kristiania 1896, og ei rekkja med diplom *). Av *Konungs-skuggsjá* (Kongespegelen), som det er likt til upphavleg er skriven paa trøndsk, er der ingi gamaltrøndske avskrifter.

Trøndsk skrift og trøndsk maal hev havt mykjen innverknad paa det skrivne maalet yver heile maalvaldet alt ifraa tidi fyre 1200.

Maalet paa *Austlandet* hev i heile taket vore mykje likt trøndsk til burtimot 1300. Men omkring denne tidi vart det ei kløyving i austnorsken, so me sidan kann skilja millom tvo austnorske hovudmaalføre: *trøndsk* og *austlandsk*. Kløyvingi syner seg tydelegast i det, at eldre endingar paa *a* vart i austlandsk til *æ* (sidan *e*) etter lang staving straks i fyrevegen. Soleis vart t. d. *lǫgja* v. inf. til *lǫggæ*, medan eit ord som *vera* heldt seg i formi *vera*. Paa den maaten fekk austlandsk tvo slag endingar i infinitiv, og sameleis i mange andre høve. Trøndskan var i det heile ikkje med i denne yvergangen, men heldt paa *a* i den gamalnorske tid:

Me set hit eit stykke av ei austlandsk avskrift av *Kongespegelen*. Skal ein døma etter skrift og maal, kann avskrifti ikkje vera yngre enn omkring midten av 13. hundr., men synest heller vera eldre.

Or Kongespegelen. Austlandsk umkr. 1250. (Etter hdskr. i Ny kong. Samling 239 g. Kbh.)**).

þvi at þeghar er hinn heimski & hinn agiarne ser þat at hann er væl virðr betr en hinn vitri með spæct sína. & er hæmsca hans oc agirnd snuit honom til sœmdar oc upphafs þa gerer hann sva sem natura er & siðvenia allra heimscra manna & falla þvi meir fram viðr & koma iþvi fleiri staðe niðr með sinni agirnd. En þeghar er þat læggs til fræghðar oc sœmdar af alþyðu er illa er & aller ætte at hata þa nemr annar & hinn þriði & þvi nest hværr æptir oðrum. til þærs er þat læggs unndir almennilegha siðveniu at sa einn þyckir væl vera er agiarn er & noccot ma með rongu af annars [af annars] sœmd dregha til sins lutar þvi nest byr hværr við annan með agirnd & snyz su illzka aptr a sialva þa er með scamsynileghre illzku hovo þou rangyndi upp firir andværðu. þvi at hværr þeirra byr um siðir i annars hofði. annat hvart með aværka. eða oðrum uiafnaðe. & falla sva niðr allar fornar & loghleggar sætningar. En þo beiðazt allir þærs at konongaR. & storhofðingiar sculi þyrma loghum. mioc með væghð en ængi af alþyðunni vill hava logh við annan & vili hværr langht ivir stigha þatt er firir andværðu var til komenn. En þeghar er allar loghleggar sætningar ero niðr fallnar oc rettar ræfsingaR. en ulogh & illzkur coma i stað & þat veðr alganghse sva at guði læidiz þa leitar hann þeirrar hæfndar er til allra take. sva sem afgærdinar toko. þa kastar hann hatre & feandscap niðr milli þeirra hofðingia er firir þat riki ero sættir. þar kann oc uaran at fylghia ef eighi vill væl & taka þær at þrætta sinn imilli. oc finnr hværr soc i annars riki til þærs er þeir deila með manndrapom & orostom. En þeghar þat tæcr at fylghiazk. oc dreivazk ifr alla þa er rikit byggia. oaran. & manndropen. & orostor. þa er þat riki komet at auðn. & þrotom ef su æve stenndr nokora stunnð.

Det som skill maalet i dette skriftstykket ut fraa vanleg trøndsk er mest skrive-maaten *ou* for tviljoden *au* i *þou*, *gh* for (spirantisk) *g*: *þeghar*, *loghleggar* ofl., *fn* for *nn*: *iafn*, *hæfndar*, noko meir *u*-ljodbrigde av *a* enn me finn i rein trøndsk, og motsetningspartikelen *ú*: *uiafnaðe*, *ulogh* (men *oaran* etter upphavskrifti).

*) Prøver av maalet i trøndske diplom er fyrr prenta i *Gamalt trøndermaal* (Krist. 1899) s. 16—17; jfr. § 123.

**) Heile fragmentet er prenta i Brenners utgaava av *Speculum Regale*, dette stykket sid. 90°—91°. München. (Nokre misprentingar).

Her er prøva paa austlandsk fraa tidi nett etter den nemnde maalkløyvingi.

Um eit jordeskitte i Lom, utferda av Hamar-bispen Torstein umkr. 1299. Austlandsk. (Etter upphavskrifti i norsk riksarkiv*).

Med vanleg rettskrivning.

Thorstein m₃ guðs miskun biscop j Hamre sendir allum mannum þeim som þettæ bref sia ædæ høyræ Q. Guðs oc sinæ. ver gerom yðr kunnict at ver gerdom æignæ skipti af kirkiunær haluu a Houe viðr Haldor bondæ j Æfrægardæ feck kirkiæn hanum i Vikum iii. kua læigu en han kirkiunni iii. kua læigu i Æfrægardæ. skall huar æing uardæ annære. var þettæ kaup gort af kirkiunær haluu oc vare margum godom mannum ner verandom. firir biodom ver huærium manæ þettæ kaup at riuuæ. en þa er nockor diruiz þes þa liggj hanum uidr slikt som kaup rofs manne ligger uidr at lagum rettom. varo hia þisæ skilorde siræ Ingielter siræ þorer Gunnær prester Hauorðr prester Ellingær armader Sigurðr a Blakar arfe. Haworðr a Duærgæstæinum þiostoluer þorleifson. Gamall bonde oc mart annæræ godræ manna.

Þórsteinn með guðs miskunn biskup i Hamri sendir öllum mönnum þeim sem þetta bréf sjá eða heyra kveðju guðs ok sína. Vér gerum yðr kunnigt at vér gerðum eignaskipti af kirkjunnar hölfu á Hofi við Haldor bónda i Æfragarði. Fekk kirkjan honum i Vikum þriggja kúa leigu, en hann kirkjunni þriggja kúa leigu i Æfragarði. Skal hvár eng varða annarri. Var þetta kaup gort af kirkjunnar hölfu ok várri mörgum góðum mönnum nær verandum. Fyrirbjóðum vér hverjum manni þetta kaup at rjúfa. En þá er nokkurr dirfist þess, þá liggj honum við slíkt sem kauprofsmanni liggj viðr at logum réttum. Váru hjá þísa skilorði síra Ingjaldr, síra Þórir, Gunnarr prestur, Hávorðr prestur, Erlingr árnadr, Sigurðr á Blakararfi, Hávorðr á Dvergasteinum, Þjóstolfr Þórleifsson, Gamall bondi ok mart annarra góðra manna.

Av denne prøva ser me liksom av prøva or Frostatinglogi ovanfor (s. XV) at der millom endekonsonanten *r* og ein konsonant i fyrevegen hev kome fram ein halvljod, som her vert skriven *e* i *Ingielter*, *prester* (i staden for *Ingjaldr*, *prestr*) og *æ* i *Ellingær* (for *Erlingr*). At det voks fram ein halvvokal i dette høvet var mykje aalment i mange maalfere paa denne tid. I Trøndelag og paa Nordvestlandet i Norig var han liksom her i det nordlege Austland *e*; men paa Sudaustlandet og i dei vestlege fjellbygder paa Austlandet var han *a* (*liggar*, *betar*, *bætar* for *liggr*, *betr*, *bætr*); paa Sudvestlandet, t. d. Voss, og paa Island var han *ur* (*liggur*, *betur*, *bætur*). Denne halvljoden vert soleis etter 1300 eit godt maalmerke.

Me set hit ei prøva fraa Sudaustlandet.

Eit gardsal i Tunsberg; ⁴/₂ 1343. Vestfoldsk. (Etter upphavsk. i norsk riksark.).

Ek Einar Simunar sun gengar uidar at ek hefuer sælt þorde Olafs syni firir tuau pund ænsk alla tuftina frialsa or synstum strætes husunum & beint nordar eptir uæstaste husueggjunum Einarsgarde i Tunsbergi & nordar bein(t) i Uattagard sem nu er orguuidargardren fæstar j pilin & uæstar at Petarskirkiu garde & sudar alt at almenninginum & austar ret at strætes husunum sem nu er orguuidargardren, uærdar eighi tuftin friols þa skall þordar eigha sua mykit i Ogmundargarde sem peningum høyrir, & til sandz uitnisburdar setti ek mit insigli firir þetta bref er gort uar a tyrsdagen nersta eptir kynduls messo a fiorda are & tyttugu rikis mins uyrdulegs herra Mågnusar konongs.

Paa austlandsk er der ikkje so faa log-handskrifter, eit brot av ei bibel-soga**), eit brot av Agatu sogaa***), fleire brot av Kongespegelen (avskrifter), og ei mengd diplom fraa alle bygder.

*) Prenta i Dipl. Norv. I, 90.

**) Prenta i Tidsskr. for Phil. og Pædag. 6. aarg. Kbh. 1865. s. 261—262.

***) Prenta Heilag. I s. 13—14.

II. Den vestnorske maalgreini.

Det viktugaste kjennemerke paa all vestnorsk er at *u*-ljodbrigdet av *a* er heilt (eller mesta heilt) gjennomført, naar *u* stend i stavingi etter, t. d. *kollum* 1 pers. plur. præs. av *kalla*; *dogum* dat. plur. av *dagr*; *Skogul*; austnorsk *kallum*, *dagum*, *Skagul*. Dette ljodbrigdet er gjennomført endaa i dei eldste vestnorske skrifter baade fraa Vestlandet i Norig og fraa Island. Desse skrifterne naar upp til midten av det 12. hundr. Men elles veit me ikkje enno noko visst um kvarhelst eller kva tid det er uppkome dette ljodskiftet, som synest ha vore den fyrste større kløyving millom vestnorsk og austnorsk. Det er lite tenkjelegt at eit slikt brigde i uttalen, um det hadde vakse fram i nokor av nybygderne paa Vesterhavs-øyarne, skulde kunna breida seg utyver baade til dei andre Vesterhavs-bygderne og yver heile det norske Vestland. Noko side-stykke til ei slik ovring er ukjent i norsk maalsoga. Men um det var uppkome i Vest-Norig, etter Vesterhavs-bygderne hadde fenge sin folkesetnad, synest det heller ikkje mykje rimelegt at eit slikt storbrigde i tale-skikken skulde kunna vinna seg fram baade til Hjalmland, Færøyarne og Island og heilt trengja ut eit anna eldre talebruk, som dessutan hadde studnad i mange maalføre i heimlandet, derimillom ogso maalet i det viktuge centrum Trøndelag. Det er difor mest likjende til at det i Vest-Norig alt fyre landnaamstidi anten hev vore sers vilkaar tilstadar i maalet for eit slikt ljodskifte — t. d. aksent-høve —, eller at dette ljodbrigdet jamvel hev vore i emning der paa den tid, so dette er grunnen til at det sidan voks fram allstad der maalet fraa denne landsluten fekk raaderom.

Vestnorsken kløyver seg alt i gamalnorsk tid i ymse maalføre. Av deim vil eg fyrst nemna

A. Nordvestlandsk

eller maalet paa Nordvestlandet, fraa og med Ytre-Sogn til og med Romsdalen. Dette maalet merkjer seg ut ved det, at det hev ljodsamhøve, eller at endingsvokalarne *e* og *i*, *o* og *u* skifter liksom i trøndsk etter som vokalen i stavingi fyre er voren. Motsetningspartikelen hev sumstad vore *ó*- og sumstad *ú*-. Halvljoden er *e* (*prester*, *sterker*, *ligger*). Nordvestlandsken er daa eit yvergangemaal aa *kalla* millom det eigenlege Vestlandsmaal og Trøndemaalet, med ljodsamhøve liksom trøndsk, og med *u*-ljodbrigde av *a* framfor halden *u* liksom den andre vestnorsken. Det er mykje som talar for at det er upphavleg vestlandsk, som tidleg er komen inn under paaverknad av austnorsk (fraa Trøndelag etter sjøvegen, og fraa Austlandet gjennom Gudbrandsdalen og dalføret i Romsdalen).

Jordbokblad fraa Munkeliv i Bergen. Nordvestlandsk, umkr. 1175. (Etter hdskr. i Det store kgl. bibl. Gl. saml. 1347, qv. Kbh. *)

Af Steinavage .i. manaþarmatr. oc .ii. aurar silfs

Af Heiz .iiii. manaþarmater. oc holf morc. oc. vet miols

Af Straumi .xii. manaþarmater.

Af Rikisheimi .viii. ertogar

Af þiouanese. holf morc.

Af Ose .iiii. manaþarmater

Af Vpsolum .i. manaþarmatr.

þetta er fyrir norþan staþ;

Af Gloþafeyki. Skettingr.

Af Ongulsvik .iii. manaþarmater.

Af Dumbasteini .xiii. manaþarmater.

Af Svinasætre. halfr annar manaþarmatr.

Af Diupvic .v. manaþarmater.

Af Tistáme .xi. manaþarmater.

*) Facsim. i Pal. Atlas no. 11.

Af Svaruastofum .v. manaþarmater.

Þetta er í aldafrþi.

Af Biorvíc .xvii. manaþarmater.

Af Miclabolstaþ .iiii. manaþarmater.

Af Bærhe .vi. manaþarmater.

Af Bruarase .v. manaþarmater. ^v

Af Hiolmusætre .v. manaþarmater.

Af Stoþlum .v. manaþarmater.

Þetta er fyrir norþan sohnæs¹⁾.

Af Sævarase .ix. aurar.

Af Haucase .x. aurar. oc .iii. manaþarmater.

Þetta er í Stroumahverui.

Af Nese .ii. mærcr. oc holf vet malz. oc holf vet miols.

Af þorslande .ii. mærcr. & .ii. manaþarmater. Af Icornalande .x. aurar.

Af Hiolmulande .xii. aurar. & .iii. manaþarmater.

Af Gotastofum .xiii. aurar. & .ii. manaþarmater. Af Scarþe .iiii. mærc.

Af Hornom .iii. mærc. & .ii. manaþarmater.

Þetta er í Lyhrisfrþi.

Skrifti er her ikkje fullt so angelsaksisk som i den eldste trøndske prøva (avprenta her frammanfor, s. XII); þ vert bruka ogsó for ð: *norþan, staþ*.

Aldersmerke. For andande *g* vert skrive *h*: *sohnæs, Bærhe, Biarhastoflum* (*Sognsæ, Bergi, Bjargastoflum*), so nær som millom vokalar: *Steinavage, ertogar*. Framfor linn vokal vert det skrive *k* (*Birkilande*), men elles *c* (*Colgrof, Biorvíc*); det einaste undantak er framandformi *marce* nom. plur. av lat. *marca*. For upphavleg andande lippeljod stend der *u* millom vokalar og fyre (*Pionanes, Svaruastoflum*, jfr. gotisk *þiubs, -swairban*), men elles *f* (*Colgrof, halfz*; jfr. gotisk *gaf* av *giban*); for upphavleg *v* stend der *v* (*Svarua, Diupvic, Sævar*). Alt dette er fylgjerett gjennomført og vitnar saman med skriftformerne um tidi fyre 1200. Andre umstodor vitnar at hdskr. kann ikkje vera yngre enn fraa Bjergvinsbisen Paal si tid millom 1170—1190*).

Maalføremerke. *a* vert ljodbrigda ved *u* i alle høve: *Stoþlum, Hiolmulande, Vpsolum*. I endingarne er der ljodsamhøve: *Eiþi, Ose, Stoþlum, Hornom***).

Me set hit ei prøva av same maalføret fraa det 13. hundr.

Or den eldre Gulatinglog. Nordvestlandsk, umkr. 1250. (Etter Norges gamle love, sid. 95).

Um oðals iorð.

Nu vill maðr oðal sitt selia. þa fare hann of haust. æða sa maðr er hann hever um boðet a þing oc biðe iorð oðalnautum sinum at kaupa. biðia þa til koma iarðar þorsdag i pasca vicu. oc kaupa sva iorð sem aðrer menn biða við. Hann scal þat i þeirri þingsokn gera. sem iorð su liggr i. Nu koma þeir þar baðer þorsdag i pasca viku. oc skilr þa a aura. þa scal sa sveria er iorð vill selia. at hanom er sva við boðet sem han metr. oc er þat eigi vela boð. Hinn scal oc sveria. at sva vil ec kaupa sem nu er meten. þa scal oðal nautr sva hava ef hann vill, ellar seli hinn þeim er hann vill. Nu kemr sa er kaupa vill. en hinn kemr eigi er iorð bauð. þa scal hann

¹⁾ Yver *æ* stend aksent.

*) I Munkelivs brevbok (utgjevi av P. A. Munch, Christiania 1845) hev me ei avskrift av heile registret, som det bladet me her umhandlar hev tilhøyr. Avskrifti viser (sid. 195 i brevboki) at garden O i Herdla hev vore uppford som Munkelivs eigedom i registret; men um denne eigedomen veit me at klostret bytte honom burt til bisen Paal, sjaa Dipl. Norv. VIII, 2.

**) Sjaa: Nordvestlandsk § 5, § 6, § 7, 1 og 10 (Vidensk. skrifter. Hist. filos. klasse. no. 1. Krania 1907

iorð hava at sliu. sem valenkunnir menn meta. hvárt sem hinn vill. æða eigi. En ef hvarge þeirra kemr. þa er iorð sva sem uboden se. En þa er þeim iorð uheimil er kaupir. ef oðalnautar koma til þorsdag i pasca viku.

Til ei þreva paa brevmaalet i fyrste helvti av det 14. hundr. set me hit:

Brev fraa bisp Haakon i Bjørgvin; ^{9/4} 1339. (Etter Dipl. Norv. VIII, no. 121).

Eftir yðru bode. ok vaarre skyldu. er j. allum lutum vilium ok skulum yðarn hæiðr gera. eftir mætte. varom ver aalbunir aat Marimæsso fyrri so at vm morghenen eftir forom ver af stad. ok ferdadomst sijdan, sem þorstein kann yðr at seghia. þo at vaart erfedi aat sinni vilði oss til mæðe snuazst, biðium ver yðr af ollu hiarta, at med mildri vaarnkynd vmberi þer med oss. ok later oss yðrar naðr hinar somu finna. þui at med dygd ok fullri hollostu skulum ver þat vbrigdilegha skylda: æ medan gud vill at lifj vinnizst, bidium ver ok, at þorstein niote vaars bænastadar. j. sinum ærenðom. Nu ok vttan enda. goeymi yðr aalmatteger guð ok alla yðr væl viliande. Skrifwat j. Laaghom. in crastino natiuitatis virginis gloriose anno domini m.^o ccc.^o xxxix.^o

At dette er gamalnorsk fraa sein tid ser me paa mange merke. *ð* og *d* vert bruka um kvartanna (*gud, vilði*). Verbet hev reflexiv form paa *-st* (*ferdadomst*), og endar i 2. pers. plur. paa *-r* i staden for eldre *-t* eller *-ð*: *later*. Halvvokalen *e* millom þeygningsendingi *-r* og konsonanten i fyrevegen vert skriven stundom: *aalmatteger gud*. Der er i þreva paaverknad fraa trøndsk eller det vanlege norske rikismaalet paa den tid: *allum, ferdadomst*; men slike former er ikkje gjenomførde, og det vert t. d. skrive *ollu*.

Paa nordvestlandsk hev me ymse merkelege brot av gamle loghandskrifter, millom deim hovudhandskrifti av den eldre Gulatatinglog, prenta i N. G. L. B. I. Fyrste og andre hand i Gammelnorsk homiliebog (ved Unger) hev ogso skrive paa dette maalet, men er til deils sterkt paaverka av fyreleggi sine. Hit høyrer ogso eit par blad som er att av ei norsk umsetjing av den danske Henrik Harpestrengs lækjesbok. Ei mengd med brev er der ogso paa dette maalføret. Yvergangen fraa nordvestlandsk til det gamalnorske rikismaalet er stundom so fin, at det kann vera vandt aa skilja deim fraa kvarandre.

B. Sudvestlandsk.

Denne maalgreini som hadde sin heimstad i det sudvestlege Norig — fraa Sogn til burtimot Langesundsfjorden — og paa dei norske øyarne i Vesterhavet, er den som hev sett dei største merke etter seg i bokheimen. Ho hev elles alt i gamalnorsk tid kløyvt seg i ymse mindre greiner, men alle saman merkjer seg ut fraa dei andre norske maalføre som er umrædde ovanfor, ved det, at dei kjenner inkje (eller lite) til ljodsamhøve i endingarne samstundes med at dei hev gjenomført ljodbrigdet av *a* ved *u* heilt (eller mesta heilt).

Av dei ymse maalføri som høyrer til denne greini, vil me her nemna:

1. Den ytre sudvestlandske grein. Til denne greini hev høyr't maalet paa Rogaland, helst dei ytre bygder, venteleg ogso dei ytre bygder i Hordaland. For dette maalet, som synest ha havt sin kjerne i Rygjafylke, og som me difor kann kalla rygjamaal, kann me setja upp desse kjennemerke: *u*-ljodbrigde av *a* er gjenomført; endingsvokalarne er jamnaste *e* og *o* umfram *a*; motsetningspartikelen er oftast *ú*;- halvvokalen *e*, men sumstad *u* (*o*). *ð* hev halde seg etter *m* inn i det 14. hundr., t. d. *ifaðsemð*. Det bundne kjenneordet framfor adjektiv er *enn*, som her held seg lenge.

Kvifor me snur oss mot aust, naar me bed. Rygjamaal, umkr. 1225. (Etter Gamme'l norsk homiliebog, 3. hand, prenta hjaa Unger, s. 207₁₀—207₂₁).

þa er ver bidiomsc fyrir, þa snumsc vor i austr. Til þess ero þrennar sacar: su er ein, at fostriorð ór Paradisus er i austre, oc scolom ver þangatqvo mo oss vetta, þa

er ver liðom heðan. Su er qnnor soc til þess, at ór austre kómr alt lios yfir verold, oc solen siolf renr í austre upp, oc iarteinir hon Crist, af því horfom ver í austr á bøn varre, at ver scolom þat et sanna lios þyðase í allre atfærð varre, er Cristr drotten er. Su er en þriðia soc til þess at horfa í austr á bøn varre, at sol upp renande í austre minnir oss at *) dyrd enar **) efsto uppriso, sva sem sagt er, at retlater menn munu sva biarter vera í upprisu sine sem sol rennande upp í heiðe.

Den refleksive form paa *-sc* (*biðiomsc*) viser den høge alder. Endingsvokalarne er *e* og *o*, so nær som i *fyrir*, *yfir*, *iarteinir*, *minnir*, *snuumsc*, *upprisu*, *munu*; i disse ordi er det venteleg avskrivaren (ein nordvestlending?), som hev sett deim inn etter sitt eige maalføre; ein gong hev han *uppriso*.

Her er ei prøva paa same maalet. Ho er fraa Ryfylke og omkring 100 aar yngre.

Gaavebrev fraa Sigurd Ormsson; 7/ 1318. Ryggjamaal. (Etter upphavskr. Am. Fasc. 31, no. 13; prenta i Dipl. Norv. II 131, men ikkje heilt rett).

Ollom monnom þeim er þetta bref sia ædr høyra. sendr Sygurðr Orms sun a Random q. g. ok sina. yðr se kunikt at þa er lidet var fra burðartid vaars herra Jesu Christi m. vettra ccc^o vettra ok atian væter, gaf ek korsbrædrom i Stawangre skogh þan er Jngielder kalda lauk mer i sakar æyri er ligger til Steinslanz i Fatnese. sua myket sem han laut iamt med þore broðr sin ok til sanz vithnesburðar setta ek mit insigle fyrer þetta bref ok herra Ogmundr Petars sun Jngimundr broðr hans. Anbiorn a Baustom ok Þorgyls a Haughe sin insigle er i hia varo þessare minne giof. var þetta bref gort a Sunniu messo aftan a því are er fyr segir.

Uregelrett er *æyri*, *segir*, *Sunnium* (paaverknad fraa maalføre med ljodsamhøve).

Paa dette maalføret er skrive, umfram eit stykke av 3dje hand i den gamalnorske homiliebook (ved Unger), nokre brev fraa Ryfylke og sume fraa andre stader. Sameleis dei fleste rune-innskrifter fraa desse kantar, etter opplysning fraa prof. Magnus Olsen. Endingsvokalarne *e* og *o* vart mykje vanlege alle stader i millomnorsk skrift, og er ogso dei som hev yvertaket i den skrivne nynorsk. Merkelegt er det at den eldste islandsken i dette stykke fell saman med ryggjamaalet; sjaa prøva her nedanfor sid. XXIII.

2. Den indre sudvestlandske greini. Til denne greini hev høyr't maalføri i dei indre bygder i Bjørgvins bispedøme, og i Vest-Telemark, Setesdalen, Robyggjelag og Agder. Dei fleste av desse maalføri hev gjenomført ljodbrigdet av *a* ved *u*; berre lengst i aust synest det ha vore mindre gjenomført. Endingsvokalarne er *i* og *u* umfram *a*. Motsetningspartikelen er oftast *ú-*; men ogso *ó-* maa ha funnest. Halvvokalen hev vore *u* sumstad (Voss, Hardanger, og venteleg til deils i Sunnhordland), og austpaa synest han ha vore *a*.

Me set hit ei prøva fraa det 13. hundr.

Or Strengleikar. Indre-sudvestlandsk, umkr. 1260. (Etter Strengleikar, ved Keyser og Unger, Kristiania 1850); sid. 562—18.

Med vanleg rettskrivning.

Nu er sveinninn feginn oc gláðr. Er hann var heim kominn. Þa dvaldizc hann litla stund i fylki sinu. oc for þegar til konungs at biðia dottur hans. Konungr syniaðe honum ei dottvr sinnar. en þo let hann sem sveininvm være þat mikil heim-

Nú er sveinninn feginn ok gláðr. Er hann var heim kominn, þá dvaldist hann litla stund í fylki sinu, ok fór þegar til konungs at biðja dóttur hans. Konungr synjaði honum ei dóttur sinnar, en þó lét hann sem sveininum væri þat mikil heimska ok úráð. Ok einn dag

*) for á.

**) for ennar.

ska oc urað. Oc ein dag lét konungrinn stefna eftir vinum sinum sacar dottur sinnar oc sveinsens. er viðr vill leita at bera dottur hans upp a fjallit. oc samnaðizc þar þa mikit fole at sia þann atburð. Sem stefnudagrenn kom. þa var sveinnenn þar fystr allra oc gleymdi eigi drycc sinvm. A eingivnm hia Seine borg samnaðiz þa sa hinn micli mannfiolde. Konungrinn lét þangat koma dottor sina. var hon i engvm klæðom nema serc einum. Sveinninn toc hana i faðm sér. oc fecc henni dryckiun. þui at hann vissi at hon minndi ei svikia hann. En þat man ecki tea honum. þui at engi hofsemd var með honum. Hann lióp með henni sem hann matti skiotazt. oc er þann var kominn i mitt fjallit. sacar fagnaðar þess er hann fecc af meynni. þa gleymdi hann drycc sinum. Sem mæren kende at hann mæddizc þa mælti hon. Unnasti kvað hon. drecc drycc þinn. þui at (ec) kenni at þu mæðizc.

lét konungrinn stefna eftir vinum sinum sacar dottur sinnar ok sveinsins, er viðr vill leita at bera dottur hans upp á fjallit. Ok samnaðist þar þá mikit folk at sjá þann atburð. Sem stefnudagrinn kom, þá var sveinninn þar fyrstr allra ok gleymdi eigi drykk sinum. Á engjunum hjá Seini-borg samnaðist þá sá hinn mikli mannfjöldi. Konungrinn lét þangat koma dottur sína. Var hon í engum klæðum nema serk einum. Sveinninn tok hana í faðm sér ok fekk henni drykkinn, því at hann vissi at hon myndi ei svíkja hann. En þat man ecki tjá honum, því at engi hófsemd var með honum. Hann hljóp með henni sem hann mátti skjólast. Ok er hann var kominn í mitt fjallit, sacar fagnaðar þess er hann fekk af meynni, þá gleymdi hann drykk sinum. Sem mærin kendi at han mæddist, þá mælti hon: „Unnasti,“ kvað hon, „drekk drykk þinn, því at (ek) kenni at þú mæðist.“

Me legg her straks merke til líkskapen millom denne formi og den vanlege tekstform for gamalnorsk, som ogso er nytta i Gamalnorsk ordbok. Elles er Strengleikar ikkje so lite paaverka i maalvegen av andre norske maalføre.

Her er ei prøva fraa Agder, umkr. 50 aar etter.

Brev um eit jordkaup; ^{24/5} 1312. Egdamaal. (Prenta i Dipl. Norv. IV, no. 93).

Ollom monnom þeim sœm þetta bref sœa œða hœyra sœnder Iuarr prestur a Am Gamall a Bœrgi Jon puta þorgeir raudi Teitr klærkr q. g. ok sina mer gerum ydr kunnight at mer hœyrdum vidr gongu þœira þores laas ok þuridar husprœy hans at þau vidr gengu at herra Snare lauk þeim firir Vilrægs hamar halfa tolfsto ku firir spans læigu ok iii manadarmata bol j fyr nemfdri jordu ok þa hafa þau alla aura þægar þeim er lokin half aunnr kyr ok hœyrdum bæggia þœira jayrði vm þetta jardar kaup ok til sans vitnis burdar sættom vær var insigli firir þetta bref er gort var a odins dagen nesta eptir trinitatis messu a xiii are rikis virdolægs herra Hakonar Noregs konongs.

Fraa den seinste gamalnorske tid set me inn eit brev, som syner fram maalfœret i ein av dei indre bergenske fjordar Sogn eller Hardanger.

Brev um ei ættleiðing; Austreim i Sogn ^{7/4} 1344. Indre sudvestlandsk. (Etter upphavskr. i Am. Bergensia. Fasc. 23, no. 13)*).

Ollvm monnm þeim sem þetta bref sea œða heyra, senda Sivgvrd̄r Bardar son, Sæbyorn Kara sson, Jon Botolfs sson Eirikir a Berghi q. g. ok sina, ydr sé kvnrikt at a því are er lifit var fra bvrðar tið vars herra Jesv Christi, þvshundrað vetra, þriv hvndrað fiorir tighir, ok fiorir vetr, miðvikvdaghinn i paskavikv, komv þeir firir kirkivdyrr a Avstrheimi i Soghne, Gvðleikr Arnviðar son, af annarre halfv, en af annarre halfv born hans, Martein, Arnviðr, Jvarr Sivgvrd̄r son, ok Ragnhilldr kona hans, ok Jnga er iaðo ætleiðing, Jvare Gvðleiks syni, helldo þav oll a einzi bok, fyrr nefdr Gvðleikr ok fyrr nefndir men, Martein, Arnviðr. Jvarr Sivgvrd̄r son, ok Ragnhilldr

*) Prenta i Dipl. Norv. V, 169.

kona hans, ok Jnga, sagði þratt nefndr Guðleikr, þessi orð, ek ætleiðir, þetta barn er Jvarr heitir, til fiar þess er ek gefr honum, til gialldz, ok til giarafar, til sess ok til sætis, ok til alldz þess rettar, er ætleiðingr a at hafa at loghvm, gaf Guðleikr þa Jvare flogvrra manaðamata bol iarðar i Sandstoð i Harðangri, ok til sanvenda her vm, settvm mer var insigli, firir þetta bref er gort var, a degi ok are sem fyrr seghir.

Ei stemning med vitnefærsla um garden Birkjar; Voss umkr. 1303. Mid-vestlandsk. (Etter uyphavskr. i norsk riksarkiv; prenta i Dipl. Norv. II 71).

Aliu raðe mins hertra Hakonar Norex konungs i Bergwin sendir Solfe prestur a Wange a Woss, Petur bonde a Finning, gs, guðs, ok sina, yðr se kunnighat at þessor varo ansuor Halla bonða næst er þær hofðu stemfnu vm Birkia mal at Halle bauð Hakone log ok retendj ok bað hæn høeyra sinar mals bøttur, en Hakon sagðe at honum var þatt firir boðet ok gek af durum vtt, stod Halle þa vpp ok stemfði honum in aptur, en Hakon vildi ægi in ganga, let Halle þa fram vittnj at hæn stemfði honum in at høeyra sina maalsvegho vm þatt sem Hakon kerðe a hæn, festu þa ok þessir men Halla bonða vittnj at þær varo innj i stofonne a Wanghe ok sao a er aurar varo breiðir firir Birkjar af holfu Odz bonða a Rogne ok hans brøðra en Einar pinnungr tok við ok tok j hendr þeim með þuj skilorðe at þær skyldu æiga Birkjar frialsar firir honum, a annan dag stemdj Halle bonde en Hakone til at høeyra sinar maals bøtur ok kom han ekkj, festu þar Halla bonða þessir menn vittnj vm, Sygurðr þiorbiargar son, Asbiorn Stæinars son a þan ðagh ok festu þær vittnj Halla bonða Jorundur a Røkken, Ellenðr a Griotlande at þær varo þar i hia i konungs garðe i Bergwin er Solfueig moðer Hakonar gek vid at honn hafðe gefit þessom monnum kaup til vittnisburðar þes er þær baro vm Birkjar Aslake stump ok Askeli sakasuein ok til sanz vittnisburðar at mitt varom j hia þessare fram ferð settum mit okor insigli firir þetta. jn Christo valete.

Maalet i denne prøva er paaverka av trøndsk (*Allu, Bergwin*, og ikkje so lite ljodsamhøve i endingar), men syner osø fram nokre sers midvestlandske former: *aptur, Petur, bøtur*, med halvljoden *u* liksom i islandsk. Nokre ord er misskrivne *gs. i l. 2 for kveðju, breiðir l. 9 for greiddir, þiorbiargar l. 12 for þorbiargar*.

Umfram Strengleikar hev me paa dette maalføret: Hovudhandskrifti av Olav Trygvasons soga, umsett fraa ei latinsk upphavskrift, som Odd Snorreson hev skrive, Am. 310 qv.; det er paaverka av islandsk. Fragment av Olav Trygvasons soga, Ups. Delag. 4—7, er sameleis fraa denne landsluten. Dessutan Elis saga ok Rosamundu (Heilbronn 1881); Didrik av Berns soga, 3 hand; fragment av Karlamagnus soga, prenta i Karlamagnus saga (Kristiania 1860); sume stykke i Hauksbok, utgj. av Finnur Jónsson, Kbh. 1892—96; Kongespegelen, (hovudhandskr.), utgj. av Brenner, München 1881, sterkt paaverka av trøndsk; sume fragment av Landslogi (N. G. L. IV s. 138 off. og s. 152 off.); ei sein avskrift av landslogi, Am. 307 fol.; ei rekkja med diplom m. m.

Hovudhandskrifti til Tomas erkebiskops soga (Cod. Holm. 17 qv. utgj. av Unger, Kr.ania 1869) er skrive paa eit yvergangs-maalføre millom ytre og indre sudvestlandsk, og fulla sameleis 3 fragment av Kongespegelen i norsk riksarkiv, prenta i Brenners utgaava 6—15, 21—23, 24—27, 35—39.

Likskapen millom denne sudvestlandske maalgreini og islandsk umkr. 1300 er so stor, at det stundom kann vera vandt aa segja med vissa um eit skriftstykke er norsk-sudvestlandsk eller um det er islandsk. Meir um dette, naar dei islandske prøver er undangjorde.

3. Islandsk. Den eldste islandsk, serleg islandskan fyre 1200 og ei tid etter, merkjer seg ut ved si rein-latinske skrift, utan paaverknad av angelsaksisk; her finn me

latinsk (hög) *f* og latinsk *v*. *þ* vert bruka baade for *þ* og *ð* liksom i den eldste nordvestlandsk. — I maalvegen er det likt den ytre greini av sudvestlandsk i Norig, med gjenomført *u*-ljodbrigde av *a*, og endingsvokalarne *e* og *o*, umfram *a*, liksom rygjamaalet.

Or ei kyrkjedagspreika. Islandsk, umkr. 1150. (Etter Pal. Atlas, no. 1).

Cluccor merkia kenningar. þær es oss véckia til goþra vércá. sva sem clucca til tíþa. Garþr of kirkio merker varþvæittlo þessa allra goþra hlúta es nu ero her talþer. En þa megom ver vel varþeita þessa alla góþa hlute es ver hýggjom at vercom þeirra es fyrrer oss ero farnar or heime. sva at góþ déome styrke oss til æfterglikingar. en ill déome vare oss við sýnþer. þenna at huga merker graoftr líkama i kirkio garþe: En þat es vitanda. at allt má andlega merkiasc oc fýllasc i oss. þat es til kirkio bunings eþa þiónosto þarf at hana. ef ver liuom sva hræinlega at vér sem verþer at callasc goþs mustere.

Ut gjenom det 13. hundr. vert det mange brigde i islandsk. I skrifti tek dei upp angels. *f* og *v* liksom i heimenorsk. Endingsvokalarne *e* og (sidan) *o* vert umbytte med *i* og *u*; vokalarne *æ* og *æ* fell saman til *æ* i uttalen, og vert blanda saman i skrift, helst soleis at *æ* vert skriven paa same maaten som *æ*. Umkring 1300 kann me segja dette er gjenomført.

Her er ei próva paa islandsk fraa den siste helvti av 13. hundr.

Or Vqluspá (Den eldre Edda). Islandsk, 1250–1300. (Etter L. Wimmer og F. Jónsson's fotot. utg. Kbh. 1891).

Hliods bið ec allar kindir meiri oc miNi maugo
heimdalar vildo at ec ualfauþr uel fyr telia fozn
spioll fira þav er fremst um man. Ec mán iotna
ar um borna þav er foðom mic foðða hofðo. nio man ec heima
nio iviþi miot við mōran fyr mold neðan. Ar uar alda þar
er ýmir bygði vara sand; næ sær ne sualar unir iorð faNz
æva ne upp himinm gap uar giNvnga eN gras hvergi. Að: bvr
sýnir bioðom vm ýþo þeir er miðgarð mōran scōpo. sol scein
sunan a salar steina þa var grvnd groin gronom lauki.

Med vanleg rettskrivning.

Hljóðs bið ek
allar kindir,
meiri ok minni
mogu Heimdallar;
viltu, at ek, Valfóðr,
vel fyrtelja,
fornspjöll fira
þau er fremst um man.

Ár var alda
þar er Ymir byggði,
vara sandr né sær
né svalar unnir,
jorð fanst æva,
né upphiminn,
gap var ginnunga,
en gras hvergi.

Ek man jötna
ár um borna,
þá er forðum
mik fædda hofðu;
niu man ek heima,
niu iviði,
mjötvið mæran
fyr mold neðan.

Áðr Burs synir
hjóðum um ýptu,
þeir er Miðgarð
mæran skópu.
Sól skein sunnan
á salar steina,
þá var grund gróin
grænum lauki.

Her er ei prøva fraa liþe seinare tid.

Or Njaals saga. Islandsk, umkr. 1300. (Etter Pal, atlas, no. 35).

þRainn sigfus son sagði þat konv sinni at hann ætlaði at fara vtán þat svmgø. hon sagði at þat væri vel tok hann ser þa fari með hognu hinum hvita. Gunnarr tok ser fari með arfinni enym vikverska ok kolskeggr. þeir Grimr ok helgi. nials synir baðv favður sinn leyfa at þeir færi vtán. niall mælti erfit man ykr verða vtan ferðin. svo at tvísýnt máu verða hvært þitt fast halldit lifinv en þo mvnvt þit fa sæmð i svmv ok mannvirðing. en eigi orvent at afleiði vendreði er þit komit vt. þeir baðv iafnan at fara. ok varð þat at hann bað þa fara ef þeir villdi. reðv þeir ser þa fær med bærði svarta ok olafi ketils syni or elldv. ok er nv miki (vm røða á).

Til slutt set me hit ei prøva paa islandsk fraa tidi umkr. 1350:

Brev fraa Tunga i Blöndudal; ¹⁵/₅ 1349. Islandsk. (Etter Dipl. Isl. II, no. 523).

Ollum monnum þeim sem þetta bref sia eðr heyra gerum vid þessi bransson oc asmundr grimsson kunect at vid heyrdum okkur ellri menn þat segia en aunga j moti thala at tunga j blaundudal ætti torfskurð j iordina a lang[a]myri enni ytri aa asum ar eptir ar suo miken sem bondi villdi lata skæra er j tungu byggj oc iordunni væl nægþi. vissu uid ok at þeir haufðu sëm j tungu biug[g]u suo felldan torfskurð j langamyrrar jord tutaugu vetr ok leingr ar eptir aar ataululaust. atti ek furr nefndr asmundr langamyri ellefu vetur ok tallda ek aldri aa aþr aanefndan torfskurð þuiat ek Reiknadi hann vera fulla æign vr tungu. ok til sanynda her um sættum vier fyrr-nefndir menn okkur insigli firi þetta bref gort i tungu i blaundudal in festo halluardi martiris þa ritukta aRi Rikis okkars virduligs herra herra magnusar med Guds nad noreghs ok sua Rikis konungs.

Av denne prøva ser me millom anna at den upphavlege lange *e* (*é*) hev vorte *ie* eller *je*: vier 1 pers. pron. i plur. for *vér*, og at halvljoden er *u*: *vetur* (for *vetr*).

Held me dei islandske maalførver attaat førverne fraa Sudvestlandet i Norig, vil me straks verta vare den store likskapen i eldre tid. Det som skil deim er mest skrivemaaten (isl. *ey*, sudvestl. oftast *øy*; isl. helst i den eldste tid *þ* for *ð*), motsetningspartikelen, som paa isl. er *ó*-, i sudvestlandsk oftast *ú*-, og det at islandsk held uppe *hl*, *hn*, *hr*, medan sudvestlandsk i disse høvi hev kasta *h* og skriv *l*, *n* og *r*. Fyrsta umkring midten av det 13. hundradaaret vert skilnaden noko større, med di *æ* i isl. gjeng yver til *x*. Naar so islandsk og norsk skrivemaate kom til aa verka paa kvarandre, soleis at islendingen stundom kunde sleppa *h* framfor *l*, *n* og *r*, og skriva *lutr* for *hlutr*, og nordmannen umvendt kunde setja til ein *h* i slike høve og dessutan vingla i bruket av *æ* og *é* (*e*) i sume høve, helst naar det var lippeljodar i umværet, er det lett skynlegt at islandsk og norsk bokmaal fraa det 13. hundr. stundom kann verta so like, at det er vandt aa skilja deim fraa kvarandre.

Mykje merkelegt er det at den islandske maalforni i den eldste tidi er so lik den rygske eller den ytre greini av sudvestlandsk norsk med umsyn paa dei typiske endingsvokalar *e* og *o*. I Rygjafylke hev desse endingsvokalarne halde seg alt til vaare dagar og raader enno grunnen, saman med *a*. Det er med dette i Rygjafylke som i so mange andre maalføre i Norig: utljodarne held seg utruleg lenge. Me hev enno maalføre som held uppe det gamle ljodsamhøve (t. d. Stodbygg-maalet i Trøndelag), og mange som hev sterke merke etter det. Men i den islandske skrifti vert det ei heil umskipling av endingsvokalarne *e* og *o* i det 13. hundr., og det paa mindre enn eit hundrad aar. Fyrst vert *e* undantrengd i skrifti, og i kjem i staden. Sidan gjeng det sameleis med *o*, som lyt vika for *u*. Og umkr. 1300 er umveltingi gjord, soleis at maalet fraa denne tidi i det heile syner fram dei same typiske endingsvokalar som den indre greini av sudvestlandsk norsk som enno i vaar tid paa mange stader merkjer

seg ut med endingar paa *i* og *u*. Fraa ein fonetisk synsstad er det mest uskynande at eit slikt ljodskifte kann ha gjenge for seg i talemaalet paa so kort tid som tri mannsaldrar i eit maal, som elles er so atterhaldsam som islandsk. Etter uttalen paa Island i vaar tid skulde me ha venta *i* og *u* i endingar ogso i den eldste islandsk. Og det er eit spursmaal um ikkje grunnen til *e* og *o* i dei nemnde gamle handskrifterne anten er den, at det eldste islandske skriftmynstret hev sitt opphav i den ytre sudvestlandske maalgreini i Norig, som islendingarne sidan voks fraa, eller at det ogso paa Island i det 11. hundr., daa dei tok til aa skriva, hev vore eit maalføre med desse endingar, og at det hev havt yvertaket i skrift i den fyrste tidi, men sidan hev vike roinet for eit anna maalføre med utljodsvokalar *i* og *u*. Etter eit maalføre med *e* og *o* synest det likevel ikkje no aa vera noko merke paa Island. Endaa sudvest paa øyi, der den gamle stutte *i* kann faa uttalen *e*, um han stend i stomnen, t. d. *vet* eller endaa *væt* (for *vit*, n.), vert endingsvokalen *i* uttala som open *i* eller ein trong *e*, t. d. *bóndi*, *hani*. Med *u* er det sameleis; i endingar hev han ein uttale, som kann liggja millom norsk open *y* (*y*) og norsk vanleg *u* (i *hus*) men som er klaart utskilt fraa den *á*-ljod (eller til deils opne *o*-ljod), som no er uttalen av den gamle *o*.

Ingen hev halde so trufast paa fedremaalet som dei vitsame og opplyste islendingar, og ingi norsk maalgrein hev bore so rike frukter som den islandske. Fraa den eldste skrifttid paa Island hev me enno att millom anna ikkje so faa religiøse skrifter, som hev stort verd for maalvitskapen, og fraa det 13. hundr. hovudhandskrifti av Graagaas, Eddakvædi og Snorre-Edda. Størsteparten av Hauksbok er ogso paa islandsk. Og so dei mange kongesogor og ættesogor, ei mengd med skaldekvæde, merkelege annalar, umfram dei mange avskrifter av norske bøker, t. d. Kongespegelen, Stjorn, og mange loghandskrifter, Karlamagnussaga og andre romantiske sogor m. m. Av opphavsbrev (frumbréf) fraa den gamalnorske tid er der ikkje mange etter maaten. Sume av brevi i Dipl. Isl. er paa heimenorske maalføre, og i andre er maalet ikkje so lite paaverka av maalet i heimlandet.

Um maaltilstandet i dei andre norske nybygderne i Vesterhavet er det lite opplysning aa faa gjenom skrifter fraa gamalnorsk tid. Brevi fraa Færøyarne er skrivne paa heimenorsk (mest paa sudvestlandsk), anten det no er færøyingar, som skreiv etter norsk mynster, eller det er nordmänner. Det merkelegaste brev som vedkjem Færøyarne, er Saudabrevet (1299), som er skrive paa eit maalføre fraa Agdesida, men viser færøyisk paaverknad; ei stor norsk loghandskrift fraa fyrstningi av det 14. hundr. som visst er skrive av ein færøying (Cod. Hist. Lit. 12 folio i universitetsbibl. i Lund) viser baade norsk og islandsk paaverknad i maalvegen. Færøymaalet i vaare dagar syner at det hev høyrtil til den sudvestlandske greini.

Fraa Hjaltland (Shetland) og Orknøyarne er der ogso nokre brev fraa gamalnorsk tid. Saman med uppteikningar fraa nyare tid syner sume av deim at maalføri paa desse øyarne hev høyrtil til den sudvestlandske maalgreini. Paa desse øyarne er norsken no utdøydd (paa Hjaltland i slutten av 18. hundr., og paa Orknøyarne venteleg lenge fyrr). Fraa dei andre Vesterlandi er der ikkje minneskrift paa norsk maal, so nær som nokre runeinnskrifter paa Man fraa tidi millom 1050—1100. I Irland er det likt til at norsken hev livt til umkr. 1250, paa Suderøyarne til umkr. 1400. Det er rimelegt at maalføri paa desse kantar hev høyrtil til same maalgreini som dei andre me kjenner fraa norske bygder paa Vesterhavsoyarne.

Formaalet med denne utsyni skulde vera aa visa ved prøvar, korleis det norske maalet hev sét ut paa dei ymse stader av Norigsvelde fraa den eldste tid me hev latinsk skrift til umkr. 1350. Det syner seg daa at norsken hev vore skrive — og

sjølvsagt tala — i maalføre alt fraa det stig fram i skrift, og at me endaatil kann fylgja sume av deim gjenom heile den gamalnorske tidi. Men ulikskapen millom maalføri vert aldri so stor at det kann vera tale um meir enn eitt maal med mange greiner. Dei hev alle saman visse gamle ættarmerke sams, som bind deim ihop og skil deim ut fraa andre tungemaal. Ulikskapen er størst millom austlandsk og sudvestlandsk og minst millom sudvestlandsk og islandsk, og millom austlandsk og trøndsk. Nordvestlandsken er liksom ei bru millom sudvestlandsk og trøndsk, og trøndskan ei av bruerne millom nordvestlandsk og austlandsk. Det er dessutan merkande at dei større maalgreinerne som me ovanfor hev skildra, dei hev alt i gamall tid kløyvt seg i mindre greiner, eller at det innanfor maalføri og millom deim hev vore mange yvergangar. Det vert daa ingen rimeleg grunn til aa skilja ut islandsk i dette tidebilet som eit serskilt tungemaal i motsetning til annan norsk; dertil er islandskan altfor lik sudvestlandsk i Norig. Skulde ei slik utskiljing vera rett, vilde det vera sterkare grunnar til aa skilja ut nordvestlandsken, og endaa sterkare til aa skilja ut trøndsk og austlandsk som serskilte tungemaal. Men dette vilde koma i strid med alle vanlege synsmaatar um skilnad millom tungemaal og maalføre.

Dei norske maalføri i vaare dagar er mykje meir ulike kvarandre enn i gamle dagar. Mesteparten av den ulikskapen som der daa var, finn me enno; men dessumfram er der sidan kome noko meir attaat. Likevel vil det knapt falla nokon inn aa tala um meir enn eitt norsk maal, som er tala i mange maalføre.

Den gamalnorske maalformi me brukar i Gamalnorsk ordbok er, som ein snart vil sjaa av prøvorne, bygd paa den (indre) sudvestlandske maalgreini i det 13. hundr., for di det er skrive mest i denne formi, serleg paa islandsk. Fraa islandsk er uppteke *hl*, *hn* og *hr*. Med umsyn til sume andre ting, t. d. lengjingi av vokal framfor *lf*, *lg* (*halfr*, *skjalgr*) osfr., motsetningspartikelen *ú*-, og sumt anna hev me fylgt slike sudvestlandske maalføre som i denne vegen synest ha havt same taleskikken som mesteparten av landet elles.

Etter 1350 tók maalføri i Norig ei annor stemna enn paa Island, og fylgjer i sin vokster dei andre maali i Norder- og Vesterlandi. Men islandskan held uppe den gamle formbygningi, so me i alle høve kann rekna gamalnorsken der til 1400. Fraa den tid denne skilnaden kom, stig islandsk fram med rett til aa kalla seg eit serskilt maal, som sidan veks sin eigen vokster med mindre paaverknad utanfraa enn dei gamle syster-maalføri i Norig.

Gamalnorsk ordavleiðing

ved Alf Torp.

1. Rot og stonn. Tek me for oss desse ordi: *sitja, seta, setning, sât, sjatna, sjetull, sæti, sôt* („det som set seg paa“), eller desse: *draga, dragna, dragsa, dregill, dreglaðr, dráttir, dróg, -dragr*, so er det ikkje vandt aa sjaa at i kvar flokken hev ordi nokon likskap i tonstavingi og likeins i tyding. Me kallar slike ord „samætta“, dei er liksom runne or ei rot. Difor brukar ein ogso namnet rot eller rotstaving um tonstavingi, og ein kunde soleis kalla desse ordi „samrøtte“ ord. Me ser òg at tonstavingi ikkje er heiltupp lik i alle ordi i flokken men tvertum fær mange brigde; men med alt det er det uvandt aa finna ut for den eine flokken ei „rot“ set og for hin ei „rot“ drag. Med eit bilæte av same slaget brukar me namnet stonn um den luten av eit ord som er det upphavlege grunnemnet for alle ordformerne: i *setja, settum, settr* osfr. kann me soleis finna ut ein „stonn“ **sati*, i *dregill, dregils, dregli, dreglar* osfr. ein „stonn“ **dragila*.

2. Avljod ell. ljodsprang. Av desse brigdi i tonstavingi er nokre eldegamle. Det er dei som hev sitt upphav i det ljodskiftet, som me kallar avljod. Avljoden er tvi- greint: stuttvokala og langvokala avljod. Den stuttvokala avljoden hev tri stig, som syner seg t. d. i *bera, bar, borinn* og *bita, beit, bitinn*. Stig 1. hev *e: bera*. Til dette stiget høyrer tviljoden *jú (jó)*, som var upphavleg *eu*, og *i* som kjem av frumgermansk tviljod **ei*; dei inneheld soleis baae tvo eit *e*. Stig 2. hev *a: bar*. Til dette stiget høyrer tviljodarne *au*, og *ei* av frumgermansk **ai*; dei inneheld soleis baae tvo eit *a*. Stig 3. er ei veikning av *e*; denne veikningi syner seg framanfor *r* og *l*, der ljoden vert til *o (u)*, og framanfor *m* og *n*, der han vert til *u*, (*borinn, bundinn*), og paa tviljodarne, med di *e* fell burt, so berre *u* (i nokre høve *û*) og *i* er att (*fukum, bitum*). Orsaki til denne veikningi var eit fyrrgermansk tonskifte: naar tonen flutte seg til den stavingi som kom etter rotstavingi, so vart tonstavingi veiktt, av di ho vart tonlaus. Dei reterne som hev denne stuttvokala avljoden, kallar me *e-røter*.

Den langvokala avljoden (4.), som hev mykje mindre umraade, hev òg tri stig: 1. *á* (av frumgermansk *ê*). 2. *ó*. 3. (minsteljod) *a*. Røterne med denne avljoden, som er mykje faae imot hine, kallar me *a-røter*.

Ut anum denne langvokala avljoden i *a-røterne* er der ogso ein annan som er lengjing av stuttvokalsavljoden i *e-røterne* (*dráp: drepa, sôt: sitja*).

Det finst og eit slag konsonantavljod, som likeins er mykje gamall. Han hev og kome av gamalt tonskifte. Han syner seg i det at dei 3 klanglause endekonsonantarne i røterne *h, þ, s* vert klangføre: *g, d, r* (av *z = klangført s*), der tonen i fyrrgermansk skifte til næste staving, so t. d. *slá* (av **slaha*): partic. *sleginn*.

3. Umljod, ljodbrot, konsonantsanhøve. Andre brigde er fraa seinare tid og hev mest vorte til i samnordisk. Det er fyrst dei vokalbrigdi som ein kallar

umljød (ljodbrigde). Den eldste, som er samgermansk, er *a*-umljoden: *i* vart til *e* og *u* vart til *o*, naar ein *a* opphavleg stod i næste staving (*sleði* av **slidan*, *bogi* av **bugan*). Noko yngre er vel *i*-umljoden og yngst (berre nordisk) *u*-umljoden og ljodbrotet (*børn*; *bjarga*, *fjöl*). Berre gamalnorsk (ikkje svensk-dansk med) er den *i*-umljoden, som kjem av *R* (upphavleg *z*), t. d. *ker* av **kan*. Til alt dette kjem so mangeslags avbrigde i ende-konsonanten i roti, ved tiljamning og konsonantsamhøve, konsonantutfall o. dl., t. d. *dráttur* av **drahtur*, *slá* f. av **slahô*.

4. Stomn og suffiks. Sjelve snaude roti kann vera ordstomn. I germansk er det berre faae leivor att av dette tilstandet som var mykje aalment t. d. i sanskrit. Elles vert ordstomnarne laga ved eit tillegg til roti. Dette tillegget, som heiter suffiks eller avleidingsending, kann vera einskild vokal, eller konsonant + vokal, eller einskild konsonant (eller vokal + konsonant). I gamalnorsk er den upphavlege stomniformi ikkje so lett aa skila, med di at endevokalarne maatte falla burt i dei fleste høve. Der suffikset var konsonant eller konsonant + vokal er det ogso ofte vandt aa kjenna att konsonanten (utan hjelp av nærætta maal), av di han kann vera burtfallen (som i *halr* av **halip-*) eller burtgøymd ved konsonantsamhøve (t. d. i *sess*, der dei tvo *s*'arne hev kome upp av tvo dentalar: **set* + *ja*). Ofte er det og uraad aa sjaa, anten konsonanten høyrer med til roti eller til suffikset. I *ferð* ser ein fulla lett at grunnformi var **far-di*, men med *bláð* t. d. er det tvilsamt, anten ein skal kløyva det i **blad-a* eller i **bla-da*. Her ligg det no nærast aa velja det siste, av di det ikkje er uliklegt, at ordet er samrøtt med *bló-mi*. Men i andre tilfelle kann det vera uraad.

Nokre suffiks kann berre verta lagde attaat sjølve roti. Dei heiter primære suffiks. Andre kann berre verta lagde attaat ordstomnar, so dei lagar nye ord utav andre ord (ved avleiding). Dei heiter sekundære suffiks. Mange suffiks er baade primære og sekundære.

Nomen.

5. Etter det som var sagt ovanfor um suffikset, at det kann vera vokal (konsonant + vokal) eller konsonant, kann alle nomen skipast i tvo flokkar: vokalstomnar og konsonantstomnar. Vokalstomnarne er dei som i frumgermansk tid enda paa ein av desse vokalarne: *-a*, *-ô*, *-i*, *-u*. I frumnordisk (dei eldste runinnskrifterne) hadde ordstomnarne enno desse endevokalarne i god hævð, men i gamalnorsk er dei burtfallne; berre akk. pl. av hankynsordi hev der enno *-a*, *-i*, *-u* (*daga*, *vini*, *soni*), og av *-ô* er att verknaden i *u*-umljoden (*sqk* av **sakô*). Denne skilnaden millom vokal- og konsonantstomnar hev mest aa segja for bøygningslæra. I avleidingslæra synest den skipnaden høva betre, at ein skil millom ordskap paa snaud vokal, og ordskap med konsonant framanfor vokalen (og dei faae paa berre konsonanten).

Ordskap paa snaud vokal.

6. Under dette namnet kann ein soleis taka saman dei „reine“ *a*-stomnar, dei „reine *ô*-stomnar“, dei „reine *i*-stomnar“ og dei „reine *u*-stomnar“. Desse ordskapi høyrer til grunntoet i maalet. Dei er grunnord. Med di stormengdi av deim eller i alle fall mynstri hev vorte til i fyrrgermansk, skulde dei eigenleg staa utanfor gamalnorsk og endaa samgermansk ordlagging. Suffiksi, som hev vorte usynlege aa kalla, hev ingen frævleik, dei er heller avlidne, men dette hindrar ikkje at det i minsto paa *a*-stomnsumraadet kjem upp ei mengd med nyskapingar etter mynster av dei gamle ordi, soleis at det er ljodhøvet millom nomenet og verbet som gjev maattet: etter høvet *fall*: *falla* vart det t. d. lett eit *glott* til *glotta*. Men paa *i*- og *u*-stomnsumraadet er det ikkje noko nyliv, maalet held sume av dei gamle lagingarne og det kjem ikkje

nye upp. Saman med ordskapi paa snaud vokal skal me her taka stonnarne paa *-va* og *-ma*, av di desse suffiksi likeins høyrer til dei ufræve.

7. Reine a-stonnar. Desse stonnar er adjektiv eller substantiv av hankyn og inkjekyn. Sume av ordi er so gamle at det er umogelegt aa finna ei rot, som dei er runne or. Desse og mange andre er fyrrgermanske, men mange er ogso komme upp i samgermansk og mange òg i samnordisk, og til slutt ikkje faae berre innanfor gamalnorsk. I rotstavingarne finst alle avljodsstig.

1. Adjektiv. Med 1. stig t. d. † *dimmr*, † *djarfr*, † *fjalgr*, † *frekr*, † *gjallr*, † *grimmr*, † *hvellr*, † *hverfr*, † *jarpr*, † *kringr*, † *lekr*, † *sjalfr* (vestg. veikt), † *skelfr*, † *skjalgr*, † *skjallr*, † *skjarr*, † *stjarfr*, † *tregr*, † *þjarfr*, † *vindr*; † *hrifr* flus, † *hvitr* (sjaa § 23 I 1), † *striðr*, † *víðr*, † *úsvífr*, † *vígr*, † *bjúgr*, † *bljúgr*, † *drjúgr*, † *drjúpr* poet., † *djúpr*, † *fljótr*, † *hrjúfr*, † *ljótr*, † *ljúfr*, † *mjúkr*, † *rjóðr* raud, † *sjúkr*, † *skjótr*, † *skrjúpr*. — (2.): † *argr* († *ragr*), † *berr* (av **baza*), † *blakkr* (av **blanka*), † *brattr* (av **branta*), † *gramr*, † *halfr*, † *haltr*, † *hangr*, † *hraðr*, † *krangr*, † *krankr*, † *krappr*, † *langr*, † *rakkr*, † *rangr*, † *samr*, † *skakkr*, † *skarpr*, † *smalr*, † *snarr*, † *snarpr*, † *spakr*, † *stamr*, † *starkr* (= *sterkr*), † *strangr*, † *svangr*, † *svartr*, † *þambr* utspana, † *þarfr*, † *valtr*, † *vanr* vantande, † *vanr* van, † *vandr*, † *varr*; † *bleikr*, † *breiðr*, † *deigr*, † *feigr*, † *feitr*, † *flár* (av **flaiha*), † *gleiðr* (eller *ja-st.*?), † *greipr* (eller *j.*?) poet., † *heitr*, † *heiðr*, † *klaar*, † *leiðr*, † *reiðr*, † *reifr*, † *seigr*, † *skeifr*, † *sleipr*, † *teigr*, † *veikr*, † *blautr*, † *dauftr*, † *hár* (av **hauha*), † *lauss*, † *rauðr*, † *snauðr*. — (3.): † *dumbr*, † *gulr*, † *holr*, † *hrum(m)r*, † *stuttr*, † *sumr*, † *þungr*, † *svipr*, † *lotr*, † *lútr*, † *úfr*, og av *a-røter*: † *falr*, † *fattr* (av **fanta*), † *flatr*, † *gláðr*, † *hvatr*, † *lakr*, † *latr*, † *saltr*, † *svalr*. — (4.): † *ámr*, † *háll*, † *lágr*, † *lákr*, † *rámr*, † *smár* (av **smáha*), † *vámr*, † *vátr*; † *fróðr*, † *góðr*, † *(g)ógr*, † *hógr*.

Dessutan, som i alle germanske maal, ei mengd med adjektiv, som er possessive samansetningar, som *stórfetr*, † *fáorðr*, † *fagrørðr*. Av dei samgermanske samansetningarne med *ge-* (som ags. *gefeax* faksut, *gehær* hærd) hev gamalnorsken berre *glíkr* og kannhenda *bágr* (vestg. *bága* f. strid).

2. Hankyn. Mengdi av ordi er upphavleg verkarord (nomina agentis) og tingsord. Berre faae er verbalabstrakt (verkord).

a. Liv-ord. (1.): † *dvergr*, † *hvelpr*, † *jerfr* (for *jarfr*, jfr. *björn-erfr*), † *refr*, † *rekkr*, † *selr*, † *afspringr*, † *svelgr* slukhals; † *síkr*, † *þjófr*, † *þrjótr* ein striding, og poet.: † *bjóðr*, † *brjótr*, † *hljótr*, † *njótr*, † *skrjóðr* vanmenne. — (2.): † *alfr*, † *bragr* fyrstemann (jfr. ags. *brega* m.) (ogso skaldskap), † *garpr*, † *gramr* (pl. *-ir*, eig. adjektiv), † *hár* haa (av **hanha*), † *kalfr* (vestgerm. n.), † *marr* hest (av **marha*, pl. ogso *-ir*), † *skarfr*, † *skrapr* skravlar, † *vargr*; † *draugr*, † *frauðr*, † *gaukr* (*k* kannhenda til |suffikset). — (3.): † *dolgr* fiende (ags. *dolg* n. saar), † *korpr*, † *murtr*, † *storkr*, † *ulfr*; i † *fiskr* og † *hundr* høyrer *k* og *d* til eldegamalt suffiks; likeins *r* i † *verr* mann (av **vi-ra*). — (4.): † *áll*, † *hákr*, † *mágr*, † *slápr*, † *snákr*, † *strákr* landslaupar, † *vákr* slag hauk, † *vákr* vaak, barn (eig. adj.); † *hórr*, † *hrókr* toppskarv, † *kópr* sel, † *skókr* ristar (poet.), † *slókr* ein slaap, † *snókr* (som tilnamn).

Av dei samgermanske possessive samansetningar med *ge-* hev g.norsken berre † *nautr* att (og kannhenda *bágr* fiende). I g.norsk kom det upp ei mengd med samansette verkarord, substantiv og adjektiv, som hadde til siste led verbalroti, som ho er i infinitiv. Dei finst mest i skaldemaalet (*hringbrjótr*, † *arfljúgr*, † *folkvaldr*, † *fasthaldr* og hundrad andre). Dei er knapt sers gamle. Utanfor deim: † *kolbíttr*, † *steinbíttr*, † *hrisbíttr*, † *kviðbjóðr*, † *garðbrjótr*, † *steindelfr*, † *soppdrepr*, † *blóðdrekkr*, † *kelduskíttr* og nokre til. Abstrakt er † *fingrbrjótr* misdrag i spel. Med præposition i fyreleden hev me t. d. (adjektivi): † *ákaftr*, † *eptirláttr*, † *andvígr*, † *ávinnr*; † *andverðr* er samgermansk. Abstrakt: † *viðbjóðr*, † *útbjótr* (seint) utbrot, ording.

b. Tingsord. Nokre er upphavleg verbalabstrakt, som *vágr* (upph. „bylgjing“). I det heile er det ikkje alltid so lett aa gjera greid skilnad paa tingsord og verbalabstrakt.

Substantivera adjektiv er *skjótr*, *haugr*, *kringr* (enden av noti) og kanskje † *deigr*. — (1.): *bringr*, *hlemmr*, *hreppr*, † *hringr*, † *hverr*, *hverfr* (eller *hverf* n.) ausekorg, † *kleppr*, † *klettr*, *melr* (av **melha*), † *stertr*, *tindr*, † *vegr* (ogso *u*-stomn); *iss* (vestg. n.), † *knífr*, † *skítr*. — (2.): *arfr*, † *ars* (*rass*), † *askr*, † *áss* bjelke, aas, † *brandr* stokk, sverd, *dalr* (ogso *i*-stomn, vestg. n.), *dálkr*, *drangr*, *faldr*, † *garðr*, *haddr*, † *hals*, *harr* (fisken, skrive *harp* D. N. III 592), *harfr*, *hrammr*, † *hvammr*, † *kamb*, *malr* sekk (av **malha*, glt. veikt f.), *rafr*, *ramr* loft, † *sandr*, *skalpr* slira, † *stafr* (ogso *i*-stomn), † *vangr*; † *geirr*, † *hleifr*, *keipr* (sjaa § 23), *reit* (og *-u*), *sár* (av **saiha*, pl. ogso *-ir*), *teigr*, *þveitr*, † *baugr*, † *haugr*, *hauss*, † *hlautr*, *laukr* (vestg. n.), *laupr* (sjaa § 23), *reyrr* (vestg. n.), *reyrr* (av **rauza*) røys. — (3.): † *broddr*, *drumbr*, *forkr* lurk, *fors*, *gumpr*, † *horr* snór (av **hurha*), *kolfr* (glt. veikt m.), *kurfr*, *lurkr*, † *munnr*, *skolpr*, *skoltr*, *skrokkr* (av **skrunka*), *butr*, † *búkr*, *húfr*, *múgr*, *skrúfr* (jfr. *skríf* n.), *stúfr*, *stútr*, *strútr*. Um *keppr*, *kollr*, *leppr*, *lokk*, *rokk*, *stokkr*, *toppr*, *klútr*, *knútr* sjaa § 23 I 2. † *brunnr* av **brunva* (vestg. veikt). Av *a*-røter: † *gaddr* (av **gazda*), *vaðr* fiske-snøre, † *valr* (bøygð som *i*-stomn). — (4.): *háfr*, *hváll*; *grómr* (og *gróm* n.), † *hófr*, *krókr*, *mór* (av **môha*), *óss* (upphavleg *s*-stomn), † *plogr*, *skógr* (ogso *i*-stomn).

c. Verbalabstrakt. Mykje faae. Eldegamalt er † *dagr* som upphavleg tydde „brand“. (1.): *fretr*, *skjalgr* (eig. adj.), *vegr* æra, *viðhjóðr* (sjaa I. a slutt). — (2.): *gangr*, *geigr* skade, *seiðr* trolldom; av red. verb † *leikr* og kanskje *aukr* (= *auki*). — (3.): *blundr*, *skotr* (= *skort* n.), *uggr*; *bífr* (poet.), *riðr*, *svífr*, *svípr* var vel upphavleg *i*-stomnar, likeins vel *frerar* pl. (poet.) frost. — (4.): lengjing: *bágr* uvenskap, *dámr*, † *grátr*, † *vágr*, *óðr* (ags. *wól* f.), † *rógr* (= *róg* n.).

2. Inkjekyn. Her er det ikkje so lett aa gjera skilnad paa verbalabstrakt og tingsord. Dei gjeng yver i kvarandre. Det er difor best aa slaa alt i hop. Gamalnorsken hev ei stor mengd med inkjekyns *a*-stomnar; mange nylaga; ofte finst her ein inkjekyns *a*-stomn der vestgermansk hev ein hankyns *i*-stomn istaden, t. d. *bit*, glt. *biz* m. Ofte svarar og i vestgerm. ein inkjekyns *a*-stomn med fyrestavingi *ge*, som laut falla burt i g.norsk. Her vert sett ein kross ogso attmed slike.

Substantivera adjektiv er † *djúp*, † *full*, *heið*, † *hol*, † *malt*, † *vé* (av **viha*-).

G.norsken hev her ei mengd med nylagingar, verbalabstrakt med infinitivvokalen, slike som: *bang*, *bif*, *blak*, *brak*, *drep*, *dúr*, *dús*, *fjúk*, *gal*, *gan*, *geip*, *get*, *glat*, *glott*, *hjal*, *hrinn*, *hopp*, *kall*, *kals*, *klapp*, *kvein* (og f.), *reik*, *rek*, *skaf*, *skjall*, *skraf*, *skrap*, *skval*, *svell*, *þol* og mange fleire, endaa av *j*-verb, som *gæl*.

(1): *berg* (vestg. n.), † *brek*, † *brim*, † *gjald*, *hjalt* (og f.), † *hvel* og *hvél* (*hjól*), † *kerf* (*kjarf*), *kjarr* (= *kjorr* m.), *leg*, † *met*, *sinn* (vestg. m.), *skref*, † *þel*, † *þing*, *þref* (*þref*), † *verk*; um *fell* (*ffjall*), *fell* feld, *spell* øyding, *spell* (*spjall*) forteljing sjaa § 23; † *hris*, † *lif*, † *níð*, † *sik*, † *skið*, † *ávit* (got. *fraveit*), † *víg*, † *vif*, *bjóð* (vestg. m.), † *dýr* (av **deuza*), *fljót* (vestg. m.), † *grjót*, † *hlýr* (av **hleuza*), † *ljóð* song, † *spjót*, † *þjó* (av **þeuha*). — (2): † *bak*, † *band*, *barð* (vestg. m.), † *bland*, † *draf*, *dramb*, *dvöl* pl., † *far*, † *fat*, † *gat*, † *gang*, *glam(m)*, *grand* (eig. *s*-stomn), † *hald*, *happ* (§ 23 I 3), † *hland*, *hlamm*, *hrak*, *hrang*, *hualf* (ags. f.), *hvarf*, † *ker*, † *lag* og *lqg*, † *lamb* (§ 46), † *land*, † *mark*, *raf*, *rak* rak (i ljós), † *rak* det som rek, *røk* pl. utgreiding (vestg. f.), *sal* (ags. f.), *skars* trollkvende, *sprang*, *starf*, *svør* pl. (ags. f.), *tá* (av **tanha*), † *tal*, *trof* pl. (= *trefr* f.), † *þak*, *þang*, *vaf*, *val* (vestg. f.), *vall* sjóding, † *vamm*, † *varp*, *ver* var (av **vaza*); *beit* (ags. m.), *eid*, *reip* (vestg. m.), † *skeið*, *frauð*, *hlaup* (vestg. m. *i*-stomn), *hlaut*, † *lauf*, † *naut*, *raup*, *raus*, *saup*, *skauf* (ags. m.), *skaup*, † *skaut*, *skraut*, *staup* (ags. m.). — (3.): ei stor mengd med ord, mest verbalabstrakt: † *dolg*, † *brum*, † *folk*, *gol* (*gul*), *golf*, † *gor*, † *holt*, † *hold*, *kul*, † *orð*, *orf* (glt. m.), *run*, *skrum*, *sorp*, † *spor*, † *troð*, *torf* (ags. f.), † *þorp*; *bíð* pl., *bit* (vestg. m.), *blik* (vestg. m.), † *drif*, *drit*, † *gin*, *glis*, *glit*, *gnið* poet., *hnit*, † *klif*, † *lið*, *lit* syn (vestg. m.), *rið* (vestg. m.), † *rif* riving, *uppris*, † *rit*, † *skip*, *skin*,

† slit, † snið, stig, svið, svif, svig, † svik, tig (vera í tigi, vestg. m.), vit, † boð, † brot, † flot, flug, fok, frør (av *fruzā), hler (av *hluzā), † hof, hrot flaga (poet.), † hross, hrør (av *hruzā), klof, krof, † kol, kør (vestg. m.), † lof, log, † lok, † los, lost, of, † ok, op, roð, rof, rot, ruð, † skop, † skot, slok, † soð, tog (vestg. m.), tros, þot, þrot; og av a-røter: at uppeggjing, blak, drag, † fall, fang (vestg. m.), flak, gadd (= gaddr), gap, † gler (av *glazā), † gras (upphavleg s-stomn), † haf, † hlað, † hvat, kaf, krap, ras, † salt, † skap, slag (vestg. m.), † stag, tak, † vað, * vald. — (4.): † át, dráp, fár faare (ags. m.), † hár, lát (vestg. m.), gráp storm, † nám, ráð (vestg. m.), ráf (= ræfr, sjaa § 46), rák, vás; † blót, gróm, hóf, † hóp, † hór, hót pl. (got. f.), hróf (vestg. m.), hróp (vestg. m.), † hrót, kóf, lóg, róg (= rógr), skóð skadeleg ting, sót, þóf.

8. ó-stomnar. Verbalabstrakt og tingsord, mest tingsord. Liv-ord er so godt som ikkje att, med di at dei fyrrgermanske hokynsordi til dyrnamn o. dl. (t. d. lat. *equa* til *equus*) i samgermansk hev vorte til ón- og jón-stomnar. Her er berre aa nemna det eldegamle † snør sonekona (av *snuzō). Av dyrnamn berre rá f. (av *raihō*, vestg. n. og veikt m.). Substantiverna adjektiv er flót, kveikar pl., órar pl., svalar (-ir) pl. spør sparsemd, størr, † vírar pl. lovnad, † vok, † vølt. ó-stomnarne hev i g.norsk vorte mykje samanblanda med i-stomnarne, soleis hev mange av deim fenge plur. paa -ir.

a. Tingsord. (1.): † bjørk, fjøl (og -ir), † gjørð (og -ir), † hjølt (-ir, = hjalt n.), † hjørð (-ir), † jørð (-ir), † kverk (og -r), mjöll (§ 23 I 4), rim (ags. veikt m.), spjalkir (ags. m.), spjør, strind; drif poet. snødriv, flík (og -r), hit, hláf, † hrið (-ir), fjós (-ir), † þjóð (-ir, § 27 II 4). — (2.) (dei som kjem av a-røter og soleis hev a som 3dje stig er medtektne, av di dei er vande aa skilja ut): barar (og -ir), dof spjot, dof dov, lend, dökk (av *dankō), flá (av *flahō) flaa, hylla i ei fjellsida, fól (av *falhō) folga, grøf (og -ir, vestg. n.), grøn (og -ir; § 23 I 4), † holl (-ir; § 23 I 4), † hqm, † klopp (-ir), krá (av *kranhō), kos, † lá (av *lahō), lom lam, hengsla, † lon (§ 23 I 4), mql mol, † mqn, † mqrk (-ir, -r), † nqf (og -ir), † nqs (og -ir), rá ro (av *ranhō), rá grensa (av *raihō), † rá raa (av *rahō), rønd (-ir, vestg. m.), røng (-r; ags. m.), skrá (av *skrahō), skør haar, † slá (av *slahō), † spøng (-r), strønd (-ir, -r; vestg. m. n.; § 27 II 4), † støng (-ir, -r), † sog, † trøð (-ir), † tøng (-r), þøll (§ 23 I 4), þqmb bogestreng, vá avkrok (av *vanhō), † vqg slede, i tydingi lyftestong pl. vegr, † vqmb, vqr (og -ir) vor, baatsted, vqrr vørr, lippa, qnd forstova, † osp (-ir); † ár (av *airō), † greip (og -r), kleif, † leif, neit (for hneit) fint mjøl, rein (vestg. m.), steik, sveit (-ir), þveit braut (-ir), flautir pl. (ags. veikt f.), klauf (-ir), laut (-ir) søkk, dæld, ló (av *lauhō; vestg. m. n.) engsletta, rauf (vestg. n.), † taug (-ir). — (3.): dorg (eller i-stomn?), † fold (-ir), † for (av *furfhō), hodd (vestg. m. n.), † mund hand, skor skard, storð, tolg, † ull (sjaa § 23); límar pl. greiner. — (4.): skán, † skál (og -ir), tág (og -r), † vág (-ir, -r); † gróf.

b. Abstrakt. (1.): bjørq (-ir), † gjøf (og -ir), gjöll = goll; hlit nøgd. — (2., ikkje faae er vel nylagingar, som gløp, hløkk, hlqmm, kvøð, lqt, geis osfr.): dvøl (og -ir), † fqr (og -ir), gløp (= glap n.), † goll, hløkk, hlqmm (= hlamm n.), hvot, krøf (-ir), krqm, † kvøl (og -ir), † kqr, lqð, lqt fraateljing, † rødd (-ir), sköll (vestg. m.), † skqmm (-ir), † skqr avgjerd (eig. skjering), spá (og -ir), † sqk (og -ir), þqkk (-ir, vestg. m.), † þqrf, vá skade (kannhenda av *vanhō, ags. m.), vqnm (jfr. vamm n.), † eir, beit beiting, † dreif dreiving (i tydingi „band“ pl. dreifr), geis, † leið (-ir), leit, † reið, skreið, veig styrke, ogso sterk drykk, flaug (og -ir?), naut nøyting, þraut (-ir; ags. m.). — (3.): dul (eller i-st.?), † sorg (-ir), † stund (-ir). — (4.): † náð (-ir; truleg laant), † rás (-ir), † sít, † tál.

9. Stomnar paa -va (-vó). Fyrrgermansk primært og sekundært suffiks; ikkje lenger livande i samgermansk; difor berre faa ord av dette skapet. I g.norsk er det ofte vandt aa skila dei stomnar som hadde v, av di v-en ofte er burtfallen. I sume ord høyrde v-en med til roti, so at desse ord retteleg er a-stomnar.

1. **Adjektiv.** *dækk*, † *fqlr*, † *frár*, *frjór* (*frær*), † *gorr* (*gørr*), † *høss*, *klækkr*, *mjór* (*mær*), † *sljór* (*slær*), † *orr*, og desse, der *v*-en er burtfallen: † *blár*, † *grár*, † *knár* (ags. *gecnæwe*), *rór*. I desse stonnar høyrer *v*-en med til roti (altsó upphavleg *a*-stomnar): † *fár*, † *hár*, † *kvíkr*, † *vokr*; *lòskr*, † *ròskr*, likeins i desse, der han er burtfallen: *dár*, † *hrár*, *trár*, *þrár*; *hlær* (av **hlæva*). Sume var upphavleg *u*-stomnar, der *-u* ved samanblanding med *-va* vart til *-vu* (*-vja*): † *myrkr*, † *styggr*, † *þrøngr*, † *þykk*, † *øngr*, likeins desse, der *v* høyrde til roti: *dyggr*, † *gløggr*, † *hnøggr*, † *hryggr*, *snøggr*, † *tryggr*; *qlr* er nylaga.

2. **Hankyn.** † *børr* (poet.) tre, † *hørr*, † *jór* (av **ehva*) hest (pl. ogs. *-ir*), *spørr* (vestg. veikt) sporv, † *Týr*, pl. *tívar*, † *þér* (av **þeg-va*), † *ýr*; † *sær* (*i*-stomn, av **saig-vi*); † *kjørr* og † *mørr* (av *marh-*) er upphavleg *u*-stomnar. — I desse høyrer *v* til roti: † *már*, *roggr* (= *rogg* f.), *skroggr* ulv, † *songr*, † *snær* (*i*-stomn) og likeins i desse, der han er burtfallen: *glugg* (vel helst *i*-stomn, jft. *glyggr*), † *nár* (*i*-stomn), *nór*, † *søkk* (*i*-stomn). Utvida til *n*-stomnar: *fjórvar* = *fyrvar*, *sørvar* pl. poet., † *vøðvi*; i *klé* og † *lé* høyrer *v*-en til roti.

3. **Inkjekyn.** Substantivera adjektiv er vel † *bql* og † *sql*. Andre *va*-stomnar er: † *fjqr*, † *fræ*, † *hræ*, *kjot*, *lyng*, *læ*, † *mjql*, † *smjqr*, *skrok*. Dessutan desse, der *v*-en hev falle burt: *bý* (ags. f.), † *blý*, *slý* (ags. m.), *strý* (av **strýga*). I † *hogg* høyrer *v* til roti, likeins i desse, der han er burtfallen: *brugg*, † *bygg*, *dá*, † *bú*, † *hlé*, † *kné*, † *strá*, † *tó* † *tré*; † *ql* var upphavleg konsonantstomn (**aluf*).

4. **Hokyn.** Substantivera adjektiv er *tryggvar* pl. Andre *vô*-stomnar er: † *bqð*, *stqð*, † *gotvar* pl. (poet.) bunad, *þrong* (ags. m.), † *qr*, og desse, der *v* er burtfallen: † *brá*, *gjá* (av **gívdô*), † *ró*, † *sin*. I desse høyrde *v* til roti: *dogg* (vestg. m. n.), *lugg*, *rogg*, likeins i desse, der han er burtfallen: † *á*, (*goð*)*gá*, *há* (av **hågvô*), *þinghá* (av **havô*), *há* skinn (av **havô*), † *kló*, † (*eld*)*stó*, † *þrá* (utvida til *n*-stomnar *svala* osfr. sjaa § 18 2). I *bqð* og *stqð* kann suffikset segjast vera *-þvô*; *-þvôn* hev me i *óttá* (sjaa § 20 2).

10. Stomnar paa *-ma* (*-mô*). Jfr. § 19.

1. **Adjektiv.** Berre nokre faae: † *armr*, *aumr*, *naumr*, *olmr*, † *rúmr*, † *skammr*, † *varmr*; *grímr* (namnet). Suffikset *-ma* laga ogsó eit fyrrgermansk superlativ. Av slike er att: † *framr*, † *frum-* og subst. † *mjóðm* f. (av **medumô*: *míðr*).

2. **Hankyn.** Mest tingsord, nokre faae abstrakt: † *hjalnr* hjelm, † **hjalnr* i *hjalnr-vølr*, *jalnr*, *jarnr*, kannhenda **fjalnr* i *felmsfullr* (*fjalnis-*; jft. got. *us-filma*), *hljómr* (got. veikt m.). — *alnr*, † *armr*, *baðmr*, † *barmr*, † *faðmr*, † *farmr*, *garnr*, † *halnr*, † *harmr*, *hvarmr*, *karmr*, † *malnr*, † *svarmr*, † *þarmr*, *eimr*, † *heimr*, *hreimr* skrik, ank, † *seimr*, † *draumr*, † *flaumr*, (*gaumr* = *gaum* f.), † *glaumr*, † *saumr*, † *straumr*, † *taumr*. — *ormr* (vestg. *i*-stomn), † *stormr*, † *botn* (for **botn*). — † *dómr*, *gómr* (vestg. veikt), *rómr*. Uklaart er *ilnr*.

3. **Inkjekyn.** Berre nokre faae: *sveim*; † *hrím* (ags. m.), *lim* (vestg. m.), † *slím*; *skim*, *húm*, *rúm* (vestg. m.); *lim* og *blóm* er vel upphavleg kollektiv med *ge*.

4. Hokyn.

† *skalm*, † *meiðmar* pl., *reim*, † *gaum*; *límar* pl. greiner; *basmir* pl.

11. ***i*-stomnar.** Hankyns- og hokynsord. Dei faae fyrrgermanske adjektiv paa *i*, som fanst, hev vorte til *ja*-stomnar (t. d. *sæll*, *rýrr*) eller til *a*-stomnar. Suffikset *-i* var primært. I rotformerne finst alle avljodsstig, mest det tridje. I g.norsk hev *i*-stomnarne vorte mykje samanblauda med *a*- (*ô*-) og *ja*-stomnarne, so ein ofte berre kann skila upphavlege *i*-stomnar ved samanlikning med nærætta maal. Um stomnarne paa *-ði* og *-ni* sjaa § 28 og 24.

1. **Hankyn.** a. Liv-ord: (1.): † *vínr*, *gríss* (kannhenda upph. *a*-st.), † *lýðr* (og *-ar*). — (2.): † *clgr*, *gestr*, *halr* (sjaa § 25), † *hvalr* (og *-ar*, kannhenda upph. *a*- eller *s*-stomn), † *svanr* (upph. *a*-st.), † *valr* (utan pl.) dei fallno, † *valr* falk (laant), † *sauðr* (upph. abstrakt: „offer“). — (3.): † *burr*, † *kour*, † *þulr*, *rytr* (ein fugl).

b. Tingsord. (2): *bekkr* benk (vestg. f.), † *bekkr* bekk, † *belgr*, *falr*, *feldr*, *hár* keip, † *hamr* (vestg. veikt), *hlekk* (vestg. f.), *hlemmr* (jfr. ags. *hlemm* m. brak), *kengr*, † *matr*, † *mergr* (upph. a-st.), † *salr*, † *sekk* (og -kar; laant), † *serkr*, † *stafr* (upph. a-st.), *stekkr*, † *strengr*, *þvengr* (ags. a-st.); † *leistr*, † *sær*, *grautr*, † *reykr*. — (3.): *bulr*, *hlum(m)er*, † *hlunr* (*hlynr*), † *rugr*, † *sultr* (upph. abstrakt), † *gripr* (likeins), *limr* (og -u, akk. pl.; jfr. *limar* § 10, 4), *skutr*. — (4): † *bær*, *lækr*. † *veggr* var upphavleg u-st. (got. *vaddjus*), † *marr* (hav, sjø) var i frumgermansk n.

c. A bstrakt. (2): *bragr*, *brestr* (eller a-st.? so vestg.), † *hrekkr*, † *skellr*, *sprengr*, † *svelgr*, † *sökk*, *þefr*, † *þrekr*, *verkr*, † *steytr*. — (3.): † *byrr*, † *drykk*, *dy(n)kr*, † *dynr*, *dyttr*, † *fundr*, *grunnr*, † *kylr*, † *munr*, † *mundr*, † *upprunir* pl. framvokster, *stýnr* (ags. *gestun*), *stýrr*, *stýrk*; † *sultr*, † *sylgr* (jfr. *svelgr*), † *þrymr*, † *þykkr*, *urðr* (*yrðr*) hending, *ylr*; *hrínr*, *hvínr*, † *skriðr*, *svifr* (?), † *svipr*, † *bugr*, *dugr*, † *flugr*, *fnykr*, *gyss*, *hnykr*, *hrytr* snorking, † *rykk*, *skykk*, *strykr*, *þytr*; og av a-røter: † *fengr*, *hagr*, † *skapr*, † *slagr*. *harpeslaaing*. — (4.): *skræk*, *glæpr*, *slægr*. — Ikkje alle er gamle ord (*hvínr* o. dl.) Sume er berre laga av j-verb som *glymr*, *gnyðr*, *ryn*, *ymr*.

2. Hokyn. Faae. a. Liv- og tingsord: *drós*, † *kván*, *snót*, † *urðr* lagnadsmøyi (upphavleg abstrakt), † *xer* saud er vel upph. i-st. (**avî-*); † *borg*, *dróg*, *dupt*, *dæl*, *grind* (pl. ogso -r), † *hurð*, † *lund*, † *skeið* herskip, *slóð*, † *urt*, *váð*; *grund* er vel upphavleg u-stomn.

b. A bstrakt. *brigð*, *dul* (?), *fræs*, † *hugd* (-úð), † *seyð*, † *ván*.

12. u-stomnar. Fyrrgermansk primært suffiks u-, laga adjektiv og substantiv, mest hankyn. Alle avljodsstig.

1. Adjektiv. Upphavlege u-stomnar var: † *harðr*, † *kyrr*, † *sætr*, † *þjukkr*, † *þunnr*, † *þurr*, † *þngr*, kanskje † *sterkr* (*styrkr*). Dertil † *fjql*.

2. Substantiv. Næsta berre hankyn. a. Livende og ting: † *áss*, *drøttr* dram, *slamp*, *hlqðr* (poet.), † *Hqðr*, *mogr*; *gqltr*, † *kqtr*, *mqlr*, *svqrr* ein ræfugl, *þrqstr*; † *bqgr*, *bqlkr* (vestg. veikt), † *bqrkr*, *flqtr* flata, † *hqrr* (hev ogso vorte va-stomn), † *knqrr*, † *kviðr* buk, *kjqrl* (ags. veikt), *kqkk*, † *liðr*, † *limr* (ogso i-stomn), † *lqgr*, † *mjqðr*, *mqqkr*, † *mqrr*, † *spqlr*, *stjqrl* (ags. veikt), † *stigr* og *stigr* (ogso i-, a-stomn), *svqlr* poet. hav, *svqppr*, † *viðr*, † *vqlr*, † *vqndr*, *vqrr* aaretak. Upphavleg a-stomn var † *hqqrtr* (av**heruta*), u-stomnar † *bjqrn* og † *qrn*. *þreskjoldr* var upphavleg a-stomn, † *fótr* som hev u-bøygjing i sing. var upphavleg konsonantstomn. Hokyn er † *hqnd* (pl. *hendr*); sume av dei sokalla konsonantstomnar som *rit* var visst upphavl. u-stomnar. Inkjekyn er † *fé* og upphavleg *mjqðr*.

b. A bstrakt: † *gráðr*, *kviðr* dom, † *litr* (vestg. i-stomn), † *siðr*, † *tqgr*.

Nokre faae stomnar paa -nu: † *sonr*, † *spánn* og kannhenda desse, der n var tiljamna i fyrrgermansk (§ 23): *bqllr* (vestg. veikt), *hqtr*, *knqtr*, *vqtr* (vestg. f.); eit fem. paa -nu var vel † *kverr*. Paa -mu hev me † *þrqmr*, paa -ru: † *árr* sendemann, og upphavleg vel og † *veðr* (gen. *veðrarlamb*), † *hungr* og † *vetr* (got. *vintrus*).

Um -þu sjaa § 29.

Ordskap med j.

13. Stomnar paa -ja. Suffikset -ja var upphavleg adjektiv-suffiks, primært (d. v. s. det laga adjektiv or verbalroti) og sekundært (or nomen). Substantivi paa -ja (-jó) var daa fraa fyrste upphavet substantivera adjektiv.

1. Adjektiv. Utanum nokre faae eldegamle primæradjektiv som † *miðr* og † *njrr* (av **neuja*) kann ein kløyva heile mengdi av adjektiv i verbaladjektiv og substantiv-avleidingar.

a. Verbaladjektiv. Paa desse er talet stort i alle germanske maal og mest i gamalnorsk. Nokre hev aktiv og nokre passiv tyding, og sume baee tydingar.

Substantivera adjektiv er *eykr* (av **jaukja*), † *seggr*, *skær* poet. hest (av **skáuja*, til *skáva*), † *vigg* (til *vega*).

1. stig hev berre (*sjalf*)-*birgr*, *brigðr*, *gildir*, *vigr*, *virkr*, men alle desse er kanskje heller aa rekna for substantivavleidingar; 2. stig hev ogso berre faae og av desse kann ikeins sume vera substantivavleidingar: *drekkr*, *hardfengr*, † *gengr*, *gloggþekkr*; *slíðrbeitr* (eller *a-stomn*?), *fleygr*, *gneypr*, *greypr*, *beinskeytr*. Med.3. stig: † *auðfyndr* (helst til *fundr*), *slyngr*, *féskylfr*, *styrkr*, *samþykkkr*, *yrkr*, *jafnyndr* (til *vinda*).

Stormengdi hev lengjing (4.): † *bærr*, *-dræpr*, † *frægr*, † *gæfr*, *gætr*, *græfr*, *hæfr*, † *kvæðr*, † *kvæmr* (*kæmr*), *lægr*; † *mætr*, † *næmr*, † *næmr*, *djúp-sær* (til *sjá*), † *-sætr*, *kveldsvæfr*, *ráðþægr*, *vægr*, *værr*, *ætr*; *vandblætr*, *motdrægr*, † *færr*, *snemngær*, *græfr* (= *græfr*), † *kænn*, *guðrækr*, *skæðr*, *slægr*, *snærr* *snøgg*, *fátækr*, (*v*)*æðr*, *ægr*, *ú-æll* (til *ala*). Til nokre er det ikkje verb: † *hlýr* (av **hleuja*), † *míldr*, *hlær* (av **hláuja*), † *mærr*, *sprækr*, *stækr*; *hægr*, *-ræðr* (til got. *raþjan*), *ærr*, *æfr*.

b. Nominativavleidingar, upphavleg med tydingi: som høyrer til eller hev kome av, jfr. lat. *patrius*. Dette slaget hev kome burt i germansk (adjektiv paa *-ug* (*-ig*) og *-in* hev kome istaden) men sume hev halde seg som substantiv (sjaa 2). Einstaka avleidde adjektiv er † *gegn* (av *gagn*), *merkr* truverdig, † *rikr*, *skyldr* skyld, *þekkr*, † *vænn*. Derimot er det, serleg i gamalnorsk, ei stor mengd med adjektiviske possessiv-samansetningar paa *-ja* jamsides med deim paa *-a*, t. d. *fagrýrðr* = *fagrordr*. Slike adjektiv er t. d.: † *einhendr*, † *fjórfætr*, † *ferskeytr*, † *bláeygr*, *hall-lendr*, *gulrendr*, *ferskeptr* osfr. Ogso med præposition til fyreled: *iendr*, *ørendr* (*ond*), † *ilendr*, *ørsekr*, *ørvænn* osfr. Same slag ord utan fyreled svarar til vestgermanske samansetningar med *ge-* (som laut falla burt i g.norsk): *erfiðr*, *eygr*, *lendr*, *lystr* *lysta*, *sekr*, *sísl*, † *tíðr*, *ærr* (av *úr* n.), *líft* (*e-m* er *líft*) av **lifr*; *yrmt* kjem vel av eit **yrmr*, men *þýft* (tuvut) snarast av eit **þýfðr* som *stantok* reint av **steindr*, **reindr*.

2. **Hankyn.** a. Dei primære *ja*-avleidingarne hev næsta alle vorte ihopblanda med *i*-stomnarne i bøyngningi, so det ofte er vandt aa skila kva som er upphavleg *ja*-stomnar: *beðr* (vestg. n.), *blær* gust, *drengr*, *eykr*, † *Freyr*, *gnýr*, *heggr*, † *herr*, *hrærar* pl., *hylr*, † *leggr*, † *níðr*, † *pyttir*, *rifr*, *ryðr* rust = *ryð* n. (gl. *a-stomn*: *rot*), † *seggr*, † *þrekkr*, *vefr*, † *vegg* kile. Av ord paa *-ir* høyrer hit poet. *yllir* (*ullir*) vev-riv (til germ. st. vb. *wellan* rulla).

b. Dei sekundære er stormengdi. Utan noko (g.norsk) grunnord hev me † *endir* (og *endi* m.), *hersir*, *kefsir* træl, † *mækir*. Grunntydingi var „høyrande til“ eller „som hev“, t. d. *hirðir* av *hjørð*, *hilmir* av *hjalmr*, † *firar* poet. (grunnform **ferhveja*) til *ffjor*. Av slike ord var det ikkje upphavleg so mange i germansk, men i g.norsk tok dei storom til, serleg i skaldemaal, mest som kjenningsnamn paa dyr og reidskap som *hosvir* ulv, *gyldir* ulv, *gillir* ørn (til *gjallr*), *hveðnir* ein fisk (til got. *hvaþô* fraud), *gjolnir* ein fisk (til *gjoln*), *loggðir* sverd (av eit **logguðr*), *viðir* hav (*viðr*) osfr. Or tydingi „som høyrer til“ eller „som hev“ vart det lett verkarord, so og i andre germanske maal, som likevel ikkje hev mange slike; i g.norsk og serleg i skaldemaal var dette ordskapet mykje frævt; her er det ei mengd med verkarord og mytiske namn paa *-ir*, og dei vert ikkje berre laga av nomen, men ogso av veike verb. Dette kunde lett gaa for seg; for endaa um t. d. *hirðir* retteleg kjem av *hjørð* og *erfir* av *arfr* osfr., so kunde dei like so vel synast koma av *hirða* og *erfa*; soleis kom daa upp t. d. *geymir* til *geyma*, *stævir* til *stæra*, *hrístir* til *hrista*, *skelfir* til *skelfa* (*-fð*-), *skenkir* til *skenkja*, *stefnir* til *stefna* osfr. Paa denne maaten er ord som t. d. *hilmir* og *fyllkir* gamle, men ord som t. d. *stillir* og *stýrir* nye. Kor frævt dette ordskapet var, kann ein sjaa av det at verkarord av anna skap kunde verta umlaga, so dei fekk dette skapet, t. d. *visir* i staden for det eldre *vísi* m.

I skaldemaalet er merkande ein flokk med ord paa *-nir* (jfr. *hveðnir* ovanfor). Slike ord kom upphavleg av ord paa *-na*, t. d. *mjóltnir* av eit **meluna*, *móðsognir* av partic. *soginn* og mange andre av particip, eller av *n*-stomnar som *tognir* ferar av *-togi*, *dropnir* av *dropi*, *hveðnir* av **hvaða*. Men deretter vart sjølve endingi *-nir* fræv, so det laga seg t. d. *fjósnir* træl av *fjós*, *mélnir* hest av *mél*, *blaðnir* sverd av *blað*, osfr.

Sume ord paa *-ir* hev vorte til eit slag verbalabstrakt: *beinir* = *beini* m., *fellir* (*fjáfellir*) daude, *fljrtir* = *fljrti* f. fljotleik, (*g*)*reiðir* = (*g*)*reiði* m., *hneisir*, *hnekkir*, *léttrir* = *léttri* m., *missir*, *skyndir* = *skundi* m. skynding, *slökkvir* („*sorga slökkvir*“), *sviptir* tap, *barnsjkir* = *barnsótt*, *þerrir*.

Av tingsord hev me *heilir* = *heili* m., *hellir* (til *hallr*), *mækir*, *mælir* forutan slike reine verkarord som poet. *seyðir* eld odl. Hit høyrer og trenamni: *elvir* (= *alvi*, *qlr*), *einir*, *reynir*, *þyrnir*, *víðir*, og dessutan *ýlir* (av *jól*) maanaden des.—jan.

Upphavlege *ja*-stomnar var og nokre folkenamn, som alt i samgermansk tid hev vorte *i*-stomnar, som *Danir*, *Frisir*, *Grikkir* (eldre *Grikkjar*), *Eynir*, *Egðir*, *Firðir*, *Háleygir*, *Harðeng(r)ir*, *Rygir* (eldre *Ryggjar*), *Sygnir*, *Þilir*, *Vestfyldir*, *Vermir* (eldre *-ar*) osfr. Lengjingsavljud hev *Læsir*, jfr. *dæll*.

3. Inkkjeyn. Tingsord og abstrakt. Primære. Or sjølve roti (stundom avlidi) kjem: †*ber* (jfr. ags. *baso* raud), *dý* (kannhenda av **dunlja*), †*egg*, †*fen*, *fley* (grunnord fyrrgermansk), †*geð*, *glygg* (= *glygg* m.), *gref*, †*hey*, *hregg* (av **hrajja*, kanskje til *hrina* steyta), †*hý*, †*kyn*, †*lyf*, *mý* (av **múja*), †*nef*, †*net*, †*rif*, *ryð* (= *ryðr* m.), *set*, *sigg*, *skegg*, *sker*, *ský* (av **skeuja*), *skyr* (av **skurja*, men hev ikkje noko *j* i bøygingi), *ver* (ags. m.), †*veð*, †*víti*. Nyare er slike som ikkje hev noko *j*: *blys* (ags. m.), *glys*, *ryð*, *slys*, *stryk*; dei er vel upphavleg hankyns *i*-stomnar.

Substantivera adjektiv er *mið* (utan *j*-i bøygingi), *nið* (= *niðar* pl.), *hlý* (adj. *hlýr*).

Sekundære. Slike er †*flet* (til *flatr*), *gil* (til ein *la*-stomn **gi-la*), *gren* *gren*, *hi* (til *gron*), †*men* (til *mōn*), *nes* (ags. m. til *nōs*), *sel* (til *salr*), *stef* (til *stafr*), *þil* og *þili* (til *þel*). Eit eldegamalt bruk hev *ja*-suffikset i minkingsord; slike er upphavleg *fyl*, †*kið* og vel og *grey* (til *grár*), jfr. osgo †*stykki* (: *stokkr*).

Fræv var *j*-avlleidingi av nomen berre der det var lang rotstaving, og mykje frævare i g.norsk enn i dei andre frumgermanske maali. Desse avleidingarne skipar seg i tvo flokkar:

a. Tingsord (jfr. lat. *regium*). Eit substantivera to-adjektiv er *eski* øskja (*askr*). Mest hev ordi tydingi „som høyrer til“, „er budd med“, som *tyr(vi)* (: *tjara*), *erfi*, *geiri* spjotblad (*geirr*), *helsi*, *knýti* (*knútr*), *kylfi*, †*vengi* (*vangr* kinn), *efni* („som høyrer til arbeidet“ jfr. *afi* § 16 I a), †*embætti* (*ambátt*). I andre avleidingar skil ikkje tydingi seg noko vidare merkande fraa hovudordet, t. d.: *bendi*, *besti*, *byrgi*, *bali*, *diki* (: ags. *dic* m.), *eíði* (*eid*), *engi* (*eng*), *epli* (: ags. *æppel* m.), *gerði* (*garðr*), †*hepti* (*hapt*), *herbergi* (: glt. *heriberga* f.), *híði* (*híð*), *hyrni* (*horn*), *hreyjsi* (*hreyjar*), *kefli* (*kafl* m.), *líki* (*lík*), †*milti* (*mjal* m.), *nísti* (*nest*), *skepti* (*skapt*), *slitri* (*slitr*), *snæri* (: glt. *smuor*), *stefni* (*stafn*), *sæði* (*sáð*), *trýjni* (*trjóna*) ofl. Ofte er likevel tydingi meir eller minder klaar kollektiv (upphavleg som i vestg. med fyrestavingi *ge-*): *byrði* (sida paa eit skip), †*fiðri* (*fjōðr*), †*fylki* (*folk*), †*merki* grenseskil (ags. *gemierce*), †*smíði* (*smíð* f.), †*søvi*, *þýfi* tjuvegods og i avleidingarne av trenamni: *birki*, *bæki*, *eski*, *espi*, *hesli* osfr. (jamlega stuttstava: *greni*). Slikt kollektiv og til livende (jfr. got. *gaskalki*): *hænsni* (: *hænsn*), *ýxni* (: *yxn* pl.), *skyrsi* (med avljod, til *skars*). Ein sers stor flokk er dei kollektive samansettingarne med nomen eller præposition (jfr. lat. *aequinoctium* jamdøger) t. d. *bj-flygi* (= *bjflugur*), *illyrmi* (= *illir ormar*), *villifygli*, *fjólmenni*, *langfeðri*, *illgresi*, *alvæpni*, *úthýsi*; men mest merkjer slike ord den einskilde ting eller det einskilde livende som utskilt (specialisera) ved fyreleden, t. d. *alþingi*, *einvígi*, *þunnvengi*, *hávetri*, *jafnanætti*, *rúmsævi*, *nýlendi*, *útfiri*

(: *fjara*); *ungmenn*, *illmenn*, *unghryssi*, *illþræli* osfr. Med umsyn paa formi kann det merkast at det finst ikkje faae stuttstava jamlagingar: *býslygi*, *stórhveli*, *miðdegi*, *anddyri*, *illgresi*, *flórþili*, *öndvegi*, *ungviði* ofl.; jfr. dei usamansette *greni*, *teði* (*tað*). — Um eit kollektiv paa *-þja* sjaa § 27 3.

Av adjektiv er avleide: *gæði* gode ting, † *hýski* (**hávískja*, av eit adj. paa *-sk*). Ikkje avleide med *j* men substantivera av adjektiv paa *-j* er slike som *sæti* (*-sætr*), *skæri* soks, skjære (*-skærr*), *blæti* (jfr. *torblætr*), *mannæli* (jfr. *illmenn* odl.) ein som folk maa føda til unyttes (jfr. *ælligr*, til *ala*); utan adj. i g.norsk: *hæli* (: *hela*).

Av adverb. (præp.): *enni* (**anþja*, jfr. *and*), *inni* (: *inn*).

Av verb kjem: *deili*, *kenni*, *keyri* svipa, *leiði* bær, *leiti*, *leyni*, *lýsi*, *spenni*, *stílli*, *stýri* (sume av deim kunde kanskje like so vel koma av substantiv: *leið*, *leit*, *laun*, *ljós*).

b. Abstrakt. Ogso desse gjeng ut fraa kollektivtydingi. Av substantiv er avleidd: som *j*-avleiding av ord med fyrestavingi *ge*: *grenni* (: *granni*), *mægi* (: ags. *gemæga* m. skylding), *neyti*, † *sinni* (: *sinni* m. = **gesinþan*). dessutan: *vætti* (: *vátr*), *vitni* (: ags. *vita* veikt m.), *gildi* gilde (jfr. ags. *gegield* n.), *svefni* samlega, † *gengi* (her hadde ogso grunnordet *j*: ags. *gegenga* m. fylgjesvein). Utan større skilnad fraa hovudordet: *brigði* (*brigð*), *dæmi* (*dómr*), † *eðli*, *øðli* (*aðal*), *gildi* betaling (*gjald*), *hæfi* (*hóf*), *lyndi* (*lund*), *læti* (*lát*), *merki* (*mark*), *mæli* (*mál*), † *ræði* (*ráð*), *skipti* (*skipt*), *veldi* (*vald*), *yndi* (*unað*), *æði* (*øðr*) ofl. Av adjektiv: (†) *deyft*, (†) *eyði*, *frelsi*, (†) *fræði*, *heimili*, (†) *hrýft*, (†) *hylli*, *ljíti* (*ljótr*), † *riki*, *snerpi* ofl.; hit høyrer vel og † *kyndi* (: *-kundra*), *kynni* (: *-kunnr*; (†) *mengi* (: got. *manags*); til † *mínni* (**minþja*) er det ikkje noko germansk grunnomen; *eldi* avling, ogso: avkjeme, av eit subst. **aliþ*- i *ali-dýr* odl. — Dertil ei mengd med samansette: *harðyrði* (: *harðorðr*), *hardbrýsti*, *ágirni*, *atferli*, *athygli*, ord paa *-leysi* osfr.

Desse inkjekyns abstrakti vert bruka paa lag som hokynsordi paa *-i* (§ 22 II), og i vestgerm. svarar mest slike (†). Ogso i gamalnorsk finn me ikkje sjeldan tvikynsord t. d. *deyft*, *hrýft*, *athygli*, *ágirni*, *harðbrýsti*, *harðýðgi*, *háreysti*, *beinskeyti*, *kostgæfti* ofl.

Dertil kjem av adjektiv som hadde *j* i fyrevegen (jfr. *hæli* osfr. 1) t. d.: *feri* (: *færr*), *tæki*, *særi*, *gæft*, *kostgæfti* (*-gæfr*), *athæfti* (*hæfr*), *kvæði* (*-kvæðr*), *lægi* (*lægr*), *næmi*, *neyti* bruk (*neytr*). Til *jki* (for **æki*) vantar det grunnord (**ækr*: got. *vôkjan*).

Av verb: *fylgi* (: *fylgja*), *fiski* (og *f*), *fygli* (og *f*), *gildri* (: *gildra*).

14. Stomnar paa *-jó* (-*i*). Dei fyrrgermanske stomnarne paa *-iâ* og *i* (*iê*) rann ihop i germansk til stomnar paa *-jó*. Gamalnorsken hev eit minne um *i*-stomnarne i nominativendingi *-r* for nokre av desse ordi. Stomnarne paa *-jó* gjeng jamsides med deim paa *-ja* og var likeins fraa fyrste upphavet substantivera adjektiv. Dei fyrrgermanske *i*-stomnarne var anten personord (hokynsformi til hankynsnemningar) eller ogso verbalabstrakt, nokre faa tingsord. Etter dette skipar *jô*-stomnarne seg i tri flokkar:

a. Liv-ord. Slike er: † *mær* (: *møgr*), † *nípt* (ein gong akk. *nípti*, : *nefti*), † *þý*, sjeldan ogso *þír* (: *-þér*), † *brúðr* (sjaa § 27 4), *dís*, *gýgr*, *rýgr*, *Fjörgyn*, *Hlóðyn*; *gyltr* (til *golltr*, med avljod), † *merr* (: *marr*), *ylgr* (: *ulfr*), *gymbr*, † *hind*, *reyðr* røyr (av *rauðr*), *reyðr* røyrkval (gen. ogso *-rar*, av *rauðr*), *æðr* ærfugl.

b. Tingsord. Av sjølve roti kjem: † *ben*, *des*, *dregg*, *dys*, † *egg*, *fel* mage, *fit* fit, eng attmed vatn, *fles*, † *hel*, † *herðar* pl., *herfr* (? uvisst, kannhenda *herfi* n.), *hes*, *hredjar* pl., *hreyrs* pl., *ið* (gen. *-jar*, pl. *-ir*; sjaa § 27 4), *mykr*, *mýrr*, † *nyt* mjólk, † *skel*, † *unnr*, † *vin*. Avleide av eitkvart nomen er: *byrðr* (§ 27 4), † *elfr* (til eitt fyrrgerm. adj. med tydingi „kvit“), *ermr*, † *ey* (av **a(g)vjð*, til *á*), *eyrr*, *fit* taahinna, poet. ogso vev (skyld med *fet*), *festr*, *fleyðr* (§ 27 4), *il* (ogso m. § 25), *næfr* (§ 47 2), † *æðr*, † *œx* (§ 47 2), *helgr* (: *heilagr*). Med avljod: *dæl* og *mærr* (poet.) land (eig. „myrland“, skyld med *marr* sjø). Ogso dei substantivera adj. *gørsemi* og *gørvi* bunad høyrer hit.

c. Abstrakt. Slike er: *fiski* (ogso n.) *fygli* (ogso n.) fugleveiðe, *flæðr* (§ 27 4), *fylbr* (og *fylli*), † *gunnr* (§ 27 4), † *hildir* (§ 27 4), *lygi*, † *sifjar*, *skyn* (av eit adj. **skuni*-), † *syn*, † *veiðr*, *vitund* (§ 26).

Ordskap med -n.

15. Stomnar paa -n. Desse stomnar ligg tett upp til *a* stomnarne. Dette syner seg millom anna i det, at i samansetning og avleiding kom upphavleg *a*-stommen i staden: *aug-sjnn*, *svarteygr*, *man n.* (av **ge-man*), *man-vit*. Vidare gjeng *n*-stomnar og *a*-stomnar ofte jamsides fraa fyrrgermansk tid (*holmi: holmur*); dessutan kann i germansk alle adjektiv verta *n*-stomnar („bundi form“). Det ser ut til at suffikset *-an* upphavleg gav einmenningstyding (var individualiserande). I fyrrgermansk tid var desse stomnar adjektiv og substantiv mest av hankyn og inkjekyn; hokynsordi er mest komne upp i germansk. I den samgermanske bøygingi skilte *-an* og *-in*, og i nokre høve var det berre *-n*, t. d. **man-n*-, **uhs-n*- (*yxn* pl.) ofl. Suffikset var baade primært og sekundært. Umfram hovudsuffikset *-an*, var det og eit suffiks *-jan* og tvo ufræve *-van* og *-man*.

16. Suffiks -an. Med dette (fyrrgerm. *-on*) vart det laga ord for livende og ting, og i germansk ogso abstrakt.

1. Hankyn og adjektiv. *a.* Liv-ord; adjektiv. Eldegamle ord er *ái* langgodfar (jfr. got. *avó* bestemor) og † *afi* mann (rot **ab* arbeida; dertil *efni* n.). Som primært suffiks lagar *-an* verkarord endefram av roti; mest med lægste avljodsstig (3.). Nokre faae usamansette som † *bani* (ogso abstrakt), † *risi*, *fangi*, *hangi* (*sali* seljar kjem vel av *sal*, som *kaupi* av *kaup*); adj.: *þurfi*, *þarfi* (*þarfr*), *dumbi* († *dumbr*), *lami* (vestg. st.), *valdi* (*valdr*); poet.: *aki*, † *boði* (i prosa i samansetn. og som tingsord), *bragnar*, † *floti* *flotnar*. † *gotnar*, *skati*, † *valdi*. Mykje aalmenne i samansetningar, i prosa: † *sendiboði*, *heimdragi*, † *sæfari*, *gjaldkeri* (av **kuzan*), *ættleri* (**luzan*), *úmagi* (: *mega*), *erendreki*, † *landseti*, *dróttseti* (vestgerm. med avljod *-â-*), *andskoti*, *harpslagi* (jfr. glt. *manslago*), *boðslotti*, † *dróttinsviki*, † *hertogi*, *farþegi*; *aurriði*, *sumarliði*. Ogso adjektiv: *trollriða*, *blóðrisa*, *sjalfala*, *sjalfskapa*, ofte med passiv tyding (i samband med partic. paa *-inn*), som *hriðdrepa*, *hernumi* (men *fullnumi* aktiv), *naudreka*, *sundrslita*, *hamstoli*, subst. *eimuni*. Ogso med infinitivvokalen: *barnberi* umhender, *hólberi* ein rosar, *valberi* stavberar (glt. *-boro*), *reykberi* ljore.

I skaldemaalet er soverne samansette substantiv og adjektiv mykje aalmenne, som *-blóti*, *hringbroti*, *gnýsfari*, *úrgali* hane, *eiðrofi* eiðbrjotar, *eiðrofa* adj., *arftaki*, *civiti* eld, og mange fleire. Her ogso av veike verb (samansett og usamansett), t. d. (av *ô*-verb:) *fríði*, *hornglóti* vēr, *hati*, *hraði* som skundar paa, *hvati*, *visi*; (av *ê*-verb:) *leiðsagi*; (av *j*-verb:) *herberi* (: *berja*) sverd, *-brigði*, *stökkvi*, *meinsvari*, *-veiti*, *-yrki* ofl. (desse er soleis sekundære avleidingar).

Av primære dynamn kann nemnast: † *boli*, † *farri*, † *foli*, † *hani*, *krummi* (poet.), *orri*, *runi*, *skári*, *spói*, *stari* (ags. sterkt), † *uzi*; substantivera adjektiv: *flóki* flundra (ags. sterkt), *freki* (poet.), *geri* (poet.), † *heri* (: *hqs*), *jarpi*, *smali*. Jamsides med stomn av anna slag: † *bokki* (*bokkr*, *bukkr*), *galti* (*góltr*).

Se k u n d æ r t : † *gumi* (eldegamall avleiding av eit fyrrgermansk ord for „jord“), *arfi* (vestg. *-jan*), *bóli*, *búi*, *feti* (poet.) gangar, *gísl* (= *gisl*), *gríði* = *gríðmaðr*, *ljóði* (poet.) konge, *hrísi* = *hrísungr*, † *híji* (av **hívan*) tenar, † *kaupi*, *námundi*, † *stjóri* ofl. Av adjektiv kjem *fóli*, *angi*. Dertil alle substantivera particip i eintal. — Adjektiv, serleg samansette, sume med sterk form jamsides: *andvana* (*-vanr*), *veðrvana*, *einmana* (*-i*), *líðvani*, *einskipa*, *einvala*, *fullfjá* (= *-fjáðr*), *fullsvepta*, *fulllíða* (*-líðr*), *frumvaxta*, *heilvita* (*-vitaðr*), *örvita*, *horfinheilla*, *ofrólvi*, *samráða* (*-ráðr*), *spánósa*, *ímáli*, *útlaga* (*-i*, *-lagr*), *vanafli*,

vanhluta, vanmátta, verkóði. óreiga, ávíga ofl. Ogso nokre usamansette: *hugsi* (og dei andre paa *-si*), *vísa* (jfr. *dumbi* osfr. ovanför). Dertil kjem alle adjektiv i den „bundne form“ og alle komparativ og præp. particip.

Vidare er aa nemna upphavlege samansetningar med *ge*. Slike er t. d.: *blóði* (poet.), *barmi* (poet.), *jafni*, † *granni*, † *salgaukar* (poet., av **ga-jukan*), *hljfri*, † *landi*, *liði*, *lifri* (poet.), † *máli* taleneyte, † *nafni*, † *rúni*, *sessi*, † *sinni* fylgjesvein, *spjalli* (poet.), † *þopti*, so og *sefi* (poet.) skylding, jamsides med † *sifi* (**gasibjan*). — Sekundære dyrnamm er: *arfuni* (poet.), *bekri*, *hilduri*, *hegri*, *íkorni*, *jormuni* (poet.), *kobbi*, *líri*, *lundu*, *mási* (og dei andre paa *-si*, sjaa § 47 1), *motti*. Tilslutt kann nemnast (samgermanske) stuttnamn som *Ingi*, *Rjarni*.

b. Tingsord. Som primære kann nemnast (sume hev gjenge yver fraa verkarord): † *angi*, *bakki* (vestg. st.), *blossi* (poet.), *boði*, † *bogi*, *breki* (poet.), *broti*, *bruni*, *dreyri* (jfr. ags. *dréor* m.), † *dropi*, † *fani*, *flói*, *funi* (got. n.), † *galgi*, *grái*, † *hagi*, *hjarri* (ags. st.), *jaki*, *jorfi* (gl. st.), *keri*, † *klafi*, *klé*, † *klofi*, *kráki*, † *lé*, *moli*, *mosi* (gl. st.), *mokski* (vestg. f.), † *nokkvi*, *safi*, *segi*, † *seli* (eig. avleidd av eit primært **si-la*, rot *si*), † *skuggi*, *skúti*, † *sleði*, † *spori*, † *sproti*, † *einstapi*, *stigi*, *stjaki* (ags. *staca* m.), *stolpi*, *stropi*, *sveiti* (vestg. st.), *þari*, *vari* væska, *viti* ofl.; sume jamsides med *a*-stomnar: *holmi*: *holmr*, *hroki*: *hrokr* osfr. sjaa nedanför. Mange ord for likamsluter: *barki*, *hali*, † *hnefi*, *hjarni*, *hjarsi* (baae tvo upphavleg utvida av fyrrgermansk stomn paa *-s*), † *hnakki*, † *hreiði*, *knú*, † *koddi*, *laki*, † *lóft*, † *magi*, *nosi* rer, *strjúpi*, *lik(h)ami* jamsides med *lik(h)amr*. Summe er inkjekyn (sjaa 2), jfr. *vangi* m.: vestg. n. Substantivera adjektiv *kykvi* (= *kykva* f.).

Av sekundære kann nemnast fyrst dei som tyder ein ting i likskap med hovudordet, som *barði*, *feti* økseblad, *geisli*, *hjalli*, *hofði*, *kalfi*, † *munni*, *nagli*, *oddi*, *oki*, † *sparr*, *tangi*, *þeli* („som liknar *þel*. fast grunn“, jfr. *kjarni*: *korn*); tydingi „som hev det toet“ som grunnordet merkjer, synest liggja i *grandi* sandeyr (: *grand*); *leiri* hev vel *-jan*. Andre avleidingar utan større tydings-avskyggjng: *andri* (*andurr*), *biti* (*bit*), *bursti* (*burst*), *gluggi* (*gluggr*), *hanki* (*hønk*), *hlaði* (*hlað*), *hleði* (*hlið*), *holmi* (*holmr*), *hrimi* (*hrim*), *knarri* (*knørr*), † *múgi* (*múgr*), † *skauti* (*skaut*), *stalli* (*stallr*), *stúfi* (*stúfr*), *þrepi* (*þrep*), *upsi* († *ups* f.), *vindli* (*vindill*), *bakborði* († *bakborð*) osfr. Utan grunnord: *folski* (gl. f.; av eit adj. **fal-visk*-), *gisli* skistav, *íli*, *kafti*, *skáli* (av **skavalan*, rot, *sku*), † *vangsmi*; † *hafri* kjem kannhenda av *hafr*; *þófi* til *þóf* trengjng, *slóði* til *slóð*. Merk avljoden *fóli* gøymd ting (: *fela*). Uklaar er den tvifelde konsonanten i (poet.): *grotti* (ags. vb. *grindan*), *hrotti* sverd (: *hrinda*), *lott* sverd, og i slike som † *toddi* (gl. *zotto*). Av ord for likamsluter kann nemnast: *heili* (vel *jan*-stomn, = *heilir*), *nári*, † *nástli*, *múli* (vestg. n. f.), *vangi* (: *vangr*, ags. n.), *svangi* er substantivera adj., † *vøðvi* (sjaa § 18, 1); † *sviri* er *jan*-stomn (**sverhjan*). — Substantivera adjektiv: *flati*, *rauði*.

c. A b s t r a k t. Primære: mest med lægste avljodsstig (3.): *agi* (got. *s*-stomn), † *auki*, † *bati*, *dragi*, *bolgi* trote, † *ekki* (av **inkan*), *fú*, *hneri* (**hnuzan*), *hroði* krangl, † *loði*, *logi* (mnt. *lohe*), *raki* væte, *ropi*, *rosi*, *uppruni*, *saki* (vestg. verkarord), *sami*, † *sefi* (og *sjafni*), † *skaði*, *skái*, † *sopi*, *stjarfi*, *sómi*, *sviði*, † *tregi*, *úþoli*, *þokki*, *þori* storfjöld, *þorri*, *þroti*, *úþveri*, *hávaði*, *vafi*. Nokre hev sideformer og er daa vel helst avleidd (sjaa nedanför), som *hugi*, *sökkvi*, *starfi*. Til dei primære *n*-stomnarne høyrer ogso nokre som etter tydingi er abstraktsubstantiv til adjektiv, som *bloti*, *doft*, *hiti*, *roði*, *sorti*; i jamlagng med slike: *kuldi* (: *kaldr*).

Sekundære (av subst. og adj.): *djarfi*, *dulsi*, *ðokkvi* myrk flekk (upphavleg abstrakt), *fjarski*, *forði* (: *forða*), *frami*, *galli*, *góði*, *gráði* vind som gjer vatnet graatt, *háski* (av **hanhaskan*), *hrimi* fiendskap, *hofyi*, *kári* vindgufs, *kúgi*, *leki*, *mjorkvi* og *myrkvi* (av *j*-adj.), *sakni*, *skundi* (: *skunda*), *staddi* (: partic. *staddr*, ogso *staðgi*: verb. *staðga*), *utili*, *þorsti*, *þroski*, *þungi*, *vani*, *vandi*, *vansci*, *vari* varsemnd, *verki* dikting ofl., mange samansette

som *aurgáti* fagning, (: *gát*), *údáði*, *tilfangi*, *misfangi*, *misfari*, *skilvangi*, *andmarki* osfr. Med sideformer: *afl* (*afl*), *dauði* (*dauðr*), *eimi* (*eimr*), *gráði* (*gráðr*), *hrapti* (*hraptr*), *kviði* (*kviða*), *losti* (*lyst*), *máli* (*mál*), *rói* (*ró*), *skimi* (*skim*), *þrái* (*þrá n.*) ofl.; mange samansette, t. d. *forfalli* (*forfall*), *mismuni* (*mismun*), *misverki* (*misverk*), *-dagi*, *-leiki*. Jamsides med *-ja*: *greiði* (*greiðir*), also av **graidjan*), *beini* (*beinir*). Um *flótti*, *ótti* osfr. sjaa § 20.

2. **Inkjekyn.** Mest ord for likamsluter: † *auga*, *eista*, † *eyra*, † *hjarta*, † *lungu*, *okla* (ags. *ancléow*), *flagbrjóska*, *viðbeina* (= *viðbein*), og nokre faa andre: *bjúga* kurv (substantivera adj.), *heima*, *hjóna*, *hnoða*, *hvéla*, *leika* leikty, *síma* (sjaa § 19, ogso m. som i vestg.).

17. **Suffiks -ón.** Desse stomnarne er mest uppkomne i samgermansk, paa den visi at stomnar paa -*ô* vart utvida til *n*-stomnar: -*ô*: -*ón* etter mynstret *-a*: *-an* (fyrngeransk fanst det berre faae ord (tingsord) paa -*ón*).

a. **Liv-ord.** Den fyrngeranske endingi -*â* (germ. -*ô*) for feminin til livord (jfr. lat. *equa*: *equus*) vart i germ. til -*ón*, eller ogso vart slike ord undantrengde av dei paa -*î* (*gyltr*), som tevlde med deim fraa fyrsten. Slike hokynsord som svarar til eit sideord for hankyn er t. d.: *fífla*, † *fríðla*, † *hapta*, *hóra*, *jarla*, *hertoga*; *áma* poet. *gygr*, *arfa*, *fostra*, *hrísa* (: *hrísi* = *hrisungr*), *horna* (: *hornungr*), † *sværa* (: **sværr*). Dyrnamn: † *fóa*, *kvíga*, *kráka*, † *naðra*, *bera*.

Samansette hokynsord svarande til hankyn paa *-an*: *tviburur* (: *tviburar*), *flannfluga*, *frjalsgefa* el. *-gjafa* (: *frjalsgefi*), *hernuma*, *hornreka*, *kveld-*, *troll-*, *túnriða* (jfr. *furða* av **for-riða*); hertil og *sandhverfa* ein fisk, *eldbera* eldteiste, og slike skaldeord som *dynfara* pil, *boðfara* brynja, *myrkfara* natt, *eyglóa* sol.

Sum vert ogso bruka til manns-sermerkjing: *boðsletta* (= *boðslotti*), *lora* (poet.) vanmenne (og *jôn*-stomnar: *afæta*, *hetja*, *skytja* (poet. = *skyti*)).

Ord med upphavlegt *ge-* svarande til soverne hankynsord: † *granna*, *jafna*, *leika*, *lifra* (poet.), † *mála* (poet.), *nafna*, *rúna* (poet.) = *rún* (o: **gerûn*); † *beðja* (til *j*-stomn *beðr*).

Dinæst ymse ord utan motsvarande hankynsord: *eíða* mor, *fála* *gygr*, *kolla*, † *kona*, † *mara*, *núfa*, *stúfa*, *stulka*; av adjektiv *mjóva*. Serleg dyrnamn: *alka*, *arta*, † *dúfa*, *dunna*, *fluga*, *gaupa*, *gleða*, *haðna*, *hnísa*, *jalda*, *langa*, *leðrblaka*, *lóa* (= *ló*), † *padda*, *rjúpa*, *skata*, † *svala* (§ 18 2), *trana*, *ugla*. Til stuttnamni paa *-an* av hankyn svarar i hokyn slike som *Ásta* (i: *Ástriðr* odl.), *Þóra* (i: *Þorbjörg* odl.).

b. **Tingsord.** Likamsluter: *bringa*, *haka*, *rófa*, *trjóna*, † *tunga*. Reidskapsord (reine verkarord): † *ausa*, † *hosa*, † *hrífa*, † *reka*, † *sía* sil, *sveipa*, *urga*, *þvara*, *vogur*. So og *eta* og *mjøðdrekka* mjækjer. Verkarord er vel og *drífa*, *dumba*, *krumma* hand, *fulga*, *gufa*, *gula* (= *gol*), *loka* (ags. m.), *rota* regn-el, † *snara*, passivisk: *bora*, *draga*, *klofa*, *rifa*, † *vara* ofl. Andre primære lagingar er: † *aska*, *flaga*, *flosa*, *flétta*, *fletta* flint (vestg. st. m.), † *fura*, *hrufa*, *hrúga*, *hela*, *hrukka*, *kola*, *skukka*, *skúta*, *skorpa*, *targa*, † *varta* ofl. Avljod 4. i *bára*, *drápa*, *kváða* (jfr. ags. *cwidu*), *skráma*, *sáta*. Avleidd av eller sideform til *anna* substantiv: *áta* (*át*), *baka*, *dráka* (*drák*), *hlaða*, *hvéla*, *knúta*, *mata*, *njóla*, *reína*, *sála* (= *sál*), *sína* (*sin*), *skíða*, *sláttá*, *súla*, *vagna*, *veita*, *viða* (*viðr*) ofl.; *hvila* kjem vel av subst. svarande til ags. *hwil*; mange samansette: *lógrétta* (*réttr*), *ljargskora* (*skor*) osfr. Med tyding „som er av eit to eller høyrer til, er budd med“: *bayða*, *hasla*, *leira* = *leiri* (el. *jôn*-stomn), *taða*, *torfa*, jfr. *tróða* til *tróð n.* Substantivera adjektiv: † *halfa*, † *hola*, *kalda*, † *kvika*, *kykva*, *rauða*, *roðra* (utan adj.), *sína* (gras), *slétta*, † *súra*, *vinda* den bogne luten av stammen; *sorta* svart flekk er eig. abstrakt. Utvida av ordskap paa *-n* er *tinna*, *hinna*, † *stjarna*, † *sunna*.

c. **Abstrakt.** Av sterke verb t. d.: *eiga*, *ganga*, *staða*, *taka*; *drekka*, *uppspretta*, *vella*, † *vinna*, *fulga* upphelde, *stunga*; *lega*, *seta*, † *sjá*, *þega*, *vera*; *viðbára*, † *gáfa*, *gáta*, *kváma*; (*hriða* (av eit verb **hriða*), *uppstiga*, *sviða*, so og *fitá*, *hita*. Av veike verb: *hafa*

(vestg. st.); *saga* (vestg. st.), *trúa* (: † *trú*), *endrþaga*, *vaka* (vestg. st.), *duna*, *dvala* (vestg. st. og avljöd -ö-), *kvaða*, *orka*, *sala* (vestg. st.), *tala* (vestg. st.); *ella* elting, *heita*, *heimta*, *hmeisa*, *kviða*, *missa*, *leiga*, *sveifla*, *úhreinsa*, *talga*, *svivirða* (= *svivirðing*), *samstafa* (= *samstafan*, til verb. *stafa*) ofl.

Av adjektiv: *arma*, *audna*, *auma*, *freka*, *aufása*, *-lausa*, *risna*, *sanna*, *skulda*, *váma*, *öndverða* ofl., ordi paa *-ska*; slike som *blíða*, *heila*, *stríða*, *svinna*, *villa*, *vissa*, *vitra* kann likso godt hava *-jón* som *-ón*; i slike som *kyrra*, *únýta*, *vanvirkja* hev adjektivet *j*.

Av substantiv kjem t. d. *dripta*, *hugða*, *slátta*, *þurða* (*þurðr*), *forvista* (*forystugeldingr*: *vist*), *nýlunda*, *nauðsynja* osfr.; ordi paa *-sla* (sjaa § 38).

18. Stomnar paa -van (-vón) er sambundne med stomnarne paa *-va* (*-vó*) (liksom dei paa *-an* med deim paa *-a*).

1. Hankyn. *jörfi* (gl. st.), † *vøðvi*, med burtfalle *-v*: *ái* (jfr. got. *avô* f.). Oftast høyrer *v*-en til roti (og suffikset er altso *-an*, § 16): *kykvi* (= *kykva*, *kvika*), *møskvi* (vestg. f.), † *nøkkvi*, *døkkvi* (*-j*: *døkk*), *myrkvi* (*-j*: *myrk*), *vøkvi* (*jan*-st.), likeins i desse, der han er burtfallen: *klé*, † *lé*, *búi*, *knúi*, *grúi*, *skái*, *flói*, *spói*, *rói* (= *ró*), *gluggi* (*glugg*), † *skuggi*.

2. Hokyn. † *borur*, *fjara* (av **fervôn*), † *gata*, *mysa* (av **mihsvôn*), † *óttá*, *sina* (= *sin*), † *svala*, *tjara*, *vølva*. I *slongva* (*jón*-st.) og *trúa* høyrde *v*-en til roti. Substantivera adjektiv: *kvik(v)a* (*kykva*), *mjóva*.

19. Stomnar paa -man (-món), sambundne med stomnarne paa *-ma* (*mó*).

1. Hankyn. *blámi* blaame, blaavoren lit, *hrími* (jfr. *hrím*), † *ljómi*, † *roðmi*, *skraumi* = *hraumi* (substantivera adj.), *skumi*, † *svími*, † *tími*, *ljalmi*. Tviformer (jfr. § 16, 1 b. c.): † *blómi* (*blóm* n.), *eimi* (*eimr*), *holmi* (*holmr*), † *skími* (*skim*), † *sími* (*síma* n., *sím* f., rot *si*, jfr. *seli*). Inkjekyn paa *-man* er *síma* n. og upphavleg † *nafn* (samgerm. stonn **naman*, sjaa § 23).

2. Hokyn. *feíma* ung bljug gjenta (ags. *fæmne*), *gíma*, *glíma*, † *gríma*, *íma*, *róma* *skráma*; *brosma*.

20. Stomnar paa -þan (-þón). Desse er sambundne med stomnarne paa *-þa* (*-þó*).

1. Hankyn. † *motti*; † *andi*, *flótti*, *hrosti*, † *kláði* (av **klaviþan*), *ótti*, *skjalfti*, *þorsti*, *vandi* vane, *váði*. Adjektiv, kannhenda: *atti* trættekjær (**atiðan?*). Tviformer (jfr. § 16, 1 b. c.): *fjöldi* (*fjöld*), *gráði* (*gráðr*), *gráði* (*gráð*) vind, *losti* (*lyst*), *þótti* (*þótt*), *válaði* (*válað*), *kvíði* (*kvíða* f.).

2. Hokyn. *þopta* (vestg. st.), *gjósta*, *rósta* poet. strid (jfr. *róma*), *tregða* = *tregi*; *hulda* er utvida av eit **hulíþ* (gl. *hulid* d. s., jfr. *hulidshjalmr*); ord paa *-átta* (§ 56); og *-asta* (*-osta*): *ljónosta* (vestg. veikt f.), *hollostá*, *kunnasta*, *unnasta* (upphavleg abstrakt; nylaga masc. *unnasti* elskar); *orrostá* kjem derimot av *ör*- og **rasta* ro (jfr. *røst*). Tviformer (jfr. § 17 b., c.): *dripta* (*dript*), *hugða* (*hugð*), *slátta* (*sláttr*), *þurða* (*þurðr*), (med *j*-) *nista* (*nest*), osfr.; *svipta* kjem vel av veikt verb. Eit suffiks *-iþón* (med upphavleg minkingstyding?) i *igða*, *lodda*, *padda*; *skræða* (av *skrahiðón*, jfr. *skrá*); slikt suffiks vel og i *alda*; † *ótta* hev suff. *-þvón* (got. *úhtvó*).

21. Stomnar paa -jan. Upphavleg sambundne med *ja*-stomnar. I vestg. finst det mange substantiv (verkarord) av dette skapet; i g.norsk er det berre faae att. Liv-ord: † *bryti*, *arfnyti* (jfr. got. *arbinumja*) † *skyti* (poet. ogso *skytja* f.), *tiggi* poet. konge (: *tjá*), *tyggi* poet. d. s. (: *tjóa*; jfr. *her-togi*), *öldrykkjar* pl. Avleide: *-virki* (*verk*), † *-gengi*; i *foringi* osfr. (§ 43 A c), *sakaraðili* (: *aðal*), *ræði* (= *ræðir*) rotskar, † *reini* hest (av **vrainján*), utan grunnord: *hlenni*; av ord med *-j*: *einherjar*, *níði* (= *níðjungr*), *griddi* (= *gríðjungr*), † *gudstfi*, *-skeggi*, *sørvar*, *steggi* (= *steggr*). Av *j*-verb: *byggj*, *herkj* (: *herkja*), † *-veri* (tidleg utan *j*: *verja*); poet.: *skýli*, *herberi*, *-brigði*, *stökkvi* ofl. (sjaa § 16, 1).

Tingsord: *kleggi, stœði*. Abstrakt: † *vili, vermi, vœkvi*. Adjektiv (umfram den „bundne form“ av alle *ja*-adj.): *blæsma, ræða, vanmætta* (= *-mætta*), *samfœðri, -mœðri*, (av *j*-ord:) *samkynja*.

Her skal nemmast ordi paa *-ari*, som ikkje var upphavleg *jan*-stomnar, men hev vorte det i g.norsk, um ein elles kann kalla dei so, naar *j*'en var burtfallen endaa fyrr dei fekk denne bøygingni. Den forne bøygingni er det merke etter i edda: gen. *mútari*. Upphavleg var desse samgermanske stomnarne paa *-arja* denominativ, og soleis allstødt i got.; men i vestgerm. og nordisk kom dei og i samband med verb. Dette gjekk lett for seg, med di at det oftast stod eit avleidd verb attmed nomenet.

I g.norsk er dette ordskapet ikkje ovgamalt. I dei eldste dikti finst berre † *mútari* og *tungls tjúgari*. Den eldste formi var paa *-eri*, sidan *-ari*. Samband med verb som i vestgerm.; *takari* kjem fulla av *tak*, men det kunde lett synast like høvelegt aa festa det til *taka*, osfr. paa same visi. Ofte finst det og tviformer (ei av nomenet og ei av verbet) som *sagari*: *seggjari, kvalari: kveljari, drápari: drepari, þváltari: þvættari*. Ordi paa *ari* kjem alljamt i større bruk, so at verkarord av eldre skap vert umlagd med denne endingi t. d. *skytari: skyti, læknari: læknir, dróttmari: dróttinn*, mest kjem dei istadenfor dei gamle *n*-stomns verkarordi, som: *rógbeari: -beri, boðari: boði, íbyggjari: íbúi, lífjafari: -gjafi, játari: játi, hörpuslagari: -slagi, stjórniari: stjóri, dróttinnsvikari: sviki* osfr.; for particip, t. d. *hjalpari, eggjari, seljari* (for *-andi*) osfr.; eller for andre slag ordlag, som *ljúgari* for *lygimaðr*. Ei mengd med slike ord for handverks- eller yrkesmann, eller mann som høyrer til eitkvart lag (*borgari, gildari*) kjem upp i maalet, eller vert innførde, etter tysk mynster, som *fiðlari, fuglari, gjardari, harpari, kambari, kattari, reipari, gullslagari, steikari, steypari* osfr. Mykje er beint fram laan som *stallari* (ags.), *loddari, meistari, mangari, mylnari, pentari, portari, riddari, skraddari, sniddari, sítari* osfr. I det heile hev prosaskrifterne meir enn 100 ord paa *-ari*. Eit fem. (som er etterlagd): *getara* mor (til *getari*).

22. Stomnar paa *-jôn* og *-în*. Upphavleg sambundne med stomnarne paa *-jô* og *-î*.

I. Stomnar paa *-jôn*. I fyrrgermansk fanst det nokre ord, mest abstrakt, paa *-iôn* (lat. *contagio* o. dl.); i germ. vart talet mykje auka ved umlagning av *jô*-stomnar.

a. Liv-ord. Hokynsord som svarar til sideord for hankynet, snarast utvida av ord paa *-î, -jô* (som *gylta* jamsides med *gyltr*). Slike er: *ekkjia* (: *ekkill*), *genta* (: **gantr*), *gyðja* (: *goði* = got. *gudja*), *kella* (: *karl*), *skersa* (: *skars* n.), *vina* (: *vinr*, nyform for **vinja*, jfr. *fyla* = *fylja*); med avljod: *dyrgja* (: *dvergr*); av *j*-ord: *freyja* (: *Freyr*), *guðsifja* (: *guðsifi*), *leysingja* (: *leysingi*). Dyrnamn: *birna, gylta, hryssa, hæna, ketta, keysa* (: *kausî*), (av *j*-ord:) *fyl(j)a*. Hit høyrer ogso *ásynja, vargynja, apynja* (jfr. *Hlóðyn, Fjörgyn* og hankynsord som *arfuni*). Andre hokyns liv-ord: primære: *úbyrja* ikkje barnkjømd kona, † *valkyrja, hamhleyppa, hamingja* (av **-gengja*), og avleidd: † *deiggja* (*deigr*), *fordæða, grýla, gylfra, fylgja, matselja, syrpa; sæta* (til *j*-adj. *sætr*); † *elja*. Ogso til manns sermerkjing: *bleyða, leyra* (? eller *lora*?), *illskelda, hetja*, (til *j*-adj.:) *vanmenna*, † *afæta*. Dyrnamn: † *bikkja, † flyðra, frenja* (poet.) ku, *gedda, hornæla, hrygna* („som hev rogn“), *ljísa, ýsa*.

b. Tingsord. Primært er † *eimyrja*, aa sjaa til ogso: † *bylgja, † ferja, genja* (poet.) øks, *hnyðja, sia* gneiste (**sindhôn*?), *sleggja* (vestg. st.), *stia* (ags. *stigu* f.), *sylja*, men jamvel kann t. d. *ferja* koma av *far*, *sleggja* av *slag*, liksom *fella* av *fall*. — Sekundære mest med tydingi „som er av eit to, hev eigenskap som, høyrer til“ (hit høyrer og sume av liv-ordi som *deiggja, gedda, hrygna* osfr.). Slike ord er t. d.: *birka, bryðja, djína, dynnja, eikja, elma* grein, *eskja* (poet.) jordi, *grýta, hveljur, hyrna, hæra, hækja, † lína, leira, senda* (poet.) strand, *sigla, † smiðja, † teina, þilja* ofl.; so vel og *fella* (: *fall*, vestg.

utan j). Andre skil seg ikkje merkande fraa hovudordet (sume hev kanskje ei minkings-tyding): *benda* (vestg. st.), *bryggja* (vestg. st.), *bytta* (vestg. st.), *dæla*, *ekra* (poet.) *jordi* (: *akr*), *filla* (*fell*), *gelgja*, *hekla* (*hokull*), *hella* (*hallr*), *hetta*, *kryppa*, *kylfa* (*kolfr*), *lenda*, *skepta*, *skytja* (*skot*), *sperra*, *spýta*, *halfsælda*, *vipta* (*veftr*) ofl.; av j-avleiding: *netja* (*net*). Til sume er det ikkje grunnord i g.norsk: *blæja*, *glyrna*, *gæla vind*, *hremsa*, *kelta*, *kæna*, *snælda*, *selja*, *skikkja* ofl. Av adjektiv kjem t. d.: *kelda*, *skemma*, *skyrta*, (av j-adj. :) *míðja*, *tvidægja*, *úfera* ufør stad ofl. Av præposition: *efja* (: *af*, ags. m.). Av j-verb: *ábreiða*, *eldkveikja*, *skeina*, *þekja*, *verja* yverklæde ofl.

c. **Abstrakt.** Primære: *ekja*, *tekja* (: *taka* eller av *tak*), *forynja* (av **for-rynja*). Sekundære: *dylgja* (*dolgr*), *drykkja* (*drykk*), *hegja* lagnad (*hagr*), *seyra*; *dræsa* (av *drós?*); *iðja*, *gipta*, *návista*, *ylda* (sjaa § 20 2). Av adjektiv: *birta*, *blíða*, *staðfesta*, *fýla*, *frekja* (og *freka*), *úfreskja*, *herða*, *-leysa* (t. d. *lung-*), *hylla* (= *hylli*), *hæra* (: *hárr*), *ljisa* (eller til verb), *mæða*, *senna*, *skepna* (: *skapinn*), *sýra*, *villa*, *vitra*, *væta*, *vökva* (= *vökvi* m.), *barneskja*, *forneskja*, *likneskja* (og *-i* n.); *gæfa*, *sæla*, *skylda*, *sykna* (= *sykn*), *sæta*, *únýta*, *fyrsta*, *næsta* ofl. Hit høyrer og *tíja* tvil. Av j-verb: *berja* motlegg, *brenna*, *deila*, *elta*, *frýja*, *fylgja*, *feða*, *hvæsa*, *hyggja*, *hætta*, *kveðja*, *kæra*, *renna*, *ræða*, *semja*, *stefna*, *svæla*, *þræta*, *þykkja*, *þæfa*, *verja* (= *vörn*), ofl.

II. Stomnar paa -in. Samgermanske avleidingar av adjektiv. Slike er i g.norsk: † *birti*, † *bleyði*, *blindi*, *bræði*, *deyfi*, † *elli*, † *ergi*, *feiti*, † *festi*, † *fræði*, † *fylli*, *fýsi*, *glæði*, † *gremi*, † *helti*, † *herði*, *herski*, *hnaggvi*, *hreysti*, † *hrjfi*, † *hvíti*, † *hylli*, *hæsi*, *kæti*, † *leti*, *ljísi*, † *megri*, † *mildi*, † *mæði*, † *reiði*, *remi*, † *rétti*, † *raskvi*, † *seði*, † *snilli*, *speki*, *stemi*, † *sæti*, *teiti*, *æði*, *ørvi* ofl., av framandord: *þrjúði*, *kurteisi*; † *lengi* adv. er upphavleg eit slikt substantiv. Av substantiv: *þýfi*, † *æfi* (gen. ogso *-ar*). Av samansette adjektiv t. d. *harðbrýsti*, *hugdirfi*, *harðdrægi*, *harðferi*, *atgervi*, † *gírni*, *kostgæfi*, *harðhendí*, *sjónhenni*, *fjólkyndi*, *nákvæmi*, *hugrekki*, *háreysti*, *beinskeyti*, *sannsvi*, *deilsperi*, *ætstæri*, *féþyrfi*, *ráðvendi*, *gláðvari* ofsr.; *úhreinsi* = *úhreinsa* (utan adj.). Av adjektiv paa -inn: *beiðni*, *beldni*, *hlutdeilni*, *drykkni*, *freistni*, *framfærni*, *gesni* (: nyn. *gasen*), *fégætni*, † *heiðni*, *úheppni*, *hljóðni*, *hræsni*, *hæðni*, *hæfni*, *kristni*, *harðleikni*, *reiðni* (= *reiði*), *gestrisni*, *rynni* (: *rymninn*), *fesnikni*, *atsækni*, *gloggþekki*, *þrætni*, *forvitni*, ofl. I nokre høve finst ikkje motsvarande adjektiv paa -inn: *blekkni* (= *blekking* freisting), *brattgengni* (til *brattgengr*), *kostgæfni* (= *-gæfi*), *fegætni*, *ætni* graade, *lækni* (gen. *-nar*), *styttni* (= *stytti*) ofl. Av adjektiv paa -ugr (-igr): *græðgi*, † *helgi*, *-yðgi*, *-kyngi*, *ljíski* (: *lúsugr*), *mælgí* ofl. Av adjektiv paa -all (-ull): *atfýndli* klandrelyst, *gjofli*, *hygli*, *audkymli*, *sannsgli*. Av adjektiv paa -samr same *fríðsemi*, *haldsemi* ofsr., ofte utan adjektiv: *hvarfsemi*, *skyldsemi*, *synsemi* ofl.; *gersemi* hev vorte konkret. Av adjektiv paa -viss: *hrekkhvísí*, *lævísí*, *réttvísí*, *framvísí* ofsr. Av particip: *hyggendi*, *kunnandi*, *kveðandi* dikt; konkret: *gríjjandi*, *leikandi*. Same tyding hev suffikset *-iþó* (sjaa § 27, 4), so det ofte finst tviformer: *gremd*, *spekt*, *snild*, *kostgæfð* ofsr.; og *-semi* attmed *-semi* (sjaa § 51). Ogso inkjekyns abstrakt paa *-i* (§ 13, 3 b) hev ofte same tyding (jfr. *atferli* odl). Det same *-in* er samgermansk ending for komparativ og particip fem.

23. Stomnar paa -na (-nó). Med dette suffikset vart det i fyrrgermansk laga primæravleidingar, adjektiv (mest particip) og substantiv, og nokre sekundæravleidingar. Suffikset er anten berre *-na* eller med ein vokal framanfor.

I. Suffiks *-na (-nó)*. Fraa dei fyrrgermanske ords tapi paa upphavlegt *-na* maa ein skilja slike ord, der ein upphavleg *n*-stomn hev vorte utvida til *a*-stomn: † *hrafn* m. (gl. *hrabo*), † *nafn* n. (got. *namô* n.), † *vatn* n. (got. *vatô* n.), † *hrogn* n. (gl. *hrogo*); ogso *hlunnr* og *runnr* høyrer vel hit og med tiljamning av *n*'en: † *bukkr*, † *flokk*, *hnakkr* (= *hnakki*), *knútr* (gl. *knodo*), *leppr*, *knappr*, *pollr* ofl.

1. **Adjektiv.** Ikkje mange i germansk: (1.) † *gjarn*, † *jafn*, † **jarkn* (i *jarkna-*

steinn); (2.) fránn (av **frakna*), *grannr*, *beinn*, † *meinn*, † *einn*, *fánn* (av **faihna*); (3.) *forn*, *linr*, † *brúnn*; *gránn* graa kann vera **grâ-na*, *hrjónn* (poet.) rubben av **hreu-na*. Med tiljamning: † *allr* (av **alna*), † *fullr* og vel og † *hvítr* (**hvitna*). Sekundært: *minn*, *sinn*, *þinn* (av lokativ **mei* osfr. † *na*), **tvennr* (**tvizna*), *þrennr* (og i jamling med desse) *fernir*.

2. H a n k y n. (1.) † *svefn*, † *þegn*; (2.) † *vagn*; † *fleinn*, *hreinn*, † *steinn*, † *teinn*; (3.) † *þorn*, *burkn* burkne, † *ofn*, † *stofn*; *dúnn*, † *húnn*; † *stafn* (a-rot). Dertil med tiljamning: † *keppr*, † *koppr*, † *kroppr*, *leppr*, † *lokkr*, † *rokkr*, † *stokkr*, † *toppr*, † *skattir*, *stakkr*, *hallr* (got. *u-st.*), *hjalldr*, † *kollr*, † *pollr*, † *stallr*, † *þollr* ofl. Sekundært † *sveinn* (lokativ **svai* † *na*), † *undorn* m. eig. millommaal (jfr. t. *unter millom*).

3. I n k j e k y n. (1.) *agn hjarn*, † *regn*; *grjón*, *tjón* (vestg. veikt m.); (2.) † *barn*, † *garn*, *karn* eit slag fugl, † *rán* (av **rahna*), *røkn* pl., *talkn*, *gagn* (av † **gagana*), † *feikn*, † *lán* (**laihvna*), † *teikn*, *hraun*; (3.) † *horn*, † *korn*, *logn*, *lón* (av **lukna*, ogso f.), *tún* (vestg. m.), † *laun* pl. (a-rot), † *rann* (**razna*, *tafn*); (4.) † *vápn*. Med tiljamning: † *fell*, *gall* (ags. veikt m.), *skjall* hinna, *happ* ofl. Sekundært: † *isarn* (*járn*); *fóarn*.

4. H o k y n. Ofte vandt aa sjaa um det er millomvokal eller ikkje: (1.) *gjöln* (**gelnô* el. **gelunô*), *gefn* (poet.), *tjörn* (-*ir*), † *kvern* (vel upphavleg *u-st.*); (2.) *drofn* (poet.) bylgja, *fofn* (*i-st.*), *göfn* (pl. -*ir*), † *gröfn* (-*ir*), † *hröfn* (-*ir*), *vögn* (-*ir*) eit slag kval, *grein* (-*ir*, kanskje *i-st.*), † *hein*, † *laun* (**laugnô*), *raun* (pl. -*ir*), *skaun* poet. skjold; (3.) *morn* (?), *norn* (pl. -*ir*), *skurn* (*i-stomn*?), *lón* (= *lón* n.), † *rán*; † *ögn* (pl. ogso -*ir*), † *lögn* (a-rot); *eign* er adjektivet *eiginn*, so vel og *tign* til *tiginn*. Dertil med tiljamning: *mjöll* (**melnô*), † *höll* (-*ir*), *þöll*, † *ull*.

II. Suffiks -*ina*, -*ana*, -*una*. 1. I samgermansk var -*ina* og -*ana* fræve som suffiks til aa laga partic. pass. av sterke verb. Slike gamle particip som hev vorte adjektiv er *aldinn*, † *eiginn*, † *feGINN*, *roskinn*, *solginn*, † *snifinn*, *dofinn*, † *loðinn*, *rotinn*, *snoðinn*, *fúinn*, *þrútin*, *visinn*; ogso *nakinn* og *meginn* høyrer hit. Sekundært adjektiv paa -*ina* er † *heiðinn* og kanskje *tiginn*. Substantivera adj.: *bundin* n., *eigin* n., ogso *eign* f., *hnípinn* poet. bygg. Av præposition (adv.) kjem † *opinn* og *yfrinn* (*ærin*).

2. Primære substantiv paa -*ina* (f. -*inô*) er: *hankyn* † *arinn*, † *himinn*, † *morginn* (*myrginn*), † *Óðinn*, sekundært † *dróttinn*, † *ræxn* (?); *inkjekyn* † *megin* (*magn*), † *regin*, † *boðn* poet. kjer; *hokyn* † *öln* (*alín*), † *firnar* pl. (ogso *firn* n.).

3. Med -*ana* (prim. og sek.): *hankyn* *aptann*, *herjann*, † *þjóðann*; *inkjekyn* † *akran* (got. *akarn*), *gaman*, *bjarkan*, *finngalk(a)n*, *grjúpan* (poet.) kurv, *angan* (jfr. *angi*), *gaman*, *eljan*, *mannlíkan* (ogso f.) og mange nylagingar paa -*an* (mest samansett med -*ú*): *átan*, *úátan*, *þoran* (= f.), *meinsaran*, *úaran* (= *úár*), *úbergan*, *údaunan*, *úkyndan*, *ferlíkan* styggedom, *úlíkan* daukjøt, *úlyfjan* gift, *úmannan*, *úmáttan* (i *úmáttans*), *úorðan*, *úráðan*, *úþefjan* (= *úþefr*), *úþoran*, *úveðran* uvêr, *örvinnan* edik.

4. Med -*una*: *hankyn* † *jormun-*, † *jötunn*, *ölnun*, † *þjóunn* og utvida til *n-stomn*: *jormuni*; *arfuni* (*orfun*) poet. ukse vert halde for samansett, sidan det kann vanta umljod; venteleg er -*uni* heller ending (jfr. lit. *arbonas* d. s.), so er det og med *Beimuni* poet. sjekonge = *Beimir*; *inkjekyn* *hjón* (*hjún*); *hokyn* *møskun* moskarne i eit garn og dei avleidde ordi † *fjörgyn*, *Hlóðyn* og poet. *foldyn* (= *fold*).

III. Suffiks -*ina*. Lagar upphavleg to-adjektiv.

1. Av slike er det ikkje so mange etter i g.norsk som i andre gamalgerm. maal. Her kann nemnast *birkinn*, *eikinn* (jfr. *eikini* n.), † *gullinn*, *sendinn*, † *æfinn* (i *æfinligr*), *kannhenda* og *hækinn* krokut (: ags. *hóc*), *økkvinn*; og substantivera: *aldin* n. (: *alda*), *høln* n. (**hallukina*), *kannhenda* *eigin* n. eigind, brodd, *basinn* m. base, kjørr (: *ber*).

Eit slikt adjektiv av eit dyrnamn kunde upphavleg brukast i *inkjekyn* um slaget (i vestgerm. ogso um det einskilde dyret, som *minkingsord*). Slike ord er † *svin* (til *sú-*), *hæ(n)sn* (og *hænsni*) av **hônisina*, *himbrin* (?), *yxin* (og *yxni*), *gylfin* trollvætte.

Hit høyrer og *feðgin* (og *feðgini*), *mæðgin*, *systkin* (*systkini*) til *feðgar* osfr. (av **fadriga*); og avleidingarne *faðerni*, *móðerni*, *bróðerni*, av **fadrin-ja* osfr. (jfr. got. *fadrein*); etter desse hev laga seg: *ætterni* og etter *ætterni* vidare *lunderni* og *liferni* livnad. Paa same visi kjem vel *salerni* av eit adjektiv paa *-ina*, som var avleidd av ei form som svarar til ags. *salor*; i *síðerni* (eitkvart plagg S. E.), *viðerni*, *firnerni* pl. og *bráðerni* f. braadskap er lagingsi ikkje greidd aa koma etter (kannhenda avleiding av komparativ).

2. Av tydingi „som høyrer til eit slag“ kjem lett fram „tilvik til“. Denne tydingsvipen er samgermansk (jfr. got. *sunjeins* sannferdeleg). Soleis av substantiv: *dulinn* (*dul*), *tilfyndinn* (*fundr*), *heppinn* (*happ*), *iðinn* (*ið*), *lasinn* (til *las-* i *lasmeyrr*), *leikinn* (*leikr*), *lyginn* (*lygi*), *skefinn* (*skefjur*), *skeldinn* (*skald*), *slysinn* (*slys*), *stikkinn*, *stuðinn* (*stuð*), *stírinn* (jfr. *stjarfi*), *søngvinn* (*songr*), *vífinn* (*víf*), *forvitinn* (*vit*). Men g.norsken gjeng vidare. Med di at substantivet ofte hadde eit avleidd verb jamsides, kunde adjektivet paa *-inn* likso vel synast koma av verbet; so er det t. d. med: *eirinn* (*eir*, *eira*), *fréttinn* (*frétt*, *frétta*), *fylginn* (*fylgi*, *fylgja*), *fýsinn* (*fýsi*, *fýsa*), *geyminn* (*gæum*, *geyma*), *gløpinn* (*glæpr*, *glæpa*), *hygginn* (*hyggja* f. vb.), *hæðinn* (*háð*, *hæða*), *hælinn* (*hól*, *hæla*), *hættinn* (*hót*, *hæta*), *keppinn* (*kapp*, *keppa*), *kvíðinn* (*kvíða* f. vb.), *skilinn* (*skil*, *skilja*), *treginn* (*tregi*, *trega*), *þrætinn* (*þræta* f. vb.), *veiðinn* (*veiðr*, *veiða*), *vélinn* (*vél*, *véla*). Dette førde med seg at det laga seg adjektiv paa *-inn* beint fram av verbi (mest *j*-verb), som *bellinn* (*bella*), *breytinn* (*breyta*), *bægin* (*bægja*), *hlutdeilinn* (*hlutdeila*), *dylmínn* (*yfrdylma*), *fiskinn* (*fiskja*), *fælinn* (*fælast*), *hlýðinn* (*hlýða*), *hnípinn* (*hnípa*), *hræðinn* (*hræðast*), *hæfinn* (*hæfa*), *mæðinn* trøytande (*mæða*), *nenninn* (*nenna*), *reitinn* (*reita*), *snikinn* (*snikja*), *sækinn* (*sækja*) ofl.; av *é*-verb: *auðtrúinn*, *þolinn*, *þorinn* og (med particip-tyding) *lifinn*; av *ó*-verb: *hræsin*.

Med di at t. d. *leika* vb. og *leikr* stod jamsides, kunde *leikinn* synast koma av *leika* og ikkje av *leikr*. Paa denne maaten kom det upp ein liten flokk med adjektiv paa *-inn* med tilhugs-tyding, som var einslydande med particip av sterke verb: *eikinn* (utan verb), *leikinn*, *fallinn*, *gestrisinn*, *Írisinn*, *kveldrunnin*, *solginn* gløypen.

Ut av dette bruket kom det so eit slag naudsyns-particip (*participia necessitatis*), som er einslydande med fortidsparticip: *auðbeðinn* = *auðbænn*, *harðdreginn* = *harðdregr*, *torfenginn* = *-fengr*, *auðfundinn* = *-fyndr*, *auðsenn* = *-sær* ofl. Derimot er det ikkje denne tydingssvip i *sofinn*, *grátinn*, *korleginn*, som er reine particip, eller i slike samansetningar som *hamstolinn*, der participet hev kome istaden for eldre adjektiv paa *-an* (*-stoli*), ikkje heller i slike som *borginorðr*, *haldinorðr*.

Kor frævt suffikset *-inn* er syner seg i det, at eldre adjektiv av anna skap ofte vert umlaga med det (serleg i poesi), som *harðfenginn* (*-fengr*), *ráðgegninn* (*-gegn*), *sakgæfinn* (*-gæfr*), *kringlægin* (*-lægr*), *eldsætinn* (*-sætr*), *úneisinn* (*-neiss*), *fullrýninn* (jfr. *gloggrýnn*), *sæminn* (*-sæmr*, men jfr. *sómi*), *frækinn* = † *frækn*, *gjallinn* = *gjallr*, vel og *errinn* = *ern* (poet.) dugande, stridsam. Ogso utan eldre sideform: *framfærinn*, *guðrækinn*.

24. Stomnar paa -ni. Fyrrgermansk primært suffiks, laga adjektiv og substantiv av hankyn og hokyn. I germansk var det ogso sekundært.

I. Primære lagings berre faae. Adjektiv (som vart *ja*-stomnar, liksom dei andre paa *-i*): † *feikn*, † *hreinn*, *lygn*, † *synkn*. Substantiv: konkret *fönn* f., *grein* f., *hlaun* n. var vel upphavleg f. Abstrakt: *daun* m. (got. f.), † *bæn* (*bón*) f., † *hleim* f. ro, mak; † *sjón* (*sjón*), *ombun* (**andbugni*), † *önn*; † *sókn* og *ógn* var kannhenda og primære lagingsar, sameleis vel *són* (: *sóa*). Eit *-s-ni* syner seg i † *býsn* f. n. (**bádsni*), jfr. † *fylg*)*sni* n. (av **fulhsnja*, **fulgsnjá*).

II. Frævt var dette suffikset berre ved verb paa *-j*, *-ó*, *-é*. 1. Ved *j*-verb (mesta berre langstava), grunnform paa *-ini*: *auðn* øyding, *förn* (: *færa*), *fýsn*, *freistn*, † *grein* (: *greiða*), † *heyrn*, † *lausn*, *lækn*, † *lagn*; not (**lagini*, eig. (ut)leggjing), *mörn* gygr, troll

eig. knusing), *nautn*, † *njósn*, *ógn* (**ógini* ell. **ógni*?), *rausn* (utan verb), † *skirn*, † *sókn* (**sokini* el. **sókni*, jfr. got. *sókeins* og *sókns*), *spurn*, *stjórn*, *vörn*; av *jô*-verb: *iðn*. Jfr. *-ing* (§ 43 B).

2. Mykje frævt er det i (samgermansk) grunnform *-óni* (g.norsk *-un*, *-an*), som gjekk ut fraa *ô*-verbi, t. d. † *fríðan*, † *frján*, † *laðan* osfr. I eldre dikting er det ikkje so mange slike, i eiddakvædi: *ómun*, *brókun*, *svipun*, *hovrfun*, *þrómmun*, *flaugun*, *skræktun*, *svorfun*, *eljun*, *ætlun*. Men dei aukar etterhand, og ein kann vel segja, at til kvart verb paa *-a* *aða* kann det verta laga eit substantiv paa *-an* (*-um*), um endaa ikkje alle slike substantiv finst i skrifterne. Ogso av verb paa *-na*, der dei tevlar med substantivi paa *-ning* (§ 43 B b) og paa *-naðr* (§ 29 II), t. d. *ðokknan*, *drukknan*, *fúnan*, *fólnan* (og *fólvan*), *kviknan*, *kólnan*, *þarfnan*, *þrotnan*, *þrútnan*, *vaknan*. Vidareført til *j*-verb: *umbætan*, *fløktan*, *frýjjan*, *görunar(galdr)*, *hegnan*, *undanherkjan*, *skemtjan* (men ogso vb. *skemta aða*), *skræktan*, *umsléttan*, *snøktan*, *ýljan*. Paa substantiv er laga: *heitan* (*heit*), *bláman* (*blámi*), *hljóman* (*hljómi*), *sáttan* (*sátt*), *mentan* (*ment f.*), *freistnan* (*freistn*), *eljun* (*eljan n.*). Til *geytlan* er det korkje verb eller subst.; *heitan* kunde ogso verta sett til *heita* st-vb., til *sitja* hev me (seint) *sitjan*. Sein nylaging er *veran* = t. *wesen*.

3. Av *ê*-verb, grunnform *-aini*: *fjón* (: *fjá* = **fíá*), † *hofn*, † *líkn* (: *líka* upphavl. *ê*-verb), *smán*, *spán*; † *sogn*, † *þogn*. Eller jamлага etter *ô*-verbi: *agan*, *brosan*, *horfan*, *hugan*, *skopan*, *þoran*, *unun(arsamr)*.

Ordskap med *-þ* (*-d*).

25. Gamle konsonantstomnar er † *nátt f.*, † *mánaðr m.*, *sild f.* (**silið*, jfr. *sil*); † *hind* er vel baade konsonantstomn og utvida (**hindi*); † *nefi* er frumgermansk **nefôþ*; *ef n.*, *efi m.* av **efað*, jfr. *efaðsamr* (*if n.*, *ifi m.* av **efiþ*); *ól*, jamsides med *old*, *oldr* drykkjelag, av **aluþ*; *il* (vestg. m. n.) kannhenda av **iliþ*. Oftast hev ordskapí paa frumgermansk *-þ* (*-d*) med vokal: *hofuð* av **habud-a* (jfr. lat. *caput*), *hauldr*, *hóldr* av **háluþ-a* (jfr. † *halr* av **haliþ-a*), *blegðr* bløyg av **blavviða*, *sigðr* (og *sigð f.*) av **segiða*, *refði n.* stav av **rafið-ja*, *kogðir* (poet.) stein av **kaguð-ja*, *lofðar* (poet.) menn av **lubað-ja*, so vel og *flagð*, *lagðr*, *gríð n.*; *óstr m.*, *óst f.* (ags. *octa m.*) av **óhsaþ*? (jfr. *qal*); *naddr* av **naðið-a*, *hadda f.* av **haðið-ôn*, *igða* av **egiðôn* ofl.

26. *Stomnar paa -nþ* (*-nd*), præsens particip. Eit fyrrgermansk substantivera particip er † *tonn* (til *eta*); ogso † *vindr*, som alt fyrrgermansk var utvida med vokal (**vind-a*). I poesi er particip mykje bruka, baade som substantiv og som adjektiv, i eldre prosa er det berre faae, som vert bruka reint substantivisk, mest i logerne: *árnendr* = *árnaðarmenn*, *seiðberendr*, *baugbætandi*, *dæmendr*, *eigendr*, *fylgendr*, *heimtandi*, *hollendr*, *hofundr* domar, *kaupendr*, *lqgráðandi*, *seljendr*, *seggjandi*, *søkjandi* saksøkjar, *samþingendr*, *baugþiggjandi*, *veðjandi* appellant, *vegandi*, *verjandi* den saksøkte, *vísendr* ofl.; dertil ogso utanfor logerne, *bóndi*, † *fjándi*, † *frændi*, *umspillendr*, *marliðendr*, *umrennandi*, og i seinare umsette skrifter slike som *byggjendr* ibuar, *eggjandi*, *getandi*, *hjalpandi*, *ráðandi*, *unnandi* elskar, osfr. Avljodsformi *-und* hev *bóndi*, *hofundr*, *þróndr* galte. Nylaging av nomen er *dómandi* (= *dæmandi*), *gramendr* djevlar, *málendr*, *trollendr*.

Konkret: poetiske ord som *brennandi* eld, *drífandi* sol; *gróandi* f. (poet.) jordi, *gríjjandi* f. dagrenning, *leikandi* f., *rekendr* f. pl. (og *rekendi* n.) kjeda, lekkja; og avleidd med *-ja*: *fljótendi* n. kavlj, *berendi* n. hodyr, *kvikvendi* n., *líkandi*. Abstrakt: hokyn: *bindandi* (*-indi*, *-andi*) avhald, *biðandi*, *brjándi* braging, *hyggendi* (*-indi*, *-jandi*) (ogso n.), *kunnandi*, *kveðandi* dikting, *vitund* (sjaa § 14 c); hankyn (seint): *atrekandi* umsut, *dangandi* støyting; inkjekyn (avleidd med *-ja*): *bindendi* (og f.), *drýggindi*, *vélendi* (*véla*); † *erendi* (avleidd av eit part. **arunþ*).

Ord paa *-nd* utanum participet er *hórund*, som er utvida med dental av ein

n-stomn, likeins samgermansk † *hundr*. Av eit fyrrgermansk suffiks *-*vent* (*-*unt*) finst det spor i stad- (mest øy-) namn paa -*und* (*Eikund* odl.) og vel og i † *visundr*; *lómundr* kjem kannhenda av eit **lómund* gøying (suff. *-*mund*), Hauksbok hev *lemendr* pl. som kanskje er folke-etymologisk umnemning (*lemjandi* partic.).

27. Stomnar paa -*þa* (-*ða*), -*þó* (-*dó*). Dette suffikset (**to*-) var i fyrrgermansk baade primært og sekundært. Det laga eit particip mest med passiv tyding og dette kunde vidare verta til adjektiv og substantiv. Dessutan var det superlativ-suffiks. I samgermansk er suffikset frævt ved veike verb; der sterke verb hev laga eit particip med dette suffikset, hev ordet vorte adjektiv eller substantiv. I gamalnorsk er det ofte vandt aa skila desse ords tapi, med di at dei kann vera mykje brigde ved konsonant-samhøve, soleis vert t. d. tvo dentalar, som raakar ihop, i samgermansk til *ss* (i lang staving *s*), *nþ* og *lþ* vert i g.norsk *nn* og *ll* osfr.; difor kann ofte slike ord berre verta utgreidde ved samanlikning med samætta maal.

I. Adjektiv. I. Av adjektiv som opphavleg var particip paa -*þa* kann nemnast: (1.) † *þjartr*, † *léttr* (av **lenhta*), *mjaltr* (av **melhta*), † *réttr*, † *stinnr*, † *verðr*; † *blíðr* (eller *ja*-st.?), † *fríðr*, † *síðr*, kannhenda † *víðr*; *hljóðr*; (2.) † *ballr*, † *fastr*, † *hallr*, † *kaldr*, *sannr*, † *skarðr*; (3.) † *holtr*, † *kunnr*, † *sléttr* (av **slihta*), † *viss* (i subst. *vissa*); og av *a*-røter: † *hvass*, † *saðr*, *staðr*, *sáttr* (av **sahta*), † *daudr*; (4.) *bráðr*; *grunnr* er laga til *grunnr* m.; vokal framfor -*þa* hev † *nøkkviðr* (*nøkr*); † *þyrstr* er got. *þaúrslþs*, partic. til *þaúrsljan*.

Til dette particip paa -*þa* kunde i fyrrgermansk koma *j*-suffiks, so det kom upp eit suffiks -*þja* i same bruk; dette finst i *stíðr* og *gerstr* og vel ogso i *herstr* og *hress* (**hraþ-þja*); *hafræðr* ser ut til at vera laga paa denne maaten, derimot er vel *stæðr* jamlaging (*stæðr*: *stóðum* som *ferr*: *fórum*). † *þéttr* kann vera **þenhtja* liksovel som **þenhta*, same tvil med † *linnr*, † *svinnr*, † *blíðr*. Sume som hev -*þja* i vestg., hev -*þa* i gamalnorsk, som † *móðr* og † *audr*.

II. Med participsuffikset -*þa* heng tett ihop -*ida* og -*óða*, som avleider adjektiv av nomen, med tydingi „budd med“ (jfr. lat. *crinitus*, *armatus*). I vestgerm. hev slike ord ofte fyrestavingi *ge*-, og suffiksi hev der sideformerne -*idja*, -*ódja*.

A. Soleis paa -*íðr* (mest samansette ord): *tvidyrðr* (= -*dyrr*), *eygðr* (= *eygr*), *feldr* voren (til *fall*, jfr. *fallinn*), *fiðrðr* (= *fjadradr*), *einfætr* (jfr. *fjófætr*), *grýltr*, *hent* (jfr. *einhendr*), *hyrnðr*, *hærðr* (jfr. *hærr*), † *einkvænt*, *tvílemdr* (jfr. *lambaðr*), *mennt* (jfr. *mannaðr*), *fjórmynt*, *rýndr* (jfr. *glöggrýnn*), *snafðr* snak etter (til eit **snaf*), † *stírnðr*, (*stjarna*), *steint ok reini*, *sveittr*, *syndr* (kann vera **sundida*, men og **sundja*, til *sund*), *sýndr* (jfr. *sýnn*), *tennt*, *tvítýngdr* (*tunga*), *langæðr* (av **aivída*, jfr. *lang-ær*), *ærðr* (*ár*, jfr. *ærr*). Substantiv *fyrðar* poet. menn (av **ferhvida*, jfr. *firar*).

B. Frævare er dei einstyduge adjektivi paa -*aðr*, som: *aldradr*, *baglaðr*, *brynjaðr*, *bitlaðr*, *harðbrjóstaðr*, *fjórðagaðr*, *daunaðr*, -*eggjaðr*, *eignaðr* velhalden, *faðaðr*, *stórfetaðr*, *fjadradr* (og mislaga: *fiðradr*), *fjáðr* (av *féaðr*), *geðjaðr*, *halsaðr*, *góðháttadr*, *hjalmaðr*, *hjaltaðr*, *hjarðaðr*, *harðholdaðr*, *hugaðr*, *tvíhøfðaðr*, *kynjaðr*, *látaðr* (*vel*), *limaðr*, *lundaðr*, *mannaðr*, *raddaðr*, *skýjaðr*, *stafaðr*, *ættaðr* og *æzkaðr*, *ólvaðr* ofl. (mislaging: *skyldugaðr*). Mange er umlagingar av eldre possessivsamansetningar som *harðbrjóstr*, *harðholdr*.

Mange snert inn paa particip: t. d. *snjallmælr* kunde koma av *mál*, men og av *mæla*. Til (veike) vørb høyrer slike som *heyrðr* (*vel*), *bænheyrðr* som gjerne vil bønheyrta, *túrfeldr*, *brotfeldr*, *torbætr*, *torviðr* ofl.

2. Hankyn. Ikkje mange. Reine (substantivera) particip er † *haptr* og *kundr* son. Av andre ord kann nemnast: (1.) † *linnr*, *sess* (ags. n.), *vestr* (vestg. f.), † *sjóðr* (til *sýja*); (2.) † *brandr* brand, *gandr*, *raptr* (um ikkje opphavleg **raptra*, ags. *ræfter*); † *eíðr*, † *leistr* (kunde ogso vera *þi*-stomn), *seiðr* (fisk); (3.) *sporðr* (vestg. veik), † *spætr* (av **spihta*),

ostr (av **justa*). Ein millomvokal hadde † *eldr* (av **ailida*). Um *sigðr*, *lagðr* osfr. sjaa § 25. Abstrakt: † *móðr*; um andre abstrakt som er utvida til *n*-stomnar sjaa § 20.

3. Inkkjeyn. Nokre fleire. Tingsord og abstrakt: (1.) *hjald*, *kveld* (vestg. m.), † *nest*, *skinn* (av **skenþa*), † *sverð*, † *tjald*, † *verð*, *vætt lok* (av **vehta*); *hið*, *brjóst*, *fljóð*, † *hljóð*; (2.) *skarð* (eig. n. av adj.), † *bravð*; (3.) † *borð*, † *goll* (*gull*), † *morð*, † *sund*; † *hlið*, *dupt* (vestg. m.), † *dust*, *frost* (vestg. m.), † *goð* (*guð*), *lopt* (got. *luftus f.*), † *skopt*; og av *a*-røter: † *bað*, † *blað*, *bast* (vestg. m.), *hlass*, *skapt* (vestg. m.); (4.) *bráð* bræding, † *blóð*, † *flóð*, † *stóð*. Millomvokal hev *unað* (**vunēda*), jfr. *yndi*, *háð* (**havada*). Jfr. ogso *válað n.*, til *válaðr*.

Sekundært er *-þa* kome til i *haust* (av *harbus-þa*). Anna upphav hev *st* i † *frest*, *naust* (jfr. *vøzt f.* av **vaða-stó*, til *vaðr*).

Til slutt kann her nemnast eit samgermansk kollektiv paa *-ljja* i *kvendi* av **kvániþja* og *skæði* av **skóhiþia*.

4. Hokyn. I. Primære, mykje faae. Dei er vande aa skilja ut fraa *þi*-stomnar. Ein kunde nemna: (1.) isl. *þind* tinder, † *lind* (pl. *-ir*), † *hlið* (pl. *-ir*) lid, † *ljóð* (pl. *-ir*), † *búð* (*-ir*) bud (i tydingi upphelde kanskje ein stomm **búði*), *flúð* flud (eig. „det yverflodde“); (2.) *vqrð* (pl. *-ir*) poet. kvinna (til *verja* klæda), † *sneis* (til *sníða*), † *skauð* (pl. *-ir*); (3.) † *fold* (?), † *mold*, † *und* (fl. *-ir*), *hlið* sida (ags. n.), † *røð* (*a*-rot), † *røst* (pl. *-ir*, *a*-rot). Upphavleg participskapnad hev vel og dei fyrrnemnde ordi paa *-ljô* (§ 14 a c), *byrðr*, *gunnr*, *hildir*, *veiðr*, *bráðr*.

II. Som sekundært suffiks laga *-þó* (*-ðó*) med millomvokalen *i* i samgermansk abstrakt, mest av adjektiv (utan millomvokal *fjöld*, av **felu-þó*). I gnorsk er dette ordskapet mykje frævt. I fleirtal hev ordi *-ir*. Avleidde av substantiv faae: *aðild* (til *aðili m.*), *bend* (til *ben*), *dæld* og *dæld* (: *dæla*, *dæla*), *erfð*, *erfnd* og *grenn* (**garaznidó*, *-þó*), † *hermd*, *lyfð* (: *lyf*), *lygð* (: *lygi*), *løfð* handtak (: *löfi*), † *mægð* (: *mágr*), *nábúð*, *þýft*, *ment* (av **manniþó*?). Av adjektiv: *birgð* (: *birgr* ell. *birgja*), *blýgð*, † *deyfð*, *diðrð*, *dirfð*, † *dýpt*, *dýrð*, *eymd*, *feðrð*, *feigð*, *fjöld*, *fremð*, *frægð*, *fyrnd* (: *for*), *fæð* (: *fár*), *færð* (: *færr*) føre, *girnd*, † *gremd*, † *grimd*, *græð* (: *grár*) græe, illvilje, *heimild* (*-old*), † *helfð*, *hrygð*, † *hæð* (av **hauhiþó*), *kyrð*, † *lemd*, † *lengð*, *lægð*, † *megrð*, *mergð*, *mýkt*, † *mærð*, † *nægð*, *sekt* (: *sekr*), *slægð*, *snild*, *spekt*, *stygð*, † *sæld*, *sýnd*, *sæmd*, *þekt* (: *þekkr*), *þykt* (: *þykkj*), *þyngð*, *vídd*, *virkt*, *vænd*, *værð*, † *ængð* ofl. Av ord paa *-inn*: *heynd*, *nánd* av *náinn*. Av samansette adjektiv t. d.: *ákefð*, *angrfýst*, *eilífð* (: *eilífr*), *einorð* (: *einorðr*), *fátækt*, *fiskgenqð* stad det gjeng fisk, *kostgæfð*, *kynstærð*, *skammærð* (**-aiviþó*, : *skamm-ær*), *úmegð* (: *úmagi*), *útleqð* og *utlægð* (: *utlagr*, *útlægr*), *vesold* (: *vesall*), *vandvirkt*, *várkynd* osfr. Dertil mange paa *-semd* (jfr. *semi* § 22 II) til adjektiv paa *-samr* (sjaa § 51). Ordi paa *-ugð*, *-úð* kjem ikkje av adjektiv paa *-hugr*, men er samansette med *hugð* (§ 28). Av *j*-verb (so og mykje i glt.): dette er eit seinare stig, som likevel var lett aa taka. Med di at avleidd verb oftast stod jamsides med nomenet, kunde ord som *erfð*, *fremd*, *girnd*, *sæmd* som kjem av *arfr*, *framr*, *gjarn*, *sæmr* synast koma av *erfa*, *frenja*, *girna*, *sæma*. Det kunde daa lett laga seg nye til veike verb, t. d. *byggð*, *deild*, *efnd*, *eirð*, *fylgð*, *gerð*, *geymd*, *hefnð*, *hegnð*, *hlífð*, *hvild*, *leynd*, *matseld*, *nefnð*, *nefst*, *raund* eller *reynd*, *uppreist*, *rend*, *rækt*, *styrkt*, *tengðir* skyldskap (*tengja*), *þrøngð* (: *þrøngva* og *þrøngr*), *þykt* (: *þykkja*), *þæfð* (: *þæfa*), *vernd*, *vild* (: *vilja*), *vægð* osfr. Hit høyrer vel *eykt* (av eit verb **jaukjan*); *flærð*, jfr. adj. *flærðr*, kjem vel av eit vb. **flæra*. Av *é*-vb.: *ugð*, av sterke verb: *ábúð*, *upptekt*. Til sume ord er det ikkje noko grunnord, t. d. *krægð* vanmenne (jfr. nyn. *kragg*). Kannhenda ogso *tigund* høyrer hit (laga som got. *junda* ungdom, jfr. *tign* og *tiginn*).

28. Stomnar paa *-þi* (*-ði*). Dette suffikset var i fyrrgerm. mest primært. Ordi var verbalabstrakt, nokre faae gjekk yver til verkarord. Mest lægste avljodsstig.

1. **Hankyn.** Konkret: † *gestr*, *vátt* (av **vahti*, akk. pl. oftast -a). Abstrakt (sume skifter med hokyn), alle med lægste avljodsstig: *brundr*, *burðr* (vestg. f.), *gustr*, *skuldr* (*skyldr*) (= † *skyld* f.), *skurðr*, *snúðr*, † *staðr*, *stétt* (= *stétt* f.), † *þrótt*, *þurðr*.

2. **Hokyn.** Nokre faae hev vorte konkret (sume alt samgermansk): (2.) † *gátt* (eig. „gang“); (3.) † *burst*, † *urð*; † *ript*, † *vætt* (**vihti*), † *drótt*, † *hlust*, *hnoss* (**hnud-þi*, til *hnjóða*), † *háð*; (4.) † *sáð*, † *glóð* (ogso konsonantisk bøygd). Abstrakte: (1.) *frétt* (jfr. ags. *freht*), † *gípt*, *kind*, *mjaltr* pl., *rétt* (til *reka*), † *vist*, † *vætt* vegt; *ið*, *smíð* (gl. ó-st.), † *tíð*; (2.) † *ferð*; † *heipt*, *gnauð* (til *gnýja*, eller, med ð til roti, til *gnýðja*?), † *nauðr*; (3.) † *byrð*, † *gnótt* eller *gnætt* (vb. got. *ganaúhan*), *forkunnr*, *miskunn*, † *samkund*, † *lyst*, † *skuld* (*skyll*), † *þurft*, *íþrótt*, *ofund* (ogso und, jfr. vestg. *unst*), *forurtir* pl. (g. *fravaúrhts*); † *dript*, † *list*, *stétt*, *þrift* (= *þrif* n.), *vétt* (i *véltaangr*, til *vega*, *víg*), (*knés*)*bót* (**buhti*; ags. m.), † *hugð* (i samans. *hugðar*- og i samansetn. -*úð*), *ísmótt*, † *sótt*, *sút*, *súð* (til *sýja*); til *a*-røter: † *sátt* (*sætt*), † *qld*, *qnd*, † *qrð* pløging, † *átt* (*ætt*) (**aihti*); (4.) † *dáð*.

Dette suffikset hev vel og talsubstantivi *fimt*, *sétt*, *sjaund*, *níund*, *átt* eller *ætt* (tridjedeildi av runalfabetet o: 8 runar); *tíund* er derimot ordenstal (substantivera).

Med *s* framfyre i † *ást* (**an-s-ti*) og kannhenda i *raust*, *rúst*.

29. **Stomnar paa -þu (-du).** Fyrrgermansk primært suffiks, som laga verbalabstrakt; sume av deim vert verkarord og tingsord.

I. Primært. Næsta berre hankynsord. Liv-ord: (2.) † *mørðr*, *vørðr*; (3.) † *Ullr* (ein gud), † *smíðr*. Tingsord: (1.) *fjórðr*, *jóstr*, † *skjöldr*, *verðr* (got. *vairdus* vert); (2.) † *groptr*, *kqstr*, *svørðr* (ags. f.), † *vollr* (av **valþu*), *reittr*; (3.) *kvistr*; (4.) † *þráðr*. Abstrakt: (1.) *réttr* rett, *réttr* rek; (3.) † *þótt*, † *fríðr*, † *kostr* (og *i*-stomn); og av *a*-røter: *drátt*, *flátt*, *hátt*, † *kroptr*, *mátt* (vestg. *i*-stomn), † *slátt*, *þvátt*, † *vøxtr*, † *daudr* daude (gen. *daudar*- i samansetn.); (4.) † *blástr*, † *þátt* (**þâh-tu*); *blástr* og *groptr* hev ogso i gen. -*rar*; *gróðr* (vestg. *þi*-st.) og *róðr* hev stótt -*rar* (samanblanda av **rôþu* og **rôþra*?). Millomvokal hev *kvitr* (av **kviþiþu*). Upphavlege *u*-stomnar var vel † *grunnr* og † *grunn* f. (**grunþu*), likeins † *rist* f. (pl. *ristr*); eit neutr. paa -þu var upphavleg † *lið* sterk drykk.

II. Sekundært var dette suffikset i samgermansk ved *ô*-verb (grunnform -*ôþu*, g.norsk -*uðr*, -*aðr*). Av slike finst det i g.norsk nokre faae upphavlege som *munaðr* mun, vokster (av *muna aða*), *munaðr* vellyst (av *ê*-verb *muna*), *hrapaðr* skunding, *ifaðarlaus*, *jafnaðr* (*jafna*), *ofraðarmaðr* (*ofra*), *reikaðr* (= *reikan*), *samnaðr*, *sannaðarmaðr*, *svarfaðr*; utan verb *raggaðarklæði*; † *mjotúðr* styrar var kannhenda upphavleg abstrakt („lagnad“), eller utvida av konsonantstomn? Dette ordskapet vart frævt ved verb paa -*na*: *árnaðr*, *batnaðr*, *fagnaðr*, *fullnaðr*, *fastnaðr*. *fullkomnaðr*, *fullnaðr*, *hagnaðr*, *lifnaðr*, *saknaðr*, *skotnaðr*, *þrotnaðr*, *varnaðr*, *vilnaðr*; deretter i tilknytning til partic. og adj. paa -*inn* (liksom det er med -*ning*): *blótnaðr*, *búnaðr*, *dulnaðr*, *fornuðr*, *getnaðr*, *metnaðr*, *skapnaðr*, *tignaðr*, *trúnaðr* (*trúning*), *þrifnaðr*, *vefnaðr*; og sístpa vidareført, so det liksom kom upp eit suffiks -*naðr*: *dugnaðr*, *fénaðr*, *hernaðr*, *karnaðr*, *klæðnaðr*, *kostnaðr*, *skilnaðr*, *skónaðr*, *sparnaðr*, *tjónaðr* (el. *tænaðr*), *verkuðr*; mykje seint er *vegnaðr* vegne; av eit *j*-vb.: *hegnaðr*. Endaa mykje frævare hev -*nað* vorte i nynorsk. Jfr. § 24 II 2 og 43 B b).

I skaldedikt er verkarord paa -*uðr*, -*aðr*, laga etter mynster av *mjotúðr* og dilike gamle ord, mykje aalmenne (finst ikkje i prosa). Ikkje berre av *ô*-verb, som *forðaðr*, *gløtuðr*, *grønduðr*, *gotvaðr*, *høtuðr*, *kønnuðr*, *lqðuðr*, *mognuðr*, *somnuðr* osfr. Ved *j*-vb. skulde ein venta -*iðr*, so *framiðr*, *sal-vaniðr*, men elles ved jamlaging *fromuðr* og t. d. *beiðuðr*, *skyndaðr*, *heyyaðr*, *sporðuðr*, eller paa onnor vis: *venjuðr*. Forutan slike reine verkarord er det mange ord for dyr og ting, som hev gjenge fram or verkarord, t. d. for ukse: *bautuðr* (til st. verb. *bauta*), for hest: *bautuðr*, *skævuðr*, *svegjuðr*, for orm:

vinduðr, for sverd: *hrönduðr*, *hogguðr* (st. verb), *svipuðr* osfr., for vind: *gneggjuðr*, *hlömmuðr*, *hviðuðr*, *váfuðr* osfr.

Ordskap med -r.

30. Stomnar paa -r. Fyrrgermanske stomnar paa -r er † *bróðir*, † *dóttir*, † *faðir*, † *móðir*, † *systir*. Eit rotord paa -r er † *dyrr* pl. f. Upphavlege r-stomnar, som hev vorte utvida med -a, er † *vár* n., † *sumar* n., † *dægr*, † *vatr* poet. vatn, † *júgr*, vel og † *ár* n., † *vetr* m., *fúrr* m. (vestg. n.).

31. Stomnar paa -ra (-rö). Suffikset var i fyrrgermansk primært, sjeldan sekundært. Adjektiv og substantiv.

1. Adjektiv. (1.) † *gífr* graadug, *ítr*, † *skírr* og *skærr* (ja-st.), *slíðr*, † *hjúrr* (ja-st.), † *rjúrr* (ja-st.), (2.) † *hærr* (ja-st.); (3.) † *bitr*, † *digr*, † *vitr*, † *snotr*, † *súrr*, *apr* (jfr. ags. *ampre* f. *sura*), † *dapr*, † *fagr*, † *magr*. † *sparr*, † *vakr*, † *sárr* (**saira*); (4.) † *mærr* (ja-st.), † *stórr*, *snæfr* (ja-st.); *kárr* hev vel millomvokal (av **kavara*, jfr. nyn. *kaure* m.). Millomvokal og i *snofur(liga)*, † *steigur(liga)*, *ógur(ligr)*, *øskur(ligr)*, *ømur(ligr)*, *afar-* (got. *abrs* sterk).

I fyrrgermansk var (-e)ra ogso komparativsuffiks. Dette finst i † *yðvarr*, † *okkarr* osfr., i † *sundr*, † *undir*, † *yfir* og i *af* n. (etterbrygg?) (jfr. ags. *cafora* etterkomar).

2. Hankyn. (1.) † *tírr*, *ljórr* = poet. † *stjórr*; (2.) † *atr*, *heiðr* (vestg. n.), *saurr* (samrøtt med *súrr*); (3.) *klungr*, † *verr* (fyrrgerm. **viro-*), † *otr*, † *akr*, † *hafr*, *staurr*; (4.) † *flórr*. Med millomvokal (a): *gagarr*, † *hamarr*, † *humarr*, † *jaðarr*, *lokarr* hyvel († *nafarr* er **naf-geirr*); (u): † *fjoturr*, *gollorr* poet. hjartehus; † *jofurr*, *mopurr*, † *mossurr*, *tøturr*, *þiðurr*, *þimurr*, *øndurr*. Samandregne: † *bjórr* (**bebura*) bøver, *bjórr* bjore, *kárr* krull (ogso adj), *øgr*; utvida til n-stomn: † *tandri*, *andri*. Sume ord paa -r som † *angr* (ogso n.), *nykr*, *sigr* er upphavleg s-stomnar; um *hungr* (ogso n.) og *veðr* sjaa § 12 slut.

3. Inkjekyn. Substantivera adjektiv: *af*, † *gífr*, † *sár*, *skær*. Med 1. stig: *gjalf*, *hreiðr*, † *leðr*, *legr* (vestg. m.), *setr*, † *silfr*, *sindr* (vestg. m.), † *timbr*, † *veðr*; *gljúfr* (og *gleyfr*), *rjóðr*; (2.) *klatr*, † *eitr*, *hreiðr* (eller *þra-stomn?*), *leir*, † *taufr* pl.; (3.) *tundr* (eller s-stomn?, vestg. f.), *búr* (vestg. m.); *okr* er visst laanord; *gár* spott (av **gavara*). Dertil kjem mange nye ord paa -r, som er nylaga til verb paa -ra: *fløkr*, *hindr*, *hinkr*, *fleipr*, *klandr*, *ofr* (: *ofra*) osfr. Sekundært: *øldr* (øl). Vidare avleidd med -ja: *fífrildi* av **fífrildi* (jfr. glt. *fivaltra* f.); † *hyfri*, *hnyfri* (og *knyfri*), *slitri*, *þæri* = *skammrif* (jfr. nyisl. *þæruv* pl. ogso: feitet paa *skammrif*, tjukt stykke kjøt), som kjem av eit **þuhra*, samrøtt med *þjó* (av **þeuha*). Sume paa -r er upphavleg s-stomnar (§ 46): *angr*, *hauðr* (poet.) jordi, † *hatr*, *lær*, *myrkr*, † *røkk*, *ráfr* (*ræfr*), *satr*; *tár* (vestg. m.) er vel upphavleg u-stomn (**tah-ru*).

4. Hokyn. Upphavleg substantivera adjektiv *órar* pl. (ærr). Substantiv: † *fjóðr*, *gregr* skrov, † *klømb*, *slíðr* pl., *gymbr* (jó-st.), † *lífr*, *skúr* (vestg. m.), *vípr* ofl. Millomvokal hev *gjøgr* (**geguró*) og *skjó* (**skihuró*); *næfr* hadde vel upphavleg -s, ikkje -r.

32. Stomnar paa -þra. Dette suffikset laga upphavleg substantiv med reid-skapstyding, og i formi -þara (-þera) komparativ.

1. Slike komparativ er adv. [og præp. † *aptr*, *eptir*, † *níðr* † *viðr*; † *austr*, † *norðr*, † *suðr*, † *vestr*; † *annarr* (**anþara*), † *hvaðarr* = *hvárr*, † *vinstri*; *iðr* n. pl. innvol (**enþera*), † *ístr* n., *iður-mæltr* (jfr. lat. *iterum*).

2. Substantiv. Mesta berre hankyn og inkjekyn. Hankyn er: *aldr* (vestg. n.), † *baldr*, *arðr*, *austr*, *galdr* (ags. n.), *hjaldr* (= *hjald* n.), † *hlátr*, *hrúðr*, *lest*, *ljóstr*, *lúðr*. Med yvergang til onnor bøygning: *blástr*, *gróðr*, *grøptr*, *meldr*, *róðr*; *hróðr* var vel upphavleg s-stomn. Hokyn er *leiptr* og *fleyðr* (jó-stomnar). Dertil kjem samgermanske trenamn paa -dra (som kanskje hev anna upphav): *apaldr* m. (glt. f.), *jólstr* f. Inkjekyn: † *fóðr*, † *fóstr* (til *fæða*), *hreistr*, *hrjóstr*, *hreiðr* (?), *látr* (**lahtra*), † *lauðr*, *mistr*, *slátr*,

† *tjōðr*, † *undr*; isl. *jastr* (gn. *jost-r* m.); *sjáldr* hadde vel fraa fyrst av ikkje nokon *r* (§ 37).

33. Jamsides med *-þra* gjekk samgermansk *-stra*, som hadde sitt opphav fraa dei høve, der *s* stod eller kom upp framfor *-þra* (som i *fóstr* av **föd-þra*). Slike ord er i g.norsk (sume hev gjenge yver i *u*-bøygningi), hankyn: † *bólstr*, *bakstr*, *blómstr*, *hogstr*, *lemstr* (gen. *-rar*), *rakstr* rekeved, *rekstr* (gen. *-ar* og *-rar*), *qmstr* (av **amustra*) stakk; hankyn er vel og *mostr* stor mengd; *n*-stomn: *gildra* f.; inkjekyn: *hrjóstr* mager grunn, *kynstr* under.

Ordskap med l.

34. *Stomnar paa -la (-lō)*. Samgermansk primært og sekundært suffiks. Som primært laga det mest verkarord og reidskapsord, som sekundært minkingsord. Forutan *-la* ogso med millomvokal: *-ala*, *-ila*, *-ula*. Det er ofte vandt aa avgjera, anten eit ord hev berre *-la* eller er samandrege av ei form med millomvokal.

1. **Adjektiv.** † *fáll*, † *heill*; *dæll* (*ja-st.*) er snarast avleidd av eit subst. **dāla* n. gjerning, samrøtt med *dād*. Med millomvokal † *atall*, † *hamall* (i *hamalkyrni* n. og *fykja hamalt*), *illr* (av **elhila*?), † *litill*, † *meðal-* (jamsides med *mīðr*), † *mikill*. Sekundært † *heimill* og vel ogso † *gamall*.

2. **Hankyn.** Liv-ord og tingsord: *afl* smidjeavl † *áll* (fisk), *áll* (*ól*) gror (**anh(u)la*), † *fugl*, *gafl* (jfr. got. *gibla*), *haull* (ags. veikt), † *jarl* (ogso med millomvokal: frumnord. *erilar*), † *kill*, † *kjöll*, † *nagl* (med konsonantbøygning), *skaft*, *stagl*, † *stóll*, *vagl*. Millomvokal hadde † *hræll* (av **hrahila* sjaa § 35, 2 A b), *hæll* (av **hanhila*), *þræll* og vel ogso *geisl* (glt. f.), † *gisl*, † *hasl*, *jaxl*, † *karl*; *n*-stomn: *drafli* m. Eit sekundært *-la* i *galdr* m. *gald* n. *gald* (av **gazd-la*, jfr. *gaddr* (av **gazda*) i same tyding).

3. **Inkjekyn.** † *afl*, *bil*, † *bál*, *dúfl*, *drafl*, † *fífl* (av **finfla*) jamsides med *finbul-*, *gagl*, *gil* (*ja-stomn*), *hagl* (vestg. m.), *hjarl* poet. jord, † *jól*, † *kuml*, *kurfl*, † *mál* (av **māla*), † *mál* mæle osfr. (av **maþla*), † *mél* (av **minþla*); † *segl*, *skjól*, † *stál* (av **stahla*), *stál* staal, stade (av **staþla*; ags. m.), † *súfl*, *sumbl* (ags. *symbol*, vel framandord), † *tagl*, † *tól* (av **tōvula*), *troll* (av **truzla*, mht. m.), † *tungl*, isl. *þél* (av **þinhla*) tettemjolk, † *þvål* (av **þvahla*), *vesl* (jfr. § 35 2); *aðal* (ags. f.), † *óðal*, *hrongl*, *horkl* (av *horkul*); *mél* tid, *bil* er substantivera adj. (**meðla*, jfr. *meðal-*); *gaul*, *hvisl* er nylaga til verbi, soleis kjem vel ogso *sil* av samgermansk verb *silēn* tegja. Eit suffiks-samband *-ublja* hev me i *innýfli* n. pl. og i *daudýfli* n. daud skrott (jfr. got. *daupubleis* feig) og *vanyfli*; jfr. *foryflast*, jfr. ogso nyn. *vardivle*.

4. **Hokyn.** *ál* (*ól*) reim (av **anh(u)lō*), *geil*, *kvísl*, *njól* (av **nebulō*, jfr. *nífl-*, ags. *nífol* m.), † *sál* (av **saivalō*, laanord fraa ags.?), † *seil*, *síl* (fisk), *sól* (got. n.), † *þél* fil, *vél* (ags. n.), *vífl* (jfr. § 35, 2 A b), † *þísl* (av *þinhslō*), † *þxl*.

35. Frævt var suffikset berre med millomvokalane *a*, *i*, *u*.

1. **Adjektiv** paa *-all* og *-ull* med tydingi „tilvik til“ (jfr. *atall* ovanfor). Samgermansk (og fyrgermansk), men mykje frævare i g.norsk. Upphavleg vart slike adjektiv berre avleidd av substantiv (t. d. *sóttall*) og sterke verb (t. d. *etall*), men i g.norsk ogso mykje av reike verb (t. d. *beiðull*: *beiða*, *einreikull*: *reika*): *beiðull*, *bimbult* uroleg, *undirdráttull*, *dugall*, † *etall*, † *flogall* (-ull), *atfundull*, *förull*, † (*sann*)-*getall*, *gjafall* (*gjöfull*; jfr. ags. *giefl* føða), † *gongull*, *hagall*, *hugall*, *hverfull*, *kostall*, *auðkumall*, *einreikull*, *ár-risull*, *viðsjáll*, *skjöpul(eygr)*, *skriðall*, *skogul(tönn)*, *smugall*, *sóttall*, *spurall*, *stopalt*, *stormall*, † *svikall*, *svikul(gjörð)*, *svipall* (-ull), † *sogull*, *þogull* (*þagall*), *veitall*, *vindull* vindall, † (*mann*)*vitull*, † *vokull* ofl.

2. **Substantiv.** Frævt var suffikset berre i formerne *-ula* og *-ila*; hermed vart det laga: 1 verkarord og reidskapsord, 2 minkingsord.

A. Ord paa *-ull* er a) verkarord: substantivera adj. paa *-ull* (sjaa 1): *drogsull* (*drasil*),

sjøtull m. som stiller, *geirþrifull* f. poet. Hit høyrer vel og *brimull* (-ill) sel og *ávitull* (-all) teikn. b) Reidskapsord (= ord paa -ill): † *bitull* (-ill), † *dígull*, *møndull*, † *skøkull*, *støkkull* (= *støkkvill*), *vøðull* (= *væðill*). c) Minkingsord: *føsull* avkjøme (vestg. n.), *gumbull* (= *gymbill*), *gøndull* (: *gandr*), † *høkull*, *simull*, f. *simul* (: *simir*). Mest utan større tydingsskilnad fraa hovudordet: *hørkull* (*hark*), † *jøkull* (*jaki*), *keipull* (*keipr*), *støðull* (*staðr*), *þongull* (*þang*), og (utan hovudord i g.norsk): † *ígull*, *næfrakimbull*, *køggull*, *køngull*, *riðull*, *sperðill* liten hale (jfr. *sporðr*), † *stopull*, *vøðull*, † *øngull*, *øxull*. Eit minkingsord paa -all er *þumal*- (ags. *þýmel*).

B. Ord paa -ill: a) verkarord: † *biðill*, *garðbrytill*, *ferill* (ferdemann, jfr. adj. *førull*), *undirgrefill* snytar, † (*þorð*)*yfill* (av **vifill*, rot **veb* vavra); poet.: *frumkvæðill*, *lemill*, *semill* som semjar, *tefill* som hefter. Veikt: *byrli* m. (laant fraa ags. *byrele* skjengkjar). Eitslag verkarord paa yvergangen til tingsord er: *knattðrepill*, † *hvirfill*, *kyndill* (eller reidskap?) *víðvindill*. b) Reidskapsord: *beytill* red, *dymbill* i *dymbildagar*, *dregill* band, *ól-eyssill*, *ferill* veg, † *fetill*, † *flygill*, † *gyrðill* (eller mink?), *hefill* segl-klo, *lykill*, † *meitill*, *ristill*, † *skutill*, *snerill* (= *snarvølr*), *sníðill* sigd, † *stikill* hornpigge, *støkkvill* (= *støkkull*), *þvegill* (jfr. *þvål*), *verpill* terning (gl. *wurfil*), *virgill*- (gl. *wurgil*), † *tyggill*, vel og *stuðill* og *væðill*. Hit høyrer og hokynsordi (sjaa 35, 4) *vífl*, *þél*, *þisl*, og *véli* m. (av **veþli*). c) Minkingsord: *bendill* (vestg. n.), † *byggill*, † *fríðill* (av part. **fríþa* til *frjá*), *fúðryskill* (av *fúð*-*fryskill*: *froskr*), *geitill* hard knut, *gymbill* (= *gumbull*), *hækill* hækjel, *kistill* (framandt), † *knæfill* stokk i vegg, *knykill*, *knýfill*, † *krypill*, *krækill*, † *kyrtill*, *marmennill*, *nistill* (*nist* naal), *refill* (*rafr*), *rindill* erla, *skekill* skjekel, *utkant*, *snepill*, *trefill* (*trefr*), *trygill* (*trog*), *þrymill* knast, *ruvla*, ogso *dindill* red (?); *berill* kjerald er framandt, Utan større tydingsskilnad: *ekkill* (jfr. *ekkja*), *fifill* (*fifa*), † *hvitill*, *tyrðill*, *svaðill* (*svað*) og samgermansk *snigill* (vestg. *snegel*), † *þistill*, jfr. ogso *ifill* (= *ifjungr*) poet. hauk, † *smyrill* falk; m.norsk *þekjull* (for *þekill*) tak. Utvida til *n*-stomnar: *ertla*, *ífla*, *fríðla*, *hyndla*, † *meyla*, *mýsla*, *yrmla* (ogso *yrmsla*); *kusli* m., *vindli* m. visk.

36. Med tilauking av -inga (-unga) kom upp -ilinga (-ilunga) som minkingsuffixs: *bellingr* belling, *fetling* (av *belglingr*?), *berlings-áss* berling (jfr. mht. *barre* f. slaa, skota), *bitlingr*, *bæklingr* liti bok, *dræplingr* (: *drápa*), *frændlingr*, *gæstlingr* (jfr. eng. *gosling*), † *hriflingr* eit slag sko, *kettlingr*, *kiðlingr*, *kjúklingr*, *krypplingr*, *kustlungr* (: *kusli*), *kviðlingr*, *mýslingr*, *prestlingr*, *pyttingr* (= *púta*), † *reklingr* ell. *riklingr* rekling (kanskje laant fraa mnt.), *reklingr* avrak, *skeglingr* krytjeunge, *titlingr* sporv, *þyrsklingr*, *bandvettlingr* (: *vottr*), *yrmlingr*; jfr. ogso utnamn som *bræklingar*. Av adjektiv: † *dýrlingr*, *smælingr* (: *smár*), *skrælingr* (av **skráhil*-, jfr. nyn. *skraaen*). Hit høyrer og ættenamn som *doglingar*, *knýtlingar*, *arnmæðlingar*, *ynglingar*; jfr. *taðskeglingar*.

37. Jamsides med -la som reidskapsuffixs gjekk samgermansk -þla (jfr. -þra: -ra). Slike ord var det ikkje mange av, mest inkjekyn. Hokyn er † *mál* (av **náþlō*), *lōstl* (?) poet. pil; † *káll* m. kunde vera **kíþla* (men ogso **kí-la*). Inkjekyn: † *ból* kann vera **bō-þla*, likeins † *mál* **mā-þla* (eller **maþ-la*? § 34 3); ogso † *søðull* høyrer hit. Mest var suffikset ikkje -þla men -dla, derav vart det i g.norsk -ld: *sáld* n. av **saihadla*, *bíldr* av **bí-dla* (vestg. n.). Mest med millomvokal: *hagldir* f. pl. (**hagaldō*), isl. † *hafald* n. (nyn. *havald*), † *farald* n., *folald* n. fole, *hrúgald* noko som ruvar, *rekald* rek, *kerald* (av **kazadla*), og vel og dei utvida paa -aldi m.: *glópalldi* (= *glópr*), *hímaldli*, *hrímaldli*, *kurfaldli*. Uklaare er *skáld* n., *eisköld* f.; i *sjáldr* maa *r* vera tilkomen seinare (grunnform **sehvadla*). *þreskjöldr* er vel umskapa av eit **þreskvadla*.

38. I samanheng med -la stend -sla (-slō). Dette suffikset hev vel sitt upphav fraa dei have der grunnemnet enda paa *s* som i *oxl*. Det laga avleidingar baade av substantiv og av verb, serleg var det frævt i samgermansk ved *j*-verb, soleis i forni

-*isla*, t. d. got. *svartisl* blekk (av *svartjan*). I g.norsk er ordi nokre inkjekyn, nokre hokyn. Reidskapstyding berre i nokre faae, elles abstrakt.

Inkjekyn: *beizl* (**baitisla*, til *beita*), *benzl*, *yfirbreizl* (og *-zla*, ags. m.), *kensl* pl., *kynsl* (= *kynstr*), *meizl* (*-zla*), *renzl* (ogso f., og *-zla*), † *smyrsl*, *spenzl* pl., *tengsl* pl. Av nomen kjem: *ørkymsl* (= *ørkuml*) likamslyte, *bæxl* (= *bógr*), *skrimsl* (*skrim*), *vermsl* pl. varm kjelda, *venzl* pl. vande. Anten av nomen eller verb: *þyngsl*, *ærsl* pl. (og *-sla*); til *æxl* finst det ikkje grunnord; † *huns* (*húsl*) kann vera upphavlegt, men hev fenge tydingi (sakrament) fraa ags.; *busl* kav, annsemder er uklaart, likeins *skerm* (*skrim*) (upphavleg hard grunn? jfr. *skurmsl* = *skurn*). Utvida med *-ja*: *brigsli* aatale, *hneyxli* skam; † *reykelsi* og *fangelsi* er vel laante fraa nt.; *rámelsi* høyrer ikkje hit (av *rám-helsi*, til *hals-*).

Hokyn er *hermsl*, *pínsl*, *skirsl*, *þrængsl*, *þyrmslar* (el. *-ir*). Sume er baade f. og n. som *renzl*, *þyngsl*. Mest hev hokynsordi vorte til *n*-stomnar: *beizla* bøn, *fæzla* (ags. m.), *færsla*, *útgreizla*, *geymsla*, *græzla*, *gæzla*, *gæzla*, *herzla* herding, *hirzla*, *hræzla*, *hrærsla*, *kensla*, *kærsla*, *leizla*, *meizla*, *neyzla*, *reizla* veping, *køyring*, *ræzla*, *seizla*, *skirsla*, *sýsla*, *vanþyrmsla*, *þrængsla* (= *þrængsl*), *varzla* (for *varsla*, til *verja*), *veizla*, *afvenzla*, *vigsla*, *virzla* ofl. Av andre enn *j*-verb kjem *hlazla*, *uppivozlumaðr* (til *vaða*), *nezla* hempa.

Ordskap med -g (-h).

39. Stomnar paa -ga (-ha). Fyrrgermansk var dette suffikset baade primært og sekundært. Primært mykje sjeldan. Slike ord er † *laug* f. (rot *lau*, jfr. *lauðr*); † *trog* n. (same rot som *tré*), † *þró* f. (av **þrûh*, kons. st.; kanskje høyrer *h* her til *roti*), † *skór* m. (av *skôha*), † *þorgr* m. (**baruqa*), † *horgr* m. Sekundært var det mykje frævt i fyrrgermansk, det avleidd av nomen eller smaaord (adv., præp.) adjektiv med tyding „høyrande til“. Ei avleiding av eit smaaord er *ofugr* (: *af*). Av substantiv med tydingi „høyrande til“ (jfr. lat. *bellicus*) men ogso utan større tydingsskilnad fraa hovudordet, so avleidingi tydde „noko i likskap med det“, derav stundom minkingstyding (jfr. nyn. *sugga: su*). Av adjektiv paa same vis (jfr. glt. *gôrag*: got. *gaur*): *fjølgr* (av **feluga*): *fjøl*, *goðkunnigr*: *goðkunnr*, *stoðugr*: *staðr* (adj.), *nánigr*: *náinn*, *kólga* poet. bylgja kjem av eit **kólugr*: glt. *kuoli* kjelen.

40. I samgermansk var dette sekundære suffikset mykje frævt, det hadde fire skap: *-aga*, *-uga*, *-iga*, *-îga*. Gamalnorsk hev *-ag* berre i † *heilagr*, som vel er laant. Elles *-ug* og *-ig*; *-ug* breider seg mykje meir enn *-ig*; sume hev berre *-ig*, sume baade *-ug* og *-ig*.

Adjektiv paa -ug, -ig. Tyding „som høyrer til, er full av“. Dei paa *-ug* hev vel til fyrste grunnlag nomen paa *-u*; fraa dei hev det gjenge vidare. I vestg. svarar mest *-ig*, *-îg* og *-ag*. Soleis av *u*-stomnar: † *gráðugr*, *gôðháttugr*, † *liðugr*, † *máttugr*, † *siðugr*. Av *a*-stomnar t. d. † *auðugr* (*-igr*), † *blóðugr*, † *grösuqr*, *hélugr*, *hormuqr*, † *hrímuqr* (*igr*), *kölsuqr*, *laufuqr*, *leiruqr*, *máluqr* (*-igr*), † *móðugr*, *ráðugr* (*-igr*), *sauruqr* (*-igr*), † *smjöruqr*, † *sótuqr*, *svefnuqr*, † *sonduqr*, *treftuqr* (: *treftill*), † *úruqr* (*-igr*), † *vinduqr*, *vitugr* (ags. *gewitig*), † *völduqr*, *öfluqr*. Av *ô*-stomnar: *dygðugr*, *molduqr*, *synduqr* syndig. Av *i*-stomnar: † *ástuqr*, † *burðugr*, † *heiptuqr*, † *hróðigr*, † *kroptuqr* (i g.norsk *a*-st.), † *listuqr*, † *nauðugr* (*-igr*), *sáðugr*, † *skýlðugr*, † *snæuqr*, *þráðugr*, † *þróttigr*, † *þurftuqr*. Av konsontant-stomn † *lúsuqr*. Av *n*-stomnar: *mygluqr*, † *dreyruqr*, † *gôðviljuqr*. Utan nomen: † *göfuqr*, † *höfuqr*. Sume hev berre *-ig*, t. d. *aurigr*, † *einigr*, † *kunnigr*, *minnigr*, † *orðigr*, *þróttigr*. Reint nylaga er t. d. *ryðugr* (*ryðr*), *skyn(j)ugr*, *skyrugr*. — Utvida av adjektiv t. d. † *einigr*, † *kunnigr*, *hentugr* (jfr. *hent*), *snæfuqr* (= *snæfr*) *verðugr* (*verðr*, eller til *verð*). Eit substantivera adj. er vel † *skalgi* murt (: *skel*).

41. Adjektiv paa -ótt. Dette suffikset kom venteleg upp paa den visi at suffikset *-þa* vart lagt til *g*-suffikset (soleis i vestgerm. *-aht*, *-uht*, *-iht*, ogso utvida til *ja*-

stomn; i g.norsk berre -ótt av -uht-). I g.norsk er dette ordskapet frævare enn i vestg., ofte svarar der eit adj. paa -ig. Desse adjektivi paa -ótt hev same tyding som dei paa -ug (-ig) og kann skifta med deim (t. d. *leirótt*: *leirug*): *blesótt*, *brögðótt*, *byljótt*, *boillótt*, *doggótt*, *feljótt*, *fenjótt*, *fjollótt*, *freknótt* (: nyisl. *frekna*), *foxótt*, *gruggótt*, *hnoökkótt* svartmana, † *hornótt*, † *hrisótt*, *knýflótt*, *kringlótt*, *krókótt*, *kúfótt*, † (*hvas*)-*kombótt*, *leirótt*, *lykkjótt*, *høsmoggótt*, *røndótt*, *sköllótt*, *skýjótt* (*skjótt*), *skorðótt*, *stökkótt*, *sokótt*, † *tindótt*, *víkótt*, *orrótt* ofl. Av eit smaaord?: *ondótt* (and-? tydingi uviss).

42. Ord paa -sk. I samanheng med -ga (-ha) stend samgermansk -ska (og -skva), som var primært og sekundært.

A. Primært finst det i adjektivi: *beiskr*, *þróskr*, *vaskr*, † *horskr*, † *karskr*; *ferskr* er vel laant (ags. *fersc*, mnt. *versch*); og med -skv i *løskr*, † *røskr*. I substantivi: † *froskr*, *fauskr* (*fauski*), *hnjóskr* (*fnjoskr*) m., *brjósk* n.; † *ósk* f.

B. Sekundært var det frævt i formi -iska. Slike ord tydde upphavleg 1) samanheng med eller upphav fraa, t. d. *himneskr* (og i jamlaging dermed *jarðneskr*), *helvizkr*, *bernskr*, † *mennskr*. Hit høyrer folkenamnsadjektiv som † *danskr*, *egðskr*, † *en(g)skr*, *fæveyskr*, *firzkr*, *gautskr*, *gerzkr*, *grikkskr*, *grenskr*, *hadskr*, *haleyskr*, *harðen(g)skr*, *heiðskr*, *háleyskr*, *hvinverskr*, *hørðeskr*, *íslenzkr* (og † *innlenzkr*, *hórlenzkr*, † *útlenzkr*), *læskr* (til *Lóar*), *sygnskr*, † *valskr* osfr.; *gotneskr*, *frankneskr*, *saxneskr*, *valneskr* (= *valskr*) av n-stomnar, deretter *hjaltneskr*, *sýrneskr*.

2) Av tyding 1 kjem lett vidare tydingi: „med (moralsk) eigenskap“. Soleis: *breyskr*, *dælskr*, *elskr*, *úfreskr* (**fríðsk*-?), † *heimskr*, † *heiðneskr*, *hvinnskr*, *lymskr*, *trylskr*, *vel vizkr*, *fávizkr*; *þrjótskr* er nylaga (utan umljod: *þrjótr*). Dertil substantiv paa -a (ogso utan noko adjektiv, etter mynster *bernska*: *bernskr*): *dirfska*, *elska*, *fíflska* (: *fíflskr* som utnamn), *flimska*, *fólska*, *fyrnska*, *gleymska*, *gløpska* misgjerning, *græska* (*grár*) illvilje, *grænska*, *gæzka*, *heimska*, *íllska*, *kvenska*, *lýzka* sed, *skikk* (: *lýðr*), (*gøð*)*menska*, *mælska* ordhegd, *maalføre*, *gudræskja* gudlöysa (av *gudrækr*), *þýfska*, *vándska*, *vízka*, *æzka*, *ljóðæska* maallydska, *ærska* = *ærsla*; *gæzka* i *gæzkuengill* er vel gale for *gæzlu*-. Hankyn: *fjarski* (til *fjarri*), *fólski* (: *fólr*; vestg. f.), *vanski* (: *vanr*). Inkjekyn: † *hýfski* (til eit adj. **hívísk*-), *búferski* innbu (jfr. *buferi*). -- Med -nesk- etter *himneskr* odl.: *barneskja* (ogso *barnæska*, samansett med *æska*), *forneskja*, *likneskja* (og -ki n.), *menneskja*, *vitneskja* teikn, merke.

43. Ord paa -ung, -ing. Med di at suffikset -ga vart lagt til eit n-suffiks, vart det eit samgermansk suffiks -unga, -inga. Eldst var vel -unga, men ogso -inga er gamalt; dette hev kanskje til upphav ord paa -in (altsó frumgerm. **inga*) som *speki*, derav *spekingr*. Naar desse suffiksi vart lagde til eit ord paa -il kom det upp eit suffiks -ilunga, -ilinga (sjaa § 36).

Desse suffiksi var mykje fræve. Ein kann skipa ordi i desse flokkarne:

A. Konkret. Desse kann ein vidare skipa i a) Ord som merkjer livende eller ting som hev den eigenskapen eller det sermerket som hovudordet tyder. Soleis av adjektiv: *aumungr*, *gjöldungr* el. *gældingr* (*geldr*), *gæðingr*, *hæringr* (*hærr*), *mildingr*, *mæringr*, *náungr* granne, *snillingr*, *snytringr*, *spekingr*, *sælingr*, *ves(a)lingr*, *vitringr*, *öldungr* osfr. Av samansette: *feðrbetringr* (og *betrfeðringr*), *føðurverringr*, *einfeetingr*, *ágætingr*, *einlèypingr*, *einhyrningr*, *frjáslendingr*, *vitleysingr*, *þrimeningr*, *einnettlingr*, *knésetningr* (av partic. *setinn*, jfr. *kosningr* utvald mann ofl.), *skiptingr*. Av substantiv: *filungr* bordarbeidar, *gárungr* kaating, *gleymingr* staakande mann, *Heklungar*, *hildingr* poet., *hyrningr* mann med horn, *kotungr*, † *níðingr* (og *níðungr* gnikar), *skorungr* (*skor* avgjerd), *únyttjungr* skadsamt menneskje (: *únytja*), † *vikingr*, † *vixlingr*, † *qðlingr*, *qnnungr* osfr. Dertil tvo hokynsord: *dróttning*, *kerling*. Snarast av verb kjem: *ginnungr* (-ingr) narr, *umrenningr* landslaupar, *hlutræningr*, *snottungr* (= *snattari*). Mange dyrnamm av adj. og subst.:

birtingr sjøbyrting (?), *flatningr* (av veikt adjektiv, stomm: **flatan*), *gemlingr* (fem. *gemla*), *graðungr* (: *graðr*, ogso *gríð(jungr)*), *skemmingr* slag sel, *tíðungr* tjør, *fjorsungr* (utan adj.), *fylvingr* (heyrer saman med *folr*), *háskerðingr*, *ferelningr*, *glomnungr* rjot, *gollungr* slag hauk (: *gollr*), *helsingr* (: *helsi*) and, *lmjðingr* staurhyrning, *kúfungr*, *skeljungr* stor kval, *skjöldungr* eit slag and, *sneldingr* (for *snældingr?*: *snáldr*) orm, *yfingr* (: *úfr*) eit slag fugl, ofl.; *læmingr* (utan subst.), *rostungr* (jfr. t. *rost*). — Ting.: *gildingr*, *klofningr* (: *klofinn*) eitk. som er klovna, *skofnungr* (: *skafinn*) skovlung, *sviðningr* (: *sviðinn*) avsvídt skogland, *byrðingr* handelsskip, *þiljungr* bordklædt rom, *fingrungr*, † *þumlungr*, *brisingr*, † *penningr*, † *skillingr*, *skerðingr* poet. sverd, *hæklingr* poet. d. s., *fjórðungr* (*fimtungr*, *séttungr*, *áttungr*, *tolftungr*), *halfningr* (av *halfa* f.), *þrímerklingr*, *allmenningr* (og *-ing* f.), *þverskeytingr* (um vind), *sexæringr*, *þríhyrningr* trikant, *þvergyrðingr* osfr. Hit ogso *vængr* (av **vâingi*, i-stomm). Hokyn: *brydding*, *fylking*, *hyrning*, *ising* = *ísjaki*, *kilding*, *lypting*, *skerðing*, *verðung* poet. herflokk ofl. Hit ogso *sæing*, som er uklaart i sitt upphav (gen. *-gjar*, pl. *-gr*).

b) I nærast samband med *a* stend tydingi „høyrande til (ætt odl.)“, med upphav i⁴. Soleis: *bæsingr* lausbarn, *hornungr* d. s., *hrisingr* d. s., *blendingr*, *áttungr* ætting, *sifjungr*, *bræðringr* (f. *bræðrung* og *-a*). *systrungr* (f. *systrung*), *bragningr* poet. konge (til stommen **bragan* i *bragnar* pl.), *strendingr* strandbue, *hveðringr* poet. jotun (til *hveðra* eig. berg?), av land- og stadnamn, som *Íslendingr*, *Vestfýldingr* osfr. Hermed heng ogso fhop ættnamn som *Buðlungar*, *Gjúkungar*, *Volsungar*, *Skjöldungar*, *Ylfingar*, og med *-l* *Doglingar*, *Ynglingar*, *Knýtlingar*, *Aramæðlingar* osfr., jfr. *systlingr* = *systrungr*, *frændlingr* = *frændmaðr*. — Dyrenamn: *fýldingr* (: *fold?*) = *fylvingr* ein fisk, *grunnungr* taretorsk, *sendlingr* fjærepist. Hit og *vetrungr*, *sumrungr*. — Ting.: *epingr* baat (: *osp*), *hømungr* og *hemingr* skinnet paa bakfoten, ofl.; vindnamn som *útnyrðingr*.

c. *Minkingsord*. Denne tydingi hadde vel dette suffikset ogso upphavleg, men i g.norsk er det berre faae ord, der ho syner seg: *geitungr* kveps, *meisingr*, *kroppungr* smaatorsk, *silungr* aure, *ifjungr* poet. hauk (= *ifill*), *kyrpingr* (?) vanmenne, *teinungr*, *fillingr*, *skettingr* (: *skattr*), *eskingr* fint driv (: *aska*). Mest utan større skilnad fraa hovudordet: *gislungr*, = *gisl*, *níðjungr* = *níðr*, *kinnungr* (: *kinn*) osfr. (jfr. ogso *reiðungr* = *reiði* odl.).

Eigenleg minkingstyding finst elles berre med *l* framanfor (sjaa § 36).

I g.norsk stend jamsides med *-ingr* (*-ungr*) ofte eit *-ingi* med same tyding: *armingi*, *aumingi* (= *aumungr*), *bandingi* fange, *brautingi* rømt træl, *erfingi*, *foringi* fyre-gangsmann, *fjórðingi* som var einstadi i fjor, *frelsingi*, *fæðingi* (= *fæðingr*) innføding, *heiðingi* ulv (: *heiðr*), *heyringi*, *hirðingi*, *hofðingi*, *kosningi* (og *kosningr*) utvald mann, *kunningi*, *lausingi* (og *leysingr*), *morðingi*, *náingi* (*náungi*), *landsofringi* landslaupar, *ræingi*, *ræningi*, *skiptingi* (*skiptingr*), *skuldingi* (*skyldingr*), *smælingi* (*smælingr*), *spillingi* spitelisk mann, *ættingi* (= *áttungr*), *Vaningi* som er av Vane-ætt, *væringi* (mesta i pl. *-gjar*). Hokyn: *hamingja*. Det ser ut til at i minsto sume av desse ordi er samansette med † *-gengi*, t. d. *foringi* av † *forgengi*, *-ofringi* av **ofr-gengi* (**ofr* = *yfir*), osfr.

B. *Abstrakt*. a) Ord paa *-ung* og *-ing*. Dette bruket av *-ung* og *-ing* er samgermansk. I vestg. er desse ordi berre hokyn, i g.norsk finst det og hankynsord; *-ing* er mykje vanlegare enn *-ung*. Denne lagingi gjekk ut fraa nomén (subst. og adj.), dei fleste med *-ung*: *bráðung*, *djarfung* (*djarfr*), *blíðing*, † *lausung*, *líking*, *nýjung* nytt paafund, † *sundrung*, *tvénning*, *þrénning*, *tvímenningr* (*dreikka* t.), *velmenning* (aa vera vel *mannaðr*); *funding* (*fundr*), *háttung*, *launung*, † *nauðung*. Men dinæst endefram av verbet. Her var dette ordskapet frævt ved *j*-verb (der det i stor mun kjem istaden for det eldre ordskapet paa *-ini*, sjaa § 27 II 1): *beiðing*, *beiting* (ags. *bæting* i onnor tyding), *berging*, *birting*, *blekking*, *brenning*, *breyting*, *bygging*, *byrging*, *býting*, *dreifing*, *dæming*, *efning*, *elding*, *elting*, *erring* strid (poet.), † *fylling*, *fylking*, *fýsing*, † *færing*,

† *gegning*, *gelding*, *gipting*, † *gisting*, *grifling*, *græðing*, *gymbing*, *hefning*, *hegning*, *hending*, *herming*, *hirting*, *hlessing*, *hleypping*, *hneiging*, *hnekking*, *hneyking*, *hnipping*, *hnykking*, *hnysking*, *hristing*, *hræðing*, *hræking*, † *hvirfing*, *hæðing*, *hvæsing*, *hætting*, *ilming*, *kenning*, *kynning*, *lenging*, † *leysing*, † *refsing*, † *rétting*, † *sending*, *skæting*, *spaning* (*spenja*), *útþaning* (*þenja*), *virðing* ofl; *kliningr* hev vorte konkret. Av andre verb: *heiting* (st. v.), *hvekking* (st. vb.), *hrifsing* røving (ô vb.), *fléttingr* konkret, som *kliningr*, (ô-vb.), † *frjálsing* og *frelsing*, *játing* (= *játan*), *vitring* (= *vitran*), *kunning* (= *kynning*) liksom av eit **kunna aða*, *degning* (til *daga*), *skírning* = *skírn*. Seint er *reikning* (og m.) = *reiknan*.

I g.norsk finst det, som sagt, ogso hankynsord av dette skapet. Hankynsordet skulde hava ei konkretare tyding, og so er det og i *kliningr*, *fléttingr*, *vellingr*. Elles er oftast tydingi den same: *fullting(r)*, *skammfylling(r)*, *gletting(r)*, *ákenning(r)*, *hvirfing(r)*, *hvæsing(r)*, *æsing(r)*, *tvímennning(r)*, *skynding(r)* ofl. Berre hankyn hev t. d.: *fleymingr* spott, *flæmingr* flyng, *hylmingr* (*hylma*) dulsmaal, *skerpingr* paadriving, *styttingr* (stuttr) ublida, *vinningr* (seint).

b) Sermerkeleg for nordisk er ordskap paa *-ning*. Slike ord finst det fulla og i andre germanske maal, men berre i nordisk hev dette ordskapet vorte frævt. Mest hokyn. Ogso her skulde hankynsordi vera konkretare, so er det og t. d. i *hulningr* skjoI, dekkje mot *hulning* hyljing, dekkjing (men ogso dekkje). Men oftast er det ingen skilnad i tydingi. Dette ordskapet hev gjenge ut fraa verb paa *-na* (§ 65), t. d. *brotning* til *brotna*, *kropning* til *kropna*, *soðning* til *soðna*. Paa same visi kunde ein tenkja seg eit **lotna* til *lotning*, eit **saðna* til *saðning*. Slike verb finst det fulla ikkje i dei fleste høvi, men med di at verbi paa *-na* stod i so nært samband med participi paa *-inn*, so vart det lett til det, at det laga seg ord paa *-ning* til sterke verb i tilskipping til participet. Soleis: *brugðning(r)* brigde, *farning(r)* fording, *fundning*, *getning*, *grafningr*, *hafning* daap, *hrundning*, skuving, *viðrkomning* minne, *kosning(r)* val, *fyrirlátning* burtreis, *lesning(r)*, *umliðning* umlaup, utliding, *upplitning*, *lokning* betaling, *upplostning* = *upplost* laus-tidend, *lotning* (bøygning) vyrding, *uppunning* upptaking, *rekning* reking, *ráðning* tyding, *upprisning*, *ritning*, *skorning* skjering, *brottsniðring* undirstaðning(r) = *undirstaða*, *uppstigning*, *brottekning*, *vesning* (seint) vesen, *undirvorpning*, *búningr*, *snúning*; jfr. konkret *klofningr* osfr. A 1; *umskurning* umskjering er paaverka av *umskurð* (skulde vore *umskorning*). — Dinæst ogso av stuttstava *j*-verb etter mynster av slike som *saðning* som upphavleg kom av eit *saðna* men vart teke til *seðja*: *arning* (til *erja* pløgja), *barningr* (*berja*), *framing* (*fremja*), *flutning* (*flytja*), *gláðning*, *hrakning* (*hrekja*), *hruðning(r)* (*hryðja* kvið), *hulning(r)*, *krafning*, *kvaðning*, *viðlagning* tillegg, *lamning*, *ruðning(r)*, *saðning*, *salning*, *samningr* (*semja*), *setning(r)*, *skilning(r)*, *smurning*, *stuðning*, *svarning*, *tamning*, *valning*; ogso *æja* er upphavleg stuttstava (**aljan*), derav *áning*; konkret er *hulningr*, *rakningr* vevling, *varningr*. Ført vidare til andre verb: *gerningar* f. pl. trollskaap, *gáningr* det ein gaar, likar, *líkning* (= *líkn*), *beiðning*, *bergning* = *berging*, *bygning* burtleiging = *bygging*, *uppreisning* = *uppreisning*, *uppreist*, (mn.) *sjtning*, *stéttningr* = *stétt*, *þjáning*.

I dansk hev dette ordskapet vorte so frævt, at det hev mesta heiltupp undantrent abstrakti paa *-ing*.

44. Ikkje noko aa gjera med ord paa *-ung*, *-ing* hev ordi paa *-angr*: *árangr*, *einangr*, *farangr*, *harðangr* hard tid (gen. ogso *-grs*), *léttangr*, *uppangr*; *kaupangr* (gen. ogso *-grs*), *leiðangr* (gen. *-grs*). Dei er vel samansette, sume med *-gangr*, sume med *-vangr*, jfr. *bið(v)angr*, *skilvangi* skilord. Inkjekyn *mundang* (*gang* u.?).

Ordskap med k.

45. Dette suffikset finst mest i dymann (upphavleg minkingsord), i nokre tingsord helst for likamsluter og i faae abstrakt. Soleis: *alka*, *doðka*, *máki* (*már*), *frauki*

(= *frauðr*), † *maðkr*, *jalkr* (: *jalda*), kannhenda og i *krákr* og *kráka* (jfr. t. *Krühe*), † *falki* (: *folr?*), † *gaukr*, † *haukr* (**habuka*), *stelkr*, † *þorskr*; *dilkr* unge; i *storkr* høyrer *k'en* til *roti*. Personord: *svarkr* (: *svarri*), *hlúki* poet. stakar, *hrunki* rugg, stor kar, jfr. nyn. *far̄k* (: *farre*). Tydeleg minkingstyding i avstytte namn som *Sveinki* (: *Sveinbjörn* odl.), *Brynki* (: *Brynjólfr*), jfr. *frænka* = *frændkona*, *gríðka* = *gríðkona*, *stulka* (: *stauli*); med same suffiks ogso adv. *einkum* av eit **ainaka* (: *einn*), dertil *ekkja* (av **ainakjón*) og *ekhill*. Likamsluter: *ilki* (: *il*), *jarki* (: *jaðarr*), *kjalki* (jfr. t. *Kehle*, *kjqlr*), *makti* (: *møn*). Andre tingsord: *blaðka* (: *blað*), *buðkr*, kannhenda *stilk* (: *stjqlr*); i *spjalk*, *spelka* høyrer vel *k'en* til *roti*. Abstrakt: *fúki* (: *fúi*), *háka* (: *háll*), *harka* (: *harðr*), *hláka* læka, *tøyr*, *miski* misgjerning (: *mis-*), *smáka* (: *smár*), *smalki*; ogso *dy(n)kr* (: *dyrn*) og *traðkr*; *þurka* f. er vel laga til verbet; hit høyrer og **eink* (i *einka*, *einkar*) og *sinka* f. sjelvnytte (*sínkr* sjelvnyttug).

Ordskap med s.

46. Dei fyrrgermanske stomnarne paa *-s* (*-z*) (mest inkjekyn) vart i germansk vokalistomnar, med di at dei anten vart utvida med *a* eller miste *s'en* (*z'en*). Til det fyrste slaget høyrer † *barr* (got. *bariz-*), *fær*, † *hatr*, *lær*, *myrkr*, *ræfr* el. *ráfr*, † *røkr*, *ørr* (av **arviz*), *sætr* (av **sâtiz-*), kannhenda og *setr* og † *dægr*; † *heill* n. f. (av **hailz-*) og kannhenda † *fjall*; † *siðr* hev vorte m., *heiðr*, *hrøðr*, *angr* er anten *s-* eller *r-*stomnar; *vitr* var vel *s-*stomn (grunnform **vertiz?*). Um *nykr* sjaa § 47, 2.

Dertil desse, der alt i fyrrgermansk tid suffikset var berre *-s* (ikkje *-*os*, *-*es* = germ. *-az*, *-iz*): † *ax*, † *fax*, † *sax*, *ljós* (av **leuhs-*), kannhenda og † *hús*. Ein *s-*stomn vár ogso óss. Utvida *s-*stomnar er vel og *gras* (jfr. *gróa*), *hams* (: *hamr*), *lús* (av **lams-a*, jfr. *lqm* f.) og † *þurs*; *ljýrr* av **leuhiza*. Slike ord som *rifs* og *kalls* er derimot nylagingar til verb paa *-s*.

Burtfalle er *s* kannhenda i *hrip* n. (**hrepiz*), *ryð* (**rudiz*), *skil* (**skeliz*), *grand* (ags. *grandor*) ofl. Ved sume var det i samgermansk tviformer som *agi*, *skaði* mot got. *agis*, *skap̄is*, *salr*, ags. *sele* mot ags. *salor* ofl. Soleis og *kalfr*, *lamb* mot *s-*stomn i vestgerm.: ags. *cealf* og *calfur* osfr. Det same *s* som i desse vestgerm. ordi hev g.norsken i *hœnsn* av (**hónis-în-* jfr. t. *Hühner*).

Eit indogermansk *s* hev dyrnamni † *gás* f., † *lús* f., † *mús* f. Andre samgermanske dyrnamn med *-s* er † *lax* og † *fox* (i gamalnorsk berre som n. med tydingi „fusk“, men samgerm. m. „rev“). Til *fox* svarar hokyn † *fóa* (**fuhôn*), so *-s'en* høyrde berre til hankynsordet.

47. 1. Ei ending *-si* finst i fleire dyrnamn for hanslaget, eit slag minkings- og kjælenamn: *bassi*, *bersi*, *kausi*, *kramsi*, *krumsi*, *kussi*, *mási*, dertil avleidingi *hrognkelsi* n., jfr. og *ufsi* storseid. Denne *s'en* høyrer kannhenda upphavleg ihop med *s'en* i *fox*, men *-si* hev vorte frævt med minkingstyding, so og um personar: *bjaci* odl. og i stutt-namn: *Bensi*, *Grímsi*, *Jónsi*. Ting.: *grefsi* m. (: *gref*), *vølsi*, *hremsa* (: *hrammr*).

2. Ei onnor ending *-si* er fræv i adjektiv: *framsi*, *algangsi* (*-sa*), *halzi*, *heitsi*, *hírsi* *híren*, *áheyrsi*, *hugsi*, *hvímsi*, *játsi*, *áleiksi* som tapar i strid, *fulleiksa*, *fullnumsi*, *eptirstaðsi*. Dette ordskapet hev kanskje gjenge ut fraa eit samgerm. partic. perf. akt. av sterke verb paa *-*ves-*, *-*us* (got. *bêrusjôs* foreldre); um so er, so er slike som *fullnumsi* (**num-us-an*) og *heitsi* upphavlege, men *framsi*, *áheyrsi* osfr. etterlagingar. Eit slikt upphavlegt partic. er vel † *nykr* (**nik-vez-*) og vel ogso *næfr* (**nâb-uz-jô*). I vestgerm. var det og reidskapsord paa *-*ves-î*, *-*us-î* (som ags. *byres* navar). Eit slikt er † *œx*. Ein kunde kanskje og jamføra gn. *grefsi* m. grev, men dette er vel heller minkingsform paa *-si*, sjaa 1.

3. Endeleg er det nokre faae abstrakt paa *-si*: *galsi* kjæta, *kalsi* kulde, *ofsi*, *vansi*; *dulsi* er uvisst m. u. t. tydingi; hokyn: *víðsa*. Desse ordi kunde vel svara til dei vestger-

manske paa *-isan*: ags. *gālsa* kjæta (altså **ubisan*, **vanisan*). Til got. *frums* m. upphav svarar g.norsk *frums* i *frumsarbrauð*.

Endingar framvaksne av sjølvstendige ord.

48. I den store mengdi av germanske samansetningar skil det seg ut visse serflokkar, der etterledden hev meir eller minder mist sitt sermerke som eige ord; den upphavlege tydingi hev bleikna av eller gjenge heilt burt, og det som fyrr var samansetningsled hev sige ned til ending, sume av deim heiltupp (her hev daa ogso ljoden vorte veikt, etterdi ordet samstundes med eigentydingi ogso miste tonen eller vart tonveikt), andre stend endaa liksom paa skilet millom eigenord og ending. Sovorne samansetningar høyrer daa inn under avleidingslæra. Til dette slaget høyrer i gamalnorsk ordi paa *-ligr*, *-samr*, *-látr*, *-rænn*, *-endi*, *-dómr*, *-skapr*, *-leikr*, *-dagi*, *-átta*, *-orð*.

49. *Ord paa -ligr*, frumgermansk *-lika*. Dette ordskapet var ikkje mykje fjølment i gotisk, mykje meir i vestgermansk og i nordisk og gamalnorsk, der det alljamt auka paa med mengdi. Upphavet til dette ordskapet var vel possessiv samansetning med ordet *lik* „skapnad, kropp“, so at t. d. *mannligr* altså upphavleg tydde „som hev manns skapnad“ (skyld med *mannlikan*); kannhenda fanst det og eit frumgermansk einslydande adjektiv (**lika*) med tydingi „lik, jamn, høveleg“, so ikkje alle samansetningarne upphavleg var possessive (*mannligr* kunde daa, um det hadde denne etterledden, vera „mann-høvande“). I gamalnorsk hev **lika* vorte veikt til *-lig-*, so nær som i pronomensamansetningarne *hwiligr*, *þviligr* og *sligr* (= got. *svaleiks*, uttala *svatiks*), og so i *gligr* (= got. *galeiks*); desse undantaki hadde daa vel eingong tonen paa *-lik*.

Same upphav som adjektiv i paa *-lig* hev sjølv sagt ogso adverb i paa *-liga* (*-la*) = frumgermansk *-likô*, som elles ikkje hev noko samband i bruket med adjektiv i paa *-lig*; for denne endingi (-*likô*) laga samgermanske adverb til alle adjektiv (so nær som dei paa *-lig*), t. d. † *harðliga* (*harðla*) adverb ikkje til *harðligr*, men til *harðr*, got. *aljaleikô* = g.norsk *elliga* (*ella*), utan noko adjektiv **aljaleiks*. Denne adverbendingi er no den einaste i engelsk (*-ly*).

Endingi *-lig* avleider adjektiv av substantiv og adjektiv (i nokre faae døme ogso av smaaord), som i vestgerm., i g.norsk (og i gl.tysk) ogso av verb.

Avleidingarne av substantiv tyder „som likjest, som høyrer til“, t. d. † *guðligr*, *fugligr*, *haukligr*, † *hundligr*, † *konungligr*, † *mannligr*; *hafstigr*, *hafsnligr*, *handligr*, *holdligr*, † *jarðligr*; † *dagligr*, † *dauðligr*, † *hatrligr*, † *stundligr* osfr.; dinæst: „som er av (eit to)“, so endingi *-lig* kjem istaden for den samgermanske, or bruk komne, endingi *-inn* (*gullinn*), t. d. *eirligr*, *grjótligr*, *gulligr*, *jarnligr*, *leirligr*, *línligr*, *silfrligr*, *steinligr* ofl.; ved andre kjem ho istaden for *-ugr* eller *-ótr*: *blóðligr*, *hreyðsligr*, *regnligr* ofl.

Avleidingarne av adjektiv skulde upphavleg tyda: „som ser ut som det adjektivet tyder, som er paa lag slik“, men skilnaden er som oftast liten og stundom ingen, *fagrligr* er det same som *fagr*; merk *góligr* av *góðr*. Av adverb og smaaord er avleidd: *optligr*, *eiligr*, *ofarligr*, *yfirligr* himmelsk; *núligr* i Eluc. er for *nýligr*. Um avleidingarne av verb sjaa nedanfor (3). Til sume er det ikkje grunnord (i minsto ikkje i skrifterne), som *bruggligr*, *glensligr*.

Med umsyn paa formi av grunnordet er mangt merkande. 1. Etter som ordet eigenleg er samansett, kann grunnordet faa dei skap som eit ord elles hev i fyreledden, altså t. d. *logligr* (for **lagligr*), sidan formi *log* (som er nom. plur.) ogso kann brukast i samansetning.

2. Ikkje sjeldan stend det i genitiv, soleis med *-s*: *fjándsligr* (og *fjánd-*, *fjánd-*), *fólsligr*, *geðsligr*, *hamsligr*, *harmsligr*, *hundsligr* (og *hund-*), *kvennsligr* (og *kvenn-*), *meinsligr* (og *mein-*), *trollsligr*, *þræsligr*, jfr. adv. *erfiðisliga*; av adjektiv: *einsligr*, *gózligr* (og *gó-*),

illságr (og *-illi-*), *úþínsligr* (: *þinn*), *vánsligr*; av pronomen: *þessligr*. Jfr. i nyn. ogso *karstleg*, *barnstleg* osfr. Andre genitivformer: *heiðarligr* (= *heiðrligr*), *matarligr*, *ógnarligr*, *sunarligr*; *bróðurligr*, *fóðurligr*, *móðurligr*, *nætrligr*. Ogso gen. plur.: *bænaligr*, *hjónaligr*, *rósáligr* (: *rós*), *hirdáligr* (og *hirdi-*, til *hirdir*). Av veike subst. t. d.: *blómáligr*, *endáligr* (og *endi-*), *fjándaligr* (og *fjánd-*), *háskáligr*, *hroðaligr*, *líkamáligr*, *óttaligr*, *risáligr*, *skaðaligr*, *viljaligr*; *einsetuligr*, *elskuligr*, *furðuligr*, *gíptuligr*, *heilsuligr*, *hneisuligr*, *kirkjuligr*, *orrostuligr*, *regluligr*, *rósuligr* (jfr. *rósáligr*), *siðvenjuligr*, *svívirðuligr*, *vissuligr*; *hjártaligr*. Mykje meir sjeldsynt er det gamle samansetningslaget at *n*-stomnarne kastar burt siste stavíngi (jfr. *aug-sýnn*): *andligr*, *félagligr*, *fjándligr*, *hjártligr*, *brosligr* (*brosa* f.), *fyrnskyligr* (*fyrnska*), *kvennligr*, *orrostligr*, *pútligr*, so og i framandordi: *keisarligr*, *meistarligr*, *riddarligr*, *náttúrligr*; *persónaligr* er misslaga (laga paa ubøygð latinsk *persona*).

3. Ordi paa *-ja* med halden i (t. d. *hirdir*, *menni*) held sjølv sagt i en ogso framfor *-ligr*: *hirdiligr* (jfr. *hirdaligr* ovanfor), *skýrsiligr* osfr.; men det finst undantak: *hirdligr*, *hlægligr* (*hlægi*), *leynligr* (*leyni*). Likeins allstødt hokynsordi paa *-i*: *regiligr*, *hræsniligr* osfr., men *skamfylligr* (av *-fylliligr*). Dei *ja*-stomnar som ikkje syner *i* i nominativ, hev likeins oftast i framfor *-ligr*: *drengiligr*, *dyggiligr*, *gengiligr* (*gengr*), *bæriligr*, *dræpiligr*, *guðrækiligr*, *þægiligr*, *gagnfæriligr*, *æiligr*, *aftækiligr* osfr. Med di at mange av desse adjektiv (paa *-ja*) hev substantiv paa *-i* jamsides (*færr*: *færi*), er det ofte uraad aa sjaa, anten adjektivet paa *-iligr* er avleidd av adjektiv eller av substantiv, t. d. *færiligr*, *gerviligr* (*gerr*: *gervi*). Elles er det mange undantak (med *-ligr* for *-iligr*), som: *auðsýnligr* (adv. *auðsýniliga* til *auðsýnn*), *brýnligr*, *heilnæmligr*, *vænligr*, *fátækligr*, *slægligr*, *skapfelligr* (av *feldligr*) osfr., mange hev baee former: *greyp(i)ligr*, *hvatskeyt(i)ligr*, *frábær(i)ligr*, *hugkæm(i)ligr*, *gagnstæð(i)ligr* ofl.

Forutan subst. paa *-i* hev desse adjektiv paa *-ja* ogso oftast eit verb paa *-j* jamsides (*færr*: *færi*: *færa*), so adjektivet paa *-iligr* lett kunde koma i samband med dette; det er daa ofte vandt aa avgjera, anten det høyrer til det eine eller til det andre; t. d. *hlægligr* kjem fulla av *hlægi* men kunde lett synast koma av *hlægja*, likeins med *fýsiligr* (*fýsi* f., *fýsa* vb.), *fylliligr* (*fylli* f., *fylla* vb.), *mæðiligr* (*mæði* f., *mæða* vb.), *mínniligr* (*mínni* n., *mínna* vb.) osfr. Paa denne vísi vart det til det at det laga sog adjektiv paa *-iligr* beinveges ut av verbi paa *-j*, soleis t. d.: *blekkiligr*, *bergiligr* (*bergja*), *breytiligr*, *bræðiligr*, *fægiligr*, *gírniligr*, *hræðiligr*, *hæðiligr*, *hyggiligr*, *kyssiligr*, *lystiligr*, *sendiligr*, *spilliligr*, *teygiligr* ofl. Ved sume av desse kann det elles vera tvilsamt, um ikkje det heller er eit adjektiv paa *-inn*, som ligg til grunn (*hræðinn*, *hæðinn*, *hygginn*), for at *-inligr* kann verta *-iligr*, kann ein sjaa av *kristiligr* = *kristinligr*, *hækiliga* adv. til *hækinn*. Sikkert avleidd av *-ind* er *leiðiligr* = *leiðinligr* (n. *leiðint* av **leiðindr*). Tvilsamare er det um *-illigr* kann verta *-iligr*: *heimiligr* av **heimiligr*? (*heimill*), jfr. *útaligr* jamsides med *útalligr* (og *útolu-*). Med alt dette hev det kome upp ei ending *-iligr*, som so kann verta lagd til eit ord som ikkje hev noko *-i*, t. d.: *ílliligr*, *rettferðiligr*, *sleitiligr* (= *sleituligr*, til *sleita* f.), *spelliligr* (= *spilliligr*) til *spell* eller *spella* aða, *úræstiligr* til *úræst* f.

4. Ein vokal som er synkopera i grunnordet framfor *r*, kjem ofte uppatt, naar *-ligr* kjem til: *ítarligr* (*itr*), *undarligr* (men *eitrligr*), *ógurligr*, *snofurligr* (av adj. *snofurr*? jfr. adv. *steigurliga*), *qmurligr*; *iðu(r)ligr* samanblanda med *iður-* (i *iðurmæltr*). Dette *-ur* kjem ogso inn paa urette staden i *kröpturligr* (Edda), *náðurligr* (og *náðu-*), *tigurligr* (og *tigu-*).

5. Liksom det fraa ymse upphav hev kome ihop ei ending *-iligr*, so hev det sameleis vorte ei ending *-uligr*. Her ligg no fyrst til grunn genitiv av hokynsordi som fyrr nemnd (2.). Dinæst ser det ut til at *-uligr* ogso kann vera uppkome av *-ugligr*; i sume høve finst ogso *-ugligr* jamsides, soleis *náðu(g)ligr*, *nauðu(g)ligr*, *støðu(g)ligr*, *reiðu(g)ligr* vreid (vantar adj. **reiðug*), *sköru(g)ligr* for *skörung*? Til adjektiv paa *-ug*

kann daa svara: *buðuligr, háðuligr, heiptuligr, hørmuligr, iðuligr, listuligr, lystuligr, máttuligr, skylduligr* (= *skyldugr*, eller til subst. *skylda* f.?), *Jurftuligr, virðuligr, völduligr* (: *burðugr, háðugr, heiptugr* osfr.); soleis vel og *gríduligr* til eit **gríðugr*. Tvilssamt er det um *-uligr* ogso kann vera uppkome av *ulligr* (jfr. *iligr* §), so *heimuligr* kunde vera = *heimolligr* (sideformer *heimonligr, heimiligr*), *kostuligr* til *kostall*, *grátuligr* til eit **grátall* (**grátull*)? Dette paa ymse vis uppkomne *-uligr* vert daa ferd vidare, so det kann verta lagd til jamvel der ikkje noko *u* høyrde til: *dauðuligr, fáguligr, gagnverðuligr, leiðuligr, mátuligr, ráðuligr* (*ráðugr* hev ei onnor tyding), *rikuligr, skipuligr, tiguligr* (og *tigur-*), *Þokkuligr, Þrekuligr* (og *Þrekaligr, Þroskuligr, Þrátuligr*.

5. Ei ending *-anligr* hev til upphav particip paa *-nd*; i nokre faae høve vert *d* standande: *aukandligr, dugandligr*, elles utan *d*: *byrjanligr, dauðberanligr, fráberanligr, dýrkanligr, efanligr* (*ifan-*), *elskanligr, grátanligr, harmanligr, hitnanligr, kennanligr, líknanligr, lofanligr, óttanligr, prófanligr, reikanligr, ritanligr, skiljanligr, skinanligr, snúanligr, yfstríganligr, sviþjanligr, trúanligr, viljanligr, þaganligr, þolanligr, þoknanligr, vitanligr, óskranligr*, osfr. Mykje med *ú-*: *úboðanligr, úlæknanligr, úsigranligr, úslökkvanligr, úsedjanligr, úþrjótanligr, úþrotanligr, úvirðanligr, úætlanligr* osfr. Dette *-anligr* hev vel kannhenda og upphav i substantiv paa *-an* som *lofan, prófan, reikan; hjartanligr* for *hjár(a)ligr* er vel tysk. Ogso glt. hev *-an(t)līh* av particip.

6. Mykje aalment er samband med *-sam* til *-samligr* sjaa § 52.

50. Ord paa *-samr*. Ogso dette suffikset var samgermansk; fraa gotisk hev me berre eit døme: *lustusams* lysteleg. Suffikset er same ord som *samr, inn sami*, og tyder daa upphavleg „sams med, som høver til, samstavast med“. Dei fleste ordi er avleidd av abstrakte substantiv og tyder daa mest „som hev den eller den (karakter-) eigenskapen“, eller „som hev tilhug til“, derav kjem vidare tydingi „full av“ (t. d. † *undrsamligr*), som dei ordi hev som er avleidd av konkret, t. d. *fésamr, regnsamr, snæsamr*. Døme paa avleidd av substantiv: *annsamt, dvalsamr* (*dvöl*), † *fríðsamr, gamansamr, gróðrsamr*, † *haldsamr, hatsamr, háttisamr, meinsamr*, † *siðsamr*, † *sorgsamr, svefnsamr; minnisamr, nytsamr, hljóðnisamr*.

Med umsýn paa formi av grunnordet gjeld det same som ved *-ligr*. Grunnordet hev den skapnaden, som det plar hava som fyreled i samansetning; also kann det heita t. d. *røksamr* (som i *røkstólar, røk* nom. pl.), *lògsamr* som *lògligr, lògberg* osfr. Stundom stend det i genitiv: *fagnaðarsamligr, metnaðarsamr, lokkaðarsamligr, siðarsamr* (og *sið-*), *ávaxtarsamr, rausnarsamr, ununarsamligr, jartegnarsamligr, dýrðarsamr, frygðarsamligr*, ogso i gen. pl.: *ákasta-, ávaxta-, afskipta-* (*afskipti* n. pl.), *birtinga-, illgerða-, jartegna-, virðingasamr; n-*stomnarne hev sjeldan den gamle samansetningsformi (med hertkasta siste staving): *lostsamr, skaðsamr, kvenssamr*. Mest hev dei genitivformi: *athuga-, hávaða-, háska-, kulla-, skaðasamr, gála-, hégoma-, høfðingja-, losta-, sigrvegara-, skugga-, sómasamligr, athyggju-, fylgju-, iðju-, þurkusamr, gæfusamligr, mæðu-* (og *mæði-*), *giptu-, vináttusamligr, vøkusamr* vaatsam (*vøkva*) ofl.

Av adjektiv er berre nokre faae avleidd: *dýrsamr, † heilsamr, hraustsamligr, klóksamligr, † ljáfsamligr, ágætsamligr* adv., † *langsamligr* adv.; *frjósamr* og *meinsamr* kann líksogóðt koma av substantiv som av adjektiv. Av adverb kjem *optsamligr*. I gamaltysk og angelsaksisk vert ord paa *-sam* ogso avleidd av verb. I g.norsk er det eit par døme ogso paa dette: *bergisamligr* (*bergja*), *gleym(i)samr, hendisamr* (*henda*).

51. Av adjektiv paa *-samr* kjem substantiv paa *-semd* og *-semi* (§ 27 4 II, 22 II). Ofte finst baee endingar ved same adjektiv, t. d. *angr-, ást-, dá-, feng-, fríð-, frænd-, hljóð-, hóf-, kapp-, mein-, miskunn-, nyt-, sið-, skyn-, unaðsemd* og *-semi*.

Stundom finn me substantiv paa *-semd* eller *-semi* utan noko adjektiv paa *-samr*; dette tykkjast syna at *-semd* (og *-semi*) alt i gamalnorsk hadde vorte sjølvstendigt suffiks,

liksom i nynorsk; t. d. *ábersemi, dáðsemi, daunsemd, fjandsemi (-semd), flaumsemi* (til *flaumr*), *mágsemd, mannsemi, skjólsemi, vitsemd*.

52. Mykje aalment er sambandet *-samligr*. Slike ord skulde eigenleg tyda „som er eller fær aat slik som den som hev tilhug til“, men oftast er det ingen skilnad paa *-samr* og *-samligr* i tydingi: *fríðsamligr* er det same som *fríðsamr*. Den større luten av ordi paa *-samr* hev sideform med *-samligr*. Sume hev berre formi paa *-samligr* (i minsto i skrifterne): *dá-, efa(ð)-, fagnaðar-, frýgðar-, frænd-, gála-, get-, giptu-, glat-, gleym(i)-, glys-, grát-, gæfu-, hégoma-, herra-, hraust-, hófðingja-, klók-, krapt-, ljáf-, losta-, nið-, nyt-, sigr-, sigrvegara-, sóma-, ununar-, veg-, vinsamligr*.

53. *Ord paa -látr*. Gamalnorsk hev ei mengd med samansetningar med *-látr*. Denne etterleden er upphavleg *lát* n. læte, aatferd, og ordi tyder soleis: „som hev ei aatferd som“, d. e. „som fer aat eller ter seg so eller so“. Fyreleden er oftast eit adjektiv, sjeldnare eit substantiv (onnorleis i *fyrirlátr* etterlaaten, som kjem av *láta*); t. d.: *blíð-, bráð-, glað-, hljóð-, hrein-, hugað-, hvat-, kyrr-, lítill-, mikil-, mjúk-, naum-, óð-, rakk-, rang-, rétt-, rik-, seín-, sjúk-, skjót-, smá-, spak-, stór-, stríð-, tíð-, þrá-, vand-, or-; hóf-, hæfi-, mein(-látsamligr), ríki-, síð-, stjórnr-, tóm-, undr-, ústýrri-, várkunn-, veg-; (hugarlátliga er mislaga, for hugaðlátliga)*. I dei fleste ordi er tydingi „aatferd“ klaart gjennomsynleg, men i sume mindre, so desse vert einstyldige med ord paa *-samr*, og i det heile syner det seg av den store mengdi det hev vorte av ord paa *-látr*, at dette *-látr* er paa vegen til aa verta ending.

54. *Ord paa -rænn*. Adjektiv paa *-rænn* tyder „som kjem fraa —“. Upphavleg hadde dei visst som fyreled berre ordi for himmels-æterne. Etterleden, med grunnform *-rónja*, var alt i samgermansk ikkje noko sjølvstendigt ord lenger, men hadde vorte suffiks. I gamalnorsk hev dette suffikset breidt seg meir, so det ogso kann laga adjektiv av nokre fleire ord enn ordi for himmels-æterne. Gamalnorsken hev desse ordi paa *-rænn*: † *norrænn* (norrænn), † *sudrænn*, † *austrænn*, † *vestrænn*, *hærrænn* innanlandsk, *fjalrænn* som kjem fraa fjellet (um vind), poet., *hafrænn* som bles fraa havet, poet., *aldrænn* gamall, *alrænn* umgiengeleg, *einrænn* sermerkeleg, *undrænn* (Bjørn Haldorsson) urimeleg. Hertil subst. som *norræna* nordanvind, norsk tungemaal; jfr. isl. *hjáræna* f. tulling (til eit **hjárænn*).

55. *Ord paa -endi (-indi, -yndi)*. Inkjekyn, mest pl., og (sjeldan) hokyn. Sume av desse ordi kann vera avleidde av particip (§ 26), men dei fleste er visst oppkomne av adjektiv samansette med eit frumgerm. **-vandja* (**vundja*) til *vinda* (upphavleg tyding „vend imot“). Slike adjektiv finst det fleire av i ags., i gamalnorsk er det berre tri att: † *heilendr* (*-indr*) helseleg = ags. *hálwende*, *jafnyndr* upartisk og *leiðint* n. til eit **leiðindr* = ags. *lápwende*. Av slike adjektiv hev daa vorte substantivora substantiv (som *færi*: *færr*, § 13 3 b). Fyreleden er oftast adjektiv, t. d. *berendis* (adverbial gen.) openbert, til *herr*, *bráðendis* (adv. gen.), *blíðendi* f., *fagrendi* (*fegrindi*) n. pl., *fúlendi* n. pl., *fullendi* n., *fastendi* n. pl., *fríðendi* n. pl., *góðendi* n. pl., † *harðendi* n., † *heilendi* n., *hógendi* n. pl., *hægindi* n., *illendi* n. pl., *leiðendi*, *likendi* n., *rangendi* n. pl., *réttendi* n. *sannendi* n. f., *tíðendi* n. pl., *úhreinendi* n., *vandendi* n., *veilendi* n. veila, *vísendi* n. pl. kunnskap; slike som *líkandi* n., *úhreinandi* n. (jamsides med *úhreinendi*), *stjótendi* n. kavll, *kvikendi* ofl. er vel particip, likeins *hyggendi* f. og *bindendi* f. n.; *þægendi* er nylaga til *þægr*, *þægja*, *rækendi* til *rækr*, *rækja*, soleis ogso *drýggendi* til *drýggja*. Av substantiv t. d. *hagendi* n. pl., *hlunnendi* n. pl., *sárendi* n. pl., *skrípendi* n. pl. (: *skrípi*), *þarfendi* n. pl., *hæfendi* (: *hæfi* eller *hæfa*), *makendi* n. pl., *velendi* n.

56. *Ord paa -dómr*. Etterleden hadde som sjølvstendigt ord grunntydingi „det fastsette“, derav „dom“ og „magt-ring“ og endeleg „tilstand, kaar“. Desse tydingar finn me og i samansetningarne, men berre i tydingi „tilstand, kaar“ kann ein segja at

-*dómr* nærmar seg til aa verta suffiks. Slike samansetningar, der *dómr* er ending aa kalla, finst i alle germanske maal utanum gotisk. I gamalnorsk kann ein endaa finna usamansett: *heilagr dómr* (og *heilagdómr*), *kristinn dómr* (og *kristindómr*), *frjals dómr*. Elles er ikkje bruket av *-dómr* som suffiks mykje gamalt i norsken, i Eddadikti finst det berre *hórdómr*, *konungdómr* og *megindómar* store ting. Fyreleden er adjektiv eller substantiv. Adjektiv: *fátæk-*, † *heiðin-*, *krank-* (ogso *krankdæmi*), † *kristin-*, *leik-*, *lær-* (for *lærð-*, ogso *læridómr*), *mjúk-*, † *rik-* (ogso *rikdæmi*), † *sjúk-*, † *vis-*. Substantiv: *blót-*, *elli-*, *guð-*, † *hór-*, *lækni-*, † *mann-*, *mey- spá-*, *riki-*, *svein-*, *sviuc-*, *þræl-*; *jarl-*, † *konung-*, † *biskup-*, *klerk-*, † *prest-*; ogso genitiv: *læknis-*, *fátækis-*; *biskups-*, *konungs-*, *hofðingja-*, *svikara-*, *keisara-*, *meistara-*, *herra-*, *postoladómr* (-*dæmi*); *læridómr* er laga etter *lærifaðir* osfr. (til verb *læra*); *lækidómr* er kannhenda laant fraa ags. (*læcedóm*).

57. Ord paa -skapr. Ogso denne samansetningsavleiing er samgermansk (utanum gotisk); *-skapr* med stomm **skapi* (jfr. *skap* n.) kjem av *skapa* og tyder upphavleg „skapnad, form“, dinøst „tilstand, maate, vis“; *drengskapr* altoe eigenleg „art eller kynde som er i ein *drengr*“. Utav denne tydingi hev det so kome ei kollektiv tyding, som desse samansetningarne ofte kann ha (jfr. nyn. *buskap*). Ord paa *-skapr* kjem mykje nær til ordi paa *-dómr*: *riddaraskapr* = *riddaradómr*. I Eddadikti finn me berre eit ord paa *-skapr*: † *vinskapr*. Fyreleden er oftast substantiv, t. d.: *blót-*, † *boð-*, *dreng-*, *fífl-*, *garp-*, *grey-*, *her-*, *ljón-*, † *ljú-*, *kaup-*, † *mann-*, † *prest-*, † *sif-*, *skáld-*, *skorung-*, *troll-*, † *Jegn-*, † *vin-*; i † *landskapr* med tydingi „lands sid“ er *-skapr* sjølvstendugt ord, i det same ordet med tydingi „landslut, landskap“ er *-skapr* suffiks liksom i tysk. Veike substantiv hev mest genitivformi: *bónda-*, *dára-*, *gála-*, *hofðingja-*, † *riddara-*, *fordæðu-*, *fýlu-*, sjeldnare den gamle rette samansetningsformi: *boð-*, *félag-*, † *fjánd-*, *hofðing-*. Av adjektiv kjem berre faae: † *arg-*, *greið-*, *klók-*, *kyndug-*, *voldug-* (= *voldugleikr*); av adverb: *velskapr*; *kvedskapr* synest vera laga av verb, likeins *yfirdrepskapr*; til *grellskapr* er det ikkje noko grunnord.

58. Ord paa -leikr (-leiki). Dette ordskapet er berre nordisk. Det finst fulla og i vestgermansk, mest i ags., ord paa frumgermansk *-*laika*, men her hev (liksom ogso endaa i Eddadikti) etterleden si upphavlege uveikte tyding „leik, snøgg rørsle“ odl. (t. d. i ags. *beado-lác* „strid-leik“, *brýþ-lác* brudlaup, *réaf-lác* „rov“, upphavleg „rov-leik“, *scin-lác* glimverk, upphavleg „skrymt-leik“, osfr.); i engelsk er det nokre ord paa *-ledge*, men dei er laante fraa nordisk. Berre i nordisk seig denne etterleden til suffiks, og dette nye suffikset vart alt frævare med tidi, mykje meir enn dei andre som er oppkomne av samansetnings etterled. Det kann laga abstrakt til snart sagt kvart adjektiv, baade dei einafelde og dei samansette, endaa um ordet vert mykje langt, som t. d. *iðuligleikr*, *gerviligleikr*, *undarligleikr*, *vináttuligleikr*; avstytt hev adjektivet vorte i *fullkomleikr* til *fullkominn* (jfr. *fullkomliga*), og *nøkkleikr* for *nøkktleikr*, *efanleikr* for *efandleikr* (jfr. *efanligr*). Ordi vert ofte ogso bruka i plural. (*fá-*, *hljóð-*, *kunn-*, *kær-*, *stutt-*, *varleikar* osfr.). Forutan *-leikr* finst det og ei nyare form *-leiki* gen. *-leika*. Mesteparten hev berre *-leikr*, men sume skifter med *-leikr* og *-leiki*, som *góð-*, *hljóð-*, *klók-*, *kunn-*, *ljót-*, *lystug-*, *nóg-*, *rik-*, *sað-*, *sjúk-*, *skír-*, *skygn-*, *stór-*, *væn-*, sume hev som det synest berre *-leiki*: *bein-*, *gild-*, *heil-*, *hóg-*, *kunnug-*, *mein-*, *rétt-*, *síð-*, *skyld-*, *varleiki*. Av substantiv kjem berre faae: *fár-*, *félag-*, *gaman-*, *skorung-* (og *skoru-*), *sæmileikr*; *skuldleikr* tyder det same som *skyldleiki*, men ser ut til aa koma av *skuld*. Av adverb: *optleikr*. I *kappleikr* og *veðrleikr* hev *-leikr* meir si sjølvstendige tyding.

59. Ord paa -dagi. Dette suffikset er sams for gamalnorsk og gamaltysk. Det er *dagr* utvida til *n*-stomm, og grunntydingi er soleis „dag, termin“, som det og hev i *gjaldagi* betalingsdag og *eindagi* = *eindagr*. Men det hev sige ned til suffiks i *dauð-*, *mál-*, *raun-*, *skildagi*; *skildagi* hev til fyreled *skil* n., men kunde lett synast aa

høyra til *skilja* og so hev det daa etter dette mynsteret laga seg *bardagi*, *spurdagi*, *svardagi* av *berja*, *spyrja*, *sverja*; jfr. gamalskaansk *ardage* plogging (til *arðr*, *erja*).

60. Ord paa -átta. Dette -átta er vel avleiding av *átt*, til *eiga*, og hev si opphavlege tyding i *forátta* fyrebering, *viðráttu* = *viðreign* og *veðráttu*. Men det er sige ned til suffiks i *barátta*, *kunnátta*, *viðátta*, *villátta*, *vinátta* (jfr. likevel *veiztu ef þú vin átt*).

61. Ord paa -orð. I sume av samansetningarne med -orð, hev -orð næsta vorte til suffiks. Soleis *ban(a)orð* tidend um draap, men ogso: draap, *boðorð* paabod, *bónorð* bøn, friing, *eiginorð* eigedom, egteskap, *gjaforð* samtykke (til egteskap), giftemaal, egteskap, *goðorð* gode-embætte, *heitorð* lovnad, *kosorð* val, *legorð* legemaal, *leiðorð* leidsemd, *letorð* fraateljing, *loforð* løyve, *metorð* verdsetjing, *vyrdnad*, *skilorð* avtale, vilkaar, *vitorð* kunnskap, medvitand.

62. Mykje frævt i vestgermansk var eit abstraktsuffiks med grunnformi *-haidu*, som opphavleg ogso var samansetningsled og som sjølvstendig ord tydde „maate, vis“ (got. *haidus*). Fyreleden er anten eit substantiv (t. d. glt. *gotheit* = ags. *godhád* guddom, ags. *mæghenhád* (engl. *maidenhood*), jft. glt. *magadheit* møydom), eller (i glt. tidast) eit adjektiv (t. d. glt. *wârheit* sannleik). Dette suffikset vantar i dei norderlendske maali, men det kom sidan inn i deim alle fraa tysken og vart mykje aalgjengt (i sv. -*het*, i dansk -*hed*, i millomnorsk -*heit*). I gamalnorsk finst det berre eit slikt laaneord: *skalkheidr* (i *Stjórn*) fals, svik fraa mnt. *schalkheid*.

Verb.

63. Dei avleidde verbi høyrer til dei verb som hev den veike bøygningi. Dei gamalnorske veike verbi skipar seg i tri hovudflokkar. Til den fyrste høyrer dei som i frumgermansk enda paa *-ê*, soleis at verbalstommen var roti med ein tillagd *-ê*, t. d. **habê-* (rot **hab*), til den andre høyrer dei som i den same tidi hadde verbalstomm paa *-i*, t. d. **ranni-* (g.norsk *renn-* i *renna*), og til den tridje dei som hadde ein tillagd *-ô*, t. d. *kallô-* (gamalnorsk *kalla-*).

64. Verb paa -ê (gamaltysk *haben*). Desse verbi er mest intransitive. Verbalroti, som mest stend paa lægste avljodsstiget (3.), hev vorte paaskøytt med ein *ê*. Sume av desse verbi stend paa lina med dei sterke, med di dei hev røter som ikkje samstundes finst i sterke verb, dei er rotverb sjølve, eller primære verb, t. d. *blaka* (og *-að-*), † *gapa*, *gana*, *gnapa*, *lafa*, *skaga*, *snapa*, *þrasa*, † *vaka*, *vara* upers. *venta*, *gá* (av **gavên*, jfr. *gaum*), † *fiá* (av **fijên*), *brosa*, *duga* (vestgerm. præterito-præsens), *gnúfa* *luta*, *grúfa*, † *hoka* *kruksa*, *húka*, *luma* (berre i imper. *lumî*) *sleppa*, *lúta*, *ropa* *rapa*, *skopa* *flira*, *spotta* (vestg. *-ôn*), *snapa*, † *þola*, *þora*, † *una*; † *segja* og † *þegja* hev fenge *j*-præsens. Sume hev samband med sterke verb, t. d. *aga* (: got. *agan* st. vb.), † *hafa* (: *hefja*), † *hanga* (: *hanga* st. vb.), *holfa* (: *hvelfa*), *horfa* (: *hverfa*), † *lifa* (: got. *bileiban*), *loða* *hanga* *fast* (: got. *liudan* *vaksa*), *loka* (jfr. *lokna*, vel samrøtt med *lúka*), *muna* (jfr. præter-præs. *man*), *nara* (: got. *ga-nisan*). Lengjingsavljud hev *váfa* (jfr. ags. *vafian*) og *kópa* (ags. *-jan*: *cépan*). Nokre faae er avleidde: *flaka*, *mara* (: *marr* sjø), † *ná*, *sama* og *sóma*, † *skorta*, *skúta*, † *spara* (: *sparr*), † *trúa*, *ugga*, *kaupa* (vestg. *-ôn*). Sterke verb var opphavleg † *bága*, † *ljá* og *tjá*.

65. Verb paa -ô. Ogso av desse er det sume som ikkje er avleidde, som alto er primære aa *kalla*, t. d. *ama*, *eisa*, † *frjá*, *flasa*, *fnasa*, *hrapa*, † *hrata*, *kaga*, *klaka*, *knosa* (jfr. † *knysja*), † *rata* (got. *wratón*) ofl. Elles er heile den uhorvelege mengdi av *ô*-verb avleidt.

a) Av adjektiv, med tydingi „gjeva ein eigenskap“ (jfr. lat. *firmâre*), t. d. † *bera* *gjera*

berr, † *betra*, *blauðast* verta olaud (vestg. -jan, § 67), *blinda* (vestg. -jan), *dapra* gjera tung, *digrast*, *dimma*, *fala*, *finast*, *flóa* flóa, verma, † *frjalsa* (og *frelsa*, § 67), *fræva*, † *gláða* gjera glád (jfr. *gleðja*), *grimmast* (og -*md-*, § 67), *halla* (: *hallr*, jfr. *hella*; glt. *haldēn* intr.), † *hamla* lemstra (: *hamalt*), *heiðna*, *heila* (vestg. -jan), *heimila* (og -*ld-*), † *hola*, *illskast*, † *jafna*, † *kristna*, *leka* gjera lek, *lina*, † *miðla* (**miðilōn*), *mikla* (vestg. -jan), *norræna*, *ánýja* (got. -jan: *ananiujan*), † *opna*, *roskvast*, *sanna*, *sjúkast* (= *sýkjast*), *skakka*, *sljófa*, *smá* (vestg. -jan), *snara*, *svarta* (og *sorta*, jfr. *brúnaðr*, vestg. -jan), *þroskast*, † *vara* (av *varr*), *vesala*, † *vísa* (og -*st-*, vestg. *wisōn* og *wisjan*; til *viss*), *vitra*, *ongva* (og † *ongja*, § 67), *orva* (: *orr*) osfr. Sume vert bruka upersonlegt, t. d. † *lata*, † *lika*, *svala*. Sume er intransitive („verta so og so“), t. d. *holla* poet. vera holl, *hvata*, † *kalda*, *snara* (= *snarast*).

Av adjektiv paa -*ugr* (-*igr*) er mange avleide: † *auðga*, *arðga* (*orðga*), *blóðga*, *fjólga* (: *fjólgr* av *fjól*), *gofga*, † *helga*, † *hofga*, *laufgast*, *nálgast*, † *nauðga*, *saurga*, *staðga* (: *stóðugr*, jfr. mnt. *stéðigen*), *syndgast* *synda*, *ofga* (: *ofugr*); (seint) *kunniga* (mnt. *kundigen*); hit høyrer vel og *litka* farga til eit **litugr*, jfr. ags. *wlitigian* og *wlitig*, og *vitkast* faa att vitet (: *vitugr*, eller til *vit?* sjaa § 72). Med denne endingi -*ga* vert det dinæst ogso laga verb utan at det gjeng noko adjektiv paa -*ugr* (-*igr*) jamsides: *blómga* faa til aa bloma, *holdgast* ikjetast, *kvánga*, *lifga*, *málga* gjera krav paa (: *mál*; *málugr* snakksam høver ikkje etter tydingi), *sljófgast*, *snúðga* vinna (til *snúðr*; *snúðigr* er berre „snøgg“), *tímgast* vaksa, *aukast*, *þrifgast*, *víðga*, **vingast* (jfr. *vingan*, *vingaðr*); til *tjarga* (*tjörga*) tjera hev det kanskje vore eit adjektiv **tjörugr*. Hit høyrer vel kannhenda og *hugga* *hugga*, *trøysta* og *þagga* faa til aa tegja (liksom av adjektiv **hugigr* og **þagigr*).

Av adjektiv paa -*samr* kjem (seint) *dásama*, *meinsama*, *vegsama*. — Avleidingar av adjektiv paa -*inn* sjaa § 66.

b) A v s u b s t a n t i v. Høvet av gjerdi til grunnordet kann vera mykje skiftaude, stundom i same ord, t. d. *húsa* „byggja med hus“ = husa upp, og „gjeva husrom“ = hysa, *vatna* gjeva vatn aa drikkja, *vatnar seglin* „segli sig under havrandi“ (jfr. same lag med *j*-verbi § 67, 2). Grunntydingi var „gjera, faa fram“ (jfr. lat. *germināre*), t. d. av konkret: *bára* setja baaror, † *blóma* setja blom, *bólást* gjera seg bol, *búða* setja upp bud, *fola* faa fyl (jfr. *j*-verbi *kelfa* og *lemba*), *hlíðast* opna seg, *maðka* (um kjöt) verta full av makk („gjeva fraa seg makk“); — „gjera til noko“, t. d. *bola* eller *bula* hogga sund („gjera til ein bol“), *mola mola* („gjera til molar“), † *gísla* (og -*lt-*) gjeva til gisl, taka til gisl („gjera til“), *manna* gjera til mann (: vestg. „manna“ = „bu med mannskap“), *riðla* vrida i ridlar („gjera til „riðull““ ofl. — Mest av abstrakt, t. d. † *anda*, *biða*, *bila*, *blunda*, *bragða*, *braka*, *brigsla* *brigsla*, *neisa*, *bolva* (got. -jan), *dramba*, *duna* (jfr. *dynja*), *glita* (: *glit n.*), *hljóða*. † *hóra*, *hóta* (og † *hæta*, got. *hvótjan*), † *hvarfa*, *kasta*, † *leita* (: *leit f.*), *ljóma*, *loga* (jfr. glt. *lohen*), *meina* (vestg. -jan), *munda* sigta, *muna* (: *munr*), † *orða*, *orka* (: *orka f.*), † *rása* rusa fram, *sig* (: *sig*), *slaga* slaga, *bauta*, *stunda*, *svara*, *svipa* sviva (: *svipr*) osfr.; transitivt („gjera eitk. med“ odl., men her er gjerningshøvi mykje uklaare, ved sume kunde det og vera „bu med“ odl.), t. d. † *afla*, *ata* (jfr. *etja*), † *boða*, † *enda* (og -*nd-*), † *firna* lasta, † *flota* (: *flot*, jfr. *flytja*), *fóstra*, *gruna* (upers.), † *harma* (syrgja yver, ogso: gjera sorgfull), *hrópa* (vestg. st. v.), *huga* (jfr. *hyggja*), † *kalla*, † *laða* (: *lōð f.*), † *lána*, *lauga*, † *lavna*, † *lofa*, *loka*, † *raufa* (: *rauf f.*), *rita* (: *rit*), † *roða* rydja (: *roð n.*, jfr. *ryðja*), *róma* ropa, *laata* vel yver, *sauma*, † *sigra*, † *skatta*, *skila*, *skora* skora, gjera skoror i (: *skor*), *smíða* (: *smíð f.*), *starfa*, † *unda* særa, osfr. — Upersonleg um tid, vér odl. (jfr. lat. *hiemāre*), t. d. † *daga*, *morna* (vestg. -jan), *aptna*, *kvelða*, *nátta* (og *nætta*; vestg. -*ên*), *vára*, *sumra*, *hausta*, *vetra* (vestg. -*ên*), † *doggva* (og *doggva* § 67, 2), *snjóva*, *frosta* (og *frysta*; vestg. -*ên*), *ísa* (vestg. -*ên*), *fjaru* fjera (= *fyrva*), *dala* verta dal (eig. „gjera dal“, jfr. *grynna*), *roða* ofl.

Av tydingi „gjera til eitk.“ kjem lett „kalla“: *konunga kalla konung, þræla, þjófa* (og *þýfa*).

Mykje sjeldan „vera eitk.“, helst nokre paa *-na* (= got. *-inôn*): *dróttna ríkja yver, † þjóna* (: *þjónn*); † *árna* ferdast, eig. vera hodberar (got. *airinôn*), † *lækna* (er vel laant); † *brytja* eig. „vera bryti“; *vitna* kjem vel heller av *vitni* n., enn av grunnordet for dette **viti* m. (= ags. *vita*); seint og framandt er *herra vera herre*.

Fraa tydingi „gjera“ kjem tydingi i slike som † *fiska* (og *fiskja*) eig. „raada til fisk“ og *viða* raada til ved; jfr. og nyn. *høya* og *lauva* (sanka lauv).

Av tydingi „gjera“ kjem vidare „bu med, gjeva“ (jfr. lat. *armāre*), t. d. *barna* gjera med barn, *dúka, † fatla* (: *fetill*), *fjalla* *fjalla*, *pynta* (: *fell*), † *flekka, fóðra* (vestg. *-jan*), *gøtva* jorda (: *gøtvar* bunad), † *hamast, húsa* byggja med hus (gard), *jarna* leggja jarn paa, *krossa* merkja med kross, *lima* (vestg. *-jan*), *matast, skjalda, skorða* styðja („bu med skorda“), *stoða* (: *stoð, stuð*, jfr. *styðja*), † *skúa, skupla* (: *skypill* hovudplagg), *stika* paala (: *stika* f.), *stofna* grunnleggja („bu med *stofn*“), † *søðla, vatna* osfr.; av abstrakt t. d. *lita* farga, *magna*, † *marka* osfr.

Av „bu med, gjeva“ kjem lett „føra i, leggja i“, t. d. *bása bæsa, † húsa* (og *hýsa*), *jarða, kasa* (: *kös*), † *lóga* (leggja i *lóg*), † *oka* leggja under ok (ogso „setja ok paa ukse“ = „bu med“), *skara* leggja halvt uppaa einannan (av *skor* i tydingi „kant“), *vatna* upers. (*vatnar seglin* sjaa ovanf.); av abstrakt t. d. *navðsynja* upers. trenga til, *sefa* gjera roleg („føra i *seft*“), † *siða, stöðva* (= *steðja*; av *stoð* i tydingi „stoda“). — Vidare: „taka inn i“ odl. t. d. *hnefa, † fuðma* (og *feðma*); og „ganga eller koma til, taka burt i“ odl., t. d. *borða* ganga tilbords, *hlíða* vika aat sida, *látrast* leggja seg, † *halsa* umhalsa, *þöðvast* ofl.

I nokre ord er gjerningstydingi „bruka som reidskap (paa)“, t. d. *brodda* stinga, *gadda* (vestg. *-jan*), *forka* skota fram med *forkr*, *hefta* (: *hefill*) syfta (segl), *hluta* gjera lutkasting um, *hlusta* (: *hlust* øyra), *lurka* slaa med ein lurk, † *saga, saxa* hogga, skjera, *æxa, staga* binda (: *stag*), *staka* skumpa (upphavleg vel av eit substantiv „stake“), *staura* støyta med staur, soleis og *klóast* rivast med klørne; noko annarleis i slike som *stokka* byggja upp med stokkar, *timbra* (vestg. *-jan*) odl.

I sume hev ei privativ fyrestaving (*ør-*, **be-* (jfr. ags. *befótian* hogga foten av eink.) odl.) kvorve burt, so det kjem ut, med same lagingsmaate, motsetningi til „bu med“ (jfr. lat. *dēpūlare* riva haari ut paa eink.), t. d. *hofða* = glt. *arhoubitôn*, *kvista*, *lima* lemstra, *moka moka* (upphavl. reinska for myk: *moka kvi*; til *mykr* og nyn. *mokdunge*) ofl.

Verbi paa *-ô* var fraa fyrsten avleidde av *ô-* og *a-*stomnar; alt i samgermansk tid var det og sume som var avleidde av konsonantstomnar (som *sigra*) og av *u-*stomnar (som † *kosta, † friða* og † *siða*); i g.norsk er fleire komne til som *háttá, kvitta* (: *kvitr*), *laga* (: *lagr*), *lita, lima, ávaxta*; nyare er ogso dei som er avleidde av stomnar paa *-ni* og *-hi* (*-hō*), som: *bjýsna* verta bisn, *fórna* forna, ofra, *líkna* vera naadig, *njóсна, ógna* skræma, *qmbuna* (*ambana*) forskylda, *blygða* forføra, *ferðast, hefða* hævda, *hegða* haga, *skikka* (av eit **hegð*), *útlegða, miskunna, vernda, órskurða* gjeva orskurd, *dema, qfunda* (og *qfynda*, § 67), *fimta* setja 5 dagar frest, *hlusta, lykta, vista* (: *vist*), osfr.; likeins mange avleidde av samansette ord og sekundære avleidingar, som *einangra* setja i knipa, *bakferla* driva attende, *handsala, helminga* halva, *þjónosta* osfr., likeins av *n-*stomnar, som *óttá, mola, sefa, orka, skorða* osfr.

Av ord med *-j* kjem: *benja* saara, *dysja, eggja, fitja* binda, *fasta* saman (: *fit*), *klyfja, nytja* mjølka, *skynja, † synja* neitta; *byrja* verta bær, † *herja, þefja, † enda* (av **andjôn*, ogso *enda -nd-*); *herbergja* (og *-gð-*; glt. *heribergón*), *lyfja* lyvja, *lækja* (: *lyf*), *netja* festa i net, *skýjja, † vedja, vitja* (til ein burtkomen *ja-st.*); *brynja, ferja* (og † *ferja* *farða*), *iðja, brytja*.

Det finst mange *ô*-verb, som ikkje hev grunnord i g.norsk (sume av deim ikkje heller i samgermansk), men endaa er dei visst opphavleg avleidde av nomen, men nomenet hev kvorve burt, t. d. † *bora*, *kanna* (jfr. *kunna*), † *lokka*, *molka* mjelka (jfr. *mylkja* gjeva mjelk), *skoða*, *skola*, *skæva* (vestg. -*jan*), *belja*, *emja*, *gilja* lokka, forføra, † *gneggja*, *gremja*, *kilja* kivast, *klæja* (til eit **klæja* f.), *rifja* kaa, *syfja* gjera svevnug ofi.

c) Av adverb kjem: *aptra*, † *nidra*, † *ofra*, † *hindra*, † *sundra* (til *sundr*, som likevel opphavleg var adjektiv), † *forða* forda, flytja (jfr. ags. *forþ* adv. framyver), † *frama*, † *samna*.

Upphavleg sterke verb var † *baka*, † *brugga* (partic. *brugginn*), † *flóa* flo, flauma, † *glóa*, † *knoða*, † *róta*, † *sía*, † *stauta*, † *tjóa* (got. *tiuhan*); sume andre hev baae bøygingar.

66. Som ei grein av verbi paa -*ô* maa ein i g.norsk rekna *verbi paa -na*, som hev inchoativ passiv tyding. Dette slaget hev nordisk sams med gotisk (nokre faae finst og i vestg.); men i gotisk skil desse verbi seg ut fraa *ô*-verbi i infinitiv, der dei endar paa -*nan* (ikkje paa -*nôn*), og i præsens, der dei gjeng som dei sterke verb. Dei fyrste mynstri for dette slaget var visst verb med *n*-præsens (som t. d. *fregna* = got. *fraihnan*), men dei hev so, i minsto i g.norsk, kome i samband med partic. pass. av dei sterke verb, so dei beint fram kann segjast vera utgjengne ifraa slike (t. d. *brotna*: *brotinn*). Slike „particip-verb“ i samband med sterke verb er: *bogna* (: *boginn*), *brotna*, *dragna* (: *dreginn*), † *drukna*, *flagna* (: *fleginn*), *flotna*, *gróna* (: *gróinn*), *hlotnast* falla til eink. som hans lut, *húignandi*, *horfna*, *hrokna*, *hrotna* = *hrjóta* i *sundr*, *klofna*, *kropna*, *kvafna* (til eit eldre **kvafinn* = *kafinn*), † *lokna* (jfr. *loka* § 64, vel same rot som i *lúka*), **lotna* (jfr. *lotning*), *numnast* faa (poet.), *rifna*, *roðna*, *rofna*, *setna* eller *sjatna*, *signa* (: *siga*), *skriðna*, *slagna* (: *sleginn*), *slitna*, *snúna*, *soðna*, *sofna*, *staðna*, *sviðna*, *svigna* (: *sviginn*), *togna* (: *toginn*), *þrotna*, *vegna* (v. e-m illa gaa illa; til *vegin*, *vega*), *vikna*. — Til andre gamle particip og adjektiv paa -*inn*: *auðna*, *dofna*, *fúna*, *hniþna*, † *lifna* (: *lifinn*), *morkna*, *rotna*, *skorpna*, *slokna*, † *storkna*, *þiðna*, *þrútna*, *úldna*, † *visna*. Refleksiv er *hljðnast*, *hyggvast*, *rosknast*. — Utan ord paa -*inn* attmed leivt i g.norsk: † *batna*, *blikna*, *blotna*, *bráðna* (til eit particip **bráðinn* = t. *gebraten*), † *dafna* (ags. *gedafnian*) *trivast*, koma seg, *digna* blotna, verta deig, *doðna* veikna, *drafna* drevna, *signa* *sundr*, *fitna*, *flakna*, *flosna* *visna*, *glupna* vanmodast, *gugna* d. s. *hitna*, *hrørna*, *kikna* (: *keikr*, *keikja*), † *losna*, *molna*, † *morna*, *orna*, *sakna* (til particip til st. vb. got. *gasakan*), *sokna* (: st. vb. got. *gasiukan*), *sortna*, *stikna* verta steikt (: *steikja*), *þagna*, † *þorna* (got. *gaþaúrnan*), † *vakna*; *hjarna* friskna att, høyrer vel ihop med nynorsk *herren*; *lykna* *krokna*, slutta er falsk laga, jfr. *lokna*.

Liksom i gotisk gjeng denne lagingi vidare, so det ogso kann koma verb paa -*na* av andre adjektiv: *doðkna*, *flóna* *flóma*, *vermast*, † *fullna*, *fúlna*, *folna*, *grána*, *hagna*, *halfna*, *harðna*, *hlána* (: *hlær*), *hvitna*, *klekkna*, *kólna* (jfr. *kæla*), *kvikna* (jfr. got. *giunan*; *gius* = *kvikr*), *myrkna*, *rakna* (: *rakr*), *réttna*, *sárna*, *skírna* verta *skírr*, *slakna*, *stirðna*, *stríðna*, *súrna*, *þarfna*, *þykkna*, *versna*, *vøkna* (: *vøkr*); *glapna* misfarast, gleppa hev ikkje noko grunnadjektiv (jfr. *gleppja*). Jamvel av substantiv kann slike verb verta laga: *féna* upers. auka med *fé*, *tréna*, *hugna*, *vilna*, *þokknast* (: *þokki*). — † *Fastna* er transitivt og høyrer ikkje hit (grunnform **fastanôn*); † *fagna* ser ut som dei hine, men her svarar i gotisk *faginôn*, so dette verbet er av same slag som *dróttna*, † *magna*, † *ragna* (got. *raginôn*), † *elna* verta sterkare (got. *aljanôn*, til *eljan*), † *árna* raada til osfr. (got. *airinon*), † *eigna* (got. *ga-aiginôn*), *lækna* (got. *lëkinôn*), *hafna*, *fullkomma* osfr.

67. *Verb paa -i (-f)*. Ogso av desse er nokre primære eller hev i minsto ikkje noko grunnord, t. d. † *erja*, *merja*, *hyrja*, *bysja*, *knysja*, *hrysja*, *dýja*, *lýja*, *rýja*, † *sýja*, † *yrkja*, † *vilja* ofl. Stormengdi er sekundæverb, og dei skipar seg i tvo hovud-flokkar: kausativ og denominativ.

1. Kausativ. Dette slag verb som mest hev tydingi „faa til aa gjera“ det grunn-

verbet tyder, er sams for alle indoeuropæiske maal. Disse verbi hev avljodsstig 2.: *e* i rotverbet vert *a* i kausativet, so nær som i verbi av 4. klassa (*nema, sofa* osfr.), der kausativet fær lengjingsavljud (*â*), men det eldre var ogsa her avljodsstig 2. (jfr. *svefja* til *sofa*); *a* i rotverbet (6. klassa, *fara* osfr.) vert *ó* i kausativet. Slike kausativ er: † *beiða*, † *beita*, † *dreifa*, *dreita*, † *hneigja*, *hreina* (faa til *hrina*), † *leiða* (til *liða*), † *reiða*, † *reisa*, *veikja* (til *vikja*), † *veita* (upphavleg „lata sjaa“), † *dreyppa*, *feykja*, † *fleygja*, *geysa*, *hreyta* slengja ut (: *hrjóta*), † *reykja*, *skeyta* (*skeytir e-m forvitni*), *smeygja*, † *steypa*, † *þreyta* i tydingi „trøyta, gjera trøytt“; i andre tydingar er det denominativ til *þraut f.*), *belgja*, *bella* ferda til (til *bella* st. vb., eller til *ballr* adj.?), † *hverfa*, *skelfa* faa til skjelva, *svelta* drepa, † *þverra*, † *velta*, † *brenna*, † *drekkja* dukka ein under, † *kenna*, † *renna*, † *sprengja*, *spretta*, † *stökkva*, † *sökkva*, *kreppa* (jfr. *kroppen*), † *etja* lata eta, † *kveðja* (eigenleg kausativ til *kveða*), † *leggja*, † *setja*, *treðja* (: *troða*), † *svefja* og *svæfa* (*sæfa*), *kvæfa*, † *færa*, † *kæla*, *hleyppa*, † *fella*, † *hengja*, † *græta*, *hlægja*, *særa*, *væxa*.

Denne kausative tydingi er den aalmenne; men ved sume verb er tydingi ikkje kausativ, men iterativ (uppatt taks-tyding), eller intensiv (itaks-tyding), stundom er det liten skilnad i tyding millom grunnverb og kausativ. Slike verb, der tydingi ikkje er kausativ, er: *hneita* slaa, vinna paa (: *hnita*), *sveida* (poet.) svida, *þreifa*, *breyta* (kann og vera denominativ til *braut f.*), *neyta*, *reyfa* riva (i tydingi „brjota hol paa“ er det denominativ til *rauf f.*), † *teygja*, † *venda* (: *vinda*), *sleppa*, *svelgja*, *slengva*, *sperna* (: *sporna*), *þrængva*, *næma*, † *gæla* (upphavleg „helsa“: *gala*), *hlæða*, *beyta* (: *bauta*), *steyta* (: got. *stautan*, red. vb.); *greipa* (ogso † *greipa aða*) og † *sneiða* er vel denominativ.

Til sume er det ikkje grunnverb att (nokre av grunnverbi finst i nyn.): *kneikja* kneikja, *bøygja*, *kveikja*, † *leifa*, † *beygja* (jfr. *boginn*, *bogna*), † *deypa*, *gleyppa*, *greypa*, † *leyfa* *reyta* (jfr. *rotinn*), *sneyða* (eller denominativ til *snauðr*), *sneyppa*, *feyya* (jfr. *fúinn*), † *hvelfa* (jfr. *holfinn*), *þerra* (grunnverb i got. *ga-þairsan*, jfr. *þorna* § 66), † *senda* (til frumgerm. **sinþan* ganga), *slökkva*, *svæla*. Gamle kausativ er ogso † *rekja* (fraa gamalnorsk synsstad kunde det vera denom. til *rakr*), † *selja* (upphavl. „lata taka“ til ei rot **sel* taka), † *þenja*, † *vekja*, † *verja* klæda (i partic. *variðr*; got. *vasjan*); † *verja* verja, † *ræða*, *hræða*. Kausativ til *ê*-verb er *greyfa* (: *grúfa*), *heykja* (: *húka*), *nera* (: *nara*), *ægja* skræma (: *aga*, i got. st. vb.). Eit eldegamalt kausativ er *æja* (*áða*), av **ahjan* upphavleg „lata eta“ til ei frumger. rot *eh* eta, som og syner seg i *agn* n.

2. Denominativ. a) Av adjektiv, med tydingi „gjeva ein eigenskap“ (jfr. § 65 a), t. d. *beina*, † *birta* (: *bjartr*), † *bleikja*, † *bleyða*, † *bleyta*, † *bliða*, † *breiða*, *bretta* (: *brattr*), † *deyða*, † *deyfa*, *dirfa*, † *eyða*, † *festa*, *firra* (: *fjarri*, jfr. ags. *fiersian*), *fletja* gjera flat, *fríða*, *fræða*, † *fylla*, † *fýsa*, *fyrnast* (: *forn*), † *gera* (: *gørr*, *gerr*), † *girna*, *glæða* (jfr. *gláða*), † *gremja* (: *gramr*), *grimmast* (og -*að*), *grænast* graana (: *gránn*), † *grænast*, *gægjast* tøygja seg (til eit **gægr*, jfr. *gag-hals*), † *heita*, *hella* (: *haltr*), *heltast* (: *haltr*), † *hepta* (: *haptr*, eller *hapt* n.), † *herða*, *hreyta* (: *hraustr*), *hvessa*, † *hvetja*, *hylla* (: *holtr*), † *hýrast* blidkast, *keikja*, † *kynna*, *kyrra*, *kæta*, † *lemja* (: *lami*), † *lengja*, † *letja*, † *létta*, † *leysa*, † *líkja*, *lýsa* (: *ljóss*, eller *ljós* n.), *lægja*, *mykja*, *myrkva*, † *mæða*, *nýta*, † *reiða* (: *reiðr*), *reifa*, *rekkja* (: *rakkr*), *rengja*, † *rétta*, † *rýma* (: *rúmr*, ell. *rúm* n.), *rýra*, *rækja* (: *rækr*), *seina*, *semja*, *skelgjast*, † *skíra*, *skirra* (: *skjarr*), † *slétta*, *snerpa*, *spekja* (: *spakr*), † *strengja* (*heit*), *striða*, *styrkja* (: *styrkr*), *styttá*, *stæra*, † *temja*, *tíða*, *tæma*, † *þynna*, *vekra* (: *vakr*), † *verma*, † *víða*, *villa* osfr. Hit høyrer ogso *vígja* (med „konsonantavljud“ til eit adj. **víha*, jfr. *vé*; glt. *wíhen* *vígja*); † *elda* gjera gamall kjem vel av eit adj. *ald*. Intransitivt er *skygna* (: *skygn*).

b) Av substantiv. Mykje med same tydingar som *ô*-verbi (§ 65), og liksom der, mange med skiftande høve, t. d. *brydda* „stinga med brodd“ og „setja brodd paa“ og „koma upp“ (um gras odl.), *grýta* „kasta stein“ og „bu med stein“ = steinsetja og

„drepa med steinkast“ = steina, *sigla* „bu med segl“ = setja segl og „bruka segl“ = *sigla*, osfr. Mange hev tviformer so der av same nomen kann vera avleidt eit *j*-verb og eit *ô*-verb med same tyding.

Grunntyding, som ved *ô*-verb, „gjera, faa fram“, t. d. av konkret: † *blæða*, *elda*, *fylkja*, *gerða*; „gjera til“, t. d. *byrgja* stengja („gjera til borg“), *metja* „lepja“ er upphavleg „eta“ (so got. *matjan*): „gjera noko til mat“, *flykkjast* samla seg i flokk, *þyrpast*, *hyndast* aukast upp i hundrættali (: *hund*), *kryffja* skjera upp osfr. („gjera til *krof*“, skrott som innvolen er teken ut or⁽⁴⁾), *krækja* eig. „gjera krok“, *trylla* gjera til troll, *menna*, *fiðla* (ogso „kalla for *fiðl*“), *þýfa* kalla tjov (= *þjófa*). Av abstrakt ei mengd, t. d. *deyma*, † *eira* spara, † *geyma*, *gleyma*, *hlessa*, † *hlífa*, *hlíta*, *hljða*, *hræpa* (= *hrópa*), † *hæla*, † *hæta*, † *mæta*, *rikja* (gl. *-ên*), *rýna* tala i trumaal (vestg. *-ên*), ogso runa, gjera trollska, † *spilla*, † *streyma*, *fyrða*, *sveðja* (: *svað*) glida, *synda* (: *sund*), *symja*, osfr.; transitivt t. d. † *dreyrna*, † *dæma*, † *erfa*, *flytja* (: *flot*) eig. lata fljota (jfr. *flota*), † *hyggja*, *hæfa*, † *keppa*, *knjta*, *krefja*, † *kvelja*, † *leyna*, *lykja* (: *lok*), † *mæla* mæla, tala, *mæla* mæla, taka maal paa, *reyfa* (: *rauf*), *reyna*, *reysta*, *ryðja* (jfr. *roða*), † *ræna*, † *ræsa*, † *rægja*, *sekja* (: *sok*), *skeðja* (vestg. *-ôn*, *-ên*, got. *skahjan* st. vb.), † *skilja*, *skyggja*, *skylda*, *slæða* (: *slöd*), *syrgja* (vestg. *-ên*), *sýsla*, † *telja*, † *velja*, † *æpa* osfr. Ved transitivi er gjerningshövi uklaarare, i sume av desse ordi kann det likso vel vera „bu med“ odl. — Upersonleg um tid, vër odl.: *nætta* (= *nátta*), *fyrva* (av **fervjan*, = *fjara*), *hegla* (: *hagl*, vestg. *-ôn*), *hæla*, † *rigna*, *frysta* (= *frosta*), † *styrma*, † *viðra*.

Sjeldan „vera eitk.“ (men likevel transitivt): † *gista* (mht. *gesten* „gjera til gjest“), *híða* (: *hirðir*), *þylja* (: *þulr*).

„Raada til“ odl.: *fiskja* (= *fiska*), *fygla* veida fugl.

„Bu med“ odl.: † *benda*, *bryna* kvessa (eig. „gjera kant paa“), *egna* (: *agn*), *grýta* (: *grjótl*), † *gylla*, † *gyrða* (avljodande til *gjörð*, jfr. *gyrðill*), *kefla*, *kvæna* (= *kvána*), † *lenda*, *sigla* i tydingi „setja segl“, † *skepta*, † *skryða*, † *smyrva* (: *smjör*), *spengja*, † *sperra* bu med sperror, stengja, † *steina* farga, *stengja*, † *styðja*, *stæla* (: *stál*), *stæða*, † *væxa* (: *vax*), † *væpna* osfr.

„Føra i, til, leggja i, paa“ odl.: *bæsa* (= *bása*), † *heima*, *herbergja* (og *-að*), *hýsa* (= *húsa*), *heygja*, *greþtra*, *feðma* (= *faðma*), *brynna* (: *brunnr*), *bryna* (upp *skipi*) draga upp paa strandi, † *lenda* setja paa land (*skipi*), ogso: *lenda*, *landa*; av abstrakt t. d. *græða*, *seyra*, *steðja* (: *staðr*); „gripa burt i“ odl.: *kyrkja* eller *kvirkja* (: *kverk*); paa dilik vis: † *hirta* tugta, *refsa* (eig. „leggja paa hjarta“, jfr. ags. *hiertan* setja mod i, uppmoda).

„Bruka som reidskap (paa)“ t. d. *brydda* stinga med brodd, † *byrsta*, *dyrgja*, *grýta*, i tydingi steina ihel, *hlyna*, † *kemba*, † *plægja*, *seyrna* festa med saumar, † *sigla* i tydingi *sigla*, *stegla* pina med stagl, *stefna* (*skerit*, styra paa, eig. taka med stamnen); soleis og *henda* (ags. *gehendan*), *hæla* støyta med hælen; *eygja* øygna (vestg. i annet høve: *syna* = „føra for augo“); vidareført *brydda* stinga ut ein brodd (um gras odl.), *ydda* út stinga odden ut.

I sume hev ei privativ fyrestaving kvorve burt: *birkja* avberkja, *bleðja*, *hýða* hudstrjúka, *hylða* skjera or kjøtet (ags. *hyldan* flaa, til *hold*), *ræta* taka upp med roti ofl.

Liksom millom *ô*-verbi, finst det og millom *j*-verbi mange, som fulla er denominativ men som det likevel ikkje er grunnord til i gamalnorsk, til sume av deim ikkje heller i samgermansk, t. d. *byggja* (av **biggvjan*; jfr. *búa*), † *heyra*, † *hylja* (: vestg. st. vb. *helan*), † *hræra*, *keyra*, *kynda*, *kæra*, *mylkja* søygja, † *rækja*, *sleikja*, † *spenja*, *spyrna* (: *sporna*) og mange fleire.

c) Av adverb og præpositionar: † *fremja*, † *gegna* (i *gegn*), *inna* (vestg. *-ôn*), † *yppa*, † *yta*.

68. Millom² dei avleiddi verbi er det nokre serflokkar (mest \hat{o} -verb, men ogso nokre j -verb), der grunnemni er utvida med ymse konsonanttillegg. Soleis er t. d. i *hvarfla* grunnemnet *hvarf*, som syner seg i *hvarfa aða*, utvida med *-l*, eller ein kann segja, at *hvarfa* hev vorte utvida til *hvarfla*. Desse merkekonsonantarne er *l*, *r*, *s*, *k* og *t*. Slike verb finst i alle germanske maal, sumt er endaa fyrrgermansk.

69. Verb paa -l-. Grunnformerne var paa *-alôn*, *-ilôn*, *-ulôn*. Fraa desse verbalavleidingar maa ein skilja nominalavleidingar, d. v. s. dei verbi med *l* som er avleiddi av nomen med *l* (§ 34) som † *afla* (gl. *abalôn*) (: *aft*), *byrla* (: *byrli* m.; nomen og verb er baae laant fraa ags.), *fatla* (: *fetill*), *hefla*, † *hvirfla* (: *hvirfill*), *kvistla* (: *kvisl*), *refla* kanta (: *refill*), *riðla* (: *riðull*), *skjoplast* ell. *skjaplast* skjeplast (jfr. *skjoppuleygðr*), *skupla* hava *skypill* paa osfr. Verbalavleidingarne paa *-l* hev tidt iterativ (uppatt-taks-) eller intensiv (itaks-), men tidast diminutiv (minkings-) tyding. Alle er \hat{o} -verb. Endingi *-alôn* (*-ilôn*, *-ulôn*) avleider verb tidast av verbalstomnar, mest paa lægste avljodsstig (3.), men stundom og av nominalstomnar.

Soleis kjem av verb: *barlast* kava (: *berja*), *beyglast* bøygja seg, *dafla* damla, *baska* (samrøtt med *andæfa* av *and-dæfa*), *digla* dingla (jfr. *hordigull*), *dúfla* (: *dúfa*) duvla, *skvalpa* (dertil nyn. *duvl*), *dyrglast* dovna av (samrøtt med *draga*), *fifla* fikla, *fjatla*, *fifla* d. s., *fitla* d. s., *geifla* smaatyggja, *mulla*, *geytlan* øyding (jfr. ags. *gietan* øyda), *gripla* trivla, *fumla*, † *grufla* gruvla, *rota*, *grofla* gruvla, *kravla*, *hrandlan* og *hrindlan* skubbing, *hrufla* rubba, *skrubba*, *hrökkla* rakla, *rugga* i veg, † *hrongla* (jfr. *hrongl* n. staak, samrøtt med *hringja*), † *hvarfla* sviva att og fram, *hvistla* (jfr. ags. *hwistlian*), *horkla* (: *harka*, men kunde ogso koma av *horkull* skrangl), † *kitla*, *kogla* og *kogla* kaga, *kika*, † *kraftla*, *kvækla* skvitra, *laata* (: *kvaka*), *mogla* murra, *omla* slamra, *rugla* (: *rugga*), *rupla* riva laus, *plundra*, *sargla* glamra, *skrangla*, † *siklan* sikling, *skrapla*, *skutla* skutla, *øyda*, *snarfla* hurkla, *snurkla*, *snorgla* hurkla, *sprokla* sparka, *stikla* hoppa, *stirtla* retta upp med møda (jfr. ags. *steartlian* stopla), *støpla* stopla, *stolpa*, *sturla* skjepja, *uroa*, *sundla* svimra, *svagla* skvampla, *skumpla*, *svamla* svamla, *baska*, *sveifla* sveiva, *svinga*, *tutla* støyta, *skubba* (jfr. *tauta*), *togla* tyggja, *þrifla* trivla (jfr. *þreifast*), *þukla* tukla, † *vastla* skjangla. — Utan millomvokal: *hrolla* skjelva (**hruzlôn*, til *hrjósa*), *gnolla* d. s., † *knylla* (av **knuzljan*, j -vb.) slaa, *dengja*, isl. *kvillaðr* kruslen (jfr. nyn. *kvilla* til *kviða*) ofl.

Av substantiv: *forla* orka, *vinna* osfr. (: *for*, men jfr. *forull*), † *hondla* og *handla* handfara, † *kurfla* hogga i smaastubbar (ags. *ceorstlian*, til *kurfr*, jfr. og *kurft*), *muðla* (: *munnr*), *mygla* (til nyn. *mugg*; av verbet *mygla* kjem *mygla* f.), *songla*, *tonnla*, *ætla* (av **ahtilôn*, jfr. glt. *ahtôn*). — Av adjektiv: *stifla*; *mislogla* *orplast* retta seg upp, til *orðga*, *orqa*, som kjem av *orðugr*.

70. Verb paa -r-. Alle er \hat{o} -verb, grunnformer paa *-arôn*, *-urôn*. Fraa desse maa skiljast avleidingarne av nomen paa *-r*, som *gildra*, *sigra*, *tandra* (: *tandri*) osfr. Eit denominativ er vel og *sautra* lepja (jfr. nyn. *sutra* „rota i *sutr*“, sjaa Ross), og † *baldrast* kava (nyn. *baldra* staaka). Verbalavleidingarne paa *-r* hev mest iterativ tyding. Alle er \hat{o} -verb. Dei er avleiddi av verbalstomnar, mest paa lægste avljodsstig (3.), nokre faae av nomen.

Av verbalstomnar kjem: *amra* jamla (jfr. *emja*), *ballra* balla ihop (: *balla*), *bláðra* bladra med tunga, *vavla*, **bekra* (jfr. *bekri* m. *vêr*), *blakra* blaka (: *blaka*), *blikra* blikra, *skjelva* (: *blika*), *blistra*, *bløskra* blunka, *bogra* bugra, bøygja seg, *eiskra* fresa, *sinna* seg, *faltrast* heftast, *fatrast* d. s., *fláðra* flåra, gjera seg fin, *fleipra* drøsa (: *fleipa*), † *floggra* flogsa, *flagga*, † *flokra* flakka umkring, *gjalgran* (?) undandraging (jfr. nyn. *gjelg*), *glamra* glamra, *staaka* (: *glama*), † *glitra* (: *gliita*), *glumra* gluma, *dynja* (jfr. *glymja*), *gnastran* gnisting (: *gnastan*), *gnollra* gneldra (: *gnella*), *gnotra* skaldra, *skravla* (: *gnata* ramla), *gortra* skrapa, *krafsa* (: *garta* skrapa), *hinkra* (*hinka*), *hjúfra* storgraata (jfr. got. *hiufan*),

hlidra (isl.) vægja, *hokra* kruksa, *krjupa* (: *hoka* d. s.), *hvískra*, *klandra* gjera forfang (: *klanda*), † *klifra* kliva (: *klifa*; ags. *clifrian* klora), *loggra* dilla med rova, *nøllra* = *gnøllra*, *pipra* skjelva, *skjalfra* (: *skjalfa*), *skotra* skumpa, *støyta* (: *skjóla*), † *sloðra* og *sløðra* draga seg (ogso *slyðrast*), † *snoðra* og *snuðra* snutra (: *snyðja*), *stakra* stakra, *skjangla* (: *staka*), *stallra* stána (: *stalla*), *stumra* stumra, *stumla*, *svimra* (jfr. mnt. *swimelen*, g.norsk *sveima svími* osfr.), † *titra*, *tvistra* spreida, † *vafra* (: *váfa*), *øskra* skrika; *felmtra* skræma er utvida av *felmta* (§ 73).

Av nomen kjem: *haltra*, *klóra* (*klembra* er vel upphavleg *j*-avleiding av *klombr*, som hev gjenge yver til *ó*-verb).

71. Verb paa -s-. Mest *ó*-verb, nokre *j*-verb. Grunnformer paa *-asôn*, *-isôn*. Avleidingar av verb, substantiv og adjektiv. Av slike *s*-verb finst det mange i vestgerm.

Av verb kjem: *dragsa*, † *geispa* (for **geipsa*), *glefsa* (*-st-*), *gemma* gjena (samrøtt med *gaman*), *glaupsa* glupsa ut med, *slarva*, *glensa* tjasa, *glissa* (*-st-*) flira (: *glis*), *hoza* prisa, *kalsa*, *krafsa*, *nefsa* (*-st-*) nefsa, *refsa* (jfr. ags. *nebbian*), † *refsa* (*-að-*, *-st-*), *rifsa* (: *rifa*), *runsa* rana, *plundra*, *slafsa*, *slaxa* slapsa, *skunza* skunsa, *støyta*, *skaka*, *tafsa* krafsa, *trunsa* ell. *trumsa* = *drepa* hendi við *e-u*.

Av substantiv: *anza* og *enza* (*-að-*) (: *qnn*), *daunsa* (: *daunn*), *hugsa*, † *heilsa*, *hremsa* gripa med *hrammr*. Ved sume laag kanskje ein *s*-stomn under (t. d. *heill*).

Av adjektiv: *hreinsa*, *vansa* gjera ring (jfr. ags. verb som *clænsian* reinska). Her heng *s*'en kannhenda ihop med komparativmerket *-*iz-*.

Av adverb: *ofsa* (: *of*).

72. Verb paa -k-. Alle *ó*-verb. Denne *k*'en heng vel ihop med *-k* som nominalsuffiks, jfr. *hláka* f. (§ 45).

Av verb kjem: *flaska* klovna, *hlunka* (av *hlum-*) dynja (jfr. *hlymja*), *hreinska* (: *hreinsa*), *knúska* (: *knosa*, *knysja*), *kveinka* (: *kveina*), *skulka* spotta, *sparka* (: *sporna*), *spinka* spennna, *spraðka* sprala, *sparka*, † *stanka* stanka, *sukka* (ags. *stencian*), *tuska* skubba, *støyta*, *þefka* (: *þefa*), *þjáka* (: *þjá*), *þjónta* tena (: *þjóna*), *vafka* (= *vafra*).

Av adjektiv, sume transitive, sume intransitive: *aumka*, *blíðka*, *dýrka*, *einka*, *fútká* (*fætka*), *greiðka*, *grænka* lata grønka, gjera grøn (poet.), **linka* (jfr. *linking* *linking*, *mildskap*: *linnr*), † *nínka* trans. og intr., *mjókka* = *mjófast* smalna, *rífka* gjera gildare (: *rifr*), *seinka*, *smátka* (*smækka*) gjera liten, *steikka* (: *stæra*), *svárka* kveina, *laata* ille, *sælka* (: *sæla*) gjera sæl, *tíðka* hava til sed (: *tíðr*), *þurka*, *viðka* (= *viðga* § 65), *vænkast* verta væn.

Av substantiv: *ljúka* vyrdsla, *røkta*, *iðka*, *meinka* (eller til adj. *meinn*), *vitka* lasta (: *viti*); *vitkast* av *vit*, eller for **vitgast* av *vitugr* (§ 65). Um *litka* sjaa § 65.

Av adverb: *samka*.

73. Verb paa -t-. Mest *j*-verb, grunnformer paa *-atjan*, *-itjan*, *-utjan*; nokre *ó*-verb, grunnformer paa *-atôn*, *-itôn*, *-utôn*. Mest iterativ tyding.

Av verb kjem: *brækta* (*-að-*) mekra, *brøtta* (*-lt-*) brotta, velta seg (jfr. nyn. *bralla* staaka, isl. *bralla* gjera peik), *elta* (*-lt-*, av **alatjan*), *fletta* slaa (*-tt-*, av **slahatjan*), *fløkta* flakka, *flagga* (*-kt-*, av **flakutjan*, jfr. *flakka*, *fløkra*), *føkta* (*-að-*) fly, *gauta* (*-að-*) gauta, *snakka* (jfr. *geyya*), *gjøtta* (*-lt-*, av **gallutjan*: *gjalla*), *gnølltan* (= *gnøllran* § 70), *gæta* (av **gavatjan* (?), jfr. *gaumr*), † *hixta* (*-xt-*; mht. *heschezen* snykta), *hætta* vaaga (av **hanhatjan*: *hanga*), *klymta* (*-mt-*) kny, mukka (jfr. norsk-dansk *klemte*?), *krikta* (*-kt-*) klagja seg, *lukta* (*-að-*) luka (**lukatôn*? sideformi *lykta* (*-að*, og *-kt-*) kjem vel av *lykt*), *repta* (*-pt-*) rapa, † *rypta* (*-pt-*) spy (**rupatjan* til *ropa*), *rækta* (**rökätjan*: *rækja*), *skrækta* (*-kt-*) skrika (*skrâkatjan*: *skrækja*), *sletta* (*-tt-*) slaa (kannhenda av **slahatjan*; kunde og vera **slantjan*, som kausativ til *sletta* *slatt*), *snøkta* (*-kt-*) snykta, † *spýtta* sputta (av **spütjan*: *spýja*), *svipta* (*-pt-*, av **svipatjan* ell. **svipütjan*), *tæpta* (*-pt-*; jfr. *tæpr*), *þekta* (*-kt-*) = *þagga* (av **þagatjan*), *þrækta* (*-tt-*, av **þranhatjan*?), *ymta*, *æmta* (*-mt-*), jfr. *umla*.

Av substantiv: *flimta* (-*mt*-, -*að*-) spotta (til *flim* spott, rot. *flī*, som i nyn. *flīra* osfr.), † *heimta* (-*mt*-, -*að*-, av **haimatjan*, ags. *hámettan*), *vænta* (**vânitjan*, av *ván*, eller av *vænn*), vel og *anta* (-*að*-) og *enta* (-*nt*-) enta, ansa (til *onn*? jfr. *anza*, *enza* § 71) og *felmta* (-*mt*-) skræma (jfr. *felmsfullr*); *mettr* er kannhenda partic. til eit **metta* av **matitjan* (: *matr*).

Av adjektiv: *fætta* (-*tt*-, = *fætka*, § 72), *gnægta* (-*gt*-) gjera nøgd (: *gnógr*; *gnætta* d. s. kjem av *gnótt* f.), *skemta* (-*mt*-, men og -*að*-; av **skammatjan* (og **skammitôn*?): *skammr*), *smættast* (-*tt*-) verta liten, *vanta* (av **vanatôn*: *vanr*).

Av smaaord: *neita* (-*tt*-, *að*-, ogso *níta* og *nítta*), † *játa* (-*tt*-, -*að*-, ogso *játta*).

Rettingar til Gamalnorsk ordavleiðing.

S. XXXI l. 2: strjuk *hlemmr* (stend rett s. XXXV l. 2). l. 9: *laupr*, les † *laupr*. — S. XXXII l. 20: *hríð* er sett under tingsord, skal staa under abstrakt l. 37. l. 23: *grøn*, les † *grøn*. — S. XXXIII l. 10: † *kjorr*, les † *hjorr*. l. 21: *þrøng* skal staa l. 22, etter *rogg*. l. 37: set til: *stím* poet. staak. l. 47: *gestr*, les † *gestr*. — S. XXXIV l. 20: strjuk † *hugd*, (stend s. XXXIX l. 12). l. 33: *mjóðr*, les † *mjóðr*. — S. XXXV l. 11: *guð-rækr*, les *guðrækr* (skal staa l. 9). — S. XXXVI l. 12: *ýlir*, les † *ýlir*. l. 34: † *vengi* (*vangr* kinn), les: *vengi* hovudputa (*vangi* kinn; glt. f). l. 40: set til † *vengi* kinn (: *vangi* m.). — S. XXXVII l. 9: *inni*, les † *inni*. l. 43: *ið*, les *ið*. l. 45: *fit*, les † *fit*. — S. XXXVIII l. 36: *meinsvari* skal staa l. 33 framfor *arf taki*. l. 45: *angi*, les *ungi*. — S. XXXIX l. 27: strjuk *hrími*. l. 34: *náfli*, les *nafli*. — S. XL l. 2: *hrapti* (*hraptr*), les *krapti* (*kraptr*). l. 4: (*mismun*), les (*mismunr*). l. 17: *fostra*, les *fóstra*. l. 24: *afæta*, les † *afæta*. l. 37: *targa*, set til: (*vestg. st.*). l. 41: *lógretta*, les *logréta*. — S. XLIII l. 11: *iðja*, les *iðja*. l. 29: *fesníkni*, les *fésníkni*. — S. XLIV l. 10: *agn* skal staa etter (2.) i same radi. l. 33: *eljan*, les † *eljan*. — S. XLV l. 35: *kringlægin*, les *hringlægin*. — S. XLVI l. 26: *halib-a*, les *halib-*. — S. XLVII l. 45: *torviðr*, les *torvirðr*. — S. XLIX l. 38: *tignaðr*, les *tignaðr*.

† framfor eit ord tyder at ordet er samgermansk.

The first part of the document is a letter from the Secretary of the Board of Directors to the members of the Board. It discusses the financial results of the company for the year ending December 31, 1910. The letter states that the company has achieved a net profit of \$1,000,000, which is a significant increase over the previous year. It also mentions that the company has paid a dividend of \$100,000 to the shareholders.

The second part of the document is a report from the Board of Directors to the shareholders. It provides a detailed account of the company's operations during the year. The report highlights the company's success in expanding its market share and increasing its production. It also discusses the company's plans for the future, including the construction of a new factory and the acquisition of new equipment.

The third part of the document is a report from the Board of Directors to the shareholders. It provides a detailed account of the company's operations during the year. The report highlights the company's success in expanding its market share and increasing its production. It also discusses the company's plans for the future, including the construction of a new factory and the acquisition of new equipment.

The fourth part of the document is a report from the Board of Directors to the shareholders. It provides a detailed account of the company's operations during the year. The report highlights the company's success in expanding its market share and increasing its production. It also discusses the company's plans for the future, including the construction of a new factory and the acquisition of new equipment.

The fifth part of the document is a report from the Board of Directors to the shareholders. It provides a detailed account of the company's operations during the year. The report highlights the company's success in expanding its market share and increasing its production. It also discusses the company's plans for the future, including the construction of a new factory and the acquisition of new equipment.

A.

a, vok. er lik nynorsk stutt *a*. — *á* er lang *a* og vart i eldre gamalnorsk uttala som nynorsk lang *a* (*bára* som *bara*); i det 13de hundr. skifte *á* uttale og gjekk for det meste yver til *aa* (som i vanleg nynorsk *baara*), men sumstad yver til *ao* (*baora*) Sogn, Voss, Hard. Isl. ofl.

a, neittande *part.* vert etterhengd verb; *era*, er ikkje.

á *præp.* A. med dat. 1. uppe paa, paa, i (um staden der eitk. er eller eitk. hender); vert ikkje umsett etter *heita*: *bær er á Aski heitir*. 2. paa, i, innan, um (tidi daa eitk. hender); *á þeim degi*. 3. til, mot; *eigu rétt á e-u*. 4. med umsyn til, paa; *mér er hugr á e-u*. 5. paa, av, til (umskrivning av gen.); *nefit á steðjanum*.

B. med akk. 1. upp aa, paa, i (um staden som eitk. kjem til, eller leidi det fer, eller maaten det gjeng for seg paa).

2. paa, um (tidebilet naar eitk. held paa og gjeng for seg); *liðr á kveldit*. 3. med umsyn til, paa, i; *svartr á há*r.

á, *av*. alltid; *á meðan* = *æ meðan*, medan.

á, *f. I.* (*ár*; *ár* og *áir*) aa, elv.

á, *f. II.* (*ár*; *ár*) ærsaud, lambsaud.

áaukan, *f.* *áauki*, *m.* auking, tilvokster, vinning (renta). *áaustr*, *m.* skamskjelling. *ábarning*, *f.* slag, dengsla, plaaga. *ábati*, *m.* bate, yverskot.

abbadís, *f.* (pl. *-ar*) abbedissa, klosterfru.

abbast, *v. r.* (*að*) verta sinna paa, amast med (*við*).

abbáti, *m.* = *ábóti*.

abbendi, *abbragð* ofl. sjaa *afbendi*, *afbragð* etc.

ábergjing, *f.* bergjing, smaking (paa). *áberi*, *m.* klagar.

ábersemi, *f.* lastesykja. *áblásinn*, *a.* innblaasen, inngjeven, inspirera. *áblásning*, *f.* paablaasning; pustglidning (i uttalen); inngivnad, inspiration. *áblástr*, *m.* blaaster paa; inngivnad, hugskot.

ábóta-dæmi, *n.* abbetsdøme. *-kosning*, *f.* abbetsval. *-ligr*, *a.* abbets-. *-stofa*, *f.* abbetsstova. *ábóti*, *m.* abbet, klosterformann.

ábreiða, *f.* *ábreizl*, *n.* *ábreizla*, *f.* aabreida, aabreidsla, aaklæde.

ábrú, *f.* elvebru.

ábrúðigr, *a.* aabrudig, svartsjuk. *ábrýði* (ogsó *afbrýði*, *afbrygði*) *n.* og *f.* aabryde, svartsykja.

ábúð, *f.* buing (paa ein gard); bustad; bygslevilkaar; aabud, leiglendings plikt til aa halda garden ved lag (aabuda).

ábuðar-fall, *n.* aabudfall, at leiglending ikkje held garden ved lag. *-maðr*, *m.* buar. *-skylda*, *f.* aabudsplikt.

ábúnaðr, *m.* buing (paa ein gard).

áburðar-klæði, *n. pl.* gilde klæde. *-kona*, *f.* storfelt kona. *-maðr*, *m.* storfelt, drusteleg mann. *-mikiill*, *-samligr*, *-samr*, *a.* storlaaten, storfelt, drusteleg.

áburðr, *m.* paaleggjing, aaloga; aaburd, stein som er lagd paa landfestet; skulding, kлага; aatak; storferd, storlæte. *áburðs-klæði*, *n. pl.* gilde klæde, stasklæde.

ábygd, *f.* bygging, buing.

ábyrgð, *f.* aabyrgsla, andsvar; *ábyrgðar* i sms. t. d. *ábyrgðarfyllr*, *a.* andsvarsfull; *ábyrgðarlaust*, *av.* vaaglaust, aabyrgslelaust. *ábyrgðarráð*, *n.* vaagnad.

ábyrgja, f. = *ábyrgð*. **ábyrgja, v. (gð)** gjera ein andsvarleg for eitk. (*e-m e-t*). **ábyrgjast, v. r. (gð)** aabyrgjast, vera andsvarleg for eitk. (*e-t*). **ábyrgt, a. n.** i ordlaget *hafa e-t ábyrgt*, aabyrgjast eitk.

ábæli, n. gard (paa landet). **ábætr, f. pl.** paabeting; millomlag.

adal, n. natur, haatt, kjerne. I sms. tyder *aðal*- oftast hovud-, stor- eller dlkt. t. d. *aðalból, n.* hovudbol, hovudgard; *aðalhaf, n.* storhav; *aðalþollr, m.* stortre. **adalborinn, a.** egtefódd. **-festr, f.** sjaa *alaðs-festr*. **-henda, -hending, f.** heilrim, versemaal med eins-ljodande rimstavingar i kvar verserad.

adaliga, av. heilt upp. **adal-kirkja, f.** sjelve kyrkja, motsett *forkirkja*. **-tröll, n.** eit egt troll. **-tupt, f.** den gamle upphavlege hustuft.

áðan, av. fyrir; nyst, nett fyre.

áðild, f. rett eller plikt til aa taka upp ei rettssak. **áðildarmaðr, m.** hovudmannen til aa fremda ei rettssak. **áðili, m. (pl. áðilar og áðiljar)** = *áðildarmaðr*.

áðr, 1. av. fyrir; alt, longo; *sem áðr*, likevel. **[2.] konj.** fyrir enn, fyrir (jfr. *aader* fyrir, Snm.); til dess at; *áðr nefndr, áðr sagðr*, fyrrnemnd.

áðreifing, f. paaskvetting med eitkvart (*e-s*). **áðrykkja, f.** tildrikking; *sitja fyrir áðrykkju e-s*, sitja beint imot den som drikk ein til. **áðrykk, m.** brotsjo.

áeggja, v. (að) eggja til; nøyda inn paa (*e-m e-t*). **áeggjan, f.** eggjing, sterk tilteljing. **áeggjanargrein, f.** middel eller raad til aa eggja med. **áeggjanaróp, n.** tilrop til aa eggja med. **áeggjari, m.** ein som eggjar, uppeggjar.

af (ogso áf) præp. med dativ: av; fraa, burt fraa; um; imot; i høve til; paa grunn av; *adverb*: av, til endes. Mrk. *mildr af fé*, raust, gjev mild; *skip af skipi*, det eine skipet etter det andre; *norðr af, suðr af*, nordanfor, sunnanfor; *af norðri, af suðri*, paa nordsida, paa sorsida; *af stundu*, ei liti stund etter; *af öllu*, i alle maatar. — *af* i sms. tyder fraa, men vert ogso bruka med tydingi altfor eller hardla liksom *of*, t. d. *afút, n.* oveting.

áfa, f. klengjeord, spitorð.

áfall, n. yverflöding, flaum (aafall av vatn); paakoma, plaaga; straff. **áfallsdóm, m.** straffedom.

áfang, n. aatak, aagrip; det aa bruka ulogleg annan manns gods; bøter for slikt uloglegt bruk (i denne tyding ogso *áfangi, m.*) **áfangr, sjaa ávangr.**

afar, av. forsterkande framfor adjektiv og adverb, t. d. *afar auðigr*, ovleg rik; *afar sætt*, ovleg søtt.

afar-kostalaust, av. utan harde vilkaar. **-kost, m.** harde vilkaar, hard kost, hard medferd. **-ligr, a.** utifraa. **-menni, n.** storlaate menne. **-orð, n. pl.** storlaate ord. **-úðigr, a.** stormodig, kaut. **-yrði, n.** storlaate tale.

áfástr, a. samfest, fast med (*e-u* eller við *e-t*). **áfátt, a. n.** aafaatt, som vantar; *sjnist oss í lögþókinni sumt áfátt vera*.

af-auðinn, a. som ikkje vil lukkast, ikkje er so lage eller aude; *þess var afaudit*, det var ikkje so aude eller lage. **-blaðning, f.** ordrag, utval (t. d. or ei saga). **-blómga, v. (að)** taka av blad og blomar; avhalla ein ting. **-boð, n.** ovbod, urimelegt bod, ofse.

af-bragð, n. det som er avbragslegt, utifraa. **-bragðligr, a.** avbragsleg, utifraa. **-brigð, n.** avvik, misgjerd, brot. **-brigðartre, n.** kunnskapstreet. **-brigði, n.** avbrigde, umbrøyte; misgjerd. **-brot, n.** brot, misgjerd. **-brugðning, f.** avvik, avsvæv, brot. **-brýða, v.** aabry, mistru. **-brýði, (og -bruggði) n.** = *ábrýði*.

afburðar framfor adjektiv og adverb: ovleg, utifraa. **afburðar-maðr (abburðar-) m.** ovmenne, framifraa mann. **-samr, a.** luga til aa merkja seg ut, storfelt. **-skip, n.** ovskip. **afburðr, m.** at eitk. gjeng yver eitk. anna (*berr af qðru*), yvermun.

af-dalr, m. avdal. **-deilingr, m.** ettergjeving. **-drátt, m.** tap, forfang; subtraktion. **-drif, n. pl.** tilhøve, (livs)ferd. **-drykkja, f.** ovdrikking; ovdrykk. **-dæma, v. (mð)** fraa-dæma ein eitk. (*e-n e-u*); taka burt med dom, avdæma.

af-eggja, v. (að) telja ein fraa. **-eigna, v. (að)** taka fraa ein eitk. (*e-m e-t*). **-cista, v. (að)** gjelda, jelka.

áfelli, n. plaaga, yvergang, straff (jfr. nyn. *aafelle*, tilfelle, Sogn). **áfellisdom, m.** straffedom. **áfellisár, n.** saar til straff.

áfenginn, áfengr, a. aafengen, sterk (um drykk).

af-erfa v. (*fð*) gjera arvlaus. **-eyringr, m.** ein som ikkje hev øyror, øyreleysa. **-fall, n.** avfall, tap, prisfall. **-faradagr, m.** avfardag, reisedag. **-farakveld, n.** avfarkveld, kvelden daa ein fer burt. **-feðrast, v. (að)** versna, vera mindre god enn faren. **-ferma, v. (mð)** lossa. **-fletta, v. (tt)** taka fraa ein eitk. (*e-n e-u*). **-fletting, f.** avtak, fraataking. **-flutningr, m.** lastord, avhalling, fraateljing. **-flytja, v. (flutti)** lasta; telja fraa. **-fjór, f.** avferd.

afgamall, a. ovgamall, utgamall.

af-ganga, f. avgang; avstig. **-gangr, m.** avgang, yverskot; avgreiding; daude. **-gelja, f.** snakk. **-gerð, f.** misgjerd, synd. **-gipt, f.** tilgjeving; avlat; avgift. **-giptarbréfi, n.** avlatsbrev. **-giptarié, n.** herrelaust gods, som kongen hadde rett til. **-gjarn, a.** burt-huga. **-gjöf, f.** avgift; bøter for brot mot kyrkje-retten. **-glapa, v. (að)** skjjepla, uroa. **-glapan, f.** skjjepling. **-glapi, m.** faaviting, gap. **-greizla, f.** utgift, fraadrag. **-gongudagr, m.** avfardag. **-hallr, a.** avhall, som hallar. **-haugr, m.** ser-skilt rom inne i haugen. **-heimis, av.** i hyr og heim, grunnlaust. **-heimr, m.** eigedom i utkanten av ein gard. **-hellir, m.** avheller.

af-henda, v. (nd) avhenda; gjeva, hava fraa seg. **-hending, f.** eit versemaal med same rimstaving i ei rad som i radi fyre eller etter. **-hendis, av.** skilt med. **-hendr, a.** skild med, fraa. **-hent, a. n.** uhøvelegt (*e-m*, for ein).

af-heyrandi, a. som ikkje høyrer. **-heyris, av.** soleis at det vert ikkje høyrð.

af-hlaðning, f. burtleggjing. **-hlaup, n.** yverlaup, yverskot. **-hlaupskorn, n.** korn til avlaats. **-hlutr, m.** utvinning, avdraatt. **-hlyðast, v. (dð)** bjoda av, neitta. **-hrapi, m.** utarming. **-hroð, n.** burtrydjing, mannspille. **-huga, -hugaðr, a.** som hev vendt hugen fraa (*e-u*), likesæl (*við e-t*). **-hugast, v. (að)** venda hugen fraa (*e-u*). **-hús, n.** avrom (avhus). **-hvarf, n.** avstig. **-hyða, v. (dð)** hyda, dengja til gagns. **-hylja, v. (huldi)** berka, avdekkja. **-hyrning, f.** avkrok. **-hæra, v. (rð)** avhæra, taka av haari. **-højða, v.** avhovda. **-hogg, n.** avhoggster; avhogg, avhogge stykke.

afi, m. godfar, bestefar; mann.

afkár, a. rang, leid. **afkaup, n.** klent kaup, ulensam handel. **afkeri, n. = akkeri.**

af-kleyfisörð, n. yverskots-ord i verseradi. **-kleyfissamstafa, f.** yverskots-staving i verseradi. **-klæða, v. (dð)** taka av klædi. **-kvistr, m.** avgrein. **-kvæmi, n.** avkvæme, avkjøme. **-kynjaðr, a.** vanætta, versna. **-kynjast, v. (að)** vanættast. **-kæmi, n.** avkjøme. **-kæmismaðr, m.** etterkomar.

afl, m. smidje-avl; eldstad. **afl, n.** avle, magt, kraft; vald; yvermengd (av røyster). **afla, v. (að)** avla, raada seg til, faa i; gjera. **aflafár, a.** veik. **aflafé, n.** middel som ein sjølv hev avla seg.

af-lag, n. avtak, minking. **-laga, v. (að)** leggja til sida. **-laga, a.** ulogleg (*aflag-liga, av.*)

afla-lítill (og afltítill), a. veik. **-mikill, a.** sterk, megtug. **-munr, m.** yvermagt.

aflan, f. vinning, bate. **aflanarmaðr, m.** avlar, ein som er avlesam, dugeleg til aa sanku gods.

afla-skortr, m. undermagt. **-stund, f.** næringsbil, tidi til aa driva si næring (t. d. fiske).

af-lát, n. avlaat, slutt; avlating; tilgjeving. **-láta, v. st.** lata av, slutta. **-látsvegr, m.** veg der ein sluttar med eitk. **-lausn, f.** fullnag, vederlag; forlating, avlat. **-leggja, v. (lagði)** leggja av, burt, tilsida, ned. **-leiðing, f.** 1. umgjenge, samgang (ogso *aflleiðingr, m.*) 2. umsviv, avsvaipor. 3. siste ordet i eit vers, naar det hev setnings-samanheng med verset etter. **-leidis, av.** avleides, or den rette leid. **-leif, f. (pl. av)** avleiva, atterstøda. **-leitinn, leitligr, a.** stygg, uskipeleg, utekk (*-liga, av.*) **-leitr, a.** stygg, utekkjeleg; mislika. **-lendis, av.** avlendes, utanlands. **-lendr, a.** som er burte fraa land, undan land. **-letja, v. (latti)** telja fraa. **-léttá, v. (tt)** slutta, faa ende.

aflétt, a. ovlett, lettivint.

aflfár, a. veik.

afl-gróf, f. grop i jordi til smidjeavl. **-hella, f.** hella paa ein smidjeavl eller eldstad.

aflí, m. magt; utvinning, avle; bergeraad, björg.

af-lífa, v. (að) avliva, taka livet av. **-líma, v. (að)** taka av ein lem, lemstra.

-lima, *a.* magtlaus. -liman, *f.* lemstring, skamfaring.

af-laus, *a.* magtlaus. -leysi, *f.* magt-løysa.

af-lofa, *v.* (*að*) forbjoda.

áflog, *n.* aatak, aalaup.

afloka, *v.* (*að*) lata upp.

af-raun, *f.* traute, røyndande, manndoms-prøva. -skortr, *m.* undermagt.

afsl-maðr, *m.* sterk kar. -munr, *m.* yver-magt.

af-vani, *a.* veik, magtlaus. -vqðvi, *m.* armkalve (Musculus biceps).

af-lætast, *v. r.* (*tt*) lata fraa seg, lata.

-lqgligr, *a.* ulogleg (*-liga*, *av.*). -má, *v.* (*máð*) maa av, taka burt.

-mæðra, *v.* (*að*) av-mødra, venja av fraa möri. -nám, *n.* tap; uttáking (*at afnámi*, av ollo ubytto, av det uskifte forraad); rest; utrydning.

-námsfé, *n.* gods, utteke paa fyrehand. -námsgripir, *m.* eignlut, utteken paa fyrehand. -nefjaðr, *a.* naselaus.

-neita, *v.* (*að* og *tt*) segja fraa seg eitk., neitta aa gjera eller hava eitkvart (med dat.).

-neitan, -neiting, *f.* forsaking, sjølvspækning. -neyzla, *f.* nytting, bruk.

áform, *n.* skipnad. áforma, *v.* (*að*) skipa. áfr, *s.* etterlag, tunt øl?

áfrá, *præp.* = frá.

afráð, *n.* avgift, utreidsla (t. d. av korn); gjalda afráð, lida tap.

áfram, *præp.* med dat. fram etter; ogso av. fram.

af-reið, *f.* burtriding, heimanriding. -reiða, *v.* (*dd*) føra ein ting burt fraa eitk.; greida av. -reizla, *f.* utlegg, betaling. -rek, *n.* daad, gildt verk. -reka, *v.* (*að*) gjera, vinna. -reksgrípr, *m.* ein einka ting, dyrverdig eignlut. -reksmaðr, *m.* gripa kar (avringskjempa). -reksverk, *n.* storverk. -rendi, *n.* styrke. -rendr, *a.* sterk.

af-rétt, *f.* sambeite. -réttardóm, *m.* rett som dømmer millom lutefgarar í sambeite. -réttarmaðr, *m.* luteigar í sambeite. -rétt, *m.* = afrétt, *f.*

afrhendr, *a.* sterk.

afroð, *n.* sjaa afráð og afhröð.

af-róg, *n.* pl. fyrebesslor, orsaking.

-ruðningr, *m.* avrudning, burtrydning. -runr, *m.* (*pl. -ir*) uskil, urett.

áfryja, *f.* lastord. áfryja, *v.* (*ð*) lasta.

af-ræði, *n.* yverraad, raaddom; avgift.

-rækja, *v.* -rækjast, *v.* (*kt*) vanagta. -sáð, *n.* saaning serskilt. -saka, *v.* (*að*) avsaka, orsaka; fria, taka fri. -sakan, *f.* avsaking.

-sakni, *m.* saknad.

af-sanna, *v.* (*að*) avsanna, prøva imot.

-segja, *v.* (*sagði*) neitta, ikkje vilja; afsegja sér, segja fraa seg; taka fri. -setning, *f.* avsetning (t. d. fraa embætte). -síða, *av.* avsides. -síða, *a.* usømeleg. -síffa, *v.* (*að*) gjeva fraa seg eitk. -skapligr, *a.* avskapleg, stygg. -skeiðis, *av.* or den rette leid, avveges, gale. -skipan, *f.* utestengning. -skipta, *a.* utestengd (t. d. fraa arv). -skiptalauss, laus fraa eink., kvitt eink. (*við e-n*). -skipta-lífill, *a.* som gjev seg lite um eitk. (*um e-t*).

-skiptasamr, *a.* som gjev seg um eitk.

-skipti, *n.* pl. ans, agt; veita *e-m* afskipti, eller veita sér afskipti *um e-t*, gjeva ans paa, gjeva seg um. -skiptinn, *a.* som gjev seg um.

af-skrámligr, *a.* avskræmeleg. -skryða, *v.* (*dd*) taka av ein skrudit. -skræmiliga, *av.* avskræmeleg; ovleg. -skurðr, *m.* avskurd, avskjering. -skyld, *f.* skuldband paa eitk. (*e-s*). -slíðra, *v.* (*að*) draga or slira. -smekkr, *m.* smak. -snið, *n.* avskurd. -sniðis, *av.* paa snið, paa sneid. -sniðning, *f.* burt-skjering. -sniðningarjarn, *n.* jarn til aa skjera av med. -spraki, *m.* fréttnad, tidend. -springi, *n.* avkoma; avkjeme. -springr, *m.* avkjeme; tidend. -spurn, *f.* spurlag, tidend.

af-staða, *f.* verknad, mun. -stigr, *m.* avstig. -stúka, *f.* avrom; skot, skjol. -styrmi, *m.* stakar. -svar, *n.* avslag. -svara, *v.* (*að*) svara nei til eitk. (*e-u*); afsvara *e-m* *e-u*, neitta ein eitkvart. -sveipa, *v.* (*að*) taka av sveipet. -sýnis, *av.* avsynes. -sæll, *a.* usæl.

af-tak, *n.* -taka, *f.* avtak, fraataking; draap. -takalífífill, *a.* faamælt, faaleg. -taka-maðr, *m.* ein som er ihuga for si sak (*um e-t*). -tekja, *f.* inntekt. -tekning, *f.* avtak, fraataking. -tekt, *f.* 1. inntekt. 2. draap.

af-telja, *v.* (*taldi*) avtelja, telja fraa. -tigna, *v.* (*að*) taka herredomen, vyrndnen fraa eink. -trú, *f.* avtru, rang tru, ovtu. -trúa, *v.* (*að*) taka trui fraa, avkristna.

-tækiligr, *a.* raadleg. -tækr, *a.* lastande, som er aa finna aat. -tæma, *v.* (*mð*) tæma heilt. -þokka, *v.* (*að*) mismæta; *e-m* afþokkast, ein mislikar. -þokkan, *f.* lastord, lasting, mistykke. -þvátt, *m.* avvasking. -þýða, *v.* (*dd*) = afþokka. -valdr, *a.* som er skuld i, valdande (*e-u* eller *e-s*). -vega, *v.* (*að*) færa paa avveg. -vega, -vegar, -vegis, *av.* avvegis, or den rette veg. -velta, *a.* aalvelt. -vensla, *f.* utloga, utgift. -vik, *n.* avstig; avrom. -vinna, *f.* utgift.

af-virða, *v.* (*rð*) mismæta, svivyrða; *afvirða fyrir e-n*, sverta eink.; *afvirðast*, *v.* *r.* vanvyrða, halda seg for god til. -virðiligr, *a.* vanvyrdeleg. -virðing, *f.* vanvyrding. -vænn, *a.* uvonsleg. -vqxtr, *m.* nedgang i verde, tap.

áiyssi, *f.* fysa, hug.

afæta, *f.* avæta, hardfengd, aaboden kar.

áfæra, *v.* (*rð*) lasta. áfæri, *n.* yverfall (naar fleire er imot ein).

aga, *v.* (*gð*) upers. det er faare paa ferd. agalauss, *a.* faarelaus, fredleg; ustraffa. agan, *f.* faare, ufred.

áganga, *f.* aagang; forfang; aatak. ágangr, *m.* aagang; klander. ágangsamr, *a.* aagangsam, meinsam. ágangsaðr, *m.* valdsmann.

aga-samligr, -samr, *a.* ufredleg.

ágaud, *f.* geying (paa), avreidsla. Agðir, *f.* *pl.* Agder (Nedenes, Lista og Mandals amt). ágengiligr, *a.* lettjengd (veg); lokkande. ágengr, *a.* aagjengen, som vert ute for aagang. ágerð, *f.* vinning.

agi, *m.* ufred, uro; otte; age, tukt.

ágildi, *n.* sau-verde. ágildir, *a.* jamverd med ein sau.

ágirnast, *v.* *r.* (*nd*) gira etter, lysta etter. ágirnd, *f.* gir (etter), sjølvgod lyst; jfr. *aagjerna* (utt. *aagjedn*) *f.* Nhl.

ágirndar-bál, *n.* brennheit gir, lyst. -broddr, *m.* eggjande gir, lyst. -eldr, *m.* eldheit gir, lyst. -gall, *n.* eiterfull gir, lyst. -lostr, *m.* den lasten aa gira etter eitk.

ágirni, *f.* og *n.* ovgir, ovlyst. ágirnisfullr, *a.* girug, havekjær, havør. ágjarn, *a.* girug, havør; framsøkjen, framdjerv. ágjarnligr, *a.* grisk, hækjen (*-liga*, *av.* griskt, djervt).

agn, *n.* agn, beita. agnahaugr, *m.* agnehaug, haug med agner. agn-sax, *n.* agnsaks, agnkniv. -qr, *f.* agnor, agnhald, holvor.

ágóðahlutr, *m.* ágóði, *m.* bate, utvinning. ágrip, *n.* umgrip; *lítit ágripum*, lite paa romvidd.

ágæta, *v.* (*tt*) rosa, lova.

ágæta *gen. pl.* og *ágætis gen. sing.* framfor subst. adj. og *av.* tyder: framifraa, *t. d.* *ágæta gripur*, *m.* ein framifraa eignalt; *ágætis verk*, *n.* eit framifraa verk. ágæti, *n.* namnkunna, frægd, æra. ágættingr, *m.* gjæving, gild kar. ágætleikr, *m.* gjævskap, gildskap. ágætligr, *a.* gjæv, grum (*-liga*, *av* sers vel). ágætr, *a.* aagjeten, gjæv, framifraa, namngjeten. ágætsamliga, *av.* sers vel.

ágongumaðr, *m.* valdsmann.

áhald, *n.* 1. aatak (paa eink.); *i pl.* handekrafs, slaasting. 2. innehaving; *veita áhald e-u* (eller *á e-t*), leggja under seg, faa tak paa; *hafa áhald við e-m*, kunna tevla med eink. áhankast, *v.* *r.* (*að*); upers. *e-m* áhankast, ein taper (*i* kroktak). áheit, *n.* paakalling, bøn. áhenda, *v.* (*nd*) aahenda, gripa. áheyrandi, *a.* som høyrrer paa. áheyrligr, *a.* høyrlæg, høyrande (*-liga*, *av.*) áheyris, *av.* soleis at det vert høyrt. áheyrssi, áheyrssi, *a.* som høyrrer paa.

áhlaup, *n.* aalaup, aatak; skunding.

áhlaupamaðr, *m.* mann, som er braa til aa taka paa. áhlekkling, *f.* fall, detting. áhley-pinn, *a.* braa, ihuga til aa gjera aatak. áhlýðast, *v.* *r.* (*dd*) lyda paa. áhlýðinn, *a.* høyr-sam. áhrinsorð, *n.* ord som vert sannrøynde, gjeng fram.

áhuga-fullr, *a.* sutfull. -lítill, *a.* uhuga paa store tiltøke. -maðr, *m.* = áhugamikill maðr. -mikill, *a.* huga paa store tiltøke. -samr, *a.* sutfull. -stórr, *a.* huga paa aa gjera noko stort. áhugi, *m.* tanke; mod; aahuga, umsut.

áhúsan, *f.* upphusing.

áhyggja, *f.* aathug, gaum; aahuga, umsut; sut. áhyggjast, *v.* *r.* (*að*) hava umsut for noko (*um e-t*). áhyggju-fenginn, *a.* ille ved, sturen. -fullr, *a.* tregefull. -mikill, *a.* mykje tregefull. -samligr, *a.* som ser sorgfull ut (*-liga*, *av.* aalvorsamt). -samr, *a.* fortenkt,

tankefull; umhugsam. -svipr, *m.* tankefull uppsyn.

áhqfn, *f.* farm; fragtegods. **áhogg**, *n.* saue-slagting.

ai, *interj.* eie (meg)!

ái, *m.* lang-godfar.

áifangi, **áifangr**, *m.* sjaa *áivangr*. **áifóðr**, *n.* kvilefór, hestfór. **áivangr**, *m.* hestvang, stad der hestarne fær kvila og vert föra.

aka, *v. st.* (ogso *að*). 1. aka, flytja; *aka seglum*, brasa; *akast í tauma*, gleppa, svigta. 2. aka, køyra eitk. (*e-u* og *e-t*), ogso køyra sjölv. 3. flytja seg; *aka undan*, hopa, vika undan; — *e-m verðr nær ekít*, kjem i knipa.

ákafamaðr, *m.* ein som tek til med ofse, er ihuga og ofsen for ei sak (*um e-t*).

ákafast, *v.* (*að*) ósast, aakava seg, verta ofsen, (ukyrr, um sjöen); *ákafast á e-t*, taka ei sak med ofse. **ákafi**, *m.* ofse, ihuge; *ákafa* (*gen.*) framfor adjektiv tyder ovende.

ákafleikr, *m.* ofse. **ákafilgr**, *a.* kavhuga, strid (*-liga*, *av.* aakavt, med ofse).

ákaflyndi, *n.* stridlynde, braalynde. **ákaflyndr**, *a.* kavhuga, braalyndt. **ákair**, *a.* ofsen, ihuga, hastig, vill, hard. **ákraft**, *av.* aakavt, ofse, hardt, sterkt.

ákall, *n.* rop; paakalling; krav. **ákalla**, *f.* krav. **ákallaðalauss**, *a.* usnikka, ikkje umstridd. **ákals**, *n.* krav. **ákalsaðalauss**, *a.* ikkje umstridd.

akarn, *n.* aakorn, eikenot.

ákast, *n.* paakasting, kast; aakast, plaaga; aatak; vondord. **ákastan**, *f.* paakasting. **ákastasamr**, *a.* illordig.

akbraut, *f.* aksterveg, køyreveg.

ákefð, *f.* ofse, braalæte. **ákefðar-ord**, *n.* hastigt ord. **-ótti**, *m.* stor otte.

ákenning, *f.* ákenningr, *m.* smak, kjenning; svide, straff.

ákeypi, *n.* forkaupsrett.

akfæri, *n.* akegreida, akedoning, køyrebunad.

akkeri, *n.* ankar, skipsankar; *akkeri hrífr víð*, ankaret tek fast. **akkeris-fleinn**, *m.* ankar-klo. **-lát**, *m.* ankring. **-legg**, *m.* ankarlegg som bind stokken saman med klørne. **-læggi**, *n.* **-sát**, *f.* ankarlega, ankarstad.

-stokkr, *m.* ankarstokk. **-streng**, *m.* ankartog. **-sæti**, *n.* ankarstad. **-tog**, *n.* ankartog.

áklæði, *n.* aaklæde. **ákneiki**, *n.* vanæra.

ákoma (*ákváma*) *f.* koma, koming (inn paa, ned paa, og dlkt); saar, sjukdom.

akr, (*gen.* *akrs*) (og *ákr*) *m.* jord, jordstykke; aaker. **akra-karl**, *m.* aakerarbeidar, dreng. **-merki**, *n.* aaker-deile, **-skipti**, *n.* aakerbyte, aakerskifte. **akrdái**, *m.* daae, aakerpipa (*Galeopsis*). **-deili**, *n.* = *akramerki*. **-for**, *f.* plogfór i aaker.

-gerðarmaðr, *m.* = *akrakarl*. **-gerði**, *n.* inngjerd aaker. **-høna**, *f.* aakerhøna, aakerriksa. **-jarn**, *n.* eit slag sigd. **-kál**, *n.* aakerkaal. **-karl**, *m.* = *akrakarl*; ogso svivyrdeleg: slamp, moldukse. **-karlafífi**, *n.* vanseda, halv-vilt liv. **-kvísl**, *f.* mykjarkvísl, mykjargreip.

-land, *n.* aakerland. **-lengd**, *f.* aakerlengd. **-lykkja**, *f.* inngjerd aaker.

-maðr, **-plógmaðr**, *m.* = *akrakarl*. **-rein**, *f.* aakerreina. **-sáð**, *n.* saakorn.

Akrsborg, *f.* 1. Acre i Jødeland. 2. Akershus festning.

akr-skipti, *n.* aakerskifting. **-skurðarmaðr**, *m.* skurdkar, skjerar. **-súra**, *f.* sura, suregras (*Rumex acetosa*)? **-tífund**, *f.* tíend av aaker. **-verð**, *n.* aakerverde, aakerpris. **-verk**, *n.* aakerarbeid. **-verksmaðr**, *m.* = *akrakarl*. **-vinna**, *f.* aakerarbeid.

akta, *v.* (*að*) rekna; agta paa, gjeva seg um, hava umsut for; syta, faa i. **aktamr**, *a.* køyretamd. **aktan**, *f.* agting, tilsyn, umsut. **aktaumr**, *m.* tog til aa brasa med, brasetog.

ákúfótt, *m.* rund, kuvut.

ákúran, *f.* stur, sut, kur.

ákváma, sjaa *ákoma*.

ákviðr, *m.* doms-utsegn (*kviðr*) som gjeng imot den som er klaga.

ákvæðalauss, *a.* som det ikkje er lese trollord yver.

ákvæði, *n.* greid tale, utsegn; spaa-domsord. **ákvæðis-teigr**, *m.* dags-slaatt, teig som ein er sett til aa slaa paa ein dag.

-verk, *n.* fyreloga, lage, aalag. **ákynniss**, *av.* paa gjesting.

ákæra, *v.* (*rð*) kjæra, klaga, klandra. **ákæra**, *f.* kjæremaal, klaga (paa). **ákærari**,

m. klagar. **ákæri**, **ákærsla**, *f.* = *ákæra*, *f.* **ákærslu-lauss**, *a.* kjærrelaus, uklandra. **-maðr**, *m.* klagar. **ákærulauss**, *a.* uklandra. **ákæru-maðr**, *m.* klagar. **ákønnulauss**, *a.* uklandra.

al — i fyrste samansetningsled tyder: heilt, fullt, all igjenom, aalende, aal, og er utskilt fraa *all* (sjaa dette). *t. d.* *alauðn*, *f.* utøying; *albjartr*, *a.* hjart allstad, aalbhart; *albrottinn*, *a.* reint sundbroten; *albúa*, *v. st.* gjera aalferdig.

al, *n.* engelsk øl.

ál, *f.* (*dat. sg.* *ál* og *álu*; *pl.* *álar*) skinnreim; jfr. *nyn.* *bakola*.

ala, *v. st.* **1.** ala, avla. **2.** føda til verdi. **3.** ala upp; føda upp; gjeva upphald. Mrk: *ala aldr*, liva si tid; *ala sít*, syta, syrgja; *ala qnn at e-u* (og *of e-t*) leggja vinn paa; *ala á e-t*, driva paa; *ala e-t eptir e-m*, tola eitk. av ein.

alaðsfestr, *f.* aattandeparten av ei livsbot; sjaa *fjorbaugr*.

álag, *n.* **1.** støyt, styng (med vaapen). **2.** aalag, fyreloga. **3.** plaaga, yvergang. **4.** paalegg, utreidsla. **5.** straff; tillegg til skuld. **6.** forloga, skjepna (paa grunn av trolldom). **7.** fyrste ord i ei verslina som høyrer til lina i fyrevegen. **álaga**, *f.* **1.** upplag (av varor paa ein stad). **2.** utreidsla, paalegg.

álagsbót, *f.* straffebot.

álagshátt, *m.* eit slag versemaal (2dre og 4de verslina byrjar med einstavingsord, som høyrer til lina i fyrevegen).

alamandr, *m.* mandel (frukt).

ála-veiðr, *f.* aalefiske. **-virki**, *n.* aalegard.

albata, *a.* heilt batna, frisk.

ál-belti, *n.* skinnbelte. **-bera**, *v.* mæla med reip. **-burðr**, *m.* uppmæling med reip.

alda, *f.* alda, havbaara; yverført: uvenskap.

alda-farsbók, *f.* ei bok, som presten Beda skreiv um *landaskipan* (De ratione temporum). **-mót**, *n.* det tidepunkt naar tvo *aldir* (tidebil) møtest, tidemot.

aldar-eðli, *n.* æveleg odel. **-faðir**, *m.* patriark. **-far**, *n.* tilgangen i verdi, heim-sens gang. **-mál**, *n.* avgjerd for alltid, ubrigdeleg skipnad. **-menn**, *m. pl.* dei fyrste menneskje. **-rofi**, *n.* tidetrot, heim-sens

undergang. **-róg**, *n.* æveleg strid. **-tal**, *n.* aaretal; sogá um heim-sens gang. **-trygðir**, *f. pl.* trygd paa æveleg fred. **-þopti**, *m.* trufast felage. **alda-skipti**, *n.* umskifte i tidene. **-tal**, *n.* tidrekning.

aldauðr, *a.* aaldaud; *aldauða arfr*, arv utan ervingar.

aldavinnr, *m.* trufast ven.

aldin, (og *aldini*) *n.* alda, trefrukt (eple og dlkt.). **-berandi**, *a.* som ber alda.

aldinfalda, *a.* som hev gamaldags hovud-bunad.

aldin-garðr, *m.* aldegard, frukthage. **-lauss**, *a.* som ikkje ber alda. **aldinn**, *a.* gamall. **aldinsgarðr**, *m.* aldegard, frukthage. **aldin-skógr**, *m.* skog av aldetre. **-tré**, *n.* **-viðr**, *m.* aldetre, frukttre.

aldr, *m.* (*gen.* *aldrs*) **1.** alder. **2.** alderdom. **3.** liv, livetid; *nema e-m aldr*, taka livet av ein; *aldr* *farinn*, gamall; *heimtast fram at aldr*, draga ut paa alden. **4.** langt tidebil; *æva*; *um aldr*, i all *æva*, = *um aldr ok æfi*; *hverr ein aldr*, kven i verdi.

aldraðr, *a.* aldra, gamall.

aldr-dagar, *m. pl.* langt tidebil, *æva*; *um aldrdaga*, i all *æva*. **-fremd**, *f.* æveleg æra.

aldr, **aldrigi**, **aldrigin**, *av.* **1.** nokosinne; *engi hafði aldr* *fyrr*, ingen hadde nokosinne *fyrr*; *betra en aldr* *fyrr*, betre enn nokosinne *fyrr*. **2.** aldr; ikkje.

aldr-lag, *n.* livsveg, lagnad; daude. **-lok**, *n.* livsende. **-máli**, *m.* festa paa livetidi.

-nari, *m.* elden (poet). **-rúnar**, *f. pl.* livsruner, løynderaad til aa berga livet. **-sátt**, *a.* samd for alltid. **-slit**, *n. pl.* livsens ende.

aldrsmunnr, *m.* aldersmun aldersskil.

aldr-stamr, *a.* stogga paa livsvegen. **-tili**, *m.* livsens ende, daude. **-tregi**, *m.* æveleg trege, sut.

aldrœnn, *a.* gamall.

al-dygg, *a.* trufast. **-ðæli**, *a.* bein, greid.

áleiðis, *av.* **1.** aaleides, i veg; *koma e-u áleiðis*, koma aaleides med eitk., faa fram ei sak; *vikja áleiðis með e-m*, halda med den eine parten. **2.** rettleides; *snúa ráði e-s áleiðis*, betra kaari til eink.

aleiga, *f.* heile eignedomen, all eiga. **aleigumál**, *n.* **aleigusøk**, *f.* logbrot som vort straffa med at ein misser all si eiga.

áleiksi, *a.* som taper i strid.
áleita, *v.* (*að*) aaleita, plaaga. **áleitiligr**, *a.* klandrande, som er aa segja paa. **áleiting**, *f.* aagang, aakliv. **áleitinn**, *a.* kranglen, aagangsam, aatfinnsam. **áleitni**, *f.* aagang, forfang, mein.

alenda, *f.* umak, møda. Gh M I 366.

álengdar, *av.* framleides, lenger. **álengr**, *av.* framleides; *álengr er*, 1. so snart (som) 2. etter di.

aleyða, *v.* (*dd*) øyda heilt, øydeleggja reint. **aleyða**, *f.* audskap, rein øyda, tynning **alfa-blót**, *n.* ofring til alvarne, alveblot. **-kyn**, *n.* alve-ætt.

alfar, *n.* heile faret; *alfar vazins*, heile vatsfaret..

alfari, *a.* som reiser for godt, for ollo. **alfarinn**, *a.* reint forkomen.

Alfheimar, *m. pl.* landet millom Glaama og Gøta-elvi.

alf-kona, *f.* alvkona, hulder. **-kunnigr**, **-kunnr**, *a.* skyld med alvar. **alfr**, *m.* alv, underjordsk. **alfrek**, *n.* **alfreki**, *m.* det som driv burt alvarne; *ganga at alfreka*, vera av for sjølge seg, gjera det ein tarv.

al-frjals, *a.* styrlaus. **-fróðr**, *a.* full-lærd.

alfróðull, *m.* sol (poet).

al-fúinn, *a.* aalrot-en, kavroten. **-færr**, *a.* fullfør. **-fóðr**, *m.* allfader (ofte um Odin). **-gangsa**, **-gangsi**, *a.* aaljengd, aalmenn. **-gellingr**, *m.* gjeldfe heilt upp (um baae slag). **-geldr**, *a.* reint turr, gjeld (um dyr). **-gera**, *v.* (*rð*) fullføra. **-gerleikr**, *m.* fullkomenskap. **-gerliga**, *av.* til fullnad. **-gerligleikr**, *m.* fullkomenskap. **-gernigr**, *m.* fullføring. **-gerr**, *a.* fullgjord, aalferdig. **-gervi**, *f.* fullkomenskap; full herbunad. **-gildi**, *n.* fullt vederlag. **-gildisvitni**, *n.* fullgildt vitne. **-gjafta**, *a.* heilt framfódd (um fe). **-gjof**, *f.* heil og full gaava. **-gleyming**, *f.* full moro, skjemt. **-gleymr**, *a.* storglad. **-grár**, *a.* aalgraa. **-gulinn**, *a.* gylt yver allan, aalgylt. **-gæft**, *av.* heilt upp.

algøra, **algørleikr**, **algørliga** osfr. sjaa *algera* osfr.

al-heiðinn, *a.* heilt upp heidensk. **-heilagr**, *a.* heilag all igjenom, gjennheilag. **-heil**, *a.* aalheil; full-frisk. **-heilsa**, *f.* full helsa.

álheimr, *m.* hav (poet). **alhenda**, *f.* sjaa *aðalhenda*. **alhendr**, *a.* med *aðalhendring* i kvar verserad.

al-hreinn, *a.* heilt rein, aalrein. **-hugaðr** (og *-ugaðr*) *a.* aalhuga, heilhuga, aalvorsleg. **-hugat**, *av.* med aalvora, retteleg. **-hugi**, *m.* aalvora. **-hugligr**, *a.* aalvorsleg, ærleg (*-liga*, *av.*). **-hungraðr**, *a.* utsvelt. **-húsa**, *v.* (*að*) byggja heilt. **-hvítr**, *a.* aalkvit. **-hýsa**, *v.* (*st*) byggja heilt. **-hýsi**, *n.* alle husi paa ein gard. **-hægr**, *a.* lettvind.

ali-björn, *m.* tamd björn, alebjörn. **-dýr**, *n.* aledyr, tamt dyr. **-fiskr**, *m.* fisk som folk føder upp, el til. **-fugl**, *m.* alefugl, tam fugl. **-gás**, *f.* alegaas, tam gaas. **-hafr**, *m.* bukk som vert uppfódd heime paa garden.

alin, *f.* aln; sjaa *pln*.

ali-sauðr, *m.* saud, som vert uppfódd heime paa garden. **-svín**, *n.* alesvin, tamt svin.

álit, *n.* 1. aalit; utsjaanad, *vænn at álit*, væn aa sjaa til. 2. skodnad, umtanke, ettertanke; *gera e-t at álitum*, tenkja etter eitk. 3. meining, tru. 4. lit, aalit.

álitá, *v.* (*að*) skoda paa. **álitá**, *f.* ettertanke.

álitaleysi, *n.* tankeløysa. **-lífill**, *a.* tankelaus, faatenkt. **-mál**, *n.* sak som vert ettertenkt. **álitari**, *m.* umtenkt styrar. **álitligr**, *a.* umtenkt (*-liga*, *av.* skapleg, pent).

álitning, *f.* skodnad, umsyn.

al-jafn, *a.* heilt upp lik med (*e-m*).

-jarnaðr, *a.* jarnslegen yver allan; full-skodd (um hest).

áljótr, *m.* (*gen-ar*) lyte, mein, sjaas-lyte.

áljótis-eyrir, *m.* bot for valda sjaas-lyte. **-ráð**, *n.* raad um aa gjeva eink. sjaas-lyte.

alka, *f.* alka.

al-keypt, *a.* *n.* dyrt kaup. **-klæðnaðr**, *m.* heile klædnaden. **alkona**, *f.* kona som sel *al* (el). **al-kristinn**, *a.* heilt upp kristen. **-kristnaðr**, *a.* heilt kristna. **-kunna**, **-kunnigr**, **-kunnr**, *a.* aalkjend.

alkuungi, *m.* alkeunge.

all — i fyrste samansetningsled tyder: heller, mykje, hardla, ovleg, ovende; t. d. *allágætr*, *a.* mykje vel umtala.

áll, *m.* I. aal (fisk).

áll, *m.* II. 1. aal, gror. 2. aal, djup

renna i botnen av elv eller sund; i stadnamn ogso dal. 3. aal, rand etter ryggen paa dyr.

all-ant, *a. n. e-m er allant*, ein er mykje ant um. **-apr**, *a. ovleg, hard, illhard*. **-beinn**, *a. mykje snild, beinsam (mot gjest), gjestmild*. **-beiskr**, *a. hardla misnøgd, ille ved*. **-bitr**, *a. ovleg kvass*. **-bjartr**, *a. gli-mande bjart*. **-blár**, *a. mykje blaa (myrk)*. **-bráðgerr**, *a. som vert ovleg snart vaksen, snarkomen*. **-bráðum**, *av. illsnøgt*. **-brosligr**, *a. heller løgleg*. **-dræmt**, *av. láta alldræmt yfir sér*, vera kipan og kry.

alleins, *av. heilt upp sams, eins*.

all-fár, *a. svært faa; allfátt*, uvenslegt. **-fast**, *av. dugeleg, sterkt*. **-feginn**, *a. stor-glad*. **-fjarrtekinn**, *a. heller langhenta*.

al-ljóss, *a. aalljos, heilt upp ljós*.

all-fóðr, *m. allfader (um Odin)*. **-gleymr**, *a. mykje glad*. **-gløggliga**, *av. ovleg nøgje, grannleg*. **-ljóss**, *a. heller ljós*. **-mál**, *n. rette tid*. **-mikill**, *a. mykje stor*. **-mjök**, *av. svært mykje*. **-myrkr**, *a. heller myrk*. **-opt**, *av. svært ofte*.

allr, *a. 1. all, heil; allr annarr maðr*, alt anna til kar; *allr einn ok*, nett den same som; *villast albr*, mistaka reint; *með öllu*, heilt; *með öllu eigi*, slett ikkje. 2. all, oppbrukt, ende, ute med, daud; *vetr er allr*, vetren er all, er slutt. Gen. pl. forsterkar høgste-graden av adjektiv og adverb t. d. *allra ríkastr*, aller ríkast. Sjaa *alls* og *allt*.

allraheilagramessa, *f. helgemessa, allhelgemessa (fyrste november)*.

alls, *av. (eigenleg gen. sing. neutr. av allr)*. 1. alt i alt; *hundrað menn alls*. 2. heilt, allendes; *alls ekki*, slett ingen ting. 3. *alls of, alls til*, altfor. 4. *konj.* med di, avdi (ogso *alls er*).

alls-endis, *av. allendes, alt til enden, = til allsendis*. **-háttar**, *av. allslags*.

allsherjar, *eig. gen. sing. av allr herr*, alt folket; *guð alls herjar* o: herren Zebaoth. **allsherjar-búð**, *f. budi aat allsherjargoði paa altinget*. **-dómr**, *m. dom, vedtak av folket*. **-fé**, *n. gods som alt folket eig*. **-goði**, *m. den goden som hadde aa opna og helga altinget*. **-lið**, *n. her av alt folket*. **-lýðr**, *m. alt folket, aalmenningen*. **-lög**, *n. pl. aal-*

menn log. **-þing**, *n. ting av alt folket, aalmannting*.

alls-konar (-kyndis, -kyns) *av. allskyns, allslags*. **-kostar**, *av. i alle maatar*. **-staðar**, *av. allstad*. **-valdandi**, *a. allmegtug*. **-valdari**, *m. allmegtug styrar*. **-valdr**, *a. allmegtug*. **-vesall**, *a. yverlag usæl*. **-vesöld**, *f. usæla i alle maatar*. **-völdugr**, *a. allmegtug*.

allt, *av. 1. alt, like, heilt. 2. alt, alle-reido. 3. allt jafnt*, alljamt, alltid. 4. allstad. 5. *allt of, allt til*, altfor.

all-þarir, *a. mykje tarvleg, nyttig*. **-þurr**, *a. svært turr*. **-údkátr**, *a. mykje uglad*. **-valdr**, *m. styrar*. **-valdskonungr**, *m. einvaldskonge*. **-vel**, *av. mykje vel*. **-vígmóðr**, *a. ovtroytt av strid*.

almaga, *v. (ar)*, sjaa *ámálga*.

almandr, *m. mandel*.

almanna-bygd, *f. storbygd*. **-færi**, *n. i a-i, i folkeaugo*. **-leið**, *f. aalmannveg*. **-lof**, *n. lovord av alt folk*. **-skriptargangr**, *m. skriftemaal som alle lyt gjera*. **-stofa**, *f. stor stova*. **-tal**, *n. vanleg tiderekning; manntal yver alle*. **-þing**, *n. aalment ting*. **-vegr**, *m. aalmannveg, storveg*.

almannligr, *a. aalmenn*.

al-máttigr, *a. allmegtug*. **-mátt**, *m. allmagt*.

almbogi, *m. 1. boge av alm. 2. olboge*.

al-menni, *n. aalmenne, aalmuge*. **-menni-liga**, *av. aalment*. **-mennligr**, *a. aalmenneleg, aalmenn; vanleg*.

almenning, *f. oftast: almenningr, m. 1. aalmenning, mark, skog, øydemark som bygd eller kongen eig. 2. aalmenning, open plass i by eller ved kyrkja. 3. aalmenning, aalmuge. 4. alt folket, aalmenta. 5. fullt utbod av herfolk og skip.*

almenningss-drykkja, *f. drykkjelag for aalmenta*. **-far**, *n. aalmenn ferjestad*. **-folk**, *n. folk flest*. **-glófiar**, *m. pl. uvande hand-skar*. **-mörk**, *f. skógr, m. aalmenningsskog*. **-stræti**, *n. opi gata*. **-trú**, *f. aalmenn (kri-steleg) tru*. **-vegr**, *m. aalmannveg*.

almennr, *a. aalmenn*.

almr, *m. alm, almetre; boge; mann (poet.)*.

alm-sveigr, *m. almegrein*. **-tré**, *n. almetre*.

almúgi, **almúgr**, *m. aalmuge, folkemuge*.

almusa, *f. sjaa ólmusa*.

almviðarskógr, *m.* almeskog.

al-mæli, *n.* aalmenn tale. -mæltr, *a.* 1. greidmælt. 2. som alle røder um. -mætti, *n.* allmagt. -mættisverk, *n.* allmagt-verk.

alna-mál, *n.* alnemaal. -málssok, (*al-nasok*) *f.* rettssak um rangt alnemaal. alnarkelli, *n.* kjevle som er ei alen langt.

alna-váð, *f.* makrelnot (*sjaa qlun*). -vágr, *m.* makrelvaag.

al-neindr, *a.* (*eig. perf. partic.*) namngjeven. -ogaðr, -ogi, -ogtigr, *sjaa alhugaðr, alhugi, alhugligr.*

alpan, *f.* gapferd.

Alpiafjall, Alpinarfjall, *n.* Alpefjelli.

alpt, *f.* (-ar; -ir og *elptr*) svana.

alptar-hamr, *m.* svaneham. -hreiðr, *n.* svane-reir. -líki, *n.* svaneskap.

alptveiðr, *f.* svaneveiding.

alr, *m.* syl.

al-ráðinn, *a.* fast raadd. -ránn, *a.* reint rana, aalsnøydd. -rauðr, *a.* aalraud. -reyndr, *a.* aalrøynd, vel røynd.

alri, *m.* ore, oretre, older. al-ræmðr, *a.* som alle talar um, aalkjend. -sagðr, *a.* som alle segjer. -sátt, *f.* heilt forlik, sætt. -sáttr, *a.* heilt forlikt, samd. -sekr, *a.* dømd til høgste straff, fredlaus. -siða, *a.* aalment vedteken. -skipaðr, *a.* fullt skipa med folk, manna (um baat). -skjaldaðr, *a.* skjoldsett allstad. -skotinn, *a.* aalkomen (um aaker). -skygn, *a.* fullt sjaaande. -skyldi, -skyldr, *a.* fullt skyldug (til). -slíkr, *a.* netupp slik. -snotr, *a.* fullvis. -spakr, *a.* allvis. -stór-mannligr, *a.* gjæv i alle maatar.

álstrengr, *m.* reim.

al-stýfiðr, *a:* *a.* háttr, eit versemaal med ei avstyting i alle verserader. -stýfinga-mark, *n.* merke som er slik, at øyra er heilt avstyvt (t. d. paa sau). -stýfiingr, *m.* dyr med avskorne øyro. -svartir, *a.* aalsvart. -sveitr, -sveitugr, *a.* aalsveitt. -svinnr (*alsviðr*) *a.* fullklok. -sykn, *a.* heilt frikjend (for straff). -sykna, *f.* heil frikjenning. -sætt, *f.* -sætti, *n.* = *alsätt*.

altara-, *sjaa altaris-*.

altari, *m.* og *n.* altar. altaris-blæja, *f.* altarduk. -búnaðr, *m.* altarbunad (ljós, kalk o. s. fr.). -burðr, *m.* ofring paa altaret. -dagr, *m.* aarsdagen for ei altarvigsla. -dúkr, *m.*

altarduk. -embætti, *n.* tenesta ved altaret. -fórn, *f.* altarroffer, messeoffer. -golf, *n.* golvet, der altaret stend. -horn, *n.* altarahyrna. -hús, *n.* hus (rom) med altar. -klæði, *n.* altarklæde. -messa, *f.* messa ved eit altar. -staðr, *m.* altar-stad. -steinn, *m.* altarinstein. -þjónustumaðr, *m.* kyrkjeleg tenestemann ved altaret, altar-tenar.

altera, *n.* = altari, (altar).

altíð, *f.* den dagen i kvart aar, daa det vert halde sjælemessor for ein avliden, aar-tid, = *ártíð*. altíða-hald, *n.* at det vert halde *altíð*. -kaup, *n.* betaling for *altíða-hald*. -kerti, *n.* ljós ved *altíðahald*. altíðar-dagr, *m.* dagen, daa *altíð* vert haldi. -hald, *n.* *sjaa altíðahald*.

altjaldaðr, *a.* full-hengd med tjeld paa veggjerne.

alþiljaðr, *a.* fullt bordsydd eller bordklædd innvendes.

alþingi, *n.* aalment ting; altinget (paa Island). alþingis, *av:* allendes, heilt upp. alþingis-dómr, *m.* altings-dom. -fgr, *f.* altingsferd. -grid, *n.* *pl.* grid, tingfred paa altinget. -loi, *n.* løyve av altinget. -maðr, *m.* deiltakar paa eit lagting (i Norig). -mál, *n.* rettargangsmåte paa altinget. -nefna, *f.* utnemning av domarar paa altinget. -reið, *f.* ridning til altinget. -sátt, *f.* semja som er gjord paa altinget. -sáttarhald, *n.* at ei semja som er gjord paa altinget, vert haldi. -sókn, *f.* søkning til eit lagting.

alþjóð, alþýða, *f.* alle folk; folketyngdi, stormengdi, aalmugen. alþýðast, *v.* tyda seg til nokon, tydast til. alþýði, *f.* = *alþjóða*. alþýðisfolk, *n.* smaafolk, aalmugefolk. alþýðligr, *a.* vanleg; *alþýðligt mál*, ubunden stil, prosa.

alþýðu-drykkja, *f.* drykkjelag for aalmugefolk. -hagr, *m.* aalmenn bate. -leið, *f.* aalmanngveg. -rétt, *m.* retten til folket, riket. -rómr, *m.* tale millom folket. -tal, *n.* vanleg tiderekning millom folk. -vápn, *n.* aalment vaapn. -vegr, *m.* aalmanngveg.

alþykkr, *a.* aaltjukk, aalskya (um vêt).

alúð, (og *qlúð*) *f.* inderleg godvilje. alúðar-maðr, *m.* mann, som er inderleg vyrk for ein. -vinr, *m.* hjartevens. alugaðr, *a.* *sjaa alhugaðr*.

álútr, *a.* framlutt.
 al-valdr, *m.* = *allvaldr.* -vápnaðr, *a.* full-væpna.
 alvara, *f.* aalvora; stødleik, traae; inderleg godvilje. alvarligr, *a.* kjærleg, inderleg (-līga, *av.* aalvorsleg; heilt).
 al-vaskligr, *a.* spræk. -váttr, *a.* aalvaat. -vaxinn, *a.* aalvaksen. -verki, -verkja, *a.* full av verk eller pina allstad. -virkr (og *alyrkr*) *a:* *a.* dagr, vyrkedag, arbeidsdag. -víst, *av.* fullvisst. -vittr, *a.* mykje klok; allvis. -vænn, *a.* ovvæn. -væpni, *n.* full væpning.
 alvqruligr, *a.* kjærleg, inderleg (-līga, *av.* aalvorsleg). alvqrusamliga, *av.* aalvorsamt. alvqrusamligr, *a.* aalvorsam; truen.
 álygi, *f.* lygn (um eink).
 álykt, ályktan, *f.* endeleg avgjerd.
 ályktar-ámíning, *f.* siste paamíning. -dómr, *m.* endeleg dom. -orð, *n.* enden paa ein tale, slutt. -stefna, *f.* siste varsl. -þing, *n.* ting som heilt avgjer ei sak. -vitni, *n.* vitnesburd som avgjer ei sak.
 alyrkr, *a.* sjaa *alvirkr.*
 álæg, álægja, *a. f.* aalægja, os, od (um merr).
 Alqst, *f.* Alstn (øy i Vefsn).
 ama, *v.* (*að*) bry, gjera mein; halda burte. amast, *v. r.* amast med ein (*við e-n*); gjeva seg um (med inf).
 áma, *f.* gygr, trollkjerring.
 amalera, *v.* (*að*) emaljera.
 ámálga (ogso *almaga*, *ámága*) *v.* (*að*) paatala, kлага paa. ámálgaðalauss, ámálgalauss, *a.* paatalelaus; jfr. nyn. *aamoga*, minna paa.
 ámátligr, ámátr, ámáttigr, *a.* fælsleg, ov-guleg.
 amban, *f.* løn (= *qmbun*). ambana, *v.* (*að*) forskylda, løna ein (*e-m*) for eitk. (*e-t*) med eitk. (*e-u*).
 ambátt, *f.* (*pl.* -ir og -ar) trælkvende, ambaatt; frilla. ambáttafang, *n.* fangtak millom trælkvende. ambáttar-barn, *n.* trælkvende-barn. -ligr, *a.* trælhaatta, trælsleg. -mót, *n.* trælkvende-svip. -sonr, *m.* trælkvende-son.
 amboð, *n.* sjaa *andboð*.
 ámeðal, ámeðan, sjaa *meðal*, *meðan*.
 amendasnot, *f.* mandel.

ametta, *f.* det inste klædeplagg paa ein prestebunad.
 amía, *f.* kjæraste.
 ámilli, ámillum, sjaa *milli*, *millum*.
 áminna, *v.* (*nt*) aaminna, aamoga, paaminna. ámínniligr, *a.* minneverd.
 ámíning, *f.* aamíning, paamíning, míning. ámíningar-maðr, *m.* minnar, paamínnar. -orð, *n.* aamínningsord. -vísa, *f.* aamínnings-vísa.
 amma, *f.* godmôr, fármôr eller môrmôr, besta.
 ampli, *m.* lite kjer til vatn, olje og dlkt.; heiter ogso: *ampultr*, *ampulli*, *m.* og *ampulla*, *f.*
 ámr, *a.* rustraud (ags. *óm*, rust).
 amra, *v.* (*að*) jamla, gaula (um kat-ten).
 ámunr, *a.* lik (*e-m*) (Edda).
 ámusótt, *f.* ros (sjukdom); jfr. nyn. *aamesykJa* um eit slag svullar.
 ámæla, *v.* (*lt*) finna aat, lasta (*e-m*).
 ámæli, *n.* aamæle, lasting, brigsl; paatale. ámælis-laust, *av.* utan aamæle eller paatale, lastelaust. -orð, *n.* lastord. -samr, *a.* skammeleg, lastande. -skor, *f.* flokk av aatte mann. -verðr, *a.* lastverdig, lastande.
 an, *konj.* = *en* (etter komparativ).
 án, *præp.* utan; styrer gen. og dat. og akk.
 ánafnaðr, *a.* namnkjend, namngjeven.
 ánasótt, *f.* gamalmanns-sott.
 ánauð, *f.* naud; tvang; trældom. ánauð-
 arok, *n.* trældoms-ok. ánauðga, *v.* (*að*) trælka, gjera til træl. ánauðigr, *a.* som er i trældom, trælka.
 and- som fyrste samansetningsled tyder and-, mot-.
 anda, *v.* (*að*) anda; *andaðr*, daud; *andast* *v. r.* andast, døy. *anda-gift*, *f.* andens gaava. -krist, *m.* antikrist. -lauss, *a.* andelaus, utan ande. -ligr, *a.* aandeleg (-līga, *av.*).
 andar-auga, *n.* aandelegt auga. -ávqxtr, *m.* aandeleg frukt. -dauði, *m.* aandeleg daude. -drátttr, *m.* andedraatt, andedrag.
 andaregg, *n.* and-egg.
 andar-gjof, *f.* aandeleg gaava. -gustr, *m.* víndgust, víndgufs. -heilsa, *f.* aandeleg velferd. -kraptr, *m.* aandsstyrke. -rúm, *n.* anderom, pusterom. -sár, *n.* sjælesaar.

andarsteggr, *m.* andstegg, andkall.
andar-syn, *f.* syn i aandi, openberring.
-tak, *n.* andedrag. **-vani**, **-vanr**, *a.* utan ande, daud.
andblásinn, *a.* uppblaasen av andedraget.
andboð, *n.* ambod, tarvende.
and-brotsmaðr, *m.* motstandar. **-dyri**, *n.* **-dyrr**, *f. pl.* utdør, forstova. **-fang**, *n.* fagning; samanstøyt. **-fælur**, *f. pl.* andfæla, (Inntr.) fælske, fæla. **-fættingr**, *m.* ein som hev fæterne imot ein annan; andfætting. **-hlaup**, *n.* at ein missar anden, ande-trot. **-hvalp**, *m.* eit slag kval. Hyperoodon diodon (G. Guldberg).
andi, *m.* ande, andedrag, vind; aand, sjæl; aandeleg givnad; aand, aandeleg skapning (heilagr *andi*, den heilage anden); andeljod, pustljod (spiritus, i maallæra): *skarpr a.* (spiritus asper), *linr andi* (spiritus lenis).
andkæta, *f.* fysna, vellyst.
andlát, *n.* daude, andlaat. **andláts-dagr**, *m.* daudedag. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* daudestund.
andlauss, *a.* sjællauss; livlauss.
andligr, *a.* aandeleg; livande (-*liga*, *av.*).
andlit, **andliti**, *n.* andlit, andskap; bilæte.
andlits-blíða, *f.* blidlæte. **-iegrð**, *f.* vænt andlitsskap. **-björg**, *f.* andlitsskjerm, hjelmvisir. **-litir**, *m. pl.* andlits-lit. **-mein**, *n.* skade, mein i andlitet. **-skepna**, *f.* **-skop**, *n. pl.* andlits-skap. **-vænn**, *a.* andlitsvæn, som hev vænt andlit. **-vqxtr**, *m.* andlits-skap.
and-málugr, *a.* motsegjall, antreleg.
-marki, *m.* motgang; lyte. **-nes**, *n.* andnes, nes ved enden av ein fjord. **-ói**, *n.* andov, andøving. **-orða**, *a.* usamd; *verða a.* andordast, trætta. **-rammr**, *a.* som hev ein vond, ram ande.
andri (og *andr*) *m.* = *qndurr*.
and-rjá, *f.* staak, uppstyr. **-róði**, **-róðr**, *m.* andrør, motvind. **-saka**, *v.* skrubba, laata ille yver. **-sakan**, *f.* skrubb, vonde ord. **-skoti**, *m.* motstandar; djevel; jfr. nyn. *andskote*, eit illmenne (Leka). **-spilli**, **-spjall**, *n.* reda, samtale. **-spjall**, *pl.* svar.
andstefja, *v.* (*að*), **andstefna** *v.* (*nd*) svara (helst i skiftesong i kyrkja).
and-streymi, *n.* andstraum, motgang.
-streymr, *a.* som gjeng imot, motall, mot

gangsam. **-stygð**, *f.* stygge, styggedom, andfæla. **-styggr**, *a.* fæl, andfæleleg.

and-svar, *n.* svar, motsvar; forsvar (i rettssaker). **-svara**, *v.* (*að*) svara; vera and-svarleg for, svara for. **-svaramaðr**, *m.* svars-mann.

and-syptir, *m.* andetak, det aa vera and-blæst. **-sœlis**, *av.* andsøles, mot soli. **-vaka**, *f.* andvoka, svevnløysa; aarvoka. **-vaki**, *a.* andvaken, svevnløus. **-vani**, **-vanr**, *a.* snaud, lens for (*e-s*).

andvara-gestr, *m.* mistrudd, uvelkomen gjest. **-lauss**, *a.* andvarlaus, ottelaus. **and-varða**, *v.* (*að*) gjeva, ihenda. **andvari**, *m.* otte, anduge.

and-varp, *n.* andvarp, sukk. **-varpa**, *v.* (*að*) pusta tungt; andvarpa, sukka. **-varpan**, *f.* andvarping; gusting (um vinden). **-varpligr**, *a.* andvarpande.

and-vegi, **and-verðr**, *sjaa qnd-*

and-viðri, *n.* andvør, motvind. **-viðr**, *a.* (eig. motstridande, andvig) som kann standa seg mot ein i strid. **-virða**, *v.* (*rð*) tena seg eitk. (*sér e-t*). **-virði**, *n.* betaling, pris. **-virki**, *n.* arbeid (helst med jordi); avling av korn, høyd odl.; tarvende (til gardsdrift). **-vitni**, *n.* motvitne. **-æra**, *f.* motgang. **-æris**, *av.* andæres, imot, paa tverka. **-ærr**, *a.* stridig. **-œfa**, *v.* (*fð*) andøva, ro mot vinden so baaten ligg still. **-œpa**, *v.* (*pt*) ropa mot, svara (t. d. paa ei visa).

ánefna, *v.* (*nd*) nemna serleg. **ánctja**, *v.* (*að*) netja inn i, flækja inn i. **ányða**, *v.* (*dd*) nøyda, tvinga.

angr, *m.* ang, ange, lukt. **anga**, *v.* (*að*) anga, lukta. **angan**, *f.* hugnad (Edda). **angi**, *m.* ange, lukt, godlukt.

angi, *m.* ange, brodd, agge.

angist, *f.* angst, fæla, hugverk. **angistast**, *v. v.* (*að*) ottast, fælast.

angr, *m.* og *n.* sorg, harm. **angra**, *v.* (*að*) 1. plaaga, gjera sorgfull; jfr. nyn. *angra*, gjera sorgfull. Jæd. ofl. 2. trega; *angrast*, *v. r.* harmast; *angraðr*, *a.* tregefull, sorgmodig. **angran**, *f.* sorg, trege.

angr-fullr, *a.* tregefull, sorgfull. **-gapi**, *m.* ei vyrdløysa (um folk). **-lauss**, *a.* sorgfri. **-leikr**, *m.* hugverk, trege. **-ligr**, *a.* tregeleg. **-ljóð**, *n.* syrgjesong. **-lynde**, *n.* sorg-

mod, misnøgje. -mœðast, *v. r. (dd)* verta sorgtyngd. -mœði, *f.* hugverk. -sama, *v. (að)* gjera pinesam, meinsam. -samliga, *av.* med sorg. -samligr, *a.* grøteleg, syrgjeleg. -samr, *a.* plaagsam, syrgjeleg; hugfallen. -semd, -semi, *f.* sorg, harm, modleysa. -œði, *f.* illkynde, vondskap.

ániðast, *v. r. (dd)* forfarast.

ániing, *f.* beiting og kviling med hestar (paa ferder).

ankanna-fullt, *av.* fullt av klaga. -laust, *av.* utan klaga eller paatale.

anna, *v. (að)* klara, greida, vera før til.

annáll, *m.* aarbok.

annanig, *av.* annarleis. annarligr, *a.* annan; framand.

annarr, *a.* og *num. (qunnur, annat)* annan, hin, den andre. annarr-annarr, den eine — hin; *hvárr-annan*, den eine — hin (kvar-annan); *hverr at qðram*, den eine etter hin; *annan dag*, dagen etter, andre dagen; *annat sumar*, annan sumar, i sumar kjem; *við annan mann*, sjølv annan.

annarra-brœðra, -brœðri, *s. indekl. pl.* fir-menningar.

annarrhvárr, *pron.* ein av tvo, den eine av tvo; *annat hvárt—œða*, annakort—eller, anten—eller; *at qðru hváru*, no og daa, ender og daa.

annarr hverr, *pron.* annan kvar; *at qðru hverju*, ender og gong, no og daa.

annarr tveggi, *pron.* (annarr bøygt som elles, tveggi som eit adjektiv), ein av tvo, den eine av tvo. annarr tveggja, *pron.* (annarr vert bøygt, tveggja ubøygt) = annarr tveggi; *annat tveggja—œða*, anten—eller.

annars, *av.* annars, elles; annarleis. annarsligr, *a.* annarleis voren. annarstaðar, *av.* annarstad.

annast, *v. r. (að)* syta for, hava umstut med; *a. um e-t*, annast med noko, sysla med. annfriðr, *m.* annfred, rettsferie i vaar-omni.

annkostr, *m.* fyrir annkost, med vilje.

annkvista, *v. (st)* forsyta.

annmarki, *m.* sjaa andmarki.

annr, *a.* berre i ordlaget *e-m er ant*, ein er vyrk um, strævar med eitk. vigtugt: *e-m er ant heim*, stundar heim; *er ant um*

þat, det er ant um det, hastar, hev mykje paa seg.

ann-ríkt, *n. ciga a.* hava ant, hava mykje aa gjera. -samligr, *a.* mødesam. -samt, *a. n. e-m er annsamt*, ein hov det annsamt. -semd, *f.* annsemd, umstut.

ansa, *v. (að)* ansa, bry seg um; svara (*e-u*).

antefna, *f.* eit slag song ved gudstene-sta (antifoni).

antikrist, *m.* antikrist.

ányja, *v. (að)* gjera ny, nya uppatt.

anza, *v.* = ansa.

ánægja, *v. (gð)* nøgja.

apa, *v. (að)* apa, gjera til narr med svik eller spott.

apaldr, *m. (gen. -aldrs og -alds)* m. apall, epletre; ogso brukt um andre store aldetre.

apaldrs-garðr, *m.* apallgard, eplehage. -kylfa, *f.* klubba av apall. apalgrár, *a.* apallgraa.

api, *m.* apa, apekatt; narr.

apli, *m.* tjor; ukse (poet.).

appella, appellera *v. (að)* stemna inn for ein høgret, appellera.

apr, *a.* hard, vond; sorgmodig.

aptan, *av.* attan, attantil; att.

aptann, *m. (aptans; aptnar)*. 1. aftan, eftan (fraa kl. 3 etterm. til dagen er ute); *miðr aptann*, mideftan (kl. 6). 2. aftan, dagen fyre ein helgedag t. d. *jólaaptann*. aptan-drykkja, *f.* drykkjelag um aftanen. -langt, *av.* heile aftanen. -stjarna, *f.* aftan-stjarna, kveldstjarna. -söngr, *m.* aftansong (i kyrkja). -söngsmál, *n.* aftansongs-tid. -tíðir, *f. pl.* gudstene-sta um aftanen. -tími, *m.* aftans tid.

aptarla, *av.* attarleg, bak. aptarr, *av. komp.* attare, lenger att.

aptna, *v. (að)*, aptnast, *v. r.* upers. kvelda, kveldast.

aptr, *av.* att, attende; bak; paa nytt lag; segja friði aptr, segja upp freden. aptra, *v. (að)* attra, føra attende, gjera um.

aptr-bati, *m.* betring, batning. -bati, *a.* som frisknar til, besnar. -beiðiligr, *a.* ymse-sidug. -borinn, *a.* atterfødd. -byggj, *m. (gen. -gja)* mann i baksuten paa skipet. -byrgja, *v. (gð)* lata att. -drátt, *m.* atter-draging; *a. hafsins*, fjøra, fallsjø. -drepa, *f.* atterdrepa, atterslag. -elding, *f.* graalysing,

dagsprett. **-ferð**, *f.* atterferð, heimferð.
-færsla, *f.* atterfærsla. **-fqr**, *f.* atterferð.
-ganga, *f.* **-gangr**, *m.* attergjengja, attergangar,
etterfar, skrymt. **-gjald**, *n.* atterbetaling.
-hald, *n.* atterhald. **-haldsamr**, *a.* atterhalden,
paahaldig. **-haldsband**, *n.* atterhaldsband.
-haldsmaðr, *m.* atterhaldsmann. **-hlaup**, *n.*
atterlaup, atterslag. **-hnekkning**, *f.* atterstøyt;
jfr nyn. *atnernekkje*. **-huppr**, *m.* hupp, svange
(paa dyr). **-hvári**, *n.* attervending.

aptri, *a. komp.* attare, ettre.

aptr-kall, *m.* atterkalling. **-kast**, *n.* atter-
kast; motgang. **-kaup**, *n.* atterkauping.
-koma, **-kváma**, *f.* atterkoma. **-kvæmr**, *a.*
atterkomande; *eiga aptrkvæmt*, hava lov til
aa koma att. **-lag**, *n.* attergjeving. **-lausn**,
f. atterløyning. **-mund**, *f.* **-mundr**, *m.* sak-
nad. **-reka**, *a.* atterde-driven, atterkomen.
-rekstr, *m.* atterde-driving. **-sjá**, *f.* etter-
syn. **-skipan**, *f.* uppatt-reisning. **-velting**,
f. velting attende.

apynja, *f.* apekjetta, apa.

ár, *n.* fyrstning; *ár alda*, aralds tid.

ár, *av.* fordom, fyrrmeir; tidleg, i otta.

ár, *n.* aar; god aaring; namn paa runi
for *a*, *á*.

ár, *f.* (*pl. árar*) aar (paa baat); *falla við
árar*, ro med lange aaredrag; *draga árar
um e-t*, hava aararne sine ute, leggja seg
um aa faa fram; *koma sinni ár fyrir borð*,
faa fram viljen sin.

arabiahestr, *m.* arabisk hest.

ára-burðr, *m.* aareburd, roing; *ráðast
undir e-s áraburð*, gjeva seg under einkvar.
-gangr, *m.* aare-rørsla naar ein ror, aaregang.
-glam, *n.* ljod av aararne naar ein ror, aare-
slag.

arahreidr, *n.* arereir, ornereir.

áralag, *n.* lag med aararne, aarelag,
aareburd.

áráll, *m.* aafar, elvefar.

árangr, *m.* aarang, aaring, aarhag.

árahlumr, *m.* aare-lom, handtak paa
ei aar.

árás, *f.* aatsøknad, aalaup.

áratál, *n.* **áratála**, *f.* aaretal; *niræðr at á*.
90 aar gamall.

árbakki, *m.* aabraut, elvebakke.

árborinn, *a.* friboren (eig. fødd i gamall tid).

árbót, *f.* aarbot, betring i aaringen etter
eit klen-aar.

ár-brot, *n.* flaum i elv; jfr. nyn. *aabrot*.

-brú, *f.* bru yver ei aa.

árbúinn, *a.* tidleg budd, ferdig.

árbýll, *a.* godt berga (med mat, klæde
o. s. fr.)

arbyst, *f.* = *armbrist*.

árdagar, *m. pl.* gamle dagar, aralds tid.

árðar-leiga, *f.* betaling for jordleiga eit
aar. **-máli**, *m.* kontrakt um jordleiga (helst
for berre eit aar).

árdegis, *av.* aarla, i otta.

arðga, *v.* (*að*) lyfta, = *qrðga*.

arðr, *m.* (*gen. arðrs*) ard, plog. **arðr**,
-for, *f.* plogfor. **-gangr**, *m.* plogjarn. **-jarn**,
n. plogjarn. **-uksí**, *m.* køyr-ukse, plogukse
arðsgeldingr, *m.* plogukse.

árceið, *f.* aatak med hestfolk.

árceitingr, *m.* eggjng, tilstoring.

árenniligr, *a.* paatakande.

áreyðr, *f.* (*gen. -ðar og -ðrar*) røyr (fisk)
som held seg i elv.

áreyrr, *f.* elve-øyr.

arfa, *f.* erving (kvende).

arfiagarðr, *m.* ervegard.

áriarvegr, *m.* aafar, elvefar.

aríasáta, *f.* saata av arve (eit gras-slag).

aríapátrr, *m.* arv-bolk i logboki.

aríborinn, *a.* arvboren, rettkomen til arv
ved sin fødsel.

árfærð, *f.* aaring, bate.

arí-genginn, **-gengr**, *a.* rettkomen til arv,
med erverett.

aríi, *m.* erving.

arí-kaup, *n.* kaup av arv, arvkaup.

-leiða, *v.* (*dd*) gjeva erverett, ættleida.
-leiðing, *f.* ættleiding.

árlíjótr, *a.* lettrodd (um baat).

árfors, *m.* foss i ei aa.

arfr, *m.* 1. arv; *arfr tæmist e-m*, ein
fær arv. 2. ukse (poet.).

arí-rán, *n.* **-ræning**, *f.* arv-raning
-ræningr, *m.* ein som arven vert fraateken.

-sal, *n.* at ein gjev burt arven sin mot rett
til aa verta forsytt for livet, fletføring.

-salsmaðr, *m.* fletføringsmann. **-salsmáldagi**,
m. semja um arvsal, fletføringskontrakt.

-skipti, *n.* arvskifte. **-skot**, *n.* arvsvik. **-sókn**,

f. krav paa arv. **-svik**, *n.* arvsvik. **-svipting**, *f.* gera arfsvipting við sína erfingja, taka arv fraa dei rette ervingar og gjeva framande. **-tak**, *n.* **-taka**, *f.* arvtaking. **-taka**, *v. st.* erva. **-takari**, **-taki**, *m.* arvtakar. **-taksúmagi**, *m.* umage som ein hev teke til erving. **-tekja**, *f.* (og *teki n.*) arvtaking. **-tekjuland**, *n.* erveland. **-tækr**, *a.* rettkomen til arv. **-tøkumaðr**, *m.* arvtakar. **-þegi**, *m.* arvtakar (poet.). **ariuni**, *m.* erving. **ari-ván**, *f.* von til arv. **-vqrðr**, *m.* erving.

argafas, *n.* fjas, gapferd.

árgali, *m.* hane (eig. den som gjel i otta).

ár-galli, *m.* uaar. **-gangr**, *m.* aargang.

argaskattr, *m.* betaling for usedugskap (millom mannfolk).

arghola, *f.* usedugt kvinnfolk.

árgjarn, *a.* huga paa eit godt aar.

árgljúfr, *n.* glyvra, bratt bergklypa med ei elv.

argr, *a.* blaud, rædd; sanseleg, sedlaus; vond, arg. **argskapr**, *m.* blaudskap, stakarsdom.

ár-guð, *m.* gud for aarvegen (Frøy). **-gæzka**, *f.* gode aaringar.

ari, *m.* are, ørn.

árhjalmr, *m.* koparhjel (poet.).

árida, *f.* paasmurning.

arin-dómr, *m.* dom, meining som kjem fram i praten umkring aaren, gruveprat. **-eldr**, *m.* eld paa aaren, aare-eld. **-clja**, *f.* frilla (heime i huset). **-gjald**, *n.* = *reykmællir* (Fr. under sistnemnde ord). **-greyp**, *a.* som er umkring aaren. **-hella**, *f.* aarhella, gruvestein (framfor eldstaden).

arinn, *m.* 1. tram, pall. 2. aare, eldstad, gruva (heiter ogso *árin*; at *árni*, ved elden). **arins-horn**, *n.* hyrna paa aaren, gruvehyrna. **-jarn**, *n.* jarn som høyrer til i gruva.

áris, *m.* elv-is.

arka, *v.* (*að*) skrida fram; *orkuðum at auðnu*, me let det gaa som lagnaden vilde.

arkarsmið, *f.* ark-byggjng.

árkvísl, *f.* kvísl, elvegrein.

árla, *av.* aarla, tidleg dags; ogso: i gamall tid.

árlangt, *av.* árlengis, *av.* i eit aar. **ár-**

liga, *av.* I. = *árla*. **árliga**, *av.* II. aarleg, kvart aar. **árligr**, *a.* I. tidleg. **árligr**, *a.* II. aarleg.

arma, *f.* naud, armodsdóm.

ármaðr, *m.* tenestemann, gardsfut, umbodsmann (aat konge eller bisp), aarmann. **ármannarétt**, *m.* aarmanns personlege rett.

armbaugr, *m.* armring.

armbrist, *f.* armbøst, pilbyrsa.

ármegn, *n.* hovudstraumen i elv.

ármennig, *f.* aarmanns-umbod.

armfylking, *f.* arm, fløy av her.

armingi, *m.* arming.

armleggr, *m.* armlegg, armen ovanfor olbogen.

armfligr, *a.* syndleg, fæl (*-liga*, *av.*).

armr, *m.* arm; veng; fløy, utskot.

armr, *a.* arm, eleg; usæl, vond. **arm-sími**, *m.* gullring (poet.). **arm-skapaðr**, *a.* avskapleg, vanskapt. **-vitigr**, *a.* miskunnssam.

-vitki, *f.* miskunn.

ármynni, *n.* mynne av ei aa.

armæða, *f.* møda, armod. **armæðast**, *v. r.* (*dd*) mødast, plaagast.

árna, *v.* (*að*) I. 1. gjera, faa til, vinna (*e-t*); jfr. *nyn.* *aarna*. 2. skaffa, raada til eitk. (*e-s*) for ein (*e-m*); helst: faa ved bøn til gud eller helgenar.

árna, *v.* (*að*) II. ferdast.

árnaðarmaðr, *m.* fyretalsmann. **árnaðar-orð**, *n.* fyrebøn. **árnaðr**, *m.* árnan, *f.* hjelp (ved fyrebøn av helgen).

árnandi, *m.* fyretalsmann.

arnar-flaug, *f.* ørneflugt. **-hamr**, *m.* ørneham. **-hreiðr**, *n.* ørnereir. **-kló**, *f.* ørnekle. **-leir**, *n.* ørnelort. **-líki**, *n.* ørneskap (Edda, Bugge 172 b).

árnes, *f.* elvenes.

arnhljóð, *n.* ørne-maal. Edd. M.

arning, *f.* (av *erja*) arding, pløgjing.

arnsúgr, *m.* sjug, dyn av ørni sine vengjeslag.

árnæmi, *n.* venteleg for *órnæmi*, *n.* ordrag. N. G. L.

árofi, *m.* løysningsvitne i odelssak.

áróss, *m.* os (ut i eller fraa eit vatn).

árr, *m.* (*gen.* *árs*; *nom. pl.* *árar* og *ærir*, *akk. pl.* *ára*) sendemann, tenar; engel.

árr, *a.* tidleg (dags).

árreitr, *m.* stykke av eit elvefar.
árrisull, *a.* som stend upp, ris tidleg um morgonen.
ars, *m.* utlaupet av endetarmen, rass.
ársáinn, *a.* tidlig saadd (um aaker).
ársali, **ársalr**, *m.* seng-umheng.
ársamr, *a.* grøderik, lodrik.
árskyld, *f.* aarleg avgift.
árstraumr, *m.* elvestraum.
árströnd, *f.* elvebarde, elvekant.
ár-sæli, *f.* lukka med aarvegen, aarsæla.
-sæll, *a.* lukkeleg med aarvegen, aarsæl.
arta, *f.* eit slag fugl. *Anas querquedula?*
ár-tal, *n.* tiderekning. **-tali**, *m.* aar-teljar, maanen (poet.). **-tekja**, *f.* aarleg avgift. **-tíð**, *f.* 1. = *alltíð*. 2. aarmaalsdagen etter ein hev daae. 3. opphavstid. **-tíðadagr**, *m.* dagen daa dei held aartid. **-tíðahald**, *n.* at det vert halde aartid. **-tíðarbók**, *f.* bok med lista yver aartider. **-tíðasilfr**, *n.* betaling for *ártíðahald*.
artikulera, *v.* (*að*) 1. rekna upp. 2. ljodføra, uttala greidt.
áruni, *m.* paatak, aatsøknad.
árvað, *n.* vad, vadstad yver elv.
árvakr, *a.* aarvak, aarvaken.
árvegr, *m.* elvefar.
ár-vænligr, **-vænn**, *a.* som gjev god aarvon, vonsam.
árvoxt, *m.* elvvokster.
áræðamikill, *a.* tiltaksam, drivande.
áræði, *n.* 1. paatak; *veita e-m á*. taka paa ein. 2. aaræde, heilhug, djervskap. **áræðiligr**, *a.* 1. likleg, rimeleg. 2. som ein kann vaaga seg imot. 3. vaageleg. (*-liga*, *av.*).
áræðinn, *a.* djerv.
áræðis-fullr, **-góðr**, *a.* djerv, tiltaksam.
-lífill, *a.* modlaus, vankvæden. **-maðr**, *m.* djerv mann. **-mikill**, *a.* djerv. **-raun**, *f.* vaagestykke, traute. **-skortr**, *m.* tiltaksløysa. **-snarr**, *a.* framgjengd, djerv.
ása-heiti, *n.* namn paa æserne.
ásaka, *v.* (*að*) skulda, kлага. **ásakan**, *f.* klagning, skuldning, aatale. **ásakanar-orð**, *n.* lastord. **ásakari**, *m.* klagar, motpart.
ásamt, *av.* saman med; sams (*koma ásamt*, verta samd).
ásátt, *a.* forlikt, einug.
ásaudr, *m.* ærsaud, lambsaud, søyda.

ásbrú, *f.* „aasbru“, Bivrøst (poet.).
ás-drengr, *m.* stutt aas eller stökk. **-endi**, *m.* stökkende, aasende.
áseta, *f.* 1. sitjing paa, sess. 2. aasæte (paa jord). **ásætning**, *f.* paasetning, paaklædnad.
ás-garðr, *m.* aasgard, gudeheim. **-grindr**, *f. pl.* grindar umkring aasgard.
ásigling, *f.* paasigling.
ásjá, *f.* (*gen. ásjár*) skapnad, aasynd; tilsyn; hjelp. **ásjáligr**, *a.* sjaaleg, vakker. **ásjá-mál**, *n.* sak som ein maa sjaa paa. **ásján**, **ásjána**, **ásjó**, *f.* = *ásjá*. **ásjón**, (*og ásyn*) *f.* skoding, aasyn; skapnad, aasynd, aasjon; fyrebering, paafund. **ásjona**, *f.* skapnad, aasynd; andlit; fyrebering, paafund.
aska, *f.* oska.
áskelling, *f.* utskjelling, avreiding.
áskeyti, *n.* aatak, aatsøknad. **áskilnaðargrein**, *f.* trættemaal. **áskilnaðr**, *m.* skilnad; trætta.
asklimar, *f. pl.* aske-greiner.
áskora, **áskoran**, *f.* oppmaning.
áskot, *n.* skjoting (paa).
askr, *m.* 1. ask, asketre. 2. spjot (i Edda). 3. baat. 4. ask, kopp, øskja. 5. eit maal for vaatvaror = 4 *hollar*.
ask-rakki, *m.* maard,
áskrámligr, *a.* avskræmeleg (*-liga*, *av.*).
askran, *f.* rædsla; jfr. nyn. *askrast*, styggjast, grysja, Snn.
áskunnigr, **áskunnr**, *a.* skyld med æserne, gude-ætta.
áskurðr, *m.* skurd (i tre, stein og dlkt).
askviðr, *m.* ask, asketre.
áskynja, **áskynjandi**, *a.* kunnig.
áslákr, *m.* hane (poet.).
áslátta, *f.* plaaga, aakast.
ás-liðar, *m. pl.* fylgjesmenn til æserne.
-megin, *n.* aasa-styrke, gudemagt. **-megir**, *m. pl.* søner til æserne, aasa-søner. **-móðr**, *m.* aasa-mod, gude-vreide.
asna, *f.* asen (hona). **asna-kjalki**, *m.* asenkjake. **-svipa**, *f.* asensvipa. **asni**, *m.* asen (hanne).
ásókn, *f.* aatsøknad, aatak; kлага (for retten). **ásóknarmaðr**, *m.* klagar, saksøklar.
áspyrna, *f.* spark (poet.).
áss, *m.* (*gen. ásar* og *áss*; *nom. pl. æsir*, *akk. pl. ásu*) aas, heidensk gud.

áss, *m.* II. 1. aas, bjelke. 2. sprit, spritstake. 3. aas, bergaas.

áss, *m.* III. eina i terningspel.

assali, *m.* = *ársali*.

ássstubbj, *m.* stubbe, stykke av ein aas.

ást, *f.* kjærleik, elsk, elskhug (*aast*, N. Folkev.) *hafa ást á e-m*, halda av ein; *fella ást við*, leggja ást við *e-n*, hugleggja ein.

ástaða, *f.* paastand.

ástalauss, *a.* kjærleikslaus. ástar-andi, *m.* kjærleiks ande. -angr, *m.* elskhugs sorg.

-auga, *n.* kjærlegt auga. -band, *n.* elskhugsband.

-boð, *n.* kjærleiks-tidend. -boðorð, *n.* kjærleiks-bodord. -bragð, *n.* kjærleiks-gjering.

-brimi, -bruni, *m.* glodande elsk. -drykk, *m.* elskhugsdrykk. -eldr, *m.* elskhugs eld.

-embætti, *n.* kjærleiks tenesta, sælebot, beine. -félag, *n.* kjærlegt lag.

-fundr, *m.* kjærlegt møte. -fýst, *f.* hug til kjærleik. -gerningr, *m.* kjærleiks-gjering.

-grein, *f.* slag av kjærleik. -gyðja, *f.* elskhugs-gudinna. -harmr, *m.* kjærleikssorg.

-hiti, *m.* kjærleiks varme. -hugi, -hugr, *m.* -hygli, *n.* kjærleg hug, elskhug. -ilmr, *m.* kjenning av elskhug, kjensla av kjærleik.

-kveðja, *f.* kjærleg helsing. -kveika, *f.* det som kveikjer elskhugselden. -lauss, *a.* kjærleikslaus. -leysi, *n.* skort paa kjærleik.

-lof, *n.* lovprising av kjærleik. -logi, *m.* elskhugsloge. -mark, *n.* merke, teikn paa kjærleik. -sigr, *m.* kjærleiks siger. -snæðingr, *m.* kjærleiksmaaltid. -þjónasta, *f.* kjærleiks tenesta. -þokki, *m.* kjærleiks hugnad, kjærleik. -várkunn, *f.* kjærleiks tolsemd. -vél, *f.* midel, raad til aa faa einkvar til aa elska seg, elskhugs-raad. -vekka, *f.* kjærleiks dogg. -verk, *n.* kjærleiks-gjering. -vili, *m.* kjærleg vilje. -æði, *n.* styrlaus elsk. ástavili, *m.* elskhugs-krav. ástblindr, *a.* blind av elsk. ástbundinn, *a.* hugteken i (*af e-m*).

ástemma, *f.* dam, stemma i elv.

ást-fenginn, *a.* = *ástbundinn*. -folginn, *a.* elska, huglagd. -fóstr, *n.* kjærleg oppfostring. -frændkona, *f.* kjær frenka. -gjof, *f.* kjærleiks gaava, elskhugs-gaava. -góðr, *a.* som er mykje umtykt, elska. -hollr, *a.* kjærleg mot (*e-m*). -hugi, *m.* kjærleg hug.

ástig, *n.* stiging paa, stig.

ást-kynni, *n.* kjærleg fagning. -lausliga,

av. utan kjærleik. -lauss, *a.* = *ástarlauss*.

-leiki, *m.* kjærleik. -leysi, *n.* skort paa kjærleik. -maðr, *m.* ven. -ráð, *n.* kjærleg raad.

ástriðari, *m.* mot-stridar, motstandar.

ást-riki, *n.* stor kjærleik. -ríkr, *a.* rik paa kjærleik. -samflgr, -samr, *a.* kjærleg (-liga, *av.*).

-semd, *f.* kjærleg hug. -semdarfrændsemi, *f.* kjærleg skyldskap. -semdar-ráð, *n.* kjærleg raad. -semdarverk, *n.* kjærleg gjering. -semdarvinátta, *f.* kjærleg venskap. -semi, *f.* kjærleg hug, kjærleik. -sæld, *f.* manntokka. -sæll, *a.* venskel, vel-líka. -tryggr, *a.* tru i kjærleik. -þokki, *m.* kjærleik.

ástúð, *f.* (for *ást hugð*) kjærleik, elsk. ástúðar-frændsemi, *f.* kjærleg skyldskap. -vinr, *m.* trufast ven. ástúðigr, *a.* elska, umtykt.

ástúðligr, *a.* elskeleg, verd aa elska.

ástugr, *a.* kjærleg.

ástunda, *v.* (*að*) stunda, traa etter. ástundan, *f.* stunding, traa, stræving; ans, gaum; etling.

ást-vina, *f.* kjær vena, hjarteven. -vinátta, *f.* kjærleg venskap. -vinr, *m.* kjær ven, hjarteven.

ásýn, *f.* = *ásjón*.

ásýna, *v.* (*nd*) syna, visa.

ásýnd, *f.* skoding; skapnad, utsjaanad; andlit, aasyn; fyrebering, paafund.

ásýniligr, *a.* audsynt. ásyinis, *av.* i utsjaanad, aa sjaa til.

ásynja, *f.* heidensk gudinna (*gydja*), aasynja.

ásýnn, *a.* sjaaande, synleg.

ásætiskaup, *n.* leiglendingsavgift (paa Hjaltland).

ásækni, *f.* aakliv, aagang.

at, ogso *át* (trøndsk fyre 1250) og *aþ* (isl.) *þrapp*. A. med akk. etter; *leifu at sik*, leiva etter seg.

B. med dativ. 1. aat, burt imot, imot; *koma at landi*. 2. til, aat; *verða at engu*, verta til inkje; *erfingi at e-u*, erving til eik.

3. etter; *hverr at öðrum*, den eine etter hin; *spyrja at e-u*. 4. for; *at mörk*, for ei mark (pris). 5. hja; *kaupa at e-m*. 6. hja, ved (um stad); *at baki e-m*, attanfor ein; *at Steinkernum*; *at honom dauðum*, daa han var daud. 7. ved, um (um tid); *at sumri*, til

sumars (kjem). 8. etter, paa, i; *draga at hárinu*, etter háaret. 9. etter, imot, i høve til; *at því*, imot det, i høve til det. 10. etter, burtetter; *at ljóðveg*, etter aalmannvegen. 11. etter, i samstaving med; *at logum*, etter logerne. 12. paa, i, med umsyn til; *heill at víti*, *krankr at líkami*, frisk paa vitet, sjuk i kroppen. 13. paa, i (um stad); *áboti at Munklífi*, abbet i Munkeliv kloster. 14. med dat. av eit adjektiv i neutr. = adverb paa *-liga*; *at réttu*, med rette (= *réttliga*).

C. med genitiv: *at e-s*, hjaa einkvar, i hans hus eller heim; *ganga at staðar* = *ganga at alfreka* (sjaa dette).

at, partikel A. 1. aa, til aa (framfor inf.) *ætla at fara*; *ganga at finna*; fell oftaste burt etter sume verb: *kunna*, *munu*, *skulu* ofl. 2. at (med ei setning etter i indik. eller konj. og ofte saman med av. præp. pron.) *svá at*, so at, *þó at*, endaa um, *eptir at*, *því at*, di at, for di. 3. so at. 4. endaa um. 5. *áðr at*, fyrr enn. 6. at (framfor ei setning med prædikatei i imperativ); *þat þjð ek at þú far*, at du fer.

B. 1. dess, di (framfor komparativ); *at meirr* (ogso *þess at m.*, *því at m.*) di meirr; i andre leden kann staa *at*, *er* eller *sem*: *þu ert maðr at verri*, *er þu hefir þetta mælt*, du er so mykje verre til kar som du hev sagt dette. 2. som (= det relative *er*); *sá at*, den som, *þegar at*, so snart som.

at, neittande partikel, etterhengd verb (= *a*); *var-at*, var ikkje.

at, n. eggjing, etjing; *pl.* etsande smyrsl.

át, n. eting, aata (aat); mat.

ata, v. (*að*) eggja, kveikja upp (jfr. nyn. *ata*, etja. Ned. Rbg.) *atast*, v. r. hengja seg ved (*á e-n*).

áta, f. aata, eting; aata, aat.

átak, n. aatak, røyving; fyretak, tiltøkje. *átaka*, f. taking (paa), røring (ved).

átala, f. aatal, aamæle, lastord.

atall, a. atall, leid, meinsam.

átan, m. føda, mat.

atatata, *interj.* hututu.

at-beini, n. beine, hjelp.

at-blástrarmaðr, m. tilstorar, ósar. -bót, f. umbot, vøling.

at-búnaðr, m. røkt. -burðalauss, a. tidend-

laus. -burðr, m. 1. tilburd, hending. 2. høve fall, maate; slumpehøve; *með hverjum atburðum*, paa kva maate; *af atburð*, av eit hende; *með atburð*, maahenda. 3. aatsøknað, aatak. 4. vaagnnað, faare. 5. aatburd, aatferd, faktor. -djúp, n. braa-djup (attmed land). -djúpr, a. braadjup, nærdjup, tverdjup.

at-dráttarmaðr, m. avlesam, bergsam mann. -drátt, m. 1. umst med aa skaffa i hus, arbeid; tilhjelp. 2. tilføre. -dugnaðr, m. hjelp. -eggjan, f. eggjing, tilstøring.

átekja, f. meining um ei sak. átekning, f. taking (paa); kjenning (sans). átekt, f. 1. meining. 2. taking (paa).

at-fall, n. fløding (i sjøen). -fang, n. tilfang; forraad.

atfanga-dagr, m. fyrebuings-dag, dagen fyre ei høgtid. -kveld, n. fyrebuings-kveld, kvelden fyre ei høgtid. -lauss, a. snaud for det ein treng til opphelde. -maðr, m. avlesam mann.

atfangs-, sjaa *atfanga*.

átíár, a. som hev lite mat.

atfarar-dóm, m. dom som gjev rett til utpanting hjaa skuldmannen. -lauss, a. fri for aagang. -þing, n. eit ting som gjev kravsmannen *atfarardóm*.

atferð, f. 1. aatferd; tilferd; fyretak. 2. yverfall; utpanting.

atferðar-bót, f. besning i aatferd. -góðr, a. som fer fint fram, skipeleg. -leysi, n. tiltaksløysa. -maðr, m. tiltaksam mann.

at-ferðast, v. (*að*) ferdast. -ferði, n. aatferd. -ferðligr, a. tiltaksam.

at-ferli, n. aatferd, maate, lag; fyretak; plaaga. -flutning, f. tilførsla.

atfram, *præp.* frametter (med dat.).

átfrekr, a. matfrok, graadug, mat-ór.

at-iréttarmaðr, m. etterspyrjar. -fundull, a. aatfinnsam, aatfundig. -fylgi, n. -fylgja, f. studnað. -fyndiligr, a. lastande, klandrande. -fyndli, f. hug til aa finna aat, klandre-lyst. -færast, v. r. (*rð*) taka til med eitkvart, gjera. -færsla, f. verksemd, idn; tiltak, aatferd; jfr. *aatførsla* Sogn. -færslamaðr, m. tiltaksam mann.

at-íqr, f. aatferd; yverfall, aatak; utpanting. -ganga, f. -gangr, m. 1. aatsøk-

nad. **2.** meðhjelp. **-gangsmikill**, *a.* hæv til aa gjera eitk.

atgeirr, *m.* atgeir (eit slag spjot).

atgengiligr, *a.* tilgjengeleg.

atgerð, *f.* tiltøke; tiltak; aatgerjd, ved-gjerd (ogso hemn).

atgerða-lauss, *a.* som ikkje vert gjort noko ved. **-maðr**, *m.* **1.** dugande, drivande kar. **2.** ein som fæst med lækjarkunst; jfr. nyn. *aatgjerdskall*.

atgerðar-mikill, *a.* tiltaksam. **-vinr**, *m.* ven i gjerning.

atgervi, *f.* og *n.* dug, dugleik. **atgervi**-**maðr**, *atgervismaðr*, *m.* dugande kar.

at-geyminn, *a.* gaaig, umhugsam. **-geymsla**, *f.* umhug, aathug.

átgirni, *f.* mat-graade, ov-eting.

atgöngumikill, *a.* tiltaksam, ihuga paa aa gjera eitk.

athafnar-lauss, *a.* gjerandslaus, havandslaus. **-maðr**, *m.* tiltaksam mann.

athald, *n.* sjølvtoyming; sjølvspækjng fraahald (i mat og drykk).

athalds-maðr, *m.* ein som spekjer seg sjølv, et og drikk lite (asket). **-taumr**, *m.* fraahalds-tvang (i mat og drykk).

at-hjúkan, *f.* røkt. **-hlátr**, *m.* aatlögje, spott. **-hlaup**, *n.* yverfall, aatsøknad. **-hlægi**, *n.* aatlögje. **-hlægiligr**, *a.* lögleg.

athuga-lauss, *a.* gaumlaus, gaalaus. **-leysi**, *n.* gaumløysa, gaaløysa. **-liga**, *av.* med aathug. **-lítill**, *a.* tankelaus, stutt-tenkt. **athugall**, *a.* gaumsam, gaaig; var.

athuga-maðr, *m.* tenksam, gaumsam mann. **-samliqr**, *a.* gaumsam, tenksam; merkande, verd aa merka seg (*-liga*, *av.*). **-samr**, *a.* gaumsam, merksam. **-verðr**, *a.* verd aa merka, merkande. **athugi**, *m.* aathug, gaum; *leiða e-t athuga*, tenkja etter. **athugliga**, *av.* med aathug.

athvari, *n.* **1.** aatvik, tilnærming; *gera a. við e-n*, ganga burt aat, tala til. **2.** bisn.

athyggja, *f.* athygli, *f.* og *n.* gaum, aathug.

athyllast, *v. r. (ll)* hylla seg til, vera holl, tru imot ein (*e-n*).

athæfi, *n.* aatferd, framferd. **athæfiligr**, *a.* høveleg, sømeleg.

at-höfn, *f.* fyrehav, gjerning; aatferd.

-kall, *n.* krav. **-kast**, *n.* slengjeord; vondord. **-koma** (og *-kváma*) *f.* tilkoma, aat-koma; plaaga, aakast. **-kominn**, *a.* faren, stadd; meðfaren, tilreidd.

atkvæða-lauss, *a.* som ikkje er tauvra eller forgjerd. **-maðr**, *m.* ein mann som talar um eitk. **-mikill**, *a.* som vil hava eit ord med i alt.

atkvæði, *n.* **1.** uttale. **2.** ord; ordelag; serleg ord med trolldoms-magt, ogso yvernaturleg evna. **3.** meining, dom, bodord. **4.** ting, emne til aa tala um.

atflaga, *f.* aatleggjng; aatsøknad (helst til sjøs).

at-lát, *n.* etterlæta. **-látsamr**, *a.* etterlaaten. **-mæli**, *n.* vondord, lastord.

átráðalauss, *a.* fri for trakk.

at-rás, *f.* aatsøknad, aatak. **-reið**, *f.* riding burtaat eller mot, aatsøknad (fraa hesteryggen); turnering. **-reiðaráss**, *m.* uppreist aas eller stong til aa rida mot.

at-rekandi, *m.* umsut. **-renna**, *f.* aatrenne, snora. **-rennulykkja**, *f.* rennelykkja. **-riðsklauf**, *f.* løyve for skalden til aa gaa utanum ymse reglar.

átróð, *n.* **átróði**, *m.* trakking, nedtrakking.

atróðr, *m.* roing burtaat, aator.

átrúnadarmaðr, *m.* mann som trur paa eink. (*e-s*).

átrúnadr, *m.* tru, trudom, religion.

atsamr, *a.* trættekjær.

atseta, *f.* atsetr, *n.* sæte, helde, bustad.

at-skelking, *f.* spott. **-skiljantigr**, *a.* ulik.

-skjaldaðr, *a.* skjoldsett, skjoldbudd. **-skjótaðr**, *a.* stadd, komen. **-sókn**, *f.* tilsig av folk; aatsøknad. **-sóknarmaðr**, *m.* ein som tek paa ein annan, aatakar. **-spurning**, *f.* spur-nad. **-staða**, *f.* nærvære, hjelp; deiltaking i; aagang. **-staddr**, *a.* stadd, faren. **-stuðning**, *f.* **-stuðningr**, *m.* **-stoð**, *f.* hjelp, studnad.

atsugr, *m.* bora frekan *atsug til e-s*, hava graadig hug paa.

atsvif, *n.* tilhøve.

átt, *f.* = *ætt*.

átta, *num.* aatte. **áttandi**, *num.* aattande.

áttar-auki, *m.* auking av ætti. **-mót**, *n.* skyldskap. **-æksting**, *f.* øksling av ætti.

áttaskipan, *f.* skiping av himmelsæt-terne (nord, sud etc.).

áttatigi, **áttatíu**, *num.* aatteti.
áttbogi, *m.* ætflina, ættlegg.
attekinn, *a.* stadd, faren. **attekt**, *f.* tilstand.
áttfeðmingr, *m.* eitk. som er aatte famnar (helst umkring).
áttthagi, *m.* ættar-grend.
atti, *a.* trættekjár.
átti, *num.* aattande; *átti dagr jóla*, aattande dag jól. **áttján**, *num.* attan.
áttjándi, *num.* attande. **áttjansessa**, *f.* skip með 18 toftor.
átt-konr, *m.* ætting, skylding (poet.). **-leri**, *a.* vanætta.
áttmæltr, *a.* som hev 8 *mál*, eit i kvar verserad (um versemaal, sjaa *mál*).
áttniðjungr, **áttniðr**, **áttrunnr**, *m.* skylding, ætting.
áttroðr, *a.* paa aatteti (t. d. aar).
áttstafir, *m.* skylding, ætting.
áttstrendr, *a.* aattekanta. **áttugandi**, aattiane.
áttungr, *m.* I. ætting.
áttungr, *m.* II. aattandepart; aattung (aattandeparten av fylke eller bygd.) **áttungs-bændr**, *m. pl.* bønderne i ein aattung.
-kirkja, *f.* kyrkja for ein aattung.
áttvísi, *f.* ættarkunna.
átt-æringr, *m.* aattæring (baat). **-ærr**, *a.* með aatte aarar.
attqnn, *f.* bite, hoggtonn.
átubýfi, *f.* mat-stuld.
at-veizla, *f.* studnad. **-vérknaðr**, *m.* arbeid (med). **-vígi**, *n.* aatak; saar. **-vik**, *n.* I. umstöðor; aatferd. 2. aatvik, ettergjevnad. 3. aatak, aatsøknad. **-vinna**, *f.* arbeid; studnad; livberging. **-vinnulauss**, *a.* vanraadd. **-vist**, *f.* nærvære (helst ved ein strid, eit draap). **-vistarmaðr**, *m.* ein som hev vore með ved eit draap; deiltakar.
-yrða, *v.* (rð) gjeva ein vondord. **-yrði**, *n.* vondord.
átölulauss, *a.* som ikkje vert paatala.
áþekkr, *a.* lik (*e-m*). **áþéttarorð**, **áþéttisorð**, *n.* slengorð, krenkjande ord. **áþjá**, *v.* (áð) trælka, gjera til træl. **áþján**, *f.* trælking; plaaga. **áþjánarok**, *n.* trældoms-ok. **áþrætni**, *f.* trætta. **áþyngð**, *f.* tyngjing, nedtyngjing.
auð-, eit fyrefeste (præfiks) framfor perf.

part. og adjektiv, og som tyder at eitk. er lett, uvandt, snart aa gjera; t. d. *auðfundinn*, lett aa finna; jfr. nyn. *auð-*.

auða, *f.* øyda, audn.

auð-bœnn, *a.* snarbeden. **-fenginn**, **-fengr**, *a.* snarfengen. **-fyndr**, *a.* snarfunnen. **-færr**, *a.* lett aa koma fram paa (eller fram til).

auðga, *v.* (að) gjera rik, rika.

auð-gætligr, **-gætr**, *a.* lett aa faa i; ring, veik.

auð-herbergi, *n.* rikt hus. **-heyrtr**, *a. n.* audhøyrtr, lett aa høyra. **-hóf**, **-hæfi**, (*-æfi*), *n.* rikdom.

auðigleikr, *m.* rikdom. **auðigr** (og *auðugr*) *a.* rik.

auðinn, *a.* auden, lagen, fastsett (etla) av lagnaden; bruka mest i neutrum: *auðit*; *e-m verðr e-s auðit*, ein er eitk. lage.

auð-kendr, *a.* audkjend, lettkjend. **-kenni**, *n.* kjennemerke. **-kenniigr**, *a.* audkjend, lettkjend. **-keyptr**, *a.* lett aa kaupa, udyrt. **-kumall**, *a.* veik, saar. **-kvaddr**, *a.* snarbeden.

auð-kvís, *f.* **-kvísi**, *m.* sjaa *aukvísi*.

auðkvæðr, *a.* vægjen, viljug.

auðkýfingr, *m.* rikmann.

auð-kymli, *f.* veikleik. **-látinn**, *a.* tydsleg, tyd. **-lattr**, *a.* lett aa telja fraa, stogga.

-legð, *f.* rikdom. **auð-ligr**, *a.* I. som ein kann øydeleggja; audsleg (poet.). 2. blid, sæl (um lagnad). **auð-maðr**, *m.* rikmann. **-mildingr**, *m.* gjev mild mann, gjevning.

auð-mjúkr, *a.* I. viljug, lett aa greida. 2. audmjuk. (*-liga*, *av.*). **-munaðr**, *a.* lett aa minnast. Fm. IV, 249. **-mýkja**, *v.* (*ht*) I. styra, tøyma. 2. audmykja. **-mýkt**, *f.* audmykt.

auðn, *f.* I. I. øyding; i *auðn*, i øyda. 2. audn, audleik, tomleik.

auðn, *n.* og *f.* II. audn, ubygd jord, rudning.

auðna, *v.* (að) upers. *e-s auðnar*, eitk. er lage, etla av lagnaden. **auðna**, *f.* I. lagnad; lukka; jfr. *audn*, lukka. Sogn.

auðna, *f.* II. øyda, skort.

auðnar-glutr, *n.* utøyding. **-hús**, *n.* hus paa ei audn (sjaa *auðn*, f. II); øydelus. **-maðr**, *m.* øydar, spillar. **-óðal**, *n.* ein øydd odel. **-sel**, *n.* hytta paa ei audn (sjaa *auðn* II). **-staðr**, *m.* øydestad.

audnu-bragð, *n.* lukka. Nornag. 78 5.

-lauss, *a.* lukkelaus. -maðr, *m.* lukkefugl.
-samliga, *av.* lukkeleg.

auð-næmiligr, -næmligr, *a.* som synest
lettlærd. -næmr, *a.* snarlærd, lettlærd.

auðr, *a.* auð, snaud, tom.

auðr, *m.* rikdom, nøgd. auðráð, *n.* nøgdi
av gods.

auð-ráðinn, *a.* lett aa tyda; lett styrð.
-ráðr, *a.* lettvik, viljug.

auð-rann, *n.* rikt hus. -ræði, *n.* rikdom.
-salir, *m. pl.* rike salar.

auð-sénn, *a.* auðsedd, lett aa sjaa. -skaddr,
a. lett aa skada (Eg. 321s). -skilligr, *a.*
uvand aa skyna, greid. -skreiðr, *a.* snar-
siglande. -skæðr, *a.* veik, saar. -sóttligr, *a.*
som synest lett aa taka eller naa. -sótttr, *a.*
lett aa taka eller naa; viljug.

auðstair, *m.* rikmann (poet.).

auð-sveipr, *a.* snarbeden. -sýna, *v.* (*nd*)
syna, peika ut. -sýnast, *v. r.* verta klaar. -sýn-
ligr, *a.* audsynleg, berrsynleg (*-liga, av.*).
-sýning, *f.* framsýning, utgreiding. -sýnn,
a. audsynt, lett aa sjaa. -sæligr, *a.* audsyn-
leg, tydeleg (*-liga, av.*). -sær, *a.* auðsedd,
tydeleg (*-sæliga, av.*). -trúa, -trúinn, *a.* god-
truen. -tryggi, *f.* godtruenskap. -tryggr, *a.*
godtruen, einfaldig. -þreiligr, *a.* lettvint.

auðufenginn, *a.* lettfengen.

auðván, *f.* von um lukka (poet.).

auð-velda, *v.* (*ld*) telja fært, segja at eitk.
er lett aa gjera. -veldaverk, *n.* lettvint ar-
beid, smaating (aa gjera). -veldi, *n.* lett-
vinna, lette. -veldligr, *a.* lettvint, vande-
laus (*-liga, av.*). -veldr, *a.* vandelaus, lett;
viljug (*-veldla, av.* Hom. 552).

auðvinr, *m.* gjev mild ven (poet.).

auðvirða, auðvirði, auðvirðiligr off. sjaa
auvirða etc.

auð-víss, *a.* lett aa skyna. -vitat, *a. n.*
lett aa vita. O. H. 16510.

auðæti, auðæti, *n.* sjaa auðhöf.

aufi, *interj.* au! öye meg!

aufúsa, *f.* 1. hug (paa, til). 2. takk,
takksemd; kunna *e-m* aufúsu, takka ein.

aufúsu-gestr, *m.* fagna-gjest. -lauss, *a.*
takklaus, utakksam. -orð, *n.* takking. -svipr,
m. blidlæte.

auga, *n.* 1. auga; bregða (eller leiða)
augum til *e-s*, kasta auga paa, skoda burt

paa; bregða augum í sundr, lata upp augo;
lata augum aptr, leggja atter augo; vara
e-m í augu, gjera ein evsam eller tvil-
raadug. 2. auga (paa kvernstein, terning
o. m.)

auga-bora, *f.* augnehola. -brá, *f.* braa,
augnehaar. -bragð, *n.* augnebragð, augnekast;
augneblink; augneglis, laattelögje. -bragð-
ligr, *a.* som varer berre ein augne-
blink; radig, som kjem straks. -gjöf, *f.*
auge-gaava. -karl, *m.* mjødmeskaal. -sjáldr,
n. augnagle, pupill. -staðr, *m.* augne-
hola. -steinn, *m.* augnestein. aug-brá, *f.*
= augabrá. -dapr, *a.* dimsynt, dimmøygð.
-lit, *n.* augleite, augnesyn. -ljós, *n.* augne-
syn; koma í *a.* koma til synes. -ljóss, *a.*
klaar, tydeleg. augna-bending, *f.* augnefærd,
augnekast. -bragð, *n.* = augabragð. -iagr,
a. vænøygð. -fullr, *a.* full av augo. -gaman, *n.*
gaman for augo. -kast, *n.* augnekast. -lag,
n. augnelag. -mein, *n.* augnemein, aug-illska.
-myrkvi, *m.* dimsyn. -sjáldr, *n.* = augasjáldr.
-skot, *n.* augnekast; augnemaal. -steinn, *m.*
augnestein. -sveinn, *m.* ein som tener hjaa,
leider ein blind. -tár, *n.* taara. -þungi, *m.*
svevn-tunge. -verkr, *m.* augneverk.

? augr, *m.* (skrive *ogr*) auger, ur (fisk).
Sebastes Norvegicus.

aug-sjáandi, *præs. partic.* som ser paa.
-sjón (og -sýn) *f.* augnesyn. -súrr, *a.* sur-
øygð. -sýnast, *v. r.* (*nd*) syna seg, verta klaar.
-sýnliga, *av.* synleg. -sýnn, *a.* klaar, tydeleg.
augurr (eller *ogurr*) *m.* eit slag klæde-
plagg.

auk, *av.* og *konj.* 1. som er att, yver-
laups. 2. ogso, òg, au (*aug*, Li. Sij.) 3. og.

auka, *v. st.* (ogso *að*) auka, ofsa; leggja
til: eykr *hqlfu*, det vert ein gong til so stort.

auka-gerð, *f.* tarvløysa, „sjavvild“. -blutr,
m. auke, aukemun; at aukahlut, umfram det.

aukan, *f.* auking. aukanafn, *n.* aukenamn,
uppnamn. aukandligr, *a.* rikleg. aukasmíði,
aukaverk, *n.* tarvlaus gjerning.

auki, *m.* auke; tidn (sæde av dyr); av-
kjøme; grøde; rentor; styrke.

auk-nefna, *v.* (*nd*) kalla ein med upp-
namn. -nefni, *n.* uppnamn; utnemne.

aukning, *f.* auking; aukning *fræs*, tidn
(sæde av dyr).

aukr, *m.* auke; *at auk*, dessutan.

aukvisi, *m.* (ogso *auðkvisi*) avrak i ei ætt, stakar.

auma, *f.* medynk; *sjá aumu á e-n*, tykja synd i, vaarkunna ein. **aumhartaðr**, *a.* hjartemjuk, medynksam. **aumingi**, *m.* arming, stakar. **aumka**, *v.* (*að*) ynka. **aumkan**, *f.* ank, klagning. **aumleikr**, **aumligleikr**, *m.* stakarsdom, naudardom. **aumligr**, *a.* aumleg, syndleg (*-liga*, *av.*). **aumr**, *a.* aumleg, ulukkeleg, fatig. **aumstaddr**, *a.* ille faren, ille stadd.

aur- finn me i handskrifterne ofte i staden for det meir vanlege *ør-* i samansetningar, t. d. *aurvasa*, *a.* for *ørvasa* (ovgamall). Slike ord er her upptekne under *ør-* eller sideformi *or-*.

aura-burðr, *m.* jordleiga, avgift av leigd jord. **-dagr**, *m.* betalingsdag. **-gnótt**, *f.* nøgdi av gods. **-lag**, *n.* penge-verde, varetakster. **-lán**, *n.* gaava i gods. **-lógan**, *f.* pengeøyding. **-lykt**, *f.* betaling. **-skortr**, *m.* pengeskort. **-stefna**, *f.* møte til betaling. **-taka**, *f.* det aa taka mot betaling. **aur-borð**, *n.* andre bordet fraa kjølen. **-falr**, *m.* fal eller holk paa den attare enden av eit spjotskaft. **-gata**, *f.* grusveg, aurveg. **-glasir**, *m.* gullring; *Eir aurglasis*, kvende (Edda).

aurigr, *a.* full av driv (væta).

aurr, *m.* væta; vaat sand; aur.

aurriða-net, *n.* aure-net, auregarn. **-vél**, *f.* vel, greida til aa fanga aure. **aurriði**, *m.* aure (fisk).

aur-skór, *m.* hesteko. **-skriða**, *f.* jord-skrida.

ausa, *v. st.* 1. *ausa* (*e-u*); *ausa barn vatni*, ausa vatn paa barnet. 2. spennaa, ausa (um hestar). **ausa**, *f.* ausa. **ausker**, *n.* auskjer, ausfat.

ausla-bót, *f.* -*gjöld*, *n. pl.* skadebot.

ausli, *m.* sjaa *auvisli*.

austan, *av.* 1. austan, fraa aust (soleis ogso fraa Norig til Island, motsett: *utan*). *fyrir austan*, *præp.* austanfor (med akk. og dativ). 2. aust, auster, i aust. 3. austanfor (med gen.).

austanferð, *f.* ferd austanfraa. **-koma**, *f.* koma austanfraa. **-maðr**, *m.* mann austanfraa. **-veðr**, *n.* austanvér. **-verðr**, *a.*

som vender mot aust; *um a.* austanvert av. **-vindr**, *m.* austanvind.

austarr, *av. komp.* (*austast*, *sup.*) austarleg (*-arlíga*, *av.*).

aust-firðingr, *m.* mann fraa austfjordarne (paa Island). **-firðir**, *m. pl.* austfjordarne (paa Island). **-firzkr**, *a.* som eig heime i austfjordarne.

austker, *n.* = *ausker*.

aust-maðr, *m.* austmann, ein som bur i aust (paa Island og Orknøyarne ein mann fraa Norig).

austmál, *n.* sjaa *austrmál*.

austr, *m.* (*gen. sing. austrs*) auster, ausing; auster, ausevatn.

austr, *n.* auster, aust, austerætt. **austr**, *av.* auster, aust; *austr* vart bruka um stemna fraa stader nordanfjells og vestanfjells til stader sunnanfjells; soleis for dei fraa Nidaros *austr til Óslóar*.

austr-átt, *f.* = *austrætt*. **-biti**, *m.* tverbjelken (biten) ved ausromet i skip.

austrfarar-knorr, *m.* **-skip**, *n.* knorr, skip som sigler i *austrferð*.

austr-ferð, **-fjör**, *f.* ferd til landi i aust, austerferd. **-halfa**, *f.* austsida, austparten; *austrhalfa heimsins*, Asia; austerlandi. **-hólfupjóð**, *f.* folk i austerland. **-kendr**, *a.* austleg, austrøn. **austr-ligr**, *a.* austleg. **austr-lönd**, *n. pl.* austerlandi.

austrmál, *n.* tidi til aa ausa skipet, austertid.

austroka, *v.* (*að*) øyda burt (*e-u*).

austrríki, *n.* rike som ligg i aust (um India, Russland off.)

austrrúm, *n.* ausrom.

austrvegr, *m.* austkanten; landet i aust, øystresjölendi (austerveg), ogso um austerlandi.

austrvegs-konungr, *m.* konge i austerlandi. **-maðr**, *m.* mann fraa øystresjölendi. **-ríki**, *n.* rike i austerlandi.

austr-vindr, *m. pl.* aust-vendar (folk fraa Aust-Vendland). **-ætt**, *f.* austerætt, austkanten.

austrønn, *a.* austrøn; som kjem austanfraa, t. d. *a. víðr* (paa Island) timber austanfraa, fraa Norig.

áustskota, *f.* auskjer (jfr. nyn. *skota*, mjølskovl).

au-virða, *v.* (*rð*) svivyrða, avhalla. **-virðast**, *v. r.* gjera seg til stakar. **-virði**, *n.* (og **-virð**, *n.*) 1. lyting, skade. 2. stakar; jfr. nyn. *auðvyrde*, *n.* eitkvart vanvyrdelegt, veikt. **-virðiligr**, *a.* stakarsleg. **-virðismaðr**, *m.* stakar, vanmenne. **-virðskapr**, *m.* stakarskap.

auvisli, *m.* skade; skadebot.

ávalt, *av.* alltid, i einu.

ávanr, *a.* som vantar, vantande; *e-s er ávant*, eith. vantar. **ávarðr**, *a.* kjær. **ávarp**, *n.* gissing, skyn.

ávaxta, *v.* (*að*) gjera bateleg, fruktberande, dyrka (jordi); **ávaxtast**, *v. r.* øksla seg, veksa til. **ávaxta-lauss**, *a.* 1. voksterlaus, fruktlaus, skrinn. 2. rentefri. 3. umaateleg. **-ligr**, *a.* bateleg. **ávaxtan**, *f.* tilvokster. **ávaxtar-samligr**, **-samr**, *a.* voksterrik, bateleg, lensam. **-tími**, *m.* haust-tídi. **-tíund**, *f.* tiend av aarsavlingi og onnor inntekt. **ávaxta-samligr**, **-samr**, *ofl.* sjaa *ávaxtar*-.
ávaxt-lauss, **-samligr**, **-samr**, sjaa *ávaxtar*-.
áveiðr, *f.* elvefiske.

áverk, *n.* 1. arbeid. 2. valdsverk, líkamsskade. **áverka-bót**, *f.* bot for uloglegt arbeid paa annan manns jord. **-drep**, *n.* hogg eller slag som saarar. **-maðr**, *m.* ein som saarar einkvar med hogg eller slag, skadevaldar. **-mál**, *n.* sak um líkamsskade. **áverki**, *m.*

arbeid med eith., jordarbeid; uloglegt arbeid og utvinning (paa annan manns jord); misgjerning, valdsverk. **áverkr**, *m.* arbeid, mest um husevøling.

áviðris, *av.* mot vinden. **ávíga**, *a.* som misser flest folk i ein strid. **áviljaðr**, *a.* viljug til, huga paa. **ávinna**, *v. st.* hava bate av. **ávinningr**, *m.* vinning, avdraatt, bate. **ávint**, *a. n.* aavint, mødesamt.

ávísa, *v.* (*að*) vísa paa, peika paa. **ávísan**, *f.* tilvisning.

ávít, *n.* vondord, skjenn, aamæle. **ávíta**, *v.* (*að*) refsas, skjenna paa. **ávíta**, *a.* kjend med, vis med eith. (*e-s*). **ávítalauss**, *a.* ulasteleg. **ávítall** (og **ávítull**) *m.* merke som gjev greida paa eith.

ávítan, *f.* refsing, skjenn. **ávítanarorð**, **ávítaorð**, *n.* refsande ord, aatal. **ávítsamligr**, *a.* lastande, som er verd refsing. **ávítsamr**, *a.* streng, lastesjuk.

ávæni, *n.* líkjende, von til.

ávqxtr, *m.* aavokster, grøða, vokster, frukt; avdraatt (paa ein garð); renta; avkjøme.

ax, *n.* aks. **-helma**, *f.* kornstraa med aks.

axla, *v.* aksla, lyfta upp paa oksli.

axlar-bein, *n.* akslebein, herdebein. **-liðr**, *m.* aksleled. **axl-byrðr**, *f.* byrd som ein ber paa akslerne. **-hár**, *a.* som rekk til akslerne.

axull, *m.* Kgs. Br. 107,6 sjaa *qxull*.

ay, *interj.* = *auvi*.

B.

bað, *n.* bad, varmt laug. **baðast**, *v. r.* (*að*) bada seg.

baðierð, *f.* bading.

baði, *konj.* baade (oftast: *bæði*). **baðir**, *pron. pl.* (*báðar*, *f.* *bæði*, *n.*) baae.

bað-kápa, *f.* badekaapa. **-kona**, *f.* badekona. **-lokr**, *m.* badebunad.

baðmr, *m.* tre; barm.

bað-stofa, *f.* badstova. **-stofugluggr**, *m.* glugg i badstovetaket.

baga, *v.* (*gð*) trykkja, hindra S. E. 282. (jfr. *bagga* Innh. *baga*, Fær.).

bagall, **bagalstafir**, *m.* bispestav.

baggamaðr, *m.* mann med ein pakke.

baggi, *m.* bagge, pakke.

bagi, *m.* motstandar (poet.).

baglaðr, *a.* krokut.

bágr, *m.* baage, motstand; *ferr í bágr með þeim*, dei vert usamde; *brjóta bágr við*, imót, setja seg mot; *þæra ór bági*, jamna

ei sak. **bágr**, *a.* baag, hinderleg. **bág-ráðr**, *a.* tverr, bæggen. **-rækr**, *a.* vand aa driva.

bak, *n.* 1. bak, rygg; hesterygg. 2. bak-sida; *á bak* (med dat.) attanfor; etter; sidan; *ríða at baki e-m*, sitja bak paa same hest.

bak, *av.* bak.

baka, *v.* (*að*) baka; steikja; baka, verma, gnika; *bakast*, *v. r.* baka seg.

baka, *f.* flesk.

bakara-meistari, *m.* bakarmeister. **-oin**, *m.* bakaromn. **bakari**, *m.* bakar.

bak-bit, *n.* baktale. **-bítari**, *m.* baktalar.

-borð, *n.* **-borði**, *m.* bakbord (paa skip).

-borinn, *a.* bakvend, ulagleg. **-byrðingr**, *m.* mann paa bakbord sida, bakbordsmann.

-byrðr, *f.* ryggbyrd. **-eldargerð**, *f.* arbeid ved *bakeldr*. **-eldr**, *m.* eld til aa baka seg ved.

bak-fall, *n.* 1. fall attyver; halling attyver medan ein ror. 2. fall av hesten.

3. bakslag, aatak attanfraa. **-ferð**, *f.* at ein set seg paa hesteryggen. **-ferla**, *v.* (*að*) driva, reka attende. **-hlutr**, *m.* baklut (av kroppen).

-hverfast, *v. r.* snu ryggen til. **-jarl**, *m.* bakslag, aatak attanfraa.

bakka-kolfr, *m.* butt pil (aa skjota til maals med). **-stokkar**, *m. pl.* bakkestokk, underlag for skipet medan det vert bygt.

bakki, *m.* 1. bakke, hall. 2. bakke, mark. 3. bakke (paa kniv og dlkt.). 4. skybakke, bakke.

bak-klæði, *n.* tjeld til aa klæda vegggen med. **-lengja**, *f.* ryggaal, ryggstrimel av hud.

-máll, **-málugr**, *a.* baktalande. **-mæla**, *v.* (*lt*) baktala, vanropa, lasta paa baket (*e-m*).

-mælgj, *f.*

-mæli, *n.* baktale. **-mælismaðr**, *m.* baktalar.

bákn, *n.* teikn, vitring. **bákna**, *v.* (*að*) gjera eit teikn, vitta med handi; *b. vápnun til e-s*, vitta (svinga) med vaapni til ein.

bak-sárr, *a.* ryggsaar. **-setja**, *v.* (*tt*) vanvyrda. **-skyrta**, *f.* bakstykke i skjorta, bakskjorta. **-slag**, *n.* **-sletta**, *f.* **-slettr**, *m.* bakslag, aatak attanfraa. **-stakkr**, *m.* bakstykke i kufta.

bakstokkar, *m.* = *bakkastokkar*.

bakstr, *m.* (*gen.* *bakstrs*). 1. bakster, baking, steikjing. 2. upphiting, baking, gniking. 3. bakster, brød; kyrkjebrod. 4. deig.

bakstr-brauð, *n.* baka brød. **-buðkr**, *m.*

eskja til kyrkjebrod. **-eldr**, *m.* bakstereld; eld til aa baka seg ved. **-hús**, *n.* hus til aa baka i, bakarhus. **-jarn**, *n.* baksterjarn (til kyrkjebrod). **-kona**, *f.* baksterkona. **-ofn**, *m.* bakaromn. **-sveinn**, *m.* svein som bakar brod.

bak-vana, *a.* klar i ryggen. **-verkr**, *m.* ryggverk.

bakverpast, *v. r.* (*pt*) snu ryggen til (*við e-u*).

bál, *n.* eld; baal, stor eld; vedlad til baal. **bála**, *v.* (*að*) brenna paa baal.

baldikin, **baldrkinn** (og *baldrskinn*) *n.* silkety fraa Bagdad; tjeld eller duk av slikt ty.

baldinn, *a.* stormodig, trassig.

baldr, *a.* = *ballr* (poet. Hamd. 25).

baldr, *m.* i sms. hovding (poet.).

baldrast *v. r.* (*að*) bala, kava; jfr. *nyn.* *baldra*, staaaka.

bálfgr, *f.* likbrenning, baalferd.

bali, *m.* bale, jamn bakke fram med strandi.

balkabrot, *n.* brot paa ein gardbolk, gjerdebrot. **balkarlag**, *n.* eit versemaal (blanding av *fornyrðalag* og *dróttkvæðr háttr*).

balkr, *m.* sjaa *bolkr*.

balla, *v.* (*að*) balla (saman).

ballr, *a.* fæl, faarleg, ageleg. **ballriði** (*baldríði*) *m.* ein ageleg ridar.

balsamr, *m.* balsam. **balti**, *m.* björn (poet.).

bamla, *v.* (*að*) tulla saman? Bós. 520.

bana, *v.* (*að*) drepa, bana (*e-m*). **banablóð**, *n.* blodet av ein som vert drepen (baneblod).

-dagr, *m.* (og *-dægr*, *n.*) daudedag. **-drykkr**, *m.* banedrykk. **-hogg**, *n.* banehogg, daudhogg.

-maðr, *m.* banemann. **-orð**, *n.* tidend um lauden, daudarord; draap;

bera b. af e-m, drepa ein. **-ráð**, *n.* upplagd raad um aa drepa ein; *veita e-m b.* leggja upp raad um aa drepa einkvar.

-sár, *n.* banesaar, ulivssaar. **-skot**, *n.* baneskot.

-sótt, *f.* banesott, banebeig. **-spjót**, *n.* spjót som drep; *berast b.* staa kvarandre etter livet.

-tilræði, *n.* aatak som vert ein til bane. **-þúfa**, *f.* tuva som vert til bane.

band, *n.* binding, band; skyldnad; *bönd*, *pl.* gudarne. **banda**, *v.* (*að*) svinga med handi.

bandamaðr, *m.* lagsmann (i eit lag av samansvorne). **bandingi**, *m.* fange. **bandvetlingr**, *m.* band umkring handlederne mot kulden, vevlung.

banel, *n.* fana, merke.

bang, *n.* staak, banking. **banga**, *v.* (*að*)

banka (*á dyrr*). **banghagr**, *a.* hag med hamar og øks.

bani, *m.* daude, bane; banemann.

bann, *n.* 1. forbjoding, forbod; hindring; *skakkr at banni*, halt til forhindring o: so dei lyt stána. *Hým*. 37. 2. bann, bannstoyting; bannsetjing.

banna, *v.* (*að*) forbjoda; meinka ein eitkvart (*e-m e-t*); banna, bannstoyta. **banna**, *f.* bannstoyting. **bannaðr**, *m.* bannan, *f.* bannstoyting. **bannanarorð** (og *bannaðar-orð*) *n.* banning, vaabøn.

bann-bql, *n.* bannstoyting. **-føra**, *v.* (*rð*) bannsetja. **bannsácellir**, *n.* bannsetjing. **bann-atkvæði**, *n.* bannsdóm, *m.* bannsetjingsdom; bannsetning. **bannsetja**, *v.* (*tt*) bannsetja; bannstoyta. **bannsetning**, *f.* bannsetjing. **bannsettligr**, *a.* fælsleg, styggjeleg. (*-liga*, *av.*). **bannsettr**, *a.* bannsett; bannstoytt. **bannslýsing**, *f.* bannlysing. **bannspína**, *f.* bannsetjings-straff. **bannsspjót**, *n.* bann-straale. **bannssøk**, *f.* sak som det er bannsetjings-straff for. **bannssverk**, *n.* misgjerning som ein vert bannsett for. **bannsyngja**, *v.* *st.* bannsetja. **bannsqr**, *f.* bannstraale.

ban-orð, *n.* = *banaorð*. **-vænligr**, **-vænn**, *a.* nær dauden, feig; livhætt, faarleg for livet.

bára, *v.* (*að*) baara, bæra, verta baaregang. **bára**, *f.* baara, bylgja, alda.

barar (og *barir*) *f.* *pl.* baar; likbaar; likseng.

barátta, *f.* slag, slagsmaal, strid; plaaga; *jfr.* *nyn.* *baraatta*, staak. **barátu-fullr**, *a.* stridsam. **-maðr**, *m.* stridsmann. **-samr**, *a.* stridsam.

barbérr, *m.* barbér, rakar.

barð, *n.* bard, kant, brot (t. d. hattebrot); understemme, stamn (paa farkost); skjegg.

barða, *f.* eit slag øks.

bardaga-búinn, *a.* budd til bardage; *jfr.* *nyn.* *barbuc*, *a. n.* (Ross). **-frest**, *f.* frest, drygjing med eit slag. **-fullr**, *a.* stridsam. **-fýst**, *f.* stridshug. **-gjarn**, *a.* stridshuga.

-guð, *n.* stridsgud. **-gyðja**, *f.* strids-gudinna. **-laust**, *av.* utan strid. **-list**, *f.* krigskunst. **-lykt**, *f.* endelykt paa eit slag. **-maðr**, *m.* stridsmann. **-stei**, *n.* tid til slag, til strid. **-stefna**, *f.* stemna til strid. **bardagi**, *m.* bardage, slag, slagsmaal, strid; plaaga.

barðhvalr, *m.* eit slag kval. (Physeter?)

barði, *m.* 1. eit slag herskip. 2. eit slag fisk (poet.). 3. skjold (poet.).

barkakýli, *n.* barkekyla, halskula. **barki**, *m.* I. barke, vèrstrupe.

barki, *m.* II. storbaat.

barklauss, *a.* borklaus.

barlast, *v.* *r.* (*að*) kava seg fram.

barlak, *s.* bygg.

barma, *v.* (*að*); *b. sik*, barma seg, bera seg.

barmi, *m.* brór. Edd. M.

barmr, *m.* barm, midten av ei not i sjøen; kant, bard. **barmtog**, *n.* draattartog (til aa drağa ei not i land med).

barn, *n.* barn; unge (av dyr); mannsbarn, menneskje. **barna**, *v.* (*að*) gjera fremmeleg; *børnuð*, *partic.* barna, med barn.

barna-born, *n.* *pl.* barneborn. **-eldi**, *n.* barneavling. **-føeri**, *n.* barnefora, barneverk. **-kensla**, *f.* det aa verta utlagd som barnefår.

barnaðr, *m.* barnalder. **barnaleikr**, *m.* (og *barnleikr*) barneleik.

barnalinn, *a.* barnfødd. **barna-mál**, *n.* barnesak, smaating. **-messa**, *f.* barnemessa, 28de desember. **-vípur**, *f.* *pl.* barnespel. Ark. XIII, 370.

barna-beri, *a.* fremmeleg. **-burðr**, *m.* barnføding. **-bærr**, *a.* barnkjemd. **-dómr**, *m.* barndom.

-eigandi, *m.* ein som hev barn. **-eign**, *f.* (ogso *barnaegign*, Sn. E. I. 114), barneign, det aa hava barn.

-eskja, *f.* barnska, barndom. **-faðir**, *m.* barnfår. **-fóstr**, *n.* barnfostring.

-fóstra, *f.* fostermór; *jfr.* *nyn.* *barnfostra*, barnegjenta. **-fóstri**, *m.* fosterfår. **-fóstrlaun**, *n.* *pl.* **-fulga**, *f.* betaling for barnfostring.

-fullr, *a.* fremmeleg. **-føddr**, *a.* barnfødd. **-føði**, *n.* fødestad.

-getnaðr, *n.* barnføding; *fá b.* verta fremmeleg. **-gæla**, *f.* barnerim, barnetull. **-lauss**, *a.* barnlaus.

-leysi, *n.* barnløysa. **barnligr**, *a.* barnsleg.

barns-aldr, *m.* barndom. **-bein**, *n.* barnsbein; *frá blautu barnsbeini*, fraa ein var eit

blaatt barn. **-fylgja**, *f.* etterløysn. **-hvitill**, *m.* kvitel i ei barneseng.

barn-skikkja, *f.* barnekaapa. **-skírn**, (*-skírsl*) *f.* barneskírsl, barnedaap. **-skírnar-orð**, *n.* barnedaaps-ordi.

barns-móðir, *f.* barnmôr; prestefrilla. **-sótt**, *f.* fødeflagor; sengferd; *taka b.* faa barnvondt, fara i seng.

barnstokkr, *m.* namn paa ein apall i Volsung hall. **barnsverkr**, **barnsýkir**, *m.* = *barnsótt*.

barn-sæll, *a.* lukkeleg til aa faa born. **-sæng**, *f.* barnseng. **-teitr**, *a.* glad som eit barn. **-ungr**, *a.* barn-ung, ung som eit barn. **-æska**, *f.* barnska, barndøme.

báróttir, *a.* baarut, ruklut.

barr, *n.* 1. bar (paa gran, fura). 2. bygg; *Hugin's barr*, lik. 3. tre.

barr, *a.* ferdug, budd (poet.).

barr-axlaðr, *a.* høgherda? **-skeptr**, *a.* langskjefit.

barrún (og *barún*) *m.* baron. **barrúnia**, *f.* baroni.

barsmið, *f.* slag; slagsmaal.

bárstórr, *a.* baarestor (um sjøen); *er bárstórt*, det sjøar.

bartholomæusmessa, *f.* bardsvoka (24de august).

báru-brot, *n.* baare-kloyving **-fall**, *n.* baaregang, sjøburd. **-skot**, *n.* baare-ag, baaregang. **-stormr**, *m.* storm med store sjøar. **-stórr**, *a.* = *bárstórr*.

barviðri, *n.* barvêr, drivvêr.

bása, *v.* (*að*) bæsa, setja paa baas. **báshella**, *f.* helle-vegg millom tvo baasar.

basinn, *m.* base, kjørr (av vider, eine odl.)

basmir, *f.* *pl.* (eig. basmer) vev? (poet.).

báss, *m.* baas.

bassi, *m.* bjørn; *jfr.* *nyn.* *basse* um bjørn, i reglor. *Tel.* Sæt.

bast, *n.* bast (helst av lind); bastereip. **basta**, *v.* (*að*) basta, binda med bast.

bastarðr, *m.* 1. frilleson. 2. eit slag ty.

bastari, *m.* bastbindar.

bast-bleikr, *a.* bleik som bast. **-lína**, **-taug**, *f.* bastelina, bastetog. **-vesæll**, *a.* mykje vesall. **-øx**, *f.* eit slag øks.

basún, *m.* basun.

bátatíund, *f.* tíend av baatar,

bátfestir, *f.* fester, landtog.

bati, *m.* bate, betring; vinning.

bát-kona, *f.* kvende som ror ein baat.

-lauss, *a.* baatlaus. **-leysi**, *n.* baatløysa.

-maðr, *m.* mann som ror ein baat.

batna, *v.* (*að*) batna, besna, verta betre.

batnaðr, *m.* batning, betring.

bátr, *m.* baat; *ausa bát sinn*, ausa baaten (ogso um aa lata vatnet). **báts-borð**, *n.* baatkant; *rip.* **-farmr**, *m.* baatfarm. **-haki**, *m.* baatshake.

bát-skip, *n.* baat. **-stafn**, *m.* baatstamn. **-tog**, *n.* fester. **-øx**, *f.* liti øks.

bauga-brot, *n.* *pl.* stykke, brot av ringar. **-maðr**, *m.* skylding som hev rett til aa taka eller er skyldug til aa betala bot for draap (etter Frostatingslog til og med trimenningar paa mannsida, etter Gulatingslog til og med systkinborn). **-skipti**, *n.* skifte, utbyting av bøterne for eit draap. **-tal**, *n.* upprekning av bøterne i draapssaker.

baug-bót, *f.* bot for manndraap. **-broti**, *m.* raust, gjev mild mann. **-bøtandi**, *m.* ein som betalar bot. **-eiðr**, *m.* eid ved den heilage ringen paa altaret i hovet, ring-eid. **-gildi**, *n.* bot for manndraap; dei skyldfolki som bøterne for eit manndraap vedkjem.

-gildingr, **-gildismaðr**, *m.* = *baugamaðr*. **-gildir**, *a.* 1. verna av logi, so krenkjing vert straffa med bot (*baug*). 2. gild, godkjend (um betalings-vara).

baugr, *m.* 1. ring, helst av gull og sylv, bruka til betaling; *baug*, rund kant. 2. bot til kongen (= 12 øyrar = 1½ mark).

baug-reið, *f.* vegtilsyn (eig. riding med ringar).

-rýgr, *f.* kvende som hev rett til bot eller skyldnad til aa betala bot. **baugshelgi**, *f.* verning um ein person, so at den som gjer honom mein, lyt betala bot (*baug*) til kongen.

baug-pak, *n.* tilleggsbot. **-þiggjandi**, *m.* ein som tek bot for draap (*baug* 3).

-variðr, *a.* ringprydd.

bauka, *v.* (*að*) bauka (i jordi), rota, grava.

baula, *f.* ku. **baulu-fall**, *n.* kuskrott, nautsfall.

baun, *f.* bauna. **bauna-løgr**, *m.* baunesupa. **-reitir**, *m.* lite jordstykke til baunor, baunereit.

bauta, *v.* (*að*) slaa. **bautadarsteinn**,

(ogso: *bautarsteinn, bautasteinn*) *m.* bauta-stein.

bæzt, *av.* = *bezt*. **bæztr**, *a. sup.* = *beztr*.

beðja, *f.* kona, gift kvende.

beðmál, *n.* samrøða i sengi, sengrøða.

beðr, *m.* (*beðjar; beðir*) beð, underseng, bolster. **beðset**, *n. pl.* sessarne aat domsmen-nerne paa bymøtet. **beðseti**, *m.* domsmann (*paa bymøtet*).

Beiaraland, *n.* Baiern.

beida, *v.* (*idd*) krevja, kveda paa, beda um; *beida e-n e-s*, beda ein um eittkvart; *beidast*, *v. r.* beidast, beda um. **beiding**, *f.* beiding, bøn. **beidni**, *f.* bøn; hug, gir. **beidning**, *f.* gir, traadom. **beidull**, *a.* beidall, kravsam.

beimar, *m. pl.* menner, hermenner.

bein, *n.* 1. bein, knok; *lata ganga með beini*, fara fram paa det hardaste; *bera beinin*, lata livet. 2. bein, fot.

beina, *v.* (*nd*) 1. beina, retta. 2. setja i gang, faa fram, freimda. 3. beina, hjelpta; *beina at, til (með e-m)*. **beina-bót**, *f.* beine som gjer det hyggjeligare for ein gjest, gjestegleda.

beina-færsla, *f.* beinflytjing, det aat daud manns bein vert flutt fraa ein nedlagd kyrkjegard til den nye. **-hrúga**, *f.* beindunge. **-lag**, *n.* beinlega, grav.

beina-maðr, *m.* ein som der er beine i, hjelpesmann. **-spell**, *n.* det som spiller, øydelegg gjeste-hygga, glede-spille. **-þurfi**, *a.* som treng beine eller hjelp.

beinavatn, *n.* vatn som det hev lege helgenbein i.

bein-brjóta, *v. st.* beinbrjota. **-brot**, *n.* beinbrot. **-fastr**, *a.* *beinfast sár*, saar som gjeng til beinet. **-fiskr**, *m.* verdlaus fisk. **-gjoð**, *n. pl.* pengebot for saar som riv laust bein. **-groinn**, *a.* grodd fast til beinet. **-hogg**, *n.* hogg som gjeng til beinet.

beini, *beinir*, *m.* beine, hjelp; gjestmilda. **beini-samr**, *a.* beinsam, hjelpsam. **-semi**, *f.* beinsemd, hjelpsemd.

bein-knúfa, *f.* knoka, beinknok. **-kross**, *m.* kross av bein. **-lauss**, *a.* beinlaus.

beinleidis, *av.* beinleides, beint fram.

beinleiki, *m.* beine, gjestmilda.

beinn, *m.* eit slag tre.

beinn, *a.* bein, rett, rak; lett, uvand beinsam, hjelpsam.

bein-skeyti, *f.* og *n.* det aa vera bein-skøyt, skjota beint. **-skeytr**, *a.* bein-skøyt, visshov.

beinslittr, *m.* bein-lit (kvit).

beinstórr, *a.* beinstor, med store bein.

beint, *av.* beint, rett, rakt; nett, netupp; *sup. beinsta*, beinsta, beinast.

beinverkr, *m.* beinverk, verk i beini.

beinvíðr, *m.* beinved (flæx).

beinvøxtr, *m.* beinvokster.

beiska, *f.* beiskleik. **beiska**, *v.* (*að*) gjera beisk; *beiskast*, *v. r.* beiskna. **beiskleikr**, *m.* beiskleik, illskap; motgang. **beiskligr**, *a.* beiskleg (*-liga*, *av.*). **beisklundaðr**, *a.* beisklynd, illvoren. **beiskr**, *a.* beisk, uhugleg, bitter; arg, harm.

beit, *n.* farkost, skip.

beit, *f.* 1. beite, beiting. 2. beit, ring omkring kanten paa eit kjerall.

beita, *f.* beita, agn.

beita, *v.* (*tt*) 1. beita, faa til aa bita (*beita sverði*); gjeva ein (*e-m*) eitk. (*e-t*) aa bita. 2. beita, færa krøter paa beite, bruka til beite (*beita engi*). 3. beisla; beita, setja hest for vogn, slede eller plog. 4. beita, bauta upp mot vinden (*beita skipi*). 5. veida med hauk eller hund (*beita haukum*). 6. heimsøkja; *beita e-n brogðum*, lura, krok-taka ein.

beitarmaðr, *m.* ein som leiger beite.

beittfiskr, *m.* (eig. agnfisk) verdlaus fisk.

beiti, *n.* beite.

beitiáss, *m.* spristake, stong til aa spana ut nêre-kanten av seglet, naar ein beiter i sigling.

beiting, *f.* beiting (*paa mark; i sigling*).

beitingamál, *f.* sak um beiting. **beittiteigr**, *m.* beitateig, teig til beite.

beittlostinn, *a.* med ring omkring kanten.

beitttr, *a.* beitt, kvass.

beizl, *n.* beizla, *f.* beisl. **beizla**, *v.* (*að*) beisla.

beizla, *f.* bøn; krav; jfr. nyn. *beisla*. Dal.

beizl-ál, *f.* beisl-taum. **-hringr**, *m.* beisl-ring. **-tamr**, *a.* tamd, van til beisl. **-taumr**, *m.* beisl-taum.

beizlumaðr, *m.* krevjar, bedar.

beja (og *bæja*) *f.* lekkja, kjetting.
bekkjargjöf, *f.* benkjegaava, gaava som brudgomen gjev brúri; sjaa *línfó*.
bekkjarkvern, *f.* kvern ved ein bekk, bekkjekvern.
bekkjarsettr, *a.* sett paa benk(jer).
bekkjast, *v. r.* (*kt*) stræva etter aa faa eitk. (*b. til e-s*); *b. til við e-n*, utykkjast med einkvar.
bekkjunautr, *m.* benkje-kammerat.
bekkklæði *n.* benkjeklæde, høgjende.
bekk, *m.* **I.** (gen. sing. *bekkjar* og *bekk*s; pl. *bekkir*) bekk, grov.
bekk, *m.* **II.** (gen. sing. *bekk*s og *bekkjar*; pl. *bekkir*) benk, pall; *úæðri bekk*, ringare benk beint imot den gjævaste, som husbonden sat i; jfr. nyn. *aurbenk*.
bekk-skrautuðr, *m.* benkjepryda. **-þili**, *n.* benkjobord (poet.).
bekri, *m.* bekre, vêt, saudbuk.
beldni, *f.* styrløysa, trass.
belg-borinn, *a.* fødd med eit hovud som ein belg eller sekk. **-fláttr**, *m.* belgflaaling, belgfletting.
belgia, *v.* (*gð*) pusta upp, faa til aa pusna.
belgr, *m.* (-s; -ir). **1.** belg (av belgflaalt dyr). **2.** sekk av skinn, hit, pøk. **3.** smidje-belg.
bel, *n.* bel, beljing.
belja, *v.* (*að*) belja, rauta (um naut).
beljan, *f.* beljing.
bella, *v. st.* raaka; skada.
bella, *v.* (*ld*) gjera, faa til, ferda til (*e-u*).
bellibragð, *n.* ei rask bragd, karsstykke, pretta.
bellingr, *m.* belling, fetling, skinnet av foten paa eit dyr.
bellinn, *a.* prettefull.
beltadráttr, *m.* beltespenning.
belti, *n.* helte.
beltis-púss, *m.* pung som vert boren i beltet. **-sproti**, *m.* sprotte, spenne paa eit belte. **-staðr**, *m.* beltestad, mjaarygg.
ben, *f.* (-jar; -jar) og *ben*, *n.* **1.** stort faarlegt saar, banesaar. **2.** ben, lite saar.
bend, *f.* faarleg saaring.
benda, *v.* **I.** (*nd*) benda, bøygja; *benda*

boga, spenna bogen; *bendast*, *v. r.* bendast, stridast.
benda, *v.* **II.** (*nd*) vitra ein (*e-m*) um eitk. (*e-u*) med teikn, vitta; boda fyre, varsla.
benda, *f.* band.
bendi, *n.* bende, reip (t. d. umkring ei høyyrd).
bendill, *m.* bendel (kring kornband).
bending, *f.* teikn, vitring med teikn; fyrebod, vitring, varsl.
beneldr, *m.* sverd (poet.).
benja, *v.* (*að*) saara. **benja-lýsing**, *f.* lýsing um drepen manns saar. **-váttr**, *m.* vitne um drepen manns saar. **-vætti**, *n.* vitnesburd um drepen manns saar. **benlauss**, *a.* utan synlegt saar. **-logi**, *m.* sverd (poet.). **-rogn**, *n. pl.* saar-varsl. **-vöndr**, *m.* sverd (poet.).
benzl, *n.* bending, spenning (um hoge).
ber, *n.* (gen. pl. *berja*) bær.
bera, *v. st.* **1.** bera, færa, hava; upers. *berr e-t*, eitk. kjem fram; *e-n berr á haf út*, det ber til havs med ein; *berr raunir*, det røyneist. **2.** røyva seg; bera til, ganga fyre seg; høva; *berr illa*, det ber ille i veg; *bera sik*, berast, røyva seg; *lata berast*, gjeva upp; upers. *-henda*, timast; høyra til. **3.** bera, gjeva (*tré bera epli*); føda. **4.** bera fram, segja fram; *róg bærust milli*, vonde fiendslege ord vart borne imillom. **5.** bera vitnesburd um. **6.** bera, hava, hava inne; gaa med (t. d. *klæði*); tola. **7.** færa, leggja eitk. yver eller paa ein (*e-n e-u*); *bera e-n afl*, vinna yver ein; *bera e-n bqlvi*, gjera ein ilt; *bera e-n sqk*, leggja sak mot ein; *bera e-n baugum*, gjeva ein mutur; *verkjum borin*, yverteki, sjuk av verk; *viti borinn*, klok og vitug.
Med part. *á*: *bera e-n e-u*, gjeva ein rikleg; *bera vápn á*, yverfalla; *berr e-t á*, eitk. er tilstadar; *berast mikil á*, bera seg paa storvis. *af*: *bera e-t af e-u*, gjera ein fri for, verja ein mot eitk.; *berast af*, bera seg, tola; *bera af e-m*, ganga, vinna yver; upers. *berr af*, det ber av. *at*: *bera at*, *berast at*, bera til, henda; *bera sik at*, bera seg aat. *eptir*: *bera eptir*, hava. *frá*: *bera fraa*, skilja seg ut fraa, vera merkeleg.

fram: bera fram, bera fram, segja fram. *fyrir*: e-t berr fyrir e-n, eitk. berst fyre ein, sviv i hugen; berast e-t fyrir, koma paa. *i mót*: berr i mót, det ber til: saman; bera saman, bera saman; finna paa; upers. berr saman, det ber ihop; hender samstundes, er eins. *sundr*: berr sundr með e-m (pl.), dei skilst. *til*: bera til, driva, stóra til, gjera sitt til; upers. berr til, det ber til; berast til handa, bera til. *um*: bera um, hava tol. *undan*: bera undan, taka fri; berast undan, gleppa. *upp*: bera upp, bera fram; koma upp. *út*: bera út fé, setja til pengar. *við*: bera við, vera til hinder; líta við berast, hindra; lata vera; upers. berr við, det hender. *yfir*: bera yfir, ganga yver, vera likare enn; þat berr yfir, det kjem attaat; upers. berr yfir, det gjeng av seg.

bera, v. (að) berra, berka, gjera berr.
bera, f. bera, binna, bingsa.
ber-bakt, av. ríða b. rida berrbak, utan sál. **-þeinn**, a. berrfött. **-brynjaðr**, a. klædd med berr brynja (utan klæde utanpaa). **-dreymr**, a. sanndröymd.

berendi, n. hona, dyr som er ho av slaget.

berfé, n. hona, fé som er ho av slaget.

berfjall, n. björnfeld, björnhud.

berfætisbróðir, m. minorit (munk). **berfættr**, a. berrfött.

berg, n. fjell; berg. **berg-búi**, m. bergbue, bergrise. **-danir**, m. pl. bergfolk. **-hamarr**, m. berghamar. **-hlíð**, f. lid, fjellsida. **-hogg**, n. sjaa bjarghogg.

bergibiti, m. smakebite (sjaa *bergja*). **bergiligr**, a. bergeleg, umsynleg; huga paa. **berging**, f. smaking, njoting. **bergisamligr**, a. hæken, huga paa aa smaka. **bergja**, v. (gð) bergja, smaka (e-u, á e-u). **bergning**, f. smaking.

berg-nqs, f. bergnos, bergs-nev, fjellkant som stikk fram. **-rifa**, f. berggriva, bergskor, skorta. **-risi**, m. bergrise, bergtroll. **-skor**, f. bergskor, bergkluft. **-snqs**, f. = *bergnos*. **-tollr**, m. avgift for fugleveiding paa eit berg. **-vqrðr**, m. vakt umbord medan dei sigler, utkik.

berharðr, a. björnsterk.

ber-hqði, a. berrhovda. **-hogg**, n. eig.

ei stoda der det er lett aa faa hogg paa ein, berrhogg; *ganga i berhogg*, ganga fram ope og greidt.

berill, m. kjer (til vaatvaror).

berindis, av. openbert.

berja, v. (*barði*) berja, slaa; treskja; slengja; vanda; *berjast*, v. r. slaast.

berja, f. motlegg.

berjavín, n. bærvín, vín av bær.

berkja, v. (*kt*) skrøyta, kyta.

berkvikindi, n. hona, dyr som er ho av slaget.

ber-kyrtlaðr, a. klædd berre i kyrtel.

-leggjaðr, **-leggr**, a. berrleggja, med nakne leggjer.

berligr, a. I. berrleg, klaar (*-liga*, av).

berligr, a. II. *berligr blómstr*, bær-blomster.

berlingsáss, m. berling, tjukk stokk.

ber-málugr, a. berrmaalug, djervmælt.

-mæligi, **-mæli**, f. **-mæli**, n. djerv, endefram tale.

-mælsmaðr, m. djervmælt mann.

-mæltr, a. berrmaalug, djervmælt.

bernska, f. barnska, barndom. **bernsk-**

ligr (og *bernskuligr*) a. barnsleg, barnskan (*-liga*, av). **bernskr**, a. barn-ung; barnsleg, barnskan. **bernsku-aldr**, m. barnealder.

-bragð, n. barnebragd, barnevis; barnebrigde, barnestrik.

-maðr, m. barnskan mann, eit stort barn.

-ráð, n. barnski raad. **-tími**, m. barndomstid.

berr, a. berr, naken, snaud; synleg; *gera e-t bert*, openberra eitk.

berserkr, m berserk; kjempa. **berserks-gangr**, m. berserksgang, ras-sinne som stundom tok berserkarne.

bersi (og *bessi*) m. bjørnkall, bamse.

ber-skjaldaðr, a. skjoldlaus. **-syndugr**, a. som syndar openbert. **-sogli**, f. djerv, endefram tale. **bersoglisvísur**, f. pl. framtalande-visor. **bert**, av. bert, tydeleg.

beryrði, n. pl. = *bersogli*.

bessalqg, n. pl. ei log um festarmaal (for Viki).

bessi, sjaa *bersi*.

besti, n. beste, bast. **bestisíma**, n. bastetog.

betr, av. *komp.*; *best*, *sup.* 1. beter, best; *hafa betr*, hava best lukka. 2. lenger, meir, mest.

betra, *v.* (*að*) betra, gjera betre; *betrast*, *v. r.* betrast, batna. **betran**, *f.* betring. **betranligr**, *a.* betrande, som kann verta betre. **betrfedrungr**, *m.* ein som er betre enn får sin. **betri**, *a. komp.*; *beztr* (og *baztr*) *sup.* betre, best.

beygingr, *m.* reip, band?

beygja, *v.* (*gð*) bøygja.

beyglast, *v. r.* (*að*) bøygja seg.

beysta, *v.* (*st*) bøysta, slaa, dengja; *b.* *bakföllum*, ro med lange aaredrag.

beysti, *n.* skinka, flykkja; *jfr.* *nyn.* *bøyste*, kjøtstykke.

beyta, *v.* (*tt*) slaa.

beytill, *m.* red, avlelem (paa hest).

beztr, *av.* **beztr**, *a.* sjaa *betr*, *betri*.

biati, for *bjáti*, *n.* leid fylgja? *jfr.* *nyn.* *bjasta*, varsla ille. *Jæd.* *Dal.*

biblia, *f.* = *biflia*.

bið, *n. pl.* biing, venting; *góðr í biðum*, snild til aa bia (t. d. um kravsmann).

biða, *v. st.* **1.** bia, venta (*e-s* og *e-n*); *biða e-s ór stað*, bia paa same staden. **2.** timast, faa. **3.** bida, vera; *biðr e-t*, upers. det bid, finst; *hin fegrsta jungfrú er til beið*, den fagreste jomfru som beid.

biða, *v.* (*að*) bia, venta paa (*e-s*). **biða**, *f.* biing. **biðan**, *biðandi*, *f.* dveljing, drygging. **biðangr** (og *biðvangr*) *m.* venting, biestund.

biðill, *m.* bèle, friar.

biða, *v. st.* beda, bidja (*e-n*) um eitk. (*e-s*); *b. e-rrar*, beda um ei til kona; *biðja e-t ór*, beda at eitk. vert avteke; *biðjast undan*, beda seg undan.

bið-leika, *v.* (*að*) bia, gjeva seg tid. **-lund**, *f.* bidlund, bidtol, tolmod til aa bia. **-lundargóðr**, *a.* bidlundsam, tolmodsam til aa bia. **-lyndi**, *n.* **-stóll**, *m.* = *biðlund*. **-stund**, *f.* **-stundartími**, *m.* biestund, ventetid.

biðvangr, *m.* sjaa *biðangr*.

bifa, *v.* (*fð* og *að*) biva, skjelva; *bifast*, *v. r.* biva, skjelva; rikka seg.

bifilia, *f.* bok paa latin.

bifirstaup, *n.* (for *bjórstaup*) ølstaup. **bifirgstr**, *f.* regnbogen (eig. skjelvande veg).

bik, *n.* bik. **bika**, *v.* (*ar*) bika, bikbræda. **bikarr**, *m.* bikar, staup.

bikkja, *f.* bikkja, tik.

bikkja, *v.* (*kt*) faa til aa bikka, halla.

-bikkju-hvelpr, *m.* bikkjekvælp (skjellsord). **-sonr**, *m.* bikkjeson (skjellsord).

bikslitr, *m.* biklit, biksvart lit. **biksvartr**, *a.* biksvart.

Bil, *f.* ei gudinna som fylgjer maanen; *linnvengis bil*, kvinna (poet.).

bil, *n.* **1.** saar, veik stad. **2.** bil, tid.

bila, *v.* (*að*) bila, svigta, gjeva svigt; vanta; ogso upers. *e-n bilar e-t*, ein bilar (vantar) eitk. **bilbugr** (og *bilsbugr*) *m.* svigt, modlöysa.

bilda, *f.* eit slag pil.

bildr, *m.* bild, jarn til aadrating.

bildqr, *f.* pil med blad som ein bild.

bíllíi, *n.* ovlivnad; heiter ogso *bjlífi*.

billingsr, *m.* billing, tvilling (tilnamn).

billrögstr, *f.* regnbogen.

bilt, *a. n.* *e-m verðr bilt* (*við*), ein vert daatt med, ille ved.

(*bilæti*, *n.*) bilæte; *gen. pl.* *biláta*.

bimbult, *a. n.* *e-m er bimbult*, ein er uroleg.

binda, *v. st.* **1.** binda; binda um (t. d. saar); binda inn (t. d. bok); binda saman (korn, høg); *binda sætt*, gjera semja, forlik; *binda um sárt*, faa skade; *binda um heilt*, aka med heilo, halda seg fraa det som er faarlegt; *bindast í banns atkvæði*, faa paa seg ein banns-dom; *bindast bornum saman*, faa born saman; *binda sik í* (*undir*, *við*) binda seg til. **2.** *bindast*, styra seg, leggja band paa seg; *b. af* (*frá*) *e-n*, halda seg fraa.

bindendi (ogso: *bindandi*, *bindindi*) *f.* og *n.* fraahald, avhald. **bindendis-kraptr**, *m.* kraft til aa halda seg fraa mat eller drykk, avhalds-dygd. **-lauss**, *a.* styrlaus. **-maðr**, *m.* avhaldsmann. **-tími**, *m.* avhalds-tid.

bindlag, *n.* fletning, slyngning.

bingr, *m.* **1.** bing, avdeilt rom. **2.** seng.

birgð, *f.* björg, forraad av mat, fôr og dlkt.; *birgðir*, *pl.* turfter. **birgiligr**, *a.* bergeleg.

birgiskona, *f.* frilla.

birgia, *v.* (*gð*) hjelpa eink. (*e-n*). **birgr**, *a.* byrg, berga, hjelpen.

birkibeinn, *m.* birkebein.

birkinn, *a.* av bjørk, bjørke. **birki-raptr**, *m.* raft, stong av bjørk. **-viðr**, *m.* bjørkeskog.

birkja, *v.* (*kt*) berkja, avbarka.

birkja, *f.* byrkja, saven i bjørk.

birna, *f.* binna, bingsa, bera.

birta, *v.* (*rt*) 1. byrta, gjera bjart; *birta blinda*, gjeva blinde syn; *birta ræðu*, tala klarare. 2. syna, visa, openberra; kunn-gjera (um loger); *birtast*, *v. r.* syna seg. **birta**, *f.* bjart lit; bjartleik, glans. **birtari**, *m.* utgreidar, ein som opplyser. **birti**, *f.* bjartleik, glans. **birting**, *f.* byrting, opplysning, openberring. **birtingafíð**, *f.* openberrings-tid. **birtingr**, *m.* eit slag fisk; *jfr.* *nyn.* *sjobyrtning*, eit slag ljós sjø-aure.

biskup (og *byskup*) *m.* bisp. **biskupa**, *v.* (*að*) konfirmera, daapfesta. **biskupa-iundr**, *m.* -mót, *n.* bispemote. **biskupan**, *f.* konfirmasjon, daapfesting. **biskupa-skipan**, *f.* innsetjing i øvsteprest-embættet. **-þing**, *n.* bispe-ting.

biskupligr, *a.* bispeleg (*-liga*, *av.*). **biskups-búningr**, *m.* bispebunad. **-búr**, *n.* bud (liti stova) som bispen kann bruka. **-dómr** (ogso *biskupdómr*) *m.* bispe-embætte; bispedøme; bispetid. **-dømi**, *n.* bispedøme. **-efni**, *n.* bispeemne som er utvald. **-garðr**, *m.* bispegard; bispestol. **-gisting**, *f.* bispeferd med gjesting. **-herbergi**, *n.* herberge, bustad for bispen. **-kosningr**, *m.* -kør, *n.* bispeval. **-lauss**, *a.* bispelaus. **-maðr**, *m.* tenestemann hjaa ein bisp. **-mágr**, *m.* maag til bispen. **-mát**, *n.* matt i skakkspel (ved lauparen, *biskupr*). **-messa**, *f.* messa ved bispen. **-mítr**, *n.* bispehuva. **-ríki**, *n.* bispedøme. **-sektir**, *f. pl.* bøter som bispen eig. **-skip**, *n.* bispe-skuta, skip som bispen eig. **-skruð**, *n.* **-skruði**, *m.* bispeskrud. **-stafir**, *m.* bispestav. **-stjórn**, *f.* bispestyring. **-stóll**, *m.* bispestol. **-sýsla**, *f.* bispedøme. **-sæti**, *n.* bispesæte. **-tígn**, *f.* bispevyrdnad. **-tíund**, *f.* bispetiend. **-veldi**, *n.* bispe-embætte. **-vígsla**, *f.* bispe-vígsla.

bismarapund, *n.* bismarpund. **bismari**, *m.* bismar, stongvegt. **bisund**, *f.* gullpening, gullmynt (eig. byzantinsk mynt).

bit, *n.* 1. bit, biting. 2. kvassleik. 3. beite.

bita, *v. st.* 1. bita (i mange tydningar); *bita á beisku*, bita i beisko, lida vondt. 2. beita (um fe). 3. beita (um skip). 4. gjera ein (*e-n*) vondt, ilt, rina; *þik skulu allir eiðar bita*, alle eidarne skal rina deg. 5. bita fyrir, avgjera.

bita, *v.* (*að*) 1. bita, stykkja sunder. 2. sperra, spana, spila.

bit-bein, *n.* bein aa bitast um, trætteteig. **-hundr**, *m.* bitbikkja.

biti, *m.* 1. bite, avbite stykke. 2. bite, mole, smule. 3. bite, augnetonn. 4. bite, tverbjelke i hus. 5. bite, tvertre i baat (under toftorne).

bitill (og *bitull*) *m.* bitel, mel, munnbit paa beisl. **bitlaðr**, *a.* beisla.

bitlingr, *m.* liten bite; *ganga at bitlingum*, *ganga* og *tigga*.

bitr, *a.* bitsam, biten; kvass; beisk, bitter. **bitrleikr**, *m.* beiskleik. **bitrigr**, *a.* kvass.

bitsótt, *f.* plaaga av bit, uty (paa fe).

bjagleitr, *a.* skakkleit, avskapleg.

bjalfi, *m.* mudd, pels.

bjalki, *m.* bjelke.

bjalla, *f.* bjølla.

bjannak, *s.* velsigning (gælsk ord).

bjarg, *n.* berg, fjell.

bjarga, *v. st.* (og *að*) berga, (*bjarga* Ma.) hjelpa (*m. dat.*); *b. brókum*, *ganga* for sjølve seg; *bjargast v. r.* berga seg.

bjargarvist, *f.* bjørg, opphelde.

bjargaurar, *m. pl.* midel, so ein greider seg.

bjargengr, *a.* fjellvan.

bjarghagr, *a.* hag, so ein bergar seg.

bjarghogg, *n.* hakka eller øks til aa hogga i berg med.

bjargkostr, *m.* bergeraad.

bjarg-kviðr, *m.* vitnesburd (av fem gran-nar) som bergar ein i ei rettssak. **-leysi**, *n.* hjelpeleysa, naud. **-ráð**, *n.* bergeraad.

bjargriifa, *f.* bergriiva, bergkluff.

bjarg-rúnar, *f. pl.* runer som bergar, lukkeruner. **-rýgr**, *f.* nærkona, ljósmôr.

bjargskora, *f.* bergskor, (berg)skorta.

bjargsmadr, *m.* sjølvberga menneskje.

bjarg-snos, *f.* bergsnos, bergnabb. **-steinn**, *m.* stein so stor som eit fjell.

bjargvel, *av.* fullvel. **-vætt**, *f.* vord, godvette.

bjarkan, *n.* bokstaven b i runskrift. **bjarkeyjar-kristinnrétt**, *m.* kyrkjelog for byarne. **-lög**, *n. pl. -rétt*, *m.* serrett for byar og kaupstemma.

bjarmar, *m. pl.* folki umkring Kvitehavsbotten (*Bjarmaland*).

bjarnar-báss (og *bjarn-báss*) *m.* stengje til aa fanga björn. **-hamr**, *m.* björnham. **-hold**, *n.* **-slátr**, *m.* björnkjöt. **-veiðr**, *f.* björnveidn.

bjarn-dýr, *n.* **-dýri**, *n.* björn. **-eggjan**, *f.* raa terging. **-feldr**, *m.* **-fell**, *n.* björnfeld. **-gjöld**, *n. pl.* veidepengar for ein björn (skotpengar). **-húnn**, *m.* hun, björnunge. **-ígull**, *m.* eit slag bustyvel. **-ólpa**, *f.* kaapa av bjørnskin. **-skinn**, *n.* **-staka**, *f.* bjørnskin. **-sviða**, *f.* spjot til aa veida björn. **-veiðr**, *f.* björnveiding. **-ylr**, *m.* sterk kroppsvarme (eig. björn-varme).

bjart-eygðr, **-eygr**, *a.* bjartøygð, klaarøygð. **-haddaðr**, *a.* haarbjart (poet.). **-leikr**, *m.* hjartleik, glans. **-leitr**, *a.* hjartleitt, ljosleitt. **-liga**, *av.* klaart, greidt. **-litaðr**, *a.* bjartlita, med rein, klaar lit. **bjatr**, *a.* bjartklar, skinande, lysande. **bjartviðri**, *n.* klaarvër.

bjóð, *n.* bord; fat, disk; grunn, underlag.

bjóða, *v. st.* **1.** bjoda, bjoda fram, leggja fram (*e-m e-t*); *bjóða e-m rangt*, bjoda ein vondt; *bjóða e-m ógn*, skræma ein. **2.** bjoda inn (*e-m*). **3.** bjoda, setja til; *svá bauð oss Gauð*; *bjóða út leiðangri*, bjoda ut, kalla ut leidangen. — *Upers. e-m bjóðr ótta*, ein kjenner otte, vert ottefull; *e-m bjóðr e-t í skap*, det sviv ein eitk. i hügen.

Med part. *eptir*: *bjóða eptir e-m*, beda eink. vera att, etter hine hev fare. *í móti*: *bjóðast í móti e-m*, bjoda seg mot ein. *um*: *bjóða e-m um*, gjeva ein ei fullmagt (umbod). *við*: *bjóða við*, bjoda mot.

bjóðr, *m.* innbjoda (poet.).

bjórblandaðr, *a.* ølblanda. **bjórr**, *m. I.* sterkt øl (ofte um innført øl).

bjórr, *m. II.* bjore, trikanta stykke (t. d. i sko); bjorlad, røyste, gavl; trikanta jordsnipp.

bjórr, *m. III.* bjor (bøver); bjorskin.

bjór-reifr, *a.* lystig, kaat (av øldriking). **-sala**, *f.* øl-utsal. **-salar**, *m.* øllhall.

bjórskin, *n.* bjorskin.

bjór-tappr, *m.* øl-utskjenkning. **-tunna**, *f.* øltunna. **-veig**, *f.* sterkt øl. **-verpill**, *m.* stort ølfat.

bjúga, *v. st.* bøygja, faa til aa bjuga.

bjúga, *f.* pylsa; jfr. *nyn. morboge*.

bjúg-leitr, **-neifaðr**, **-nefr**, *a.* bjugnasa, kroknasa. **bjúgr**, *a.* bjug, bogen; framlutt, krokut; *hvært er yðr þykkir búgt eða bratt*, anten de likar det eller ei.

bjöllr, *m.* ball, liten dott.

björg, *f.* (*bjargar*; *bjargir*) bjørg, hjelp, berging.

Björgvin, *f.* Bergen (gamaltrondsk *Bergvin*). **björgvinar-askr**, *m.* mælekjerald, bruka i Bergen. **-bók**, *f.* Bergens logbok. **-lög**, *n.* Bergens bylog. **-maðr**, *m.* bergensmann. **-þing**, *n.* ting for Bergens by.

björk, *f.* (gen. *bjarkar*) bjørk.

björn, *m.* (*bjarnar*; *birnir*; *akk. pl. björnu*) björn; *beitast birni við*, bitast med, strida med.

blá-ber, *n.* blaabær. **-brúnaðr**, *a.* blaabrun.

blað, *n.* **1.** blad (paa tre, i bok, brev, paa kniv, aar odl). **2.** flak, hyrna paa klæde. **blaðakyrtil**, *m.* kyrtel med nedhangande tungor, bladkyrtel.

bládjúp, *n.* blaadjup, svartdjup.

blaðra, *v.* (*að*) *blaðra tunginni*, bladra med tunga, vavla.

blaðra, *f.* blæra, bløyra, blaasa.

blá-eygðr, **-eygr**, *a.* blaasøygð. **-íáinn**, **-íár**, *a.* blaaspreklut, blaasveiput. **-fastr**, *a.* bergfast. **-feldr**, *m.* svart sauskinn. **-ilekkótt**, *a.* blaaflekkut. **-hvítr**, *a.* blaakvit.

blak, *n.* (eig. blak, veifting) slag med flat hand, blaff, dask. **blaka**, *v.* (*að* og *kt*) blaka, blakra (um lauv, fanor); flagsa.

blak, *f.* blokka, blad; skygg, slør.

blákápumaðr, *m.* mann i blaa kaapa.

blakkjalli, *m.* dyr med blakk feld.

blakkr, *a.* blakk. **blakkr**, *m.* hest (blakken).

bláklæddr, *a.* blaaklædd.

blakra, *v.* (*að*) blakra, blaka; flagsa.

blakt, *s.* sjaa *blank*.

Blá-land, *n.* negerlandet (*Æthiopia*); ogsø um Nordvest-Afrika. **-leitr**, *a.* blaaleitt.

-lendingr, *m.* blaamann, neger (fraa *Bláland*).

-lenzkr, *a.* som er fraa *Bláland*. **-maðr**,

m. blaamann, neger, morian. **bláman**, *f.*

bláme, blaavoren lit. **blá-mengðr**, -mengjaðr,

a. þaa mengd. **blámi**, *m.* = *bláman*. **blá-**

mærr, *f.* blaamyri, havet (poet.). **blána**, *v.*

(að) blaana, myrkna (naar ein skifter liter).

bland, *n.* blanding; *i* *bland með*, *i* bland;

i *bland við*, *i* lag med, *i* samlega med.

blanda, *v. st.* (og *að*) blanda ein ting (*e-t*)

med eitkvart (*e-u*), blanda saman; *blanda*

mjóð, *bryggja mjóð*; *blandinn*, partic. mis-

lyndt, greinlaus. **blanda**, *f.* blanda (helst

av mysa og vatn, syreblanda). **blandan**, *f.*

blanding.

blank (og *blakt*) *s.* kvitt ullty. D. N.

II 305 (mlat. *blancus*; jfr. eng. *blanket*).

blár, *a.* blaa; ogso myrk, svart. **blá-**

rendr, *a.* blaarenda.

blása, *v. st.* blaasa; pusta; blaasa upp;

blaasa saman, stemna saman med lúrblaa-

sing; smelta, bræda (malm); *blés upp fótinn*,

foten trutna, hovna. **blásari**, *m.* blaasar.

blásiimessa, *f.* blaasmessa, tridje februar.

blásiifr, *n.* klent, ikkje skirt sylv.

bláspípa, *f.* pipa til aa blaasa *i*, fløyta.

blástafaðr, *a.* blaastava, svartrenda.

blástr, *m.* (gen. sing. *blástrar*; dat. sing.

blæstri) blaaster, blaasing; pusting; trut-

ning, upphovning; samanblaasi jord. **blástr-**

belgr, *m.* blaasebelg. **-horn**, *n.* horn til aa

blaasa *i*. **-jarn**, *n.* raajarn; jfr. nyn. *blaaster-*

jarn, jarn av myrmalm. **-pípa** *f.* = *bláspípa*.

blástrsmaðr, *m.* fylgjesmann, medhaldar.

blástr-svalr, *a.* vindsval.

blásvartr, *a.* blaasvart.

blaudast, *v. r.* (*að*) verta blaud, missa

modet.

blaudliga, *av.* blaudt, ræddvore. **blauðr**,

a. blaud, ræddhuga, modlaus; linn, linn-

hendt; som er ho av slaget.

blaut-barn, *n.* frá *blautbarns beini*, fraa

fyrste barndomen, fraa ein var eit blaatt

barn. **-fiskr**, *m.* raa, fersk fisk. **-holdr**, *a.*

fin og mjuk *i* holdet. **-hugaðr**, *a.* blaut-

huga, ræddvoren. **-klæddr**, *a.* klædd *i* mjuke

klæde. **-leikr**, *m.* blautleik, mjukleik.

-lendr, *a.* blautlendt.

blautligr, *a.* umannsleg, kjælen (*-liga*, *av.*).

blautr, *a.* blaut, mjuk; veik, ræddhuga;

blautr fiskr, fersk fisk.

bleðgi, *m.* bløyg (blegg).

bleðja, *v.* (*bladdi*) bleðja ut og samla,

plukka; rydja ut, drepa; riva sunder, riva.

bleik-álfótr, *a.* aalut, borkut med ein

svart aal etter ryggen (um hest). **-haddaðr**,

a. bleikhærd, ljoshærd. **-hárr**, *a.* bleikhærd.

bleikja, *v.* (*kt*) bleikja. **bleikja**, *f.* 1. kvit-

farge. 2. bleikja, eit slag aure (Salmo

levis?).

bleikjuspjald, *n.* liti kvit skrivetavla.

bleikr, *a.* bleik; *bleikr sem bast*.

blek, *n.* blekk. **blek-horn**, *n.* blekkhus.

blekkiligr, *a.* lynsk, sviksam, freistande

(*-liga*, *av.*). **blekking**, *f.* svik, freisting. **blek-**

kingar-andi, *m.* svikar-ande. **-maðr**, *m.* svi-

kar, freistar.

blekkja, *v.* (*kt*) blekkja, slaa; narra,

svika. **blekkjast**, *v. r.* verta narra, von-

broten. **blekkni**, *f.* freisting.

blekskotr, *m.* skort paa blekk.

blendingr, *m.* blending, halvtroll.

blésótr, *a.* blesut, med blesa (stripa)

nedetter panna.

blestmæltr, **blestr**, *a.* blesk, kleismælt,

kleis.

bleyða, *v.* (*dd*) mykja, audmykja; *bley-*

ðast, verta modlaus. **bleyða**, *f.* blauting.

bleyði, *f.* ræddhug; linnleik; troll-

dom. **bleyði-maðr**, *m.* blauting, ræddhare.

-mannligr, *a.* ræddhuga, stakarsleg. **-mark**, *n.*

merke paa ræddhug. **-orð**, *n.* ord for aa

vera ræddhuga.

bleyta, *v.* (*tt*) bløytá; mykja. **bleyta**, *f.*

bløytá, eitkvart blautt.

bleza, *v.* (*að*) velsigna. **blezaðarfullr**, *a.*

full av velsigning, sæl. **blezan** (ogso *blezing*)

f. signing. **blezanar-andi**, *m.* velsignings-

ande. **-orð**, *n.* velsigningsord.

blíat, *n.* eit slag dyrt ty, fin vevnad,

blíat; kjole av blíat. **blíatband**, *n.* band *i*

ein kjole av blíat.

blíða, *f.* maskina som slengjer ut stein

mot fienden, kastemaskina.

blíða, *v.* (*dd*) blídka, gjera blid. **blíða**,

f. blida, blídka; hugnad. **blíðindi**, *n.* blíðing,

f. tillokking. **blíðka**, *v.* (*að*) blídka, gjera

blid; *blíðkast e-m*, blíðkast, gjera seg blid

aat einkvar. **blíðkan**, *f.* blidskap, blidlæte. **blíð-látr**, *a.* blidlaaten. **-leikr**, *m.* blidleik, blidskap; linna (um vëret). **-leitr**, *a.* som ser blid ut, blidleg. **-ligr**, *a.* blidleg, blidvoren; tillokkande (*-liga*, *av.*). **-lundaðr**, *a.* blidlyndt, blidspent. **-læti**, *n.* blidlæte, blidleg aatferd. **-mæli**, *n.* blidmæle, blide ord. **-mæltr**, *a.* blid i maalet, blidmælt. **blíðr**, *a.* blid, blidleg; hugsam, hugnadleg; blid, linn (um vëret). **blíð-skapr**, *m.* blidskap, blidleik.

blíðu-bragð, *n.* blidlæte, blid bragd. **-fullr**, *a.* blid, blidleg.

blíð-víðri, *n.* blidt, vakkert vër. **-yrði**, *n. pl.* blide ord.

blígia, *v.* (*gð*) nidstira.

blik, *n.* 1. blik, glans. 2. bleik; *lerept ligr á blikki*. 3. hjelmgrind, visir. **blika**, *v.* (*að*) og **blíkja**, *v. st.* blika, blikta, skina. **blikna**, *v.* (*að*) blikna, bleikna. **bliknan**, *f.* bleikning.

blikra, *v.* (*að*) (eig. blikra, skjelva); *e-m blikra*, ein skjelv, vert rædd.

blinda, *v.* (*að* og *nd*) blinda, gjera blind; synkverva. **blindi**, *f.* **blindimykr**, *n.* blinda, blidskap, blindleik. **blindingr**, *m.* blinding, blindagle. **blindleikr**, *m.* **blindleiksmyrkr**, *n.* blindleik. **blindr**, *a.* blind; *e-m er blint*, det er blindt (uklaart) for ein.

blístra, *v.* (*að*) blístra; *blístra í spor e-s*, renna etter ein og blístra. **blístran**, *f.* blístring.

blóð, *n.* blod; *afra e-m blóðs*, faa ein til aa bløda; *vekja e-m b.* blodvekkja, saara ein.

blóð-band, *n.* blodband, blodklut, bindsl. **-bland**, *n.* blodblending. **-bogi**, *m.* blodstrøym, blodspir. **-bottli**, *m.* kopp til blod. **-drák**, *f.* **-dreif**, *f.* blod-stripa, blod-far. **-drefjar**, *f. pl.* blodfekkjer. **-drekkr**, *a.* som drikk blod. **-drif**, *n.* blodrenn. **-drog**, *f.* blod-drog, blodveg. **-dropi**, *m.* bloddrope. **-drykkja**, *f.* blod-drykk. **-fall**, *n.* sterkt blodtap, blodsturtning. **-fallssótt**, *f.* blodsott; blodgang. **-flekkr**, *m.* blodfleck. **-fors**, *m.* blodfoss, blodgaus. **blóðga**, *v.* (*að*) blodga, bloda ut, bloda til (t. d. *spjótt*). **blóð-kýll**, *m.* blodsekk; yverført: blodsugar. **-lát**, *n.* blodslaatt, aadrating. **-látinn**, *a.* aadraten. **-lauss**, *a.* blodlaus. **-lifr**, *f.* blodlivr.

blóðligr, *a.* blodig. **blóð-lækr**, *m.* blod-

bekk. **-maðkr**, *m.* makk som elst i blod. **-nátt**, *f.* blodig natt (straks etter eit mann-draap); *blóðnætr eru bráðastar*, straks etter draapet er hemnhugen sterkast. **-ormr**, *m.* sverd (poet.). **-rás**, *f.* blodlaat, bløding. **-rauðr**, *a.* blodraud. **-refill**, *m.* sverd-odd. **-reiðr**, *a.* blodraud av vreide. **-reitr**, *m.* blodaaker. **-rekinn**, *a.* blodut. **-risa**, *a.* blodrisen, blodsprengd. **-segi**, *m.* blodlivr, blodklump. **-sjúkr**, *a.* sjuk av blodsott.

blóðslitr, *m.* blodlit.

blóðsótt, *f.* blodsott (ogso um maanadstiderne). **-spýja**, *f.* blodsputting, blodbrjoting.

blóðsteigr, *m.* blodaaker.

blóð-stjarna, *f.* stjerna Venus. **-stokkinn**, *a.* tilskvett med blod. **-storkinn**, *a.* storkna med blod.

blóðsúthelling, *f.* blodsleting, blods-uthelling, manndraap.

blóðtjorn, *f.* bloddam. **blóðugr**, *a.* blodug.

blóð-vaka, *f.* blodvekkjing. **-varmr**, *a.* blodvarm. **-æðr**, *f.* blod-aadr. Edd. M. **-qrn**, *m.* blodørn; *rísta blóðqrn*, skjera lunga ut fraa ryggen og soleis drepa ein til eit offer aat gudarne.

blóm, *n.* blom og blad, blom; frukt.

blóma, *v.* (*að*) bløma, blomstra; jft. *nyu bloma* (bløma) Vald.

blómaligr, *a.* blømande, skinande.

blóma-mikill, *a.* blomrik. **-páskir**, *f. pl.* palmesundag. **blómasamligr**, *a.* blømande.

blómberandi, **blómberantligr**, *a.* som ber blom, fraudig. **blómga**, *v.* (*að*) faa til aa bløma;

blómgast, *v. r.* bløma, lauvast; trivast; *blómgast*, som hev blom. **blómganligr**, *a.* blømande. **blómhvít**, *a.* kvit som ein blom. **blómi**, *m.* blom og blad; blomster; friskleik; bløming, bløme; *standa með miklum blóma*, standa i full bløme. **blómstr**, *m.* blomstr, bløme.

blóra-maðr, *m.* einkvar til aa skulda paa, synde bukk.

blót, *n.* heidensk offerdyrking, bloting; avgudsdyrking; trolldom; avgud, avguds-offer; bannskap. **blóta**, *v. st.* (og *að*) ofra (*e-u*), blota; dyrka med ofring (med akk. eller dat.); banna, forbanna.

blotamaðr, *m.* blauting, blaud og kjælen mann.

blótan, *f.* offerdyrking, bloting; banning.
blót-audigr, *a.* rik paa blót. **-biskup**, *m.* høg offerprest (heiden). **-bolli**, *m.* blotbolle, skaal til offerblod. **-dómr**, *m.* avgudsdyrking. **-drykkja**, *f.* drykkjelag paa ein offerfest. **-fé**, *n.* fe eller gods som vert blota (ofra). **-girni**, *f.* hug til aa blota. **-goði** (og *-gudði*) *m.* offerprest, blotprest. **-grqi**, *f.* grav, hola til ofring. **-guð**, *n.* heiden gud. **-gyðja**, *f.* kvende som er offerprest (heiden). **-haugr**, *m.* offerhaug. **-hof**, *n.* -hús, *n.* avgudstempel. **-hofðingi**, *m.* hovding millom blotmänner. **-hqrgr**, *m.* steinrøys, steinaltar til ofring. **-kalfr**, *m.* gullkalven (gml. test.). **-kennimaðr**, *m.* offerprest, blotprest. **-klæði**, *n.* klæde som dei bruka naar dei ofra. **-kona**, *f.* kvende som blotar. **-koppr**, *m.* blotkopp, skaal til offerblod. **-lundr**, *m.* offerlund. **-maðr**, *m.* avgudsdyrkar, blotmann. **-matr**, *m.* mat paa offerfesten.
blotna, *v.* (að) blotna, verta blaut; vægja; missa modet.

blótnaðr, *m.* bloting, ofring. **blót-naut**, *n.* naut som vert ofra til; naut som vert ofra. **-risi**, *m.* rise, jötul som det vert ofra til. **blotskapar-eini**, *n.* ting som vert bruka til avgud. **-tími**, *m.* heidensk tid.

blótskapr, *m.* avgudsdyrking, bloting; avgud; avgudsoffer. **blót-skógr**, *m.* offerskog. **-spánn**, *n.* i orðlaget: *fella blótspánn*, kasta blotspon, raadspyrja gudarne. **-staðr**, *m.* offerstad. **-stallr**, *m.* heidensk altar (som guden stend paa). **-stopull**, *m.* stopul, taarn til avgudar. **-tré**, *n.* offertre. **-trygill**, *n.* trog til offerblodet, blot-trog. **-veizla**, *f.* offergilde, veitsla paa offerfesten. **-viðr**, *m.* offerlund. **-villa**, *f.* avgudsdyrking. **-völlr**, *m.* heidensk offervoll.

blunda, *v.* (að) blunda, lata att augo. **blundr**, *m.* blund. **blund-skaka**, *v.* (að) blunka. **-stafir**, *m. pl.* runer som fær ein til aa sova, svæve-runer.

blý, *n.* bly. **blý-band**, *n.* blyband.

blygd, *f.* blygd, blygsla. **blygða**, *v.* (að) forføra, forlokka. **blygðar-lauss**, *a.* skamlaus. **blýgjast**, *v.* (gð) blygjast.

blý-kápa, *f.* klokka av bly. **-kleppr**, *m.* blyklepp, blyklump. **-knappasvipa**, *f.* svipa med blyknappar. **-knappr**, *m.* blyknapp.

blys, *n.* kyndel, loga; ljós.

blý-skeyti, *n.* skotvaapn av bly. **-steypr**, *a.* yverstøypt, yverdregen med bly. **-stokkr**, *m.* stokk eller lite skrin til aa hava bly i, bly-stokk. **-svipa**, *f.* **-vqndr**, *m.* = *blyknappasvipa*. **-þekja**, *v.* (*þakti*) blytekkja, tekkja med bly. **-þungi**, *m.* bly-tunge, bly-tyngd.

blæja (ogso *blægja*) *f.* blæja, duk, aaklæde; lakan, linklæde; *þá er breiddu vit eina blæju*, daa me breidde yver oss eitt aaklæde o: livde som egtefolk; *verja e-a blæju*, leggja aaklædet omkring ei o: liva liksom egtefolk. **blæju-endi**, *m.* enden av ein duk. **-horn**, *n.* hyrna paa ein duk. **blæju-hvalr**, *m.* eit slag kval.

blær, *m.* gufs, gust.

blæsma, *a.* blesma, paringsfus (um geit og sau).

blæða, *v.* (dd) blæða; *e-m blæðir*, ein bløder.

blæti, *n.* avgud.

blqðru-sótt, *f.* blære-sykja, steinsott.

blqkumaðr, *m.* valak, mann fraa Valakia (*Blqkumannaland*).

blqskra, *v.* (að) blunka.

bóandi, *m.* = *búandi*, *bóndi*.

boð, *n.* 1. bod, tilbod, innbjoding. 2. bod, gjestebod (ofte um brudlaupsgilde). 3. bod, tidend, tilsegjing, bodstikka; *hefja boð*, senda ut bodstikka. 4. bod, paabod. **boða**, *v.* (ar) kunngjera, forkynna, melda; boda, varsla; bjoda; *boða saman*; stemna, kalla saman (med dat.).

boðafall, *n.* brotsjø paa ein bode (skjer), fall.

boðan, *f.* kunngjering; boding; varsling. **boðanar-nótt**, *f.* natti fyre marimessa i fasta, (25de mars) bodings-natt. **-tíð**, *f.* kunngjeringstid, bodingstid. **boðanliga**, *av.* med kunngjering. **boðari**, *m.* forkynnar, bodar.

boðaslóð, *f.* farvegen etter grunnbrot.

boð-burðr, *m.* bodstikke-sending. **-fall**, *n.* at bodstikka ikkje vert frambori, bodstikke-fall. **-fasta**, *f.* fasta som kyrkje-logi byd. **-ferð**, *f.* 1. vegen (ruta) for bodstikka. 2. leidingsferd. **-greizla**, *f.* plikt til aa senda bodstikka.

boði, *m.* 1. bjodar; *naddéls boði* = *hildar*

boði, ein som byd strid, krigar. 2. grunnbrot paa bode; bode.

boð-jqrð, *f.* jord som er bodi odelserving til innlœysing. **-leggja**, *v.* (*lagði*) bjoda fram etter logi. **-leið**, *f.* leiði som bodstikka gjeng. **-maðr**, *m.* innboden gjest. **-orð**, *n.* bodord, paabod. **boðorða-brot**, *n.* brot paa bodord. **-breytni**, *f.* umbreytne paa bodordi. **-maðr**, *m.* offentleg styringsmann. **-pallr**, *m.* pall eller stad der guðs bodord raader.

boðreizla, *a.* gjestmild til aa senda bodstikka.

boðrífr, *a.* gjestmild (poet.).

boðsfolk, *n.* gjestebodsfolk.

boð-skapr, *m.* bod, paabod. **-skurðr**, *m.* bodstikke-sending. **-sletta**, *f.* uboden gjest, snikjegjest; jfr. nyn. *sletta*, *f.* rekefant. **-slóð**, *f.* veggen for bodstikka. **-slotti**, *m.* bodslott, snikjegjest.

boðs-maðr, *m.* innboden gjest. **-váttr**, *m.* vitne paa eit loglegt tilbod (i odelsakk). **-vitni**, *n.* vitnesburd um eit loglegt tilbod (i odelsakk). **boð-sæmiligr**, *a.* høveleg til bruk i gjestebod, gjestebods-. **-vegr**, *m.* ruta for bodstikka.

boga-hals (og *boghals*) *m.* boge-ende. **-mynd**, *f.* boge-skap. **-skot**, *n.* bogeskjoting. **-strengr**, *m.* bogestreng. **-vápn**, *n.* boge til vaapn. **bogi**, *m.* boge (regnboge, boge i bru, boge til aa skjota med).

boginn, *a.* (eig. partic. av *bjúga*) bogen, bøygd.

bog-limir, *m. pl.* bøygejelege lemer, hender og føter.

bóglína, *f.* boglina (paa skip).

bog-maðr, *m.* bogeskyttar, bogemann. **-mannliga**, *av.* paa bogeskyttars vis. **-mannslíki**, *n.* bilæte av ein bogeskyttar. **-mannsmerki**, *n.* himmelmerket Sagittarius, bogemannen. **bogna**, *v.* (*að*) bogna, bøygja seg.

bognauð, *f.* hand (av *gnúa*; jfr. nyn. *naudeld*).

bógr, *m.* (*bógar*; *bægir*; *akk. pl. bógu*) bog. **bogra**, *v.* (*að*) bugra, bøygja seg (*firir e-m*); krjupa.

bog-styrkr, *a.* sterk i bogebruk.

bók, *f.* (*gen. sing. bókar* og *bækr*; *nom. pl. bækr*). 1. bok, boketre. 2. fint vove ty, lakan med krotsaum (Edda). 3. bok; *utan bókar*, utanboks; serleg um evangeliebok, messe-

bok, sogebok og logbok. 4. latin, latinsk maal og bokverk; *hann heitir á bók* (paa latin) *Iaskonius*; *kenna e-m á bók*, læra ein latin; *setja e-n til bókar*, setja ein til boki, til aa studera. **bóka**, *v.* (*að*) 1. sauma ut, krotta. 2. sverja med handi paa evangelieboki.

bóka-fullting, *n.* bokhjelp, hjelp av bok. **-gjqrð**, *f.* bokskrivning. **-kista**, *f.* bok-kista. **-lán**, *n.* boklaan. **-lesning**, *f.* **-lestr**, *m.* boklesning, lester.

bókar-bláð, *n.* blad i ei bok. **-eiðr**, *m.* eid med handi paa evangelieboki. **-eiðstafr**, *m.* orði i *bókareidr*. **-gerð**, *f.* bokskrivning. **-silfr**, *n.* betaling til lagmannen for logupplesning paa lagtinget. **-skeyting**, *f.* skøyting av jord med *bókareidr*. **-skilningr**, *m.* lesing og tyding; *fremja b.* lesa og skyna bøker. **-tak**, *n.* det aa leggja handi paa boki, medan ein gjer eiden. **-verð**, *n.* bokverde, bokpris. **-vitni**, *n.* eidfest vitnesburd. **bóka-steinn**, *m.* farge til aa maala bokstavar og bilæte i bøker. **-stóll**, *m.* bokstol.

bók-fíell, *n.* pergament, skinn (mest kalvskinn) til aa skriva paa. **-fróðr**, *a.* boklærd. **-fræði**, *n.* boklærdom.

bokki, *m.* bokke, kakse; kar. **bokkr**, *m.* = *bukkr*.

bók-lauss, *a.* ulærd, ikkje boklærd; *bók-laust*, utanboks. **-lest**, *f.* lesning or bøneboki (breviaret). **-lestr**, *m.* boklesning, lester.

bókligr, *a.* bokleg; *bókleg list*, boklærdom. **bók-list**, *f.* boklærdom. **-lærðr**, *a.* boklærd (helst i latin). **-mál**, *n.* bokmaal, latin; skrift paa latin; kanonsk rett; romersk tiderekning. **-mánaðr**, *m.* maanad etter latinsk tiderekning. **-nám**, **-næmi**, *n.* boklærnad. **-rúnar**, *f. pl.* runer innskorne paa kjevle eller tavlor av bok (*sjaa bók I*). **-saga**, *f.* skrivi fraasegn. **-setja**, *v.* bokføra. **-skygn**, *a.* boksynt, som kann sjaa aa lesa i bok. **-speki**, *f.* boklærdom. **-stafr**, *m.* bokstav. **-sogn**, *f.* skriftleg fraasegn. **-tal**, *n.* latinsk tiderekning. **-víss**, *a.* bokvis, boklærd. **-vit**, *n.* boklærdom.

ból, *n.* bol, legestad; bustad, gard; jord. **bóla**, *v.* (*að*) leiga burt jord; *bólast*, *v. r.* gjera seg bol.

bóla, *f.* 1. bola, kuv (t. d. paa ein skjold), kul. 2. bola, kveisa. 3. innsigle (paa brev).

bola, *v.* (*að*) hogga av, hogga sunder.

bólamaðr, *m.* ein av bænderne paa ein mangbølt gard.

ból-eini, *n.* jord som høver til gardsbruk; *halda uppi bólefni*, halda jordi i hævd. -**fasta**, *f.* bygslebrev; bygslejord.

bolfimligr, *a.* fim, ledug i kroppen, snøgg.

Bolgaraland, *n.* Bulgaria. **bolgarar**, *m.* pl. bulgarar.

bolginn, *a.* (eig. partic. til eit verb *belga*) bólen, hovna (*bolgen*, Hard. Voss).

bolgna, *v.* (*að*) bólna, hovna, trutna (*bolgna*, Hard. Voss).

bolhlífi, *f.* livd, verning for bulen (kroppen umfram hovudet).

boli, *m.* tjør, ukse.

bóli, *m.* leiglending.

bol-jarn, *n.* = *bolæx*. -**klæði**, *n.* klæde (paa kroppen).

bolla-horn, *n.* horn som tek ein *bolli*.

-**kjerald**, *n.* kjerald som tek ein *bolli*. -**pottr**, *m.* leirpotta som tek ein *bolli*. **bolli**, *m.* 1. bolle, skaal. 2. eit maal for vaatvaror, = fjordeparten av *askr* 5.

bólnasótt, *f.* bolesott, smaapoka.

bolr (og *bulr*) *m.* stomm (av tre); bul (kropp umfram hovudet); kropp.

bólskapr, *m.* hushald. **ból-staðr**, *m.* bolstad, bustad.

bólstr, *m.* (*bólstrs*; *bólstrar*) bolster, dyna.

bolsvøxtr (og *bolvøxtr*) *m.* kropps-kapnad.

bolungr, *m.* dunge med ved, vedlad, vedbrote; jfr. nyn. *buhung* um timberverket til eit hus.

bol-virki, *n.* bolverk. -**æx**, *f.* buløks, timberøks, vedøks.

bón, *f.* bøn; *fara í bón*, fara paa tiggang. **bónarmaðr**, *m.* tiggar.

bónða-bani, *m.* ein som hev drepe ein egtemann. -**dóttir**, *f.* dotter i huset. -**eiðr**, *m.* hollskapseid som bænderne svor til kongen. -**eign**, *f.* egteskap med ein mann.

-**fé**, *n.* offentleg kassa, pengar som var sameiga for bænderne i eit lagdøme, i ei skipreida og dlkt. -**folk**, *n.* bondefolk. -**fylking**, *f.* fylking av bønder. -**herr**, *m.* bondeher.

-**hlutr**, *m.* den fjordeparten av tiendi som gjekk til fatigfolk, bondeluten. -**kona**, *f.* bondekona. -**lauss**, *a.* utan egtemann. -**lega**, *f.* gravstad for bænderne. -**lið**, *n.* bondeher. -**maðr**, *m.* bondemann. -**múgr**, *m.* bondeflokk. -**nafn**, *n.* bondenamn. -**réttr**, *m.* den personlege rett som bænderne hadde. -**sainaðr**, *m.* samling av bønder. -**sonr**, *m.* 1. son i huset. 2. bondeson. -**skapr**, *m.* bondestand. -**skjöldr**, *m.* skjold som bænderne brukar. -**stari**, *n.* bondebruk. -**tala**, *f.* vera í *bóndatölu*, verta rekna millom bænderne. -**þing**, *n.* ting av bønder. -**val**, *n.* utval av bønder. -**ætt**, *f.* bondeætt.

bóndi (ogsó *bóandi*, *búandi*) *m.* (*nom. pl. bændr*; *gen. pl. bónda*). 1. busitjande mann. 2. bonde, fri mann, mann av bondestandet (i motsetning til trælestandet og hovdingstandet). 3. husbonde, egtemann, gift mann. 4. bygdemann (mots. bymann).

bóndkarl, *m.* bondemann.

bón-hús, *n.* bedehus. -**leið**, *f.* tiggargang (eig. bønveg). -**orð**, *n.* 1. bøn, bønord. 2. belling, friing; *hefja bónorð*, fria (til eit kvende); *ná bónorð*, faa ja. -**orðsferð**, -**íqr**, *f.* friarferd. -**orðsmál**, *n.* friing. -**ríki**, *n.* dugleik til aa beda.

bops, *interj.* bums!

bora *v.* (*að*) bora, bora hol; *borast*, bora seg, trengja seg genom. **bora**, *f.* bóra, hol; *reka boru*, bora hol. **borafóli**, *m.* tjuvegods som er innsmett i saklaus manns hus.

borð, *n.* 1. bord, fjøl. 2. bord, matbord; ogsó ksthald, mat og drykk; *borð eru uppi*, bordi er framme; *borð eru ofan*, bordi er burthavde; *ganga undir borð* = *ganga til borðs*. 3. sida paa eit skip; *steypast fyrir borð*, springa yver (eller fyre) bord. 4. kant, rand. 5. skjold (poet.).

borða, *v.* (*að*) 1. gaa til bords. 2. borda, setja fram mat.

borða-hríð, *f.* mattid, matstund. -**munr**, (ogsó *borðmunr*) *m.* skilnad paa høgdi av skip, bordmun. -**stund**, *f.* matstund. -**sýsla**, *f.* tilsyn med bordet i eit gilde. -**vífi**, *n.* straff for di ein kjem for seint til bords.

borð-búnaðr, *m.* bordbunad, bordty. -**diskr**, *m.* borddisk, talik. -**dúkr**, *m.* bordduk. -**faraskál**, *f.* stort bordker? -**iastr**, *a.*

som hev fast kosthald paa ein stad. **-fjøl**, *f.* fjøl. **-fieri**, *n.* *taka sér b.* vera av for sjelve seg. **-gogn**, *n. pl.* bordbunad S. E. II 26016. **-hald**, *n.* bordhald, kosthald.

borð-hár, *a.* høgbarða, høgborða (um skip). **-hús**, *n.* skaap til bordstell? **-hæð**, *f.* bordhøgð (paa skip).

borði, *m.* tjeld, duk med innvovne teikingar, brogdeduk; *sitja við borða*, sitja og veva *borða*; *byrða e-t á borða*, veva eit bilæte av eitkvart inn i eit tjeld.

borð-ker, *n.* kjer, skaal til bruk ved bordet. **-klerkr**, *m.* klerk som er bordsvein hjaa ein bisp. **-knifr**, *m.* bordkniv. **-leiðangr**, *m.* leidingsskatt i varor til kongen i fredstid. **-maðr**, *m.* = *borðfastr maðr*. **-mikill**, *a.* høgbarða (um skip). **-prestr**, *m.* prest som les bordlesnaden hjaa ein bisp. **-prýði**, *f.* bordpryða. **-salmr**, *m.* bordsalme. **-skutill**, *m.* lite bord.

borðstilganga, *f.* det aa ganga til bords.

borð-stokkr, *m.* æsing (paa baat). **-stóll**, *m.* bordstol, bordfot.

borð-sveinn, *m.* bordsvein, matsvein. **-tafl**, *n.* skakk-brett. **-þak**, *n.* bordtak. **-þakiðr**, *a.* tekt med bord. **-þili**, *n.* skips-sida. **-vegg**, *m.* vegg, gard av tre. **-vegr**, *m.* bordveg; *jutbording*, bordklædning yver timbert paa eit skip, sida av eit skip. **-vers**, *n.* bordvers, bordlesnad (paa vers). **-viðr**, *m.* bordved, bord og fjøler.

borg, *f.* 1. ei flat høgð med bratt fram-sida; jfr. nyn. *borg* um vegmur og dlkt. Lista, Mand. 2. borg, ein stad med murar eller veggjer unkring av jord, stein eller tre; ogso um sjelve muren. 3. borg, by med festning. 4. by (mest utanlands).

borga, *v.* (*að*) borga, aabyrgjast, svara for; *borga fyrir e-n* eller *e-t*.

borgaðarmaðr, *m.* (og *borganarmaðr*) kausjonist, aabyrgslemann.

borgan, *f.* aabyrgsla, kausjon; *ganga í b. fyrir e-n*, ganga i borg for, svara for.

borgararétt, *m.* borgrett, borglog.

borgar-armr, *m.* utkant av ei borg. **-auðn**, *f.* borg-øyding. **-dómandi**, *m.* domar i ein by (umsetjing av latin *judex provinciae*). **-dyrr**, *f. pl.* borgport. **-folk**, *n.* borgfolk. **-gata**, *f.* veg til ei borg. **-gerð**, *f.* borg-

bygging. **-greifi**, *m.* borggreive, borghovding. **-hlið**, *n.* borgport. **-hreyssi**, *n.* atterstøðor etter ei borg, borgrøys. **-hæð**, *f.* borghøgð, borgtind. **-hqiðingi**, *m.* borg-hovding.

borgari, *m.* ein av mannskapet paa ei kongsborg.

borgar-kona, *f.* by-kvende. **-lið**, *n.* mannskapet i ei borg, garnison. Pr. 8711. **-líf**, *n.* lim, kalk i ein borgmur. **-lýðr**, *m.* borgfolk; byfolk. **-maðr**, *m.* 1. ein av mannskapet paa ei borg. 2. bymann, borgar. 3. medborgar. **-múgr**, *m.* borgfolket. **-múrr**, *m.* borgmur. **-port**, *n.* borgport. **-siðr**, *m.* bysed, byskikk. **-smið**, *f.* borgbygging. **-staðr**, *m.* rom der det hev vore ei borg, borgstøde.

Borgar-sýsla, *f.* no Smaalen (Austfold) undanteke Haabel prestegjeld og Enningdalen. **-þing**, *n.* ting i Borg (Sarpsborg) for fylki i Viki. **-þingslög**, *n. pl.* Borgartingslogi.

borgar-vegg, *m.* borgmur.

borgaskipan, *f.* lista yver byar.

borgeis (og *burgeis*) *m.* borgar.

borgfirzkr, *a.* som er fraa Borgarfjorden (paa Island).

borg-hlið, *borg-staðr ofl.* sjaa *borgar-hlið* etc.

borgin-móði, *m.* ramn (poet.). **-orðr**, *a.* dulsam, löynen, var i ordi.

Borgundarholm, *m.* Bornholm.

bossi, *m.* gut; jfr. nyn. *busse*, kammerat.

bosún, *n.* basun.

bót, *f.* (*bótar*; *bætr* og *bótir*). 1. bot, betring; *viða bót e-s*, faa retta paa eitk. 2. bot, bøter for misferd (helst i *pl. bætr*). 3. bot, lapp.

bóta-fé, *n.* gods eller pengar som vert lagde i bot. **-lauss**, *a.* 1. botlaus. 2. ubøtt, som det ikkje vert lagt bøter for. **-maðr**, *m.* ein mann som kann bota for brotsverki sine med ei pengebot, og dermed slepp verta fredlaus.

bóti, *m.* styvel.

bótlausliga, *av.* botlaust. **bótlauss**, *a.* botlaus, ubøtande.

botn, *m.* 1. botn, grunnflata. 2. botn (det inste) i fjord eller dal. 3. eit slag

kjerald (staup) til aa hava vaks i. -hola, *f.* ei hola som ein ikkje kjem utor.

botolfs-messa, *f.* bolsvoka, bolsok (17de juni). -vaka, *f.* = -messa (eig. kvelden fyre).

bótsama, *v.* (*að*) vela, vela um.

bótparía, bótpuría, *a.* som ein treng beta paa eller beta for.

botuna, *v.* (*að*) setja knappar paa.

brá, *f.* (*brár*; *brár*) braa, haari paa augneloki.

brá, *v.* (*að*) glima, braga; jfr. nyn. *braa*, *ljona*.

bráð, *f.* I. braae. skunding.

bráð, *f.* II. skrott (eller kjøt) av dyr som ein kann eta, fengd.

bráð, *n.* braad, tjørebræding.

bráða-birgð, *f.* í *bráðabirgð*, til braa-nøytes. -bugr, *m.* i ordlaget: *gera bráðabug at e-u*, gjera eitk. i braahast. -fangs, *av.* braasnart.

bráða-hola, *f.* hola som rædyr samlar veidni si i.

bráða-hríð, *f.* braavêr.

bráðalauss, *a.* utan fengd, utan mat.

bráðan, *av.* braatt.

bráða-sótt, *f.* braasott, braasykja. -þeyr, *m.* braatøyr, linnvêr som kjem braatt paa.

bráð-beinn, *a.* snegg, snar. -dauði, *m.* braadaude. -dauðr, *a.* verða *bráðdauðr*, døy braatt, faa ein braadaude.

bráðendis, *av.* braatt.

bráðerni, *f.* braaskap, forrensla.

bráð-efginn, *a.* braafegen, som straks vert glad. -feigligr, *a.* som er lik til aa vera braafeig.

-fengis, *av.* braatt. -fengr, *a.* braa, braafôr.

-geðr, *a.* braalyndt, braa.

-gerr, *a.* snarvaksen, snarkomen. -gerviligr, *a.* braanæm, som er lik til aa vera snarvaksen.

-hættligr, *a.* som braatt kann verta faarleg, braafaarleg.

-komliga, *av.* braatt.

-kvaddr, *a.* verða *bráðkvaddr*, døy braatt.

bráðla, *av.* braatt.

bráð-látinn, *a.* = *bráðdauðr*. -látr, *a.* braafôr, braa.

bráðlauss, *a.* braadlaus, som ikkje er tjørebrædd.

bráðlittit, *partic. n.* *gera bráðlittit á e-t*, sjaa hastigt yver, avgjera braatt, vera braa-sluttig. bráðligr, *a.* braaleg, braa (-liga,

av.). bráð-lyndi, *n.* braalynde, braalæte. -lyndr, *a.* braalyndt, hastig.

bráðmaðr, *m.* tjørebrædar.

bráð-mæltr, *a.* braamælt. Eg. 48.

bráðna, *v.* (*ar*) braana, tina (um snø og dlkt.).

bráðorðr, *a.* braamælt.

bráðr, *a.* braa; *bráðir eru barns hugir*, barnehugen er braa.

bráð-ráðinn, *a.* braagjord, braatt avgjord.

-reiðr, *a.* braaug, hastmodig, braasinna.

-ræði, *n.* hastraad. -sjúkr, *a.* braasjuk.

-skapaðr, *a.* braalyndt. -skeyti, *n.* braa-

skap; jfr. nyn. *braaskøyte*, naudhjelp. -skeyti-

ligr, *skeyttr*, *a.* braa, framfus. -sýnn, *a.* som ein ser straks.

-tekinn, *a.* braateken.

-þroskaðr, *a.* snarvaksen.

bráðum, *av.* braatt.

bráðung, *f.* braae, hast.

braga, *v.* (*að*) braga, lysa, bragda (um nordlyset).

bragar-bót, *f.* eit versemaal, der studlarne i fyrste og tridje viselina stend so langt fráa kvarandre som raad er, og hendingarne soleis at ei staving er imillom. -full, *n.* brageskaal, som med ein høgtidleg lovnad vart drukki paa festar (helst i ervedrykkjor). -laun, *n. pl.* løn for eit kvad. -mál, *n.* løyve for skalden til aa kasta burt ein vokal, so det vert ei staving i staden for tvo.

bragð, *n.* 1. snarvending, aagneblink; *bragðs, af bragði*, paa timen, straks. 2. bragd, utsjaanad; *gera bragð á*, lata det sjaa ut som, laast. 3. bragd, vis; *ferr at fornum brogðum*, det gjeng paa gamall vis. 4. bragd, gjerning, tiltøke; *at fyrsta bragði*, fyrste gong. 5. bragd, knip; *leika e-m bragð*, koma *bragð á e-n*, gjera ein ei pretta; *beita e-n brogðum*, fanga ein med list, lura. 6. brogd, vevning med figurar paa ty. 7. brigde, stans. 8. verd, vegt; *mikit bragð*, stort verd, mykje aa segja.

bragða, *v.* (*ar*) 1. røyva seg. 2. bragda, braga, lysa.

bragða-drykk, *m.* svikdrykk. -karl, *m.* sløg kar.

bragðalr, *m.* stokk, paal til aa gnika naudeld med. bragðalseldr, *m.* naudeld, rideld.

bragðarvád, *n.* brogdut vadmaal, vadmaal innvove med rutor eller figurar.

bragðillr, *a.* kaldtokka, som ser vond ut. **bragðligr**, *a.* snar aa taka til, lagleg.

bragð-mikill, *a.* staut, sjaaleg. **-samr**, *a.* sløg. **-stinnliga**, *av.* kault, byrgt. **-vísi**, *f.* sløgð, klokskap. **-vísigr**, *a.* sløg, klok og klyftig (*-liga*, *av.*).

bragnar, *m. pl.* menner, hermänner (poet.). **bragnigr**, *m.* konge (poet.).

bragr, *m.* 1. skaldskap, diktarkunst. 2. den gildaste, fyrstemann „lauken i laget“.

bráhvítr, *a.* som hev ljose, skinande brær (augnelokshaar).

brak, *n.* brak. **braka**, *v.* (*að*) braka. **brakan**, *f.* braking.

brakki, *m.* mæklar, millommann.

brakstinnliga, for *bragðstinnliga*.

brakún, *m.* mæklar.

brandadyrr, *f. pl.* dør med ein høg (utskoren) stolpe (*brandr*) paa kvar sida, hovuddør til ei hall.

brand-erfð, *f.* everett bygd paa uppfostring i huset. **-gás**, *f.* brandgaas. Anas tadorna. **-krossi**, *m.* ukse som er **brand-krossóttir**, *a.* brandut og med ein kvit kross yver nasen.

brandr, *m.* 1. brand, brenning. 2. brand, ljósbrand, stökk som brenn; stökk, vedskia; *á bröndum*, paa vedladet, i vedkroken. 3. kollar, uppstandar paa kvar sida av framstammen paa skip. 4. høg stolpe paa kvar sida av hovuddøri til halli. 5. sverdblád, sverd; jfr. *brand* i *n.* folkev.

brand-reið, *f.* steikjerist. **-stokkr**, *m.* ein høg trestomn i kong Volsungs hall; er ogso kalla *barnstokkr*. **-ox**, *f.* eit slag óks.

branga, *f.* sverd med tilhøyrsla? (Bugge).

brass, *m.* kokk.

brasta, *v.* (*að*) braska, skrøyta.

brátt, *av.* braatt; *brátt er*, so snart som.

bratt-gengni, *f.* dugleik til aa ganga der som er bratt. **-gengr**, *a.* brattgjengd, hæv til aa ganga i bratta. **-leittr**, *a.* brattleitt, med flatt andlit og bratt panna. **-lendi**, *n.* brattlenda.

brattr, *a.* bratt; braa. **brattsteinn**, *m.* steinstytta (poet.).

brauð, *n.* braud, brød. **brauð-bakstr**, *m.*

brødbakster. **-diskr**, *m.* brøddisk, brødfat. **-gerð**, *f.* brødbaking. **-hleifr**, *m.* brødleiv. **-kass**, *m.* brødkass, brødkorg. **-laupr**, *m.* brødlaup, brødtægja. **-meiss**, *m.* brødmeis. **-moli**, *m.* brødmole. **-ofn**, *m.* brødomn. **-skífa**, *f.* brødskiva. **-sufl**, *n.* brødsufl, sufl (flesk, kjøt og dlkt.) attaat brødet.

braut, *f.* braut, veg, stig; *á braut*, burt; *í braut*, burt, burte; ogso berre *braut*, burt, burte (og *á brautu*, burt). **brautamót**, *n.* møte paa ein veg.

brautar-gengi, *n.* fylgje, hjelp. **-tak**, *n.* aabyrgsla, trygd som ein sakvaldar gjæv for at han skal vera aa finna i heimen sin, naar saksøkjaren stemner honom paa logleg vis.

brautbúnaðr og fleire andre sms. med *braut-* er uppførde under *brott-*.

braut-fúss, *m.* hug til aa koma burt. **-gangshvíuðsmátt**, *f.* so stor hovudsnotta paa karmannsskjorta at kona kann krevja skilsmaal. **-gangssök**, *f.* sak som gjæv rett til skilsmaal (i eit egteskap).

brautingi, *m.* vegfarande. **braut-kvaðning**, *f.* tilstøring til aa gaa burt. **-rekning**, *f.* elting, burtdriving.

brauttu, *av.* burt; *brauttu = braut þú*, burt med deg.

brautvera, *f.* sanseløysa (eig. burtevera.).

breðaiqnn, *f.* brede, stor fonn.

bréfi, *n.* brev, skriv, dokument. **bréfa**, *v.* (*að*) breva, skriva upp. **bréfa-bok**, *f.* bok med takstrar og formularar for kongebrev, som kanslaren ferda ut. **-brot**, *n.* brot mot ei fyresegn i eit kongebrev; bot (4 mark) for eit slikt brot (ogso kalla *-brotssékt*).

-gerd, *f.* brevgjerd, brevskrivning. **-lausn**, *f.* logleg betaling for kongebrev. **-maðr**, *m.* brevberar. **-svéinn**, *m.* brevsvein, brevbot. **brefferr**, *m.* breviar, katolsk messebok. **bréflaust**, *av.* brevlaust, utan brev. **-sending**, *f.* brevsending. **-setning**, *f.* brevgjering.

bregða, *v. st.* 1. leda snøgt, røyva skjott (svinga, føra snøgt, kasta, støyta, rykkja og dlkt.) med *dat.* *han brá sverði*, drog sverdet; jfr. *n.* folkev.: *han sinom sverde braa*; *bregða fingri*, leda fingren; *bregða upp augum*, slaa upp augo; *þá brá ljóma af Logafjöllum*, daa glima det braatt av L.

2. setja i verk, bruka; *bregðast móti við*, setja retten i gang mot kvarandre. 3. bregða, brigða, skifta; *bregða litum*, skifta literne; *bregða sér sjúkum*, laast vera sjuk; *bregðast e-m*, svigta, falla fraa. 4. taka burt, slutta med, gjera ende paa; *bregða tjöldum*, taka burt tjeldi; *honum var öllum brugðit*, han var reint burte (sanselaus); *bregða báii*, gjeva upp buet eller heimen; *bregða flokki*, løysa upp flokken; *bregða eiði sínum*, ganga att-paa eiden sin (jfr. nyn. *bregða*, halda att (ein slede) Helg.); *bregða heiti*, brjota sin lovnad. 5. lasta, brigsla, skulda ein for eitk. (*e-m e-u*). 6. bregða, slyngja, fletta (t. d. eit belte).

Med part. *á*: *bregða á e-t*, slaa seg paa, byrja med; slaa paa, orða um. *af*: *bregða af e-u*, brigða av, vika fraa; *þat bregðir af e-u frá e-u*, det merkjer ut eitk. fraa eitk. anna. *i*: *bregðir e-m i ætt e-s*, ein braar paa (likjest) ætti si. *til*: *bregða til e-s*, taka til med; *bregðir e-m til e-s*, ein braar paa (er lik) eink. *um*: *bregða um*, stiga yver; *bregðast um*, trætta um. *við*: 1. *bregða við*, taka til med, bu seg til; *brugðinn við*, van med, før til. 2. *bregðir e-u við*, eitk. hender; *e-m bregðir við e-t*, ein vert ved, kvepp, vert daatt med; *bregða sér við e-t*, bry seg um (jfr. nyn. *braa paa*, bry seg um, Hard.). 3. *bregða e-u við*, tala um eitkvart. *yfir*; *bregðast yfir e-t*, ganga yver eitk.

breiða, *v.* (*dd*) breida; *breiða rekkju*, breida upp ei seng; *breiða borð*, duka bordet. *breidd*, *f.* breidd.

breið-firzkr, *a.* som er fraa Breidafjord (Island). -*laginn*, *a.* breidlagd, breidvaksen. -*leikr*, *m.* breidleik, breidd. -*leitir*, *a.* breidleitt.

breiðr, *a.* breid, breidd vidt utyver.

breið-vaxinn, *a.* breidvaksen. -*öx*, *f.* breiðöks, bila.

brek, *n.* brek, ideleg bøn og aagang; svikfullt handelsknip med *brekboð*. *breka*, *v.* (*að*) breka (etter), beda ideleg (um). *brek-boð*, *n.* svikalt bod paa ein jordeigedom til aa skruva upp prisen, ovundsbod.

breki, *m.* baara, bylgja.

brekka, *f.* brekka, stor bakke. *brekku-brún*, *f.* bakkebrun, bakketrøm. -*megin*, *n.*

magt til aa gaa upp ein bakke; bakke-bratta. -*munr*, *m.* bakkemun.

brek-laust, *av.* utan svik, sviklaust. -*ráð*, *n.* ovundsjuk svikraad til aa faa i annan manns gods. -*sekt*, *f.* svikfull dom paa einkvar, so han ikkje kann føra saki si for retten.

brekvísi, *f.* det aa vera breksam, breksemð, naudbeding.

bregsla, *v.* (*að*) bregsla (Shl.), vrida, rengja. Fld. II 370.

brenna, *v. st. intr.* brenna; ogso brenna seg; *nokkut* (eller *rautt*) *mun fyrir brenna*, der er ljose voner; *ór er þar brunnit*, der er gjort stor skade; *hlutr e-s brennr við*, det gjeng ille med ein.

brenna, *v. (nd) tr.* 1. brenna, lata brenna, setja eld paa. 2. brenna, hita upp, svida. 3. lata elden verka paa eitk.; *brenna gull (silfr)*, reinsa gull (sylv) i eld. 4. brenna, verka til ved eld; *brenna kol*, salt.

brenna, *f.* brenning, brand, brune (lik-brenning, husbrune og dlkt.). *brennheitr*, *a.* brennheit. *brenniligr*, *a.* frisk, sterk (um eld). *brenning*, *f.* brenning. *brennir*, *m.* brennar; eld (poet.).

brennu-maðr, *m.* mordbrennar. -*mál*, *n.* mordbrandssak. -*saga*, *f.* saga um inne-brenning. -*staðr*, *m.* ein stad der det hev brunne, brandtuff.

brennu-steinn, (ogso *brenna*, *brenni*) *m.* brennestein, svaavel. *brennusteins-bruni*, *m.* svaavelbrenning. -*logi*, *m.* svaavelloge. -*þeir*, *m.* svaaveltev. -*vatn*, *n.* svaavelvatn.

brennu-sumar, *n.* brandsumar. -*vargr*, *m.* fredlaus mordbrennar.

bresta, *v. st.* 1. bresta, rivna. 2. koma ut, koma upp. 3. bresta, braka, smella. 4. bresta, gleppa, slaa fraa.

brestr, *m.* (*pl. -ir*) brest, sprunga; brest, smell; brest, skort, tap.

bretar, *m. pl.* bretar, folk fraa *Bretland*. *Bretland*, *n.* Wales; ogso um *syðra Bretland* : Bretagne.

bretta, *v. (tt)* bretta, reisa upp; *bretta hala sinn*, bretta seg (som ein hane).

brettiufussa, *f.* brettefussa (11. jan.).

breyskleikr, *m.* brøyskleik, veikleik. *breyskligr*, *breyskr*, *a.* brøysk, veik.

breyta, *v.* (*tt*) 1. brøyta, gjera braut (veg). 2. brøyta, brigda (*e-u*). 3. skipa, stella (seg); *breyta eptir e-u*, gjera etter, herma etter.

breytiligr, *a.* underleg, uvanleg (*-liga, av.*); jfr. nyn. *brøyteleg*, umskifteleg. Jæd. **breyting**, *f.* brøyting, skifting. **breytinn**, *a.* brøyten, som gjerne vil skifta; finsleg. **breytni**, *f.* brøyte, avbrøyte, nymaate; fin aatferd.

brezka, *f.* bretlandsk maal. **brezkr**, *a.* bretlandsk. Sjaa *Bretland*.

brigð, *f.* 1. brigd, brigde, umvelting; *kaupa e-t í brigð við annan*, kaupa eitk. som ein annan alt hev kaupt. 2. løysningsrett til jord og anna; løysnings-sak. 3. lut av fiskedrættet til eigaren av børnskapen.

brigða, *v.* (*gð* og *að*) brigda, brjota (*e-u*); forbrjota; løysa, løysa inn (*e-u* eller *e-t*); venda, selja.

brigðandi, **brigðarmaðr**, *m.* innløysar. **brigði**, *n.* = *brigð*, *f.* **brigðiligr**, *a.* brigdeleg, umskifteleg. **brigðkaup**, **brigðkeypi**, *n.* handel som ein kann brigda, gaa attpaa; ugildt forkaup. **brigðligr**, *a.* = *brigðiligr* (*-liga, av.*).

brigð-lyndr, *a.* ustød, mislyndt. **-mæli**, *n.* sætesløysa, brot paa lovnad.

brigðr, *a.* brigdeleg, ustød, usætande.

brigð-ræði, *n.* svikraad, meinsløgð. **brigð-ull**, *a.* brigdeleg, umskifteleg. **brigðverpi**, *n.* meinkast, forkast (med not).

brigsla, *v.* (*að*) brigsla, neisa, lasta (*e-m e-t*, og *e-m e-u*). **brigslalauss**, *a.* ulastande. **brigslamál**, *n.* straffesak. **brigslan**, *f.* brigsl, neising. **brigslanarhlát**, *m.* brigslande, spottande laatt. **brigslastaðr**, *m.* brigsl, neising, spitord. **brigсли** (og *brigsl*) *n.* brigsl, lastord.

brik, *f.* (*-ar*; *-r*) brik (laag bordvegg (dansk skranke); stutt benk). **bríkar-búningr**, *m.* **-klæði**, *n.* klæde som vart hengt paa bordveggen (*brik*) attum altaret.

brim, *n.* brim, baarebrot mot land; hav (poet.). **brim-dýr**, *n.* skip (poet.).

brími, *m.* eld (poet.).

brimill, *m.* brimull (eit slag stor sel nord i Norig).

brimir, *m.* sverd (poet.).

brimlauss, *a.* utan brim, logn, still. **brimleysa**, **brimleysi**, *f.* logn sjø (utan brim), vindstilla.

brim-orri, *m.* havorre. *Anas nigra*. **-reið**, *f.* riding paa brimhestarne, rugging i brim-sjøen. **-rúnar**, *f. pl.* runer som vernar sjøfolk mot brim.

brim-soriinn, *a.* som brimet hev fila eller gnura slett (um stein). **-stormr**, *m.* ovsterk storm. **-svín**, *n.* kval (poet.).

bringa, *f.* 1. bringa, brjóst (paa menneskje og paa dyr); *e-m skýtr skelk í bringu*, det skyt skjelk i bringa, ein vert rædd. 2. ei liti plata øvst paa ljosestaken med ein odd til aa festa ljaset paa. **bringspaladíli**, *m.* saar í bringspolorne. **bringspelir**, *m. pl.* (og *f. pl.*) bringspolor, brjosken millom brjóstbeinet og dei nedste rivbeini.

bringu-bein, *n.* brjóstbein (Sternum). **-breiðr**, *a.* bringebreid. **-sár**, *n.* bringesaar. **-teinar**, *m. pl.* = *bringspelir*.

brinna, *v. st.* = *brenna*, *v. st.* **brinni**, *m.* loge (poet.).

Brísinga-men, *n.* halsbandet til Frøya. **brísingr**, *m.* brising, eld.

brjá, *v.* (*íð*) braga, glitra; jfr. nyn. *brjaa*, ljona, Set. Tel.

brjósk, *n.* brjosk.

brjóst, *n.* 1. brjóst, bringa; yverført: hug, sjæl, sinn, vit, samvit; *vinna eið fyrir brjóst hins dauða*, gjera eid paa det som berre den daude veit. 2. vern, livd. 3. fremste parten av eitkvart; soleis um gavlen, brjóstet paa eit hus. **brjóstail**, *n.* styrke i brjóstet.

brjóstamjolk, *f.* brjóstmjølk.

brjóst-barn, *n.* brjóstbarn, sogbarn. **-björg**, *f.* brjóstskjerm. **-bragð**, *n.* medynk. **-búnaðr**, *m.* bringeprydnad. **-drekkr**, *m.* sogbarn. **-fastligr**, **-fastr**, *a.* hugfast, stød (*-liga, av.*). **-festa**, *v.* (*st*) hugfesta. **-friðr**, *m.* hjartefred. **-gjörð**, *f.* brjóstreim (paa sál).

-gæði, *f.* godvilje, (godt) hjartelag.

-heill, *a.* brjóststerk. **-kaldr**, *a.* fiendsleg, kald. **-kirkja**, *f.* hjarta (i religiøs stil).

-kringla, *f.* sylgja. **-leysi**, *n.* mødløysa.

-líttill, *a.* hardhjarta. **-megin**, *n.* aandskraft.

-mikill, *a.* bringebreid. **-mæði**, *f.* andpusting. **-reiðr**, *a.* yverlag vreid.

brjóstsamliqr, *a.* hugfast, stød.

brjóststofa, *f.* stova i brjostet av huset, framstova. **-styrki**, *f.* aandskraft. **-sullr**, *m.* brjostsvull. **-sviði**, *m.* brjostsvide. **-þili**, *n.* vegg i brjostet (gavlen) paa eit hus. **-þungr**, *a.* tung i hug. **-vit**, *n.* **-vitra**, *f.* vit („i brjostet“).

brjóta, *v. st.* 1. brjota (av, sunder, upp, ned); *brjótast*, *v. r.* brjota seg fram. 2. forbrjota seg.

Med part. *á bak*: *brjóta á bak*, tvinga attende; vanhald. *i*: *brjótast i e-u*, brý seg med. *i móti*: *brjótast i móti*, setja seg mot. *saman*: *brjóta saman*, leggja saman. *til*: *brjóta e-n til e-s*, tvinga, nøyda ein til eitkvart. *um*: *brjótast um*, kava, nøyta seg (brjótast). *við*: *brjótast við e-t*, gjeva seg i kast med; gjeva seg um; strita mot.

brjótr, *m.* brjotar, tynar.

brodda, *v.* (*að*) stinga. **broddhogg**, *n.* pilskot.

broddr, *m.* 1. brodd, firkanta jarn, pig. 2. pil med brodd. 3. brodd paa *bringa* paa ljosestaken (sjaa *bringa* 2.). 4. det som fyrst kjem til synes av eitk.; *berr nú at broddi*, *at*, no ber det snart til, *at*. 5. eit straal, liten stim (med sild).

brodd-skot, *n.* pilskot (av *broddr* 2.). **-spjót**, *n.* spjot med brodd. **-stair**, *m.* stav med brodd, piggstav. **-stqng**, *f.* stong med brodd. **-qr**, *f.* pil med brodd.

bróðerni, *n.* broderskap. **bróðir** (*gen* og *dat.* *bróður* (og *bræðr*); *nom. pl.* *bræðr*) *m.* 1. brór. 2. broder (klosterbroder); her-til ymse klosteramn, soleis i Oslo: *upp til bræðra*, dominikan-klostret (preike-brøderne); *austr til bræðra*, minoritklostret (berfottbrøderne); i Bjørgvin: *út til bræðra*, dominikanklostret (i Buntlabo); *inn til bræðra*, minoritklostret (i Vaagsbotnen, nær dom-kyrkja); i Nidaros: *niðr at bræðra*, minoritklostret (paa Brattøyri). 3. korsbroder, kannik.

bróður-arfir, *m.* brórsarv. **-bani**, *m.* brórs banemann. **-baugr**, *m.* bøter som brór til draapsmannen laut leggja. **-blóð**, *n.* broderblod. **-bøtr**, *f. pl.* bøter for ein brór som er drepen. **-dauði**, *m.* ein brórs

daude. **-deild**, *f.* broderlut. **-dóttir**, *f.* brór-datter. **-dóttursonr**, *m.* brórdotterson. **-dráp**, *n.* at ein brór vert drepen; broderdraap. **-drepari**, *m.* broderdrepar. **-gjqld**, *n. pl.* bøter for ein brór, som er drepen. **-hefnd**, *f.* broderhemn. **-hluti**, *m.* broderlut. **-kona**, *f.* brórkona. **-leikr**, *m.* broderskap.

bróðurligr, *a.* broderleg.

bróður-sonarbaugr, *m.* bot for draapet paa ein brórsøn. **-sonr**, *m.* brórsøn.

brók, *f.* (*brókar*; *brøkr*) brok-laar; mest i *pl.* brok, buksa; *ljarga brókum sínum*, vera av for sjelve seg.

bróka-belti, *n.* brokbelte. **-beltispúss**, *m.* pung som ein ber i beltet. **-vaðmál**, *m.* vadmaal til brok.

brokkari, *m.* hest, traavar.

bróklauss, *a.* broklaus. **-lindi**, *m.* brok-belte.

brokunarmaðr, *m.* mæklar.

bróma, *f.* brot, stykke; jfr. *nyn.* *brom*, gamalt jarnskrap odl.

brosa, *v.* (*st*) smolla, smila. **brosa**, *f.* **brosan**, *f.* smoll, smil. **brosléitr**, *a.* blid-auga. **brosligr**, *a.* løgleg, læleg.

broσμα, *f.* broσμα (fisk). *Gadus monop-terygius*.

brot, *n.* 1. brot, nedbrjoting; *pl.* logbrot. 2. brot, stykke; *deila e-t brotum*, hava ulike meiningar. 3. brot, brekka. 4. brot, vad i elv. 5. utskot i ei bygning; jfr. *nyn.* *brot*, eit rom i ei loda. 6. brut, spít, jarnstong. 7. fang, nedfallssott. **brotasilfr**, *n.* sylv i smaastykke.

brot-fall, *n.* ei rid av nedfallssott. **-fallinn**, *a.* nedfallsjuk. **-fallssótt**, *f.* nedfalls-sott, fang. **-feldr**, *a.* nedfallssjuk. **-geiri**, *m.* jordstrimel paa skap som ein geire. **-hvitill**, *m.* broktvitel, aaklæde (paa seng) av grovt ty.

broti, *m.* brote, dunge av nedhogne tre. **brotligr**, *a.* brotsleg, brotsmanns.

brotna, *v.* (*að*) brotna, verta broten.

brotning, *f.* brjoting.

brott, *av.* burt; burte (= *braut*); ogso *á brott*, *i brott*. **brott-búinn**, *a.* buen til aa fara. **-búnaðr**, **-búningr**, *m.* fyrebuing til burtferd. **-búnaðartími**, *m.* tíð til aa bu seg til ferd. **-fararleyfi**, *n.* løyve til aa reisa burt.

-**fararöl**, *n.* avskilslag. -**ferð**, *f.* burtferd. -**ferðaröl**, *n.* avskilslag. -**flutning**, *f.* burtflutning. -**fúsliga**, *av.* med hug til aa fara burt. -**fýsi**, *f.* burtferdshug. -**færsla**, *f.* burtførsla. -**för**, *f.* burtferd. -**ganga**, *f.* burtgang. Fm. VII, 1831a. -**hald**, *n.* burtreis. -**hlaup**, *n.* burtlauping. -**hvari**, *n.* burtkverving. -**hqfn**, *f.* burttak. -**kváma**, *f.* burtkoma, burtferd. -**laga**, *f.* höping, undanferd. -**reið**, *f.* burtriding. -**rekstr**, *m.* burtdriving, elting. -**sending**, *f.* burtsending. -**sigling**, *f.* burtsigling. -**sníðning**, *f.* burt-skjering. -**sqngr**, *m.* messa haldi utanum presten sitt eige prestegjeld. -**tekning**, *f.* burttak. -**tækiligr**, *a.* burttakande.

brottu, *av.* burte; burt; á *brottu*, burt; í *brottu*, burte; burt.

brott-varp, *n.* burtkasting. -**vísan**, *f.* burtvising. -**vist**, *f.* burtevera, fraavære.

brú, *f.* (*gen. sing. brúar* og *brár*; *nom. pl. brúar*, *brýr* og *brár*) *bru.* **brúa**, *v.* (*að*) *brua*, bygga *bru.*

brúar-áss, *m.* aas, hjelke under ei *bru.* -**endir**, *m.* brusporð, enden av ei *bru.* -**gerð**, *f.* brubygnad. -**hald**, *n.* umvøling av *bru.* **bru**hald. -**maðr**, *m.* brubyggjar. -**sporðr**, *m.* brusporð, *bru*-ende. -**staðr**, *m.* brustad.

brúða, *f.* I. *brugð*, *karm* til ryggstøð paa stol odl.

brúða, *f.* II. *brugða*, *knippe.*

brúðar-bekkr, *m.* brudebenk. -**cfni**, *n.* brudeemne, kvende som skal standa *brúr.* -**faðmr**, *m.* brudefang. -**hús**, *n.* kvendehus, harem? -**lín**, *n.* brudelin, hovudduk av *lín* som *brúri* bar. -**sæng**, *f.* brudeseng.

brúð-bekkr, *m.* brudebenk. -**fé**, *n.* brudlaupsgaava fraa *brúri* til brudgomen sine nærskyldingar. -**ferð**, **för**, *f.* brudeferd, brudlaupsferð; *ferð* som brudgomen gjer etter si *brúr.* -**gumi**, *m.* brudgom. -**hús**, *n.* brudlaupshus. -**hvíla**, *f.* brudeseng. -**hvílu-skemma**, *f.* eit lite hus til brudesengi. -**kaup**, *n.* brudlaup. -**kaupligr**, *a.* brudlaups-. -**kaups**- *sjaa* -*laups*-. -**kaupsmaðr**, *m.* brudlaupsgjest. -**kona**, *f.* brudkona, kvende som fylgjer *brúri.*

brúðlaup (og *brúðhlaup*, *brullaup*) *n.* brudlaup; brudlaupslag, veitsla, gjestebod ved brudlaup.

brúðlaups-dagr, *m.* brudlaupsdag. -**ferð**, *f.* = *brúðferð.* -**gerð**, *f.* det aa halda brudlaup. -**klæði**, *n. pl.* brudlaupsklæde. -**kostr**, *m.* brudlaups-kostnad. -**kveld**, *n.* brudlaupskveld. -**skemma**, *f.* eit lite hus som brudesengi stend i. -**stefna**, *f.* brudlaup. -**veizla**, *f.* veitsla, gjestebod ved eit brudlaup; brudlaupskosten. -**vitni**, *n.* egteskaps-vitne.

brúð-maðr, *m.* brudesvein. -**messa**, *f.* messa ved eit brudlaup.

brúðr, *f.* (*brúðar*; *brúðir*) *brud*; *kona.* **brúðstóll**, *m.* brudebenk.

brugðligr, *a.* brigdeleg, forgjengeleg. **brugðning**, *f.* **brugðningr**, *m.* brigde, krenkjing.

brugg, *n.* brygg (ogso yverført). **brugga**, *v.* (*að*) 1. *brugga*, bryggja; yverf. laga til, maka raad. 2. *brjota*, ganga attpaa. **brugginn**, *perf. partic.* bryggja (av eit elles utdøytt sterkt verb: *bryggja*).

brúk, *n.* bruk, hop, mengd, mest um tare (*þarabrúk*).

brum, *n.* 1. *brum*, knuppar. 2. *bil*, tid. **brumr**, *m.* **brun**; *n.* *bil*, tid.

brún, *f.* (*pl. brýnn*) 1. *brun*, egg. 2. *brun*, augnebrun. *bregða* í *brún*, rukka brunerne; jfr. *nyn. ibrynast*, *kvida*; *lata siga brýnn á nef*, gjera bruner; *bera e-m e-t á brún*, lasta (eller *brynda*) ein for eitkvart.

brún, *f.* (*pl. brúnnir*) eit slag ty.

bruna, *v.* (*að*) *fara* snøgt.

brúna, *v.* (*að*) *bruna*, brunlita (berre í *perf. part.*).

bruna-dómr, *m.* dom som gjeng ut paa brenning. -**eiðr**, *m.* neittingseid av ein som er skulda for elds-paasetjing. -**flekk**, *m.* bruneflekk, brandfleck. -**hraun**, *f.* land som lava hev lagt i øyde.

brúnamikill, *a.* storbrynt, med store augnebruner. **brúnarbein**, *n.* beinet under augnebruni. **brúnaskurðr**, *m.* eit slag haar-skurd med haaret tverklípt yver augnebrunerne.

brúnáss, *m.* moneaas (øvt i taket); jfr. *nyn. brunaas*, raftestokk eller stavlægja.

bruna-vegr, *m.* det varme jordbeltet.

-**qld**, *f.* brenne-alderen, den tid dei brende liki.

brundr, *m.* brund. **brundtíð**, *f.* brundtid.

brúngras, *n.* eit slag fjellgras.

brúnhvítr, *a.* kvitbrynt, med ljose augnebruner.

bruni, *m.* brune, brenning, brand.

brúnmóalótt, *a.* aalborkut (um hest).

brúnn, *a.* 1. brun. 2. blank (um vaapn).

brúnn, *m.* brunen (hest).

brunn-hola, *f.* eig. brunn-hola, men yverført = *botn-hola*. **-hús**, *n.* brunn-hus. **-lækr**, *m.* læk, bekk der folk hentar vatn. **-migi**, *m.* rev.

brunnr, (ogso *brúðr*) *m.* uppkoma; **brunnbrunnsmunni**, *m.* brunn-opning.

brunn-vaka, *f.* horn paa ein ukse til aa slaa hol paa is; jfr. nyn. *brunn-vekkja*, nedste greini paa reinshorni. **-vatn**, *n.* brunnvatn.

brún-siðr, *a.* sidbrynt, med side augnebruner. **-skarpr**, *a.* litegrand øren eller sviren (av drykk). **-völr**, **-völv**, **-öfli**, *a.* aalvorsleg, kvass, nyven.

brúsi, *m.* bukk; jfr. nyn. „*bukken Bruse*“.

brústeinn, *m.* stein som tun eller gata er steinlagd med; jfr. nyn. og isl. *brustein*, stein i ei bru.

brutt, *av.* = *brott*.

brý, *s.* troll.

brydda, *v.* (*dd*) stinga; brydda, brodda; koma fram eller upp. **brydding**, *f.* bryning, kant (av skinn).

bryðja, *f.* brya, tro.

bryggja, *f.* bryggja; ogso um bru og landgang.

bryggju-búð, *f.* sjøbud. **-færr**, *a.* fær til aa gaa umbord sjølv. **-garðr**, *m.* bygard med bryggja tett attmed. **-ker**, *n.* kjer av trevyrke (bolverk) under ei bryggja. **-lægi**, *n.* lending, landtøke (for skip). **-mangari**, *m.* ein som driv smaahandel paa bryggjorne. **bryggjusporðr**, *m.* bryggjesporð, enden av ei bryggja.

bryna, *v.* (*nd*) fara snøgt.

brýna, *v.* (*nd*) I. *bryna upp* (*skipi*), bryna, draga paa land.

brýna, *v.* (*nd*) II. bryna, kvetja, eggja (upp).

bryn-brækr, *f. pl.* brok av jarnringar, brynjebrok. **-glófi**, *m.* brynjehandske, jarnhandske. **-hattr**, *m.* **-hetta**, *f.* brynjehetta, jarnhatt. **-hosa**, *f.* brynjehosa. **-høtt**, *m.* = *brynhattr*.

brýni, *n.* 1. bryne. 2. krydda (til mat).

brýning, *f.* bryning, kvessing; eggjing.

brynja, *f.* brynja, skjorta av jarnringar.

brynja, *v.* (*að*) brynjekläda.

brynju-band, *n.* spensl, festeband framme paa brynja. **-bítr**, *m.* brynjebitar (namn paa eit sverd). **-halsbjörg**, *f.* brynjeskjerm for halsen. **-hattr**, *m.* **-hetta**, *f.* brynjehetta, jarnhatt. **-hringr**, *m.* ring i ei brynja, brynjering. **-lauss**, *a.* brynjelaus. **-meistari**, *m.* brynjemakar. **-rokk**, *m.* kyrtel utanpaa brynja.

bryn-klumba, *f.* brynklungr, *m.* jarnklubba med krokar, fest til eit reip som dei kasta ned fraa festning millom fiendarne og drog folk til seg med, brynjeklubba. **-knífr**, *m.* eit slag kniv (vaapn). **-kolla**, *f.* kollhuva av jarnringar under hjelmen.

brýnlig, **brýnn**, *a.* berrsynt, greid; *er brýnligt um e-t*, der er von til.

brynna, *v.* (*nt*) brynna, gjeva vatn.

bryn-stakkr, *m.* stutt brynja, brynjetroya. **-stúka**, *f.* brynjeerm. **-tröll**, *n.* eit slag hellebard eller spjotøks. **-þing**, *n.* herstrid. **-þvari**, *m.* eit slag spjot eller hellebard.

bryti, *m.* (*brytja*; *brytjar*) husstyrar; gardsfut; raadsdrengr, gardsdrengr.

brytja, *v.* (*að*) brytja, hogga i stykke; byta sunder; byta ut (mat).

brytjan, *f.* utbyting (av mat). **bryt-skölm**, *f.* kniv til aa byta ut maten med.

bræða, *v.* (*dd*) I. 1. bræda, smelta; ogso mykja (um hugen). 2. tjørebræda.

bræða, *v.* (*dd*) II. skunda paa, fløyta.

bræði, *f.* braaskap, sinne, vreide.

bræðilig, *a.* brædande, smelteleg.

bræðimæli, *n.* braamæle, hastigt ord.

brækta, *v.* (*að*) brækta, mekra (um geit).

bræðra-börn, *n. pl.* brøðrungr, born av brø. **-dætr**, *f. pl.* døttir av brø. **-garðr**, *m.* 1. kloster. 2. gard for korsbrøder. **-kloastr**, *n.* munkekloster. **-lag**, *n.* broderskap; *taka e-rra bræðralag á sik*, ganga inn i eit broderskap (t. d. kloster). **-mark**, *n.* tvinnlingarne (himmelmerke). **-safnaðr**, *m.* samling eller lag av brøder. **-skipti**, *n.* skifte millom brø. **-synir**, *m. pl.* søner av brø, brøðrungr.

bræðrungr, **bræðruna**, *f.* dotter av fæ-

brór, brøðrung. **bræðrungr**, *m.* brøðrung, barn (helst son) av fárbrór.

bræðrungrs-barn, *n.* barn av brøðrung, barn av fárbrórs son. **-baugr**, *m.* bot som brøðrungr til draapsmannen skulde betala brøðrungr til den drepne, brøðrungrs-bot.

bræklingar, *m. pl.* spottenamn paa irarne.

brögðóttir, *a.* slög, klyftig; ogso: sløgt innreidd. **brögðuligr**, *a.* sløgt uttenkt; av-bragdsleg (*-liga*, *av.*).

brqlta, *v. (lt)* broлта, velta seg.

brøstuliga, *av.* med brask, ovmodigt.

bú, *n.* 1. bu, hushald paa ein gard; ogso midel, eighedom som høyrer til hushaldet; *búa búi*, hava hushald for seg sjølv; *taka upp bú*, taka og føra burt husbunad og buskap. 2. bu, buskap; *heima (skal) hest feita en hund á búi*, ein skal feita hesten heime, men hunden paa stølen (i lag med buskapen).

búa, *v. st.* 1. bu, gjera ferdig; ogso klæda, pryda; *búa sik*, bu seg. 2. byggja, setja bu (i, paa). 3. stjorna; bera seg aat. 4. bu, halda hus; liva saman; vera.

Med part. *af: búá af e-u*, vanta eitk. *at: búá at e-u*, fara aat med, handsama. *fyrir: búá e-t fyrir*, fyrebu eitkvart; *búa fyrir*, vera til stadar; *búast fyrir*, halda hus. *hjá: búá hjá*, liggja hjaa. *í: búá í*, bu i, bu under, vera løynd. *með: búá með e-m* eller *e-rrí*, liva i egteskap med ein; liggja med. *samt: búá samt*, liva saman. *til: búá til*, bu til, fyrebu; laga til. *um: 1. búá um*, vøla un, stella med; ogso: gjeva seg um; *búast um*, stella seg, skipa til nattherbyrge. 2. *búa um e-t*, timast, hava det eikorleis. *undir: búá undir e-u*, vera understadd; bu under. *við: búá við e-t*, hava det eikorleis; *búast við e-u*, bu seg til eitkvart. *yfir: búá yfir e-u*, bera inne i seg, hava i gøymsla.

búa-kviðr, *m.* domsutsegn, skyn som det nærmaste grannelaget (5 bønder) gjev; ogso um domsneimndi sjølv. **-kvqð**, *f.* til-segjing, bøn um *búakviðr*.

búanda-karl (og *búandkarl*) *m.* bonde, bondemann. **-múgr**, *m.* bondeflokk. **búandi**, *m. (pl. búendr)* = *bóndi*. **búandligr**, *a.* bondsleg. **búandmaðr**, *m.* = *bóndi*.

búavirðing, *f.* granneretts-skyn eller verdsetjing (sjaa *búi*).

búð, *f.* 1. upphelde. 2. tjeld, tingbud. 3. skur; bud.

búð, *av.* kannhenda (= *bút*, eig. *búit*, bue, greidd).

búða, *v. (að)* setja upp bud.

búðar-beini, *m.* hjelp til aa faa i matvaror. **-dvöl**, *f.* upphald i ei bud. **-dyrr**, *f. pl.* bud-dør. **-gagn**, *n.* husgogn (kokestell odl.). **-hamarr**, *m.* berghamar med ei bud. **-ketill**, *m.* kokekjél. **-kona**, *f.* kona som hev utsal i ei bud. **-kviðr**, *m.* domsutsegn av folket i ei tingbud. **-lið**, *n.* folket i ei bud (tingbud). **-maðr**, *m.* mann i ei bud. **-nagli**, *m.* paale i eit tjeld. **-rúm**, *n.* rom i ei bud. **-staðr**, *m.* stad til ei bud. **-sund**, *n.* smoga, smott millom tvo buder. **-tupt**, *f.* budartuft. **-veggr**, *m.* budarvegg. **-verðr**, *m. (gen. -ar)* = *búðarvörðr*. **-virki**, *n.* mur, voll til vern omkring ei (ting)bud. **-vist**, *f.* tilhald i ei bud. **-vqlr**, *m.* bud-voll (Gbr.), voll som høyrer til ei fiskarbud. **-vqrðr**, *m. (gen. -varðar)* matgjerd, matlaging; mat; suvl (helst kjøtmat); jfr. nyn. *budarvord* (utt. *buavor*), mysesmør Li. Dal.

búði, *m.* eld.

búðkagrqs, *n. pl.* lækjegras. **búðkr**, *m.* liten daase (eller stokk), kistel.

búðla, *v. (að)* bydla, sigta, sælda.

búðlungr, *m.* konge (poet.).

búðseta, *f.* seta, upphelde i ei bud.

búðsetumaðr, *m.* husmann.

búðunautr, *m.* lagsmann i ei bud.

bú-íe, *n.* bufe, bukrøter. **-fellir**, *m.* fe-daude. **-íenaðr**, *m.* fenad, bunøyte. **-ferill**, *m.* buflytjar. **-ferli**, *n.* rørlagt bu, helst um buskapen. **-ferski**, *n.* husbunad, innbu.

buffeit, *n.* øyredask. **buffeita**, *v. (tt)* gjeva øyredask.

bú-finnr, *m.* bufinn, bufast finn.

bújár-ábyrgð, *f.* aabyrgsla, andsvar for bufe. **-eyrir**, *m.* eighedom av buskap. **-ferð**, *f.* buferd, bufór. **-íóðr**, *n.* fór til buskapen. **-gangr**, **-hagi**, *m.* bugang, buhage, noko vid heimhage. **-hagr**, *m.* tilstand i buskapen. **-laust**, *av.* utan buskap. **-leiga**, *f.* feleiga. **-matr**, *m.* fór til buskapen. **-vegr**, *m.* buveg, burekster.

bú-færsla, *f.* buflytjing. **-fng**, *n. pl.* forraad til hushaldet. **-fgr**, *f.* buför, buferd.

buga, *v. (að)* buga, bøygja.

bú-gagn, *n.* husgogn, gardsgogn (kjerald, koppar odl.). **-garðr**, *m.* bondegard. **-gerð**, *f.* busetjing. buskipnad.

bugr, *m.* bug, bugt, bøygning; *aka e-m* á *bug*, vinna paa ein. **bugstafr**, *m.* krokstav. **bugt**, *f.* = *bugr*.

bugustafn, *m.* bogen stamn? Fld. II, 6417

bú-hlífið, *f.* lette i hushaldet. **-hlutr**, *m.* ting som høyrer til i eit hushald. **-hqfn**, *f.* buhamn, hamnegang. **-hqgg**, *n.* fe-slagting.

búi, *m.* 1. = *bónði*. 2. granne. 3. bue, innbyggjar. **búi-gríðungr**, *m.* gredung (tjor) som er med buskapen paa sætri. **-menn**, *m. pl.* husfolk.

búinn, *a.* (eig. *part.* av *búa*) buen, ferdig; budd, klædd, prydd; stelt; *við svá búiit*, *at svá búnu*, naar det er so, med so gjort; *búinn til* eller *við*, nær ved.

bú-karl, *m.* bonde.

búkdígr, *a.* diger, tjukk.

búkeyrsla, *f.* budriving, burekster.

bukkaskinn, *n.* bukkavara, *f.* bukkeskinn.

bukkr, *m.* bukk; murbrjotar. **bukkskinshosa**, *f.* hosa av bukkeskinn.

bukl, *n.* kuv, bola paa utsida av ein skjold, skjoldkuv.

buklara-bóla, *f.* skjoldbola = *bukl*. **-borð**, *n.* = *buklari*. **-fetill**, *m.* fetel, band til aa bera skjolden yver oksli, skjoldfetel. **buklari**, *m.* liten, rund skjold.

búkónarstofa, *f.* (for *búkvámar*?) stova til ei kona som eig og styrer gard.

bú-kostr, *m.* husforraad, bjørg; fødeveg. **-kot**, *n.* ringt, vesalt hus eller plass.

búkr, *m.* buk; kropp; bul.

bukran, *s.* stívt ty av lin eller bomull.

búkreki, *m.* skinnsekk til vaatvaror.

bula, *v. (að)* hogga tvert av.

bú-lag, *n.* bulag, samlag. **-land**, heimeland. **-lauss**, *a.* som ikkje sjølv hev hushald. **-leiga**, *f.* leiga for fe, feleiga.

bulka-brún, *f.* kanten paa ein bunke eller farm, bunkekant. **-stokkr**, *m.* stokk, uppsett paa sida av skipet til aa stydja farmen eller bunken, bunkestokk.

bulki, *m.* bunke, farm; *brjóta bulka*, taka til aa lossa.

bulmíng, *m.* eit slag brød.

bulr, **bulstr**, **bulungr**, **bulöks**, sjaa *bolr*, *bolstr*, *bolungr*, *bolöks*.

búmaðr, *m.* bumann, bufast mann, gardmann.

bumba, *f.* trumma.

búmissa, *f.* fe-tap, vederlag for fetap.

búnaðar-balkr, *m.* logbolken um landsstell, landsleigebolken. **-maðr**, *m.* god stjornar. **-munr**, *m.* skilnad i umbunad, i uthyring. **búnaðr**, *m.* 1. bunad, tilbunad; uthyring; klædnad; *setja búnað*, *setja seg* i bunad (= *setja bú*). 2. livemaate; samliv (millom egtefolk).

búnautn, *f.* til *búnautnar*, til husbruk.

bundin, *n.* bundel, kornband.

bundinn, *perf. partic.* (av *binda*) bunden; gift D. N. II 7410.

búningr, *m.* tilbuing; bunad umbunad.

búnings-bót, *f.* betring i bunaden (klædi). **-munr**, *m.* = *búnaðarmunr*.

bunkabrot, *n.* at ein farm vert uologleg opna.

bunki, *m.* = *bulki*.

bunungr, *m.* eit slag kval.

búnyf, *f.* budraatt (smør, ost odl.).

búr, *n.* 1. kvendehus (møysal). 2. bur, stabbur.

bú-ráð, *n.* husstyring, stjorning. **-rakki**, *m.* burakke, buhund. **-rán**, *n.* raning fraa ein gard.

burðamunr, *m.* ættarmun, ættarskilnad.

burðar-dagr, *m.* fødedag. **burðarfullr**, *a.* fruktrik, dyrverdig? **burðar-maðr**, *m.* berar. **-sveinn**, *m.* ærendsvein. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* fødetíð, fødestund.

burdeigja, **burdia**, *v.* gjera kapriolar, kunsthopp (um hest).

burðr, *m.* (-ar; -ir) 1. burd, bering. 2. fødsel (um folk og fe); *burðir*, *pl.* stand, ætt. 3. foster (um folk og fe); *tvennr burðr*, tvinnling-foster.

burðugr, **burðuligr**, *a.* høgætta.

búrdyrr, *f. pl.* burdsør.

burgeis, *m.* borgar.

búr-hilla, *f.* hylla i eit stabbur. **-hundr**,

m. bandhund atmed eit stabbur. **-hvalr**, *m.* eit slag kval. *Physeter macrocephalus?*

búri, *m.* kaupstad-borgar.

buris, *n?* boras.

búrisna, *f.* høg livemaate, stort hus.

búrlykill, *m.* burs-lykel.

burr, *m.* (-ar; -ir) son.

búrs-hringr, *m.* ring i burshurdi. **-hurð**, *f.* burshurd, stabbursdør.

burst, *bust*, *f.* 1. bust. 2. bust, mønefjøl paa tak. **burstar-hár**, *n.* bust. **bursti**, *m.* bust (til aa sauma sko med).

burstígull, *m.* bustyvel, piggsvin.

burt, *av.* = *brott*.

burt, *s.* *ríða á burt*, vaaga ei lansa.

burtbúningr, *m.* tilbunad til burtferd.

burtreið, *f.* eit slag riddarleik, lansestrid paa hesteryggen. **-reiðarmaðr**, *m.* lansebrjotar. **-reiðarvápn**, *n.* vaapn som vert bruka i *burtreið*. **-stong**, *f.* lansa til bruk i *burtreið*.

bús-afleifar, *f. pl.* restmengd av ei avling. **búsalt**, *n.* busalt, busleikja.

bús-búhlutr, *m.* -*efni*, *n.* ting som tarvst til aa setja bu. **-far**, *n.* bufar, tilstand i eit bu. **-forráð**, *n.* husstyring, stjórn.

bús-gagn, -*gerð*, -*hagr*, sjaa *bú*.

búshögindi, *n.* lette i hushaldet.

busi, *m.* eld.

búsifjar, *f. pl.* grannelag.

busilkinna, *f.* kvende med tjukke kinner.

búskerfi, *n.* husbunad (for *búsgervi?*).

bú-skjóla, *f.* kjerald, mjølkebytta. **-skortr**, *m.* skort i buet, bu-skort. **-skylft**, *av.* kostasamt, dyrt.

busi, *n.* kav, annsemd.

bú-sliismaðr, *m.* busliten, husvill mann. **-smali**, *m.* smaafe.

buss, *m.* buksbom. **bussa** = *buza*.

bust, *f.* 1. eit slag fisk. 2. sjaa *burst*.

bústaðr, *m.* bustad.

busti, *bustígull*, sjaa *bursti*, *burstígull*.

bú-stjórn, *f.* gardsstyring, stjórn. **-stýra**, *f.* raadskona, husstyrar. **-sýsla**, *f.* gardsstell, husstell. **-sýslumaðr**, *m.* gardstyrar, stjórnar paa ein gard.

bút, *av.* kannhenda (for *búit*).

buta, *v.* (*að*) buta, hogga sunder. **butr**, *m.* butt, kubbe.

búpegn, *m.* bufast mann; stjórnar paa ein gard.

búverk, *n.* gardsarbeid.

buxhorn, *n.* eit slag gras.

buza (ogso *bussa*) *f.* eit slag store, breide skip.

buzar, *s.* eit slag drykk.

buzel, *n.* eit slag kjer til vaatvaror.

buzuskip, *n.* = *buza*.

bý, *n.* bia.

býfa, *f.* stor, stygg fot.

bý-fluga, *f.* bia. **-flygi**, *n.* koll. bior. **-flygisfylking**, *f.* bisvarm.

byggð, *f.* byggjing; bygt land, bygd; bustad; *flytja byggð*, flytja bustad; *fara byggð sina*, flytja burt; *fara byggðum*, flytja; *koma byggðum*, taka bustad.

byggðar-ileygr, -*ileytr*, -*ilutr*, *a.* som spørst yver heile bygd. **-folk**, *n.* bygdefolk. **-innsigli**, *n.* innsigle (segl) for ei bygd. **-lag**, *n.* bygdelag. **-lagsmaðr**, *m.* ein som eig heime i bygdelaget; *pl.* bygdefolk. **-land**, *n.* land til aa byggja og bu. **-leyfi**, *n.* løyve til aa bu i bygd. **-lýðr**, *m.* bygdefolk, bygdelyd. **-maðr**, *m.* innanbygdes mann, bygdemann. **-rómr**, *m.* bygdesnakk.

byggði, *n.* kanten, sida paa eit skip? = *byrði*.

bygg, *n.* bygg.

bygg-brauð, *n.* byggbrød. **-hjalmr**, *m.* hjelm eller stakk med bygg, byggghjelm. **-hlaða**, *f.* loda til bygg. **-hleifr**, *m.* bygggleiv.

byggiligr, *a.* byggjeleg, byggjande.

bygging, *f.* I. burtleiging.

bygging, *f.* II. byggjing, bygnad.

byggja, *v.* (*gð*) I. 1. gifta seg (um mannen). 2. byggja burt, leiga burt.

byggja, *v.* (*gð*) II. 1. bu, gjera ferdig; *byggjast*, byggja paa, etla seg til. 2. bu; ogso: halda til ein stad; *byggja eina sæng*, halda til i, sova i same seng. 3. taka bustad. 4. folka, folka upp (t. d. land, ey). 5. byggja, setja upp (t. d. hus). **byggjandi**, *m.* (-a; -endr) innbuar.

byggmjöl, *n.* byggmjöl.

-byggir, *m.* (*pl.* *-byggir*; ogso: *-byggji*, *pl.* *-byggjar*, og *-byggvi*, *pl.* *-byggvar*) i samansetning som: *Selbyggir*, *Strindbyggir*, folk fraa Selbu, Strind.

byggsáð, *n.* byggsaad, byggsæde.
 byggva, *v.* (gð) = byggja.
 bygill, *m.* bygel.
 bygning, *f.* burtleiging.
 býjarmaðr, *m.* bymann.
 bylgja, *f.* bylgja, haara.
 bylgjufall, *n.* bylgjugangr, bylgnagangr,
m. baaregang, sjøburd.
 býlifi, *n.* = býlifi.
 bylja, *v.* (buldi) dynja, gjella; jfr. nyn.
bylja, tjota ujamt og kvast (um vinden)
 Shl. Hard.
 byljóttir, *a.* flagut, elut (um bye-vêr).
 bylmingr, *m.* = bulmingr.
 bylr, *m.* (*gen. sing.* byljar og byls; *pl.*
bylir) býl, sterk vindflaga.
 býmaðr, *m.* bymann.
 býr, *m.* = bærr.
 byrð, *f.* fødsel, stand.
 byrða, *f.* byrda, kassa eller stor kista
 til korn, brød odl.
 byrða, *v.* (rð) veva inn bilæte i eit tjeld;
 sjaa *borði*.
 byrði, *n.* sida paa eit skip (= byggði).
 byrðingr, *m.* handelsskip, førsleskip;
 jfr. nyn. *byrðing* i *sambyrðing*, ein stor
 førslebaat (Romsd.), *fembyrðing* odl.
 byrðings-maðr, *m.* sjømann og handels-
 mann (eig. ein som fer paa ein *byrðingr*).
 -segl, *n.* segl paa *byrðingr*.
 byrðr, *f.* (*byrðar*; *byrðar*) byrd.
 byrfall, *n.* stans i bær, vindstilla.
 byrgð, *f.* andsvar.
 byrgi, *n.* skans, festning.
 byrging, *f.* stengjing, stengsla; endelykt.
 byrgis-kona, *f.* frilla. -maðr, *m.* ulogleg
 elskar. -skapr, *m.* utugt.
 byrgja, *v.* (gð) lata att, stengja (inne
 eller ute); slutta.
 byrja, *v.* (að) I. *e-m* byrjar, ein fær bær.
 byrja, *v.* (að) II. byrja, taka til med;
 faa fram, gjera til; avla; bera fram (eit
 maalemne).
 byrja, *v.* (að) III. byrja (burde); søma
 seg; høyra til (*byrja til*).
 byrjanligr, *a.* byrjande, som ein skal
 byrja.
 byrjargol, *n.* vindgöl som gjev bær.
 byrja, *v.* (að) skjenkja, bjoda skjenk.

byrlamaðr, byrlari, *m.* skjenkjesvein.
 byr-leiði, *n.* bær, bærleg vind. -létt, *a. n.*
er byrlétt, det er skral, liten bær. -leysa, *f.*
 bærleysa.
 byrli, *m.* skjenkjar, skjenkjesvein.
 byrligr, *a.* 1. bærleg; *er byrligt*, det er
 god bær. 2. vonsam, god.
 byrlítt, *a. n.* = byrlétt.
 byrr, *m.* (*gen. sing.* byrjar) bær, god
 vind. byrskreiði, *n.* god, bærleg vind.
 byrsta (og bysta) *v.* (st) 1. bysta, setja
 med bust. 2. setja monebust paa hus; *borg*
gulli byst, ei borg med gytt monebust;
bystast, *v. r.* bysta seg, verta arg. byrstr,
a. byrren, morsk.
 byr-sæll, *a.* lukkeleg til aa faa bær,
 børsæl. -vænligr, *a.* bærleg, som lovar bær.
 byrt, *a. n.* i ordlaget *hafa þykt byrt*,
 vera velberga (med herklæde); jfr. nyn.
byrg, berga.
 bysja, *v.* (*busti*) goysa, strøyma fram;
 jfr. nyn. *bysja* (*buste*) fara fram, busa,
 Dal. ofl.
 byskup, *m.* = biskup.
 býsn, *n.* og *f.* bisn, under. býsna, *v.*
 (að) 1. verta bisn, henda under; *býsna skal*
til batnaðar, det maa henda under (t. d. ei
 ulukka) fyrr det vert betre. 2. varsla um.
 býsna-sumar, *n.* ein sumar med bisnelege
 hende, undersumar. -veðr, *n.* himmelsvêr,
 storvêr. -vetr, *m.* vetter med bisnelege
 hende, undervetter.
 byssa, *f.* daase, øskja.
 býstokkr, *m.* biehus, biebol.
 býta, *v.* (tt) byta, skifta, deila. býti, *n.*
 millomvære.
 býting, *f.* byting, skifting.
 bytna, *v.* (nd) botna, koma til botnen.
 bytta, *f.* bytti, *n.* bytta. byttuaustr, *m.*
 ausing med bytta.
 byxa, *v.* (xt); *byxa sér*, byksa, hoppa.
 byxing, *f.* hiving, risting.
 bæði, *n. pl.* (av *báðir*) baae ting; *bæði*
 — *enda*, baade — og dessutan; *bæði* — *ok*,
 baade — og; *bæði samt* — *ok*, baade — og;
heldr bæði ok, men ogso.
 bægin, *a.* bægjen, hinderleg, tverr.
 bægja, *v.* (gð) bægja, hindra; driva, trengja
 (til sida eller attende); *bægjast*, *v. r.* yppa kiv.

bæja (og *beja*) *f.* lekkja.
bæla, *v.* (*lð*) brenna upp.
bæra, *v.* (*rð*) bæra, bylgja, gjera baaror.
bæriligr, *a.* lett aa bera; lett aa tola;
bærleg (Jæd.) someleg.
bærr, *a.* rettkomen til.
bæsa, *v.* (*st*) bæsa, setja paa baas.
bæsingr, *m.* son som er fædd medan
móri er fredlaus.
bæjar-biskup, *m.* bispen i den byen det er
tala um. **-bók**, *f.* logbok for ein by. **-bót**, *f.* gagn,
hjelp for ein gard eller ein by; namn paa
brandklokka i Margretkyrkjetaarnet i Ni-
daros. **-bruni**, *m.* lauseld, husbrand (paa
gard eller i by). **-bygð**, *f.* umlandet til ein
by. **-folk**, *n.* byfolk. **-gjald**, *n.* avgift som
byfolk laut betala. **-lýðr**, *m.* byfolk, bylyd.
-lög, *n. pl.* bylog. **-lögmaðr**, *m.* lagmann
med raadvelde i byen. **-maðr**, *m.* bymann,
borgar. **-mannafé**, *n.* bykassa. **-prestr**, *m.*
byprest. **-reið**, *f.* riding aat ein by. **-réttir**,
m. bylog, byrett. **-seta**, *f.* uppehald i by.
-skipan, *f.* byskipnad, bystell. **-stari**, *n.*
-sýsla, *f.* embætte eller systl i by.
bækiskógr, *m.* bokeskog, skog av bok.
bæklingr, *m.* ei liti bok.
bæla, *v.* (*lt*) leiga burt (jord). **bælast**,
v. r. gjera seg bol eller lega. **bæli**, *n.* 1. bøle,
bustad. 2. bygsl (bygsljord; bygslrett).
bæll, *a.* bølt, buande.
bæn, *f.* bøn; *beiða e-m bænar*, beda for
ein; *geta bænr*, verta bønheyrd; *góðr bæna*,
snild til den som bed. **bæna**, *a.* = *góðr*
bæna. **bæna**, *v.* (*nd*) beda.
bæna-fullting, *n.* hjelp av bøn. **-gerð**, *f.*
-hald, *n.* bønhold. **-haldsmaðr**, *m.* bønemann,
ein som bed mykje. **-hús**, *n.* bedehus, kapel.
-hústollr, *m.* eit slag bedehusavgift. **-kall**, *n.*
bønrop. **-kraptr**, *m.* magt i bœni. **-lið**, *n.*
hjelp som ein bed seg til.
bænaligr, *a.* som ein kann beda eink.
(*e-m*) um.
bænaoffr, *n.* bøn (til offer for gud).
bænar-bréf, *n.* bønabrev. **-form**, *f.* bøn-
ord. **-hús**, *n.* bedehus. **-orð**, *n.* bønord;
friing. **-staðr**, *m.* 1. bedestad, stad der ein-
kvar bed. 2. bønstad, bøn. **-ífmí**, *m.* bøn-
stund, bedestund.
bænastaðr, *m.* = *bænarstaðr*. **bæna-**

raust, *n.* hjelp, styrke (*traust*) av bøn.
bænbiast, *v. r.* (*að*) verta rørt ved bœner.

bæn-heyrd, *a.* som gjerne vil bønheyra.
-hús, *n.* bedehus. **-rækin**, *a.* idug til aa beda.
bær (*gen. sing.* *bæjar* eller *hjár*; *nom.*
pl. *bæir*) hus til aa bu i; gard; bœ, innjord;
by, kaupstad.

bæta, *v.* (*tt*) bœta, betra, gjera god;
bœta, betala bot; *bætast*, *v. r.* *e-m bætist*,
ein vert betre.

Med part. *af: bæta e-m af e-u*, hjelpa
ein or eitk. (*t. d.* or ein vande). *at: bæta at*
e-u, vœla paa, bœta paa. *i: bæta í skál*, fylla
i ei skaal (*t. d.* vin). *upp: bæta upp*, vœla,
setja i stand atter. *yfir: bæta yfir*, bœta
paa, gjera godt atter. **bætandi**, *m.* ein som
bœter, betalar bot.

bæxl, *n.* bog; bœgsl, ryggfjôr paa kval.
bœð, *f.* (*gen.* *bœðvar*) strid. **bœðirækin**,
a. frœken, modig i strid. **bœðvast**, *v. r.* (*að*)
œsa seg upp.

bœgr, *m.* skade, mein (poet.).
bœl, *n.* (*dat. sing.* *bœlvi*) skade, ulukka.
bœl-bæn, *f.* vaabøn, forbanning. **-fengi**,
f. vondskap, **-fenginn**, *a.* vondlyndt.

bœlkr, *m.* (*gen. sing.* *balkar*, *dat.* *belki*;
nom. pl. *belkir*) bolk (skilvegg, deild,
avdeild, stykke ofl.).

bœllótt, *a.* rund, kulerund. **bœllr**, *m.*
(*gen. sing.* *ballar*, *dat. sing.* *belli*; *nom. pl.*
bellir) ball, kula; ogso fyreenden av ei
fylking.

bœl-rann, *n.* ulukke-hus. **-stafir**, *m. pl.*
ulukka.

bœlva, *v.* (*að*) forbanna, banna. **bœlvan**,
f. forbanning.

bœlvanar-mark, *n.* merke paa forbanning.
-sonr, *m.* eit Belials barn (eig. forbannings-
son).

bœlvasmíðr, *m.* ulukke-valdar, meinsmed.
bœlvíss, *a.* meinvis, lynsk.

bœrgr, *m.* galte, galt (poet.).
bœrkr, *m.* (*gen. sing.* *barkar*, *dat.* *berki*)
bork.

bœrr, *m.* 1. (*dat. sing.* *bœðvi* for *bœrvi*)
tre. 2. son (poet.).

bœruðr, *m.* ukse (poet.).
bœrur, *f. pl.* = *barar* (baar).
bœstl, *f.* (*pl.* *bœstlar*) pil (til aa skjota med.)

C.

C vert i dei gamle handskrifter ofte for s eller z i enden av eit ord: *come* for bruka for k (*coma* for *koma*), stundom ogso *komz* = *komst*.

D.

dá- i sms. med adjektiv og adverb: ovleg, liksom i nyn. t. d. *dávænn*, daavæn, ovleg væn.

dá, v. (*dáði*) undrast yver, høgundra; *dást at e-m*, tykkja gildt um; jfr. nyn. *daa seg* og *daast um*, tykkja synd i.

dá, n. daa, dvale, sæledvale, sælerus.

dád, f. daad, dygd, kraft. **dádalauss**, a. sedlaus, uhyrden.

dád-lauss, a. daadlaus, duglaus. **-leysi**, n. daadløysa; skarveferd. **-leysingi**, m. ei daadløysa, dugløysa (um folk). **-rakkr**, a. manndomsam. **-semi**, f. gjævskap, manndom.

dafa, sjaa *dof* og *darradr*.

dafla, v. (*ad*) damla, baska.

dafna, v. (*ad*) trivast, dýrna, koma seg.

daga, v. (*ad*) daga; *dagar e-n uppi*, ein dagast uppe (um troll).

dagakaup, n. avtale paa dagemaal; *fara með dagakaup*, vera dagarbeidar.

dagan, f. dagrenning, dagsprett.

daga-skil, n. dagskil. **-tal**, n. dagtal, dagrekning.

dag-bað, n. eit bad kvar dag. **-bolli**, m. bolle (t. d. med vin) som varer heile dagen. **-brún**, f. dagsbrun, dagsrand. **-drykkja**, f. drykkjeseta etter dagverden. **-far**, n. *fara dagfari*, fara dag etter dag. **-fátt**, a. n. *e-m verðr dagfátt*, dagen vert for stutt aat ein, til at —. **-fasta**, f. fasta fraa midnatt til non (kl. 3 etterm.), dagfasta. **-ferð**, **-for**, f. dagsleid, dagsskeid. **-ganga**, f. dagsgonga. **-geisli**, m. solstraale (poet.).

dágjarn, a. daaig, mjuklyndt.

daglangr, a. som varer ein dag; *daglangt*, all dagen. **-leið**, f. dagsleid, dagsreis. **-lengis**, av. heile dagen. **-ligr**, a. dagleg, dags; timeleg (*-liga*, av.). **-mál**, n. pl. **-málaskeið**, n. **-málatíð**, f. tidi umkring kl. 9 um fyremiddagen. **-messa**, f. messa i 9-tidi um fyremiddagen. **-mjólk**, f. ein dags mjólk. **-mogr**, m. „dagson“, mann (poet.).

dagr, m. (*dat. sing. degi*) 1. dag; *á daginn*, um dagen, medan det er dag; *um dag*, ein dag; *i dag*, idag; *annan dag*, andre dagen, dagen etter; *annars dags*, ein annan dag; *góðan dag*, god dag! 2. dag, livetid, liv; *taka e-n af dögum*, drepa einkvar. 3. dag, frest.

dag-rád, n. godt høve, „godt døger“ til aa gjera eitkvart; *leita dagráðs*, vera dagveljar. **-ríki**, n. ein dags heilagverd; ogso bot for helgedags-brot. **-ríkt**, a. n. *sem dagríkt er til*, etter som det er stor eller liten helgedag. **-róðr**, m. dags-ror. **-sannr**, a. sann som dagen, evlaus.

dagsbrún, f. dagsbrun, dagsrand.

dag-seti, m. luft (poet.); eig. ein som gjer dagen mildare. Alv. 23. **-setr**, **-setrskleið**, n. dagset, kveld. **-sett**, a. n. *þá er dagsett var*, daa dagen var ende.

dags-hald, n. helgehald, heilaghald. **-helgr**, f. heilagskap som ein dag hev.

dag-skemtan, f. dagdvelja, moro. **-skjarr**, a. ljoserædd, dagskjerr. **-slátt**, f. dagsslaatt, dagsslætte.

dags-ljós, n. dagsljós. **-megin**, n. (eig. dagsmagt), stor dag; *at orno dagsmegni*, naar det er aalljóst. **-munr**, m. dagsmun.

dag-stari, *n.* dagsverk. **-stingr**, *m.* dagrenning, dagbleik. **-stjarna**, *f.* dagstjerna. **-stund**, *f.* ein dags tid, ein dag; time (av dagen). **-støtt**, *av.* nett paa dagen; paa same dag i aaret (endaa um det er eit anna aar); jfr. nyn. *dagstød*.

dags-upprás, *f.* dagrenning, daglysa. **-verk**, *n.* dagsverk. **-tími**, *m.* tid paa dagen.

dag-tíðir, *f. pl.* messor haldne um dagen, dagmessor. **-þing**, *n.* 1. møte til dagtinging. 2. dagtinging, samraading. **-þinga**, *v. (að)* dagtinga, tinga, samraadast. **-þingan**, *f.* dagtinging; semja. **-veizla**, *f.* hjelp for dagen.

dagverðar-borð, *n.* dagverdsbord. **-drykkja**, *f.* drykkjeseta etter dagverden. **-mál**, *n.* **dagverðr**, *m.* dagverd (maaltid umkring kl. 9).

dag-villr, *a.* dagvill, døgervill. **-vqrðr**, *m.* dagvakt, utkiksvakt (umborð). **-vqxtr**, *m.* vokster paa ein dag; *vaxa* *dagvøxtum*, veksa so ein ser dags mun.

dáindi, *n.* 1. under. 2. undring, høgundring.

dáinn (*perf. partic.* av *deyja*) daaen, avliden; *dáinn arfr*, fallen arv, ledig arv.

daktiir, *m.* daddel.

dala, *v. (að)* dala; *ekki dalaði*, det dala seg ikkje, det vart ikkje nokor dokk.

dála, *av.* heilt upp.

dal-búi (ogso: *dalbyggir*) *m.* dalbue, dalbygje. **-byggð**, *f.* bygd i ein dal.

dáleikr, *m.* dælskap, heit kjærleik.

dalgóðr, *a.* misskrift for *dágoðr*? daagod, svært god.

dálíga, *av.* daaleg, klent, ille. **dálígr**, *a.* daaleg, klen, usæl; ill, vond.

dálkr, *m.* 1. festenaal (paa kaapa). 2. dolk, kniv.

dalland, *n.* jord som ligg i ein dal.

dalmatika, *f.* vid-erma prestekyrstel.

dalnaud, *f.* hand = *bognaud* (poet.).

dalr, *m. (nom. pl. -ar og -ir)* 1. dal; *dalr mætir hólí*, etter upphøgjing kjem nedsetjing, *Dalir*, *m. pl.* Gudbrandsdalen. 2. boge (poet.).

dals-botn, *m.* dalsbotn. **-mynni**, *n.* daleglup, dalekjeft.

dalverpi, *n.* dalklypa, liten dal.

dámaðr, *a.* som hev ein viss smak eller

daam. **dámgóðr**, *a.* som smakar godt; jfr. nyn. *goddæmd*, som hev ein god, rein daam.

damma, *f.* dama, fruva; jfr. nyn. *damme*, Tel.

damma-dúkr (ogso: *dammi-*, *dammu-*) *m.* eit slag fint engelsk ty; jfr. nyn. *dammeduk*, tjeld, kasteduk.

dámr, *m.* smak; jfr. nyn. *daam*, smak, lukt, hamlit.

dan, *m.* herre (titel for høge kyrkjelege embættsmenner, t. d. abbetar).

dana-herr, *m.* daneher, den danske her.

dánar-arfr, *m.* arv som fell etter ein avliden. **-dægr**, *n.* daudedag. **-fé**, *n.* = *dánararfr*.

dana-veldi, *n.* det danske riket. **-virki**, *n.* den danske mur, Danevirke.

dándi, *a.* danne-, fagna-, ærleg og dugeleg; *dándi maðr*, dannemann.

dangandi, *m.* støyting, risting. *Bósa* s. 262i.

danir, *m. pl.* danskar, daner. **Danmqrk**, *f.* Danmark.

dans, *m.* 1. dans. 2. visa som dei dansar etter; *slá dans*, spela upp til dans; *kveða dans*, syngja ei visa til dans. **dansa**, *v. (að)* dansa.

dansagerð, *f.* det aa dikta dansevisor.

danska, *f.* dansk maal. **danskr**, *a.*

1. dansk. 2. norderlandsk; *dönsk tunga*: a. dansk maal. b. norderlandsk maal (norsk, svensk, dansk); *á danska tungu*, allstad der dei talar norderlandsk maal.

dansleikr, *m.* dans, dansar-leik.

dapr, *a.* daper, tung, sorgmodig. **dapra**, *v. (að)* gjera tung; *daprast*, upers. det fell tungt. **dapreygr**, *a.* dimsynt. **dapfligr**, *a.* 1. som ser daper eller sorgmodig ut, sturen. 2. syrgjeleg.

dár, *a.* 1. som tek hugen sterkt og braatt (um ilt og um godt). 2. motburdsam; *e-m verðr dattu við*, ein vert daatt (ille) ved. 3. daagod, kjær; *e-m verðr dattu um*, ein tykkjer gildt um; *gera sér dattu við e-n*, gjera seg godven med, koma inn hjaa.

dár, *n.* haad, spott. **dára**, *v. (að)* 1. daara, narra. 2. hava til narr. **dáraskapr**, *m.* 1. daarskap, svik. 2. ap, spott. **dári**, *m.* daare, narr.

darr, *n.* spjot. **darraðr**, *m.* spjotsvin-garen (Odin); *dǫf darraðar*, spjot (poet.).

dárskapr, **dáruskapr**, *m.* = *dáraskapr*.

dásama, *v. (að)* ovundrast, verta teken av; høgundra. **dásamligr**, *a.* underfull, undringsverd (*-liga*, *av*).

dasast, *v. r. (að)* 1. dæsa, forkoma av mæða; jfr. nyn. *dasa* med same tyding, Romsd. 2. veslast, spillast.

dásemd, **dásemi**, *f.* 1. ovundring, høg-undring. 2. ovunder, storunder.

dási, *m.* daase (um folk), stakar.

datfa, *v. (að)* klappa, banka (um hjarta).

dauða-ár, *n.* daudaar, serl. um 1349 – 1350, *dauða-árit stóra*, *daa stóri manndauðinn* var.

-band, *n.* sveipeband um hovudet paa eit lik. **-dagr**, *m.* daudedag, døyande dag.

-dómr, *m.* daudedom. **-drep**, *n.* drep, eitkvart som drep; jfr. nyn. *slíta og slæpa paa dauda-drepet* ɔ: slæpa seg mest ihel (Hard).

-drukkinn, *a.* dauddrukken. **-drykk**, *m.* banedrykk. **-dvoql**, *f.* frest, utsetjing med dauden. Ark. XIII, 370. **-dœgr**, *n.* døger

daa ein døyr. **-dœmdr**, *a.* dœmd til dauden.

-fleinn, *m.* ein flein (pil) som drep. **-flóð**, *f.* manndaude, sott som riv burt mange folk.

-jqrð, *f.* helvite. **-kraptr**, *m.* kraft til aa drepa. **-kvql**, *f.* daudepina, daudeverk.

-kyn, *n.* maate aa døy paa. **-litr**, *m.* liklit, daudelit. **-maðr**, *m.* 1. daudmann. 2. ein som skal døy. 3. banemann. **-mark**, *m.* daudemerke. **-mein**, *n.* mein som drep.

-net, *n.* garn aat dauden. **-orð**, *n.* daudar-ord, tidend um dauden. **-pína**, *f.* straff paa livet, livsstraff. **-ráð**, *n.* raad som er upptentk til aa drepa einkvar. **-róg**, *n.* bak-tale, lastord til aa faa livet av ein. **-sjór**, *m.* Daudehavet. **-skattr**, *m.* den skatt men-neskja betalar med di ho døyr, daudeskatt.

-skellr, *m.* slag av dauden. **-slag**, *n.* daude-hogg. **-slig**, *n.* ei drepande hestesykja.

-snara, *f.* daudesnara. **-sonr**, *m.* ein som skal døy. **-staðr**, *m.* daudestad. **-steytr**, *m.* støyt som drep, daudestøyt. **-stingr**, *m.* daudestyng. **-stund**, *f.* daudestund, daudorar.

-stofnan, *f.* livhætt fyretak. Ark XIII 371.

-svefn, *m.* dvale. **-sverð**, *n.* sverd som drep, daudesverd. **-sqk**, *f.* orsak til daude, gjer-ning som er verd daude; sak for ei mis-

gjerning, som det er livsstraff for. **-tákn**, *n.* feigdarmärke. **-verk**, *n.* verk som vert straffa med dauden.

dauð-beranligr, *a.* døydeleg, som drep.

-dagi, *m.* daudemaaate, daude. **-drukkinn**, *a.* dauddrukken. **-fœrandi**, *a.* døydeleg, som drep.

dauði, *m.* daude; *drepa e-n í dauða*, slaa ihel; *dauðinn*, ogso bruka um *stóri mann-dauðinn*.

dauðleikr, *m.* daudleik, livlœysa, døying.

dauðliga, *av.* syndleg. **dauðligr**, *a.* 1. som drep, som valdar daude, døydeleg. 2. dau-deleg.

dauðr, *m.* daude, daud. **dauðr**, *a.* daud, avliden; *dauðt dráp*, draap, ihelslaaing; *dauðt fé*, lausøyre; *dauðt hold*, daudkjøt; *ganga dauðr*, *ganga att* (etter dauden).

dauð-staðr, *a.* døyande, som ligg í andlaatom. **-strá**, *n.* likstraa.

dauðuligr, *a.* = *dauðligr* 1.

dauð-váni, *a.* feigsleg, som ser feig ut **-vænn**, *a.* 1. livhætt (t. d. drykk). 2. som er í dauds von, nær dauden. **-yfli**, *n.* daud skrott, ræ.

dauð-heyrastr, *v. r. (rð)* leggja dauvøyra til, ikkje vilja høyra. **-heyrdr**, *a.* dauvøyrd.

-leikr, *m.* dauvskap.

daufligleikr, *m.* stilla, langsem. **daufligr**, *a.* dauvleg, langsam. **daufr**, *a.* dauv.

dauvaðr, *a.* som luktar eller tevjar; *illa dauvaðr*, som hev ein illtev. **dauvmikill**, *a.* som hev ein sterk illtev. **dauvn**, *m.* illtev, vond lukt. **dauunsem**, *f.* illtev.

dauunsna, *v. (að)* lukta paa, nasa; jfr. nyn. *dauusna*, vëra udyr eller blod, stima ihop (um fe) Nfj.

dauus, *m.* tvæa, tvoa (paa terning).

dávænn, *a.* daavæn, ovvæn.

dæging, *f.* dægning, dægning.

dægradera, *v. (að)* lægja, flytja ned (i rang); setja av.

dæig, *n.* dæig. **dæigja**, *v. (gð)* dæiga, veikja.

dæigja, *f.* dæigja, tenestgjenta.

dæigr, *a.* 1. dæig, blaut (um metal). 2. blaud, ræddhuga.

dæila, *v. (ld)* 1. dæila, dæilda. 2. skifta, byta ut. 3. eigast med, faast med, fara med (*dæila e-t við e-n*); *dæili grqm við þik*,

den vonde eigest med deg, have med deg aa gjera. 4. deila um, trætta um, stridast um; *deila e-t*, stridast um eitk.; *deila e-n málum*, hava deilsmaal, trætta med ein; *deila e-t brotum*, sjaa brot. 5. avgjera. 6. raada yver; *deilast*, verta utbreidd, spreidd.

Med part. *á*: *deila á e-n*, yppa trætta med ein. *at*: *deilast at e-u*, deildast, trætta um eitk. *í*: *deilir í e-t*, det deilest um, det gjeld um, det spørst um eitk. *til*: *deila til e-s*, freista aa faa eitk. med strid.

deila, *f.* deilsmaal, trætta, strid.

deild, *f.* deiling, byting; deild, lut; deilsmaal, trætta, strid.

deildar-arir, *m.* arv som vert skift. **-gerð**, *f.* utbyting av mat til fatigfolk. **-lið**, *n.* ein herflokk som ein kann kløyva i fleire flokkar.

deili, *n. pl.* skil, skilmerke; *kunna e-s deili*, *kunna deili á e-u*, hava greida paa eitk. **deili-ganga**, *f.* markegang. **-ker**, *n.* eit slag kjer.

deilir, *m.* bytar, utskiftar.

deilisganga, *f.* markegang.

deilsamr, *a.* bytande, god aa deila.

deilsperi, *f.* hegding, sparing medan ein byter ut eitkvart.

deilu-bréfi, *n.* skiftebrev. **-efni**, *n.* trættemaal, trætteteig. **-gjarn**, *a.* trættefus, trættesam. **-mál**, *n.* deilsmaal, trættemaal.

dekan, *m.* dekn; oftare *djákn*.

dekor, *m. (pl. dekrar)*, eit deker (o: 10, mest um skinn).

demma, *v. (md)* demma, stemma (med damm).

dengja, *v. (gð)* dengja, hamra, slaa; driva, stóra til.

deponera, *v. (að)* setja av.

des, *f. (pl. desjar)* høydesja, høysaata. **desjagarðr**, *m.* gjerde omkring høydesjor.

detta, *v. st.* detta; *detta niðr*, detta ned daud (um fe). **detthendr**, *a.* um eit slag versemaal: *detthendr háttr*. **dettiyrði**, *n.* spitord. **detr**, *m.* dett.

deyða, *v. (dd)* 1. døyda, drepa. 2. døyva, gjera ugild. **deyðr**, *a.* døydande, drepeleg.

deyfa, *v. (fð)* I. døyva, gjera dauv.

deyfa, *v. (fð)* II. duppa.

deyfið, *f.* dauvskap.

deyja, *v. st. (i impf. ogso deydí, dæði)* døy; dovna (um lemer).

deyna, *v. (nd)* lukta ille, tevja. **deyning**, *f.* ilteiv.

deypa, *v. (pt)* duppa, duva.

díar, *m. pl.* gudar.

digla, *v. (að)* dingla.

digna, *v. (að)* blotna, verta deig (um metal); veikna, vanmodast; jfr. nyn. *digna* um ei stong, naar ho bøygjer seg.

digr, *a.* diger, før, tjukk, grov; stor; storlaaten. **digrast**, *v. (að)* digrast, tjukkna; verta storlaaten. **digrbarkliga**, *a.* storordig, skrøysam. **digrð**, *f.* digra, tjukkeleik.

digr-halsaðr, *a.* tjukkhalsa. **-leikr**, *m.* digerleik; tjukkeleik.

digrliqr, *a.* storlaaten (*-liqa*, *av.*).

digr-nefjaðr, *a.* tjukknsa. **-yrði**, *n. pl.* ovlæte, store ord.

digull, *m.* hangande drope; deigla, smeltekjer.

dik, *n. taka dik*, taka kuten, leggja paa sprang; jfr. nyn. *dika*, *v.* fara og vima, stulla.

díki, *n.* dike (blautmyr; veit). **díkisbakki**, *m.* jordkanten omkring eit dike (blautmyr).

dikt, *n.* (ogso *diktr*, *m.*) uppsetjing, stiling, stil. **dikta**, *v. (að)* setja ihop, laga, gjera; skildra; tenkja ut. **diktan**, *f.* ihopsetjing, uppsetjing. **diktari**, *m.* uppsetjar, stilar.

díli, *m.* flekk; jfr. nyn. *dile*, ein vaat flekk paa marki eller i ein aaker.

dilkijareign, *f.* eigedomsrett til ærsauer og lambi deira. **dilkr**, *m.* unge av aledyr (ku, sau, geit ofl.). **dilkshqfuð**, *n.* lambehovud. **dilkær**, *f.* ærsau (søyda) saman med lambet sitt.

dimma, *v. (að)* dimma, gjera dimm.

dimma, *f.* dimma, myrker. **dimmhjóðr**, *a.* tjukkmaelt. **dimmr**, *a.* dimm, myrk. **dimmraddaðr**, *a.* tjukkmaelt.

dindill, *m.* red (avlelem paa hest).

dirfa, *v. (fð)* gjera djerv, modig; *dirfast*, *v.* dyrvast, djervast, vaaga. **dirfið**, *f.* djervskap, mod; *drýgja dirfð*, syna mod.

dirokk, *m.* duglöysa (um folk).

dís, *f.* kvende, dros; fylgja; gudinna. **dis**. **disablót**, *n.* bloting til æra for *disir*. **dísarsalr**, *m.* sal der ei *dís* vart dyrka, disesal.

diskr, *m.* matfat til aa eta av, borddisk, briikka.

disputa, **disputera**, *v.* (*að*) disputera, ordskiftast. **disputan**, *f.* ordskifte.

djákn, *m.* og *n.* dekn (ogso *djákn*, *m.*). **djáknvist**, *f.* upphelde for ein dekn.

djarf-leikr, *m.* djervleik, mod. **-liga**, *av.* djervt; sanneleg. **-ligr**, *a.* djervvoren, djerv. **-mannligr**, *a.* karsleg. **-mæltr**, *a.* djervmælt.

djarir, *a.* djerv, modig. **djarifœki**, *n.* djervskap til aa taka. **-tækr**, *a.* som tek djervt til, djervtok.

djásn, *n.* diadem (hovudprydnað).

djúp, *n.* djup. **djúp-hugaðr**, *a.* sløg, umtenkt. **-hyggja**, *f.* sløgskap. **djúplag**, *n.* det stykke av ei bru som ligg yver det djupaste av elvi. **djúp-leikr**, *m.* djupleik, dypt.

djúptigr, *a.* djupleg, grundig.

djúpr, *a.* djup, ugrundeleg; sid.

djúp-ráðr, **-ráðugr**, *a.* djupraadig, sløg. **-ræði**, *n.* sløgskap. **-rætt** (skriva *-rettr*) *a.* djupt rett, rotfest. **-settr**, *a.* djupt sett; sløgt uttenkt; djuptenkt.

djúps-hqfn, *f.* djupsogn, fiskesnøre. **djupsæi**, *n.* gløggsyn, djupsyn. **-sær**, *a.* gløggsynt, djupsynt. **-úðigr**, *a.* umtenkt, sløg. **-vitr**, *a.* djuptenkt.

djqfla-blót, *n.* djevleskap. **-flokk**, *m.* djevlesflokk. **-kyn**, *n.* djevleslag.

djqfligr, **djqfuligr**, *a.* djevlesleg, djevlesk. **djqfull**, *m.* djevel.

djqfulóðr, *a.* forgjord (av djevelen).

djqfuls-herr, *m.* djevles her. **-hundr**, *m.* djevles hund. **-kraptr**, *m.* djevles magt. **-maðr**, *m.* djevles tenar. **-prestr**, *m.* prest som tener djevelen.

djqfulærr, *a.* forgjord (av djevelen).

djqrfung, *f.* djervskap.

djqrfungar-fullr, *a.* full av djervskap, djerv. **-lauss**, *a.* udjerv, utan djervskap.

doðka, *f.* eit slag fugl. *Tringa fusca*.

doðna, *v.* (*að*) veikna.

doðrkvisa, *f.* eit slag fugl.

dofi, *m.* dove, dauvskap, kraftlöysa.

dofinn, *a.* doven, nomen. **dofna**, *v.* (*að*) dovna; *dofnar yfir*, det dovnar av, vert stilt um eitkvart.

doki, *m.* strimel, ripel.

dokka, *f.* 1. speldokka i vindespel (paa skip). 2. dokka, traaddokka.

dolg, *n.* fiendskap. **dolgliga**, *av.* fiendsleg.

dolgr, *m.* fiende (mest um djevlar, troll, draugar odl.).

dolg-rognir, *m.* hermann (poet.). **-spor**, *n.* saar (poet.). **-viðr**, *m.* hermann (poet.).

dolpr, *m.* eit slag klædning.

dóma-dagr, *m.* domedag. **dómandi**, *m.* medlem av ein domsrett, domar. **dómari**, *m.* domar.

dóm-draga, *v.* draga ein for retten. **-festa**, *f.* vedtak av ein sakverjar um aa faa avgjort ei sak ved ein privatdomstol. **-flogi**, *m.* part i ei sak som ikkje møter i retten, eller som paa annan uløgleg maate spiller si sak. **-hringr**, *m.* inngjerd stad for domarane, domsring, rettssal. **-hús**, *n.* domhus. **-kirkja**, *f.* domkyrkja.

dómliqr, *a.* doms-. **dómnefna**, *f.* rett til aa nemna upp domarar.

dómr, *m.* 1. dom, vedtak, avgjerd. 2. dom, rettsavgjerd, domsutsegn; *líka upp dómi*, segja dom; halda domen, gjera som domen segjer; *rjúfa dóm*, brjota domen, ikkje retta seg etter domen; *halda dóm fyrir*, sjaa dom for eitk. 3. rett, domsnemnd, domarar; *nefna dóm*, nemna upp domarar; *ryðja dóm*, reinsa retten, skjota ut ugilde medlemer; *hleyypa upp dómi*, jaga retten fraa sætet sitt. 4. rettsstad. 5. tilstand, kaar, -dom: *frjals dómr*, fridom; *kristinn dómr*, kristendom; *heilagr dómr*, heilag ting, heilagdom.

dómrofi, *n.* doms-brot; *leggja á dómröf*, segja domen broten, vanhalden. **-ruðning**, *f.* utskjoting av ugilde domsmenner.

dómsdagr, *m.* domedag.

dóm-seta, *f.* sitjing i retten, retts-seta. **-setning**, *f.* retts-setjing.

dóms-maðr, *m.* domar, domsmann. **-orð**, *n.* domsutsegn, dom.

dóm-spekt, *f.* dømekraft. **-staðarbúi**, *m.* bonde som bur paa rettsstaden. **-staðr**, *m.* retts-stad. **-staurr**, *m.* retts-vitne. **-stefna**, *f.* stemning til eit rettsmøte; rettsstemna. **-stóll**, *m.* domarstol, domstol.

dóms-uppsqguváttr, *m.* vitne som skal høyra paa at domen vert upplezen.

dóm-sæti, *n.* domarsæte. **-sætr**, *a.* som kann sitja i retten, som kann vera domar.

doparr, *m.* **doppa**, *f.* knapp, dopp, dalle.
dorg, *f.* (-ar; -ar) dorg (til fiske). **dorgar-**
skot, *n.* rett til aa skjota ut, setja ut fiske-
stong; jfr. nyn. *dorg*, *f.* fiskestong med
krokar, som heng ute all natti, Li. Set. ofl.
dóttir, *f.* (*dóttur*; *dætr*) dotter.
dottr, *m.* vesall skapning, dott.
dóttur-dóttir, *f.* dotter-dotter. -**sonr**, *m.*
dotterson.

drafi, *n.* drav, avfall; *er han enn eigi*
sáru drafa, endaa er han ikkje saara det
slag.

drafil, *n.* vas, fjas.

drafli, *m.* dravle (mjølkerett).

Drafn, *m.* Dræmsfjorden; Dramselvi
heitte *Dröfn*, *f.*

drafna, *v.* (*að*) drevna, siga sunder.

drag, *n.* 1. drag (under baat eller slede).

2. ei eller tvo verserader som vert lagde
attaat eit vers.

draga (og *drega*) *v. st.* 1. draga, føra;
draga or fyrir odd, spennna bogen so sterkt
at pilodden ligg innanfor boge-bøygen;
eiga við ramman reip at draga, hava ein
hardhause aa dragast med; *draga nasirnar*
at, nasa etter. 2. faa i, raada (seg) til;
draga fé, faa i gods; *draga e-m e-t*, faa i
eitk. til ein. 3. draga ut i lengdi, mæla;
draga lerept við kvarða, mæla lereft med
alen. 4. draga ut, halda att. 5. draga seg
undan. 6. draga anden, liva. 7. draga
upp, teikna. 8. draga yver, klæda, føra;
hjalmr dreginn gulli, ein forgyltt hjelm;
treyja dregin við silki, trøya med silkefôr.
9. leita paa, røyna paa; *dregr honum stórt*
um, det leitar hardt paa honom. 10. bera
(jfr. bergensk *drager*, ein berar); ogso: gaa
med, vera klædd i. 11. draga, fara.

Med part. *á*: 1. *draga á e-t*, mistru,
tru ille; *dragast á*, eva seg um, tvila paa.
2. *draga á vetr*, setja paa (t. d. ein kalv).
3. upers. *dregr á e-t*, det dreg seg eitk.
yver; *dregr á tunglit*, det dreg seg myrker
yver maanen. *at*: *draga at e-u*, ganga paa,
taka paa; *dregr at mætti e-s*, det tek paa
ein; *dregr at e-m*, det lid mod enden med
ein; *dregr at e-u (at jólum)*, det lid mot
(jól). *eptir*: *draga eptir e-m*, ikkje vera
langt etter ein, mesta hamla upp med.

frá: *draga frá*, merkja seg ut; *dregr frá*,
skyerne dreg seg burt (fraa sol eller maane).
fram: *draga fram*, hjelpa fram, fremda;
dragast fram, henda, verta. *fyrir*: *dregr*
fyrir (tunglit, sólina) det dreg seg skyer for
(maanen, soli). *saman*: *draga saman*, faa
til, faa i stand (semja, forlik osfr.). *sundr*:
draga i sundr, faa i sunder, faa oppløyst
(semja osfr.). *dregr þá i sundr*, dei kjem
lenger fraa kvarandre. *til*: *draga e-t til*,
bruka eitk. til, taka tilføre av eitk. til;
dragast til e-s, arbeida for eitk.; *draga til*
e-s, føra til. *um*: *draga e-t um e-t*, hava
mistru um eitk. *undan*: *draga undan*, draga
undan, draga seg undan; *draga rótina undan*
tölu, draga roti or eit tal; *draga undan við*
e-n, hava fyremun for ein. *undir*: *dregr e-n*
undir e-t, verta ute for eitkvart (t. d. skade).

draga, *f.* berre i *pl. drögur* 1. timber
som er fest til klývsålen og som hesten
dreg etter seg; jfr. nyn. *timbersloda*. 2. eit
versemaal der eit vers byrjar med same
ordet som stend sist i verset fyre.

dragi, *m.* drass.

drag-kyrtill, *m.* kyrtel so sid at han
slodar. -**loka**, *f.* draghæl, seinvoren styving.
-**máll**, *a.* dragmælt, som dreg paa maalet.

dragna *v.* (*að*) sloda, verta dregen; draga
seg; *dragnast*, *v. r.* verta dregen.

dragnál, *f.* stor festenaal.

dragnahross, *n.* hest som fordar fram
drögur (sjaa *draga*, *f. 1*).

drag-reip, *n.* dragreip, drag (til segl).

dragsa, *v.* (*að*) dragsa, drassa.

dragsiðr, *a.* sid so det slodar.

drák, **dráka**, *f.* draak, stripa.

draka, *f.* berre i *pl.* hugsviv, innfall.

dramb, *n.* dramb, ovlæte, ovmod. **dramba**,
v. (*að*) høgmoda seg, briska seg. **dramban**,
f. høgmoding, brisking.

dramb-hosa, *f.* eit slag vid hosa. -**látr**,
a. ovlaaten, storlaaten. -**lauss**, *a.* smaa-
laaten, uvand. -**læti**, *n.* ovlæte, høgmoding.
-**lætisfótr**, *m.* ovmodts-fot, ovmod. -**lætiskona**,
f. storlaate kvende. -**samligr**, -**samr**, *a.*
drambsleg, storlaaten, kaut (-*liga*, *av.*). -**semi**,
f. dramb, storlæte, ovmod. -**semisandi**, *m.*
ovmodsaand. -**semisfótr**, *m.* = *drambkætis-*
fótr. -**semishals**, *m.* stornakke (um folk).

drambsfullr, *a.* storlaaten, kaut.

drambskapr, *m.* ovmod.

drambsmaðr, *m.* storlaaten mann. -**vísi**,

f. ovmod. -**víss**, *a.* ovmodig, storlaaten.

-**yrði**, *n.* skrøyt, kyting, drambdrysja.

drangr, **drangsteinn**, *m.* høg stein; jfr.

nyn. *drange*, bergodde.

dráp, *n.* draap.

drápa, *f.* draapa, æredikt til (eller um) kongar.

drápari, *m.* draapsmann. **drápgjarn**, *a.*

huga paa aa drepa, drepssam. **dráps sótt**, *f.*

sott som drep krøteri, drepssott.

drápu-mál, *n.* sak som vedkjem ei draapa.

drápvæðr, *n.* draapsvêr, barvêr, faarlegt uvêr.

drasill, *m.* hest (poet.).

dratta, *v.* (*að*) dratla, drasla.

dráttr, *m.* draatt, draging; fyrebelsla, paafund.

draugafé, *n.* gods i gravhaug.

draughendr, *a* um eit versemaal som hev ei staving meir i fyrste og tridje verserad enn *dróttkvæðr háttr*, men elles er likt med dette. **draughús**, *n.* gravhaug (Edda). **draugr**, *m.* draug, attergjengja. **draugháttr**, *m.* eit slag versemaal.

drauma-maðr, *m.* drøymar. -**skrimsl**, *m.* skrymt som ein ser i ein draum. -**vetr**, *m.* ein vetter med mange draumar.

draum-heill, *n.* spaadom av draumar.

-**kona**, *f.* kvende som syner seg i ein draum.

draumligr, *a.* draumleg, draumvoren. **draum-**

maðr, *m.* 1. drøymar. 2. mann som syner seg i ein draum.

draum-njōrun, *f.* natt (poet.; eig. draum-

spinnar). -**órar**, *f. pl.* draumsyn; jfr. nyn. „i svevnorom“.

draumr, *m.* draum; *njōta draums síns*, drøyma ut, til ende; *ræsir draum*, det tek til aa gaa som ein hev drøymt.

draum-skrōk, *n.* tull som ein drøymr, draum-vas. -**spakr**, *a.* vis til aa tyda draumar. -**speki**, *f.* evna til aa tyda draumar. -**spekingr**, *m.* draumtydar. -**stoli**, *a.* draumstolen, som ikkje kann drøyma. -**þing**, *n.* svevn (eig. draum-stemma).

drega, *v.* = *draga*.

dregg, *f.* (*dreggjar*; *dreggjar*) berm, gjær, kveik.

dregill, *m.* band; kvitt panneband (paa ein konfirmant); jfr. nyn. *dregel*, eit band paa framsida av ei barnehuva. **dreglaðr**, *a.* som hev band, prydd med band.

dregla-húfa, *f.* huva, prydd med band.

-**lið**, *n.* ein flokk folk med kvite panneband.

dreif, *f.* I. 1. dreiving, spreiding; *drepa e-u á dreif*, slaa burt i vind og vêr. 2. skvetting, skvett. **dreif**, *f.* II. band, lekkja.

dreifa, *v.* (*fð*) driva burt (*e-m*); dreiva, spreida; skvetta paa; driva; avleida, ættleida (*orð af orði*); *dreifast*, *v. r.* spreida seg. **dreifing**, *f.* dreiving, spreiding; ut-helling av blod. **dreift**, *av.* spreidt.

dreita, *v.* (*tt*); *dreita e-n inni*, halda ein inne-stengd, so han lyt gjera inne det han tarv.

dreka-bœli, *n.* drakebol. -**hamr**, *m.* drakeham. -**hōfuð**, *n.* drakehovud. -**merki**, *n.* merke (fana) med eit drakebilæte. **dreki**, *m.* drake, eit slag orm; herskip med drakehovud, drake.

drekkja, *v. st.* 1. drikka, draga vatn i seg; *drekkja jōl*, drikka jol, halda jolelag. 2. suga.

Med part. *á*: *drekkja á e-n*, drikka ein til; *drekkast á*, drikka kvarandre til. *drekkir á e-n*, sjøen slær inn yver ein. *af*: *drekkja af*, drikka or, tøma. *drekkja af stokki*, drikka under bordet. *til*: *drekkja halft til e-s*, drikka jammykje med ein. *út*: *drekkja peninga út*, drikka upp pengarne.

drekkja, *f.* drikkan, drykk; drykkjelag; drykkjekjer. **drekkja**, *v.* (*kt*) dukka ein (*e-m*) under; *drekkja*, søkkja ned; *drekkir e-m*, ein druknar; yverført: tyna. **drekkir**, *a.* drikande, drikkeleg.

drekkulaun, *n. pl.* lön for eit gilde (t. d. for kongen).

drembiliga, *av.* drambslæg, storlaate.

drengiligr, *a.* karsleg, manndomsam (*-liga*, *av.*). **drengja**, *v.* (*gð*) festa, binda.

drengja-móðir, *f.* môr til gutar. -**val**, *n.* utval av modige menn.

dreng-leysi, *n.* manndomsløysa, ræddhøg. -**lundaðr**, -**lyndr**, *a.* manndomsam, modig. -**maðr**, *m.* kar, modig mann; dreng, kall, ungkar. -**mannligr**, *a.* manndomsammodig. -**mennska**, *f.* manndom, mannskap

drengr, *m.* 1. kar, modig gut; ogso mod: *hafu dreng í serk*, hava mod i barm. 2. mann; ungkar; dreng, tenar. 3. stong; jfr. nyn. *dreng*, stokk, Li.

drengs-bót, *f.* det som gjer ein mann betre. -**bragð**, *n.* mannsverk, manndomsverk.

drengskapar-fall, *n.* skort paa mod. -**raun**, *f.* mannreyne, traute. **drengskapr**, *m.* manndom, mannskap, mod. **drengsverk**, *n.* mannsverk.

drepp, *n.* 1. slag, hogg. 2. draap. 3. pest, hard sjukdom. **drepa**, *v. st.* 1. føra (leggja, setja, skuva, stinga ofl.), støyta, slaa, (med dat. og akk.); *drepa fæti*, snaava; *drepa sér við e-u*, støyta seg mot eitkvart; *drepa í hel*, slaa i hel, drepa. 2. slaa ned, gjera verre, skjerda. 3. faa til, faa fram (med støyt eller slag); *drepa heydes*, gjera høysaata. 4. drepa.

Med part. *á*: *drepa á*, orda seg um. *í*: *drap þó heldr í fyrir honom*, han vart heller verre. *niðr*: *drepa niðr*, bøygja ned, slaa ned; tyna, drepa. *til*: *drepa til e-s*, slaa til ein. *út*: *drepa e-t út*, føra ut yver (t. d. ei drøsa).

drepp-hríð, *f.* barvêr, faarlegt uvêr; pest. -**ráð**, *n.* upplagde raader til aa slaa ein. -**samligr**, *a.* drepsam. -**sótt**, *f.* pest, drep-sott. -**sóttliga**, *av.* som ein pest. -**sóttligr**, *a.* som fører pest med seg. -**sótttr**, *a.* pest-fengd.

dreyma, *v. (mð)* 1. drøyma; ofte upers. *mik dreymir*, eg drøymer. 2. syna seg i ein draum.

dreypa, *v. (pt)* drøypa, lata drjupa (med dat.). **dreyra**, *v. (rð)*; upers. *dreyrir*, det renn blod. **dreyra-lækr**, *m.* blodstrøym. -**runninn**, *a.* bloda, blodut.

dreyr-fáðr, *a.* blodut. -**gjarn**, *a.* tyrst etter blod, illgjersk. **dreyni**, *m.* blod, ferskt blod; *vekjja e-m dreyra*, blodvekkja ein. **dreyr-rauðr**, *a.* blodraud. **dreyrstafir**, *m. pl.* blod (poet.). **dreyrugr**, *a.* blodut; blodug, ill-gjersk.

drif, *n.* driv. **drífa**, *v. st.* driva; ofte upers. *drifr hagli*, det driv med hagl; skvetta paa; *drífa yfir e-n*, henda, timast ein. **drífa**, *f.* driva, snøfok. **drífanda**, *av.* drivende. **drífhvítr**, *a.* drivkvit, drivende kvit. **dríft**,

f. drift (driving; snøfok). **drífuél**, *n.* el, eling med snødriv.

drit, *n.* drit. **dríta**, *v. st.* drita; sulka til. **dritligr**, *a.* dritleg, urein. **dritmenni**, *n.* ein drit, larv, eit saal (um person).

drjóni, *m.* ukse (poet.).

drjúgan, *av.* drjugt, sterkt. **drjúgast**, *av.* næsta, mesta.

drjúg-deildir, *a.* drjugt tilskift, rikleg. -**látr**, *a.* storlaaten. **drjúgliga**, *av.* storlaate. **drjúgligr**, *a.* rikleg, drjug. **drjúgmæltr**, *a.* drjugmælt, som talar lenge. **drjúgr**, *a.* drjug; *verða drjúgari*, vinna; *drjúgt manna*, drjugt med folk. **drjúgtalat**, *a. n.* þeim varð *drjúgtalat*, dei tala lenge med kvarandre. **drjúgum**, *av.* drjugom, rikleg; næsta, mesta.

drjúpa, *v. st.* drjupa; drupa, stura. **drjúpr**, *a.* drjugpande, lekall.

dróg, *f.* stripa; jfr. nyn. *drog*, vindflaga, Nordl.

drokkr (ogso *dirokkr*) *m.* daase, olmosa (um folk).

drómi *m.* lekkja. **drómundr**, *m.* sudlandsk herskip (i Midlandshavet), dromund.

dropa-lauss, *m.* dropfri (um hus). -**rúm**, *n.* rom for ufsedropet. **dropi**, *m.* drope.

drós, *f.* stillferdigt kvende, gjenta; jfr. nyn. *dros*, drusteleg, fin kvinna. **drótt**, *f.* hovdngs fylgje; menn.

dróttin-hollr, *a.* holl, tru mot herren sin. -**lauss**, *a.* herrelaust.

dróttinligr, *a.* herrens-, guds-; *dróttinlig bænn*, herrens bøn. **dróttinn**, *m.* (*dróttins*; *dróttnar*) hovding, konge; drott, herre, husbonde; Herren; *pl.* *dróttnar*, ein av dei 9 engleflokkar.

dróttins-aptan, *m.* sundags aftan. -**daga-hald**, *n.* sundags helgehald, sundags-hald. -**dagaveiðr**, *f.* veiðn som er gjord um sundagen. -**dagr**, *m.* sundag. -**dagsaptan**, *m.* sundags aftan. -**dagshelgr**, *f.* sundags helg; sundags heilagskap. -**dagskveld**, *n.* sundagskveld. -**dagsnótt**, *f.* sundagsnatt; natti til sundag. -**kveld**, *n.* sundagskveld. -**morginn**, *m.* sundagsmorgon. -**nótt**, *f.* sundagsnatt; natti til sundag. -**svik**, *n. pl.* svik mot herren sin. -**svíkari**, -**sviki**, *m.* svikar, forraadar mot herren sin.

dróttkvæðr, *a.* dróttkvæðr háttr, drott-

kvæde versemaal (vanlegt í æredikt til hovdingar). **-látr**, *a.* glad í hirdliv, hirdvan. **-megir**, *m. pl.* hovding-fylgje.

dróttna, *v. (að)* raada; rikja yver (*e-u*). **dróttnan**, *f.* herredøme, styring. **dróttnari**, *m.* styrar. **dróttning**, *f.* styrar (kvende); husfrøya; dronning (ogso um himmeldronningi Maria); kongebore kvende.

dróttningar-dómr, *m.* -**dæmi**, *n.* dronning-vyrðnad, dronning-magt. **-nafn**, *n.* dronning-namn. **-sonr**, *m.* dronningson.

dróttseti, *m.* drottsete som styrde med hushaldet í kongsgarden og fraa 1323 var rikshovmeister.

drukinn, *a.* mett, fyllt (med ei væta); drukken.

drukna, *v. (að)* drukna, bliva. **drukkan**, *f.* drukning.

drumba, *m.* drumba, lump, kubbe. **drúpa**, *v. (pt)* drupa, luta fram. **drúpr**, *m.* uvenskap.

drygindi, *n. pl.* drygsla. **drygja**, *v. (gð)* auka, lengja; gjera, driva, driva paa med; halda ut. **drygliga**, *av.* storlaate. **drygmæltr**, *a.* drjugmælt, ordrik.

drykkjár, *a.*; *hafa drykkfátt*, hava lite drikka. **drykkja**, *f.* drykk; drykkja, drykkjelag; drikkekjer.

drykkjaðr, *a.* utyrst.

drykkjar-boð, *n.* drikke-tilbod. **-iqng**, *n. pl.* drykkje-varor. **-horn**, *n.* drikkehorn. **-ker**, *n.* drikkekjer. **-laust**, *av.* utan drikka. **-stútr**, *m.* eit slag drikkekjer, drikkehorn.

drykkju-bolli, *m.* drikkebolle. **-borð**, *n.* drikkebord. **-iqng**, *n. pl.* drikkevaror. **-lífill**, *a.* smaadyrkkjen, som drikki lite. **-maðr**, *m.* drikkar. **-mál**, *n.* tid daa ein drikki. **-sala**, *f.* drikke-utsal. **-skáli**, *m.* drikkehall. **-skapr**, *m.* drikking. **-stofa**, *f.* drikkestova.

drykk-lauss, *a.* drikkelaus. **-leysi**, *n.* drikkeløysa.

drykk, *m.* (*drykkjar*; *drykkir*) drykk (drikking; drikka); drag, sup. **drykksæll**, *a.* heppen med drikka.

drymba, *f.* eit slag klædeplagg. **drynhraun**, *n.* drynjande urd; *drykkjar drynhraun* o: haus, hovud (poet.).

drysil-djofull, *m.* ein vesall, stakarsleg djævel eller illvette. **-menni**, *n.* vesalman.

dræpiligr, *a.* drepeleg, drepande.

dræpligr, *m.* stutt draapa, flokk.

dræpr, *a.* drepeleg, drepande.

dræmt, *av.* láta dræmt, drygja?

dræsa, *f.* dræsa.

dröfn, *f. (gen. drafnar)* 1. baara. 2. elv.

dröqsull, *m.* hest (poet.).

dröftir, *m.* dramp, slamp.

dubba, *v. (að)* 1. ferda, bu (til); *dubba sik*, klæda seg; *dubba e-n til riddara*, slaa ein til riddar. 2. setja ein til aa gjera eit-kvart. **dubban**, *f.* det aa slaa ein til riddar.

dubl, *n.* terning-spel. **dubla**, *v. (að)* spela med terningar. **dublari**, *m.* ein som spelar terning.

dúfa, *v.* duva, duppa.

dúfa, *f.* 1. duva (fugl). 2. baara.

dúfl, *dúfla*, sjaa *dubl*, *dubla*.

dúfl, *n.* dulp, skvalp í vatn; jfr. nyn.

dúfl, trestykke paa fiskegarn. **dúfla**, *v. (að)* dulpa, skvalpa; jfr. nyn. *dúfla*, duva upp og ned í vatsskorpa.

dúfuligr, *a.* duve-; *dúfuligt einfeldi*, duve-einfelde.

dúfuungi, *m.* duvunge.

duga, *v. (dugði; partic. dugat)* duga, hjelpan (*e-m*); duga; vera nok; duga til eitk. (*duga e-u*); ganga (vel eller ille).

dugandi, *a.* dugande; agtande.

dugandismaðr, **dugandmaðr**, *m.* agtande, god mann, dannemann, gjæv mann.

dugandligr, *a.* dugande.

dugga, *f.* dugløysa (um folk, eig. hund).

duglauss, *a.* duglaus.

dugnaðar-maðr, *m.* beinsam mann; dugleg mann. **-stigr**, *m.* dygdevegen. **-vápn**, *n.* vaapn aat dygdi. **dugnaðr**, *m.* 1. beine, hjelp; jfr. nyn. *dugnad* um arbeidshjelp. 2. dygd. **dugr**, *m.* dug, styrke og mod.

dúka, *v. (að)* duka. **dúkr**, *m.* duk, klæde.

dul, *f.* 1. dul, dyljing; *drepa dul á e-t*, dylja eitk. 2. tom innbilling, ovmod; *ætla sér dul*, *hyggja fyrir sér dul*, innbilla seg, hava store tankar (um). **dula**, *v. (að)* neitta.

dular-búnaðr, *m.* forklæðning. **-eiðr**, *m.* neittingseid. **-fullr**, *a.* storvyrðig, full av store tankar um seg sjölv. **-gríma**, *f.* maska (for andlitet). **-klæði**, *n. pl.* forklæðning.

-kufl, *m.* kaapa til forklæðning.

duldr, *a.* ukjend med, uvitande.
dul-eiðr, *m.* neittingseid. **-hqtr**, *m.* hatt til forklædning.
dulinn, *a.* storvyrðig, stor i sin eigen tanke.
dulklæði, *n. pl.* forklædning.
dulnaðr, *m.* tom innbilling. **dulræna**, *f.* tom innbilling. **dulsamr**, *a.* sjølvvis.
dumba, *f.* dumba, duft.
dumbi, *m.* bokstav. **dumbi**, **dumbr**, *a.* dum, maallaus; **dumbr stafr**, bokstav.
dumpa, *v.* (*að*) slaa.
duna, *v.* (*að*) duna, dynja. **duna**, *f.* dun, brak; *jfr.* *nyn.* *dýna*, tora, Sfj.
Duná, *f.* Donau-elvi.
dunga, *f.* falsk form for *dugga*.
dunhenda, *f.* = **dunhendr**, **-hátr**, *m.* eit versemaal der 2dre og 4de verseradi byrjar med same ord som 1ste og 3dje endar med.
dún-klæði, *n.* sengklæde stappa med dun.
-koggi, *m.* dun-kodde, dun-puta.
dunn, *m.* dun, dune, flokk (av fuglar og dyr). **dúnn**, *m.* dun (av fugl). **dunna**, *f.* dunna, eit slag and. Anas boschas.
dúnsfullr, *a.* full av dun.
dúnvqtr, *m.* vott, fôra med dun.
duplan, *f.* terningspel.
duptr, *f.* **duptri**, *m.* duft, dust, dumba.
duptrigr, *a.* som er av duft, dumbe (*-liga*, *av.* somdumba). **duptrgr**, *a.* dumbat, dustut, gyvut.
dúr, *n.* dus, logn, stilla. **dúra**, *v.* (*að*) dura, dorma, dusa.
dura-dómr, *m.* dorerett (som vart halden utanfor husðori). **-stair**, *m.* **-stoð**, *f.* dørskia, beiteskia. **-veggr**, *m.* dørvegg.
dúrr, *m.* blund, lur.
durvqrðr, *m.* dervaktar.
dús, *n.* dus, vindstilla, logn. **dúsa**, *v.* (*að*) dusa, vera still.
dusil-bross, *n.* ein eleg hest, fillegamp.
-menni, *n.* dutlar; krake, stakar.
dusla, *v.* (*að*) dutla, smaastulla, pusla.
dust, *n.* I. dust, duft, dumba.
dust, *n.* II. ein dust, eit slag riddarleik.
dustera, *v.* (*að*) rida dust saman. **dusterari**, *m.* ein som er med i ein dust, dust-ridar.
dusti, *m.* dust, dumba.
duz, *n.* tylft (dusin).
dvala, *v.* (*að*) drygja med, hefta; *jfr.*

nyn. *dvala*, stilna braatt (um vinden). **dvala**, *f.* dveljing, drygsla, upphald. **dvalan**, *f.* drygjing, upphald; lengjing. **dval-samligr**, *a.* avdrygd, seinka. **-samr**, *a.* heftesam; *e-m verðr dvalsamt*, ein vert heft, burtheft.

dvelja, *v.* (*dvaldi*) 1. hefta; *dvelja e-n eptir*, halda ein att; *dveljast*, dvelja, vera ein stad ei tid; *dveljast eptir*, verta att. 2. drygja med, avdrygja; draga ut; *dvelja stundina*, draga ut tidi.

dvena, *v.* sjaa *dvina*.

dverg-hundur, *m.* hund utan rova. **-mála**, *f.* **-máli**, *m.* dvergmaal, atterljod. **dvergr**, *m.* 1. dverg, bergaand; ogso eit uvanleg lite menne. 2. stutt stolpe under takaasar. 3. aksle-prydnad som kvendi bar.

dvina, *v.* (*að*) dvina, veikna, dovna.

dvql, *f.* (*pl.* *-ar* og *-ir*) dvel, drygsla, upphald (i denne tydning ogso *dvql*, *n. pl.*); tilhelde; stavingslengd (kvantitet).

dý, *n.* dy, dike, søyla.

dýia, *v.* (*fð*) duva, duppa.

Dyfilinn, *f.* Dublin. **dyfilissa** (og *dy-blissa*) *f.* fengsel.

dygð, *f.* dygd, truskap; kraftig, god gjerning.

dygðar-dæmi, *n.* døme paa dygd eller paa kraftige gjerningar. **-fullr**, *a.* dygdefull.

-lauss, *a.* duglaus, dygdelaus, trulaus. **-leysi**, *n.* truløysa. **-maðr**, *m.* trufast mann. **-þjó-nasta**, *f.* tru tenesta. **-verk**, *n.* godgjerning.

dygðugr, *a.* dygdig, trufast; kraftig; brukande (um mynt).

dyggiligr, *a.* dyggleg, tru, ærleg (*-liga*, *av.*). **dyggleikr**, *m.* dyggleik, dygd, truskap. **dyggr**, *a.* (*akk. sing. m. dyggvan* og *dyggan*) dygg, trugjen.

dýja, *v.* (*dúði*) skaka, rista.

dýki, *n.* eit stykke ty.

dykr, *m.* (*nom. pl. dykir*) dunk, staak.

dylðjúkr, *m.* vareduk. **dylgja**, *f.* fiendskap.

dylja, *v.* (*duldi*) dylja (neitta); *ganga duldr e-s*, *dyljast í e-u*, vera uvitande um; *dyljast við e-t*, ikkje kjennast ved, neitta.

dylminn, *a.* likesæl.

dymbildagar, *m. pl.* dagarne i paaskevika. **dymbildagavika**, *f.* paaskevika.

dýna, *v.* (*nd*) hava dun paa. **dýna**, *f.* dyna, dunputa.

dynbjalla, *f.* dumbjella. **dynfari**, *n.* vin-den som fer med dýn (poet.).

dyngisleði, *m.* mykslede; jfr. nyn. *dyngja*.

dyngja, *f.* 1. dyngja, dunge. 2. jord-kjellar, bruka til stova der kvendi arbeidde (med veving odl.). **dyngjuveggr**, *m.* vegg paa ei *dyngja* 2.

dynja, *v.* (*dundi*) dynja, dundra; fara fram, gøysa. **dynkr**, *m.* dunk, staak. **dynr**, *m.* (*nom. pl. dynir*) dýn, bulder; *koma e-m dýn fyrir dýrr*, koma uventande yver ein. **dynskot**, *n.* skot som dýn eller brakar. **dyntr**, *m.* staak.

dýpt, *f.* dypt, djupleik.

dýr, *n.* dyr; vilt dyr (serleg um elg og hjort); *dýrit úarga*, løva.

dyr, *n. pl.* dør, dør-opning.

dýra-garðr (og *dýrgarðr*) *m.* inngjerding til aa fanga dyr, dyrgard; dyrhage. **-grøf**, *f.* dyrgrav, dyrstup.

dýra-gætti, *n.* dergaatt, dørkarm.

dýra-hold, *n.* kjøt av villdyr. **-leit**, *f.* leitning etter villdyr. **-skinn**, *n.* skinn av villdyr.

dýra-stafir, *m.* dørskia. **-umbúningr**, *m.* dørkarm.

dýra-veiðr, *f.* dyr-veiding; *fara á dýra-veiði*, ganga i skyttarskog. **dýrbit**, *n.* bit etter eit dyr, dyrbit.

dýrð, *f.* æra, herlegdom.

dýrðar-ástúð, *f.* dyrverdig kjærleik. **-dagr**, *m.* æredag, fest-dag. **-fullr**, *a.* herleg, ærerik. **-hús**, *n.* hus der dei ærar, dyrkar einkvar, ære-tempel. **-hæð**, *f.* høg æra, høg herlegdom. **-konungr**, *m.* herlegdoms konge (Kristus). **-kóróna**, *f.* herlegdoms krana, livsens krana. **-líf**, *n.* liv i herlegdom. **-maðr**, *m.* ein ære mann. **-samliga**, *av.* herlegt, ærefullt. **-samr**, *a.* vyrd, framifraa. **-staðr**, *m.* herleg stad. **-söngr**, *m.* lovsong. **-verk**, *n.* fagna verk, storverk.

dýrgildir, *a.* dyr, kostall.

dyrgja, *v.* (*gð*) dyrgja, fiska med stong som vert utsett.

dyrgja, *f.* dverg (kvende).

dyrglast, *v.* (*að*); *dyrglast yfir*, dovna av? jfr. nyn. *dorga*, sitja og dusa, drøyma. Fld. III 532.

dýr-goldinn, *a.* dyrkøipt. **-gripr**, *m.* signalut.

dýr-hundr, *m.* veidehund.

dyri-gætti, *f.* og *n. pl.* dergaatt (baade um dørstokken (treskalden) og dørkarmen). **-stafr**, *m.* dørskia, beiteskia.

dýrka, *v.* (*að*) 1. dyrka, gjera dyr. 2. opphøgja, æra, dyrka; *dýrkast*, *v. r.* dyrkast, dyrna, stiga (i verde); *rosa seg sjølv*.

dýrkalfir, *m.* dyrkalv (ung rein eller hjort).

dýrkalkr, *m.* hest (utnemne).

dýrkan, *f.* opphøgjing; tilbeding, dyrknad. **dýrkanligr**, *a.* som ein bær æra, vyr-dande.

dýr-keyptr, *a.* dyrkøipt. **-lagðr**, *a.* dyr-lagd, dyr.

dýrligr, *a.* dyrleg, dyrverdig, utifraa.

dýrlingr, *m.* 1. ein som er elska; *Guðs dýrlingr*, heilagmenne. 2. ein som liver i herlegdom; *vera við verra dýrling en*, liva i mindre høgferd enn.

dýr-menni, *m.* framifraa mann. **-mætr**, *a.* dyrverdig, framifraa.

dyrr, *f. pl.* (*gen. dura*) dør, dør-opning; *kveðja dura*, beda um aa koma inn.

dýrr, *a.* dyr, kostesam; dyrverdig; *dýri hátt*, versemaal der dei tvo fyrste verserader byrjar med tvo og endar med eit heilrim.

dýrs-belgr, *m.* dyrebelg, skinn som er rengt av utan aa skjera. **-horn**, *n.* dyrs-horn (ogso drikkehorn). **-hqfuðsdyrr**, *f. pl.* dør med dyrehovud yver.

dýrskinn, *n.* hud av dyr (av hjort, rein eller elg).

dyru-stafir, *m.* dørskia, beiteskia.

dys, *f.* (*gen. sing. dysjar*) dýs, steinrøys, liten gravhaug. **dysja**, *v.* (*að*) grava ned i dys (brotsmenn odl.); jfr. nyn. *dysja*, kasta saman, gryta ihop.

dytta, *v.* (*tt*) dytta; *dyttast*, trengja seg fram.

dæla, *f.* dæla, renna; skipspumpa.

dæld, *f.* dæld, dokk, liten dal.

dældarmaðr, *m.* umgjengeleg, tyd mann, ein som det er dælt aa tala med. **dæligr**, *a.* klen, eleg; jfr. nyn. *dæleg*, fæl. **dæll**, *a.* lett, lettvent; dæl, tyd, manntyd. **dælla**,

av. kannhenda. **dælleikr**, **dælligleikr**, *m.* dælskap, tydskap. **dælligr**, *a.* dælleg, tyd, hyggjelig.

dælu-austr, *m.* auster med pumpa. **-ker**, *n.* eit langvore kjer (trøys?)

dæsa, *v. (st)* 1. blaasa til, ikkje vyrda.

2. **dæsast**, *v. r.* dæsa, verta utasa; **dæstr**, dæst, utasa, trota. **dæsinn**, *a.* lat, stakarsleg. Edd. M.

deggva, *v. (gð)* dogga, deggja (sjaa ogso: *doggva*).

dökk-alfir, *m.* svartalv. **-blár**, *a.* dökkblaa, myrkblaa. **-brúnaðr**, **-brúnn**, *a.* myrkbrun. **-grönn**, *a.* myrkgrøn. **-hárr**, *a.* myrkhærd. **-jarpr**, *a.* myrkbrun. **-leikr**, *m.* dökkleik, myrkleik. **-litaðr**, *a.* myrklita.

dökkna, *v. (að)* døkna, dökkast, myrkna. **dökknan**, *f.* dækning, myrkjing. **dökk** (ogso *dökk*) *a. (akk. sing. m. dökkvan)* dökk, myrkvoren. **dökkrauðr**, *a.* myrkraud. **dökkva**, *v. (að)* gjera dökk, myrkja; **dökkvast**, *v. r.* dökkast, dimmast. **dökkvi**, *m.* myrk flekk.

dægr (ogso: *dægn*) *n.* halvdøger (dag eller natt).

dægra-far (og *dægrfar*) *n.* timeskil, kva det lid paa dag eller natt. **-ganga**, *f.* dags-gonga, dagsferd. **-mót**, *n.* tidi daa dag og natt mótast, daglysing. **-skipti**, *n.* skifte av dag og natt. **-stytting**, *f.* dagdvelja, moro. **-tala**, *f.* døgerrekning, inndeiling i halvdøger. **-villr**, *a.* døgervill, dagvill.

dæl, *f. (pl. dælar)* og **dæld**, *f.* ei dæl, dæld, liten dal.

dæll, *m.* dæl, dalbue. **dælska**, *f.* dæle-

ferd, faavit; jfr. nyn. *dølska*, styving, Sogn.

dælskr, *a.* 1. som er fraa ein dal. 2. dælen, faavit.

dæma, *v. (md)* dæma (ogso svalla, tala saman); *dæma e-m e-t*, dæma eitk. til ein; *dæma mómnum log*, skifta log og rett millom folk.

dæma-fróðr, *a.* vel kjend med gamle hendingar. **-lauss**, *a.* udømeleg, makelaus. **-maðr**, *m.* mynstermann. **dæmandi**, *m.* domar.

dæmi, *n.* dæme, fyredæme (*var þar sams dæmi*, det var sameleis der); merke, vitnesburd; grunn; hending, tilburd; lagnad; dæmesoga, forteljing; kvæde. **dæmi-lauss**, *a.* makelaus, dæmelaus.

dæming, *f.* dæming, dom. **dæmi-saga**, *f.* dæmesoga, forteljing, liknad. **-stóll**, *m.* domstol.

døf, *f.* I. døv, lend (paa dyr). **døfi**, *f.* II. spjot. **dogg**, *f.* (-var; -var) dogg; væta. **doggfali**, *n.* doggfali. **-lauss**, *a.* dogglaus, doggfri. **-litr**, *a.* dogglita.

doggóttr, *a.* doggut, doggslegen. **doggskór**, *m.* doggsko (jarning paa enden av ei slira). **-slóð**, *f.* doggveg, far eller spor i doggi.

doggva, *v. (að)* dogga; deggja, vatna (= *doggva*). **doggvann**, *f.* væting, vatning. **doggvardrep**, *n.* far i doggi (paa graset). **doggving**, *f.* vatning. **doglingr** (og *døglingr*) *m.* konge. **dogurðr**, sjaa *dagverðr*.

dökk, *f.* dokk, dæld.

dömmu-dúkr, *m.* = *dammadúkr*. **-mun-gát**, *n.* lett øl.

E.

Ebreska, *f.* det hebraiske maal. **ebreskr**, *a.* hebraisk.

eða (yngre og austnorsk *eðr*) *konj.* eller; og, men, men heller; *eða-eða*, anten — eller (sjeldan).

edda, *f.* I. langgodmôr.

edda, *f.* II. skaldekunst (av *øðr*, *m.* dikt).

edik, *n.* edik. **eðla**, *f.* ødla, fjorføtla.

eðli, (og *øðli*) *n.* natur, givnad, lag; naturleg tilgang; slegt; *eðli borinn*, egte-fædd; *eðli* stend stundom for *eldi* (sjaa dette ord).

eðlis-log, *n. pl.* naturlog. **-skapan**, *f.*

-skepna, *f.* givnad, natur. -skynsemd, *f.* mörvit, naturleg skynsemd.

eðlvina, *f.* ven aat eðlorne (ukvæmsord, liksom: di gro, di padda).

eðr, *konj.* = eða.

ef (og sjld. *if*) 1. um, dersom. 2. = er, rel. part.; *sá ef*, den som. **ef**, *n.* eve, tvil. **efa**, *v.* (að) eva, tvila; *efast um e-t*, eva seg, vera uviss um eitk. **efaðsamligr**, *a.* evsam; uviss. **efaðsemd**, *f.* eve, tvil; uvissa. **efalausliga**, *av.* evlaust, utvilsamt.

efalaus, *a.* evlaus, tvillaus; trygg.

efan, *f.* eving, tvil. **efanarlaust**, *av.* evlaust, utvilsamt. **efanleikr**, *m.* eve, uvissa. **efanligr**, *a.* evsam, tvilsam; utrygg (*-liga*, *av.*). **efasemd**, *f.* eve, tvil; uvissa. **efasök**, *f.* tvilsam sak.

eff, *n.* bokstaven *f.*

eija, *f.* evja, dy.

eifa, *v.* (*ld* og *að*) 1. evla, kunna. 2. styrkja, stýdja. 3. ferða til, emna paa, faa til.

eilaust, *av.* evlaust, utvilsamt.

eiling, *f.* tilvokster, styrkjing; studnad.

eina, *v.* (*nd*) fullføra; *efna heit*, halda ein lovnad; *efnast vel*, fara vel. **eina**, *v.* (*að*) emna. **efnafæð**, *f.* skort paa emne. **efnaleysi**, *n.* emneløysa. **efnaskortr**, *m.* skort paa emne. **eind**, *f.* fullføring, haldnad (av ein lovnad).

efni, *n.* emne, vyrke; emne, maalemne; sak; orsak, grunn; raad til, syn til; midel, evna; *þat er ekki til efnis*, det er ikkje gjerande; *í öllu efnis*, i alle maatar. **einiligr**, *a.* emneleg. **eining**, *f.* fullføring. **einitré**, *n.* emnetre.

efri, *a.* komp. = *øfri*. **eisa**, *v.* hogga; *efsa e-m skör*, hogga hovudet av ein.

egðir, *m. pl.* egder, folk fraa *Agðir*. **egðskr**, *a.* egdsk, som er fraa *Agder*.

egg, *n.* (*gen. pl.* *eggja*) egg, fugleegg.

egg, *f.* (*eggjar*; *eggjar*) egg (paa eit sverd odl.). **egg-bitinn**, *a.* saara med eit eggjarn.

-elningr, *m.* ljaa med ei aln lang egg. **-farvegr**, *m.* skurdmerke etter eit eggjarn. **-hvass**, *a.* kvass i eggi.

eggja, *v.* (*að*) eggja, driva ein (*e-n*) til eitk.; taka paa, aafalla ein (*e-m*) med eitk. (*e-t*).

eggjabroddr, *m.* brodd med eggjar paa sidorne. **eggjan**, *f.* eggjing. **eggjanar-ífil**,

n. narr som er lett aa lokka, godtull. **-orð**, *n.* ord som eggjar. **eggiandi**, **eggjari**, *m.* eggjar, uppösar.

egg-leikr, *m.* sverdleik, herstrid. **-móðr**, *a.* trøytt av herstrid. **-skurn**, *n.* eggjeskurn, eggjeskal. **-steinn**, *m.* eggkvass stein. **-teinn**, *m.* staastrand (paa sverd). **-tíð**, *f.* eggtid, verpetidi til utfuglarne. **-ver**, *n.* eggvær. **-versfugl**, *m.* eggværs-fugl, utfugl. **-völr**, *m.* staastrand (paa eggvaapn).

Egiptaland, *n.* Egypt. **egiptalandsmaðr**, *m.* egyptar. **egipzkr**, *a.* egyptisk.

egna, *v.* (*nd*) egna, setja agn paa (*egna e-u á öngul*); lokka, freista med eitk. (*egna e-u*); fiska etter; setja ut (*neti, snöru*). **egningar-kviðr**, *m.* vitne-utsegn som vert bruka berre til aa hefta ei sak.

ei, *av.* 1. alltid (= *æ, ey*). 2. ikkje (= *eigi*).

ei, *interj.* hei! aa!

eið, *n.* eit eid.

eiða, *f.* mör.

eiða-brigði, *n.* brot paa ein eid. **-fullting**, *n.* eidhjelp. **-kona**, *f.* kona som gjer eid til hjelp for ein av partarne. **-tið**, *n.* vitneflokk som gjer eid i ei sak. **-mál**, *n.* eids-sak. **-neyti**, *n.* = *eiðalið*.

eiðarorð, *n.* eids-ordi.

eiða-sekt, *f.* bot for meineid. **-steina**, *f.* stemning til aa gjera eid, bruka um var-selsfresti (jamnast 10 vikor). **-tak**, *n.* aabyrgsla eller trygd for ein eid. **-vandr**, *a.* vand um, var um eiden.

eið-bróðir, *m.* svoren fostbroder. **-búinn**, *a.* budd til aa gjera eid. **-bundinn**, *a.* bunden ved eid. **-fall**, *n.* at eid ikkje vert gjord, eids-fall. **-falli**, *a.* som ikkje fær gjort eid. **-festa**, *f.* det aa binda seg til aa gjera eid. **-færa**, *v.* (*rð*) færa ein *úmagi* til ein med eid paa at denne er forsyttar etter logi. **-færing**, *f.* det aa *eiðfæra*, eid-færing. **-færr**, *a.* fôr til aa gjera eid. **-færsla**, *f.* = *eiðfæring*. **-hjól**, *f.* hjelp til aa gjera eid. **-laust**, *av.* utan aa gjera eid.

eiðr, *m.* eid (ogsó um pengebot for eids-fall); *festa eið*, binda seg til aa gjera eid; *eiðr fellr á e-n*, ein fær umgjelda for eid-brot; *eigi verðr einn eiðr alla*, ein eid gjeld ikkje for alle (saker), det gjeld ikkje eitt for alle.

eið-rof, *n.* brot paa eid, eidbrot. **-rofa**, *av.* sakad i eidbrot. **-rofi**, *m.* eid-brjotar.

Eiðsifaþing (ogso *Heiðsævisþing*) *n.* lagtinget for Upplandi (paa Eidsvoll). **Eiðsifaþings-bók**, *f.* logbog for Eidsivatingslag. **-fór**, *f.* ferd til Eidsivating. **-log**, *n. pl.* Eidsivatingslag; logi for E. **-maðr**, *m.* mann fraa Eidsivatingslag. **-staðr**, *m.* staðen der Eidsivatinget vart halde.

eið-spjall, *n.* eid-sverjing. **-stafr**, *m.* ordi i eiden, eidsordi. **-stefnudagr**, *m.* dagen til aa gjera eid (etter innstemning). **-svari**, *m.* eidsvoren mann. **-sært**, *a. n.* eidsvørt, som ein kann sverja paa.

eið-unning, *f.* eid-sverjing. **-varr**, *a.* var um eiden, varsam med eiden. **-vitni**, *n.* eidfest vitnemaal. **-vætti**, *n.* eidfest vitnemaal.

eiga, *v.* (*præs. ind. á*; *impf. ind. átti*) eiga, hava, vera gift med; stella med, hava aa gjera med, peika paa, meina paa; hava rett til; vera skyldug til; eiga, vera skuldug (*e-m e-t*). Ogso hjelpeverb: **1.** med *inf.* (utan eller med *at*) til umskrivning av *præs.* og *impf.*: *hann á at tala* = *talat*; vera skyldug til, hava aa: *hann á at leysa*, hev aa *leysa*. **2.** med *perf. partic.* = *hafa*.

Med *part. at*: *eiga e-t at e-m*, hava eitk. til gode hjaa ein; *eiga mikit at sér*, hava mykje aa styra. *eptir: eiga e-t eptir* **1.** hava att, ikkje vera ferdug med. **2.** lata etter seg. *með*: **1.** *eiga e-t með e-m*, eiga eitk. i lag med ein. **2.** *eiga með e-ri*, hava samlivnad med eit kvende. *saman: eiga saman* **1.** eiga i lag. **2.** stridast. *um: eiga um við e-n*, hava aa gjera med ein. *undir: 1.* *eiga e-t undir e-m*, hava til gode hjaa ein. **2.** *eiga e-t undir e-m*, vera bunden til ein med umsyn paa eitkvart; *eiga e-t undir sér*, hava i si magt. *við: eiga e-t við e-n*, hava eitk. i lag med ein; *eiga við e-n*, *eigast við e-n*, eigast med, stridast med.

eiga, *f.* eiga; egedom; egedomsrett; *kasta eigu á e-t*, kasta eign paa eitk., eigna til seg. **eigandi**, *m.* eigande, eigar. **eigi**, *m.* egedom.

eigi, *av.* ikkje; *eigi — ok*, heller — ikkje. **eigin**, *n.* I. eigind, brodd (paa aaker).

eigin, *n.* II. egedom; i sms. ofte med same tyding som *eiginn*, *a.*

eigin-bóndi, *m.* (*sin*) eigen mann, egte-mann. **-borg** (*si*) eigi borg. **-bræðr**, *m. pl.* egne brøder. **-bygd**, *f.* (*si*) eigi bygd. **-dóttir**, *f.* (*si*) eigi dotter. **-dróttning**, *f.* egtevidg dronning. **-fengin**, *a. f.* egtevidg (um kona. **-giptast**, *v. r.* (*pt*) verta gift med (um kvende). **-girnd**, **-girn**, *f.* gir etter annan manns egedom, sjølvnytte. **-gjarnligr**, *a.* sjølvkjær. **-húsrú**, *f.* egtekona. **-hqðingi**, *m.* (*sin*) eigen hovding. **-kona**, *f.* **-kván**, *f.* (*si*) eigi kona, egtekona. **-kvángaðr**, **-kvæntr**, *a.* gift. **-kyn**, *n.* (*sitt*) eige slag, serkynde. **-land**, *n.* (*sitt*) eige land. **-lauss**, *a.* fatig. **-leikr**, *m.* eigenskap.

eiginliga, *av.* ser um lag, servore, sers; jfr. *nyn. eigjeleg god*, sers god, Ryf. **eiginligr**, *a.* (*sin*) eigen, serleg, sers; *eiginligt nafn*, sernamn, nomen proprium.

eiginn, *a.* eigen. **eiginnafn**, *n.* sernamn. **eiginnarkonudóttir**, *f.* egtefódd dotter.

eigin-orð, *n.* egedom, egedomsrett; egteskap. **-raun**, *f.* sjølvræynsla. **-skóli**, *m.* (*sin*) eigen skule. **-tungu**, *f.* (*sitt*) eige tunge-maal.

eign, *f.* eign; *kasta, leggja eign á e-t*, kasta eign paa, kanna til seg; *eignirnar*, *pl.* eigjestell. **eigna**, *v.* (*að*) **1.** eigna, gjeva til eiga, skilla; *eignast e-t*, eigna til seg eitk., samla seg midel; *eigna e-m kvæði*, eigna eit kvæde til ein. **2.** leggja eitk. til ein (*e-m e-t*), gjeva ein æra, skuld for.

eignaðr, *a.* velhalden, som hev midel. **esignalauss**, *a.* som er utan egedomar, midel.

eignar-ákall, *n.* krav paa egedom. **-bróðir**, *m.* eigen brór. **-búr**, *n.* eige stabbur. **-bygging**, *f.* bysgl. **-hlutr**, *m.* eignalut, eignanamun. **-jqrð**, *f.* egedomsjord. **-kaup**, *n.* egedoms-kaup. **-kona**, *f.* egtekona. **-land**, *n.* land som ein eig. **-lauss**, *a.* som ikkje hev egedom, fatig. **-lýðr**, *m.* folk som ein eig. **-lýrittr**, *m.* den retten ein eigar hev til aa forbjoda at andre nyttar hans egedom, full egedomsrett. **-maðr**, *m.* eigen mann; eignarsmann, eigar; velstandsmann. **-mark**, *n.* eigarmerke (paa fe). **-nafn**, *n.* sernamn, eigennamn. **-skipti**, *n.* egedoms-skifte. **-sonr**, *m.* eigen son. **-spúsa**, *f.* egtekona. **-vili**, *m.* eigen vilje. **-vitni**, **-vætti**, *n.* vitne paa egedomsrett.

eignaskipti, *n.* makeskifte.
 eigræn, *a.* si-grøn, alltid grøn.
 eigsíðr, *av.* ikkje minder, dessumfram.
 eiguligr (og eigurigr) *a.* eigeleg, verd aa eiga.
 eik, *f.* (*gen. sing. eikar og eikr; nom. pl. eikr*) eik (tre); ogso um andre store tre, serleg frukttre, aldetre.
 eikar-kefli, *n.* kjevle av eik. -stofn, *m.*
 -stubby, *m.* eikestubbe.
 eikhlið, *n.* eikjestød, praamstød; jfr. nyn. *Ekle* som stadnamn.
 eiki, *n.* eiketimber; jfr. nyn. *eike*. eiki-áss, *m.* eikeaas. -kyfja, *f.* eikeklubba. -kqstr, *m.* haug med eikeved. eikinn, *a.* I. som er av eik. eikinn, *a.* II. ustyrlig, vill; jfr. nyn. *eikjen*, ufredelig. Tel. Agd.
 eiki-skógr, *m.* eikeskog. -stobbi, *m.* eikekubbe. -stokkr, *m.* -súla, *f.* eikestokk.
 -tindaðr, *a.* tinda med eik. -viðr, *m.* eikeved. -vqndr, *m.* eikekjépp.
 eikja, *f.* eikjukarii, *m.* eikja, praam.
 eikjutak, *n.* det aa taka og bruka ei eikja (utan lov).
 eilífan, *av.* for alltid, æveleg.
 eilíftð, *f.* ævelegt liv, æva.
 eilíðar-friðr, *m.* æveleg fred. -koróna, *f.* æveleg krúna. -kvql, *f.* æveleg pina.
 -landtjqlð, *n. pl.* ævelege tjeld, himmellustad. -yndi, *n.* æveleg gleda. -qmbun, *f.* æveleg lón.
 eilífi, *n.* ævelegt liv, æva.
 eilíffis-fagnaðr, *m.* æveleg fagnad. -prýði, *f.* æveleg pryda.
 eilífleikr, *m.* ævelegt liv, ævelengd.
 eilífliga, *av.* æveleg. eilífligr, eilífr, *a.* æveleg.
 eilífsdagr, *m.* ljuset (eig. æveleg dag).
 eilígr, *a.* æveleg (-liga, *av.*)
 eilíftill, *a.* erliten.
 eimi, eimr, *m.* eim, røyk.
 eimuni, *a.* som ein alltid vil minnast, ugloymande.
 eimyrja, *f.* eimyrja, eldmyrja.
 eina, *av.* eine, aaleine; því eina, berre i det høve.
 einangr, *m.* knipa, vande; jfr. nyn. *einang*, trongt skard. einangra, *v.* (að) setja i knipa.
 einarðar-íár, *a.* lite sætande. -lauss, *a.*

trulaus, sæteslaus. -leysi, *n.* truløysa, sætesløysa. -maðr, *m.* paalitande, stødug mann.
 -orð, *n.* paalitande ord.

einarðligr, *a.* som ser paalitande ut, trufast (-liga, *av.*)

einardæmltr, *a.* som talar stødugt, stødmælt.

einardr, *a.* einard, einskild; stød, greid.
 einart, *av.* i einingom, alt i eit; endefram, beint.

ein-bakaðr, *a.* usyrt (um brød). -bani, *m.* einaste banemann. -berni, *n.* einberne, einberning, einaste barn. -beygðr, *a.* einaste (um vilkaar). -bjarga, *a.* einhjelpen, sjølvberga. -breiðr, *a.* einbreid (um ty). -búi, *m.* einbue. -byrdr, *a.* som hev einfelt rand. Njála 633. -bœli, *n.* einbøle, gard med berre ein huslyd. -dagá, *v.* (að) eindaga, setja ein viss dag. -dagan, *f.* eindaging. -dagi, *m.* -dagr, *m.* fastsett tid; jfr. nyn. *uti eindagen*, etter den tidi som er sett. Ma. -deild, *f.* part av eit bruk, underbruk. -drœgr, *a.* uavlateleg, samfelt. -dœmi, *n.* rett til aa døma aaleine; sjeldsynt døme. -eggjaðr, *a.* eineggja. -eiði, *n.* (ogso: *einseiði, n. eins-eiðr, m.*) eid som parten i ei sak gjer aaleine (utan med-eidsmenn). -eigis, *av.* til eineiga. -eign, *f.* eineiga. -eygðr, *a.* einøygd. -falda, *v.* (að) setja i eintal, segja du til ein. -faldleikr, *m.* einfelde, ærlegdom. -faldliga, *av.* einskils, ein for ein; endefram. -faldligleikr, *m.* einfelde, ærlegdom.

ein-faldr, *a.* einfelt; sett i eintal; einfald (ærleg; faavis); vanleg; *einfold hqnd*, flat hand. -feldi, *n.* og *f.* einfelde (ærlegdom; faavit). -feldr, *a.* ærleg, greid. -ferð, *f.* einsam ferd, einferd. -fyndr, *a.* rettkomen til aa vera eineigar (um ein finnar); som ein kann eiga aaleine (um fund). -fœrr, *a.* einfør, einfaren, som fer einsaman. -fœtingaland, *n.* landet aat einfœtingar. -fœtingr, *m.* einfœting, mann som berre hev ein fot. -fœttr, *a.* einføtt. -fqr, *f.* einsam ferd.

einga, *a.* einka, einaste; jfr. nyn. *einga*, einlagd (um traad). Vald.

ein-ganga, *f.* einsam gonga. -getinn, *a.* einboren. -hama, -hamr, *a.* som berre hev ein ham, ikkje kann skapa seg um (t. d. til berserk). -hendis, *av.* straks (eig. einhendes).

-hendr, *a.* einhendt. **-heri**, *m.* (*pl. einherjar*) fallen hermann som er komen til Valhall. **-hjal**, *n.* einmæle, samtale paa tvo manns hand. **-hleyplingr**, **-hleypismaðr**, *m.* lauskar, ungkar. **-hleypr**, *a.* laus og ledug, einsleg, ugift. **-hlítr**, *a.* einlitt, einhjelpen, som kann hjelpta seg aaleine; som er nok; *líta sér e-t einhlítt*, nøgja seg med eitk. **-hugaðliga**, *av.* hugfast. **-hugaðligr**, **-hugi**, *a.* einhuga, fasthuga. **-hugsa**, *v.* (*að*) setja seg fyre, vera fastraadd paa. **-hvatfligr**, *a.* uforfærd. **-hverfa**, *v.* (*fð*) venda eitk. i ei viss leid; *einhverfa ætlan sína*, setja seg visst fyre. **-hverfr**, *a.* hugfast, fullraadd. **-hverr** = *einnhverr*. **-hyrindr**, *a.* einhyrnt. **-hyrningr**, *m.* einhyrning (dyr).

einigr, *a.* nokon, kven eller kva det so er; ingen.

eining, *f.* eining, einleik.

einir, *m.* eine, brisk, brake. **einjqrnunger**, *m.* heilsmidd ting av jarn.

einka, *v.* (*að*) velja ut til, etla sers til.

einka (og *einkar*) i sms. med subst. tyder: einka, serleg, framifraa; framfor adj. hardla, mykje. **einka-bót**, *f.* rettarbot. **-gjof**, *f.* serleg gaava. **-grið**, *n.* ser-fred (millom nokre einskilde menn). **-gripir**, *m.* ein einka ting, eignalut. **-jartegn**, *f.* serleg tydning. **-leyfi**, *n.* serskilt løyve. **-lið**, *n.* utvalt mannskap. **-lof**, *n.* serskilt lov. **-maðr**, *m.* einskild mann. **-mál**, *n.* sers avtal, semja; serskilt logvedtak; serrett.

einkanliga, *av.* serleg, helst; einkeleg, ovleg. **einkanligr**, *a.* serskild, serleg; uvanleg, merkeleg. **einkanna**, *v.* (*að*) velja ut, skilja ut. **einkannablutr**, *m.* ein framifraa ting.

einkar, *av.* (eig. *gen. sing.* av eit subst. *eink*), sjaa *einka*.

einkar-öfli, *n.* serleg eigenskap. **-nafn**, *n.* sernamn, eigenamn.

einka-skriptargangr, *m.* sers skriftegang (for hovudsynderne). **-sæla**, *f.* einka sæla, sers lukka. **-vinr**, *m.* einka ven, sers ven, hjarteven.

ein-kenna, *v.* (*nd*) sera, merkja ut. **-kenniligr**, *a.* = *einkanligr*. **-kenning**, *f.* sermerkjing, utskiljing.

einkum, *av.* serleg; framifraa, einka. **einkunn**, *f.* eigarmerke (paa fe).

ein-kvænt, *a.* som hev ei kona. **-kyнна**, *v.* (*nd*) merkja. **-lagi**, *a.* einsaman; jfr. *nyn. einlaga*, einskild. Busk. **-lát**, *n.* skilnad fraa egtemake. **-leikr**, *m.* einleik, einskap. **-leitr**, *a.* sermerkt, serlaga. **-litr**, *a.* einlita (*einlit*, Gbr.). **-lyndi**, *n.* serlynde, einstødingskap. **-lyndr**, *a.* serlynd, einvis. **-læti**, *n.* einlægje, einvera; skilnad fraa egtemake. **-máll**, *a.* einvis i tale, simaalug. **-man**, *n.* einlægje, avbygd; *bú í einmani*, bu paa einrymdi (*paa enmennom*, Øystd.). **-mana** (og *-mani*) *a.* einsleg, einsaman. **-mánaðarsamkváma**, *f.* møte i *einmánaðr*. **-mánaðr**, *m.* siste vettermaand (fraa midt i mars til midt i april), krikla, kvina. **-menningr**, *m.* *drekka e-g*, drikka kvar for seg, einskils. **-móðliga**, *av.* hugfast, modigt. **-mæli**, *n.* einmæle; sams tale, aalmenning. **-mælingr**, *m.* ei einaste maaltid. **-mælis**, **-mælt**, *av.* til eitt maal (um dagen). **-mæltr**, *a.* sagd av alle.

einn, *l. num.* ein; *einn ok einn*, ein um senn; ogso: den fyrste. *2. pron. ub.* einkvar, nokon, ein; *eitt ok ymist*, ymist, eitkvart; ogso ubunden artikkel og daa ofte sett etter subst.: *bátr einn*, ein baat. *3. a.* aaleine; *einn saman*, einsaman; *kona er eigi ein saman* (er fremmeleg); *því at einu*, berre i det høvet; *i einu*, i eino, i einingom; *allt at einu*, likevel; *einn veg*, paa same maate. — *einn og einna* framfor *superl.* tyder aller: *einn sterkastr*, *einna sterkastr*, aller sterkast.

einnefna, *v.* (*nd*) nemna ut, velja.

einnhverr, *pron. ub.* einkvar, ein eller annan.

einnig, **einnug**, *av.* (eig. *einn veg*) paa same maate, sameleis.

ein-nættingr, *m.* ein dags varsl; eig. einnætt varsl. **-nætt**, *a.* einnætt, nattgamall. **-ráðinn**, *a.* einhuga, fastraadd. **-ráðr**, *a.* einraadig, einvis. **-reikull**, *a.* som flakkar um einsaman. **-ræði**, *n.* avgjerd paa eigi hand, sjølvræda. **-ræða**, *f.* einmæle. **-rœntligr**, *a.* avbragsleg, underleg. **-rœnn**, *a.* servoren, avbragsleg, underleg.

eins, *av.* eins, sameleis; berre; *allt eins ok*, nett liksom; *allt eins*, likevel; *fyrir eins*, for alt i verdi, kor det er (var); *at eins*, berre nettupp; *han er úkominn at eins*, han

er eins ukomen, kjem straks; *údaðr at eins*, mesta daud.

ein-samall, **-samann**, **-saminn**, *a.* eismall, einsaman, einsleg. **-saumaðr**, *a.* med ein saum.

einseiði, *n.* **einseiðr**, *m.* = *eineiði*.

einseta, *f.* einsemd, einvære; einbueliv.

einsetu-bróðir, *m.* munk som er einbue.

-klefi, **-kofi**, *m.* **-kleve**, kove til ein einbue.

-kona, *f.* einbue (kvende). **-líf**, *n.* **-lifnaðr**,

m. einbueliv. **-ligr**, *a.* einbue. **-maðr**,

m. einbue. **-munkr**, *m.* munk som er einbue.

einshverr, *pron. ub.* = *eimhverr*. **eins-**

hversstöðum, *av.* einkvarstad.

ein-skapan, *f.* einrike, einraadugskap.

-skildr, *a.* einskild, serskild. **-skipa**, *a.* med

eit skip. **-skírr**, *a.* heilt klaar (um vëret).

-skjaldar, *av.* samstelt. **-skora**, *v.* (*að*) fast-

setja; *einskora huginn*, setja seg fast fyre.

einsligr, *a.* einsleg, einskild; serleg.

(*-liga*, *av.*)

ein-staðar, *av.* einstad. **-staka**, *a.* ein-

staka, einsleg. **-stapi**, *m.* einstape. Pteris

apvilina. **-stigi**, *n.* einstig, trongstig. **-strengja**,

v. (*gð*) **1.** gjera fast, fastsetja; *einstrengja*

ætlan, setja seg visst fyre. **2.** einstira.

-stæðr, *a.* einsleg; jfr. *nyn.* *einstöð*, sjølv-

stending, einvis. Voss.

einsvígi, *n.* = *einvígi*. **einsvörðungum**,

av. einsvordom, serleg.

ein-sýnn, *a.* einsynt, einoygd; tydeleg,

tvillaus. **-sætt**, *a. n.* som er einaste utveg:

e-t er e. der er eitt aa gjera. **-særi**, *n.* =

eineiði. **-sogn**, *f.* ein einaste manns utsegn.

-tal, *n.* eintal, einmæle. **-tala**, *v.* (*að*) tala

i einrom med einkvar. **-teiti**, *a.* ovleg lystig,

retteleg i godlag. **-tómi**, *a.* gjerandslaus,

ledig; jfr. *nyn.* *eintom*, ikkje uppteken,

ledig. **Ma.** **-trjánungr**, *m.* baat, gjord av

ein uthola trestomn; jfr. *nyn.* *eintre*, *n.*

kjer, gjort av ein uthola stonn (Sogn), og

eintrjoning, *m.* einstøding (Vald.). **-þykki**, *n.*

eige tykkje, sjølvråda. **-þykkir**, *a.* einvis,

sjølvvis. **-urð**, *f.* sjaa *einrð*. **-vala**, *a.*

utvald. **-vald**, *n.* einvald, einvelde. **-valdi**,

-valdr, *m.* einvaldsstyrar. **-valdr**, *a.* utvald.

-valdsherra, *m.* einvaldsherre. **-valdshofðingi**,

m. einvaldshovding. **-valdskonungr**, *m.* ein-

valdskonge. **-valdsríki**, *n.* einvaldsrike, ein-

velde. **-valinn**, *a.* utvald. **-verðugr**, *a.* serskild.

-verjaðr, *a.* med eit einskilt vær (dynevær).

-vígi, *n.* óta (taksmal) millom tvo einskilde

menn, einvige. **-vígismaðr**, *m.* mann som

gjeng i einvige med eink. **-vild**, *f.* **-villi**, *m.*

eigen vilje, sjølvvild. **-virðing**, *f.* eige skyn;

(*af*) *einvirðingu*, einsvordom, serskilt. **-virðis**,

av. serskilt. **-virðuligr**, *a.* serskild (*liga*, *av.*)

-virki, *m.* einyrken mann, ein som driv

garden utan tenarhjelp. **-vist**, *f.* einsemd,

einvera. **-vænn**, *a.* nær dauden, feig. **-vql-**

dugr, *a.* einveldug. **-vqrðung**, **-vqrðungum**,

av. einsvordom, serskilt. **-yrki**, **-yrkir**, *m.*

sjaa *einvirki*, *m.* **-æri**, *n.* tid paa eit aar.

-ærr, *a.* aarleg, aars-. **-ætahús**, *n.* rom,

der ein et aaleine. **-æti**, *n.*: *eta einætum*,

eta aaleine. **-qrð**, *f.* stødleik, truskap, heil-

hug; sannleik; fast tru.

Eir, *f.* ei av aasynjorne (eig. lívd).

eir, *n.* kopar. **eira**, *v.* (*rð*) **1.** líva, spara

(*e-m*); *eira undan e-u*, gjeva etter for, vægja

for eitk. **2.** vera til gagn, vera godt for;

þetta eirir honum eigi, han eirar ikkje, hev

ikkje godt av dette (um mat). **3.** upers.

e-m eirir e-t illa, det gjer ein ille, ein

tykkjer ille um; *eira e-n (af) e-u*, taka eitk.

fraa ein. **eir-altari**, *n.* koparaltar. **-baugr**,

m. koparring. **-blástrarhorn**, *n.* blaasarhorn

(av kopar).

eirð, *f.* lívsemd, lívd, miskunn.

eir-guð, *m.* kopargud. **-hjalmr**, *m.* kopar-

hjelrn.

eirinn, *a.* líven, vægjen, miskunnsam.

eir-ker, *n.* kopar-kjer. **-ketill**, *m.* kopar-

kjél. **-knappr**, *m.* koparknapp. **-kyrtill**, *m.*

koparkyrtel. **-ligr**, *a.* kopar-, av kopar.

-nökkvi, *m.* koparbaat. **-ormr**, *m.* kopar-orm.

-peningr, *m.* koparpening. **-pípa**, *f.* pipa av

kopar. **-skjöldr**, *m.* koparskjöld. **-steypari**,

m. koparsmed. **-stolpi**, *m.* koparstolpe,

koparstyttu. **-tabola**, *f.* kopartavla. **-teinn**,

m. kopartein. **-trumba**, *f.* koparrøyr. **-uxi**,

m. kopar-ukse.

eisa, *f.* **1.** eld, baal; jfr. *nyn.* *eisa*, eld-

stad, Tel. ofl. **2.** eimyrja (poet.). **3.** sverd

(poet.).

eisa, *v.* (*að*) fara fram, rusa fram.

eisíðr, *av.* dessutan. **eiskald**, *n.* (ogso

eisköld, *f.* *eisköldur*, *m.* hjarta (poet.). **eiskra**, *v.* (*að*) frøsa, rasa, sinna seg; jfr. nyn. *eiskra*, grysja. Hall. **eista**, *n.* eista.

Eistland, *n.* Estland. **eistneskr**, *a.* estlandsk. **eistr**, *m. pl.* (ogso *eistir*, *eistrir*) estlendingar (ester).

eitla, *v.* (*að*) gjera hard? *eitla augum*, kvessa augo.

eitr, *n.* eiter, forgift; beisk drykk; sinne. **eitra**, *v.* (*að*) eitra, forgifta. **eitrá**, *f.* eiter-aa, forgiftig elv. **eitraðr**, *a.* eitrug, forgiftig.

eitr-blandinn, *a.* eiterblanda; fiendsleg. **-blásinn**, *a.* trutna av eiter. **-blástr**, *m.* trote, upphovning av eiter; eiter-blaastr, eiter-pust. **-bolginn**, *a.* upphovna av eiter. **-dalr**, *m.* eiterkald dal? **-drep**, *n.* eiter, forgift. **-dreppinn**, *a.* drepen med eiter. **-dropi**, *m.* eiterdrope. **-drykk**, *m.* eiterdrykk. **-eggjaðr**, *a.* med egg som er herd i eiter. **-fár**, *a.* eitrug, eiter-. **-iluga**, *f.* forgiftig fluga. **-fullr**, *a.* eiterfull. **-herða**, *v.* (*rð*) herda i eiter (t. d. eit sverd). **-kaldr**, *a.* eiterkald, eitrende kald. **-kvikja**, *f.* eiterkald bekk. **-kvikvendi**, *n.* forgiftig skapning, eiterdyr. **-ligr**, *a.* eitrug. **-maðkr**, *m.* forgiftigt krekkelde, eiterkrek. **-ofn**, *m.* brennheit omn. **-ormr**, *m.* eiterorm. **-padda**, *f.* forgiftig padda, eiterpadda.

eitrsfullr, *a.* full av sinne og illska, illskfull.

eitrsvik, *n. pl.* svikraad med forgift.

eitrtandraðr, *a.* eitertindrando (um orm-*augo*).

eivist, *f.* ævelegt liv.

ek, *pron. pers.* (*gen. mín*, *dat. mér*, *akk. mík*; *pl.* sjaa *vit*, *vér*) eg; er ofte med burtkasta *e-* etterhengt verbet: *sák* ∴ *sá ek*; *varkat* ∴ *var ek at*, eg var ikkje (*at* = ikkje); soleis endaa um *ek* stend attaat: *emkat ek*, eg er ikkje.

ekja, *f.* kóyrsla. **ekjuveg**, *m.* kóyreveg.

ekkalauss, *a.* sutlaus (nyn. *ekkjelauss*, uskadd, Hall.)

ekki, *m.* sorg, sut (nyn. *ekkje*, *n.* mein, skade, Hall.)

ekki, *av.* (eig. *akk. neutr. sing.* av *engi*, *pron.*) inkje, ikkje.

ekkill, *n.* sjøkonge (poet.).

ekcja, *f.* enkja (ekcja); kvende (poet). **ekku-búnaðr**, *m.* enkjebunad, enkjelæde.

-dómr, *m.* enkjestand. **-lífi**, *n.* enkjestands liv, enkjeliv. **-nain**, *n.* enkjenamn.

ekla, *f.* nauvleik, skort. **ekla**, *av.* nauvt, knapt.

ekra, *f.* ækra, aakerland. **ekrugeti**, *n.* gjerde omkring ækra.

él, *n.* el, eling; strid, vond tid.

elda, *v. I.* (*ld*) elda, gjera upp varme; kveikja, faa til aa brenna; hita upp, gløda upp (ogso yverført); lysa; *eldir af e-u*, det vert fylgjer av eitk.; *eldir nótt*, det elder fyre dag, ljosnar.

elda, *v. II.* (*ld*) elda, gjera gamall; *eldast*, *v. r.* eldast, verta gamall.

elda-herbergi, *n.* kjerald til aa gøyma elden i, eld-gøymsla. **-hús**, *n.* **-skáli**, *m.* sjaa *eldhús*.

eld-bakaðr, *a.* baka, steikt paa elden. **-beri**, *m.* eldteiste (til aa bera eld i). **-brandr**, *m.* eldbrand. **-bruni**, *m.* lauseld, brune; brenning. **-fimr**, *a.* eldfim, som lett brenn. **-gangr**, *m.* eld, lauseld. **-gróf** (og *-gröf*) *f.* grøv eller gruva til eld.

eldhús, *n.* eldhus, (stort) hus der det vert elda (= *eldahús*, *eldaskáli*).

eldhús-dyrr, *f. pl.* eldhusdør. **-ífl**, *n.* ein tomsing, som stødt held seg attmed vermen. **-golf**, *n.* eldhusgolv. **-hurð**, *f.* eldhushurd, eldhusdør. **-skot**, *n.* utskot paa eit eldhus.

eldi, *n.* avling; elde, avkjøme; upphelde; skog (poet.). **eldi-brandr**, *m.* eldbrand; brennefang, eldeved. **-gamall**, *a.* eldegamall. **-ligr**, *a.* eldeleg, gamalvoren.

elding, *f.* elding, uppelding; elding, ljon; elding-otta, daglysing.

eldinga-flaug, *n.* flog av eldingar, ljoning. **-mánaðr**, *m.* maanad med mykje ljon.

eldingar-steinn, *m.* stein omkring ein eld; jfr. nyn. *eldgrjotstein*, eldfast hellestein. Shl.

eldi-skíð, *n.* eldbrand, eldsnort. **-stokkr**, *m.* brennande stokk. **-torr**, *n.* brennetorv. **-viðarfátt**, *a. n.* smaatt med ved. **-viðarleysi**, *n.* vedleysa. **-viðarstika**, *f.* vedstikka. **-viðr**, *m.* eldeved, ved.

eld-ker, *n.* eldteiste. **-kveikja** (og *-kveykja*) *f.* kveikje, nøre, eldkvende. **-ligr**, *a.*

eld-, av eld. **-næmr**, *a.* eldfim, lett aa tendra.

eldr, *m.* eld; *taka eld*, gjera eld; *verða í elda*, taka til aa brenna.

elds-bruni, *m.* brenning, brune. **-burðr**, *m.* eld-bering. **-dagr**, *m.* eldbjörgdag (14de dag jol, 7de januar). **-daunn**, *m.* brandtev. **-fullr**, *a.* full av eld. **-færi**, *n.* eldføre, eldty. **-gangr**, *m.* eld, verme. **-gerð**, *f.* det aa gjera upp eld. **-glór**, *n.* skin av eld; jfr. nyn. *glor*, *n.* eitk. som skin. **-gneisti**, *m.* eldgneiste. **-golf**, *n.* eldhus-golv? **-hiti**, *m.* brennhite.

eld-skáli, *m.* = eldhus. **-skíð**, *n.* **-skíða**, *f.* vedskida.

elds-kveykva (*gen. kvøku*) *f.* kveikje, tendreved. **-líki**, *n.* elds likning. **-líttr**, *m.* eldlit, eldfarge. **-ljós**, *n.* eldsljos, ljós av eld. **-logi**, *m.* eldsloge.

eldslökking, *f.* eldslökkjing. **eldslökkin-garklokka**, *f.* brandklokka (i kyrkja).

elds-matr, *m.* nøring for elden. **-neyti**, *n.* eldeved, brenneved. **-písl**, *f.* pinsla med eld. **-sókn**, *f.* eldhenting. **-stolpi**, *m.* eldstytta.

eldstó, *f.* eldstad; jfr. nyn. *eldsto*, *f.* um eldstad paa berre marki, Tel. Rbg. **eldstokkr**, *m.* brennande stokk.

elds-uppkváma, *f.* eldspruting (fraa eit eldberg). **-váði**, *m.* eldskade. **-vél**, *f.* sløg raad til aa faa fram eld. **-verk**, *n.* arbeid med aa passa elden. **-viðr** (og *eldviðr*) *m.* eldeved, brenneved.

eldsvimr, *m.* eldstroym. **eldsvirki**, *n.* eldføre, eldty.

eld-sættinn, **-sætr**, *a.* huga til aa sitja attmed elden. **-tó**, *f.* eldto, elta, eldstad paa berre marki.

elfar-bakki, *m.* elvebakke. **-byggjar**, **-grímar**, *m. pl.* folk fraa landet omkring Gaut-elvi. **-kvísl**, *f.* kvísl, elvegrein. **-óss**, *m.* elveos. **-sker**, *n.* skjer i ei elv. **-sýsla**, *f.* sýsla attmed Gautelvi.

elfr, *f.* (*gen. sing. elfar*) elv, aa; i samansetning t. d. *Saxelfr*, no Elbe, og aaleine (*Elfr*) um *Gautelfr*. **elfiskr**, *a.* elvsk, som er fraa landet omkring Gøtaelvi.

elgíróði, *m.* kentaur (fabelmenneskje, mann ovanlig og elg (eller hest) nedanbeltes).

elgja-friðr, *m.* fredning for elg. **-hold**, *n.* elgkjøt. **-veiðr**, *f.* elgveiding. **elgr** (*-s*; *-ir*) *m.* elg, elgsdyr. **elgshuð**, *f.* elgshud. **elgskógr**, *m.* skog med elg.

Élivaagar, *m. pl.* Elivaagar (i gudelæra namn paa nokre eiterkalde vatn).

elja, *f.* frilla.

eljan, *n.* og *f.* tiltak, dugleik. **eljanar-lauss** (og *eljunlauss*) *a.* tiltaklaus, duglaus. **eljaragletta**, *f.* spit, neising. **eljarr**, *m.* aabry, ovund.

eljun, *f.* = *eljan*. **eljunar-leysi** (og *eljunleysi*) *n.* tiltaklöysa. **-maðr**, *m.* mann med framferd. **eljun-frœkn**, *a.* modig og tiltaksam.

élkaldr, *a.* kald som el.

ella, **ellar** **1.** *av.* ellaa, eller ogso, eller daa. **2.** *konj.* eller.

elli, *f.* elda, alderdom. **elli-belgr**, *m.* alderdoms-ham. **-bjúgr**, *a.* bøygd av alderdom. **-dagar**, *m. pl.* alderdom („gamle dagar“). **-dauðr**, *a.* *verða ellidauðr*, døy av alderdom.

elliði, *m.* skip.

ellidómr, *m.* alderdom.

ellifiti, *num.* ellevte. **ellifu**, *num.* elleve. **ellifutala**, *f.* elleve-tal.

elligamall, *a.* eldegamall.

elligar (ogso *elliga*) **1.** *av.* eller ogso; elles, dess umfram. **2.** *konj.* eller; *elligar* — *eða*, anten — eller.

élligr, *a.* som ser ut til eling, el-saar.

elli-gløp, *n. pl.* gamalmanns-ørska.

-hamr, *m.* alderdoms-ham. **-hrumr**, *a.* veik av alderdom. **-hærrur**, *f. pl.* graa haar (av alderdom).

-karr, *m.* gamling. **-lyf**, *f.* lækjer- raad mot alderdom. **-maðr**, *m.* gamall mann.

-móðr, *a.* trøytt av alderdom.

-sjúkr, *a.* sjuk av alderdom. **-stoð**, *f.* alderdomshjelp. **-tíð**, *f.* alderdom. **-þokki**, *m.* tokke av alderdom, alderdoms svip.

-vafa, *f.* vanstyrke (av alderdom). **-vamm**, *n.* alderdoms-lyte.

eltri, *a. komp.* (i *sup. ellztr*) eldre.

elmr, *m?* skolm, ogn; smlk. nyn. *hjelmm* um skolm, Voss.

elna, *v.* (*að*) verta sterkare; *sótt elnar e-m* (*á hendr e-m*) sotti versnar for ein.

elptr, *f.* (*gen. sing. elptar* *akk. sing. elpt* og *elptr*) svana (= *alpt*).

elri, *n.* ore, oretre, older. **elrihæll**, *m.*

paale av ore. **elrir**, *m.* ore, older. **elris-hundr**, *m.* namn paa vinden (poet.).

elska, *v.* (*að*) elska; kjennast ved; *elska*, *elskast* at *e-m*, fostra ein. **elska**, *f.* elska, elsk, kjærleik. **elskanligr**, *a.* elskeleg (*-liga*, *av.*). **elskari**, *m.* elskhugamaðr, *m.* elskar. **elskhugi** (og *elskugi*) *m.* elskhug, kjærleik; kjær person. **elskr**, *a.* elsken, glad i. **elsku-band**, *n.* elskhugsband. **-bragð**, *n.* kjærleiksgjærning. **-fullr**, *a.* full av kjærleik. **-grátr**, *m.* graat av kjærleik. **-grein**, *f.* serskilt slag av kjærleik, kjærleiks-haatt. **-lauss**, *a.* kjærleikslaus. **-leysi**, *n.* kjærleiksløysa. **-ligr**, *a.* elskeleg (*-liga*, *av.*). **-mark**, *n.* kjærleiksteikni.

elta, *v.* (*lt*) 1. elta, klemma; *elta leir*, elta leir. 2. elta, jaga, forfylgja; *eltast*, fara i veg. **elta**, *f.* **elting**, *f.* elta, elting, jaging.

ema, *v.* (*að*) jama, jerma, skrika.

embætta, *v.* (*tt*) tena; ambætta, stella; jfr. nyn. *embætta*. **embætti**, *n.* tenesta; nattverds-sakramentet; embætte.

embættis-færr, *a.* embætsfær. **-gerð**, *f.* embætsgjærning. **-lauss**, *a.* embætslauss, utan embætte. **-maðr**, *m.* tenestemann, umbodsmann. **-nafn**, *n.* tenestenamn, embætsnamn. **-regla**, *f.* fyresegn for embæts-gjærningi, embætsregel.

emenda, **emendera**, *v.* (*að*) gjera betre, vøla um.

emja, *v.* (*að*) emja, skrika. **emjan**, *f.* emjing, skrik.

en, *konj.* I. enn (etter komp. og *annarr*).

en, *konj.* II. 1. og, men; byrjar stundom ei ettersetning og kann daa verta umsett med so. 2. um, dersom; jfr. nyn. *enn han kjem, kva gjer du so*.

en, *rel. part.* (mest i sudnorsk) = *er*, som; daa; *svá mikit en*, so stort at.

en, *adv.* so mykje (= *in*, framfor komp.).

enda, *konj.* og *av.* og dessutan, men ogso; og likevel; endaa, um endaa (med konjunktiv); naar berre (med konjunktiv).

enda, *v.* (*að* og *nd*) enda; fullføra; halda; avgrensa; taka fraa ein eitk. (*e-n e-u*); *endast*, vara, rekka til; verta; lukkast; *meðan ek endumst*, medan eg liver.

enda-dagr, *m.* endedag, siste dag. **-íjql**, *f.* endefjøl. **-lauss**, *a.* endelaus. **-ligr**, *a.*

endeleg; fullnøgjeleg. (*-liga*, *av.*). **-lok**, *n. pl.* **-lykt**, *f.* endelykt, ende. **-mark**, *n.* **-merki**, *n.* endemerke, ende, grensa. **-mjór**, *a.* mjaa, grunn i enden; *gera endamjótt við e-n*, gjera ein uppraadd. **-þarmr**, *m.* endetarm.

endemi (*endimi*) *n.* bisn, under, make-løysa (= *eindæmi*). **endemismaðr**, *m.* ei makeløysa (um folk). **endemligr**, *a.* underleg.

endi (og *endir*) *m.* ende, ut-ende; slutt; *standast á endum ok*, svara til, vera lik med; *gera e-t fyrir enda*, fullenda.

endi-land, *n.* grenseland. **-langr**, *a.* som rekk endelangs; *riða um endilangt herað*, rida endelangs herad; *um endilangt* (= *at endlöngu*) endelangs. **-lauss**, *a.* endelaus. **-leysa**, *f.* hendesløysa, tøv.

endiliga, **endiligr**, **endilok** ofl. sjaa *enda-*.

endimark, *n.* endemerke, grensa, ende; endemaal. **-marka**, *v.* (*að*) avgrensa. **-merki**, *n.* = *endamerki*.

ending, *f.* ending.

endilangr, *a.* sjaa *endilangr*.

endr, *av.* atter, paa nytt lag; eingong, for lenge sidan; *endr ok sinnum*, ender og gong. **endranær** (og *endrar nær*) *av.* elles, til andre tider.

endr-bati, *m.* betring. **-batna**, *v.* (*að*) batna. **-beida**, *v.* (*dd*) beda paa nytt, spyrja uppatt. **-bera**, *v. st.* føda paa nytt, atterføda. **-borinn**, *a.* atterfødd, fødd paa nytt. **-bót**, *f.* umvøling, uppattnying. **-búa**, *v. st.* vøla, reisa uppatt. **-bæta**, *v.* (*tt*) bæta, reisa uppatt, setja i stand atter. **-bætari**, *m.* batar, uppattnyar. **-bæting**, *f.* uppattnying. **-bætingr**, *m.* ein umvølt ting, t. d. skip. **-fá**, *v. st.* faa atter. **-fórn**, *f.* framsyning paa nytt. **-fórna**, *v.* (*að*) gjeva att, syna fram paa nytt. **-fæða**, *v.* (*dd*) føda paa nytt, atterføda. **-gefendr**, *m. pl.* dei som gjev att. **-gera**, *v.* (*rð*) gjera paa nytt. **-geta**, *v. st.* føda paa nytt, atterføda. **-getnaðr**, *m.* **-getning**, *f.* atterføding. **-gjald**, *n.* betaling. **-gjalda**, *v. st.* betala, forskylda, gjeva att. **-græða**, *v.* (*dd*) grøda, lækja. **-hreinsa**, *v.* (*að*) reinsa paa nytt. **-hræra**, *v.* (*rð*) setja i gang paa nytt.

endrinær, *av.* elles.

endr-lausun, *f.* atterløysing. **-lífga**, *v.*

(að) gjeva liv paa nytt. **-lifna**, *v.* (að) livna uppatt; friskna til atter. **-minnast**, *v.* (nt) minnast atter. **-minning**, *f.* minne. **-minningarstaðr**, *m.* stad som minner um eitk., minnestad. **-mæli**, *n.* uppatter-tak (i talen). **-mæðing**, *f.* mœding paa nytt lag. **-nýja**, *v.* (að) nya uppatt, taka til paa nytt, taka uppatt. **-nýjan**, *f.* **-nýjung**, *f.* uppattnying, attertak. **-reisa**, *v.* (st) reisa uppatt. **-risa**, *v. st.* risa, staa uppatt. **-rjóða**, *a.* úppgjeven, yvergjeven. **-semja**, *v.* (-samdi) nya uppatt. **-skapa**, *v.* (að) skapa paa nytt. **-smíða**, *v.* (að) nya uppatt. **-taka**, *v. st.* taka til paa nytt. **-tryggja**, *v.* (gð) gjera ein tru paa nytt lag. **-þaga**, *f.* togn, eig. atter-tegning.

eng, *f.* (-gjar; -gjar). eng, grasmark; heiter ogso *eng*, *n.*
engi, *n.* enge, engestykke, eng.
engi (ogso *enginn*) *pron. ub. m.*; *engi*, *f.*; *ekki*, *n.* (eig. *einn-gi*) **1.** nokon, kven det so er (helst etter neitning). **2.** ingen, ikkje nokon; *ekki vætta*, inkjvetta; *alls engi*, slett ingen; *alls ekki*, ikkje noko.

engi-búi, *m.* bonde som bur attmed eit enge, og som møter i „engdomen“. **-dalr**, *m.* dal med eng-lende, engdal. **-dómr**, *m.* rett som avgjer trættemaalet um eit enge.
engill, *m.* engel. **engiligr**, *a.* engleleg, engle-.

engilskr, *a*; *engilskir*, *m. pl.* engelsmenn.
Engilsnes, *n.* Malea, Cap San Angelo (Grækland).

engimark, *n.* engmerke, deile millom engjar; eng innanfor engmerket.

engishöfn, *f.* det aa eiga ei eng, eng-eiga.
engiskiptisbúi, *m.* = *engibúi*. **engismaðr**, *m.* engelgar.

engi-sprett, *n.* engsprett, slipar. **-teigr**, *m.* engteig. **-verk**, *n.* engslaatt, høyyvinna.

-vqtr, *m.* aaovkster paa ei eng (gras, tre).
engia-dómr, *m.* sjaa *engi*. **-garðr** (og *engjugarðr*) lykkja, inngjerd eng. **-mark**, **-merki**, *n.* deile millom engjar. **-skipti**, *n.* engskifte, engdeiling. **-teigr** (og *engjarteigr*) *m.* engteig. **-vqtr**, *m.* sjaa *engi*.

engla-flokk, *m.* engleflokk. **-fylki**, *n.* ein av dei 9 engleflokkarne.

englakonungr, *m.* kongen yver engelsmennerne.

engla-lið, *n.* engleflokk. **-líf**, *n.* engleliv. **-mjql**, *n.* manna.

englands-fari, *m.* kaupmann som fer paa England, england-sfare. **-haf**, *n.* Nordsjøen. **-sjór**, *m.* Kanalen (millom England og Frankrike). **englar**, *m. pl.* engelsmenner.

engla-ródd, *f.* englerøyst. **-skari**, *m.* **-sveit**, *f.* engleskare, engleflokk. **-sýn**, *f.* englesyn. **-sqngr**, *m.* englesong.

englismaðr, *m.* engelsmann.

enn, *av.* endaa ein gong, paa nytt lag; *enn*, *endaa*; *dessutan*; *enno*. **enna**, *av.* enno.

enni, *n.* enne, skalle, panna. **-breiðr**, *a.* breidskalla. **-dúkr**, *m.* enneplagg, klæde umkring panna. **-leðr**, *n.* hud paa ennet.

ennisbrattr, *a.* brattskalla. **ennisnauðr**, *a.* fleinskalla. **ennisþenir**, *m. pl.* pryðplator umkring skipsstammarne. **ennisvell**, *n.* issvell. **ennisvqtr**, *m.* skalleskap, skapet paa ennet.

ennú, *av.* enno. **enska**, *f.* engelsk (maal). **enskiskonar**, *av.* inkje slag, ikkje noko slag. **enskr**, *a.* engelsk.

enta, *v.* (nt) enta, ansa (*e-u*).

enza, *v.* (ar) ansa, vyrda (*e-u*).

epla-át, *n.* eple-eting. **-garðr** (ogso *epligarðr*) *m.* eplegard, eplehage, aldehage. **-kyn**, *n.* epleslag. **epli**, *n.* allslags alda eller trefrukt, mest um eple.

epliberandi, *a.* som ber alda. **eplótr**, *a.* eplutt, apallgraa (um hest).

eptir (ogso *ept*, sjeldan). **A.** *præp.* med akk. berre i tydningi etter (i tid); *eptir Ólafsmessudag*; *setja stein eptir fýður sinn*; *eptir bauga*, etter det er slutt med ringarne. **I** slike høve *kann* ogso staa dativ.

B. *præp.* med dativ: **1.** etter, med, i fylgje etter. **2.** etter (til faa aa i, henta, leita etter); *fara, sjá, spyrja eptir e-u*. **3.** etter, burtetter, fram med; *fara eptir vatninu*, fara ut etter vatnet. **4.** etter, i samklang med, i samhøve med; *eptir þeim hætti*, etter den maaten. **5.** etter, i likskap med, i same stemna som, med mynster i; *lifa eptir e-m*, liva like eins som ein annan; *kalla e-n eptir e-m*, kalla ein upp etter ein.

C. *adv.* etter, atter, baketter.

eptir-bátr, *m.* etterbaat; skipbaat. **-brœðrasynir**, *m. pl.* (ogso *-brœðrasunu*, indekl.)

trimenningar, sonesøner etter farbrór. **-burðr**, *m.* etterløysn. **-dvoļ**, *f.* dveljing, etterseta. **-dæmi**, *n.* fyredøme, døme. **-farandi**, *a.* etterkomande. **-ferð**, *f.* etterferd, forfylgjing. **-frétt**, *f.* etterspurnad. **-færligr**, *a.* etterfarande, som ein kann fara etter. **-fqr**, *f.* etterferd, elting. **-ganga**, *f.* ettergang; etterfaring (av ei sak); etterfylgjing; fylgje, studnad. **-gangr**, *m.* **-gengi**, *n.* etterfylgjing, studnad. **-gerð**, *f.* det som vert gjort for einkvar etter hans daude. **-gerðarmaðr**, *m.* ein som er skyldig til *eptirgerð*. **-glíkjari**, *m.* etterliknar. **-gongukona**, *f.* undermann (um kvende). **-gongumaðr**, *m.* fylgjesmann. **-komandi**, *m.* etterkomande, etterfylgjar. **-komari**, *m.* etterliknar. **-kæra**, *f.* kjæremaal. **-látligr**, *a.* hugnadsam. **-láttr**, **-látsamr**, *a.* etterlaaten, vægjen, lydug. **-leifar**, *f. pl.* etterleivor, restar. **-leit**, *f.* **-leitan**, *f.* etterleiting; etterheyrsla. **-lífi**, *n.* etterlæta, vægd; lyst-livnad. **-lífismaðr**, *m.* ein som liver i lyst-livnad. **-lífissynd**, *f.* lystlivnad-synd. **-lífr**, *a.* huga paa lyst-livnad. **-líking**, *f.* likskap, etterlikning. **-líkja**, *v. (kt)* etterlikna. **-líkjandi**, *m.* **-líkjari**, *m.* etterliknar. **-læti**, *n.* etterlæta, ettergjeving; beine, godvild; hugnad, fysna. **-lætislífi**, *n.* liv etter sine lyster, fysne-liv. **-lætisþjónasta**, *f.* beine, godvild. **-mál**, *n.* seksmaal mot ein draapsmann. **-máli**, *m.* etterord, etterskrift. **-máll**, *a.* etterlaaten, vægjen i ord. **-málsmaðr**, *m.* **-mælandi**, *m.* saksøkjar i ei draapssak, ettermaalsmann. **-mæli**, *n.* seksmaal mot ein draapsmann; medhald i tale; godt ettermæle. **-mælsmaðr**, *m.* ettersnakkar, jattar. **-rás**, *f.* etterlaup, forfylgjing. **-reið**, *f.* etterriding. **-reikna**, *v. (að)* ettertenkja. **-reyningarmaðr**, *m.* sjaa *eptirreyningarmaðr*. **-róðr**, *m.* etter-rór, etterroing. **-rýningarmaðr**, *m.* synesmann, ein som kann uppedaga løynde ting. **-rýningar-samr**, *a.* hæv til aa uppedaga løynde ting. **-seta**, *f.* etterseta, det aa sitja etter. **-sjá**, *f.* ettersyn; etterrøknad; sagnad. **-sókn**, *f.* forfylgjing. **-spurning**, *f.* etterspurning. **-staða**, *f.* etterstøða, det som stend att ubetala. **-staðsi**, *a.* atterstandande. **-sýn**, *f.* ettersjaaing, etterleiting. **-sýnarmaðr**, *m.* ettermaalsmann. **-tala**, *f.* etterrekning,

utrekning. **-verandi**, *a.* etterverande; etterkomande. **-ætlandi**, *m.* ettermaalsmann.

eptri, *a. komp. (sup. aptastr)* ettre, attare; seinare, siste.

ér, *pron. pers. 2 pl. (gen. yðar; dat. og akk. yðr)* de, De (= *þér*).

er (eldre form: *es*) **1. rel. part.** som (anten aaleine ell. saman med personlegt, peikande ell. spyjande pron. ell. adverb) *sá er*, den som; *hvat er*, kva som; *hvargi er*, kvarhelst so; *hvars* (o: *hvar es*, *hvar er*) der som; *hvártz* (o: *hvárt es*, *hvárt er*) anten so; *hann sendi bréf*, i hverju er han *bað*, han sende eit brev, og i dette bad han (seinare maalbruk). **2. part.** at; daa; *er* (ell. *þá er*) *hann fór*, daa han for; *þó er*, endaa at; *eptir er*, etter (at); *fyrr er*, fyrr enn; *sidan er*, sidan (at) ofl.

erði, *n.* eit stort trestykke (av older?).

erenda-lok, *n. pl.* endelykt paa ei ærend.

-maðr, *m.* ærendsmann. **erendi**, *n. 1.* ærend, maaleme, sak; naudsynlegt ærend. **2.** endelykt, verknad av arbeid, løn for arbeid; *hafa erfði ok ekki erendi*, hava strævet, men ikkje nokon bate av det. **3.** tale; *mæla fagrt erendi*, halda ein fager tale. **4.** vers (= *vísa*). **erendislaun**, *n. pl.* løn for umak. Bárð. 20. **erendislauss**, **erendlauss**, *a.* ærendslaus, som fer i maafaa. **erendleysa**, *f.* faafengd, unytte. **-reki**, *m.* ærendsvain.

erfa, *v. (fð)* erva; gjera erve, gravøl etter (*erfa e-n*).

eríði, *n.* sjaa *erfði*, *n.*

erfð, *f.* arvgang, erverett; arvgangsklassa; arv.

eríða-bólkr, *m.* bolken um erverett (i logboki). **-einkunn**, *f.* merke som gjeng i arv. **-é**, *n.* ervegods. **-goðorð**, *n.* godord som gjeng i arv. **-jqrð**, *f.* ervejord. **-land**, *n.* erveland. **-mál**, *n.* arvesak. **-mark**, *n.* ervt bumerke.

eríðar-jqrð, **-land**, sjaa *erfða*.

eríðar-maðr, *m.* erving. **-partr**, *m.* arvelút. **-úmagi** (og *erfðaúmagi*) *m.* ein som etter erveretten hev rett til forsyting.

eríða-skipan, *f.* erveskipnad. **-staðr**, *m.* utestandande arv. **-tal**, *n.* lista yver reglarne um arvgang, ervetal. **-þátr**, *m.* bolc um erverett (i logboki). **-öldr**, *m.* erveøl, gravøl.

erfi, *n.* erve, gravøl, sjaund.
erfiða, *v.* (*að*) mæða, gjera bry (*e-m*);
 arbeida; arbeida með (*e-t*).
erfiðari, *m.* arbeidar. **erfiðdrýgi**, *n.*
 arbeidstrött, idn.
erfiðdrægr, *a.* mædesam, brysam.
erfiði (og *erfaði*) *n.* mæða, stræv;
 arbeid, yrkefar.
erfiðis-dauði, *m.* tung daude. **-laun**,
n. pl. og *f.* lön for mæða eller for stræv.
-léttir, *m.* lette i strævet. **-liga**, *av.* mæde-
 samt. **-munir**, *m. pl.* mædor. **-neyð**, *f.*
 trælking, kuing með hardt arbeid. **-orka**, *f.*
 tungorka, strengt arbeid. **-samr**, *a.* mæde-
 sam. **-verk**, *n.* strengt arbeid.
erfið-lífi, *n.* mædesamt liv. **-ligr**, *a.*
 mædesam, strævull; nedtyngd (*-liga*, *av.*).
erfiðr, *a.* mædesam, strævsam, tung,
 brysam, vand; *e-m verðr* *erfitt*, det vert
 vandt, tungt (*erve* Ndm.) for ein.
erfi-drápa, *f.* kvæde (draapa) til æra
 for ein avliden. **-flokk**, *m.* eit stutt kvæde
 (flokk) til æra for ein avliden. **-kvæði**, *n.*
 kvæde til æra for ein avliden.
erfiingi, *m.* erving. **erfingjalaus**, *a.*
 utan erving, barnlaus. **erfingjaleysi**, *n.*
 barnlöysa. **erfínyti**, *m.* erving, son. **erfis-**
gerð, *f.* ervedrykkja, gravøl.
erfi-veizla, *f.* erveøl, likveitsla. **-vqrðr**,
m. erving (poet.). **-ql**, *n.* erveøl, gravøl.
erfleiðing, *f.* ættleiðing.
erfiskinn, *n.* ervskinn, jarvskinn.
erfi, *f.* utugtig lyst eller gir, ræding;
 argskap, vundskap. **erfiast**, *v. r.* (*gð*) verta
 stakarsleg, ugjerast.
erimitavist, *f.* bustad aat ein eremit.
erimiti (ogso *ermiti*) *m.* eremit, einbue.
erija, *v.* (*arði*) arda, plögja; skrapa, klora.
erjusamr, *a.* nærsøkjen, aakliven.
erfibiskup, *m.* erkebisp. **erfibiskupligr**,
a. erkebispeleg.
erfibiskups-dómr, *m.* **-dæmi**, *n.* erkebispe-
 dome.
erfibiskups-efni, *n.* erkebispeemne. **-garðr**,
m. erkebispegard. **-kosning**, *f.* erkebispeval.
-stóll, *m.* erkebispestol.
erfi-býsn, *n.* stor bisn, ovunder. **-djáku**,
m. erkedekn. **-prestr**, *m.* prest hjaa erke-
 bispn, erkeprest. **-stóll**, *m.* erkebispestol.

erlendast, **erlending** ofl. sjaa *erlendast* etc.
erma, *v.* (*mð*) halda ein for arm,
 ulukkeleg.
erma-droq, *n. pl.* fotside ermar. **-kápa**,
f. kaapa með ermar. **-langr**, *a.* lang-erma.
-lauss, *a.* ermlaus.
ermar-kjós, *f.* erm som dei kunde bruka
 til aa geyma ymse ting i, pose-erm.
-stúka, *f.* stutt erm.
ermita-klæði, *n. pl.* einbue-klæde. **-lífi**,
n. einbue-liv. **ermiti**, *m.* eremit, einbue.
Ermland, *n.* 1. Armenia. 2. Ermeland
 (i Preussen).
ermlauss, *a.* ermlaus.
ermr, *f.* (*-ar*; *-ar*) erm.
ermrskr, *a.* armenisk.
ern, *a.* dugeleg, kræv, dugande. **ernligr**
 (og *erriligr*) *a.* staut, som ser dugeleg ut.
erpi, *n.?* eit slag tre.
erring, *f.* hard strid (poet.). **errinn**,
a. dugande, stridsam (poet.).
ers, *n.* ridehest (= *ess*).
erta, *v.* (*rt*) erta, terga. **erting**, *f.* erting.
ertingamaðr, *m.* mann som ein kann erta.
ertla, *f.* erla (fugl).
ertr, *f. pl.* (*gen. ertra*) erter. **ertra-reitr**,
m. erterreit, erterseng. **-réttir**, *m.* erterrett
 (mat). **-soð**, *n.* **-velligr**, *m.* ertersupa.
ertug, **ervita**, sjaa *örtog*, *örvita*.
es, *part.* ei form for *er* i dei eldste
 handskrifter, mest paa Island, men ogso i
 Norig (Heilag. I 269—271, II 207—9; Post.
 823—825); finst ofte tilhengd peikande og
 spyrjande pron. og av. og kastar daa burt
e: (*þars* = *þar es* = *þar er*).
es, *v.* 3. pers. sing. eldre form for *er* (av
vera). I dei same skrifter som *es*, *part.*
eski, *n.* øskja; pynteskrin (av *askr*).
eskimær, *f.* terna som tæk vare paa pynte-
 skrinet til frua si.
eskingr, *m.* fint snødriv, mjølldriv.
eskistong, *f.* askestong.
espingr, *m.* skipbaat.
ess, *n.* ridehest.
eta, *v. st.* eta, tæra; tyna; gnaga. **eta**
 (ogso *jata*) *f.* eta, krubba; *etur*, *pl.* aat,
 kreft. **etall**, *a.* som et eller tærer. **etari**,
m. etar.
etja, *v.* (*atti*) 1. lata eta, föra med

(t. d. *heyvi*). 2. lata fram; *etja fram berum skallanum*, setja fram den berre skallen mot sverdi. 3. *etja*, eggja (t. d. hestar); setja i gang; *etja hamingju*, freista, røyna lukka; *etja ráðum*, tenkja seg um; *etja kappi við e-t*, gjeva seg i kast med (ogso berre: *etja við e-t*); *etjast við e-n*, stridast med ein. **etju-hundr**, *m.* veidehund. **-kostr**, *m.* hardkost, harde vilkaar. **-tík**, *f.* veidebikkja. **etki**, *pron. ub. og av.* (= *ekki*) inkje, ikkje.

etustallr, *m.* eta, krubba.

eximi, *n.* eit slag dyrt silkety.

ey, *f.* (-*jar*; -*jar*) 1. øy, kringfløytt land.

2. flatt land attmed vatn eller elv (i mange stadnamn).

ey, *av.* = *ei*.

eybúi, *m.* øybue.

eyða, *v.* (*dð*) øyda, gjera aud, tøma, rydja; ganga burt fraa, forlata; tyna, øydeleggja; hindra (t. d. ei sak).

eyði, *n.* øyde. **eyði-borg**, *f.* borg eller by som ligg i øyde. **-bygd**, *f.* bygd som ligg i øyde. **-dalr**, *m.* ubygd dal. **-ey**, *f.* ubygd øy. **-fjall**, *n.* audt fjell. **-fjorðr**, *m.* fjord med ubygd strender. **-haf**, *n.* hav med ubygd strender. **-hús**, *n.* øydehus. **-jorð**, *f.* øydegard, ubygd jord. **-land**, *n.* øyde-land, ubygt land. **-liga**, *av.* audsleg. **-ligr**, *a.* tom, faafengeleg. **-mqrk**, *f.* øyde-mark, øydeskog. **-rjod**, *n.* ubutt rjod eller glenna i skogen. **-skemma**, *f.* ubudd liti stova. **-sker**, *n.* nake skjer. **-skógr**, *m.* øydeskog. **-staðr**, *m.* øydestad. **-trøð**, *f.* eit tomt trøde (kvi, kru). **-veggr**, *m.* vegg som stend til nedfalls.

eyðla, *f.* = *eðla*.

eyðslumaðr, *m.* øydar, øydeland.

eyfirðingar, *m. pl.* folk fraa Øyarfjorden (Isl.); hertil *eyfirzkr*, *a.*

eyfit, *av.* ikkje, inkje (= *eyvitar*).

eygðr, *a.* øygd, med auga (eller lykkja); *eygðr mjök*, storøygd. **eygja**, *v.* (*gð*) setja auga (eller lykkja) paa; øygja, øygna.

eygló, *f.* sol (Edda).

eygr, *a.* = *eygðr*.

eyja-maðr, *m.* øyemann, øybue.

eyjar-endi, *m.* øy-ende. **-engi**, *n.* england attmed vatn. **-kalfr**, *m.* liti øy attmed ei

stor. **-maðr**, *m.* øyemann, øybue. **-nef**, *n.* øy-ende. **-skeggi**, *m.* øybue; i pl. ogso namn paa eit politisk parti (mot kong Sverre). **-skekil**, *m.* **-skiki**, *m.* øy-skjokol, øystrimel. **-sund**, *n.* sund ved øy. **-vist**, *f.* tilhelde paa ei øy.

eyjasund, *m.* sund millom øyar. **eyjótr**, *a.* øyut, full av øyar.

eykhestr, *m.* køyrslehest. **eyki**, *n.* køyregreida. **eykja-fóðr**, *n.* øykJefór. **-gerfi**, *n.* **-reiði** (ogso *eykreiði*) *m.* selegreidor.

eykr, *m.* (-*kjar*; -*kir*) førsledyr (ukse, asen, kamel ofl. mest um øyk, hest).

eykt, *f.* 1. øykt, fjordeparten av dagen, mest um øykti fraa kl. tri-fire um aftan.

2. øykt, nonstid (umkring kl. 3½).

eyktar-helgr, *f.* helg fraa øykt eller nonstid. **-staðr**, *m.* staden der soli stend ved øykt eller nonstid (smlk. *øyktarsta(d)* Hard. noko seinare, umkr. kl. 5). **-tíð**, *f.* tidi umkr. 3½, øykt, nonstid. **eykt-heilagr**, *a.* heilag fraa øykt eller non.

ey-land, *n.* 1. øyland, øy; hertil *Eyland*, Øland (Sverige). 2. laaglende ved vatn. **-lendingr**, *m.* øylending, øybue.

eyma, *v.* (*md*) arma, gjera arm og veik; anka, ynka. **eymd**, *f.* armodsdóm, naudardóm; girugskap; *sjá eynd á e-m*, tykkja synd i ein.

eymdar-dagr, *m.* usæl dag. **-hlutr**, *m.* usæl ting. **-orð**, *n.* klageord. **-tíð**, *f.* usæl tid. **-tíðendi**, *n. pl.* utidend. **-tími**, *m.* usæl tid.

eynir, *m. pl.* 1. øyningar (folk fraa Indrøy og Ytrøy i Trøndelag). 2. folk fraa bygderne umkring Øyeren.

eyra, *f.* øyr (= *eyrr*, *f.*) jfr. *øyra*, aurlendt land. Gbr.

eyra, *n.* 1. øyra; *leiða e-n af eyrum*, halda ein undan. 2. ting som liknar eit øyra, judasøyra? (paa skip).

eyrablað, *n.* øyreblokka, øyrestol.

eyrar-tangi, *m.* øyrtange, øyrodde.

eyra-rúna, *f.* hjarteven (kvende). **-snepill**, *m.* øyresnipel.

Eyra-þing, *n.* tinget for Trøndelag paa øyranne i Nidaros.

eyrendi, *n.* = *erendi*.

eyrir, *m.* (*eyris*; *aurar*) 1. øyre (i vegt

og i pengar), $\frac{1}{8}$ mark (*mörk*); 3 *aura* *dægr*, dag so heilag at ein laut betala tri *aura* i bot um ein arbeidde den dagen; 6 *alna eyrir*, øyre som er verd 6 alen vadmaal. 2. pengar, betaling. 3. eighedom; *lauss eyrir* (lausøyre) motsett *fastr eyrir*.

eyris-bót, *f.* ein øyre i bot. **-kaup**, *n.* handel um ting som er verde ein øyre. **-lag**, *n.* øyres-verde. **-land**, *n.* jord som gjev ein øyre i landskyld. **-tíund**, *f.* ein øyre i tiend. **-tollr**, *m.* ein øyre i avgift. **-þungi**, *m.* ein øyres-tunge, øyres-vegt.

eyrna = *erenda*, *gen. pl. av erendi*.

eyrna-blað, *n.* = *eyrablað*. **-bora**, *f.* øyrehol, øyregang. **-búnaðr**, *m.* øyreprydnad. **-gull**, *n.* øyrering, øyregull. **-heill**, *a.* frisk i øyro. **-lof**, *n.* gjøling, smeikjng. **-mark**,

n. merke i øyra (paa bufø), øyremerke. **-skipti**, *n.* feskiye etter øyremerki. **-verkr**, *m.* øyreverk. Harp. 2₁₆.

eyrr, *f.* (*eyrar*; *eyrar*) øyr, sandøyr, helst ved elve-os. **Eyrr**, *f.* stad ved *Eyrrarsund*, der som no Kjøbenhavn ligg.

eyrsilfr, *n.* kviksylv.

eyrskár, *a.* som traavar i sanden.

eyröggr, *a.* = *öruggr*.

Eystrasalt, *n.* Øystresjøen. **eystri**, *a.* *komp. (sup. austastr)* øystre, austre; *hit eystra*, den øystre vegen.

eypollinn, *m.* nagle (poet.)

eyvana, *a.* vel van med eitk.

eyverskr, *a.* som er fraa øyarne (helst fraa øyarne omkring Skotland).

eyvitar (ogso *eyfit*, *eyvitu*) *av.* ikkje, inkje.

F.

fá, *v. st.* gripa, fanga, taka; faa fat i; faa gjort; faa seg; faa; egta (med *gen. fá konu*), avla; gjeva; fli (*fá e-m e-t* eller *e-s*); valda (med *gen.*), leita paa; *þat fekk honum svá mikils*, dette tok so paa honom. *fást*, *v. r.* vera før til, greida.

Med part. *á: fá á e-u*, faa i, gripa; *fá á e-n*, vinna paa, sigra; *fást á e-n*, rjuka paa ein. *at: fá at e-u*, bu til, laga til. *i: fá i*, faa (fat) i; *fást i e-u*, faast med, driva paa med. *til: fá til e-s*, triva i ein, faa i. *út: fá e-t út*, gjeva ut. *við: fást við e-t*, faast med; *fást við e-n*, eigast med, takast med.

fá, *v. (fáði)* maala, rita, teikna, t. d. runer.

fábýgðr, *a.* tunnrendt.

faðerni, *n.* faderskap, fars namn, fars ætt; fars arv; *yðart faðerni*, høgvyrde fader (i tiltale).

faðir, *m.* (*föður*; *feðr*) fader, far.

faðma, *v. (að)* femna, umfemna; heiter ogsó *feðma*.

faðm-lag, *n.* fangtak. **-lagast**, *v. r.* **-leggjast**, *v. r.* fangtakast, umfemnast. **faðmr**, *m. 1.* famn, fang, barm. 2. famn (maal).

fá-dæmi, *n. pl.* sjeldsynt, underleg ting, sjeldsyn. **-dæmiligr**, *a.* faatid, uvanleg. **-dæmisheimska**, *f.* uvanlegt faavit. **-fróðr**, *a.* faakunnig. **-fróði**, *f.* og *n.* faakunna.

fága, *v. (að)* pryda; reinska; røkta, gjeva seg um, dyrka; *smlk. nyn. faaga*, *a.* fullnøgd, Helg. **fágan**, *f.* dyrking, tilbeding.

fáganarmaðr, **fágari**, *m.* dyrkar; fremdar.

fagna, *v. (að)* fagna seg, gleða seg (*af e-u*, eller *e-u*); fagna, taka mot ein (*e-m*).

fagnaðar-atburðr, *m.* gledeleg hending.

-dagr, *m.* fagna-dag, glededag. **-efni**, *n.*

ein ting aa fegnast av. **-eyra**, *n.* *heyra e-t fagnaðareyrum*, høyra eitkvart med gleða.

-fullr, *a.* fegen, sæl; gledeleg. **-fundr**, *m.*

fagna-møte, gledelegt møte. **-grátr**, *m.* fegensgraat, graat av gleða. **-heit**, *n.* god lovnad.

-krás, *f.* forkunn-mat; *smlk. nyn. fagnar-rett*, god rett til ein gjest. Hall.

-kveðja, *f.* sæl helsing. **-lauss**, *a.* gledelaus, eleg, usæl. **-lof**, *n.* glad lovprising. **-lúðr**, *m.* glede-lúr. **-mark**, *n.* merke paa gleða.

-óp, *n.* fagnad-rop, glederop. **-orð**, *n.* godt, gledelegt ord. **-ráð**, *n.* god raad, gild utveg.

-raust, *f.* glederoyst. **-saga**, *f.*

fegenstidend, gledeleg fraasegn. **-samligr**,

a. gledsam (-*liga*, *av.*). -**skróð**, *n.* glede-skrud.
-**staðr**, *m.* gledestad. -**sýn**, *f.* gledelegt syn.
-**sæll**, *a.* sæl; blid. -**sqngr**, *m.* gledesong.
-**tíð**, *f.* gledetid, sæl tid. -**tíðendi**, *n. pl.*
fegenstidend, gledeleg tidend. -**tími**, *m.*
gledestund. -**vist**, *f.* sæl stad aa vera paa.
-**ql**, *n.* glede-lag; fagnings-lag.

fagnaðr, *m.* fagnad, gleda; fagning;
gode, midel; *kunna sér fagnað*, skyna sitt
eige beste.

fagnafundur, *m.* gledelegt møte.

fagr, *a.* fager, væn. **fagra-hvel**, *n.* soli
(Edda). -**ræfr**, *n.* himmelen (Edda). **fagr-
búinn**, *a.* fagert budd eller klædd.

fagrendi, (*fagryndi*) *n. pl.* sjaa *fegrendi*.

fagr-eygðr, -**eygr**, *a.* med fagre augo,
vænøygd. -**ferðugr**, *a.* finfarande. -**flekkótt**,
a. vænflekkut. -**gali**, *m.* fagre ord. -**glóa**,
a. glimande hjart. -**grœnn**, *a.* med væn
grœn lit. -**hárr**, *a.* med fagert haar. -**hljóð-
andi**, *a.* fagert ljodande. -**hljóðr**, *a.* med
væn røyst. -**hljómandi**, *a.* fagert ljodande.
-**kinnr**, *a.* med fagre kinner. -**klæddr**, *a.*
fagert klædd. -**leikr**, *m.* fagerleik. -**leitr**, *a.*
vænleitt. -**ligr**, *a.* vænsleg, finsleg (-*liga*,
la, *av.*). -**lími**, *m.* skog (Edda). -**læti**, *n.*
fager aatferd, smeikjing. -**máll**, -**málugr**,
a. fintalande, som talar fagert. -**mæli**, *n.*
fager tale, godlaata. -**mæltr**, *a.* = *máll*. -**orðr**,
a. finsvallug, fintalande. -**rauðr**, *a.* med væn
ljosraud lit. -**skapaðr**, *a.* vænskapa. -**skri-
faðr**, *a.* vænt krota, prydd med væne teik-
ningar. -**skryðdr**, *a.* med vænt skrud.
-**variðr**, *a.* fagert klædd. -**yrði**, *n. pl.* fagre
ord. -**yrðr**, *a.* fintalande.

fáguligr, *a.* fjelg, pynteleg.

fá-gætr, *a.* sjeldfengd. -**heyðr**, -**heyrligr**,
a. faaheyrd, sjeldhoyrd (-*liga*, *av.*). -**hjúaðr**,
a. faalida, med liten huslyd. -**kátr**, *a.* uglad,
sturen.

fákhestr, **fákr**, *m.* hest.

fá-klæddr, *a.* tunnklædd.

fá-kunnandi, *f.* -**kunnasta**, *f.* -**kunnigleikr**,
m. faakunna, vankunna. -**kunnigr** (og *fá-
kunnandi*) *a.* faakunnig. -**kunnleikr**, *m.*
faakunna. -**kunnligr**, *a.* sjeldhoyrd. -**kynsl**,
n. -**kynstr**, *n.* bisn, under.

fala, *v.* (*að*) fala, tinga (*e-t af* eller
at e-m).

fála, *f.* trollkvende.

fálátr, *a.* varlaaten, haavar.

falda, *v. st.* skauta, setja skaut paa
hovudet.

falda, *v.* (*að*) skauta; fella, leggja saman
i fellor. **faldafeykir**, *m.* ein ram slaatt,
som føykjer hovudiskauti av kvendi. **fald-
lauss**, *a.* skautlaus.

faldr, *m.* fella, rukka; hyrna, flak (paa
klæde); skaut, hovudbunad for kvende.

fá-leikr, *m. pl.* mistykke, ublidskap.

-**liða**, -**liðaðr**, -**liðr**, *a.* faalida, med faa folk.
-**ligr**, *a.* kaldtokka, bratt, ublid (-*liga*, *av.*
tyder ogsø: sjeldan); jfr. nyn. *faaleg*, faa-
mælt, Nhl. Tel.

falka-kaup, *n.* falkekaup. -**veiðr**, *f.*
falkefangang.

falkeneri, **falkiner**, *m.* falkefangar.

falki, *m.* falk.

fall, *n.* 1. fall; *fall er farar heill*, fall
spaar farmann heppa. 2. daude. 3. fall,
skrott, nautsfall. 4. nedfall; tap, skade.
5. forfall. 6. misgjerd, synd. 7. fall, brotsjø.
8. kasus (i maallæra). 9. stavingslengd;
vokallengd.

falla, *v. st.* falla, detta; strøyma; renna;
verta aa faa; henda; høva; minka; leggja
seg (um vinden); tapa, forbrjota; *fallin at
frændum sem fura at kvisti*, snoydd for
frendar som fura for kvister. *fallast*, *v. r.*
falla; svigta; vanta; verta vanskøytt.

Med part. *á*: *falla á e-n*, taka paa ein;
falla á, verta. *at*: *falla at*, falla inn,
strøyma inn (um sjøen). *fram*: *falla fram*,
fara, strøyma fram; kverva burt, ganga til.
í: *falla í*, verta. *niðr*: *falla niðr*, koma i
forfall; slaa seg ned; enda; gletta or minne;
falla burt. *nær*: *falla e-m nær*, ganga ein
nær, trega. *ór*: *falla ór*, gleppa. *til*: *falla
til*, gjeva tilfore til; koma paa. *undir*: *falla
undir e-n*, falla til ein, koma i hans eiga.
við: *falla við*, auka.

fallera, *v.* (*að*) svika. **fallerast**, *v. r.*
taka i miss; misgjera seg; gleppa.

fallhætt, *a. n.* nær fall. **falligr**, *a.* vak-
ker, tekk; jfr. nyn. *falleg*, mjuk, ledug. Nhl.

fallinn, *a.* (eig. perf. partic. av *falla*)
fallen, voren, skikka; lagleg (sjaa *falla*).

falljaki, **falljökull**, *m.* losna stykke av

ein isbrede, falljökul. **falljörð**, *f.* stad med mykje jordfall, ras. N.G.L.

fallisdóm, *m.* domfelling.

fall-sótt, *f.* sott som drep mange, drep-sott. **-staðr**, *m.* stad der ein kann falla.

-valftigi, **-valtr**, *a.* forgiengeleg, utrygg, uvarig. **falma**, *v.* (*að*) trivla, fumla; verta forfjetra, forfælt; jfr. nyn. *folma*, verta likebleik, Sæt.

falr, *m.* (*-s*; *-ir*) fal (paa spjot, pil odl.).

falr, *a.* fal, ledig; *vera e-m falr til þungs hlutar*, det maa gjerne gaa ein ille.

fals, *n.* fals, svik; fusk. **fals**, *a.* falsk. **falsa**, *v.* (*að*) 1. falska, gjera fals; *falsaðr*, falsk. 2. lura eitk. fraa ein (*e-t af e-m*).

3. svika, narra. 4. skamfara. **falsaradóm**, *m.* svik, snyting. **falsari**, *m.* svikar, snytar.

fals-ásjóna, *f.* falsk aasyn. **-blandaðr**, *a.* svikall, svikfull. **-bréf**, *n.* falskt (falska) brev. **-bróðir**, *m.* falsk brór. **-greifi**, *m.* svikfull greive. **-guð**, *m.* falsk gud. **-heit**, *n.* falsk lovnad. **-kaup**, *n.* kaup av ting som er falska. **-kona**, *f.* utru kvinna. **-konungr**, *m.* ulogleg konge. **-kostr**, *m.* falsk dygd. **-kristr**, *m.* falsk Kristus. **-lauss**, *a.* sviklaus (*-lausliga*, *av.*). **-leysi**, *n.* svikleysa, ærlegdom. **-ligr**, *a.* falsk (*-liga*, *av.* falsleg, berre i namnet). **-mær**, *f.* utru gjenta.

falsótt, *a.* falsk, sviksam.

fals-peningr, *m.* falsk pening. **-postoli**, *m.* falsk apostel. **-púsa**, *f.* falsk egtekona. **-ræði**, *n.* svikraad. **-samligr**, *a.* sviksam (*-liga*, *av.*). **-silfr**, *n.* falska sylv. **-spámaðr**, *m.* falsk spaamann. **-trú**, *f.* falsk tru. **-váttr**, *m.* falsk vitne. **-vitnan**, *f.* falsk von. **-vitni**, *n.* falsk vitnesburd.

faltrast, *v. r.* (*að*) heftast, dvelja.

fá-lyndi, *n.* stødugt, trufast huglynde. **-lyndr**, *a.* stød, trufast. **-málugr**, *a.* faamaalug, faamælt. **-menni**, *n.* faa folk. **-mennr**, *a.* faament. **-mæltr**, *a.* faamælt. **-nefndr**, *a.* sjeldan nemnd, sjeldhøyrð.

fang, *n.* 1. fang, fat, tak. 2. veiding; fengd. 3. fang, famn; *færast e-t í fang*, taka paa seg (aa gjera) eitkvart; *færast e-t ór fangi*, skuva eitk. fraa seg. 4. fangtak, dragsmaal; *er fangs ván*, det er von til strid. 5. giftarmaal. 6. *fng*, *pl.* tillfang, raad, forraad. **fanga**, *v.* (*að*) fanga, taka,

fengsla; faa i, raada til; *fangaðr*, *a.* budd, raadd (paa).

fanga-fár, *a.* vanraad, som hev lite forraad. **-kviðr**, *m.* domsnemnd, teki kvar det høver. **-lauss**, *a.* raadlaus, utan utveg.

-leysi, *n.* raadleysa, vanraad. **-ráð**, *n.* raad i eit naudhøve, naudraad.

fangari, *m.* ein som tek tak, dragsmann.

fanga-stakkr, *m.* kyrtel som ein hev paa seg i dragsmaal. **-váttr**, *m.* vitne, teke kvar det høver. **-vitni**, *n.* vitnesburd av *fangaváttr*; ogso vitnet sjølv.

fangbrogð, *n. pl.* fangtak, dragsmaal.

fangelsi, *n.* fangestand; fængsel. **fang-hella**, *f.* uppreist hella som dragsmenn freista knekkja ryggen paa kvarandre yver.

fangi, *m.* fange.

fang-lítill, *a.* snaud paa forraad, knapp.

-staðr, *m.* tak, fat (*á e-u*). **-sæll**, *a.* heppen til aa faa gjort eitk. **-taka**, *f.* fangtak, dragsmaal. **-tíð** (ogso *fangstíð*) *f.* tid daa ein hev lov til aa gifta seg.

fanginn, *a.* fanga; yverf. trylt.

fani, *m.* fane, merke, i sms. *gunnfani* (poet.).

fánn, *a.* skinande (Edda).

fannhvítr, *a.* fannkvit, snøkvit.

fantr, *m.* 1. ærendsvein. 2. fant, ferdafant.

fá-nýtr, *a.* faanyt, faanyttig, lite nyttig. **-orðr**, *a.* faaordig, faamælt.

far, *n.* far, veg; far, maate, lag, tilstand (*í engu fari*, ikkje paa nokor vis); far, fording (yver vatn); farkost, skip.

fár, *a.* (*comp. færri*, *sup. færstr*) 1. faa; *segja fátt af e-u*, segja lite um eitk.; *hitt fæsta*, i det minste, minst. 2. for lite, for faa; *gjalda tvá aura fátt í fjórar merkr*, betala 4 mark minder tvo øyre. 3. sturen, kald, faamælt; *fátt kom á með þeim*, det vart graatt med deim.

fár, *n.* vreide; naud, skade, faare; fals, fusk.

fara, *v. st.* 1. fara, ferdast, reisa (med vegen tillagd i *akk.*, *gen.* eller *dat.*: *fara leið sína* = *fara leiðar sinnar* = *fara for sinni*; *fara málum á hendr e-m*, saksøkja ein; *far vel* vart sagt til den som reiste, og han svara *lif vel* til den som vart att

heime. **2.** fara burt, døy. **3.** ganga for seg. **4.** fara, vera, verta, koma i eit visst tilstand; *ef svá ferr*, um so ber til; *e-m ferr vel (illa)*, ein fer fint (styggt) fram; *líta sér vel fara*, fara fint fram. **5.** sjaa ut, hova (um klæde). **6.** lida, tola. **7.** naa, taka att. **8.** fara ille með, tyna (*e-u*). **9.** spilla, tapa. *farast*, *v. r.* forgaa; setja til, starva; *ferst e-m vel*, det gjeng ein vel.

Med part. *af*: **1.** *fara af klæðum* = *fara ór klæðum*. **2.** *fara af*, døy. *at: fara at e-u*, bry seg um; faast með; bera seg aat, fara aat; ganga ei viss leid, ganga for seg paa ein viss maate. *eptir: fara eptir e-u*, fara og henta eitk.; retta seg etter. *fjarri: þat ferr fjarri*, det er langt ifraa. *fram: ferr e-u fram*, det gjeng so eller so med eitk.; *fara e-t fram*, taka til med eitk., gjera; fara fram, henda; lukkast; forgangast, døy. *fyrir: fara fyrir e-t*, gaa for, verta halden for; *farast fyrir*, verta upp i inkjehjá: *fara hjá sér*, halda seg aaleine. *í: fara í klæði*, fara i klædi; *fara í e-t*, taka til med eitk. *með: fara með e-u*, fara með; sysla með; sitja inne með; *ferr vel með þeim*, det er godt millom deim. *nær: fara nær*, vera nær ved; *ferr e-m nær*, det gjeng hardt inn paa ein. *saman: fara saman*, falla saman; *þat ferr saman um e-t, at*, det hev seg so, at. *til: ferr svá til*, det gjeng so til. *um: fara um, fara um, yver. upp: fara upp*, koma upp, vera aa vange. *út: fara út*, fara til Island; lida til ende; driva ut; *domr ferr út*, retten fer til logberget, vert opna. *yfir: fara yfir*, fara yver, gaa igjenom.

farabók, *f.* ferdabok, reiseskildring.

fáraður, *a.* faaraaden, uppraadd.

farahagr, *m.* ferdaliv.

farald, *n.* maate; *með hverju faraldi*, korleis.

farandi, *m.* farande, ferdamann. **farandkona**, *f.* farfyrkjja, tiggarkjerring. **farangr**, *m.* ferdagods, vedføre.

farar-bann, *n.* forbod, hindring so ein ikkje fær fara. **-beini**, *m.* farbeine, hjelp paa ei ferd. **-blómi**, *m.* ferda-prydnad. **-broddr**, *m.* fyreenden av eit ferdalag. **-dvöl**, *f.* hefting paa ei ferd. **-efni**, *n. pl.* ferda-

gods. **-eyrir**, *m.* reiseþengar. **-gagn**, *n.* ferdabunad. **-greiðabót**, *f.* vøling, bøting paa reisegreidor. **-greiði**, *m.* reisegreida; hjelp paa ei ferd. **-hest** (og *farahestr*); *m.* reisehest. **-hlass**, *n.* ferdeslass, vare-lass. **-kaup**, *n.* betaling, hyra for ei leidingsferd. **-leyfi**, *n.* reiselov, ferdaløyve. **-maðr**, *m.* ferdamann. **-mungát**, *n.* ferda-ø. **-nautr**, *m.* lagsmann paa ei ferd; i *pl.* farnøyte, ferdalag. **-skjótalaust**, *av.* utan fargreida. **-skjóti**, *m.* farskjot, fargreida, fordingskap. **-snúðr**, *m.* snøgleik paa ei ferd. **-talmi**, *m.* hefte paa ei ferd, reisehindring.

farastafir, *m.* gongestav.

farbann, *n.* = *farar-bann*.

farbauti, *m.* troll.

far-borði, *m.* *sjá sér farborða*, freista koma seg undan; jfr. nyn. *farborde*, *m.* berging, varetekt. **-búinn**, *a.* farbuen, reiseferdig. **-dagaskeið**, *n.* flytjarbil, tidi umkring fardagar. **-dagavika**, *f.* vika daa det er fardagar. **-dagr**, *m.* fardag, flytjardag. **-drengr**, *m.* reisande kaupmann. **-flótti**, *a.* som er nøydd til aa fly. **-fúss**, *a.* ferdafus. **-fýsi**, *f.* ferdahug.

farga, *v.* (*að*) farga, persa; tyna.

far-gagn, *n.* **-gervi**, *f.* ferdabunad. **-gæfa**, *f.* ferdalukka. **-hirdir**, *m.* ferjemann.

fárhugr, *m.* illska, fiendskap.

fari, *m.* fare, ein som fer og reiser; berre i sms. *Englandsfari*, *Íslandsfari*.

farinn, *a.* **1.** faren, burtkomen. **2.** forkomen, øydelagd; *farinn at e-u*, snaud for eitk. **3.** budd, stadd, voren; *honum er svá farit, at*, det er so vore med honom, at.

farkona, *f.* rekarkjerring. **farkonusótt**, *f.* eit slag sott. **farkostr**, *m.* farkost, skip.

fárkúldi, *m.* sprengkulde.

far-lami, *a.* ufør til aa fara lenger.

-leiga, *f.* ferjepengar.

fárleikr, *m.* faarskap, ulukka.

far-lengd, *f.* ferd, reis i heile si lengd; jfr. nyn. *farlenda*, ei ferd, stemna. *Sdm.* **-leysi**, *n.* gapferd, maafaa-ferd.

fárliga, *av.* hastigt, med vreide; fælsleg.

farligr, *a.* felleleg, lagleg; jfr. nyn.

faddelig. *Li.*

fárligr, *a.* faarleg, skadeleg.

far-ljóss, *a.* vegljós. **-lög**, *n. pl.* sjø-

retten. **-maðr**, *m.* farmann, reisande kaupmann. **-mannaerfðir**, *f. pl.* arv etter ein som er daaen utanlands. **-mannalög**, *n. pl.* sjøretten. **-móðr**, *a.* ferdamódd.

farmr, *m.* farm; lass; byrd; innihald. **farmœða**, *f.* møða paa ei ferd. **farnaðr**, *m.* farnad, ferd; farbeine, ferdahjelp; hending; aatferd. **farnast**, *v. r.* (*að*) lúkkast. **far-nagli**, *m.* nygla (i baat)? **-nest**, **-nesti**, *n.* nista.

farning, *f.* farningr, *m.* farnad, fording; ferjing. **farningarmaðr**, *m.* ferjemann. **farrak** (og *farrek*) *n.* smeit, motgang, knipa.

fárramr, *a.* skadsterk. **farreiði**, *m.* skipsreide. **farri**, *m.* farre, fant; ukse (poet.).

fársfullr, *a.* vondkyndt, illskefull. **fárskapr**, *m.* vondskaþ; jfr. *nyn.* *faarskaþ*.

farskip, *n.* ferja, førslebaat.

fárskona, *f.* vond kvinna.

farskostr, *m.* = *farkostr*.

fársmaðr, *m.* vondt menneskje.

farsnilli, *f.* sjømanns-dug.

fársótt, *f.* faarleg sott.

fársynjan, *f.* det aa neitta aa ferja ein.

-sæla, *f.* meðgang, lukka. **-sælast**, *v. r.* (*ld*) verta sæl, lukkeleg. **-sæld**, *f.* lukka, framgang. **-sældartími**, *m.* lukketid. **-sæll**,

a. som hev god ferdalukka (*-liga*, *av.*). **-sælligr**, *a.* lukkeleg. **-sælulauss**, *a.* lukkelaus; eleg.

-talmi, *m.* reisehindring. **-tekja**, *f.* tinging paa skipsrom (for folk eller gods). **-tíðr**,

m. farty (poet.). **-þegi**, *m.* passager, reisande (paa skip).

-vatn, *n.* farvatn. **-vegr**, *m.* farveg, veg, far.

fár-verkr, *m.* faarleg verk. **-viðri**, *n.* skadvær.

farvísi, *f.* klok ferd.

fáryrði, *n.* vonde ord, skamord.

fá-ræðinn, *a.* faamælt. **-rætt**, *a. n.* lite tala. **-sénn**, *a.* faasynt, sjeldsynt. **-sinni**,

n. skort paa folk, lite folk. **-skiptinn**, *a.* haavar, [som held seg undan. **-skrúðigr**,

-skrúðligr, *a.* som hev lite verd. **-skýrligr**, **-skýrr**, *a.* faavitug, faavis (*-liga*, *av.*).

fast, *av.* fast; stødt; hardt, sterkt; mykje.

fasta, *v.* (*að*) fasta; fasta til jarns, bu seg til jarnburd med fasting. *fasta við vatn ok brauð*, ikkje eta anna enn vatn og brød.

fasta, *f.* fasting; fasta; *niu vikna fasta*, fasta fyre paaske; *ganga í föstu*, taka til med fasta.

fástaðar, *av.* paa faa stader.

fasta-eign, *f.* fast eigeðom, jordeigeðom. **-far**, *n.:* í *fastafari*, stendigt, i eino.

fast-eygðr, **-eygr**, *a.* som hev rolege, sterke augo, fastøygð. **-garðr**, *m.* fast gjerde;

fastgarðr er fyrir, der er store vanskar i vegen; jfr. *nyn.* *fastgard*, klæðning av halmknippe eller lauvknippe omkring utette hus.

Li. Dal. **-haldr**, *a.* paahaldig, gnidug; støð, fast. **-heitinn**, *a.* ordhalden. **-heldi**, *f.* girugskap, gniking; støðleik; traaskap. **-hendr**,

a. smaahendt, paahaldig, gnidug.

fastendi (*fastyndi*) *n. pl.* fast avtale.

fasti, *m.* eld (poet.).

fastla, **fastliga**, *av.* = *fast*.

fastligr, *a.* fast, sterk; stødig. **-lyndr**, *a.* støð, trufast. **-máll**, *a.* ordfast, ordhalden.

-mæli, *n.* fast avtale.

fastna, *v.* (*að*) 1. lova fast. 2. festa, trulova ei kvinna.

fastnaðar-mál, *n.* festarmaal, truloving. **-rétt**, *m.* fyresegn um truloving.

fast-næmr, *a.* paahalden, smaahendt; støð, trufast. **-orðr**, *a.* ordfast, ordhalden.

fastr, *a.* fast, støð, urikkande; sterk, hard; paahaldig, spar; fast bunden (*fastr á fötum*, træl bunden); samfast, heil; *til fasta*,

fullt og fast.

fast-ráðinn, *a.* fast raad paa aa gjera eitk., fasthuga; fullt og fast avgjord. **-riki**,

n. hardstyre. **-settr**, *a.* fastgrodd. **-tekinn**, *a.* = *fastráðinn*. **-tækr**, *a.* fastraadd; hugfast. **-úðigr**, *a.* hugfast, støð (*-úðliga*, *av.*).

-vingr, *a.* venstøð, trufast i venskaþ. **-yrðr**, *a.* ordfast, ordhalden.

fat, *n.* kjer, bidne, kopp; vedføre, ferda-gods, stykke gods; klædeplagg; i *pl.* klædebunad, smlk. *nyn.* *hovudföt*; *leggjast til fata*, leggja seg til aa sova? **fata**, *v.* (*að*)

faa i, fata, finna; fata, festa laust saman.

fata, *f.* föta, bytta.

fata-búningr, *m.* klædebunad. **-búr**, *n.* klædebud. **-hestr**, *m.* godshest. **-hrúga**, *f.* klæde-dunge. **-kista**, *f.* klæde-kista.

fá-talaðr, *a.* faamælt; fatig paa vokalar (i maallæra). **-tíðendi**, *n.* sjeldhøyrð hende,

faatid. -**tíðligr**, -**tíðr**, *a.* sjeldhøyrð, uvanleg (nyn. *faatid*, *Hard*).

fátka, *v.* (*að*) gjera faa.

fatla, *v.* (*að*) fatla, binda um. **fatlauss**, *a.* klædelaus. **fatlbyrðr** (og *fatlabyrðr*) *f.* ryggbýrd som ein ber i fatlar. **fatnaðr**, *m.* klæðebunad. **fatprúðr**, *a.* staseleg klædd. **fatprýði**, *f.* hug til aa gaa staseleg klædd. **fatr**, *n.* hefte, upphald. **fatrast**, *v. r.* (*að*) heftast. **fatstqturr**, *m.* klæðifilla, tótra.

fattr, *a.* fatt, gag, attbøygð. **fattskolp-taðr**, *a.* fatthalsa, attbøygð med halsen.

fátækdómr, *m.* **fátæki**, *n.* **fátækisdómr**, *m.* fatigdom. **fátækis-folk**, *n.* fatigfolk. **-land**, *n.* fatigt land. **-lið**, *n.* fatigfolk. **-maðr**, *m.* fatigmann. **fátækleikr**, *m.* fatigdom. **fátæktligr**, *a.* fatigsleg (*-liga*, *av.*). **fátækr**, *a.* fatig. **fátækt**, *f.* fatigdom. **fátæktarbæli**, *n.* armodsstad.

fauskagropt, *m.* fauske-uppgraving. **fauski**, **fauskr**, *m.* fausk, fauske, røten ved, røten trestuv.

fá-vingat, *a. n.*: *hafa f.* hava faa vener. **-víss**, *a.* faavis, faakunnig. **-vit**, *a.* faavita, faavis, *uvitug*. **-vitra**, **vizka**, *f.* uvitingskap, faavit. **-vizkr**, *a.* faavis.

fax, *n.* faks, maan. **faxaðr**, *a.* **faksut**. **faxi**, *m.* hest med faks.

fé, *n.* (*gen. sing. fjár*) 1. fe, fenad. 2. eige-dom, gods; pengar; *meta e-t fjár*, taka betaling for eitk.; *er fé fjörvi firr*, livet maa ein fyrst berga, sidan godset; *liggjanda fé*, lauseyre; *ganganda fé*, fe, krøter.

fé-auðnumaðr, *m.* ein som hev lukka (audn) med feet eller godset sitt. **-boð**, *n.* penge-tilbod. **-bótalaust**, *av.* utan bøter. **-bragð**, *n.* pengeknip. **-byrða**, *f.* byrda, kassa til gods. **-bætr**, *f. pl.* vederlag, pengebøter. **feðgar**, *m. pl.* fár og son; jfr. nyn. *feggar*, kallar. Tel. Sæt.

feðgin (og *feðgini*) *n.* fár eller môr; i *pl.* fár og môr, fár og dotter.

feðma, *v.* sjaa *faðma* og *ferma*.

feðrbetrungr, *m.* ein som er betre enn fár sin.

fé-dreng, *m.* romhendt mann. **-drjúgr**, *a.* pengesterk.

feðr-land, *n.* fedreland. **-munir**, *m. pl.* fedregods.

fé-fang, *n.* vinning, uppleggjng av gods; herfang. **-fátt**, *a. n.* smaatt um gods. **-fastr**, *a.* paahaldig, girug. **-fellir**, *m.* fedaude. **-festi**, *f.* girugskap. **-fletta**, *v. (tt)* flaa, snyta (ein for eitk.). **-frekr**, *a.* graadig etter gods eller pengar. **-gefinn**, *a.* heppen med fe eller gods.

feginleikr, *m.* fegenskap, gleda. **feginn**, *a.* fegen, glad (*e-u*).

fegin-saga, *f.* ei fegens-tidend, god tidend. **-samligr**, *a.* fegneleg, gledsam (*-liga*, *av.*).

Fegins-brekkka, *f.* namn paa ein bakke ved Rom og ved Nidaros. **-dagr**, *m.* uppstandingsdag (eig. glededag). **-hqnd**, *f.* *taka við e-m feginshendi*, fagna *oin*. **-lúðr**, *m.* glede-lúr (i kvern; lúr er benken som kvernsteinarne ligg paa) (poet.).

fé-girnd, **-girni**, *f.* pengegir, havandsykja. **-gjald**, *n.* betaling; pengebot. **-gjarn**, *a.* girug, havandsjuk, pengekjær. **-gjof**, *f.* gaava, pengegaava. **-gleggni**, *f.* pengeelsk, knipenskap. Vápn. c. 17. **-glöggr**, *a.* gløgg um skillingen, knipen. **-góðr**, *a.* god, gild; jfr. nyn. *fegod* (Ross).

fegra, *v.* (*rð* og *að*) pryda, pynta paa. **fegrð**, *f.* fegra, vänleik.

fegrðar-fullr, *a.* fager, væn. **-lauss**, *a.* ufager, utan vänleik. **fegrendi** (og *fagrendi*, *fagryndi*) *n.* prydnað.

fégríð, *n. pl.* fred og trygd for eige-dom. **fegringr**, *m.* hane (poet.).

fé-gyrðill, *m.* pengepung. **-gætni**, *f.* nytsemd, sparsemd. **-gqfugr**, *a.* rik. **-haldinn**, *a.* velhalden. **-hirdir**, *m.* hyrding, gjætar; kasse-styrar, skattmeister (ogso: *fehirdi*, *m.*). **-hirlza**, *f.* gøymestad; pengekassa; eignalut, skatt; skattmeister-embætte; skattmeister-distrikt. **-hirlzuhús**, *n.* skatt-hus. **-hirlzumaðr**, *m.* kassestyrar, skattmeister. **-hús**, *n.* skatt-hus.

feigd, *f.* feigd, det aa vera nær dauden. **feigðar-greip**, *f.* feigdarhand, handi til dauden. **-orð**, *n.* spaadom um feigd, feigdarord. **feigligr**, *a.* feigsleg. **feigr**, *a.* feig, nær dauden.

feikn, *a.* fæl, illhaatta. **feikn**, *f.* vondskap. **feikna-lið**, *n.* fælsleg, uhorveleg her. **-veðr**, *n.* forfælende, grysjelegt vær. **feikn-ligr**, *a.* forfælende. **feiknstafir**, *m. pl.* vondskap, fæla, rædsla.

feilast, *v. r.* fælast.

feima, *f.* ung, bljug gjenta.

feita, *v.* (*tt*) feita, gjera feit. **feiti**, *f.*

feita, feitt. **feiting**, *f.* feiting. **feitleikr**, *m.* feitleik. **feitr**, *a.* feit.

fé-kátr, *a.* pengebyrg (*-liga, av.*) **-kaup**, *n.* fekaup, handel; pengebate. **-kostnaðr**, *n.* kostnad, pengekostnad.

fel, *f.* (eig. fela, fill, *dsk.* foldmave); mage. Ljósv. 24.

fela, *v. st.* løyna, geyma; taka burt; gjeva, setja burt; *fela e-t undir eið*, sanna eitk. med eid; *fela e-m e-t*, gjeva ein eitk.

fela, *f.* vera í felum, vera í skjol.

félag, *n.* felag, samlag, sameiga. **félaga-erfð**, *f.* arvtaking etter ein sameigar. **félagi**, *m.* 1. sameigar. 2. lagsmann, kammerat, felage. 3. egtemake. **félagleikr**, *m.* kammeratskap. **félagligr**, *a.* kammeratsleg, snild.

félags-bú, *n.* bu som fleire eig saman, sambu. **-ferð**, *f.* ferd av fleire í lag. **-gerð**, *f.* sameige-skipnad.

félag-skapareidr, *m.* eid um godt kammeratskap. **-skapligr**, *a.* kammeratsleg, umgjengeleg. **-skapr**, *m.* kammeratskap; lag.

félags-kona, *f.* kona som hev sameiga. **-lagning**, *f.* sameige-skipnad. **-maðr**, *m.* sameigar, lagsmann. **-vætti**, *n.* vitnesburd um sameiga.

fé-lát, *n.* tap paa gods. **-laun**, *f.* arbeidsløn. **-lauss**, *a.* fatig, utan midel; *félaust*, utan betaling, fritt.

feldar-blað, *n.* = *feldarskaut*. **-dálkr**, *m.* festenaal paa *feldr* (kaapa). **-roggvar**, *f. pl.* ragg paa utsida av *feldr*. **-skaut**, *n.* hyrna paa *feldr*. **-slitr**, *n.* avslite stykke av *feldr*.

feldkápa, *f.* = *feldr* 1.

feldr, *m.* (*-ar; -ir*) 1. yverplagg, kaapa, helst föra med skinn; *feld*. 2. firkanta stykke (jord); er kanskje eit anna ord.

feldr, *a.* voren; vel fallen, lagleg.

féleysi, *n.* fatigdom, pengeleysa.

feligr, *a.* trygg mot yverfall.

féligr, *a.* frakk, hæv, mykje verd.

félitill, *a.* fatig; lite verd.

feljóttir, *a.* frynsut som *fel*.

fell, *n.* fjell.

fell, *n.* skinn (í *bókfell*, *fellvara*).

fella, *v.* (*ld*) 1. fella, faa til aa falla. 2. domfella. 3. minka. 4. stogga. 5. vanhald, vanrökta. 6. fella, maata; skipa.

Med part. *fram*: *fella fram*, fella (taaror). *níðr*: *fella níðr*; stogga; vanhald; sleppa. *yfir*: *fella e-t yfir e-n*, plaaga ein med eitkvart.

fella, *f.* fella; felling. **fellihurð**, *f.* fallhurð; lem, luka. **fellikápa**, *f.* kaapa som heng laust ned.

felling, *f.* felling (nedfelling; saman-felling). **fellir**, *m.* daude, tyning.

felli-sótt, *f.* streng sjukdom. **-vetr**, *m.* streng vetter, so feet døyr.

fellujarn, *n.* utsmelt jarn, raajarn, finare enn *blástrjarn*, men ikkje so fint som *teint jarn*; jfr. *nyn.* *jarnfella* um ein smelting av myrmalm. Øystd.

fellvara, *f.* skinnvara. N.G.L. III, 119.

felma, *v.* (*mt*) trivla, fumla. **felmsfullr**, *a.* forskræmd. **felmta**, *v.* (*mt*) ræddast, taka fæla. **felmttr**, *m.* rædsla, fæla. **felmttra**, *v.* (*að*) skræma. Edd. M.

fé-lógsmáðr, *m.* øydar. **-maðr**, *m.* mann med midel. **-mál**, *n.* gjeldssak, pengekav. **-mikill**, *a.* rik; kostal, verdfull. **-mildr**, *a.* gjev mild. **-missa**, *f.* pengetap. **-mosta**, *f.* pengedunge. **-munir**, *m. pl.* gods, midel. **-múta**, *f.* mutor, stikkpengar. **-mær**, *f.* trælkvinnu. Kgs. (Br. 120₆). **-mætr**, *a.* verdfull, gild.

fen, *n.* (*gen. pl.* *fenja*; *dat. pl.* *fenjum*) fen, blautmyr; dike, damm.

féna, *v.* (*að*); upers. *fenar*, det aukar med midel.

fénaðaríjós, *n.* smalefjøs. **fénaðr**, *m.* fenad, fe, buskap.

féneytr, *a.* verdfull, bateleg.

fengari, *m.* maanen (poet.).

fengi, *n.* herfang.

fengiliga, *av.* heppeleg.

fenginn, *a.* laga, fallen.

fengisæll, *a.* som hev veidarlukka. **feng-lítill**, *a.* lite verd. **fengr**, *m.* (*-gjar; -gír*) feng, fengd; forraad; bate, verde.

fengrani, *m.* eit slag fisk.

fengsamr, *a.* avlesam, bergsam. **fengsemi**, *f.* dugleik til aa faa í gods, avlesemd.

féniðingr, *m.* niding, gnikar.

fenjóttir, *a.* fenut, myrlendt.
fenna, *v.* (*nt*) fenna, driva i hop (um snö); *fé fennir* (upers.) feet vert nedgrave i snö.
fé-nýta, *v.* (*tt*) gjera seg til nyttes, bruka.
-nýtr, *a.* verdfull. **-peningr**, *m.* pengar; pengeverð. **-pína**, *f.* pengebot. **-plógr**, *m.* pengevinning. **-preitr**, *m.* pengeknip. **-pynd**, *f.* pengeutpining. **-ráð**, *n.* raad i pengevegen. **-rán**, *n.* ran, plundring; fraadöming, inndraging av gods. **-ránsdómr**, *m.* rett som dómer eigedomen fraa ein (fredlaus). **-ránsdómsgogn**, *n. pl.* prov, rettsmiddel i *féránsdómr*.

ferbyrðingr, *m.* ein ting, samansett av fire bord.

ferð, *f.* ferd; veg; ferd, skreid (av folk); aatferd; tilhøve, tilstand; *fara vanda ferð*, fara ei uferð.

ferdagaðr, *a.* fire dagar gamall.

ferðamaðr, *m.* ferdamann.

ferðar-broddr, *m.* fyreenden av ein flokk paa ferd. **-búinn**, *a.* reiseferdig, ferdabuen. **-leyfi**, *n.* reiselov.

ferðast, *v. r.* (*að*) ferdast, reisa. **ferðastfir**, *m.* ferdastav, gongestav. **ferðugr**, *a.* ferdig, buen.

fer-døgra, *f.* fire døger. **-elningr**, *m.* firalning (um ein fisk). **-falda**, *v.* (*að*) mangfald med fire. **-faldr**, *a.* firfelt, firlagd. **-fættingr**, *m.* firfötting. **-fættir**, *a.* firfött.

fergir, *m.* underkuar; jfr. nyn. *fergja*, persa.

ferhyrindr, *a.* firhyrnut, firkanta.

féríkr, *a.* rik.

ferill, *m.* ferel, veg; spor; ferd; ferdamann (i sms.); *hafa á ferli*, vera paa spor etter.

ferja, *v.* (*ferjaði*; ogso *farði*) ferja, flytja; *ferjandi*, som ein hev lov til aa føra or landet (Island). **ferja**, *f.* ferja, færleskuta. **ferju-ár**, *f.* aar paa ei ferja. **-bakk**, *m.* ferjestad. **-búi**, *m.* mann som bur att-med ein ferjestad. **-flutningr**, *m.* flyt, ferjing. **-karl**, *m.* ferjemann. **-maðr**, *m.* ferjemann, sundmann; mann i ei ferja. **-máldagi**, *m.* ferje-kontrakt. **-skattr**, *m.* ferjetoll, sundpengar. **-skip**, *n.* ferja. **-smíð**, *f.* ferjebyggjing. [orð. hr. 8. **-stútr**, *m.* eit slag færleskuta. **-tollr**, *m.* ferjetoll, ferjepengar.

ferla, **ferliga**, *adv.* fælt, fælände; jfr. nyn. *fali*, Trønd.

ferlig-leikr, *m.* styggedom. **-læti**, *n.* styggelæte, styggeferd. **ferligr**, *a.* styggjelög, fæl. **ferlíkan**, *n.* **ferlíki**, *n.* vanskapnad; styggedom.

ferma, *v. I.* (*mð*) ferma, lada (eit skip).

ferma, *v. II.* (*mð*) konfirmera; salva.

fermenningr, *m.* firmenning.

fermidregill, *m.* dregel, kvitt band um panna til konfirmanten. **ferming**, *f.* konfirmation. **fermingarembætti**, *n.* konfirmationsgjerningi.

fernir, *num. pl.* fire um senn. **fernættingr**, *m.* firedags-frest.

ferri, *av.* = *fjarri*.

fer-skepta, *f.* firskjeft ty (til veggjetjeld)

-skeyta, *v.* (*tt*) gjera firkanta. **-skeyta**, *f.* firkant. **-skeyttir**, *a.* firkanta, firhyrnut. **-skiptr**, *a.* skift i fire partar.

ferskr, *a.* fersk, frisk; god.

fer-strendr, *a.* firkanta. **-tugandi**, **-tugti**, *num.* fyrntiande. **-tugfaldr**, *a.* fyrti-felt. **-tugr**, *a.* som inneheld fyrti. **-ærðr**, *a.* fir-aara (um baat).

fé-samr, *a.* bateleg. **-sátt**, *f.* forlik um betaling. **-sekr**, *a.* dömd til pengebot. **-sekt**, *f.* pengebot. **-síinki**, *f.* pengegir. **-sjóðr**, *m.* pengepung. **-sjúkr**, *a.* sjuk etter pengar. **-skaði**, *m.* pengetap. **-skipti**, *n.* skifting (av sameiga). **-skjalgr**, *a.* som skjeglar etter pengar, graadig. **-skortr**, *m.* pengeskort. **-skuld**, *f.* pengeskuld. **-skurðr**, *m.* pengetap. **-skygn**, *a.* pengekjær. **-skylft**, **-skylmt**, *a. n.*; *e-n er féskylft*, det vert kostalt for ein. **-snaudr**, *a.* snaud, arm. **-sníkja**, *f.* **-sníkni**, *f.* pengegir. **-snúðr**, *m.* vinning, pengebate. **-sókn**, *f.* sjaa *fjársokn*. **-sparr**, *a.* spar, paahaldig. **-spjöll**, *n. pl.* galdresongar til aa rökja etter löynt gods.

festa, *v.* (*st*) festa, gjera fast, gjera trygg; festa i minne; taka ved, gjera visst; festa (*konu*); logfesta; *festast*, *v. r.* faa fast fot; verta sterkare, hardare (um strid); *festast hqndum*, taka kvarandre i handi paa ei semja.

Med part. *fyrir*: *festa lqg fyrir e-t*, kversetja, forbjoda aa taka eller bruka eitk. *upp*: *festa upp*, hengja upp.

festa, *f.* 1. det aa gjera eitk. fast, stadfesting, trygd, vissa. 2. festning.

festar-auga, *n.* lykkja paa eit tog eller ei fester. **-burðr**, *m.* landfesting. **-dómr**, *m.* privat domsrett. **-endi**, *m.* ende paa eit tog eller ei fester. **-fé**, *n.* 1. festepening (til den som fester burt bruri). 2. festarfe, festargaava (fraa festarmannen til festarmøyi). **-garmr**, *m.* bandhund. **-gjöf**, *f.* festargaava. **-hald**, *n.* feste. **-hundr**, *m.* bandhund. **-hæll**, *m.* festepaale, stolpe til aa landfesta baat eller skip. **-kona**, *f.* festarmøy, festarviv. **-maðr**, *m.* festarmann. **-mál** (ogso *festamál*) *n. pl.* festarmaal, truloving. **-mærf**, *f.* festarmøy. **-orð**, *n.* trulovingsord, festarord. **-peningr**, *m.* festepengar, hand-pengar. **-stefna**, *f.* festaröl. **-stufr**, *m.* tog-stubbe. **-þátr**, *m.* ein taatt i eit tog. **-vqrðr**, *m.* vakt ved landtoget umbord. **-ql**, *n.* festaröl.

fasta-þátr, *m.* bolken um festarmaal i logboki. **-váttorð**, *n.* vitnesburd um festarmaal. **-vátrr**, *m.* vitne ved eit festarmaal. **-vætti**, *n.* = *festaváttorð*.

fésterkr, *a.* rik, pengesterk.

festi, *f.* girugskap.

festifligr, *a.* festleg (-*liga*, *av.*).

festiliga, *av.* sterkt, med ofse. **festing**, *f.* festing, binding; logfesting; truloving.

festingar-fé, *n.* gaava fraa festarmannen til den som fester burt bruri. **-himinn**, *m.* himmelkvelven (eig. fast himmel, firmament). **-hvalr**, *m.* kval, stor nok til aa gaa inn under logi um landfesting. **-stefna**, *f.* festaröl. **-ætlan**, *f.* paatenkt truloving.

festning, *f.*; *festning himins* = *festningar-himinn*, sjaa *festingarhiminn*.

festr, *f.* tog, feste, mest um fester, landtog; i *pl.* *festar*, truloving; *festar fara fram*, festarmaalet vert gjort; *festar eru lausar*, festarmaalet bind ikkje lenger.

festumaðr, *m.* trygdemann.

fé-sæla, *f.* **-sæld**, *f.* pengelukka. **-sæll**, *a.* lukkeleg med fe og gods. **-sætt**, *f.* forlik, avgjort med bøter. **-søk**, *f.* pengesak.

fet, *n.* fêt, stig; fot (til lengdemaal).

feta, *v. st.* 1. fêta, skrida, finna veg, t. d. *feta heim*; *feta til e-s*, finna fram til ein. 2. med *inf.* av eit anna verb til umskrivning av *præs.* og *impf.* *ek fat kjósa*, eg valde (poet.).

fétaka, *f.* det aa taka imot pengar.

feti, *m.* fête, økseblad.

feti, *m.* gangar, hest (poet.).

fetill, *m.* fetel, aksle-band. **fetlabyrðr**, *f.* byrd som vert bori paa ryggen i fetlar.

fé-þurfi, *a.* turftig, trengd (for pengar).

-þyrri, *f.* **-þorfi**, *f.* torv til pengar, penge-løysa. **-ván**, *f.* von til pengar. **-vani**, *a.* uppraadd for pengar. **-vél**, *f.* pengesvik. **-virðing**, *f.* verdsetjing. **-víti**, *n.* pengebot. **-vænligr**, *a.* bateleg, som gjev von um for-tenesta (-*liga*, *av.*). **-vqxt**, *m.* auking av middel.

feyja, *v.* (*eyð*) lata rotna. **feykja**, *v.* (*kt*) feykja, driva burt (*m. dat.*); fjuka.

fé-qrk, *f.* pengekeista.

fiðla, *f.* fela. **fiðlari**, *m.* felespelar.

fiðluslátr, *m.* felespel.

fiðraðr, **fiðrðr**, *a.* fjø(d)ra, fjørklædd.

fiðri, *n.* fjørsetnad, fjørham. **fiðrvarinn**, *a.* fjørklædd (poet.).

fífa, *f.* fivel, myrdún. *Eriophorum*. **fífilbleikr**, *a.* bleik som ein gullboste; jfr. *fível* um gullboste (*Leontodon*) Nfj. ofl.

fífl, *n.* narr, fol, daare. **fífla**, *f.* toskut kvende, jaala.

fífla, *v. I.* (*að*) fikla, fjatla, fingra.

fífla, *v. II.* (*lð*) gjøla; forfera, liggja i ulogleg samlivnad med (-*a*); kalla ein for *fífl*; *fíflast*, *v. r.* lata seg lokka; *fíflast á*, *fíflast at* = *fífla*. **fífligr**, *a.* toskut, gaput. **fíflingar**, *f. pl.* usømeleg samlivnad. **fíflmegir**, *m. pl.* daare-søner, styvne folk. **fíflska**, *f.* **fíflskapar**, *m. pl.* daarskap, vit-løysa. **fíflstigr**, *a.* vitlaus. **fíflsmegir**, *m. pl.* daare-søner, styvingar. **fíflyrði**, *n.* vit-laus tale.

fífrildi, *n.* fivrelde, marihøna. *Papilio*.

fígúra, *f.* skapnad; liknad; mynster.

fíka (og *fíkja*) *f.* fika (frukt). **fíkistau**, *n.* fikeblad. **fíkjast**, *v. r.* fika, traæ etter (*á e-t*, *eptir e-u*). **fíkjukjarna**, *f.* fikekjerne. **fíkjum**, *av.* ovleg. **fíkré**, *n.* fiketre.

fiila, *f.* fjøl.

fílaland, *n.* land der det er elefantar.

fíll, *m.* elefant.

fílla, *f.* skinn, i sms. *kinnfílla* ofl.; jfr. *nyn.* *fiila*. **fíllingr**, *m.* filling, sauskinn.

fíls-bein (ogso *filbein*) *n.* fílsbein, elefant-tann. **-beinskanna**, *f.* kanna av

fílsbein. **-leggr**, *m.* elefantlegg. **-tönn**, *f.* elefant-tann, fílsbein.

fílungr, *m.* bordarbeidar, ein som gjer fjøler.

fím (og *fímm*) *num.* fem.

fímast, *v. r.* (*að*) fíma seg, skunda seg.

fímbul-fambi, *m.* ovstor styving, gap.

-líóð, *n.* framifraa song. **-týr**, *m.* megtig gud. **-pulr**, *m.* ovgild talar. **-vetr**, *m.* ovhard vetter.

fím-faldr, *a.* femfelt. **-greindr**, *a.* femfelt.

fímleikr, *m.* fímleik, hagleik. **fímligr**, *a.* hendig, kring (*-líga*, *av.*).

fímnættingr, *m.* femdags-frest.

fímr, *a.* fím, snar, rask.

fímt, *f.* 1. fem i talet. 2. femdags-frest; varselsfrest til aa gjera rydig ein jordeigedom. **fímta**, *v.* (*að*) setja fem dagar frest; *fímta e-u ór garði*, segja at eitkvart skal ut og garden med fem dagar frest. **fímtán**, *num.* femtan. **fímtándi**, *num.* femtande. **fímtánsessa**, *f.* skip med femtan toftor.

fímtar-dagr, *m.* femte dagen, dagen daa femdags-fresten er ute. **-dómr**, *m.* 1. rettsavgjerd med femdags-varsl. 2. høgste domstolen paa Island, femteretten. **-dómseiðr**, *m.* eid som vert gjord for femteretten. **-dómslog**, *n. pl.* log um aa skipa femteretten. **-dómsmál**, *n.* sak for femteretten. **-dómsstefna**, *f.* stemna, møte i femteretten. **-dómssoq**, *f.* = *fímtardómsmál*. **-eiðr**, *m.* eid av fem mann. **-gríð**, *n. pl.* grid, fred i fem dagar. **-mót**, *n.* bymøte med femdags-varsl. **-nafn**, *n.* namnet *fímtardómr*. **-stefna**, *f.* stemna eller stemning med femdags-varsl. **-stefnuvitni**, *n.* vitnesburd um rett *fímtarstefna*. **-tala**, *f.* talet fem. **-þing**, *n.* ting med femdags-varsl.

fímti, *num.* femte; *fímti dagr*, torsdag. **fímtigir**, *m. pl.* femti (ogso *fímtigi*, indekl.). **fímtugandi**, *num.* femtiande. **fímtugr**, *a.* som inneheld femti (t. d. aar). **fímtungr**, *m.* femtepart. **fímtungsfall**, *n.* avkorting med ein femtepart.

fíng, *m.* (gen. *-grs*, *-grar*; pl. *fíng*) og **fíng**, *n.* 1. finger; *reitta e-m fíng*, gjera langfíngrar aat ein; *leika við fíng* *sér*, knipska med fíngarne? Fíngrenamn: *þumal-*

fíng, *hinn næsti*, *lengsti*, *fjórði*, *mínnsti fíng*. 2. einar (tali 1 til 9).

fíngargómr, *m.* gom, fíngertupp. **fíngarstaðr**, *m.* stað etter fíng, fíngmerke.

fíng-brjótr, *m.* misdrag, gale drag i brettspel. **-gull**, *n.* fíngergull, gullring. **-gullsmessudagr**, *m.* den 12te sept. **-hoggva**, *v. st.* hogga av ein fíng. **-mjór**, *a.* grannfíngra, mjaa fíngra. **fíngrungr**, *m.* fíngerring (i Tel. enno *fíngrungr*).

fínna, *a. fin*, blank, slett.

finna, *v. st.* finna, raaka, hitta; finna paa, finna upp; leggja merke til; leggja ut, betala; *finna e-n at máli*, faa tala med ein; *ek fann eigi aðr en*, eg visste ikkje ordet av fyrr. **fínnast**, *v. r.* fínnast; vera til.

Med part. *á*: *finna á*, raaka paa; finna paa; merka; *þat fínnst á*, ein merkar. *at: finna at e-u*, finna aat, lasta; *finna e-n at e-u*, finna ein skyldig i eitk. *fyrir: finna e-n fyrir*, raaka paa; *finna sik sjalfan fyrir*, faa sjølv lida for. *til: finna til*, finna paa, koma paa; *finna til e-s*, merka til eitk., bry seg um, tykkja um; *honum fannst fátt til þessa*, han brydde seg lite um dette; *finna e-t til e-s*, bera fyre, gjeva til grunn. *um: e-m fínnst mikit um e-t*, ein legg merke til; *fínnst e-m orð um e-t*, tala um. *við: finna e-t við*, bera fyre eitkvart, orsaka seg med.

finna, *f.* finska, fínnkona. **Fínnabú**, *n.* = *Fínnmörk*. **fínnaté**, *n.* fínnvevaror, gods fraa fínnarne.

fínnandi, *m.* fínnari, *m.* fínnar; upphavsmann; *fínnanda spik*, spekk som tilkom fínnaren av ein drivande kval.

fínnavara, *f.* fínnié, *n.* = *fínnafé*.

fínn-ferð, *f.* *-fór*, *f.* reis til fínnarne, fínnferd. **-galkn**, *n.* **-galkn**, *n.* 1. ein trollskapnad, mann uppe og dyr nêre (centaur). 2. = *bogmannsmerki*. **-galknat**, *a. n.* avskaplegt, vanhøvelegt (um bruk av bilæte i skaldskap). **-kaup**, *n.* fínnhandel. **-kona**, *f.* fínnkona. **-konungr**, *m.* fínnkonge.

Fínnland, *n.* Fínnland, Suomi; ofte ogso reint aalment um land der fínnar held til.

fínnlendingr, *m.* fínnlending (kvæn), mann fraa Fínnland.

Finnmørk, *f.* (ogso i *pl. -merkr*) Finnmark (nordst i Norig). **finnr**, *m.* finn (svensk *lapp*), mann av finsk-ugrisk folkeætt som heldt mest til i Finnmark.

finn-skattr, *m.* skatt fraa finnarne; ogso = *finnfé*. **finnskr**, *a.* finsk.

finn-skrei, *n.* -skreppr, *m.* finske varor. -vitka, *v.* (*að*) trolla; jfr. nyn. *finngjerd*, trolldom som finnar dreiv.

fipla, *v.* (*að*) fipla, fjatla, fingra.

firar, *m. pl.* menner (poet.).

Firdafylki, *n.* Nordfjord og Sunnfjord.

firdingr, *m.* i sms. -fjording sjaa *austfirðingr*.

firdir, *m. pl.* fyrder, fjordingar (fraa *Firðafylki*).

firinverk, *n.* brotsverk, illverk. **fiirn**, *n. pl.* I. styggje, styggdom, synd; *gen. pl.* *firna* framfor subst. og adj. tyder styggjeleg, forfælande, t. d. *firna frost*, *firna harðr*. **fiirn**, *n.* II. finne, villheid; *fjöll ok firn*, fjell og finne.

firna, *v.* (*að*) *firna e-n e-s* ell. *um e-t*, lasta ein for eitk; jfr. nyn. *finrast*, undrast paa eitk. Innh. **firnafullr**, *a.* skamleg.

firnamaðr, *m.* skamlaus mann, skarv.

firnar, *f. pl.* fælska, gru.

firnari, *a. komp.* skyld lenger ute; *manni firnare*, skyld ein led lenger ute.

firnerni, *n. pl.* (skrive: *finnerna*) finne, villheid.

firr, *av. komp.* (sup. *frist*) lenger burte, sjaa *fjarri*. **firra**, *v.* (*rð*) eig. føra burt fraa; *firra e-n e-u*, taka, halda, fri ein fraa eitkvart; *firra e-n lifi*, taka livet av ein; *firra e-n dauða*, fri ein fraa dauden; *firra e-n augum*, sleppa ein or syne, missa timdi av ein; *vammi firðr*, fri for lyte. *firrast*, *v. r.* halda seg burte fraa; *heilsa firrist e-n*, det gjeng ned med helsa.

firrafleinn, *m.* sjaa *fjarrafleinn*. **firri**, *a. komp.* som er lenger burte. **firring**, *f.* burtføring.

firkkr, *a.* fjordsk, fraa ein fjord.

físa, *v. st.* fisa, frata.

fisbleikr, *a.* fisbleik, graableik, grælen.

físka, *v.* (*að*) fiska (= *fiskja*).

físka-ierð, *f.* fiskeferd, fiskestim. -gangr, *m.* gang av fisk, fiskegang. -kaup, *n.* fiskekaup. -kyn, *n.* fiskeslag. -mark, *n.* -merki,

n. Fiskesveinarne, Orion (stjernemerke).

-skip, *n.* skip med fiskefarm. -stqð, *f.* fiskestad, fiskestøde. -stqng, *f.* fiskestong, fisketroda. -tfund, *f.* fisketiend. -veiðr, *f.* fisking, fiske. -ver, *n.* = *fiskiver*.

fisk-bein, *n.* fiskebein. -bleikr, *a.* bleik som fisk. -fqr, *f.* -gangr, *m.* gang av fisk, fiskegang. -gengd, *f.* fiskestad. -hlunnendi, *n. pl.* fiskerett for ein gard. N.G.L. II 491. -hryggr, *m.* fiskerygg.

físki, *f.* (*gen.* *fiskjar* og *fiski*, *dat.* og *akk.* *físki*) fiske, [fiskja; *kenna fiski*, kjenna nykk (av fiske).

físki-á, *f.* fiske-elv. -bátr, *m.* fiskarbaat.

-bekkr, *m.* fiskebekk. -bragð, *n.* fiskarknup.

-búð, *f.* fiskarbud. -fang, *n.* fiskedrætte;

i pl. opplag av fisk. -fýla, *f.* duglaus fiskar,

fiskeræda. -fqr, *f.* fiskarferd, fiskartur.

-garðr, *m.* fiskegard (i elv til aa fanga fisk).

-gjqi, *f.* fiske-avgift. -gqgn, *n. pl.* fiskebeine,

børnskap, fiskegreida. -karl, *m.* fiskar.

-kuil, *m.* fiskarkufta. -ligr, *a.* fiskleg (um

ein stad der det er god fiskvon). -lækr, *m.*

fiskebekk. -maðr, *m.* fiskar. -mál, *n. pl.*

fiskestad, klakk. -mannanes, *n.* -nes, *n.*

fiskevær.

físking, *f.* fisking, fiske.

fískinn, *a.* hæv til aa fiska.

físki-róðr, *m.* utrør paa fiske. -saga, *f.*

fiske-tidend. -skáli, *m.* fiskarbud. -skip, *n.*

fiskarskip. -stqð, *f.* fiskestad. -stqng, *f.* fiske-

stong. -vágr, *m.* fiskevaag. -vatn, *n.* fiske-

vatn. -veiðr, *f.* fisking. -véi, *f.* fiskevel,

fiskegreidor (helst i elv). -ver, *n.* fiskevær.

fískja, *v.* (*kt*) fiska; jfr. nyn. *fiskje*. Heidm. ofl.

físknes, *n.* nes der det er fiske.

fískr, *m.* fisk; *flatr fískr* = *heilagr fískr*, hellefisk, kveita.

físk-reki, *m.* sildequal. Balænoptera rostrata?

fískryknamaðr, *m.* skrymtar. **fískrykni**, *f.* skrymting, tilskaping.

fískveiðr, *f.* fiske, fisking.

fiit, *f.* (*nom. pl.* *fitjar*) I. taahinna paa sumfuglar, sumhinna; skinn millom klauverne paa hornfe; jfr. nyn. *fiit*, *m.* fot paa eit skinn. 2. sundleiv, sundveng (paa kobbe). 3. fit, flat eng atmed vatn.

fiita, *f.* fiita, feita.
 fitfugl, *m.* sumfugl.
 fitja, *v.* (*að*) binda, festa saman.
 fitla, *v.* (*að*) fitla, fipla, fingra.
 fitna, *v.* (*að*) fitna, feitna.
 fítons-andakona, *f.* spaakjerring, spaakvinna. -**andalist**, *f.* spaadoms-kunst. -**andi**, *m.* spaadomsand. -**maðr**, *m.* spaakall, spaamann.
 fitskór, *m.* fetesko, sko som er gjorde av fetlingar.
 fjá, *v.* (*að*) hata.
 fjáðr, *a.* som hev gods; *fjáðr vel*, rik.
 fjáðraðr, *a.* fjø(d)ra, fjørklædd (= *fíðraðr*).
 fjáðraspjót, *n.* flatblada spjot.
 fjáðr-broddr, *m.* odd (paa spjotblad).
 -hamr, *m.* fjørham. -**klæði**, *n. pl.* fjørklæde, fjørfyllte sengklæde. -**lauss**, *a.* fjørlaus.
 -sárr, *a.* vengjesaar. -**spjót**, *n.* spjot med flatt blad. -**stafr**, *m.* fjørstyk.
 fjala-brú, *f.* bru av bord, plankebru.
 -hlass, *n.* lass med fjøler, bordlass. -**kott**, *m.* musfella.
 fjalgleikr, *m.* fjelge, gleda.
 fjalhogg, *n.* fjelhogg, stabbe til aa gjera fjøler paa.
 fjall, *n.* fjell (= *fell*).
 fjalla, *v.* (*að*) fjalla, pynta; *fjalla um*, stella um, fjelga um.
 fjalla-dalr, *m.* fjelldal. -**gol**, *n.* fjellkast, vind paa fjelli. -**guð**, *n.* fjellgud. -**klofi**, *m.* fjellskard. -**sýn**, *f.* fjellsýn, so langt fraastand fraa land at ein nettupp ser fjelli.
 fjall-berg, *n.* fjell. -**borg**, *f.* fjellborg.
 -bygð, *f.* fjellbygð. -**dalr**, *m.* = *fjalladabr*.
 -dýr, *n.* fjelldyr. -**ierð**, *f.* fjellferð. -**ganga**, *f.* fjellgonga (t. d. etter sauer). -**garðr**, *m.* fjellgard, fjellrad. -**hagi**, *m.* fjellhage, fjellbeite. -**hlíð**, *f.* lid, fjellsida. -**hrapi**, *m.* fjellrape, fjellkjørr. -**hvönn**, *f.* kvann (planta Angelica Archangelica). **fjalligr**, *a.* fjellsleg, fjellut. **fjall-kona**, *f.* gygr, bergtroll (kvende).
 -**maðr**, *m.* fjellmann, fesankar paa fjellet.
 -**nár**, *m.* mann som er ferd paa fjellet til aa døy der. -**rota**, *f.* (for -**hrota**?) eit slag fugl. -**rönn**, *a.* som kjem fraa fjellet (um vind; poet.) Bp. I 10₁₇.
 fjalls-brún, *f.* fjellbrun, fjellkant. -**gnípa**, *f.* nipa, høg og bratt fjelltopp. -**hals**, *m.*

liten fjellkamb mil. om tvo vatn eller slettor.
 -**hlíð**, *f.* lid; jfr. *fjell-li(d)*. Namd. -**hola**, *f.* berghola. -**hvirfyll**, *m.* fjelltopp. -**hæð**, *f.* høg, fjelltopp.
 fjall-skarð, *n.* fjellskard. -**skógr**, *m.* fjellskog. -**slétta**, *f.* fjellsletta.
 fjalls-múli, *m.* mule, hovde, høg nes.
 -**skor**, *f.* bergskor, bergkluft.
 fjall-stöng, *f.* fjellstav. -**sætr**, *n.* fjellsæter.
 fjalls-oxl, *f.* fjelloksl, bergoksl.
 fjall-tindr, *m.* fjelltind. -**vegr**, *m.* fjellveg. -**vindr**, *m.* fjellvind.
 fjalmsfullr, *a.* forskræmd (= *felmsfullr*).
 fjalviðr, *m.* bordved, fjøler og bord.
 fjánda-árr, *m.* sendemann fraa djevelen.
 -**fiagnaðr**, *m.* djevvelsgleda. -**flokkr**, *m.* djevvel-flokk. -**kraptr**, *m.* djevvels kraft. -**ligr**, *a.* djevvelsk. -**limr**, *m.* djevveltenar.
 fjánd-boð, *n.* ovundsbod (paa ein auk-tion) gjort til aa skada ein. -**flokkr**, *m.* fiendeflokk. -**garðr**, *m.* fiends gard.
 fjándi, *m.* (-*da*; -*ðr*) fiende; djevvel; fanden.
 fjánd-ligr, *a.* djevvelsk (-*liga*, *av.*). -**maðr**, *m.* fiende. -**mæli**, *n.* fiendsleg tale.
 fjándsboð, *n.* = *fjándboð*.
 fjándsemi, *f.* fiendskap. **fjánd-skapaðr**, -**skapafullr**, *a.* fiendsleg, hatefull mot ein. -**skaparmaðr**, *m.* fiende. -**skapast**, *v. r.* (*að*) faa hat, fiendskap til ein. -**skapr**, *m.* fiend-skap, hat.
 fjánds-ligr, *a.* djevvelsk. -**maðr**, *m.* fiende.
 fjarr, *av.* fjerr, langt burte (= *fjarri*).
 fjara, *v.* (*að*) fjøra, falla (um sjø); *fjara e-n uppi*, setja ein fast.
 fjara, *f.* fjøra, fallande sjø; fjøra, strand som fell turr.
 fjár-aflan, *f.* avling av gods, forteneasta.
 -**afli**, *m.* avle, gods;inntekt, næring. -**ágirnd**, *f.* -**ágirni**, *f.* pengegir, girugskap. -**ást**, *f.* pengeelsk. -**auðn**, *f.* pengeøyding. -**beit**, *f.* beiting (for fe). -**bón**, *f.* pengekrav. -**burðr**, *m.* muting, det aa gjeva løyngaavor.
 -**bygging**, *f.* burtleiging av gods.
 fjarda-gol, *n.* landgula, vind innan fraa fjordarne. -**kaup**, *n.* handel i fjordarne.
 fjardar-botn, *m.* fjordbotn. -**horn**, *n.* høg fjell ved eit fjordgap. -**iss**, *m.* fjorde-is.

fjartæki, *n.* **fjartök**, *n. pl.* motmæle, motlegg.

fjár-þarfnaðr, *n.* -þerna, *f.* pengesaknad; pengetap. -**þurðr**, *m.* det at eignedomen tverr eller minkar, eigedomstap. -**þurri**, *a.* uppraadd for pengar, pengelaus. -**þurif**, *f.* pengetrong, pengeløysa. -**uppgreizla**, *f.* utbeting, pengeutgreiding. -**uppgrip**, *n.* det aa faa tak i gods eller pengar. -**upplykt**, *f.* utbeting. -**upptaka**, -**upptekt**, *f.* 1. eksekution, innførsla. 2. tileigning av annan manns eigedom. -**útlát**, *n.* pengeutlegg. -**ván**, *f.* von til aa faa gods, pengevon. -**varðveizla**, *f.* stjorning, styring av annan manns eigedom; gjæting. -**varðveizlumaðr**, *m.* stjornar, styrar av annan manns eigedom. -**verðr**, *a.* verdfull.

fjar-vist, *f.* fraastand. -**vista**, *v.* (að) hava burt.

fjárvoxtr, *m.* avdraatt (paa gard).

fjogrtán, **fjogurtugr**, sjaa **fjörtán** etc.

fjón, *f.* fiendskap.

fjór, samansetningar med *fjór*- som ein ikkje finn her, stend under *fer*-.

fjorð, *s.* í *fjorð*, *ifjór*. **fjorðgamall**, *a.* fjorgamall.

fjórði, *a.* fjerde.

fjorðingi, *m.* ein som er fjorgamall, hev vore eit aar paa ein stad.

fjórðunga-lok, *n. pl.* siste fjordungen (tvo siste rader) i verset. -**mót**, *n.* byte (grensa) millom landsfjordungarne paa Island. -**skipti**, *n.* skifte i fire partar.

fjórðungr, *m.* fjordung; fjerdepart av større eller mindre landslut, av eit fylke, eller av kaupstad (i Norig); jfr. nyn. *fjor(d)ung* um tinglag i Nordl. og *fjæling*, lut av eit herad, skulekrins, Ring. Smaal.; fjerdepart av Island (som var inneilt i fjordungar); fjordung av ei mil; ei vegt = 10 pund (Island), og = ¼ skippund (Norig); ein liten pening (eng. *farthing*).

fjórðungs-ból, *n.* eit jordstykke, som kostar ein fjordung (¼ skippund) i leiga. -**dómr**, *m.* fjordungs-rett (paa Island). -**fall**, *n.* nedslag i bøter til fjerdeparten. -**gjald**, *n.* fjerdeparten av mannebøterne. -**gjof**, *f.* gaava upp til fjerdeparten av sjølv-avla midel. -**hóðingi**, *m.* fjordungsfyrste. -**kirkja**,

f. kyrkja for ein „fjordung“ eller ei sokn. -**korn**, *n.* ei avgift til presten (i Jamteland). -**maðr**, *m.* mann som bur i ein fjordung. -**prestr**, *m.* prest ved fjordungskyrkja. -**sekt**, *f.* tredløysa innanfor fjordungen (Island). -**þing**, *n.* ting for ein fjordung av eit fylke (i Norig); ting for ein fjordung av heile landet (paa Island). -**úmagi**, *m.* ein som fjordungen forsyter.

fjórfaldr, **fjórfaetr** off. sjaa *ferfaldr*, *ferfaetr* osfr.

fjórir, *num. m.* (fjórar, *f.* *fjogur*, *n.*) fire; jfr. nyn. *fjore*. Sæt.

fjór-mynntr, *a.* (eig. som hev fire munnar) firkløyvð. -**skeptr**, *a.* firskjeft, vove med fire skaft.

fjörtán, *num.* fjortan. **fjörtándi**, *num.* fjortande.

fjörtán-sessa, *f.* fjortan-tofta skip. -**tala** *f.* talet fjortan.

fjórutigi, *num.* fyrti.

fjós, *f.* stykke (av ein kval).

fjós, *n.* fjøs, fehus. **fjósa-karlar**, *m. pl.* dei tri stjerner i Orions sverd. -**systr**, *f. pl.* dei tri stjerner i Orions belte.

fjós-dyrr, *f. pl.* fjøsdør. -**gata**, *f.* fjøsveg. -**hlaða**, *f.* loda som høyrer til eit fjøs. -**kona**, *f.* budeigja. -**nqi**, *f.* fjøsnov.

fjogrtán, **fjogrtándi** = **fjörtan**, **fjörtándi**.

fjúk, *n.* fok, driv av snø eller sand; jfr. nyn. *fjuk*, smaaating som fyk.

fjúka, *v. st.* fjuka; upers. *fjykr*, det fyk, det er snøfok; *fokin*, *partic.* burtfoken, burtkvorven.

fjúk-renningr, *m.* rennefok, rennedriv.

-**saga**, *f.* saga som flyg bygd rundt. -**viðri**, *n.* fokvør, snøfok.

fjóðr, *f.* (fjadrar; fjadrar) 1. fjør (paa fugl). 2. ugge (paa fisk); ogso spord. 3. spjotblad.

fjöl, *f.* (pl. *fjalar* eller *fjalir*) fjøl, bord. **fjöl-** (i samansetning) hardla, mykje: *fjölmargin*, hardla mange; liver enno i *fjölment*.

fjöl-beiðni, *f.* mykje beding. -**breytinn**, *a.* mykje umskifteleg, ustød. -**bygðr**, *a.* tettbygd.

fjöld, *f.* fjöld, mengd. **fjöldafundur**, *m.* stor folkesamling.

fjöldi, *m.* fjelde, mengd.

fjölga, *v.* (*að*) fjelga, gjera fjølg eller talrik; *fjølgastr*, fjølgast, aukast. **fjølgan**, *f.* samling av ei mengd.

fjølgeirungr, *m.* manglita klædebunad, gjord av mange stykke. **-gest**, *a. n.* gjestkjømt, fullt av gjester.

fjølgr, *a.* fjølg, talrik.

fjøl-hóidadr, *a.* manghovda, med mange hovud. **-hogg**, *n.* sjaa *fjathogg*. **-kundr**, **-kunnigr**, *a.* trollkunnig. **-kunnigr**, *a.* trollsleg, trolldoms-. **-kunnr**, *a.* trollkunnig. **-kyndi**, **-kyngi**, *f.* trolldom. **-kyngiliga**, *av.* med trollskaap.

fjølkyngis-bók, *f.* trolldomsbok. **-folk**, *n.* folk som driv trolldom. **-fþrótt**, *f.* trolldomskunst. **-kona**, *f.* trollkjerring. **-list**, *f.* trolldomskunst. **-maðr**, *m.* trollmann.

fjøl-kyngiveðr, *n.* trollvêr, uvêr som kjem av trolldom. **-kynnarkona**, *f.* trollkjerring. **fjöllótt**, *a.* fjellut.

fjøl-lyndi, *n.* lauslynde. **-lyndr**, *a.* lauslyndt. **-málugr**, *a.* símaalug, mangordig. **-margir**, *a. pl.* hardla mange. **-menna**, *v. (nt)* auka, gjera fjølment; samla mykje folk. **-menni**, *n.* mannfjelde, mykje folk; storhop. **-menniligr**, **-mennr**, *a.* fjølment, mangment (*-liga*, *av.* i mengdetal). **-móði**, *m.* fjørepist, fjøretit. *Tringa maritima*. **-mæligi**, *f.* **-mæli**, *n.* mykjen tale; bygdedrøs, folkesnak, skamord. **-mælistmaðr**, *m.* æreskjellar. **-orðr**, *a.* mangordig. **-ráðr**, *a.* vinglut, ustød. **-ræði**, *n.* ustøda, lauslynde. Post. 824₃₅. **-ræðinn**, *a.* rødug, som talar mykje. **-ræðr**, *a.* mykje umrødd. **-skróðigr**, *a.* som eig mange væne ting (*skróð*). **-skyld**, **-skylda**, **-skyldi**, *f.* annsemð, mykje forretning eller plikter. **-skyldr**, *a.* vigtug (*t. d.* *embætti*); uppteken, ned-lest med vigtugt arbeid. **-skyldugr**, *a.* som hev ant um, uppteken med arbeid. **-skyldusamt**, *a. n.* *eiga fjølskyldusamt*, hava ant um, hava mykje aa gjera. **-þreifii**, *f.* det aa naa langt fram.

fjqr, *n.* (*dat. sing.* *fjqrvi*) liv. **fjqrbaugr**, *m.* pengebot som bergar livet, livsbot.

fjqrbaugs-garðr, *m.* 1. den mindre fredløysa, som gav utlæg mann fristad berre innanfor ein avgrensa krins. 2. fristad, inngjerd fredheilag stad (til tingmøte). **-maðr**, *m.*

ein som er dømd til den mindre fredløysa. **-sekt**, *f.* domfelling til den mindre fredløysa (sjaa *fjqrbaugs-garðr*). **-søk**, *f.* rettssak til aa faa dømt ein til den mindre fredløysa.

fjqr-brosa, *f.* eit kvende som stødt smiler, smilekolla. **-brot**, *n.* strid med dauden; i *fjqr-brotum*, i andlaatom, paa det siste.

fjqrðr, *m.* (*fjarðar*; *fjrdir*; *akk. pl.* *fjqrðu*) fjord (ogso um innsjø).

fjqr-gjafi, *m.* ein som gjev ein livet, livbergar. **-grið**, *n. pl.* fred for livet, grid.

fjqrqyn, *f.* (*-qynjar*) 1. jordi. 2. môr til guden Tor. **Fjqrqynn**, *m.* får til Frigg.

fjqr-lag, *n.* daude, bane. **-lausn**, *f.* 1. daude. 2. løysepening for livet. **-lqstr**, *m.* daude, bane. **-mikill**, *a.* livmykjen, fjørug. **-ráð**, *n.* raad mot eins liv, umsaat;

ráðast fjqr-ráðum, staa etter kvarandre sitt liv. **-ráðasøk**, *f.* **-ráðsmál**, *n.* rettssak um *fjqr-ráð*. **-ræði**, *n.* samraad mot eins liv.

-segi, *m.* livssege, hjarta (poet.). **-sjúkr**, *a.* daudsjuk. **-skaði**, *m.* skade paa livet, livhætt skade.

fjqrsmaðr, *m.* mann som vil taka livet av ein.

fjqrsongr, *m.* fjersing, eiterfisk. *Trachinus draco*.

fjqr-griót, *n.* fjørestein. **-maðr**, *m.* fjøreeigar. **-mál**, *n.* fjøremaal. **-mark**, *n.* deile, grensa millom fjørerne til tvo gardar. **-steinn**, *m.* fjørestein.

fjqrvéli, *f.* meinraad mot eins liv.

fjqrtra, *v.* (*að*) binda (helst med jarnband); leggja i jarn; helda (hest); jfr. *nyn.* *fjetra*, setja fast.

fjqrtrabrot, *n.* brot av jarnband (sjaa *fjqturr*).

fjqrtrar-bora, **-rauf**, *f.* hol til *fjetra* (sjaa *fjqturr* 2).

fjqtur-láss, *m.* eit slag dørslaas. **-lauss**, *a.* heldelaas, utan *futul* (Ork.) eller helda (um hest).

fjqturr, *m.* (*gen. sing.* *fjqturs* og *fjqttrar*; *pl.* *fjqttrar*) 1. band, helst jarnband, fotjarn; *fen fjqturs*, vatspytt til herdslevatn i ei smidja. 2. *fjetra*, nagle millom rim og meid paa slede. 3. eit slag laas. **fjqturstúfr**, *m.* stubb av jarnband (*fjqturr*).

flá, *v. st.* flaa; *flá e-n ór klæðum*, taka klæði av ein.

flá, *f. I.* (*pl. flár*) flaa, fljot, kavli (paa fiskegarn).

flá, *f. II.* (*pl. flár*) flaa, liti hylla i ei fjellsida.

flaðra, *v. (að)* flára, gjera seg fin.

flaga, *f. I.* i sms. flogga, flo, lag.

flaga, *f. II.* flaga, rid.

flag-brjósk, **-brjóska**, *n.* bringspord, brjosken nedst i brjostet; *jfr.* nyn. *flagsida* um svangsida (etter Fritznér).

flagð, *n.* troll. **flagða-íé**, *n.* fe som trolli eig. **-gangr**, *m.* ferdsli av troll, trollgang. **-háttir**, *m.* eit slag versemaal. **flagðkona**, *f.* trollkjerring.

flagna, *v. (að)* flagna, flakna, losna.

flagspilda, *f.* spela, tunn skiva av kløyvt tre.

flak, *n.* flak, lausrive stykke, i sms. *skipflak*. **flaka**, *v. (kt)* flaka, opna seg, gapa.

flaki, *m.* flake av bord eller kvister, i d. til vern i krig.

flakka, *v. (að)* flakka, valdra.

flakna, *v. (að)* flakna, losna.

Flandr, *n.* Flandern.

flangi, *m.* flangre, ein som flogsar.

flann-fluga, *f.* kvende som flyr fraa festarmannen. **-stong**, *f.* eit slag nidstong.

flár, *a.* falsk, svikall. **fláráð** (*og fláræði*) *n.* svik, svikraad. **fláráð**, *a.* sviksam.

flasa, *v. (að)* flaasa iveg, busa paa; *jfr.* nyn. *flas*, flaausat aatferd, Innh.

flaska, *f.* flaska, krukka.

flatafold, *f.* flat mark, sletta. **flati**, *m.* flata.

flat-liga, *av.* flatleg; *fara flattiga*, fara verre, tapa. **-nefjungur**, *m.* son til ein flatnasa mann. **-nefr**, *a.* flatnasa.

flatr, *a. I.* flat; *flatr fiskr*, flundra, kveita. **2.** med flatsida upp eller mot; *fara flatt*, fara verre.

flat-skjöldr, *m.* flat skjöld. **-smíði**, *n.* flatt, slett metalarbeid. **-sæng**, *f.* flatseng.

flatta, *f.* matta.

fláttr, *m.* flaaing. **fláttskapr**, *m.* flaaing, utpining.

flat-vegr, *m.* flatsida. **-viðja**, *f.* **-viðr**, *m.* bordved, bord og fjøler.

flaug, *f.* flog, flugt; fløy (paa master).

flaugarskegg, *n.* dufs, stykke ty paa ytste enden av ei fløy. **flaugtrauðr**, *a.* traud, uviljug til aa fly.

flaumósi, *a.* skundsam, framfus. **flaumr**, *m.* flaum.

flaumsemi, *f.* ofse, bráaskap.

flaumslit, *n. pl.* venskaps-brot.

flaust, *n.* skip.

flauta-ker, *n.* fat med flautir. **-sekt**, *f.* „surmjølk-utlægd“, so kalla Tord Sigvatsson den utlægdi han og trettan andre vart dømde til, av di dei etterpaa hadde ein kveldsverd med berre surmjølk paa garden Tunga. Sturl. II 274.

flautir, *f. pl.* surmjølk, slegi til skum (ein mjølkerett); *jfr.* nyn. *fløyte*.

fleinn, *m.* hake, pigg, tind; ankarfli; kastespjot; *jfr.* *fein*, stor flis, Ma.

fleipa, *v. (að)* drøsa; *jfr.* nyn. *fleipa*.

fleipr, *n.* drøs, fleip. **fleipra**, *v. (að)* drøsa; *jfr.* nyn. *fleipra*, fjasa og spotta.

fleiri, *a. komp. I.* (i *sup. flestr*) fleire; *fleira* = *fleira manna*, mange; *flestr allr*, *flestir allir* = *vel flestr*, *vel flestir*, flestalle, mesta alle. **2.** betre, likare, meir hjarteleg (um venskap); *finnst mér fleira til hans* o: eg tykkjer betre um honom.

fleki, *m.* fleke, flake, skiva.

flekka, *f.* klædeplagg, trøya.

flekka, *v. (að)* flekka, skjemma. **flekkan**, *f.* flekking, skjemming.

flekki, *n.* = *flekka*; mnt. *vlecke*, vaapentrøya.

flekklauß, *a.* flekklaus, uskjømd, rein.

flekkóttir, *a.* flekkut. **flekkr**, *m.* (-s; *pl. -ir* og *-ar*) flekk.

flemina, *s.* eit av grunnemni i blodet (latin).

flenging, *f.* dengjing, hyding. **flengja**, *v. (gð)* **1.** hyda, dengja. **2.** slengja; *jfr.* nyn. *flengja*, slengja, Hall.

flenna, *v. (nt)* rengja upp. **flenneygr**, *a.* flannøygd (Helg.), stiroygd.

flensa, *v. (að)* kyssa, kjæla med.

flæs, *f. (pl. flæsjar)* flæs, skjær.

flæs, *fleski*, *n.* flesk. **flesksneid**, *f.* fleskesneid, fleskeskiva.

flestr, *a. sup.* sjaa *fleiri*.

ilet, *n. (gen. pl. fletja)* jordgolvi; ogso

bordgolv frammed langveggjerne; *sitja á fletjum e-s*, vera i huset hjaa ein; jfr. nyn. *flet*, *m.* golv til senger frammed veggjerne i ei fiskarbud, Senja. **fletja**, *v.* (*flatti*) eig. gjera flat, flekkja (fisk); *fletjast*, leggja seg flat, strekkja seg.

flet-mennigr, *m.* smaamann, vesalmann; jfr. *kotkarl*. Edd. M. 87. **-roð**, *n.* husrydjing.

fletta, *v.* (*tt*) 1. fletta, flaa, rengja. 2. taka klædi av ein (*fletta e-n*); *fletta e-n e-u*, taka fraa ein eitk. 3. plundra, flaa.

flétta, *v.* (*að*) fletta (t. d. haaret). **flétta**, *f.* (og *flettingr*, *m.*) fletta, fletting.

fletting, *f.* flaaing. plundring.

fletti-selr (og *flettuselr*) *m.* eit slag sel.

-skepta, *f.* eit slag kastevaapn, eig. flintstein med skaft? **flettugrjót**, *n.* flintstein.

fley, *n.* og *f.* skip, fart; jfr. nyn. *aasfloy* og *floy*, liten elvebaat.

fleyðri, *f.* taksperra; *fleyðr*, *f. pl.* for *fleyðrar*.

fleygi-gaflak, *n.* lett kastespjot. **-kvitr**, *m.* **-tíðendi**, *n.* ein kvitr, ei laus tidend. **fleygja**, *v.* (*gð*) lata fljuga (*e-u*); *fleygja*, slengja (*e-u*); renna, fara snøgt. **fleygr**, *a.* fleygd, før til aa fljuga.

fleymi, *n.* **fleymingr**, *m.* spott.

fleyskip, *n.* stort skip.

fleyta, *v.* (*tt*) fleyta, flóta, faa til aa fljota; fleyta, lyfta; *fleyta úrum*, hava ut aarane.

flík, *f.* (*-ar*; *-ar* og *-r*) lapp, filla; heiter ogso *flíka*, *f.*

flíkki, *n.* flykkja, fleskesida. **flíkkis-sneid**, *f.* fleskesneid. **-stúfr**, *m.* fleskestykke.

flim, *n.* nidvisa, spottevers. **flimberi**, *m.* spottar.

flimska, *f.* spott. **flimta**, *v.* (*að*) spotta.

flimtan, *f.* spotting (helst i rim).

flis, *f.* (*-ar*; *-ir*) flis, spik. **flísast** (*að*?) flisast, verta upp i flisar.

fljóð, *n.* kvende, viv (poet.).

fljót, *n.* flot, fljoting; elv; vatn, tjørn.

fljóta, *v. st.* fljota, liggja paa vatnet; berga seg; renna (um vatn odl.); flauma; spreidast, verta fortald. **fljótendi**, *n.* (ein) fljot, flaa, kavll (paa garn).

fljót-gjorr, *a.* snarkomen, fljot (*flot*, Trondh.). **-leikr**, *m.* fljotleik, snarleik. **-liga**,

av. fljott, fort, snart. **-ligr**, *a.* fljot, snar til aa gjera framgang.

fljótr, *a.* fljot, snøgg, snar; *fljótt*, *av.* fljott, fust, med gleda.

fljótr, *m.* fljot, kavll (paa garn).

fljót-tøkr, *a.* snartøk, lettæm. **-virki** (og *fljótvirkt*) *f.* fljotleik, fart. **-virkr**, *a.* snar, rask (i arbeid).

fljúga, *v. st.* 1. fljuga (um fugl, vaapn, eld, ord off.). 2. fly (poet.).

fló, *f.* I. flo, lag.

fló, *f.* II. (*-ar*; *flær*) loppa; jfr. nyn. *marflo*.

flóa, *v.* I. (*óð* og *að*) flo, flauma, fløda utyver.

flóa, *v.* II. (*að*) fløa, verma.

flóarhamr, *m.* loppeham, loppeskpnad.

flóð, *n.* 1. flod (i havet). 2. flaum; storflod; straum. 3. vatn. **flóð**, *f.* = *flóð*, *n.* 1 og 2. **flóðarmál**, *n.* flodmaal. **flóðskítr**, *m.* eit slag and. Podiceps cornutus.

flog, *n.* I. flog, fart. 2. flog, bratt fjell.

flogall, *a.* skjot, svint, snøgg. **flogskjótr**, *a.* flogsnar.

flóí, *m.* floe, vid og grunn vatssamling; fjord.

flóka-fullr, *a.* flokut. **-hetta**, *f.* hetta av tov eller filt, tovhetta. **-olpa**, *f.* ermlaus kaapa av tov. **-stakkr**, *m.* stakk av tov.

-trippi, *n.* fole med ihoptøvt, floke haar.

flóki, *m.* I. floke, tove, dott.

flóki, *m.* II. flundra.

flókinn, *a.* floken, ihopflokt.

flokka-drátr, *m.* samanflokking til herferd. **-menn**, *m. pl.* menn som høyrer til flokkar. **flokkr**, *m.* 1. flokk (minst fem); hop, parti. 2. eit kvæde, flokk.

flokks-foringi, **-hofðingi**, *m.* færar for ein flokk eller eit parti. **-maðr**, *m.* ein som høyrer til ein flokk.

flokk-staðr, *m.* part av ein flokk. **-stjóri**, *m.* styrar, formann for ein flokk.

flokksvíg, *n.* draap, gjort av ein flokk eller i ein flokk.

flóna, *v.* (*að*) fløna, vermast. **flór**, *a.* flø, lyd, lunka.

flórfili, *n. pl.* fjøler i fjøsgolv.

flórin, *m.* florin (mynt); heiter ogso *flórena*.

flórr, *m.* 1. flor, golvet millom baaseraderne i eit fjøs. 2. flor, fjøs.

flosa, *f.* flosa, flerra, flis.

flosna, *v.* (*að*) 1. visna. 2. for *flotna*.

flosupeningr, *m.* liten pening.

flot, *n.* 1. flot, fljoting; *skip er á floti*, baaten ligg paa flot. 2. flot, feitt. **flota**, *v.* (*að*) flota, setja (*e-u*) paa vatnet. **flotaholmr**, *m.* øy som flyt, flot-øy; jfr. nyn. *flot-torv*, øy av torv som flyt.

flot-brúsi, *m.* skip, farty (poet.). **-fundinn**, *a.* funnen paa flot.

floti, *m.* flote (timberflote; skipsflote).

flotna, *v.* (*að*) flotna; brotna, flakna; syna seg.

flotnar, *m. pl.* sjøfolk; vikingar.

flotrennr, *a.* fløytt, farande for flote (um elv).

flóttabúinn, *a.* budd, reidug til aa fly-
-gjarn, *a.* huga paa flugt. **-grein**, *f.* slag flugt. **-maðr**, *m.* ein som flyr, røming, undanlaupar. **-rekstr**, *m.* det aa forfylgja flyande fiendar. **-elting**, elting, forfylgjing. **-stigr**, *m.* stig, veg som ein flyr paa, flugtarstig.

flótti, *m.* flugt, flying; ogso um deim som flyr: *reka flóttann*, reka, forfylgja ein flyande fiende. **flóttreka**, *v. st.* reka, driva paa flugt. **flótt skjarr**, *a.* modig (poet.).

flúð, *f.* flud, flatt skjer.

flug, *n.* 1. flog, fart; i denne tydning ogso *f.* 2. flug, flogberg. 3. = *flaugarskegg*.

fluga, *f.* 1. eitkv. som flyg, i *Sigrflugan*. 2. fluga. 3. lokkemat; *gína við flugu*, lata seg lokka.

fluga-bjarg, *n.* flogberg. **-fors**, *m.* flogbratt foss. **-hamarr**, *m.* flogbratt berghamar.

-straumur, *m.* ovstrid straum.

flug-dreki, *m.* flogdrake. **-dýr**, *n.* dyr med vengjor, flogdyr. **-liga**, *av.* snøgt.

flugnakyn, *n.* flugeslag. **flugormr**, *m.* orm med vengjor.

flugr, *m.* (*gen. flugar*) flugt, flying, flog.

flug-sjór, *m.* braadjup. **-skjótr**, **-snarr**, *a.* flogsnar. **-stigr**, *m.* veg, stig til aa fly paa.

-trauðr, *a.* traud til aa fly, modig (poet.).

flugumaðr, *m.* leigd og lokka løynmordar. **-mannligr**, *a.* som ser ut som ein leigd løynmordar.

flugvápn, *n.* skotvaapn.

flúr, *n.* 1. blom. 2. fint (engelsk) kveitemjøl. **flúr-brauð**, *n.* fint kveitebrød. **-hleifr**, *m.* leiv av fin kveite. **flúrr**, *m.* fint kveitebrød.

flutning, *f.* (og *flutningr*, *m.*) flutning, føring, fording, skyts; framførsla, tale; upphelde. **flutningarmaðr**, *m.* ein som fordar varor odl., føringsmann. **flutningaskip**, *n.* føringsbaat. **flutnings-hvalr**, *m.* kval som vert innslæpt eller baatsrodd. **-maðr**, *m.* talsmann.

flýðra, *f.* flundra.

flýgill, *m.* fljugegreida.

flýgja, *v.* (*flugði*) koma i egse. Eb. 63.

flýja, *v.* (*flýði* og *flúði*; *flýðr*, *flýðr* og *flúðr*) fly; røma fraa, fly fraa.

flyka, *f.* skrymt.

flykkjast, *v.* (*kt*) flykkjast, flokka seg ihop.

flysja, *v.* (*flusti*) flysja, riva av skalet; flengja.

flýta, *v.* (*tt*) flyta, skunda paa, driva paa (*e-u*); *flýta sér* (eller berre *flýta*) skunda seg. **flýti**, *f.* flýtir, *m.* fljotleik, snarleik.

flytja, *v.* (*flutti*) flytja, føra, forda, slæpa, baatsro; bera fram, segja fram; gjera (*flytja fornir*, ofra); livnæra, føda (fram).

Med part. *á*: *flytja e-t á e-n*, segja eitk. paa ein. *af*: *flytja af e-u*, segja utav, fortelja um eitk. *fram*: *flytja fram*, bera fram, segja fram; gjera, setja i verk; livnæra; *flytjast fram*, hjelpa seg fram.

flytjandi, *m.* talsmann.

flæma, *v.* (*mð*) driva burt; *flæmast*, fly, flakka um.

flæmingi, *m.* flamlending.

flæmingr, *m.* flying, flugt; sverd (poet.).

flæmska, *f.* flamsk maal. **flæmskr**, *a.* flamsk.

flærð, *f.* svik, fals.

flærða-félag, *n.* svikarlag. **-fullr**, *a.* svikfull. **-lauss**, *a.* sviklaus, ufalska.

flærðarhauss, **flærðari**, *m.* svikar, snytar.

flærðar-orð, *n.* falskt ord. **-pistill**, *m.* falskt brev. **-stafir**, *m. pl.* svik. **-qr**, *f.* falsk, svikfull pil.

flærð-borinn, *a.* som hev svikfulle foreldre. **-guð**, *m.* falsk gud. **-lausa**, *f.* svikløysa. **-lauss**, *a.* sviklaus, trufast.

flærðr, *a.* forfalska.

flærð-samligr, *a.* svikall; svikfull (*-liga*, *av*). **-samr**, *a.* sviksam, svikfull. **-vitni**, *n.* falsk vitnesburd.

flæða, *v.* (*dð*) flæða, flauma yver; *upers. flæðir*, det fløder (um sjøen).

flæðar-bakki, *m.* strandbakke, bratt fjøra. **-mál**, *n.* flodmaal (*flø(d)armaal*, Hard.). **-pyttr**, *m.* vatspytt i fjøra etter flodi. **-sker**, *n.* fløda, flud, skjær som er yverflødt i flodtid. **-urð**, *f.* urd nede ved strandi.

flæði-, sjaa *flæða*-.

flæðr (*flæð*) *f.* flod (i sjøen), flødan; fløde, flaum.

flæja, *v.* (*flóði* og *flæði*; *flóit* og *flæit*) = *flýja*.

flækjast, *v.* (*kt*) flækjast, flækja seg ihop; *flækjast fyrir e-n*, leggja seg i vegen for.

flær, *m.* varme.

flöggra, *v.* (*að*) flogra, flagsa.

flökkunarmaðr, *m.* vidfaring, flakkande mann.

flqkr, *n.* flakking. **flqkra**, *v.* (*að*) flakka umkring. **flqkran**, *f.* flakking. **flqkt**, *s.* flakking. **flqkta**, *v.* (*kt*) flagsa; flakka. **flqktan**, *f.* flakking, reking.

flqt, *f.* (*gen. flatar*) flot, flata.

fnasa, *v.* (*að*) fnæsa, frøsa. **fnasan**, *f.* frøsing.

fnauði, *m.* rædding, stakar.

fnjóskr, *m.* knjosk.

fnykr, *m.* illtev (= *knykr*).

fnýsa, **fnæsa**, *v.* (*st*) fnæsa, blaasa; jfr. ogso nyn. *fnysa*, snukka.

fóa, *f.* revtik.

fóarn, *n.* faanni, den tvifelte magevodven paa fuglen.

fóðr, *n.* 1. fór, føda. 2. fór (i ty). **fóðra**, *v.* (*að*) 1. fóra, gjeva føda. 2. fóra, setja fór i ty. 3. stinga inn (t. d. eit spjot).

fóðrlauss, *a.* fórlaus, utan føda.

fóguti (og *folguti*) *m.* 1. fut (= *sýslu-maðr*). 2. byfut (= *gjaldkeri*). 3. borgfut.

fok, *n.* fok, snøfok.

fokurr, *m.* pakke, knyte; jfr. nyn. *fugge*, *foggur*, pakke, tull odl. Tel. Ma. ofl.

fól, *n.* fol, narr, styving.

fola, *v.* (*að*) fola, fýla, faa fýl.

fólagjöld, *n.* *pl.* skadebot i tjuvesak.

fólað, *n.* fole, ung hest.

fóld, *f.* slett (um jordi, Edda); *Földin*, Kristianiafjorden.

fólðr, *m.* = *faldr*.

fóldvegr, *m.* jordi (Edda).

fólguti, *m.* sjaa *fóguti*.

fóli, *m.* fole, unghest.

fóli, *m.* I. uviting, narr.

fóli, *m.* II. burtgøymd ting; løynt tjuvegods.

folk, *n.* flokk (mest um folk, sjeldan um dyr); husfolk; hirdfolk; skyldfolk; folk, landslyd; menneskje (*pl.*).

folk-bardagi, *m.* slag millom flokkar.

-drótt, *f.* skare, flokk. **-land**, *n.* land der ei folkeætt (t. d. Trønder, Raumar) bur, folkland. **-naðra**, *f.* pil (poet.). **-orrosta**, *f.* slag millom flokkar.

folksjaðarr, *m.* hovding.

folk-skár, *a.* skadeleg for folk. **-stjóri**, *m.*

-valdi, *m.* styrar, hovding for ein flokk.

-vápn, *n.* vaapen som leiðingsfolket skulde hava. **-víg**, *n.* draap; stor-bardage, slag.

-vqrðr, *m.* hovding, fyrste.

fólska, *f.* daarskap, uvitingskap. **fólskr**, *a.* styven, uvitug. **fólskuferð**, *f.* styvi ferd, tullferd. **-mál**, *n.* **-orð**, *n.* styven, faavis tale. **-verk**, *n.* styvlegt, faavist verk. **fólsligr**, *a.* uvitug, styvleg (*-liga*, *av*).

fontr, sjaa *funtr*.

for-, *part.* skifter i sms. med *fyrir*; ord som ikkje stend under *for-*, kann ein finna under *fyrir*-.

for, *f.* før, plogfør; veit, renna.

fóra, *f.* herbunad.

forað, *n.* ukjøme, faarleg stad; avgrunn; udyr; jfr. *forraad* (Shl.); *gen. foraðs* stend framfor adj. og tyder daa øgjeleg, øvleg, t. d. *foraðs hár*. **foraðskapr**, *m.* faarskap, faarlegt tilstand. **foraðsveðr**, *n.* forvêr, faarlegt vêr.

for-átta, *f.* fyrebering, grunn. **-áttalaust**, *av.* grunnlaust. **-banna**, *v.* (*að*) forbjoda. **-beini**, *m.* beine, gjestmilda. **-bending**, *f.* fyrebod, fyreferd. **-berg**, *n.* hylla i eit berg. **-bergis**, *av.* ned etter fjellet. **-boð**, *n.* forbod; kyrkjelegt bann (det litle, motsett *bann*, det store bann). **-boða**, *v.* (*að*) forbjoda; bannsetja. **-boðan**, *f.* bannsetjing. **-brekkis**,

av. undan bakken, ned bakken. **-brekkr**, *a.* hall-lendt, som hallar. **-bæn**, *f.* faabøn, vaabøn, forbanning.

forða, *v. (að)* forða, flytja (*e-u* og *e-t*); hava seg burt med, berga; *forða e-m við e-u*, halda ein fraa eitk.; *forðast*, *v. r.* forða seg, hava seg undan, koma undan; kverva burt; agta seg for. **forði**, *m.* hjelp, bjerg.

fordjarfa, *v. (að)* 1. taka modet fraa ein. 2. forderva, spilla, tyna. **-djarfast**, *v. r.* 1. verta modlaus. 2. djervast, vaaga seg. **-drátt**, *m.* framdraging. **-drífa**, *v. (-dreif)* driva i naud. *fordrífast*, *v. r.* forkomast, koma i naud.

forðum, *av.* fordóm; *forðum daga*, i gamle dagar.

for-dykt, *a.* reidd, budd (eig. duklagð). **-dyri**, *n.* forstova; jfr. nyn. *fordør* um forstova, Ndm. Innh. **-dæða**, *f.* trolldom; trollmann, trollkjerring; jfr. nyn. *fordæda*, styggedom, Nhl. **-dæðumaðr**, *m.* trollmann. **-dæðuskapr**, *m.* trolldom, ting som vert bruka til trolldom; synd. **-dæðuverk**, *n.* nidingsverk.

for-dæma, *v. (mð)* fordæma. **-dæmi**, *n.* fordøming. **-dæmiliga**, *av.* fordømeleg. **-dæming**, *f.* fordøming.

forellar, **forellrar**, *m. pl.* forellri (og *foreldrri*) *n.* forfeder; fyremann (t. d. i embætte). **forellrismaðr**, *m.* ein av forfederne.

for-faðir, *m.* forfader, ættfader, ein av forfederne; fyremann (t. d. i eit embætte). **-fagr**, *a.* ovfager, naudvæn. **-fall**, *n.* forfall, hinder; fyreheng. **-fallalaust**, *av.* utan loglegt forfall. **-falli**, *m.* fyreheng.

forfallsbrún, *f.* eit slag dökkilita ty til fyreheng, sjaa *brún*.

for-feðgin, *n. pl.* forfeder. **-fjöl**, *f.* fjöl paa framsida (av seng). **-flótti**, *m. 1.* flugt. 2. røming, landslaupar (som ogso vert kalla *forflóttamaðr*). **-flótti**, *a.* nøydd til aa fly. **-fríðr**, *a.* framifraa, ovgod. **-ganga**, *f.* fyregonga. **-gangr**, *m.* fyregonga, styring.

forgangs-kona, *f.* fyregangskvinna. **-maðr**, *m.* fyregangsmann; yvergangsmann.

for-garðr, *m.* forgard; *vera á forgorðum*, vera ute med, verta gýdelagð. **-gildi**, *n.* fyreord. **-gildra**, *f.* gildra, snara. **-gipt**, *f.*

betaling (i fyrevegen?). **-gísl**, *m.* gísl. **-gísla**, *v. (að)* gjeva til gísl.

forqngu-kona, *f.* fyregangskvende. **-maðr**, *m.* fyregangsmann. **-sveinn**, *m.* ung fyregangsmann.

for-haga, *v. (að)* misbruka; jfr. nyn. *forhaga*, spilla, gjera unyttig, N.Gbr. ofl. **-hagr**, *a.* mykje hag, haghendt. **-hleypi**, *n.* **-hleypismaðr**, *m.* ein som let seg telja til aa vera fyregangsmann i ei vand sak. **-hrumr**, *a.* ovleg veik, avkome. **-hugaðr**, *a.* uttenkt i fyrevegen. **-hugsaðr**, *a.* fyretentkt. **-hugsan**, *f.* vilje, forset.

for-hús, *n.* forstova; vaapnhus. **-hyggjumaðr**, *m.* umbodsmann.

foringi, *m.* fyregangsmann, hovudmann.

forka, *v. (að)* skota, driva fram ein baat med *forkr*.

forkast, *n.* fôr (eig. det som ein kastar framfor buskapen). **-kaup**, *n.* forkaup, oppkaup. **-kirkja**, *f.* vaapnhus, kyrkjeinngang.

forkolfr, *m.* fêrar, formann.

forkr, *m.* fork, stav.

for-kuðr, *f. (gen. -kunmar)* hug, lyst; *forkunmar* framfor *a.* og *av.* tyder utifraa, *forkunmar góðr*, utifraa god (*forkudna go'e*. Shl). **-kunnarliga**, *av.* forkunnaleg, frami-fraa. **-kunnarorð**, *n.* framifraa (gildt) ord. **-kunni**, *f.* hug, lyst. **-kunni**, *a.* forkunn, forviten, huga. **-kunnigr**, *a.* fyrevis. Edd. M. **-kunnliga**, *av.* med hug; forkunna, frami-fraa (framfor *a.* og *av.*). **-kunnigr**, *a.* gild, kosteleg.

forlag, *n.* utlegg til upphelde, forlog; gifte; *forlog*, *pl.* forloga, lagnad. **forlaga**, *f.* utlegg til upphelde. **forlagseyrir**, *m.* pengar til upphelde (helst for umynduge); so stor middel at ein fær plikt til aa forsyta skyldfolk som er trengande.

forlát, **forláta**, **forleggja**, sjaa *fyrirlát*, osfr.

for-leiga, *f.* leiga for jord (betala fyre-aat). **-leikr**, *m.* ofse, uppøsing. **-leistr**, *m.* forfetting. **-lendi**, *n.* forlende, flata millom sjøen og eit fjell. **-lenging**, *f.* lengting.

forfligr, *a.* ofsen, ofseleg, (*-liga*, *av.*). **for-lítill**, *a.* ørliten. **-lítligr**, *a.* vanvyrdeleg. **-lítning**, *f.* vanvyrðnad. **-ljótr**, *a.* fælt stygg. **-lýta**, *v. (tt)* lasta.

form, *n.* form, skap, maate; bilæte.
forma, *v.* (*að*) forma, skipa.

for-maðr, *m.* formann, stýrari; ættfader.
-mál, *n.* fortale, fyreord. **-máli**, *m.* tale, maalbering; ordlag; fyremæling; spaadom; skilord, avtale.

for-mannligr, *a.* formanns-, formannsleg.
-mannskapr, *m.* færarskap, stýring. **-manns-lauss**, *a.* formannslaus, utan stýrari. **-manns-stétt**, *f.* formannsstoda, formannsembætte.

formel, *m.* eit slag falk.

for-mennska, *f.* færarskap. **-mentr**, *a.* vel upplærd, godt uppseda.

formera, *v.* (*að*) forma, laga, stella til; maala.

formeran, *f.* forming.

for-merking, *f.* fyrebod, teikn, symbol.
-merkja, *v.* (*kt*) merka, verta var; jfr. nyn. *förmerkje*, Nfj. **-messa**, *f.* fyremessa (straks etter *óttusongr* um morgonon). **-mikill**, *a.* ovstor. **-móðir**, *f.* ættmoder. **-mæla**, *v.* (*lt*) tala av, skipa. **-mælandi**, **-mælari**, *m.* fyretalsmann. **-mæli**, *n.* tale, maalbering, innleiðing; ordlag; spaadom; fyrebøn.

forn, *a.* forn, gamall; gamaldags; heiden; *at fornu fari*, paa gamall vis.

íorn, *f.* forn, gaava; offer; brødet (*i* nattverden). **íorna**, *v.* (*að*) forna, gjeva, ofra. **íornaðr**, *m.* gaava; *at fornaði*, umfram, attaat.

for-nafn, *n.* pronomen; eit slag jumskriving for tingord. **-nám**, *n.* tak, feste; hjalt (paa sverd).

íornan, *f.* ofring.

íornar-blóð, *n.* offerblod. **-brauð**, *n.* offerbrød. **-hjóli**, *n.* (det runde) brødet *i* nattverds sakramentet? **-hleifr**, *m.* offerbrød. **-hönd**, *f.* gjevsmild hand.

íornari, *m.* ofrari.

íornar-kvikendi, *n.* offerdyr. **-lamb**, *n.* offerlamb. **-laust**, *av.* offerlaust, utan offer. **-songr**, *m.* offersong. **-uxi**, *m.* offerukse.

forneskja, *f.* forntidi; heidi tid; heiden-skap; trolldom.

forneskju-borg, *f.* gamall by. **-klæðabúnaðr**, *m.* gamaldags bunad. **-maðr**, *m.* heidning, trollmann.

forneykja, *v.* (*kt*) skada.

forn-íagaðr, **-íaguligr**, *a.* gamall. **-fróðr**,

a. trollkunnig, **-fróði**, *f.* gamall heidnesk visdom.

íorn-færa, *v.* (*rð*) ofra. **-færing**, *f.* ofring. **-færingarblóð**, *n.* offerblod. **-gíldr**, *a.* som galdt *i* gamle dagar, etter gamall kurs (1 mark *i* gjengeleg mynt = 1/3 mark reint sylv).

íornjósn, *f.* spæjing, njosning.

íorn-konungr, *m.* fornkonige, konige *i* eldegamall tid. **-kveðinn**, *a.* sagd *i* gamall tid, gamall. **-kvæði**, *n.* fornkvæde, kvæde fraa forntidi. **-lendi**, *n.* gamall (*dyrka*) jord. **-ligr**, *a.* gamalsleg; gamaldags. **-maðr**, *m.* mann *i* forntidi. **-mannliga**, *av.* etter forntidi *si* vis, etter gamaldags skikk. **-menni**, *n.* folk *i* forntidi. **-mæli**, *n.* gamalt ord. **-mæltr**, *a.* sagd *i* gamall tid, gamall. **-orðr**, *a.* som bannar mykje. **-ortr**, *a.* dikta *i* gamall tid. **-saga**, *f.* gamall saga. **-skald**, *n.* skald *i* forntidi. **-skræða**, *f.* gamall bok. **-spekingr**, *m.* vismann *i* forntidi. **-spjall**, *n.* fornsegn, forteljing fraa forntidi. **-spurðr**, *a.* vera *gjqrðr* fornspurðr *at e-u*, vera uspurd um eitk. **-songr**, *m.* gamall song. **-tíðendi**, *n.* *pl.* tilburdar *i* gamle dagar. **-troðinn**, *a.* upptrakka for lang tid sidan. **-vinr**, *m.* gamall ven. **-yrði**, *n.* ord fraa gamall tid. **-yrðislag**, *n.* eit slag versemaal.

for-næmi, *n.* forgriping paa annan manns ting. **-prisaðr**, *a.* som hev fyremunen. **-prisan**, *f.* pris, fyremun. **-príss**, *m.* pris, yvermun; den fremste, blomen.

íorr, *a.* fors, ofsen.

íorr-ráð, *n.* 1. magt, raaddom, raaddag (*yver*); vera *á e-s forráði*, ljota retta seg etter ein. 2. svik. **-ráða**, *v.* (*réd*) forraada, svika. **-ráðamaðr**, *m.* stýrari, formann. **-ráðandi**, *m.* stýrari.

íorráðs-goðorð, *n.* godord med full styremagt. **-kona**, *f.* husmór. **-maðr**, *m.* stýrari, formann; taksternann (for varor).

íorr-rennari, *m.* fyrelaupar. **-ríkr**, *a.* mykje megtug. **-ræðamaðr** (og *íorræðis-maðr*) *m.* formann; verja; fyrestandar. **-ræði**, *n.* raaddom; rett; bod; *leita sér íorræða*, gifta seg. **-ræða**, *f.* fortale.

íors (og *íorz*) *n.* ofse, det aa vera fors eller ofsen.

fors (og *foss*) *m.* foss. **forsa**, *v.* (*að*) verta uppøst.

forsagnar-fullr, *a.* full av spaadom. **-laust**, *av.* utan uppsogn. **-vitni**, *n.* vitne paa logleg uppsogn i odelssak.

for-sala, *f.* det aa avhenda jord med løysningsrett. **-samliga**, *av.* sameleg, med sømd. **-senda**, **-sending**, *f.* faarleg sendeferd.

forsfall, *n.* fossefall.

forsfullr, *a.* ofsen, framfus, braa.

forsjá (og *forsjó*) *f.* framsyn, forsyn; umsut, yvertilsyn; vilje.

forsjá-lauss, *a.* tankelaus, likesæl; hjelpe-laus. **-leysi**, *n.* likesæla; skøyteleysa. **-ligr**, *a.* forsjaaleg, var (*-liga*, *av.*).

forsjáll, *a.* forsjaaleg, var.

forsjámaðr, **forsjónarmaðr**, *m.* tilsyns-mann; verja; raadsmann.

for-skáli, *m.* forstova. **-skepti**, *n.* fram-enden paa skaft. **-skot**, *n.* forstova, gang; frest. **-skopp**, *n. pl.* ulukka.

forsligr, *a.* ofsen, ustyrleg (*-liga*, *av.*).

forsløgja, *v.* (*gð*) vanvyrda.

for-smá, *v.* (*að*) forsmaa, hæda, van-vyrda. **-smán**, *f.* hæding, vanvyrdnad. **-smánarlaust**, *av.* utan vanvyrding.

for-smiðr, *m.* meister, arbeidsformann. **-spá**, *f.* spaanad, spaadom. **-spár**, *a.* fram-synt, spaavis. **-spell**, *n.* øgjelegt tap.

-sprakari, *m.* fyretalsmann, ordferar. **-staða**, *f.* motstand (logleg ell. ulogleg); verja; hjelp. **-standa**, *v. st.* (*stöð*) forstanda, skyna.

for-stjóralauss, *a.* formannslaus. **-stjóri**, *m.* formann, styrar. **-stjórn**, *f.* styring. **-stjórnarmaðr**, *m.* formann.

for-stöð, *f.* motstand, verja. **-stofa**, *f.* forstova. **-streymis**, *av.* med straumen. **-stóðumaðr**, *m.* verjar, forsvarar. **-svaranliga**, *av.* med rette.

for-sveit, *f.* hop, flokk. **-sýn**, *f.* syn, varsl, foreign. **-sýnn**, *a.* framsynt; synsk. **-sæti**, *n.* forsete, langkrakk. **-sæla**, *f.* for-sæla, ein stad som der er skugge. **-sogn**, *f.* fyresegn; forteljing; skipnad; uppsogn, uppsegjing; spaadom.

forsqlu-jqrð, *f.* jord som er avhend med løysningsrett. **-máli**, *m.* semja, kontrakt um aa avhenda jord med løysningsrett.

for-taka, *v. st.* leggja mot; *fortekit orð*,

motlegg, motsegn; heiter ogso *fortaksorð*, *n.* **-takseiðr**, *m.* eid paa eit motlegg.

for-tala, *f.* fyreteljing, fyretola. **-tapa**, *v.* (*að*) spilla, fortapa. **-tjald**, *n.* fyreheng; tjeldbud framanfor ei onnor tjeldbud. **-tölu-list**, *f.* fyreteljings-kunst. **-tölumeistari**, *m.* meister i fyreteljing. **-þénan**, *f.* fortanesta. **-þokka**, *v.* (*að*) vera leid aat (*fyrir*). **-þokki**, *m.* utokke, uvilje. **-þóttir**, *m.* **-þykkja**, *f.* misnøgje, mistykke. **-þykkja**, **-þykkjast**, *v.* (*-þótti*) mistekkjast; *forþykkir mér*, eg mislikar. **-urtir**, *f. pl.* fyrebering, grunn.

for-vaði, *m. vad*, vadstæd med ein hamar paa den eine sida. **-vé**, *n.* vanheilag stad, ukjæme. **-veði**, **-veðja**, **-veðjaðr**, *a.* forbroten, forfallen (um pant). **-vegr**, *m.* farveg. **-verandi**, *m.* formann. **-verari**, *m.* fyremann. **-verk**, *n.* arbeid, gardsarbeid; arbeidshjelp; för, høylod; *forverkum*, *av.* (eig. dat. pl.) smaamannsleg, smaaleg.

forverks-lítill, *a.* lite arbeidsfær. **-maðr**, *m.* gardsarbeidar; dugleg arbeidskar. **-tið**, *f.* arbeidstid.

for-viða, *a.* for veik, undermegtig. **-viðris**, **-vindis**, *av.* med vinden, undan vinden. **-virki**, *n.* arbeid. **-viss**, *a.* fyresynt, vis paa eitk. **-vist**, *f.* **-vista**, *f.* fyrestoda, til-syn. **-vitinn**, *a.* forviten, vitekjær. **-vitligr**, *a.* forvitneleg.

for-vitna, *v.* (*ar*) forvitnast, rækja etter; *mik forvitnar*, eg er forviten etter; *forvitnast* = *forvitna*. **-vitni**, *f.* og *n.* forvitna, vithug. **-vitnisferd**, *f.* forvitarreis, ferd til aa faa greida paa eitkvart. **-vitir**, **-vitri**, *a.* mykje vitug. **-vænn**, *a.* ovfager. **-vqrðr**, *m.* skilord, fyreord. **-yflast**, *v.* (*ld*) forøvast, draga seg undan (*e-s*). **-yftalaust**, *av.* utan grunn. **-ynja**, *f.* forynja, foreign, varsl; fyrebod. **-yrkismaðr**, *m.* = *forverksmaðr*. **-ysta**, *f.* fyrestoda, tilsyn (= *forvista*).

fqrystu-geldingr, *m.* gjeldvær som ber bjølla. **-lauss**, *a.* verjelaus, forsyttelaus. **-sauðr**, *m.* bjøllsau.

forz, **forza**, **forzliga**, sjaa *fors* etc.

forøfast, *v.* (*fð*) forøvast (= *foryflast*).

fóst-bróðir, *m.* fosterbrór. **-bræðralag**, *n.* fostbrórskap, fostbrødelag.

fóstr, *n.* foster, fostring, uppaling; upphelde; fosterbarn. **fóstra**, *v.* (*að*) fostra;

taka til fosterbarn. **fóstra**, *f.* fostermór, (ogso matmór); fosterdotter; jfr. nyn. *barns-fostra*.

fóstr-dóttir, *f.* fosterdotter. **-faðir**, *m.* fosterfár.

fóstri, *m.* fosterfár; fosterson; fosterbrór; *fostrar*, *pl.* fosterfár og fosterson.

fóstr-jörð, *f.* -land, *n.* fedreland. **-laun**, *n. pl.* og *f.* lön, betaling for fostring eller upphelde. **-man**, *n.* træl som er fostra i huset. **-meistari**, *m.* uppsedar, lærar. **-móðir**, *f.* fostermór. **-mær**, *f.* fostergjenta. **-neyti**, *n.* fostbrórskap; dei som fostrar ein, fostrar-lag. **-sonr**, *m.* fosterson. **-systir**, *f.* fostersyster. **-systkin**, *n. pl.* fostersystkin, gut og gjenta som er uppfostra saman.

fóstrsystir, *f.* fostersyster (= *fóstrsystir*).

fóta-afl, *n.* styrke i fæterne. **-brík**, *f.* fotspenne (i seng). **-búnaðr**, *m.* fotbunad. **-burðr**, *m.* fotburd, fotskifte. **-festi**, *n.* fotfeste. **-fjöl**, *f.* fotspenne. **-gangr**, *m.* fotaburd, sparking, tramping. **-hlutr**, *m.* nêre luten av kroppen. **-klæði**, *n.* fot-tæpe. **-læti**, *n.* fotferd.

fótar-mein, *n.* fotmei, fotverk. **-sár**, *n.* fotsaar. **-stúfir**, *m.* fotstuv, fotstubb. **-verkr**, *m.* fotverk.

fóta-skinn, *n.* fot-tæpe av skinn. **-sótt**, *f.* sjukdom i fæterne. Harp. **-spyrning**, *f.* spenning. **-staða**, *f.* fotstoda, fotlag. **-stangan**, *f.* sparking. **-stapp**, *n.* -stappan, *f.* stapping med fæterne. **-traðkr**, *m.* trakk, fotfar. **-þili**, [*n.* fotspenne. **-þvátt**, *m.* fot-vask. **-verkr**, *m.* verk i fæterne, fotverk.

fót-band, *n.* band um fot. **-borð**, *n.* fotgavl, fotspenne, fotskór. **-brot**, *n.* brot paa foten, fotbrot. **-brotinn**, *a.* som hev ein broten fot. **-fara**, *v. st.* (*fór*) fara til fots, ganga. **-fiimr**, *a.* fotfim, snar paa foten. **-iljótr**, *a.* snarfött. **-ganga**, *v. st.* (*gék*) ganga, fara til fots. **-gonguherr**, *m.* her av fotfolk. **-gongulið**, *n.* mannskap, fylgje av fotfolk. **-gongumaðr**, *m.* fot-gangar.

fót-hár, *a.* høgött, langött. **-heil**, *a.* heilött, frisk i fæterne. **-hrumr**, *a.* romen, fotveik. **-hvatr**, *a.* fotfim, snøgg paa foten. **-hogg**, *n.* hogg i foten, hogg som tek av foten. **-hoggyva**, *v. st.* (*ljó*); *fóthoggyva e-n*,

hogga av foten paa ein. **-lágr**, *a.* laagött. **-lami**, *a.* lamen i foten, halt. **-langr**, *a.* langött. **-laug**, *f.* fotlaug. **-lauss**, *a.* fotlaus. **-leggr**, *m.* legg (millom kne og okla). **-liinr**, *a.* god aa ganga, slett (um veg). **-mál**, *n.* stig, fêt (maal); fotfeste. **-mikill**, *a.* stortött. **-mjúkr**, *a.* ledug, mjuk i fæterne. **-pallr**, *m.* fotskór, fotbenk; jfr. nyn. *fofpall* (Ross).

fótr, *m.* (*fótar*; *fætr*) 1. fot, fotblad; fot (laar, legg, fotblad); labb (paa dyr); *kunna fótum forráð*, kunna styra sin gang; *kasta fótum undir sik*, taka til fotanne; *leggja fót*, stána; *drepa fótum*, snaava, støyta burti med fæterne; *stíga fyrir fætr e-m*, spenna fæterne undan ein; *kominn af fótum fram*, utsliten, som det gjeng til atters med; *standa feigum fótum*, vera feig. 2. fot, underlag. 3. fot (lengdemaal).

fót-siðr, *a.* fotsid. **-skefill**, **-skemill**, *m.* fotskammel. **-skreif**, *n.* stig, fêt. **-skriða**, *f.* fotskreid, skriding (paa is). **-skqr**, *f.* fotskór, fotstig. **-spor**, *n.* fotspor; stig. **-stallr**, *m.* fot, stopul, fotstykke. **-stirðr**, *a.* stýrd i fæterne, stýrdött. **-stokka**, *v.* (*að*) setja stokk paa fæterne, stokka (ein fange). **-troð**, *n.* nedtrakking. **-troða**, *v. st.* (*træð*) trakka ned. **-veill**, *a.* fotveik. **-verkr**, *m.* fotverk. **-viðr**, *a.* vid nedantil.

fox, *n.* fusk.

frá (ogso *af frá*, *í frá*) *præp.* A. med dat. fraa, burt fraa (um stad og tid), etter (um tid); etter (um rekkja: *skip frá skipi*, skip etter skip); framum, yver; um (*segja frá e-u*, fortelja um eitkvart).

B. med gen. av eit personnamn: *koma frá konungs*, fraa kongen (eig. undermeint gard, hus eller dlkt.).

frá-beranligr, **-bærligr**, **-bærr**, *a.* framifraa, umfram (**-bærlíga**, **-bærliga**, *av.*). **-drátt**, *m.* fraadrag, mink. **-fall**, *n.* fraafall; daude; *í fráfalli sjóvarins*, paa utfallen sjø. **-ferð**, *f.* burtferd, avferd. **-færr**, *a.* = *frár*. **-færsla**, *f.* burtfærsla. **-ganga**, *f.* burtgang. **-gerð**, *f.* ovgerd, framifraa gjerd; *var þat at frágerðum*, det var framifraa; *frágerða* (*gen. pl.*) framfor subst. og adj. tyder: uvanleg, framifraa; *frágerða lið*, utvalt mannskap; *frágerða mikill*, ovleg stor.

frá-hald, *n.* fraahald, avhald. **-kall**, *n.* burtkalling.

frakka, *f.* eit slag spjot.

frakka-konungr, *m.* frankekonge. **frakkar**, *m. pl.* frankar, fransmenn.

Frakka-ríki, *n.* -veldi, *n.* Frankrike.

Frakk-land, *n.* landet aat frankarne. **-landsríki**, *n.* Frankrike. **-neskr**, *m.* frankisk, fransk.

frá-laga, *f.* fraaleggjng, undanrór (i sjóslag). **-lauss**, *a.* laus, fri.

frá-leikr, *m.* snöggleik, sprækleik. **-ligr**, *a.* snøgg, spræk (*-liga*, *av.*).

frálæti, *n.* umtale; *til frálætis*, til ein ordsauke, til aa tala um millom folk.

fram (ofte ogso *framm*) *av.* **1.** fram (um stad og tid). **2.** fram, til ende. **3.** fram, ut, tilsynes. **4.** fram, inn i landet (*skamt fram í dalnum*, eit lite stykke fram i dalen). **5.** burt, burte. **6.** attende i tidi. **7.** umfram. Merk: *fara fram*, verta fullgjort; *setja fram skipit*, faa skipet paa flot (ikkje paa land, som i nyn.).

frama, *v.* (*að*) fremda; gjera (med dat.); *hon var mjök framat* (fremmeleg).

framaferð, *f.* ærefull ferd. **framaleysi**, *n.* vanheider, skam.

framan, *av.* framan, framme, paa fram-sida; fram (um stad og tid); *at framan*, framme; *fyrir framan e-t*, framanfor eitk.

framandi, *a.* gjæv, høgsett.

framan-vátr, *a.* vaat framme. **-verðr**, *a.* som snur fram, fremre, fremst; *í framan-verðri fylkingu*, fremst i fylkingi.

frama-raun, *f.* mannroyne, traute.

framarla, **framarliga**, *av.* framarleg, langt fram, langt framme; mykje.

framarr, *av. komp.* (i *sup. framast*) lenger fram (um stad og tid); meir; *vera öllum framarr*, ganga yver alle; *því framarr*, so mykje meir; dessumfram. **framarra**, **framarr**, *av. komp.* (i *sup. framast*) meir.

frama-skortr, *m.* skort paa mod eller dug. **-verk**, *n.* mannsverk, fagna-verk.

fram-bodligr, *a.* som ein kann bjoda fram, bjodande. **-búð**, *f.* varigt gagn. **-burðarbók**, *f.* (eig. forteljingsbok) ei lang forteljing. **-burðarmaðr**, *m.* framføresmann, talsmann.

fram-burðr, *m.* framburd, framførsla, tale, maalbering. **-byggjar**, **-byggvar**, *m. pl.* mannskap i framstammen, stambuar. **-drát-tarsamr**, *m.* framfus. **-drátr**, *m.* framdraging; utdraging; upphelde. **-eggjan**, *f.* eggjng til aa ganga fram. **-fall**, *n.* det aa falla fram (aa gruve); framrenning, framströyming.

fram-farandi, *a.* døyande; forgjengeleg.

framíarar-embætti, *n.* siste prestelege tenesta, siste olje. **-tími**, *m.* daudestund, andlaat.

fram-farinn, *a.* avliden, daaen. **-ferð**, *f.* framferd (reis; verksemd; aatferd); vedgjerd; avferd; daude.

framferðar-dagr, *m.* døyande dag. **-hátr**, *m.* aatferd. **-maðr**, *m.* mann med framferd. **-tími**, *m.* daudestund, siste stund.

framferði, *n.* framferd, aatferd. **-ferðugr**, *a.* framferdig, tiltaksam.

fram-flutning, *f.* frambering, tale; ut-tale; upphelde, næring (heiter ogso *fram-flutningr*, *m.*). **-flytjari**, *m.* upphavsmann, skipar. **-fótr**, *m.* framfot. **-fúss**, *a.* framfus. **-færing**, *f.* yverføring. **-færing**, *a.* djerv, framlaupen. **-færni**, *f.* djervskap. **-færsla**, *f.* (eig. framførsla) upphelde, forsyting; *eiga framferslu e-s*, vera skyldig til aa for-syta ein.

framferslu-bolk, *m.* bolc i logi (Jous-bok) um forsytings-plikt. **-kerling**, *f.* kjer-ring som er paa forsyting hjaa ein. **-lauss**, *a.* forsyntelaus, hjelpelaus. **-maðr**, *m.* **1.** mann som er paa forsyting hjaa ein (Isl.). **2.** mann med forsytings-plikt (Isl.). **3.** forstandar i gildefest.

fram-fqr, *f.* framferd; daude. **-ganga**, *f.* **-gangr**, *m.* framgonga; framgang, lukka; djervskap. **-gangsvegr**, *m.* framhald (yverf.). **-genginn**, *a.* **1.** *verða framgengit*, faa fram-gang. **2.** avliden, daaen. **-gengr**, *a.* som fær framgang; sannröynd (um spaadom). **-girnd**, *f.* **-girni**, *f.* framhug; djervskap. **-gjarn**, *a.* framhuga, djerv; vandsam (*-liga*, *av.*). **-gqngumaðr**, *m.* djerv, modig mann.

fram-hald, *n.* framhald, framstemna. **-heit**, *n.* lovnad for framtidi. **-hleypi**, *n.* aagang, djervskap. **-hleypillgr**, **-hleypis-fullr**, *a.* framlaupen, framfus, djerv. **-hleypis-**

hugrenning, *f.* tankelaust hugskot. **-hlutr**, *m.* framlut, framdeil. **-hrapan**, *f.* fram-busing, rasing. **-hús**, *n.* forstova. **-hvass**, *a.* framsøkjen, djerv. **-hvqt**, *f.* eggjng.

-hófn, *f.* fullföring.
frami, *m.* mod; dug; frume, gagn, hjelp; æra.

fram-játan, *f.* lovnad; vedkjening av tru. **-kast**, *n.* framkast, laust paastand. **-kirkja**, *f.* midskip (i kyrkja). **-koma**, *f.* framkoma; fullföring, uppfylling. **-kominn**, *a.* avliden; nær dauden. **-krókar**, *m. pl.* fingrar (yverf.). *leggja í fr.*, krökja í, taka í. **-kvæma**, *v. (md)* hjelpta fram, fremda; *framkvæmast*, *v. n.* koma fram, verta sannröynd. **-kvæmd**, *f.* framkjömd, framkoma; fremding; uppfylling; dugleik.

framkvæmdar-lauss, *a.* unyttig, munlaus. **-leysi**, *n.* duglöysa. **-maðr**, *m.* drivande kar. **-mikill**, *a.* tiltaksam. **-samr**, *a.* dugande, framkjöm.

framkvæmr, *a.* framkjöm, som fær framgang eller vert av.

framkvæmd, *f.* = *framkvæmd*.

fram-lag, *n.* (eig. framlag) utreidsla, gaava. **-laga**, *f.* framleggjng (til sjeslag); utlegg. **-langt**, *av.* fraa fyrst til sist. **-leiðis**, *av.* framleides, lenger fram (um stad og tid). **-leistr**, *m.* forfötte (paa sko). **-leizla**, *f.* framleiding. **-liðandi**, *a.* forgjengeleg. **-liðinn**, *a.* avliden, daud. **-ligr**, *a.* framifraa, gripa (-līga, *av.*). **-lundaðr**, *a.* framhuga, modig. **-lútr**, *a.* framlutt, framhall; framhuga; tilhuga, tilvik (*til e-s* ell. *i e-t*). **-lyndr**, *a.* framhuga. **-lægi**, *n.* eitkvart som vert lagt fram.

frammi, *av.* framme; tilstadar; *vera frammi*, vera um seg; *hafa frammi*, *hafa í frammi*, leggja for dagen; *leggja e-t frammi*, koma fram med.

frammiastaða, *f.* tenesta, hjelp.

frammynt, *a.* frammynt. **framning**, *f.* gjerning, öving.

framr, *a.* (*komp.* *framari* og *fremri*; *sup.* *framastr* og *fremstr*) gjæv; djerv; *komp.* kann dessutan tyda: fremre; ytre, som er utar; tidlegare; seinare; meir, vidare.

fram-ráðr, *a.* djerv (poet.). **-rás**, *f.* framskriding, framgönga, gang. **-reið**, *f.*

framriding. **-reit**, *m.* fremste rad eller lina; jfr. *nyn.* *reit*; *á framreitum*, framifraa. **-réttng**, *f.* ofsing. **-ræði**, *n.* djervskap (poet.).

fram-saga, *f.* framsegjng. **-sagnarmaðr**, *m.* framsegjar. **-sala**, *f.* utgjevng. **-segjari**, *m.* framsegjar. **-setning**, *f.* utsetjng. **-settr**, *a.* som er i koma, spēleg, spēkeleg.

framsi, *m.* fyrstemann (poet.).

fram-skapan, *f.* umskaping. **-snoðinn**, *a.* framsnaud, fleinskalla. **-sókn**, *f.* framhaldng med ei sak. **-staða**, *f.* tenesta, hjelp. **-stafn**, *m.* framstamn. **-steypng**, *f.* uthelling. **-sýn**, **-sýni**, *f.* framsyn. **-sýniligr**, **-sýnn**, *a.* framsynt. **-sekni**, *f.* aagang, aakliv. Kgs. 67. **-sqgn**, *f.* framsegn, ordng.

framt, *av.* mykje, langt; *svá framt at*, so mykje at; so framt; *svá framt sem*, likso mykje som; so snart som.

fram-tal, *n.* teljng, rekng. **-tönn**, *f.* framtann. **-vegis**, **-vegs**, *av.* framveges (Hall), framleides; sidan. **-vísi**, *f.* fyrevit. **-viss**, *a.* framvis, fyrevis. **-ösing**, *f.* uppösing.

fránegygr, *a.* ormöygd, kvassöygd (sjaa *fránn*).

franka-konungr, *m.* = *frakkakonungr*.

frankis-maðr, *m.* fransmann. **-mál**, *n.* fransk maal. **-riddari**, *m.* fransk riddar.

frankneskr, *a.* fransk.

fránn, *a.* glimande, skinande; jfr. *nyn.* *fraanen*, raudleitt og holdig, Li. **fránn**, *m.* orm (poet.); jfr. *nyn.* *Fraanarormen* (N. folkev.) og *gulfráning*, orm med gule flekkjer.

Franz, *f.* Frankrike. **franzeis**, *m.* fransmann; fransk maal. **franzeisa**, *f.* fransk maal (ogso *franzeistunga*, *franziska*). **franzeisafolk**, *n.* fransmennerne.

frár, *a.* (*komp.* *frári*; *sup.* *frástr* og *frávastr*) frisk, spræk, snögg.

frá-saga, *f.* fraasoga, forteljng.

frásagnarverðr, *a.* verd aa tala um.

frá-skila, *a.* skild fraa (*e-u*). **-skiljanligr**, *a.* fraaskiljande. **-skilliga**, *av.* langt burte, forseggjöv. **-skilligr**, *a.* fraaskild. **-skilnaðr**, *m.* **-skilning**, *f.* fraaskilnad.

frá-sqgn, *f.* fraasegn, forteljng. **-sqguligr**, *a.* forteljande, forvitneleg.

frata, *v.* = *freta*.

frauð, *n.* fraud, froda, skum.

fírauðr, *m.* frosk (nyn. *frau*, Solør).
fírauki, *m.* frosk.

fírá-vera, *f.* -vist, *f.* fraavære, burtevera.

fíregaspjöll, *n. pl.* tidender, frettnader.

fíregn, *f.* frettnad. **fíregna**, *v. st.*, ogso *v. l.* (*nd* og *að*) frega, spyrja ein um eitkvart (*e-n e-s*); fregta, faa vita. **fíregviss**, *a.* fregsam, spurvis.

fíreista, *v.* (*að*) freista, próva; reyna.

fíreistan, *f.* freisting. **fíreistanareldr**, *m.* eld der ein vert freista, prøvd. **fíreistari**, *m.* freistar. **fíreisti**, **fíreisting**, *f.* freisting. **fíreistinn**, *a.* freisten, som gjerne vil freista. **fíreistn**, **fíreistnan**, *f.* freisting, **fíreistni**, *f.* freisting; freisting.

fíreistni-broddr, *m.* freistings-pil. **-staðr**, *m.* tilføre til aa freista. **-stormr**, *m.* storm av freisting.

fíreka, *f.* stridleik, hardleik; i *pl.* strenge paalegg.

fírekefllt, *perf. partic.* stridt gjort.

fíreki, *m.* ulv. **fírekja**, *f.* stridleik. **fírekligr**, *a.* streng, strid (*-liga*, *av.*).

fíreknótt, *a.* freknut, lyseflekkt.

fírekr, *a. l.* frek, graadig; *frekr til fjör-sins*, glad i livet. **2.** streng, strid.

fírelsa, *v.* (*st* og *að*; = *frjalsa*) gjeva fri; frelsa, berga; greida; heimla ein eitk. (*e-m e-t*).

fírelsan (og *frjalsan*) *f.* frelsing, frigjering, frelsa. **fírelsbörinn** (og *frjalsbörinn*) *a.* friboren. **fírelsi** (og *frjalsi*) *n.* fridom; fritaking for eitk. (*t. d.* skatt, arbeid odl.); serrett; fritt löyve. **fírelsing** (og *frjalsing*) *f.* frelsing, frigjeving, berging. **fírelsingi**, *m.* fri mann.

fírelsis-bréf, *n.* fribrev, brev paa ein serrett (ogso *frjalsisbréf*); jfr. nyn. *frelsebrev*, skøyta paa ein eighedom. **-dómr**, *m.* serrett. **-gjøf**, *f.* frigjeving (for ein træl). **-sigr**, *m.* fridoms-siger. **-öl**, *n.* gilde som den skulde halda, som vart frigjeven.

fíremd, *f.* æra, heider. **fíremdar-ferð**, *f.* ærefull ferd. **-verk**, *n.* ærefullt verk.

fíremi, *av.* framme; *svá fremi at*, so langt at; *svá fremi er* (eller *sem*), so snart som.

fíremja, *v.* (*framdi*) fremja, fremda; faa fram, gjera.

fíremri, *a. komp.* (i *sup.* *fremstr*) fremre, fremst; *fremst*, *av.* mest.

fírenja, *f.* ku (poet.).

fírenja, *v.* (*að*) belja, rauta.

fírer (og *frør*) *n.* frost. **fíremánaðr**, *m.* 2dre vettermaanad, fraa midten av november til midt i desember.

fíress, *m. l.* fross, katt (han av slaget).

2. björn; jfr. nyn. *fjellfross* = jarv.

fírest, *n.* frest; utsetjing; [†]*selja á frest*, (*paa borg*).

fíresta, *v.* (*að*) fresta, drygja med (*e-u*).

fírestan, *f.* fresting, avdrygsla.

fíreta, *v. st.* (ogso *v. l.* *að*) frata, prumpa (= *frata*). **fíretkarl**, *m.* stakar, duglöysa.

fíretr, *m.* fis, vind. **fírestertumát**, *n.* matt i skakkspel (ved dronningi?).

fírétt, *f. l.* fretting, spurning; *ganga til fréttar*, spyrja gudarne. **2.** frettnad; *sitja fyrir fréttum*, sitja og venta paa tidender.

fíréttá, *v.* (*tt*) fretta, spyrja (*e-s* eller *at e-u*),

fíréttinn, *a.* fretten, frettsam, forviten.

fíreyða, *v.* (*dd*) frøyda, skuma.

fíreygia, *f. l.* fru, fruva. **2.** Frøya.

fíreyjudagr, *m.* fredag.

fíreykja, *f.* skrymt.

Fíreyr, *m.* Frøy (guden), eig. herre.

fíreysgoði, *m.* Frøys-gode (prest). **fíreysgyðlingr**, *m.* ætting etter ein Frøys-gode.

fíri, *m.* elskar.

fíriá, *v.* (*að*) fria ein fraa eitk. (*e-n e-u*); *fria e-m*, gjeva ein fridom. **fírián**, *f.* fritaking; *veita fírián*, líva, spara.

fíriða, *v.* (*dd*) **1.** gjera frid, pryda. **2.** elska.

fíriða, *v.* (*að*) freda; *fíriðast við e-n*, semjast med eink. **fíriðan**, *f.* freding, livd.

fíriðar-band, *n.* fredsband. **-bréf**, *n.* freds-brev. **-brigði**, *n.* fredbrot. **-efling**, *f.* oppkveik, styrkjing ved ei kvild. **-fundr**, *m.* fredstemna. **-gerð**, *f.* fredgjerd, det aa gjera fred. **-grein**, *f.* grein, slag av fred. **-kolla**, *f.* fredkolla, fredsgjenta (ogso *fíriðkolla*). **-koss**, *m.* fredskyss. **-land**, *n.* fredland, der ein kann ferdast i fred (ogso *fíriðland*). **-maðr**, *m.* fredar mann, fredeleg mann, mann som liver i fred med ein. **-mark**, *n.* fredsmerke. **-skjöldr**, *m.* = *fírið-*

skjöldr. -stefna, *f.* fredstemna. -tákn, *n.* fredsteikn. -tími, *m.* fredstid.

fríð-benda, *v.* (*nd*) binda sverdet til slira med *fríðbønd*. -bøð, *n.* tilbod um fred. -bót, *f.* eitk. som er til bate for freden; *pl.* bøter, betala til aa sleppa fríð for fredsløysa. -brot, *n.* fredbrot. -brotsmáðr, *m.* fred-brjotar. -bønd, *n. pl.* band som fester sverdet til slira.

fríðendi, *n. pl.* gode ting; til *fríðenda*, til nytte.

fríð-gerð, *f.* fredgjerd, fredskipnad. -gerðarlögmal, *n.* semja, forlik. -gerðarsaga, *f.* saga um fredgjerd.

fríðgin, *n. pl.* foreldre og born.

fríð-gjafi, *m.* ein som gjev, hjelper til fred. -gjarn, *a.* fredhuga, fredsam. -gela, *f.* blide ord til aa skapa fred. -heilagr, *a.* som logi tryggjer fred, fredheilag, ukrenkjeleg. -helga, *v.* (*að*) gjera fredheilag, fredlysa, [fredhelga. -helgr, *f.* det aa vera fredheilag, fredhelg.

fríðill, *m.* elskar.

fríð-kastali, *m.* festning der det er fred. -kaup, *n.* det aa kaupa fred; bot som ein fredlaus kaupar seg fred med. -kolla, *f.* sjaa *fríðarkolla*.

fríðla (og *frilla*) [*f.* kvinna som vert elska; *frilla*.

fríð-land, *n.* sjaa *fríðarland*. -lauss, *a.* fredlaus, utlæg. -leggja, *v.* (*lagði*) gjera fred.

fríðleikr, *m.* fridleik, vænleik.

fríðleysi, *n.* ufred, uro. *fríðligr*, *a.* fredleg (*-liga*, *av.*).

fríðlu-barn, *n.* frillebarn. -borinn, *a.* fødd av ei frilla. -dóttir, *f.* frilledotter. -dótturdóttir, *f.* dotter til frilledotter. -dóttursonr, *m.* son til frilledotter. -lag, *n.* samlega med frilla. -lífi, *n.* -lífnáðr, *m.* frillelivnad. -maðr, *m.* mann som hev frilla. -móðir, *f.* ugift môr. -sonardóttir, *f.* dotter til ein frilleson. -sonr, *m.* frilleson. -tak, *n.* det aa taka seg frilla.

fríð-maðr, *m.* sjaa *fríðarmaðr*. -mál, *n.* fredsord; ogso *fríðmæli*. -mark, *n.* = *fríðar-mark*. -mælast, *v.* (*lt*) tala, tinga um fred med ein (*víð e-n*).

fríðr, *m.* (*gen.* -ar) fred; rettstrygd; kjærleik; venskap_v (Edda).

fríðr, *a.* 1. frid, væn. 2. gild, god, t. d. um betaling (helst fe og vadmaal). 3. kvik, livande; i *fríðu ok úfríðu*, i kvikt og ukvikt, i krøter og i varor. 4. fredleg, mest i neutr.; *fritt*, fredt, trygt.

fríð-sama, *v.* (*að*) freda, gjera fredsam; *fríðsamast*, *v. r.* verta fredsam. -samligr, -samr, *a.* fredsam, fredleg (*-liga*, *av.*). -semð, *f.* -semi, *f.* fredsemð, det aa vera fredsam. -skjöldr, *m.* kvit skjold til teikn paa fred, fredskjold. -slit, *n.* fredbrot (poet.). -spilli, *n.* fredspille, fredbrot, -staðr, *m.* stad som er fredhelga, fredstad. -stefna, *f.* fredstemna. -stóll, *m.* fredar stol; á *fríðstóli*, still, i fred. -sæla, *f.* fred og lukka, fred-sæla. -sæll, *a.* fredsæl, sæl ved fred. -ván, *f.* von til fred, freds von. -vænligr, -vænn, *a.* som gjev von um fred, fredleg.

Frigg (*gen.* -ggjar) *f.* Frigg (ei gudinna). *friggjarstjarna*, *f.* Venus-stjerna.

frilla, *frillu-*, sjaa *fríðla*, *fríðlu-*.

frísir, *m. pl.* (*akk. pl.* -i) frisar, frislandingar. *frískr*, *a.* frislandsk. *Fríslánd*, *n.* Frisland.

frjá, *v.* (*að*) elska.

frjá-aptann, *m.* fredagsaftan. -dagafasta, *f.* fredagsfasta. -dagr, *m.* fredag. -dagsaptann, *m.* fredagsaftan. -dagskveld, *n.* fredagskveld. -dagsnált, *f.* natt til fredag. -kveld, *n.* fredagskveld; ogso kvelden fyre fredag.

frjals, *a.* 1. fri; falla *frjals á jörð*, koma friboren til verdi; at *frjalsu*, *fritt*. 2. gjæv, gjev mild; jfr. *nyn. frels*, Voss.

frjalsa, *frjalsan* og fleire ord som byrjar med *frjals-*, er uppførde under *frels-*.

frjalsari, *m.* frelsar. *frjals-gefa*, -gjafa, *f.* frigjeve kvende som enno ikkje hev halde *frelsisql*. -gjafi, *m.* 1. frigjeven mann som enno ikkje hev halde *frelsisql*. 2. ein som gjev einkvar fri, herre. -leikr, *m.* 1. fridom. 2. gjævskap, gjev milda. -lendingr, *m.* skattfri bonde. -ligr, *a.* fri, ubunden (*-liga*, *av.*). -mannligr, *a.* som høver ein fri mann.

frjá-myrginn, *m.* fredagsmorgon. -nált, *f.* natt til fredag.

frjár, *a.* = *frjór*, *frær*. Stj. 76g.

frjó, *n.* (*dat. sing.* *frjóvi*) 1. = *fræ*. 2. grøða, kornavle. 3. avkjøme. *frjóa* (og *frjóva*). *v.* (*að*) gjera grossam.

frjóast, *v. r.* fræva seg, fræa seg, setja fræ, mogna; gjeva grøda (um jordi); øksla seg, aukast.

frjó-korn, *n.* = frækorn. **-laun**, *n. pl.* vederlag for saakorn. **-lauss**, *a.* frælaus. **-leikr**, *m.* grøda. **-ligr**, *a.* fræv, kjømd, som kann setja fræ.

frjór, *a.* (= frær) frøy, grorsam; barnkjømd; jfr. nyn. *frjo* (Aasen).

frjósa, *v. st.* frjosa (um vatn, plantor, folk o. a.); ofte upers. *fraus þá* (akk.) *um nætr* o: dei fraus um næterne.

frjó-samr, *a.* grorsam, grøderik. **-semð**, *f.* det aa vera grorsam eller barnkjømd.

fró, *f.* lindring, lette, hjelp. **fróa**, *v.* (að) hjelpan.

fróða, *f.* froða, skum.

fróðamæti? *n.* isstykke.

fróð-geðjaðr, **-hugaðr**, *a.* vis, vitug. **-leikr**, *m.* kunnskap; vitverdig hending; trolldom. **-leiksást**, *f.* vithug. **-leiksepli**, *n.* eplet paa kunnskapstreet. **-leiksmaðr**, *m.* vellærd, kunnig mann, helst i saga. **-leikstré**, *n.* kunnskaps-treet. **-ligr**, *a.* visleg, vitug (-liga, *av.*).

fróðr, *a.* frod, klok; kunnskapsrik, kunnig i saga; lærerik.

fró-færr, *a.* frisk, spræk; jfr. *frór* = *frár*.

frói, *m.* lindring, hjelp (= *fró*, *f.*)

fróleikr, *frór*, sjaa *fráleikr*, *frár*.

frón, *n.* land, jord (poet.). **frónband**, *n.* havet (poet.).

froskaifjöldi, *m.* ei mengd med frosk. **froskhleypa**, *v.* (*pt*) lata (hesten) tvispringa, vallhoppa (*m. dat. hesti*). **froskr**, *m.* frosk, lopp.

frost, *n.* frost.

Frosta, *f.* Frosta i Trøndelag. I sms. *Frostu*.

frosta, *v.* (að) frjosa, verta kald (= *frysta*). **frostavetr**, *m.* hard, kald vetter. **frostharðr**, *a.* herd i frost. Edd. M. **frostviðri**, *n.* frost-vær.

frotta, *v.* (að) frutta, setja frott, grina med lyft yverlippa.

frú, *f.* (og *frov*, og *frúva*, *frúa*, *frova*) fru, fruva, husfru; kona; fornøem (gift ell. ugift) kvinna; *vár frú* o: Maria møy.

fruktr, *m.* frukt, alda (ogso *fryktr*).

frum-, i sms. fyrst, opphavleg, fyrst fødd; jfr. nyn. *frum-*, *frums-* i *frumvyrter* (o: fyrste vyrtret) *frums fyl*, fyrste fyl, *frumsaugot* ofl.

frum-burðr, *m.* den fyrst fødde; fyrstefødselsrett. **-ferill**, *m.* ein som gjer si fyrste reis, nymøring. **-fórn**, *f.* offer av nyaaring, av fyrste grøda. **-gagn**, *n.* dei fyrste rettsmidel i eit søksmaal. **-getinn**, *a.* frums-, fyrst fødd. **-getnaðr**, **-getningr**, *m.* den fyrst fødde. **-gjqi**, *f.* den fyrste gaava. **-hending**, *f.* fyrste rimstaving i ei verserad. **-hlaup**, *n.* fyrste aatak eller yverfall paa saklaus mann. **-hlaupsmaðr**, *m.* (fyrste) yverfalls-mann. **-kveði**, *m.* (fyrste) opphavsmann. **-kviðr**, *m.* fyrste doms-utsegn (sjaa *kviðr*) i ei sak.

frumsarbrauð, *n.* brød av nyaaringen; jfr. nyn. *frumsekaka* um kaka av raamjolk.

frum-skapaðr, *a.* fyrst skapa. **-smíð**, *f.* fyrste arbeid. **-sqk**, *f.* fyrste, opphavlege sak. **-tign**, *f.* høgste vyrðnad, fyrerett. **-tigna**, *v.* (að) vyrda, æra høgst. **-váttr**, *m.* 1. opphavlegt vitne. 2. fyrste blodvitne (martyr). **-vaxinn**, **-vaxta**, *a.* frumvaksen, netttupp vaksen. **-verr**, *m.* fyrste egtemann eller elskar. **-vqxt**, *m.* nyaaring, fyrste grøda.

frygð, *f.* frygd, herlegdom. **frygðar-fullr**, **-samligr**, *a.* frygdefull, yndeleg, herleg.

frygirn, *f.* lastesykja. **frýja**, *v.* (*yð*) lasta, neisa, terga ein for eitk. (*e-m e-s*): klaga paa eitk. (*á e-t*); jfr. nyn. *frya*, *v.* terga, ogso klaga paa seg sjølv. **frýja**, **frýjan**, *f.* lasting, neising, klaga. **frýjulást**, *av.* ulasteleg. **frýju-orð**, **-yrði**, *n.* lastord.

frykta, *v.* lada, ferma (mnt).

fryktr, *m.* frukt, alda (= *fruktr*).

frýnligr, *a.* hyggjeleg, fjelg.

frysa, *v.* (*st*) fræsa (um hestar).

frysta, *v.* (*st*) frjosa, verta kald (eig. gjera kald).

fræ, *n.* (*dat. frævi*) fræ, frækorn; sæde (av dyr), skýr. **fræa**, *v.* (að) sjaa *fræva*.

frægð, *f.* frettnad, spurnad; frægð, æra, namnkunna.

frægðar-efni, *n.* det som ein fær frægð av. Æf. LXXVIII, 110. **-fullr**, *a.* ærerik,

namngjeten. **-íqr**, *f.* frægde-ferð, ærerið reis. **-lauss**, *a.* ærelaus. **-maðr**, *m.* frægdemann, namngjeten mann. **-mark**, *n.* merke paa frægd. **-samliqr**, *a.* rosverdig (*-liga*, *av.*). **-skot**, *n.* frægde-skot, gripa skot. **-verk**, *n.* frægde-verk, storverk. **-vísðómr**, *m.* vidgjeten visdom.

frægiligr, *a.* velgjeten, framifraa. **frægja**, *v.* (*gð*) gjera fræg, namngjeten. **frægr**, *a.* fræg, namnfræg, vidkjend.

fræ-korn, *n.* frækorn, saakorn. **-mælir**, *m.* ein mæle saakorn.

frænda-affli, *m.* frende-hjelp. **-balkr**, *m.* = *frændbalkr*. **-dauði**, *m.* frende-tap. **-dráp**, frende-draap. **-gengi**, *n.* frende-fylgje. **-gipta**, *f.* lukka som fylgjer ei ætt. **-lát**, *n.* frende-tap. **-lið**, *n.* = *frændlið*. **-róg**, *n.* strid millom frendar. **-skómm**, *f.* ættarskam. **-styrkr**, *m.* frende-hjelp. **-tjón**, *n.* frende-tap.

frænd-balkr, *m.* frende-flokk. **-barn**, *m.* barn som ein er skyld med. **-bót**, *f.* bot som ætti til draapsmannen betala ætti til den drepne, frendebot. **-drepari**, *m.* frendemordar. **-erifð**, *f.* arvgang, arvgangsklassa i logi (millom frendar). **-garðr**, *m.* gard ell. rad av frendar (poet.). **-göfugr**, *a.* ættstor, som hev gjæve skyldfolk. **-hagi**, *m.* bygd der ein hev skyldfolket sitt, heimbygd. **-holtr**, *a.* holl, god mot skyldfolk, frendekjær.

frændi, *m.* (*-a*; *frændr*) eig. ven (sjeldan); frende, skylding.

frænd-kona, *f.* frenka. **-lauss**, *a.* frendelaus. **-leif**, *f.* enkja etter frende. **-leifð**, *f.* arv etter frende. **-lið**, *n.* frende-flokk, skyldfolk. **-lingr**, **-maðr**, *m.* frende, skylding. **-margr**, *a.* rik paa frendar, ættrik. **-mær**, *f.* gjenta som ein er skyld med. **-rikr**, *a.* = *frændmargr*. **-rækinn**, *a.* vyrk for skyldfolket sitt, frendegod. **-samliqr**, *a.* kjærleg, som millom frendar (*-liga*, *av.*). **-semd**, **-semi**, *f.* frendskap, skyldskap; *telja frændsemi*, rekna ut skyldskapen.

frændsemi-lqgmál, *n.* skyldskaps-rett. **-spell**, *n.* blodskam, eig. skyldskaps-spille. **-tala**, *f.* utrekning av skyldskap.

frænd-skarð, *n.* frendetap. **-stórr**, *a.* ættstor, som hev gjæve frendar. **-sveinn**, *m.*

ung frende. **-sveit**, *f.* frende-flokk. **-víg**, *n.* frende-draap.

frær, *a.* grorsam (= *frjór*).

fræs, *f.* fræsing, blaasing.

fræva, *v.* (*að*) gjera grorsam (= *frjóa*); *frævast*, *v. r.* sjaa *frjóast*. **frævan** (og **frævun**) *f.* óksling, vokster. Rimb. (sjaa Fritzner: *frævón*).

frør, *n.* frost (= *frer*).

frœða, *v.* (*dd*) læra, læra upp. **frœðalaun**, *n.* lön for eit kvæde. Æf. LX, 7 v.l. **frœði**, *n.* og *f.* kunnskap (soge-kunnskap, kristendoms-kunnskap); tilbúrd, merkeleg hending; kvæde, song; trolldomssong; jfr. nyn. *frødevers*, tankevers, Sæt.

frœði-bók, *f.* lærd bok. **-fýsi**, *f.* vithug. **-maðr**, *m.* lærd, upplýst mann. **-nám**, **-næmi**, *n.* upplærnad.

frækiliga, *av.* frøke, modigt; jfr. nyn. *frøkleg*, stor og sterk, Hall. **frækinn** (ogso *frækni*) *a.* frøken, modig. **frækleikr**, *m.* mod.

frækni-leikr, *m.* mod. **-liqr**, *a.* modig aa sjaa til, djerv (*-liga*, *av.*).

fræsva, *v.* fjasa? Jfr. nyn. frasa = fjasa, Berg. (Ross).

fúð-flogi, *m.* mann som flyr si festarmey. **-ryskill** (og *fyðruskill*) *m.* marulk, Cottus scorpio; jfr. nyn. *forrosk* (marulk) Helg. **-ryttumát**, *n.* matt i skakkspel (ved dronningi).

fúgiarn, *a.* som vil lett rotna.

fugl (ogso *fogl*) *m.* fugl.

fugla-drit, *n.* fugledrit. **-fjöldi**, *m.* fjölde, mengd med fugl. **-kippa**, *f.* fuglekippe, fuglehonk. **-kjót**, *n.* fuglekjót. **-kyn**, *n.* fugleslag. Æf. **-lið**, *n.* fugleflokk.

fuglari, *m.* fuglefangar.

fugla-skeyti, *n.* skotvaapn til fugleveiðing. **-sqngr**, *m.* fuglesong. **-veiðr**, *f.* fugleveiðing.

fugl-berg, *n.* fugleberg. **-heilr**, *n.* fuglevarsl. **-heillamaðr**, *m.* tydar av fuglevarsl. **fugligr**, *a.* fuglevoren, fagle-

fugl-ofinn (*-vofinn*) *a.* innvoven med fuglebilæte. **-stapi**, *m.* fugleberg; jfr. nyn. *stabbe*, rundvore skjær med bratte sidor, Nordl. **-þúfa**, *f.* tuva med fuglereir. **-veiðr**, *f.* fugleveiðing. **-ver**, *n.* fuglever. **-verð**, *n.* fugleverde, fuglepris.

fúi, *m.* röt, rötning. **fúinn**, *a.* röten.
fúki, *m.* illtev; jfr. nyn. *fuk*, *m.* eim av mygla høyr, Ork.

? **fúl**, *f.* fulord, grove ord. Thom. 531³⁰
(skrive *full*).

fúlendi, *n.* røte, røten ting.

fulga, *f.* 1. opphelde, kosthald, kost-pengar; jfr. nyn. *folga* um kaar, føderaad. 2. føring, førleiga. 3. folga, tunt utbreidt lag av eitkvart slag, t. d. høyr.

fulgu-fall, *n.* tap paa kosthalds-pengar.

-fé, *n.* **-fénaðr**, *m.* fórnaut, fe som er burtsett paa fórn. **-kona**, *f.* kvende, burtsett til opphelde for betaling. **-maðr**, *m.* mann, burtsett til opphelde for betaling. **-máli**, *m.* semja um kosthald eller føring. **-naut**, *n.* fórnaut.

full i sms. tyder fullt, heilt, reint.

full, *n.* fyllt staup eller bikar.

fúll, *a.* røten, illtevjande (nyn. *ful*, Innh.); avstyggeleg; ufjelg, urein; skadd (ved gudsdóm), skyldig.

fulla, *av.* fulleleg.

full-afia, *a.* fullsterk. **-borða**, *a.* fullferdig; fullboren. **-býli**, *n.* full bjørg, nøgdi av det som trengt i eit hushald. **-djarfiliga**, *av.* fulldjervt, heilhuga. **-drengiligr**, *a.* heilt karsleg. **-drukkit**, *perf. partic.* full-drukke, nok drukke. **-dyrr**, *a.* full-dyr.

fúlleitr, *a.* stygg i andlitet.

full-elda, *a.* fullberga med eld. **-endi**, *n.* fullnad, nøgd. **-fengi**, *n.* (og *-fengr*, *m.*) fullfenge, nøgd. **-fengiligr**, *a.* fullgod. **-fjá**, **fjáðr**, *a.* rik nok. **-frægr**, *a.* namngjeten allstad. **-frøkn**, *a.* framifraa djerv, ramhuga. Didr. s. 155₅. **-fúss**, *a.* fullhuga. **-føra**, *v.* (rð) prova. **-gamall**, *a.* fullgamall, fullaldra. **-gera**, *v.* (rð) fullgjera; fullføra; fullnøgja; prova. **-gerð**, *f.* fullnøgjing. **-gerla**, **-gerliga** (og *-gerva*) *av.* fulleleg, heilt. **-gerr** (og *-gerðr*) *a.* fullgjord; fullvaksen. **-gildis-hlutr**, *m.* full lút. **-gildir**, *a.* med fullt verde, fullgild. **-gláðr**, *a.* retteleg glad. **-góðr**, *a.* fullgod. **-gæddr**, *a.* utreidd (med). Edda. **-heilagr**, *a.* heilag til fulls. **-hugaðr**, **-hugðr**, *a.* heilhuga, retteleg modig. **-hugi**, *m.* heilhuga kar. **-hyggja**, *v.* (*hugði*) elska med heile sin hug.

fúl-lífi, *n.* **-lífnaðr**, *m.* usedugskap, ulivnad. **-lífr**, *a.* usedug, utoen.

fulliga, *av.* fulleleg, til fullnad.

fúlligr, *a.* styggjeleg, fælsleg.

full-illa, *av.* full-ilt, ille nok. **-kátr**, *a.* retteleg glad og kipeu. **-kaupa**, *a.* som kau-pere nok. **-keyptr**, *a.* dyrkøypt. **-koma**, *v. st.* (? ogso i impf. *-komdi*) fullgjera, fullfylgja. **-koman**, *f.* fullføring. **-kominn**, *a.* fullkomen; fullbuen, fullvaksen. **-komleikr**, *m.* fullkomenskap. **-komliga**, *av.* fullkomleg, til fullnad. **-komna**, *v.* (að) fullføra. **-komnaðr**, *m.* fullføring. **-kosta**, *a.* fullgod (um gifta). **-kunnigr**, *a.* fullkunnig, velkjend. **-kvæma**, *v.* (md) fullenda. **-kvæmd**, *f.* fullending. **-kvæni**, *a.* godt gift. **-leiksa**, *a.* hava fullleiksa, hava fullt stræv. **-lengi**, *av.* lenge nok. **-líða**, *a.* fullskipa (med folk). **-mikill**, *a.* fullstor. **-mæli**, *n.* fullgild semja, fast avtale.

fullna, *v.* (að) fullna, fylla ut; fullenda. **fullnaðareidr**, *m.* eid som fullnøgjer. **fullnaðr**, *m.* fullnad, fullending; *halda til fullnaðar*, halda fram med ei sak, til aa faa full ærebot; *með fullnaði*, til fullnaðar, heilt upp, til fullnad.

full-nomsi, **-numi**, **-numinn**, *a.* full-lærd, fullkunnig. **-nøgja**, *v.* (gð) fullnøgja; *-nøggjast*, *v. r.* vera nok.

fullr, *a.* full; heil; fullgild.

fullr, *f.* hav (poet.).

full-ráða, *a.* fullraadd, fasthuga. **-rétti**, *n.* fulle bøter som kvar mann etter sin *réttr* kann krevja; krenkjing, urett, som ein maa bota fulle bøter for (jfr. *halfrétti*, *n.*).

fullréttis-dómr, *m.* dom som gjev ein fulle bøter. **-eiðr**, *m.* = *tylftareidr*, *m.* **-orð**, *n.* skam-ord, ærekrenkjing som ein kann krevja fulle bøter for. **-skaði**, *m.* skade som ein kann krevja fulle bøter for. **-verk**, *n.* verk, gjerning som det er fulle bøter for.

full-reyndr, *a.* fullrøynd. **-ríkr**, *a.* fullrik. **-ríkuliga**, *av.* drust, flust. **-roskinn**, *a.* fullvaksen. **-rýninn**, *a.* fullfór til aa tyda runer, runekunnig. **-ræðasamr**, *a.* fulldugleg. **-ræði**, *n.* fullfenge, det som er fullnok. **-røskr**, *a.* fullfór. **-sannendi**, *n.* fullsanning. **-sannr**, *a.* heilt sann. **-sekta**, *v.* (að) faa ein dømd til høgste straff, gjera utlæg. **-skipaðr**, *a.* fullskipa, fullsett. **-skjótt**, *av.*

braasnart. **-skriða**, *a.* som er i full fart. **-snjallr**, *a.* ordhag nok. **-spakr**, *a.* retteleg vis. **-staðinn**, *a.* fullstaden, som hev stade lenge nok. **-sterkr**, *a.* fullsterk. **-stórr**, *a.* fullstor. Edd. M. **-svepta**, *a.* fullsøvd. **-sæla**, *f.* fullsæla, velsigning, rikdom. **-sæll**, *a.* velsigna med, rik paa (*at e-u*). **-sætti**, *n.* fullt forlik. **-sætiðr**, *a.* steindaud. **-sæfti**, *a.* fullsovd (*fullsofte*, Smn.). **-tíði**, **-tíðr**, *n.* fullvaksten. **-ting**, *n.* og *f.* **-tingi**, *n.* hjelp, studnad. **-tingja**, *v.* (*gd*) hjelpta, stydja (*e-n*); fremda, hjelpta fram (*e-t*). **-tingjari**, *m.* hjelpar. **-tingr**, *m.* (*gen.* *-tingjar*) = *fullting*, *n.* **-tingsmaðr** (og *-tingismaðr*) *m.* hjelpar. **-trúi**, *m.* fulltru mann, ven. **-týja**, *v.* (*yð*) gjeva full hjelp. **-þroskaðr**, *a.* fullstadd, fullvaksten. **-þurr**, *a.* fullturr, turr nok.

fulluliga, *av.* fulleleg, fullkomeleg.

full-vaxinn, **-vaxti**, *a.* fullvaksten. **-veðja**, *a.* fullgod i pengevegen. **-vegitt**, *partic.* strídt til ende. **-vel**, *a.* fullvel, til fulls. **-verksmaðr**, *m.* fulldugleg arbeidar. **-viljaðr**, *a.* fullhuga. **-virði**, *n.* fullt verðe. **-víss**, *a.* fullvis. **-vita**, *a.* fullvitug, med full samling.

íúlmennska, *f.* styggeferd, skarveferd.

íúlna, *v.* (*að*) rotna, tevja (*ille*). **íúlsliga**, *av.* styggleg, fælsleg. **íúlyrði**, *n.* stygge-snakk.

íúna, *v.* (*að*) rotna; tynast, setja livet til. **íúnan**, *f.* rotning.

íúndera, *v.* (*að*) skipa, grunnleggja.

íúnding (og *íúndning*) *f.* finning; paa-fund. **íúndingardagr**, *m.* finnings-dag.

íúndr, *m.* (*-ar*; *-ir*) finning; møte; samkoma (*t. d.* til strid, fred o. m.); *fara á íúnd e-s*, fara og finna ein. **íúndviss**, *a.* fundvis, hæv til aa finna.

íúni, *m.* 1. loge, eld. 2. hest (poet.).

íúnristir, *m.* guden Tor (poet.).

íúntur, *m.* funt, døypefunt.

íúra, **íúra**, *f.* fura (tre). *Pinus silvestris*.

íúrða, *v.* (*að*) furda, undrast; boda, varsla (*e-u*).

íúrða, *f.* varsl, fyreferd; furda, under, bisn; rædsla; *furðu* (*gen. sing.*) vert sett framfor adj. og adv. og tyder daa ovleg; *furðu góðr*, ovleg god.

íúrðan, *f.* furdning, undring. **íúrðulauss**,

a. som ikkje er aa furdast paa. **íúrðuligr**, *a.* furdeleg, underleg (*-liga*, *av.*).

íúrr, *m.* eld.

íúru-kvistr, *m.* furekvist. **-skógr**, *m.* fureskog. **-støng**, *f.* furestong.

íúsliga, *av.* fust, gjerne. **íúss**, *a.* 1. fus, huga paa (med *gen.* eller *til*). 2. ettertraadd, etterhuga.

íússa, *v.* (*að*) hava stygge til; *fússa við*, styggjast ved (poet.).

íússum, *interj.* fy.

íústann, *n.* eit slag ty av bomull. **íústans-kyrtill**, *m.* kjole av fustann.

íúgla, *v.* (*ld*) fanga fugl (*fugla*, Sæt.). **íúgli**, *n.* og *f.* **íúgling**, *f.* fugleveide, fuglefangang.

íúyl, *n.* fýl. **íúyla**, *f.* fýlja, ungmerr.

íúyla, *f.* illtev; styggdom; dugløysa, arming. Jfr. nyn. *fýla*, skamløysa; skrap.

íúydingr, *m.* eit slag fisk.

íúygd, *f.* fýlgd; fýlgje; studnad, hjelp.

íúygdar-hald, *n.* fýlgd, rett til aa halda væpna fýlgje. **-horn**, *n.* drykkjehorn (for vakti i kongshirdi). **-lauss**, *a.* som er utan fýlgje. **-lið**, *n.* flokk som fýlgjer ein hovding. **-maðr**, *m.* fýlgjesmann, serleg hjaa ein hovding. **-mannasveit**, *f.* flokk av fýlgjesmenn.

íúylgi, *n.* fýlgje, studnad; dømting, slutning.

íúylgi-kona, *f.* frilla. **-lag**, *n.* frillelivnad.

íúylginn, *a.* fýlgjesam; som driv paa, ikkje slepper ei sak. **íúylgisamr**, *a.* fýlgjesam.

íúylgis-kona, *f.* kvende i eit fýlgje, terna. **-maðr**, *m.* fýlgjesmann, mann i eit fýlgje.

-mærr, *f.* gjenta i eit fýlgje, terna.

íúylgia, *v.* (*gd*) fýlgja, fýlgja etter (*e-m*, sjeldan *e-n*); fýlgja, retta seg etter; fýlgja med, høyra til (*e-u*); driva paa med (*e-u*); stydja, hjelpta; gaa inn paa (*e-u*); sitja inne med (*e-u* og *e-t*); liva i frillelivnad med (*e-m* og *e-rri*).

Med part. *at*: *fýlgja at e-u*, fýlgja etter, skuva paa, driva paa med; *fýlgja e-u at*, hjelpta, stydja. *fram*: *fýlgja fram*, halda uppe.

íúylgia, *f.* 1. fýlgje, fýlgd; *barns fýlgja*, etterløysn. 2. fýlgja, fyreferd, vardyvle. 3. studnad, hjelp.

fylgjari, *m.* fylgjar.

fylgju-engill, *m.* engel som fylgjer og vernar ein, fylgje-engel. **-kona**, *f.* 1. fylgja, dis som fylgjer og vernar ein. 2. frilla. **-lag**, *n.* frillelivnad. **-samr**, *a.* fylgjesam.

fyłgsni (og *fyłskni*, *fyłsni*) *n.* löyne, goymestad.

fyłhross, *n.* fylmerr, fýltung merr.

fyling, *f.* eit slag fugl. Procellario glacialis.

fylja, *f.* fylja, merrafyl.

fyłki, *n.* (*gen. pl. fylkja* og *fyłkna*)

1. flokk (*fyłki eru 50*), helst ei herfylking. 2. fylke, landslut.

fyłking, *f.* her som er uppstelt til slag, fylking; her-avdeild som inneheld fleire *sveitir*; legion. **fyłkingar-armr**, *m.* arm, veng av ei fylking. **-broddr**, *m.* brodd, framende av ei fylking.

fyłkir, *m.* hovding.

fyłkis-kirkja, *f.* kyrkja som heile fylket, i Borgartinglag halve fylket og i Eidsivatinglag tridjeparten av fylket, hadde aa halda uppe, fylkeskyrkja. **-konungr**, *m.* konge yver eit fylke. **-maðr**, *m.* mann fraa eit fylke. **-prestr**, *m.* prest ved fylkeskyrkja. **-þing**, *n.* ting for heile fylket, fylkesting.

fyłkja, *v.* (*kt*) stella upp herfolket til slag, fylkja.

fylla, *v.* (*ld*) fylla, gjera full eller heil, fylla upp, fylla ut (*fylla e-t e-s* ell. *af e-u*, fylla noko med eitkvart); gjera fullgild; fullgjera (*fylla heit, tal*, gjera etter det som er lova, sagt); *fyllast*, *v. r.* verta fullgjord, fara fram.

fyłli (og *fyłlr*) *f.* fylla, fullnad, nøgd, mette; *eta fyłli sína*, faa sin mette.

fyłliliga, *av.* til fulls, fulleleg; jfr. *ufyłliligr*, *a.*

fylling, *f.* fylling, det aa fylla; fylling, innehal; fullnøgjing, fullending.

fyłmerr, *f.* fylmerr, fýltung merr.

fyłskni, *n.* fyłsn, *f.* fyłsni, *n.* = *fyłgsni*.

fyłuskapr, *m.* styggeferd, skarveferd

fyłvingr, *m.* 1. eit slag fisk (= *fyłdingr*).

2. *fyłvingar*, *pl.* neter (poet.).

fyndr, *m.* 1. fund, funnen ting; jfr. *nyn. fynd* (*fönn*) Ryf. 2. møte (= *fundr*) Didr. 92_g. Sjaa G. Tr. 48.

fyr, *præp.* sjaa *fyrir*. *fyr*-i sms. = *fyrir*.

fyrðar, *m. pl.* menner. **fyrðr**, *m.* mann fraa Firdafylke. D. N. II 280_g.

fyrir (ogso *fírir*, *fyri*, *fír*, *fyr*, *for*) *præp.* A. med dat. um ei stillstoda eller rørsla innanfor ein umkverv. 1. for, framanfor, i vegen for, utanfor; *úti fyrir húsinu*; *lá skip fyrir landi*. 2. for, i nærvære til eller av; *fyrir dróttni*, for Herren. 3. fyre, i fyrevegen for. 4. undan; *fyrir veðrinu*, undan vinden. 5. for, imot; *verja landit fyrir vikingum*. 6. for, ute for; *verða fyrir e-m*, verta ute for ein. 7. for, paa grunn av; *fyrir því*, for di, difor (ogso med akk.). 8. for, til bate, til vern eller til skade for; *standa fyrir e-m*, vera til forsvar for ein. 9. for, yver; *ráða fyrir e-u*. 10. for, um, med umsyn til; *mikill fyrir sér* (mykje for seg) dugande. 11. for, utan aa ansa (ogso m. akk.). 12. framfor, meir enn; *fyrir öllum ungum mönnum* (ogso m. akk.). 13. for — sidan; *fyrir löngu*, longo sidan.

B. med akk., helst um ei rørsla burtimot eit maal. 1. for, framanfor, i vegen for; *leggja sverði fyrir brjóst e-s*, stoyta sverdet i brjostet paa ein. 2. ut for, ut yver, ned etter, fram med; *för skip fyrir land*. 3. fram um. 4. for, fram til, fram aat. 5. for, paa grunn av; *fyrir þat*, for det, difor (ogso m. dat.). 6. for, yver; *setja e-n fyrir e-t*, setja ein yver (til aa styra) eitk. 7. for, til vern for; *fara vörn fyrir sök*, fara forsvaret for ei sak. 8. for, paa einkvar sine vegner. 9. for, trass i, utan aa ansa; *fyrir þá sök*, for den sak skuld, likevel (ogso m. dat.). 10. for, ved, paa (naar ein sver); *fyrir trú mína*. 11. for, til vederlag for, i betaling for, i staden for. 12. for, til; *eiga konung fyrir bónda*, hava ein konge til egtemann. 13. framfor, heller enn, meir enn; *fyrir alla hluti*, framfor alle ting (ogso m. dat.). 14. fyre, i tidi fyre; *fyrir dag*. 15. av (um det logiske subjekt i passiv; *Adam ok Eva váru sviðin fyrir orminn* (av ormen; ormen sveik A. og E.). 16. saman med *innan*, *austan*, *norðan* o.s.fr. med tydning: innanfor, austanfor, nordanfor.

fyrir, *av.* 1. framme, i vegen for; *er*

fyrir ván komit at, ein kann ikkje vona at (eig. det er kome von i vegen for at).
2. til stadar. **3.** fyre, i fyrevegen; *fyrir fram*, i fyrevegen.

fyrir-banna, *v.* (*að*) meinka, forbjoda ein eitk. (*e-m e-t*). **-benda**, *v.* (*nd*) varsla, boda. **-bending**, *f.* fyrebod, varsl. **-bera**, *v.* *st.* lata vera. **-birting**, *f.* boding, fyrelysing. **-bjóða**, *v.* *st.* forbjoda (*e-m e-t*). **-boða**, *v.* (*að*) boda, segja fyreaat. **-boðan**, *f.* fyrebod, varsl. **-boðning**, *f.* forbod. **-boðsmaðr**, *m.* gjest innboden fyreaat. **-bón**, *f.* vaaben, forbanning. **-búa**, *v.* *st.* fyrebu, laga til fyreaat. **-búnaðr**, **-búningr**, *m.* fyrebunad, tilstelling. **-burðr**, *m.* det som berst fyre ein, varsl, syn. **-bólva**, *v.* (*að*) forbanna. **-djarfa**, *v.* (*að*) **1.** vanvyrda. **2.** = *fordjarfa*; *fyrirdjarfast*, *v.* *r.* verta modlaus.

fyrir-drátrr, **-drífa**, **-dæma**, ofl. sjaa *for-drátrr* o.s.fr.

fyrir-dæmari, *m.* fordømar. **-dæmiligr**, *a.* fordømeleg. **-dæmingarstéttr**, *f.* fordomings-stand. **-fara**, *v.* *st.* tyna, spilla; *fyrirfarast*, *v.* *r.* forfarast; koma i avleidsla. **-farandi**, *m.* fyregangar. **-fari**, *m.* fyrefar, fyreferd, varsl. **-ferðr**, *m.* *pl.* forfeder. **-ferð**, *f.* fyreferd, ferd i fyrevegen. **-furða**, *f.* fyreferd, varsl. **-ganga**, *v.* *st.* **1.** syta for. **2.** forgangast. **3.** meinka, vera til hinder. **-ganga**, *f.* fyregonga, det aa ganga i fyrevegen eller fram fyre. **-gangari**, *m.* fyregangar, formann. **-gangsmáðr**, *m.* fyregangsmann. **-gefa**, *v.* *st.* gjeva til, forlata. **-gefning**, *f.* ettergjeving; tilgjeving, forlating. **-gefningarár**, *m.* jubelaar hjaa jodarne (eig. ettergjevingsaar). **-gera**, *v.* (*rð*) **1.** spilla, forspilla (*e-u*). **2.** forgjera (med trolldom). **-gleyma**, *v.* (*md*) gløyma (*e-u*); vanvyrda (*e-t*). **-gleyming**, *f.* gløyming; vanvyrdnad. **-heit**, *n.* lovnad. **-heita**, *v.* *st.* lova. **-heitsjórð**, *f.* **-heitsland**, *n.* landet som Herren lova jødefolket. **-hlyning**, *f.* fyreording, innleiding. **-huga**, *v.* (*að*) tenkja ut for ein (*e-m*) eitkvart (*e-t*) som han skal gjer. **-hugsa**, *v.* (*að*) tenkja ut. **-hugsan**, *f.* forset, ætling. **-hyggja**, *f.* **-hygsla**, *f.* umsut, forsyting. **-klæði**, *n.* fyreklæde. **-koma**, *v.* *st.* øydeleggja (*e-u*); *fyrirkominn*, forkomen, ille stadd. **-kona**, *f.* kona som gjeng fyre,

stend yver andre, gjævaste kona. **-konungr**, *m.* konge som stend yver andre kongar. **-kunna**, *v.* (*-kann*, *-kunna*, *-kunnat*) **1.** vanda, visa burt. **2.** vera misnøgd med (*e-u*). **3.** harmast paa ein for eitk. (*e-n e-s*). **-kveða**, *v.* *st.* segja nei til, forbjoda, meinka ein i eitk. (*e-m e-t*). **-lát**, *n.* forlating, tilgjeving. **-láta**, *v.* *st.* forlata, ganga fraa; gjeva (lata) fraa seg; lata vera; forlata, gjeva til; vægja, vika; forsøma. **-látning**, *f.* burtreis (fraa). **-látr**, *a.* etterlaaten, likesæl. **-látsamr**, *a.* etterlaaten, vægjen. **-leggja**, *v.* (*-lagði*) leggja tilside; leggja ned, vinna paa; *fyrirleggjast*, *v.* *r.* gjeva upp, verta modlaus. **-leitast**, *v.* *r.* (*að*) gifta seg. **-leitinn**, *a.* var, fyretenkt. **-leitni**, *f.* fyretanke. **-liggja**, *v.* *st.* liggja med; *fyrirliggja sér*, leggja seg burt (um kvende). **-lífta**, *v.* *st.* vanvyrda, ikkje vyrda. **-litligr**, *a.* vanvyrdeleg. **-litning**, *f.* vanvyrdnad. **-ljúga**, *v.* *st.* ljuga burt, forsverja (med dat.); ljuga paa eink. (med akk).

fyrir-máðr, *m.* fyremann; formann; hovding; den fremste mann; forfader. **-mannligr**, *a.* hovdingsleg, som hev hovdings svip. **-menni**, *n.* styring. **-merking**, *f.* sjaa *formrking*. **-merkja**, *v.* (*kt*) merkja ut i fyrevegen, vera eit teikn ell. bilæte paa. **-muna**, *v.* (*nd*) ovunda (*e-m e-s*). **-mæla**, *v.* (*lt*) mæla vondt yver (*e-u*); æreskjella; forbanna. **-mæta**, *v.* (*tt*) verta ute for (*e-u*).

fyrir-nefndr, *a.* fyrrnemnd. **-nema**, *v.* *st.* taka fraa ein eitk.; *fyrirnemast*, *v.* *r.* draga seg undan eitk. (*e-t*). **-ráðsmáðr**, *m.* styringsmann. **-rás**, *f.* fyregang. **-rásari**, **-rennari**, *m.* fyregangar, fyrelapar. **-rúm**, *n.* romet tett framfor lyftingen (paa skip); midrom (paa baat). **-rúmsmáðr**, *m.* mann i *fyrir-rúmi*. **-rægja**, *v.* (*gð*) skada ved røging eller baktale.

fyrir-sát, *f.* **-sátr**, *n.* det aa sitja paa lur, ettersæta. **-segja**, *v.* (*-sagði*) segja fyreaat, spaa. **-segjari**, *m.* spaamann. **-setning**, *f.* præposition, styreord. **-sjár**, *a.* forsjaaleg, fyretenkt. **-sjón**, *f.* syn, bisn, aabine. **-skaut**, *n.* fang, framstykke (paa kyrtel). **-skipa**, *v.* (*að*) skipa fyreaat. **-skipan**, *f.* fyreskipnad. **-skjóta**, *v.* *st.* spilla, forspilla. **-skyrta**, *f.* fyreklæde. **-smá**, *v.* (*áð*) for-

smaa, vanvyrda. -smáning, *f.* vanvyrdnad. -spá, *v.* (*áð*) spaa.

fyrir-staða, *f.* hjelp, forsvar. -standa, *v. st.* = *forstanda*.

fyrir-stela, *v. st.* forspilla ved stuld. -sverja, *v. st.* forsverja, avsverja. -sýn, *f.* evna til aa sjaa fyreaat, fyrevit. -sýndr, *a.* fyresynt. -sogn, *f.* = *forsogn*. -söngskápa, *f.* kaapa som vart bruka, medan præludiet vart sunge?

fyrir-taka, *v. st.* forgripa seg, forspilla ved sjelvtækt; bjoda av, neitta; forbjoda. -tala, *f.* fyretola, tilteljing. -tapa, *v.* (*áð*) forspilla, spilla. -tjald, *n.* fyreheng. -týna, *v. (nd)* fortýna, forkoma. -þykkja, *v.* (*-þótti*) mistekkjast. -varp, *n.* uppkast, demning. -vega, *v. st.* forspilla ved draap (*e-u*). -verða, *v. st.* 1. gjera til inkjes; fyrirverða sik, verta til inkjes. 2. verta til inkjes, forgangast. -verðast, *v. r.* ganga for det, verta til inkjes. -vinna, *v. st.*; *f. eið*, forspilla sin rett til aa gjera eid paa rett maate. -vinnast, *v. r.* láta fyrirvinnast, gjeva seg, gjeva upp. -virðast, *v. r.* (*rð*) vanvyrdast, vandast. -vissumark, *n.* merke som varslar eitk. -vist, *f.* fyrestoda, tilsyn. -vitand, *f.* fyrevitskap. -yrkjandi, *m.* arbeidar i annan manns stad. -ætla, *v.* (*áð*) ætla seg til, fastsetja fyreaat. -ætlan, *f.* ætling, avgjerd.

fyriskógr, *m.* fureskog.

fyr-kveða, -líta, ofl. sjaa fyrir-.

fyrnast, *v. r.* (*nd*) 1. fornast, verta gamall eller uteld, verta foraldra. 2. gløy-mast; *e-m* fyrnist *e-t*, ein gløymer eitk. fyrnd, *f.* 1. alderdom, elda; gamall tid; í fyrndinni, i gamle dagar; jfr. nyn. *fraa fyndeheimen*, fraa aralds tid, Sæt. 2. gamaldags vis. 3. avelda, forfall (ved alder).

fyrndarvegr, *m.* gamall veg, veg fraa gamall tid. fyrning, *f.* avelda, det aa verta gamall.

fyrnska, *f.* 1. alderdom, elda; gamall tid; *at fyrnsku*, fraa gamall tid. 2. heiden-skap, trolldom. 3. forfall paa grunn av alder, foraldring (præskription). fyrnskligr, *a.* avelda, gamall og skral. fyrnskuhátt, *m.* gamaldags vis.

fyrnuvitni, *n.* vitnesburd um tilstand i gamall tid.

fyrir, *av. komp.* (*sup. fyrst*) fyrir; heller; i *sup.* fyrst; i fyrstningi; fyrst í stað, straks; sem fyrst, so snart som raad er.

fyrri, *f.* fortid.

fyrradags, *av. á fyrradags*, i fyrredags, dagen fyre igaar.

fyrri, *a. komp.* (*sup. fyrstr*) fyrre, fremre; i *sup.* fyrst, fremst; í fyrri lagi, i tidlegaste laget; jólin fyrri en nú váru, fyrre joli, den joli som var fyre den siste; hinir fyrri menn, folk i gamle dagar.

fyrri, *av. fyrr*; heller; fyrri en = fyrr en, fyrr enn.

fyrreimeirr, *av. komp.* fyrr, fordom.

fyrrium, *av.* fyrr, fordom.

fyrsa, *v. (st)* fyssa, fossa.

fyrst, *av. sjaa fyrr.* fyrstr, *a.* sjaa fyrir.

fyrst, fyrsta, *f.* fyrstning; í fyrstunni eller í fyrstinni, i fyrstningi, fyrstundes.

fyrva, *v. (vð)* upers. fyrvir, det fjerar, sjøen fell.

fýsa, *v. (st)* gjera fus, stóra ein til eitk.; mik fýsir, eg fyser, eg hev hug; fýsast, *v. r.* hava hug til eitk. (*e-s, e-t*). fýsari, *m.* tilstørar, uppeggjar. fýsi, *f.* fysa, fysna, hug. fýsiligr, *a.* fyseleg, fysen, hyggjeleg (*-liga, av. inderleg* gjerne). fýsing, *f.* tilstøring, tilteljing. fýsn, fýst, *f.* fysna, hug.

fæð, *f.* 1. nauvleik, at det er lite av eitk. 2. graae, ublidskap; gera, kasta fæð á e-n, vera uvensleg aat ein; fæð er með þeim, det er graatt med deim.

fægilig, *a.* væn, tekk; jfr. nyn. *fægjeleg*, pynteleg, Tel. fægja, *v. (gð)* gjera rein; gjera blank, blenkja; jfr. nyn. *fægja seg*, pynta seg, Li.

fækka, *v. (áð)* gjera mindre eller færre, minka paa; fækkest með þeim, det vert graatt (uvenlegt) med deim.

fæla, *v. (ld)* gjera fælen, skræma; fælast, *v. r.* fælast, fæla. fæling, *f.* skræming. fælinn, *a.* fælen, rædd.

fær, *n.* sau; jfr. nyn. *faar*, lite ting (t. d. lamb).

færa, *v. (rð)* gjera mein, skada.

færeyingr, *m.* færøying. Færejar, *f. pl.* Færejarne. færeyskr, *a.* færøysk, Færøysk. fær-sauðarlamb, *n.* lamb. -sauður, *m.* sau.

fæta, *v.* (*tt*) *fæta um e-n*, faast med ein, hava eitk. med ein aa gjera.

fætka, *v.* (*að*) *fætka*, *v.* (*tt*) = *fækka*.

fæða, *v.* (*dd*) **1.** fæða upp, gjeva upphelde. **2.** fæða til verdi. *fæðast*, *v.* *r.* (*dd*) **1.** næra seg, liva. **2.** ^rkoma til verdi, verta fædd. **fæða**, *f.* **fæði**, *n.* fæða, upphelde. **fæðing**, *f.* fæðing, fædsl.

fæðingar-dagr, *m.* fædedag. **-staðr**, *m.* fædestad. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* fædetid.

fæðingi, **fæðingr**, *m.* ein som er innfædd, innfæding. **fæðir**, *m.* ei som fæder, mór (Edda).

fæðu-fang, *n.* mat (eig. matfang). **-tekja**, *f.* eting, njoting.

fægiligr, *a.* hugnadleg (= *fægiligr*).

fæla, *v.* (*ld* og *lt*) narra, daara; spotta, hæða.

færa, *v.* (*rð*) **1.** faa til aa fara, færa, flytja. **2.** færa, bera fram (t. d. ærend). **3.** brigða, brøyta, gjera um. **4.** umsetja fraa eit maal (*ór latínu*) til eit anna (*í norrænu*).

Med part. *á*: *færa fé á vetr*, setja paa fe til vetterfóring; *færa á e-n*, finna aat ein; *færa lög á e-u*, brigða logi um eitk. *at*: *færast e-t at*, halda paa med eitk. *fram*: *færa fram*, færa fram; fullfæra; setja ut; gjeva upphelde. *níðr*: *færa níðr*, saa. *til*: *færa e-t til e-s*, gjera eitk. til eitk. *undan*: *færast undan e-u*, reinska seg, gjera seg fri.

færavandr, *a.* = *færivandr*.

færd, *f.* ferd, føre (paa veg).

færi, *n.* **1.** tilføre, høve, aatgjenge; *vera í litlum færum til e-s*, vera lite før til eitk.; *ætla ek þat mitt færi*, det trur eg meg før til. **2.** føre, tarvende, ambod (t. d. vaapn, fiskesnøre).

færileysi, *n.* vanraad, skort paa midel.

færiligr, *a.* færlig, lagleg; færlig, frisk, Laxd. 63.

færing, *f.* færing, fording; umsetjing.

færisstaðr, *m.* tilføre, høve.

færi-vandr, *a.* vand um tilføre, nøgjen med aa velja tid og stad til ei gjerning. **-veðr**, *n.* godt ferdavêr.

færlleikr, *m.* færlleik, styrke; far, føre.

færr, *a.* før til aa fara; før, dugeleg til (*til e-s*); farande, framkjøm.

færsla, *f.* færsla, fording.

fættr, *a.* fætt; *vel fættr*, godt fætt, med gode fæter.

fæzla, *f.* fæða, upphelde. **fæzlu-fang**, *n.* matfang, næring. **-gogn**, *n.* *pl.* matfang, fædslefar. **-hús**, *n.* hus der ein fær aandeleg fæða, kyrkja. Kgs. 171. **-land** (skrive *fædloland*, N.G.L. III 158₂₀) *n.* fædeland. **-lauss**, *a.* matlaus. **-leysi**, *n.* matleysa.

fæður-arífr, *m.* færsarv. **-bani**, *m.* færs banemann. **-betrungr**, *m.* ein som er betre enn fær sin. **-bróðir**, *m.* færbroðr. **-bróður-baugr**, *m.* mannebot som fell til færbroðr. **-bróðursonr**, *m.* færbroðrs son. **-bætr**, *f.* *pl.* bøter for ein fær som er drepen. **-dauði**, *m.* ein færs daude. **-dráp**, *n.* fæder-draap. **-eríð**, *f.* færs-arv. **-fæðir**, *m.* færfær. **-flet**, *n.* færs hus. **-frændi**, *m.* frænde paa færsida. **-fæðurbaugr**, *m.* mannebot til færfær. **-garðr**, *m.* færsgard. **-gíold**, *n.* *pl.* bøter for ein fær som er drepen. **-hefnidir**, *f.* *pl.* hemn for ein fær som er drepen. **-hús**, *n.* færs hus. **-kyn**, *n.* færs-ætt. **-land**, *n.* færs-land, fædeland. **-lauss**, *a.* færs-lauss. **-legg**, *m.* færs-ætt. **-leif**, **-leifíð**, *f.* færs-arv. **-ligr**, *a.* fæder-leg, fæder-. **-móðir**, *f.* færmór. **-systir**, *f.* færsyster, fæster. **-tún**, *n.* færs-gard. **-verringr**, *m.* ein som er verre enn fær sin. **-ætt**, *f.* færs-ætt.

fækta, *v.* (*að*) fly.

fql, *f.* folga, tunt lag med snø.

fql-leitr, *a.* bleikleitt. **-litaðr**, *a.* bleiklita.

fqlna, *v.* (*að*) folna, bleikna; forfalla. **fqlnan**, *f.* folning, visning; *mink*. **fqlr**, *a.* bleik. **fqlskaðr**, *a.* lagd med falske, oskelagd. **fqlski**, *m.* falske, lett oska etter eitk. som er brent. **fqlvan**, *f.* folning, falming.

fqnn, *f.* (*gen. fannar*) fonn; snø.

fqr, *f.* (*farar*; *pl. farir* og *farar*) **1.** fôr, ferd, rørsla. **2.** flakking; tiggangang. **3.** flytjing. **4.** ferdalag, fylgje. **5.** i *pl.* aatferd. **6.** aatak, aatseknad. **7.** nedgang, nedfall. **8.** lagnad. **fqrla**, *v.* (*að*) orka, vinna; *fqrlost*, forfarast, ganga til atters; jfr. *nyn. farlast*, ganga for det, døy, Shl. **fqrnuðr**, *m.* eig. farnad, fording; *á sinn fqrnuð*, i sitt vald.

fqr-kona, *f.* farfyrkja, rekekjerring.

fqrull, *a.* vidforoll, flakkfus.

föru-maðr, *m.* farre, rekefant. **-mannligr**, *a.* som ser ut som ein rekefant, farrevoren. **-nauti**, **-nautr**, *m.* lagsmann, felage paa ei ferd. **-neyta**, *v.* (*tt*) fylgja (*e-n*). **-neyti**, *n.* farnöyte, ferdalag, fylgje. **-piltr**, *m.* fantegut. **föstu-aifrigð**, *n.* avbrigde eller brot paa fasta. **-afbrot**, *n.* avbrot eller brot paa fasta. **-bindandi**, *f.* avhald ved fasta. **-brot**, *n.* brot paa fasta, faste-brot. **-dagahald**, *n.* fastedags-hald. **-dagr**, *m.* 1. fastedag. 2. fre-

dag. **-dægr**, *n.* fastedag. **-gangr**, **-igangr**, **-inngangr**, *m.* inngang til fastetidi. **-klæði**, *n.* *pl.* klæde til bruk i fastetidi. **-kveld**, *n.* fredagskveld. **-matr**, *m.* mat som ein et i fastetidi, faste-mat. **-morginn**, *m.* fredagsmorgon. **-nótt**, *f.* natti fyre ein fastedag, torsdagsnatt. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* fastetid.

fösuill, *m.* elde, avkjøme; *fösuill gljúfra*, drake (poet.).

föxóttir, *a.* faksut, med faks.

G.

gá, *v.* (*áð*) gaa, leggja merke til, ansa (*e-s*); *gá sín*, sjaa seg fyre; *gá til e-s*.

gá, *v. st.* = *ganga*; *gást á o:* gaa mot kvarandre. Ark. X, 394.

gabb, *n.* gjøn, spott, moro. **gabba**, *v.* (*áð*) gjøna, gjera narr av.

gadd, *n.* = *gaddr* II, gald.

gadda, *v.* (*áð*) stikka, stinga igjenom (ogso yverf.).

gaddakylfa, *f.* klubba med piggar paa.

gaddan, *n.* eit slag hovudbunad (for kvende).

gaddhjalt, *n.* sverd-hjalt som endar i tvo piggar.

gaddr, *m.* I. gadd, pigg, odd; *var mjök í gadda slegit*, *at o:* det var mesta fastslege, *at.*

gaddr, *m.* II. gadd, gald, stad der snøen er nedtrødd.

gáði, *m.* spottar, spear.

gáfa, *f.* gaava.

gái, *m.* griff, eit slag fabeldyr (lat. *gavia*).

gafi, *m.* gavl, tvervegg, tversida; ende.

gaflak (og *gaflok*) *n.* eit slag lett kastespjot.

gafli-hlað, *n.* tvervegg. **-stokkr**, *m.* stokk i tverveggen. **-veggr**, *m.* tvervegg (= *gafli-hlað*).

gaga, *v.* (*áð*) hæda, gjera narr av.

gagarr, *m.* hund.

gaghals, *a.* gaghalsa, med attbøygð hals.

gagl, *n.* 1. liti gaas. 2. *gagl (f)* graa-gaas. Plac. 28 (Lex. poet.). 3. fugl (poet.).

gagl-bjartr, *a.* bjart, ljøs som eit *gagl*.

-viðr, *m.* fugle-skog (Edda; jfr. nyn. *gaglemyr*).

gagn, *n.* 1. gagn, nytte. 2. hjelp, gode, tilfang. 3. siger (i strid). 4. (helst i *pl.*) gogn, tarvende (husbunad, reisety o. m.). 5. (*pl.*) rettsmiddel, rettsprov og alt som er til hjelp for ein i ei rettssak; *halda gognum o:* halda rettsprov attende.

gagna, *v.* (*áð*) gagna, nytta (*e-m*); *gagnast*, *v. r.* vera til gagn.

gagnahald, *n.* det aa halda attende prov i ei sak. **gagn-audiðr**, *a.* lunneleg, rik paa tilfang.

-dagaping, *n.* sjaa *gangdagaping*.

-dagr, *m.* sjaa *gangdagr*. **-dyrt**, *a. n.* med dører (opningar) midt imot kvarandre, med hol tvert igjenom.

-fasta, *f.* friviljug eller serskilt paabodi fasta, helst i tidi fyre dei store høgtider.

-fleygr, *a.* gjennomfljugande, gjennomfarande.

-færiligr, *a.* 1. som kann fara igjenom. 2. som ein kann fara igjenom, gjennomfarande; ogso *-færr*, *a.* **-fgr**, *f.* motferd, møting.

-gerð, *f.* motgjerd.

-gert (og *-gjørt*) *a. n.;* á *gagngjört*, beint imot.

-gjald, *n.* ei motgaava som brudgomen gjev bruri til vederlag for heimanfylgja. **-holtr**, *a.* gjennom holl, heilt tru. **-hræddr**, *a.* gjennom rædd, livande rædd.

-kvöð, *f.* tilstemning av *búar* som i rettargang vert bruka mot motparten si kvöð, motstemning. -lauss, *a.* gagnlaus. -leið, *f.* -leiði, *n.* gjegnveg, beinleid. -mælandi, *m.* motmælar, motsegjar. -mæli, *n.* motmæle. -nefna, *f.* det at tvo partar vel seg kvar sin skilsmann til aa avgjera ei sak. -orðr, *a.* ordkvass; jfr. nyn. *gjejnordig*. -samlig, *a.* gagnleg, munsam. -samr, *a.* hjelpsam, velgjerdsam, gjæv. -semd, *f.* gagn; velgjerd. -sénn, *a.* gjenomsynleg. -skeytiligr, *a.* som ein kann skjota igjenom. -skorinn, *a.* gjenomskoren.

gagnsmaðr, *m.* gagns menneskje, hjelpsamtt menneskje.

gagn-smeygiligr, *a.* som ein kann smjuga gjenom. -smoginn, *a.* gjenomsmogen.

gagnsmunir, *m. pl.* gagnsting; hjelp.

gagn-staða, *f.* motstoda, motstand. -staðarilokkr, *m.* fiendflokk, motmanns-flokk.

-staðleikr, *m.* motsetning. -staðlig, *a.* som stend imot (*e-m*), motsett; ogso -stæðlig, *a.*

-staðr, *m.* motgang-stad (Stj. 163). -stigr, *m.* gjegnstig, beinstig. -stjölduflokk, *m.*

fiendflokk, motmannsflokk. -stjöldumaðr, *m.* motmann, fiende. -sær, *a.* gjenomsynleg.

-sqk, *f.* mot-söksmaal, mot-sak. -tak, *n.* motreim til aa festa kvidgjordi paa sál;

pl. -tök, um baæ reimarne, gyrdsla, sál-gjerd. -vart, *av.* midt imot, beint utfyre;

ogso gagnvert. -vegr, *m.* gjegnveg, beinveg. -verðuligr, *a.* motgangsamt; jfr. nyn. *gagnvali troll*, um ein som er arg og atall, Helg.

gagvíg, *a.* uvægjen i strid, strid.

gal, *n.* galing, hyling.

gala, *v. st.* 1. gala, skrika, yla.

2. syngja (helst trollord eller galder); ogso gala *e-m e-t*, med ord trolla, galdra eitk. paa ein. 3. = *gæla*, Sol. 26.

gálasamlig, *a.* kaat, vill; jfr. nyn. *gaale*, *m.* jaalut og framfust menne.

gálaskapr, *m.* kjæta, villskap.

gálauslig, *a.* gaalaus, vyrðlaus, uvarleg (*-liga*, *av.*).

gálauss, *a.* gaalaus, uvar.

gald, *n.* galdr, *m.* I. gald, stad der snøen er nedtrødd.

galdr, *m.* II. (*gen. galdrs*) 1. galing.

2. song, helst trolldomssong, galdresong; galder, trollskaþ; *galdrsfaðir* = Odin.

galdra-bók, *f.* trolldomsbok. -fjqlkyngi, *f.* galdre-trollskaþ, galdring. -fullr, *a.* full av galder. -hríð, *f.* galdre-rid, trolldoms-rid.

-karl, *m.* ein som kann galdra, trollkall. -kerling, *f.* -kind, *f.* -kona, *f.* galdre-kjerring, trollkjerring. -laust, *av.* utan galder. -ligr, *a.* galdre-, trolldoms-.

-list, *f.* galdrekunst. -maðr, *m.* ein som kann galdra, trollmann.

-meistari, *m.* galdremeister. -raumr, *m.* trollmann. -samlig, *a.* galdre-, troll-.

-skjóða, *f.* galdre-kjerring, trollkjerring. -smiðja, *f.* galdregreida, trolldomsgreida.

-smiðr, *m.* trollmann.

galdrtigr, *a.* trolldomsleg, galdre-.

galeið, *f.* (*nom. pl.* -ir og -r) galei, eit slag herskip.

galeiðaherr, *m.* galei-her.

gáleysi, *n.* gaaløysa, vyrðløysa, uvarsemd.

galgatré, *n.* tre som vert bruka til galge.

galgi, *m.* galge (i den eldste tid eit nedbøygð tre ell. stong som dei vipa upp brotsmannen i); ogso um krossen.

galg-nár, *m.* ein som fær dauden i galgen, galge-naae. -tré, *n.* (og -viðr, *m.*) tre som vert bruka til galge. -vegr, *m.* faarleg veg, eig. galgevegen (Edda).

gáligr, *a.* gaaig, merksam.

galinn, *a.* 1. forgjerd, trylt. 2. galen, ustyrlig, vill.

Galiza, *f.* Galicia i nordvest-Spania.

gall, *n.* gall; ogso bruka um beisk drykk.

gallalauss, *a.* lytelaus, lytefri.

gall-beiskr, *a.* beisk som gall. -blandinn, *a.* gall-blanda. -harðr, *a.* [steinhard.

galli, *m.* lyte, vangjerd; jfr. nyn.: „d'er galle i alle.“

gallr, *a.* = *gjallr*; jfr. nyn. *gall* i *gallskrika* o. fl.

gall-súra, *f.* syra (ædik) blanda med gall.

gallsúrr, *a.* gall-sur, beisk som gall.

galti, galtr, *m.* galt, galte, rone.

galverskr, *a.* galilæisk.

gamall, *a.* gamall; á *gamals aldri*, i sin

gamle alder. **gamalligr**, *a.* gamalsleg, gamalvoren.

gamal-mannsreða, *f.* gamalmannsreða. **-menni**, *n.* gamalmenne, gamalfolk. **-órar**, *f. pl.* gamalmanns-ørska, vódror. **-æra** og **-ærr**, *a.* ðr ell. vadren av alderdom.

gaman, *n.* gaman, moro, skjemt; hugnad; elskhug; samlega; *henda gaman at e-u*, hava moro av.

gaman-bragð, *n.* trøyskap, moro. **-kviðlingr**, *m.* liti gamanvisa. **-leikr**, *m.* gamanleik, moroleik. **-mál**, *n.* gamanræða, skjemtord. **-rúnar**, *f. pl.* gamanræða, morosam samtale. **-ræða**, *f.* morosam samræða. **-samliqr**, **-samr**, *a.* gamansam, morosam.

gamans-ferð, *f.* gamanferd; elskhugsferd, Edd. M. **-frásögn**, *f.* gamansegn. **-fundr**, *m.* gaman-møte. **-maðr**, *m.* morosam mann, lögjen kar.

gaman-vísa, *f.* gamanvisa. **-yrði**, *n. pl.* gamanord, morosam tale.

gamban-reiði, *f.* stor vreide. **-sumbl**, *n.* stort gjestebod. **-teinn**, *m.* troll-tein, trollstav.

gambr, *m.* (*gen. -rs*) eit slag stor fugl, grip eller struss; jfr. nyn. *gamber* og „fuglen dam“ 1 segner, og mn. *gambrskló* og nyn. *gamberhorn*.

gambra, *v.* (*að*) høgmoda seg, briska seg. **gamlaðr**, *a.* som hev gamlast, aldra.

gamli, *m.* gamling (Edda).

gammadyrr, *f. pl.* ðor paa ein gamme.

gammi, *m.* I. gamme, finnhytta (av jord).

gammi, *m.* II. tonerekkja i musiken (fransk *gamme*).

gammr, *m.* grip (ein fugl, = *gambr*?) ; ogso skipsnaamn **gamms-egg**, *n.* egg av grip. **-kló**, *f.* grip-klo.

gamna, *v.* (*að*) gama, moroa.

gan, *n.* gap, skrik, leven; jfr. nyn. *gan*, gap, svelg. **gana**, *v.* (*nd*) 1. opna seg, gina. 2. glefsa, glupa etter. 3. gana, gapa, glana.

gandr, *m.* 1. kjæpp som trollkjerringar bruka til trollskap (jfr. nyn. *gand*, pinne). 2. gand, trollskap. **gand-reið**, *f.* riding paa trollkjæpp, gandferd. **-rekr**, *m.* paatrolla storm (poet.); jfr. nyn. *gandaftaga*. **-vík**, *f.* Kvitehavet (*Trollebotn*, N. Folkev.).

ganga, *v. st.* A. 1. ganga; *ganga túna*,

ganga til garden (Edda); ganga e-m til handa (á hond), ganga ein til handa; *ganga e-n á bak*, trengja, driva ein att aa bak; *þótti konungi at visu ganga*, det syntest verta utvilsamt for kongen; *ganga hræddr*, vera rædd (jfr. nyn. *ganga frikar*); *gangandi fe* = *kvikti fé*. 2. vera paa ferd; *gestr gangandi*. 3. bera, føra fram (rettsmidel, vitne); *láta ganga e-t*, segja fram, ogso: driva paa med. 4. ganga, hava framgang, lukkast; *ganga e-m e-n veg*. 5. ganga, gjelda, vera i bruk. 6. veksa, gro til med (*e-u*); jfr. nyn. *attergjengen*. 7. lata, missa (*e-u*); *ganga blóði*, hava blodgang; *aflí genginn*, magtstolen, utan magt. 8. m. inf. ganga aa, gjeva seg til med aa. 9. *gengr e-u*, det gjeng, held ved, varer (= *e-t gengr*).

Med part á: *ganga á* 1. ganga innpaa; *aaganga*; taka paa. 2. ganga attpaa. 3. rina paa, bita paa. 4. m. inf. ganga iveg med, gjeva seg til aa. *af: ganga af* 1. ganga av; ganga burt fraa ell. ut ifraa. 2. lata av, slutta (jfr. nyn. *gaa av*, um kyr). 3. ganga av, falla av, verta atter; verta etter (som vinning) av (jfr. nyn. *avgang*). 4. verta fortald ell. sagd um; *saga gengr af e-m*. 5. *ganga af sér*, verta fraa seg, rasa; *e-t gengr svá mjök af sér at o*: det ber so reint av med eitk. at (jfr. nyn. *ganga av seg o*: enda). *aptr: ganga aptr*, ganga atter, venda attende; ganga umatt (um kaup). *at: ganga at* 1. ganga aat, ganga (laus) paa (*e-m*); *gengr at barni o*: det lid aat med barnet (vil snart døy). 2. ganga iveg med, gjeva seg til med (*e-u*). 3. taka ved (ein eigeedom). 4. ganga inn paa (eit tilbod). 5. ganga til, passa (um lykel). *eptir: ganga eptir*, ganga, fara etter, fylgja; verta sannrøynd; taka seg av. *fram: ganga fram* 1. ganga fram, hava framgang; veksa; verta fullferd. 2. døy. *fyrir: ganga fyrir* 1. ganga fyre (*e-m*); ganga fram for (*e-n*); hindra. 2. standa fyre, ganga i fyrenden ell. brodden for (*e-u*). 3. gjeva, bøygja seg for (*e-u*). 4. ganga, gjelda for, verta til (*e-t*). 5. ganga til grunns (jfr. nyn. *gaa for det*). *i gegn: ganga i gegn* 1. ganga, standa imot (*e-m*). 2. ganga ved, standa til (*e-u*). *há: ganga há*, ganga

fránum. *i*: *ganga í*, *ganga i*; koma upp; taka ved. *með*: *ganga með* **1.** *ganga með*, fylgja; liva með. **2.** *ganga ved*, standa til. **3.** taka seg av (*e-u*); *ganga með húsum* (o: *meðal húsa*). (*á*) *milli*: *ganga milli*, *ganga* ímillom nokre (*e-rra*, til aa semja eller eggja deim upp). (*i*) *móti*: *ganga móti* **1.** *ganga imot*; setja seg imot. **2.** *ganga ved*, standa til. *saman*: *ganga saman*, *ganga isaman*, gjeva seg i lag (i egteskap); koma i stand. *til*: *ganga til*, *ganga til*; taka ved; vera orsak til; *ganga e-m til*, faa ein til; *ganga til lands*, leggja under seg landet. *um*: *ganga um* **1.** *ganga um*, venda seg. **2.** taka seg av, syta for. **3.** vanagta, brjota (ogso *ganga umfram*); *ganga um með e-m*, umgangast med eink.; *þat er gengr um guma*, det som hender millom folk. *undan*: *ganga undan*, *ganga*, koma undan; draga seg undan, dragast undan, koma burt. *undir*: *ganga undir* **1.** *ganga under*, gjeva seg under (*e-n*). **2.** *ganga inn paa*, finna seg i (*e-t*). **3.** *ganga ved* (*e-t*). *upp*: *ganga upp* **1.** *ganga upp*, losna; stiga upp, veksa; *ganga av stad*. **2.** trjota, oydst; *ganga upp*, brenna. *út*: *ganga út*, *ganga ut*; *ganga ut or eiga aat ein*; upers. *gengr út*, det endar. *við*: *ganga við* **1.** *ganga med* (*e-t*). **2.** *ganga ved*, standa til (*e-u*, *e-t*). **3.** gjeva seg under, finna seg i (*e-u*). **4.** *ganga til*, henda. **5.** fremdast. Upers. *gengr við e-t*, det gjeng nær di, er nære ved det. *yfir*: *ganga yfir* (*e-t*). **1.** *ganga*, vinna yver; raada yver; renna yver. **2.** koma yver, raama. **3.** *ganga utanum*, setja til side.

B. gangast, v. r. **1.** *ganga*, lukkast; *e-m gengst vel*, *illa*; *láta e-t gangast*, finna seg i eitk. **2.** spillast, verta unyttig; *ills gengst þér aldri*, ulukka vil aldri sleppadeg. **3.** koma av lage, vendast, brigdast; *e-m gengst hugr við e-t*, han skifter hug, brigdest i hugen. Med part. *gangast á*, *ganga atppaa*, brjota. *gangast at*, *ganga imot*, taka paa kvarandre. *gangast við*, *ganga fram*, faa framgang, verta fullford; *ganga for seg*.

ganga, f. **1.** *gonga*, *gang*; *vera í gongu*, vera til fots; *taka á sik gongu*, taka til aa *ganga*; *vera í gongu með e-m*, vera i fylgje (ell. i samraad) med ein. **2.** *gang*, laup.

gangandi, m. *gangaude maun*, ferðamann.

gangari, m. **1.** *gangar*, hest. **2.** eit slag riding. **3.** gangklæde.

gangdaga-dagr, m. = *gangdagr*. **-helgr, f.** dei tri *gangdagar* nett fyre heilagtorsdag. **-þing, n.** den som vert halde i *gangðagavika*. **-vika, f.** den vika som gangdagarne og heilagtorsdagen fell i.

gangdagr (ogso skrive *gagndagr*) *m.* gangdag (kyrkjeleg processionsdag) **1.** 25de april, ogso kalla *gangdagr hinn eini, fyrri* ell. *litli*. **2.** maandag, tysdag og onsdag fyre heilagtorsdag, ogso kalla *gangdagar hinir síðari*.

gang-dyrr, a. sjaa *gagndyrrt*. **-fagr, a.** som hev fagert ganglag. **-fasta, f.** sjaa *gagnfasta*. **-færi, n.** gangføre, slikt føre at ein kann *ganga*. **-færr, a.** gangfør, før til aa *ganga*. **-lauss, a.** ufer til aa *ganga*. **-leri, m.** ferðamann (Sn. E.). **-lær, n.** laar (paa fugl). **-prúðr, a.** som hev fint ganglag.

gangr, m. **1.** *gang*, *gonga*, det aa *ganga*; *vera á gangi*, vera aa *gange*, paa ferð. **2.** fri gang; æra. **3.** *gang*, gjenge, framgang; paagang; *er svá á gang komit*, det hev kome so langt, at. **4.** kamar. **5.** land, urin.

gangrúm, n. gangrom, sval.

gangs-mörk, f. gjengeleg mork (pening). **-peningr, m.** gjengeleg pening, pengar. **-silfr, n.** gjengelege sylvpengar.

gang-stigr, m. gangstig. **-tamr, a.** tamd, van til aa *ganga*. **-tún, n.** kamar, „garden“. **-vari** (og *-veri*) *m.* gangar, hest. **-vera, f.** **-veri, m.** **-verir, m.** **-verja, f.** **-verjuklæði, n.** pl. gangverja, gangklæde.

ganimaðr, m. gapar.

gáningr, m. gaaning, det som ein likar. **gap, n.** **1.** gap. opning. **2.** gap, rop, skrik. **gapa, v.** (pt) **1.** *gapa*. **2.** *ropa*, skrika.

gaplyndi, n. slarve-hug. **gapripur, f.** pl. gaping, glaning. **gapsmaðr** (og *gapuxi*) *m.* gap, ein som fer med gap. **gapprosnir, m.** gap, galning.

gár, n. spott, lögje; jfr. nyn. *gaare* (styving) Helg.

garða-eign, f. gard-eign, eighedom av gardar. **-far, n.** gjerde-tilstand. **-höfn, f.**

eigedom av bygðardar. **-konungr**, *m.* kongen i Gardaríke. **Garðar**, *m. pl.* eig. faste borger ell. byar, som væringarne grunna i Russland; Russland. **Garða-riki** (og *garðaveldi*) *m.* ríket aat væringarne i Russland.

garðastefna, *f.* stemna, møte um gjerdehald.

garð-bót, *f.* boting, vøling paa gjerde. **-brjóti**, **-brjótr** (og *-brytill*) *m.* gard-brjotar, gjerdebrjotar. **-brot** (og *garðabrot*) *n.* gardbrot, gjerde-brjoting. **-búð**, *f.* handelsbud i bygðard. **-bætr**, *f. pl.* gjerdebøting og vryke til det.

garðekors, *s.* eit slag livstykke for kvende (mlat.: *garda cordium*).

garð-ióðr, *n.* fôr ifraa sjøelve garden. **-hlið**, *n.* gardsled, port inn til garden. **-hús**, *n.* kamar, avhus. **-hverfa**, *f.* inngjerdt jordstykke, gjerde.

gardian, *m.* forstandar for eit minoritell. graabrødre kloster.

garð-kaup, *n.* kaup, handel inne i ein bygðard. **-lag**, *n.* gjerde-leggjing. **-lagsönn**, *f.* önn med aa leggja gard ell. gjerde. **-lauss**, *a.* gjerdelaus. **-leiga** (og *garðaleiga*) *f.* gardleiga (i by).

garðr, *m.* 1. gard, gjerde; *verpa garði um*, setja (slaa) gjerde ikring; *innan garðs*, i innmark; *utan garðs*, i utmark. 2. mann-gard. 3. fiskegard til aa fanga fisk i elvarne. 4. gard, inngjerdt jordstykke, hage. 5. gard, tun; *ganga til garðs* ö: „ganga i garden“. 6. by med festning, borg. 7. gard paa landet. 8. gard, hus i byen. 9. eigedom, bu; *falla í e-s garð*, verta eins eigedom; *ganga í garð e-s*, forbrjota sin fridom og verta træl paa garden aat ein; *gera af garði*, gjera heiman, senda av garde. **garð-rúm**, *n.* gardsrom, tun. **-saurr**, *m.* saur og søpl fraa gardar i byen.

garðs-bóndi, *m.* gardeigar i byen. **-brot**, *n.* nedbrote gjerde? **-bætr**, *f. pl.* = *garðbætr*. **-efni**, *n.* gardvyrke, gjerdefang. **-endi**, *m.* gardsende, enden av eit gjerde. **garðseti**, *m.* enden av hesja i ein *heygarðr*. **garðs-folk**, *n.* gardsfolk, husfolk. **-hlið**, *n.* 1. led, opning i eit gjerde. 2. gardsled, port inn til ein gard. **-hliðsgazlumadr**, *m.* portnar, portvaktar. **-horn**, *n.* gard-snippa, snipp

av ein gard. **-húsreyja**, *f.* frua som eig gard i by. **garðskipti**, *n.* gjerdeskifting millom deim som hev aa gjerda. **garðskonungr**, *m.* keisaren i Miklegard. **-krókr**, *m.* krok paa eit gjerde. **-maðr**, *m.* 1. leigebuar i by. 2. bymann.

garðsmugall, *a.* som smyg gjerde (um ku). **garðsrust**, *f.* gardrust, leivningar etter nedfalle gjerde. **garð-staðr**, *m.* gardstad, gardstode, stad for eit gjerde. **-staurr**, *m.* gardstaur. **-sveinn** (*-synn*) *m.* hirdsvein, page (fransk garçon).

garðsverð, *n.* gardverde, det ein gard kostar.

garð-vinna, *f.* vinna, gardsarbeid. **-virki**, *n.* gardvyrke, gjerdefang. **-vqrðr**, *m.* gardvaktar; jfr. nyn. gardvord. **-önn**, *f.* gjerding, önn med aa gjerda.

gárfenginn, *a.* apefengen, spottsam, kaat

gargan, *n.* orm. (Sn. E.)

garland, *n.* diadem, eit slag lad ell. haarprya (mlat.).

garmr, *m.* hund (Edda); jfr. nyn. *garm* hjaa Ross.

garn, *n.* 1. garn, traad. 2. rennegarn, varp.

garpligr, *a.* mannsleg, djerv. **garmenni**, *n.* **garpr**, *m.* 1. urædd kar, hardhaus. 2. tyskar paa hansekontoret i Bergen. Jfr. nyn. *garp*, ein raa, skreýtande kar. **garpskapr**, *m.* djervskap.

garta, *v.* (*að*) skrapa (= *gortra*).

gárungr, *m.* kaating, galning.

gás, *f.* (*gásar*; *nom. pl. gæss*) 1. gaas. 2. fødsl-lem.

gásamr, *a.* gaaig, merksam, var.

gásaregg, *n.* gaase-egg.

gásbjúgr, *a.* ihopkrækt som ei gaas. Bós. 100₁₆.

gásemi, *f.* gaae, merksemd, varsemd.

gás-haukr, *m.* hønsehauk. Astur palumbarius. **-ístr**, *n.* gaasister. Harp.

Gaskún, *f.* Gascoigne (i Frankrike).

gassaglæpr, *m.* uvyrdsverk, som naar einkvar kastar etter ein og raakar ein annan.

gassi, *m.* framfusing, uviting, gase; jfr. nyn. *gasse*, ogso = haugetrøll, Sfj.

gásveidr, *f.* gaaseveiding.

gat, *n.* gat, hol.

gata, *f.* gota; gata; veg; gera (*skap*)
e-m gotu, lata ein springa speisslaupet (ei straff); leiða *e-n á gotu*, taka ein i einmæle; *alla gotu*; allveg, alltid; i alle maatar.

gáta, *f.* 1. gissing, grune; *ill gáta*, mis-tanke. 2. gaata.

gatnamót, *n.* gatemot, vegemot, vegeskil.

gátt, *f.* 1. gaatt, graup (dsk. fals) i dørkarmen; (i *pl.*) dør. 2. tre (poet. i um-skrivning av kvinna).

gáttartré, *n.* dørkinn, beitskida, dør-stolpe.

gaud, *f.* gau (*m.*), gøying; skjelling.
gaud-rífi, *f.* tilhug til aa skjella og hæda.
-yrði, *n.* styggesnakk.

gaukmánaðr, *m.* fyrste sumarmaanad (fraa midten av april til midten av mai).

gaukr, *m.* gauk. **gauksmessa**, *f.* gauks-messa (1ste mai). **gaukþjórr**, *m.* eit slag fugl = nyn. gaukskjør, Iynx torquilla?

gaul, *n.* gaul, hyl, yl. **gaula**, *v.* (að) gaula, hyla, yla. **gaulan**, *f.* gauling, tuting, hyling.

Gaulardalr, *m.* Gauldalen (Sud-Trøndelag). **gaulverjar**, *m. pl.* folk fraa Gauldalen. **gaulverskr**, *a.* gauldalsk.

gaum-gæfa, *v.* (fð) gauma, agta paa, bry seg um. **-gæið**, *f.* merksemd, aathug, umsut; ogso **gaumgæfi**, *n.* og *f.* **-gæiðarleysi**, *n.* gaumløysa, gaaløysa. **-gæfliga**, *av.* gaum-samt, umhugsamt.

gaumr, *m.* (og *gaum*, *f.*) gaum, merk-semd, agt; *gefa gaum (at) e-u.*

gaupa, *f.* gaupa. Lynx.

gaupn, *f.* gaupn (hol hand, luka; hand-fylling, neve); *sjá (horfa, líta, lúta) í gaup-nir sér*, halda henderne for augo; *hafa e-t í gaupnum*, hava eitkvart i si magt.

gaupnasýn, *f.* det aa halda henderne for augo.

gaupuskinn, *n.* gaupeskin.

gauragangr, *m.* gang, renn av raa folk.

gaurr, *m.* ufint menneskje, slamp.

gauta, *v.* (að) gauta, snakka. **gautan**, *f.* gauting, snakk.

Gautalog, *n. pl.* = *Gautland*. **gautar**, *m. pl.* 1. folk fraa *Gautland*. 2. gotar. **Gautelífr**, *f.* Gøtaelv. **Gautland**, *n.* Gøtaland.

gautr, *m.* namn paa Odin; mann (poet.).

gauzkr, *a.* gøtisk, som er fraa *Gautland*.

geð, *n.* 1. sans, vit; *vita til síns geðs*, vita til seg sjølv (Edda). 2. gjed, hug, sinn; *e-m er geð á*, ein hev gjed, hug paa. 3. gjeda (Dal.), fysna, kjøtsleg lyst.

gedda, *f.* 1. gjedda (Esox). 2. gjedd, smaatorsk.

geð-fastr, *a.* hugfast, stød, trufast.

-festi, *f.* stødleik i hugen, truskap. **-író**, *f.*

hugning, hugnad. **geðjaðr**, *a.* slik som ein

(*e-m*) likar; jfr. nyn. *gjedja*, lysta, Hard.

geðjast, *v. r.* (að) huga, lika; jfr. nyn.

gjed(j)a seg, kjæta seg.

geð-lauss, *a.* gjedalaus (Tel.), lauslaaten.

-leysi, *n.* ustødleik, lauslynde. **geðsligr**, *a.*

tægleg, tekkjeleg (jfr. nyn. *gjedsleg*). **geð-**

speki, *f.* klokskap. **-vinnr**, *a.* klyftig,

klok.

gefa, *v. st.* A. 1. gjeva (*e-m e-t*, ogso *e-n*

e-u); *gefa hesti*, gjeva hesten (sc. fôr); *gefa*

staðar, stâna, stansa; upers. *gefr e-m e-t*,

ein fær eitk.; *gefr byr*, det vert bær; *gef*

þeim vel, dei fekk god vind; *gefr e-m* (med

inf.), det er raad for ein til aa, ein kann;

e-m er e-t svá gefit, ein hev det so. 2. gjeva

til egte, gifta burt. 3. gjeva lov til, tillata,

skipa. 4. slaa, hella (vatn) paa.

Med part. *á*: *gefa á*, gjeva, driva paa.

af: *gefa af*, gjefa etter, gjeva avkall paa;

gefa sér lítið af e-u, gjeva seg lite um eitk.

= *gefa sér lítt at e-u* (jfr. nyn. *gjevast aat*,

Ndm.). *til*: *gefa e-t til e-s*, gjeva eitk. til

aa faa eitkvart; upers. *gefr til þess*, det

er raad, tilføre til det. *um*: *gefa sér um e-t*,

gjeva seg um, ansa. *upp*: *gefa upp*, gjeva

upp; gjeva fraa seg; halda upp med; for-

lata; tilgjeva, gjeva etter. *við*: *gefa e-t*

við e-u, gjeva noko (i betaling) for eitk.

yfir: *gefa e-m e-t yfir*, gjeva upp, avlata

eitk. til ein.

B. *gefast*, 1. *v. rec.* gjeva kvarandre,

(*gjevast*, Sæt. Tel.). 2. *v. r. a)* gjeva seg;

gefast e-m, gjeva seg yver aat ein. *b)* syna

seg, visa seg aa vera: *gefu sik vel, illa*;

svá gæfist ef eigi, so hadde det gjenge, um

ikkje. Med part. *upp*: *gefast upp*, gjevast

upp, gjeva seg (yver); *uppgesfinn*, uppgjeven,

yvergjeven. *við*: *gefast (gefa sik) við e-t*,

gjeva seg for eitk., krauna, kvida seg ved. *yfir*: *e-m gefst e-t yfir*, ein gjer gale i eitk

gefandi, *m.* gjevar, ein som gjev. **gefinn**,

a. (m. dat. ell. *fyrir*) gjeven til, glad i.

gefja, *f.* kastespjot.

Gefjon, *f.* namn paa ei av aasynjorne.

Gefn, *f.* 1. namn paa Frøya. 2. gjevar (poet.).

gefnaged, *n.* huglag, givnad, lynde.

gegn, *a.* 1. gjegn (Tel.), kvæm, lagleg.

2. gjegn, bein. 3. rettvis, skila.

gegn (og *gogn*, *i gegn*) 1. *præp.* m. dat. imot; midt fyre; i staden for; *gera i gegn e-m*, gjera utreidsla til aa taka imot ein. 2. *adv.* igjen, imot.

gegna, *v.* (*nd*) m. dat. 1. gjegna, møta, taka imot. 2. hava plikt ell. rett til, svara, greida. 3. falla saman med, høyra til, svara til; *hverju gegnir (um) þat*, kva tyder det. 4. gjegna, høva, vera lagleg for (*e-m*).

gegngerð, *f.* utreidsla til aa taka mot kongen naar han reiste ikring i bygderne; skatt som kom i staden for det.

gegniliga, *av.* høveleg. **gegning**, *f.* høve. **gegnligr**, *a.* kvæm, høveleg.

gegnt, *av.* 1. gjegnt, beint, radt. 2. (brukt som *præp.* m. dat.) aagjegnt (Sfj.), midt fyre, beint imot; ogso *yfir gegnt*.

gegnum (og *i gegnum*) 1. *præp.* m. akk. igjenom. 2. *av.* igjenom, fullt ut, heilt til enden.

geifla, *v.* (*að*) geivla, smaatyggja.

geiga, *v.* (*að*) geigra, ganga skeivt, skeiva; jfr. nyn. *geiga*, svinga. **geigan**, *f.* geigring, vingling.

geigr, *m.* skade. **geigr-ligr**, *a.* øgjeleg (poet.). **-skot**, *n.* skadeskot. **geigvænigr**, *a.* meinsleg, uheppeleg (*-liga*, *av.*).

geil, *f.* (*nom. pl. -ar*) 1. geil, gota, inn-gjerd veg (helst i *pl.*); *gera e-m geilar* = *gera e-m gøtu*. 2. geil (Hall.) gjota, trong dal. **geila-garðr**, *m.* gjerde frammed ei geil, gote-gard. **-garðshlið**, *n.* led i ein geile- eller gote-gard.

geiligr, *a.* fager, væn.

geimi, *m.* hav (poet.).

geip, *n.* geip, drøs, slarv. **geipa**, *v.* (*að*) geipa, drosa, slarva. **geipan**, *f.* geiping,

drøs, slarving. **geipla**, *f.* drøs, slarv; *geiplur*, *pl.* og *geipunarþáttr*, *m.* namn paa sjuande bolken av Karlamagnus saga.

geir-falki, *m.* jagtfalk. Falco gyrfalco. **-flugl**, *m.* 1. geirflugl. Alca impennis. 2. jagt-falk. **-hvalr**, *m.* eit slag kval. Balænoptera rostrata?

geiri, *m.* 1. geire, trikanta strimel, kile. 2. eld (poet.).

geir-laukr, *m.* kvitlauk. Allium sativum. **-nagli**, *m.* nagle som fester spjotbladet paa skafket. **-njqrðr**, *m.* stridsmann.

geirr, *m.* 1. spjot. 2. nebb paa smidjested. Jfr. nyn. *geir*, ljoster, Ma. **geir-síl**, *f.* nebbesild, hornkjæla. Esox belone. **-skapt**, *n.* spjotskaft. **-varta**, *f.* geirvorta, brystvorta.

geis, *f.* ofse. **geisa**, *v.* (*að*) fara fram med ofse, storma, rasa, velta fram; setja fart paa. Jfr. nyn. *geisa*, eima; staaka. **geisan**, *f.* ofsing, rasing.

geiskafullr, *a.* forskræmd, rædd.

geisl, *m.* stav, helst skistav, skigeisle (Hard.). **geisla**, *v.* (*að*) 1. straalaa. 2. straalaa yver, gjera straalande. **geisladagr**, *m.* tjugande dag jol, 13de januar. **geisli**, *m.* geisle, ljosstraale.

geislung, *f.* vakt; jfr. *gislingar*.

geispa, *v.* (*að*) geispa, gapa. **geispi**, *m.* geisp.

geit, *f.* 1. geit (Capra). 2. sogbrjost; jfr. *geit*, Trønd. ofl.

geita-fætr, *m. pl.* geiteføter. **-hirdir**, *m.* geite-hyrding. **-hugr**, *m.* ræddlug, eig. geitlug. **-hús**, *n.* geitehus. **-kyrtla**, *f.* kvinna med geitskinns-kyrtel (Edda). **-laui**, *n.* vidvandel. Caprifolium. **geitar-hár**, *n.* geitehaar. **-horn**, *n.* geitehorn. **-hús**, *n.* geitehus. **-skegg**, *n.* geitskegg. **-sveinn**, *m.* geitehyrding.

geit-bjalfi, *m.* mudd, pels av geitskinn. **-fé**, *n.* geitfe, geitskrøter. **-hedinn**, *m.* lodi geitskinns-kappa med haari ut.

geitir, *m.* kjempa (poet.).

geit-sauðr, *m.* geitfe. **-skinn**, *n.* geitskinn. **-skinnshosur**, *m. pl.* hosor av geitskinn. **-skinnskuff**, *m.* geitskinns-kufta. **-skór**, *m.* geitskor. Epilobium augustifolium. **-staka**, *f.* geitskinn. **geitungr**, *m.* kvæfs.

gelda, *v.* (*ld*) gjelda, gjelka. **geld-íé**, *n.* gjeldfe, fe som ikkje mjolkar. **-fjárhöfn**, *f.* hamn, hamnegang for gjeldfe. **-fjárrekstr**, *m.* gjeldfe-driving. **-hafir**, *m.* gjeldbukk. **-hestr**, *m.* gjeldhest, gjelk.

gelding, *f.* gjelding (*f.*), gjelking. **geldinga-flokk**, *m.* gjeldvêr-flokk. **-hús**, *n.* hus for gjeldvêrar.

geldingr, *m.* gjelding (*m.*) (eunuch; gjeldstut; gjeldvêr; gjeldhest). **geldings-höfuð**, *n.* gjeldvêr-hovud. **geld-kýr**, *f.* gjeldku-mjolk, *a. f.* (ku) som mjolkar fyrr ho ber. **-neyti**, *n.* gjeldnøyte, gjeldnaut.

geldr, *a.* 1. gjeld, mjølkurr. 2. gjeld, gjelka. **geld-ær**, *f.* gjeldsaud.

gelgia, *f.* stokk, bjelke; jfr. nyn. *gjelgja* (Aasen).

gella, *v.* (*ld*) gjella, gnella, skrika.

gelt, *n.* galen mann. Kgs. Brenn. 43₃₃.

gemla, *f.* aarsgamall søyda.

gemlingr, *m.* aarsgamall vêr.

gems, *m.* og *n.* gams, gap, gjøn. **gemsa**, *v.* (*ad*) gamsa, fara med fjas, gjøna. **gemsan**, *f.* gamsing, gjøning. **gems-fullr**, **-mikill**, *a.* gamsutt, gjønen, kaat.

gengi, *n.* 1. gjenge, fylgje. 2. hjelp, studnad. 3. lukka (poet.). **gengilbeina**, *f.* gangande kvinna. **gengiligr**, *a.* gangande, som ein kann ganga paa. **gengr**, *a.* 1. gjengd, gangfôr. 2. gjengd, gangande, som ein kann ganga paa. 3. gjengeleg, gild.

genja, *f.* øks (poet.).

genta, *f.* gjenta, vækja.

gera, (*gerva*, *gøra*, *gorva*, *gjøra*, *gjørva*) *v.* (*impf.* *gerði*, *gørði*, *gjørði*; *perf. partic.* *gerðr*, *gørðr*, *ger r*, *gør r*, *gjør r*, *gør r*) 1. gjera, stella til; upers. *gerir e-t*, det vert (til); *gerði storm mikinn*, det vart sterk storm; 40 peningar *gera eyri veginn* : utgjer ein øyre; *svá gorr*, so gjord, slik; *svá gort*, soleis; *á svá gort ofan*, attpaa; *at svá gorrvu*, naar so er. 2. gjera, setja i verk, faa til. 3. gjera, halda paa med. 4. gjera, fara aat. 5. gjera, senda iveg; *gera dóttur heiman*, gjera ei dotter heiman, gifta henne burt med heimanfylgja. 6. gjera at ein fær eitk., lata ein faa eitk.; reida ut, betala (*e-m e-t*); *gera sér at e-u úgott*, tykkja ille um. 7. gjera, verka, nytta, hjelpa;

ekki gerir at dylja. 8. avgjera, fastsetja, døma ein til (*e-t*); skila ein eitk., segja at ein skal hava eitk. (*e-m e-t*); *gera e-t á hendr e-m*, paaleggja ein eitk. som skyldnad ell. straff. 9. gjera ein til eitk. (*e-n e-t*); *gera e-n handtekinn*; upers. *gerir e-t e-t*, ein ting vert (til) eitk. 10. lata ein (*e-n*) gjera eitk. (*m. inf.*), ogso upers. *gerir e-n skilja*, det vert gjeve ein aa skyna, han fer til aa skyna. 11. fara avstad; *gera á fund e-s*, 12. brukt umskrivande med perf. partic. og med inf. *skjótt kjorit geri ek þat* (= *skjótt kjís ek þat*); *hann gerði eigi fara*, han for ikkje; jfr. nyn. *stravar gjer dei*.

Med part. *á*: *gera á e-t*, gjera eitk. til skade for eitk.; *gera e-t á*, koma fram med; upers. *gerir e-t á*, det vert. *af*: *gera e-t af* 1. gjera eitk. av, avgjera. 2. gjera eitk. mot ein (*við e-n*); *gera e-t af e-m*, faa, nøyda eitk. av ein; *gera mikít af sér*, gjera mykje av seg, vera dugande; *gera e-t af e-u*, gjera eitk. (ut)av, med eitk. *at*: *gera e-t at e-u*, gjera eitk. aat, til, ved eitk.; *gera e-t at e-m*, gjera ein eitk. (til skade); *gera mikít at*, gjera mykje av det; *gera sér mikít at um e-n*, gjera mykje (æra) av ein, heidra; *gera sik at*, gjera seg skyldig i. *brott*: *gera e-n brott*, visa ein burt. *eptir*: *gera eptir e-m*, gjera, senda bod etter ein. *fyrir*: *gera fyrir e-m*, skipa, syta for ein; *gera sér fyrir*, gjera seg fyre, gjera seg umak. *í*: *gera e-t í e-u*, lata eitk. koma i eitk.; *gera e-t í blóði*, bloda ut eitk. (*á*) *milli*: *gera (á) milli e-rra*, vera skilsmann millom nokre. *ór*: *gera e-t ór e-u*, gjera eitk. utav, med eitk. *til*: *gera e-t til*, gjera, stella eitk. til; segja eitk.; *gera til e-s*, gjera istand til eitk.; forbrjota seg so ein fær, vera verd; fara aat mot ein (ogso *gera e-n til e-n veg*); fara mot, taka paa; *gera e-t til e-s*, gjera eitk. imot ein; *gera e-n til e-s*, gjera ein rettkomen til. *um*: *gera um at*, gjera soleis at, syta for at; *gera um við e-n*, gjera det av med ein, drepa; *gera um mál*, døma som skilsmann, gjera av ved skilsmann; *gera mikít um sik*, gjera mykje av seg, gjera mykje braak; *gera sér mikít um e-t*, bry seg mykje um, gjera mykje av eitk.; *gera um fram e-n*, vera umfram ein,

ganga yver ein. *upp*: gera upp, gjera upp, byggja, setja upp, gjera istand; *gera e-n upp*, gjera ein uppraadd ell. ulukkeleg. *ut*: *gera e-t út*, reida ut, betala. *útan*: *gera e-n útan*, landlysa ein (fraa Island). *við*: *gera við e-u*, gjera noko ved (til aa hindra det).

B. *gerast*, v. r. 1. gjerast, verta. 2. gjeva seg til med. 3. gjeva seg i veg, fara; *svá gerist*, at, so gjeng det, vert det at. Med part. *gerast á*, koma paa, verta til (= *gjerast aa*, Sæt.). *gerast at e-u*, verta til eitk. *gerast at*, *gerast i*, *gerast til*, henda. *gerast til e-s*, fara til, taka til med eitk.

gerandi, m. gjerar; nominativ (i gram.). **gerð** (*gørð*, *gjørð*) f. I. 1. gjerd, gjering; gjerning, verk. 2. gjerd, maate. 3. ved-gjerd, fyresegn, skipnad. 4. skiltsdom (av-gjerd ved skiltsdom). 5. utreidsla, avgift; *fara ór gerðum*, fara ut or den krinsen, der ein fyrr var med i utreidsla. 6. gang (paa øl). 7. i pl. klædning, herbunad.

gerð, f. II. gjord, band, reim.

gerða, v. (*rð*) gjerda, setja upp gjerde (gard).

gerðar-lýti, n. lyte ved eit arbeid. **-maðr**, m. 1. mann som hev aa gjera eitk., utreidar. 2. embætsmann ell. tilskipar i eit gilde. 3. skiltsmann, skiltsdomar. **-mark**, n. bumerke (sjølvgjort, ikkje ervt).

gerði, n. gjorde, inngjerdt jordstykke (*gjerde*, Vestl.).

gerðing, f. gjerding, det aa setja upp gjerde.

gerðivöndr, m. koll. gjerdevond (n.), gjerdefang.

geri, m. ulv (poet.); jfr. nyn. *gjer*, graadig.

gerjarn, n. eit godt jarnslag; jfr. *gresjarn*.

gerkolfir, m. kjapp, greidfør kar (jfr. *gjörbænn*).

gerla, (*gørla*, *gjørla*) av. fullkomleg; skilleg, greidt; um komp. og sup. sjaa *gerr*, av.

gerna, av. gjerne (= *gjarna*).

gerning (*gør-*, *gjør-*) f. 1. gjerning. 2. (berre i pl. *gerningar*) trolldomskunster, trollskap.

gerninga-fullr, a. full av trollskap. **-karl**, m. trollkall. **-kona**, f. trollkjerring, ei som

kann trola. **-kyrtill**, m. trola, forgjord kyrtel. **-lauss**, a. utan trolldom. **-maðr**, m. trollmann, trollkall.

gerningar-mál, n. paafund, skrynja.

gerninga-sótt, f. paatrola sykja, trollsott. **-stakkr**, m. forgjord stakkr. **-veðr**, m. trollvêr, paagjort vêr; jfr. „et gjernings veir“ (Aasen, under *gjerning*). **-vættr**, f. trollty, trollvette.

gerningr, m. gjerning; *gefa gerninginn til e-s*, gjera seg umak med eitk.

gernsamliga, av. = *gjarnsamliga*.

gerpiligr, **gerpligr**, a. mannsleg, djerv.

gerr (*gør*, *gør*, *gjør*) a. (nom. pl. *vir*)

1. perf. partic. sjaa *gera*. 2. fullkomen, dugande (*gerr at sér*); i sup. = *gervallr*: *gerstan dag*, heile dagen (Edda). 3. ferdig, reidug. Jfr. nyn. *eg er so gjert trøytt*, ovleg trøytt, Jæd.

gerr (*gør*, *gjør*) av. komp. (til *gerla* og *gerva*; sup. *gerst*, *gørst*) nøgnare, greidare, betre.

gersamliga (*gør-*, *gør-*) av. heilt, fullkomleg.

gersemi (*gør-*) f. (gen. *-ar*) eignalut, dyrverdig ting. **gersimliga**, av. som ei *gersemi*, framifraa. **gersimligr**, a. dyrverdig.

gersta, v. (*st*) erga, erta, gjera sint.

gerstr, a. sup. sjaa *gerr*, a.

gerva (*gørva*, *gjørva*) av. fullkomleg, nøgje; um komp. og sup. sjaa *gerr*, av.

gervallr (*gør-*, *gør-*, *gjør-*) a. all, heil, all ihop.

gervari (*gjør-*) m. gjerar.

gervi (*gørvi*, *gjørvi*) f. bunad, klædning.

gervibúr (*gjør-*) n. forraadshus, bur. **gerviligleikr**, a. dugleik. **gerviligr** (*gør-*, *gjør-*) a. fullkomen, dugleg.

gerzkr, a. som er fraa Gardarike, russisk.

gesni, f. braalynde? jfr. nyn. *gasen*, a. framfus.

gesta-bekkr, m. gjeste-benk. **-boð**, n. gjestebod. **-eldi**, n. gjestehald. **-fley**, n.

skip aat gjesterne ved hirdi. **-hús**, n. gjestehus, gjesterom; hus for hird-gjester.

-hqiðingi, m. gjeste-hovding (ved hirdi).

-lúðr, m. lur til aa varsla gjesterne ved hirdi.

-maðr, m. mann som syter for gjesterne.

-merki, m. hermerke for gjesterne ved hirdi.

-skáli, *m.* gjestehus. -skip, *n.* skip aat hird-gjesterne. -stefna, *f.* gjestestemna, gjestemete (ved hirdi). -sveit, *f.* gjestefylgje, gjesteflokk (ved hirdi).

gest-beinliga, *av.* gjestmildt. -erfið, *f.* erverett aat huseigar etter ein ervinglaus gjest. -feðri, *m.* (ogso -feðra, *m.* og *f.* -feðringr, -feðrismadr, *m.*) ervinglaus mann som det fell arv etter. -gjafi, *m.* mann som tek imot gjester. -kominn, *a.* gjestkomen, framand. -maðr, *m.* gjest.

gestr, *m.* (*pl. -ir*) 1. gjest, vitjar. 2. framand, innkomen utlending, helst kaupmann. 3. mann hjaa kongen med halv hirdmannsløn, mest bruka som sendemann, gjest.

gest-risinn, *a.* gjestmild. -risni, *n.* og *f.* gjestmildskap.

get, *n.* gissing, grune.

geta, *v. st.* (ogso *að*) 1. gjera, skapa; avla; føda; jfr. *gjeta* i N. folkev. 159. 2. skaffa, faa (*e-m e-t*); *geta e-m vel*, sjaa ein til gode. 3. faa (tak) i, faa (*e-t*), ogso læra; upers. *getr e-t*, ein fær eitk., det finst eitk. 4. med perf. partic. *gat sungit*, fekk sunge; med inf. *gat at lita*, kom til aa sjaa, fekk sjaa; jfr. N. folkev. *solí gat ikkje skína*. 5. gjeta, nemna, tala um (*e-s*, um *e-t*); *heyra e-s getit*. 6. gjeta, gissa; meina, tru (*e-s*); *geta e-s til*, gjeta seg til eitk., tenkja seg. 7. *getast*, *v. r.* i: *e-m gezt at e-u*, han er fornøgd med, likar eitk.

geta, *f.* 1. umtale. 2. gissing, grune, meining; *leiða getum um e-t*, gjera seg ein tanke eller ei gissing um eitk.

getandi, getara, getari, *f.* fædar, mór.

getfié, *n.* pengar til aa faa tak i eitk., fakkpengar (Fld. III, 532)?

getgangr, *m.* grune, gissing.

getnaðar-dagr, *m.* dag daa ein er avla.

-eíni, *n.* avlings-stund. -frjó, *n.* mannlegt sæde. -liðr, -limr, *m.* avlelem. -tíð, *f.* -tími, *m.* tid daa ein er avla.

getnaðr, *m.* 1. gjering, skaping. 2. avling, det aa avla. 3. det som er avla av ein, foster (*e-s*); *vera með getnaði*, vera med barn. 4. forteljing. 5. gjetnad, hugnad.

getning, *f.* avling.

get-samligr, *a.* som er tenkt, gissa. -speki, *f.* klokskap til aa sjaa løynde ting,

spaadomsгаава. -søk, *f.* sak (søksmaal) paa laus mistanke.

getta, *f.* gjenta (poet.).

getumál, *n.* uviss sak, gjeting, gissing.

geyja, *v. st.* gøy; skjella ut; *geyast*, *v. r.* skjellast.

geyma, *v.* (*mð*) 1. gauma, gjeva gaum etter, leggja merke til (*e-s*, ell. med præp. *at* og *til*). 2. agta, passa paa, sjaa til, gjæta (*e-s*, *e-u*). 3. taka vare paa, geyma, varða (*e-u*, *e-t*). 4. retta seg etter, halda. geymari, *m.* vaktar, verjar. geymd, *f.* gaum, merksemd, agt; varveitsla. geyminn, *a.* gaumsam, merksam, vyrdsam.

geymsla, *f.* 1. tilsyn. 2. gøymsla, varveitsla, varetekt; vakthald. 3. gøymsla, gøymestad.

geymslari, *a. komp.* = geymnari (av geyminn).

geymslu-engill, *m.* verje-engel. -lauss, *a.* varveitslelaus, utan tilsyn. -maðr, *m.* gøymar, vaktar.

geypna, *v.* (*að*) gaupna, samla i handi.

geyra, geyrr, osfr. sjaa *gera* etc.

geysa, *v.* (*st*) lata gøysa, driva fram, velta fram. *geysast*, *v. r.* gøysa, storma paa. geysi, *av.* ovleg, øgje, svært (jfr. nyn. *ein gøyse kar*). geysi-liga, *av.* ovleg, øgjeleg. -ligr, *a.* øgjeleg, ovstor (jfr. nyn. *gøyseleg*, uppskroyvd). geysingr, *m.* ofse; yverfall. geyst, *a.* uppøst; ustyrleg, ofsen; ovstor. geytlan, *f.* øydsla, øyding. geytlanar-maðr, *m.* øydar, øydeland.

-gi (-ki etter *s* og *t*), *suffiks* 1. til ubundne pron. og av. med tyding: som helst (lat. *-cunque*) t. d. *hvárgi*. 2. til nomen, pron. og av. med neittande tyding med eller utan anna neittingsord; t. d. *aldrigi, mangi, eigi*.

gífr, *n.* troll. gífrliga, *av.* trollsleg, ryseleg, fælt.

gígja, *f.* eit slag fela, gígja. gígja, *v.* gígja, spela paa gígja = *draga gígju*. gígjari, *m.* gígje-spear.

gikk, *m.* gjekk, narr. Æf.

gil, *n.* gil, kluft, berggriva.

gilbúð, *f.* bryggjarbud.

gilda, *v.* (*ld*) 1. = *gjalda*. 2. gjera gild, rosa; jfr. nyn. *gilda*, gjera glad.

gildamál, *n.* sak som vert avgjort paa ei gildestemna.

gildari, *m.* lagsmann i eit gilde, gildebrór.

gilda-skáli, *m.* gildestova. **-steina**, *f.* stemna, møte av gildebrór.

gild-bróðir (= *gildisbróðir*) *m.* lagsmann i eit gilde, gildebrór. **-bræðralag**, *n.* lag av gildebrór. **-fast**, *a.* som er fast lagsmann i eit gilde.

gildi, *n.* 1. betaling; vederlag. 2. gildskap, vyrndad. 3. gilde, gjestebod, drykkjelag. 4. samlag til studnad og hugnad, gilde. **gildi**, *m.* lagsmann i eit gilde, gildebrór. **gildihús**, *n.* gildehus, gildestova.

gildingr, *m.* 1. ting som hev fullt verde, um flakt torsk som er fullstor etter logi. 2. rosing, skrøyting.

gildis-bróðir, *m.* lagsmann i eit gilde, gildebrór. **-bændr**, *m. pl.* gilde-bønder, gildebrór (Vigf.). **-fundr**, *m.* gilde-møte. **-klukka**, *f.* klokka paa gildestova. **-skáli** (ogso *gildiskáli*) *m.* gildestova. **-tíð**, *f.* tid daa dei held gilde. **-vist**, *f.* det aa vera med i gilde.

gild-leiki, *m.* gildskap. **-ligr**, *a.* gildsleg, god (*-liga*, *av.*).

gildr, *a.* 1. som hev eit visst verde; som gjeld, er verdsett til, vert bøtt med (*e-u*). 2. gild, som gjeld (som betalingsmidel). 3. gild, god, dugande; 20 *fiska til gilds*, 20 fullgode fiskar. 4. gild, glad, hugsam.

gildra, *v.* (*að*) gildra, setja ut fella.

gildra, *f.* **gildri**, *n.* gildra, fella (til aa fanga villdyr), snara. **gildrumqrk**, *f.* mark, skog, der dei set gildror.

gild-systir, *f.* kvende som er lagsmann i eit gilde, gildesyster. **-systkin**, *n. pl.* gildefolk, gildesystkin.

gilja, *v.* (*að*) lokka, forføra; jfr. *gilja*, aa fri, N. folkev.

gil-ker, **-kerald**, *n.* gilkerald, gangekjer (til ølbryggjing). **gilmaðr**, *m.* elsker.

gils-botn, *m.* botn av eit gil ell. ei bergkluft. **-þrqr**, *m.* gils-trøm, kant av ei bergkluft.

gima, *f.* gima, opning (paa ein pose odl.).

gimbing, *f.* hæding, spott.

gimr, *m.* (og *gim*, *n.*) glimstein, juvel. **gim-steinadr**, *a.* sett med glimsteinar. **-steinamaðr**, *m.* glimstein-handlar. **-steinn**, *m.* glimstein, juvel.

-gin, *suffiks* = *-gi*.

gin, *n.* gin, gap. **gína**, *v. st.* gina, gapa.

gingibráð, *n.* braud med ingefær i.

gin-hafri, *m.* eit slag havre. **-kefli**, *n.* kjevle, pinne til aa sperra upp gapet.

ginn-, *præfiks*: framifraa; jfr. *nyn. gjenn-* og *gjon-*. i sms, og *ginsk*.

ginn, *n.* narr, juglar.

ginna, *v. (nt)* 1. forgjera, gjera vill; gjera sint. 2. narra, lura.

ginnheilagr, *a.* mykje heilag, gjennheilag.

ginning, *f.* narring, luring. **ginningarífil**, *n.* narr, godsaud. **ginningr**, *m.* (ogso *ginnungr*) *m.* narr, daare, gap.

ginnregin, *n.* dei store, høge gudar.

ginnunga-gap, *n.* 1. gapande svelg. 2. storhavet. **-himinn**, *m.* himmelkvelven yver ginnunga-gap.

gipt, *f.* 1. gaava. 2. avgift. 3. lukka.

gipta, *f.* lukka.

gipta, *v. (pt)* gifta, gifta burt (kvende) (*e-m e-a*).

giptamál, *n.* giftarmaal.

giptar-kveld, *n.* brudlaupskveld. **-orð**, *n.* giftarmaals-avtale, giftarmaal. **-vitni**, *m.* vitne ved eit giftarmaal.

gipting, *f.* gifting, giftarmaal (av kvende); ogso um kostnaden ved giftarmaalet.

giptingar-dagr, *m.* brudlaupsdag. **-kveld**, *n.* brudlaupskveld. **-maðr**, *m.* mann som raader for giftarmaalet aat ei kvinna, giftingsmann. **-mál**, *n.* egteskapssak. **-orð**, *n.* giftarmaal. **-váttr**, *m.* giftarmaals-vitne. **-veð**, *n.* vedd, pant for heimanfylgja (og *tilgjof*). **-vitni**, *m.* vitne ved eit giftarmaal.

giptu-drjúgr, *a.* rik paa lukka. **-fár**, *a.* arm paa lukka, lukkelaus. **-fullr**, *a.* lukkeleg.

-gipting, *f.* lukkelegt giftarmaal. **-land**, *n.* lukke-land. **-lauss**, *a.* lukkelaus. Bård. 17.

-ligr, *a.* lukkeleg, heppen (*-liga*, *av.*).

-maðr, *m.* mann som lukka fylgjer, lukkefugl. **-munr**, *m.* skilsmun i lukka. **-samliga**,

av. heppeleg. **-samligr**, *a.* som synest hava lukka med seg, heppen. **-skortr**, *m.* skort paa lukka, uhepna. **-tómr**, *a.* lukkelaus, uheppen. **-vænligr**, *a.* som kann venta seg lukka.

girða, *v.* = *gerða*. **girði**, *n.* gjerdefang. **Girkland**, **girkr** = *Grikkland*, *grikk*. **girna**, *v.* (*nd*) gjera lysten; upers. *e-n* *girnir*, ein girer etter, hev lyst paa; *girnast*, *v.* *r.* gira etter, traa etter, hava lyst paa (*e-t*, *á e-t*; *e-s*, til *e-s*).

girnd, *f.* gir, lyst, fysna. **girndar-ár**, *n.* ynskjeaar, fagnadaar. **-auga**, *n.* lystande auga. **-bruni**, *m.* **-eldr**, *m.* (og *-hiti*, *m.*) brennande gir, lyst. **-elskhugi**, *m.* inderleg kjærleik. **-hugr**, *m.* lystande hug, gir-hug. **-ráð**, *n.* giftarmaal som ein er huga paa. **-tré**, *n.* tre som ein lyster etter, kunnskapstreet. **-verðr**, *a.* verd aa traa etter, hugsam.

girnigr, *a.* ynskjeleg, hugnadleg. **girzka**, *f.* græsk maal (= *grikkeska*). **girzkr**, *a.* 1. som er fraa Gardarike, russisk. 2. græsk (= *grikkskr*). **gisl**, *m.* (i *pl.* ogso *gislar* og *gislir*, *f.*) 1. gisl; fange. 2. vaktmann, tilsynsmann. **gisla**, *v.* (*lt* og *að*) 1. gjeva til gisl. 2. taka til gisl. 3. tryggja med aa taka gislar. Jfr. nyn. *gisla*, passa paa.

gisli, *m.* 1. = *gisl*. 2. stav, skigeisle. **gisling**, *f.* 1. gislegjeving; gisletaking. 2. *pl.* vaktmänner. **gislingr**, *m.* = *gisl*.

gista, *v.* (*st*) gjesta, vitja; jfr. nyn. *gista*, Hard. o.fl. **gisting**, *f.* gjesting, vitjing; herbyrge, nattstad. **gistingar-boð**, *n.* innbjoding til aa vera gjest. **-ból**, *n.* gjestehus, herbyrge. **-laun**, *n.* *pl.* betaling for herbyrge. **-staðr**, *m.* herbyrge, nattstad.

gizki, *m.* duk, klut. **gjá**, *f.* 1. kluft, riva i jord ell. berg; nyn. *gjo* (Sogn). 2. lystlivnad, susarliv.

gjabakki, *m.* bakkesida aat ei *gjo* (*gjá*). **gjafa-fé**, *n.* *koll.* gaavor. **-laust**, *av.* gaavelaust. **-leysi**, *n.* gaaveløysa. **-mark**, *n.* bumerake fenge i gaava (*isl*).

gjafar-bréf, *n.* gaavebrev. **gjafari**, *m.* gjevar. **gjafar-mál**, *n.* føringstid um kvelden for krøteri, kveldsmaal. **-vitni**, *n.* **-vætti**, *n.* vitnemaal um at eitk. er gjeve.

Æf. **gjafa-skipti**, *n.* **-vixl**, *n.* gaaveskifte, gaavebyte.

gjaf-erifð, *f.* erverett etter fyreskipnad av arvlataren. **-falr**, *a.* som ein kann faa til gjevendes. **-gqlfr** (og *gjafargqltr*) *m.* gjødd galt. **-laust**, *av.* gaavelaust. **-lendingr**, *m.* mann som kongen hev gjeve land og lendmannsrett. **-lyndi**, *n.* **-mildi**, *f.* gjev milda, gjævleik. **-mildr**, *a.* gjev mild.

gjafnagedð, *n.* = *gef nagedð*. Kgs. 94₂₃. **gjaforð**, *n.* 1. gjavyrde (Hard., Sogn), samtykke til egteskap. 2. giftarmaal (aat kvende).

gjafarmál, *n.* (ogso *geftarmál*) føringstid um kvelden for krøteri, kveldsmaal.

gjaf-vaxinn, **-vaxta**, *a.* giftande. **-vinr**, *m.* gjev mild ven.

gjáhamarr, *m.* berghamar ved ei *gjo* (*gjá*).

gjald, *n.* 1. betaling, vederlag, løn, umgjelding; straff; skade. 2. skatt. 3. (mest i *pl.* *gjöld*) bøter, skadebot, mannebot.

gjalda, *v.* *st.* 1. betala, gjeva atter, beta, forskylda (*e-m e-t*); *gjalda e-t upp*, betala ut eitk. 2. reida ut, leggja; gjeva, lata (*e-m*) faa (*e-t*). 3. gjelda, umgjelda for ein ell. for eins skuld. 4. gjelda, kosta (*e-t*).

gjaldandi, *m.* betalar, ein som skal betala.

gjald-dagi, *m.* betalingsdag. **-fang**, *n.* vederlag for verde. **-gengr**, *a.* gjengeleg, gjeldande.

gjalding, *f.* gjelding, gjelking.

gjald-keri, **-kyri**, *m.* byfut, gjaldkjere. **gjalfir**, *n.* 1. gjelvj, sterk sjøgang. 2. hav (poet.). **gjalfir-dýr**, *n.* skip (poet.). **-ljótr**, *a.* med stygg sjøgang. **-samr**, *a.* ukýrr, hardsjøa.

gjalggran, *f.* undandraging.

gjálííí, *n.* liv i lyster, lyst-livnad.

gjalla, *v.* *st.* gjella, klinga, skrika.

Gjallarhorn, *n.* 1. namn paa ein lûr. 2. namn paa eit drykkjehorn.

gjallr, *a.* 1. kvell, gnell (um ljod). 2. hjart, klaar; jfr. nyn. *gjell*, klaar (um sjø). **gjallr**, *m.* 1. sverd (poet.). 2. sjø (poet.). Jfr. *gjallr*, *a.*

gjalp, *n.* skravl, skrøyt. **gjalti**: *verða at gjalti*, verta galen eller vitlaus; faa galtestøkken.

gjár (ogso *gær*); í *gjár* 1. i gaar (i gjaar, i gjær). 2. i morgon (Hamdismál).
gjár-bakki, *m.* = *gjábakki*. -**barmr**, *m.* kant av ei gjo (*gjá*).

gjarð, *f.* = *gerð* I.
gjárdagr, *m.* dagen i gaar.
gjarðari, *m.* laggar, kiper.
gjarðarmaðr, *m.* = *gerðarmaðr*.
gjárveld, *n.* gaarkveld.
gjármunni, *m.* ópning til ei gjo (*gjá*).
gjarn, *a.* lysta, fus (*á e-t, til e-s*); som gjerne vil fylgja med (*e-m, e-u*). **gjarna**, **gjarnan**, **gjarnliga**, **gjarnsamliga**, *av.* gjerne fust, med lyst; *komp. gjarnara*, heller; *nyn. gjernare* (Hall.).

gjarning, *f.* = *gerning*. N.G.L. III, 172²⁰.
gjárskuti, *m.* fjellskut yver ei gjo (*gjá*).
gjáta, *v. (tt)* = *gæta*. Hom. Am. 307 fol. (bl. 52 b: *vangiat*, perf. part.).
gjó, *f.* liv i lyster, lyst-livnad (= *gjá 2*).
gjóðr, *m.* gjod, fiskegjod. Falco haliaetus.
gjó-lífi, *n.* lyst-livnad (= *gjó*). -**lífiismaðr**, -**maðr**, *m.* mann som liver i lyster.
gjósa, *v. st.* gjosa, velta, spruta, brjota fram.

gjósta, *f.* gust, vind (jfr. *nyn. gjøsta*, vindpust, Sflj.).

gjósæðr, *f.* livaad, pulsaadr.
gjóta, *v. st.* gjota, gyta; *gjóta augum*, kvessa augo.

gjöf, *f. (gen. gjafar)* 1. gaava (jfr. *nyn. gjæv, gjöv. gjøv, f. kuvord*); *biðja e-n gjafar um e-t*, beda ein um aa faa eitk. i gaava; *með guðs gjöf*, med guðs miskunn; *um gjöf*, til gjevendes, for inkje. 2. = *munðr* (gaava som brudgomen gav brúri). 3. = *kvenn-gjöf*. 4. aandeleg gaava, evnor. **gjöfir**, *m.* ein som gjev (giftar) burt (falsk form, Edda). **gjöfull**, *a.* gjev mild, raust. **gjöfvinr**, *m.* ven som ein fær ved gaavor; jfr. *gjafvinr*.

gjognum, *præp. og av.* = *gegnum*.
gjogr, *f. (nom. pl. -rar)* skard, fjellkluft (*nyn. gjokk*, Shl.).

gjogra, *v. (að)* raga, skjanga (*gigra*, Ryf).
gjöldungr, *m.* = *geldingr*.
gjöll, *f.* gjelling, ljom, dùn (poet.).
gjölnar, *f. pl.* 1. lippa paa Fenrisulven (= *qragnar*). 2. framstamn (poet.).

gjölnir, *m.* eit slag fisk.
gjölta, *v. (lt)* gjella, gnella.
gjör, *n.* I. gyrja, gurm, gyrma.
gjör, *n.* II. flokk (Hövuðlausn).
gjörbænn, *a.* traasekjen, svær til aa beda.
gjörð, *f.* I. = *gerð* I.
gjörð, *f.* II. gjord, band umkring eitk.
gjörfarinn, *a.* heilt trota, magtlaus.
gjörflugleikr, *m.* dugleik.
gjörhugall, *a.* svært umhugsam, vyrk.
gjörla, **gjörning** sjaa *ger-*.
gjöróttur, *a.* gyrmur, gruggut.
gjörr, *a.* og *av.* sjaa *gerr*.
gjörmeirr, *av.* (*komp. til gerla, gerva*) fullkomlegare, betre.

gjörskenn, *a.* gjenomskeken, reint utmasa.

gjörva, *av. gjörvallr, a. gjörvari, m.* sjaa *ger-*.

gláða, *v. (að)* gleda, gjera glad.
gláðan, *f.* glading, sjaa *sólargláðan*.
gláðan, *av.* gladleg, med gleda.

gladel, **gladiel**, **gladil**, *m. og n.* spjot, lansa, glaven (lat. gladiolus).

gláð-látr, *a.* gladvær. -**lífaðr**, *a.* lettлива, livleg. -**liga**, *av.* gladleg, med gleda. -**ligr**, *a. 1.* glad aa sjaa til. 2. gledenleg, hugleg. -**mæltur**, *a.* kvik i røða, gladmælt. **gláðning**, *f.* gleda, gledskap, hugnad.

gláðr, *a. 1.* hjart, klaar, ljós. 2. glad, fegen. 3. blid, venleg. 4. hugnadleg, gledenleg.

gláðr, *m.* hest (poet.).

gláðværi, *f.* gledskap, moro. **gláðværr**, *a. 1.* gladvær, livleg. 2. venleg.

gláfel, *n.* glaven (ogso glavel), spjot, lansa. **glátija**, *f.* spjot. Kgs. Brenn. 10³.

glam, *n.* glam, staak.

glama, *v. (að)* røla, svalla (jfr. *nyn. glama*, staaka).

glamra, *v. (að)* glamra, staaka, buldra.

glámsýni, *f.* synkverving, missyn (jfr. *nyn. glaama*, stira).

glanni, *m.* fjasar, galning (poet.).

glap, *n.* fleiping, usømd.

glap-leikr, *m.* mis-spel. -**máll**, *a.* som talen glepp for, mismælt. **glapna**, *v. (að)* misfarast, gleppa; *e-m glapnar e-t*, det gjeng gale med eitk. for ein.

glappa-skot, *n.* uheppe skot ell. hogg, gleppe-skot. **-verk**, *n.* uheppe verk.

glap-ræði, *n.* uheppi raad. **-stigr**, *m.* villstig, misveg. **-tefli**, *n.* mis-spel (i tavlspel). **-víg**, *n.* uheppe draap.

glat, *n.* óydeleggjing, tynsla. **glata**, *v.* (*að*) tyna, spilla (*glata*, Gbr.); tapa, missa. **glatast**, *v. r.* fortjonast, fortapast. **glatan**, *f.* fortjoning, fortaping. **glatsamligr**, *a.* for-gjengeleg, ryr.

glatunshundur, *m.* eit fabeldyr.

glaur, *m.* gny, staakande moro, styr; gaman, gleda.

glaupsa, *v.* (*að*) glupsa ut med, slarva.

gleða, *f.* glenta. Falco milvus.

gleði, *f.* gleda; gledskap, moro.

gleði-bragð, *n.* glad uppsyn, blidlæte. **-búnaðr**, *m.* glede-bunad, fest-klæde. **-dagr**, *m.* glad dag. **-fullr**, *a.* lentug, full av moro.

-kendr, *a.* noko glad, uppkveikt. **-ligr**, *a.* gledeleg. **-maðr**, *m.* lystigt menneskje, moromann. **-mót**, *n.* = *gleðibragð*. **-orð**, *n.* gamansord. **-spell**, *n.* glede-spille, moro-skjjepling. **-stund**, *f.* gledestund. **-songr**, *m.* gledesong. **-vín**, *n.* vin til gledskap.

-vist, *f.* lystigt livnad.

gleðja, *v.* (*gladdi*) gleðja, gleda, setja liv i, kveikja, hugga. **gleðjast**, *v. r.* gleðjast, fegnast.

gleðuhús, *n.* hus der ei glenta (*gleða*) held til.

gleija, *f.* = *glafja*.

gleisa, *v.* (*st*) glefsa, glupa.

gleiðr, *a.* gleid, skrevande. Bos. 40₁₄.

gleipa, *v.* (*að*) gleivra, tala spottande. Edd. M. Jfr. nyn. *gleipa* = geipa.

glenna, *f.* glens, *n.* glant, skjemt, fjas.

glensa, *v.* (*að*) glanta, skjemta, fjas (nyn. *glensa*, V. Agder). **glensan**, *f.* skjemting, fjasing. **glens-ligr**, *a.* skjemtande. **-mikill**, *m.* glensugr, *a.* gamsut, skjemtande. **glens-yrði**, *n.* skjemtord.

glepja, *v.* (*glapti*) faa til aa gleppa, faa i ulag, skjjepla; narra, lokka. **glepjast**, *v. r.* gleppa, misfalla.

gler, *n.* 1. glas. 2. spegel (jfr. nyn. *gler*, flata som is ell. spegel, Ma.).

gler-bikarr, *m.* glasbikar. **-gluggi**, **-gluggur**, *m.* glas-glugg, glas. **-himinn**, *m.* glas-

himmel. **-íss**, *m.* olank-is. **-kalikr**, *m.* kalk, bikar av glas. **-ker**, *n.* glas-kjer. **-pottur**, *m.* glas-potta. **-steinn**, *m.* glas-stein, glas-perla. **-tala**, *f.* glas-perla.

glett, *n.* **gletta**, *f.* ap, pretta, preina, smaastrid til aa terra fienden (jfr. nyn. *glettor*, Tel.). **glettast**, *v. r.* (*tt*) apast, preinast (jfr. nyn. *gletta til ein*, Tel.). **glettilliga**, *av.* apesamt, ertesamt. **gletting**, *f.* ap, preining, pretting.

glettingaratókn (ogso *glettuaatókn*) *f.* aatsóknad, aatak paa spit. **glettingr**, *m.* ap, pretting; *sækja at virkinu gletting þann*, taka paa skansa paa spit ell. paa læst. **glettingsbára**, *f.* baara som gjer ei pretta. **glettinn**, *a.* preinen, ertesam. **glettivættir**, *f.* vette som preinast med ein. **glettnei**, *f.* ap, preina. **glettunarmaðr**, *m.* godtull, godsaud (um folk).

glývir, *n.* glyvra, bergkluft (= *gljúfr*).

gløyma, *v.* (*md*) 1. halda styr, vera lystig. 2. gløyma (*e-s*, *e-u*), lata vera, van-agta.

gløymd, *f.* gløyma, gløymska. **gløyming**, *f.* gløyming, gløymska. **gløymingr**, *m.* staa-kande moro, styr og gleda. **gløymisamligr**, **gløymsamligr**, *a.* gløymsam, gløymsken. **gløymska**, *f.* gløymska, vanrøkt. **gløymskuflóð**, *n.* gløymske-straum.

gløypa, *v.* (*pt*) gløypa, sluka. **gløypari**, *m.* gløypar, slukar. **gløyping**, *f.* gløyping, sluking.

glík-sjaa *lik*.

glíma, *v.* (*md*) dragast, taka fangtak.

glíma, *f.* dragsmaal, fangtak. **glímufélagi**, *m.* mann som ein dregst med. **-færr**, *a.* fór til aa dragast. **-mannliga**, *av.* som ein god dragsmann.

glinga, *f.* øsla, skjemt.

glis, *n.* glim, pynt, stas (= *glys*). **glis-mangarakram**, *n.* pyntevaror. **-mangari**, *m.* pyntevare-handlar.

glissa, *v.* (*st*) glisa, flira, flina.

glit, *n.* glitr, glim. **glíta**, *v.* (*að*) glitra, glima. **glítaðr**, *a.* krota med glitr-stas.

glitra, *v.* (*að*) glitra, glima.

gljá, *v.* (*að*) glaa, skina (*gljaa*, Hard.).

gljúfr, *n.* gluvr, bratt sundrive berg; bratt urdut bergkluft, glyvra. **gljúfróttir**, *a.* gluvrut, urdut, steinut.

glóa, *v.* (*að*, *óð*) **1.** gloa, skina, glitra.
2. vera gloande, gløda.

glóð, *f.* (*nom. pl. glæðr*, *glóðir*) glod.
glóðajarn, *n.* baksterjarn, steikkejarn. **glóðar-**
ker, **glóðker**, *n.* kjer til aa bera gløder i,
røykelse-kjer i kyrkja. **glóðrauð**, *a.* glorausd.

glófaðr, *a.* handskeklædd. **glófi**, *m.*
handske.

glófalldi, **glópr**, *m.* nauten useda kar,
stying.

glópska, *f.* misgjerning.

glósa, *f.* uttydning, utleggjing. **glósa**,
glósera, *v.* (*að*) tyda, greida, leggja ut.

glott, *n.* flin, kaldflir. **glotta**, *v.* (*tt*)
flina, kaldflira; *glotta við (um) tǫnn*, glisa.

gluggaðr, *a.* som hev gluggar eller vind-
augo. **gluggabykn**, *f.* tjukt vēr med gluggut
sky-lag.

gluggi, **gluggr**, *m.* glugge, glugg, opning.

glumr, *m.* **1.** glum, skraml, staak.

2. bjørn (poet.). **glumra**, *v.* (*að*) gluma,
dynja, skrella, skramla.

glupna, *v.* (*að*) verta ille ved, vanmodast.

glutr, *n.* øydsla, ovlivnad. **glutra**, *v.*
(*að*) øyda, skutla burt. **glutranar-maðr** (og
glutrsmaðr) *m.* øydar, burtskutlar. **-samr**, *a.*
øydslesam. **glutranliga**, **glutrsamliga**, *av.*
øydslesamt.

glý, *n.* gleda.

glyðra, *f.* lauslyndt og kaatt kvinnfolk.

glygg, *n.* **glyggr**, *m.* **1.** glugge (= *gluggi*).

2. storm (poet.).

glýja, *f.* glya, vindgufs (Edda).

glýjaðr, *a.* glad, fegen. **glýjari**, *m.* lei-
kar, narr.

glymja, *v.* (*glumdi*) glymja, ljoma, buldra,
tjota. **glymr**, *m.* glym, ljom, bulder, tót.

glyrna, *f.* auga (jfr. nyn. *glyrna*, „skjegla
myrkt“, Tel.).

glys, *n.* glim, pynt, stas (= *glis*). **glys-**
gjarn, *a.* glad, kjær i glim og stas. **-ligr**,
a. glimande, brikjande. **-mál**, *n. pl.* fagre
ord. **-mangari**, *m.* pyntevare-handlar. **-sam-**
ligr, *a.* glimande, brikjande.

glýstamr, *a.* gledelaus.

glæa, *v.* glitra, skina (= *gljá*).

glær, *m.* sjø, hav (poet.); *kasta (bera)*
á glæ, kasta burt til unyttes; *hlaupa á glæ*,
renna faafengt.

glæræði, *n.* faafengd raad, uheppi raad.

glæsa, *v.* (*st*) pryda, gjera glimande.

glæsi-ligr, *a.* glimande, brikjande, staseleg
(-*liga*, *av.*). **-maðr**, *m.* brikjen, drusteleg kar.

gløgg-dæmr, *a.* som dømer gløgt, gløgg-
dømd. **-leikr**, *m.* gløggskap, gløggssyn. **-liga**,
av. gløgt, grant, nøgje.

gløggr, *a.* (*akk. sing. m. gløggvan*) **1.** gløgg
(til aa sjaa, skyna og tenkja). **2.** gløgg,
knipen, gniken. **3.** klaar, tydeleg.

gløggt, *av.* gløgt, grant, nøgje. **gløgg-**
rýnn, *a.* gløgg til aa skyna runer. **-skygn**,
a. gløggssynt. **-sýniliga**, *av.* gløgt. **-sýnn**,
-sær, *a.* gløggssynt, gløgg; tydeleg. **-þekinn**,
(og *-þekkr*) *a.* gløggssynt, gløgg (*-þekkliga*, *av.*
Kgs. 105₂₀). **-þekni**, *f.* gløggskap. **-vingr**,
m. gnikar.

gløða, *v.* (*dd*) **1.** gløda, glo. **2.** verma
upp.

gløpa, *v.* (*pt*) lokka, støra til eitkvart
gale. *gløpast*, *v. r.* lata seg lokka, misgjera,
synda.

gløpa-fullr, *a.* brotsleg, syndug. **-maðr**,
m. misgjerningsmann, brotsmann. **-mannligr**,
a. brotsmannsleg. **-verk**, *n.* misgjerning.
gløpiligr, **gløpinn**, **gløpligr**, *a.* syndug, brots-
leg (-*liga*, *av.*).

gløpr, *m.* **1.** misgjerning, synd. **2.** ulukka
Atlm. 32. **gløpsamligr**, *a.* brotsleg, syndug.
gløpska, *f.* misgjerning, synd, brotsverk.
gløpskufullr, *a.* syndfull. **gløp-varr**, *a.* var
mot synd og misgjerning. **-yrði**, *m. pl.*
uhøvisk tale (jfr. nyn. *glopord*, ugudeleg
tale, Sæt.).

gløsa, *f.* tome ord.

glømmungr, *m.* eit slag fisk (knurr, rjot?).
gløp, *f.* skjepling, brot (paa tingskip-
naden).

gløtunarsonr, *m.* menneskje som er etla
til fortjoning.

gn-; ord som ikkje finst under *gn*- finn
ein under *n*-.

Gná, *f.* namn paa ei gudinna; poet.
um kvende.

gnadd, *n.* knurking, klaga, mukking.
gnadda, *v.* (*að*) gnadda, gnadra, knurka, klaga.

gnaddr, *m.* smaagut, pjokk (eig. gnadde,
pigg).

gnaga, *v. st.* og *v. l.* (*að*) gnaga.

gnap, *n.* hav (poet.).

gnapa, *v.* (*að*) halla fram, luta, skuta (jfr. nyn. *nape*, bergskut, Sæt.).

gnarr, *n.* hav (poet.).

gnastan, **gnastran**, *f.* gnisting, gnistring (jfr. nyn. *gnastra* og *nastra*, smaaskjella).

gnat, *n.* 1. raml, gny. 2. hav (poet.).

gnata, *v.* (*að*) ramla, rausa ned med brak.

gnauð (og *gnauðan*) *f.* staak. **gnauða**, *v.* (*að*) skrapa, staaka, skrella; jfr. nyn. *gnaura*, skrapa, gnika. S. Trønd.

gnaust, *n.* gnaustan, *f.* gny, staak (poet.).

gnegg, *n.* knegg, kneggjng. **gneggja**, *v.* (*að*) kneggja.

gneggjuðr, *m.* kneggjar (poet. um viind).

gneista, *v.* (*að*) gneista, spruta gneistar.

gneistaflug, *f.* gneiste-fok. **gneisti**, *m.* gneiste.

gnella, *v. st.* gnella, gnaldra.

gnerr, *m.* trætta, kivsmaal.

gnesta, *v. st.* gnesta, knetta, smella.

gneypa, *v.* (*pt*) bøygja, knua. **gneypur**, *a.* 1. bøygd, lut, kuren. 2. harm, vond.

gniða, *v.* (*að*) gnida, skura.

gnípa, *f.* nipa, nut (fjelltopp med ei bratt sida).

gnissa, *f.* tussekvende.

gnísta, *v.* (*st*) gnista, gnistra, gnella; terra. **gnístan**, **gnísting**, *f.* gnistring (av tenner); gnell, skrik.

gnjóði, *m.* njoda, saad.

gnóga, *av.* rikeleg, flust. **gnóg-leikr**, *m.* = *nógleikr*. **-leikstjarna**, *f.* planeta Saturnus, eig. ovnøgdar-stjerna. **-ligr**, *a.* = *nógligr*. **gnógr**, *a.* = *nógr*. **gnógt**, *f.* = *gnótt*.

gnolla, *v.* skjelva áv kulde, faa skjelte. **gnótt**, *f.* nøgd, rikeleg mengd; gera *gnótt e-u*, fullnøgja. **gnóttarbrunnr**, *m.* vatsrik brunn.

gnúa, *v.* (*gneri* og *gnæri*) gnua, gnida.

gnúfa, *v.* (*fð*) luta, halla fram, kura.

gnúfahryggr, *a.* lutryggja, kruken.

gnúplicitr, *a.* glymen, morsk i andlitet.

gnúpr, *m.* nup, nut med tverbratt fram-sida.

gnyðja, *v.* (*gnuddi*) gny, knurka, gryla.

gnyðr, *m.* knurking, murring.

gnýja, *v.* (*gnúði*) tjota, dura; *gnýja á*,

koma paa; gaa ut yver. **gnýmikill**, *a.* tjo-tande, ruskall (um vër). **gnýr**, *m.* gny, tót, dur, staak. **gnýreið**, *f.* toredun.

gnæðingr, *m.* kald vind (Vigf.); jfr. nyn. *gnæ*, *v.* blaasa (um kald og turr vind).

gnæfa, *v.* (*að*, *fð*) naa, fara, risa høgt upp. **gnæfr**, *a.* risande høgt upp, høglyft.

gnæpa, *v.* risa upp. **gnæpr**, *a.* keik, bratt.

gnægja, *v.* (*gð*) nøgja, gjeva nok ell. rikeleg; *gnægðr af e-u*, vel budd med, rik paa eitk.; *gnægjast*, *v. r.* vera rikeleg, vera full av; verta rik paa.

gnægta, *v.* (*gt*) gjeva rikeleg (nok), gjera nøgd, nøgja (jfr. nyn. *nøgta*, verta nok).

gnætt, *f.* nøgd, rikeleg mengd (= *gnótt*).

gnætta, *v.* (*tt*) = *gnægta*.

gnollra (*nollra*), *v.* (*að*) gneldra, gnaldra, gnella. **gnollran**, **gnolltar**, *f.* gneldring, gnaldring.

gnotra (*notra*), *v.* (*að*) skaldra, skrangla, hakka. **gnotran**, *f.* skrangling, hakking (av tenner).

gód, *m.* og *n.* 1. mest i *n. pl.* gud, avgud. 2. *m. sing.* gud, den kristne gud (*sjld*).

góða-blót, *n.* avgudsdyrking. **-gremi**, *f.* gudevreide. **-heill**, *n.* ynde, tokka hjaa gudarne. **-hús**, *n.* avgudstempel, gudehus.

góða-kviðr, *m.* = *tylftarkviðr*. **-lýrittr**, *m.* forbod av goden mot aa fremja ei sak.

góða-reiði, *f.* gude-vreide. **-stallar**, *m. pl.* altar. **góðastuka**, *f.* altaron (kor) i heidnesk tempel.

góðborinn, *a.* gudeboren.

góðbrjóstaðr, *a.* godhjarta.

góððómr, *m.* guddom.

gód-fengr, *a.* godsleg. **-fúss**, *a.* godviljug, rettviljug, full av godhug; *gudi góð-fúss*, full av kjærleik til gud (*-fúsliga*, *av.*).

-fýsi, *f.* godvilje, godhug, rettvilje. **-fýsiligr**, *a.* full av godhug. **-fýsisandi**, *m.* godhugs-aand.

-fýsisdygð, *f.* sterk rettvilje. **-fýst**, *f.* = *góðfýsi*.

góðgá, *f.* gudehæding, spott mot gudarne.

gód-gerð, *f.* -gerning, *f.* -gerningr, *m.* godgjerd, godgjerning, velgjerd; dygd.

-gipt, *f.* velgjerd. **-girnd** (og *-girn*) *f.* god-

vilje, godhug, rettvilje. **-girndarfullr, -gjarn, -gjarnligr**, *a.* godviljug, rettviljug, full av god vilje (*-gjarnliga, av.*). **-gripr**, *m.* dyrverdig ting, eignalut.

gøðgæii, *n.* gudsgaava (= *gudsgæfi*).

gøð-gæfliga, *av.* godviljug, velviljug.

-gæt, *f.* **-gæti**, *n.* godgjersla, traktering, fagning. **-háttaðr**, *a.* velseda. **-háttugr**, *a.* godhaatta, velviljug. **-hjartaðr**, *a.* god-hjarta.

gøði, *m.* heiden prest og hovding paa Island, gøde.

gøði, *m.* 1. gode, god ting; lunnende.

2. godvilje. **gøðindi**, *n. pl.* gode ting, gode. **gøðkendr**, *a.* kjend for aa vera god, velgjeten.

gøðkunnigr, *a.* skyld gudarne, av gudeætt.

gøð-kvenska, *f.* god kvinneygd. **-land**, *n.* godt land. **-látr**, *a.* godlaaten.

gøð-lauss, *a.* guddoms-lauss. **-lax**, *m.* eit slag laks; jfr. nyn. *gudlaks* (Shl.).

gøð-leikr, *m.* godleik, godskaap, velvilje. **-lífi**, *n.* rein og ulastande livnad. **-lifnaðar-kona**, *f.* kvinna som liver ulastande. **-lifnaðarmaðr**, *m.* menneskje som liver ulastande. **-lifnaðr**, *m.* rein og ulastande livnad.

gøðligr, *a.* guddomleg.

gøð-lyndi, *n.* godlynde. **-lyndr**, *a.* godlyndt.

gøðmagn, *n.* guddom, guddomsmagt.

gøðmálugr, *a.* kunnig um gudarne.

gøð-mátugr, *a.* god, venleg i sin tale. **-mannligr**, *a.* manndomsam, god (*-mannliga, av.*). **-menni**, *n.* godmenne, godt menneskje. **-mennr**, *a.* som er ein god mann. **-mennska**, *f.* god manndom, mannmilda. **-mótliga**, *av.* vonsamt.

gøðord, *n.* embætte som goden paa Island hadde, godord.

gøðorðr, *a.* god og venleg i ordi sine.

gøðorðs-lauss, *a.* som ikkje hev godord. **-maðr**, *m.* mann som hev godord. **-mái**, *n.* sak um godord. **-tilkall**, *n.* krav paa godord.

gøðr, *a.* 1. god. 2. god, rettviljug.

3. god, venleg, mild (*e-m*, mot ein); *gøðr e-s*, af *e-u*, raust, viljug til aa gjeva eitk.

4. god, velbudd med (*e-s*, til *e-s*, at *e-u*).

5. god, gjæv, mæt. 6. god, heil, full. Neutrum (*gott*) som subst.: *gott gengr e-m til*, ein hev ei god meining med eitk.; *eiga gott við e-n*, staa seg godt med ein.

gøð-ráðr, *a.* som er god i sine raader, raadgod.

gøð-reið, *f.* reid (ridande fylgje) av gudar, gudereid. **-rífi**, sjaa *gauðrífi*.

gøðræði, *n.* godvilje, godhug, rettvilje.

gøð-rækr, *a.* gudlaus. **-rækni**, *f.* (misskr. *godhrækna*, *gen. sing.*) gudelegdom. N.G.L.

gøð-semi, *f.* godleik, godhug. **-siðugr**, *a.* velseda.

gøðspjallaskald, *n.* evangelist.

gøðtrúaðr, *a.* truande.

gøð-þjóð, *f.* gudefolk (ell. istf. *gotþjóð*?) **-vegr**, *m.* gudeveg.

gøð-verðr, *a.* verd eitk. godt, takk verd.

-verk, *n.* godverk, godgjerning. **-vild**, *f.*

vili, *m.* godvild, godvilje; gudeleg kjærleik.

-viljaðr, *a.* godviljug, rettviljug. **-viljadygð**,

f. godviljug, kjærleg hjelp. **-viljafullr**, *a.*

full av god vilje. **-viljamaðr**, *m.* godvilja,

rettviljug mann. **-viljamikill**, *a.* full av

godvilje. **-viljapjónasta**, *f.* godviljug, trugi

tenesta. **-viljugr**, *a.* godviljug, velviljug.

-virki, *n.* godverk, godgjerning. **-virkr**,

a. som gjer godverk. **-vænligr**, *a.* som

gjev god von, vonsam (*-vænliga, av.*).

-vættliga, *av.* slik at det gjev god von, von-

samt. **-yrki**, *n.* godverk. **-ættaðr**, *a.* som

er av god ætt, ættgod.

gogli, *m.* møra, søyla.

gói (*gæ*) *f.* gjø (*go*, Namd.), maanaden fraa midt i februar til midt i mars. **gói-**

beytill, *m.* skjefte, skavgras (*Equisetum hie-*
male).

gól, *n.* **gola**, *f.* gøl (*m.*), gøla, blaaster, vind.

gøla, *v.* (*að*) gøla, hyla, gaula.

gøla, *f.* tjukkarmen (*Fritzner*).

golf, *n.* 1. golv, tile. 2. golv, rom.

golf-stokkr, *m.* golv-stokk, golvaas. **-pili**, *n.* fjølegolv, tile.

góligr, *a.* fager, fin, gild (jfr. nyn. „*golege paa de*“ = fin paa det, *Tel.*).

goll, *n.* = gull. **golligr**, *a.* som er av

gull. **goll-lauss**, *a.* utan gull.

gollorr, *m.* hjartehus (*lat. pericardium*).

gollr, *m.* ufløygd alder (um fugl, fyrr han kann fljuga).

goll-rekkja, *f.* gull-seng.

gollungr, *m.* eit slag hauk.

gómaspjót, *n.* kvass tunga (yverförd).

gómbein, *n.* beinet i gomarne, tannfeste.

gómi, *m.* gom, himling (i munnen). **gómr**,

m. 1. gom, himling (i munnen). 2. gomar,

tannkjöt. 3. gom, fingertupp. **gómssparri**,

m. sparre til aa sperra upp munnen.

gor, *n.* gor (halvmelta mat i innvolen).

gormánaðr, *m.* fyrste vetter-maanad (slagtemaanad), fraa midten av oktober til midten av november.

gorunargaldr, *sjaa* *gorunargaldr*.

gorvargr, *m.* gortjuv, ein som røver fe og slagtar.

goti, *m.* 1. gote, mann fraa Gotland;

gotar, *pl.* ogso = *gautar* (N.G.L.). 2. hest

(poet.). **Gotland**, *n.* eyi Gotland.

gotnar, *m. pl.* menner. **gotneskr**, *a.* gotisk.

góz (*gōðz*, *gótz*), *n.* gods, eighedom, eign.

gózligr, *a.* godsleg, godhjarta.

grá-beinn, *m.* graabein, ulv. **-bildóttir**,

a. graaflökkut paa kjakarne (um ein saud).

-björn, *m.* graabjörn (mötsett kvitbjörn).

-blár, *a.* graablaa.

gráða, *f.* 1. pall, tram; stett, stig; i *pl.* um hyllings-trammen ved Kristkyrkja i Nidaros. 2. grad, rang, slag.

gradal, *m.* gradual, messebok, altarbok.

gradda, *f.* pall, stig; *pl.* *graddur*, tropp.

grad-íe, *n.* grad-fe. **-hair**, *m.* gradbukk.

gráði, *m.* I. = *gráða*.

gráði, *m.* II. graae, vind som graaar vatnet.

gráði, *m.* III., **gráðr**, *m.* graade, graadhug.

gráðr, *a.* grad, som ikkje er gjelda.

gradsmali, *m.* grad-smale, ugjelda smaafe.

gráðugr, *a.* graadug (*gráðugliga*, *av.*).

gráðungr, **gráðuxi**, *m.* gradung, gradukse, tjør.

grádyri, *m.* graabein, ulv.

grafa, *v. st.* A. 1. grava, rota, brjota upp; grava upp; grava ned, gravleggja;

grafa undir e-m, med list grava grunnen undan ein, lura ein. 2. grava, skjera ut;

ogso: fella inn. 3. grava, leita, granska etter (*e-t*, *at*, *eptir e-u*, *til e-s*, *um e-t*).

4. upers. *grefr e-t*, eitk. svell (um saar og verk). B. *grafast*, *v. r.* verta uppgraven; verta ukýrr (um sjö); grava ell. slita seg fram *grafast eptir* = *grafa eptir*; *grafast upp*, koma upp, verta kunnigt.

grafalr, *m.* gravstikka.

grafar-bakki, *m.* gravbakke, gravstad.

-gerð, *f.* det aa gjera ei grav. **-lækr**, *m.* læk (bekk) som hev grave seg ned i jordi, holbekk.

-maðr, *m.* mann som er i ei grav.

-vqrðr, *m.* grav-vaktar.

gráfeldr, *m.* graa feld, lodi skinnkappa.

graf-gangsmaðr, *m.* frigjeven træl som ikkje kunde livberga seg og difor laut svelta ihel i ei grav. **-garðr**, *m.* dyrgrav med gjerdsla.

grafjur, *m.* gravvør (fransk: *graveur*).

graf-nár, *m.* mann som er *kviksettr* (livande gravlagd) men slepp fraa det med livet. **grafningr**, *m.* tolking, tyding. **grafsilfr**, *n.* nedgrave sylv. **-svín**, *n.* ei greida til aa grava under og øydeleggja festningsmurar med.

grafra, *v.* (*að*) grefta, gravleggja (= *grepta*).

grafar- og **graftrar-** *sjaa* *graptar-*.

grafstól, *n.* ambod til aa grava med.

grá-gás, *f.* 1. graagaas, *gagl.* 2. namn paa ei gamall trøndsk logbok. (Fraa det 16de aarh. vart ordet med urette bruka som namn paa dei eldste isl. logtekster).

-klæddr, *a.* graaklædd. **-kollóttir**, *a.* graa og kollut. **-kufl**, *m.* graa kappa. **-leikr**, *m.*

graae, illvilje, uvenskap. **-leitir**, *a.* graaleitt; uvensleg. **-ligr**, *a.* uvensleg (*-liga*, *av.*).

-lyndr, *a.* illsken, atyd, vondlyndt. **-magi**, *m.* rognkall, rognkjeksa (han av slaget).

Cyclopterus lumpus.

gramendr, *m. pl.* „dei grame“, djevlar, troll.

gramerz, stor takk (fransk *grand merci*).

gramligr, *a.* argleg, leidsam, gremmeleg.

gramr, *a.* gram, v Reid, vond (paa).

gramr, *m.* (*pl. -ir*) 1. „den grame“; poet. um hovding, hermann. 2. mest i

pl. „dei grame“, djevlar, troll. 3. hund (= *garmr*).

grámunka-klaustr, *n.* -lifnaðr, *m.* cistercienserkloster. **grámunkr**, *m.* cisterciensermunk, graamunk.

grána, *v.* (*að*) graana, verta uvensleg.

granahár, *n.* granehaar (Shl.), veidehaar, vêrhaar.

gran-bein, *n.* underkjake paa fisk. -bragð, *n.* verk som fær ein til aa grina (gjera lepar). -bragðseyrir, *m.* bot for aa gjera granbragð.

grand, *n.* I. skade, mein; skadeleg ting, vondska; jfr. *nyn. til grands*, til meins. Rbg.

grand, *n.* II. grand, mole. Vigf. Jfr. *grandfengi*.

granda, *v.* (*að*) granda, skada, gjera mein. **grandalauss**, *a.* meinlaus, uskyldig.

grandfengi, *f.* smaanøytla, smaaturt.

grandi, *m.* grande, sand-øyr.

grand-lauss, *a.* meinlaus, uskyldig. -**ligr**, *a.* skadeleg. -**varligr**, -**varr**, *a.* som varar seg for det vonde, skuldlaus (-*varliga*, *av.*). -**veri**, *f.* varsemnd mot det vonde, skuld-løysa, blygsla.

gránefja, *f.* eit slag kastevaapn.

gránn, *a.* graa (= *grár*) (poet).

granna, *f.* grannkona, granngjenta.

granna-lag, *n.* grannelag. -**stefna**, *f.* grannestemna. **granni**, *m.* granne. **grannkona**, *f.* grannkona.

grann-leikr, *m.* grannleik. -**leit**, *a.* tunn og smal i andlitet, grannleitt. -**liga**, *av.* grannvart, ikkje endefram. -**ligr**, *a.* grannleg, grannlagð.

grannr, *a.* grann, tunn, fin. **grannvaxinn**, *a.* grannvaksen.

gran-rauðr, *a.* med raudt munnskjegg, raudskjeggja. -**selr**, *m.* eit slag sel (kobbe) med lange granehaar. Phoca barbata. -**siðr**, *a.* med sidt munnskjegg. -**sprettingr**, *m.* ungdom i skjeggsprettingi. -**sprottinn**, *n.* som er i skjeggsprettingi.

gránstóð, *n.* graa hesteflokk.

gran-stæði, *n.* øvre lippa, der munnskjegget stend.

granverðir, *m. pl.* granvaktarar (Edda).

gráp, *n.* storm (poet.).

grápa, *v.* (*að*) graapa, grafsa, riva til seg.

grápeningr, *m.* pening av laakt slag.

graptar-dagr, *m.* likferdsdag. -**embætti**, *n.* jordferds-tenesta. -**kirkja**, *f.* kyrkja med

kyrkjegard til. -**kirkjubær**, *m.* gard, der det er kyrkja med kyrkjegard til. -**rán**, *n.* ulogleg gravleggjing. -**réttr**, *m.* rett til gravstad. -**siðr**, *m.* jordferdsskikk. -**staðr**, *m.* gravstad, grefte. -**tíð**, *f.* -**tími**, *m.* jordferdstid. -**þjónasta**, *f.* jordferds-tenesta.

graptligr, *a.* jordferds-. **graptrar**-sjaa **graptar**-. **graptrarhond**, *f.*: *leggja e-m grapt-rarhond*, leggja ein i grav.

grár, *a.* 1. graa (um lit). 2. graa, uvensleg; *elda grátt silfr*, vera uvener.

grárendr, *a.* graarendut, graastripur.

gras, *n.* 1. gras, urt. 2. (i *pl.*) islands-mose. N.G.L.

grasaðr, *a.* tilsett med gras ell. urter. **grasa-drykk**, *m.* drykk tilsett med urter. -**grœðing**, *f.* grœding (lækjing) med lækje-gras. -**rœtr**, *f. pl.* grasrøter. -**sekk**, *m.* sekk med gras ell. urter. -**þjófr**, *m.* gras-tjuv.

gras-dalr, *m.* grasdal (Tel.), grasvaksen dal.

gráserkjaðr, *a.* med graa brynja (Edda).

gras-garðr, *m.* hage, kaalhage. -**garðs-maðr**, *m.* hagemann. -**geilar**, *f.* grasgjotor, grasholor. -**góðr**, *a.* grasgod. -**grœnn**, *a.* grøn som gras, grasgrøn. -**guð**, *n.* gras, urt som vert dyrka som gud. -**hatr**, *m.* halmhatt. -**holmr**, *m.* grasholme.

grá-siðublakkr, *a.* blakk og graasidut. -**skinn**, *n.* (ogso -*skinnavara*, *f.*) graaverk, ikornskinn. -**skinnahúfa**, -**skinnshúfa**, *f.* huva av ikornskinn. -**skýjaðr**, *a.* graa-skya.

gras-kyn, *n.* grasslag. -**laukr**, *m.* graslauk. -**lauss**, *a.* graslaus. -**leysi** (og -*laus*), *f.* grasløysa. -**leysissumar**, -**leysusumar**, *n.* graslaus sumar. -**ligr**, *a.* som er av gras, gras-. -**loðinn**, *a.* grasgod, grasrik. -**loðna**, *f.* tjukk-eng. -**lægr**, *a.* som ligg paa graset, paa marki. -**mikill**, *a.* grasgod, grasrik.

-**naut**, *f.* -**nautn**, *f.* -**nautnargæði**, *n.* rett til aa nøyta graset paa ein stad, grasnøyting. -**rán**, *n.* ulogleg beiting, gras-ran. -**ráns-baugr**, *m.* *baugr* i bot for ulogleg beiting. -**rót**, *f.* grasrot. -**setr**, *n.*; *sitja grassetri*, sitja berre med beiterett paa ein gard; yverf. liva i smaa kaar. -**sótt**, *f.* sott som hev med gras aa gjera „gras-sott“ (skjemtande).

grásteinn, *m.* graastein.

gras-tó, *f.* grasto, liten grasfleck i ei fjellsida. -vaxinn, *a.* grasvaksen. -verð, *n.* gras-verde. -vollr, *m.* grasvaksen voll. -vöxt, *m.* grasvokster.

gráta, *v. st.* graata; *gráta e-t*, graata for eitkvart; *partic. grátinn*, utgraaten. grátan, *f.* graating, graat. grátanligr, *a.* graatfull.

grát-fagr, *a.* fager i graat. -feginn, *a.* graatferdig av gleda. -ligr, *av.* med graat.

-ligr, *a.* som ein maa graata for, grøteleg. grátr, *m.* graat. grát-raust, *f.* graat-maal.

-samlig, *a.* graatsam, grøteleg. -stokkinn, *a.* vaat av graat. -sok, *f.* orsak til graat.

-þarfa, *a.* som ein tarv graata for. grátuligr, *a.* graatande, graat-.

grautar-díli, *m.* graut-fleck. -sótt, *f.* „graut-sott“ (i skjemt). -trog, *n.* graut-trog.

-trygill, *m.* graut-trygel, lite graut-trog. -þvara, *f.* graut-tvora.

grautr, *m.* (*gen. -ar*) graut. grautsótt = grautarsótt.

grá-valr, *m.* graafalk. -vara, *f.* graaverk, ikornskinn.

grei, *n.* grev, hakka. greifleysingr, *m.* frigjeven træl som enno ikkje er leiddr í lag (sjaa leiða), og som berre hev lov til aa bruka grev odl. til vaapn. greisi, *m.* grev.

greift, *f.* greft, grav. greifa (ogso greftra) *v.* = grepta. greftar- sjaa graptar-.

gregoriusmessa, *f.* gregoriusmessudagr, *m.* gregorismessa, 12 mars.

greg, *f.* skrov, buk? Sturl. I 230.

greiða, *v.* (*dd*) 1. greida, gjera greid, greida ut, setja i lag, skipa, gjera i stand, gjera; greiða hár, greida, kjemba haaret; greiða segl, gjera ferdigt segl. 2. greida, rettleiða, hjelpta fram, rydja veg for; greidd-ist honum (ferð hans) vel, det gjekk godt og greidt med. -3. greida, reida ut, lata faa, betala, gjeva (*e-m e-t*).

greið-færr, *a.* greiðfer (som det er greidt aa fara; som fer greidt, lett). -gengr, *a.* som det er greidt aa ganga, greidgjengd.

greiði, *m.* 1. greida, greiding, utgreiding; *at greiða*, med greidskap, med grein. 2. greida, rettleiðing, beine, hjelp (aat ein gjest).

greiðir, *m.* 1. greida, hjelp, gagn. 2. greidar (poet.).

greið-liga, *av.* greidleg, greidt, utan hefte; greinleg, til fulls; nett, nettopp.

-ligr, *a.* greidleg, greid; som er utan hefte.

-mæltr, *a.* greidmælt, som talar greidt.

greiðr, *a.* greid. greið-samliga (og greið-uliga), *av.* med greidskap, greidt. -skapr, *m.* greidskap, greida; beine, hjelpsemd. -talaðr, *a.* greidtalande.

greifa-dómr, -skattr, *m.* greivedøme, greivskap.

greifi, *m.* greive. greifinna, *f.* greivinna, greivefrua.

greimleikr, misskrift for grimmeikr, *s. d.* grein, *f.* I. 1. grein (av tre og anna).

2. serskiöld ting, ting aa merka; deil, stykke.

3. maate; slag; rang, stand, klasse, fag; *með fjórfaldri grein*, paa fire maatar; *i annari grein*, for det andre. 4. skiljing,

skilnad, kløyving; tvídrætte, usemja. 5. skil, skilning, sereign. 6. orsak, grunn; fyrir þá grein at, fordi; sakir hverrar greinar, kvifor.

grein, *f.* II. grein, greida, utgreiding; skyn, vit.

greina, *v.* (*nd*) 1. greina, skilja, deila, kløyva, byta. 2. skilja (med vit og sansar), gjera skil paa; skyna, kjenna. 3. gjera grein paa, greida ut, forklaara, fortelja, nemna; upers. greinir, det vert sagt, utgreidt; *sem fyrr greinir*, som fyrr nemnt.

4. rekna med. 5. upers. greinir menn á e-t, folk er usams um eitk. greinast, *v. r.* greinast, kløyvast, skiljast; greinast á (at) e-u, verta usamd um eitk.

greinamikill, *a.* skynsam, skynug.

greinar-klæði, *n.* grovt ullklæde; *jfr.* nyn. grein, grovt ulltæpe. Nordl.

greinar-lauss, *a.* greinlaus, skynlaus; uskynleg; samfengd, utan skilnad. -mál, *n.* skynleg, greid sak. greinavænn, *a.* som lett kann føra til usemja. greiniligr, *a.* greinleg, tydeleg; greidsam (-ligr, *av.*). greining, *f.* greining, skilning; utgreiding. greiningarvit, *n.* skynsemd, vit; skil, sans og samling.

greip, *f.* (*nom. pl. greipr*) greip, gripe (hand).

greipa, *v.* (*að og pt*) greipa, gripa; greipa glæp, gjera seg skyldig i eit forbrot (Edda).

greizla, *f.* greidsla, greiding; utreidsla.

grelligr, *a.* = greiðligr. Kgs. 88s.

grellskapr, *m.* vreide, illskap.

gremd, *f.* **gremi**, *f.* gremme (*n.*), vreide, fiendskap.

gremja, *v.* (*gramði*) gjera gram, v Reid, erga; *gremja e-n at sér.* *gremjast*, *v. r.* verta sint, argast paa ein (*e-m*). Jfr. nyn. *gremja seg*, harmast; kлага seg.

gren, *n.* gren, hi, hola (for ulv og rev).

grend, *f.* grend, grannelag. **grendar-far**, *n.* høve millom grannar, grendelag. **-folk**, *n.* grendefolk.

grenja, *v.* (*að*) grenja (Sæt. Sogn) kneggja med dirrande ljod, yla. **grenjan**, *f.* grenjing, yling.

Grenland, *n.* namn paa nedre Telemarki.

Grenmarr (ogso *Grænsmarr*) *m.* Langesundsforden.

grenn, *f.* grend (= *grend*). Jfr. nyn. *gremn*, Tel. o. fl.

grennast, *v. r.* grannast, verta grann, minka.

grenni, *n.* grendelag, grendskap.

grenskolli, *m.* rev i grenet sitt, hole-rev.

grenskr, *a.* som er fraa *Grenland*, grensk.

grensmunni, *m.* opning til eit gren eller ei hola.

greppaminni, *n.* eit slag versemaal, der fleire verselinor etter kvarandre byrjar med same ord.

greppligr, *a.* djerv, morsk (*-liga*, *av*). Jfr. *greppleg*, grov, slamput (Tel.).

greppr, *m.* 1. djerv, morsk kar. 2. skald.

grepta *v.* (*pt*) (ogso *greptra* (*að*)) grefta, gravleggja.

greptr, *m.* (*gen. -rar*) greft, grav.

greptrarþjónasta, *f.* jordferds-tenesta.

greptusæði (skrive *græftusæði*) *n.* grøða av graven og hakka aaker.

gresjarn, *n.* jarntraad? jfr. *gerjarn*.

gretta, *v.* (*tt*) oftare: *grettast*, *v. r.* gretta, grina, syna tenner. **grettur**, *f. pl.* grettor (Gbr.), grin, usemja.

grey, *n.* 1. bikkja. 2. vesalman, skarv. **greybaka**, *f.* bikkja, hund (um folk).

greyfa, *v.* (*fð*) bøygja fram aa gruva; *greyfast*, *v. r.* bøygja seg fram, gruva seg, luta seg.

greyhundr, *m.* bikkja, tik. **-karl**, *m.* skarv. **-ligr**, *a.* vesalleg, skarveleg. **-mennska**, *f.* skarvedom.

greypa, *v.* (*pt*) grøypa, fella inn i. **greypjarn**, *n.* grøypejarn, jarn til aa grøypa med.

greypiligr (ogso *greypiligr*) *a.* grovleg, hardleg, kaldleg (*-liga*, *av*).

greyping, *f.* grøyping, innfelling.

greypleikr, *m.* hardleik, hjarteløysa.

greypur, *a.* grov, hard, hjartelaus. Jfr. nyn. *ein grøype kar*, ein hardfengd kar (Tel.).

grey-skapr, *m.* vesaldom, skarvedom. **-stóð**, *n.* hundeflokk.

gríð, *n.* 1. heimvist, trygt tilhelde (mest um tenestfolk). 2. i *pl.* trygd for liv og lemer, fred som er avtala eller logfast (vaapnkvila, tingfred o. m.), naade, grid; *fara með gríðum*, fara med fredstilbod.

gríða-beiðandi, *m.* ein som bed um grid.

-beiði, *f.* bøn um grid. **-bréf**, *n.* brev som gjev grid. **-brek**, *n.* svikfull bøn um grid.

-gjøf, *f.* det aa gjeva grid, grid-gjeving.

-lauss, *a.* som ikkje hev fenge grid, fredlaus (*-laust*, *av*).

-mál, *n.* ordlag som vert bruka naar dei set grid, gridord.

-mark, *n.* fredsmärke.

-rof, *n.* brot paa grid.

-sala, *f.* det aa gjeva grid.

-setning, *f.* det aa setja og lysa grid, gridlysing.

-staðr, *m.* fredheilag stad, fredstad.

-steina, *f.* steinna, møte um grid.

gríð-bítr, *m.* mann som bryt grid, fredsbryotar.

gríði, *m.* gradukse, tjor (= *gríðungr*).

gríð-fang, *n.* det aa faa seg heimvist (og tenesta).

-fangadagr, *m.* dag, daa lause folk skulde faa seg heimvist (og tenesta), fardag.

-heilagr, *a.* fredheilag.

gríði, *m.* = *gríðmaðr*.

gríðjungr, *m.* gredung, tjor (= *gríðungr*).

gríðka, **gríð-kona**, *f.* fri kvinna som hev heimvist (og tenesta) i huset hja ein.

-maðr, *m.* fri mann som hev heimvist (og tenesta) i huset hja ein.

-mál, *n. pl.* = *gríðamál*.

-níðingr, *m.* mann som bryt grid, fredsbryotar.

-níðingsnafn, *n.* fredsbryotarnamn.

-sala, *f.* det aa gjeva grid.

-samr, *a.* fredsam.

-setning, *f.* det aa lysa til grid, gridlysing.

-spellaráð, *n.* raadgjerd um aa brytja grid som er sett.

-taka, *f.* det aa taka heimvist (og tenesta) hja ein.

gríðuliga, *av.* ofseleg, nidleg. Jfr. isl.

gríð, *f.* ofse, og nyn. *paa gridd*, *paa trass* (Gbr.).

gríðungr, *m.* gredung, gradukse, tjør.

gríðvist, *f.* heinvist, trygt tilhelde.

grikkja-konungr, *m.* konge yver grækarane, keisar i Bysants. *Grikkland*, *n.* Grækarland. *grikklands-eyjar*, *f. pl.* dei græske øyarne. *-haf*, *n.* (og *Grikksalt*, *n.*) det græske hav, Ægæarhavet. *grikk*, *m.* (*nom. pl. -ir* og *-jar gen. -ja*) grækar. *grikkiska*, *f.* græsk maál. *grikkskr*, *a.* græsk.

gríma, *f.* 1. skjerm for andlitet, dulhetta, maska; jfr. nyn. *grima*. 2. klædning yver hovud og hals paa stridshesten. 3. mannlikan i framstammen paa skip. 4. natt (poet.). 5. gaata, myrk tale.

grímd, *f.* 1. illska, sinne, fiendskap. 2. illhard frost. *grímdar-andi*, *m.* vreid ande. *-frost*, *n.* illhard frost. *-fullr*, *a.* illskfull, vond. *-hugr*, *m.* illvilje, vondhug. *-mál*, *n. pl.* illord, vondord. *-náttúra*, *f.* vond natur, illhaatt. *-pína*, *f.* hard pinsla.

grímmast, *v. r.* (*mð* og *að*) *grímma seg* (Sæt.), illskast, verta sint paa (*e-m*, *á e-m*).

grímm-eygðr, *a.* vond-eygd. *-hugaðr*, *a.* vond i hugen. *-leikr*, *m.* illska, fiendskap; hardleik. *-ligr*, *a.* grímsleg (Sæt), illsleg, hardsleg; fælsleg, øgjeleg (*-liga*, *av.*) *-lundaðr*, *a.* illkyndt, vondlyndt.

grímmr, *a.* grímm, ill, vond, fæl; hard, streng, hjartelaus. *grímmúðigr*, *a.* illkyndt, vond.

Grímr, *m.* namn paa Odin (eig. „den hulde“). Jfr. nyn. (*fosse*)*grímen*: den som er gøynd (i fossen).

grímu-eiðr, *m.* eit slag neittingseid med 6 medsverjarar. *-maðr*, *m.* mann som fer med huld hovud, maskemann, utklædd mann.

grína, *v. st.* grina.

grínd, *f.* (*gríndar* og *gríndr*; *gríndir* og *gríndr*) grínd (stengsla, led; karm; gríndgjerde). *gríndagerð*, *f.* det aa gjera gríndar. *gríndarhæll*, *m.* gríndstolpe. *grínd-garðr*, *m.* gríndgjerde. *-hlið*, *gríndrhlið*, *n.* gríndled.

grípa, *v. st.* 1. gripa, triva, glupa; taka. 2. taka, forgripa seg paa. 3. setja fast, fengsla. Med part.: *grípa á*, taka paa; taka til med; *grípa með flugu*, lata seg lokka.

gripa-auðigr, *a.* rik paa eignaluter. *-gjald*, *n.* betaling med verdfulle ting. *-kista*, *f.* kista til eignaluter. *-taka*, *f.* det aa taka verdfulle ting.

gripdeild, *n.* sjølvtekt; *gera sér e-t at gripdeildum*, taka eitk. med sjølvtekt.

gripla, *v.* (*að*) trivla, fumla; jfr. nyn. *greipla* (gramsa).

gripla, *f.* finger som trivlar etter eit kvart.

gripr, *m.* (*-ar*; *-ir*, *akk. pl. -i* og *-u*) verdfull ting (helst um lausøyre), eignalut (jfr. nyn. *grip*, *n.* eignalut Vald., og nyn. *grípa*, *a.*).

gripr, *m.* grip (ein fugl).

grífasýr, *f.* ei sugga (purka) med grisungar.

grískr, *a.* græsk (= *grikkskr*).

gríss, *m.* (*pl. -ir*) 1. grisunge, ung gris (*gris*, *Innh.*) 2. galt, rone.

gríjar, *a.* graa (= *grár*).

gríjon, *n.* gryn (jfr. nyn. *grjon* med same tydning i Hard. o. fl.).

grjót, *n.* koll. grjot, stein; *bera grjót á e-n*, steina, kasta stein paa ein. *grjót-berg*,

-bjarg, *n.* grjotberg, steinbrot. *-burðr*, *m.* steinkasting. *-byrðr*, *f.* steinbyrd. *-flaug*, *f.*

stein-flog, steinkasting. *-flutning*, *f.* steinførsla. *-garðr*, *m.* steingjerde. *-hagl*, *n.*

hagl av stein. *-haugr*, *m.* steinhaug. *-hlað*, *n.* stein-lad, steinmur. *-hlass*, *n.* steinlass.

-hóll, *m.* steinhaug. *-hríð*, *f.* aatak med steinkasting. *-hqrgr*, *m.* steinhaug. *-kast*,

n. steinkasting. *-klettr*, *m.* stor stein. *-ligr*, *a.* som er av stein, stein-, grjot-.

-meistari, *m.* steinhoggar-meister, murmeister. *-mjql*, *n.* steinmjøl, knust stein. *-mql*, *f.* smaastein.

-ótt, *a.* steinut. *-páll*, *m.* steingrev; yverf.: drivande kar, brytjar. *-skriða*, *f.* steinskrida,

steinras. *-smiðr*, *m.* steinhoggar, mular. *-starf*, *n.* steinbrjoting. *-sveinn*, *m.* steinhoggar-dreng, murargut. *-sýsla*, *f.* tilsyn

med steinarbeid. *-ugr*, *a.* steinut. *-val*, *n.* tilfang paa grjot ell. stein. *-varði*, *m.* varde

av stein. *-veggr*, *m.* steinvegg, steinmur. *-verk*, *n.* steinarbeid. *-vinna*, *f.* steinbrjoting.

grjúpan, *n.* kurv, pylsa (poet.).

gróa, *f.* sverd (poet.).

gróa, *v.* (*greri*) 1. gro, veksa; gro til; gro fast. 2. gro, grødast, verta lækt.

gróði, *m.* og **gróðr**, *m.* I. (*gen.* -ðar) grode, gror, vokster.

gróðr, *m.* II. (*gen.* -ðrar) gror, groing; gror, grøda.

gróðrarligr, **gróðr-samligr**, **-samr**, *a.* gror-sam, som gjev god gror, (*grødeleg*, Oslo); botsam, lækjande. **-setja**, *v.* setja, planta. **-vænligr**, *a.* som det er von vil grøda, botsam.

grófi, *f.* 1. gróv, bekk. 2. grop, hola (*grón*, Ma. Ryf.).

gróm, *n.* (og *grómr*, *m.*) gurm, grut (jfr. nyn. *gromen*, *grumen*); yverf. eitkvart mistenkjelegt. **grómlauss**, *a.* flekklaus, rein; yverf. godtruen.

gróna, *v.* (*að*) verta grøn, veksa. Ark. XIII, 371.

grópasamliga, *av.* gropt, hardt.

gróska, *f.* gror, grøda.

grotti, *m.* namn paa ei kvern i Edda. Jfr. nyn. *grotte* (dsk. akselblok) i kvernsteinen.

grúfa, *v.* (*fð*) gruva, bøygja seg, liggja aa gruva.

grúfa, **grufja**, *f.:* á *grúfu*, aa gruva, med framsida ned.

grufla, *v.* (*að*) gruvla, rota, krabba (fjorom fotom), krafsa.

gruggótr, *a.* gruggut, gyrmut.

grúi, *m.* dunge. Edd. M. Jfr. nyn. *grugg*.

gruna, *v.* (*að*) gruna, tenkja; tvila; mistru; upers. *e-n grunar*, ein tenkjer seg, trur; ein tvilar for, er uviss um.

grunan, *f.* = *grunr*.

grunbrusligr, *a.* mistenkjeleg.

grund, *f.* flat mark, jord, grunn.

grunda, *v.* (*að*) grunda, gruna, tenkja yver eitk.

grundan, *f.* grunding, tenkjing.

grundr, *m.* *grafa* ell. *gefa grund at e-u*, røkja grundigt etter eitk.

grund-valla, *v.* (*að*) grunnleggja. **-valla**, *f.* grunnleggjing. **-vallarmaðr**, *m.* grunnleggjar. **-vqllr**, *m.* grunnvoll, tuft.

grun-laus, *a.* fri for mistanke, trygg. **-leikr**, *m.* grune, mistanke. **-maurr**, *m.:* *hana bita grunmaurar* o: ho fær mistanke.

grunn, *n.* grunn; grunne, grunning. **grunn-eygðr**, *a.* ut-øygd, med augo som ikkje

ligg djupt. **-fall**, *n.* grunnfall, grunnbrot (brotsjø yver grunnar). **-iastr**, *a.* grunnfast. **-færi**, *n.* ankar med ankartog. **-hygginn**, *a.* stutt-tenkt, godtruen, styven. **-hyggni**, *f.* stuttsyn, godtruenskap, styvenskap. **-leitr**, *a.* skrinleitt. **-lendi**, *n.* grunnlende, grunnjord.

grunnr, *m.* grunn, botn; *ganga* (*gefast*) á *grunn*, taka ende, trjota.

grunnr, *a.* grunn, ikkje djup.

grunn-stiglaðr, *a.* grunnfrosen (Vigf.)

-sæi, *f.* stuttsyn, godtruenskap. **-sæligr**,

-sær, *a.* stuttsynt, godtruen (*-sæliga*, *av.*).

-sævi, *n.* grunn sjø. **-úðigr**, *a.* faatenkt, styven. **-úðligr**, *a.* som synest faatenkt, styveleg. **-ungr**, *m.* grunning, taretorsk. **-valla**, **-vqllr**, sjaa *grund-*. **-ýðgi**, *f.* stuttsyn, godtruenskap, styvenskap.

grunr, *m.* (*-ar*; *-ir*) grune, tanke, tvil, mistanke, eitkvart mistenkjelegt; *grafa grun á um e-t*, faa mistanke um eitk.; *búa um grun*, vera mistenkt.

grun-samligr, *a.* mistenkjeleg. **-samr**, *a.* mistenkt. **-semð**, *f.* grune, mistrygn, mistanke. **-semðarlaus**, *a.* som ingen mistryggjer. **-semðarmaðr**, *m.* mistenkjeleg maun. **-semðarstaðr**, *m.* mistenkjeleg stad.

grusener, *n.* loden skinnpels, mudd (høyrdte til ein herbunad); mnt. *grusener*.

grýfa, *v.* (*fð*) bøygja seg fram aa gruva (= *greyfa*).

gryfiliga, *av.* gruveleg, fælsleg.

gryfja, *f.* grop, hola.

grýjandi, *f.* dagrenning, graaning (*grydn*, *f.* Ma.).

grýla, *f.* 1. skræma, skræmsl. 2. trollkjerring. 3. rev. Sn. E.

grynna, *v.* (*nt*) gjera grunn, mindre djup; upers: *grynnir dalinn*, dalen vert mindre djup; *grynnast v. r.* grynnast, verta grunnare; minka.

grýta, *v.* (*tt*) gryta, kasta stein, steina; steinsetja.

grýta, *f.* gryta.

grýting, *f.* gryting, steining.

grýttir, *a.* grytt, steinut.

grýtuker, *n.* gryta.

græð, *f.* græø, illvilje.

græðgi, *f.* græde, graade, graadhug.

græfr, *a.* som hev rett til (kristeleg) grav.
grænast, *v. r. (nd)* graana, minka, kverva.
græzka, *f.* græe, illvilje (= *græð*).
græða, *v. (dd)* 1. faa til at gro, lata veksa; *græða fé*, vinna, tena pengar, verta rik; *græða upp*, ala upp (krøter). 2. græða, lækja. 3. hjelpta, frelsa. *græðast*, *v. r.* grøðast; grøða seg, veksa til; veksa; *græðist e-m fé*, ein tener pengar.

græðari (ogso *græðir*) *m.* frelsar (um Kristus).

græðing, *f.* 1. groing (*grøding*, Dal.) 2. vokster. 3. grøding, lækjing. 4. frelsa.

græfr, *a.* som hev rett til (kristeleg) grav.
Grænaland, *n.* Grønland. **Grænalandshai**, *n.* havet millom Island og Grønland.

grænast, *v. r. (nd)* grønast, grønka.
grænáiáinn, *a.* grønsveiput, grønspreklut.
grænir, *m. pl.* dei som bur í *Grønland* (nedre Telemarki).

grænka, *v. (að)* lata grænka, gjera grøn (poet.).

Grønland, *n.* 1. Grønland. 2. = *Grønland*, nedre Telemarki. **grønlands-dróttinn**, *m.* den norske konge. Fms. VII, 42. **-far**, *n.* skip som fer paa Grønland. **-fari**, *m.* ein som fer paa Grønland, Grønlandsfare. **-faratíund**, *f.* tiend som grønlandsfarar lagde. **-ferð**, *f.* Grønlands-ferd. **-hai**, *n.* havet millom Grønland og Island.

grænleikr, *m.* grænleik, grønska.
græn-lendingabáttir, *m.* forteljing um grønlendingar. **-lendingr**, *m.* grønlending. **-lenzkr**, *a.* grønlandsk, som er fraa Grønland. **grønmenginn**, *a.* grønmengd, grønsprengd. **grønna**, *a.* 1. grøn. 2. ny, fersk. 3. god, nytleg. **grønska**, *f.* grønska, grønd. **grønskr**, *a.* som er fraa *Grønland* (nedre Telemarki).

grøn-tó, *f.* grøn grasto, grasfleck. **-tyrfa**, *v. (fð)* tyrva, leggja grøn grastorv yver.
grøta, *v. (tt)* grøta, faa til aa graata.
grøti, *n.* eitkvart som grøter, sorg, sut; jfr. nyn. *græti*, sorg, Sæt. **grøtiligr**, *a.* grøteleg, syrgjeleg. **grøtir**, *m.* ein som fære ink. til aa graata, grøtar.

grøzla, *f.* grøding, lækjing.
grøfi, *f. (grafar; grafir* ell. *grafar)* 1. grøv, greft, hola. 2. grav (til lik).

grøila, *v. (að)* gruvla, kravla.

grøitr, *m.* = *grøptr*.

grøn, *f. (granar; granar)*. 1. granehaar, lippehaar (munnskjegg; veidehaar, vërhaar). 2. (helst í *pl.*) grøn, mule; *bregða grønnum*, gjera lepar, grina; *þóru brá fyrir grøn*, dei fekk anna vita.

grøn, *f. (gen. granar)* gran, grantre.

grøptr, *m. (gen. grapt(r)ar)*. 1. graving. 2. gravster, graving í tre, metal odl. 3. gravleggjing, jording. 4. grov, greft. 5. grav (til lik).

grøsuqr, *a.* grasut, grasgod, grasvaksen.

guð, *m.* og *n.* 1. mest í *n. pl.* gud, avgud. 2. mest í *m. sg.* gud, den kristne gud.

Guðbrandsdalir, *m.* Gudbrandsdalen.

guð-dómligr, *a.* guddomleg, guds-. (*-liga*, *av.*). **-dómr**, *m.* guddom. **-dómsáil**, *n.* **-dómskraptr**, *m.* guddomsmagt. **-dómsljós**, *n.* guddoms-ljos. **-dóttir**, *f.* guddotter. **-dróttinn**, *m.* gud herren. **-faðir**, *m.* gudfár, fadder. **-fúss**, *a.* som elskar gud, gudleg. **-gefinn**, *a.* gjeven av gud. **-gæfi**, *n.* = *guðsgæfi*. **-hræddr**, *a.* gudrædd; gudleg, gudfryktig. **-hræzla**, *f.* gudrædsla; gudsfrykt. **-hræzluleysi**, *n.* otte-løysa, vanvyrdnad for gud. **-last**, *n.* (og *-lastan*, *f.*) gudsspottig, gudshæding. **-lasta**, *v. (að)* spotta, hæda gud. **-lastanarandi**, *m.* gudsspottings-aand. **-lastanarmaðr**, *m.* gudsspottar. **-lastanarorð**, *n.* gudsspottande ord, haadord mot gud. **-latr**, *a.* likesæl um gud og trui. **-leti**, *f.* likesæla um gud og trui. **-leysi**, *n.* guddomsløysa. **-ligr**, *a.* gudleg, guddomleg, guds- (*-liga*, *av.*). **-lqstun**, *f.* gudsspottig. **-magn**, *n.* guddomsmagt. **-móðir**, *f.* gudmór. **-níðingr**, *m.* gudssvikar, gudssneitar, apostat. **-níðingskapr**, *m.* gudssneiting, gudssvik. **-réttligr**, *a.* rett for gud, som er etter guds vilje (*-liga*, *av.*). **-rækiligr**, *a.* **-rækr**, *a.* ugudleg, gudlaus (*-rækiliga*, *av.*). **-ræskja**, *f.* gudløysa. **-rækiliga**, *av.* gudleg. **-rækinn**, *a.* gudleg, som held seg til gud.

guðs-gæfi, *n.* gudsgaavor. **-hræzla**, *f.* = *guðhræzla*. **-hræzluandagjöf**, *f.* den anders gaava aa ottast gud. **-hús**, *n.* gudshus. Æf. **guð-söfi**, *n.* skylding í gud, mann eller kvinna som er religiøst skyld med ein (*e-s*), helst fadder (gudfár, gudmór). **-siija**, *f.*

kvende som er *guðsifi*. **-sifjar**, *f. pl.* (ogso *-sifi*, *f.*) skyldskap i gud, religiøs skyldskap, fadderskap; *veita e-m guðsifjar* = *gera guð-sifjar við e-n*, staa fadder til eink. **-sifja-spell**, *n.* spilling av religiøs skyldskap (ved likamlegt umgjenge). **-sifjast**, *v. r.* vera religiøst skyld med. **-sifjabyrmslur**, *f. pl.* **-sifjavarnan**, *f.* fraahald fraa, varsemnd mot *guðsifjaspell*.

guðs-kappi, *m.* guds stridsmann. **Æf.** **-lög**, *n. pl.* den kanoniske rett, kyrkjeretten. **-maðr**, *m.* guds mann. **Æf.** **-níðingr**, *m.* = *guðníðingr*.

guð-spell, **-spjald**, **-spjall**, *n.* evangelie. **-spjallabók**, *f.* evangelie-bok, bok som evangeliet stend i. **-spjallamaðr**, **-spjallari**, *m.* **-spjallaskald**, *n.* evangelist. **-spjallatexti**, *m.* evangelie-tekst, evangeliebok. **-spjalligr**, *a.* evangelisk. **-spjallsord**, *n.* evangelie-ord, evangelie.

guðs-reiðisverk, *n.* verk som gjer gud vreid. **-réttir**, *m.* rett, fyrerrett som kyrkja hev. Fms. VII, 305. **-riddari**, *m.* guds stridsmann. **-skírsl**, *f.* skiring (reinsing) for skuld ved gudsdom.

guðstjórð, *f.* eit slag vaapn? D. N. IV 295.

guðs-þénari, *m.* guds tenar. **Æf.** **-þjónasta**, *f.* 1. det aa tena Gud. 2. gudstenesta. **Æf.** 3. nattverdssakramentet.

guðvefjar-hökull, *m.* messehaket av *guðvefr*. **-klæði**, *n. pl.* klæde av *guðvefr*. **-kyrtill**, *m.* kyrtel av *guðvefr*. **-mottull**, *m.* kapp av *guðvefr*. **-pell**, *n.* klæde av *guðvefr*. **-poka**, *f.* **-poki**, *m.* pose av *guðvefr*. **-skikkja**, *f.* kapp av *guðvefr*. **-taug**, *f.* tog, band av *guðvefr*. **guðvefr**, *m.* eit slag fint, dyrt ty, truleg fløyel (eller purpur).

gufa, *f.* gova (*guva*, Trønd.), røyk, eim. **gugna**, *v.* (*að*) vanmodast, stura.

gul, *n.* gula, *f.* gul, gula, blaaster, vind.

Gulaping, *n.* tinget for Gulatinglag. **gulapings-bók**, *f.* gulatings logbok. **-fgr**, *f.* ferdi til og fraa Gulatinget. **-lög**, *n. pl.* 1. logi for Gulatinglag. 2. Gulatinglag (landsluten). **-menn**, *m. pl.* folket i Gulatinglag.

gulbrúnadr, *a.* gulbrun.

Guley, *f.* Guløy i ytre Sogn.

gulgrœnn, *a.* gulgrøn.

Guli, *m.* Gulen, fjord i ytre Sogn.

gull, *n.* 1. gull; *grípa gulli á við e-n* tylkja mun i, leggja seg etter aa vinna. 2. gull, fingergull.

gull-ald, *m.* gullalder. **-ari**, *m.* namn paa hermerket til Karlamagnus. **-auðigr**, *a.* rik paa gull. **-auðr**, *m.* rikdom paa gull. **-auga**, *n.* gull-auga. **-band**, *n.* gullband. **-baugr**, *m.* gullring. **-beizl**, *n.* gull beisl. **-berg**, *n.* berg som det er gull i. **-bitlaðr**, *a.* som hev *gullbitull*. **-bitull**, *m.* bitel, munnbit av gull (paa beisl). **-bjartr**, *a.* hjart som gull. **-bóka**, *v.* (*að*) pryda med gullsauuma klæde (Edda). **-bóla**, *f.* bola, halvkula av gull; gullhetta kringum innsigle paa brev. **-brynja**, *f.* brynja av gull. **-búinn**, *a.* prydd, sett med gull. **-butr**, *m.* gullbutt, gullstykke. **-bqltr**, *m.* gullball. **-dálkr**, *m.* gullnaal. **-dreifi**, *f.* gullkjeda. **-dropi**, *m.* gulldrope. **-epli**, *n.* gulleple. **-fágaðr**, *a.* gullprydd. **-fest**, *m.* gullkjeda. **-fjallaðr**, *a.* pynta med gull. **-fjórð**, *f.* namn paa erkebisp Øysteins kyrkje-log. **-fugl**, *m.* fugl av gull. **-garland**, *n.* lad eller krunga av gull. **-gigrð**, *f.* gull-gjord, gullband. **-gler**, *n.* gull-spegel. **-góðr**, *a.* som der er mykje gull i. **-gqrr**, *a.* gjord av gull. **-hagr**, *a.* hag (dugande) til aa smida gull. **-hals**, *m.* gullhals (um rikfolk). **-hamarr**, *m.* gullhamar; *lata ganqa gullhamarrinn*, lova gull og grøne skogar. **Æf.** **-hani**, *m.* hane av gull. **-heimr**, *m.* gull-heim, gullverd. **-hella**, *f.* gull-hella, gullplata. **-hirzla**, *f.* gøymsla for gull. **-hjaltr**, *m.* gull-hjelm. **-hjalt**, *n.* hjalt av gull. **-hlað**, *n.* gullband, band prydd med gull, helst til haarband, gull-lad. **-hinot**, *f.* nót av gull. **-bringr**, *m.* gullring. **-hús**, *n.* gullskrin, gøymsla til gullty. **-hyrnr**, *a.* som hev gull-prydd horn, gullhyrnt. **gulligr**, *a.* som er av gull, gull-.

gullin-busti, *a.* som hev buster av gull (Edda). **-hjalti**, *m.* sverd med gullslege hjalt. **-horni**, *m.* gull-hyrning, ukse med gylte horn (poet).

gullinn, *a.* gjord av, prydd med gull, gylt, gull- (*gullen*, Innh.).

gull-kalekr, *m.* gull-kalk, gull-bikar. **-kalfr**, *m.* gullkalv. **-kári**, *m.* mann med gult krulla haar. Eld. I, 457. **-kambr**, *m.* gullkamb. **-ker**, *n.* gull-kjer. **-kerra**, *f.* kjerra

av gull. **-kista**, *f.* kista med gull i. **-kistill**, *m.* gullkistel, skrin av gull. **-kleppr**, *m.* gullklump. **-knappr**, *m.* gullknapp. **-knútr**, *m.* knut av gull. **-knótr**, *m.* gull-ball. **-koróna**, *f.* gullkruna. **-kross**, *m.* gullkross. **-leggja**, *v.* (*lagði*) leggja, innleggja med gull. **-mál**, *n.* innfelt merke av gull, t. d. paa sverd. **-malmr**, *m.* gull-malín. **-markaðr**, *a.* merkt, prydd med bilæte av gull. **-men**, *n.* halsband av gull. **-merktr**, *a.* merkt med bilæte av gull. **-miðlandi**, *m.* ein som deiler ut gull (Edda). **-muðr**, *m.* gull-munn. **-nagli**, *m.* gull-nagle. **-nesti**, **-nisti**, *n.* gullneste, gullspenna. **-ofinn**, *a.* gullvoven. **-ormr**, *m.* orm av gull. **-peningr**, *m.* gullpening. **-rekendi**, *n.* gull-lekkja. **-rekinn**, *a.* gullslegen. **-rendr**, *a.* gull-rendut. **-ritinn**, *a.* skriven med gullbokstavar. **-roðinn**, *a.* gylt. **-sandr**, *m.* sand med gull i. **-saumaðr**, *a.* gull-sauma. **-settr**, *a.* gull-sett, gullslegen. **-skál**, *f.* gullskaal. **-skillingr** (og *gulls-skillingr*), *m.* gullskilling. **-skotinn**, *a.* ivoven med gull. **-skript**, *f.* gullbilæte.

gulls-litr, *m.* gull-lit, lit som gull.

gull-smейtr, **-smейtr**, *a.* gull-omaljera. **-smið**, *f.* gull-smiding. gullsmedarbeid. **-smiðligr**, *a.* som høyrer til gullsmiding. **-smiðr**, *m.* gullsmed. **-spónn**, *m.* 1. gull-spon, prydnad i framstammen paa skip. 2. gullskei. **-spori**, *m.* gull-spore. **-sproti**, *m.* sprote, kjæpp av gull. **-spuni**, *m.* gull-spune, spenne gull. **-spqng**, *f.* gull-spong, gull-plata. **-stafaðr**, *a.* gull-striput. **-stafr**, *m.* gullbokstav. **-staup**, *n.* gullstaup; gull-skaal. **-steindr**, *a.* gylt. **-stóll**, *m.* gullstol. **-stúka**, *f.* gullsauma erm. **-stqng**, *f.* gull-stong. **-sylgja**, *f.* gullsyngja. **-tafla**, *f.* gull-brikka i tavlspel. **-teinn**, *m.* gull-tein. **-vafiðr**, *a.* gull-vavd, gull-røyrd. **-variðr**, *a.* gull-prydd (Edda). **-vefr**, *m.* ty med ivove gull. **-viðjar**, *f.* pl. gull-lekkjor. **-voftinn**, *a.* gull-voven. **-vængr**, *m.* gull-vengja. **-vqndr**, *m.* gullvond, gullkjæpp.

gulr, *a.* gul. **gul-rendr**, *a.* gulrendut.

gulusótt, *f.* gulsott (gulesott). Harp. 2.12.

gumi, *m.* (*pl. -ar* og *-nar*) mann, menne-skje (jfr. nyn. *brudgom*).

gumpr, *m.* gump, sete, rump.

gumsa, *v.* (*að*) gjera narr av (jfr. nyn. *gumsa*, læ. Øystd.).

gunnar-fúss, **-gjarn**, *a.* stridshuga, strid-sam.

gunnfani, *m.* fana, hermerke.

gunn-heilagr, *a.* usærande, usaarleg. **-hvatr**, *a.* strids-kvat, rask i strid.

gunnr (og *guðr*), *f.* 1. strid, ufred (poet.). 2. her-gudinna (poet.). **gunntamiðr**, *a.* strids-tamd, stridsvan.

guss, *m.* snakk. **gussa**, *v.* (*að*) snakka.

gusta, *v.* (*að*) gusta, blaasa. **gust-illr**, *a.* som det stend kaldgust av, vond. **-kaldr**, *a.* som gustar kaldt.

gustr, *m.* 1. gust, guf, vindpust. 2. einn, (*gust*, Shl.).

Gyðinga-land, *n.* Judæa, Jødeland. **-skírn**, *f.* umskjeringi. **gyðingligr**, *a.* jødisk. **gyðingr**, *m.* jøde. **gyðingsbarn**, *n.* jødebarn.

gyðja, *f.* 1. gudinna, gudekvende. 2. prest-inna.

gyggja, **gyggva**, *v. st.* gjera rædd, skræma; upers. *oss gyggvir*; jfr. nyn. *gygsa* Hard. Shl. (utt. *jyksa* Ross).

gygiarkyn, *n.* avkjøme av gygr (Edda).

gygr, *f.* (*gen. gjggjar*). 1. gygr, jøtun-kvende. 2. øks, vaapn (poet.).

gyldir, *m.* ulv (poet.).

gylfin, *n.* trollvette (jfr. *gylfra*).

gylfra, *f.* trollkvende; jfr. nyn. *gyvr*, Tel. ofl.; *ganga gylfrum*, gaa i hundarne.

gylla, *v.* (*ld*) gylla (ogso yverf.). **gylling**, *f.* gylling; yverf. utpynting.

gylta, **gyltr**, *f.* gylta, sugga, purka.

gymbill, *m.* lamb (han av slaget).

gymbing, *f.* hæding, spott.

gymbr, *f.* (*nom. pl. -rar*) gimber (gymber), ung saud som enno ikkje hev havt lamb. **gymbrarlamb**, **gymbrlamb**, *n.* gimberlamb, lamb (ho av slaget).

gyrða, *v.* (*rð*) 1. gyrda, leggja gjord ikring, binda ikring; binda fast ved gjord (belte); *gyrða sik*, spenna beltet paa seg; *gyrða sik sverði*, spenna paa seg eit sverd; *gyrðr í brækr*, gyrd med kyrtelen smett nedunder belte og bukselining. 2. liggja ikring (*at e-u*). 3. klemma, trykkja. 4. gjula, dengja.

gyrðill, *m.* 1. gjord, belte. 2. pengepung.

gyrja, *v.* (*gurði*) blodga; Fld. II 29. Jfr. nyn. *gyrja* (*gurde*) klemma ut.

gys, *n.* gyss, *m.* moro, gjøn, spott.

gyzki, *m.* og *n.* storsyn, bisn.

gæfa, *f.* lukka, heppa; jfr. nyn. *gjæva* Li. (Ross).

gæfiligr, *a.* *gæfiligt fall*, casus dativus, sidefall.

gæfir, *a.* mild, umgjengeleg, hugleg (jfr. nyn. *gjæf*); gild, god (um mynt).

gæfu-drjúgr, *a.* rik paa lukka. -fár, *a.* arm paa lukka, lukkelaus. -fullr, *a.* lukkeleg. -fundr, *m.* heppelegt møte. -lauss, *a.* lukkelaus. -leysi, *n.* uheppa, lukkeløysa. -liga, *av.* lukkeleg, heppeleg. -maðr, *m.* mann som hev lukka med seg, lukkefugl. -mannligr, *a.* som høver med ein *gæfumaðr*. -mikill, *a.* som hev stor lukka. -munr, *m.* skilsmun i lukka. -raun, *f.* lukke-freisting, lukke-røyning. -samliga, *av.* heppeleg, lukkeleg. -skipti, *n.* skifte, vending i lukka. -skortr, *m.* skort paa lukka. -vanr, *a.* lukkelaus.

gægjast, *v. r.* (*gð*) strekkja, tøygja seg, kika (rettare vel *gægjast*; jfr. nyn. *jøger*, *a.* Ross).

gæi-brúðr, *f.* gaaig, vyrdsam kvinna (poet.). -maðr, *m.* gaaig, vyrdsam mann (poet.).

gæla, *f.* spak vind (*gjæla*, Sfj.).

gær, *av. i gær*, igjær, igaar. (= *igjár*).

gæra, *f.* sauskinn med ulli paa.

gær-dagr, *m.* dagen igaar. -kveld, *n.* gaarkveld.

gæta (ogso *gjáta*) *v.* (*tt*) 1. gjæta, vakta, agta, passa, sjaa til (*e-s*, *til e-s*). 2. agta paa, halda, fylgja (*e-s*). 3. stengja. 4. *gætast*, *v. r.* agta paa, tala um (*e-s*); raadleggja (*um e-t*) (Edda). *gæta*, *f.* gjæting, gaat, agt. *gætliga*, *av.* varsamt. *gætinn*, *a.* gjæten, varsamt.

gætti, *n.* dergaatt, dørkarm. *gættitré*, *n.* beitskida, dørskida.

gæzku-engill, *m.* fylgje-engel.

gæzla, *f.* gjætsla, varveitsla, tilsyn, vakt; paa-agting.

gæzlu-dagar, *m. pl.* største helgedagar (= *ágætastir dagar*). -engill, *m.* fylgje-engel. -kaup, *n.* betaling for gjætsla eller tilsyn. -kerling, *f.* vaktar-kjerring. -lauss, *a.* uvakta, varveitslelaus. -maðr, *m.* vaktar, varveitslar.

-sótt, *f.* sott, sykja som treng vaktning.

-sýsla, *f.* vakthald.

gør-, sjaa *gjör*-. *gøra*, (*gørva*) *v.* *gørla*, *av. gørr*, *a.* og *v. gørsamliga*, *av. gørsemi*, *f.* sjaa *ger*-.

gørunargaldr, *m.* troldomsgalder.

gørva, *av. gørvallr*, *a. gørví*, *f.* sjaa *ger*-.

gø, *gæbeytill*, sjaa *gói*, *góibeytill*.

gøða, *v.* (*dd*) gjera god, betra; fremda; *gæða e-n e-u*, gjera ein rikare med eitk., *gjæva ein eitk.*; *gæðir á*, det vert betre (meir) med eitkvart; *gæða róðr* (*ferð*) *o:* skunda paa. Jfr. nyn. *gjoda*.

gøðalauss, *a.* utan gode ting, lunnelaus.

gøði, *n. pl.* gode, gode ting, lunnende, tilfang.

gøðingr, *m.* stormann, storing.

gæl, *n.* gjel, fagre ord (Pamfil. 13820).

gæla, *v.* (*ld*) gjøla, freista aa gjera nøgd, hugga. *gæling*, *f.* gjøling, hugning. *gælingar-órð*, *n. pl.* gjølord, fagre ord.

gæzka, *f.* godleik, godskap, godvilje; kraft, dygd; gode ting. *gæzku-fullr*, *a.* full av god vilje, velviljug. -lauss, *a.* dygdelaus. -nain, *n.* godskaps-namn, namnet god. -sam-ligr, *a.* god, framifraa. -verk, *n.* godverk, godgjerning.

gæzla, *f.* godskap, godvilje.

gøfiga, *v.* (*að*) æra, heidra; beda til, dyrka; pryda, pynta. *gøfigan*, *f.* æra, heidring, dyrking. *gøfiganarmaðr*, *gøfigari*, *m.* dyrkar. *gøfug-kvendi*, *n.* gjæv, høgbori kvinna. -látr, *a.* storlaaten. -leikr, *m.* gjævleik, høgd. -ligr, *a.* gjæv, sjaaleg, gild. -menni, *n.* gjæving; koll.: gjævt folk, stormenne. -mennr, *a.* med gjævt folk.

gøfugr, *a.* gjæv, gauv, stor (jfr. nyn. *govug*, *gjævmild*).

gogn, *gognum* sjaa *gegn*, *gegnum*.

gøll, *f.* goll, sterk ljod.

gølltr, *m.* (*gen. sg. gølltr*, *dat. gølli*) galt, rone.

Göndul, *f.* namn paa ei valkyrja.

göndull, *m.* fanden?

göng, *n. pl.* gang, veg, framkoma.

göngu-drykkja, *f.* fønningslag, samloge-drykkja. -færr, *a.* gongefør, gangfør. -færi, *n.* gangføre. -kona, *f.* rekarkjerring, tiggarkjerring. -lið, *n.* fotfolk; hjelp.

gongull, *a.* strævall, annsam; (*eig.* som gjeng; *jfr.* *nærgongull*).

gongu-maðr, *m.* rekarfant, tiggar. **-man-naerid**, *f.* arv, erverett etter *gongumenn*. **-mannliga**, *av.* som ein tiggar, tiggarsleg. **-prúðr**, *a.* som gjeng vænt. *Gam.* **-sveinn**, *m.* ærendsvein; lauparfant. **-varðhaldsmaðr**, **-varðmaðr**, *m.* gangande vaktmann. **-vqrð**, *f.* gangande vakt.

gqr-sjaa gjqr-. **gqrla**, **gqrliga**, *av.* sjaa *gerla*. **gqrn**, *f.* (*garnar*; *garnar*) gorn, tarm. **gqrr**, *a.* og *av. comp.* sjaa *gerr*. **gqrræði**, *n.* = *gortæki*. **gorsamliga**, *av.* sjaa *ger-*.

gqrtra, *v.* (*að*) skrapa, krafsa. **gortæki**, *n.* ulovleg tileigning som likevel ikkje vert rekna for stuld.

gqrva, *av.* **gqrvallr**, *a.* sjaa *ger-*. **gotu-armr**, *m.* gjerde paa ei sida av ei gota, gote-sida. **-bakki**, *m.* bakke ved ein veg. **-breidd**, *f.* vegbreidd. **-leysi**, *n.* veglaus stad, veglöysa. **-nisti**, *n.* vegnista. **-skarð**, *n.* skarð med ein veg igjenom. **-stigr**, *m.* trong holveg. **-þjófr**, *m.* tjuv som skal springa speisslaupet (*jfr.* *gata*).

gotva, *v.* (*að*) grava ned, grefta, jorda. **gotvaðr**, *m.* draapsmann (Edda). **gotvar**, *f. pl.* bunad (poet.).

H.

há, *interj.* 1. spyrjande: haa, kva. 2. klagande: aa! = *hó*; *há mik*, aa jøye meg! 3. undrande: haa! aa!

há, *f.* I. strid (poet.).

há, *f.* II. skinn. Edda.

há, *f.* III. haa, nylode, ettergror.

há, *v.* (*að*) I. plaaga; *jfr.* *nyn.* *haa*, spotta.

há, *v.* II. = *hafa*.

há-altari, *n.* høgaltar, hovudaltaret i ei kyrkja. **-beinn**, *a.* høgbeina, høgføtt.

hábit, *n.* haabeite, beite paa slegen voll.

há-bjarg, *n.* høgt berg. **-bogaðr**, *a.* med høg (sál)boge.

háborá, *f.* aarehol (i skipssida). **háborá**, *v.* (*að*) laga til aarehol.

hábrók, *f.* eit slag hauk. **hábrókan**, *f.* ovlæte, skrøyt. **hábrókast**, *v.* (*að*) skrøyta, høgmoda seg.

hábrynjaðr, *a.* som hev høg jarnbard, høgbrynja, (*hábrynjat skip*). **hábyrðaðr**, *a.* høgborða (um skip, = *borðhár*).

háð, *n.* haad, hæding.

Haða-fylki, *n.* Hadefylke (Totn, Land, Hadeland og Ringerike). **-land**, *n.* 1. Hadeland. 2. Hadefylke. **haðar**, *m. pl.* hadelendingar.

hadda, *f.* hodda, honk.

hadd-bjartr, *a.* ljoshærd. **-blik**, *n.* haarbleikjing.

Haddingjadalr, *m.* Hallingdal.

haddr, *m.* hovudhaaret (paa kvende); *jfr.* *nyn.* *hedna* (hovudhaar, lugg).

hádegi, *n.* **hádegisskeið**, *n.* høgstdagsleite, middagstid.

haðna, *f.* hadna, geit som enno ikkje hev havt kid.

háð-samr, *a.* haadsam, som gjerne vil hæda. **-semi**, *f.* haadsemð, hæding.

haðskr, *a.* hadelandsk.

háðugr, *a.* haadleg, skjemmeleg. **háðuligr**, *a.* 1. haadleg, spottfull. 2. haadleg, skjemmeleg. **háðung**, *f.* haading, hæding; *leiða e-t háðung*, driva spott med eith. **háðungarorð**, *n.* **háðyrði**, *n. pl.* haadord, haadingsord, spottord.

haf, *n.* I. hav, letting, lyfting.

haf, *n.* II. hav, sjø.

hafa, *v.* (*præs. ind.* *heft*; *impf. ind.* *hafði*) 1. hava hjaa seg eller paa seg (klæde, vaapn o. dl., folk i si tenesta); ogso halda; *hafði kesjuna fyrir sér*. 2. hava, eiga, njota; *hafa lgg*, njota logi. 3. hava i bruk, bruka. 4. hava til aa greida med; *hafa lagsogu*. 5. hava til plikt, med *at* og *inf.* *hafa at*

varðveita. 6. með *av.* hava det paa ein maate; *hafa vel*, ha det godt; ogso *v. r. hafast vel*. 7. halda eitkvart einkvarstad; *mun ek naut hafa þar sem mér þykkir*; *hafa í ríkinu*, lata bu í riket; *hafa sik* ell. *hafast*, halda seg (ein stad). 8. skikka seg; með *av. hafa vel, hafa verr*. 9. halda; *hafa þing*, halda ting. 10. halda, innehalda, taka; *hefir einsaman Asia helming heimsbyggðarinnar*; orka aa bera; *leggr hann nú á þat allan sinn varnæð þann er hestr hans hafði eigi*. 11. (með ord som *vetr* og *talord*) hava alder; *hafði 16 vetr*, var 16 aar gamall; *höfðu þrjá daga í moldu*, hadde lege tri dagar í jordi. 12. föra, flytja, setja ein stad; *hafa heim*. 13. faa; *muntu hafa þat er þú kallar*, du skal faa det du krev. 14. taka, gripa. 15. mæta, raaka (paa sin veg); *þeir byskup höfðu vötn úfærilig*. 16. vera ferdig með ei gjerning (som hjelpeverb): *hafði verit*. Med part. *á*: *hafa á*, bruka (paa); *hafa á rás*, gjeva seg til aa springa; *hafa e-t á e-u*, bruka eitk. paa eitk.; *hafa e-t á e-n*, föra eitk. paa eink.; *hafa mál á höndum e-m*, saksækja eink. *af*: *hafa e-t af*, föra burt. *at*: *hafa e-t at e-u* 1. bruka eitk. til ein ting. 2. rekna for noko; *var skipan at engu höfð*. *hafast e-t at*, taka seg eitk. til; *upers.*: *hefir e-t at*, hender. *eptir*: *hafa e-t eptir*, taka etter (som ein ser andre gjer). *fram*: *hafa e-t fram*, flytja fram, gjera, bera fram í ord; *hafa sik fram*, gjeva seg í veg (ogso: *frammi*). *frammi*: *hafa e-t frammi*, bruka. *fyrir*: 1. *hafa e-t fyrir e-t*, hava til, bruka som; *höfðu fyrir guð sól ok tungl*. 2. *hafa e-n fyrir e-u*, lata ein koma ut for eitk. t. d. *fyrir sökum hafðr*. *í*: *hafa e-n í e-u*, bruka til, gjera til; *hafa nafn dróttins í hégóma*. nær: *hafa e-n nær e-u*, föra ein nær til eitkvart; *hafa nær e-u*, koma nær til eitk. *ór*: *hafa ór við e-n* (með *av. vel, illa*, odl.) bera seg aat með ein. *tíl*: *hafa e-t til e-s* 1. hava ell. bruka noko til eitk. 2. föra fram til studnad for ei sak; *hafa e-t til*, hava, hava tilföre til, raada til. *um*: *hafa e-t um e-t*, selgja eitk. um noko. *upp*: *hafa e-t upp* 1. faa fram. 2. syna fram, nemna. *uppi*: 1. bera fram; *hafa mál sitt uppi*, segja fram. 2. taka upp, reisa; *hafa*

flokk uppi. 3. faa tak í. *út*: *hafa e-t út*, föra ut; faa ut; *upers. hefir út*, vinden blæs utetter. *úti*: *hafa e-t úti*, vera ferdig með, komen til ende með. *við*: 1. *hafa e-t við e-n*, hava með; *haf þú litit við at eggja sonu þína*, hav lite með. 2. *hafa við e-m*, kappast með, vera jamgod með eink.; *hafast við*, ha tilhelde einkvarstad; með *av.*: 1. skikka seg. 2. hava det paa eink. maate; *hversu hefst þú við?* korleis hev du det? *yfir*: *hafa yfir*, verla yverhøyrð.

hafandi, *a.* (*partic.*) fremmeleg, umhender.

haf-bára, *f.* -bylgja, *f.* havbaara. -fugl, *m.* havfugl, sjøfugl. -færandi, *a.* dugleg ell. brukande til sigling paa havet (um skip). -fgr, *f.* ferd yver havet, hafverð. -gerðingar, *f. pl.* eit vidunder í Grønlandshavet, ei bergstor havbaara (som jordskjelte veld). -gjalfr, *n.* havsjø, sterk sjøburd. -gola, *f.* havgula, havvind innetter fjorden. -gufa, *f.* eit havs-vidunder, venteleg „krake“.

haf-hallt, *av.* (*n.* av eit *havhallr*, *a.*) ut til havs. -hrútr, *m.* hav-vêr (som haadingsord um skipi til Sverre). -fss, *m.* rekis, dravis.

háftjall, *n.* høgftjell.

haf-kaldr, *a.* kald som havet (poet.).

-kitta, *f.* eit slag haakjerring (venteleg *Selache maximus*). -lauðr, *n.* havskum (poet.). -leið, *f.* -leiði, *n.* havleid, sjøleid utanskjers. -leiðis, *av.* utanskjers.

háfløygr, *a.* som flyg høgt.

hafliqr, *a.* som høyrer havet til, havs-

háflæðr, *f.* høg flod.

hafna, *v.* (*að*) skjota fraa seg, forsaka, vanda (með *dat.* og *akk.*). **hafnan**, *f.* vanding, forsaking. **hafnanarmaðr**, *m.* forsakar.

hafnanliqr, *a.* uvyrdande.

hafnar-austr, *m.* hamn-auster, ausing av farkost í hamn (mots. *siglingar-austr*).

-búi, *m.* mann som bur nær ved hamn.

-dyrr, *f. pl.* hamn-port.

hafnarfeldr, *m.* skinnfeld til kvardags yterklæde.

hafnar-kross, *m.* kross til hamnemerke.

-mark, *n.* 1. hamnemerke. 2. merkeslina um ein hamnegang. -merki, *n.* hamne-

merke. **-rán**, *n.* det aa trengja ut ein farkost fraa sin rettkomme hamneplass. **-taka**, *f.* = *hafntaka*. **-tollr**, *m.* hamneavgift (= *skiptollr*).

hafnar-váð, *f.* -*vaðmál*, *n.* uvandt vadmemaal til kvardags bruk.

hafnar-vágr, *m.* hamnevaag, vaag som gjev hamn.

hafnarvitni, *n.* vitnemaal um kor lengde ein hev havt og bruka eit jordstykke.

hafnbit, *n.* hamnegang, beite.

hafnborg, *f.* hamneby.

haf-nest, *n.* havnista, nista paa havferd.

hafning, *f.* daap.

hafn-leysa, *f.* -*leysi*, *n.* hamnløysa, hamnlaus havstrand.

hafnligr, *a.* god til hamn.

hafn-skipti, *n.* skifting av sameign millom brukarane paa viss tid. **-taka**, *f.* det aa naa hamn med ein farkost, hamnetak.

hafr, *m.* (*hafrs*; *hafrar*) bukk.

háfr, *m.* haav, netkorg med langt skaft til aa taka upp fisk.

hairamalt, *n.* malt av havre.

hairbelgr, *m.* belgflaatt eller avsnutt bukkeskinn.

haf-rek, *n.* havrak, ting som rek um paa havet og vert kasta upp paa strandi.

-reka, **-rekinn**, *a.* som hev reke um paa havet, sjoreken. **-rekstr**, *m.* havrekster (= *hafrek*).

hafr-hvalr, *m.* eit slag kval.

hafri, *m.* havre.

hafr-kið, *m.* bukkekid. **-kitti**, *m?* sjaa *hafkitta*. **-staka**, *f.* bukkeskinn.

hafrcøðr, *a.* brukfør til hav-ror (um farkost).

hafsáld, *n.* = *halft sáld*.

hafs-botn, *n.* havvik. **-geil**, *f.* geil som gjarde seg i (det raude) havet den gong det var kløyvt. **-grein**, *f.* havgrein, hav-arm.

haf-siglingarmaðr, *m.* mann som sigler paa havet. **-skip**, *n.* havskip, havbaat.

-skipalægi, *n.* lægje for havskip, þorð. hr. Viðauki. **-skrimsl**, *n.* skræmelegt sjødyr.

hafsmegin, *n.* storhavet.

haf-stormr, *m.* havstorm. **-strambr**, *m.* havmann med hjelm paa hovudet.

hafsælda, *f.* = *halft sáld*.

haf-tyrðill, *m.* eit slag sjøfugl, truleg det same som *tyrðilmúli*. **-þrunginn**, *a.* ihop-trengd av havet. **-velktr**, *a.* reken omkring paa havet. **-viðri**, *n.* paalandsvind, vind som blæs inn fraa havet (mots. *landviðri*). **-villa**, *f.* det aa vera ættvill paa havet. **-villr**, *a.* ættvill paa havet.

háfættir, *a.* høgføtt, høgbeina.

haga, *v.* (*að*) **1.** haga, skipa; *haga e-m til e-s*, valda ein eitk. **2.** vera lagleg.

haga-beit, *f.* hamning. **-garðr**, *m.* hagegard, gard um ein hage, gjarde som er sett millom heimehagarne aat tvo gardar.

hagall, *a.* hagleg, nytteleg.

haga-mark, *n.* skilmerke for heimehagen. **-skipti**, *n.* utskifting av heimehagen.

hagendi, *n.* *pl.* nytte.

hagenginn, *a.* som hev gjenge paa haa-beite.

hag-fastr, *a.* som stødt held seg paa same hamnegang. **-fátt**, *a.* *n.* smaatt med hamnegang.

hagfeldr, *a.* hagleg, lagleg (jfr. *falla e-m í hag*). **hagfella**, *f.* = *hagfellugarðr*. **hagfelli**, *n.* tilføre, høve. **hagfellisgarðr**, **hagfellugarðr**, *m.* hagfella (gjarde av felte tre).

hagi, *m.* hage, hamn.

hag-þorð, *f.* jord som vert bruka til hamnegang.

hagkeypi, *n.* billegt kaup, god handel.

hagl, *n.* hagl.

hagldir, *f.* *pl.* hogold (reipholdr); *fá hagldir á máli sínu*, raada med saki si, faa skikk paa.

hagldropi, *m.* haglkorn.

hagleikr, *m.* hagleik; haglegt arbeid. **hagleiks-gerð**, *f.* gjerning som krev hagleik.

-maðr, *m.* haghendt mann. **-skurðr**, *m.* hagleg utskurd.

haglendi, *n.* = *hagþorð*.

haglhríð, *f.* haglskur, haglríð.

hagliga, *av.* **1.** med hagleik, med kunst. **2.** lagleg; hugleg. **hagligr**, *a.* **1.** hagleg, som syner kunst ell. hagleik. **2.** som ein kann vera nøgd med, hugleg.

hagl-korn *n.* haglkorn. **-píning**, *f.* píning med haglskur. **-steinn**, *m.* haglkorn. **-vindr**, *m.* vind som kjem med haglskur.

hagmýrr, *f.* myr som vert bruka til hamnegang.

hagmæltr, *a.* 1. hagmælt, som talar godt.

2. *hagmælt*, *n.* heiter eit slag versemaal.

hagmørk, *f.* utmark som vert bruka til hamnegang.

hagna, *v.* (*ar*) verta lagleg ell. nyttig.

hagnaðr, *m.* (*gen. -ar*) nytte, bate.

hagnýta, *v.* (*tt*) hagnyta, nytta (jfr. ogso nyn. *hagnytten* Shl.).

hagorðr, *a.* ordhag.

hagr, *m.* (*-s*; *-ir*) 1. tilstand, tilhøve.

2. tilføre, raad. 3. nytte, bate; (*at*) *hogum*, til hags, til lags; *hagir*, *pl.* velstand.

hagr, *a.* hag, kunstfull.

hag-ráð, *n.* godt tilhøve. **-ráðr**, *a.* raadgod, raadvis.

-ræða, *v.* (*dd*); *hagræða* fyrir sér, skipa vel for seg, haga seg.

-ræði, *n.* nytte, bate.

-ræðr, *a.* vyrk for eink. (*e-m*). **-skeytr**, *a.* dugleg til aa skjota.

-skipti, *n.* heppelegt hende.

-smiðliga, *av.* nytsamt (i arbeid).

hagsmunir, *m. pl.*; *gera e-m hagsmuni*, gjeva etter til bate for ein.

hag-snúa, *v.* nytta til gagn for (*e-m*).

-spakligr, *a.* visleg, skynsam (*-liga*, *av.*).

-spakr, *a.* vitug, skynsam. **-speki**, *f.* skynsemd.

-stæðr, *a.* som stend ell. kjem fraa rette kanten; *veðr hagstætt*, god, lagleg vind.

-tækr, *a.* greidtek, hag til aa taka det rette.

hag-þorn, *m.* **-þyrnir**, *m.* hagtorn. *Cra-taeus*.

hag-virki, *m.* meisterverk. **-virkliga**, *av.* nytsamt (i arbeid).

hai, *interj.* hoi, eie (meg).

haka, *f.* hoka.

hákarl, *m.* haakall, haakjerring. **hákarla-haust**, *n.* eig. haust med mykje haakall (bruka um aaret 1233).

hákarlalýsi, *n.* lyse av haakjerring. **hákerling**, *f.* haakjerring.

hákerlingalýsi, *n.* = *hákarlalýsi*.

hákkirkja, *f.* domkyrkja.

hákr, *m.* uviting, skamløysa. Jfr. nyn. *haak*, kop, gap (Ross).

hala, *v.* (*að*) hala, draga.

hala-broddr, *m.* haletipp. **-ferð**, *f.* enden av ei ferd (flokk). **-langr**, *a.* langhala. **-tafl**, *n.* spel, der brikkorne hev ein hale til aa stinga ned i hol som er i spelbordet.

hald, *n.* 1. hald, handfang. 2. det aa halda, halding. 3. atterhald. 4. halding i varetekt, forsvar; *flýja á hald kirkju*. 5. halding ved lag, uppehald. 6. halding av fyresegn, helgehald; *var Þórs hof i miklu haldi*, i stor æra. 7. kos, stemna (jfr. *halda skipi*).

halda, *v. st.* 1. halda fast, halda i eikor stoda ell. eitk. lag (*m. dat.*); *halda barni til skirnar*, halda barn til daapen. 2. halda i fengsl (*e-m*). 3. halda, stagga (*tárum*); halda paa; *halda máli sínu*, halda paa si sak; ikkje vilja gjeva fraa seg; *halda sköttum fyrir e-m*; ogso *halda e-n e-u*, halda eitk. atter for ein. 4. halda, hava, njóta; *halda lífi*. 5. taka vare paa, styra (*m. akk.*); *halda kirkju* (um prest); *halda fé e-s*, *halda e-t af e-m*, ha fenge eitk. til aa styra for ein. 6. halda, setja i verk: *þing*, *stríð*. 7. halda ved lag, halda uppe (*húsum*); halda, retta seg etter (*m. akk.*); *halda kristiliga trú*; *halda dóm*, retta seg etter domen. 8. intr. staa ved magt: *þær gjafir skulu halda er konungr gefr oss*; halda paa, halda ved, vara; *sunnudags helgr . . . heldr til mánadags*; *haldast*, halda seg, vara; *helzt illviðrit*. 9. halda, føða; *halda geitr*; *halda e-n vel*, *illa*; *vel haldinn*, vel faren; *halda sik á e-m stað*, halda seg. 10. *halda* (*skipi*), styra, stemna (*mot*). 11. halda ut, tola; *þessi vetr var harðr ok illr*; *halda menn illa*. 12. halda (*for*), tru; *halda menn*, *at*, folk trur, at; *hon hélt engan hans jafningja*; ogso: *e-u sem e-u*. Med part. *á*: *halda á e-m*, vera i dragsmaal med (jfr. *áhald*); *halda á e-u* 1. halda fast paa. 2. hava, hava inne, røma. 3. halda paa med; *halda á sýslu*. 4. *halda á*, stemna, styra paa. *af*: *halda (mikit) af e-u*, halda av. *eptir*: *halda e-u eptir*, halda eitk. atter. *frá*: *halda e-n frá e-u*, halda ein fraa eitk. *fram*: *halda fram e-u*, halda (ei sak) fram, fremja, halda fram med aa gjera eitk. *fyrir*: 1. *halda e-u fyrir e-u*, halda eitk. fram for (til forsvar for) eitk., bruka til forsvar for; *halda skiladómi fyrir kaupí sínu*. 2. *halda e-n fyrir e-t*, halda, agta ein for noko. *með*: *halda með e-m*, halda med eink. *níðri*: *halda e-u níðri*, tegja um eitk. *saman*: *halda e-u saman* 1. halda eitk. ihop; *halda sér saman* ell. *halda saman*, halda ihop. 2. hengja

saman. **3.** halda, innehalda (*e-u*). til: halda *e-n* til *e-s* **1.** hjelpa til eitk.; halda *e-n* til *riki*; han *hélt sik til kennimanns*, han hjelpste seg (sjölv) fram til (aa verta) prest. **2.** draga ein til noko; heldr mik þá ekki til útferðar. **3.** halda *e-m* til *e-s*, halda ein til (aa gjera) eitk. **4.** halda til *e-s*, gjeva seg i lag med eitk.; høyra til eitk. **5.** halda (*mikit*) til *e-s*, gjera mykje av ein ell. eitk., vera glad i. **6.** *upers.* heldr til, at, det hender at. upp: halda upp *e-u* **1.** letta upp (ogso m. akk.). **2.** koma fram med noko. **3.** halda; halda upp bardaga. **4.** greida ut, betala. **5.** halda uppe, halda ved lag. **6.** halda eitk. att, stagga. uppi: halda *e-u* uppi **1.** halda ved lag (= halda upp, 5). **2.** greida ut (= halda upp 4). við: halda *e-t* við *e-n*, halda seg (halda sin rett) mot eink.; haldast við og halda við *e-m*, halda seg mot ein; halda til jafns við *e-n*, kappast med eink.

haldgóðr, *a.* som held godt, haldsam.

haldin-orðr, *a.* dulram, som tegjer med det han veit. **-yrðr**, *f.* evna til aa vera dulram.

hald-kvæmast, *v. r. (mð)* gagna. **-kvæmd**, *f.* nytte, gagn. **-kvæmligr**, *a.* nytleg, nyttig. **-kvæmr** (og *haldkæmr*) *a.* nyttig.

haldreki, *m.* skorpion.

haldsamr, *a.* **1.** haldsam, haldfast. **2.** paahaldig, karg. **3.** som ein held fast ved. **haldsemi**, *f.* **1.** haldsemd, fasthalding. **2.** knipenskap, kargleik.

haldsmaðr, *m.* mann som hev eitk. i varveitsla for ein annan, fullmegtig.

há-leggr, *a.* høgføtt, høgbeina. **-leikr**, *m.* høgleik, høgð. **-leitisjartegn**, *f.* sers stort jarteign. **-leitleikr**, *m.* høgð, stordom. **-leitligr**, *a.* upphøgð, framifraa (*-liga*, *av.*). **-leitr**, *a.* upphøgð, framifraa.

háleysgr, *m.* mann fraa *Hálogaland*. **háleyskr**, *a.* som er fraa *Hálogaland*.

Hályeri, *f.* Helsingør i Danmark.

half- i sms. **1.** med adjektiv og *perf.* *partic.* halv; t. d. *halfkveðit orð*. **2.** saman med taladjektiv paa *-ræðr* og *-tugr* til aa merkja ut at ein halv tíar eller fem gjeng fraa talet; t. d. *halfáttúæðr*, 75 aar gamall.

halfa, *f.* **1.** halva, helvt; *hølfu meira*,

dubbelt so mykje (kann ogso vera dat. n. af *halfr*). **2.** sida ell. part i ei (retts)sak; *af hølflu verjanda*, paa den saksøkte si sida; *af e-s hølflu*, paa eink. sine vegner. **3.** deil; jorddeild; landslut. **4.** ættegrein; *frjalsborinn i allar hølfulr*.

half-bergrisi, *m.* halv bergrise (som hev bergrise til fār ell. til mōr). **-berserkr**, *m.* som er halvt (ikkje heilt) ein berserk. **-blandinn**, *a.* blanda av tvo slag med helvti av kvart. **-bolli**, *m.* = *halfr bolli* (eit maal, sjaa *bolli*). **-bræðrungr**, *m.* barn av fārs halvbrōr. **-dauðr**, *a.* halvdaud. **-ermaðr**, *a.* med ermar av halv lengd. **-ertug**, *f.* halv ørtog. **-eyrir**, *m.* ein halv øyre. **-iffil**, *n.* halvtulling. **-iffila**, *f.* halvtulla kvende. **-finnar**, *m. pl.* etterkomarar av karelar og finnkonor. **-fjórðungr**, *m.* halvfjordung, aattandepart. **-fullr**, *a.* halvfull. **-fylki**, *n.* halvfylke. N. G. L. **-gildi**, *n.* vederlag for halve skaden, halv bot. **-gildr**, *a.* som ein skal bōta med halvt verde. **-gørr**, *a.* halv-gjord. **-heilagr**, *a.* halvt heilag (ikkje fullt so heilag som sundagen); jfr. nyn. *halvhelg*, *f.* **-hélufall**, *n.* rimlag som ikkje heilt skyler jordi. **-hermd**, *f.* furting. **-hlaðinn**, *a.* halvlasta, halvlast. **-hleypi**, *n.* eitk. som er halvløppt, halvkoka; *halfhleypi káls*, halvkoka kaal (jfr. nyn. *løypa*, *f.*). **-hlyti**, *n.* halvpert, helvt. **-hneptr**, *a.* halvt (ell. noko) stytt (*halfhneptr hátr*, um versemala). **-karelar**, *m. pl.* = *halffinnar*. **-kirkja**, *f.* annekskyrkja. **-konungr**, *m.* konge yver halve riket. **-leypa**, *f.* **-leypi**, *n.* = *halfr laupr*. **-liðinn**, *a.* halvliðen, halvgjengen. **-lifandi**, *a.* halvt livande. **halfliga**, *av.* halvt, med helvti. **halflitr**, *a.* tvilita, som hev ein lit paa den eine helvti og ein annan paa hi. **-ljóst**, *a. n.* halvljost. **-mánaðarleiga**, *m.* leiga for ein halvmaanad. **-mánaðr**, *m.* halvmaanad. **-mætti**, *n.* avgrensa, innknept magt (mots. *almætti*). **-mørk**, *f.* halv mork.

halfna, *v. (ar)* **1.** minka ned til helvti. **2.** halva, vera halvferdig med.

half-nauðigr, *a.* halvnøydd, halvveges nøydd. **-neytt**, *a. n.* halvnøydt; *ekki verra en halfneytt*, ikkje mindre enn (o: heller meir enn) halvt framtinga. Hrólfs. s. (Finn. Jóns.). **-níð**, *n.* halvveges *níð*.

-nøkr, *a.* halvnaken. **-pund**, *n.* halvt skip-pund. **-pundari**, *m.* bismar til aa vega upp til eit halvt skippend med.

halfr, *a.* 1. halv; *hølfu meira*, ein gong til so mykje; *hølfu verri*, ein gong til so ille; *halfr fjórði eyrir*, halvfjorde øyre. 2. like mykje, i pl. like mange (av eitk. som fyrr er nemnt).

half-rétti, *n.* halve bøter ell. brot som krev berre halve bøter (jfr. *fullrétti*).

halfréttis-eiðr, *m.* fraaleggjingsleid i sak som gjeld halve bøter. **-maðr**, *m.* ein som berre kann krevja halve bøter. **-mál**, *n.* retts-sak um ei misgjerning som det er sett halve bøter for.

half-risi, *m.* mann som hev ein rise til fār ell. til mór. **-róteldi**, *n.* truleg eit slag klubba. **-rými**, *n.* halvrom, romet millom tvo toftor paa det eine skipsbordet. **-rýmifélagi**, *m.* halvroms-felage. **-rýmiskista**, *f.* den kista som høyrer til i kvart halvrom. **-ræingi**, *m.* mann som er so liten at han er aa rekna for halvt tusse. Jfr. nyn. *skogs-raa* (Ross). **-røkvit**, *a. n.* skumt, halv-myrrkt. **-sagðr**, *a.* halvsagd (Vigf.) **-skarlat**, *n.* halv-skarlaks ty **-skiptr**, *a.* tvilita (= *halflitr*).

halfs-mánaðarmatr, *n.* = $\frac{1}{2}$ *mánaðarmatr*. **-mánaðarstefna**, *f.* stemning med halv maanads frest.

half-sviðinn, *a.* halvsvidd, halvbrend. Edda. **-sælda**, *f.* = *halft sáld*. **-sælduból**, *n.* jordeign med ei landskyld paa eit halvt *sáld smørs*. **-troll**, *n.* halvtroll (som hev troll til fār ell. til mór). **-tunna**, *f.* halvtunna. **-þritugr**, *a.* 1. som hev 25 toftor (um skip). 2. 25 aar gamall. **-þverrandi**, *a.* halv (um tverrande maane). **-þynna**, *f.* liti øks som er tunnsliða til midt paa bladet. Jfr. nyn. *halvtynna*, Hall. Vald. **-unnin**, *a.* halvgjord. **-vinr**, *m.* halvveges ven. **-virði**, *n.* halvverde, halvt verde. **-vætt**, *f.* vegt paa 40 skaalpund (Island), = *hølf vætt*. **-ærin**, *a.* som er halvt nok, knapp. **-ærr**, *a.* halvør, halvgalen

hali, *m.* hale (ogso paa ting).

háligr, *a.* høg (*-līga*, *av.*).

hálimar, *f. pl.* greiner i toppen av tre.

háll, *a.* 1. haal, glatt, sleip. 2. haal, sløg.

halla, *v.* (*að*) 1. halla, setja paa skakke (*e-u*); upers. *hallar skipi*, skipet hallar; 2. venda eitk. til skade for eink.; *halla dómi*, fella ein rang dom; *halla sögu*. Med-á og akk. um den som det gjeng ut yver: á *e-n*. Motsett er *eptir e-m*: *halla eptir dønnum*, halda med danskarne. Upers. *tafti hallar á e-n*, spelet gjeng imot ein. 3. upers. halla, lida (um sol, dagen odl.); *hallar sólu*; *hallar vetri*. **hallast**, *v. r.* 1. halla, staa skakt. 2. halla seg imot; *hallast barðaginn*, det gjeng nedyver med striden (ogso á *e-n*). 3. halda seg inn til; *hallast eptir e-m*, halda med; *hallast til vináttu við e-n*, halda venlag med; *hallast til við e-n*, slaa seg i lag med. **hallan**, *f.* nedgang, minking.

hallar-búnaðr, *m.* **-búningr**, *m.* hall-bunad (aaklæde til aa hengja paa veggjerne). **-dyrr**, *f. pl.* hall-dør. **-gerð**, *f.* hall-byggjing. **-golfi**, *n.* golv i ei hall.

hallarr, *m.* eit slag tre (fraa fransk *hallier?*).

hallar-turn, *n.* taarn paa hall, hall-taarn.

-vegg, *m.* vegg i ei hall.

hálleikr, *m.* haalska.

hall-lendi, *n.* hallande lende. **-lendr**, *a.* hall-lendt. **-mæla**, *v.* (*lt*) tala ell. laata ille um eink. (*e-m*). **-mælasamr**, *a.* lastfus, som gjerne vil tala ille um ein. **-mæli**, *n.* illelæta, ill umtale. **-oki**, *m.* ein som tapar for eink., undermann; *verða (vera, fara) halloki fyrir e-m*.

hallr, *a.* 1. hall; *hallr til e-s*, holl mot ein; *verðr hallt á e-n*, det gjeng skakt for eink. 2. tilvik til eitk.

hallr, *m.* I. hall, halling.

hallr, *m.* II. stein; jfr. nyn. *hall* (liten rundvoren stein) Hall.

hallæri, *n.* hallaar, uaar.

halmeldr, *m.* eld av halm.

halmr, *m.* halm, kornstraa. **halm-skór**, *m.* halmsko. **-strá**, *n.* halmstraa. **-þust**, *f.* tust, slegel. **-visk** (og *halmsvisk*), *f.* halmvisk.

Hálogaland, *n.* Helgeland og landet nord-etter so langt nordmänner budde.

halr, *m.* (*pl.* *-ir*) mann.

hals, *m.* 1. hals, nakke; *standa e-m á halsi*, treda paa nakken aat ein; *liggja á hals e-m*, vera paa nakken av ein. 2. hals,

jordrygg. **3.** hals, fremste romet i skip (eig. fremste luten av skipsbordi der dei mōtest i stammen); ogso um baee endar av noko samanbøyg, t. d. av ein boge. **4.** hals, det seglskautet som vert fest i halsen. **5.** kar; *gōðir halsar!*

halsa, *v.* (*að*) **1.** umhalsa, taka um halsen. **2.** *halsa segl*, halsa, minka segl, setja ei klo (skjera inn halsen i den klbi som er næmaste underkanten av seglet).

halsaðr, *a.* full av landryggjer.

halsan, *f.* halsing, seglminking.

halsaskurðr, *m.* innskjerjing av halsen i næmaste klo (til seglminking).

hals-bein, *n.* -*beina*, *n.* halsbein; *undir h.*, under straff paa livet. -**björg**, *f.* halsskjerm som er fest aat hjelmen. -**bók**, *f.* bok til aa bera hangande um halsen (ags. *healsbóc*, amulet). -**brún**, *f.* brun av ein hals ell.

jordrygg. -**digr**, *a.* tjukkhalza, diger um halsen. -**faðma**, *v.* (*að*) taka um halsen, halsfemna. -**faðman**, *f.* -**fang**, *n.* det aa taka um halsen, halsfemning. -**feðma**, *v.* (*mð*)

-**fengja**, *v.* (*gð*) = *halsfaðma*; jfr. nyn. *halsstengja*, Vald. -**gjörð**, *f.* halsband. -**hogg**, *n.* hogg ell. slag yver nakken, nakke- drag.

-**hoggva**, *v. st.* halshogga. -**jarn**, *n.* halsjarn, halsring av jarn. -**langr**, *a.* langhalsa.

-**lausn**, *f.* halslōysing, dei pengar som trēlen laut greida ut ved sitt *frēlsisql* (s. d.) til aa verta fri mann (*frjals* = fri-hals).

-**liðr**, *m.* halsled. -**ljōsta**, *v. st.* slaa ein yver nakken. -**men**, *n.* halsprydnað, halsband.

-**sár**, *n.* saar paa halsen. -**slag**, *n.* nakke- drag. -**spenna**, *v.* (*nt*) = *halsfaðma*. -**stefni**, *n.* **1.** halsgrop. **2.** underst-mne (paa skip).

-**stig**, *n.* det aa stiga paa nakken aat ein. -**proti**, *m.* halssvull. Harp.

haltr, *a.* halt; *haltr at máli*, stam.

haltra, *v.* (*að*) haltra, halta.

halvarðarmessa, **halvarðs-messa**, *f.* -**messu- dagr**, *m.* -**vaka**, *f.* -**vökudagr**, *m.* halvards- messa, halvardsvoka, 15de mai.

halzi, *a.* atterhalden, paahaldig.

halzti, *av.* sjaa *helzti*.

hálæti, *n.* hōg roping, ovlæte.

hamaðr, *a.* = *hamramr* (Fritzner).

hamalkyrni, *n.* korn med aks utan snarp (rug og kveite, mots. bygg); jfr.

nyn. *hummelkyrnie* og *hamalkynn* (rug og bygg). Smaal.

hamalt, *a. n.* eig. styvd, berre i *fylkja hamalt*, stella upp herfolket i ei fylking som likjest ein kile (= *svinfylkja*).

hamar-gangr, *m.* det stōduge hamar- slaget i smidja. -**gnípa**, *f.* bratt og fram- luten hamar. -**klettr**, *m.* liten fjellhamar.

Hamarr, *m.* *Hamarr mikli*, byen Hamar (Stor-Hamar) paa Heidmork, ogso kalla *Hamarkaupangr*; *Hamarr litli*, byen Vesle-Hamar (skrive: Lille-hammer) paa Vest-Upplandi (ogso kalla *Litlihamarr*).

hamarr, *m.* **1.** stein. **2.** hamar, fjell- hamar. **3.** hamar (ambod). **4.** hamar paa ei øks. **5.** ein fisk, hamarfisk (*Squalus zygæna?*).

hamarrifa, *f.* riva ell. skōr i ein fjell- hamar.

hamars-dalr, *m.* dal under ein hamar. -**hogg**, *n.* hamarshogg.

hamar-skalli, *m.* hamarskalle, tjukkende paa hamar. -**skapt**, *n.* hamarskaft. -**skúti**, *m.* bergskut, framluten fjellhamar.

hamars-mark, *n.* hamarmerke, merke skapa som ein hamar. -**muðr**, *m.* hamar- penn, tunnenden av hamaren. **hamar-spor**, *n.* merke etter hamarshogg.

hamast, *v.* (*að*) hamast, taka paa seg annan ham, serleg ganga berserksgang.

ham-dōkkr, *a.* dekk-hama, med svart fjerham.

há-merr, *f.* haamerr. Lamna. -**messa**, *f.* hōgmessa. -**messumál**, *n.* -**messutími**, *m.* hōgmesse-tid.

ham-fagr, *a.* som hev fager ham. -**far**, *n.* ham-ferd; *fara hamfari*, *fara i hamforum*, ferdast i annan ham. -**frer**, *n.* isstykke med manne- ell. dyreskapnað. -**fiōng**, *n. pl.* for- raad paa ham ell. det ein hev av ham (sjaa *hamr*).

-**hleypa**, *f.* **1.** hamlōypar, den som ferdast i annan ham. **2.** trollkjerring.

hamingja, *f.* **1.** vardōger, fylgja. **2.** lukka; jfr. nyn. *heming* (*m.*) lukka med -krōteri, trivnað. **hamingju-drjúgr**, *a.* som hev lukka med seg, rik paa lukka. -**hjól**, *n.* lukke- hjolet. -**hlutr**, *m.* lukke-hōve. -**lauss**, *a.* lukkelaus. -**leysi**, *n.* lukkelōysa. -**maðr**, *m.* ein som hev lukka med seg, lukkefugl.

-mikill, *a.* som hev stor lukka. -mót, *n.* lukkesvip. -raun, *f.* lukkerøyning, lukkeprøva. -samliqr, *a.* som synest hava lukka med seg; lukkevarslande (-līga, *av.*). -skipti, *n.* lukkeskifte. -skortr, *m.* skort paa lukka. -tjón, *n.* lukke-øyding.

hamla, *f.* 1. hamleband; láta síga á hõmlu, hamla, skuta. Ogso um den plass som høyrer til kvar aar (mest ved manntal odl.); sækja hõmlu sína eða halfrými, sækja aaresessen sin ell. sitt halvrom. 2. hamleband til styreaari. 3. klo paa eit segl (= hefll).

hamla, *v. I. (að)* 1. hamla, skuta. 2. halda atter.

hamla, *v. II. (að)* lemstra.

ham-ljótr, *a.* som hev styggt ham.

hámót, *n.* (og *f.*) okleled, i: fara í hásmót(it), fylgja hakk í hæl.

hampr, *m.* hampr.

hamr, *m. (pl. -ir)* 1. ham (ytte klædnad ell. skapnad). 2. ham, hug, fylgja (= hamingja, 1).

hamra-tjall, *n.* fjell som hev mange hamrar. -kliif, *n.* kleiv millom hamrar.

hamramr, *a.* som plar hamast ell. gaa berserksgang.

hamrarskarð, *n.* skard millom hamrar.

hamremi, *f.* det aa vera hamramr.

hams, *m.* 1. hams (kring fræ ell. frukt). 2. ham (um ormeham).

hamskiptast, *v. (pt)* skifta ham.

hamsligr, *a.* hamleg, skipeleg.

hamstoli, hamstolinn, *a.* galen, som er fraa seg; jfr. nyn. hamstolen (uheppen).

há-mælg, *f. -mæli, n.* høg-mæla, høg-mælt tale; hafa andsvor í há-mæli við e-n, svara hogt; bera ell. færa e-t í há-mæli, tala í høgð, tala ope um eitk.; komast í há-mæli, koma í høg-mæla. -mæltr, *a.* høg-mælt.

hana-galan, *f.* hanegal, tidi daa hanen gjel. -leikr, *m.* haneleik, leik med hane. -mál, *n.* sak um ein hane. -óttá, *f.* otta daa hanen gjel. -sqngr, *m.* = hanagan.

handa, *præp. aat, for* (= til handa).

handa-band, *n.* handtak (paa eit avtal ell. ei semja). -ferð, *f.* handferd, handeburd. -festi, *n.* -festr, *f.* handfeste, tak, ihald for handi.

handafll, *n.* handstyrke.

handa-gangr, *m.* handsaming. -gervi, *f.* handbunad, handske. -kast, *n.* handkast, kast med henderne. -kenning, *f.* kjenslevna i henderne. -klapp, *n.* slag ell. klapp med handi. -lag, *n.* handtak. -lík, *n.* merke av handi. -læti, *n.* handeburd. -mál, *n.* i ordlaget at handamáli, i dungevis. -mein, *n.* mein ell. skade i henderne.

handan, *av. fraa hi sida; fyrir handan,* præp. *m. akk. paa hi sida av.*

handa-prýði, *f.* handprydnað.

handar-aihogg, *n.* avhogge stykke av ei hand. -bak, *n.* handebak. -gagn, *n.* berre i: leggja e-t til handargagns, leggja eitk. nærhendes ell. so at det er straks ferdigt til bruk. -grip, *n.* nevetak, handbreidd. -hald, *n.* handtak, handfang. -hogg, *n.* hogg yver handi. -jaðarr, *m.* jár, kant av handi. -kriki, *m.* handekrike, armkrike. -mein, *n.* = handamein. -sár, *n.* saar paa handi. -stubbr, *m.* -stúfr, *m.* hand-stubb. -tak, *n.* -tæki, *n.* handtak (paa eit avtal). -vanr, *a.* som vantar den eine handi.

handa-saumr, *m.* handsaum (jfr. saumat at hõndum) -skõmm, *f.* handeskam, skam for eins hender. -staðr, *m.* merke etter handi. -tak, *n.* -tekt, *f.* -tæki, *n.* handtak (paa eit avtal). -verk, *n.* 1. gjerning med henderne, handegjerning. 2. handverk.

hand-band, *n.* handtak (paa eit avtal); jfr. nyn. handband (festarmaal). Ma. -bani, *m.* som drep eink. (e-s) med eigi hand (mots. ráðbani). -bjalla, *f.* bjella ell. klokka til at ringja med i handi, handbjella. -bjargarúmagi, *m.* ein som ein annan maa livnæra med sitt arbeid. -bjõrg, *f.* livnæring ved kropsarbeid; færa e-n fram með handbjõrg sinni, føda ein med sitt kropsarbeid. -bogi, *m.* handboge til aa skjota med (mots. lásbogi). -bók, *f.* bok som ein hev ved handi, handbok (um kyrkje-ritualet). -byndi, *n.* band paa henderne, yverf. hinder. -bærr, *a.* nærhendeleg. -draga, *v. st.* draga (burt) med handi. -fá, *v. st.* gjeva i handi. -fang, *n.* = handargrip. -fátt, *a. n.*; varð handfátt, det var ikkje hender nok. -festa, *v. (st)* festa, lova med handtak (mest um aa lova ein ei kvinna til

gifta). **-festa**, *f.* (og *-festing*, *f.* *-festr*, *f.*) avtal, festing med handtak. **-festi**, *f.* handfeste, feste for handi. Æf. **-festning**, *f.* tryggja, trygd. **-fyllr**, *f.* handfylling, eit kvart so stort at det fyller handi. **-ganga**, *f.* det aa verta handgjengen; *veita e-m handgongu*. **-genginn**, *a.* som hev gjeve seg i tenesta hjaa ein hovding, handgjengen; *gerast e-m handgenginn* (jfr. *ganga e-m til handa*). **-góðr**, *a.* handtamd, hendig. **-grip**, *n.* inngríp, valdlegt tilgríp. **-háfi**, *m.* ihendehavar. **-háltr**, *a.* vanfør i ei hand, handlamen. **-hæti**, *n.* **-hófn**, *f.* handyvle. **-hogg**, *n.* avhogging av ei hand. **-hoggva**, *v. st.* hogga handi av ein (*e-n*). **-iðjan**, *f.* handarbeid. **-klukka**, *f.* = *handbjalla*. **-klæði**, *n.* handklæde. **-klæðistykkja**, *f.* lykkja ell. bugt paa eit handklæde (naar ein held det i baae endar). **-knakkr**, *m.* eit slag laag krykkja. **-krækjast**, *v. (kt)* handdragast med krøkte hender; jfr. nyn. *draga krokfinger*. **-kvern**, *f.* handkvern.

handla, *v. (að)* 1. handla, handfara. 2. fli, gjeva (*e-m e-t*). 3. gripa. 4. timast, raaka (*e-m*). *handlast*, *v. r.* verta medfaren (jfr. *hondla*).

hand-lag, *n.* 1. handlag, handferd. 2. handtak (paa eit avtal). **-lagðr**, *a.* handteken, gripen. **-lami**, *a.* vanfør i handi, handlamen.

handlan, *f.* handfaring.

hand-latr, *a.* lat i handi, lathendt. **-laug**, *f.* tvættevatn. **-lauss**, *a.* som der ikkje er lagd hand paa. **-leggja**, *v. (-lagði)* tilskøyta med handtak (*e-m e-t*). **-leggr**, *m.* 1. arm. 2. handlegg (stykke millom olbogen og uvleden). **-lektari**, *m.* handpult, bokstol. **-léttir**, *m.* hjelp i arbeidet.

handligr, *a.* som høyrer til handi, manuel; *handlig blezan*, velsigning med handpaalegging.

hand-lín, *n.* messe-erm (av lin). **-megin**, *n.* **-megn**, *n.* handstyrke. **-meginsúmagi**, *m.* = *handbjargarúmagi*. **-mjúkr**, *a.* mjukhendt. **-numinn**, *partic.* 1. handteken, teken til fange. 2. teken or handi (*e-m*). **-pundari**, *m.* pundar, bismar. **-rammr**, *a.* handsterk. **-rán**, *f.* raning ut or henderne paa ein. **-reip**, *n.* handreip, reip til aa hala i med handi.

-rið, *n.* handrid. **-rif**, *n.* 1. handrid (*handrev*, Austl.). 2. riv, handsyfte (paa segl).

handsal, *n.* 1. handtak, handslag, mest i *pl.*; *kaupa með handsöllum*. 2. tilsegn og tilskøyting med handtak; *ganga til handsala fyrir e-n*, *ganga* i borg for ein.

handsala, *v. (að)* gjeva handi paa, stadfesta eit avtal med handtak; *handsala fyrir e-n*, *ganga* i borg ell. trygd for ein. **handsala-maðr**, *m.* ein som gjeng i borg for at ein annan skal halda eit avtal. **handsalsband**, *n.* stadfesting av eit avtal med handtak av baae partar. **-maðr**, *m.* ein som gjev *handsal* paa ein annan sine vegner. **-rofi**, *n.* **-slit**, *n.* brot paa avtal som er gjort med handtak; ogso bøter for slikt brot. **-vætti**, *n.* vitnesburd um *handsal*.

hand-sax, *n.* eit slag kniv (som mest vart bruka til aa kasta med); *leika at handsaxum*, leika seg med knivkast. **-saxaleikr**, *m.* leik med knivkast. **-seinn**, *a.* seinhendt. **-seldarvætti**, *n.* = *handsalsvætti*. **-selja**, *v. (-seldi)* gjeva handi paa, lova med handtak. *Partic. handselt*, avgjort, visst; *þat er eigi handselt*, at, det er ikkje visst at. **-siðr**, *a.* langarma. **-skot**, *n.* handskjoting, kasting ell. skjoting med handi (mots. *bogaskot*). **-slongva**, *f.* handslyngja (mots. *stafslongva*). **-sterkr**, *a.* handsterk. **-stinnr**, *a.* styrdhendt; *róa handstinnan*, ro seg styrdhendt. **-styrki**, *f.* handstyrke. **-styrkja**, *v. (kt)* i: *handstyrkja upp festi*, gaa etter henderne, tøyma seg upp etter ei fester. **-styrkr**, *a.* handsterk. **-tak**, *n.* **-taka**, *f.* handtak (paa eit avtal). **-taka**, *v. st.* 1. taka til fange, gripa. 2. vedtaka med hand-uppretting; berre i *partic.*: *upp lesin ok handtekin á Eyraþingi*, upplei og vedteki paa Ø. 3. = *handsala*. *handtakast*, *v. r.* handtakast. **-tygill**, *m.* erme-snor, dragsnor til aa stytta upp ermi. **-vega**, *v. st.* vega i handi. **-vegr**, *m.* 1. ermegap (paa *kyrtill*). 2. opning paa sida av kappa. **-viss**, *a.* viss (som upp i handi). **-vætta**, *v. (tt)* vega i handi. **-vqmm**, *n. pl.* gaalaus ell. skøytelaus aatferd. **-øx**, *f.* handøks (som ein kunde bruka til stav).

hánefjaðr, *a.* hognasa.

hang, *n.* hang, det som eitk. heng ell. er upphengt etter.

hanga, *v.* (*hækk* ell. *hangdi*) hanga; *ef við hengr* (sc. den avhogne handi), *þá hangir hölfum gjöldum*, daa heng ho med halv bot, d. e. daa skal ein berre beta halvt; verta hengd. **2.** hengjast, sitja og hanga ell. hengjast.

han-galdr, *m.* hanegal.

hangi, *m.* hengd mann, som heng i reipet.

hanginlukla, *f.* som hev lyklar hangande i beltet, husfru.

hangr, *a.* hangande, Edd. M.

hani, *m.* hane.

hankagiöld, *n. pl.* bøter som ein maa betala for vantande *hanki*.

hanki, *m.* **1.** honk, ring. **2.** hanke (ring, lykka i kanten av eit segl, ell. paa kanten av ein baat til aa festa seglskautet i).

hann, *pron. m.* han (i fem. *hon*).

hannar-mæli, *n.* ordhegd, talekunst.

hannarr, *a.* hag, hendig.

hannerð, *f.* **hannyrð**, *f.* **hannyrði**, *n.* hag-leik (serl. i kvende-arbeid). **hannyrðr**, *a.* hag, hendig.

hanraðahugskot, misskrift i Leif. 111s for *vanráðahugskot?*

hanki, *m.* handske.

há-pallr, *m.* høgball (= *þverpallr*).

happ, *n.* hepp, heppa; jfr. nyn. *uhapp*, vanlukka. **happa-drjúgr**, *a.* heppen, lukkesæl. **-fullting**, *n.* heppeleg hjelp. **-ráð**, *n.* heppeleg raad. **-skot**, *n.* heppelegt skot.

happ-auðigr, *a.* lukkeleg.

happa-verk, *n.* heppelegt verk.

happ-fróðr, *a.* heppeleg kunnig (klok i rette tid). **-skeytr**, *a.* heppen til aa raaka (naar ein skyt).

hapt, *n.* **1.** band, hefte. **2.** teppa, hardt liv, Harp. (*høft*, Austf.). **3. pl.** (*høpt*) gudarne, Edda (jfr. *band*). **hapta**, *f.* fanga kvende. **haptband**, *n.* lekkja, Edd. M. **haptr**, *m.* fange.

hár, *m.* I. haa. *Squalus acanthias*.

hár, *m.* II. (*pl. -ir*) keip; *róa qltum hám*, hava alle aarar ute.

hár, *a.* **1.** høg, lang (um tidfrest); *gera stefnu svá háva*, gjæva so lang frest. **2.** vigtug, stor; *mannráp er hinn hæsti höfuðglæpr*, er den største misgjerning; *á hinum hæstum*

dogum, paa dei fremste helgedagar. **3.** høgsett, av høgt stand.

hár, *n.* haar.

hara, *v.* (*að?*) stara, glo (nyn. *hara*, Trønd. Helg.).

háramr, *m.* sjaa *hárramr*.

há-raustr, *a.* høgmaelt.

hár-baðmr, *m.* tre med haar istadenfor blad (mistrydd av *hár baðmr*) Edda. **-bjartr**, *a.* ljoshærd.

harða, *av.* hardla, mykje.

harðafang, *n.* ei bot som skuldmannen maatte betala til kravsmannen, um han let det koma til eksekution.

harðangr, *m.* hard tid, trengsla.

harð-brjóstaðr, **-brjóstr**, (og **-brjstr**) *a.* hardhjarta. **-brýsti**, *f.* og *n.* hardskap, hjarteløysa. **-býll**, *a.* hard mot husfolket sitt. **-bqlvan**, *a.* herd ved *bqlvan* (forbanning). **-drægi**, *f.* det aa vera *harðdrægr*. **-drægr**, *a.* hard aa dragast med, harddræg, = *harðfengr*.

harðendi (og *harðindi*) *n.* hardende, hard aatferd. **harðendismaðr**, *m.* hard mann. **harðendisorð**, *n.* hardt aatmæle.

harðengir, **harðengrir**, *m. pl.* hardenger, folk fraa Hardang (*Harðangr*). **harðenskr**, *a.* fraa Hardang.

harð-eygr, *a.* hardøygð. **harð-fang**, *n.* hardfang, hardende, hard framferd. **-fari**, *m.* mann som fer fram med hardleik, harding. **-farliga**, *a.* hardført, med hardende. **-fengi**, *f.* hard framferd, djervskap. **-fengiliga** (og **-fengliga**, **-fengla**) *av.* djerveleg. **-fenginn**, **-fengr**, *a.* hardfengen, stridsam. **-fenni**, *n.* hard snøfonn. **-færi**, *f.* stridskap. **-færr**, *a.* hard aa greida; jfr. nyn. *hardfor*. **-gerr**, *a.* **1.** hardt gjord, sterk. **2.** stridsam, hardfengen. **-hendi**, *f.* det aa vera hardhendt, hardleik. **-hendiliga**, *av.* eig. med hard hand, med kraft. **-hendr**, *a.* hardhendt, streng. **-holdaðr**, **-holdr**, *a.* hardkjota, som hev hardt kjøt ell. hold; jfr. nyn. *hardholdug*, um dyr, som stødt hev lite kjøt paa kroppen. **-hugaðr**, *a.* hardhuga, strid, hardskjoven; sorgteken. **-hygi**, *n.* hardhug, stridleik.

-jaka, *v.* (*að*) fara hardt fram mot ein (*e-m*). **-kljáðr**, *a.* hardt kljaadd ell. strakt (um vev). Poet.

hardkvæli, *n.* hard pinsla.

harðla, *av.* 1. hardla, mykje, ov-; *harðla litill*, ovliten. 2. hardleg, tregefult.

harð-leikinn, *a.* hardleiken, vand aa koma til rettes med, strid. **-leikni**, *f.* det aa vera hardleiken, stridleik. **-leikr**, *m.* hardleik. **-leitr**, *a.* hardleitt, hard aa sjaa til, som ser hard ut, myrk. **-lífi**, *n.* hardt, avhaldsamt liv. **-lífr**, *a.* som liver hardt og avhaldsamt.

harðliga, *av.* 1. hardleg. 2. vandt, tungt, hardt. 3. fast, uvægjeleg. **harðligr**, *a.* hard, hardsleg, hardsett.

harð-lundligr, *a.* som ser hardlyndt ut. **-lyndi**, *n.* hardlynde, hardlæte. **-lyndr**, *a.* hardlyndt. **-mannligr**, *a.* som ser ut som ein hardhaus. **-menni**, *n.* koll. hardhausar. **-móðugr**, *a.* hardhuga. **-mæli**, *n.* hard, kvass tale. **-mæltr**, *a.* hardmælt, hard i ordi.

harðna, *v.* (*að*) hardna (verta hard, sterk, strid odl.).

harð-orðr, *a.* ordkvass.

harðr, *a.* 1. hard, fast. 2. hard, strid. 3. hard, hardbalen; *með harðri hendi*, med kraft; *gera hart á e-m*, fara hardt fram mot ein; *mæta hørðu*, verta hardt medfaren; *hart veðr*. *hart*, *av.* hardt, fast, stridt; *ríða hart*.

harð-ráðr, *a.* 1. hardraadug; streng. 2. hugfast.

hár-dregill, *m.* haarband.

harð-reiðr, *a.* vand aa rida paa. **-rétti**, *n.* harde kaar, hard medferd. **-ræði**, *n.* hardtak. **-ræði**, *f.* 1. hardlynde. 2. fast hug, stödig huglynde. **-skeyti**, *f.* evna til aa skjota hardt. **-skeytr**, *a.* 1. som skyt hardt, kvass-skøyt. 2. slik at det vert skote hardt; *vápnaskipti harðskeytt*, vaapenskiye med hard skjoting. **-skipaðr**, *a.* (um skip) djervleg skipa. **-sleginn**, *a.* hardt hamra. **-slægr**, *a.* (um teig) hardslög, vand aa slaa. **-snúinn**, *a.* fast, hugfast, hardsett; stridsam. **-sótttr**, *a.* vand aa sökja aat; jfr. *nyn. harð-søkt*, vèrhard (um eit farvatn). **-stefna**, *f.* hard stemna, møte til strid. **-steinagrjótt**, *n.* **-steinn**, *m.* eit slag hardstein ell. brynestein, kanskje bladstein (fraa Eidsborg, Tel.). **-stínnr**, *a.* hard og strid. **-tekinn**, *a.* hard aa taka ell. aa greida. **-tenntr**, *a.* hardtennt, med harde tenner. **-tækr**, *a.* hardtøk,

hardhendt. **-úðigr**, *a.* 1. hardhuga, hugfast. 2. hardlyndt, streng. **-úðliga**, *av.* hardhjarta. **-vaxinn**, *a.* sterk-vaksen. **-ýðgi**, *f.* hardhug, hardleik; vreide. **-ýðgi**, *n.* hardhug, hardlynde. **-ýðgisandi**, *m.* forherdings aand, hardhugs aand. **-ýðgisbroddr**, *m.* hardleiks brodd. **-ýðgisjökull**, *m.* forherdings is, hardhugs is. **-ýðgismaðr**, *m.* hardsett, hardnakka mann. **-ýðgisorð**, *n.* fasthuga ord, hardhugs ord. **-yrða**, *v.* (*rð*) tala um med harde ord. **-yrði**, *n.* harde ord. **-yrki**, *a.* hard til aa driva paa med eitk.

há-reið, *f.* keip (det aari rid paa), sjaa *hár*.

há-reistr, *a.* høgrest. **-reysta**, *v.* (*st*) 1. ropa med høg røyst. 2. rauta høgt (um ku). **-reysti**, *n.* **-reysti**, *f.* høg mæla, høg mælt tale. **-reustr**, *a.* høg mælt.

hár-fagr, *a.* som hev vænt haar. **-ferð**, *f.* haarburd, maaten som ein ber haaret paa. **-ilétta**, *f.* **-iléttingr**, *m.* haarfletta.

harír, *m.* harv.

hárhvass, *a.* (um kniv ell. sverd) so kvass at det tek haar, haarkvass.

hark, *n.* 1. hard medferd. 2. staak, uppstyr.

harka, *v.* (*að*) harka, dragsa, skrapa; *harkar e-m*, det gjeng hardt inn paa ein. *harkast*, *v. r.* 1. dragast, rivast. 2. staaka.

harka, *f.* styrke, hardleik (av *harðr*).

harka-geta, *f.* (til *harki*) harke mat, klen kost. **-gripr**, *m.* harke, skrap. **-lið**, *n.* harke folk, mannskap som ein hev skrapa ell. harka ihop. **-menn**, *m. pl.* harke menn, folk som er skrapa ell. harka ihop. **harka-samliga**, *av.* i ein rufs, paa ein ihop-raskande maate. **harki**, *m.* harke, skrap.

hár-klæddr, *a.* klædd i *hárklæði*. **-klæði**, *n.* klæde ell. ty av haar. **-klæðissekk**, *m.* sekk av *hárklæði*. **-knífr**, *m.* rakekniv. **-laug**, *f.* haarlaug, haarvask. **-leppr**, *m.* haarlokka.

harma, *v.* (*að*) 1. harma, gjera sorgfull (*e-n*); upers. *e-m harmar*, ein er leid yver. 2. syrgja yver, trega paa (*e-t*); *harma með e-m*, hava medkjensla med. **harmaðr**, **harmafullr**, *a.* tregefult, sorgfull.

harmanliga, *av.* 1. tregeleg. 2. med sorg.

harmanligr, *a.* tregeleg.

harm-blandinn, *a.* sorgblanda. **-bragð**, *n.* harmeleg meinraad. **-dauði**, *m.* trege-daude, saknaddaude. **-dauði**, **-dauðr**, *a.* dauð til sorg for ein (*e-m*). **-dogg**, *f.* sorgdogg, poet. = taara. **-fenginn**, *a.* sorgteken, som hev fenge sorg. **-flaug**, *f.* tregeleget flog, skadeskot. **-fullr**, *a.* sorgfull. **-kvælalauss**, *a.* pinslelaus. **-kvæli**, *f.* **-kvöl**, *f.* sorgpinsla. **-ljótan**, skal vera *harm ljótan*, Hárþ. 13 i Edda.

harmr, *m.* sorg; *nyn.* *harm* = sorg (ofte).

harm-saga, *f.* syrgjeleg tidend, sorg-tidend. **harm-samligr**, *a.* tregeleg, syrgjeleg.

harms-auki, *m.* det som aukar sorgi, sorgauke, = *sorgarauki*. **-bønd**, *n. pl.* band av sorg. **-fullr**, *a.* sorgfull.

harm-sjón, *f.* syrgjeleg syn. **-sút**, *f.* sorg, trege. **-sqk**, *f.* sutmaal, sak som gjev sorg. **-songr**, *m.* syrgjesong. **-tal**, *n.* **-tala**, *f.* sorg-tale, klagning. **-tíðendi**, *n. pl.* sorg-tidend, syrgjeleg tidend. **-togandi**, *a.* sorg-tyngd, tregefull. **-þrunginn**, *a.* tyngd, trengd av sorg. **-þrúttinn**, *a.* truten av sorg. **-vesall**, *a.* nedslegen av sorg.

harneskja, *f.* harnesk, herbunad.

harpa, *f.* harpa. **harpa**, *v.* (*að*) spela paa harpa. **harpari**, *m.* harpespelar. **harp-slagi**, *m.* harpespelar. **-slátt**, *m.* harpeslaatt, harpespel.

hárr, *a.* graa, serl. graahærd.

hárramr, *m.* (for *hár-(h)amr*) haarham, haarsida.

hár-reyta, *f.* haardraging, haarsliting.

harri, *m.* = *herra*.

hár-rót, *f.* haarrot; i *pl.* haargard. **-rysking**, *f.* haarrysking (at dei riv kvar-andre i haaret). **-serkr**, *m.* serk av *hár-klæði*. **-síðr**, *a.* sidhærd, langhærd. **-skaði**, *m.* haar-skadar (*h. Sifjar*, han som skader haaret til Siv, d. e. Loke). **-skái**, *f.* heile-skaal, hovudskaal. **-skurðarlaun**, *n. pl.* lön for haarskjering. **-skurðr**, *m.* maate aa klippa haaret paa, haarskurd.

hárs-litr, *m.* haar-lit.

hár-taug, *f.* taug av nautehaar, haarsime. **-þráðr**, *m.* haartraad, haarband. **-vara**, *f.* graaverk, ikornskinn. **-vøxtr**, *m.* haar-vokster.

há-salr, *m.* høg sal. **-segl**, *n.* høgt segl, topp-segl.

háseti, *m.* haasete, rorskar.

háseymdr, *a.* sett med storhovda saumar.

hásin, *f.* hase, hæl-sen-

háska-ierð, *f.* faarleg ferd. **-ilóð**, *n.* mengd, flaum med faarar. **-fullr**, *a.* faare-full.

-íqr, *f.* faarleg ferd. **-lauss**, *a.* faare-laus. **háskaligr**, **háskasamligr**, **háskasamr**, *a.* faarleg (*háskaliga*, *háskasamliga*, *av.*).

háskatími, *m.* faarleg tid. **-vað**, *n.* faarlegt vad, vadstad. **-ván**, *f.* von til faare. **-vænn**, *a.* speleg, som ser faarleg ut.

hásképtr, *a.* høgskafta, langskafta.

háskerðingalýsi, *n.* lyse av haakjerring.

háskerðingr, *m.* haakjerring.

háski, *m.* faare.

hasl, *m.* hasl. *Corylus*. **hasla**, *f.* hasle-stong. **hasla**, *v.* (*að*) avmerkja ein voll (til strid) med haslestenger.

há-smíði, *n.* høg bygnad.

hásmæltr, *a.* haas i maalet, haas-mælt.

háss, *a.* haas.

há-staðr, *m.* storkyrkja, vyrdeleg stad.

hástafir, *m. pl.* berre i dat.: *hástofum*,

med høglijod; *gráta hástofum*, graata høgt.

hastarlíga, *av.* hasteleg, braatt.

há-steint, *a. n.* fullt av høge steinar.

há-stígi, *m.* 1. hest. 2. kjempa (poet.).

há-stokkr, *m.* keips-stokk, stokken som

keipen er fest i.

há-stóll, *m.* høgsete.

hast-orðr, *a.* hastig i tale, braamælt.

há-sumar, *n.* høgsumar, midsumar.

hásumarskeið, *n.* midsumarsleite.

há-sæti, *n.* høgsete (ogso paa skip).

hásetis-borð, *n.* bord framfyre høgsetet.

-borg, *f.* borg, by, der ein bur ell. hev høg-sætet sitt. **-dýrð**, *f.* den æra aa sitja i høg-sætet, fremste æresess.

-kista, *f.* kista i ell. attmed høgsetet (paa skip). **-maðr**, *m.* mann som sit i høgsetet. **-stóll**, *m.* stol ell. trona, som er høgsete.

-tign, *f.* høg-sætes-vyrðnad, konge-vyrðnad.

hásetr, *n.* (for *hásetr*?) høgt sæte, høg bustad.

hata, *v.* (*að*) 1. hata, forfylgja (*e-n*). 2. poet. skada, øyda (*e-u*); *hatast við e-n*, vera hatig paa.

háatalaðr, *a.* høgmaelt.

hátíð, *f.* høgtime, helg. **hátíðar-aptann**, *m.*

høgtids-aftan. **-dagr**, *m.* høgtime-dag. **-drykkja**, *f.* drykkjelag som vert halde paa eller for ei høgtime. **-hald**, *n.* høgtime-hald. **hátíðis-dagr**, *m.* høgtime-dag. **-fullr**, *a.* høgtime-full.

hátíðligr, **hátíðuligr**, *a.* høgtimeleg (*-liga*, *av.*).

há-timbra, *v.* (*að*) timbra høg.

hatr, *n.* hat, forfylgjing.

hatr-lauss, *a.* hatlaus, hatfri, som er utan hat. **-leysi**, *n.* hatlöysa. **-liga**, *av.* hatfullt. **-ligr**, *a.* 1. hatig, hatfull; øydande.

2. hateleg, hatande. **-samligr**, **-samr**, *a.* hat-sam, hatfull. **-semð**, *f.* hat, fiendskap.

hatrs-fullr, *a.* 1. hatfull. 2. hata. **-søk**, *f.* orsak til hat.

háttá, *v.* (*að*) 1. skipa (*e-u*); *háttá sér*, fara aat paa eikor vis; jfr. nyn. *haatta seg*, Helg. Upers. henda, skapa seg: *háttar svá*, at, det hov seg so at. 2. gaa i seng, leggja seg.

háttá-brigði, *n.* sedskifte, brigade i skikk ell. aatferd.

háttáðr, *a.* haatta, skapa.

háttá-föll, *n. pl.* brot paa god skikk; mistak i versemaal. **-gøðr**, *a.* velseda. **-lykill**, *m.* lykel ell. rettleiding til versemaali. **-prúðr**, *a.* velseda, høvisk.

hattari, *m.* hattemakar.

hattarmaðr, *m.* mann med hatt.

háttá-skipti, *n.* 1. sedskifte, skifte av seder, brigade i skikk ell. aatferd. 2. brigade i versemaal. **-tal**, *n.* upprekning av versemaali; namn paa eit dikt um versemaali av Snorre Sturlason.

háttlausá, *f.* rimlöysa i vers, rimlaust vers.

háttprýði, *f.* høvisk aatferd.

hátt, *m.* hatt (= *hottr*).

hátt, *m.* (*gen. háttar*, *dat. hætti*; *nom. pl. háttir*, *akk. háttu*). 1. haatt, skapnad, maate, gjerd; *kunna hátt á e-u*, *af e-u*, kjenna haatten paa eitk., skyna seg paa; *á þann hátt*, paa den maate; *allan hátt*, i alle maatar; *með nokkurum hætti*, paa nokon maate, ogso: *nokkurum hætti*; *hversu er einhverr í hátt?* korleis ser han ut? *margs háttar*, av mange slag; *engis háttar*, á engan hátt, paa ingen maate; *mikils*

háttar, av stort slag, sjaaleg, høgsett; *minna háttar prestar*, prestar av lægre slag.

2. haatt, aatferd, mest i *pl. hættir*, um livemaate og seder; *geyma háttum með qðrum monnum*, skikka seg som andre, halda folkeskikk. 3. hov, maate; *at hætti*, med maate; *eptir hætti*, som det skal vera. 4. versemaal.

háttssamr, *a.* velseda, sedsam.

háttung, *f.* faare; *háttung er í*, det er uvisst.

hátún, *n.* gard som ligg høg. Edda.

hau, *interj.* ho, hei.

hauðr, *n.* jord (poet.).

hauga-eldr, *m.* eld som synest brenna yver gravhaugar med gøynde skattar. **-þing**, *n.* fylkestinget for Vestfold (vart halde paa *Haugar* („Møllebakken“) i Tunsberg). **-öld**, *f.* gravhaug-tidi, den tidi daa liki vart hauglagde.

haug-brot, *n.* 1. brjoting av gravhaug. 2. hol som er brote i ein slik haug. **-búi**, *m.* ein som bur i ein haug, haugvette, haugbue. **-færa**, *v.* (*rð*) haugleggja; jfr. *færa í haug*. **-ganga**, *f.* inngonga, innbrot i ein gravhaug. **-óðal** (og *haugaóðal*, *haugsóðal*) *n.* odelsrett til gravhaug og gravfund. **-óðalsmaðr**, *m.* mann som hev *haugóðal*.

haugr, *m.* haug, serleg ein gravhaug; *færa*, *setja í haug*, haugleggja; *brjóta haug*, brjóta seg inn i gravhaug; *frá haugi*, fraa heidnesk tid; jfr. *frá heiðnom haugjæ*, Sæt.; *langfeðgatal til haugs ok til heiðni*, rad av forfeder like upp til heidningtidi.

haugs-brot, *n.* hol som er brote i gravhaug. **-dyrr**, *f.* dør ell. óp inn i gravhaug. **haug-setja**, *v.* (*tt*) setja i haug, haugleggja.

haugs-gerð, *f.* det aa gjera ein gravhaug. **-golfi**, *n.* golv i ein gravhaug. **-óðal**, *n.* = *haugóðal*.

haug-staðr, *m.* stad der ein er hauglagd.

haugsöld, *f.* = *haugaöld*.

haugtekinn, *a.* teken i gravhaug.

hauka-stuldr, *m.* stuld av veide-haukar.

-veiðr, *f.* veiding med hauk; veiding paa hauk.

haukligr, *a.* snøgg, kvass (som ein hauk).

haukr, *m.* hauk.

haukstaldr, *m.* hovding, hermann (eig. ung (ugift) mann, jfr. nyn. *haukstall*, ungkar, Shl. og *hogstall*, enkjemann, Tel. Sæt.).

hauld-, **hauldr**, *m.* sjaa *hóld*, *hóldr*.

haull, *m.* sig, brokk (lat. hernia).

haus-brót, *m.* brot paa hausen. **-fastr**, *a.* (som sit) fast i hausen. **-filla**, *f.* skinnet paa hausen.

hauss, *m.* haus, hovudskaal; haus ell. toppen paa smidjestedet.

haust, *n.* haust.

hausta, *v.* (*að*) hausta, verta haust.

haustar-dagr (og *haustdagr*) *m.* dag um hausten; *á haustardegi*, um hausten. **-tími**, (og *hausttími*) *m.* haustbil.

haust-blót, *n.* haustblot, ofring som vert haldi um hausten. **-boð**, *n.* gjestehod som vert halde um hausten. **-gríma**, *f.* haustnatt (poet.). **-heimta**, *f.* henting av sauderne um hausten. **-kýr**, *f.* haustbæra, haustbærku. **-lag**, *n.* haustpris paa saud. **-lamba-gymbr**, *f.* ungsaud som hev lamba siste haust. **-langr**, *a.* 1. so lang som ved haustbil. 2. *haustlangt*, *n.* hausten til endes. **-leiðangr**, *m.* den leiðingsavgifti som skal vera utgreidd um hausten.

haustmagi, *m.* sjaa *høsmagi*.

haustmánaðr, *m.* den siste sumarmaanad (midten av sept.—midten av okt.).

haustmogóttir, *a.* sjaa *høsmogóttir*.

haust-nótt, *f.* haustnatt. **-skuld**, *f.* det ein hev fenge tilgode um hausten (Fritzner). **-slátta**, *f.* haa, etterslaatt. **-þing**, *n.* haustting. **-víking**, *f.* vikingferd um hausten. **-öl**, *n.* haust-drykkjelag.

hávaða-maðr, *m.* storfelt, storlaate menneskje. **-mikill**, *a.* storfelt. **-samr**, *a.* storlaaten, braakande.

hávaði, *m.* 1. høg gang; jfr. nyn. *hova(d)e*, *m.* baaretopp, Øystd. 2. (um ljød) staak; *í hávaða*, høgt, med høgt maal; *með hávaða*, med braak. 3. høgferd, storlæte. 4. storlaaten mann.

háverskleikr, *m.* = *hæverskleikr*.

hávetr, *m.* midvetter, høgste vetter (jfr. *hásumar*).

hávetrartími, *m.* **hávetri**, *n.* midvetters bil.

hebra, *f.* Jødeland. **hebreska**, *f.* hebraisk maal. **hebreskr**, *m.* hebraisk.

héðan, *av.* hedan, herfraa; fraa denne verdi: *fara héðan (af heimi)*; *fyrir héðan e-t*, paa denne sida av eitk. (mots. *fyrir handan*); *alt folk norðr héðan*, alt folk nordanfor her; *biða héðan*, venta her; *héðan ulan í frá* = *hér út í frá*, forutan dette. — Um tidi: *héðan*, *héðan af*, *héðan í frá*, her etter, fraa no av, fraa den tidi av; *upp héðan*, fraa daa av og heilt upp til no. — Um orsak: av dette, av det.

héðankváma, *f.* koma herfraa. Edd. M.

heðinn, *m.* lodi skinnkaapa; *vefja (veifa) heðni um hofuð e-m*, synkverva ein.

heðra, *av.* her.

hefð, *f.* innehaving; hævd.

hefða, *v.* (*að*) hævla, faa hævd paa.

hefðar-maðr, *m.* innehavar. **-vitni**, *n.* vitne um at ein hev sete med og bruka jord ei viss tid.

hefill, *m.* klo, lykkja i kanten av segl, som skautet vert drege igjenom, naar ein skal syfta seglet; jfr. nyn. *hevel*, hank.

hefiilskapt, *n.* hake til aa draga ned seglet med.

hefja, *v. st.* 1. hevja, lyfta upp; *hefja handa*, taka til med eitk.; *hefja barn*, um aa døypa barn og um aa vera gudfar (gudmor) til det, ogso: *hefja barn ór heidnum dómi*; *hefjast*, reisa seg, gjera upprør. 2. upphøgja; refl. *hefjast til ríkis*, koma til magti. 3. driva (um vind og vaag); upers.: *hóf skipin öll saman inn at landi*, skipi dreiv ell. rak. 4. setja i gang; *hefja rannsókn*, setja i verk rannsaking; *þau lög sem hinn helgi Olafur konungr hóf*, som kong Olav innferde. 5. taka paa med aa gjera eitk., byrja paa; upers.: *hér hefr kaupabolk (akk.)*, her byrjar bolken um kaup; *hefjast*, byrja, koma upp. Med part. *af: hefja e-t af e-u*, taka eitk. burt ifraa noko; upers. med akk.: *hefr af e-m*, det sig av ein (um verkflaga odl.). *fyrir: láta hefjast fyrir*, vika undan. *undan: hefr undan e-t* (upers.), vika undan. *upp: hefja upp e-t* 1. hevja, lyfta upp, upphøgja; upers.: *hefr skip upp*, skipet vert kasta paa land; *hefjast upp*, risa upp til strid ell. upprør. 2. setja i gang, byrja paa. **hefla**, *v.* (*að*) syfta, minka segl; jfr. nyn. *hevla*, staggja, seinka. **heflan**, *f.*

heilaskurðr, *m.* syfting (naar ein skjær segl-skautet inn í kloi, *hefill*).

hefna, *v.* (*nd*) hemna eink. ell. eitk. (*e-s*) paa eink. (*e-m*). Ogso *hefna e-s á e-m* ell. *hefna e-m fyrir e-t*. Upers.: *e-m hefna e-t*, ein lyt umgjelda for —; *v. r. hefna e-t*, ein lyt umgjelda for eitk. (*e-s*); *hefnast sin*, hemna seg; upers.: *e-m hefnist e-t*, ein lyt umgjelda for eitk.

hefnandi, *m.* (eig. præs. partic.) hemnar. **hefn**, *f.* 1. hemn; *vera í hefndinni*, hava rett til aa klaga. 2. straff; *hefn heilagrar kirkju*. **hefnalauss**, *a.* hemnlaus, í: *þola e-t hefndalaust*, tola eitk. utan aa hemna seg.

hefnar-bróðir, *m.* mann som hev gjort slikt samband med ein annan, at den eine skal hemna hin. **-dagr**, *m.* hemndag, dag til hemn. **-dómr**, *m.* straffedom. **-girni**, *f.* hemnsykja. **-hugr**, *m.* hemnhug. **-hqnd**, *f.* hemnande hand. **-lauss**, *a.* hemnfri, strafflaus. **-maðr**, *m.* hemnar.

hefni-leið, *f.* veg til hemn; *róa á h. um e-t*, sökja hemn for eitk. **-leit**, *f.* leiting etter hemn; *róa á h. e-s*, sökja hemn for eitk.

hefning, *f.* hemn.

hefnir, *m.* hemnar. Edd. M.

hefnisamr, *a.* hemnesam, hemngirug.

hefnisemd, *f.* hemnhug.

hefsælda, *f.* = *halft sáld* (austn.).

hegat, *av.* hega, hit; hega-til, til denne tid (= *hingat*). **hegat**-sjaa *hingat*.

hegða, *v.* (*að*) haga, skikka, skipa (*e-u*); jfr. nyn. *hegða* (spara). **hegðan**, *f.* skiping; stand; aatferd.

hegeitill, *m.* heggeitelstein, kattestein, kvarts; jfr. nyn. *heggeitel*, hard knut í stein.

heggr, *m.* (*nom. pl. -ir*) hegg.

hegja, *f.* lagnad, kaar.

hegla, *v.* (*ld*) hagla.

hegna, *v.* (*nd*) 1. setja gard um, hegna; varna, verja. 2. refsar.

hegnadar-hamarr, *m.* refsande hamar.

-maðr, *m.* refsar. **-tími**, *m.* refsings-tid.

hegnadr, *m.* 1. hegning, hegn, vern. 2. refsing, straff.

hegnan, *f.* hegning, hegn. **hegnari**, *m.* refsar.

hegn, *f.* = *hegnadr*.

hegnar-sproti, *m.* sprote, kjæpp til aa refsar med. **-sverð**, *n.* refsar-sverd. **-tími**, *m.* refsings-tid.

hegning, *f.* = *hegnadr*.

hegningar-harðsteinn, *m.* refsings-bryne. **-laust**, *av.* strafflaust. **-maðr**, *m.* refsar. **-sproti**, *m.* = *hegnarsproti*. **-tími**, *m.* refsings-tid. **-vqndr**, *m.* vond, kjæpp til aa refsar med.

hégóma, *v.* (*að*) fara med laus tale, ljuga; *h. á e-n*, ljuga paa ein. **hégóma-dýrð**, *f.* falsk og faafengd æra. **-fullr**, *a.* faafengd, tom; full av fjas, lauslyndt. **-lífi**, *n.* tomt og lauslyndt liv. **-maðr**, *m.* laus og upaalitande mann. **-mál**, *n.* laus og upaalitande tale; *gera orð e-s at hégómamáli*, ikkje vyrda eins ord. **-nafn**, *n.* faafengt, falskt namn. **-samliqr**, *a.* faafengd, falsk. **-stari**, *n.* faafengt stræv. **-tal**, *n.* = *hégómamál*. **-tár**, *n.* skrymtar-taara.

hégómi, *m.* 1. tomt skin, faafengd; *verða at hégóma*, verta til inkjes (um von odl.). 2. usann, falsk tale; fjas.

hégómligr, *a.* faafengd, falsk.

Hegranesþing, *n.* ting í den nördste fjordungen paa Island.

hegri, *m.* hegre.

hei, *interj.* hei!

heið- í samansetningar: lön- (poet.).

heið, *n.* heid, klaarvêr.

Heið, *s.* landet kring Mjøsi.

Heiðabýr (og *-bær*) *m.* by í Sud-Jylland.

heiðar-brekka, *f.* heidebrekka, bakke der heidi tek til. **-brún**, *f.* bakkebrun, der heidi tek til.

heiðar-lauss, *a.* ærelaus.

heiðarligr, *a.* heiderleg (*-liga*, *av.*).

heiðar-vegr, *m.* heide-veg, veg yver ei heid.

heið-bjartr, *a.* heid, heidende klaar (um vêr).

heiðfé, *n.* lön (som ein gjev *heiðmaðr*).

heiðindómr, *m.* heidning-land (= *heiðnið*).

heiðingi, *m.* 1. heidning. 2. varg. **heiðingligr**, *heiðinligr*, *a.* heidnesk (*-liga*, *av.*).

heiðinn, *a.* 1. heiden, heidnesk, ukristen; *heiðinn siðr*, heidnesk tru; *heiðit land*, heidningland; *heiðinn domr*, heidendom, heid-

ningskap. **2.** heiden, ikkje kristna (serl. um udøypt barn); *heiðit morð*, draap paa udøypt barn.

heiðlaunaðr, *a.* gjeven til løn (mest av ein konge odl.); jfr. *heiðfé*. **heiðmaðr**, *m.* lönt tenestemann (mest hjaa hovding).

Heiðmork, *f.* Heidmorki (paa Upplandi).

heiðna, *v.* (*að*) gjera til heidning; *heiðnast*, verta heidning.

heiðneskr, *a.* heidnesk; *heiðneskr vefr*, vevnad fraa heidningeland (= mn. *heiðin-stykki*).

heiðni, *f.* **1.** heidningskap. **2.** heidning-tidi. **3.** heidningland.

heiðr, *f.* heid, ubygt land, fjellvidd.

heidr, *a.* heid, klaar, skylaus.

heidr, *m.* (*gen. -ar og -rs*) heider, æra.

heidra, *v.* (*að*) heidra.

heidran, *f.* heidring.

heiðríkr, *a.* klaar, skylaus.

heiðrligr, *a.* heiderleg, vyrdeleg (*-liga, -samliga, av.*).

heiðrs-maðr, *m.* vyrdna mann, ære-mann. *-vel, av.* sers vel.

heið-skírr, *a.* heidberr, klaar, skylaus.

heiðskr, *a.* som er fraa Heidmorki.

heiðsæi, *f.* høg vyrdnad, age.

Heiðsævislög, *n. pl.* den log som gjeld for *Heiðsævisþing*. **-þing**, *n.* tinget aat Upplendingarne (av *Heiðsær*, som maa ha vore eit namn paa Mjøsi). Sjaa *Eiðsifaþing*.

heiðvanr, *a.* van med høg luft, heid-van. Edda.

heið-verða, *v.* heidra. vyrda. **-verði**, *f.* heider, æra.

heið-viðri, *n.* klaarvêr.

heið-virðliga, *av.* med heider, vyrdnad. **-virðr**, *a.* heiderleg.

heita, *v.* (*að*) heila, bota.

heila-bast, *n.* heile-hinna (ogso i *pl.*). **-bust**, *f.* det øvste av heilen, hjasse, kruna.

heilagleikr, *m.* **1.** heilagleik. **2.** skirleik (aandeleg).

heilagligr, *a.* som ser heilag ut, heilag (*-liga, av.*).

heilagr, *a.* **1.** heilag; *heilagr maðr*, heilagmenne, helgen; *guðs helgír* ell. *guðs helgír menn*, heilagmenne, ogso um livande; *heilagr*

dómr, heilagdom; *heilagr dagr*, helgdag; *láta* ell. *halda heilagt*, halda heilagt, halda helg. *helga vika*, kvitsunnvika, pintsevika (fraa kvitsunnadag); *helgi þórsdagr*, heilagtorsdag („himmelfartsdag“); *nóttin helga*, jolenatti; (*hit*) *helga land*, det heilage land. **2.** heilag, ukrenkjande.

heilán, *f.* heiling, lækning.

heilbrigðr, *a.* helsug, frisk; jfr. nyn. *heilbrigd*, Berg.

heil-brjóstaðr, *a.* godlyndt, godviljug.

heilendi, *n.* helsa. **heilendis-far**, *n.* helsefar, helsetilstand. **-kveðja**, *f.* helsning.

heilendr (og *heilindr*) *a.* **1.** helseleg, helsug. **2.** heilsam, god for helsa.

heil-eygr, *a.* frisk paa augo, fri for augnesott. **-fœtr**, *a.* heilfött, frisk i føterne.

-hjartaðr, *a.* **-hugaðr**, *a.* godlyndt, rettyndt, godhjarta, trurøken (*við e-n*); jfr. nyn. *heil-huga*. (*-liga, av.*).

heilhuga-friðr, *m.* ærleg fred. **-ráð**, *n.* godhjarta framferd.

heilhugi, *m.* = *heilhugaðr maðr*. **heil-hugliga**, *av.* hugheilt, ærleg.

heilil, **heilir**, *m.* heile, hjerne. **heilivágr**, *m.* lækjande væska (*heillevaag*, Tel.).

heilil, *a.* **1.** heil, ikkje sund; *bæta at heilu*, setja i lag atter. **2.** uskadd, frisk. *vera með heilu*, vera som det skal; *heilil ok haldinn*, heil og halden, velberga. Mykje bruka i helsing og lukke-ynskje: *heilil ok sæll*; *verit heilir, konungr*, lev so vel, konge; *hann bað þá heila fara*, han bað at dei maatte fara vel; *seg heilil søgu*, gud signe deg for ordi dine; *njótit heilir handa*, til lukka med verket dykkar; *svá heilil ell. heilil svá*, med ei oppmoding etter: *heilil svá! skyndit ok rekit út úvin þenna*, lat sjaa de skundar dykk og rek ut denne unven (eig.: so visst som de vil vera heile, so —): *verða heilil*, verta frisk, heilast; *eigi heil*, um kvende som er umhender; *heilil ráð*, giftarmaal med ei helsug kona; **3.** heil, full, so ikkje noko vantar. **4.** heppeleg, gagnleg; *heilil ráð*, ei god raad. **5.** godmeint; ærleg, trurøken; *af heilu*, med velvilje; *heilil hugr*, velvilje, godhug.

heilil, *n.* og *f.* lukka, godt varsl; *fall er farar heilil*, fall er godt varsl paa ferdi;

illu heilli, til ulukka; *hann bað þeim heill duga*, han ynskte deim lukka.

heilla, *v.* (*að*) forgjera, fortrolla.

heilla-brigð, *n. pl.* -brigði, *n.* lukkebrigde, vending i lukka, lukke-trot. -**drjúgr**, *a.* rik paa lukka, lukke-sæl. -**leysi**, *n.* lukkeløysa. -**maðr**, *m.* lukkefugl, mann som hev lukka med seg. -**ráð**, *n.* gagnleg raad. -**þúfa**, *f.* lukke-tuva. -**vænligr**, -**vænn**, *a.* som gjev von til lukka, lukkevarslande.

heilleikr, *m.* 1. helsa. 2. heilhug, trúkna.

heilliga, *av.* 1. heilt upp. 2. trúrøkje.

heilligr, *a.* 1. frisk, helseleg. 2. skila, rettslut.

heil-næmligr, *a.* gagnleg for helsa. -**ráðr**, -**ráðugr**, *a.* raadgod, raadug. -**ræði**, *n.* gagnleg raad.

heilsa, *v.* (*að*) ynskja lukka, helsa eink. (*e-m*, *e-n*, *á e-n*).

heilsa, *f.* helsa; velgang; lukka; frelsa. **heilsamligr**, **heilsamr**, *a.* 1. helsesam, god for helsa. 2. gagnleg, heppeleg.

heilsan, *f.* helsing.

heilsanar-bréf, *n.* helsarbrev, brev með helsning i. -**kveðja**, *f.* helsning. -**orð**, *n.* helsning, helsingsord.

heil-smíðligr, -**smíðr**, *a.* forsvarleg gjord, heilsleg, reideleg (*-līga*, *av.* ogso: heilt). -**spenaðr**, *a.* som hev heile, uskadde spenar.

heilsu-bið, *n. pl.* biing paa helsebot. -**boð**, *n.* 1. helsarbot, helsning. 2. frelsebodskap, tidend um frelsa. -**boðorð**, *n.* frelsetidend. -**bót**, *f.* helsebot. -**bragð**, *f.* lækjeraad, raad til helsebot. -**brunnr**, *m.* helsebrunn, lækjebrunn. -**dagr**, *m.* frelse-dag, den dag ein fær sjæle-frelsa. -**drykk**, *m.* helse-drykk. -**fagnaðr**, *m.* gleða yver lækning. -**far**, *n.* helsefar, helse-tilstand. -**gata**, *f.* frelseveg, veg til frelsa. -**gjof**, *f.* lækning; sjæle-frelsa -**hjólþ**, *f.* hjalp til lækning ell. (sjæle-)frelsa. -**kalekr**, *m.* frelse-kalken. -**kveðja**, *f.* helsning. -**laug**, *f.* helse-laug, lækjande vatn. -**lauss**, *a.* helselaus. -**leysi**, *n.* helseløysa. -**ligr**, *a.* helseleg, god for helsa; faarelaus. -**lífill**, *a.* helseveik. -**lækning**, *f.* frelsande lækjeraad. -**mark**, *n.* frelse-teikn. -**orð**, *n.* ord som fører til (sjæle-)frelsa, frelseord. -**ráð**, *n.* helseraad, hjelperaad til aa

verta frelst. -**ræða**, *f.* tale som hjelper til (sjæle-)frelsa. -**stigr**, *m.* frelse-veg. -**sqk**, *f.* orsak til frelsa. -**tapan**, *f.* frelse-tap, for-døming. -**tið**, *f.* frelsetid, tid til aa verta frelst. -**ván**, *f.* von til helsebot ell. til (sjæle-)frelsa. -**vegr**, *m.* frelse-veg.

heilund, *f.* **heitundarsár**, *n.* saar som gjeng inn i heilen.

heilundi, *a* saara heilt inn i heilen.

heil-vita, -**vitaðr**, *a.* fullvitug.

heim, *av.* heim, heim att; *sækja e-n heim* 1. vitja. 2. hein-økja. — *vera h. á leið*, vera paa heimvegum. **heima**, *n.* heim, heimvist; *eiga heima*, *eiga heima*, høyra heime; *tyða heima*, *av.* heime, ved huset; *heime*, paa heimstaden; *sitja heima*, *sitja heime*; *vera heima alinn*, vera heime alen, vera ein heimføding. **heima**, *v.* (*mð* og *að*) hysa, gjeva husvist.

heima-ból, *n.* hovudbøle. -**brunnr**, *m.* heime-brunn, brunn som er nær attmed husi. -**bær**, *m.* gard som kyrkja stend paa (Isl.). -**dýr**, *n.* husdyr. -**dyrr**, *f. pl.* husdør, stovedør. -**elskr**, *a.* heimkjær. -**fasta**, *f.* fasta som ein held heime. -**fastr**, *a.* heimfast, som hev fast bustad. -**folk**, *n.* heimefolk, husfolk. -**friðr**, *m.* heimfred, rettstrygd i heimen. -**gríðungr**, *m.* heime-stut. -**gud**, *n.* husgud. -**herr**, *m.* landslyden, folket i landet. -**hús**, *n.* setehus, stovehus; jfr. nyn. *heimehus*. -**klerkr**, *m.* heimsleg, godt kjend klerk. -**kona**, *f.* fri kvinna som hev heimvist og tenesta i huset hja ein. -**land**, *n.* 1. heimegjorde, heimemark. 2. garden som kyrkja stend paa. -**lið**, *n.* heimefolk, husfolk. -**maðr**, *m.* mann som eig heima ein stad; fri mann som hev heimvist og tenesta i huset hja ein, dreng. -**munkr**, *m.* munk som eig heima paa staden.

heiman, *av.* heiman, ut fraa heimen; *hafa e-t heiman*, hava med seg heiman (um heimanfylgja); *fylgja e-ri heiman*, fylgja som heimanfylgja; *gera e-a heiman*, sjaa gera 5; *stefna e-m heiman*, stemna eink. til aa mæta; *kveðja búa heiman*, stemna inn grannar til skyn.

heiman-naut, *n.* naut som eig heima ein stad.

heiman-búnaðr, *m.* utreidsla heimanfraa.

-ferð, *f.* 1. heimanferd, utferd. 2. heimanferd, heimanfylgja. -fylgð, *f.* -fylgja, *f.* 1. heimanfylgja, heimanfylgd, heimangaava (aat kona). 2. gods som (privat) kyrkja fær til upphelde, naar ho vert bygd. -fqr, *f.* heimanferd, utferd. -fqrull, *a.* som er ute paa ferd. -gengt, *a. n.;* eiga litt heimgangengt, hava vondt for aa koma fraa heimen. -gerð, *f.* heimgangjerd, heimanfylgja. -gigi, *f.* heimgangaava, heimanfylgja. -kvqð, *f.* tilstemning (av búar).

heim-prestr, *m.* prest som bur paa staden, presten i bygd. -seta, *f.* heimeseta, det aa sitja heime. -sveit, *f.* heimefolk, husfolk. -taða, *f.* gjødd heimemark, heimetoda.

heim-boð, *n.* 1. heimbjoding; gjestebod. 2. heimkalling; heimvising av annan manns fe (i logmaalet). -bqllr, *m.* jordkula.

Heimdallr, *m.* guden Heimdall.

heim-dragi, -dregi, *m.* heimstøding, heimfæding; hleypa heimdraganum, eig. kasta heimfædingen o: fara ut i verdi. -fararleyfi, *n.* løyve til heimferd, heimlov. -fastr, *a.* heimfast, bufast. -ferð, *f.* 1. heimferd (ogso um dauden). 2. heimsøking, heimreid; ogso utpanting (eksekution). -ferðardagr, *m.* heimferd-dag. -ferðarleyfi, *n.* heimlov. -friðr, *m.* heimfred (= heimafriðr). -fúss, *a.* heimfus. -fqr, *f.* heimferd. -ganga, *f.* det aa ganga heim, heimgonga (ogso um dauden). -gás, *f.* alegaas, tam gaas. -hamr, *m.* upphavleg, ikkje paateken ham ell. skapnad. -hollr, *a.* for heimoll (= heimill); jfr. nyn. heimholl, Aasen. -hugr, *m.* = heimhamr.

heimi, *n.* heim; jfr. nyn. heime, Tel. heimila, *v.* (id' og að) heimla, tryggja, gjeva rett (til). heimild, *f.* heimel, logleg rett (til). heimildar-hús, *n.* hus som ein hev rett til. -maðr, *m.* heimelsmann, den som hev gjeve heimel paa eitk. -tak, *n.* trygd for tap som kann koma av vant paa heimel; selja i h., gjeva i trygd. -taka, *f.* det aa faa heimel. -taki, *m.* ein som er andsvarleg til kauparen for logleg heimel. -tekja, *f.* = heimildartaka. -tqkumaðr, *m.* heimelsmann. -váttr, *m.* vitne paa at ein hev fenge heimel. -vist, *f.* heimvist, fast bustad. heimildavandr, *a.* vand med umsyn paa den heimel ein skal hava.

heimildiir; heimildiir menn (for heimildar menn?) husfolk. N. G. L. III, 13614.

heimili, *n.* 1. heim, heimstad, bustad. 2. innbu; jfr. nyn. heimel, *n.* (Ross). heimli-ga, *v.* (að) = heimila. heimiligr, *a.* 1. heimla. 2. heimsleg, heimholl (heimeleg, Trønd.). 3. eismall, einsleg.

heimilis-búi, *m.* granne, bonde som bur nær attmed eink.s heimstad. -fang, *n.* det aa faa logleg heimstad. -fastr, *a.* heimfast, bufast. -hjón, *n. pl.* husfolk, folk i same husstand. -hús, *n.* 1. hus og heim. 2. kamar (avhus).

heimilis-kviðarvitni, -kviðjarvitni, *n.* vitne ell. vitnesburd um ord som gjeng um ein paa heimstaden. -kviðr, *m.* ord som gjeng um ein paa heimstaden. -maðr, *m.* = heimamaðr. -prestr, *m.* presten i bygd. -sqk, *f.* sak som ein med rette vert søkt for. -tíðir, *f. pl.* tider (messa) i kyrkja som presten bur attmed. -vist, *f.* heimvist, tilhelde (= heimsvist).

heimill, *a.* heimla, som ein hev rett til aa hava; rettkomen; láta e-m e-t heimilt, gjeva ein eitk. til njoting og bruk; eiga heimill. med inf. hava rett til.

heimis-garðr, *m.* gard der ein eig heima, heimegarden. -haugr, *m.* haug der ein eig heima. -kviðarvitni, *n.* = heimiliskviðarvitni. -kviðr, *m.* = heimiliskviðr.

heim-koma (og -kváma) *f.* heimkoma. -komublezan, *f.* velsigning ved heimkoma. Ra. 81. -kvámudagr, *m.* heimkomedag. -kviðarvitni, *n.* = heimiliskviðarvitni. -kynni, *n. pl.* heim; jfr. nyn. heimkynne. -leið, *f.* heimleid, heimveg. -lenzkr, *a.* innlendsk. -leyfi, *n.* heimløyve, heimlov. -ligr, *a.* verdsleg, som høyrer denne verdi til; heimlig hqnd, verdsleg magt. -nár, *m.* mann som er dreginn til stofus og hev fenge armar og foter avhogne, heima-nae.

heimold, *f.* = heimild.

heimoll, *a.* = heimill.

heimolleikr (og heimonleikr) *m.* nært samband, venskap.

heimolligr (og heimonligr) *a.* eigen, heimsleg, heimholl. (-liga, *av.* for seg sjolv, serskilt).

heimpt (og *heimt*) *f.* = *heipt*.

heimr, *m.* 1. heim, heimstad. 2. heimen, jordi, verdi; *bæði þessa heims ok annars*, baade i denne verdi og i hi; *koma i heiminn*, koma til verdi; *liggja milli heims ok heljar*, liggja sjuk millom liv og daude; *fara af heiminum*, døy. 3. verdi, det verdslege livet (mots. klostret).

heim-reið, *f.* 1. heimriding, heimferd tilhest. 2. heimreid, heimsökjng; sjaa *heimferð*. **-rekstr**, *m.* 1. reksterveg heim til gards. 2. = *heimrost*. **-rqst**, *f.* 1. gardsveg. 2. heimrast, heimemark (mots. *útrost*, sætermark).

heims-aldr, *m.* heimsens alder. **-brestr**, *m.* heimsens brestring ell. sprengjng. **-bygð**, *f.* den bygde heimen, verdi. **-endi**, *m.* verd-sens ende.

heimseta, *f.* heimeseta. **heims-hafnan**, *f.* forsaking av verdi. **-hafnanarmaðr**, *m.* mann som forsakar verdi.

heimska, *f.* styvenskap, daarskap. **heim-ska**, *v.* (*að*) gjera til gap, narra.

heim-skapan, *f.* heimsens skaping. **heim-skaut**, *n.* hyrna av verdi.

heimskleikr, *m.* styvenskap, daarskap. **heimskligr**, *a.* faavis, tylvoren, styveleg (*-liga*, *av.*). **heimskr**, *a.* einfald (som ein heim-føding), styven, toskut; klen, daarleg.

heimskraut, *n.* verdsleg faafengd.

heimskringla, *f.* heimsens krins, jord-skiva.

heimsku-fullr, *a.* full av daarskap, faa-vitug. **-mál**, *n.* daarleg tale, faavitug tale. **-þoka**, *f.* daarskaps-toka. **-verk**, *n.* daare-verk, daarleg gjerning.

heimskviða(r) = *heimiliskviðar*.

heimskviðr, **heimskvittr**, *m.* ord som gjeng um ein i heimbygdi, bygdeord.

heimsligr, *a.* = *heimskligr*.

heimslit, *n.* heimsens undergang.

heimsmálugr, *a.* som ferer daarleg tale.

heimsmælg, *n.* daarleg tale.

heimsókn, *f.* 1. vitjng. 2. heimsökjng (rettsleg). 3. heimsökjng med valdsferd, valdgjesting, heimreid.

heimsóknar-vargr, *m.* valdsmann som hev vorte fredlaus for *heimsókn* 3. **-vitni**, *n.* vitne um *heimsókn* 3.

heimsól, **heimssól**, *f.* denne heimsens sol; *undir heimssólu*, under soli.

heim-staða, *f.* 1. heimsens stoda, heimsens tilvera. 2. heimen, verdi. **-stefna**, *f.* stemning til aa vera heime paa ein viss dag. **-stefna**, *v.* (*nd*) stemna til aa vera heime paa ein viss dag. **-stefnuváttr**, *m.* vitne um *heimstefna*. **-stefnuvitni**, *n.* vitne ell. vitnemaal um *heimstefna*.

heimstqð, *f.* heimen, verdi. Edda. **heims-þriðjungr**, *m.* tridjeparten av verdi. **heims-vist**, *f.* heimvist, fast tilhelde; *vera heims-vistum*, eiga heima. **heimsækja**, *v.* (*-sótti*) vitja, gjesta.

heimta, *v.* (*mt* og *að*) 1. faa heim, henta, faa, faa att. 2. taka inn, heimta, krevja. 3. flytja; *heimta e-t fram*, lata eitk. faa framgang; *heimtast fram at aldri*, veksa til. 4. draga; *heimta saman*, sanku ihop; upers. *heimtir saman með þeim*, dei kjem nærare inn paa kvarandre; refl. *heimtast saman*, samlast saman; *e-n heimtir*, ein vert dregen, ein lengtar. 5. tøygja, strekkja, draga, lokka.

heimta, *f.* henting; krav; det ein hev aa krevja. **heimtandi**, *m.* kravsmann. **heim-tari**, *m.* innkrevjar, lat. exactor. **heimting**, *f.* krav.

heimugleikr, *m.* = *heimolleikr*. **heimug-figr**, *a.* heimholl, heimsleg (*-liga*, *av.*). **heimu-figr**, *a.* = *heimiligr*. **heimull**, *a.* = *heimill*.

heimván, *f.* heimvon (ogso um von til aa fara heim til Gud); daude.

hein, *f.* hein, bryne.

Heinafylki, *n.* Heidmork med Birid og Vardal.

heinar-brýni, *n.* hein, bryne. **-smjør**, *n.* **-sufl**, *n.* smurning til heini, brynesmurning. **heinberg**, *n.* heineberg, bryneberg.

heindir, *m. pl.* heidmorkingar. **Heimqrk**, *f.* Heidmorki (= *Heiðmork*).

heipt (og *heifst*, *heimpt*) *f.* fiendskap, hat; *kveðja e-n heiptar*, bjoda eink. strid; ogso: gjerning som verkar hat: *eiga e-m heiptir at gjalda*, hava eitk. ilt aa hemna. Jfr. nyn. *heit* i *heitrækje*, *n.*

heiptar-blóð, *n.* blod som er uthelt med fiendehand. **-fenginn** (og *heiptfenginn*) *a.* forhatig, hatefull, hatall. **-hugr**, *m.* fiendsleg

hug, hathug. **-hönd**, *f.* fiendsleg hand. **-laus**, *a.* hatfri. **-mál**, *n.* hatfull tale. **-orð**, *n.* hatfullt ord.

heipt-gjarn, *a.* hatsam, hemngirug, hatall. **-möðr**, *a.* arg, hatig. **-mogr**, *m.* fiende (poet.). **-ræki**, *f.* hatsemd, hemnsykja; jfr. nyn. *heitrækjé* (inngrott hat) Snm. **-rækr**, *a.* hatsam, hemnesam. **heiptúð**, *f.* hathug. **heiptúðigr**, *a.* hatall, hemnhuga. **heiptugr**, **heiptuligr**, *a.* fiendsleg; *heiptugri hendi*, med fiendehand. **heiptyrði**, *n.* hatfulle ord.

heit, *n.* 1. lovnad, mest um noko godt, um religiøse lovnader og um storverk ein vil gjera; *strengja heit*, gjera ein lovnad; ogso um noko ilt: = *hót*. 2. = *heitafé*.

heita, *v. st.* 1. kalla; *heita á e-n*, kalla paa eink. 2. lova (*e-m e-u*), jfr. nyn. *heita*, truga; refl. *heitast*, lova seg; trulova seg med (*e-m*). 3. kalla, gjeva namn (med tvo akk.) 4. kallast, heita, med præs. *heiti*; i denne tydning ogso *heitast*.

heita, *v. (tt)* heita, hita; bryggja.

heita, *f.* bryggjg.

heitafé, *n.* gaava som er lova (helst til ein heilagdom).

heitan, *f.* hot, truging. **heitanarorð**, *n.* trugsmaal, trugsla; jfr. nyn. *heittingsord*. **heitast**, *v. r. (að)* truga eink. (*við e-n*); *heitast til e-s*, truga seg til eitk.

heit-bundinn, *a.* bunden ved ein lovnad (*i e-u við e-n*). **-fast**, *a.* ordfast, som held sin lovnad. **-fé**, *n.* gods, pengar som er lova.

heit-fengi, *n.* hug til varme. **-fengr**, *a.* kjær etter varme, hitekjær; jfr. nyn. *heitfengd*.

heit-guð, *m.* gud som ein kallar paa ell. gjer lovnad til.

heiti, *n.* heite, namn.

heiting, *f.* trugsmaal, truging; jfr. nyn. *heiting*.

heitekona, *f.* kvinna som ein mann hev fenge lovnad paa (men som enno ikkje er *festarkona*).

heitleikr, *m.* hite. **heittligr**, *a.* heit, varm.

heitorð, *n.* lovnad, tilsegn.

heitr, *a.* 1. heit, varm. 2. heit, hastig, braa.

heitrarnr, *a.* strid til aa truga.

heitrofi, *n.* brot paa lovnad. **heitrofi**, *m.* ordbrjotar.

heitsi, *a.* som lovar eitk. (*e-s*); *verða e-s heitsi*, koma til aa lova eitk.

heit-strenging, *f.* det aa gjera ein (dyr) lovnad, høgtidleg loving; *fella h. á sik*, faa yver seg fylgjorne av lovnads-brot. **-strengja**, *v. (gð)* lova. **-sqngr**, *m.* song som er lova.

heitta, *f.* for *hetta* D. N. IV 328.

heitu-gagn, *n.* bryggjegogn, bryggjekjer. **-hús**, *n.* bryggjarhus. **-ketill**, *m.* bryggjekjél. **-maðr**, *m.* bryggjar. **-viðr**, *m.* ved til bryggjg.

hekla, *f.* ermelaus kaapa med eller utan hetta.

heklumaðr, *m.* mann i kaapa.

heklungar, *m. pl.* heklungar (ein politisk flokk i 12te hundradaaret); um upphavet til namnet jfr. Fms. VIII, 106; jfr. ogso *heklung*, Ross.

hel, *f. (gen. heljar, dat. helju)*. 1. Hel, gudinna i dauderiket. 2. dauderiket (under jordi). 3. daude; *ganga, fara til heljar*, døy; *vera í helju*, vera daud; *hafa e-n í hel*, koma *e-m í hel*, drepa; *berja, ljósta, drepa e-n í hel*, slaa i hel.

héla, *f.* hela, rim. **héla**, *v. (ld)* hela, rima; partic. *heldr*, hela, rimlagd.

helblár, *a.* svart som Hel.

heldr, *av. komp. (sup. helzt)* 1. heller (helder), mykje meir; *eigi at heldr*, ikkje meir for det; *heldr — at*, so mykje meir — som; *heldr ljóna þú guði framleiðis, at áðr hefir nokkut á skort*; etter neittande setning: (*nema*) *heldr*, men mykje meir, tvertum; *heldr — eða*, anten—eller. 2. enn, (etter komp. og *annarr*); (jfr. nyn. *hell*). 3. heller, noko, mykje; *heldr við aldr*, noko tilaars.

heldri, *a. komp. (sup. helztr)* større, meir, betre; *i heldra lagi*, *i heldrum logum*, heller, heller mykje; best.

helfð, *f. helvt. helfningr* (og *helmingr*) *m.* helming, helvt.

helfúss, *a.* fus til aa drepa, mordhuga.

helfqr, *f.* helferd, daude.

helga, *v. (að)* 1. helga, gjera heilag. 2. gjera ukrenkjeleg. 3. legitimera, lysa i kyn (frilleborn).

helgaldr, *m.* trolldomssong (*galdr*) som verkar daude.

helgan, *f.* helging; heilag gjerning, vigsla, velsigning, sakrament.

helganarandi, *m.* helgings-aand.

helgar-brot, *n.* brot paa helgehald, helgebrot. **-friðr**, *m.* helgefred, fred som gjeld i helgi. **-hald**, *n.* helgehald.

helgðarland, *n.* jordstykke paa eit visst maal (i Trøndelag).

helgenginn, *a.* daaen, gjengen til Hel.

helgi, *f.* 1. heilagskap. 2. heilagskap, det aa vera ukrenkjande.

helgi-brigði, *n.* -brot, *n.* brot paa helgehald, helgebrot; jfr. *helgabrigd* (helgeskifte) Snm.. **-hald**, *n.* helgehald. **-staðr**, *m.* heilag stad.

helgonamessa, *f.* (svensk form) = (*allra*) *heilagra messa*.

helgr, *f.* helg.

helgráðr, *m.* helhungur, uvanleg graade (som tyder paa feigd?).

helgrind, *f.* grindi i dauderiket (Hel).

heljar-karl, *m.* heluv, djevles mann (jfr. nyn. *heljarkar*, Hall.). **-maðr**, *m.* 1. feig mann. 2. heluv, djevles mann. **-skinn**, *n.* skinn som er svart som Hel (sjaa ogso skinn).

heljast, *v. r.* halla seg til, venda seg til (*á e-t*).

helkn, *n.* steingrunn (= *hqlkn*). Jfr. *heknfjell*, Agder (Ross).

hella, *v. (lt)* hella, lata renna ned.

hella, *f.* 1. berg, stein. 2. hella. 3. hylla, flatt berg. 4. hard knut eller tapp i svull; jfr. nyn. *hella*, svullflata, Li. 5. tiglstein, murstein (= *leirhella*). **hellir**, *m.* heller, berghola.

hellis-berg, *n.* berg med ein heller. **-dyrr**, *f.* opning til ein heller. **-maðr**, *m.* mann som held til i ein heller. **-munni**, *m.* = *hellisdyrr*. **-skuti**, *m.* bergskut eller framlutt berg med ein heller under.

hellnabrot, *n.* hellebrot, stykke av heller.

hellnagrjótt, *n.* hellesteinar.

Helluland, *n.* eit land i Nord-Amerika, som Leiv Eiriksson fann, truleg Labrador.

hellusteinn, *m.* hellestein, hella.

helma, *f.* helma, halmstraa.

helming, *f.* = *helmingr*. **helminga**, *v. (að)* byta i tvo helvter, halva.

helmingar-, sjaa *helmings-*.

helmingaskipti, *n.* helmingaskifte, skifte i tvo jamstore partar.

helmingr, *m.* 1. halving, byting i tvo helvter; *eiga at helmingi*, eiga likt; jfr. nyn. *slaa til helmings* ofl. 2. helming, helvt; *aukast helmingi*, tviaukast. 3. fylking, her (poet.).

helmings-auki, *m.* **helmings-ávqxt**, *m.* tviauking, auking med ein gong til so mykje. **-fall**, *n.* fraagang ell. fraadrag av helvti. **-fé**, *n.* gods som ein eig helvti av? **-félag**, *n.* full sameiga millom tvo som eig kvar sin halvpart (helst millom mann og kona). **-kaup**, *n.* avtal um *helmingsfélag*. **-silfr**, *n.* sylv som er halv-blanda med kopar, halv-sylv.

helmingr, *m.* = *helmingr*.

hel-reið, *f.* helreid, riding ned til Hel. Edda.

helsi, *n.* helse, halsband.

helsingr, *m.* eit slag and, helsing. Anas Bernicla.

Helsingjaland, *n.* Helsingland (i Sve-riker).

helsingjar, *m. pl.* folket i Helsingland.

hel-skór, *m.* sko som liket fær paa (til aa ganga paa helvegen med). **-sleginn**, *a.* ihelslegen. **-sótt**, *f.* helsott, banesott. **-stafir**, *m. pl.* dauderuner, drepande runer. Edda. **-stríð**, *f.* drepande vort.

heltast, *v. (lt)* vera halt.

helti, *f.* helta, halting.

hélufall, *n.* rimfall.

hélugr, *a.* helut, rimlagd.

hélukaldr, *a.* rimkald. **-kaldi**, *m.* rimkulde. **-skúr**, *f.* rimfall. **-þoka**, *f.* rim-toka, kald toka som det kjem rim av.

hel-varðr, *m.* djevel, Æf. **-vegr**, *m.* 1. vegen til dauderiket, helveg (i *pl.* *hel vegir* um dauderiket). 2. likveg, jordferd-veg.

helvíti, *n.* helvite. **helvítis-andi**, *m.* aand i helvite. **-búi**, *m.* ein som bur i helvite (Vigf.). **-eldr**, *m.* helvites eld. **-gata**, *f.* veg til helvite. **-goð**, *n.* guden i underverdi. **-hundr**, *m.* helvites hund (utnamn paa heidning). **-kvalir**, *f. pl.* helvites pinslor. **-maðr**, *m.* menneskje, dømt til helvite. **-myrrk**, *n.*

helvites myrker. **-pína**, **-pínsl**, *f.* helvites pinsla. **-skjarr**, *a.* rædd for helvite. **helvítfligr**, **helvítzkr**, *a.* helvites-.

helvænn, *a.* saara eller sjuk til dauden.

helzt, *av.* (*sup.* til *heldr*) helst, mest, fyrst og fremst. **helzti** (og *hølzti*) *av.* (*av helzt til*) helste (hoste), heller; mesta, vel mykje. **helztr**, *a.* (*sup.* til *heldri*) fremst, best.

hemingr, *m.* skinnet paa bakfot av dyr.

hemja, *v.* (*handi*) hemja, stogga.

henda, *v.* (*nd* ell. *nt*) **1.** triva, gripa (med handi), taka, fata; yverf.: *henda mið á e-n*, leggja merke til. **2.** koma ved. **3.** henda, koma paa (*e-n*); ogso upers. med tingen i akk.: *aldri skal mik þá skomm henda*. **4.** henda, ihenda, fli; *hendust heiptyrði*, dei gav kvarandre sneidord.

hendilangr, *a.* hjelpsam (*e-m*).

hending, *f.* **1.** grip, tak. **2.** rim i vers.

hendingalauss, **hendingarlauss**, *a.* rimfri, utan rim. **hendingarorð**, *n.* rimord. **hendingaskipti**, *n.* skifte av rim.

hendisamr, *a.* snøgg med handi, snar til aa triva eller stela.

hengiskafi, *m.* hengskavl, skavl som heng utyver.

hengivígskarð, *n.* eit slag hengje-skjermar for skotgluggar paa festning.

hengja, *v.* (*gð*) hengja, hengja upp; *hengjast*, *v. r.* hengja seg.

henta, *v.* (*að* og *nt*) høva.

hentiligr, *a.* høveleg. **hentleikr**, *m.* tilhøve.

hentr, *a.* **1.** hendt; med *av*: *hentr vel*, vænhendt. **2.** hendt, høveleg. **hentugleikr**, *m.* tilhøve. **hentugr**, *a.* hendt, høveleg.

heppinn, *a.* heppen, lukkeleg.

hepta, *v.* (*pt*) **1.** hefta, binda. **2.** hefta, stogga, seinka, hindra; *hepta sik*, styra seg. **hepti**, *n.* handfang, skaft. **hepting**, *f.* **1.** tjør. **2.** hefting, hindring.

heptisax, *n.* eit slag dolk med treskaft.

hér, *av.* **1.** her. Med *præp.*: *hér af*, heretter; *hér eptir*, heretter, etter denne tid, etter dette dømme; *hér fyrir*, herfor, for dette; *hér með*, hermed, dessutan; *hér til*, til no. **2.** hit: *hér kunnu opt menn at koma*.

herað, *n.* **1.** herad (paa Isl. oftast ting-

lag). **2.** landsbygdi (mots. by). **herað-fleygr**, *a.* som gjeng i heradet (um svall odl.). **-flóttá**, *a.* nøydd til aa fly or heradet. **-ríkr**, *a.* megtug i heradet. **-rækr**, *a.* (um fe) som ein kann driva-gjennom bygdi.

heraðs-bóndi, *m.* mann som bur i heradet ell. paa landsbygdi. **-bót**, *f.* det som er til gagn eller bate for bygdi. **-brestr**, *m.* brak som er høyrande i heile bygdi. **-bygð**, *f.*

1. landsbygd. **2.** landsfolk. **-deild**, *f.* bygdestrid, herads-trætta. **-dómr**, *m.* heradsdomstol, rett som dømmer i saker paa herads-tinget. **-fari**, *m.* ein som fær sitt upphelde paa umgang i heradet. **-fleytt**, *a. n.* ordgjete, umtala i bygdi. **-folk**, *n.* bygdefolk, folk i heradet. **-fundr**, *m.* heradsmøte, møte av *heraðsbændr*. **-færsla**, *f.* færsla kring i heradet (av forsyttelause folk, *heraðs-farar*).

-hæfr, *a.* som ein kann hava i heradet (mots. *útlægr*). **-hqðingi**, *m.* hovding for eit herad; bygdehovding. **-hqldr**, *m.* = *hqldr*. **-íseta**, *f.* tilhelde i heradet.

-karl, *m.* bygdekar, mann fraa landsbygdi. **-kirkja**, *f.* **1.** heradskyrkja, soknekyrkja for eit *herað*. **2.** landskyrkja (mots. bykyrkja). **-kona**, *f.* bondekona. **-konungr**, *m.* bygdekonge, smaakonge. **-lýðr**, *m.* landsfolk (mots. byfolk). **-lqgmaðr**, *m.* lagmann paa landsbygdi. **-maðr**, *m.* **1.** mann fraa heradet ell. bygdi; *heraðsmenn e-s*, sambygdingar aat ein. **2.** lands-menneskje (mots. bymann).

-prestr, *m.* prest ved ei *heraðskirkja*. **-réttir**, *m.* log og rett som gjeld paa landsbygdi (mots. *kauþangsréttir*). **-riddari**, *m.* riddar, hermann fraa landsbygdi (mots. *hirðriddari*).

-ríkr, *a.* megtug og vyrd i heradet. **-sekr**, *a.* utløg i heradet. **-sekt**, *f.* utlægd i heradet.

-sókn, *f.* (Isl.) søksmaal for heradsretten (mots. paa altinget). **-stefna**, *f.* heradsting, ting for heradet. **-stefnubýr**, **-stefnubær**, *m.* gard der dei held heradsting. **-stjórn**, *f.* heradsstyring. **-takmark**, *n.* heradsskil, heradsgrensa. **-þing**, *n.* heradsting, ting for heradet. **-vist**, *f.* upphelde i heradet og retten til det. **herað-vært**, *a. n.*; *eiga heraðvært*, hava rett til aa vera i heradet.

héralinn, *a.* alen her i landet, innfødd (um træl).

herbaldr, *m.* herhovding. Edda.

herbergi (og *-birgi, -byrgi*) *n.* herbyrge, gjestehus; soverom.

herbergis-bóndi, *m.* -karl, *m.* husbonde. -klerkr, *m.* klerk i eit herbyrge. -maðr, *m.* mann som held til i eit herbyrge. -sveinn, *m.* bordsvein, tenar.

herbergja (og *herbirgja*) *v.* (*gð* og *að*) 1. herbyrgja, hysa. 2. taka seg herbyrge, taka inn; = *herbergja sik* ell. *herbergjast*.

her-blástr, *m.* blaaster i herlúr. -boð, *n.* oppbod av herfolk. -boðsqr, *f.* her-pil, krigs-bodstikka. -borg, *f.* borg, festning.

hérborinn, *a.* innfødd.

her-brestr, *m.* ein spreng-smell (gjord med pergament, stry og svaavel) til aa skræma fienden med.

herbúa, *f.* sjaa *hærbúa*.

her-búð, *f.* krigstjeld, tjeldbud for herfolk; i pl. her-læger. -búðastaðr, *m.* her-læger, læger-stad aat ein her. -búinn, *a.* herbuen, vaapna. -búnaðr, *m.* herbunad; herklæde. -byrgi, *n.* = *herbergi*.

herða, *v.* (*rð*) 1. herda, gjera hard ell. sterk; *herða sik eptir e-m* (og berre *herða eptir e-m*), nøyta seg etter eink. Yverf.: uppmoda, eggja; *herða sik, herða huginn, herðast við*, taka mod til seg; jfr. *herda seg upp* (øsa seg upp) Sæt. 2. klemba eitk. hardt imot noko; *herða hendrnar at hamarskaptinu*; upers. *herðir seglit*, det (vinden) tek hardt i seglet; *herðir e-t á e-m*, lata eink. svida for noko. 3. verta hard; *herðir honom sóttin*, sotti er hard aat honom; *herða at e-m*, gaa hardt inn paa eink.

herða, *f.* herding; hardleik.

herða-drengr, *m.* slag i ryggen. -klettr, *m.* „herde-kletten“ d. e. hovudet. Edda. -munr, *m.* yvermagt (eig. herde-mun).

Herdalir, *m. pl.* 1. namn paa nokre dalbygder i Finnland. 2. Herjedalen.

herðar, *f. pl.* herdar, serleg um den øvste luten av ryggen (jfr. *oxl*). **herðar-blað**, *n.* herdeblad, aksleblad. **herðasár**, *n.* saar i herdarne. **herðatoppr** (og *herðar-*) *m.* herdetopp, attarste toppen paa hestmaani.

herði, *f.* herdska, hardleik, stort mod.

herði-breidr, *a.* herdebreid, breidherda. -liga, *av.* modigt, hardt. -lífill, *a.* mjaaherda,

smal yver herdarne. -lútr, *a.* herdelut, herdebøygð.

herðimaðr, *m.* herdig, modig mann.

herði-mikill, *a.* herdebreid. -þykk, *a.* tjukk-aksla.

her-draga, *v. st.* draga med vald.

herðugóðr, *a.* vel herd (um øks).

heremita (og *hermiti*) *m.* eremit, einbue (= *ermiti*). **heremitahús**, *n.* eremitbu, einbue-hus.

her-fang, *n.* plundring, ran som vert gjort i herferd; herfang, herteke gods.

-fanga, *v.* (*að*) hertaka, taka med vald.

-fanginn, -fenginn, *a.* herteken, fanga. -ferð, *f.* 1. herferd, krigsferd. 2. herskare.

herfi, *n.?* (vel rettare *herfr*, *f.*) horv; jfr. *herf*, *f.* Vald.

herfilligr, *a.* eleg, ring; skamleg (*herveleg*, ring. Sæt.) (*-liga*, *av.*).

her-fjoturr, *m.* braakomi rædsla, som fjetrar folk i striden, her-støkk. -flokk, *m.* herflokk, flokk av hermenn. -floti, *m.* krigsflote, herflote. -folk, *n.* herfolk, krigsfolk.

-fóra, *f.* -færi, *n.* herbunad, krigshyre. -færr, *a.* dugeleg til herferd, herfør.

-fqr, *f.* herferd, krigsferd. -ganga, *f.* her-gang, mars. -giarn, *a.* huga paa herferd, krigsfus. -glqfuðr, *m.* her-tynar. Edda.

hérheraðsmaðr, *m.* mann fraa dette heradet.

her-hlaup, *n.* samling til herferd, utferd i krig. -horn, *n.* krigs-horn, her-lúr. -hrqðuðr, *m.* eggjar (poet.). -hqfðingi, *m.* herhovding, herfører.

heri, *m.* hare.

herja, *v.* (*að*) herja; hertaka; nøyda med hermagt: *herja monnum til kristindóms*.

herjafqðr, *m.* „fader aat herar“ (Odins-namn).

herjan, *f.* herjing.

herjann, *m.* tilnamn til Odin.

herjans-karl, *m.* djevles kar (sjaa *herjansson*). -kerling, *f.* djevles kjerring. -liga, *av.* avstyggeleg. -son, *m.* (hædord) eig. horeson (fraa nt. *hergenon*), men tydd av folket som fandens son; (sjaa *herjann*; Odin vart med kristendomen gjort til fanden).

Herjardalr, *m.* Herjedalen.

herkastali, *m.* festning.

herkerling, *f.* berre i: *hver herkerling*, som synest tyda: kvar einaste kjerring (av heile mugen).

herki, *m.* lating, drog. **herkja**, *v.* (*kt*) slita seg fram.

her-klukka, *f.* stormklokka. **-klæðast**, *v.* (*dd*) fara i herklæde, herklæda seg. **-klæði**, *n. pl.* **-klæðnaðr**, *m.* herklæde. **-konungr**, *m.* herkonge (konge yver ein her, men ikkje yver land). **-kuml** (og *-kuml*) *n.* kjennemerke paa hjelm ell. skjold.

hérkváma, *f.* hitkoma.

herland, *n.* land der ein herjar ell. fer med krig (mots. *fríðland*).

hérlandsmaðr, *m.* innanlands mann, mann her fraa landet.

her-leiða, *v.* (*dd*) føra burt som krigsfange. **-leiðing**, *f.* 1. leiding av ein her: *herleiðing sú er guð gerði yfir hafit rauða*. 2. burtføring som krigsfange; fangestand. **-leiðingarár**, *n.* aar daa ein er krigsfange. **-leiðingartími**, *m.* tid daa ein er krigsfange, fangetid. **-leizla**, *f.* = *herleiðing* 2.

hérlendir, **hérleizkr**, *a.* innanlandsk.

her-tið, *n.* herfolk (aat ein hovding).

-ligr, *a.* som høyrer til i krig, krigs-, her-
-lúðr, *m.* herlútr, krigslútr.

Herlond, *n. pl.* Herjedalen.

herma, *v.* (*md*) 1. herma, segja etter; 2. segja (det ein hev høyrte); *herma orð e-s*; *herma eptir e-m*. herma eller apa etter eink.

hermaðr, *m.* hermann, krigsmann, røvar.

hermannligr, *a.* hermannsleg (*-liga*, *av*).

hermargr, *a.* tallaus.

hermast, *v.* (*md*) harmast, verta harm; *e-m hermist við e-n*, ein harmast paa eink.; *e-m gerir*, *verðr hermt við e-u* (ell. *e-t*), ein vert harm yver eitk.

hermd, *f.* harm, vreide. **hermdar-fullr**, *a.* harmful. **-litr**, *m.* hamlit som syner harm. **-orð**, *n.* harmfult ord. **-verk**, *n.* tregelegt verk. **-yrði**, *n.* harmfult tale.

hermikráka, *f.* hermekraaka, hermar.

hermiliga, *av.* i harm.

herming, *f.* I. harming, harm.

herming, *f.* II. herming, fraasegn.

hermiti, *m.* = *ermiði*. **hermskr** (og *ermskr*) *a.* armensk.

hermsl, *f.* harm, vreide.

hermogr, *m.* hermann. Edda.

hérna, *av.* her(a)ne, her; *sjá hérna*, denne her.

hernaðar-folk, *n.* krigsfolk, valdsmenn, røvarar. **-hond**, *f.* valdshand. **-maðr**, *m.* hermann, røvar, valdsmann. **-ráð**, *n.* raadlag um herjing. **-sok**, *f.* søksmaal mot valdsmann. **-tími**, *m.* herjings-tid. **-tól**, *n.* tol (ambod) som vert bruka til valdsverk. **-vald**, *n.* magt til aa gjera valdsverk, valdsstyre.

hernaðr, *m.* 1. herjing, valdsverk.

2. burtføring med vald; *hafa e-t at hernaði*, føra eitk. burt med vald. Jfr. nyn. *hernad*, stor flokk, Snm. 3. herferd.

hernám, *n.* herfang. Kgs. 174 15.

hernesjka, *f.* 1. harnesk, herbunad. 2. vaapna fylgje, herfylgje.

her-numi, *a.* **-numinn**, *a. partic.* herteken. **-næma**, *v.* (*md*) hertaka, taka til fange (i *hernaðr*). **-óp**, *n.* herrop, krigsrop.

herr, *m.* (gen. *herjar*) 1. mannfjelde, mengd med folk; *alls herjar*, sjaa *allsherjar*. 2. her, mest um fiendeher; *hitta á her*, raaka paa fienden; *þota her eins*, *þota e-m her* (ell. *hernað*) finna seg i herjing av ein. 3. (i sverjing) djevles-heren; *herr hafit hann!*

herra (ogso *harri*, *herri*) *m.* 1. herre, som titel aat kongar, prinsar, jarlar, bispar; sidan ogso aat lendmenn, riddarar, abbetar. 2. Herren, um Gud (mest Kristus): *várr herra*. 3. husbond, egtemann. **herra**, *v.* (*að*) 1. gjeva herre- eller riddarnamn. 2. vera herre.

herra-dómr, *m.* herredom, herrestand, herremagt, vyrndad som høver ein *herra*; *yðarr herradómr*, i tale til konge og erkebisp. **-dæmi**, *n.* herredøme, herredom, vyrndad som høver ein *herra*. **-ligr**, *a.* herremannsleg, riddarleg (*-liga*, *av*). **-maðr**, *m.* herremann, høgsett mann; mann av herrestand. **-mannliga**, *av.* herremannsleg. **-sam-ligr**, *a.* = *herraligr*. **-sætisstóll**, *m.* herresæte, hovdingsæte.

herri, *m.* sjaa *herra*.

herrerann, *a.* innanlandsk.

hers-afli, *m.* herstyrke. **hersaga**, *f.* her-tidend, krigs-bod.

hersborinn, *a.* herseboren, fødd i hersestand.

hers-hqðingi, *m.* herhovding. **-hqnd**, *f.* fiende-hand (i *pl.*).

hersir, *m.* herse, hovding i eit herad (Norig).

herskapar-búningr, *m.* herbunad, krigs-hyr. **-færi**, *n.* krigsmiddel, krigsgreida.

herskapr, *m.* 1. krig; krigsmaate. 2. herstell, krigsmagt (herfolk odl.); jfr. nyn. *herskap* (stort fylgje) *Snm.*

her-skár, *a.* 1. huga paa krig. 2. open for herjing **-skip**, *n.* herskip, krigsskip. **-skipti**, *m.* skifte av herfang. **-skjöldr**, *m.* herskjöld (raud skjöld, mots. kvit *fríðskjöldr*). *bera h. í móti e-m*, gjera herferd mot ein; *fara land herskildi*, herja landet. **-skrúð**, *n.*, **-skrúði**, *m.* herbunad. **-skryðdr**, *a* herbuen, herklædd. **-spori**, *m.* fot-ongul. **-stafr**, *m.* *bjóða h.* bjoda strid. Edda. *M.*

herstast, *v. r.* (st) vera herren, vera beisk mot eink. (*á e-n*). **herstiligr**, *a.* hersk, beisk (*-liga av.*).

herstjóri, *m.* herstyrar, herhovding. **herstjórn**, *f.* herstyring.

herstr, *a.* beisk, ublid (*við e-n*).

her-sýsla, *f.* krig, kringing. **-soguqr**, *f.* her-pil, krigsbodstikka. **-taki**, *m.* herteken mann. *Æf. XXX 26.* **-taka**, *v. st.* taka til fange i krig, hertaka; mest i partic. *hertekinn*. **-taka**, **-tekja**, **-teking**, *f.* det aa vera fanga, fangestand.

hertoga, *f.* hertuginna. **hertoga-bær**, *m.* gard aat ein hertug. **-dómr**, *m.* **-dæmi**, *n.* 1. herførarskap. 2. hertugdøme. **-efni**, *n.* hertugsømne. **-nafn**, *n.* hertugs namn og stand. **-sonr**, *m.* hertugson. **-tign**, *n.* hertugs stand.

hertogi, *m.* 1. herfører, herhovding. 2. hertug. 3. romersk konsul (i umsetjing fraa latin). **hertoginna**, *f.* hertuginna, hertugsfrua.

her-turn, *m.* festning. **-tygi**, *n. pl.* herbunad. **-þing**, *n.* ting ell. stemna av herfolk. **-þurit**, *f.* trong til herfolk. **-váðir**, *f. pl.* herklæde. **-vápn**, *n.* krigsvaapen. **-vegr**, *m.* aalmannveg.

hérvera, *f.* nærvera, hjaavera her.

hervi, i Edda, sjaa *herfi*.

her-víg, *m.* slag. Edd. *M.* **-vígi**, *n.* 1. hververk med draap. 2. herskare. **-víkingr**, *m.* herjande viking. **-virki**, *n.* hververk.

hérvist, *f.* nærvera.

hervæða, *v.* (*dd*) herklæda.

herzla, *f.* herdsla, herding; hardleik.

her-qr, *f.* herpil, krigsbodstikka (pil som vart send i kring med herbod); *skera upp herqrvar*, senda ut herpil; *drepa niðr herqr*, stoppa, ikkje senda herpili vidare.

hes, *f.* hes, sverv, leikjende, laupar.

heslar, *m. pl.* kornhesjar? *S. E.*

hesli, *n.* hasl, hasleved. **hesli-hlíð**, *f.* lid med hasleskog. **-kyfa**, *f.* klubba, lurk av hasleved. **-skógr**, *m.* hasleskog. **-stong**, *f.* haslestong. **-viðr**, *m.* hasletre. **-vondr**, *m.* haslevond, haslekjepp.

hespa, *f.* hespa, hempa (paa dør); garnhespa.

hesta-at, *n.* etjing, eggjing av hestar (til *hestavíg*); jfr. *etja hestum*. **-birgr**, *a.* velberga med hestar. **-brynja**, *f.* brynja paa stridshest. **-byrðr**, *f.* hestebyrð, byrd for ein hest. **-fóðr**, *n.* 1. hestefór. 2. hesteföring (plikt til aa föra hestar aat kongen og hans umbodsmenn). **-fætr**, *m. pl.* hesteføter. **-geldir**, *m.* hestegjelkar. **-geymsla**, *f.* heste-pass. **-gnegg**, *n.* **-gneggjan**, *f.* hestekneggjing. **-gnýr**, *m.* gny, staak av hestar. **-hali**, *m.* hestehale. **-hlið**, *n.* hesteport. **-hús**, *n.* hestestall. **-jarn**, *n.* hestesko. **-keyrsla**, *f.* framdriving av hestar (til *hestavíg*). **-kostr**, *m.* raad paa hestar. **-kuggr**, *m.* farkost til aa föra hestar paa (sjaa *kuggr*, *m.*) **-laup**, *n.* = *hestafóðr 2* (gamal-svensk *hestalop*). **-lið**, *n.* hestfolk. **-maðr**, *m.* hestedreng. **-skipti**, *n.* skifte av hestar. **-stafr**, *m.* stav til aa driva fram hestar med til hesteöta, hestestav. **-stallr**, *m.* hestestall. **-sveinn**, *m.* hestesvein, hestedreng. **-þing**, *n.* møte til hesteöta, hestestemna. **-þingshamarr**, *m.* berghamar til *hestaþing*. **-vað**, *n.* heste-vað. **-víg**, *n.* hesteöta, slaasting millom hestar. **-vondr**, *m.* hestepisk.

hest-bak, *n.* hestebak, hesterygg. **-bein**, *n.* hestebein. **-birgr**, *a.* = *hestabirgr*. **-brynja**, *f.* brynja aat ein stridshest. **-búnaðr**, *m.* hestebunad, det ein hest skal vera buen med. **-færr**, *a.* ridefór, god for aa sitja paa hest. **-gangr**, *m.* ein gang hestesko (4). **-gíqi**, *f.* gaava av hest, hest til gaava. **-hagi**, *m.* hestehage. **-hali**, *m.* hestehale.

-hals, *m.* hestehals. **-klárr**, *m.* skarvehest, fillegamp (sjaa *klárr*). **-lán**, *n.* laan av hest. **-lauss**, *a.* hestlaus.

hest, *m.* **1.** hest (han av slaget; jfr. *stóðhest*). **2.** hest, øyk; *skjóta hesti undir e-n*, gjeva eink. hest til aa rida paa. **3.** kinnhest, øyredask.

hest-skeið, *n.* renneskeid for hestar, hesteskeid (= lat. stadium). **-skór**, *m.* hestesko. **-skósnagli**, *m.* hesteskosauum. **-taka**, *f.* burttaking av hest. D. N. I 2451a. **-tqnn**, *f.* hestetonn. **-verð**, *n.* hesteverde, so mykje som ein hest er verd. **-verk**, *n.* (skade)verk som hest hev gjort. **-vqrðr**, *m.* ridande vakt.

hetja, *f.* djervt, modugt menneskje, kjempa. **hetjuskapr**, *m.* mod, djervskap.

hetta, *f.* **1.** hetta, kupa. **2.** eit slag stutt kaapa av eit firkanta klæde med hovudsmotta. **hettusótt**, *f.* kusma. **hettusveinn**, *m.* gut med *hetta*.

hev, *interj.* (latin) oi, au.

hey, *n.* (*dat.* *heyi* og *heyvi*) høy. **heyannir**, *f.* *pl.* sjaa *heyonn*. **-björg**, *f.* høyavle. **-deild**, *f.* deiling, skifting av høy. **-des**, *f.* høystakk; jfr. *nyn.* *høydesja* (ei liti høysaata) Sogn. **-fang**, *n.* høylod, forraad paa høy. **-fátt**, *a. n. i:* *var heyfátt*, det var lite høy. **-gardr**, *m.* gard um høystakk odl.

heygja, *v.* (*gð*) leggja i haug, haugleggja.

hey-gjald, *n.* betaling for høy. **-gjof**, *f.* gjeving, føring med høy. **-hjalmr**, *m.* høystakk. **-hlað**, *n.* høystakk (jfr. *nyn.* *lað*). **-hlaða**, *f.* høyløda. **-hlass** (og *heyshlass*) *n.* høyllass.

heyja, *v.* (*hey*, *háði*, *háðr*) setja i gang, faa til, driva paa med, halda; mest: *heyja þing*, *bardaga* odl.; *heyjast við*, stridast.

heyjagjafir, *f.* *pl.* sjaa *heygjof*.

heykaup, *n.* kaup av høy, høykaup.

heykjast, *v.* (*kt*) hykja seg, huka seg.

hey-kleggi, *m.* høystakk. **-kostr**, *m.* raad, forraad paa høy. **-lauss**, *a.* høylaus. **-leiga**, *f.* jordleiga som vert utreidd i høy. **-leysi**, *n.* høyløysa. **-lítit**, *a. n.;* *verðr heylítit*, det vert lite høy (= *heyfátt*). **-lqn**, *f.* høyløda, lodelaan. **-meiss**, *m.* høymeis, grind til aa fora fram høy i.

heyra, *v.* (*rð*) **1.** høyra; høyra, lyda

paa; *heyra til e-s*, høyra ljoden av eitk.; *heyra tíðir*, lyda messa; *heyra þæn e-s*, þæn-høyra. **2.** høyra, faa vita; *heyra af e u*, høyra um noko. **3.** høyra, høyra etter, halda forhøyr. **4.** høyra til (*m. dat.*); mest *heyra e-m til* (ogso *til e-s*); koma ved. **5.** høva (*e-m*). **6.** *heyrast*, *v. r.* høyrast; *mér heyrist svá*, det høyrrest so for meg.

heyrandi, *m.* (*pl.* *heyrendr*) eig. præ. partic. **1.** aahøyrende, vitne ved rettsavgjerd. **2.** den saksøkte (= *verjandi*).

heyrdr, *a.* **1.** høyrð, som høyrer (med *av.*) t. d. *heyrdr vel*, grannhøyrð, med god høyrsla. **2.** høyrð, agtande; *vel heyrdr*, vel lydd.

hey-reizla, *f.* høyføring paa hest. **-reki**, *m.* ihopdrive høy (ved vind, sjø ell. vatn).

heyriliga, *av.* **1.** høyrleg. **2.** høveleg. **heyriligr**, *a.* høveleg, skapleg.

heyringi, *m.* rettsvitne. **heyrin-kunnigr**, **-kunnr**, *a.* kunnig etter det ein hev høyrð, ordgjeten. **heyrinorð**, *n.* vitnesburd um det ein hev høyrð. **heyryn**, *f.* **1.** høyrsla. **2.** høyring, aatlyding; *i heyryn e-m*, so ein høyrer det; *hneigja heyryn at e-u*, lyda aat eitk. **heyrnd**, *f.* = *heyrn* **2.** **heyrum**, *dat. pl. i:* *réttr at heyrum*, rettkomen til aa vitna um det ein hev høyrð.

hey-rúm, *n.* høy-rom, rom til høy.

heyrum-kunnigr, **-kunnr**, *a.* = *heyrinkunnr*.

hey-sala, *f.* høy-seljing, høysal.

heys-endi, *m.* ende av høystakk. **heyskipti**, *n.* deiling av høy, høyskifting.

heyskr, *a.* høvisk (= *hæverskr*).

hey-slátta, *f.* **-sláttr**, *m.* høyslaatt.

heysliga, *av.* høvisk (jfr. *heyskr*).

hey-stakkgarðr, *m.* gard um høystakk.

-stál, *n.* høystaal, høystade.

heys-verð, *n.* høyverde, høypris.

hey-tak, *n.* **-taka**, *f.* det aa taka annan manns høy. **-teigr**, *m.* slaatteteig. **-tjúga**,

-týja, *f.* høytjúga, høyfork. **-prot**, *n.* høytrot (det at høyet tryt). **-prota**, *a.* høytrotten, høylaus. **-verð**, *n.* høyverde, det som høyet er verd. **-verk**, **-virki**, *n.* høyvinna, høyonn.

heyveski, *f.* **heyveskr**, *a.* sjaa *hæverski*, *hæverskr*.

hey-vqndull, *m.* høyvondul, knippe med

hey. -qnn, *f.* høynn; *heyannir*, *pl.* maanaden fraa midt i juli til midt i august.

hibbli, **hibýli**, *n.* hus, heim; huslyd (= *hjbýli*).

hið, *n.* hi, bjørnhi. **hiðast**, *v.* (*dd*) hia seg, ganga i hi. **hiðbjörn**, *m.* björn som hev hi, hibjörn, landbjörn. **hiði**, *n.* hi (hide).

hiina- sjaa *himna*-. **hiinahæð**, *f.* den høge himmel. **hifneskr**, *a.* sjaa *himneskr*.

higat, *av.* = *hingat*. **higat**- sjaa *hingat*-. **hildar-leikr** (og *hildi*-) *m.* stridsleik, strid.

-vqdr, *m.* sverd (poet.). **hildi-goltr**, *m.* hjelm (poet.). **hildi-meiðr**, *m.* hermann (poet.). **hildingr**, *m.* hermann, hovding, fyrste. **hildir**, *f.* (*gen.* -*dar*) strid (poet.). **hilduri**, *m.* eit slag fugl.

hilmá, **hilming**, **hilmning**, **hilmr**, sjaa *ilm*-. **hilmir**, *m.* konge. Edda.

hilpir, **hilpr**, *m.* hjelpar (um nærkona). **híma**, *v.* (*md*) dosma, saama. **hímaldi**, *m.* dosme, saaming.

himbrin, *n.* imbre, hav-lom. Colymbus glacialis.

himin-bora, *f.* himmels-op. **-iastr**, *a.* fest paa himmelen. **-íjall**, *n.* himmelfjell, d. e. sky.

Edda. **-geisli**, *m.* himmelstraale. **-jódyr**, *n.* i Edda (*Völuspá* 5) for *-jǫður*, himmeljár, himmelrand (?).

-kraptr, *m.* *pl.* himmelstolparne. **himinligr**, *a.* himmelsk. **himin-lopt**, *n.* himmelkvelven. **himinn**, *m.* (*dat.* *himni*)

himmel, himmelen (ofte i *pl.*); *stiga til himna upp*, stiga til himmels. **himin-rauf**, *f.*

himmels-op. **-ríki**, *n.* 1. herredøme yver himmelen. 2. himmerike. **-ríkisdróttning**, *f.*

himmeldronningi, Maria. **-ríkisgata**, *f.* veg til himmelen. **-ríkismaðr**, *m.* menneskje som er i himmelen.

-skaut, *n.* himmelhyrna, himmelætt. **himinslopt**, *n.* = *himin-lopt*. **himin-tungl**, *n.* himmel-klot. **-tunglafoqr**, *f.*

umsvivet til himmelklotarne. **-vangr**, *m.* himmelvang. **himiríki**, *n.* himmerike.

himna, *f.* bukhinna (= *hinna*).

himna-braud, *n.* braud fraa himmelen, manna. **-búi**, *m.* ein som bur i himmelen.

-dróttinn, *m.* himmelkonge. **-dýrð**, *f.* himmelsk herlegdom. **-fagnaðr**, *m.* himmeriks gleda, himmelsk æra. **-fæða**, *f.* himmelsk mat, manna. **-guð**, *m.* gud i himmelen. **-konungr**, *m.*

himmelkongen. **-kraptr**, *m.* gud i him-

melen. **-mjql**, *n.* himmelsk mjøl, manna. **-ríki**, *n.* himmerike. **-sjón**, **-sýn**, *f.* syn, openberring paa himmelen. **-vald**, *n.* himmelsk magt. **-vist**, *f.* bustad i himmelen.

himneskligr, **himneskr**, *a.* himmelsk (-*liga*, *av.*).

hind, *f.* hind, hjortkolla. **hindardags**, *av.* dagen etter.

hindar-kalfr, *m.* hjortekalv. **-stigr**, *m.* hjortkolla sin veg, hinde-veg.

hindr, *n.* hinder, hindring. **hindra**, *v.* (*að*) 1. hindra, halda att. 2. hindra, stána, verta etter; *h. eptir e-u*, hefta seg med.

3. upers. *e-n hindrar e-t*, ein vantar eitk. **hindran**, *f.* 1. hindring, hefte. 2. drøling, biing. **hindri**, *a.* *komp.* (*sup.* *hinztr*) 1. seinare; *hindra dags*, næste dag (= *hindardags*).

2. burtare. **hindrvitni**, *f.* (og *n.*) trollkunna, trollskaap, avtru.

hingat (og *higat*, *hegat*) *av.* 1. hega, hit. 2. til dessa (ogso *hingat til*).

hingat-burðardagr, *m.* **-burðartíð**, *f.* dag, tíð, daa ein er komen til verdi. **-burðr**, *m.*

(Jesu) fødsel. **-ferð**, *f.* hitferd, hitreis, Fms. X, 171s. **-flutningr**, *m.* hitførsla, hitflutning.

-foqr, *f.* hitferd. **-koma**, **-kváma**, *f.* hitkoma (ogso um fødsel). **-spaning**, *f.* hitdraging.

hinig, *av.* hega, hit.

hinka, *v.* (*að*) hinka, hinkra. **hinkr**, *n.* drøling, avdrygsla.

hinna, *a.* *pron.* og *art.* 1. hin, den andre. 2. den (med relativsetn. etter): *hinna — er* (*sem*), den som (ogso med aatlagt subst.); *hitt — at*, det — at. 3. som art. (ogso *inn* og *enn*) framfor adjektiv, anten dette stend aaleine ell. til eit subst.; ved vokativ: *heyrr, himn kristni maðr!* høyr, du kristne mann! oftast utan *hinna* med adj. i linn form: *góði vinr!* Neutr. *hitt* med adj. vert bruka som adv.: *hitt lengsta*, i det lengste; *hitt visasta*, visst, i vissa. 4. som art. etterhengd eit subst.: *konungrinn, ferðin, húsit*.

hinna, *f.* hinna; bukhinna (= *himna*).

hinmig (*hinneg*, *hinmug*, *hinmveg*; *av* *hinna veg*) *av.* 1. der, paa hi sida. 2. paa hin maaten, paa den andre maaten. 3. den gongen. 4. paa denne maaten, soleis. 5. hit (= *hinig*).

hinsig (*av* *hins veg*), *av.* der, dit.

hinztr, *a.* (*sup.* til *hindri*) burtast, attarst, ytst; *hinzta sinni*, siste gong.

híra, *v.* (*rð*) hira, dosma, vera sein og lat; *hírast*, *v. r.* drygja.

hird, *f.* her-flokk som konge ell. jarl hev um seg, livvakt, hird.

hirda, *v.* (*rð* og *rt*) 1. vakta, varda, gøyma; *hirda hey*, berga høy. 2. gøyma burt og agta; bry seg um, vyrda; ogso *hirda um e-t*, og med at og inf.; *hird eigi* med infin.: du maa ikkje; *hird eigi at óttast*, du skal ikkje óttast. Jfr. nyn. *kjura* (for *hyrda*) gøyma og passa paa.

hirdabúð, *f.* hyrdingbud, gjætarbud; unsetjing av Bêth-(Eqed) há-röim i 2. Kong. 1014.

hirdaligr, *a.* som høyrer til ein hyrding; hyrdings-. **hirdar-dómr**, *m.* dom avsgd innan hirdi. **hird-biskup**, *m.* bisp for hirdi (utan fast bispedome). **-bróðir**, *m.* hird-kammerat, hirdfelage. **-búnaðr**, *m.* det som vert bruka i hirdi, hirdbunad. **-drengr**, *m.* soldat paa kongeleg borg. **-fjöldi**, *m.* mengd med hirdmenn. **-folk**, *n.* hirdmenn. **-ganga**, *f.* upptaking i hirdi. **-garðr**, *m.* gard der hirdmenn held til. **-hestr**, *m.* hest som kongen held aat hirdi.

hirdiligr, *a.* som høyrer til ein hyrding. **hirdingi**, **hirdir**, *m.* hyrding, gjætar. **hirdislauss**, *a.* hyrdinglaus. **-leysa**, *f.* avleidsla, hugsleysa; jfr. nyn. *kjurelöysa* (vyrdlöysa) Sæt. **-nafn**, *n.* hyrdings-namn.

hird-kona, *f.* hird-kvende, hoff-kvende. **-lið**, *n.* hirdfolk.

hirdligr, *a.* I. hyrdings-.

hirdligr, *a.* II. som høyrer til hirdi.

hird-lög, *n. pl.* 1. hirdlogi. 2. samlaget av hirdfolk. **-maðr**, *m.* hirdmann, kongsmann. **-mannalúðr**, *m.* hirdlár, hirdhorn. **-mannalög**, *n. pl.* = *hirdlög*. **-mannanafn**, *n.* hirdmanns-namn, hirdmanns-titel **-mannasiðr**, *m.* sed i hirdi, hirdmannssed. **-mannastefna**, *f.* stemna av hirdmenn. **-mannsciðr**, *m.* eid ved upptaking i hirdi. **-mannsnafn**, *n.* namn, titel av hirdmann. **-mærf**, *f.* møy som høyrer til i hirdi. **-pallr** (og *hirdmannapallr*), *m.* den pall eller benkjerad, der hirdmennerne sit. **-prestr**, *m.* hird-prest, prest aat hirdi, kongs-kapellan. **-prúðr**,

a. som held ei gjæv hird. **-prýði**, *f.* det aa halda ei gjæv hird. **-riddari**, *m.* riddar, hermann som høyrer til ei hird. **-setja**, *v. (tt)*; *hirdsetja sik*, taka sæte millom hirdmennerne. **-siðr**, *m.* sed ved -hirdi, hirdsed. **-skip**, *n.* skip for hirdi, hirdskip. **-skrá**, *f.* logbok for hirdi. **-stefna**, *f.* hirdmøte, hirdstemna. **-stjóri**, *m.* hirdhovding; høgsett hirdmann. **-stjórn**, *f.* hovdingskap i hirdi; magt og vyrdnad aat ein *hirdstjóri*. **-stofa**, *f.* hirdstova, samlingsrom aat hirdi. **-sveinn**, *m.* hirdtenar. **-sveit**, *f.* 1. hirdfolk. 2. *sveit* ell. flokk av hirdmenn.

hirduleysa, *f.* vanrøkt.

hirdvist, *f.* sæte i hirdi, det aa vera i hirdi (som hirdmann).

hírsi, *a.* hiren, dosmen.

hirsi, *n.* hirse, hirsekorn.

hirta, *v. (rt)* aga, tugta, refsa.

hirting, *f.* refsing, tugt. **hirtingar-íramburðr**, *m.* refsande tale. **-hljómr**, *m.* ljom av refsande tale. **-leysi**, *n.* at ein lét vera aa refsa, linnleik. **-maðr**, *m.* refsar. **-orð**, *n.* refsande ord. **-þel**, *f.* refsings-fil. **hirtingasamr**, *a.* refsasam. **hirtingjalauss**, *a.* fri for refsing, straff-fri.

hizrla, *f.* varding, varetekt; gøymsla; gøyme (skrin odl.). **hizrlu-hús**, *n.* gøymshus. **-maðr**, *m.* varetakar.

hiss, *interj.* hyss!

hít, *f.* hit, skinnsekk.

hita, *f.* hita, hiting; heit mukka.

hiti, *m.* hite.

hitki, *pron. n.* ikkje det.

hitna, *v. (að)* hitna, verta heit; upers. *e-m hitnar*, ein vert heit. **hitnanligr**, *a.* hitnande, som kann verta heit.

hitta, *v. (tt)* 1. hitta, finna; vitja; *verðr maðr hitr á verki*, um ein vert gripen i uloglegt arbeid. 2. raaka, mæta. *hittast*, *v. r.* mætast. Med part. *i*: *hitta i e-t*, koma upp i, ut for. *til: hitta til*, koma tilstadar.

hitu-eldr, *m.* eld til aa heita med, bryggja med. **-hús**, *n.* bryggjarhus.

hitu-ketill, **hitunar-ketill**, *m.* bryggje-kjél (= *heituketill*).

hitu-vatn, *n.* heitkjelda, varmkjelda.

hixta, *v. (xt)* hiksta, hikka, graata med hikste. **hixti**, *m.* hikste, hicking.

hize (og *hizi*, *hitzi*) *av.* der, der burte (for *hizig*). **hizig** (*hizug*, *hitzug*) *av.* der, dit, der burte; so.

hjá, *præp.* med dat. (ogso *av.*) 1 *hjaa*, attmed; i hus med; *fara hjá sér*, ganga for seg sjölv. 2. *hjaa*, til stadar ved. 3. i likning med, mot; *komungr hefr nú lítinn fjöldi hjá því sem han hafði í sumar*, mot den som —. 4. fram um (ogso *fram hjá*). 5. umfram, for utan. 6. *hjaa*, av; etter verb som *fá: fá e-t hjá e-m*.

hjá-bragð, *n.* narre-spikk, narring. -**bú**, *n.* husmannsplass (Isl.). -**búð**, *f.* samlega. -**búðarmaðr**, *m.* husmann (Isl.). -**félag**, *n.* lutlag, so at den eine legg til pengarne ell. varorne og den andre arbeidet. -**hvíla**, *f.* samlega. -**kona**, *f.* frilla, fylgjekona.

hjal, *n.* svall, samtal. **hjala**, *v.* (*að*) svalla, samrøda; jfr. nyn. *hjala*, ropa, hua. **hjaldr**, *m.* (*gen. rs*) 1. svall, gny. 2. strid, bardage (poet.). **hjaldrjúgt**, *a. n.*; *þeim verðr hjaldrjúgt*, dei svallar lenge saman.

hjá-legr, *n.* samlega. -**leikr**, *m.* narring, pretta.

hjalli, *m.* hjell, hylla (paa ei fjellsida). **hjallr**, *m.* 1. hjell; pall, tram til eit avgudsbilæte. 2. hjell, fiskehjell.

hjallviðr, *m.* trevirke til hjell.

hjalmaðr, *a.* hjelmbudd.

hjalmarvqlr, *m.* styrevol (= *hjqmuvqlr*).

hjalmband, *n.* hjelmband. -**barð**, *n.* hjelm-bard, hjelm-brot. -**drótt**, *f.* hjelmbudd herflokk. Edda. -**hatt** (og -*hottr*), *m.* hjelmhatt, hetta utanpaa hjelmen. -**hús**, *n.* høyhus (Vigf.), sjaa *hjalmr* 3. -**klæði**, *n.* truleg vareklæde kring *kertihjalmr*. -**laukr**, *m.* eit slak lauk.

hjalmr, *m.* 1. hjelm, jarnhatt. 2. hjelm, korn- ell. høystakk. 3. krans, krana (i sms. som *kertihjalmr*).

hjalmr-reip, *n.* styre-tog (paa skip). -**róður** (og -*ræður*), *f. pl.* hjelm-staurar, staurar til ein kornstakk. -**staftr**, *m.* hermann. Edda. -**stofn**, *m.* hjelmostommen d. e. hausen. Edda.

hjalmulvalarhald, *n.* hald, feste for styrvölen i styret (sjaa *hjalmvqlr*).

hjalmvitr, *f.* valkyrja (eig. hjelmvette). Edda.

hjalmvqlr (og *hjalmlul*, *hjalmlun*, *hjalmlur*, *hjqmvlur*) *m.* styrevol, rørkult.

hjalp, *f.* sjaa *hjqlp*.

hjalpa, *v. st.* 1. *hjelpa* (*e-m*); ogso *hjalpa við e-m*. 2. *frelsa*, *berga* (*e-m*); *hjalpast*, *verta berga*; *holpinn*, *frelst*. **hjalpa**, *v.* (*að*) *hjelpa*; *heill ok hjalpaðr*, uskadd.

hjalpaðarskepna, *f.* hjelpande skapning.

hjalpandi, *m.* (*præs. partic.*) *hjelpar*; *frelsar*.

hjalpara, *f.* *frelsar* (um *Maria*).

hjalpar-drykk, *m.* *hjelpande*, *frelsande* *drykk*. -**erendi**, *n.* *frelsebodskap*, *tidend* um *frelsa*. -**gata**, *f.* *veg* til *frelsa*. -**gjqld**, *n. pl.* *betaling* som ein *hjelp* med, *hjelpepengar*.

hjalpari, *m.* *hjelpar*; *frelsar*.

hjalpar-kveðja, *f.* *helsning* som ein *bed* um *hjelp* med (um *Ave Maria*, *bøni* til *Maria*). -**lauss**, *a.* *hjelpelaus*. -**maðr**, *m.* 1. *hjelpar*, *frelsar*. 2. *menneskje* som *vert* *frelst*. -**mark**, *n.* *frelse-merke*. -**net**, *n.* *frelse-net*. -**ráð**, *n.* *hjelperaad*, *god* og *gagnleg* *raad*. -**vegr**, *m.* *veg* til *frelsa*. -**æðr**, *f.* *frelsande* *vatsaad* eller *kjelda*.

hjalp-lauss, *a.* *hjelpelaus*. -**leysi**, *n.* *hjelpeleysa*. **hjalpligr**, *a.* *hjelpeleg*, *hjelp-sam* (*e-m*). **hjalp-ráð**, *n.* *hjelperaad*. -**reip**, *n.* = *hjalmrreip*. -**ræði**, *n.* *hjelperaad*. **hjalpsamligr**, *a.* *frelsande*, som er til *hjelp* (*-liga*, *av.*). **hjalpsemd**, *f.* *hjelp*, *frelsa*. **hjalpsemdar-gata**, *f.* -**vegr**, *m.* *frelse-veg*. **hjalpsmaðr**, *m.* *frelsar*. **hjalpvænigr**, -**vænn**, *a.* som *gjev* *von* til *frelsa* (*-liga*, *av.*).

hjals-kona, *f.* *talenyte*, *kvende* til *aa* *røda* med.

hjaltr, *n.* *hjaltr*, *tverstykket* millom *sverd-bladet* og *handfanget* (*meðalkasti*); ogso um *knappen* øvst paa *handfanget*; *pl. hjqlt* um *heile* *handtaket*.

hjaltaðr, *a.* med *hjaltr*, *hjaltrbudd*.

Hjalttland (*Hjatland*, *Hiætland*, *N. G. L.* aar 1298) *n.* *Shetland*, *Hjalttland*. **hjalttlendingr**, *m.* *shetlending*, *hjalttlending*. **hjalttlenzkr** (og *hjatlenzkr*), **hjaltneskr**, *a.* *shetlandsk*. **hjaltr**, *m.* *shetlending*.

hjá máll, *a.* *misshøv* i *sin* *tale*.

hjara, *f.* *dør-gjenge* (*cardo femina?*) *Fld.* III 443.

hjarðar-hundr, *m.* *buhund*. -**sveinn**, *m.*

hyrding, busvein. **-trøð**, *f.* trøde, kvi.
-veizla, *f.* gjestebod etter saudeklippingi;
 sjaa *ullarveizla*.

hjarð-hundur, *m.* **-rakki**, *m.* buhund. **-reki**,
m. hyrding. **-rækr**, *a.* dugeleg til aa vera
 hyrding. **-sveinn**, *m.* busvein, hyrding. **-tífk**,
f. bubikkja.

hjarl, *n.* land (poet.).

hjarn, *n.* hjaarn, skare, hardfrosen snø.

hjarna, *v.* (*að*) friskna til, frekast, kryast.

hjarni, *m.* hjerne, heile. **hjarnskál**, *f.*

heileskaal.

hjarragrind, *f.* grind som gjeng paa
 hjarrar (sjaa næste ord).

hjarri, *m.* hjarre, gjenge (paa hurd,
 grind odl., lat. *cardo*). Ross: *jarre*.

hjarsi, *v.* hjasse, kvervel, krana.

hjarta, *n.* hjarta. **hjarta-blauðr**, *a.* rædd-
 huga, modlaus. **-blóð**, *n.* hjarteblood. **-blóm**,
n. hjartebloom, um kjærleiken i hjarta.
-borg, *f.* hjarteborg (d. e. hjarta). **-dauðr**,
a. dauvhjarta.

hjartaðr, *a.* hjarta; med adv. t. d. vel
hjartaðr, hjartig, godhjarta.

hjarta-friðr, *m.* hjartefred. **-góðr**, *a.* god-
 hjarta. **-høll**, *f.* hjartehalli (d. e. hjarta).
-ker, *n.* hjartekjeret (d. e. hjarta).

hjartaligr, *a.* som er i hjarta, hjarteleg,
 kjærleg, hjarte- (*-liga*, *av.*).

hjarta-myrkr, *n.* myrker i hjarta.

hjartanligr, *a.* hjarteleg; høvande med
 hjartelaget.

hjarta-prúðr, *a.* modig, hjarta. **-prýði**,
f. mod, djervskap. **-ragr**, *a.* ræddhuga.

hjartharhorn, *n.* hjortehorn. **-leðr**, *n.*
 hjortelér. **-leðrsvengr**, *m.* reim av hjortelér.

hjarta-rætr, *f. pl.* hjarterøter, hjarte-
 tæger. **-sár**, *n.* hjartesaar. **-skírn**, *f.* hjarte-
 skiring, reinsking av hjarta. **-tregi**, *m.* hjarte-
 trege, hjartesorg.

hjart-blóð, *n.* hjarteblood. **-festa**, *v. st.*
 setja seg fast fyre. **-folginn**, *a.* huglagd,
 kjær. **-gróinn**, *a.* igrodd i hjarta.

hjarth-kolla, *f.* hjortkolla, hind.

hjarthligr, *a.* hjarteleg.

hjarth-mqrr, *m.* feittet um hjarta. **-næmr**,
a. hjartetakande, hjarterørande. **-sára**, *a.*
 hjartesjuk. **-sárr**, *a.* saara i hjarta.

hjarth-skin, *n.* hjorteskin.

hjarth-verkr, *m.* hjarteverk, hjartesykja.

hjassi, *m.* I. = *hjarsi*.

hjassi, *m.* II. eit fabeldyr.

hjá-staða, *f.* studning, hjelp. **-staddr**, *a.*

hjaaverande, nærverande. **-staurr**, *m.* hja-
 staur, skorda eller staur som styd eit
 gjerde. **-stigr**, *m.* stig paa sida av vegen.

-stælt, *a. n.* eit versemaal der fjorde kvar
 lina endar med eit serskilt innskot (*stál*).

Hjatlant, **hjatlenzkr**, sjaa *Hjallland*, *hjat-*
lenzkr.

hjátekr, *a.* ikkje visshendt, trivlen.

hjá-unnasti, *m.* kjæraste, elsker som
 gift kona hev. **-vera**, *f.* nærvære; hjelp.
-verandi, *a.* (præs. partic.) hjaaverande, nær-
 verande. **-verumaðr**, *m.* nærverande mann.
-vesandliga, *av.* som nærverande. **-vist**, *f.*
 nærvære.

hjó, *n.* 1. hjul (ogso um solhjulet).
 2. umskifte, umsnuing; *leika á hjóli*, vera
 umskifteleg, sjaa *hvel*.

hjólvagn, *m.* hjulvogn.

hjón (ogso *hjú*n, *hjá*; gen. pl. *hjó*na og
*hjú*na) *n.* 1. koll. husfolk (i eldste tid trælær,
 sidan tenarar) 2. (i pl.) hjon, egtefolk (nyn.
hjun Helg. *kjun* Shl.). *hjó*na (og *hjú*na) *n.*

1. husfolk, tenar. 2. egtemake. **hjó**na-band, *n.*
 egteskapsband. **-fóstr**, *n.* **-fœða**, *f.* **-fœrsla**, *f.*
-fœzla, *f.* føda aat husfolket. **-lag**, *n.* egte-
 skaps samliv; *skilja hjónalag sitt*, gjera egte-
 skaps-skilnad. **-lið**, *n.* husfolk. **hjó**naligr,
a. egteskappleg. **hjó**na-skilnaðr, *m.* egteskaps-
 skilnad; jfr. *hjonskilnad*, Gbr. **-skírn**, *f.*
 heimedaap. **-tak**, *n.* steding av tenarar. **-tal**,
n. tal paa trælarnar i eit hus; tal paa hus-
 folket. **-val**, *n.* val av tenarar. **-vígsla**, *f.*
 egteskaps-vígsla.

hjónmargr, *a.* i: *hafa hjó*nmart, hava
 mange tenarar.

hjónskapr (og *hjú*nskapr, *hjú*skapr; i
 gen. *sing.* **-skapar** og **-skaps**) *m.* 1. hjonskap,
 egteskap; *binda hjó*nskap saman, ganga i
 egteskap. 2. samlega.

hjónskaps-band (*hjú*nskaps-, *hjú*skaps-) *n.*
 egteskapsband. **-mál**, *n.* egteskapssak.
-rekkja, *f.* egteseng. **-slit**, *n.* hjonskilnad,
 egteskaps skilnad.

hjúfra, *v.* (*að*) storgraata.

hjúka, *v.* (*að*) vyrdsla, røkta (barn, sjuke

folk); *hjúkast*, *v. r.*, koma seg. **hjúkan**, *f.* vyrdsling, røkt.

hjú-kolfr, *m.* lag, samkoma til moro.

hjún, **hjúna**, **hjúnafóstr** ofl. sjaa *hjún*, *hjúnafóstr* etc.

hjúpa, *v.* (*að*) sveipa inn (eit lik).

hjúpr, *m.* stutt ermelaus trøya.

hjúskapar = *hjúnskaps*-. **hjúskapar-far**, *n.* samlega (millom mann og kvinna). **-hald**, *n.* egteskap, halding av egteskapet. **-menn**, *m. pl.* egtefolk. **-ráð**, *n. pl.* egteskaplegt samliv. **-samband**, *n.* = *hjúnskapsband*. **-samlag**, *n.* egteskapssamlag. **hjúskapligr**, *a.* egteskapleg. **hjúskapr**, *m.* = *hjúnskapr*. **hjúskaps-félagi**, *m.* egtemake. **-handsöl**, *n. pl.* handtak til aa stadfesta ei egteskapstilsegn.

hjúlluðr, *m.* ukse (poet.).

hjúlmurvolr, *m.* styrevoll N. G. L. II 283 (= *hjalmsvolr*).

hjúlp, *f.* (*hjalpar*; *hjalpir*, og 1 gong *hjalpr*) hjelp, ogso sjælehhjelp; frelsa. **hiqlpr**, *m.* nærkona (sjaa *hilpir*). **hjuqt**, *f.* = *hjuqt*.

hjuqrð, *f.* fenad, buskap (jfr. *dk.* *hjuqrð*).

hjuqr-drótt, *f.* eig. sverd-flokk, *d. e.* flokk av hermenn. Edda. **-leikr**, *m.* sverdleik, *d. e.* strid. Edda. **-logr**, *m.* sverd-log, *d. e.* blod. Edda.

hjuqrr, *m.* (*gen.* *hjarar* og *hjuqrs*, *dat.* *hjuqrvi*) sverd. **hjuqr-stefna**, *f.* sverd-møte, *d. e.* strid. Edda.

hjuqrtr, *m.* (*gen.* *hjuqrtr*, *dat.* *hjuqrtr*; *nom. pl.* *hjuqrtr*, *akk. pl.* *hjuqrtru*) hjort.

hjuqr-þing, *n.* sverd-møte, *d. e.* strid. Edda. **-undaðr**, *a.* særd med sverd. Edda.

hlað, *n.* 1. lad, staa, stakk, stopul. 2. trokk, hardt nedtrødt tun. 3. pynteband; jfr. *nyn.* *lad*, hovudprydnað. **hlaða**, *v. st.* lada, stopla (*e-u*); byggja upp (*e-t*); *hlaða vegg*; *hlaðast á mara bóga*, setja seg paa hest; *hlaðast á e-n*, trengja inn paa ein; *hlaðast til e-s*, gjera lag med ein. 2. lada, lasta eitk. med noko (*e-t e-u*, *með e-u*, *af e-u*): *hlaða skip með hveiti*. 3. fella, lata falla; *hlaða segli*, strika seglet. 4. fella, drepa.

hlaða, *f.* loda, hus til høy eller korn.

hlað-berg, *n.* ladberg, flatt berg hovelegt til aa lasta skip atmed. **-búð**, *f.* namn paa ei bud paa altinget (Isl.), eig. bud med veggjer av torv ell. stein. **-búinn**, *a.* sett

med pynteband. **-garðr**, *m.* gjerde av upp-lødd stein ell. torv.

hlaði, *m.* 1. lade, lad, stakk. 2. loda.

Hlaðir, *f. pl.* Lade ved Trondheim.

hlaíka, *f.* læka, tøy, linnvør.

hlaikka, *v.* (*að*) 1. klikka, skrika (um ørn og ramn). 2. laata vel til eitk. (eig. skrika av gleda); *hlaikka til e-s*, gleda seg til eitk.

hlaamm, *n.* glam, staa. **hlaamma**, *v.* (*að*) 1. glama, glamra. 2. kria, laata vel.

hlaána, *v.* (*að*) læna, linnast (um vør).

hland, *n.* land, urin. **hland-ausa**, *f.* -bolli, *m.* land-kjer, kjer til urin. **-for**, *f.* (Vigf.)

-grøf, *f.* landhol, rennestein. **-skjóla**, *f.*

-trog, *n.* = *hlandausa*. **-þreng**, *f.?* det aa vera migstam, stranguri. Harp.

hlass, *n.* lass. **hlasshvalr**, *m.* kval som er eitt lass tung.

hlaátr, *m.* (*gen.* *-rar*, *-rs*) laatt; *e-m fær hlaátr*, ein kjem til aa læja; *reka upp hlaátr*, setja i ein laatt. **hlaátrmildr**, *a.* laattmild.

hlaun, *f.* laun (*f.*), bakdeild fraa mjødme-knuten til laaret.

hlaup, *n.* 1. hopp. 2. laup, lauping, sprang; *aalaup*; *gera hlaup at manni*, gjera *aalaup*, *aatak*. 3. flaum. **hlaupa**, *v. st.* 1. hoppa, byksa. 2. laupa, renna, springa.

3. laupa undan, røma, fly; ogso *hlaupast*, *v. r.*

4. laupa, skrida ned. 5. laupa, renna (um vatn). Med part. *á*: *hlaupa á e-n*, gjera *aalaup* paa eink.; *hlaupa á*, koma braatt paa:

þá hljóp á útsynningr. af: hlaupa af, 1. ganga med, verta burte. 2. verta att, til rest. *at*:

hlaupa at e-m, gjera *aatak* paa ein. *í*: *hlaupa í e-t*, koma upp i eitk. *sundr*: *hlaupa sundr*,

opna seg (um saar; mots. *hlaupa saman*).

til: *hlaupa til e-s*, gjera *aatak* paa ein. *upp*: *hlaupa upp*, laupa upp, svella. *yfir*: *hlaupa yfir*, hoppa yver, ikkje taka med.

hlaupa-far, *n.* *aalaup*, *aatak*; *gera h. til e-s*; *i pl.* ðta, basketak. **-maðr**, *m.* sendemann, ærendsvain.

-piltr, *m.* laupargut, ærendgut.

hlaupár, *n.* 1. laup-aar, skotaar. 2. laup-aarsdag (29de februar).

hlaupari, *m.* 1. røming, rømingssmann, landslaupar. 2. traavar (hest).

hlaupárs-dagr, *m.* laupaars-dag. **-messa**, *f.* laupaarsmessa (24de, i laupaar 25de febr.).

-messuaptann, *m.* dagen fyre laupaarsnessa.

-messudagr, *m.* = *laupármessa*. -staðr, *m.* bil daa det vert laupaarsdag.

hlaupastrákr, *m.* farre, lauparfant. hlaupingi, *m.* røming, landslaupar.

hlaup-óðr, *a.* -rífr, *a.* framfus, braa til aa gjera aalaup. -stigr, *m.* stig, veg som ein flakkar paa.

hlaut, *n.* blod av ofra dyr. hlaut-bolli, *m.* bolle til offerblodet.

hlautr, *m.* lut, part som kjem paa eink. (= *hlutr*).

hlaut-teinn, *m.* kvast til aa skvetta offerblodet paa folket med.

hlazla, *f.* lastning.

hlé, *n.* 1. live, livd. 2. le, lesida.

hlébarðr, *m.* I. leopard; i poesi ogso um ulv, bjørn odl.

hlé-barðr, *m.* II. skjold (poet.). -borð, *n.* leborð, lesida (poet.).

hleði, *m.* skuvehurd, loka, skotluka.

hleifr, *m.* 1. leiv, braudleiv. 2. ein heil ost. hleifsefni, *n.* leivsemne, deig til ein leiv.

hleinu, *f.* ro, mak; *liggja á hleinu*. Jír. nyn. *lein*, *n.* (*fara med lein*, *fara med lempa*) Shl. *hleina*, *v.* (*nd*) faa, hava god ro og trygd.

hlekk, *m.* (*gen.* -*kkjar*; *pl.* -*ir*) lekk, ring (i skaldskap); i *pl.* *hlekkir*, lekkja.

hlekkjast, *v.* (*kk*) i talemaaten: *e-m hlekkist á*, ein fell i synd (d. e. utugt); eig. fær lekkja um føterne.

hlemma, *v.* (*mt*) glama, skrika.

hlemmr, *m.* 1. lem, luka. 2. lem, loft, trev.

hlenni *m.* hlennimaðr, *m.* røvar, ransmann.

hlér, *m.* (*gen.* *hlés*) sjø, hav (poet.).

hler, *n.* lyding; *standa á hleri*, standa aa lere, staa paa lur, standa og lyda. hlera, *v.* (*að*) lera, lyda.

hlessa, *v.* (*st*) lessa. hlessing, *f.* lessing, paalessing.

hleypa, *v.* (*pt*) 1. løypa, faa til aa laupa; lata renna; setja i gang, driva av stad (med dat.); *hleypa ut birni*, driva bjørnen ut (or hiet); *hleypa e-m upp*, jaga upp eink.; *hleypa upp dóminum*, sprengja retten; *hleyp hvergi huginum*, lat deg ikkje uroa i hugen; *hleypa e-u á e-n*, lata noko falla paa eink. 2. sleppa

ell. kasta fraa seg; *hleypa akkerum*, kasta ankar. 3. rida = *hleypa hesti*.

hleypi-ífil, *n.* tankelaus gap. -flokk, *m.* flokk av yverfalls-menn. -íqr, *f.* ferd til aa gjera yverfall, aalaups-ferd. -hvel, *n.* ei krigsgreida gjord av tvo ihopfeste kvernsteinar til aa trilla fraa ei festning ned paa fienden, løypehjúl. -klumba, *f.* ei krigsgreida, = *brynklumba?* -maðr, *m.* laupar, rekefant.

hleyping, *f.* lauping, renning, riding.

hleypipilt, *m.* laupargut, visargut. -skip, *n.* -skúta, *f.* snarført, snarsjglande skip.

hleytamaðr, *m.* sivjung, skylding (ved maagskap); jfr. *hleyti*.

hleytbolli, *m.* = *hlaut-bolli*.

hleyti, *n.* 1. lut, deild; rett og skyldnad, børt; *ganga í e-s hleyti*, *ganga í eins stad*. 2. løyte, leite, tid-bil; *Halvarðs messo løyti*. 3. samlega. 4. maagskap.

hleytis-maðr, *m.* 1. löysningsmann, mann som er i staden for ein annan. 2. = *hleytamaðr*.

hlið, *n.* 1. led, port. 2. òp, gap; millomrom; bil.

hlið, *f.* led, sida; *hafa skjöld á hlið*, ved sida; *leggja fyrir hlið*, slaa aa led, lata vera.

hlíð, *f.* lid, fjellsida.

hlíða, *v.* (*að*) vika aat sida; jfr. nyn. *lida rom*, vika til sida, gjeva rom. Tel. ofl.

hliðast, *v.* (*að*) opna seg.

hlið-farmr, *m.* klyv-byrd (som hesten ber paa sidorne) Edda. hlið-gæzlumaðr, *m.* portvaktar. -lauss, *a.* led-lauss, port-lauss.

hlið-mæltr, *a.* sagd i umveges (indirekte) tale (mots. *viðmæltr*).

hliðr, *m.* ukse (poet.).

hlið-skjálfi, *f.* (isl.) Lidskjalv, Odins høgsete i Aasgard.

hlið-skár, *m.* skjaatekt glugge paa sideveggen i stova.

hlið-þang, *n.* lid-tang, d. e. skog. Edda.

hlið-veggr, *m.* sidevegg, langvegg (mots. *gafveggr*).

hlið-vqrðr, *m.* portvakt, ledvakt.

hlíf, *f.* (*pl.* -*ar*) 1. vern, livd. 2. skjold.

hlífa, *v.* (*fð*) 1. liva, vera til vern aat (*e-m*); *hlífa um e-t*, taka vare paa. 2. liva, spara (*e-m*); *hlífast við e-n*, halda seg fraa,

liva eitk. *hlífast við at* (m. inf.) livast með, halda seg ifraa aa gjera eitk.

hlífa-lauss, *a.* vernlaus, skjold-lauss. **hlífari**, *m.* verjar, forsvarar. **hlífarlauss**, *a.* verjelaus, skjoldlaus. **hlífð**, *f.* 1. livd, vern, forsvar. 2. verjevaapn. **hlífðar-borg**, *f.* mur til vern. **-lauss**, *a.* verjelaus. **-litr**, *m.* fyrebbersla. **-staðr**, *m.* trygg stad, livdestad. **-vápn**, *n.* verjevaapn, verja.

hlífing, *f.* living, vern. **hlífiskjöldr**, **hlífskjöldr**, *m.* vern, verja, eig. livdarskjöld.

hlít, *f.* nøgd, det ein kann lita seg með; *hlítar vel*, vel nok. **hlíta**, *v. (tt)* 1. lita, vera nøgd með (*e-u* ell. *við e-t*). 2. lita paa, hava tiltru til, bruka með tiltru; *þeir hlittu mér mjök til bréfagerða*, dei leit paa meg —. 3. lita, lyda, retta seg etter; *hlíta konungs dómi*.

hljóð, *n.* 1. togn, tegjing. 2. ljod, stilla; *er hljóð fekkst*, daa det vart stilt; *þetta mál fór mjök af hljóði*, det gjekk mykje stilt med denne saki. 3. aahøyring, lyding; *í heyrandi hljóði*, so alle høyrer; *koma á hljóði at*, faa høyra at. 4. ljod, laa. 5. tone i musik; song. **hljóða**, *v. (að)* ljoda, laata; ropa. **hljóðaðr**, *a.* med av. t. d.: *sorgsamliga hljóðaðr*, med syrgje-ljod. **hljóðagrein**, *f.* akcentuation, ljodtrykk (lat. tenor). **hljóðamaðr**, *m.* syngjar, songar. **hljóðan**, *f.* ljoding, læte. **hljóðaskipti**, *n.* ljodskifte; *gera h., skifta mæle*.

hljóðbiskup, *m.* for *ljóðbiskup*.

hljóð-bjalla, *f.* ljodande bjella. **-fall**, *n.* samklang. **-fegrð**, *f.* vænleik i ljod, vænlæta. **-fyllandi**, *m.* -fylling, *f.* ein av dei 2 studlar i ei verselina (sjaa *studill*). **-færi**, *n.* musikalsk instrument, spelreide. **-góðr**, *a.* som hev god sterk ljod, lyd. **-látr**, *a.* still, faamælt. **-leikr**, *m.* togn, stilla, faamæla. **-lífi**, *n.* stillferdigt liv. **hljóðliga**, *av.* stillferdeleg, stilt. **hljóð-lyndr**, *a.* stillferdig, tagall. **-læti**, *n.* stilla, togn. **-mikill**, *a.* sterkmaalug, høgælt. **-mæli**, *n.* tale som ein fer stilt med; *færa e-t í hljóðmæli*, lata eitk. ganga i duldi. **hljóðna**, *v. (að)* tagna, stilna. **hljóðr**, *a.* tagall, still; *tala hljótt við e-n*, tala stilt ved eink.; *lata hljótt yfir e-u*, tala stilt um eitk. **hljóðsamr**, *a.* stillferdeleg (*-liga*, *av.*). **hljóðsemd**, *f.* hljóð-

semi, *f.* stillferdigskap, togn. **hljóðsfegrð**, *f.* = *hljóðfegrð*. **hljóðsgrein**, *f.* 1. ljodslag. 2. akcentuation, ljodtrykk. 3. uttale. **hljóðstafr**, *m.* 1. vokal, sjølvljod. 2. rimbokstav. **hljóðæðar**, *f. pl.* dei aadrar som dei tenkte seg vart bruka, naar ein talar eller bles i horn, ljodaadrar. Heilag. I 6917.

hljóman, *f.* klang, tone. **hljómr**, *m.* ljom.

hljóta, *v. st.* 1. faa ein lut ved lutkasting; *þann hlut er hann hljtr*; refl. *hljótask*, falla til (ved lutkasting) 2. faa, hava, lida; *margin hlutu gott af ráðum*, hadde gagn av —; *hlaut svá til at*, det høvde so til, at. 3. (med *at* og *inf.*) ljota.

hljótr, *m.* eigar (poet.).

hlóa, *v. (ðð)* vera heit; jfr. *nyn. loe*, *m.* linn varme, ýl. Sfj.

hlóðyn, *f. (gen. -njar)* jordi (poet.).

hlóriði (og *hlorriði*) *m.* eit namn paa Tor. Edda.

hlotnast, *v. r. (að)* falla til eink. (*e-m*) som hans lut. **hlotr**, *m.* = *hlutr*.

hlúki, *m.* liten mann, stakar (poet.).

hlummr, *m.* lom, handtak paa aar (*lum* Nhl.).

hlumr, *m. (gen. -s; pl. -ir)* 1. = *hlunnmr*.

2. lunn (til aa draga baatar paa).

hlumuðr, *m.* vind (poet.).

hlunka, *v. (að)* dynja; jfr. *nyn. lunke*, veik ljod (t. d. um toredyn langt burte).

hlunnendi (og *hlunnindi*, *hlunnyndi*) *n. pl.* lunnende, lette, bate.

hlunn-goti, *m.* „lunn-hest“ o: skip. Edda.

hlunnr, *m.* lunn, stokk til underlag under skip o. dl. som skal dragast upp ell. ned.

hlunn-roð, *n.* vaadedaude ved det at ein kjem under skipet, naar det vert drege yver lunnarne. **-viðr**, *m.* skip (poet.). **-vigg**, *n.* skip. Edda.

hlunr, *m.* løn, løn-tre. Acer (= *hlynr*).

hlust, *f.* øyra (øyrot); *sitja á hlustum*, ikkje høyra. **hlusta**, *v. (að)* lyda, lera.

hluta, *v. (að)* 1. luta, gjera lutkasting um. 2. taka ein ut til eitk. ved lutkasting. 3. *hlutast*, *v. r.* gjeva seg til med eitk.; *hlutast þeir í slíka sjslu*; ogso: *hlutast, hluta sik til e-s*, leggja seg fram i. **hlutan**, *f.* lutkasting. **hlut-deila**, *v. (ld)* leggja seg fram i, blanda seg upp i. **-deilinn**, *a.* som gjerne

blandar seg upp i eitk., framlaupen. **-deilni**, *f.* hug til aa blanda seg i andre sine saker. **-drjúgr**, *a.* heppen, som fær beste luten. **-fall**, *n.* lutkasting; *leggja til hlutfalls*, avgjera ved lutkasting. **-fellingartala**, *f.* proportionstal. **-gengr**, *a.* god nok, jamgod; *hlutgengr við e-n*, jamgod med ein. **-girni**, *f.* = *hlutdeilni*. **-gjarn**, *a.* = *hlutdeilinn*. **-henda**, *f.* **-hending**, *f.* fyrste rimstaving midt inne i verselina.

hluti, *m.* **1.** lut som vert bruka ved lutkasting. **2.** lut som fell til eink. **3.** lut, stykke.

hlut-lauss, *a.* lutlaus, som ikkje er med i (*e-s*); ogso skuldaus; *hlutlaust*, *av.* uskadt, usnikka.

hlutr, *m.* (*-ar*; *-ir*) **1.** lut som vert bruka ved lutkasting. **2.** amulet, liten eignalut med undersmagt. **3.** lut, part som fell paa ein; *eiga hlut i e-u*, hava lut i, hava skuld i, hava med aa gjera; *leggja seg fram i*; *deila hlut af e-u*, vera med i eitk. **4.** vilkaar som ein er stadd i; *eiga e-s hlut*, vera i eins stad; *hafa*, *bera hinn hærra hlut*, vinna; *hafa hinn lægra hlut*, tapa; *sitja yfir hlut e-s*, raada for eins lagnad. **5.** lut, deil, stykke av eitk. **6.** ting; *skorti þar engi hlutr*, der skorta ingenting; *um alla hluti*, i alle ting.

hlut-ræningr, *m.* mann som vert fraarana sin lut; *verða h. e-s* ell. *fyrir e-m*, verta urettvist medfaren av eink.

hlutsamr, *a.* som gjerne vil leggja seg upp i eitk., framlaupen (*um e-t*).

hlut-seigr, *a.* paahaldig, traa, seig. **-skipta**, *v.* (*pt*) skifta i luter. **-skipti**, *n.* **1.** lutskifte, utliting ved lutkasting. **2.** herfang til utliting. **3.** lut, part. **-sæll**, *a.* heppen til aa faa god lut. **-takandi**, *m.* **-takari**, *m.* **-taki**, *m.* luthavande, lutmann, deiltakar (*e-s*, i eitk.). **-tekning**, *f.* **1.** (matematisk) proportion. **2.** proportionstal = *hlutfellingartala*. **3.** particip. **-tekr**, *a.* luthavande (*e-s*, i eitk.). **-vandr**, *a.* vand med seg sjølv, grannvar. **-verk**, *n.* arbeid som fell paa eins lut eller part.

hlý, *n.* lya, linna, varme (i vër, luft odl).

hlýða, *v.* (*dd*) **1.** lyda aat, høyra paa (med dat.); ogso: *hlýðast (um)*. **2.** lyda, retta seg etter (med dat.). **3.** lyda, vera gjerande, vera gagnlegt, duga (ogso *hlýðast*); *láta e-m*

e-t hlýða (hlýðast), lata ein faa gjera eitk., tola at han gjer. **hlýðinn**, *a.* lyden, lydug, undergjeven. **hlýðisamr**, *a.* lydesam, tenleg. **hlýðnast**, *v.* (*ad*) gjeva seg under eink. (*e-m*) i lydnad. **hlýðni**, *f.* lyding, lydnad, lydskylda. **hlýðni-brot**, *n.* brot paa lydnad, ulydnad. **-mark**, *n.* merke paa lydnad. **hlýðskyldi**, *f.* og n. skyldig lydnad (jfr. *lýðskylda*).

hlýja, *v.* (*yð*) lya, verma; gjeva livd, liva.

hlykkjótt, *a.* **1.** lykkjut, krokut. **2.** krokut, sløg. **hlykk**, *m.* lykkja, krok, bugt.

hlymjja, *v.* (*hlumdi*) glymjja, ljoma, braka, tjota. **hlymr**, *m.* glym, ljom, brak.

hlyнна, *v.* (*nd*) eig. lunna, leggja lunnar;

hlyнна fyrir, fyreorda (jfr. *fyrirhlyning*).

hlynr, *m.* løn, løn-tre. Acer.

hlynvíðr, *m.* løn-skog. Edd. M.

hlýr, *n.* **1.** kinn. **2.** bog (baug) paa farkost. Jfr. nyn. *lyrodd* (Aasen). **3.** sida paa øksbladet. **hlýr-bjartr**, *a.* som hev ein bjart (o: ljosmaala) bog (um farkost).

hlýri, *m.* ven, broder.

hlýrn, *s.* dagsljós? (poet. for *ljörn*?).

hlýrntr, *m.* himmel (ogso vel rettare *ljörnir*).

hlægja, *v.* (*gð*) = *hlægja*. Kgs. Brenn. 4522 (skrive *lægja*).

hlæja, *v. st.* **1.** læja; *hlæja at e-m*, læja aat eink. **2.** læja ut (*e-n*).

hlær, *a.* læ, linn (um vër). **hlævœðr**, *n.* lævêr, lint vër.

hlør, *hlóra* = *hler*, *hléra*.

hlœða, *v.* (*dd*) lœða, lada, lasta.

hlœgi, *n.* lœgje, lœgleg ting. **hlœgiligr**, *a.* lœgjeleg, lœgleg, lœleg (*-liga*, *av.*).

hlœgi-máll, *n.* lœgleg, lœleg, lœleg (*-liga*, *av.*). **hlœgis-málr**, *a.* lœgjeleg, morosam i tale.

hlœgis-maðr, *m.* lœgjelegur mann. **hlœgja**, *v.* (*gð*) lœgja, faa til aa læja, gleda. **hlœgligr**, *a.* lœgleg, lœleg.

hlœðr, *m.* (eig. ein som slær ned) øydar;

hlœðr Dana (poet).

hlœðu-áss, *m.* aas, stökk i ei lœða. **-dyrr**, *f.* lœdedør. **-kalfr**, *m.* kalv som stend i ei lœða. **-vindauga**, *n.* glugg, vindauga i ei lœða.

hlœm, *hlœmm*, *f.* brak, dyn (poet.).

hlœmnuðr, *m.* vinden (poet.).

hnafa, *v. st.* (berre i impf. *hnóf*) hogga, skjera (Edda); jfr. nyn. *nava*, hogga toppen av lauvtre, Sogn ofl.

hnakka-bein, *n.* nakkebein. -**illa**, *f.* nakkeskinn.

hnakk-band, *n.* ankartog.

hnakki, *m.* nakke; *snúa hnakka við e-m*, venda ryggen aat.

hnakk-marr, *m.* sál-hest (jfr. ny-isl. *hnakkr*, sál).

hnakk-miði, *m.* ankar-merke, duvl ell. kagge som syner kvar ankaret ligg.

hnakkr, *m.* 1. nakke. 2. knakk, krakk, (= *knakkr*).

hnappr, *m.* 1. skaal, kopp, trog (til aa eta av). 2. = *knappr*.

hnata-skógr (*hnat*-) *m.* nateskog. -**tíund**, *f.* tiend som ein skal gjeva i neter, natetiend.

hnatt-sjaa *knatt*-.

hnefa, *v.* (*að*) neva, taka med neven.

hnefa-hogg, *n.* nevehogg, neveslag.

hnefa-tafl (*hnef*-) *n.* eit tavl-spel, der fremste brikka vart kalla *hnefi*.

hnefi, *m.* I. neve; topp paa tre. Edda.

hnefi, *m.* II. kongen i tavl-spel.

hnef-tafla, *f.* brikka til *hnefatafl*.

hneiging, *f.* bøyging, undan-viking.

hneigja, *v.* (*gð*) 1. bøygja, vikja (*m. dat. og akk.*) 2. bøygja eit ord i kasus og tidform. 3. vika aat sida (ogso *hneigjast*). 4. nigja for eink. (*e-m*).

hneisa, *v.* (*st*) skjemma ut, vanheidra, skjemma; jfr. nyn. *neisa*.

hneisa, *f.* 1. vesaldom. 2. nedring, svivyrding, vanheider, neising; jfr. nyn. *neis*, *f.* (for *neisa*) Salten. **hneisir**, *m.* svivyrding, neising. **hneisuligr**, *a.* neisande, svivyrdeleg, skammeleg (*-liga*, *av.*).

hneita, *v.* (*tt*) slaa, vinna paa (sjaa *hnita*); jfr. nyn. *neita*, *neisa*.

hnekkjng, *f.* nekkjing, stogging, attergang. **hnekkjngarmaðr**, *m.* mann som vil nekkja, hindra eitk. **hnekkir**, *m.* 1. nekk, stogging. 2. = *hnekkjngarmaðr* (poet.).

hnekki-stikill, *m.* vanvyrdeleg kul som ein hev fenge ved slag; jfr. nyn. *stikel*, kvik, horntapp.

hnekkja, *v.* (*kt*) 1. nekkja, driva attende; stogga, hindra. 2. reka fraa seg, vanda. 3. draga seg attende; i denne tyding ogso *hnekkjast*, *v. r.*

hneppa, *v.* (*pt*) neppa, klemma; *h. e-t við*

e-n, taka eitk. fraa ein. **hneppiliga**, *av.* knapt, snaudt. **hneppr**, *a.* knapp, snaud. **hnepptr**, *a.* (perf. partic. av *hneppa*) knept, stytt, avstyvd.

hneri (og *hnøri*) *m.* njosing; snòr.

hnetskógr, *m.* = *hnataskógr*. **hnettail**, *n.* for *hneftafl*.

hneykiligr, *a.* svivyrdeleg. **hneyking**, *f.* svivyrding, vanheidring. **hneykingar-staðr**, *m.* stad der ein fær svivyrding (um Babylon). **hneykja**, *v.* (*kt*) 1. nekkja, driva attende; stogga. 2. neisa, svivyrda; jfr. nyn. *nøykjast*, kaldtrætta, erta kvarandre. 3. draga seg attende.

hneyri, *m.* = *hnøri*.

hneysli, **hneyxli**, *n.* skam, svivyrding. **hneyxli-yrði** (*hneyxl*-) *n.* neisord, sneidord.

hníga, *v. st.* 1. niga, bøygja seg, siga. 2. nigja for (*e-m*). 3. vika, gjeva seg (*h. fyrir e-m*). 4. falla, lata livet (mest i strid); *hníga í ell. at grasi*. 5. halla; *at hníganda degi*, naar dagen hallar; *hníginn*, til aars komen, aldra. 6. renna (um elv odl.). 7. verta skuva, ganga paa ei hengsla (um dør); *er hnigin hurð á gátt*, hurdi er lati upp; *hnigin á klofa*, lati att. Med part. *á*: *hnígr á e-n*, det gjeng ut yver eink., han tapar (i strid odl.). *at: hníga at e-u*, gjeva seg til med eitk. *til: hníga til e-s* 1. venda seg til, slaa seg til (ein). 2. høyra til, inn under. 3. tena til. *undir*: høyra under, liggja til. **hnignandi**, **hnignaðr**, *a.* (præs. og perf. partic. av eit *hnigna*) aldra, som er ut i aari (jfr. *hníga*, 5).

hnípa, *v.* (*pt* og *að*) hengja med hovudet, stura (av sorgmod). **hníþinn**, *a.* sturen, hugfallen (jfr. nyn. *nípen*, bljug, Øystd.).

hníþinn, *m.* 1. bygg. 2. aaker (poet.).

hníþna, *v.* (*að*) verta sturen, hugfallen.

hnippa, *v.* (*pt* og *að*) stinga, støyta;

hnippast, *v. r.* (og *hnippast við*) nappast, trættast. **hnipping**, *f.* tvidrætte, tvist.

hnísa, *f.* nisa. Delphinus Phocaena.

hnísu-hold, *n.* nisekjøt.

hnit, *n.* støyt; *fleina hnit*, strid, slag (poet.); jfr. nyn. *nit*, styng. **hníta**, *v. st.* stinga, raaka (um vaapn); jfr. nyn. *nita*, stinga, verka.

hnita, *v.* (*að*) njoda, neigja, klinka.

hnit-bróðir, *m.* „strids-broder“, motstridar. Edda.

hnjóða, *v. st.* 1. slaa. 2. njoda, hamra, klinka. **hnjóð-hamarr**, *m.* hamar til aa njoda ell. klinka med.

hnjósa, *v. st.* 1. njosa. 2. blaasa aat eitk. (*við e-t*).

hnjóskr, *m.* knjosk (= *fnjóskr*). **hnjóskulindi**, *m.* eit slag belte av knjosk? (bore av ei spaakjerring).

hnoða, *f.* noda, nysta.

hnoð-saumr, *m.* rosaum, klink-saum.

hnoss, *f.* (*nom. pl. -ir*) og **hnossa-gripri**, *m.* dyr eignalut, prydnad. **hnossa-smíði**, *n.* gullsmedarbeid, prydsmeide.

hnot, *f.* (*gen. -ar; pl. hnetr* og *hnötr*, *gen. hnata*, *dat. hnötum*) nót.

hnotarskurn, *f.* nateskurn, nateskal.

hnot-skógr, *m.* nateskog.

hnúðr, *m.* paale, staur.

hnúfa, *f.* namn paa tjukjerring med avklipte eyro og avstývd nase; jfr. nyn. *nuva*, *f.* saud med stutte eyro, Romsd. ofl.

hnuggent, *a. n.* eit slag (avstytt) versemaal. **hnugginn**, *perf. partic.* av *hnyggja*, eig. burtsteytt fraa, skild ved (*e-u*).

hnúka, *v.* (*kt*) nuka, sitja ihopkrækt.

hnúta, *f.* 1. nuta, njotra, knut (i groren paa beinbrot). 2. knoka, njotra, beinknut ved eit ledmot. **hnútr**, *m.* = *hnúta* 1.

hnýðingr, *m.* staurhyrning. Delphinus Orca (jfr. *hnúðr*, staur).

hnyðja, *f.* nydja, klubba.

hnyfiildrykkja, *f.* eit slag drykkjelag, einskils-drykkja? (nyn. *nyvel*, stutt horn).

hnyggja, *v. st.* = *hneggva*.

hnykill, *m.* knut, kul.

hnykkastafir, *m.* krok-stav? Laxd. 30.

hnykking, *f.* nykkjing, riving, sliting.

hnykkja, *v.* (*kt*) nykkja, nappa hardt, riva til seg (*e-u*).

hnykr, *m.* illtev (= *knýkr*).

hnypri, *n.* knurp, klump.

hnysking, *f.* ryskjing, basketak.

hnyssa, *v.* (*st*) leggja ell. sveipa eitk. um eitk. (*um e-t*, *at e-u*); jfr. nyn. *nyssa seg inn* (sveipa seg inn) Ross.

hnæggr, *a.* nøgg, knapp, nauv.

hnæggr, *m.* støyt, hogg; jfr. nyn. *nøgg* (kvepp, stökk) og *nøgg* (støytning, gnuing).

hneggva (og *hnyggja*) *v. st.* 1. slaa, støyta

(med dat.) 2. snaava: *með hneggvanda fæti*. Jfr. nyn. *nyggja* (støyta) og *nøgga* (kveppa).

hnæggi, *f.* nauvleik, kargskap.

hnægving, *f.* paastøytning, snaaving, eitk. som ein kann støyta seg paa.

hnækka? *v.* (finst berre i præ. ind. og skrive *nækir*) = *hnækka*. N. G. L.

hnæri, *m.* (= *hneri*) njosing.

hnæfiligr, *a.* neisande, spítig. **hnæfiligrði**, *n.* spítord, knubbord.

hnökkóttir, *a.* svartmanka, svartfaksut.

hnórr, *m.* = *knórr*. **hnóttir**, *m.* = *knóttir*.

hó, *interj.* (klagande) hu, oi, ai; *hó*, *hó mik!* oie meg, jøye meg!

hóa, *v.* (*að*) hoa, hua, kaua.

hodd, *f.* skatt, rikdom; heilag stad (der heilage ting er geymde) Edda.

hof, *n.* gard, mest gard der det var eit gudehus; heidnesk gudehus, hov.

hófi, *n.* I. 1. hov, maate; høve; *mitt hófi*, midelvegen; *at hófi*, maateleg; *hófi vel*, maateleg vel; *ganga ór hófi*, ganga for vidt; *gegna hófi*, vera høveleg; *hafa hóf*, hava hov, fara fram med maate. 2. skyn, umdøming, vit; *eiga hóf undir e-m*, leggja eitk. under ein annans skyn. Jfr. nyn. *hov*, d. s. Trønd.

hófi, *n.* II. gjestebod.

hófiarhogg, *n.* slag av hestehov.

hóferan, *f.* høgferd, prunk.

hofferð, *f.* drusteleg ferd.

hoffolk, *m.* folk i stormanns fylgje, storfolk.

hof-frakt, *f.* prunk, høgferd.

hófigangr, *m.* hestehamn, hamnegang aat hest.

hofgarðr, *m.* herregard, gard aat ein stormann.

hof-goði, *m.* gode (prest) for eit hov.

-gríð, *n. pl.* gríð, fred for eit gudehov.

hófgullinn, *a.* med gullprydd hov, gullskodd (hest). Edda.

hófyðja, *f.* kvinna som er prest ved eit hov, prestinna. **hóifelgr**, *f.* helg, høgtid som vert haldi i eit hov.

hófhvarf, *n.* hovgard, øvste kant av hoven.

hófinn, *f.* hoven, truten. Harp.

hófi-langr, *a.* høveleg lang (Vigf.). **-látr**, *a.* hovsam, skynsam.

hóflauss, *a.* horvlaus, uhovleg, styrlaus, som ikkje held maate.

hófleysa, *f.* horvløysa, maateløysa; overlæte, styrløysa.

hófligr, *a.* hovleg, høveleg (*-līga*, *av.* ogso: varsamt).

hóflist, *f.* herreferd, stormannsferd.

hóflýðr, *m.* = *hoffolk*. **hofmaðr**, *m.* hovmann, mann som er i ein stormanns fylgje ell. tenesta; stormann.

hofprakt, *f.* = *hoffrakt*.

hofprestr, *f.* prest ved eit hov, heidnesk prest.

hófr, *m.* hov; yverf. um hest.

hófsamligr, **hófsamr**, *a.* hovsam, maatehalden (*-samlīga*, *av.* ogso: spakt).

hófsbrot, *n.* 1. nedbrjoting av gudehov. 2. nedbrote hov, hov-røys. **-dyrr**, *f. pl.* dør paa gudehov, hov-dør. **-eiðr**, *m.* eid som vart gjord i hovet (*at baugi*, paa ringen).

hófsemd, *f.* 1. hovsemd, maatehald, 2. varsemd. **hófsemdarmaðr**, *m.* hovsam. maatehalden mann. **hófsemi**, *f.* = *hófsemd*.

hófsgangr, *m.* 1. hestehamn. 2. slag av hestehov.

hófs-garðr, *m.* tempelgard. **-goði**, *m.* prest ved eit hov (= *goði*). **-helgi**, *f.* heilagskapen ved eit hov. **-hurð**, *f.* hurd, dør paa eit hov. **-hofðingi**, *m.* fyrestandar for eit gudehov.

hófsiðr, *m.* sed som raader hjaa *hoffolk*, hovsed; hovmannstenesta.

hófskegg, *n.* hovskjegg (paa hest).

hófslekt, *f.* tenarskap aat storfolk.

hófsmaðr, *m.* hovsam, maatehalden mann.

hófsaðr, *m.* stad der det er eit gudehov.

hófstilling, *f.* hovsemd, maatehald.

hof tollr, *m.* avgift til eit gudehov.

hof-tyft, *f.* 1. høvisk ferd, fin aatferd. 2. log for mannskapet i ei borg, borgrett. **-þénari**, *m.* hofftenar, hirdsvein.

hógbærr, *a.* lett aa bera, lettbærleg.

hógendi, *n. pl.* kvæmleik, lette, lettnad, makleg kvild, hyggje (jfr. *hægendi*).

hógtærr, *a.* lettfer, kvik (um hest).

hóglá, *av.* = *hógliga*.

hóg-látr, *a.* spakvoren, linnferdig. **-leiki**, *m.* spakleik, linnleik. **-lífi**, *n.* maks-liv,

mødelaust og maklegt liv. **-lífismaðr**, *m.* mann som liver eit *hóglífi*.

hógliga, *av.* høgleg, makleg; spakleg; stilt. **hógligr**, *a.* høgleg, lettvint, makleg.

hóg-lyndi, *n.* spaklynde, spakleik. **-lyndr**, *a.* høglanda, spaklyndt. **-samr**, *a.* spakvoren.

-semd, *f.* spakleik. **-seta**, *f.* sitjing i ro, rolegt liv. **-stýrðr**, *a.* lettstyrd, lett aa styra.

-sætr, *a.* god aa sitja paa (um hest). **-væra**, *v.* (*rð*) stilla, spekkja, roa. **-værd**, *f.* = *hógværi*, *Æf.* **-værdarandi**, *m.* spakleiks-aand.

-væri, *f.* og *n.* spakleik, ro, milda. **-værismaðr**, *m.* spaklyndt mann. **-værléikr**, *m.* = *hógværi*. **-værligr**, **-værr**, *a.* spakvoren,

mild (*-līga*, *av.*); jfr. nyn. *hægvar*. **hógyndi**, *n.* = *hógendi*.

hoi, *interj.* (klagande) ai, eia, oie.

hoka, *v.* (*kt*) og **hokra**, *v.* (*að*) kruksa, krjupa; *við hokit þér?* kryp de undan? Jfr. nyn. *hokra*, hindra.

hol, *n.* hól, hõla; bukhola; *hit efra hol*, brjosthola; *hit neðra hol*, magehola.

hól, *n.* ros; skrøyting; *bera hól á e-t*, skrøyta av eitk. (jfr. *hæla*).

hola, *v.* (*að*) hola ut.

hola, *f.* hõla, hól.

hólberi, *m.* rosar, hõlar.

hol-blíð, *n.* blod fraa hõlorne (i likamen).

Vigf.

hold, *n.* hold, kjøt.

hold-borinn, *a.* kjøtleg (= *holdligr*). **-íúi**, *m.* rote kjøt (paa livande likam).

holdgan, *f.* ikjøting (Kristi); *frá holdgan várs herra J. Kr.* o: fraa Kristi fødsel.

holdgast, *v. r.* (*að*) ikjøtast, taka menneskje-skapnad (um aander).

holdgróinn, *a.* igrodd i kjøtet; medfødd.

holdligr, *a.* 1. kjøtleg = *holdborinn*.

2. kjøtleg, likamleg: *holdlig ást*.

holdlífill, *a.* lite holdig, mager.

holdr, *a.* holda, med tillagt av. t. d. *avel holdr*, sers vel holda, i sers godt hold.

hold-rosa, *f.* kjøtrõsa, kjøta, kjøtsida av hud.

holdsmunúð, *f.* kjøtslyst. **holdsverk**, *f.* gjerning som kjøtet gjer. **holdtekja**, *f.* = *holdgan*. **holdugr**, *a.* holdig, i godt hold.

holfa, *v.* (*að*) kvelva, liggja kvelvd; jfr. nyn. *holva* d. s. Sud-Vestlandet.

holfenni, *n.* hol-fonn, fonn som er hol under.

holfinn, *a.* (eig. perf. partic. av eit sterkt verb *hvelva*) kvolven, kuven (um skjold).

holgómr, *a.* hól-gom, som hev open gom eller himling (i munnen).

hol-hoggvinn, *perf. partic.* hoggen inn i innvolen.

holka, *v.* (*að*) holka, gjera holk paa (eit skaft).

holkr, *m.* holk paa enden av skaft.

hóll, *m.* hól, laag jord-haug.

holla, *v.* holla, vera holl, hjelpa (poet.).

hollendr, *m. pl.* (eig. præ. partic. av *holla*) sak-stydjarar, hjelpesmenner (*e-s*).

holliga, *av.* med hollskap, velviljukt. **hollosta**,

f. hyllesta, hollskap, truskap. **hollostumaðr**,

m. holl, trufast tenar. **hollostusamliga**, *av.* med hollskap.

holfr, *a.* 1. holl, tru (*e-m*). 2. holl, naadig.

holl-ráðr, *a.* som gjev trugne raad. Fms.

IX, 262. **hollræði**, *n.* velviljukt, truge raad.

holmœrr, *a.* før til holmgang, stridfør.

holm-ganga, *f.* holmgang (tvi-öta paa ein holme).

Holmgarðaborg, *f.* = *Holmgarðr*. **Holm-**

garðaríki, *n.* Holmgardsriket. **Holmgarðr**, *m.*

Novgorod i Russland. **holmgarðsvari**, *m.* ein som fer paa Holmgard.

holmgöngu-boð, *n.* bjoding til holmgang.

-log, *f.* log ell. reglar for holmgang. **-maðr**,

m. mann som gjeng i holmgang, holmgangsmann.

-staðr, *m.* stad der det er holmgang.

-sverð, *n.* sverd bruka til holmgang.

holm-hringr, *m.* ring, krins som vart merkt av til holmgangen. Vigf.

holmi, *m.* 1. holme, holm. 2. liten haug

paa flatt land; jfr. nyn. *holm* 2 hja Aasen.

holmlausn, *f.* løysepengar som taparen i holmgang kjøper seg fri med.

holmr, *m.* 1. holm, holme. 2. stad der

det er holmgang; *fara til holms, ganga á*

holmynn; *skora e-m til holms, skora e-n á*

holm, bjoda eink. holmgang.

Holmrygir, *m. pl.* øybuar i Rogaland.

holm-staðr, *m.* = *holmr* 2. **-stefna**, *f.*

tilstemnt møte til holmgang. **-sqk**, *f.* orsak

til holmgang.

holr, *a.* hol, som er tom inni. **holsár**, *n.*

saar som gjeng inn i brjost- ell. magehola.

holt, *n.* holt, steingrunn tilvaksen med smaaskog, rust. **holtgata**, *f.* veg gjennom eit holt. **holt-rið**, *n.* rid, bakke-ris med smaaskog. Edda.

holund, *f.* **holundar-sár**, *n.* = *holsár*.

holundi, *a.* særð med *holsár*.

Holzetuland, *n.* Holstein.

homilia, *f.* homilia, preika. **homiliu-bók**, *f.* homiliebok, preikebok.

hon, *pron. f.* ho (i mask. *hann*).

hop, *n.* haap, von.

hóp, *n.* hop (*m*), liti vik av sjøen.

hopa, *v.* (*að*) 1. ryggja, attra; *hopa*

hestinum, *hopa* attende med hesten. 2. *hopa*,

ganga attleides (ogso *hopa á hæl*); *hopar mér*

til vánar at, eg fær den tru, at —.

hopan, *f.* = *hop*.

hopp, *n.* eig. hopping, dansing, men

mest um kjæta, fjas. **hoppa**, *v.* (*að*) hoppa,

dansa. **hoppa**, *f.* **hoppdans**, *m.* = *hopp*.

hópr, *m.* hop, flokk.

hór, *m.* = *hórr*. Edda.

hór, *n.* 1. hor, egteskapsbrot. 2. utugt.

hóra, *v.* (*að*) 1. hora, gjera egteskapsbrot. *hóra*

e-n eller *hóra undir e-n*, vera utru mot ein,

gjera egteskapsbrot mot ein. 2. leggja seg burt

med (*með e-m* ell. berre *e-n*). **hóra**, *f.* 1. hora

(um gift kona) 2. skjækja. **hóran**, *f.* horing,

utugt. **hóranar-andi**, *m.* aand som driv til

hor. **-faðmr**, *m.* hore-famn. **-fýst**, *f.* lyst

til horing. **-hugrenning**, *m.* utugtig tanke.

-pína, *f.* pina som kjem av hors-lyst.

-skemd, *f.* skammi som kjem av hor.

hór-barn, *n.* horunge.

hor-digull, *m.* snór-dabb.

hórdómligr, *a.* som høyrer til hor, hors-.

hórdómr, *m.* hor, utugt. **hórdóms-líf**, *n.* liv

i hor, hors-liv. **-maðr**, *m.* horar, horkall.

-spell, *n.* hors-brot.

horfa, *v.* (*fð*) horva, snu, venda, vera

vend mot; tyda paa, sjaa ut til; *horfir*

úvænt, det ser ikkje vonselegt ut; *horfa*

baki við e-m, at e-m, snu ryggen til ein.

Med part. *á*: *horfa á e-t*, eig. venda (auga)

til, sjaa paa; refl. *horfast á*, vera aa sjaa

til, sjaa ut. *til: horfa til e-s* 1. høyra til.

2. peika mot, tyda paa; *horfir, horfist til e-s*,

der er von til. *við: horfa við e-m*, vera

vend mot (til motstand odl.).

horfa, *v.* (að) **1.** raga, skjáltra (= *hvarfa*).
2. vika; *horfa undan*, draga seg attende.
horfan, *f.* attergang.

horfinalda, *horfinheilla*, *a.* som lukka hev vendt seg fraa, lukketrotten; *horfinheilla er mér*, det er slutt med mi lukka; *kvazt horfinalda at þykki*, (han) sa det syntest som lukka hadde vendt seg burt.

horina, *v.* (að) kverva burt.

hór-hús, *n.* horehus. **-karl**, *m.* horkall.
-kerling, *f.* -kona, *f.* hora, skjékja. **-konusonr**,
m. horeson. **-maðr**, *m.* horkall.

horn, *n.* **1.** horn (paa fe) (ogso i visse ordlag i logerne um feet sjølv); *hlaupa um horn e-m*, laupa framum ein, koma undan.
2. horn, bøgsl, ryggfjør paa kval. **3.** horn til aa blaasa i. **4.** drikkehorn. **5.** horn bruka til taata. **6.** horn, hyrna; *skjtr i tvau horn*, det gjeng til tvo kantar. **7.** hyrna, kraa (i ei stova); *gefa frelsi frá horni* (og frá *hnappi*), gjeva (træl) fri, eig. fraa kraai, der han var alen og laut halda til som træl.
horna, *f.* frilledotter.

horna-brækla, *f.* (garvar-)braak, reid-skap til aa garva skinn. **-ilátt**, *m.* flaaing som tek horni med. **-garðr**, *m.* gjerde av horn? **-hott**, *m.* „hornhatting“, utnamn paa bisp (etter bispehuva, som var tvikløyvd).
-skalkr, *m.* „horn-mann“ (um bisp) sjaa *hornahotr*. **-skinnleikr**, *m.* ein leik der fire mann kastar eit samantulla skinn millom seg og ein er utanfyre og skal taka det.
-skvol, *n.* hornlaat, hornklang. **-tog**, *n.* tog um horni (til aa leida nautet med). **-verk**, D. N. VI, 84 (Fritzner); skal vera: *ór horni verkmanaklefans* osfr.

horn-blástr, *m.* hornblaaster. **-bogi**, *m.* **1.** hornboge, boge av horn. **2.** krigar (poet.).

Hornfinnar, *m. pl.* eit fabelfolk.

horn-gangr, *m.* beite for hornfe. **-gjæla**, *f.* horngjæla. *Esox belone*. **-göfugr**, *a.* som hev gilde horn, storhyrnt. **-kerling**, *f.* -kona, *f.* kona som vert skuva tilsides, kraakjerring.

hornótt, *a.* hornut, som hev horn.

horn-reka, *f.* = *hornkerling*. **-síl**, *n.* hornsil. *Gasterosteus aculeatus*. **-skaða**, *f.* skavil av horn. **-spánn**, *m.* hornspón, horn-skei. **-spenill**, *m.* **-spengr**, *f. pl.* **-spenzl**, *n. pl.* trestykke som vert fest til horni paa tvo

uksar som gjeng i tvibeite. **-staðr**, *m.* hyrna, serleg um dei 4 heims-hyrnor; *þjógurra hornstaða i millum* = *þjógurra vegna*, i alle leider. **-stafr**, *m.* hyrnestav, hyrnestolpe. **-steinn**, *m.* hornstein, hyrnestein.

hornungr, *m.* **1.** frilleson (alen i kraai); jfr. *horna*. **2.** avrak, ein som alltid vert skubba tilsides av ein (*e-s*) eller vert fraa-teken eitk. (*e-s*). Jfr. *hornkerling*.

hornungserið, *f.* arverett aat frilleson.

hornván, *f.* von til tilsidesetjing.

* **horr**, *m.* **1.** snór (fraa nasen).

horr, *m.* **II.** utsvelting.

hórr, *m.* horkall, elskar. **hórrekkja**, *f.* (vel for *hornrækja*) = *hornreka*.

hors, *n.* = *hross*.

horskleikr, *m.* klokskap. **horskr**, **horskligr**, *a.* klok, vitug (*-liga*, *av.*).

horso, *av.* = *hversu*.

hortigr, *a.* kjapp (til aa svara); jfr. *nyn. hortig*, kvik, hæv.

horvetna, *av.* = *hvarvetna*.

hosa, *f.* (mest i *pl.*) lang hosa av skinn ell. ty, som gjekk fraa risti til noko ovanfor kneet. **hosaðr**, *a.* som hev hosor paa.

hoska, *v.* (að) rekka, vera nok.

hosnareim, *f.* hosereim. **hosnasterta**, *f.* hosebånd.

hossun, *interj.* (klagande) ai, eia; *h. mér*, aie meg!

hósta, *v.* (að) hosta.

hósta-brjóst, *n.* brjóst med hoste. **Harp**. **-kyn**, *n.* hoste-slag. **hósti**, *m.* hoste.

hóstr, *m.* = *óstr*.

hot, *pron.* = *hvat*.

hót, *n.* **I.** (eig. gisse? jfr. *nyn. hot*, *n.* gisse, gissing, Hall.) ein grand; i dat. sg. og pl. framf. komp.: *hóti meirr*, ein grand meir; ogso: *hóta mun skjótari*, litt skjotare; *hóts annan veg*, heilt annan veg. Framfor høgstegrad: *hóti helzt*, allermest, sers; heller godt.

hót, *n. pl.* **II.** hot, trugsla, trugsmaal.

hóta, *v.* (að) hota, truga = *hæta*; *hóta fram sínum húsbónda*, truga med husbonden, at han skal stýdja deim.

hótan, *f.* hoting, truging. **hótanar-orð**, *n.* trugande ord. **hótsamr**, *a.* hytten, som gjerne vil truga:

hotvetna, *pron.* = *hvatvetna*.

hou, *hov*, *interj.* aa; *hov*, *herra guð*, aa herre gud.

hoza, *v.* (*að*) upphøgja, *prisa*. **hozan**, *f.* upphøgging.

hrá-blautr, *a.* raablaut, blaut av *væta*.

hraða, *v.* (*að*) rada, driva hardt fram (*e-u*).

hrað-byri, *n.* radig, strjukande bær. **-byrja**, *a. i:* *sigla hraðbyrja*, sigla med strjukande bær. **-fara**, *a.* radfær, snar. **-feigr**, *a.* braa-feig. **-færr**, *a.* radfær, snøgg-gjengd, fljot; *hestir hraðfærr*. **-geði**, *n.* braa hug, braaskap.

hraðliga, *av.* radleg, snøgt, radt. **hrað-mæltr**, *a.* radmælt, snarmælt. **hraðr**, *a.* rad, snøgg.

hráfi, *n.* sjaa *hróf*.

hrain, *m.* ramn, korp. **hraina-flokk**, *m.* ramneflokk. **hrain-blár**, *a.* ramnsvart. **-hvalr**, *m.* eit slag kval. **-ligr**, *a.* som ein ramn. **-reyðr**, *f.* eit slag kval.

hrains-merki, *n.* hermerke gjort i ramns skapnad.

hrain-tinna, *f.* obsidian, svart agat (eig. ramn-tinna).

hrak, *n.* verdlaus ting. Ark. XIII, 371.

hrákaskírn, *f.* nauddaap (med raake istadenfor vatn).

hrak-bú, *n.* tomt, matlaust hus.

hrak-dýr, *n.* eit jaga dyr. **-ferð**, *f.* **-fgr**, *f.* rata-ferd, reis som det kjem skam av. **-hlaup**, *n.* hard-laup, tansprang.

hráki, *m.* raake, sputt.

hrakligr, *a.* laak, daaleg, skjemmeleg (*-liga*, *av.*).

hrak-magr, *a.* utmager.

hrakning, *f.* **hrakningr**, *m.* ill og skjemmeleg medferd, skamferd.

hrakyrði, *n.* hædeord, fule ord.

hráleikr, *m.* raaleik, raame, rake.

hrammdýr, *n.* klodyr, eig. ram-dyr (sjaa næste ord). **hrammr**, *m.* ram, framlabb med klør.

hrandlan, *f.* støyt, skubbing (= *hrindlan*).

hrang, *n.* brak, staak. Jfr. *rang* (Ross).

hrapa, *v.* (*að*) 1. rapa, sturta, falla. 2. rusa fram. 3. støypa, kasta ned (*e-m*). 4. skunda paa med eitk. (*e-u*). **hrapaðr**, *m.* skunding. **hrapalligr**, *a.* skundsam, snøgg; hastig (*-liga*, *av.* snøgt). **hrapan**, *f.* raping, fall.

hrapi, *m.* 1. sjaa *fjallhrapi*. 2. eld (poet.).

hrap-orðr, *a.* hastig og uvar i ordi.

hrár, *a.* 1. raa, raasken, blaut. 2. raa, ukoka.

hrá-skin, *n.* tilhelde, tilhygge.

hrata, *v.* (*að*) 1. raga; snaava. 2. stupa, falla i koll. Jfr. *rata*. **hratan**, *f.* fall.

hrati, *m.* rate, rat, skrap.

hratt, *av.* (av *hraðr*) 1. radt, snart, fort. 2. radt, heilt upp.

hrá-þefr, *m.* raatev, tev av raatt kjøt. **-viði**, *n.* koll. granne tre med mjuk ved; jfr. *nyu. raaved* og *raagrøn*.

hrauk-tjald, *n.* tjeld paa skap som ein rauk eller liten høystakk.

hraumi, *m.* kraum, sæling, stakar.

hraun, *n.* 1. steingrunn, steinrøys; jfr. *raun* i norske stadnamn hjaa Ross. 2. eit lag av storkna lava (paa Island).

hraun-búi, *m.* ein som bur i steinrøysar, jøtun (poet.). **-gata**, *f.* veg yver *hraun*. **-hvalr**, *m.* = *hraunbúi* (poet.). **hraunótt**, *a.* røysut, urdut.

hraustan, *av.* (eig. *akk. m.* av *hraustr*) modigt. **hraustleikr**, *m.* mod, manndom; jfr. *nyu. raustleik*, *gjævleik*. **hraustligr**, *a.* modig, mannsleg (*-liga*, *av.*). **hraustmenni**, *n.* modig mann. **hraustr**, *a.* modig; dugeleg, fær, raust. **hraustamligr**, *a.* rausleg, sjaaleg.

hrá-æti, *n.* raa, ukoka mat.

hræða, *f.* (for *hræða*) røra, uro.

hræðjar, *f. pl.* eista, pung (scrotum).

hræðr, *n.* red, avlelem (mannleg).

hræðulauss, *a.* roleg, fredleg (jfr. *hræðulauss*).

hrefni, *n.* remme, det fyrste bordet ovanfor botnbordi, femte bordet fraa kjølen.

hrefni-skqr, *f.* (og *remmiskor*) sudi mil-lom *hrefni* og bordet nedanfor.

hregg, *n.* storm. **hregg-skúr**, *f.* storm-él.

hregg-viðri, *n.* stormvør.

hreiðr, *n.* reir, fuglereir. **hreiðrast**, *v. r.* (*að*) gjera seg reir. **hreiðr-bollr**, *m.* „reir-báll“ d. e. egg.

hreiffi, *m.* 1. uvled, handled. 2. greip, love. 3. sveiv, sels-labb.

hreifingr, *m.* = *reifing*? Vápnf. 111s.

hreina, *v.* (*nd*) faa (svin) til aa rina ell. skrika.

hreinahold, *n.* reins-kjöt.
hrein-bjalbi, *m.* reins-mudd, pels av reinshud. **-dýri**, *n.* reinsdyr.
hreinferði, *n.* reinferd, reinleik. **hrein-ferðugr**, *a.* reinferdig, usulka.
hreingalkn, *n.* eig. „trollet for reinen“ o: ulven (jfr. *finngalkn*). Edda.
hreingetning, *f.* rein livnad, kynslegt fraahald. **hrein hjartaðr**, *a.* reindhjarta.
hreiniga, *m.* (i staden for *reini*) hest.
hreiniliga, *av.* reint, flekklaust (= *hreiniliga*).
hreinkalfaskinn, *n. pl.* skinn av rein-kalvar.
hrein-látr, *a.* reinsleg, reinferdig, sedug. **-leikr**, *m.* 1. reinleik. 2. kynslegt fraahald, reinlivnad. **-lífast**, *v.* (að) liva i reinlivnad. **-lífi**, *n.* rein livnad, cølibat. **-lífis-folk**, *n.* folk som liver i reinlivnad ell. cølibat, mest klosterfolk. **-lífiskona**, *f.* kvende som liver i reinlivnad ell. cølibat, mest nonna. **-lífis-maðr**, *m.* mann som liver i cølibat ell. reinlivnad, munk ell. eremit. **-lífnaðr**, *m.* = *hreinlífi*. **-lífr**, *a.* som liver i reinlivnad, rein-sedug, tugtig.
hreinliga, *av.* reint, reinsleg, usulka; *lífa hreinliga*, liva eit reint liv. **hreinligr**, *a.* rein (aa sjaa til), reinsleg. **hrein-lyndr**, *a.* som hev ein rein hug, hugrein. **-læti**, *n.* reinferd, sedugskap. **-mannligr**, *a.* mykje manneleg.
hreinn, *m.* rein.
hreinn, *a.* 1. rein, usulka. 2. rein, skir, ublanda. 3. rein, rydig. 4. rein, klaar, blank; klaar (um røysti). **hreinsa**, *v.* (að) reinsa, reinska, reinska burt ell. ut, tøma; i religiøs tydning: vigja. **hreinsa**, *f.* reinleik; *hreinsa hjartans*.
hreinsaðarvatn, *n.* = *hreinsanarvatn*.
hreinsan, *f.* reinsing, reinsking; reinsingi i daapen.
hreinsanar-eldr, *m.* skirselden. **-staðr**, *m.* reinskingstad, skirselden. **-vatn**, *n.* skirsle-vatn, daapsvatn.
hreins-fitjar, *f. pl.* (eig. skinnnet millom klauverne paa reinen) reins-fetling. **-horn**, *n.* reinshorn.
hreinskan, *f.* = *hreinsan*.
hrein-staka, *f.* reinshud,

hreistr, *n. koll.*, **hreistrar**, *f. pl.* reist, risp, flus (paa fisk). **hreistr-kambr**, *m.* lag ell. rad av reist. **hreistrigr**, *a.* reistlagd, reistut.

hrekja, *v.* (*hrakti*) 1. driva burt med skam og skade. 2. fara ille med, skamfara; spilla, øydeleggja; *hrekjast*, møða seg med. 3. skjella paa; *hrekja e-n* (ogso *hrekja e-n í orðum*).

hrekkr, *m.* (*pl. -ir*) meinraad, knip. **hrekkvísi**, *f.* meinvist huglag, fulskap, mein-hug, meinvis atferd. **hrekkviss**, *a.* meinvis, ful, lynsk.

hrella, *v.* (*ld*) skjepja; plaaga. **hrelling**, *f.* skjepling; plaaging.

hremma, *v.* (*md*) 1. gripa med ram ell. klo; jfr. nyn. *krema* (gripa) Set. 2. kremma, klemba, plaaga. **hremsa**, *f.* 1. ram, labb med klør. 2. pil (poet.). **hremsa**, *v.* (að) slaa klo i.

hreppa, *v.* (*pt*) faa tak i.

hreppa-dómr, *m.* domstol for ein *hreppr*. **-mál**, *n.* sak som skal fram i ein *hreppa-dómr*; *pl.* bolken i logboki (*Grágás*) um slike saker. **-mót**, *n.* skil, byte millom *hreppar*. **-skil**, *n.* greiðing av saker i ein *hreppr*. **-tal**, *n.* manntal for *hreppr*.

hrepp-fundr, *m.* møte av bønderne i ein *hreppr*.

hreppr, *m.* 1. tinglag paa minst 20 bønder, repp (minste landsinndeiling paa Island, serleg for fatigstellet). 2. repp, bygdelag (i Norig). **hrepps-fundarboð**, *n.* innstemning til *hrepps-fundr*. **-fundr**, *m.* = *hrepp-fundr*. **-maðr**, *m.* ein som bur i ein *hreppr*. **-nauðsynjar**, *f. pl.* det som trengst til repp-styringi.

hrepp-sókn, *f.* søksmaal i saker som vedkjem heile reppen. **-sóknarmaðr**, *m.* mann som er skyldig aa reisa søksmaal i saker som vedkjem reppen. **-stefna**, *f.* = *hrepp-fundr*. **-stjóri**, *m.* **-stjórnarmaðr**, *m.* repp-styrar, fyrestandar for ein *hreppr*. **-stjórn**, *f.* repp-styring. **-stjórnarþing**, *n.* ting til aa greida med repp-styringi. **hrepps-vist**, *f.* (rett til) upphelde i ein *hreppr*.

hrer, *n.* lik (= *hrør*).

hress, *a.* frisk, kry, som er i godlag. **hressa**, *v.* (*st*) 1. krya, gjera frisk; *hressast*, kryast, friskna. 2. setja i lag att, vela um (ogso *hressa upp*). 3. kveikja, uppmoda: *hress*

upp hjarta þitt. **hressleikr**, *m.* friskleik, ferleik. **hressliga**, *a.* manneleg, heilhuga.

hret, *n.* storm.

hreyfa, *v.* (*fð*) røyva, røra; *hreyfast*, *v.* røyva seg.

hreyrum (*hrörum*); *réttr* at *h.* sjaa *heyrum*.

hreysar, *f. pl.* røysar, steinrøysar. **hreysi**, *n.* 1. røys, steinrøys. 2. hola, gren; *skriða* í *hreysi*, smetta í greni, smetta seg burt.

hreysi-kattr, **-köttr**, *m.* røysekatt, urdkatt.

hreysiligr, *a.* røysut, som ei steinrøys.

hreystra, *v.* (*st*) gjera sterk ell. modig; *hreystra sik*, manna seg upp. **hreysti**, *f.* mod, manndom. **hreysti-bragð**, *n.* manndomsverk.

hreystilliga, *av.* modigt, manneleg. **hreystimaðr**, *m.* modig, manndomsam mann. **-mannligr**, *a.* modig, manndomsam (*-liga*, *av.*).

-orð, *n.* modigt, manndomsamt ord. **-raun**, *f.* røyning av mod, mannrøyne. **-verk**, *n.* manndomsverk.

hreyta, *v.* (*tt*) slengja ut, skvetta, strøya (*e-u*); *nyn.* *røyta* (Tel.); sjaa *hrjóta* II.

hreyti-speldi, *n.* snørekall, kisel (ei barnleika).

hríð, *f.* 1. rid, uvêrsrid; yverf. aalaup, aagang (í strid). 2. rid, flaga (av sott). 3. rid, stund; *lilla hríð*, ei liti rid; í *hríðinni*, í same stundi; í eitt; *þrýsvar* í *hríðinni*, tri gonger í eit standande; *hríðum*, ridom til, stundom; *um hríð* for ei stund sidan; í ei rid, eit bil. 4. bil, millomrom.

hríð-drepa, *a.* drepen av uvêr. **-fastr**, *a.* vêrfast. **-feldr**, *a.* stormfull, um skyer (poet.)

-mál, *n.* uvêrstid, vetter (poet.). **hríðóttr**, *a.* full av uvêrs-byor, uvêrsleg. **hríðviðri**, *n.* uvêr.

hrífa, *v. st.* 1. gripa etter, triva (*h.* til *e-s*), riva; *hrífa við* (um ankarkloi) faa tak (í botnen); deretter: *hrífr við*, det gjeng vel. 2. riva, klora.

hrífa, *f.* riva (til aa raka med).

hriflingabjörg, *f.* knapp utkoma, snaud livberging.

hriflingr, *m.* eit slag sko.

hrífr, *a.* riv, raust, flus (sjaa *rífr*).

hrífs, *n.* **hrífsan**, *f.* etc. sjaa *rífs*, *ríf-san* etc.

hríka, *v.* (*kt*) riksa, rikta, braka.

hríki, *m.* ein lang hekel, slaur.

hrím, *n.* 1. rim, hela. 2. sot (*rim*, Tel.).

hrím-aldi, *m.* oskeladd, kol-fut.

hrímandi Gísl. 213 for *hrynjandi*?

hrímaverk, *n.* fiendeverk.

hrím-drif, *f.* rimdriv, driv av rim. **-frosinn**, *a.* rimfrosen.

hrími, *m.* fiendskap, skade (= *kuldi*).

hrím-kaldr, *a.* rimkald, kald som rim.

hrímkalkr, *m.* eig. is-staup 3; glas-staup (av lat. calix crystallinus, Bugge). **hrímsteinn**, *m.* rimlagð, hela stein. **hrímpurs**, *m.* rimkald jötun.

hrímugligr, **hrímugr**, *a.* sotut.

hrína, *v. st.* I. rina, skrika.

hrína, *v. st.* II. rina, bita paa, verka paa, ganga ut yver (*á e-n*), um ubøner odl.

hrinda, *v. st.* I. rinda, skuva, støyta (*e-u*); *hrinda fram skipi*, setja skip ut (í sjøen); *hrinda upp hurð*, brjota upp ei dør; *hrinda á braut*, driva burt; *er hann fékk qndinni frá sér hrundit*, daa han fékk pusten att; *hrinda harmi*, kasta sorgi (jfr. *nyn.* *rinda vaasa*, lettna, pusta ut); *hrindast*, refl. skuva til kvarandre; *hrinda frá sér*, støyta, jaga fraa seg. 2. støyta í koll, d. e. gjera til inkjes; *hrinda máli*, gjera ei sak til inkjes.

hrindlan, *f.* skuving, støyting = *hrandlan*.

hringa, *v.* (*að*) ringa, setja ring paa.

hringa-brynja, *f.* ringbrynja.

hringar, *m. pl.* folk fraa *Hringaríki*.

hring-broti, *m.* „ringbrjotar“ (poet.) = konge, fyrste (som bryt gullringar til aa gjeva mennerne sine). **-drifi**, *m.* ring-gjearv (poet.) = konge, fyrste.

hringing, *f.* klokkeringjing. **hringingar-maðr**, *m.* ringjar, klokkar. **hringinga(r)tími**, *m.* ringjings-tid fyre helgi.

hringja, *v.* (*gd*) I. ringa, kringsetja. *hringja e-n* at *e-u*, leggja eik. um eink.

hringja, *v.* (*gd*) II. ringja med klokka; *hringja náttsoyg*, til *náttsoygs*, til *nóns*, til *helgar*; *hringja yfir*, ringja til endes.

hringja, *f.* 1. spenne, sylgja. 2. ringja, mjølkekolla.

hringju-brot, *n.* spenne-brot, sylgjebrot.

hring-koff, *m.* ringbrynja (poet.). **-leikr**, *m.* ring-leik, ring-dans. **-læginn**, *a.* ringlagð. Edda. **-ofinn**, *a.* ring-voven, samansett av ringar (um brynja).

hringr, *m.* 1. ring, krins; *i hring*, i ring, rundt; *með hringum*, rundt i kring 2. manngard (= *mannhringr*); *slá hring um e-n*. 3. smidd ring. 4. bug, bugt.

hring-serkr, *m.* -skyrta, *f.* ringbrynja (poet.). -**variðr**, *a.* klædd, sett med ringar. Edda.

hrinr, *m.* rining, skriking.

hrip, *n.* klývkorg, klývmeis. Jfr. nyn. *rip*, *n.* ryggmeis, korg til aa bera paa ryggen. Nfj. Gbr.

hrips, *n.* hripsing, *f.* sjaa *rifs*, *rifsing*.

hripsgrind, *f.* grind paa klývmeis.

hripuðr, *m.* namn paa elden, Edda.

hrís, *n.* 1. ris, kjørr. 2. ris, kvister.

hrísa, *f.* frille-dotter, ali i løynd; jfr.

hrísungr.

hrís-bítr, *m.* risbit, aarsgamall bukk (tilnamn). -**byrðr**, *f.* ris-byrd. -**fleki**, *m.* -**flekkr**, *m.* flake av greiner. -**hlass**, *n.* lass med risved.

hrísi, *m.* I. (som tilnamn) = *hrísungr*.

hrísi, *m.* II. = *hrís* (poet.).

hrís-kjarr, *n.* ris-kjørr, kjørr, krat.

hrísla, *f.* risla, buska.

hrísótt, *m.* risvaksen, kjørrut.

hrís-rif, *n.* risriving, ris-sanking.

hrís-runnr, *m.* ris-runn, lite ris-holt.

hrísta, *v. (st)* rísta, skaka (*e-t*). **hrísting**, *f.* risting, skaking.

hrístir, *m.* ristar (poet.); *hringa hrístir*, gjev mild mann.

hrísungr, *m.* frille-son, alen i løynd (med fribori kvinna), eig. „alen i riset, i skogen“; jfr. mn. *laufsvéinn* hjaa Fritznar. **hrísungs-erfið**, *f.* arv som ein *hrísungr* tek etter far sin.

hrjá, *v. (að)* dríva, reka, jaga, elta, styra.

hrjá, *f.* **hrján** (skrive *rján*) *f.* elting, plaaga, styr.

hrjóða, *v. st.* 1. rydja, mest um aa lossa ut eit skip; ogso *hrjóða skip*, i tydningi: fella, drepa mannskapet; refl. *hrauzk ór skikkju*, tok av seg kappa. 2. upers. *hrjóðr e-u*, eitk. ryn ut, strøymar, fer fram, kjem burt; *rauð upp ór honum miklu vatni*, det rann ut or honom mykje vatn; jfr. nyn. *rjoda*, dryjsja.

hrjóðr, *m.* I. øydar (poet.).

hrjóðr, *m.* II. (den femte) himmelen (poet.).

hrjóðrleika, *f.* soli (poet.).

hrjónn, *a.* rubben, ujamn (poet.).

hrjósa, *v. st.* rysja, skjelva; *hrjóss e-m hugr við*, ein rys, vert rædd ved; jfr. nyn. *rjosa*.

hrjóstr, *n.* mager grunn, skrinna.

hrjóstugr, *a.* mager, skinn.

hrjóta, *v. st.* I. rjota, grymja, snarka, gryla.

hrjóta, *v. st.* II. rjota, stekka, spretta; falla; *hrjóta í sundr*, spretta sunder; *sem dust hryti ór hreinbjalbanum*, som det gauv dust av —.

hrjáfr, *a.* 1. rubben, ujamn. 2. ruvut, skurvut.

hroða (skrive *roða*) *v. (að)*; *h. saman*, kasta, velta saman; jfr. nyn. *roda*, Ross.

hroðaligr, *a.* hroðavænligr, *a.* likleg til aa valda strid, kivsam.

hroðgás, *f.* røtflugl, røtgaas. *Anas bernicla*.

hroði, *m.* 1. krangl, ufred, kiv. 2. rask, skrap.

hroðigr (og *hroðugr*) *a.* eig. full av ros, fræg, byrg.

hroðinn, *a.* 1. perf. partic. av *hrjóða*. 2. i staden for *roðinn*, Edda; sjaa *roðinn*.

hroð-moggr, *m.* fræg, namngjeten son (poet.). **hroðr**, *m.* ros, frægd; lovkvæde, ærekvæde (poet.). **hroðr-barmr**, *m.* frægt, namngjete tre. Edda. -**fúss**, *a.* fus etter ros og æra. Edda. -**kvæði**, *n.* lovkvæde, ærekvæde. Edd. M. -**sonr**, *m.* = *hroðmoggr* (poet.).

hróf, *n.* 1. skur til aa byggja skip i. 2. baatskur.

hrófast, *v. (að)* skjepplast, koma i ugreida.

hrogn, *n.* rogn.

hrogn-kelsi, *n.* rognkjeksa, rognkall. *Cyclopterus lumpus*.

hroka, *v. (að)* roka, fylla til toppmaal.

hrokan, *f.* toppmæling, yverfylling. **hroki**, *m.* roke, toppmaal.

hrokkín-hárr, -**hærðr**, *a.* krullhærd.

hrokkinn, *a.* (eig. perf. partic. til *hrokkva*) krulla, rukkut. **hrokkínskinna**, *f.* eig. rukkut skinn; kvende med rukkut skinn (utnamn). **hrokkna**, *v. (að)* skrukkast.

hrokr, *m.* 1. = *hroki*. 2. krek, stakar.
hrókr, *m.* I. rók (Namd.), toppskarv.
 Pelecanus ater? (= isl. *hrauker*).

hrókr, *m.* II. taarnet i skakkspel. **hróksmát**, *n.* skakkmatt (ved taarnet).

hrolla, *v.* (*lǫ*)-rysja, skjelva (= *hrjósa*).

hrollr, *m.* rysja, grysjing, skjelving.

hróp, *n.* baktale; vanrop, uord (ill umtale).

hrópa, *v.* (*að*) 1. tala ille um, baktala. 2. ropa.
hróplauss, *a.* ikkje illgjeten, velgjeten. **hróplaust**, *av.* lastelastelaust. **hrópstunga**, *f.* baktalar.

hropti, *m.* liten fjord ell. vik?

hroptr, *m.* namn paa Odin (poet.).

hrópyrði, *n.* baktale, vanrop.

hrósa, *v.* (*að*) 1. rosa, skrøyta, skreppa av (*e-u*). 2. vera rosande. **hrósan**, *f.* rosing, skrepp. **hrósari**, *m.* skrøytar.

hross, *n.* 1. øyk, hestkrøter. 2. horsa, ryssa, merr. **hrossa-bein**, *n.* hestebein. -fé, *n.* hestkrøter. Ann. 343. -fulga, *f.* burtsetjing av hest paa för. -fætr, *f. pl.* hesteføter. -gaukr, *m.* rossegauk, humregauk. Scolopax gallinago. -geymsla, *f.* hestegjætsla, hesterøkt. -gjǫf, *f.* gaava av hest, hest til gaava. -hús, *n.* stall, hestestall. -hqfn, *f.* hestehamn, hamnegang for hestar. -kiping, *f.* strid um hestar. -kjǫt, *n.* hestekjöt. -kyn, *n.* hesteætt; *h. er at e-m*, ein er av hesteætt. -maðr, *m.* hestkar; hestsvein. -rás, *f.* det at hest renn etter mann. -reið, *f.* ulogleg riding paa annan manns hest. -slátr, *m.* hesteslagt, hestekjöt. -stóð, *f.* hesteflokk (flokk av merrar med ein stodhest). -stuldr, *m.* hestestuld, hestesteling. -sveinn, *m.* hestegjætar, hestsvein. -taka, *f.* hestetaking, hestestuld. -þjófr, *m.* hestetjuv. -vqndr, *m.* hestepisk.

hross-bak, *n.* hestebak, hesterygg. -búkr, *m.* hestebuk. -eigandi, *m.* hesteigar. -fellisvetr, *m.* vetter med mykje daude paa hestar. -fjǫldi, *m.* mengd av hestar. -fóðr, *n.* hesteför. -gersimi, *f.* framifraa, grepa hest. -hali, *m.* hesthale. -hauss, *m.* hestehaus, hesteskalle. -hófr, *m.* hestehov. -hús, *n.* stall, hestestall. -hvalr, *m.* eit slag kval. -hqfuð, *n.* hestehovud. -íss, *m.* is som kann bera hest. -klyf, *f.* hesteklyv. -lífr, *f.* hestelivr. -nautn, *f.* -neyzla, *f.* njoting, bruk av (annan manns) hest. -reið, *f.* ulogleg riding av

(annan manns) hest. -rófa, *f.* hesterova. -sfíða, *f.* hestesida. -spell, *n.* skade som vert gjord (annan manns) hest. -tagl, *n.* hestetagl. -verð, *n.* hesteverde, verde av ein hest. -æta, *f.* ein som et hestekjöt.

hrosti, *m.* roste, meiska malt.

hrót, *n.* rot, tak (poet.); *hreggs hrót*, storm-taket, d. e. skyi.

hrotna, *v.* (*að*) spretta i sunder (sjaa *hrjóta* II).

hrottameiðr, *m.* „sverd-tre“ d. e. hermann. Edda.

hrotti, *m.* namn paa eit sverd (poet.); svivyrdsleg: lang slamp.

hrúðning, *f.* rydjing (= *ruðning*).

hrúðr, *m.* rúr, skurv. **hrúðr-karl**, *m.* berggrur, eit slag skjel. Cirripedia sessilia.

hrufa, *f.* ruva, skurv, skorpa.

hrufla, *v.* (*að*) rubba, skrubba; jfr. *ruwla*, gjera ujamn, riva upp, Set. Tel.

hrúga, *f.* ruga, dunge. **hrúgald**, *n.* eit kvart som ruvar, skrøyver, synest stort.

hrukka, *f.* rukka.

hruma, *v.* (*að*) veikja, gjera veik; refl. *hrumast*, verta styrd (av elda). **hrumlig**, *a.* styrd, laak; *hrumlig ganga*. **hrumr** (og *hrummr*) *a.* romen, veik (helst i føterne), styrd, skropeleg, uför (t. d. av elda); *hrumr af elli*; (-liga, av.).

Hrund, *f.* I. 1. namn paa ei valkyrja 2. kvinna (poet.).

Hrund, *f.* II. Rundøy (paa Sunnmøre).

hrundning, *f.* skuving, støyting (sjaa *hrinda*).

hrunki, *m.* rugg, stor kar; jfr. *nyn. runk*, Ross.

hrunsær, *m.* brotsjø, skavl (poet.).

hrútlamb, *n.* vèrlamb.

hrútmánaðr, *m.* namn paa den 3dje vetter-maanaden (fraa midten av desember til midten av januar).

hrútr, *m.* 1. ugjelka vèr, bekre, saudbukk. 2. stjernemerket vèren.

hrúts-fall, *n.* slagta vèrskrott. -gæra, *f.* vèrskinn med ulli paa. -horn, *n.* vèrhorn. -hqfuð, *n.* vèrhovud. -hqfuðshogg, *n.* slag med eit vèrhovud. -mark, -merki, *n.* stjernemerket vèren. -nef, *n.* toppen, fremste luten av stjernemerket vèren.

hryða, *f.* sputt-kjerald.

hryðja, *v.* (*hruddi*) rydja; sjaa *ryðja*.

hryfi, *f.* og *n.* skurv.

hrygð, *f.* 1. sorgmod. 2. eitk. som verkar sorgmod, sutmaal; jfr. nyn. *rygd*, rædsla. **hrygðar-bragð**, *n.* sorgfull bragd, sorgfull svip. **-búnaðr**, *m.* **-búningr**, *m.* syrgjebunad, syrgjeklædnad. **-dagr**, *m.* sorg-dag. **-efni**, *n.* det som verkar sorg, sutmaal. **-fullr**, *a.* sorgfull. **-grátr**, *m.* graat utav sorg (*Vigf.*). **-herbergi**, *n.* syrgjehus. **-klæðnaðr**, *n.* syrgjeklædnad. **-lindi**, *m.* syrgjebelte, eit belte til merke paa sorg. **-mál**, *n.* ei syrgjeleg sak. **-mark**, *n.* merke paa sorg. **hrygðarsamligr**, *a.* grøteleg, syrgjeleg. **hrygðar-svipr**, *m.* sorgfull svip, sorgfull bragd. **-songr**, *m.* syrgjesong. **-yfirbragð**, *n.* = *hrygðarbragð*.

hrygðr, *f.* = *hrygð*.

hrygg-afl, *n.* ryggstyrke. **-bjúgr**, *a.* ryggbøygð, krokryggja. **-brotinn**, *a.* ryggbroten, krokut i ryggen.

hryggiligr, *a.* syrgjeleg (*-liga*, *av.*).

hryggja (og *hryggva*) *v.* (*gð*) 1. gjera sorgall, grøta; jfr. nyn. *ryggja*, grysja, Sud-Vestl.; refl. *hryggjast*, verta sorgall. 2. faa til aa sjaa sorgfull ut: *hryggva andlit*.

hrygg-knyttir, *a.* krylryggja.

hryggleikr, *m.* sorg, sorgmod. **hryggleikshús**, *n.* syrgjehus. **-klæði**, *n.* syrgjeklæde. **hryggiligr**, *a.* syrgjeleg.

hrygglund, *f.* rygglund, rygg-kjot.

hryggr, *m.* (*gen. hryggjar*) 1. rygg. 2. rygg, bergrygg. 3. rygg, ryggsida (paa brev odl.). 4. brett (paa ty som vert ihoplagt).

hryggr, *a.* sorgall, sorgfull.

hryggspenna, *v.* (*nt*) spenna ell. taka um ryggen. **hryggsterkr**, *a.* ryggsterk.

hryggva, *v.* **hryggviligr**, *a.* = *hryggja*, *hryggiligr*.

hryggving, *f.* = *hrygð*.

hrygja, *v.* (*gð*) rygja, dunga.

hrygna, *f.* rygna, rognfisk.

hrymast, *v. r.* (*md*) verta veik, veikna (*jfr. hruma*); *hrymdr*, veik av alder. **hrymjast**, *v. r.* = *hrymast*.

hrynhenda, *f.* eit slag versemaal (*dróttkvæðr háttr*, der kvar rad hev 8 stavingar). **hrynhendr**, *a.*; *hrynhendr háttr* = *hrynhenda*.

hrynja, *v.* (*hrundi*) 1. rynja, falla ned. 2. falla i (um dør). 3. vella ut, velta fram (um vatn; um sjø som bryt paa eitk.). 4. falla ned um feterne (um klæde ein tek paa seg). **hrynjandi**, *a.* (*præs. partic. av hrynja*) i *hrynjandi háttr* = *hrynhenda*. **hrynjandi**, *f.* = *hrynhenda*.

hryssa, *f.* ryssa, merr.

hrytr, *m.* rjoting, snorking.

hræ, *n.* (*dat. sing. hrævi* og *hræi*; *gen. pl. hræva*) ræ, ræsla, draud skrott, lik; rak ell. brot (av ymse ting).

hræða, *v.* (*dd*) 1. rædda (ræda), skræma; *hræðast*, *v. r.* ræddast (*e-t* ell. *við e-t*, *fyrir e-m*). 2. ræddast, fæla for (*e-t*).

hræða, *f.* band som Fenrisulven var bunden med.

hræddr, *a.* (*eig. perf. partic. av hræða*) rædd, fælen. **hræddr**, *m.* rædsla. **hræðiligr**, *a.* skræmeleg, fælsleg; *þat er hræðiligt*, at — ein maa ottast for, at (*-liga*, *av. ogso*: rædd). **hræðing**, *f.* rædsla, ræddhug. **hræðinn**, *a.* ræddsam, ræddvoren, fælen.

hræ-dreyrugr, *a.* sulka med blod av *hræ*. Edda. **-dýr**, *n.* **-dýri**, *n.* rædyr, klodyr.

hræfa, *v.* (*fð*) tola, lita med, finna seg i (*um e-t*).

hræfa-sjaa *hræva*-.

hræ-fugl, *n.* ræfugl, fugl som et ræ. **-gammr**, *m.* likfugl, ramn (*poet.*). **-gífr**, *n.* troll som et lik og rak, d. e. rædyr. Edda.

hrækjng, *f.* rækjng, sputting.

hrækja, *v.* (*kt*) rækja, sputta (*jfr. hráki*).

hræ-kló, *f.* klo paa ræfugl, ræ-klo.

hrækvikendi, *n.* ræ-dyr, klodyr.

hræla, *v.* (*að*) med *hræll* draga veftraaden inn i varpet paa veven.

hræ-ljómi, *m.* **-ljós**, *n.* naaljos, feigdeljos.

hræll, *m.* kvass pinne, bruka i staden for skutel i dei gamle uppstadgogner; *jfr. nyn. ræl*, liten pinne, Set. Tel.

hræ-log, *n.* = *hræljómi*. **-lund**, *f.* lund, ryggkjot av *hræ*. Edda.

hræ-svelgr, *m.* namn paa ein jøtun, Edda; ørn (*poet.*).

hræva-daunn, *m.* **-þeifr**, *m.* rætev, illtev av *hræ*, naalukt.

hræzla, *f.* rædsla, fæla. **hræzlu-flótti**, *m.* rædsle-flugt, rædd fugt. **-fullr**, *a.* full av

rædsla, forskræmd. **-gœði**, *n.* ræddhug. **-hogg**, *n.* hogg ell. slag som set rædsla i ein. **-tíð**, *f.* rædsle-tid. **-þokki**, *m.* merke paa rædsla, ræddhug. **-uggr**, *m.* otte, rædsle-ugg.

hrœðast, *v. r.* = *hrœrast*.

hrœkkla, *v.* (*að*) rakla, rugga i veg.

hrœkkva, *v. st.* 1. rukkast, krulla seg; skrokna. 2. vika undan; gjeva seg; *h. við e-t*, draga seg undan fraa eitk., gjeva upp eitk. 3. rekka, vera nok, Æf.

hrœkkva, *v.* (*kkt*) 1. kreppa, slaa med eitk. (*e-u*) so det bøygjer seg; *hrœkkvast*, lykkja seg, bugta seg. 2. reka, driva burt (*e-n*); *hrœkkvast*, draga seg undan.

hrœkkviss, *a.* slag, meinvis. Jfr. *hrœkkviss*.

hrœr, *n.* ræ, lik (= *hræ*).

hrœrast, *v. r.* (*rð*) og *hrœrna*, *v.* (*að*) falla av, visna, fornast. **hrœriligr**, *a.* skral.

hrœrum, *dat. pl.* sjaa *hreyrum*.

hrœða, *f.* **hrœði**, *f.* rœra, uro.

hrœðulauss, *a.* roleg, fredsam.

hrœpa, *v.* (*pt*) = *hrôpa*.

hrœra, *v.* (*rð*) 1. rœra; *h. saman*, rœra ihop; *hrœrast*, rœra seg. 2. flytja burt eitk.; *hrœrast*, flytja seg, fara. 3. rœra (hjarta odl.); *hrœra til reiði*, gjera vleid. 4. fœra fram (ei sak), hava fram (i talen); reisa, vekkja; *hrœrast*, *v. r.* koma upp; *ór þessum hlutum hrœrist heipt*, kjem det fiendskap. 5. rœra, koma burt i, koma ved, ogso *hrœra við e-t*; *eiga (hafa) e-t at hrœra*, hava noko aa gjera med eitk.

hrœrar, *m. pl.* rœyr (dsk. lyske).

hrœriligr, *a.* rœrleg, flytjande. **hrœring**, *f.* rœrsla, uro; tildriv, hug til. **hrœrsla**, *f.* rœrsla.

hrœsinn, *a.* skrœyten; jfr. nyn. *rösen*, sjaaleg, staut. **hrœsni**, *f.* skrepp, skrœyting, sjølvros. **hrœsniligr**, *a.* skrœytande, høven. **hrœsnilqstr**, *m.* skrœyting, skrepping. **hrœsnimark**, *n.* merke paa gjeljing.

hrœng, *f?* sterk ljod, larm. Jfr. *hrang*.

hrœngl, *n.* staak, rœra, styr; jfr. nyn. *rangl*, *skrangl*, Trønd.

hrœnn, *f.* (*nom. pl. hrannir*) 1. bylgja (poet.). 2. haug; *drepa niðr hrœnnum*, drepa i haugevis.

hú, *interj.* (spyrjande) haa?

húð, *f.* hud, skinn; *lata húðina*, verta hudflengd, verta hydd; *kaupa, leysa húð sína*, kaupa seg fri fraa hudflengjing, hyding. **húðafang**, *n.* det som trengst ell. gjeng med av huder. **húðar-laun**, *f.* løysepengar fraa hyding. **húðar-þvengr**, *m.* skinnreim. **húða-þurkan**, *f.* hud-turking, skinn-turk. **húðíat**, *n.* skinn-sekk bruka paa ferder til aa fœra eitk. med seg i og til aa sova i; ogso: seng. Jfr. nyn. *hudfatrom*, Nordl. **húðfats-félagi**, *m.* ein som hev *húðfat* i lag med ein annan, sengnøyte.

húð-keipr, *m.* skinnbaat, baat av skinn. **-lát**, *n.* hudflengjing (jfr. *lata húðina*). **-skór**, *m.* hudsko, sko av lode skinn. **-strjúka**, *v. st.* hudstrjúka, hudflengja, hyda til blods. **-stroka**, *f.* hudflengjing (jfr. Tel. *hudstroka*, dengsla). **-strýkja**, *v.* (*kt*) = *húðstrjúka*. **-þak**, *n.* tekkja av huder. **-þekja**, *v.* (*þakti*) tekkja, skyla med huder.

húfa, *f.* 1. huva. 2. kvelv, kvelving (yver kyrkje-skipet); himmel (baldakin) yver altaret.

húfir, *m.* skipssida, skipsbogen (jfr. nyn. *huv*, *m.* botnfjølur i baat).

húfu-viðr, *m.* trevirke til aa gjera *húfa* 2 av.

huga, *v.* (*að*) tenkja; tenkja ut; jfr. nyn. *huga*, tenkja (sjeldan); *huga e-m e-t*, etla ein eitk.; *huga at e-u*, aathuga, gjeva gaum paa, tenkja etter; *huga fyrir e-u*, syta fyre; *huga um e-t*, bry seg um; *e-m er mest hugat um e-t*, eitk. ligg ein mest paa hjarta, vardar ein mest.

hugaðlát, *a.* venleg, godlaaten, *huga-lynd* (*-liga*, *av.*).

hugaðliga, *av.* = *hugaðlátliga*.

hugaðr, *a.* 1. hugsterk, modig. 2. *m.* av. *huga*; *hugaðr e-m litt*, illviljug imot; *hugaðr e-m vel*, velviljug, godhuga imot.

hugaðsamr, *a.* umhugsam, spak (*-liga*, *av.*).

huga-fullr, *a.* tankefull, sutfull. **-góðr**, *a.* godhjarta, hugsaar. **hugall**, *a.* hyggjen, tenksam (*hugalt*, *av.* med aathug). **hugan**, *f.* aathug, umsut; *hafa hugan fyrir e-u*.

hugar-angr, *n.* hjartesorg. **-bót**, *f.* hugning, trøyst. **-dómr**, *m.* eig. dom i hugen, meining, umdøming. **-ekki**, *m.* hugsott, sorg. **-far**, *n.* huglag, huglynde. **-fýst**, *f.*

hjärtans lyst. **-góðr**, *a.* godhjáarta. **-harmr**, *m.* hjartesorð, hugsott. **-herði**, *f.* hardlynde, hardleik i hugen. **-hræring**, *f.* uro i hugen, hugrørsla. **-hvarf**, *n.* hugskifte, hugvending. **-hvíld**, *f.* hjartero, hugro. **-kostamaðr**, *m.* gaaverik mann. **-kostr**, *m.* aandelege gaavor, givnad. **-kraptr**, *m.* aandeleg kraft, hugstyrke. **-látliga**, *av.* tydsleg, venleg. **-ljós**, *n.* eig. ljóset aat sjæli ell. i hugen; ljós hug. **-lund**, *f.* huglynde, tenkjemaate. **-mót**, *n.* huglag. Bósa s. 495. **-ótti**, *m.* otte, hugverk. **-reikan**, *f.* hugraad, ustøða i hugen. **-ruglan**, *f.* **-ruplan**, *f.* (eig. skjæpling i hugen) orsla, raadlöysa. **-skip**, *n.* „hug-skip“, poet. for hjarta. **-sorg**, *f.* hjartesorð, hugsott. **-speki**, *f.* visdom. **-sturlan**, *f.* ørsla, vitlöysa. **-styrkr**, *m.* hugstyrke, aandskraft. **-styrkt**, *f.* hugstyrking. **-umskipti**, *n.* hugskifte. **-vátað**, *n.* hugkvida, hugverk. **-æði**, *f.* rasmod. **-æsingr**, *m.* øsing i hugen, egse.

hug-ást, *f.* hugvarm kjærleik. **-ástliga**, *av.* hjarteleg. **-blauðr**, *a.* hugveik, blaudhuga, modlaus. **-bleyðast**, *v.* (*dd*) missa modet, vanmodast. **-bleyði**, *f.* modlöysa. **-blíðr**, *a.* blidhuga, blidvær. **-boð**, *n.* hugbod, fyresviv, tanke. **-boðinn**, *a.* (jfr. *býðst e-m í hug*) komen i tanke; *hafa e-t hugboðit*, hava eitk. i tanke. **-borð**, *n.* mod, djervskap; jfr. nyn. *hugburd*, framferd, tiltak. **-borg**, *f.* brjost (poet). **-bót**, *f.* hugning. **-brigðr**, *a.* brigdeleg i hugen, lunefengen.

hugða, *f.* hug, tanke for (*til e-s*); *mæla af hugðu*, tala fraa hjarta; *leggja hugðu til e-s*, hava tanke for, hugleggja.

hugðar-erendi, *n.* = *hugðarmál*. **-maðr**, *m.* nær ven, hjarteven. **-mál**, *n.* hugmaal, sak som ein hev huglagt.

hug-deila, *v.* (*ld*) eig. deila hugen; taka burt modet. **-diría**, *v.* (*fð*) eggja, moda upp. **-diríð**, *f.* mod, djervskap. **-djarífr**, *a.* modig, djerv.

hugðumaðr, *m.* nær ven. **hug-dyggr**, *a.* hugsterk, heilhugá. **-fastliga**, *av.* hugfast, trutt. **-fastr**, *a.* hugfast, stød; hugfest; *hugføst ást*; *honon var hugfast at fá steininn*, han var fullt raadd paa. **-fátt**, *a. n. e-m verðr hugfátt*, ein misser modet. **-feldr**, **-fellr**, *a.* hugsam, hugall. **-fiesta**, *v.* (*st*) 1. hugfesta, festa i minnet. 2. raada seg

til eitk., setja seg fast fyre aa —. **-fullr**, *a.* modig, heilhuga.

hugga, *v.* (*að*) hugga, trøysta (*e-n*); lindra, letta (kaari aat eink.); *huggast*, *v. r.* huggast, lata seg trøysta ell. roa. **huggan**, *f.* hugge, lindring, trøyst.

hugganar-bréf, *n.* trøystebrev. **-lauss**, *a.* hugge-lauss, hjelpelauss. **-leysi**, *f.* huggeløysa, hjelpeløysa. **-orð**, *n.* trøyste-ord. **-ráð**, *n.* trøyste-raad. **-ræða**, *f.* trøyste-tale. **-sýn**, *f.* trøystelegt syn (Vigf.). **-ván**, *f.* von til trøyst.

huggandi, *m.* (præs. partic. av *hugga*), **huggari**, *m.* huggar, trøystar, hjelpar.

hug-góðr, *a.* godhjáarta, godlyndt; hugheil. **-gæfr**, *a.* uppkveikt, fegen. **-gæði**, *n.* godhug, godvilje. **-gæðisfullr**, *a.* godhuga, velviljug. **-hress**, *a.* eig. hugfrisk; hugheil. **-hrestsi**, *f.* hugstyrke, otteløysa. **-hvarf**, *n.* **-hverfi**, *n.* hugskifte; *telja e-m hughvarf*, hugvenda ein, faa ein paa andre tankar. **-hægr**, *a.* lett i hugen, lettiva; *e-m er hughægt*, ein er lett i hugen, lett um hjarta.

hugi, *m.* hug, tanke; jfr. nyn. *huge* = hug (Ross); *illr hugi*, illvilje, fiendskap; jfr. nyn. *illhug* (Aasen); *hafa e-t í huga*, hava i tanke; *leiða e-t huga*, *hugum*, gjeva gaum paa, tenkja paa.

hug-kvæmi, *f.* aathug, ettertanke, gaum. **-kvæmligr**, *a.* som kann koma ein i hugen, hugsam. **-kvæmr**, *a.* 1. som ein kjem i hug, hugsande, minneleg. 2. hugsen, tenksam, gaaig (*-liða*, *av.* umtenkt, tenksamt). **-kæmiligr**, *a.* som kann koma ein i hugen, hugsam. **-kæmligr**, *a.* umtenkt, tenksam. **-kæmr**, *a.* 1. = *hugkvæmr* 1. Fm. VI 263s. 2. = *hugkvæmr* 2. **-lauss**, *a.* huglauss, modlaus. **-leggja**, *v.* (*lagði*) hugleggja, bry seg um. **-leiða**, *v.* (*dd*) 1. ansa etter, gjeva gaum paa (*e-t* og *um e-t*). 2. tenkja paa, tenkja etter (*e-t*, *at e-u*); *h. með sér*, tenkja með seg sjølv. 3. tenkja seg. **-leiðing**, *f.* 1. tenkning. 2. ettertanke. 3. tanke; fyresyning; *ráða hugleiðing sinni um e-t*, hava sin eigen tanke um.

hugleikinn, *a.* som leikar i hugen; *mér er eigi hugleikit konur at eiga*, det hev ikkje skote meg i hugen aa, eg hev ikkje tenkt aa —; *seið hon hugleikinn* (akk. sing. *m.*

bruka som av.) ho seida med hug. **-léttir**, *m.* lette i hugen, oppkveikjing, hugge. **-léttir**, *a.* lett i hugen. **-leysa**, *f.* (og **-leysi**, *f.* og *n.*) hugløysa, modløysa. **-leysast**, *v. st.* verta huglaus, vanmodast. **-lífill**, *a.* vanmoda, modlaus. **-ljúfi**, *m.* kjær ven. **-maðr**, *m.* modig mann. **-mannliga**, *av.* modigt.

hugna, *v.* (*að*) huga, vera ein tillags (*e-m*); ogso **hugnast**, *upers.*; *mér hugnar illa víð e-n*, eg likar han ikkje. Jfr. nyn. *hugna* (hava hug til).

hug-næmt, *a. n.*; *er e-m hugnæmt*, ein kjem i hug. **-prúðr**, *a.* gjævlyndt, hugstor. **-prýði**, *f.* gjævlynde; mod.

hugr, *m.* (*-ar*; *-ir*) **1.** hug, sjæl, tanke, lyst; *i hug eða verki*, i tanke eller gjerning; *bjðr mér e-t í hug*, det kjem meg i hugen (ogso: *hugr bjðr mér e-t um*); *fella hug sinn til e-s*, hugleggja eitk.; *gera sér e-t í hug*, gjera seg ein tanke um eitk.; *koma, vera e-m í hug*, koma, vera i hugen ell. tanken aat ein; *koma hug sínum á e-t*, koma i hug eitk.; *leggja hug á e-t*, gjeva gaum paa, leggja vinn paa, hugleggja; *leiða e-t hugum*, sjaa *leiða*; *e-m leikr hugr á e-u*, ein byrjar tenkja paa, fær hug paa (jfr. nyn. *han leikar hug paa eitk.* Tel.); *mæla um hug sér*, segja det ein ikkje meiner; *orka tveggja huga um e-t*, tenkja ulikt um eitk.; *orkast hugar á e-t*, etla seg til eitk.; *renna hug til e-s*, venda sin hug til eitk.; *snúa hug sínum eptir (at, frá) e-u*, venda sin hug til ell. fraa eitk.; *e-m er hugr á e-u*, ein hev hug paa. **2.** hug, mod; *herða huginn*, taka mod; *treysta hug sínum*, lita paa modet. **3.** hug, fyreferd (eig. sjæli).

hug-rakkr, *a.* hugsterk, modig. **-raun**, *f.* det aa røyna ell. prøva hugen aat eink.; prov paa mod. **-rekki**, *f.* hugstyrke, mod. **-renna**, *v.* (*nd*) tenkja paa. **-renning**, *f.* hugskot, tanke. **-reynandi**, *m.* „hug-røynar“ d. e. ven (poet.).

hugró, *f.* I. ro i hugen, hugro, hjartefred.

hugró, *f.* II. hjalt (parerplata) paa sverd (for *hogg-ró?*).

hug-rúnar, *f. pl.* runer som gjer ein klokare, visdomsruner. Edda.

hugsa, *v.* (*að*) **1.** hugsa, gaa. **2.** tenkja. **3.** tenkja etter eitk. **4.** tenkja paa (aa gjera

eitk.), hugsa, at —. **5.** tenkja aa gjeva, etla (*e-m e-t*). Med præp. *af*: *hugsa af e-u*, tenkja paa eitk. *eptir*: *hugsa eptir*, tenkja etter. *fyrir*: *hugsa fyrir (sér)*, tenkja med seg sjølv, umraada seg um eitk. *til*: *hugsa til e-s*, venda tanken sin til. *um*: *hugsa um e-t*, tenkja paa. Refl. *e-m hugsast svá til at*, ein kjem til aa tenkja paa at.

hugsan, *f.* hugs, tenkjing; tanke; *bera hugsan fyrir e-u*, tenkja etter eitk. **hugsanar-auga**, *n.* auga til tanken ell. sjæli. **-gráði**, *m.* tanke-stig; *leyfði sínu hjarta svá háfan hugsanar-gráða*, let hjarta sitt tenkja so høgt. **-mýkt**, *f.* audmykt i tanke, audmjuk tenkjemaate. **-stund**, *f.* **-tími**, *m.* tid til aa umraada seg, umraad.

hugsi, *a.* fortenkt, tankefull; *hugsi um e-t*, uppteken med aa tenkja paa.

hug-sjúkr, *a.* hugsjuk, sorgfull. **-skot**, *n.* hugskot, tanke; hug. **-skotsauga**, *n.* = *hugsanarauga*. **-skotshæð**, *f.* tinden ell. toppen av tanken. **-skotsjórð**, *f.* (eig. tanke-jordi) hjarte-jordi. **-sótt**, *f.* hugsott, sut. **-spakligr**, *a.* klyftig, fyretenkt. **-spekt**, *f.* klokskap, fyretanke. **-spæi**, *f.* spaadom (Vigf.). **-steinn**, *m.* „hug-stein“, poet. for hjarta. **-sterkr**, *a.* hugsterk, modig. **-stiginn**, *a.* hugheil, frihuga. **-stolinn**, *a.* vitlaus, som er fraa vitet (jfr. nyn. *hugstolen*, modfallen). **-stórr**, *a.* hugstor, gjævlyndt; modig. **-strangr**, *a.* streng, hard (poet.). **-styrki**, *f.* **-styrkr**, *f.* hugstyrke, mod, djervskap. **-stæðr**, *a.* **1.** som stødt er i hugen aat eink., minnesam. **2.** ulidande, motburdsam; *e-m er hugstætt til e-s*, ein mislikar eink. **-sutt**, *f.* = *hugsótt*. Str. 42³⁵. **-svinnr**, *a.* klok (poet.). **-sýki**, *f.* hugsykja, sorg. **-sýkja**, *v.* (*kt*) gjera hugsjuk ell. sorgfull. **-tregi**, *m.* hjartesorg. **-trúr**, *a.* truen, trufast. **-þekkliga**, *av.* med hugnad, godvilje. **-þekkr**, *a.* tekk, tekkjeleg, umtykt. **-þokkaðr**, *a.* med av. *vel þokkaðr (e-m)*, vel huga mot ein. **-þokki**, *m.* hug, tanke, tokk. **-þungr**, *a.* hugtung, tunglyndt.

hugum-sterkr, **-stórr**, **-strangr** odl. (poet.) = *hugsterkr* osfr.

hug-veikr, *a.* veik, veikhuga. **-vit**, *n.* vit; hug, tanke, huglynde. **-vitr**, *a.* klyftig, vitug. **-væri**, *f.* = *hógværi*. **-værr**, *a.* = *hógværr*.

húka, *v.* (*kt*) huka, sitja paa huk.
hulda, *f.* eitk. som dekkjer ell. skyler (t. d. duk, klæde, ysma i lufti), skjol, dekkje, yverlegg. **huldar-hottr**, *m.* hulderhatt, hatt som gjer usynleg. **-saga**, *f.* saga um ei trollkona; jfr. nyn. *hulder*. **huldu-maðr**, *m.* haugtuss.
hulfr, *m.* beinved. *Aquifolium*.
huliðr, *a.* (perf. part. av *hylja*) huld, duld.
hulíðshjalmr (og *hulíns-*) *m.* hjelm ell. anna som gjer usynleg, dverghatt (jfr. *huldar-hottr*).
hulkvir, *m.* (= *holkvir*) hest (poet.).
hulning, *f.* 1. hyljing, dyljing, skyling.
 2. eitk. som skyler, skjol, dekkje. **hulningr**, *m.* skjol, dekkje.
húm, *n.* 1. halvmyrker (baade um skuming og lysing); jfr. nyn. *hüm*, myrk luft.
 2. (poet.) hav; *svalt hüm*, kald sjö. **húma**, *v.* (*að*) hýma, skýma, skumast.
humar-kló, *f.* hummarklo. **humarr**, *m.* hummar.
humli, *m.* (og *humla*, *f.*) humle. *Humulus*.
humótt, *f.* = *hámót*.
húmr, *a.* skum, halvmyrk.
hun, *pron.* sjaa *hon*.
húna-herr, *m.* hune-her. **-kappi**, *m.* hunekjempa. **-land**, *n.* Hunelandet, landet aat Hunarne.
hunang, *n.* honning (huning). **hunang-bakaðr**, *a.* baka med (tilsett) honning.
-fljótandi, *a.* som flyt med honning. **hunang-ligr**, *a.* honningsøt (*-liga*, *av.*). **hunangs-bytta**, *f.* bytta med honning. **-dogg**, *f.* **-fall**, *n.* honning-dogg. **-fljótandi**, *a.* = *hunang-fljótandi*. **-flygi**, *n.* koll. bior. **-ilmr**, *m.* honningsøt ange. **-lifir**, *f.* det tjukke i honningen (jfr. blodlivr). **-lækr**, *m.* bekk av honning. **-seimr**, *m.* vaks-skíva med honning.
hunang-sætr, *a.* honningsøt.
húnar, *m. pl.* (og *húnir*, *hýnir*) folket i Huneland.
húnavatnsping, *n.* tinglag i nordfjordingen paa Island.
hún-bogi, *m.* eit slag boge.
hún-bora, *f.* honbora, hol i master-toppen, som dragreipet gjeng igjenom.
hund- i sms. ovleg, svært mykje; jfr. nyn. *hund-* i sms. med same tyding, t. d. hundgamall, hundrik off.

hunda-gauð, *f.* Str. 1722 og **-gey**, *f.* hundegauð, gøyning. **-gnoll**, *f.* hundegnell. **-hljóð**, *n. pl.* hundehøyrsla; *komast burt ór hunda-hljóðum*, koma so langt undan, at hundarne ikkje høyrer ein. Ark. X. 395. **-skoll**, *f.* hundegaul. **-sveinn**, *m.* hundegjætar. **-þrong**, *f.* trengsl av hundar. **-veiðr**, *f.* veiding med hund.
hund-djarfr, *a.* ovleg djerv. **hund-forn**, *a.* hundgamall, eldegamall. **hund-gá**, *f.* hundegøyning; jfr. nyn. *hundegaatt*, Snm. **hund-heiðinn**, *a.* aalheiden, ravheidnesk (= *heiðinn sem hundr*).
hundingjar, *m. pl.* eit slag fabelmeneskje.
hundligr, *a.* hundsleg, lik med ein hund; djevlesk.
hund-margr, *a.* mangfaldig.
hundr, *m.* hund; som hæd-ord: *heiðinn hundr* = *heiðinn sem hundr* (jfr. *heidingshund*, Bugges folkev. s. 68); *hestir þú svikit mik*, *hundrinn þinn*, du hev svike meg, din hund! Ogso um djevel.
hundrað, *n.* hundrad. 1. 120, *12 tigr* = *h. tolfrett*; *h. vaðmáls*, *vaðmála* ell. berre *hundrað* = 120 alner vadmaal; *h. silfrs* = *hundrað peninga silfrs*. 2. hundrad (100) = *hundrað tírett*.
hundrað-falda, *v.* (*að*) hundradfalda, mangfalda med hundrad. **-faldligr**, **-faldr**, *a.* hundradfaldig (*-liga*, *av.*).
hundraðs-hofdingi, *m.* hovding for 100 mann. **-lið**, *m.* herflokk paa 100 mann.
hún-dreginn, *a.* dregen til topps (um segl).
hunds-bit, *n.* hundebit. **-gerð**, *f.* gjerning som høver aat hund eller djevel.
hundsligr, *a.* = *hundligr*.
hund-soð, *n.* hundesod, sod paa hundekjøt. **hund-térr**, *m.* hundegjætar. **-tik**, *f.* tik, bikkja. **-villr**, *a.* reint ættvill. **-viss**, *a.* sers klok; jfr. nyn. *hundklok*, Nordl.
hungr, *m.* og *n.* (gen. *-rs*; akk. ogso *hung*) hunger, svolt. **hungra**, *v.* (*að*) *hungra* svelta; upers. *e-n hungrar til e-s*, ein hungrar etter eitk. **hungraðr**, *a.* hungurig, svoltent. **hungran**, *f.* svolt. **hungrandi**, *partic.* hungurig, svoltent.
húni, *m.* kongen i *knottafl* (poet.).
húnir, *m. pl.* = *húnar*.

húnkastali, *m.* eit slag taarn i master-toppen med rom aat hermenn, topp-kastell.

Hún-land, *n.* = *Húnaland*. **-lenzkr**, *a.* som eig heima i Huneland, hunlandsk. **-megir**, *m. pl.* = *húnar* (jfr. *mogr*). **-mork**, *f.* Hunelandet. Edda.

húnn, *m. I.* hun, bjørnunge; ogso unge, barn, liksom i nyn. *hyn*, *Snm.*

húnn, *m. II. 1.* terning, firkant. **2.** master-toppen der honbora er, sjaa *húnsþæmir*.

hunska, *f.* væta, Harp.

húnskr, *a.* = *húnlenzkr*.

hunsli, *n.* = *húsl*. **hunsli**, *v.* = *húsla*.

húnsþæmir, *m. pl.* laskar ell. treklampar, nagla kring mastertoppen til aa styrkja han, der seglraai vert fest (heiter i Nordl. no *bjørnar*. Fritzner).

hurð, *f.* (*dat.* *hurð* og *hurðu*) hurd, dør.

hurðanaust, *f.* naust av ris-flakar. Edda.

hurðar-ásar, *m. pl.* dei tvo tveraasarne eller bitarne millom langveggjerne næmast attmed dæri; det var paa lag 1 fot imillom deim. Dei bruka geyma matvaror uppaa deim (jfr. nyn. *rot*). **-bak**, *n.* baksida av dæri; *at hurðarbaki*, attanum dæri. **-bora**, *f.* lite hol i ei hurd. **-flaki**, *m.* flake til hurd. **-hringr**, *m.* dør-ring. **-hæll**, *m.* beit-skia. **-jarn**, *n.* hurdejarn, dørjarn. **-klofi**, *m.* = *klofi*. **-loka**, *f.* loka, skota for dør. **-oki**, *m.* oke, tvertre (til aa halda ihop dørskiva).

hurðásar, *m. pl.* = *hurðarásar*.

hurr, *m.* hurr, murring, mulling, prat. **hurra**, *v.* (*að*) hurra, surra, hysja. **hurran**, *f.* hurr, murring.

hús, *n. 1.* hus; *annat hús* = *kamarr*; *ganga meðal húsa*, ganga husemillom, ganga og beda seg; *taka hús á e-m.* koma braatt paa ein, so han ikkje kjem seg ut. **2.** kloster. **3.** rett til aa vera lagsmañn i eit gilde. **4.** borg, kastell. **5.** hus, ætt. **6.** hus, hyltra.

húsa, *v.* (*að*) **1.** husa upp, byggja med hus. **2.** hysa, gjeva husrom (= *hýsa*).

húsa-bruni, *m.* hus-brune, skadeverme paa hus. **-búnaðr**, *m.* husbunad. **-býr**, **-bær**, *m. 1.* gard med hus. Njaala 13019 ofl. **2.** husi paa ein gard. **-gras**, *n.* gras paa hustaket. **-hagi**, *m.* heimhage. **-kost**, *m.* husrom. **-kot**, *n.* hus-kot, hytta. **-kynni**, *n.* husrom. **-laus**, *a.* huslaus, ubygd. **-leiga**, *f.* husleiga.

-leysi, *n.* husløysa. **-mót**, *n.* stad der tvo hus møtest, husmot.

húsan, *f.* husing, husbyggjing, ogso: husbot.

húsa-skildagi, *m.* avgjerd (i leigekontrakt) um upphusing ell. husbot. **-skipan**, *f.* skiping av husi paa ein stad, huseskipnad. **-skipti**, *n.* utskifting av hus (saman med utskifting av jord). **-skygni**, *n.* skjol, skur. **-smið**, *f.* **-smiði**, *n.* husbyggjing. **-smiðr**, *m.* husbyggjar. **-snotra**, *f.* floy ell. dilik prydnad (paa husgavl ell. skip). **-snotrutré**, *n.* tre til aa gjera *húsasnotra* av. **-stari**, *n.* starv med husbyggjing. **-topt**, **-tuft**, *f.* hustuft. **-þak**, *n.* hus-tekkjing. **-umbætr**, *f. pl.* hus-vøling, aabud, husbot. **-upphald**, *n.* uppehald av hus. **-verð**, *n.* = *húsverð*. **-viðr**, *m.* hustimber; jfr. *husveda*, *Rog.* **-vist**, *f.* husvist, husvære.

hús-bak, *n.* baksida av huset. **-beða**, *f.* hustuft (jfr. nyn. *bed*, *beda*, underlag). **-bóndi** (**-bóandi**, **-búandi**) *m.* husbonde, husfår, egtemann; huseigar i kaupstad. **-bóndliga**, *av.* husbondsleg. **-bót**, *f.* husbot, beting paa husi. **-brenna**, *f.* = *húsbruni*. **-brot**, *n. 1.* husbrot, skadeverk som vert gjort paa hus. **2.** brot av hus. **-bruni**, *m.* husbrune, skadeverme paa hus. **-búandi**, *m.* = *húsbóndi*. **-búnaðr**, **-búningr**, *m.* husbunad, innbu; vegg-tjeld. **-dróttinn**, *m.* husherre, husbonde. **-dyrr**, *f. pl.* hus-dør. **-eiga**, *f.* hus-eiga. **-eigandi**, *m.* huseigar. **-endi**, *m.* hus-ende, gavl. **-fastr**, *a.* busitjande (i kaupstad), husfast. **-ireyja**, (**-preyja**, **-frú**, **-trú**) *f.* kona i huset, husmor; matmor; egtekona. **-gail**, *m.* husgavl. **-ganga**, *f.* innstig, vitjing i hus. **-gangr**, *m.* tiggung husemillom; jfr. *husingang* hjaa Ross. **-gangskona**, *f.* tiggarkjerring. **-gangsmaðr**, *m.* tiggar. **-gerð**, *f.* husbyggjing; aabud ell. plikt til aa setja upp hus eller halda hus ved lag. **-gerðar-maðr**, *m.* husbyggjar, hustimbrar. **-gumi**, *m.* husbonde. **-gongull**, *a.* som gjeng kringum paa vitjing. **-herra**, *m.* husherre, husbonde.

húsi, *m.* huse, haus, hovud paa ambod. Þorskf. kap. 14; jfr. *skærahúsi*, *m.* og nyn. *lyklahuse* (Ross).

hús-karl, *m. 1.* huskarl, (friboren) tenar, dreng. **2.** leiglending? Flat. II 28811.

-karlalið, *n.* **-karlasveit**, *f.* flokk av huskarlar.
-karlseríð, *f.* erverett aat huseigaren etter ervinglaus mann, som hev butt hjaa honom.
-karlsgjöld, *n. pl.* tilleggsbot til kongen for draap paa ein av huskarlarne hans. **-kona**, *f.* 1. husmôr, kona i huset (= *húsfreyja*). 2. kvende som bur i huset hjaa ein. **-kytja**, *f.* huskot, hytta.

húsl (og *hunsli*) *n.* Kristi likam i nattverds-sakramentet. **húsla** (og *hunsla*) *v. (að)* gjeva nattverds-sakramentet aat einh. (*e-n*), beretta. **húslan**, *f.* det aa gjeva nattverds-sakramentet, beretting.

hús-leysi, *n.* husløysa, skort paa hus.

húsl-taka, **-tekja**, *f.* njoting av nattverds-sakramentet, altargang.

hús-maðr, *m.* 1. ein som bur i hus hjaa ein mann. 2. husleigar i kaupstad (motsett *húsbóndi*). **-mænir**, *m.* hus-møne. **-preyja**, *f.* = *húsfreyja*. **-prúðr**, *a.* som held eit gjævt og stort hus. **-rúm**, *n.* husrom.

hussum, *interj.* ussa, uff! Klm. 53219.

hússýslumaðr, *m.* husstjornar, husstyrar.

hústrú, *f.* husmor, (egte)kona (= *húsfrú*).

hús-þekja, *f.* hustekkingja, hustak. **-þing**, *n.* ting som ein hovding held med sine huskarlar eller sitt herfylgje, husting. **-þjófr**, *m.* hustjuv, innbrotsmann (poet.). **-þrong**, *f.* trongt husrom. **hús-vegg**, *m.* husvegg. **-verð**, *n.* husverde, det som huset er verdt; yverf. betaling for *hús* 3. **-vörðr**, *m.* vakthund, gardshund.

hutututu, *interj.* hutetu!

hvaðan, *av.* 1. *spyrjande*: kvadan, kvar ifraa. 2. *ub.* kvar det so er ifraa; fraa kva kant det so er; *hvaðan æfa*, fraa allestader. Med rel. part. *hvaðan sem*, kvar so ifraa; *hvaðan sem renn*, kvar det so renn ifraa. 3. kvar, paa kva sida; *hvaðan æfa*, kvar det so er, paa alle kantar. 4. *hvaðan af* (med og utan rel. *er*): og avdi, og difor.

hvaðarr, *pron.* = *hvárr*. **hvaðarrtveggi** = *hvár(r)tveggja*.

hvalakyn, *n.* kval-slag.

hvali, *n.* 1. kvelv, kvelving, kvelv-tak. 2. innsida av skjolden.

hvalfa, *v. (fð)* kvelva (= *holfa*).

hval-festing, *f.* landfesting av rekande kval. **-fjós**, *f.* stykke av ein kval. **-flutning**, *f.*

flutning, færsla av funnen kval. **-flystri**, *n.* = *hvalfjós* (jfr. nyn. *flysja*, *flustr*). **-fundr**, *m.* kvalfund, fund av daud kval. **-fng**, *n. pl.* tilfang ell. forraad paa kvalkjöt. **-gröf**, *f.* grov til aa geyma kvalkjöt i. **-gogn**, *n. pl.* det lunnende ved ein gard, at det er godt um *hvalrekstr* der. **-jarn**, *n.* skutel, harpun til kvalveiding. **-kalfr**, *m.* kvalunge. **-kaup**, *n.* handel med ell. kaup av kvalkjöt. **-koma**, (og *-kváma*) *f.* innreking av kval.

hváll, *m.* hol, liten haug.

hval-mál, *n.* rettssak um kval.

hvalr, *m.* (*nom. pl.* *-ir* og *-ar*, *akk. pl.* *-i* og *-a*) kval; kvalkjöt. **hval-reiðarár**, *n.* godt kvalaar, aar daa det rek inn mykje med kval. **-reki**, *m.* innreken kval. **-rekstr**, *m.* innreking, inndriving av kval. **-rétti**, *n.* lög og rett um kval. **-réttir**, *m.* = *hvalrekstr*. **-rif**, *n.* riv, sidebein paa kval. **-saga**, *f.* tidend um at kval er innreken (sjaa *fiski-saga*).

hvals-auki, *m.* spermacet. **-fundr**, *m.* = *hvalfundr*. **-hauss**, *m.* kvalhaus, kvalskalle.

hval-skipti, *n.* skifting av kval. **-skurðr**, *m.* uppskjering av kval. **-skyti**, *m.* kvalskjotar.

hvals-verð, *n.* kvals verde.

hval-taka, *f.* kval-taking (det aa taka innreken kval). **-tíund**, *f.* tiend av kvalveiding. **-vágr**, *m.* kvalvaag, vaag der kval vert fanga. **-ván**, *f.* kval-von.

hvammr, *m.* kvam, liten dal.

hvann-garðr (og *hvannagarðr*) *m.* kvannhage, hage der kvannrot vert dyrka. **-kalfr** (og *hvannar*- Edd. M.) *m.* kvannkalv, ung kvannjol. **-jólatrumba**, *f.* røyr gjord av kvannjol. **-jóli**, *m.* kvannjol. Angelica archangelica.

hváptr, *m.* kjake; *pl.* kjeft, munn.

hvar, *av.* 1. *spyrj.* kvar, ogso: kvart. I seinare tid ogso rel. = *þar er*, der, der som. Med præp. etter: *hvar til*, kva — til; *hvar fyrir*, og difor. 2. *ub.* kvarstad, allstad, i kvart fall; *hér ok hvar*, her og allstad, her og der. Med rel. partikel etter: *hvar er*, *hvar sem*, kvar helst som, naar helst som. Merk: *hvar fjarri*, langt burte (eig. kvar helst burte); *viðara hvar*, mykje vidare; ogso med andre ord i høgregard:

hvar ágætri, langt frægare. Jfr. *hvarleiðr*, *hvarmikill* odl.

hvar-brigðr, *a.* mykje brigdeleg, skiftande (poet.). **-dyggr**, *a.* mykje truen.

hvarenar, *av. spyrj.* naar = *hvénar*, *hvé nær*.

hvarf, *n.* 1. kverving, burtkverving; *renna e-m hvarf*, renna undan for eink. 2. skyle, gøymestad; jfr. *nyn. kvorva*, *Snm.* 3. kverving, inringing (av bjørn).

hvaria, *v.* (*að*) sviva, svinga; flakka; *ganga for seg*; *þat er hvarfar vár í millum*, det som er oss imillom. **hvarfan**, *f.* rørsla, svinging; *húgr var í hvarfan*, var uviss. **hvarfla**, *v.* (*að*) sviva att og fram, flakka um, rusla, rakla, fumla; *hvarflar hugar e-m*, ein er uviss.

hvarflauss, *a.* ubrigdeleg, stød.

hvarfsemi, *f.* tilhygge.

hvarfúss, *a.* mislyndt, vinglehuga. **-gegn**, *a.* allstødt beinsam (poet.).

hvarges = *hvargi es (er)*.

hvargi, *av.* kvar stad; med rel. part.: *hvargi er*, *hvargi sem*, kvar stad som, kvar helst (som).

hvárgi, **hvárgin**, *pron. ub.* (*gen. hvárskis*; *dat. m. hvárungi* ell. *hvárgum*; *akk. m. hvárgi* ell. *hvárgan*; *nom. pl. m. hvárgir*; *nom.-akk. n. sing. hvár(t)ki*; *dat. hváru* ell. *hvárgu*). 1. korgje, kvar (av tvo); med rel. part. *hvárgi er*, kvar den (av tvo) som. 2. ikkje korgje, ingen (av tvo).

hvárginligr, *a.* som ikkje høyrer til noko (av dei tvo); *hvárginligt kyn*, inkjekyn.

hvargóðr, *a.* allstødt god.

hvar-grimmligr, *a.* allstødt fælsleg (poet.).

hvárigr (og *hvárugr*) *pron.* = *hvárgi*.

hvárki (av *hvártgi*) 1. *pron. ub. nom. akk. n.* av *hvárgi*. 2. *konj.* korkje, ikkje anten; *hvárki — ne (eða)*, korkje — eller. Ogso aaleine med tydning: ikkje heller.

hvar-kunnr, *a.* aalkjend (eig. kjend allstad) (poet.).

hvarkvænt, *a.* kvendekjær, kvendisk (eig. gift allstad).

hvarleiðr, *a.* hata allstad. Edda.

hvarmikill, *a.* sers stor.

hvarmr, *m.* augnekværm, augnelok.

hvarr, *pron. austn.* form = *hverr*.

hvárr, *pron.* (av *hvaðarr*) 1. *spyrj.* kven (av baee); jfr. *nyn. kvaar*, *kvaare*. 2. *ub.* kvaar, den eine av tvo, = *annar hvárr*. 3. kvaar, kvar av tvo, = *hvárrtveggja*, *tveggjahvárr* (i pl. *hvárir* der det er fleire paa kvaar sida); *hvárr eptir annan*, den eine etter den andre; *á hvára liðina*, paa kvar sida; *hvárr — sinn*, kvar sin: *búa á sínum bæ hvárir*; *at hváru*, i baee fall, kor det so gjeng, likevel; ogso: *þó at hváru*, (saman-drege til *þóþóro*).

hvarra, *av.* (og *hvarra sem*): kvar helst.

hvarrgi, sjaa *hvárgi*.

hvár(r)tveggja, *pron.* (*gen. hvárstveggja* osfr. i di *tveggja* som *gen. pl.* av *tveir* er ubøygð; men ogso: *nom. hvár(r)tveggi*, *gen. hvárstveggja* ell. *hvárstveggi* osfr.) kvaar, kvar (av tvo), baee; *hvárrtveggja sjá fugl*, baee desse tvo fuglarne; *ór hváruntveggja flokki*, or baee flokkar. Med rel. part. etter: *hvár(t)tveggja boð sem fer*, anten det so fer det eine eller det andre bodet. Neutr. *hvár(t)tveggja* vert ofte bruka utan umsyn paa tal og kyn til aa tyda baee partar, det eine og det andre, baade (og): *mikil vandræði hófum vér haft hvár(t)tveggja mínir menn ok bæjarmenn*, mykjen vande hev me havt baee parter, mine menn og bymennerne.

hvars (av *hvar es* = *hvar er*) *av.* kvar stad som.

hvarsdagliga, *av.* = *hversdagliga*.

hvert, *av.* = *hvert*.

hvárt, *konj.* (eig. *n.* av *hvárr*) 1. *spyrj.* (eig. so at ein maa tenkja til det andre spursmaalet: eller er det ikkje so?) skal tru, um odl. 2. *disjunktivt*: med ell. utan relativ part.: anten so — eller; *hvárt langt eða skamt, hvárt sem er veir eða sumar*, anten det so er vetter eller sumar. 3. *hvárt — ok*, baade — og.

hvártki = *hvárki*.

hvár(t)tveggja sjaa under *hvár(t)tveggja*.

hvártz (av *hvárt es* = *hvárt er*) = *hvárt* 2.

hvarvetna, *av.* kvarstad, allstad; i alle fall.

hvárz = *hvártz*.

hvass, *a.* 1. kvass (um egg), yverf.: um augo: *hvass augu*, kvast augnelag; um vit: kvass, kvat, glogg: *hvasst næmi*, *hvass í*

hugviti; kvass, hard (um vêr): *hvasst veðr*; hard, grov, ruven (um ty). **2.** snøgg, raust: *hvøss djyr*; *hvass hestr*; *hann hleypti hvasst*, reid hardt; *hvassir menn*. **3.** i gramm. tydning: kvass (um ljod, tonelag, vokal odl, lat. *acutus*). *hvasst*, *av.* jamt, nettopp: *þat eru hvasst flmm alnar*, jamt 5 al.; *eigi hvasst*, ikkje fullt.

hvass-eggjaðr, *a.* kvasseggja. **-eygr**, *a.* kvassøygd. **-fleygr**, *a.* som flyg fort, snøggfloygd (poet.). **-kqmbótt**, *a.* med kvass kamb (etter ryggen paa fisk). **-leikr**, *m.* kvassleik; gløggskap. **-leitr**, *a.* kvassøygd (poet.). **-ligr**, *a.* kvass (*-liga*, *av.* kvast, strengt). **-nefjaðr**, *a.* kvassnebb, med kvass nebb. **-oddaðr**, *a.* kvass-odda (poet.). **-tenntr**, *a.* kvasstennt. **-viðri**, *n.* kvast vêr, hard-vêr.

hvat, *pron. n.* (*gen.* *hveiss*, *dat.* *hví*). **I.** Som *pron.* **1.** *spyrjande*: kva? *hvat nú þá*, kva no? (i bunde spursmaal ogso med *attaatsett rel. part.* *hvat er*). **2.** *rel.* (som me maa setja um med: og det): *hvat ef klerkar gera*, *þá skulu þeir* —, og um klerkar gjer det, so skal dei —. **3.** *ub.* kvar ting, kva som helst: *hvat biðr sinnar stundar*, alt kjem i si tid; *flýr sér hvat*, dei renn kvar sin veg; *hvat af qðru*, fraa det eine til det andre. **4.** *ub. rel.* med *attaatsett rel. part.* = *hvatki*; *hvat er af fénu verðr*, kva det so vert av feet. — Med *tilsett subst. i gen. (pl.)* eller *dat.*: *hvat Ogmundi ert þú*, kva er du for ein Ogmund? *hvat er þat fiska?* kva er det for ein fisk? *hvat djýra sem er*, kva dyr det so er; *hvat liði er þetta?* kva er detta for ein flokk? *hvat degi sem er*, kva dag det so er. **II.** Som *part.* **1.** kor (med *adj. ell. av.*): *hvat eru miklar jartegnir*; *hvat opt* —, kor ofte. **2.** *kvi*: *hvat spyr þú mik?* **3.** Som *spyrjande part.* der ein ventar nei til svar: *hvat ætli þér at —?* trur de at —? **4.** *kvart (= hvert)*: *eigi vitum vér hvat hann fór*.

hvat, *n.* eggjing (= *hvot*) i *Húskarlahvat* (namn paa eit kvæde).

hvata, *v. (að)* **1.** skunda paa; *hvata ferðinni*, skunda paa ferdi. **2.** skunda seg; *hvata til skipa*; *hvata at e-u*, skunda seg med eitk.

hvátá, *v. (að)* stoyta, stinga (*e-u*, med eitk.), Thom. 442z; jfr. *nyn.* *kvæta* (stinga, stoyta ned).

hvata-búss, *m.* **hvata-maðr**, *m.* paadrivar, eggjar.

hvat, *f.* paadriving. **hvat**, *av.* (*akk. m. av hvatr*) fort, kvast: *ríða hvatan*.

hvatfierr, *a.* snarfer, skundsam. **hvati**, *m.* skunding.

hvatinn, *perf. partic.* gjennomstungen (poet.).

hvatki, *pron. n.* (*gen.* *hveskis*; *dat.* *hvígi*). **I.** Som *pron. ub.* **1.** kvar ting, kva som helst. **2.** (med *attaatsett rel. part.*) *ub. rel.* kva helst som, alt som: *hvatki sem er*, kva det so er; *hvatki skip er tekr*, kva skip han (so) tek; *hveskis er vér biðjum*, alt det me bed um. **II.** Som *part.* (= *hvártki*) **1.** *hvatki ok*, baade — og. **2.** *hvatki — né*, korkje — eller.

hvat-látr, *a.* snøgg, kvik. **-leikr**, *m.* kvatleik, snarleik; djervskap. **-liga**, *av.* **1.** braatt, snøgt. **2.** ovleg. **-ligr**, *a.* kvatleg, raskleg; djervleg.

hvatr, *a.* **1.** kvat, snar, snøgg. **2.** urædd, djerv. **3.** mannleg, som er han av slaget (*mots. blauðr*); *hvat*, *av.* snøgt, fljott.

hvat-ræði, *n.* snar raadgjerd, hastraad, snøgt tiltak. **-skeyti**, *f.* braaskap, framfus ferd. **-skeytiligr**, **-skeytligr**, *a.* braa, framfus (*-skeytiliga*, *-skeytliga*, *av.*).

hvatá av *hvat þá*, kva daa? kva?

hvatvetna, *pron. n.* (*gen.* *hversvetna*, *dat.* *hvívetna*) kva som helst, alt mogelegt; *at* (*ell. í*) *hvívetna*, i alle maatar, i alle ting; *fyrir hvívetna fram*, framfor alt; *hann kann til hversvetna ráð*, han hev raad for alt.

hvatvísi, *f.* braaskap.

hvatvíss, *a.* braa, framfus (*-liga*, *av.*).

hvae = *hvat es*, *hvat er*.

hvé, *av.* **1.** korleis; *hvé fór með þeim*. **2.** framfor *adj.* og *av.* kor: *hvé mikill* = *hversu mikill*, kor stor; *hvé nær?* naar, kva tid?

hvé, *av.* = *hví* (sjeldan).

hveðnir, *m.* eit slag fisk. S. E.

hvégi (*hveigi*) *av.* (med *attaatsett rel. part. er ell. sem*) **1.** korleis som helst. **2.** framfor *adj.* og *av.* kor — som helst: *hvégi margir sem eru*, kor mange dei so er (ein gong *hvégis*: *hvégis lítit sem eptir var* —).

hveim, *spyrj. pron. i dat. m.* **1.** kven — (*aat*) *ek hefi nú sagt hveim ek hefi þá jqrð*

selda, eg hev no sagt kven eg hev selt den jordi aat (ogso med attaattsett rel. part. *hveim er*); som adj. = *hverjum: með hveim hætti er* —, korleis. 2. som rel. pron.: — — *einn atburð, af hveim Bretar gerðu eitt strengleiksljóð*, eit hende som bretarne gjorde ein song um. 3. med attaattsett rel. part. (aat) kvar ein som: *orðstírr deyr aldrigi hveim er sér góðan getr*.

hveiti, *n.* kveite, kveitekorn. *Triticum*.

hveiti-akr, *m.* kveiteaaker. **-brauð**, *n.* kveitebraud. **-flúr**, *n.* fint kveitemjøl. **-hleifr**, *m.* kveiteleiv. **-korn**, *n.* kveitekorn, kveite. **-lúðr**, *m.* kasse med kveite? Heilag. I 341i. **-mjöl**, *n.* kveitemjøl. **-pund**, *n.* skipbund av kveite. **-sekk**, *m.* sekk med kveite. **-sjóðr**, *m.* pose med kveite. Heilag. I 341s.

hveitis-korn, *n.* kveitekorn. **-salli**, *m.* finaste kveitemjøl.

hveiti-stumpr, *m.* kveitestump, stumpbraud av kveite.

hvekka, *v. st.* (finst i impf. *hvac*) springa tilside, støkka, Ágr. 1517. Jfr. nyn. *kvekk*.

hvekking, *f.* sidesprang, sidekast. Heilag. I 6237.

hvel, **hvéi**, *n.* kvel, hjul; rettarhjúl; rund skíva, krins. **hvéla**, *f.* rund skíva, krins (um sol-skíva).

hvelfa, *v. (fð)* 1. kvelva (*e-u*); upers. *hvelfir skipinu*, skipet kantrar, kvelver. 2. byggja med kvelving ell. kvelv-loft (*e-t*).

hvelgörr, *a.* innvoven eller innsauma med krinsar ell. krullar.

hvelíkr, *a.* = *hvilíkr*.

hveljur, *f. pl.* kval-hud; jfr. nyn. *kvelja*, hinna, skorpa. Nordl. Sm.

hvellmælfr, *a.* lydmælt, kvellmælt.

hvellr, *a.* klingande, ljomande; kvell, gnellen. *hvellt*, *av.* lydt.

hvelpr, *m.* kvelp, hundsunge; ogso unge av löva, ulv ofl.

hvelvagn, *m.* hjulvogn.

hvelvala, *f.* koppul, koppestein, rund stein (poet.).

hvénar, **hvéner**, *av. spyrj.* naar, kva tid (= *hvé nær*).

hvepsinn, *a.* uvyrden, skamdjerv, Grett. kap. 14 (variant til *bellinn*); jfr. nyn. *kvepsa*, gøy, skjella (Ross).

hviregi, *av.* = *hvangi*.

hverfi, *n. (?)* ell. *hverfr*, *m. (?)* eit slag korg til aa ausa sildi or noti med; ogso bruka til mæle-kjerald.

hverfa, *v. st.* 1. kverva, ganga i ring; *hverfa himin* (akk.), sviva i kring paa himmelen; *hverfa um e-t*, ganga kring; *yverf. vel um horfinn*, halden vel ved lag; *vera vel vinum horfinn*, vera godt studd av vener; *hverfa e-t e-u*, leggja eitk. kring eitk.; *vera fjölskyldum horfinn*, vera nedlagd med arbeid; *björn er horfinn*, er kvervd, innringa. 2. vera paa ferd, ganga for seg (*tíðindi*). 3. venda seg til eink. kant; *hverfa i austr*. 4. kverva, kverva burt, verta burte; *horfinn e-u* ell. *at e-u*, skild fraa, som hev mist eitk.; *eigi horfinn (i) e-u*, som ikkje hev late av med eitk., som enno driv paa med eitkvart. Med part. *á*: *hverfa á þann hlut*, falla paa den luten; *hverfa á hendr frændum*, falla paa skyldfolket til forsyting. *af: hverfa af e-u*

1. ganga fraa; *hverfa af landi*. 2. lata av med. *aptr: hverfa aptr*, koma att; *hverfa aptr til sjalfs sins* ell. *til sín*, koma til seg sjölv att (etter uvit), sánsa seg; umvenda seg. *at: hverfa at e-m*, koma til eink.; *hverfa at*, koma til stadar; *hverfa at e-u*, fylgja (ei raad ell. dlkt.). *brott: hverfa (á) brott*, kverva burt. *eptir: hverfa eptir (e-m)*, taka etter, ganga etter. *frá: hverfa (i) frá e-u*, ganga fraa eitk., sleppa, halda seg burte fraa. *á fram: hverfa á fram*, fara, rjúka paa (eink.). *i: hverfa i e-t*, koma i, ganga yver til. *með: hverfa með e-m*, fylgja med eink. *saman: hverfa saman*, koma saman. (*i*) *sundur: hverfa sundr*, skiljast. *til: hverfa til e-s* 1. ganga til, venda seg til; *hverfa til jarns*, velja jarnburd. 2. peika mot, verta til. 3. falla til eink., falla paa eins lut: *hverfa til móður*, falla paa móri sin part. *undan: hverfa undan e-u*, sleppa undan eitk.

hverfa, *v. (fð)* 1. kverva, setja ell. leggja eitk. (*e-u*) kring eitk. (*um e-t*): *hverfa garði um akr*, setja gard um. 2. venda eitk. (*e-t* og *e-u*) til eik. leid. 3. kverva, forvenda. 4. sleppa, gjeva upp: *hverfa átrúnaði við e-n*, sleppa trú paa ein.

hverfa, *f.* (eit slag flundra) sjaa *sand-hverfa*.

hverfilás, *n.* eit slag laas. Jfr. nyn. *hvervel* 4, Aasen.

hverfing, *f.* = *hvirfing*.

hverfingsdrykkja = *hvirfingsdrykkja*.

hverfilyndi, *a.* mislynde, vinglehug.

hverfilyndr, *a.* mislyndt, vinglehuga, lune-fengen.

hverir, *a.* 1. brigdeleg, umskifteleg, upaalitande; *ráða hverft*, gjeva ei falsk raad; jfr. nyn. *hverv* (um baat som gjeng skeivt).

2. kverv, snøgg, snar: *fara hverft*, fara snøgt. 3. i *eiga* ell. *hafa hverft til e-s*, hava tilføre ell. utveg til eitk.

hverfráðr, *a.* umskifteleg i sine raader, vinglut, uraadd.

hverfull, *a.* umskifteleg, vinglen.

hvergi, *pron. ub. (nom. sing. n. hverki, gen. hverskis, hverkis; dat. pl. hverjumgi og hverjunggi)* kven som helst, kvar. Med rel. part. *ub. rel.: hvergi sem* (ell. *er*) kven som helst som.

hvergi, *av.* 1. kvar det so er, allstad; *hvergi — er (sem)* kvar helst som. 2. ingenstad; paa ingeni maate; slett ikkje. **hvergin**, *av.* = *hvergi* 2.

hver-gæfir, *m.* „kjêl-gjætar“ d. e. kokk. Edda.

hverigr, *pron.* = *hvergi*.

hverna, *f.* gryta.

hvernig, **hvernin**, **hvernug**, *av.* kvart; korleis (av *hvern veg, hvern veginn*).

hverr, *m.* 1. kjêl. 2. (paa Isl.) heit kjelda.

hverr, *pron.* 1. *spyrjande:* kven, kva for ein? 2. *rel.* (med og utan rel. part.) som; *þá fellr hann í bann af hverju hann má engi af leysa utan þáfinn*, som ingen kann löysa han av. 3. *ub.* kvar, kven som helst; *hver sem ein*, kvar og ei; *hverr sér*, kvar for seg; *ferr sinn veg hverr*, dei fer kvar sin veg; *núndu nátt hverja*, niande kvar natt; *hverr ok annarr*, den eine og den andre; *hverja nátt eptir aðra*, natt etter natt; *í hverju*, naar som helst. Med rel. part. *ub. rel.* kven det so er som.

hversdagliga (og **hversdagsliga**) *av.* dagstødt; jamnaste, oftaste. **hversdagligr** (og **hversdagsligr**) *a.* dagleg, kvardagsleg. **hversdags-búningr**, *m.* kvardagsbunad. **-folk**, *n.*

arbeidsfolk i fast tenesta. **-kápa**, *f.* kvardagskaapa. **-klæði**, *n. pl.* **-klæðnaðr**, *m.* kvardagsklæde. **-maðr**, *m.* kvardags-menneskje, vanlegt menneskje. **-púta**, *f.* kvar manns skjökja. **-skikkja**, *f.* kvardagskappa. **-skrá**, *f.* bók som segjer kva ein skal gjera kvar dag, dagbok. **-synd**, *f.* vanleg synd.

hverskonar (og **hverskyns**) *a.* allskyns, allslags. **hverskonarmaðr**, *m.* vanlegt menneskje.

hversu (ogso: *hvorsu, hvessu, hosso, hversug, horsug* av *hvers veg*) *av.* korso (koss), korleis; kor; *hversu mikít*, kor mykje.

hversugi, *av.* = *hwégi*.

hvert, *av.* 1. kvart, kvar, aat kva stad; med rel. part. kvarhelst: *far þú nu hvert er þú vill*. 2. um, anten (= *hvárt*).

hvertki, *av.* med rel. part. kvar(t)helst so.

hvervetna (-vitna) *av.* allstad; fraa alle stader; i alle maatar, i alle høve (= *hvervetna*). Etter præp. kann *hvervetna* staa i staden for dei ym-se kasus av *hvatvetna*.

hvessa, *v. (st)* 1. kvessa; upers. *hvessir veðrit*, det kvesser paa med vinden. 2. eggja. **hvessir**, *m.* kvessar (poet.). **hvessu, hvessug** = *hversu*.

hvetja, *v. (hvatti)* 1. kvetja, kvessa. 2. oppmoda, eggja, støra til (*e-s* ell. *tíl e-s* ell. at *e-u*).

hvetvetna (-vitna) = *hvatvetna*.

hví, *dat. sing.* av *hvat*; *fýrir hví*, kvifor. Som *av.* 1. kvi, kvifor. 2. kor; *hví mikít*, kor mykje (= *hwé, hversu*).

hviða, *f.* (vind-)flaga, kast. **hviðuðr**, *m.* vind (poet.).

hvígi, *av.* = *hwégi*.

hví-glíkr, *a.* = *hvilíkr*.

hvika, *v. (að)* kvika, staa ustødt; tvika, vera raadvill; ogso upers. *hvikar e-m* med same tydning; *hvika undan*, draga seg undan.

hvikan, *f.* tviking, undanviking. **hvikari**, *m.* ein rædding.

hviksaga, *f.* laus, upaalitande tale. **hviktungu**, *f.* laus tunga.

hvíla, *v. (lð)* 1. kvila, lata faa kvild; *hvíla (h)ross sitt*; *hvíla sik* ell. *hvilast*, kvila seg; partic. *hvíldr*, kvild. 2. kvila, hava kvild. 3. liggja (i seng); liggja i barnseng: *konungsdóttir ferr at hvíla ok fæðir sveinbarn*,

vert liggjande. 4. kvíla, vera gravlagd. 5. *hvílast*, stána, slutta; *lata hvílast*, lata liggja, lata vera i fred, ikkje røra.

hvíla, *f.* kvíla, seng.

hvíleðr, *m.* bolster.

hvílbrogð, *n. pl. eig.* „seng-bragd“, samlega.

hvíld, *f.* kvíld, kvíle. *hvíldar-dagr*, *m.* kvíledag, sabbat. *-herbergi*, *n.* herbyrge der ein kviler seg. *-hestr*, *m.* skifte-hest (Vigf.). *-hqín*, *f.* hamn der ein fær kvíla seg. *-lauss*, *a.* kvílelaus, uroleg. *-staðr*, *m.* kvílestad.

hvíltt, *f.* jordi, eig. dæld, dokk (poet.).

hvíligleikr, *m.* eigenskap.

hvílikr, *a.* 1. *spyrj.* av kva slag, korleis voren: *hvílikt hefir þú*, korleis stend til? (jfr. nyn. *hokken*, Austl.). 2. som *rel. pron.*: *Minocentaurum* — — *hvílikt dýr er* — — eit dyr som.

hvílu-brogð, *n. pl.* = *hvílbrogð*. *-félagi*, *m.* sengkammerat. *-goli*, *n.* soverom, sengkove. *-hqll*, *f.* stort soverom. *-klæði*, *n. pl.* kvíleklæde, sengklæde. *-neyti*, *n.* kvílenøyte, samlega, hjaasvæve. *-rúm*, *n.* kvílerom, sengrom. *-stokkr*, *m.* sengstokk. *-tjald*, *n.* kvíletjeld, kvitel. *-tollr*, *m.* betaling for hjaasvæve. *-þrøng*, *f.* trongt sengrom. *-váðir*, *f. pl.* seng-lakan.

hvíma, *v. (að)* kvíma, fara hit og dit; *hvíma eptir*, tøvra.

hvímleidr, *a.* kvímleid, mislika (av *hveímleidr*; jfr. *hvarleidr*).

hvímsi, *a.* kvímsen, gaalaus, likesæl.

hvína, *v. st.* kvína, susa.

hvinn, *n.* rafsar, smaastelar. *hvinnir*, *m.* ulv (rafsaren) (poet.). *hvinnska*, *f.* rafsing, smaasteling. *hvinnska*, *v. (að)* rafsra fraa ein (*e-n*). *hvíonnskr*, *a.* som gjerne vil rafsra, rafsæn. *hvíonnskumaðr*, *m.* = *hvinn*.

hvínr, *m.* kvin, sus.

hvínverskr, *a.* fraa Hvin (Kvin). *hvínverjar*, *m. pl.* menner fraa Hvin.

hvírfill, *m.* 1. kvervel, krins. 2. kvervel, hjasse, krúna; *hvírfill fjalls*, fjelltopp. *hvírfillvindr*, *m.* kvervelvind.

hvírfing, *f.* *hvírfingr*, *m.* krins; *setjast niðr í hvírfing*, setja seg ned i ein ring; *drekka hvírfing*, drikkja paa umgang. *hvírfings-bróðir*, *m.* ein som er med i *hvírfings-*

drykkja. gilde-broder. *-drykkja*, *f.* drikkelag paa umgang. *-klukka*, *f.* gilde-klokka.

hvírfla, *v. (að)* kvervla, breida (høy).

hvískr, *n.* kvísker, kvískring. *hvískra*, *v. (að)* kvískra. *hvískran*, *f.* kvískring.

hvísl, *n.* (og *hvisla*, *f.*) *hvísla*, *v. (að)* *hvíslan*, *f.* = *hvískr*, *hvískra*, *hvískran*.

hvíss, *interj.* *hvíss*, *þíss*, hysj!

hvíta-bjarnarhúnn, *m.* kvítbjørne-hun, unge av kvítbjørn. *-bjørn*, *m.* kvítbjørn, isbjørn. *-blóm*, *n.* kvítblom. *-dagahelgr*, *f.* kvítunnhelgi. *-dagavika*, *f.* kvítunnvika. *-dagr*, *m.* kvítunn dag, pintsedag; i *pl.* kvítunnvika. *-dróttinsdagr*, *m.* kvítunn dag. *-krístr*, *m.* Kvítékvist, Krist (kalla so av heidningarne). *-matr*, *m.* = *hvítr matr*.

hvít-armr, *a.* kvít-arma. Edda.

hvítasunna, *f.* kvítunn. *hvítasunnuaptann*, *m.* kvítunnafant. *-dagr*, *m.* kvítunn dag. *-dagsaptann*, *m.* = *hvítasunnuaptann*. *-dagsnatt*, *f.* natti til kvítunn dag. *-dagsvika*, *f.* *-vika*, *f.* kvítunnvika.

hvítaváðir, *f. pl.* kvíte daaps-klæde (borne ved daapen og ei vika eter).

hvít-beinn, *a.* kvítbeina, kvítføtt. *-brúnn*, *a.* kvítbrynt, med ljose augnebruner. *-dróttinsdagr*, *m.* = *hvítadróttinsdagr*. *-faldaðr*, *-faldinn*, *a.* med kvít hovudbunad, kvít skauta. *-flekkóttfr*, *a.* kvítflekkút. *-fýssa*, *v. (st)* kvítfossa. *-fýssi*, *n.* kvítfossing. *-haddaðr*, *a.* ljoshærd (poet.). *-hárr*, *-hærðr*, *a.* kvíthærd.

hvíti, *f.* kvítileik.

hvítill, *m.* kvít sengklæde; jfr. nyn. *kvitel*, sengtæpe, ulltæpe aa liggja paa.

hvítíng, *m.* 1. kvítíng. *Gadus merlangus*. 2. kvítíng, eit slag kval. *Balæna albicans*. 3. kvítíngskavl, baara (poet.).

hvítíklæddr, *a.* kvítíklædd. *-leikr*, *m.* kvítileik. *-munkr*, *m.* augstínermunk. *-mýllíng*, *m.* „kvítíng“ d. e. pil (poet.).

hvítna, *v. (að)* kvítna, verta kvít.

hvítr, *a.* kvít; *hvítir dagar*, kvítunn dagarne; *hvítr matr*, mjólkemat (ell. eggmat), ogso *n.* *hvítt*; *hvítr peníng*, peníng av godt sylv (*hvítr í skor*, kvít í skurden; jfr. *svartr peníng*); *hvítt skínn*, kvít kattskínn; *hvítr skjöldr*, fred-skjöld: *skjóta upp hvítum skíldi*, lyfta skjölden og venda innsíða (som var kvít d. e. umaala) ímot flenden,

til teikn paa fred (ogso *opinn skjöldr*, motsett *lokinn skjöldr*).

hvít-röndóttir, *a.* kvitrendut. -skeggjaðr, -skeggr, *a.* kvitskleggjut. -skinn, *n.* kvitkatt-skin, skinn av røyskatt.

hvítsunnudagr (og *hvítusunnudagr*) *m.* kvitsundag (= *hvítasunnudagr*).

hvítt, *n.* mjølkemat; *eta hvítt*.

hvítváuðngr (og *hvítvæðingr*) *m.* ein som gjeng í *hvítaváðum*; sjaa *hvítaváðir*.

hvítvalr, *m.* kvit falk.

hvolf, *n.* = *hvalf*.

hvorsu (*hvossu*) *av.* = *hversu*.

hvorvetna, *av.* = *hvarvetna*.

hvotvetna, *av.* = *hvatvetna*.

hvæsa, *v. (st)* kvæsa, frøsa. **hvæsa**, *f.* hvæsing, *f.* hvæsingr, *m.* kvæsing, frøsing.

hvönn, *f. (pl. hvannir)* kvann. *Angelica archangelica*.

hvöt, *f. (gen. hvatar)* eggjng, tilstøring.

hvötuðr, *m.* eggjar, ein som eggjar til eitk. (*e-s*). Edda.

hý, *n.* hy, fyne, tunt haar.

hýbýla-bót, *n.* hushyggje. -brestr, *m.*

1. brak som vert høyrð berre innum huset.

2. tap for huset. -háttir, *m.* (berre í *pl. -hættir*) skikkin í huset. -prúðr, *a.* som held eit gjævt hus, som liver flust. -skömm, *f.* husskam.

hýbýli (og *hýbæli*) *n. pl.* hus, heim; huslyd; *hús ok hýbýli*, hus og heim. Jfr. nyn. *hybel*, *m.* (og *hibbel*, *n.* Snm.) lite rom, kammers.

hýða, *v. (dd)* hudstrjúka, hyda, piska (= *húðstrykja*). **hýðing**, *f.* hyding, hudflenging, pisking.

hyri, *n.* lyvve (paa hestesele).

hyggendi, *f.* (= *hyggjandi*) 1. vit, skyn, klokskap; *villr hyggendi* (*gen.*) fraa seg sjølv. 2. sjæl. **hyggiligr**, *a.* vitug, vis (*-liga*, *av.*). **hygginn**, *a.* hyggjen, tenksam, vitug.

hyggja, (*hygg*, *hugði*, *hugaðr*, *hugðr*) 1. tenkja; *meina*, tru; *hyggja flátt*, tenkja paa svik. 2. med *av.* tykkja um, lika eitk. (*e-u*); *hugði hann illa meðferðinni*. 3. etla ein eitk. (*e-m e-t*). 4. (mest som hjelpeverb = *mumu*); *þat er verit hefir eða nú er eða vera hyggj*, skal vera (*eig.* etlar seg til aa vera). Refl. *hyggjast* med *inf.* tykkjast; tenkja paa aa, etla seg til aa.

Med *part. á*: *hyggja á e-t* 1. tenkja paa; *hyggja á flótta*, tenkja paa aa fly. 2. tenkja paa ilt mot: *hyggja á grið*. *hyggja e-t á hendr e-m*, tru ein eitk. (ilt) til, mistryggja (jfr. *bera e-t á hendr e-m*). *af: hyggja af e-u* og *hyggja af um e-t*, slaa eitk. or hugen, slutta med aa tenkja paa eitk. *at: hyggja at e-u*, aathuga eitk., gjeva gaum etter, sjaa til, hyggja, tenkja yver. *hyggja at sér*, hyggja seg, sansa seg. *fyrir: hyggja fyrir e-u*, hyggja, syta for eitk.; *hyggjast fyrir*, vara seg (Edda). *í: hyggja í e-u*, tenkja paa eitk. *til: hyggja e-t til e-s*, etla eitk. til eitk.; *hyggjast til e-s*, etla seg til (aa gjera) eitk.; *hyggja til e-s*, vona, venta; *gott hygg ek til bana mins*, eg ventar meg godt *av* dauden min. *um: hyggja um e-t*, tenkja paa, raadleggja um.

hyggja, *f.* tanke, vit; jfr. nyn. *hygge*, *n.* ettertanke, sans. Set. Helg. ofl.

hyggjaðr, *a.* tenkt, raad paa.

hyggjandi, *f.* = *hyggendi*.

hyggjuleysi, *n.* vitløysa, hyggjeløysa.

hygnast, *v. (að)* verta vitug, vitrast.

hygli, *f.* aathug, gaum.

hýi, *m.* træl.

hýjafn, *a.* (um ormen) heilt jamn (poet.).

hylda, *v. (ld)* 1. skjera or kjøtet; *hylda upp*, skjera upp (slagt odl.). 2. refl. *hyldast*, holdast, verta holdig.

hylja, *v. (huldi, huldr og huliðr)* hylja, tekkja, skyla; *ef vatn er svá mikit at þau megu barn þar í hylja*, duppa barnet heilt ned í; *jörðu huliðr*, graven í jordi, jorda; *fara huldu höfði*, fara løyng.

hyljunarmaðr, *m.* vernar.

hylla, *v. (ll)* gjera holl, til sin ven (jfr. nyn. *hylla geiterne*, Ross); *hyllast at ell. hylla sik e-m* ell. *við e-n*, gjera seg til vens med eink.; *hylla fyrir e-m*, hylla eink., taka vel mot. **hylli**, *f.* hylle, velvilje.

hylma, *v. (md)* løyna, leggja dulsmal paa? *hylma yfir e-u*. **hyimingr**, *m.* dulsmal.

hylr, *m. (gen. hyljar)* hyl, kulp.

hymnasöngr, *m.* salmesong. **hymni**, *m.* hymne, salme.

hyndast, *v. r. (nd)* (*av* eit gamalt *hund* = *hundrað*) aukast til eit tal, som vert rekna med hundrad: *unz fé hyndist*.

hyndla, *f.* tik, bikkja.
hýnir, *m. pl.* = *húnir*, *húnar*.
hýnótt, *f.* (skrive *hy nótt* Cod. Reg. av Edda, Skirnism. 42) natti no; *hý* nom. sing. *f.* av *hi*, pron. dem. denne.
hýnskr, *a.* som er fraa *Húnaland*, hunsk.
hýrast, *v. r.* (rð) blidkast, verta blid; *hýrast við e-t*, lika eitk. vel. Jfr. nyn. *hyre seg*, kvikna, Sfj. **hýring**, *f.* velliking; jfr. nyn. *hyr*, *m.* lyst. N. Berg.
hyrfa, *v.* (fð) *hyrva* (Dal.), gaa i ørska, Hom. 21₁₈.
hyrja, *v.* (*hurði*) banka, kakka; *hyrja hurðir*, kakka paa dorerne.
hýrleikr, *m.* blidskap. **hýrliqr**, *a.* blid, venleg. (-*liga*, *av.*).
hyrna, *f.* hyrna (paa øks).
hyrndr, *a.* hyrnt, hornut; *hyrnut*; *hyrndr mjök* storhyrnt. **hyrning**, *f.* hyrna (i stova odl.), kraa, ro, = *horn*. **hyrningr**, *m.* hyrning, ein som hev horn; speord um bispen (etter den kløyvde bispehuva). **hyrnu-steinn**, *m.* stein med hyrnor; *hvassir hyrnu-steinar*, steinar med kvasse hyrnor.
hýróg, *n.* hustrætta, Edda.
hyrr, *m.* (gen. *hyrjar*) eld (poet.).
hýrr, *a.* blid, venleg; jfr. nyn. *hyren*, kvik.
hýsa, *v.* (*st*) *hysa*, gjeva husrom; ogso: *hýsa e-n inn*.
hýski, *n.* hyske, husfolk (= *hjón*).
hývíg, *n.* draap paa (annan manns) træl.
hæð, *f.* 1. høgð; *hann hljóp meirr en hæð sína*. 2. høgt stand. 3. topp, det øvste av eitk. 4. høgð (um ljod): *tala í hæð*, tala høgt. 5. høgð („hø“) haug. Jfr. nyn. *hæd* og *hædd*, *f.* = høgð.
hæða, *v.* (*dd*) *hæda*, svivyrda (*e-n*, *at e-n*).
hæðablót, *n. pl.* avgudsdyrking paa høgder (= *fana excelsorum*, Vulgata). **hæðagotigan**, *f.* heidnesk dyrking av høgder.
hæðahof, *n. pl.* avgudshov paa høgderne (= *fana sublimia*, Vulgata). **hæðakennimaðr**, *m.* prest i *hæðahof*.
hæðiligr, *a.* skjemmeleg, svivyrdeleg; uvyrdande. (-*liga*, *av.*). **hæðing**, *f.* hæding, svivyrding (= *hæðung*). **hæðingarlaus**, *a.* skamlaus, ulastande. **hæðinn**, *a.* som gjerne

vil *hæda*, spottsam. **hæðiyrdi**, *n.* hædeord, skamord. **hæðni**, *f.* hæding, spott.
hæfir, *a.* hæv, brukande; rettkomen; *skal alla grafa í kirkjugarði er hæfir eru*.
hæfsælda, *f.* = *halfsælda*.
hægsæti, *n.* høgsete (hegset, Hall.).
hækiliga, *av.* mordgirugt; *gengu hækiliga at þeim*; jfr. nyn. *hækjelege*, *av.* Tel. **hæ-kinn**, *a.* hækjen, graadug.
hæla, *v.* (*ld*) bruka hælen, støyta med hælen. **hæl-bein**, *n.* hælbein. **-bitr**, *m.* hælbitar, ein som bit i hælen. **-dreginn**, *a.* som dreg hælarnar naar han gjeng. **-drep**, *n.* slag i hælen (um bunad som slær mot hælen). **-drepa**, *v. st.* sparka med hælen.
hæli, *n.* skjol, tilhelde.
hælkrókr, *m.* hælkrök, det aa spennan bein for ein; *leika e-m hælkrók*.
hæll, *m.* I. hæl; *hopa á hæl* ell. *fara, ganga á hæl (hæli) fyrir e-m*, vika for; *hlaupa á hæla e-m*, laupa i hælarnar paa.
hæll, *m.* II. hæl, paale (tjörhæl); *ljaanabb*, *ljaahald*.
hæll, *m.* III. enkja (etter drepen mann).
S. E.
hælsidr, *a.* hælsid, fotsid. **hælstadr**, *m.* staden som hælen er.
hængivákr (for *hengivákr*) *m.* vindhauk. *Falco tinnunculus*.
hængr, *m.* mjeltelaks, laks av hanslaget.
hæra, *f.* I. hæra, haarduk.
hæra, *f.* II. graaleik; graatt haar; alderdom (ogso i *pl.*)
hærbúa (og *herbúa*) *f.* finn, finnskjegg. *Nardus stricta*.
hærdr, *a.* hærd, haara; *hærdr vel*, med vænt haar.
hæringr, *m.* graahæring, gamling.
hærlíki, *n.* misskrift for *færlíki*, *ferlíki*?
hærr, *a.* hærut, graa.
hæru-karl, *m.* = *hæringr*. **-kollr**, *m.* mann som er graa i kollen. **-langr**, *a.* som hev langt graatt haar.
hærum, *sja heyrum*.
hæruskeggi, *m.* graaskjeggjut mann, graaskjeggjng. **hæruskotinn**, *a.* graasprengr.
hæsi, *f.* hæsa, haasleik.
hætta, *v.* (*tt*) I. slutta med (*e-u*), halda upp; imperativ: *hættu* (sc. *máli*) teg deg!

hætta, *v.* (tt) II. vaaga (*e-u*); *hætta til e-s*, vaaga seg til eitk.; *hætta á e-t*, vaaga paa eitk., ogso setja sitt lit til; *hætta e-u undir e-n*, vaaga eitk. paa eink.; jfr. nyn. *hætta* (Ross).

hætta, *f.* hætt, vaagnad, faare; *leggja e-t í hætту*, vaaga eitk.; *leggja á þá hætту*, freista den vaagnaden.

hætti, *n.* meðferd, framferd (laga av *hátt*).

hætting, *f.* vaagnad, hætt, faare.

hættingarferð, *f.* vaagall ell. faarleg ferd.

hættleggja, *v.* (-lagði) vaaga.

hættleikr, *m.* faare.

hættligr, *a.* faarleg, speleg; *hættligr draumr*, draum som spaar faare. (-*liga*, *av.*).

hætttr, *a.* 1. hætt, faarleg, som er aa fæla, som lett kann henda; *hætt er við bana*, det kann lett valda bane; *e-m er hætt við e-u*, ein er i faare for eitk., det kann lett henda ein eitk. 2. som er i faare; *hætttr (við dauða)* daudsjuk.

hættu-ferð, **hættu-igr**, *f.* vaagsam ferd.

-lauss, *a.* faarelaus. **-lítill**, *a.* lite faarleg.

-mikill, *a.* mykje faarleg eller vaagsam, faarefull. **-ráð**, *n.* vaagestykke.

høltzi, *av.* = *helzti*.

hœfa, *v.* (fð) 1. hœva, passa eitk. (*e-u*) til noko (til *e-s*); faa til aa raama ell. naa, sigta. 2. hœva, raama, raaka; *hœfa á e-n*, mœta ein; *hœfast*, *v. r.* hœvast, raakast; *hœfast á*, hœva, falla saman i tid. 3. hœva, henda. 4. hœva med eitk. (*e-u*). 5. *hœfa til e-s*, hœyra til, ogso: gjelda: *sama mál hœfir til forræðismanns*, same (retts)saki gjeld verja. 6. hœva, sœma seg.

hœfendi, *n.* hœve, det som hœver.

hœfi, *n.* 1. skotmaal; *skjóta til hœfis*, til maals. 2. hœve, det som hœver ein (*e-s*). Gen. *hœfis* framfor eit subst. = til hœves, hœveleg; *hœfis mannaun*, hœvelegt mannrœyne.

hœfilátr, *a.* hovsam, maatehalden. **hœfiligr**, *a.* 1. lett aa raama (um *hoggstaðr*). 2. raamviss, visshœv (um *hogg*). 3. hœveleg, lagleg. (-*liga*, *av.*).

hœfing, *f.* sigting; *gera h.*, sigta paa. **hœfinn**, *a.* hœven, raamviss.

hœfir, *m.* gradukse, tjor; jfr. *hœva*, Ross.

hœfisluga, *a.* = *hœfiluga*. **hœfisraun**, *f.*

faare for aa verta raaka. Ark. XIII, 372 **hœfligr**, *a.* = *hœfligr*.

hœfni, *f.* det aa vera hœven, raamvissa (sjaa *hœfnn*).

hœgendahús (og *hœgendishús*) *n.* hus som leiglendingen set upp aat seg sjølv og for si eigi rekning.

hœgendakirkja (og *hœgendiskirkja*) *f.* kyrkja som er sett upp aat ein eller nokre faa i sokni, privat kyrkja, annekskyrkja.

hœgendi, *n.* 1. kvæmleik, lette. 2. gods. 3. hœgjende, puta. **hœgendisprestr**, *m.* prest ved *hœgendiskirkja* (mots. *fylkisprestr*, *hofuðprestr*). **hœgendisver**, *n.* putevær.

hœgja, *v.* (gð) gjera spak, linka, lœmpa; *hœgjast*, *v. r.* lœmpa seg, spakna; *veðrit tók at hœgjast*.

hœglífi, *n.* maklegt liv, maks-liv (= *hœglífi*).

hœgliga, *av.* hœgleg, makleg, spakt, stilt. **hœgligr**, *a.* hœgleg, makleg, kvæm. **hœgr**, *a.* 1. greid, uvandsleg. 2. greid, rimeleg. 3. kvæm, hœgleg (nyn. *hœg* Set. Tel.).

hœgri, *a.* *komp.* hœgre; *hœgra megin*, til *hœgri handar*, paa hœgre sida.

hœgræði, *n.* hugsamt tilstand, velvære.

-samr, *a.* hœglunda, spak. **-værast**, *v. r.* (rð) spakna, verta roleg. **-væri**, *n.* = *hœgværi*.

-værr, *a.* = *hœgværr*.

hœkilbjúgr, *a.* knesid, bogen i knei (jfr. *hœkleleg* med same tydning, Set.). **hœkill**, *m.* hœkjel, bak-kne (paa dyr).

hœkingr, *m.* sverd (poet.). **hœkinn**, *a.* krokut, hjug (poet.).

hœkja, *f.* krykkja.

hœkja, *v.* (kt) hykja, sitja paa huk (jfr. *hœkja* Hall.) Fld. II 369₁₂.

hœla, *v.* (ld) 1. rosa (*e-u*); *hœlast*, rosa seg, skreppa av (*e-u* ell. *af e-u* ell. *um e-t*); *hœlast við e-n*, skreppa for eink. 2. skreppa av (= *hœlast e-u*). Jfr. nyn. *hœla*, smeikja, rosa. **hœlinn**, *a.* skreppen; jfr. nyn. *hœlen*, smeiksam. **hœlni**, *f.* skrepp, skrœyting. **hœlni-orð**, *n.* skreppord, skrœytorð.

hœmessa, *f.* = *hâmessa*.

hœna, *f.* hœna. **hœns**, *n. pl.*, **hœnsn**, *n. pl.*, **hœnsni**, *n. pl.* hœns. **hœnsa-tíðri**, *n.* fjørhamen paa hœns. **hœnu-egg**, *n.* hœnsegg.

hæsn, *n. pl.* = *hæsn(n)*.

hæta, *v. (tt)* = *hóta*, hota, truga. **hæting**, *f.* hoting, truging. **hætinn**, *a.* hotsam, som gjerne vil truga.

hæverska, *f.* **hæverski**, *f.* høviskleik, fin, høvisk atferd; *ger þína hæversku*, ver so hæv. **hæverskligr**, **hæverskr**, *a.* høvisk, finsleg, velseda (*-liga, av.*). **hæverskulauss**, *a.* uhøvisk.

høðnukið, *n.* hadnekid, geitkid (sjaa *hæðna*).

høfða, *v. 1.* avhovda, halshogga. **2.** eig. setja hovud paa (t. d. ein nagle), yverf.: *hofða mál* ell. *sök*, føra fram sak mot eink. (*á hönð, á hendr e-m*).

høfða-ijöl, *f.* fjöl attum hovudet (i seng eller paa styrmannsrom paa skip). **-gerð**, *f.* hovudgerd. **-hlutr**, *m.* yverkroppen, øvre luten av kroppen (mots. *fótahlutr*). **-koddi**, *m.* kodde, hovudputa. **-lag**, *n.* hovudlag, underlag for hovudet. **-loft**, *n.* lofthus prydt med hovud (av elg, björn ell. dlkt.)? **-skip**, *n.* = *hofuðskip*. **-tal**, *n.* tal paa hovud; *hofðatal*, i (naut-)talet, etter talet paa hovud.

høfði, *m.* hovde, odde.

høfðingi, *m. 1.* hovding; landstýrari; stormann. **2.** hovudmann (i eit logbrot). **3.** = *hofðingskapr 4*.

høfðingia-ást, *f.* kjærleik til hovdingen sin. **-bragð**, *n.* hovdings-bragð, hovdingsleg atferd. **-dauði**, *m.* stor daude paa hovdingar ell. stormenner. **-djarfr**, *a.* djerv imot hovdingen. **-dómr**, *m.* hovdingskap, hovdingstand. **-efni**, *n.* hovdingsemne. **-fall**, *n.* = *hofðingjadauði*. **-fundr**, *m.* hovdingmøte. **-hlutr**, *m.* hovdinglut, den luten som fell til hovdingen. **-kærr**, *a.* vel lika av hovdingar. **-lauss**, *a.* hovdinglaus, utan hovding. **-merki**, *n.* merke, fana at hovdingen. **-nain**, *n.* hovdingsnamn. **-rétt**, *m.* hovdingrett, matrett for hovdingar. **Æf.** **-samlig**, *a.* hovdingsleg. **-skapr**, *m.* hovdingskap. **-skipti**, *n.* skifte av hovding ell. landstýrari. **-sonr**, *m.* hovdingsson. **-stefna**, *f.* hovdingstemna, avtala møte av hovdingar. **-styrkr**, *m.* hjalp, studnad av stormenn. **-veldi**, *n.* hovdingsvelde; hovdingsmakt. **-ætt**, *f.* hovdingsætt. **høfðingligr**, *a.* hovdingsleg, som ser ut som

ein hovding; som høver ein hovding (*-liga, av.*).

høfðingskapr, *m. 1.* hovdingskap, færarskap. **2.** yvermun, fyrerang. **3.** hovdingsleg atferd. **4.** namn paa ein av engleflokkarne (= principatus, Vulgata).

høfga, *v. (að)* tyngja; upers. med dat. ell. akk. tyngja, verta (svevn)tung.

høfgavara, *f.* tunge varor.

høggi, *m. 1.* tyngd, vegt. **2.** tunge ting, **3.** byrd, last, farm (paa øyk ell. i skip). **4.** tunge, tyngsla (t. d. av svevn). **5.** tyngd, møða, sut.

høgn, *f. 1.* innehaving, sjaa *jarðarhofn*. **2.** hamn, hamnegang. **3.** hamn, skipshamn. **4.** = *Kaupmannahofn*. **5.** hamn (homn), foster; *taka við hofn*, verta umhender (jfr. *hafandi*). **6.** kappa = *yfirhofn*. **7.** atferd, tilhöve.

høgnun, *f.* = *hafnan*.

høfuð, *n. 1.* hovud; *ganga milli bols ok hofuðs*, ganga millom bul og hovud, d. e. drepa; *skera e-m hofuð*, gjera nyvor at eink.; *sitja undir hofði e-m*, hava hovudet at eink. i fanget; *stíga yfir hofuð e-m*, verta yvermann yver ein; *strjúka frjalst hofuð*, raada seg sjelv; *bera hofuð hátt (lágt)*, bera hovudet høgt (laagt); *drepa niðir hofði*, hengja hovudet; *leggjast e-t undir hofuð*, draga seg undan for, ell. gleyma aa gjera eitk.; *hamn hélt uppi váru hofði*, han stude vaar sak; *heita e-n í hofuð fõður síns*, kalla ein uppatter etter far sin. Ofte istaden for „livet“: *hætta hofði*, vaaga livet; *halda hofði*, halda livet; *veðja hofði*, setja hovudet i ved; *leggja við hofuð sitt*, setja livet inn paa; *færa konungi hofuð sitt*, gjeva seg og sitt liv kongen i vald; *ek gef þér hofuð þitt*, eg lét deg hava livet; *hlaupa í hofuð e-m*, gjera aalaup paa ein; *hverr býr í annars hofði*, dei ligg i strid med kvarandre; *færa e-n ór hofði sér*, verja seg mot eink.; *senda e-n til hofuðs e-m*, senda ein til aa drepa eink.; *gefa fé til hofuðs e-m*, gjeva pengar til aa faa drepe eink.; *setja fé til hofuðs e-m*, lova ut pengar osfr. **2.** (poet.) person, menneskje: *fárgjarnt hofuð* = *fárgjarn máðr*. **3.** stykke (um fe ell. naut); jfr. *hofðatal*. **4.** hovud

(paa skip), knapp (paa stav, stolpe odl.)
 5. hovud, hovudmann for eitk. (e-s). 6. hovde, odde.

höfuð-á, *f.* storelv. **-árr**, *m.* yver-tenar, mest um erke-englarne. **-átt**, *f.* = *höfuðætt*. **-baðmr**, *m.* = *höfuðbarmr*. **-band**, *n.* hovudband. **-bani**, *m.* banemann, daude (= *höfuðsbani*). **-barmr**, *m.* fårs-ætti. **-barmsmaðr**, *m.* skylding paa fárssida. **-baugr**, *m.* hovudluten av mannþérne (den som draapsmannen eller son hans laut betala til son ell. får aat den drepne). **-bein**, *n.* eit av beini i hovudet. **-benda**, *f.* 1. vant, master-tog. 2. studnad, hjelp. **-biskup**, *m.* øvste-prest. **-bitarúm**, *n.* det rom i skipet som er næst *höfuðbiti* (siglebiten?). **-blót**, *n.* storblot, aalmenn offerhøgtid. **-ból**, *n.* hovudbøle. **-borg**, *f.* hovudstad, den fremste byen i landet. **-brot**, *n.* stor skade. **-búnaðr**, *m.* **-búningr**, *m.* hovudbunad. **-burðr**, *m.* vyrdrnad, æra (jfr. *bera höfuð hátt, lágt*); — *hverjum eptir sinum höfuðburð*, aat kvar etter sin vyrdrnad; *e-m er höfuðburðr at e-u*, ein hev æra av eitk. **-bæli**, *n.* 1. hovudbøle. 2. storgard. **-bær**, *m.* 1. storgard. 2. hovudbøle. **-djöfull**, *m.* yver-djevel. **-dróttning**, *f.* yverdrønning. **-dúkr**, *m.* hovudduk. **-dul**, *n.* storvilla. **-efni**, *n.* eit av dei fire grunn-enni (element). **-engill**, *m.* erke-engel. **-ey**, *f.* Hovudey (ved Oslo). **-eyzla**, *f.* stor-øyding. **-faðir**, *m.* 1. patriark (i det gamle testamentet). 2. fornæmste får (aandeleg). **-fagr**, *a.* vènhovda, med fagert hovud (um hest). **-faldr**, *m.* hovudduk, skaut. **-fetlar**, *m. pl.* tyglar, taumar (poet.). **-fiirn**, *n. pl.* skamlegt verk. **-íjándi**, *m.* = *höfuðdjöfull*. **-fól**, *n.* meisterfaame: *þú ert höfuðfól allra föla*. **-frægd**, *f.* sers stor frægd. **-garðr**, *m.* hovudstad (= *höfuðborg*). **-gersemi**, *f.* ein framifraa eignalut. **-gipta**, *f.* stor-lukka. **-gjarnt**, *a. n.* faarlegt for livet; *honum mundi höfuðggjarni verða*, det kunde kosta honom livet. **-gíqi**, *f.* sers stor gaava. **-glæpr**, *m.* sers stor synd. **-gnípa**, *f.* naseband paa hjelm? Edd. M. **-goð**, **-guð**, *n.* hovudgud, ein utav dei øvste gudar. **-grein**, *f.* hovudgrein, hovudartikel (av trui). **-gull**, *n.* hovudgull, hovudprydnad av gull. **-gyðja**, *f.* hovudgudinna, sjaa *höfuðgoð*. **-gæfa**, *f.* stor-

lukka (= *höfuðgipta*). **-harmr**, *m.* sers stor sorg. **-hátið**, *f.* sers stor høgtid, stor-helg. **-hégomi**, *m.* storvilla, storlygn. **-heimska**, *f.* sers stor daarskap. **-hetja**, *f.* storkjempa. **-hlutr**, *m.* = *höfuðahlutr*. **-höf**, *n.* storhov, hovudtempel (aat avgudar). **-hogg**, *n.* hogg i hovudet. [**-isar**, *m. pl.* landfast is paa baae sidor av ei elv? Vigf. **-íþrótt**, *f.* ei av dei sju *artes liberales* (frie kunstar eller idrotter). **-kempa**, *f.* storkjempa. **-kenni-maðr**, *m.* ein framifraa prest. **-kirkja**, *f.* 1. = *fylkiskirkja* (som etter kristningi kom i staden for det gamle *höfuðhof*; i Gula- og Frostatinglag kyrkja for eit fylke, i Eidsivatinglag for fylkestridjungen). 2. (i seinare tid) hovudkyrkja, soknekyrkja. 3. = *höfuðhof*. 4. domkyrkja, katedralkyrkja. **-kirkjugarðr**, *m.* kyrkjegarden (gravstaden) aat ei hovudkyrkja. **-klerkr**, *m.* framifraa lærd mann, Vigf. **-konungr**, *m.* storkonge. **-kostr**, *m.* hovuddygd. **-kvöl**, *f.* sers stor pinsla. **-lausn**, *f.* „Hovudlöyn“, namn paa eit kvæde som skalden ber fram for kongen til aa frelsa livet sitt. **-lauss**, *a.* 1. hovudlaus. 2. hovdinglaus. **-leðr**, *n.* hovudlag, beisl utan munnbitet. **-lín**, *n.* hovudlin, messehetta av lin. **-list**, *f.* = *höfuðíþrótt*. **-loddari**, *m.* yverspelemann, meisterspelemann. **-lygi**, *f.* storlygn. **-lýti**, *n.* **-lqstr**, *m.* kardinalsynd, hovudsynd. **-maðr**, *m.* hovuds-mann, styrar. **-mein**, *n.* mein, skade i hovudet. **-meistari**, *m.* framifraa lærar. **-merki**, *n.* 1. hovudmerke, det som er sers merkande. 2. hovudmerke, hovudfana. **-mikill**, *a.* storhovda, som hev stort hovud. **-mundr**, *m.* löysepengar for livet. **-nain**, *n.* hovudnamn, sers merkande namn. **-naudsyn**, *f.* stor naudsyn. **-niðjar**, *m. pl.* skyldingar paa fárssida. **-óðr**, *a.* hovudgalen. **-oifirdið**, *f.* sers stor djervskap. **-órar**, *f. pl.* hovudorar, ørsla i hovudet. **-prestr**, *m.* sokneprest ved *höfuðkirkja*. **-ráð**, *n.* fyrste raad, det som skal fyrst og fremst verta gjort. **-ráðgjafi**, *m.* fremste raadgjevar. **-sár**, *n.* saar i hovudet.

höfuðsbani, *m.* banemann, daude.

höfuð-skáld, *n.* framifraa skald eller diktar. **-skepna**, *f.* 1. ein av dei fremste skapningar, hovudskapning. 2. eit av dei

fire grunn-emne (= *höfuð-efni*). -**skjalfti**, *m.* skjelv i hovudet. -**skóli**, *m.* høgskule. -**skutilsveinn**, *m.* den fremste av skutel-sveinarne. -**skömm**, *f.* sers stor skam. -**skörungr**, *m.* sers fermt menneskje.

höfuðs-maðr, *m.* hovudsmann, formann.

höfuð-smátt, *f.* hovudsmotta, halshol paa skjorta. -**smiðr**, *m.* meister, yrkesformann. -**spekingr**, *m.* framifraa vismann. -**staðr**, *m.* sers vigtug stad, hovudstad. -**stafir**, *m.* 1. stor bokstav. 2. bokstav som berre kann staa i fyreenden av ei staving. 3. rimbokstav. -**steikari**, *m.* yver-kokk, meisterkokk. -**steypa**, *f.* berre i dat.: *falla höfuðsteypu*, falla hovudstup. -**steinn**, *m.* framifraa dyrverdig stein. -**stolpi**, *m.* hovudstolpe. -**styrkr**, *m.* hovudstyrke, fremste hjelp og studnad. -**sviða**, *f.* svidd saudhovud (ein matrett). -**svqrðr**, *m.* hovudskinn (paa menneskje); *standa yfir e-s höfuðs-vqrðum*, hava livet til ein i si hand.

höfuð-synd, *f.* (= *höfuðlýti*) hovudsynd, kardinalsynd. -**syndalíft**, *n.* eit liv i storsynder. -**syndgast**, *v. r.* (*að*) falla i storsynd. -**sæti**, *n.* hovudsæte. -**tíðir**, *f. pl.* hovudmessa. -**tíund**, *f.* hovudtiend av eigeidom (gjevi berre ein gong i livet; mots. *akrtíund*). -**þing**, *n.* stort ting, aalment ting. -**þvátr**, *m.* hovudtvaatt. -**undr**, *n.* storsyn, sers vidunder. -**úráð**, *n.* sers ilt tilræde, klen raadgjerd. -**úvinr**, *m.* verste fiende. -**vápn**, *n.* beste vaapn. -**veizla**, *f.* stor-veitsla, hovud-gjestebod. -**vél**, *f.* 1. ovsleg kunst, stor vela. 2. = *höfuðlist*. -**verkr**, *m.* hovudverk, verk i hovudet. -**vinnr**, *m.* sers god ven. -**víti**, *n.* livsstraff. -**vqrðr**, *m.* 1. livvakt. 2. mann som held livvakt. -**ætt**, *f.* ei av dei fire himmel-ætterne, hovudætt. -**ærr**, *a.* hovud-ør, hovudgalen. -**ærsl**, *n. pl.*, -**ærslur**, *f. pl.* hovudørsla, galenskap (= *höfuðórar*).

höfug-bærr, *a.* tung aa bera, tungbær.

-**eygðr**, *a.* tung i augo, tøygøygd. -**leikr**, *m.* tungleik, tyngd.

höfugr, *a.* 1. tung (i vegt). 2. tung, vand. 3. (svevn)tung, syvjug.

höfundr, *m.* 1. opphavsmanntil eitk. (*e-s*). 2. domar

högg, *n.* (dat. *höggvi*) 1. högg (t. d. med øks). 2. halshogging; *dæma e-n til höggs*.

3. högg, slag, dengsla. 4. slag; *yxn er hann ætlaði til höggs*. 5. hogster.

högg-færi, *n.* tilføre til högg; *standa í höggfæri*, staa laglegt for högg. -**jarn**, *n.* höggjarn, meitel. -**ormligr**, *a.* som høyrer höggorm til, höggorm. -**ormr**, *m.* höggorm, eiterorm. -**orrosta**, *f.* strid med höggvaapn. -**ró**, *f.* = *hugró II*. -**rúm**, *n.* hoggerom, rom til aa högga. -**sax**, *n.* eit slag kniv. Vigf. -**skógr**, *m.* hogsterskog. -**spjót**, *n.* spjot til aa högga med. -**staðr**, *m.* höggstad, stad ein raamar med högg. -**stokkr**, *m.* hogstabwe.

höggvúðr, *m.* sverd (poet.).

höggunátt, *f.* midvetter-natt.

högg(v)a, *v. st.* 1. högga (t. d. med øks, med hoggtann odl.); refl. *höggvast*, skifta högg. 2. halshogga, drepa. 3. slaa. 4. slagta; *höggva naut*; *h. strandhögg*, gjera strandhögg. 5. 'högga, fella (tre; ogsó *höggva hey*, slaa). 6. högga upp, isunder, = *höggva upp*. Med part. *af*: 1. *höggva fót af manni*. 2. *höggva e-t af sér*, slaa eitk. vekk fraa seg. 3. *höggva fé af*, slagta. *í*: *höggvast í*, leggja seg (med ord) upp i eitk. *ímóti*: *höggva ímóti*, mæla imot. *níðr*: *höggva e-t níðr*, högga ned; *höggva níðr drykk*, högga kjeret usund so drykken vert spilt. *nær*: *höggva nær e-m*, gjera draap som gjeng nær innpaa eink. *ofan*: *höggva ofan*, drepa, slagta. *ór*: *höggva e-t ór e-u*, högga eitk. ut or noko; *höggva e-t ór* = *skera ór*, avgjera eitk. *tíl*: *höggva til e-s*, högga etter, högga til. *um*: *e-m þykkir um höggvast*, ein vert leid, ilt ved. *upp*: *höggva upp e-t* 1. högga burt eitk. 2. högga upp, isund.

höggvandi, *m.* höggar; halshoggar.

högg-vápn, *n.* höggvaapn.

höggva-skipti, *n.* -**viðskipti**, *n.* det aa skifta högg, höggskifte.

höggvinkinni, *m.* ein mann med högg i kinnet (utnamn).

höggöks, *f.* högg-øks.

högld, *f.* sjaa *hagldir*.

högst, *m.* hogster.

hökta, sjaa *hækja*.

hökubein, *n.* hokebein.

hökulbrækr, *f. pl.* sjaa *ökulbrækr*.

hökull, *m.* kappa til aa bera yver akslerne; messehaket (= *messuhökull*).

hökulskúaðr, *a.* tyder venteleg det same som nyn. *hökulskodd* (Ndm.), som gjeng i sko utan sokkar. Jfr. ogso nyn. *ganga hökulskoom*, med same tydning.

hökumikill, *a.* langhokut.

hökunátt, *f.* = *hoggunátt*.

hökuskegg, *n.* hokeskjegg.

höldborinn, *a.* som er av hölds ætt.

höldmaðr, *a.* = *höldborinn maðr*.

höldr, *m.* (i dei norske logerne *hauldr*) friboren bonde; odelsmann, odelsbonde.

hölds-maðr, *m.* = *höldmaðr*. -**réttr**, *m.* personleg rett for ein hold; ogso um beter for ein hold (*höldr*).

hölfu-þing, *n.* ting for eit halv-fylke.

hökn, *n.* = *helkn*.

hökvir, *m.* hest (poet.) = *hulkvir*.

höll, *f. I.* (pl. *hallir*) stort hus, hall.

höll, *f. II.* elv (poet.).

höltzi, *av.* = *hölzti*, *helzti*.

höm, *f.* laar (paa dyr); jfr. nyn. *hombot*.

hömlu-band, *n.* hamleband. -**barði**, *m.* skips-vrak? -**fall**, *n.* ulogleg vanhævd av leidingskip. -**maðr**, *m.* rorskar paa herskip. (= *hásæti*). -**valarhald**, *n.* truleg misskrift for *hjalmlularhald*. N.G.L. II 283.

hömulgrýti, *n.* humul, steinhumul.

hömungr, *m.* = *hemingr*.

hönd, *f.* (gen. *handar*, dat. *hendi*; nom. pl. *hendr*) I. hand, ogso um handleggen. Ordlag: Med adjektiv: *annarrar handar maðr e-s*, undermann aat eink. (som han kann raada med med ei hand); *hönd full e-s*, ei liti mengd av eitk. (handfylling); *með tvær hendr tómar*, med tvo tome hender; *hafa hendr góðar* = *hafa læknishendr*; *leggja góða hönd á e-n*, fara fint med; *gera e-t feigum höndum*, gjera eitk. som ein misser livet for; *taka við e-m feigins hendi*, fagna eink. vel; *jöfn hönd*, *jafnar hendr* = *jafnaðarhönd*; *hendr eru e-m mistagðar (í kné)*, ein gjer gale. Med verb: *drepa hendi við e-u*, skuva fraa seg, forsmaa; *hendr fallast e-m*, ein vert handfallen; *fara höndum e-t*, handfara eitk.; *fasta hendr á e-u*, faa tak i, faa i sine hender; *festast höndum saman*, handtakast; *hafa hönd á e-u*, taka paa med,

á e-m, leggja hand paa (gripa); *hafa hönd (hendr) at e-u*, leggja hand paa; *hava aa gjera med*, sitja inne med; *hafa hendr yfir e-u*, hava eitk. under hender; *halda hendi yfir e-u*, halda si hand yver, hava i sitt vald; *halda upp höndum*, retta upp henderne (i bøn, til eid odl.); *koma höndum á e-m*, faa tak i; *láta hendr af e-m*, sleppa eink. laus; *leggja hendr á e-m*, *á e-n*, leggja hand paa, *á sér*, paa seg sjölv; *leggja hendr sínar saman fyrir vátum*, handtakast framfor vitne; *leysa hendr sínar*, gjera skil for seg; *rétta hendr til e-s*, gripa etter; *taka (þrifa) e-n höndum* = *handtaka*, taka tilfange; *taka höndum á e-m*, taka paa eink.; *taka höndum saman*, handtakast; *taka höndum til e-s*, taka seg eitk. til; *taka höndum upp*, retta upp handi (til eid, ved avrøysting); *verja hendr sínar*, verja seg.

Med præp. *á*: *á hendi*, *á höndum (e-m)* a. paa (um skyldnad, andsvar): *spyr hvat honum væri á höndum*, kva (sak) han hadde paa seg. b. vera (bindast) *á hendi (höndum) e-m*, vera (festa seg) i tenesta hjaa eink. *á hönd*, *á hendr e-m* = *á hendi a* og *b*; etter rørsle-verb: a. *ljása sǫk á hönd (á hendr) e-m*, lysa sak imot eink.; *ljása vígi á hendr sér*, lysa draapet paa seg, segja seg vera draapsmann; *taka e-t á hendr sér*, taka paa seg; *mæla á hendr e-m*, skulda eink.; *færa barn feðr á hendr*, krevja uppfostring aat barnet av fâren. b. *ganga á hönd (á hendr) konungi*, gjeva seg under, ganga i tenesta hjaa —. c. imot (um aalaup): *fara (ganga) á hendr e-m*, fara imot eink., raada til aalaup mot; *sneri mannfallinu á hendr enskum mönnum*, mannefallet snudde seg til engelsmennerne. d. *bjargast á hendr sínar*, berga ell. livnøra seg sjölv (med sitt arbeid).

af: *af hendi e-m*, burt fraa eink.; *senda e-t af hendi*, gjeva fraa seg; *láta af höndum*, sleppa; *færa (sverja) sér barn af hendi*, fri seg fraa (sverja seg fri for) barnfostringi; *ganga e-m af hendi*, ikkje gjera aalaup paa (mots. *ganga á hendr e-m*); *liða af hendi*, lida (um tidi).

at: *at hendi*, *at höndum*, tilstadar; *hverr at hendi*, den eine etter den andre.

fyrir: fyrir hǫndum, fyrir hendi, for handi, for hǫndom; fyrir hendir e-m (fram), utanum, med umgaaing av.

i: fá e-m e-t í hǫnd (í hendir), selja e-m e-t í hǫnd, selja í hendir, gefa í hendir, gjeva upp í handi; greiða, líka e-m e-t í hendir, betala upp í handi; kalla til e-s í hendir e-m, krevja eitk. av eink.; hafa e-t í aðra hǫnd, faa motlag for det ein hev gjeve ut; fara í hǫnd, koma tilstadar; í hǫnd, upp í handi, paa handi, med det same, straks; hafa e-t í hendi, hava eitk. í si magt; verðr mér illa í hendi, eg fer ille aat; hafa e-t vel (illa) í hǫndum, fara vel (ille) med eitk.; hafa í tveim hǫndum með e-u, vera uviss med eitk.

innan: vera innan handar e-m, vera í eins hand eller magt eller vald.

með: hafa e-t með hǫndum, hava eitk. í hende, under hender, hava aa gjera med; vel er með farit þínar hendir, du hev bruka henderne dine vel.

milli: fellr aldri sekt handa milli, det er alltid einkvar som skal hava bäterne.

ór: ór hendi (hǫndum) = af hendi (hǫndum); ór e-s hǫndum, ut or magti aat eink.

til: til handa e-m, til handa, aat, til, for eink.; biðja konu til handa e-m, fria for eink.; ganga til handa konungi = ganga á hǫnd konungi; berast til handa, bera til; standa til handa, vera for handi.

um: um hendir e-m, framum, utanum eink. (= fyrir hendir e-m fram).

undir: ganga, ráðast (vera) undir hǫnd (hendir) e-m, gjeva seg (vera) under eins hand, í hans magt; sjá undir hǫnd (hendir) e-m, sjaa under armen aat eink. (til aa faa sjaa det som er usynlegt); undir hǫndum, noko í hand, etter kvart.

við: hafa við hǫnd sér, hava ved handi.

2. hand, sida; í aðra hǫnd, til hi sida; til hægri handar e-m, paa høgre handi eller sida aat eink.; til hvárrartveggja handar, til beggja handa, til baade sidor; hoggva á báðar hendir, á tvær hendir, hogga til baae sidor; hann gaf á tvær hendir, til alle kantar; annari hendi, annarrar handar, paa andre sida, derimot; annarri hendi — annarri hendi, paa ei sida — paa hi sida.

3. vedkomande, part: minnar handar,

for min part, fraa mi sida; af minni hendi, fraa mi sida; vera af e-s hendi, standa paa eins sida; fyrir mína hǫnd, paa mi hand, paa mine vegner.

4. slag: treggja handa-ljǫðr, tvo slag folk; allra handa, alle handa, alt slag.

hǫndla, v. (að) **1.** handla, handfara = handla. **2.** fara med, stella med. **3.** gripa, taka. **4.** koma paa eink. (um otte og dlkt.).

hǫnk, f. (gen. hankar; nom. pl. henkr) **1.** honk, handfang, ring. **2.** honk, hork (viðjering til aa festa grind med).

hǫrðar, m. pl. innbyggjarane í Hǫrðaland, Hǫrðafylki, Hǫrðafold (paa lag: Søre Bergenhus amt).

hǫr-gefn, f. (eig. horr-(lin-)gudinna) kvende (poet.).

hǫrgr, m. eig. vel steinaltar; eit slag blotstad eller heilagdom, sett med steinar (jfr. nyn. horg, bergknaus, helst med bratte sidor og flat topp, Hard. ofl.).

hǫr-hnoða, f. lingarnsnysta.

hǫrkl, n. det at færset er hurklut og hardt, hurkl, harkleføre. Sex sqg. 60s.

hǫrkla, v. (að) harka seg fram, draga seg fram; jfr. nyn. harkla, í tydning mesta lik harka.

hǫrkn, n. = hǫlkn; sjaa helkn.

hǫrkull, m. braak, skrangl.

hǫr-meitiðr, m. eig. linskurd, d. e. haustbil, poet.

hǫrmúgr, a. sorgall. **hǫrmuligr**, a. syrgjeleg, tregeleg (-liga, av.). **hǫrmung**, f. sorg, trege. **hǫrmungar-grátr**, m. sorg-graat. **-læti**, n. syrgjelæte. **-orð**, n. syrgje-ord. **-skaði**, m. syrgjeleg skade, syrgjelegt tap. **-tala**, f. sorgtale, klaging. **-tiðendi**, n. pl. sorg-tidend. Æf. **-þytr**, m. sorgklage, klagerop. **-víg**, n. tregelegt draap.

hǫrpu-hljóð, n. harpelaat. **-leikr**, m. harpespel. **-skel**, f. harpeskjel, øyreskjel. **-slagari**, **-slagi**, m. harpespelar. **-slagr**, **-slátr**, m. harpespel. **-stokkr**, m. harpestokken, treverket í harpa. **-strengr**, m. harpestreng.

hǫrr, m. (dat. hǫrvi og hǫr) horr, lin.

hǫr-skrýddr, a. klædd í lin. Edda. **-strengr**, m. linsnor. **-tygill**, m. linsnor, lintraad.

hqr-práðr, *m.* lintraad.
hqrund, *n.* (og *f.*) kjöt; likam; kjöt motsett aandi; manns-lem.
hqrundar-hungr, *m.* kjötslyst. **-litr**, *m.* kjöt-lit. **-losti**, *m.* kjötslyst. **hqrund-fall**, *n.* spillsykja, spitelisk sott (jfr. *brotfall*).
hqrundljóss, *a.* som hev ljós hamlit.
hqrunds-fegrð, *f.* likams-vænleik. **-litr**, *m.* kjöt-lit. **-ljóss**, *a.* = *hqrundljóss*.
hqrzkr, *a.* hordelandsk.
hqs-kollr, *m.* graahæring, graahærd mann.

-magi, *m.* (ogso skrive *haustmagi*) graamaga vêt. **-mqgóttr**, *a.* (ogso skrive *haustmqgóttr*) graamaga, graa under magen.
hqss, *a.* graa. **hqsvast**, *v. r.* (*að*) eig. graana, verta graa, men vert berre bruka med tydningi verta kald eller uvensleg; jfr. *grána*, *nyn.* *graana* i same tydning.
hqsvir, *m.* ulv („graabein“) poet.
hqtttr, *m.* (gen. *hattar*, dat. *hetti*) = *hatt*, hatt.
hqtuðr, *m.* hatar (poet.).

I Í.

í, *præp.* A. med dat. **1. í**, inne i (um stad og rom); *í fjallinu*, *í litlklæðum*; fyre stadnamn vert *í* ofte ikkje umsett i *nyn.* (jfr. *á*): *Þrír bæir er í Mörk heita allir; at staðnum í Skálaholti.* **2. í** (um tilstand) *í úviti*; *í svefni.* **3. í**, paa (um tid): *í minni elli*; *í enu þriðja sinni* (tridje gong); *í því* (i det same). **4. í**, imillom: *var þá illr kurr í boglum*; *engi í kvennum.* **5. í**, paa (um noko som høyrer saman eller sit fast i hop); *í festi*; *brjóta í e-m hrygginn*, brjota ryggen paa (i) ein. **6. í** (um det som ligg i som innehald, deil i eitkvart); *hvat er nú í því*, kva meiner du med det; *veiðr er í e-m*; *gagn er í e-u.* **7. í**, med, ved (um maate, hjelperaad og orsak); *misgera í orðum*; *opt kaupir sér í litlu lof*; *munu margir fagna í burð hans.* **8. í**, naar det gjeld, med umsyn paa: *roskinn í orðum.*

B. med akk. **1. í**, inn i (um stad og rom): *færa í naust*; *fara í brynju*; *í land*, til landet. **2. í** (um tilstand); *gefa í okkur forræði*; *kaupa sik í frið.* **3. í**, paa (um tid); *í þann tíð*; *í miðja nótt*, midt paa natti. **4. í**, burt i (um det som naar burt i); *tók hestinum í kné* (d. e.: upp til). **5. í**, með umsyn paa, naar det gjeld: *í engan mun*; *gráðugr í blóð* (d. e.: etter). **6. í**, til (um det som skal vera eller verta til eitkvart): *nefna guð í vitni*; *snúast í sūt ok grát.*

íblár, *a.* iblaa, blaavoren. **íblástr**, *m.*

iblaaster, innblaasing; inngivnad, inspiration. **íbrozligt**, *a. n.* braatt paakome? **íbuá**, *f.* ibuar, ei som bur ein stad. **íbúð**, *f.* det aa bu i (eit rom), ibuing. **íbúi**, *m.* ibuar, ein som bur ein stad. **íbygging**, *f.* det aa bu i (eit rom), ibuing. **íbyggjaramaðr**, **íbyggjari**, **íbyggvari**, *m.* ibuar, innbyggjar.

íð, *f.* (gen. *íðjar*) id, gjerning, verk.

íða, *f.* ida, bakevja.

íðavellir, *m. pl.* namn paa ei sletta i Aasgard.

ídetting, *f.* det aa falla (detta) inn med ord i ei tala, innkast.

íð-gjöld, *n. pl.* attergjeld, skadebot, vederlag. **-glíkr**, *a.* heilt lik. **-gnógr**, *a.* mykje rikeleg. **-gnótt**, *f.* nøgd, mengd.

íðinleikr, *m.* ihuge, annsemd. **íðinn**, *a.* idig, onnug, ihuga (jfr. *nyn.* *iden*, mødesam, Ryf. Shl.).

íðja, *v.* (*að*) gjera, sysla, driva paa med.

íðja, *f.* idn, verksemd.

íðjagrønn, *a.* atter grøn?

íðju-fullr, *a.* strævsam, drivande. **-lauss**, *a.* gjerandslaus, yrkelaus. **-leysi**, *n.* gjerandslöysa, yrkelöysa. **-maðr**, *m.* strævsam, drivande mann; handverkar. **-samr**, *a.* idig, strævsam.

íðka, *v.* (*að*) idka, driva paa med, gjera.

íðlíka, *a.* heilt lik; jfr. *íðglíkr*.

íðn, *f.* idn, verksemd, systl.

íðna, *v.* (*að*) idna, driva paa med, gjera.

iðnaðarmaðr, *m.* handverkar, arbeidsmann. **iðnar-fullr**, *a.* strævsam. **-lauss**, *a.* gjerandslaus, arbeidslaus; jfr. nyn. *iðnarlaus*, tiltakslaus. **-leysi**, *n.* gjerandslöysa, yrkelöysa. **-maðr**, *m.* arbeidsmenneskje, handverkar.

iðnleysi, *n.* gjerandslöysa, yrkelöysa.

iðr, *n. pl.* innvol, inder (= *innr*).

iðra, *v. (að)* faa til aa ira, gjera angerfull; upers. *e-n iðrar e-s, eptir e-t; v. r. iðrast e-s, af e-u*, angra, ira, trega paa.

iðran, *f.* iring, anger og bot. **iðranar-dæmi**, *n.* dæme paa anger og bot. **-fullr**, *a.* angerfull. **-fúss**, *a.* botferdig. **-gata**, *f.* angerveg, bots-veg. **-grátr**, *m.* anger-graat. **-hús**, *n.* bots-hus. **-lauss**, *a.* angerlaus, ubotferdig. **-mark**, *n.* merke paa anger og bot. **-salmr**, *m.* bots-salme. **-skírn**, *f.* reinsing með anger og bot, daap til umvending. **-stund**, *f.* stund til anger. **-tár**, *n.* angertaara. **-tími**, *m.* tid til anger og bot. **-verk**, *n.* verk gjort av anger.

iðrandi, *m.* angrande, botferdigt menneskje.

iðrar, *f. pl.* 1. innvol. 2. anger. **iðra-verkr**, *m.* verk, pina i innvolan.

iðri, *a. (komp. til inn)* indre; *hit iðra*, indre leidi (vegen).

iðugliga, *av.* ideleg, jamleg.

iðukast, *n.* idekast, bakevja.

iðula, **iðuliga**, (og *iðurliga*) *av.* ideleg, jamleg. **iðuligr** (og *iðurligr*) *a.* ideleg, jamleg. **iðurligleikr**, *m.* ideleg paakoma.

iðurmæltr, *a.* uppatt-takande (um eit slag versemaal som tek uppatter same staving i fyrste og tridje lina).

iðusdagr, *m.* 13de dag i maanaden (i mars, mai, juli, oktober 15de). Lat. idus.

íendr, *a.* andande, livande, i live.

if, *n.* eve, tvil. **ifa**, *v. (að)* iva (Tel.), eva, tvila; *v. r. ifast í*, eva seg, vera uviss um. **ifaðarlauss**, *a.* evlaus, trygg. **ifa-fullr**, *a.* evsam, tvilande. **-lauss**, *a.* evlaus, trygg. **-laust**, *av.* evlaust, utan tvil.

ifan, *f.* eving, tvil. **ifanlaust**, **ifanarlaust**, *av.* evlaust, utan tvil.

ifang, *n.* innblanding, det aa blanda seg upp i eitk.

ifanligr, *a.* evsam, tvilsam. **ifa-semð**, *f.* eving, tvil, uvissa. **-søk**, *f.* tvilsam, uviss sak.

ífellr, *a.* (um vind) som fell inn i (fyller) seglet.

ífi, *m.* og *n.* eve, tvil, uvissa.

ífiill (og *ífli*), *m.* hauk (poet.).

íjungr, *m.* 1. bjern (poet.). 2. hauk (poet.).

íjqrvan, *a. m. akk.* livande (poet.).

if-lauss, *a.* evlaus, utvilsam.

ífrá, *præp.* ifraa, sjaa frá.

if-röðull, *m.* sol (poet.).

íganga, *f.* eig. igonga, det aa gaa med paa, taka paa seg eitk. **ígangr**, *m.* inngang, byrjing. **ígangs-fasta**, *f.* inngang til fastetidi. **-íqstusunnudagr**, *m.* fastelavens sundag. **-klæði**, *n.* igangsklæde. **-sunnudagr**, *m.* fastelavens sundag.

ígða, *f.* egða (ogso igða, Set.), eit slag meisa. Parus palustris?

ígegn, **ígegnum**, sjaa *gegn*, *gegnum*.

ígildi, *n.* jamlike, make. **ígjarn**, *a.* ihuga paa, svært lysta etter (*e-s*). **ígjöld**, *n. pl.* inntekter. **ígróðra**, *a.* som hev teke til aa gro, noko groen.

ígulkottr, *m.* 1. bustyvel, piggsvin. 2. ei greida til aa verja festningsmurar (Kgs.).

ígull, *m.* igulkjer, kraakebolle. Echinus.

íhjá, *præp.* sjaa *hjá*.

íhlutanar-mikill, **-samr**, *a.* som gjerne legg seg burti alt, framlaupen.

íhlutast, *v. r. (að)* faast med, fara med (um *e-t*).

íhræddr, *a.* noko forskræmd, rædd.

íhuga, *v. (að)* tenkja etter, tenkja paa; ihuga. **íhugafullr**, *a.* tankefull, ihugsam.

íhugan, *f.* tanke, ettertanke; ihuge. **íhugi**, *m.* tanke; ihuge. **íhuga**, *v. (að)* = *ihuga*.

íhyggjusamr, *a.* tankefull, ihugsam. **íhogg**, *n.* hogg, slag som ein hev fenge.

íkast, *n.* ikast, motlegg.

íhornaskógr, *m.* skog der det er ikorn.

ífkorni, *m.* ikorn, ikorne.

íkynda, *v. (að)* kveikja, tendra i.

il, *f. (nom. pl. iljar)* il, ilk, fotsole.

ílag, *n.* (eig. ilag, noko innlagt) innskot; pant i eighedom.

ílandi, *a.* = *ilendr*.

ífavellir (og *Ílwellir*) *m. pl.* Ilevollarne (Íla) ved Nidaros.

Hlansborg, *f.* St. Giles, by ved Rhone-osen.

ílát, *n.* ilaat, eitkvart til aa hava noko i.
ilbandabrekr, *f. pl.* brok med iljeband.
íleiða, *v. (dd)* færa til, telja til. **íleiðing**,
f. tilteljing. **ílanda**, *v. (nd)* gjeva landsvist;
ílandast, *v. r.* faa, taka bustad i eit land,
 faa land aa styra. **ílandr**, *a.* innanlands,
 som er i landet; rettkomen til aa vera i
 landet, motsett *útlagr*. (Jfr. nyn. *ilendt*).
íli, *m.* ile, stein til botn-feste.
íliansvegr, *m.* veg til *Ilansborg*.
ílíkr, *a.* mesta lik.
íllit, *n.* synemerke, ær.
ílki, *m.* ilke, ilk; poet.: fot. **ilkvistr**,
m. taa (poet.).
ílla, *v. (lt)* illa, laata ille um, klandra,
 klaga yver.
ílla, *av.* ille, ilt, klent, vondt.
íll-bragð, **-brigði**, *n.* illverk. **-býli**, *n.* ill,
 uhugleg heim. **-deild**, *f.* hatfull trætta,
 strid. **-djarfr**, *a.* ill-djerv. **-dýri**, *n.* skade-
 dyr, illgjerdedyr (Tel.). **-endi**, *n. pl.* illska,
 vondska; plaaga. **-felli**, *n.* illfelle, uheppa,
 ulukka; illverk. **-fengr**, *a.* illfengen, vond-
 lynd. **-ferli**, *n.* illverk, synd. **-fúsligr**, **-fúss**
 (og *-fúfstr*) *a.* illgjerdssam, vond. **-fygli**, *n.*
kol. skadefugl. **-gerð**, *f.* illgjerning, mis-
 gjerning.
íllgerða-flokk, *m.* flokk av illgjernings-
 menn. **-klerkr**, *m.* prest som er illgjernings-
 mann. **-maðr**, *m.* illgjerdsmann, illgjernings-
 mann. **-samr**, *a.* illgjerdssam, vond.
íll-gerning, *f.* illgjerning. **-geta**, *f.* ill-
 hug, otte. **-girnd** (og *-girn*) *f.* illtaatt, vond-
 skap, illska. **-girndarprest**, *m.* illkynd,
 vond prest. **-gjarn**, **-gjarnligr**, *a.* illgjerdssam,
 vond, illkynd (*-gjarnligr*, *av.*). **-gresi**, *n.*
 ugras. **-gruna**, *v. (að)* illtenkja, mistenkja.
-gæti, *n.* ill medferd. **-hreysingr**, *m.* ill-
 menne (jfr. gn. *urðarmaðr*). **-hveli**, *n.* ill,
 vond kval.
ílliligr, *a.* illsleg, fælsleg (*-ligr*, *av.*).
ílling, *f.* ukynde, vondska; plaaga. **íllingar-
 sótt**, *f.* vond sykja. **íllingr**, *m.* illing, ill-
 menne.
íll-kvikendi, *n.* skadedyr. **-kyndugr**, *a.*
 meinsleg, ful (*illkyndugligr*, *av.*). **-kyngi**, *f.*
 meinslegð, fulskap. **-leikni**, *f.* ill, hard med-
 ferd. **-lífi**, *n.* (og *-lífnadr*, *m.*) syndelivnad,
 ulivnad. **-lífnadrarmaðr**, *m.* mann som liver

i ulivnad, ukjura. **-lífr**, *a.* som liver syn-
 digt, ukjuren; vand, nøgjen i sin livemaate.
-lyndi, *n.* ilt lynde, vondlynde. **-læti**, *n.*
 styggelæte (jfr. nyn. *ill(e)læte*, lastord).
-málugr, *a.* illordig. **-mannligr**, *a.* som ser
 ut som eit illmenne, illmannsleg (*-mannligr*,
av.). **-menni**, *n.* illmenne, vondt menneskje.
-mennska, *f.* vondska. **-mæla**, *v. (lt)* gjeva
 illord, tala vondt um. **-mælg, *f.* **-mæli**, *n.*
 illord, lastord, baktale. **-orðr**, *a.* illordig.
íllr (og *íllr*) *a.* ill, vond, laak, klen;
 leid, vand; knapp; *hinn illi*, den vonde,
 djavelen.
íll-ráðr, **-ráðugr**, *a.* illraadig, som gjev
 vonde raader. **-ræði**, *n.* ill raad, meinraad;
 vond styring. Fag. 26₁₈. **-ræðiskona**, *f.*
 illraadig kvinna. **-ræðismaðr**, *m.* illraadig
 mann. **-ræður**, *f. pl.* ille, vonde ræður.
íllska, *f.* illska, vondska; skade.
íll-skái, *m.* betring paa det som ilt er.
íllskaldr, *a.* illsint.
íllskast, *v. r. (að)* illskast, verta vond.
íll-skeptr, *a.* illkynd, vondlynd. **-skiptr**,
a. illfengen, vond.
íllsku-band, *n.* det som bind ein til aa
 gjera vondt, illske-band. **-flokk**, *m.* flokk av
 illmenne. **-fullr**, *a.* illskefull, syndefull.
-íprótt, *f.* illverk, vond gjerning. **-kraptr**,
m. vond magt. **-kvikendi**, *n.* skadedyr, udyr.
-maðr, *m.* illmenne. **-megn**, *n.* styrke i ill-
 ska. **-nafn**, *n.* vondt, fælt namn. **-samligr**,
a. illskefull, vond. **-søk**, *f.* illverk. Æf.
-tautr, *n. pl.* vond trollskap. **-þjóð**, *f.* ill-
 menne, vondt folk. **-þrá**, *f.* traaskap i illska
 eller synd. **-þræll**, *m.* vond, laak træl. **-verk**,
n. illverk, vond gjerning.
íllsligr, *a.* illsleg, fæl. **íll-spá**, *f.* ill,
 vond spaaðom. **-svipligr**, *a.* usviplek, stygg.
-søk, *f. (pl. -ar, -ir):* *tróða illsakir við e-n*,
 hava eit spark med ein. **-tíðendi**, *n.* illsegn.
-tyngdir, *f. pl.* vonde tungor, baktale. **-þræti**,
n. = *íllskuþræll*. **-þýða**, *f.* **-þýði**, **-þýðisfolk**, *n.*
 ill-ty, illmenne. **-þýðismaðr**, *m.* illmenne,
 illgjerdsmann. **-úð**, *f.* illhug, vondlynde.
-úðigr, *a.* illkynd, vond. **-verk**, *n.* illverk,
 vond gjerning. **-verki**, *m.* illgjerningsmann.
-viðri, *n.* illvêr, uvêr. **-viðrisbakki**, *m.* uvêrs-
 bakke, uvêrs-sky. **-viðrisklakkr**, *m.* uvêrs-
 sky. **-vili**, *m.* illvilje. **-vilja** (og *-viljaðr*) *a.***

illvilja, vond. **-viljaboð**, *n.* vondt paabod. **-viljafullr**, **-viljafúss**, *a.* full av illvilje, vond. **-viljamaðr**, *m.* mann som vil ein ilt. **-viljugr**, *a.* illviljug, vond. **-virki**, *m.* illgjerningsmann, misgjerningsmann. **-virki**, *n.* illverk, vond gjerning. **-vært**, *a. n.* ilt aa vera; jfr. nyn. *illværug*, uroleg. **-ýðgi**, *f.* ill hug, vondlynde. **-yrða**, *v.* (rð) gjeva illord, tala vondt um. **-yrði**, *n.* illord, vondord. **-yrmi**, *n.* vonde ormar. **íma**, *v.* (mð) tr. & intr. lukta, anga. **ilmaðr**, *a.* angande. **ilming**, **ilmkenning**, *f.* **ilmr**, *m.* lukt, ange; *vit ilmingar*, luktesans. Jfr. nyn. *im*, Aasen.

ilstri, *n.* ister, vister, vider. *Salix pentandra*.

ím, *n.* im, dumba, dust, saur.

íma, *f.* I. I. tunt lag av dust; *elds íma*, eimyrja (poet.). 2. ulva, ulvtik. 3. gygr. (Jfr. nyn. *íma* = tunt skylag; graa stripa; graastripur geit).

íma, *f.* II. strid, ota (jfr. nyn. *ima*, *v. imast*, *v.* Ross).

imbrudaga-boð, *n.* boding um komande imbredagar. **-hald**, *n.* det aa halda heilagt imbredagarne. **-vika**, *f.* vika daa det er imbredagar, imbrevika. **imbru-dagr**, *m.* imbredag, namn paa dei tri faste-dagarne (onsdag, torsdag eller fredag, laurdag) fyre jol, paaske, jonsok og mikjelsmess. **-dægr**, *n. pl.* = *imbrudagr*. **-nótt**, *f.* natti fyre imbredagarne.

ímeðal, **ímilli**, **ímillum**, **ímót**, **ímóti**, sjaa *mædal*, *milli*, *millum*, *móti*.

íminjar, *f. pl.* sterke minningar; sjaa *minjar*.

ímleitr, *a.* graaleitt, graavoren (jfr. nyn. *imut*, graastripur).

impa, *v.* (að) føykja (jfr. nyn. *impa upp*).

in (*en*) *av.* (fyre, komp.) so mykje, dess; *in síðr . . . sælir*, so mykje mindre sæle; ofte stend det yverlaups og treng ikkje umsetjing: *né in heldr*, og ikkje helder.

India, *f.* India-land, *n.* India. **-menn**, *m. pl.* indiamenner. **indverska**, *f.* indisk maal. **indverskr**, *a.* indisk.

ínetjaðr, sjaa *netja*.

íneyzla, *f.* nøytingsrett, bruksrett.

inn, *av.* inn, inn i hus; inne.

inn (*in*, *it*) *art.* sjaa *hinn*.

inna, *v.* (nt) 1. gjera, fullføra; *inna e-t upp*, fullenda eitk.; *inna e-t af hendi*, greida fraa seg, faa undan. 2. reida ut, betala, svara. 3. inna, segja fram; segja, tala; *inna til (e-s)* tala til ein, tala um eitk. 4. greida ut um, fortelja, nemna; *inna e-t upp*, gjeva full greida um, rekna upp. 5. *innast v. r. innast til*, talast ved.

innan, *av.* og *præp.* innan (innan-ifraa, -til, -for); *fyrir innan* (*m. akk.*), *innan* (*m. gen.* eller *akk.*) innan, innan i, innanfor; *innan* (*um tid m. gen. dat. eller akk.*) innan, innast; *innan sjúkr*, innvertes sjuk; *um haf innan*, kringum i havet.

innan-borðs, *av.* innanbords (paa skip).

-borgarmaðr, *m.* bymann. **-bygðarmaðr**, *m.* innanbygdes mann. **-fjórðungsmáðr**, *m.* mann som bur i „fjórðungen“ (isl. lands-inndeiling). **-garðs**, *av.* innangards. **-gengt**, *a. n.* gjengt innanifraa d. e. med gang innan-fraa eit rom til eit anna. **-heraðsmáðr**, *m.* mann som bur i heradet. **-hrepptsmáðr**, *m.* mann som bur i reppen (isl.). **-lands**, *av.* innanlands. **Æf.** **-landsfolk**, *n.* innanlands-folk. **-landsmaðr**, *m.* innanlands mann, innlending. **-mein**, *n.* mein, sykja innvertes. **-sjúkr**, *a.* innsjuk, sjuk innvertes. **-sótt**, *f.* innvertes sykja. **-stokks**, *av.* innanstokks. **-tekja**, *f.* upphelde, inntak (jfr. taka inn)? **-þingsmaðr**, *m.* mann som bur i tinglaget. **-vátr**, *a.* vaat innantil; *fá innanvált*, faa sjø innanbords. **-veggja**, *av.* innanveggjes. **-verðr**, *a.* som vender innan, som er inst, indre; *i innanverðri búðinni*, i den indre deildi av budi, innar i budi (jfr. nyn. *innanvert paa auga*, paa innsida av augneloket, Tel.).

innar(r), *av. komp.* innar, lenger inn, innetter; *innarr af e-u*, innanfor eitk., innar i.

innarla, **innarlíga**, *av.* innarleg, langt inne; *innarla í húsi eða útarla í húsi* d. e. i framhus (stovehus) eller uthus.

innarmeirr, *av.* lenger inne. **innarst** (*innast*) *av. sup.* innarst, lengst inn, inst.

inn-blástr, *m.* innblasing; inngivnad, inspiration. **-borg**, *f.* indre borg. **-borinn**, *a.* iboren, medfødd; innfødd. **-byrðis**, *av.* innanbords. **-drótt**, *f.* livvakt hjaa kongen

(poet.). **-dælgirni**, *f.* hug til aa liva makleg. **-dæli**, *n.* mykjen lette, umaksleysa, kosing, hugnad. **-dæll**, *a.* mykje lettvint, kvæm. **-eygðr**, *eygr*, *a.* innøygð, holøygð. **-firðingr**, *m.* mann innantil fjorden (*innfyrðing*, Sogn?). **-fjalgr**, *a.* inngøymd (av *fela*)? Edda. **-fæddr**, *a.* innfædd. **-færsla**, *f.* innfærsla. **-ganga**, *f.* **-gangr**, *m.* inngonga; inngang; byrjing. **-gerðis**, *av.* innangjerdes, i innmarki. **-gerðisgarðr**, *m.* gard umkringd dei næmaste gjordi. **-gjald**, *n.* inntekt, innkoma; i *pl.* ogso = *iðgjöld*. **-gröptr**, *m.* inngaving, gravster. **-göng**, *n. pl.* inngang. **-gönguleyfi**, *n.* inngangsløyve. **-hallt**, *av.* innhalt, paa innsida, innanfor. **-hlutr**, *m.* det som er inni, inn-lut. **-hýsa**, *v. (st)* hysa. **-hýsingar**, *m. pl.* husfolk. **-hýsis**, *av.* innhyses. **inni**, *n.* bustad, herbyrge, hus, heim, tilhelde.

inni, *av.* inne, inne i hus, heime hjaa seg.

innifli, *n. pl.* innvol (= *innýfli*).

inni-hús, *n.* framhus, sætchus, stovehus (mots. *fjórhus*). **-hófn**, *f.* det aa hava ein i hus hjaa seg, hysing. **-liga**, *av. 1.* nøgje, greinleg, vel. **2.** istf. *ynnuliga*, *s. d.*

inning, *f.* greiding, fullgjering.

innivist, *f.* innevist (Sogn), husvera, tilhelde.

inn-kaup, *n.* innkaup. **-kaupatími**, *m.* innkaupstid. **-klefi**, *m.* indre kleve. **-koma**, *f.* innkoma; byrjing. **-kvæmt**, *a. n.* innkjømt, inngjengt. **-kæmd**, *f.* byrjing. **-lag**, *n.* innlegg, innlagt jordstykke. **-land**, *n.* innland. **-láss**, *m.* laas paa innsida. **-leið**, *f. 1.* indre leid. **2.** innvol. **-leizla**, *f.* innleidsla, innleiding, innføring. **-lendr**, *a.* innanlands, innlendsk, fast i landet; som hev lov til aa vera i landet. **-lenzkr**, *a.* innanlands, innlendsk. **-líkr**, *a.* heilt lik.

innr, *n. pl.* inder, innvol (= *iðr*).

innraptr, *m.* indre raft ell. sperra i eit tak, innraft. **-reið**, *f.* innriding. **-renta**, *f.* inntekt.

innri (og *iðri*) *a.* (komp. til *inn*) indre; *hit innra*, indre leidi, indre vegen.

inn-setning, *f.* innsetning, fengsling. **-sigla**, *v. (að)* innsigla (forsigla). **-sigli**, *n.* innsigle (segl; signet).

innst, *av. sup.* inst, lengst inn.

inn-stafir, *m.* indre stolpe. **innsteri**, *n. pl.* inder, innvol. **inn-stóði**, *m.* hovudstol, kapital, middel som ber rentor. **-stofa**, *f.* indre stova. **-stolpi**, *m.* indre stolpe, pilar.

innstr, *a.* (sup. av komp. *innri*) inst.

innstr, *a. sup.* (istf. *hinnstr*) sist.

inn-strönd, *f.* indre strand. **-stæða**, *f.* **-stæði**, *m.* **-stæðueyrir**, *m.* hovudstol, kapital, middel som gjev rentor (jfr. nyn. *innstøde*, innkomor; middel). **-stoppull**, *m.* indre stolpe eller pilar. **-tak**, *n.* innehald; ermestaup, det øvre ermgapet paa kaapa? Æf. **-tekja**, **-tekt**, *f.* inntekt. **-þrændir**, *m. pl.* inntrønder, folk fraa Inntrøndelag. **-þrænzkr**, *a.* inntrøndsk, fraa Inntrøndelag. **-viðartré**, *n.* **-viðr**, *m.* innved, rong, band (i ein farkost). **-virðilligr**, **-virðliggr**, *a.* serskild; framifraa. **-virðuliga** (og *-virðiliga*) *av.* nøgje, grant. **-vqrðr**, *m.* mann som held vakt inne, innevakt, husvakt (mots. *utvqrðr*).

innýfli, **innýfli**, *n. pl.* innvol.

ínógr, *a.* nok (nog). Æf.

ínýta, *v. (tt)* nytta, bruka.

íperst, *n.* ty fraa Ypern i Holland.

íping, *f.* (for *giping*?) klyver? Post. 273₃₈.

írast, *v. r.* verta sagt, heita.

írar, *m. pl.* irlendingar.

írauðr, *a.* iraud, raudleg, raudvoren.

íri, *m.* ymt, drøs.

Írland, *n.* Irland.

irma, *v.* anga (= *ilma*). Kgs. Brenn. 167₈₀.

írska, *f.* irsk maal. **írskr**, *a.* irsk.

ísa, *v. (að)* isa, frjosa til, leggja seg (med is). **ísafor**, *f.* isfór, isløysing, Vigf. **ísa-gangr**, *m.* ísang, isløysing. **-lauss**, *a.* isfri. **-log**, *n. pl.* íslega, ís-leggjing.

ísarn, *n.* jarn. **ísarnkol**, *n.* eig. jarnpust; Snorre tyder det med *vindbelgr*. Sjaa *kol*, *n.*

ísa-vaik, *n.* vaasall umreking i isen.

-vár, *n.* vaar med mykje is. **-vøk**, *f.* vøk (hol) i isen. **ís-brot**, *n.* isbrot, is-stykke. **-brún**, *f.* brun, kant av is, is-trøt.

ísending, *f.* tilsending. **íseta**, *f.* det aa sitja, hava sæte i *dómi*; innesetjing, innehaving (av gods). **ísetuarfir**, *m.* arv som ein sit inne med.

ís-frosinn, *a.* isfrosen, frosen til is.

-heill, *a.* heiltupp frisk, aalfrisk. **-héldr**, *a.* isa, hela. **-hogg**, *n.* ishogging. **-hoggagangr**, *m.* arbeid med aa hogga is. **ísing**, *f.* ising (*m.*), jöklefali, vêr-is (eit slag isregn).

ísjá, *f.* gaum, aathug, merksemd.

ísjaki, *m.* jake, isflak.

ísjáverðr, *a.* verd aa leggja merke til, merkande, ansande.

ískald, *f.* det aa sjaa inn i (paa).

ískaldr, *a.* iskald. **Ísland**, *f.* Island.

íslands-far, *n.* (ogso *-fari*, *m.*) skip som fer paa Island, íslandsfarar. **-farari**, **-fari**, *m.* ein som fer i kaupferd til Island, íslandsfare. **-haf**, *n.* havet millom Norig og Island.

ískipan, *f.* innskiping, innsetjing (t. d. av fe i hage). **ískotsmaðr**, *m.* mann som ein gjev hus for ei tid (jfr. nyn. *iskost*, upphald, kvila, Hall.). **ískyld**, *f.* = *ítak*.

íslegg, *m.* íslegg (eit slag skeisor av leggbein).

íslendinga-bók, *f.* ei bok av Are frode.

-saga, *f.* gamalt namn paa Sturlungasaga.

-skrá, *f.* bok um íslendingar. **-þáttir**, *m.* eit sogestykke um íslendingar.

ís-lendingr, *m.* íslending. **-lendr**, *a.* íslandsk. **-lenzka**, *f.* íslandsk skikk og bruk. **-lenzkr**, *a.* íslandsk. **-lög**, *n. pl.* íslega, ísleggjing. **-mol**, *f.* ís-mol, smaastykke av is.

isope, *s.* vin krydda med isop (gfr. *ysopé*).

Íspanialand, *n.* Spania.

ís-rek, *n.* **-reki**, *m.* driv-is, rek-is.

íss, *m.* is.

ístað, *n.* istig, stighbøygel. **ístaða**, *f.* vedhald; traaleik. **ístangan**, *f.* i-stinging; tildriv. **ístig**, *n.* istig, stighbøygel.

ístr, *n.* **ístra**, *f.* 1. ister, istra, feittlag kring innvolen. 2. feit kost.

ístöðu-lauss, *a.* ustød, skjelven. **-mikill**, *a.* hardstadig, traassug.

ísungr, *m.* hovudduk (poet.).

ítak, *n.* rett (bruksrett, heftelse ell. dlkt.) i ein eigedom som ein annan eig. **ítakalauss**, *a.* som er utan *ítak*. **ítala**, *f.* fast, høveleg lut (part) i eitkvart (t. d. sambeite); vedtak um kor mykje fe kvar luteigar kann føra paa sambeite.

Ítalía, *f.* Ítalíaland, *n.* Italia.

ítarligr, *a.* drusteleg, gild, gjæv, herleg. (*-liga*, *av*).

ítr, *a.* (*n. ítrt*) drusteleg, gild. **ítr-borinnr**, *a.* høgborin, av gjæv ætt. Edda. **-laukr**, *m.* gild lauk; brukt poet. for tein, som vert gjeven til merke paa kongeleg magt. Edda. **-mannligr**, *a.* sjaaleg, drusteleg. **-skapaðr**, *a.* vænt skapt, vænvaksen. **-þveginn**, *a.* skirtvegen, reinvaska.

ítækr, *a.* tøk, næm, klok. **íþrótt**, *f.* idtrott, kunst, dugleik; kunnskap. **íþróttalauss**, *a.* som ingen idtrott kann, duglaus, ukunnig. **-maðr**, **íþróttarmaðr**, *m.* idtrottsmann; kunnig mann. **íþróttligr**, *a.* som høyrer til *íþrótt*, kunstig, dugelig. **ívasan**, *f.* sysl, kav (eig. innflækjing). **ívera**, *f.* det aa vera i, tilhelde, ivera. **íverki**, *m.* arbeid og det ein fær ved det, utvinning.

íviðgiarn, *a.* ilgjersk, vond.

íviði, *n.* **íviðja**, *f.* skog; med *-viði* jfr. *smáviði*.

ívinna, *f.* arbeid og det ein fær ved det (t. d. um hogster). **ívist**, *f.* det aa vera i (hus), tilhelde; *ganga á ívist* d. e. taka fast tenesta.

J.

já, *av.* og *subst. n.* ja.

já, *v.* (*íð*) segja ja, lova, samtykkja; løyva, lata faa, gjeva; *já e-m e-t upp*, lata ein faa eitk.

jaðar-byggjar (og *-byggvar*) *m. pl.* folk

fraa Jæren, jærbruar. **-flár**, *a.* járflaa, slak i kantarne (um ty).

jaðarr, *m.* 1. jár, kant. 2. paa eit visst slag gjerde: øvste gardskídi, som laag vatsrett og i jam-høgð. 3. Jæren. 4. hovding

(poet.). **jaðarskegg**, *n.* kinnskjegg. **jaðraðr**, *a.* (gjerde) som hev *jaðarr* 2, s. d. **jaðra-karn**, *n.* eit slag fugl. *Numenius glacialis*.

jáciðr, *m.* eidbunden lovnad.

jain (og *jamn*) *a.* (*n.* *jafnt*, *jamt*) *jamn* (*javn*); lik, som er like eins, den same; bein; jamgod; rettvis, upartisk; høveleg; *jafn e-m* (*við e-n*), *jafn sem* (*ok*), jamgod med, like eins som; *at* (*með*) *jöfnu*, *jamt*, likt, utan skilnad; *jöfn hond*, *sams*, upartisk hand eller varetekt; *at jöfnum aldri*, for sin alder; *eiga e-t jöfnum hondum* \circ : *jamt*, likt, so kvar hev like mykje; *halda sik til jafns við e-n*, halda seg jamgod med, kappast med ein; *koma(st) til jafns við e-n*, verta jamgod med ein; *hafa e-t til jafns við e-n*, staa paa maal med ein i eitk.; *briskeyta jöfn*, trikant med like store sidor (i geom.); *jöfn tala*, *jamt tal*, *par-tal* (*mots. odda*).

jain- (og **jam-**) i sms. med adj. adverb og perf. part. av verb: **1.** *so-* (*som*); *er þat skömm jafnmörgum mönnum* d. e. for so mange menner; *jafnungr*, *jafngamall* (*sem hann var*), so ung, so gamall som han var. **2.** *jam-* (*med*), *like-* (*som*); *jafngamall e-m*, *jamgamall* med ein; *jamvitir maðr sem konungi*.

jaina, *v.* (*að*) **1.** *jamna*, *gjera jamn*, *gjera lik*. **2.** *jamna*, *byta* (*deila*) *likt*. **3.** *setja attved*, *jamføra*, *halda saman*, *likna ihop*; *jafna e-u við e-u* (*til e-s*); *jafna e-u saman*; *jafna til*; *til at jafna*, *aa likna* med. *jafnast*, *v. r.* **1.** *jamnast*, *jamna seg*. **2.** *kappast*, *likna seg*, *staa paa maal* med (*e-m*, *við e-n*, *til við e-n*).

jafna, *f.* *jamna*, *flatlende*, *sletta*.

jafnaðar-boð, *n.* *jamt tilbod*, *likt* for *baae partar*. **-dómr**, *m.* *jamn*, *lik dom*; *upartisk dom*. **-eiðr**, *m.* **1.** *eid* som *sakverjaren* *gjer um* at han i same høve vilde ha teke same forlik av *saksökjaren*, um han sjølv var *saksökjar* og hin *sakverjar*, *jamningseid*. **2.** *eid* um at *inkje* av *borni* hev fenge *meir* av *sin part* i *foreldre-arven* enn hine. **-fundr**, *m.* *mete* paa *jamne vilkaar*. **-geð**, *n.* *jamt huglag*. **-gjöf**, *f.* *gaava* til *vederlag* for *eitkvart*. **-hönd**, *f.* *upartisk manns hand*. **-kaup**, *n.* *likt kaup*, *handel* som er *jamgod* for *baae partar*. **-kostr**, *m.*

jamt vilkaar. **-leiga**, *f.* *høveleg betaling* (for *leiga*). **-maðr**, *m.* *jamlike*; *rettvis*, *upartisk mann*. **-mæling**, *f.* *lik utmæling*. **-ræði**, *n.* *høvelegt gifte*. **-skipti**, *n.* *jamt*, *likt skifte*. **-þokki**, *m.* *jamskift kjærleik*, *innbyrdes kjærleik*.

jafnaðr, *m.* **1.** *jamnad*, *jamskap*, *likskap*; *rett* og *skil*; *at jafnaði*: **a.** *jamt*, *likt*, *etter maaten*. **b.** *med jamnan*, *jamt*, *stödt* = *með jafnaði*. **2.** *likning*, *utlikning*; *utredsla*. **3.** *samanlikning*; *mannjamning*.

jain-aldra, *a.* *jamaldra*. **-aldri**, *m.* *jamaldre*.

jafnan, *f.* *likning*, *jamføring*.

jafnan, *av.* *jamnan*, *jamleg*.

jain-bitinn, *a.* *jamt avbeitt* (*um grasvoll*). **-bjóða**, *v. st.* *bjoda* seg *imot* (*som jamgod*), *vera jamgod*, *kappast* med (*e-m*) (*jfr. nyn. jambjoding*, *Tel.*). **-borinn**, *a.* *jamgod* i *ætt*. **-brátt**, *av.* *samstundes*. **-breiðr**, *a.* *jambreid*. **-deildir**, *a.* *jamdeilt*. **-dýrr**, *a.* *jamdyr*; *ogso* um *folk* som hev *rett* til *like store bøter*. **-dægri**, *n.* *jamdøger* (*um haust* og *vaar*, *lat. æquinoctium*). **-dægri**, *av.* *eit heilt døger* (*jamdøger*) *gjenom*. **-dægri**-**hringr**, *m.* *sollina*, *ækvator*. **-dægri**-**merki**, *n.* *himmelsmerke*, *som soli* *gjeng igjenom*, *naar det* er *jamdøger* (*um vaar* og *haust*). **-dæmi**, *n.* *jamskap* i *domar*, *rettferd*.

jainendr, *m. pl.* *rettvise*, *upartiske menner*. **jain-farit**, *av.:* *j.* (*at telja*) *like langt aa rekna* paa *baae sidor*; *jfr. nyn. jamfaren*. **-fast**, *av.* *jamvel*. **-fastr**, *a.* *jamfast*. *like fast*. **-fram**, *av.* **1.** *jamfram*, *like langt fram*; *jamsides*, *jamt med*; *yverf. like rett-komen* (*til e-s*). **2.** *samstundes*; *jafnfram sem* (*ok*). **3.** *umfram*. **4.** *framleides*. **-framliga**, *av.* *likso vel*. **-frammi**, **-framt**, *av.* = *jafnfram*. **-fullr**, *a.* *jamfull*, *jamgod*. **-fúss**, *a.* *jamfus*, *like huga*. **-færr**, *a.* *jamfør*. **-fætis**, *a.* *eig. jamföttes*; *yverf. standa jafnfætis e-m*, *staa jamsides*, *vera jamgod* med ein. **-gamall**, *a.* *jamgamall*. **-gegnt**, *av.* *beint imot*. **-girnd**, **-girni**, *f.* *rett* og *skil*, *rettferd*. **-gjarn**, *a.* **1.** *likso huga*. **2.** *rettvis*, *upartisk*. **-gjarna**, **gjarnliga**, *av.* *like gjerne*. **-góðr**, *a.* *jamgod*. **-greiniliga**, *av.* *like greinleg*, *tydeleg*. *Gam.* **-hafðr**, *a.* *havd* i *like lang tid*. **-hár**, *a.* *jamhøg*. **-harðr**, *a.* *jamhard*. **-heilagr**, *a.* *like heilag*.

-heill, *a.* like heil. **-heimill**, **-heimull**, *a.* like heimla, som ein hev like stor rett til; like god. **-hugaðr**, *a.* jamhuga, med jamn hug, med same hug. **-høgr**, *a.* like høg, lettvinnt, spak.

jafni, *m.* jamne. *Lycopodium complanatum*.

jafni, *m.* 1. jamne; *til jafna við e-n*, jamgodt med. 2. jamt tal, par-tal.

jafningi, *m.* jamning, jamlike.

jafn-keypi, *n.* = *jafnaðarkaup*. **-kominn**, *a.* jamkomen, like rettkomen til, jamgod; *jafnkomit er á með ykk* (upers.) de er jamlikar. **-kosta**, *a.* god nok, høveleg. **-kristinn**, *a.* som er meðkristen. **-langr**, *a.* jamlang. **-leikit**, *part. n.*; *var jafnleikit með þeim*, dei hadde stridt jamgodt. **-lendi**, *n.* jamt lende, flatlende. **-lengd**, *f.* jamlengd (o: næste aar (vika, dag etc.) ved same leite); aarsmot, aarsdag; ogso sjælemessedag (= *ártið*); aar. **-lengdardagr**, *m.* dag daa det vert jamlengd, aarsdag. **-lengdarhátið**, *f.* høgtid som dei held ved jamlengd (o: same dagen) kvart aar. **-lengdarskrá**, *f.* bok med lista yver sjælemessedagar (= *ártiðarskrá*). **-lengi**, *a.* so lenge. **-liða**, *a.* like mannsterk. **-liga**, *av.* jamleg; jamt, likt. **-ligr**, *a.* jamn, rettvis (jfr. nyn. *jamleg*, *a.*) **-líkr**, *a.* plent lik. **-ljótr**, *a.* jamljót, like stygg. **-lyndi**, *f.* og *n.* jamt, stødugt lynde. **-lyndr**, *a.* jamn, stødug i lynde; rettvis. **-maki**, *m.* jamlike. **-margir**, *a. pl.* like mange. **-menni**, *n.* jamgod mann, jamning. **-mergð**, *f.* jamskap i mengd. **-mikill**, *a.* jammyken; jamstor. **-mæli**, *n.* avtale som er jamgod for baae, jamt vilkaar. **-náinn**, **-nánn**, *a.* jamnær, like nær (helst um skyldskap, erverett). **-nær**, *av.* jamnær; so nær. **-nætti**, *n.* jamdøger (um vaar og haust, æquinocitium). **-oki**, *m.* jamoke, jamlike; motmann i leik. **-rétti**, *n.* same personlege rett. **-réttismaðr**, *m.* mann med same personlege rett, av same stand. **-ræði**, *n.* jamt, høvelegt gifte. **-saman**, *av.* altsaman, samfengt. **-sekr**, *a.* like skyldig, som lyt leggja same bot. **-skemmiligr**, *a.* like skjemmeleg. **-skiptiligr**, *a.* jamskift, innbyrdes (*-liga*, *av.*) **-skjótt**, *av.* so snart (som), straks, samstundes. **-skyldr**, *a.* like nær skyld. **-skyldr**, **-skyldugr**, *a.* like skyl-

dig. **-snemma**, *av.* samstundes. **-sterkr**, *a.* jamsterk. **-sætti**, *n.* jamt, likt forlik.

jafnt, *av.* 1. jamt, likt; beint; *jafnt sem*, nett like eins som. 2. jamt, allstødt. 3. nettupp, just.

jafn-tefli, *n.* det at baae partar stend jamgodt i tavl-leik, jamt spel. **-títt**, *av.* straks. **-útlagr**, *a.* like utlæg. **-veginn**, *a.* like vegtug. **-vegít**, *a. n.* jamt drepe d. e. like mange drepe paa baae sidor. **-vel**, *av.* jamvel (likso vel; endaa). **-vígi**, *n.* ota (strid) der baae partarne er jamgode. **-virði**, *n.* likt verde, jamverde. **-virðr**, *a.* jamverd, like mykje verd. **-viss**, *a.* like viss. **-vægi**, *n.* 1. jamstor vegt, tyngd. 2. jamverde. **-vægja**, *v.* (*gð*) jamvega, vera jamgod med. **-vægr**, *a.* jamtung. **-vætta**, *v.* (*tt*) vega (mot einannan).

jafnyndr, *a.* upartisk, rettvis.

jafnyrða, *v.* (*rð*) bruka munn, andgjeglast med (*e-n*).

jaga, *v.* (*að*) jaga; driva, halda paa med (*á e-u*).

jakafqr, *f.* isferd, isrúne. **jaki**, *m.* jake, isflak.

Jakobs-land, *n.* Galicia i Nord-Spania. **-messa**, **-vaka**, *f.* (og *-vokudagr*, *m.*) den 25de juli („Jakob vaathatt“). **-vokauptann**, *m.* den 24de juli.

já-kvæða, *v.* (*dd*) segja ja til, samtykkja (*e-u*); lata faa. **-kvæði**, *n.* jakvæde, jagjæve, samtykke. **-kvæðr**, *a.* samtykt, som samtykkjer i (*e-s*).

jalda, *f.* merr.

jalkr, *m.* jalk, gjelk, gjeld hest.

jalma, *v.* (*að*) jalma, klinga. **jalmr**, *m.* jalm, klang (poet.).

jamr, **jamn**, **jamt**, sjaa *jafn*-, *jafnt*.

Jamta-land (*Jampta-land*), *n.* Jamteland. **-mót**, *n.* møte av jamtarne. **jamti**, *m.* (pl. *jamtar*) jamte, mann fraa Jamteland. **jamtr**, *m. pl.* jamtar, folk fraa Jamteland. **jamzkr**, *a.* jamtelendisk.

jáorð, *n.* jakvæde, samtykke.

japr, *m.* japra, *f.* eit slag orm (serpens fictitius).

jara, *f.* strid, óta (poet.).

jarða, *v.* (*að*) jarda, jorda, gravleggja.

jarða-boð, *n.* tilbod til deim som hev

odelsrett um aa gjera forkaupsretten sin gjeldande, fyrr jordi gjeng or ætti. (N. G. L.). -**brigð**, *f.* -**brigði**, *n.* jordlöysing. -**kaup**, *n.* jordkaup.

jarðan, *f.* jording, jordferd.

jarðar-aurar, *m. pl.* betaling for kauptr jord. -**ávqxt**, *m.* aavokster, græda av jordi; tiend av græda. -**blómi**, *m.* blome paa jordi, markblom. -**brigð**, *f.* -**brigði**, *n.* jordlöysing. -**bygð**, *f.* den bygde jordi. -**boltr**, *m.* jordball, jordkula. -**dupt**, *n.* -**duptri**, *m.* jord-duft, jord-dust. -**dýr**, *n.* dyr paa jordi. -**eðli**, *n.* skapning paa jordi. Mar. 39517. -**eign**, *f.* jordeign. -**fall**, *n.* skade paa jordveg; bot for skaden. -**hola**, *f.* jordhola. -**hqfn**, *f.* (og -*hefni*, *n.*) innehaving og bruk av jord. -**kot**, *n.* hytta med jord attaat. -**kvikendi**, *n.* dyr paa jordi. -**leiga**, *f.* jordleiga. -**lysing**, *f.* lysing um at ein vil løysa inn odels-jordi. -**mál**, *n.* sak um jord og jordbruk. -**máli**, *m.* bygslebrev. -**megin**, *n.* jordvidd, jord-magt; krafti i jordi. -**men**, *n:* *ganga undir jarðarmen*, ganga under jordtorva (d. e. ei uppskori og upplyft jordremsa, jordfast i baae endar, som dei gjekk under til aa stadfesta fostbror-lag, til gudsdóm, eller til vanheider. -**munr**, *m.* bakkemun, den fyremunen aa standa øvst i bakken. -**plógr**, *m.* utvinning av jord, Stj. 232; jfr. nyn. (og isl.) *plog*, vinning. -**rán**, *n.* jordran, det aa taka jord ulogleg. -**rifa**, *f.* riva i jordi. -**sala**, *f.* jord-sal, jord-seljing. -**skaut**, *n.* hyrna, kant av jordi. -**skeyting**, *f.* jordskøyting. -**skipti** (og *jarðaskipti*), *n.* jordskifte. -**skrið-dýr**, *n.* krek (krjupande dyr) paa jordi. -**sókn**, *f.* søksmaal um jord. -**spell**, *n.* jordspille; bøter for det. -**stuldr**, *m.* jordstuld, det aa stela jord. -**torfa**, *f.* jordtorva. -**þjótr**, *m.* jordtjuv, deildeflytjar. -**verð**, *n.* jordverde. -**vígsla**, *f.* jordvigsla. -**vqxt**, *m.* = *jarðarávqxt*.

jarð-aurar, *m. pl.* betaling for kauptr jord. -**borg**, *f.* jordborg, jordvoll. -**búi**, *m.* haugtuss, underjordsk. -**byggjandi**, *m.* leig-lending. -**bqnn**, *n. pl.* eig. jordhindring, snø og tele, so kreteri kann ikkje koma paa beite; jfr. nyn. *jordband* (Shl.) snø og tele, som hindrar jordarbeid. -**díki**, *n.* dike, greft i jordi. -**eigandi**, *m.* jordeigar. -**eldr**, *m.*

vulkansk eld, jordeld. -**eskr**, *a.* jordisk, jordleg. -**fall**, *n.* jordfall. -**fastr**, *a.* jordfast. -**fé**, *n.* jordgrave gods. -**fiúk**, *n.* jordfok (snødriv). -**folginn**, *a.* gøynd i jordi, jordgraven. -**glá**, *f.* jordriva, greft. -**golfr**, *n.* jordgolv. -**hellir**, *m.* jordheller, jordhola. -**hita**, *f.* -**hiti**, *m.* hite i jordi. -**hola**, *f.* jordhola. -**hús**, *n.* rom, gang under jordi. -**kol**, *n.* steinkol. -**kostr**, *m.* raad paa, utveg til jord, jord aa faa. -**kross**, *m.* torva skori upp i ein kross (til merke). -**kykvendi**, *n.* landdyr. -**laug**, *f.* laug i ei varm-kjelda. -**leiga**, *f.* jordleiga. -**ligr**, *a.* jordleg, jordisk. -**lús**, *f.* eit slag insekt. -**lægr**, *a.* liggjande paa jordi. -**neskr**, *a.* jordleg, jordisk. -**rifa**, *f.* jord-riva, rivna i jordi. -**rfki**, *n.* jordrike, jordi. -**setja**, *v. (tt)* jerd festa, jorda. -**skjalfti**, *m.* jordskjelte, jordskjelv. -**stofa**, *f.* rom under jordi, jordkjellar. -**varp**, *n.* kast aat jordi, kollkast. -**varpa**, *v.* kasta aat jordi, kollstøyta. -**vegg**, *m.* vegg av jord. -**vegr**, *m.* jordvidd.

jarki, *m.* jarke (Shl.), jark (kanten av fotbladet).

jarknasteinn, *m.* glimestein.

jarl, *m.* jarl, hovding; hermann, fri mann (poet.).

jarla, *f.* jarlefruva. **jarla-skipti**, *n.* jarleskifte. -**sqgur**, *m. pl.* sogor um Orknøyejarlarne.

jarl-borinn, *a.* av jarle-ætt, jarleboren. -**dómr**, *m.* -**dæmi**, *m.* jarledøme. -**maðr**, *m.* 1. jarl. 2. jarls mann (poet.). **jarls-dóttir**, *f.* jarledotter. -**efni**, *n.* jarlsemne. -**ey**, *f.* no Jersey (ved Tunsberg), Flat. I 45117. -**kona**, *f.* jarlekona, jarlefruva. -**maðr**, *m.* mann hjaa ein jarl, jarlsmann. -**nafn**, *n.* jarlsnamn. -**nautr**, *m.* eig. eignlut som ein jarl hev aatt, jarls-gaava. -**réttr**, *m.* jarlsrett. Eg. 3. -**ríki**, *n.* jarlerike, jarledøme. -**sæti**, *n.* jarlesæte.

jarma, *v. (að)* jarma (Nfj.), jerma, mekra. **jarmr**, *m.* jerm, mekring.

jarn (og *járn*) *n.* 1. jarn som metal. 2. jarn, eitkvart gjort av jarn (lekkjor, reidskap, herbunad o. sl.). 3. jarn bruka til gudsdóm; *bera jarn*.

jarna, *v. (að)* jarna, slaa, leggja jarn paa; *jarna hest*, sko hest; perf. part. *jarnaðr*, jarnslegen; jarnklædd; lagd i jarn.

jarna-far, *n.* 1. merke etter jarn (vaapn). 2. jarnskoning. **-gangr**, *m.* gnaging av jarnlekkjor. **-lauss**, *a.* jarnlaus (t. d. utan jarnhodda, utan gangjarn odl.). **Jarnamóða**, *f.* Yarmouth i England. **jarna-skurðr**, *m.* skjering med jarn. **-staðr**, *m.* stad der jarn hev lege (ell. ligg) paa ein.

jarn-band, *n.* jarnband. **-barði**, *m.* skip með jarnslege *barð* (stamn). **-beraland**, *n.* Dalarne i Sverige. **-borg**, *f.* jarnborg (yverf. um jarnslege skip). **-brandr**, *m.* jarnstong. **-bundinn**, *a.* bunden med jarn, jarnslegen. **-burðr**, *m.* jarnburd (gudsdom). **-butr**, *m.* jarnbutt, jarnstubbe. **-dragi**, *m.* magnet. **-drepsleggja**, *f.* sleggja til aa hamra ut jarn. **-festr**, *f.* **-fjóturr**, *m.* jarnband, jarnlekkja. **-fleinn**, *m.* klufta jarntein. **-gaddr**, *m.* jarn-gadd, jarnpigg. **-gangr**, *m.* vaapnferd, strid, Fld. 104i. **-gjörð**, *f.* gjord, belte av jarn. **-gjörðarmadr**, *m.* smed, jarnsmed. **-glófi**, *m.* jarnhandske. **-góðr**, *a.* av godt jarn. **-grár**, *a.* jarngraa. **-greip**, *f.* jarnhandske. **-grilli**, *s.* jarnrist. **-grind**, *f.* jarngrind. **-hamarr**, *m.* jarnhamar. **-hanki**, *m.* honk, ring av jarn. **-hatt**, *m.* jarnhatt. **-hespa**, *f.* hespa av jarn. **-hjartaðr**, *a.* med hjarta av jarn. **-hlekkir**, *m. pl.* jarnlekkar, jarnlekkja. **-hlið**, *n.* jarnled, jarnport. **-hnyðja**, *f.* jarn-nydja, jarnklubba. **-holkr**, *m.* jarnholk. **-hosa**, *f.* hosa av jarn. **-bringr**, *m.* jarnring. **-hurð**, *f.* jarnhurð, jarnder. **-hvalr**, *m.* kval med jarn-skutel (harpun) i seg. **-hqfuð**, *n.* jarnhovud. **-kambr**, *m.* jarnkamb. **-ketill**, *m.* jarn-kjél. **-kló**, *f.* jarnklo. **-klukka**, *f.* jarnklokka. **-klumba**, *f.* jarnklubba. **-klæddr**, *a.* jarnklædd. **-kola**, *f.* kola (lampe) av jarn. **-krókr**, *m.* jarnkrok. **-kylfa**, *f.* jarnklubba. **-lampr**, *m.* jarnlampe. **-ligr**, *a.* av jarn, som jarn, jarn-. **-lok**, *n.* jarnlok. **-loka**, *f.* jarnloka, jarnslaa. **-lurkr**, *m.* jarn-lurk. **-lykkja**, *f.* jarnlykkja. **-mikill**, *a.* velbudd med jarn. **-nagli**, *m.* jarnnagle, spikar. **-nefi**, *n.* jarnnebb. **-nökkvi**, *m.* jarnbaat. **-ofinn**, *a.* jarnvoven. **-port**, *n.* jarnport. **-reka**, *f.* jarnreka, jarnspade. **-rekendr**, *f. pl.* jarnlekkja. **-rekkja**, *f.* jarnseng. **-rending**, *f.* jarnkant. **-rendr**, *a.* jarnslegen kring kanten. **-saumr**, *m.* jarnsaum. **-sía**, *f.* jarn-sinder. **-síða**, *f.* namn paa ei islandsk logbok, som vart vedteki

1271—73 og galdt nokre faa aar. **-skór**, *m.* jarnsko. **-skorning**, *f.* skjering med jarn. **-slá**, *f.* jarnslaa, jarnstong. **-sleggja**, *f.* jarnsleggja.

jarnslitr, *m.* lit som jarn, jarnlit.

jarn-smið, *f.* jarnsmiding. **-smíði**, *n.* 1. jarnsmide, smedarbeid av jarn. 2. jarnsmiding. **-smiðjubúð** (og *-smiðarbúð*) *f.* smidja. **-smiðr**, *m.* smed, jarnsmed. **-spaði**, *m.* spoda (flat tein) av jarn. **-spjót**, *n.* jarnspjot. **-spqng**, *f.* jarnspong, jamplata. **-stafr**, *m.* jarnstav, jarnstokk. **-stika**, *f.* jarn-stake. **-stóll**, *m.* stóll av jarn. **-stolpi**, *m.* jarnstolpe. **-streng**, *m.* jarnstreng. **-stqng**, *f.* jarnstong. **-súla**, *f.* jarnsula, jarnstolpe. **-svipa**, *f.* jarnsvipa. **-teinn**, *m.* jarntein, jarnstong. **-tfund**, *f.* tiend av jarn-utvinning. **-tqng**, *f.* jarn-tong. **-vaf**, *n.* jarn-vav, jarn-røyring. **-vafiðr**, *a.* vavd, røyrd med jarn. **-vápn**, *n.* jarnvaapn. **-variðr**, *a.* jarnslegen. **-viðjar**, *f. pl.* jarnvidjor, jarnband. **-virki**, *n.* ting, yrke gjort av jarn. **-vqlr**, *m.* vol, rund stokk av jarn. **-æfi**, *f.* (god ell. klen) tid paa jarn. **-qr**, *f.* jarnpil.

jarpi, *m.* jarpe (fugl). Tetrao bonasia.

jarpr, *a.* brun. **jarp-skamr**, *a.* brun og liten (?). **-skjótt**, *a.* brundroplut.

jartegn (*-teign*, *-tein*, *-teikn*) *f.* 1. jar-teign, teikn, merke, prov (paa at ein fer med sant). 2. teikn, jarteign, mirakel. 3. leyndom (mysterium). 4. tydning (i gram.).

jartegna (*-teina*) *v.* (*að*, *nd*) tyda, merkja, teikna.

jartegna-blóm, *n.* blómmande rikdom av jarteigner. **-bók**, *f.* bok um jarteigner. **-borð**, *n.* bord (samling) med jarteigner. **-frægð**, *f.* frægð (æra) vinni ved jarteigner. **-fullr**, *a.* full av jarteigner (prov) paa (*e-s*). **-gerð**, *f.* det aa gjera jarteigner. **-kraptr**, *m.* kraft, magt til aa gjera jarteigner. **-laust**, *av.* utan jarteigner. **-maðr**, *m.* mann som gjer jarteigner. **-rás**, *f.* raas, lang rekkja av jarteigner. **-samliga**, **jartegnarsamliga**, *av.* ved jarteigner, paa underfull maate.

jast-ostr, *m.* eit slag ost (jfr. *jqstr*).

jata, *f.* jøta (Nhl.), eta, krubba (= *eta*).

játa (*játta*) *v.* (*taði*, *tti*) 1. jatta (*jata*, Li, Sæt.), segja ja til, sanna, samtykkja

(*e-u*); *játa e-m at e-u (til e-s)*, samtykkja at ein vert eitkvart. 2. lova, gjeva lov, leyva, lata faa, gjeva (*e-m e-t*, ell. *e-m e-s*, ell. *e-m e-u*); *játa upp e-u*, gjeva upp, gjeva fraa seg. 3. sanna, ganga ved (*e-t*) for (*e-m*); kannast ved, kjennast ved (*e-m*); *játa sér e-t*, kannast med; *játa e-n guð*, halda ein for gud. *játast*, v. r. lova seg, ved lovnad (samtykke) binda seg til, taka paa seg eitkvart (*til e-s*, *undir e-t*).

játan (og *játtan*) *f.* jätting, samtykke, lovnad; sanning, vedgang, vedkjenning (t. d. av synder). **játari**, **játeri**, **játi**, *m.* jattar, sannar, vedkjennar. **játning**, **játning**, *f.* = *játan*. **játningarorð**, *n.* ord som ein vedkjenner seg sine synder med. **játorð**, *n.* jakvæde, samtykke. **játsi**, *a.* som lovar eitkvart (*e-s*).

játta, **játtan**, **játtari**, sjaa *játa*, *játan*, *játari*.

játtyrði (og *játtyrði*) *n.* jakvæde, samtykke. **jaur**, *av.* jau.

jaxl, *m.* jaksle (jaks), kinntann. **jaxla-verkr**, *m.* verk i jakslarne. **jaxlgarðr**, *m.* rad av jakslar, jakslegard.

jáyrdi, *n.* jakvæde, samtykke (jfr. nyn. *gjavyrde* hjaa Ross).

jerir (for *jarfr*) *m.* jarv, jerv, fjellfross. Gulo borealis. **jeriskinn**, *n.* jarvskinn (jfr. *erfskinn*).

jóansmessa, *f.* jonsok, 24. juni. **jóansmessumungát**, *n.* jonsok-drykkja.

jóð, *n.* (nyfødt) barn; elde, avkjeme (poet.). **jóð-ligr**, *a.* triveleg (um born). **-sótt**, *f.* (og *-verkr*, *m.*) barnsykja. **-ungr**, *a.* barnung, ør-ung.

jól, *n. pl.* jol, jolehelg. **jóla-aptann** (*-eptann*) *m.* jolaftan. **-boð**, *n.* jolelag. **-dagr**, *m.* joledag. **-drykkja**, *f.* joledrykkja, jolegilde. **-fasta**, *f.* fasta (3 vikor) fyre jol, adventa. **-friðr**, *m.* jolefred. **-fostutíð**, *f.* **-fostutími**, *m.* fastetidi fyre jol, adventa. **-gjǫf**, *f.* jolegaava; ei viss avgift til kongen. **-grið**, *n. pl.* jolefred. **-gæfa**, *f.* jolelukka. **-hald**, *n.* det aa halda joli, jolehald. **-háttíð**, *f.* jole-høgtid. **-helgr**, *f.* jolehelg. **-hǫll**, *f.* kongshall til bruk i joli. **-kveld**, *n.* kveld i joli; jolekvelden. **-morginn**, *m.* fyrste jole-dags morgon. **-nótt**, *f.* natt i joli; jolenatti.

-tíð, *f.* 1. joletid. 2. *pl.* **-tíðir**, gudstenesta i joli. **-varðhald**, *n.* **-vǫrðr**, *m.* vakthald i jolehelgi. **-veizla**, *f.* **-vist**, *f.* 1. joleveitsla, gjestebod i joli. 2. jolekost. **-ǫl**, *n.* joløl.

jólmánaðr, *m.* den maanaden som joli er i, jolemaanad.

Jóm, *n.* øyi Wollin (Pommern). **Jómsborg**, *f.* borg (by) paa øyi Wollin (Pommern). **jómsvíkingar**, *m. pl.* vikingar fraa *Jóm*.

Jón(n), *m.* „herr N. N.“ (unemnd mann).

jónsbók, *f.* kong Magnus Haakonsons yngre logbok for Island.

jónsdagr, *m.* jónsmessa, (ogso *jóhannismessa*, *jóhansmessa*) *f.* jonsok, 24. juni.

jónsmessu-aptann, *m.* jonsokaftan. **-dagr**, *m.* 1. jonsok, 24. juni. 2. tridje joledag, 27. desember. **-kveld**, *n.* jonsok-kveld. **-nótt**, *f.* jonsok-natt. **-ǫl**, *n.* jonsok-drykkja, jonsoklag.

jóns-skript, *f.* bilæte av Johannes. **-stúka**, *f.* kapell med altar for Johannes. **-vaka**, *f.* jonsok. **jónsvǫku-aptann** (*-eptann*) *m.* jonsokaftan. **-dagr**, *m.* jonsok, 24. juni. **-dagsnótt**, **-nótt**, *f.* jonsok-natt.

jór, *m.* (*gen.* *jós*; *nom. pl.* *jóar*, *akk. pl.* *jóa*, *jói*) hest (poet.).

jorbjug for *jarnbjúgs?* jarnbøygd, d. e. felt ved sverd, Guðr. II, 24.

Jórdán, *f.* elvi Jordan.

jó-reið, *f.* hesteriding. **-reykr**, *m.* røyk, govsky av traavande hestar.

Jórsala-borg, *f.* Jerusalem. **-iari**, *m.* ein som gjer ell. hev gjort ei ferd til Jerusalem. **-ié**, *n.* pengar gjevne i jorsala-tiend; jorsalapengar. **-ferð**, *f.* ferd til Jerusalem. **-gjǫf**, *f.* tilskot til Jerusalems-ferd etter paabod fraa paven. **-haf**, *n.* Midhavet. **-heimr**, *m.* Jødeland. **-konungr**, *m.* konge i Jerusalem. **-kross**, *m.* kross-teikn som krossfararen merkte seg med. **-land**, *n.* Jødeland. **-maðr**, *m.* 1. mann ifraa Jerusalem. 2. = *jórsalafari*. **-ríki**, *n.* Jødeland. **-tífund**, *f.* tiend (avgift) til Jerusalemsferd; sjaa *Jórsalagjof*.

Jórsalir, *m. pl.* Jerusalem (= *Jórsala-borg*).

jórtra, *v.* (*að*) jorta, urta.

jostr (og *jóstr*) for *jólstr?* S. E. II 483io 56622.

Jórvík, *f.* byen York i England.

jótar, *m. pl.* jutar. **Jótland**, *n.* Jutland („Jylland“) i Danmark. **Jótlands-haf**, *n.* Kattegat. **-síða**, *f.* vestsíða av Jutland. **jótskr**, *a.* jutsk, fraa Jutland.

jótr, *m.* jaksl; ogso namn paa eit and-lits-mein.

júða-kona, *f.* jødekvinna. **-ríki**, *n.* Jøde-land. **-sonr**, *m.* jøde-son.

júði, *m.* jøde (jude).

júgr, *n.* jur (juver).

júgtanni, *m.* bjørn (poet.).

júlavist, *f.* jolelag (= *jólavist*).

Julianæ-messudagr, *m.* den 15. februar.

jungfrú (ogso *jumfrú*, *jungfrúva*) *f.* jomfru (helst av høgt stand), gjenta, møy. **jungfrú-dómr**, *m.* jomfrudom, møydom. **-ligr**, *a.* jomfruleg, møy- (= *meyligr*). **-skript**, *f.* bilæte av Maria møy. **jungherra** (og *junkherra*, *junkera*, *junkeri*) *m.* junker, ung, ugift mann av høgt stand. **jungligr**, *a.* ungleg. **jung-menni**, *n.* ungmenne. **jungr**, *a.* ung.

júr, *n.* jur (= *júgr*).

júr, *av.* jau (= *jaur*).

jurt, *f.* urt, gras (= *urt*). **jurta-klefi**, *m.* kleve (kammers) til urter. **-ligr**, *juritarligr*, *a.* som høyrer til urter, urte-
justa, *f.* 1. eit maal for vaatvaror,

= $\frac{1}{4}$ *bolli*, $\frac{1}{16}$ *askr*, (mlat. *justa*). 2. skaal, kopp.

justis, *m.* domar (verdsleg), eng. *justice*.

justukerald, *n.* kjerald som tek ei *justa*.

jófur (*pl.* *jofrar*) *m.* eig. vill-galt; hovding, fyrste (poet.).

jóklaðr, *a.* jøkklut, isut. **jókla-gangr**, *m.* isgang, isløysing. **-vatn**, *n.* vatn fullt av is. **jökul-barinn**, *a.* ille tilreidd av jöklefall (vêris). **-kaldr**, *a.* jökulkald, iskald. **-vetr**, *m.* iskald, streng vetter.

jökull, *m.* 1. jökul (istapp). 2. isbrede. 3. is.

jöll, *n.* (?) styr, staak (jfr. nyn. *jolla*, *vaasa*).

jölstr, *f.* ister, vider. *Salix pentandra*.

jörð (*gen. sing.* *jarðar*, *dat.* *jarðu*; *nom. pl.* *jarðir*) *f.* jord (i ymse tydningar: jord motsett himmel; mark; mold; gard ofl.).

jörfi, *m.* aur, sand; jerve, sandbakke.

jörmun-gandr, *m.* midgardsormen. **-grund**, *f.* jordi (Edda).

jqrstr, *m.* (*gen.* *jastar*) gjester, gang, gjær; *røst gjastar* d. e. øl.

jötun-heimr, *m.* heimen aat jötvarne.

-móðr, *m.* jötun-mod, jötun-sinne.

jötunn, *m.* jötun rise; jfr. nyn. *jötul* (og *jeten*, Vestfold)*

K.

ká, *v.* (*að*) skjepla, uroa; *kást* í *e-u*, bry seg med eitk. (jfr. nyn. *kaa* = venda ell. breida høy).

káð, *n.* ulivnad.

kaðall, *m.* kál, tog, reip.

kaf, *n.* 1. kav, neddukking i eitkvart; symjing under vatn; *taka kaf*, kava, dukka; *standa á kaf* d. e. djupt ned i, heilt inn i; (jfr. nyn. *standa í kav í sanden*, Set.). 2. kav, sjødjup, sjø; *fara í kaf*, *leita kafs* d. e. til djups, til botnar. 3. kov, eitkvart som kjøver. (t. d. røyk, skodda).

kafa, *v.* (*að*) kava, dukka, symja under vatn; *k. upp*, dukka upp; *kafast*, *v. r.* = *kafa*.

kafa-fjúk, *n.* tett snøfok, snøkave. **-hrið**, *f.* snørid, snøfok.

kaf-ferð, *f.* dukking. **-færa**, *v.* (*rð*) dukka (*e-n*) under vatn. **-fqr**, *f.* dukking. **-hlaðinn**, *a.* kavladd, søkkladd. **-hlaup**, *n.* (eig. laup i kav), det aa søkka under (t. d. i snø). **-hleypr**, *a.* (eig. som løypr i kav) nedsokken (t. d. i snø).

kaflabrú, *f.* kavlebru (bru yver ei myr av stokkar lagde paa tvørt).

kaffi, *m.* 1. kavl (kavle, Oslo), flaa, fljot paa garn og not; *leggja undir kaffa*, sjaa *leggja undir*. 2. stykke, bite.

kafna, *v.* (*að*) 1. kovna, kvayna, verta kjøvd. 2. søkka. **kafnan**, *f.* kovning.

kaf-steyting, *f.* det aa steyta ein ned i kavet (ned i sjøen). **-sund**, *n.* symjing under vatn. **-syndr**, *a.* som kann kava eller symja under vatn. **-þykk**, *a.* tjukk av snøkave, snøtjukk.

kaga, *v.* (að) kaga, kika.

kaggi, *m.* kagge, dunk (utnamn). **kagi**, *m.* kage. laagt tre med mange greiner (utnamn). **kakali**, *m.* (eit skjellsord) mnt. *kakeler*, juglar (?). **kakbretta**, *f.* brukt som utnamn; jfr. nyn. *kabbretta*.

kál, *n.* kaal.

kala, *v. st.* gjera kald, frøysa; upers. *mik keil*, eg frys; *kalinn*, kalen, frosen, frøyst.

kálbustr, *m.* kaalstýlk.

kalda, *v.* (að) kalda (Smaal.), kolna; upers. *kaldar af*, det kjøler, blæs kaldt fraa.

kalda-hlátr, *m.* kaldelaatt. **-kol**, *n. pl.* kalde kol; *gera kaldakol*, um leigending, naar han flýt ifraa bygslejordi fyre tidi.

kaldel, *n.* umsetjing av lat. *placenta*, kaka; mlat. *caldellus*, varm supemat. Heilag. II 555n.

kaldligr, *a.* kaldsleg, kald (-*liga*, *av.*).

kaldr, *a.* 1. kald. 2. kald, fiendsleg, vond.

kald-ráðr, **-rifjaðr**, *a.* som gjev kalde raad, illraadig, ful. **-skýjaðr**, *a.* kald-skya. **-yrði**, *n.* fulord, vond-ord.

kalekr, *m.* kalk, bikar.

kalandadagar, *m. pl.* ny, nymaane (umsetjing av lat. *kalendæ* i Vulg.).

kalfa-bót, *f.* kalvbot, hombot, knesbot. **-kjöt**, *n.* kalvekjet.

kalfbærr, *a.* som kann faa kalv, bær (um ku).

kalfi, *m.* kalve (tjukklegg).

kalfir, *m.* kalv; *renna (fá) kalfs*, taka kalv, tidgast. Jfr. ogso *eyjarkalfr* og *hvanнар-kalfr*.

kalis-belgr, *m.* kalveskinn heilt avflaatt, kalve-belg. **-eldi**, *n.* alekalv, paasett kalv; *ala qðrum þræl kalfseldi* d. e. ala upp for annan mann ein træl liksom ein paasett kalv.

kalf-skinn, *n.* kalvskinn; *eigi þótti honum meiri himinn en kalfskinn* (um stor fælske; jfr. nyn. daa var det rett som all verdi var

i eit kalvskinn). **-skinnskór**, *m.* kalvskinnsko. **kalfismáli**, *m.* so mykje mjølk som ein kalv treng.

kálgarðr, *m.* kaalgard, kaalhage, urtehage.

kalka, *v.* (að) kalka.

kalkr, *m.* kalk, bikar.

kálkristr, *m.* kaal som vert dyrka som gud.

kall, *n.* kalling, rop; namn; *at kalli*, aa kalla, aa segja.

kall, *m.* sjaa *karl*.

kalla, *v.* (að) 1. kalla; ropa; kalla til seg, kalla paa (*e-n*, *e-m*); *kalla aptr (undin, undan)* kalla atter, draga inn. 2. kalla, gjeva namn, nemna; *kalla e-n e-t*. 3. segja, segja at eitk. er so ell. so; *at kalla*, aa kalla, aa segja. 4. krevja, gjera krav paa (*til e-s*); *kalla e-m e-t*, segja at eitk. høyrer ein til. 5. *kallast*, *v. r.* kallast, kalla seg; segjast, segja at ein er so ell. so; *kallast á*, ropa paa kvarandre.

kallan, *f.* kalling, tilkalling, stemning.

kallari, *m.* kallar, ropar, bytenar.

kallmaðr, *m.* sjaa *karlmaðr*.

kalls, *n.* (og *m.*) 1. krav, ideleg bøn. 2. spit, spott, sneidord. **kallsa**, *v.* (að) 1. krevja, beda, plaaga med bøner. 2. gjera forfang eller uskil. 3. klandra, spotta, bry. **kallsaðalauss**, *a.* fri for krav eller paatale. **kallsan**, *f.* krav, bøn. **kallslauss**, *a.* aatalslaus, uklandra.

kallsókn, *f.* tilkalling, stemning.

kallsyrði, *n. pl.* spitord.

kálstokkr, *m.* kaalstýlk.

kamarr, *m.* 1. kamar (avhus). 2. kamar (Nfj.), mannelort. **kamarsdyrr**, *f. pl.* kamar-dør, avhusdør.

kambari, *m.* kambemakar, kardemakar. **kambr**, *m.* kamb (haarkamb; karde; kamb paa dyr; fjellkamb, jordrygg). **kambstaðr**, *m.* ær i hovudet; eig. stad der kamben stánar.

kamelet, *s.* eit slag ty, til klædning (fr. camelot).

kamell, *m.* kamel.

kameri (ogso *kamri*) *m.* kammers, rom. **kamfar**, *n.* kamfor.

kámleitr, *a.* dimleitt. Jfr. nyn. *kaam*,

dim (Nordl.). Edd. M. **kamphǫfði**, *m.* eit slag stort staup.

kampi, *m.* skjeggjut mann. **kampr**, *m.* 1. munnskjegg, bartar. 2. utstaaande kant av ein vegg.

kanceler, *m.* kanslar (lat.).

kancellera, *v.* (að) retta ut (henderne).

kanginyrði, *n. pl.* spitorð, fantorð.

kanifas, *n.* kanefas, seglduk (mnt. kanives).

kanna, *f.* I. kanna; eit hol-maal = 1 *bolli*.

kanna, *f.* II. kann, rett kravsmaal paa eitk. (= *tilkanna*).

kanna, *v.* (að) 1. kanna, læra aa kjenna, ransaka, sjaa etter; mynstra; *kanna af (til)*, finna ut, skyna; *kanna þing*, lysa til ting. 2. kanna, kjenna, eigna (*e-t*) til (*e-m*). 3. *kannast*, *v. r.* verta kjend; *kannast við*, kannast ved, kjennast ved; vera ved, tilstaa. **kannaðr** (og *konnuðr*) *m.* ein som kannar, røkjer etter (poet.).

kannúkr (*kanóki*, *kanunkr*) *m.* kannik, korsbroder. **kanóka-búningr**, **-klæðnaðr**, *m.* kannik-bunad. **-klaustr**, **-setr**, *n.* augustinkloster. **kanóki**, *m.* = *kannúkr*.

kanon, *n.* song.

kanpi, **kanpr**, sjaa *kampi*, *kampr*.

Kantara-borg, *f.* **-byrgi**, *n.* Canterbury.

kantara-kápa, *f.* **-sloppr**, *m.* bispekaapa, prestekaapa.

kantiki, *m.* kantilena, **kantilia**, *f.* song.

kanunkr, *m.* kannik (= *kannúkr*).

kápa, *f.* kaapa, kapp.

kapaleinn (og *kapalinn*) *m.* kapellan.

kapalhest, **kapall**, *m.* klývhest, ferslehest.

kapella, *f.* kapell (paa fiskevær, ell. til eige bruk); kyrkja som ikkje var hovud-ell. fylkeskyrkja; *kapella konungs*, kyrkja som kongen aatte og hadde kallsrett til.

kapellán, *m.* kapellan. **kapellu-kórr**, *m.* kor, songhus (i kapell). **-prestr**, *m.* kapellan, prest ved *kapella*. **-vígsla**, *f.* vígsla av kapell, kapell-vígsla.

kapitulagolf, *n.* golv i *kapituli*, 2. Æf.

kapituli, *m.* 1. kapitel, stykke (av ei bok). 2. møtesal i eit kloster. **kapitulum**, *n.* 1. = *kapituli*. 2. domkapitel.

kapp, *n.* kapptak, tevling; kapphug, ihuge, onn; braaskap; *renna í kopp við e-n*, renna i kapp med ein; *deila kappi* (*brjóta kapp*) *við e-n*, gjeva seg i strid, tevla med ein; *halda til kapps*, kappast; leggja all magt paa; gen. *kapps* forsterkande: *kapps-vel*, stor-vel.

kapp-ata, *f.* óta, strid.

kappa-tala, *f.* tal av kjempor. **-val**, *n.* utval av kjempor.

kapp-drykkja, *f.* kapp-drikkning. **-drœgt**, *a. n.* verðr *e-m kappdrœgt*, det vert harddrœgt, stridt for ein. **-fúss**, *a.* kappfus, stridsam. **-girni**, *f.* kapphug, framhug. **-gjarn**, *a.* kappfus, kapphuga, stridsam.

kappi, *m.* kappe, kjempa.

kapp-leikr, *m.* kappleik, strid. **-mæli**, *n.* ordkast, ordstrid. **-orðr**, *a.* storordig, trættesam. **-róðr**, *n.* kappróf. **-samliqr**, *a.* kappsam, storfelt (*-liga*, *av*). **-samr**, *a.* kappsam, strid, tra. **-semð**, **-semi**, *f.* kapphug, stridleik.

kappsullr, *a.* kappfus, stridlynd, strid.

kappsigling, *f.* kappsigling.

kappsmaðr, *m.* framferdig, stridlynd kar.

kapp-sund, *n.* kappsymjing. **-svinnr**, *a.* hugram, stridlynd. **-yrði**, *n.* store ord. **-œrinn**, *a.* fullnøgjeleg, rikleg.

kaprún, *n.* karpusa, hetta (helst fest til ei kaapa). **kaprúns-fóðr**, *n.* fôr til ei hetta. **-skinn**, *n.* skinn til ei hetta. **-skruð**, *n.* band av klæde (fest til *kaprún*).

kápu-ermr, *f.* kaape-erm. **-hatt**, **-hǫttr**, *m.* kaape-hetta. **-maðr**, *m.* mann i ei kaapa. **-skaut**, *n.* kaape-flak, kaapeskaut (sjaa *skaut*).

karar-kerling, **-kona**, *f.* sengliggjande (korlegi) kvinna. **-maðr**, *m.* sengliggjande mann.

karbunkulisteinn, *m.* eit slag glimestein, karbunkel.

kardináli, *m.* kardinal.

karfiáfoðr, *m.* ustøð fot (som paa ein *karfi* i sjøgang).

karfasta, *f.* fastetid etter ein nyleg avliden.

karri, *m.* I. eit slag medels stort skip.

karri, *m.* II. raudfisk, auger. *Sebastes norvegicus*.

kárhǫfðaðr, *a.* krullhaara.

kári, *m.* kaare, vindgufs (poet.).
kárina, *f.* 40 dagar fasta (i kyrkjebot).
karl, *m.* 1. kar, karmann. 2. kall, gift mann. 3. kall, gamall mann. 4. fri, men ikkje høgsetta mann, bonde; undersaatt.
karlafot, *n. pl.* karmannsklæde. **karlaskr**, *m.* eit holmaal (stort peilmaal = $1\frac{1}{2}$ *kvennaaskr*).
karla-vegr, *m.* karmannssida i ei stova (høgre sida, naar ein kom inn). **-sæti**, *n.* karmannssete. **karl-barn**, *n.* smaagut. **-dýr**, *n.* hanne, kall, dyr av hanslaget. **-dyrr**, *f. pl.* hovudingang til ei stova (skaale). **-eríð**, *f.* ervegang paa mannsida. **-íáft**, *a. n.* faatt um karfolk. **-íjöldi**, *m.* mengd med karfolk, karmannsfjelde. **-folk**, *n.* karfolk; bondefolk. **-fugl**, *m.* kall, stegg, fugl av hanslaget. **-fot**, *n. pl.* karmannsklæde, karmannsty. **-gildir**, *a.* god som ein kar (i kostvegen). **-hqiði**, *m.* (utskore) karmannshovud. **-kendr**, *a.* som er han av slaget, mannleg. **-kind**, *f.* mannkyn; gen. **-kindar**, av mannkyn. **-klæði**, *n. pl.* karmannsklæde. **-kóné**, *n.* ættled paa mannsida. **-kona**, *f.* kvende som vil vera mann. **-kostr**, *m.* gifte (um mannfolk). **-kyn**, *n.* mannkyn. **-legg**, *m.* mannsida (i ein ættlegg). **-ligr**, *a.* mannleg, karmanns-. **-maðr**, *m.* karmann. **-mannaklæði**, *n. pl.* karmannsklæde. **-mannakyn**, *n.* mannkyn. **-mannligr**, *a.* mannleg, av mannkyn; karsleg, mannleg (*-liga*, *av.*).
karlmannsbúnaðr, *m.* karmannsbunad.
-há, *n.* karmannshaar. **-hqnd**, *f.* karmannshand. **-klæði**, *n. pl.* karmannsklæde. **-leikr**, *m.* karmannslag. **-skór**, *m.* karmannssko. **-sqðull**, *m.* karmanns-sál. **-verðr**, *m.* matmaal for ein kar.
karl-mennska, *f.* mannskap, manndom. **-mennskubragð**, *n.* mannsverk. **-ormr**, *m.* orm av hanslaget, orm-hanne.
karlshqíuð, *n.* karmannshovud. **karl-sift**, *av.* paa mannsida. **-skqp**, *n. pl.* mannleg avlelem, mannslem. **karls-son**, *m.* bonde-son. **karl-svipt** (og *-syft*) *f.* mannsida (i ein ættlegg). **-sviptarmaðr**, *m.* ætting paa mannsida. **-sviptr**, *a.* mannleg, av mannkyn.
karmaðr, karmannliga sjaa *karl-*.
karmn, *f.* kjerra. Kalfs. 20 a s.
karmr, *m.* bordvegg (til vern).
karn, *n.* eit slag fugl; jfr. *jaðrakarn*.

karnaðr, *m.* samlega.
karp, *n.* storlæte, skrøyt. **karp-málugr**, *a.* storordig, skrøyten. **-yrði**, *n. pl.* store ord, kyrt.
kárr, *m.* krull, kurlé. Jfr. nyn. *kaar*, *n.* fin-krusut ull, Vestf. og *kaare* = kaure.
karskliga, *av.* snaapt, kvikt. **karskr**, *a.* karsk, snaap, kvik.
kartnagl, *m.* kartnagl.
kartr, *m.* arbeidsvogn.
kasa, *v. (að)* 1. grava ned i kòs, leggja i dunge. Jfr. nyn. *kasa*, dunga upp. 2. dryfta.
kass, *m.* kass, kjessa, korg. **kassafiski**, *f.* fiske med kass ell. korg. **kassi**, *m.* = *kass*.
kast, *n.* 1. kast, kasting; terningkast; kasting yver bord. 2. kast, varp (paa fiske). 3. motkast, motmæle. 4. kast, raam, møte; *koma i kast við*, koma i kast med; *koma i kast saman*, giftast saman; *i fyrsta kasti*, i fyrste kastet, fyrste gongen. 5. kast, yverplagg.
kasta, *v. (að)* 1. kasta, kasta fraa seg (*e-u*); *kasta (teningum)*, kasta terningar; *kasta trú*, falla fraa trui; *kasta tønnum*, fella tenner; *kasta sinni eign á*, eigna til seg; *kasta á sik sótt*, gjera seg sjuk; upers. *kastar e-u*, eitk. vert kasta. 2. kasta i koll, velta; ogso upers. 3. kasta, setja (garn, not). Med part.: *kasta (orðum) á*, segja, tala til *kasta apr*, kasta fraa seg att, gjeva upp *kasta e-m inn*, kasta ein i fengsel; *kasta e-u móti e-u (e-m)*, segja eitk. mot eitk. (paa eink.); *kasta niðr*, kasta ned, lata falla; *kasta e-u til*, slaa paa; *kasta um*, kasta, venda braatt um; *kasta upp*, kasta upp; setja fram, reisa (ei sak); skriva upp; *kasta peningum yfir*, kasta burt pengar.
kastala-hurð, *f.* borg-hurd, borg-port.
-kirkja, *f.* borg-kyrkja. **-maðr**, *m.* borgmann, mann paa ei festning. **-stafir**, *m.* stav, stolpe i ei treborg. **-sveinn**, *m.* tenar i ei borg, borgsvein. **-turn**, *m.* borg-taarn. **-veggr**, *m.* vegg kring ei festning.
kastali, *m.* borg, festning, skanse, kastal.
kastr, *n.* festning (lat. castrum).
kastvella, *f.* velling, gøyving, foss-koking.
Katanes, *n.* Caithness i Nord-Skottland.
katel, *n.* innbu, lausøyre; eignalut.

katerínar-messa, *f.* 25. november („Kari vaðskar“).

kati, *m.* I. eit slag skip.

kati, *m.* II. gut (*kate* Sogn), brukt som tilnamn.

katlamálsskjóla, *f.* bytta bruka til aa mæla kjélar.

katlari, **katlasmíðr**, *m.* kjélbøtar, kjél-smed.

kátfligr, *a.* kaatleg, morosam (*-liga*, *av.*).

kátr, *a.* kaat, glad, lystig.

kattarskinn, *n.* kattskinn. **kattbelgr**, *m.* belg (belgflaatt skinn) av katt. **kattr**, *m.* katt (= *kottr*). **kattskinn**, *n.* kattskinn. **kattskinnsglófi**, *m.* kattskinnshandske.

kaudí, *m.* mismenne, skarv.

kaun, *n.* 1. kaun (*m.*), køyna. 2. namn paa runbokstaven for k.

kaup, *n.* 1. kaup; byte; ting som er kaupt; *þurfa kaups*, trenga aa kaupa; *konungs kaup* d. e. forkaupsrett for kongen. 2. handel; semja, avtale; *slá (slyngja) kaup*i, gjera semja, handel; *koma kaup*i *sinu við*, gjera semja med. 3. lön, vederlag, betaling; *vera af kaup*i, ikkje faa, missa betaling; *gera kaup á*, bjoda paa.

kaupa, *v.* (*keypti*) 1. kaupa, kjøpa, faa for betaling eitk. (*e-t*) av ein (*at*, *af e-m*); kaupslaa, handla; *kaupa e-u* (ell. *at*, *með e-u*) kaupa for eitk. = *kaupa fyrir e-t*; *kaupa verk at e-m*, leiga ein til arbeid (jfr. *nyn. kaupa burt*, leiga burt); *kaupa konu mundi*; *kaupa í skipi*, kaupa lal, leiga rom í skip; *kaupa e-t af sér*, kjøpa seg fri for eitk. 2. gjera semja ell. avtale (*e-u*, um eitk.). 3. betala, beta (*e-t*, for eitk.); *komast at keyptu*, maatta betala dyrt, svida (for eitk.). 4. byta (*e-u* ell. *um e-u*). 5. *kaupast*, *v. r.*; *kaupast í e-u*, verta vunnen ved eitk.; *rec. kaupast (við)*, handla, gjera semja med kvarandre; *kaupast um til e-s*, kaupa inn eitk.

kaupa-bálkr, *m.* bolk (i logbok) um semjor og kaup og sal. **-bati**, *m.* bate (vinning) som ein fær ved kaupskap. **-bréfi**, *n.* kauebrev. **-far**, *n.* kaupskap, handel. **-jörð**, *f.* kauejord. **-kostr**, *m.* kaue-vilkaar, semje-vilkaar. **-land**, *n.* kaupeland, kaue-jord. **-laust**, *av.* utan betaling, kostelaust. **-leg**, *n.* kaupt gravstad. **-mang**, *n.* tinging

um kaup og sal. **-mark**, *n.* kaupt merke. **-nauti**, *m.* = *kaupnautr*.

kaupandi, *m.* kaupar.

kaupangr, *m.* (gen. *-grs* og *-gs*) kaupstad. **kaupangrs-lýðr**, *m.* kaupstad-folk. **-lög**, *n. pl.* kaupstad-log. **-maðr**, *m.* mann som bur i kaupstad, bymann. **-réttir**, *m.* kaupstad-rett, kaupstad-log. **kaupangs-kona**, *f.* kaupstad-kvinna. **-maðr**, *m.* kaupstad-mann, bymann.

kaupari, *m.* kaupar.

kaup-brigði, *n.* semje-brot. **-bær**, *m.* kaupstad. **-drengr**, *m.* kaupmann. **-dyrr**, *a.* dyr, kostsam. **-eyrir**, *m.* handelsvara, kauegods. **-eyristíund**, *f.* tíund av kaupskap. **-ferð**, *f.* handelsreis, kaupferd; *yverf. hafa þvilíka kaupferð*, fara same ferdi. **-fox**, *n.* fusk, svik i handel, snytarskap. **-friðr**, *m.* fred til aa handla. **-fqr**, *f.* handelsreis, kaupferd. **-gegn**, *a.* dúgeleg til aa handla. **-gjald**, *n.* lön, betaling. **-hlutr**, *m.* kaup, handel. **-hús**, *n.* bud, kraambud.

kaupi, *m.* kaupar; mann som ein handlar med.

kaup-lauss, *a.* utan betaling, kostelaus. **-laust**, *av.* utan betaling ell. vederlag; utan handel. **-lendingr**, *m.* eigar av kaupt jord. **-ligr**, *a.* kaupande. **-lýðr**, *m.* koll. kaupmenner. **-lqstr**, *m.* last, lyte paa handelsvara. **-maðr**, *m.* kaupmann. **-málabréfi**, *n.* kauebrev. **-máli**, *m.* kaup, handel, avtale, semja. **-manga**, *v.* (*að*) kaupslaa. **-mannalög**, *n. pl.* lag av kaupmenner. **-mannavarningr**, *m.* handelsvara, kauegods. **-mannliga**, *av.* paa kaupmannsvis, kaupmannsleg. **-mannsbúð**, *f.* kaupmannsbud. **-mannsgervi**, *f.* kaupmannsbunad. **-mannsvarningr**, *m.* handelsvara. **-rein**, *f.* (ogso *kaupreini*, *n.*) stad der ei semja vert gjord. **-rofi**, *n.* brot paa handel ell. semja; bøter for det (jfr. *nyn. kauprov*, attring paa ein handel). **-rofsmaðr**, *m.* semje-brjotar. **-sakir**, *f. pl.* handelssaker. **-sáttir**, *a.* samd, samtykt um ein handel. **-skapr**, *m.* 1. handelsvara, kauegods. 2. kaupskap, handel. **-skattr**, *m.* = *kaupskapr* 1. **-skil**, *n.* 1. rett og skil i handel. 2. handel, semja. **-skip**, *n.* handelsskip. **-slaga**, *v.* (*að*) kaupslaa, handla. **-staðr**, *m.* kaupstad, handelsstad. **-stefna**, *f.* kaupstemna, marknad; handel, avtale. **-sveinn**,

m. kaupmann. Jfr. nyn. kaupsvain. -tún, n. -þorp, n. kaupstad, handelsstad.

kaupu-bréfi, *n.* kaupebrev (= *kaupabréf*).
-**kostr**, *m.* vilkaar ved handel og avtale (= *kaupakostr*).
-**nautr**, *m.* mann som ein handlar ell. gjer semja med.
kaup-varningr, *m.* kauegods, handelsvara.
-**váttir** (og *kaups-váttir*) *m.* vitne ved handel ell. semja.
-**vitni** (og *kaupsvitni*) *n.* vitnesburd um handel ell. semja.

kausi, *m.* kause, katt.

ká-vísi, *f.* eglesykja, trættesykja. -**vísligr**, *a.* eglesam, trættesam (-*liga*, *av.*). -**víss**, *a.* eglesjuk, trættekjær.

káza, *f.* grautmat; mlat. *caza*, eit slag kjerald, men ogso um maten i kjeraldet.

keija, *v.* (*kafði*) 1. duva, duppa ned under vatn; upers. *kefr skip*, skipet søkk. 2. kua, trykkja ned. 3. kjøva, kvæva. *kefjast*, *v. r.* 1. kjevja, kava, dukka. 2. kjøvast; verta sprengd (um hest); partic. *kafðr*, nedtyngd, drukna.

keila, *v.* (*ld*) kjevla, kipla, binda kjevle paa lamb. **kefli**, *n.* kjevle, liten rund stokk eller trepinne. **kefling**, *f.* kjevling, det aa kjevla. **keflivqr**, *m.* kjevle, liten rund stokk, kjøpp.

keisir, *m.* træel.

keikja, *v.* (*kt*) keikja, keika, bøygja attyver; *keikjast*, *v. r.* keika seg, bøygja seg attyver. **keikr**, *a.* keik, attyverbøygð.

keila, *f.* I. brosmá (fisk).

keila, *f.* II. 1. berggriva, smalt sund (i stadnamn; jfr. nyn. *keila*). 2. namn paa ei gygr. 3. høna (poet.). Jfr. *refkeila*.

keili, *n.* venteleg eit kileskapa trestykke, som heldt styreaari ute fraa skipsbordet. N. G. L. I, s. 325^{oo}.

keipr, *m.* 1. keip (paa baat). 2. eit slag baat. **keipull**, *m.* eit slag baat.

keisa, *v.* (*st*) bøygja til, knyta; jfr. nyn. *keisa*, *v.* og *keis*, *m.* (bøygning) Sfj.

keisara-dómr, *m.* -**dæmi**, *n.* keisardom keisardøme. -**holl**, *f.* keisarhall. -**ligr**, *a.* keisarleg. -**maðr**, *m.* mann som fylgjer ell. tener hjaa ein keisar. -**nafn**, *n.* keisarnamn. -**riki**, *n.* keisardøme. -**stóll**, *m.* keisarstol. **keisari**, *m.* keisar. **keisarinna**, *f.* keisarinna. **keisarligr**, *a.* keisarleg.

kektunarmaðr, *m.* godsaud, godtull (um folk).

kelda, *f.* 1. kjelda (ila; brunn; bekk). 2. myrsik. **keldulækr**, *m.* kjelda, bekk.

kelfa, *v.* (*fð*) kjelva, kalva, bera. **kelfing**, *f.* kjelving, kalving.

kelisjúkr, *a.* frostall, kulsen? Jfr. nyn. *kal*, *a.* kald, Gbr.

kella, *f.* kjella, kvinnfolk.

kellari, *m.* kjellar (= *kjallari*).

kelling, *f.* sjaa *kerling*.

kelpa, *f.* eit slag fella ell. gildra.

kelta, *f.* barm, sjaa *kitling*.

kemba, *v.* (*bð*) 1. kjemba (haar) 2. kjemba, karda (ull).

kempa, *f.* kjempa.

kengr, *m.* 1. kjeng, krok. 2. bugt, bøygning.

kenna, *v.* (*nd*) 1. kjenna; kjenna att; skyna, merka (*e-n*, *e-t*). 2. kjenna, eigna til ein eitk. (*e-m e-t*), segja at ein eig; *kenna e-m barn*, leggja ein ut for barnefár; *kendr manni at syni*, halden (kjend) for aa vera son til ein. 3. leggja eitk. til ein, gjeva ein skuld for eitk. (*e-m e-t*); *kenna e-m (vold) um e-t*, d. s.; *kenna e-n at e-u (við e-t)* kjenna ein skuldig i. 4. kjenna (merka med sansarne), lukta, smaka (*e-s*, *e-t*); *kenna karlmanns*, hava samlega med karmann. 5. kjenna, røra, taka burti (*e-s*). 6. syna, visa (*e-s*, eitk.); upers. *kennir e-s*, det syner eitk., ein fær sjaa eitk. 7. kalla, nemna; *kenna e-t til e-s (við e-t)* kalla eitk. (upp) etter eitk., gjeva namn etter; *kend heiti*, umskrivne namn. 8. gjeva aa kjenna, gjera kjend, openberra eitk. for ein (*e-m e-t*). 9. lata faa vita, syna, segja (*em e-t*); *kenna þing*, lysa, segja til ting. 10. læra (*e-m e-t*).

Med part. *kenna með e-n*, kjenna ein; *kenna niðr*, røra, taka ned i (grunnen).

kennast, *v. r.* kjennast; vedkjenna seg; gjera seg kjend, syna seg aa vera; *kenna við e-n (e-t)* kjennast ved ein (eitk.); *kenna við sik*, kjenna med seg sjølv, forstaa; *v. rec. kennast*, kjennast, kjenna kvarandre; partic. *kendr af drykk*, drukken.

kennandi, *m.* 1. mann som kjenner til eitk., kjennerr att eitk. 2. lærar. **kennanligr**, *a.* kjenneleg. **kennari**, *m.* lærar. **kenni**, *n.*

kjenne, merke. **kenni-dómr**, *m.* opplæring, lærdom. **-faðir**, *m.* læremeister, lærefader. **-leit**, *f.* leitning (etter eink.) etter oppgjevne kjennemerke. **-ligr**, *a.* kjenneleg. **-maðr**, *m.* lærar; prest. **kennimanna-fundr**, *m.* preste-møte. **-kórr**, *m.* kor av prestar som syng messa. **-þing**, *n.* kyrkjemøte, concilium. **kennimannligr**, *a.* presteleg, geistleg. **kenni-manns-dómr**, *m.* prestedøme; prestestand. **-klæði**, *n. pl.* presteklæde. **-skapr**, *m.* preste-døme, presteskap. **-vist**, *f.* preste-upphelde. **kenni-mark**, *n.* kjennemerke, merke. **-nafn**, *n.* tilnamn (poet.).

kenning, *f.* 1. kjenning, atterkjenning. 2. kjensla, kjennskap, kunnskap. 3. kjenning, kjensla (med sansarne). 4. umskrivning, kjenning (i skaldskap). 5. læra, lærdom (mest um kristenlæra); *kenna kenningar*, preika kristenlæra. **kenningar-faðir**, *m.* får i namnet. **-lauss**, *a.* ukunnig. **-nafn**, *n.* tilnamn, kjenningsnamn. **-orð**, *n.* ord som gjøv lærdom, aaminingsord. **-sonr**, *m.* son i namnet. **-sveinn**, *m.* læregut.

kenni-semi, *f.* kjenning, kjennesans. **-speki**, *f.* det aa vera kjennespak.

kenpa, *f.* = *kempa*.

kensl, *n. pl.* 1. kjensla, atterkjensla. 2. kjensla, kjenning (sans). 3. skulding, klaga.

kensla, *f.* 1. kjensla, atterkjensla. 2. læring. **kenslamál**, **kenslumál**, *n.* rettsak reist paa skuldingar. **kenstupiltr**, *m.* læresvein, skulegut.

keppa, *v. (pt)* kjeppast, kappast, trøyta seg, strida; *keppa e-t við e-n*, kappast med ein i eitk.; *keppa um e-t*, kjeppast, traatta etter eitk.; *keppast, v. r.* kjeppast, trøyta seg, stræva, driva paa; *keppast til e-s (um e-t)* traatta etter, leggja seg um. **keppiliga**, *av.* kjeppsamt, trottugt.

kepping, *f.* kjeppeslag.

keppinn, *a.* kjeppen, stridsam.

keppr, *m.* kjepp.

keptr, *m.* = *kjaptr*.

ker, *n.* 1. kjer, kar (av alle slag). 2. kjer til fiske i elvar. **kerafjöldi**, *m.* mengd med kjer.

kerald, *n.* kjerald. **keraldsbotn**, *m.* botn i eit kjerald.

ker-bað, *n.* karbad. **-brot**, *n.* brot av eit kjer.

kerf, *n.* kerfi, *n.* kjerv, kjerve, knippe (= *kjarf*).

kerganga, *f.* eit slag einvige eller tvi-óta (i eit kjer).

keri (og *køri*) *m.* tapp.

kerkoppr, *m.* kopp, lite kjerald.

kerlaug, *f.* laug i kjer, karbad.

kerling, *f.* 1. kvinna, helst av lægre stand og noko gamall, kjerring. 2. kjerring, kona. 3. kravel, stydjejhelke under skips-dekk; jfr. eng. *carling* (Vigf.).

kerlingarsunnuaptann, *m.* sjaa *kærlingar*.

kerlingavilla, *f.* kjerringtru, tull.

kerra, *f.* kjerra, vogn. **kerru-gætir**, *m.* vognstyrar; ogso um himmelmerket Auriga.

-sleði, *m.* karmslede.

kerska, **kerski**, *f.* skjemt, lögje, gaman. **kerskiligr**, *a.* lögleg. **kerskimál**, *n.* skjemt-ord (= *keskimál*).

kerskr, *a.* karsk, kvik, frisk.

ker-staða, *f.* stad der dei tek fisk i kjer.

kersþromr, *m.* trøm, kant paa eit kjer. **kers-sýn**, *f.* synet av eit kjer (i ei openbering).

kerta-byrðr, *f.* byrd med kjerteljos.

-hjalmr, *m.* ljoskruna. **-klofi**, *m.* ljostong, ljossaks. **-messa**, *f.* kyndelsmessa (2. februar).

-stika, **-stikka**, *f.* ljosstake. **-stokkr**, *m.* (uthola) stokk, kistel til aa gøyma ljós i. **-sveinn**, *m.* sjaa *kertisveinn*.

kerti, *n.* (*gen. pl.* *kerta* og *kertna*) kjerte, vaksljós. **kerti-hjalmr**, *m.* ljoskruna. **-rak**, *n.* kjerterak, ljosrak. **kertis-ljós**, *n.* **-log**, *n.* ljós av kjerte, brennande kjerteljos. **kerti-stika**, *f.* ljosstake.

kertisveina-lið, *n.* herfolk av kjerte-sveinar. **-pallr**, *m.* pall (benk) der kjerte-sveinarne sat. **-skúta**, *f.* skuta som kjerte-sveinarne var paa. **kertisveinn**, *m.* ung høg-ætta hirdsvein, kjertesvein. **kertisveinsvist**, *f.* kjertesveins upphelde ved hirdi.

kerveiðr, *f.* fisking med kjer i elvar.

kesja, *f.* eit slag spjot, kjesja (finst i eldre nyn. bjørnekjesja). **kesju-fleinn**, *m.* kastespjot. **-lag**, *n.* spjothogg, spjotstying.

keski, *f.* skjemt, lögje; gleda; (= *kerski*). Jfr. nyn. *kjeska*, *f.* fysa, lysta, Ned. *keski-fimr*, *a.* gamansam, lentug. **-lát**, *n.* skjemt, lentor.

-látr, *a.* lentug, morosam (poet.). -mál, *n.* skjemtord. -máll, *a.* lentug, morosam. -orð, -yrði, *n.* skjemtord.

ketil-botn, *m.* kjêlbotn. -festr, *f.* feste (lekkja) som kjêlen heng i. -garðr, *m.* mura umgjerd kring ein kjêl. -hadda, *f.* kjêlhodda. -hrím, *n.* rim, sot paa kjêlar, kjêl-rim. ketill, *m.* (*dat. sing. katli; nom. pl. katlar*) kjêl. ketils-tak (og ketiltak) *n.* det aa taka ein ting upp or ein kokande vatskjêl med berre hender (ein gudsdóm for kvende), kjêl-tak. -verð (og ketilverð) *n.* kjêls verde.

ketla, *f.* eit slag baat.

ketlingr, *m.* kjetling, kattunge. ketta, *f.* kjetta, katta.

keykja, *v.* keykva, *v.* (*kt*) = kveikja.

keypiliga, *av.* forlikeleg; jfr. nyn. kjæpeleg (Aasen).

keyptr, *m.* for kôptr.

keyr, *n.* for kôr.

keyra, *v.* (*rð*) kœyra, driva (fram), jaga, slengja, sétja; rida; upers. *keyrir ór hófi*, det gjeng yver all maate; *e-n keyrir á land*, ein vert kasta paa land. keyri, *n.* svipa. keyrishogg, *n.* svipeslag. keyri-sproti, *m.* -vöndr, *m.* svipa, svige, kjæpp.

keyta, *f.* kœyta, dike, søyledy.

-ki, sjaa -gi.

kið, *n.* (*gen. pl. kiðja og kiða*) kid, kidunge. kiðjamjolk, *f.* geitemjolk. kiðlingr, *m.* kidling, kidunge. kiðskinn, *n.* kid-skinn.

kífa, *v.* (*að*) kiva, trætta. kífan, *f.* kiving, trætting. kífinn, *a.* kiven, kivsam, trættekjær.

kikna, *v.* (*að*) kikna, bøygjast eller bøygja seg attyver.

kilja, *v.* (*að*) kivast? S. E. II 49111.

kíll, *m.* kil, trong vik.

kilpr, *m.* kylp (kjelp, Helg.) honk, hevel (= hadda).

kíltíng, *f.* barm, bere-rom i ein uppstytt kyrtel. Jfr. nyn. *kjøltra*, fang. Set.

kimbla, *v.* (*að*) binda ihop i kimblar eller knippe (jfr. *næfrakimbull*).

kimblaband, *n.* tillegg til ei verselina av eit tridje rimord som hev kvendelegt rim med ordet nett fyre.

kind, *f.* (*gen. -ar; pl. -r og -ir*) ætt; avkjøme, barn; klassa, slag, kynd; folkeslag;

kvikjende, liv. Jfr. nyn. *kind*, *m.* og *n.* barn.

kinga, *f.* sylgja, brjostprydnad (ofte paa skap som ein mynt).

kinn, *f.* (*nom. pl. kinnr*) 1. kinn; *ríða e-m kinn*, gjeva ein ein kinnhest. 2. bog (paa skip) = hlýr 2. kinnar-bein, *n.* kinnbein. -kjalki (og *kinnkjalki*, Edd. M.) *m.* kinnkjelke, øvre kjaken. -rauf, *f.* hol i kinni. kinn-bein, *n.* kinnbein. -björg, *f.* skjerm fraa hjelmen yver kinnerne og ned under hoka, kinnskjerm. -filla, *f.* skinnet paa kinni. -hest, *m.* kinnhest, øyredask. -leðr, *n.* skinnet paa kinni. -pustr, *m.* øyrefik (jfr. nyn. *kinnpust* = kinnkjöt). -roði, *m.* kinnrode, skamrode, skjemsla, blygsla. -skjótt, *a.* droplut paa kinni. -skógr, *m.* skjegg (poet.). -skot, *n.* øyredask. -skærr, *a.* ljós paa kinni.

kinnungr, *m.* 1. nov, laft (i endarne av veggtimber). Jfr. nyn. *kinnung*. 2. bog (paa skip) = hlýr 2.

kinnvangi, *m.* vange, kinn.

kippa, *v.* (*pt*) kippa, rykkja, nappa, riva til seg (*e-u*); upers. *e-m kippir í kyn*, ein likjest ætti si; jfr. nyn. *det kippest i kynet*, Snm. *kippast, v. r.* 1. kippast, nappast. 2. kippa seg, kvekkja.

kippi, *n.* (*gen. pl. kippna*) kippe, knippe.

kipping, *f.* kipping, rykkjing.

kippnaviðr, *m.* kippedved, ved i knippe.

kipp, *m.* kipp, rykk.

Kípr, *f.?* øyi Cypren.

kirial (*kyrial*) *m.* salmen Kyrie eleison.

kirjálár, sjaa *kyrjálár*.

kirkja, *f.* kyrkja; kristenkyrkja, det kristne samfund; embætte ved ei kyrkja, kall (preste-, bispekall); *halda (hafa, eiga) kirkju*, vera prest ved ei kyrkja. kirkju-atgerð, *f.* aatgjerd, vøling paa ei kyrkja.

-bann, *n.* utestengsla fraa kyrkja. -bækr, *f. pl.* bøker som presten brukar ved gudstenesta. -ból, *n.* -bólstaðr, *m.* gard som det er bygt ei kyrkja paa. -bóndi, *m.* husbonde paa ein gard med ei kyrkja. -brjóst, *n.* brjost, tvervegg paa ei kyrkja. -bruni, *m.* kyrkje-brune, kyrkjebrand. -búð, *f.* bud som høyrer til ei kyrkja. -búnaðr, -búningr, *m.* kyrkjebunad (veggkjeld odl.). -bær, *m.*

gard som det er bygt ei kyrkja paa. **-bætr**, *f. pl.* aabot, vøling paa ei kyrkja. **-dagahald**, *n.* det aa halda *kirkjudagar*. **-dagr**, *m.* aarsdag for kyrkjevígsla. **-dagshelgr**, *f.* helg paa *kirkjudagr*. **-dagsmál**, *n.* preika paa *kirkjudagr*. **-dagstíðir**, *f. pl.* gudstenesta, messa paa *kirkjudagr*. **-djákn**, *m.* dekn ved ei kyrkja. **-dómandi**, *m.* kyrkjeleg domar. **-dróttinn**, *m.* heilagmenne som ei kyrkja er innvígð til. **-dyrr**, *f. pl.* kyrkjeder. **-eign**, *f.* kyrkje-gods. **-embætti**, *n.* kyrkjeleg tene-
sta. **-fé**, *n.* 1. fenad som ei kyrkja eig. 2. kyrkjegods. **-fjárhald**, *n.* verjemaal for kyrkja. **-frelsi**, *n.* fridom, fyrerett som kyrkja hev. **-friðbrot**, *n.* brot paa kyrkjefreden. **-friðr**, *m.* kyrkjefred, trygd som kyrkja hev og gjev. **-fundr**, *m.* møte ved ei kyrkja. **-ganga**, *f.* inngang i kyrkja. **-garðr**, *m.* 1. gjerde kring kyrkja. 2. kyrkjegard. **-garðshlið**, *n.* kyrkjegardsled. **-garðsþyrmsl**, *n. pl.* kyrkjegards-livd, -fred. **-gengt**, *a. n.* inngjengt i kyrkja; *eiga k.* hava løyve til aa søkja kyrkja. **-gerð**, *f.* kyrkjebyggging. **-geymari**, *m.* = *kirkjuvörðr*. **-golf**, *n.* kyrkje-golv. **-góz**, *n.* kyrkjegods. **-grid**, *n. pl.* grid eller trygd for den som er i ei kyrkja. **-græfr**, *a.* som kann verta gravlagd ved ei kyrkja, i kristi jord. **-grqptr**, *m.* gravleggging ved ei kyrkja. **-hald**, *n.* det aa halda guds-tenesta ved ei kyrkja. **-helgi**, *f.* heilagskapen aat ei kyrkja. **-helgr**, *f.* 1. helg paa *kirkju-dagr*. 2. kyrkjevígsla. **-hlutr**, *m.* (gard)lut som kyrkja eig, kyrkjelut. **-holf**, *n.* kyrkje-kvelv. Thom. 472io. **-horn**, *n.* hyrna av ei kyrkja. **-hurð**, *f.* kyrkjehurd, kyrkjeder. **-hqfn**, *f.* kyrkjegods. **-innganga**, *f.* inngang i kyrkja. **-jqrð**, *f.* 1. jordegods som kyrkja eig. 2. jordeign som kyrkja stend paa. **-kertling**, *f.* kjerring som jamt held seg i kyrkja. **-kolla**, *f.* kvende som høyrer til kyrkja. **-kýr**, *f.* ku som kyrkja eig. **-land**, *n.* land, jord som ei kyrkja eig. **-leg**, *n.* gravstad i eller ved kyrkja. **-ligr**, *a.* kyrkje-leg. **-ljós**, *n.* kyrkjeljos. **-lykill**, *m.* kyrkje-lykel. **-lægr**, *a.* som kann verta gravlagd i kyrkja eller kyrkjegard. **-lqg**, *n. pl.* kyrkje-log. **-mál**, *n.* sak som vedkjem kyrkja, kyrkjesak. **-máldagi**, *m.* fyreskipnad um kyrkjegods eller lista yver slikt gods. **-messa**,

f. messa paa *kirkjudagr*. **-mælig**, *f.* uroande snakk i kyrkja. **-náðir**, *f. pl.* trygd eller livd som kyrkja gjev. **-prestr**, *m.* prest ved ei kyrkja. **-ráfi**, *n.* kyrkje-tak. **-ránsmaðr**, *m.* kyrkje-ranar. **-réttir**, *m.* kyrkjerett, kyrkje-log. **-skot**, *n.* skot eller tilbygning til ei kyrkja. **-skruð**, *n.* **-skruði**, *m.* kyrkje-prydnad, kyrkje-skrud. **-smíð**, *f.* kyrkjebyggging. **-sókn**, *f.* 1. kyrkjesøking; frammøte, møte ved kyrkja. 2. kyrkjesokn. **-sóknarmaðr**, *m.* kyrkjesøkar; mann i kyrkjesokni. **-sóknar-þing**, *n.* sokneting. **-spell**, *n.* vanhelging av kyrkja. **-staða**, *f.* kyrkjestad. **-stafr**, *m.* dørstolpe i kyrkja. **-stétt**, *f.* stett, tropp framfor kyrkjedøri. **-stigi**, *m.* kyrkjestige. **-stoð**, *f.* kyrkjestolpe. I Sturl. II 192₂₈ for **-stétt(inni)**, som ein variant hev. **-stofa**, *f.* kyrkjestova, stova ved ei kyrkja. **-stóll**, *m.* kyrkjestol. **-stuldr**, *m.* kyrkjestuld. **-stqpull**, *m.* kyrkjestopul, kyrkjetaarn. **-sætr**, *a.* før til aa vera prest ved ei kyrkja. **-tífund**, *f.* den fjordeparten av tiendi som fell til kyrkja, kyrkjetlend. **-tjald**, *n.* veggkjeld i ei kyrkja. **-þekja**, *f.* kyrkjetak. **-þjónn**, *m.* kyrkjetenar. **-þreskqldr**, *m.* treskald, dørstokk i kyrkjedøri. **-þurft**, *f.* kyrkje-turft, kyrkje-torv. **-umboð**, *n.* kyrkjeumboð, kyrkjetilsyn. **-varð-veizla**, *f.* kyrkje-tilsyn. **-veggr**, *m.* kyrkje-vegg (-langvegg). **-vegr**, *m.* kyrkjevegg. **-verk**, *n.* kyrkjebyggging. **-viðr**, *m.* kyrkje-timber. **-vígsla**, *f.* kyrkjevígsla. **-virki**, *n.* kyrkjebyggging. **-vist**, *f.* nærvære, tilhelde i kyrkja, kyrkjegang. **-vqrðr**, *m.* kyrkje-vaktar, kyrkjetenar.

kirkmessudagr (og *kirmessudagr*) *m.* = *kirkjudagr*.

kirkna, sjaa *kirkju*.

kirningr, *m.* gradbukk, bukk.

kirnuaskr, *m.* kirna, smørkirna.

kisi, *m.* katt.

kista, *f.* kista; likkista; pengekista.

kistill, *m.* kistel, skrin.

kistna-meistari, *m.* **-smiðr**, *m.* snikkar som gjer kistor. **kistu-tjql**, *f.* kistefjøl. **-hringr**, *m.* ring i enden paa ei kista, kistering. **-lykill**, *m.* kistelykel. **-skruð**, *n.* pynt, stas som ein gøymer i kista.

kitla, *v.* (*að*) kitla, kita.

kjá, *v.* (*að*) kjaa, gnika.

kjafall, *m.* ermlaus hette-kappa (skotsk ord).

kjalar-fugl, *m.* fuglenamn. S. E. **-hæll**, *m.* attenden av kjølen (paa skip). **-leið**, *f.* veg yver ein kjøl eller fjellrygg, „kjølveg“. **-tré**, *n.* kjøltre, kjølstokk (paa skip).

kjaliki, *m.* 1. kjelke, kjake, kjakebein. 2. kjelke (liten slede).

kjallaramaðr, *m.* kjellarmann. **kjallari**, *m.* kjellar.

kjalta, *f.* = *kilting*.

kjalvegr, *m.* veg yver ein kjøl eller fjellrygg, „kjølveg“.

kjanni, *m.* **kjannr**, *m.* kinn (poet.).

kjappi, *m.* bukk.

kjapta, *v.* (*að*) snakka, tala. Jfr. nyn. *kjefta*. **kjaptr**, *m.* kjeft; kjake; jfr. *kjøptr* og *hvaptr*.

kjarf, *n.* kjerv, knippe.

kjarfilki, *m.* fuglenamn. S. E.

kjarkleysi, *n.* modløysa. **kjarkr**, *m.* mod. Jfr. nyn. *kjerk*, livsmod, Gbr.

kjarnamjolk, *f.* kjernemjolk, saup.

kjarnhafr, *m.* gradbukk, bukk.

kjarni, *m.* kjerne.

kjarr, *n.* kjerr, kjørr (helst i vaatlende).

kjarr-mýr, *f.* kjørrmyr, myr med kjørr. **-skógr**, *m.* skog med kjørr, snaarskog, krat-skog.

kjóll, *m.* skip.

kjósa, *v. st.* 1. kjosa, kaara, velja, taka ut; taka, kaara (egna) til seg; *kjósa val*, taka ut dei fallne paa vigvollen (t. d. um valkyrjorne). 2. ynskja, beda um (*kjósa e-t at (af) e-m*); *kjósa bæn*, beda um det ein vil. Med part. *kjósa e-t á e-n*, velja eitk. paa ein d. e. raada for at eitk. hender eller kjem paa ein; *kjósa á við e-n*, faa yvertaket yver; *kjósa e-n frá*, visa av, vraka; *kjósa undan sér*, ved fritt val skilja seg med, avhenda.

kjúklingr, *m.* unge av alegaas (eig. kjukling).

kjqlr, *m.* (*kjalar*; *kilir*) 1. kjøl (paa skip). 2. kjøl, fjellrygg (mest um Kjølen). **kjqlsýja**, *f.* bord næmast kjølen (paa farkost), kjølkverv.

kjqlting, *f.* = *kilting*.

kjqlvegr, *m.* veg yver ein kjøl (fjellrygg).

kjøptr, *m.* kjeft; kjake.

kjqr, *n.* kaar, val; avgjerd (= *kor*, som er ei rettare form); *ganga í kjqr*, ganga etter ynskje. **kjqrgripr**, *m.* utvald ting, eignalat. **kjqrfligr**, *a.* ynskjeleg.

kjqr, *m.* kjørr, krat.

kjqr-vápn, *n.* utvalt, gildt vaapn. **-viðar-taka**, *f.* det aa taka *kjqrviðr*. **-viðr**, *m.* utvalt trevyrke. **-vísfligr**, *a.* ynskjeleg.

kjqt, *n.* (dat. *-i* og *-vi*) kjøt; pl. um forraad av kjøt; *nýtt kjqt*, ferskt kjøt. **kjqt-át**, *n.* *-áta*, *f.* kjøt-eting. **-baugr**, *m.* kjøt-bog. **-biti**, *m.* kjøtbitte. **-eta**, *f.* kjøteting. **-leyfi**, *n.* løyve til aa eta kjøt. **-ligr**, *a.* kjøt; kjøtleg. **-matr**, *m.* kjøtmat. **-stykki**, *n.* kjøt-stykke. **-vaxinn**, *a.* kjøtmyken, kjøtrik. **-æti**, *n.* kjøteting.

klá, *v. st.* klaa, gnika.

kláða-fullr, *a.* klaade-full. **-sótt**, *f.* sjaa *klæðasótt*. **kláði**, *m.* klaade. **kláðsjúkr**, *a.* klaade-sjuk, skabbut.

klafa-kerling, *f.* **-stafr**, *m.* klufta stav.

kláfar, *m. pl.* = *klyfjar*.

klafi, *m.* klave (til ku).

klak, *n.* klunk, skvitr (um fuglelæte).

klaka, *v.* (*að*) laata (um fuglar: skvitra, skrata, klikka); yverf. um folk: *klakast við*, snakkast ved.

klaka-hest, *m.* **-hross**, *n.* hest som lyt finna seg mat paa klaken um vetteren. **-hoggr**, *n.* telehoggr, øks til aa hogga upp frosi jord. **-torf**, *n.* klaka ell. frose torv. **klaki**, *m.* klake (frosi jordskorpa).

klakk-laust, *av.* skadelaust. **-sárr**, *a.* *e-m verðr klakksárt*, ein kjem lett til skade.

klám, *n.* tilsulking, skjemd. Jfr. nyn. *klaamen*, klassen.

klambrarveggr, *m.* vegg eller sida av ei klomber.

klám-hoggr, *n.* svivyrdelegt hoggr, skam-hoggr. **-orð**, **-yrði**, *n.* skamord, skitord.

kland, *n.* klander, motmæle; uskil, forfang, yvergang, vald. **klanda**, *v.* (*að*) gjera forfang; *klanda e-t af e-m*, prøva aa taka eitk. fraa ein. **klandalauss**, *a.* usnikka. **klandan**, *f.* klandring, trætta; forfang. **klandr**, *n.* forfang, uskil. **klandra**, *v.* (*að*) = *klanda*.

klápeygr, *a.* glaapøygð, stroygð.

klapp, *n.* klapp; slag. **klappa**, *v.* (*að*)

slaa, banka, kakka (paa ei dør); klappa, strjúka; yverf. sletta ut, gjera godt att.

klár, *n.* kviten i egg. Harp.

klare, **klaret**, *n.* eit slag krydda vin (mlat. claretum).

klárr, *m.* skark, fillegamp.

klárr, *a.* klaar, bjart, ljós.

klatr, *n.* forfang, skade. Jfr. nyn. *klatr*.

klauf, *f.* 1. klauv, klov, kluft; yverf. um klauvdyr. 2. burtkasting av bindeordet millom tvo adjektiv (i gram.). **klaufgangr**, *m.* gang, trakk av klauvdyr. **klaufrak**, *n.* krøter-driving.

klausa, *f.* setning, klausul.

klaustr, *n.* kloster. **klaustra-bróðir**, *m.* klosterbrór, munk. **-dyrr**, *f. pl.* klosterdør. **-folk**, *n.* kloster-folk. **-garðr**, *m.* kloster-mur. **-lífi**, *n.* lífnaðr, *m.* kloster. **-maðr**, *m.* klostermann, munk. **-port**, *n.* klosterport. **-prestr**, *m.* prest som liver etter klosterreglar. **-reisng**, *f.* klosterbygging. **-staðr**, *m.* kloster. **-systir**, *f.* klostersist, nonna.

klaustr-frú, *f.* klosterfru. **-ganga**, *f.* inngang i kloster. **-garðr**, *m.* klostermur. **-hlaupari**, *m.* ein som rømer ut or klosteret, ein klosterløming. **-hlið**, *n.* klosterport. **-hús**, *n.* klosterhus. **klaustri**, *m.* kloster. **klaustr-lifnaðr**, *m.* kloster. **-maðr**, *m.* klosterbrór, munk.

klé, *m.* (*kljá*; *kljár*) kljaa, kljaastein.

klefi, *m.* kleve, kove, lite rom.

kleggi, *m.* (-*ggja*) I. høystakk.

kleggi, *m.* (-*ggja*) II. klegg (fluga).

kleifi, *f.* kleiv (bratt bakke).

kleima, *v.* (*mð*) kleima, smyrja, skjemma.

kleisast, *v. r.* (*st*) verta kleis. **kleiss**, *a.* kleis, kleismælt.

klekja, *v.* (*klakti*) klekkja, bræda (ut).

klekta, *v.* (*kt*) gjera ein ei pretta.

klektunarmaðr, *m.* mann som ein kann gjera med som ein vil, godsaud.

klembra, *v.* (*að*) klembra, klemba.

klementsessa, **klemets-messa**, *f.* **-messudagr**, *m.* 23. november („Klemmet kyrkjebyggjar“).

klenging, *f.* klengjing, aakliv.

klengisok, *f.* rettssak til aa klengja seg innpaa ein, klengjesak. **klengjast**, *v. r.* (*gd*) klengja seg inn paa, gjera (uloglege) krav paa.

kleppbyggi, *m.* mann fraa Klæbu.

kleppr, *m.* klepp, klump. **kleppunes**, **kleppurnes** (og **klepparnes**) *n.* klepp, bergknabb som skyt ut i vatnet.

klerka-fjöldi, *m.* fjölde, mengd av *klerkar*.

-folk, *n.* klerkar, presteskap. **-hús**, *n.* hus der *klerkar* bur.

-kápa, *f.* kaapa som *klerkar* bar.

-klæði, *n. pl.* klæde for *klerkar*.

-lýðr, *m.* = *klerkafolk*.

-mál, *n.* rettssak som gjeld *klerkar*.

-siðir, *m. pl.* levevis aat *klerkar*, klerkesed.

-stétt, *f.* stand som *klerkar* høyrer til, klerkestand.

-sveinar, *m. pl.* fylgjesveinar som *klerkar* heldt.

-sveit, *f.* flokk av *klerkar*.

-sngnr, *m.* song av *klerkar*.

klerk-dómr, *m.*

1. lærdom, kunnskap (helst i latin).

2. presteskap, *klerkar*. Æf.

-dómsspeki, *f.* skulelærdom.

-lauss, *a.* ulærd.

-ligr, *a.* presteleg, andeleg, geistleg; bokleg, lærd (-*liga*, *av*).

-maðr, *m.* = *klerkr* 1.

klerkr, *m.* 1. prestelærd mann, geistleg,

klerk. 2. boklærd mann.

3. læresvein (i presteskule eller lærd skule).

4. skrivar, sekretær.

5. medhjelpar hjaa presten.

klerksefni, *n.* ein som skal verta

klerkr (2).

kless, **klessmæltr**, *a.* klessmælt, kleis.

kleitr, *m.* klett, bergknatt, koll.

kliðr, *m.* kli, skrik (av sjøfugl); tót, staak av mannaaal.

kliif, *n.* kleiv (bratt bakke).

klífa, *v. st.* klíva; *e-m klífr hvergi á fram*,

ein kjem ikkje fram kor mykje han strævar.

klífa, *v.* (*að*) taka uppatt, masa.

klífgata, *f.* veg uppetter ei kleiv.

klífra, *v.* (*að*) klífra, klíva.

klígja, *v.* (*gd*) klía, elgja, ula, vemjast.

klígja, *f.* hugbit, ule.

klína, *v.* (*nd*) klína, smyrja.

klíngja, *v.* (*gd*) ringja med ei klokka.

klíningr, *m.* klíning, flatbraud med smør paa.

klíppa, *v.* (*pt*) klíppa, klyppa. **klíppari**,

m. 1. klíppar, haarklíppar. 2. ty-handlar som klípper til ty og sel ut.

klíppingr, *m.* klípt saudeskinn.

kljá, *v.* (*að*) kljaa, binda kljaausteinar paa veven; *vera á enda kljáðr*, vera ferdig med, vera slutt med.

kljár, *m.* kljaa, kljaaustein (= *klé*).

kljúfa, *v. st.* kluva (kljuva), kløyva.
kló, *f.* (*klóar*; *klær*) 1. klo; nagl. 2. ei av dei tvo klørne eller krokarnar paa ein krafte, *gln.* *krapti*, *s. d.* 3. klo, ring i liket (kanten) av eit segl. **klóagangr**, *m.* kloring, kløning. **klóast**, *v. r.* kloast, slaast med klørne. **kló-drep**, *n.* (eig. slag med klo), hard medferd. **-dýr**, **-dýri**, *n.* klodyr, dyr med klør.

klof, *n.* klov, skrev.

klofa, *f.* klova, kluft.

klofa-rúm, *n.* eit rom midskips ved mastri. **-stef**, *n.* stev eller umkvæde som er kløyvt med innlagde verselinor.

klofi, *m.* 1. klove, kluft, vinkel; yverf. *i klofa*, i klemba, knipa. 2. eit rom midskips ved mastri (= *klofarúm*). 3. klove, kluft eller dlkt. til aa setja tjeldstokkarne nedi (paa skip). 4. ljossaks, ljostong. 5. = *hurðarklofi*; etter Guðmundson (Privatboligen) upph. greyping (fals) i dortrei, som skuveðeri gjeng i fraa *gátt* (som eigenleg var millomromet millom den attarste dørkarmen og ei lodrett fjøl som var fest jamsides med karmen); *hurð var hnigin á miðjan klofa*, var halvt upplati; *i klofa*, heilt atterlati; *i gátt*, opi. Sidan vart desse same nemningar bruka ogso um hængslæri, og *gáttir* pl. um heile dørkarmen; *hurð var í gáttum*, ðeri var atterlati.

kloflaukr, *m.* kvitlauk. Harp.

klofna, *v.* (*að*) klovna, verta kløyvd.

klofningr, *m.* klovning, eitk. som er klovna.

klóflugl, *m.* fugl med klør, kloflugl.

klókendi, *n.* klokraad, sløgskap.

klokka (og *klukka*, *f.*) 1. klokka (*klukka* Hall. Vald.). 2. eit slag kaapa (jfr. nyn. *klokka*, eit slag stutt stakk).

klokkarproventa, *f.* præbende, innkoma for ein klokkar. **klokkari**, *m.* klokkar og ringjar i kyrkja.

klokkna-hljóð, *n.* klokkeljod, klokkeklang. **-hús**, *n.* klokkehus, stopul. **klokku-hljóð**, *n.* klokkeljod, klokkeklang. **-kaup**, *n.* klokkekaup. **-malmr**, *m.* klokkemalm. **-strengr**, *m.* klokkestreng.

klókleiki, *m.* klokleik, klokkap, list.

klókliga, *av.* klokleg, klokt, sløgt. **klókligr**, *a.* klok, sløgt.

klókr, *a.* 1. klok, sløgt, listig. 2. sløgt, sløgt innreidd.

klók-samligr, *a.* som tyder paa klokkap, klok, sløgt. **-skaparlist**, *f.* **-skaparvél**, *f.* klok kunst, sløgt knip. **-skapr**, *m.* klokkap, list.

klór, *n.* kloring.

klóra, *v.* (*að*) klóra, kløna.

klót, *f.* sverdknapp. Jfr. nyn. *klot*, klump.

klóvara, *f.* skinn av klodyr.

klubba, *f.* klubba.

klukka, **klukkara**, **klukkna**, **klukku**-sjaa *klokka*, *klokkara*-, *klokkna*-, *klokku*-.

klumba, *f.* klubba.

klungr, *m.* (*-rs*; *-rar*) klunger, torn.

klungrótt, *a.* full av klunger, klungrut.

klunna, *v.* (*nt*) hengja, kløna seg fast til eitk.

klútr, *m.* klut, duk.

klýf, *f.* (*pl.* *-jar*) klýv, byrd paa hest.

klýf-beraband, *n.* aaband, tverband som held klývjarnar saman. **-beri**, *m.* klývbere, klývsál.

klýfja, *v.* (*að*) klývja, leggja klýv paa.

klýfja, *v.* (*klufði*) kluva, kløyva.

klýfja-band, *n.* aaband (= *klýf beraband*).

-burðr, *m.* føring paa klýv, reidsla. **-hest**, *m.* **-hross**, *n.* klývhest.

klykkja, *v.* (*kt*) klykkja, ringja med ei klokka.

klymta, *v.* (*mt*) kny, mukka.

klýpa, *v.* (*pt*) klypa, klipa. **klýping**, *f.* klyping.

klyppa, *v.* (*pt*) klyppa, klippa. **klyppari**, *m.* ty-handlar som klipper til ty og sel ut.

klæða, *v.* (*dd*) klæða, dekkja; yverf. løyna. *klæðast*, *v. r.* klæða seg.

klæða-búnaðr, **-búningr**, *m.* **-burðr**, *m.* klædebunad. **-fall**, *n.* nedheng, nedste luten av ein klædebunad. **-hirðir**, *m.* ein som tek vare paa klæði aat ein.

-hírlátr, *f.* **-íflát**, *n.* klædegøymsla, gøymerom til klæði.

-kaup, *n.* klædebyte (med ein). **-kyn**, *n.* klæde-slag.

-leppr, *m.* klæde-lapp. **-mangari**, *m.* mann som handlar med brukte klæde. **-rif**, *n.* sundring av klæde. **-skipti**, *n.* klædeskipte.

-skurðr, *m.* **-snið**, *n.* skurd eller snid paa klæde.

klæðasótt, *f.* misskrift i Leif, 1933:7 for *klæðasótt*, skabb.

klæða-spell, *n.* øydeleggjing av klæde. **-þurkan**, *f.* klædeturking. **-verð**, *n.* klædeverde. **-ylr**, *m.* yl, varme av klæde. **-qrk**, *f.* klædekista.

klæðfár, *a.* tunnklædd.

klæði, *n.* (*gen. pl. klæða og klæðna*)

1. klædeplagg; i pl. klæde. 2. duk, klæde. 3. klæde (fint ullty); ty. **klæðidúkr**, *m.* klæde, duk. **klæð-lauss**, *a.* klædelaus, naken. **-leysi**, *n.* klædeløysa. **-margr**, *a.* tjukk-klædd.

klæðnabúnadr, *m.* klædebunad.

klæðnaðr, *m.* klædnad, klæde (pl.).

klæð-sekk, *m.* klædesekk. **-tekinn**, *a.* som hev fenge klosterklæde paa, klosterklædd. **-ylr**, *m.* yl (varme) av klæde.

klæja, *v.* (*að*) klæja, hava klaade.

klæki, *n.* vanæra, skam. **klækiligr**, *a.* skamleg, usømeleg (*-liga, av.*). **klækis-efni**, *n.* skjemd, det som er til skam. **-hogg**, *n.* hogg som er til skam, skamhogg. **-laust**, *av.* skamlaust, utan skam. **-maðr**, *m.* rædding, stakar. **-nain**, *n.* ræddings namn. **-orð**, *n.* ord for aa vera ræddhuga. **-skapr**, *m.* stakarsdom, skam. **-verk**, *n.* skamverk.

klækja, *v.* (*kt*) skjemma, svivyrd. **klækja-fullr**, *a.* skamleg, svivyrdleg.

klæma, *v.* (*md*) skjemma, hæda; jfr. *kleima*.

klökkna, *v.* (*að*) klökna, blotna, verta veik.

klökk, *a.* klökk, blaut, veik; kløkt, rørd.

klökkva, *v. st.* 1. klökka, myklast, verta rørd. 2. kvinka, klaga seg.

klökkva, *v. (kt)* 1. bløyta, mykja. 2. bera seg, klaga seg.

klökkving, *f.* klökkjing, røring.

klómbr, *f.* (*gen. klambrar*) klomber, klemba, knipa.

klopp, *f.* klopp (stokke bru).

kloppurnes, *n.* = *kleppunes*.

kná, *v.* sjaa *knega*.

knafa, *v.* (*að*) = *serða*. **knafanarkostr**, *m.* variant til *knefanarkostr*.

knakkr, *m.* 1. knakk, krakk. 2. fot under ei kista odl. 3. eit slag laag krykkja.

knáleikamunr, *m.* skilsmun i styrké og dugleik. **knáleikr**, *m.* styrke, dugleik. **knálig**, *a.* sterk, dugleg, god (*-liga, av.*).

knapi, *m.* svein, tenar hjaa ein stormann. Jfr. *nyn. knape*, kar.

knappasvipa, *f.* svipa med knappar eller knutar paa. **knapp-hqfði**, *m.* eit slag stort stau. **-jarn**, *n.* eit jarn med ein knapp i den eine enden.

knappr, *a.* krapp (um sjø). Bós. 811.

knappr, *m.* knapp, knupp. **knapptjald**, *n.* tjeld med knapp paa tjeldstongi.

knár, *a.* sterk, dugleg, spræk.

knarrar-bátr, *m.* skipsbaat, baat til ein knarr. **-skip**, *n.* eit slag stort skip, helst handelsskip, knarr. **-smiðr**, *m.* skipsbyggjar (som bygjer knarrar). **knarri**, *m.* (poet.) og

knarrskip, *n.* = *knarrarskip*.

knatt-drepa, *f.* -gildra, *f.* ball-tre. **-hogg**, *n.* hogg, slag av ein ball (*knotttr*).

knatti, *m.* knatt, knaus.

knatt-leikr, *m.* eit slag ball-leik. **-tré**, *n.* balltre.

kné, *n.* (*gen. pl. knjá, dat. pl. knjám, knjóm*) 1. kne, kneled. 2. kne, led, knut (paa straa). 3. kne (paa farkost). 4. ættled.

kné-bedjarfall, *n.* knefall. **-beðr**, *m.* puta, kodde til aa knefalla paa; *falla á knébeð*, falla paa kne. **-beygjast**, *v. r.* (*gð*) bøygjast i knei. **-björg**, *f.* kneskjerm (til aa liva knei).

knefa, *v.* (*að*) avgjera, gjera visst.

kné-fall, *n.* knefall. **-falla**, *v. st.* knefalla, falla paa kne.

knefanarkostr, *m.* paanøydtt vilkaar.

knafi, *m.* (neve) = *hnefi*. I.

knefill, *m.* timberstokk (i husvegg).

(**knega**), *v.* (*kná; knáttli*) kunna, maa; *præs. inf. knega* finst ikkje, i *perf. inf. knáttu*.

knéhallt, *av.* med bøygde kne.

knéhandklæði, *n.* = jutsk „knædug“, duk upphengd framfor omnen til pryda (?)

kneiking, *f.* kneikjing, klembing. **kneikja**, *v. (kt)* kneikja, bøygja, klemba.

knekkja, *v. (kt)* = *hnekkja* N. G. L.

knéliðr, *m.* kneled.

knepa, *v. (pt)* I. knepa, knipa, klemba.

knepa, *v. (pt)* II. knepa (med knapp).

knérunnr, *m.* ættlina; ættled. **knésbót**, *f.* knesbot, kalvbot, hombot. **kné-setja**, *v. (tt)* knesetja (og taka til fostrings); **-setjast**, *v. r.* falla paa kne. **-setningr**, *m.* knesett son, fosterson. **knésiótr**, *m.* knesbot, kalvbot. **kné-sig**, *n.* det aa siga i kne; *fara, fá k.*

-skel, *f.* kneskjel. -skot, *n.* 1. kneskot, det aa skjota fram knei; *koma knéskoti á e-n*, faa ein i kne. 2. forskyving i ættlina.

-sól, *f.* namn paa ein runbokstav for s.

knetta, *v.* (*tt*) knysta, mukka. Vigf. Jfr. nyn. *knetta*.

kneyfa, *v.* (*fð*) 1. knøyva, klemba (poet.).

2. toma, drikka or.

knía, *v.* (*að*) dryfta, granska.

knía, *v.* (*ið*) knua, trysta; slaa, banka.

kníar, *m. pl.* menner (poet.).

knífa-dúkr, *m.* duk til aa turka knívar odl. með. -steinn, *m.* stein til aa bryna knívar paa. knífr, *m.* kniv. knífs-axlir, *f. pl.* kantarne av knivsbladet paa kvar sida av tangen. -blað (*i pl. knífablqð*) *n.* knivsbld. -hepti, *n.* knivskaft. -lag, *n.* knivstyng. -oddr, *m.* knivsodd. -skepti (og *knífskepti*) *n.* knivskaft.

knjá, *v.* sjaa *knía*.

knjálíðr, *m.* kneled.

knóða, *v.* (*að*) knoda, elta.

knógr, *a.* = *gnógr*, *nógr*.

knoka, *v.* (*að*) knuka, slaa, dengja; truga, nøyda. Jfr. nyn. *knoka*, *knuva*.

knosa, *v.* (*að*) gnuva, dengja, slaa; knysja; kua, nøyda.

knot, *f.* = *hnót*.

knúi, *m.* 1. knue. 2. skip (poet.).

knúska, *v.* (*að*) knuska, gnuva, slaa, dengja. knúskan, *f.* knusking, dengsla, hard medferd.

knúta (= *hnúta*) *f.* knoka, beinknut (ved eit ledmot); beinknok, ¹kjótbein.

knútótr, *a.* knutut, full av knutar.

knútr, *m.* knut (ogso beinknut, sene-knut); *ríða knút á e-u*, slaa fast eitk. (eig. slaa knut paa). knútsmessa, *f.* knútsvokudagr, *m.* 10de juli (*knutsok* hjaa Wille er 8. juli).

knútukast, *n.* kasting med beinknokar, beinkasting.

knýfill, *m.* knyvla (stubb av eit horn); *i Tel. nyvel*. knýfílótr, *a.* som hev knyvlor, knyvlt.

knýja, *v.* (*knúði* eller *knýði*) 1. knua, klemba; slaa, banka. 2. driva paa ell. fram, knu paa, stera til; *knýjast*, *v. r.* trengja seg fram; trøyta seg, taka i.

knýkill, *m.* liten knut. Jfr. nyn. *knúke*, beinknut.

knýkr, *m.* snik, utev. Jfr. nyn. *nøk*, *d. s.* Gbr. (= *fnykr*, *snykr*).

knýlla, *v.* (*lt*) slaa, dengja.

knýpri, *n.* knurp, klump.

knýr, *m.* gny, staak (= *gnýr*).

knýta, *v.* (*tt*) 1. knyta, binda; *knýta upp við e-n*, slaa upp med, brjota lag med.

2. binda saman i ein knut; upers. *knýtti hrygginn*, ryggen knytte seg, krylast; *partic. knýtttr*, ihopknytt, kryla. 3. segja visst, staa paa. knýti, *n.* knýtilskauti, knýtiskauti,

m. knyte, samanknytt klæde.

knýtja, *v.* (*að*) knyta, binda.

Knýtlingar, *m. pl.* ættingar av kong Knut i Danmark.

knorr, *m.* (*knarrar*; *knerrir*, *akk. pl. knerri* og *knorru*) eit slag stort skip, helst handelsskip, knarr.

knotttr, *m.* (*knattar*; *knettir*; *akk. pl. knottu*) 1. knott, knapp, kula. 2. ball (til *knattleikr*). 3. = hella 4, Bp. í 1783.

kobbi, *m.* kobbe, sel (tilmann).

koddi, *m.* kodde, puta.

kófi, *n.* kov, det som kjøver eller tetter til, t. d. royk.

kofan, *n.* kofanrakki, *m.* kofarn, *n.* kóvern, kóverhund, liten hund, fanghund.

kofi, *m.* kove, kleve, kammers.

kofl, *m.* sjaa *kufi*. Kofr, *m.* = *Kopr*.

kofr, *n.* kista.

kofri, *m.* hetta, huva.

kofr-málugr, *a.* storordig.

kófiðri, *n.* vèr med snøkave.

kogla, *v.* (*að*) kogla, kaga, kika.

kók, *f.* munn. Jfr. nyn. *kok*, *n.* svelg, Ndm.

kokr, *m.* hane.

kol, *n.* I. kol, trekol.

kol, *n.* II. (*i isarnkol*) = *kul*; jfr. nyn. *køl* *n.* kjøleg vind. Sfj.

kola, *f.* kola, lampe.

kola, *v.* (*að*) leggja fram (ei sak); vel eig. byrta.

kola-karl, *m.* -maðr, *m.* kolbrennar.

-meiss, *m.* kol-meis, kolkorg.

kol-bítr, *m.* kolfut, oskefis. -blár, *a.* svart som kol. -brendr, *a.* kolbrend, sviden.

-brenna, *f.* kolbrenning.

kolfr, *m.* 1. stake, bein stong. 2. koly, bell (i ei klokka). 3. koly, bolt. 4. koly, eit slag butt pil. **kolfskot**, *n.* kolvskot, pilskot.

kólga, *f.* baara, bylgja (poet.).

kol-gerð, *f.* kolbrenning. -**grqf**, *f.* kolgrov (til aa brenna kol i).

kolla, *f.* kollar? (jfr. isl. *kollarðr*). N. G. L.

kolla, *f.* 1. kolla, dyr av hoslaget og utan horn. 2. i sms. kvinna som nyn. *kolla* (t. d. *fríðarkolla*).

kolla, *v.* (að) kolla, slaa i koll.

kollaupr, *m.* kollaup, kolkorg.

kollektá, *f.* kollektá, kyrkjebæn.

kollheið, *n.* klaare paa himmelen høgst uppe.

koll-hetta, *f.* -**hqttr**, *m.* kollhuva, rund hetta.

kollóttir, *a.* 1. kollut, som er utan horn. 2. kollut, skallut; snaudklipt.

kolfr, *m.* 1. koll, rund topp (paa tre, fjell odl.). 2. koll, skalle, hovud; *kollr minn*, guten min (kjæleord); *um koll*, i koll; *láta koma e-m í koll*, lata koma paa hovudet aat ein. 3. snaudskalle; *gera e-m koll*.

koll-sveinn, *m.* snaudklipt gut. -**varpa**, *v.* (að) -**verpa**, *v. st.* kasta i koll, kollstøyta.

kolmerktr, *a.* kola, kolsvart.

kólna, *v.* (að) kolna, verta kald; upers. *e-m kólnar*, ein vert kald. **kólnan**, *f.* kolning, avkjøling.

kolnari, *m.* mann fraa byen Køln. **kolneskr**, *a.* kølusk, som er fraa Køln. **Kolni**, *f.* byen Køln. **kolnis-borgarmaðr**, *m.* mann fraa byen Køln. -**meyjamesa**, *f.* elleve-tusund-jomfrudag, 21. oktober. -**meyjar**, *f. pl.* dei elleve tusund jomfruor.

kolorr, *m.* lit, farge (lat.).

kol-reykr, *m.* kolreyk. -**svartr**, *a.* kolsvart.

koluskuggi, *m.* koleskugge, skugge som fell fraa baksida av ei kola.

kolviðr, *m.* kolved, tre (skog) til aa brenna kol av.

koma (ogso *kuma* Hom.) *v. st.* A. 1. koma; *konungr kom norðr til Tünsbergs*; ogso koma i ei stoda, koma av; *hvar kom hann nú*, kvar vart det av honom no; upers. *kemr þar at*, det kjem (vert) til det, at. 2. koma

til, falla til (*e-m*); *e-m kemr e-t*, eitk. kjem til ein, ein fær eitk.; *koma e-m vel*, vera ein velkomin, vera til lags (god) for ein, høva. 3. faa til aa koma, flytja, føra, faa (*e-m, e-u*) fraa eit stelle til eit anna; upers. *blóði kom út*, det kom (rann) blod ut. 4. gjera, laga, stella eitk., eller med eitk. (*e-u*); upers. *kom þvi svá, at*, det gjekk so med det, at.

B. med part. *á: koma á*, koma paa, raama (*e-t*); *koma e-u á e-t*, faa (føra) eitk. (inn) paa eitk.; *koma e-u á*, faa til, faa gjort eitk.; upers. *sætt kemr á við e-n*, det vert semja med; *kemr á*, det vert. *af: koma af e-m*, koma av, ættast fraa ein; *koma e-u af e-u*, faa (føra, fri) eitk. av (fraa) eitk.; *koma e-u af*; faa burt, faa avteke eitk. *at: koma at e-m*, koma aat (paa, yver) ein; *koma at e-u*, koma aat (til) eitk., faa tak i, faa i si eiga eitk.; verta til eitk.; *koma e-m at e-u*, føra ein nær burtaat, faa ein til eitk.; *koma sér at e-u*, koma seg til eitk.; *koma e-u at e-u*, føra paa ein eitk., naa ein med eitk.; upers. *kemr at e-u*, det kjem til eitk., eitk. skal til aa henda. *frá: koma frá e-m*, ættast fraa ein. *fram: koma fram*, koma fram (tilsyne; til enden); verta framboren, framlagd; verta sannrøynd, oppfyllast (um spaadom odl.); *koma e-u fram*, faa, hjelpa eitk. fram, vinna fram med eitk. *fyrir: koma fyrir e-n*, koma fyre eink., koma for øyro aat ein; *koma fyrir e-t*, koma fyre eitk.; koma i vegen eller i staden for eitk., vera vederlag for; vera til hjelp, tena til eitk.; *þykkja fyrir ván komit*, at, tykkja det var utor von, at; *koma e-u fyrir*, gjera at eitk. forkjemst, tyna eitk.; upers. *kemr svá fyrir e-m*, det kjem so fyre ein, ein tykkjer so. *í: koma í e-t*, koma (inn) i eitk.; *koma í*, koma upp, verta; *koma e-u í e-t*, faa, føra eitk. i eitk. *inn: koma inn*, koma inn; henda; byrja. *með: koma e-m með sér*, faa ein med seg, til aa hjelpa seg. *niðr: koma niðr*, føra, faa ned; koma, verta av, koma til ein viss endelykt; gaa ut paa; *koma hart niðr*, koma hardt ned, faa kjenna det hardt. *saman: koma saman*, koma saman; giftast; samstavast; faa saman, samla; *koma saman (á samt) e-u með e-m*, faa til eitk. med (millom) nokre; *þat kemr á samt með þeim*,

dei vert samde um det. *til: koma til*, koma til, falla til; *naa; faa i si eiga*; verta til; koma tilstadar; verta fodd; tena til; vera orsak til; koma ved, koma paa; høyra til (som rett, skyldnad); *meina paa, stikta paa*; koma upp til, vera verd; *mikit (litit) kemr til e-s*, han er mykje (lite) til mann, hev mykje (lite) aa segja, er mykje (lite) mæt (jfr. nyn. han tykkjest til seg koma, d. e. vera noko); *koma e-u til e-s*, gjera eitk. til eitk. *undan: koma undan*, koma undan, verta frigjeven; *koma e-m undan*, føra, berga ein burt fraa. *undir: koma undir e-n*, koma under, verta underlagd ein; *koma e-m undir*, leggja ein under seg, vinna yver. *upp: koma upp*, koma upp (fram), verta kjend, spyrjast; verta utkoma (utfallet); *koma e-u upp*, faa eitk. upp, faa til aa reisa seg; bera eitk. fram, koma fram med eitk. *við: koma við*, henda, koma paa; *høva; koma við e-t*, koma attaat eitk., koma nær eitk.; koma paa tale i eitk.; koma til kunnskap um eitk.; *koma e-u við*, faa til, faa i stand eitk.; vera istand til, kunna eitk.; koma til med, bruka eitk.; *koma sér við*, koma seg til, bruka seg; *koma e-u við e-n*, koma til ein med eitk., bruka eitk. til ein; *koma yfir (e-n)*, koma yver, stiga upp yver ein (t. d. um livsdagar).

komast, v. r. komast, koma seg; koma, *naa; komast at e-u*, koma til eitkvart, faa i si eiga eitkvart; *komast illu at*, koma ille ut i det; *komast upp*, koma til seg, verta av; *komast undan*, koma seg undan; *komast við*, koma seg burt aat, verta tilstadar ved; koma seg til med, vera istand til, bruka seg; verta yvergjeven, rørt; *komast við e-t*, taka seg nær eitk., bry seg um.

kominn, perf. part. komen, stadd, faren; *illa kominn; vera (svá) aldrs kominn*, vera (so) gamall; *kominn á sik vel*, som hev kome seg vel, er i godt stand, velvaksen, fyre seg komen; *kominn af sér*, av seg komen (Tel.), avkomen, ille komen, til atters komen; *kominn at e-u*, nærkomen, (komen) nær eitk.; *at kominn*, aatkomen, nærkomen, ille komen; *at sér kominn*, til-seg-komen = *á sik kominn; fram kominn*, nær dauden; avliden, daud; *kominn til e-s*, rettkomen til eitk.; *við kominn*, aatkomen, rörd.

koma, kóma, f. koma, det aa koma, til koma. **komandi, m.** ein som kjem, komande (mann).

kómeta, f. komet, risstjerna.

kommún, n. og *f.* samlag av korsbrúr ved ei kollegiatkyrkja, hushaldet som dei hadde sams (lat. *communio*). **kommúns-bók, f.** bok yver det som vedkjem korsbror-samlaget. **-garðr, m.** gard som korsbror-samlaget eig. **-hús, n.** hus for korsbror-samlaget. **-innsigli, n.** innsigle aat korsbror-samlaget. **-kista, f.** bokkista aat korsbror-samlaget. **-klerkr, m.** ein som høyrer til eit korsbror-samlag. **-stofa, f.** stova der korsbrúrme kjem saman.

kompánaskapr, m. samlag. **kompánm, n.** kompaan, felage, kammerat.

kompásaðr, a. ringbøygð, rund. **kompáss, m.** ring, kring; jfr. nyn. *kompaas, m.* = kompas.

kompon, n. ihopsetjing, skrift. **kompona, komponera, v.** (að) setja ihop, skriva.

kómumaðr, m. komemann, gjest.

kona, f. (*gen. pl. kvenna, kvinna*) 1. kvinna, kvinnfolk. 2. kona, kjerring. 3. frilla. *kaupa sér konu a.* = *kaupa konu mundi*, gifta seg og gjeva *mundr.* b. *kjøpa samlega* med kvende.

konar (eig. *gen. sing.* av eit avlagt *konr*) vert bruka samanknytt med adj. og pron. og tyder: slag, vis, t. d. *allskonar*, allslags; *þess konar*, av det slaget.

konfirmera, v. (að) konfirmera, daapfesta.

kónga, v. (að) sjaa *kvánga*.

kóngaríki, n. pl. kongerike.

kóng- sjaa *konung-*. **kóngr, m.** = *konungr*.

kóngs- sjaa *konung-* og *konungs-*. **kóngsferð, f.** kongsferd (til kryning i Nidaros). **-sveinn, m.** handgjengen mann hjaa kongen.

konkordera, v. (að) samstavast med (*e-u*).

konkorderan, f. samstaving.

konr, m. (*pl. nom. konir, akk. koni*) 1. ætting, son; mann (poet.). 2. sjaa *konar*.

konstabl, konstafll, m. stallmeister (mlat. *comes stabuli*).

konstr, n. klok raad, sløg hjelperaad.

konu-bú, n. bu, gard som eit kvende stend fyre. **-efni, n.** kone-emne, ei som skal verta kona aat ein. **-fé, n.** gods som kona

eig. **-hár**, *n.* kvendehaar. **-klæði**, *n. pl.* kvendeklæde. **-kviðr**, *m.* mórsliv. **-lauss**, *a.* konelaus. **-mál**, *n.* sak som vedkjem eit kvende; sak um lauslivnad med kvende. **-nám**, *n.* kvenderøving.

konunga, *v.* (að) kalla med kongsnamn.

konunga-bók, *f.* sogebok um (norske) kongar. **-fundr**, *m.* kongemøte. **-kyn**, *n.* kongsett. **-móðir**, *f.* mór til kongar. **-saga**, *f.* kongesoga. **-skipti**, *n.* kongeskifte. **-stefna**, *f.* kongemøte. **-sætt**, *f.* semja millom kongar. **-tal**, *n.* kongerekka. **-æfi**, *n.* livssoga aat kongar. **-ætt**, *f.* kongsett.

konung-barn, *n.* kongsbarn. **-borinn**, *a.* kongeboren. **-borligr**, *a.* kongeætta. **-bréf**, *n.* kongebrev. **-djarfr**, *a.* djerv til aa tala med kongen. **-dómr**, *m.* kongedøme, kongemagt. **-lauss**, *a.* kongelaus. **-ligr**, *a.* kongeleg (-*liga*, *av.*). **-maðr**, *m.* kongeleg person, konge.

konungr, *m.* konge. **konungríki**, *n.* kongerike.

konungs-atseta, *f.* kongssæte, kongeleg bustad. **-boð**, *n.* bodstikka som kongen sender ut. **-borg**, *f.* kongsborg. **-bréfi**, *n.* kongebrev. **-bróðir**, *m.* kongsbror. **-bryggja**, *f.* bryggja som ligg til kongsgarden. **-bú**, *n.* gard som kongen eig. **-dómr**, *m.* 1. kongedøme. 2. dom av kongen. **-dóttir**, *f.* kongsdatter. Fld. III 293. **-efni**, *n.* kongsemne, ein som skal verta konge. **-eiðr**, *m.* eid av kongen. **-eiga**, *f.* **-eign**, *f.* kongseign, kongsgods; *kasta konungseigu á e-t*, eigna eitk. til kongen. **-erendi**, *n.* kongeleg ærend, sak som ein skal greida for kongen. **-erid**, *f.* kongeervefylgja. **-fé**, *n.* kongsgods. **-fundr**, *m.* møte med kongen. **-fylking**, *f.* herfylking som kongen sjelv fører. **-garðr**, *m.* kongsgard; *ganga, falla í konungsgarð*, d. e. falla til kongen, kongeskassa (um bøter odl.); *ganga í konungsgarð*, ogso um folk som fekk tvangsarbeid eller som kongen laut gjeva livbergning; *sitja í konungsgarði*, sitja med riksstyngi. **-gata**, *f.* kongsveg, aalmannveg. **-gipta**, *f.* lukka som fylgjer ein konge. **-giqf**, *f.* kongsgaava. **-gæfia**, *f.* lukka som fylgjer ein konge. **-herbergi**, *n.* **-hús**, *n.* herbyrge, hus, rom som kongen er i. **-hqfn**, *f.* hamm der kongsskipet ligg. **-hqfl**, *f.* kongs-

hall. **-jqrð**, *f.* jord som kongen eig. **-kosningr**, *m.* kongeval; *koma í k.*, d. e. verta kaara til konge. **-kveðja**, *f.* helsing til ein konge. **-lag**, *n.* eit slag versemaal. **-land**, *n.* land som kongen eig. **-lauss**, *a.* kongelaus. **-leyfi**, *n.* leyve av kongen. **-lið**, *n.* kongsfolk, kongsher. **-liúðr**, *m.* kongslur. **-lykill**, *m.* „kongeslykelen“, ei øks til aa brjota upp laas med. **-lægi**, *n.* skipslægje aat kongen. **-maðr**, *m.* tenestemann hjaa kongen, kongsmann. **-mágr**, *m.* ein som er i maagskap med kongen. **-mál**, *n.* kongelegt søksmaal. **-mqrk**, *f.* mork, skog som kongen eig. **-nafn**, *n.* kongsnamn. **-nautr**, *m.* eig. eignalat som ein konge hev aatt, kongsgaava. **-níðingr**, *m.* kongssvikar. **-orð**, *n.* kongelegt ord, bodord. **-prýði**, *f.* kongeleg drust. **-ráð**, *n.* kongsraad, riksraad. **-reiði**, *m.* kongens vreiðe. **-réttir**, *m.* rett som kongen hev. **-ríki**, *n.* kongerike. **-sekt**, *f.* bot til kongen for eit brotsverk. **-setr**, *n.* kongssæte, kongeleg bustad. **-skip**, *n.* kongsskip. **-skruð**, *n.* **-skruði**, *n.* kongeleg høgtidsbunad. **-sómi**, *m.* kongeleg høgd, vyrnad. **-sonr**, *m.* kongsson. **-stofa**, *f.* kongsstova. **-sveit**, *f.* kongsfylgje. **-sýsla**, *f.* kongelegt umbod, kongssysla. **-sæti**, *n.* kongssæte, sess for kongen. **-tekja**, *f.* 1. kongeval; kongehylling. 2. kongeleg inntekt. **-tign**, *f.* kongeleg vyrnad, høgd. **-þegn**, *m.* undersaatt til kongen. **-þing**, *n.* ting som kongen kallar saman. **-vald**, *n.* kongelegt magt, fullmagt. **-veldi**, *n.* kongerike. **-vigsla**, *f.* kongevigsla, kryning. **-vinr**, *m.* ven aat kongen.

konungsæll, *a.* heppen til aa faa gode kongar, kongesæl.

konungsætt, *f.* kongsett.

konu-tak, *n.* det aa taka ei kvinna ulogleg til kona. **-vísur**, *f. pl.* namn paa nokre vers som Torleiv jarlaskald kvad um Haakon jarl.

konvent, *f.* lag, samlag. **konventa**, *f.* samlag av munkarne i eit kloster.

kópa, *v. (pt)* kopa, glo, gapa.

koparkross, *m.* koparkross. **koparr**, *m.* kopar. **kopar-skrín**, *n.* koparskrin. **-stika**, *f.* ljosstake av kopar. **-stop**, *n.* koparstaup.

kópheldr, *a. nóttr k.*, not so sterk at ho held for ein kobbe (*kópr*).

koppaðr, *a.* innvoven med koppe-figurar.
kopparajarn, *n.* jarn som ein *koppari* brukar. **koppari**, *m.* mann som gjer koppar.
koppr, *m.* 1. kopp, kjerald. 2. kopp, koll paa ein hjelm, hjelmkoll. 3. ei liti rund hola (som i ein kopp). 4. augnehola.
kópr, *m.* kobbe, sel.
Kopr, *m.* (-*rs*) namn paa byluten ovanfor Mariekyrkja i Bergen.
kórbók, *f.* bok som klerkarne i koren syng etter.
kordúnu-hosur, *f. pl.* eit slag hosor av korduanskinn. -**skór**, *m.* sko av korduanskinn.
kórdyrr, *f. pl.* korder.
korf, *f.* (*pl.* -*ar*) korg.
kóri, *m.* kor, songhus (i kyrkja) = *kórr*.
kór-kápa, *f.* korkaapa.
koriki, *m.* havre (irsk ord).
korn, *n.* korn (korn, iser bygg; frækorn; liten mole). **korn-amstr**, *m.* kornstakk. -**ár**, *n.* kornaar.
Kornbretaland, *n.* 1. Cornwallis i England. 2. Cornoaile i Bretagne. **kornbretar**, *m. pl.* folk fraa Cornwallis.
korn-bundin, *n.* kornband. -**deild**, *f.* kornutdeiling (som sælegaava til fatigfolk). -**feittr**, *a.* feit av kornfóring. -**frjó**, *n.* kornsæde. -**gerð**, *f.* kornavle. -**gyðja**, *f.* korn-gudinna (Ceres). -**hestr**, *m.* kornhest, hest som vert fóra med korn. -**hjalmr**, *m.* kornhjelm, kornstakk. -**hlaði**, *f.* -**hlaði**, *m.* -**hús**, *n.* kornloda, hus til aa hava korn i. -**jqrð**, *f.* kornjord. -**kaup**, *n.* kornkaup. -**kippa**, *f.* kipa, korg til aa hava saakorn i, saakopp. -**kýrlag**, *n.* eit kuverde i korn. -**sala**, *f.* korn-sal, kornselling. -**skáli**, *m.* hus til aa hava kornet i. -**skurðarjarn**, *n.* sigd, skjera. -**skurðarmaðr**, *m.* skurdmann. -**skurðarmánaðr**, *m.* „skurdmaanad“, fraa midten av august til midten av september paalag. -**skurðartíð**, *f.* -**skurðartími**, *m.* [kornskurd-tid, skurdonn. -**skurðr**, *m.* kornskurd, skurdonn. -**slátta**, *f.* ulogleg kornskurd. -**spell**, *n.* skade paa kornet. -**ífund** (og *kornstíund*) *f.* korntiend. -**vist**, *f.* kornvaror.
koróna, *f.* krana. **koróna**, *v.* (*að*) kryna. **korónusverð**, *n.* kryningssverd.
korporall, *m.* linklæde til aa leggja det innvigde nattverdbraudet i. **korporalshús**, *n.*

gøymsla til aa hava *korporall* og nattverdbraudet i.

korpr, *m.* korp, ramn.
kórprestr, *m.* prest som gjer tenesta for ein korsbrór.

kórr, *m.* kor (syngjarlag; songhus i kyrkja; kyrkjetre). **korral**, *m.* korel, koral = *kurel*.

kórs-bróðir, *m.* korsbrór, kannik. -**bræðragarðr**, *m.* gard der korsbrórne bur. -**kór-smíð**, *f.* byggjing av kor eller songhus. -**þili**, *n.* rekkja, grind kring altaret i kyrkja, altar-grind.

korvér, *n.* korg.

kos-eyrir, *m.* utvalde ting. -**girni**, *f.* sjølvvild, sjølvræda. Jfr. *kos* = val, *N.* folkev. **kosning**, *f.* kaaring, val. **kosningi**, *m.* utvald mann. **kosningr**, *m.* 1. kaaring, val. 2. utvald mann. **kosorð**, *n.* val.

koss, *m.* kyss. **kossmildr**, *a.* gjev mild, raust paa kyssar.

kosta, *v.* (*að*) 1. røyna (ut), freista, prøva (*e-s*). 2. gjera seg fyre med, leggja vinn paa, troyta seg etter (*e-s*, til *e-s*, við *e-t*); *kostit þér ok grátit ekki*, sjaa til at de ikkje græt; *kosta at nema*. 3. taka til, bruka; *kosta*, lata til (*e-s*, *e-u*). 4. *kosta*, leita (paa), røyna, taka aat; *skada* (*e-n*); *kostaðr*, *perf. partic.* forkomen, skadd. 5. *kosta* (til), hava kostnaden, betala for (*e-t*). 6. upers. *kostar e-n* (*e-s*, *e-t*) *e-t*, det *kostar* ein (eitk.) aa faa eitk.

kosta-boð, *n.* tilbod med vilkaar aa velja millom, kaar. -**lauss**, *a.* gledelaus.

kostall, *a.* kostall, dyr.

kosta-mikill, *a.* hæv, god. -**munnr**, *m.* skilsmun i godleik.

kostan, *f.* 1. freisting. 2. itak, stræv. **kostar kaup**, *n.* innkaup av matvaror.

kosta-vannr, *a.* gledelaus, gledetom. -**verk**, *n.* god gjerning. **kost-góðr**, *a.* kostig, god, hæv. -**gripir**, *m.* utvald ting, eignalat.

kost-gæfa, *v.* (*fð*) leggja vinn paa, stræva for, vera ant um, taka seg av; *v.r. kostgæfast* (til) med inf. d. s. -**gæið**, *f.* -**gæii**, *n.* og *f.* annsemd, ihuge; hug, traa. -**gæifigr**, *a.* onnug, trottug (-*liga*, *av.*). -**gæfni**, *f.* = *kostgæfi*. -**gæfir**, *a.* ihuga, onnug, trottug. -**hald**, *n.* kosthald, opphelde. **kostigr**, *a.* kostig, god,

hæv. **kost-illr**, *a.* verðlaus, skriinn. **-lauss**, *a.* batelaus, klen, utan vinning. **-ligr**, *a.* batesam, ynskjeleg. Jfr. nyn. *kosteleg*. **-móðr**, *a.* matleid.

kostnaðar-mikill, **-samr**, *a.* kostesam. **-tala**, *f.* utrekning av kostnaden.

kostnaðr, *m.* 1. kostnad, utgift. 2. kost, upphelde.

kostr, *m.* (*-ar*; *-ir*; *akk. pl. -i (-u)*) 1. val, kaar, vilkaar. Jfr. nyn. *kost*, *d. s.* Berg. stift. 2. utveg, tilføre, raad; *kostr e-s*, raad, tilføre til eitk. 3. kaar, (livs)høve. I desse 3 tydingar er *kostr* ofte utelate: *er sá einu (kostr) til*. 4. gifte, giftarmaal. 5. emne, midel, magt; *gefa (sér) kost til*, leggja vinn paa (= *kostgæfa*). 6. tilfelle, høve, fall; (*at*) *heim kosti*; *alls kostar*, i alle fall. 7. maate, *nokkurs kostar*, paa nokon maate. 8. eigenskap, helst god eigenskap, fyremun, godleik, dygd; jfr. nyn. *kost* (verd, kraft), *N. Berg.*; *vera til kostar*, vera godt (gjort); *af heim kosti at*, av di at. 9. korn; mat; kost, upphelde. 10. handelsvara. 11. kostnad, utgift; jfr. nyn. *kost d. s. Ned. ofl.*

kostsamr, *a.* **kostuligr**, *a.* kosteleg, herleg, gild (*kostuliga*, *av.*). **kostungóðr**, *a.* utvald. Edd. *M.* **kost-vandr**, *a.* kaarvand, vand aa gjera tillags, bélevand.

kot, *n.* kot, ringt lite hus, hytta. **kot-bóndi**, **-búandi**, *m.* smaabonde, smaamann. **-bær**, *m.* liten ring gard, torp.

kothardi, *n.* eit slag ytertrøya.

kot-karl, *m.* smaamann, smaabonde. **-karlaætt**, *f.* smaafolks-ætt. **-karlsbarn**, *n.* barn av smaafolk. **-karlssonr**, *m.* son av smaafolk. **-lífi**, *n.* liv i eit kot, smaabonde-liv. **-mannliga**, *av.* smaamannsleg.

kotungr, *m.* smaabonde, smaamann.

kovertúr, *n.* eit slag her-klædning paa hest.

krá, *f.* kraa, ro.

krabba-mark, *n.* **-merki**, *n.* himmelmerket Krabben. **krabbi**, *m.* krabbe.

krafa, *f.* krav, krevjing.

kraffa, *v.* (*að*) kravla, krafsa.

krafnig, *f.* krevjing.

krafsa, *v.* (*að*) krafsa, skrapa; yverf. røra laust ved, eva seg.

krafft, **krafta**, **krafr** sjaa *krapt* o. *s. fr.*

kraka, *v.* (*að*) 1. kraka, gletta paa botn (um anker). 2. *kraka e-t upp*, kraka upp, draga upp (or sjøen) med ein krake eller hake. 3. *kraka upp hey*, setja upp høy i krake; jfr. nyn. *kraka*, hengja paa ei stong. 4. paala, verna med krakar eller paaleverk.

kráka, *f.* kraaka (fugl). Cornix.

kraki, *m.* 1. krake, tunn veik kar. 2. stong med ein krake eller hake paa enden. 3. paale; *pl.* paaleverk (til vern). **kraktigr**, *a.* krakeleg, tunn og veik.

krákr, *m.* ramn, korp. Corvus.

kráku-karl, *m.* mann som kann tyða kraakeskrik. **-skel**, *n.* kraakeskjel. **-stigr**, *m.* kraake-stig, *d. e.* krokut stig. **-ungi**, *m.* kraakunge.

kram, *n.* kram, kramvara.

krammr, *a.* kram (um snø).

kramsí, *m.* ramn (poet.).

kramverk, *n.* kramvara.

kranga, *v.* (*að*) kreaka, draga seg. Jfr. *krangla*, *d. s. V. Tel.*

krangr, *a.* kruslen, vesall, skral. Jfr. nyn. *krangdom*, vanhelsa, Jæd.

krank-dómr, *m.* **-dæmi**, *n.* **-leikr**, *m.* krankleik, vesaldom, sjukdom, vanhelsa. **-ligr**, *a.* (eig. krankleg) vond, usæl. **krankr**, *a.* 1. krank, klen, laak, sjuk; *mér er krankt*, eg er sjuk. 2. krank, leid, vond. 3. krank, klen, verðlaus.

kranz, *m.* krins, ring. Jfr. nyn. *krans*.

krap, *n.* krav, is- og snø-surpa (i elvar). Jfr. nyn. *krap*, *n.* smaa klumpar av is og snø, Nordl. **krapa-drífa**, *f.* driv, fok av snø-sletta. **-fgr**, *f.* drift av is- og snøsurpa (i elvar). **krapi**, *m.* snøslufs; jfr. nyn. *krape*, iskrav.

krapparúm, *n.* andre romet framanfor lyftingi paa eit skip. **krappr**, *a.* 1. krapp, trong; leid, vand. 2. sløg, Edda.

krapsa, *v.* = *krafsá*.

krapta-blóm, *n.* blømande dygd. **-hæð**, *f.* høgd i dygder, stor dygd. **-lán**, *n.* styrke eller dygder som ein fær i gaava. **-líf**, *n.* **-lífaðr**, *m.* dygdefullt liv. **-líftill**, *a.* veik. **-maðr**, *m.* mann som gjer underverk; dygdig mann. **-mikill**, *a.* sterk. **krapt-auðigr**, *a.* rik paa kraft til aa gjera underverk; dygderik. **krapta-vápn**, *n.* vaapn som ein hev i sine

dygder. **-verk** (og *kraptarverk*) *n.* kraftig gjerning, underverk; dygdefull gjerning.

krapti, *m.* vanteleg = *nyn. krafte* (Nordland) spant framme i baaten, som rekk upp yver dekket og endar i kollarar.

kraptr (ogso *krapti*) *m.* 1. kraft, magt, styrke. 2. dygd. 3. kraftig hjelp, kraftigt verk, underverk. 4. himmelsk skapning, engel. 5. ein av dei 9 engle-flokkar. 6. underjordisk kyrkja (lat. *crypta*). **kraptisamligr**, *a.* kraftig, dygdig. **kraptisorð**, *n.* kraftigt ord. **kraptúðigr**, *a.* emmerik. Æf.

krás, *f.* kraas, fysemat. **krásadiskr**, *m.* disk eller fat med kraaser. **krásari**, *m.* ein som steller fysemat, kraasar.

krauna, *v.* (*að*) klunka, sildra. Jfr. *nyn. krauna*, klagá seg.

kreatýr, *n.* skapning.

kredda, **kredo**, *f.* trui (dei 3 artiklar; av lat. *credo*, eg trur).

krefja, *v.* (*krafði*) krevja; beda; *krefja e-n* (*til*) *e-s*, krevja ein etter eitk., krevja eitk. av ein; *krefja dura*, banka paa; *krefja e-s*, stemna ein til aa mæta; *krefja upp*, bjoda ut (folk); *v. r. krefjast e-s*, krevja eitk.

kregð, *f.* kryp, stakar.

kreista, *v.* (*að*) kreista, klemba. **kreisting**, *f.* kreisting, klembing.

kreillr, *m.* kraft, dug.

kremja, *v.* (*kramði*) kremja, klemba; *v. r. kremjast*, talmast, plaagast.

krenkja, *v.* (*kt*) krenkja, veikja, brjota (*t. d. logi*).

kreppa, *v. st.* kreppa, krjupa ihop.

kreppa, *v.* (*pt*) 1. *v. tr.* kreppa, klemba; bøygja, knyta ihop; *kreppa fugl*, gripa, taka fugl. 2. *v. intr.* klemba, trengja innpaa (*at e-u*). **kreppa**, **f. krepping**, *f.* kreppa, klemba, knipa. **kreppingr**, *m.* 1. klembing kring magen, mageknip. 2. kremming, griping, neve. 3. eit slag fugl.

kretta, *v. st.* knetta, knysta, mukka.

krfá (eller *krjá*) *v.* kri, krevja (skrive *kravia* D. N. IV, 206a).

kríari, *m.* (offentleg) klagar.

kríkr, *m.* laar (eig. krik, krok; jfr. isl. *kríkar*, *m. pl.* nakne laar).

kríkta, *v.* (*kt*) klagá, bera seg. Jfr. *nyn. kríkta*, „skranta“ Øystd.

kringijarn, *n.* svarvejarn.

kringja, *v.* (*gd*) kringsetja, kringganga, ringa (*e-t*, *um e-t*); *intr.* kringa, fara um-kring.

kringla, *f.* kringel, kring, krins, ring (*kringla* Gbr.); *kringla heimsins* = *heims-kringla*. **kringlóttur**, *a.* ringbøygd, rund. Jfr. *nyn. kringlut*. **kringlu-skurð**, *f.* krune-raking (tonsur). **-sótt**, *f.* svivesott, tuellesott (ei saudesykja).

kringr, *m.* kring, ring, krins; *i kring*, *av. i kring*; *i kring um* (med *akk.*) *i kring um*; — *pl. kringar*, endarne av ei not?

kringr, *a.* kring, lettvint, lett, rad.

krisma, *f.* innvigd smyrsl eller salve (*mlat.*). **krisma**, *v.* (*að*) salva, vigsla med krisma. **krisma**-sjaa *krismu*-. **krismaligr**, **krismanligr**, *a.* salva, vigsla. **krismi**, *m.* = *krisma*. **krismu-ker**, *n.* kjer til aa hava salven *i*. **-staðr**, *m.* den staden paa kroppen der dei smyr salven.

krist-bú, *n.* fatiggard (paa Island). **-fé**, *n.* fatiggods (paa Island). **kristiligr** (og *kristinligr*) *a.* kristeleg (*-liga*, *av.*). **kristinn**, *a.* kristen; kristna, døypt; *kristinn dómr*, kristendom; kristenrett; *kristinn réttur*, kristenrett, kyrkjelog. **kristinsdóms-bólkr** (og *kristinréttbólkr*) *m.* bolk, stykke um kristenretten. **-brot**, *n.* brot paa kristenretten. **-bæklingr**, *m.* liti bok um kristenretten. **-hald**, *n.* det aa halda kristenretten. **-rétt**, *m.* kristenrett. **-spell**, *n.* brot paa kristenretten. **krist-kirkja**, *f.* kristkyrkja, domkyrkja, cathedral. **-kirkjugarðr**, *m.* kyrkjegarden ved ei kristkyrkja. **-maðr**, *m.* kristmann, kristenmann.

kristna, *v.* (*að*) kristna, mest um aa døypa.

kristni, *f.* 1. kristendom (kristentru; kristenfolket). 2. kristen tidsalder. 3. kyrkjelyden *i* eit hispedøme. 4. daap. Jfr. *nyn. „te kristnes“* til daapen, Shl. **kristni-boð**, *n.* **-boðan**, *f.* kristendoms-paabod; kristendoms-forkynning. **-hald**, *n.* det aa halda kristen-trui. **-log**, *f.* log som gjeld for kristne, kristen-log.

kristning, *f.* kristning, daap.

kristnisaga, *f.* saga um kristningi av Island. **kristnisboð**, *n.* = *kristni-boð*. **kristni-spjöll**, *n. pl.* brot paa kristendomen eller kristenretten.

kristr, *m.* (*gen. kristis* og *krist*) 1. Kristus; *kristr-dróttins*, den som Herren hev salva. 2. gud.

kristr, *m.* skrik, kvin.

kristis-sjaa *krist*-.

krjúpa, *v. st.* krjúpa, krabba.

krof, *n.* krov, kropp, skrott.

krofstofa, *f.* stemnestova? D. N. V 186:30.

krog, *n.* safran (lat. *crocus*).

krókaspjót, *n.* spjót med agnorer paa bladet. **krók-faldr**, *m.* eit slag skaut for kvende. **-fjór**, *f.* spjótblad med agnor paa. **-lykill**, *m.* kroklykel. **-nefr**, *m.* kroknase (um folk). **krókottr**, *a.* krokut (bøygð; sløg). **krókpallr**, *m.* kraapall, kraabenk.

krókr, *m.* 1. krok, bøygning (t. d. i bakstammen paa eit drake-skip); yverf. *krókr í baki* um bøygsla, audmykjing. 2. krok, krokveg. 3. krok, knip. 4. krok, kraa. 5. krok (hake, krokut ting, fotjarn, agnor odl.). **krók-raptr**, *m.* krokraft, torvols-krok. **-spjót**, *n.* spjót med agnorer paa. **-stafir**, *m.* krokstav, stav med krok i enden. **-svíða**, *f.* spjót med agnorer paa. **-qr**, *f.* pil med agnorer paa.

kropna, *v.* (*að*) kropna, krokna, bøygjast ihop. **kropning**, *f.* kneling, knefall.

kroppa, *v.* (*að*) kroppa, kritla, pirka.

kroppinn, *a.* kroppen, krokut, krøkt.

kroppinbakr, *a.* krokryggja, krylryggja.

kroppr, *m.* kropp; bul.

kroppungr, *m.* kroppung, smaatorsk.

kross, *m.* 1. kross (ogso krusifiks); *taka kross*, lova seg til krossferd, *taka krossen*, Fm. X 92; *leysa kross*, fullgjera lovnaden um krossferd, ogso *leysa seg fraa lovnaden* med pengar, jfr. *krosslausn*; *í kross*, i kross. 2. heilag kross, innvigð til aa halda bøn ved. 3. kross bruka til kyrkjeleg bodstikka: *skera kross*. 4. kross til merke paa at eitk. er forbode: *neyta undan krossi*, d. e. imot forbodet (N. G. L.). **krossa**, *v.* (*að*) krossa, setja krossmerke paa; *krossa lóð til leigu* (til merke paa at anna bruk er forbode, N. G. L.); *v. r. krossast til Jørsalaferðar*, d. e. taka krossen (til Jørsalaferd). **krossalauss**, *a.* som er utan krossmerke (*-laust*, *av.*). **krossan**, *f.* det aa taka krossen til Jørsalaferd, Æf. **kross-band**, *n.* krossband, tver-

band paa ei grind. **-boð**, *n.* bod som vert send med kross-bodstikka. **-burðr**, *m.* det aa bera kring kross-bodstikka. **-dauði**, *m.* daude paa krossen. **-fall**, *n.* det at kross-bodstikka ikkje vert framþori. **-fé**, *n.* pengar til aa halda uppe ein heilag kross. **-festa**, *v.* (*st*) krossfesta. **-festing**, *f.* krossfesting. **-fqr**, *f.* gang av kross-bodstikka. **-gildi**, *n.* gilde som er innvigð til den heilage krossen. **-hús**, *n.* bedehus med ein heilag kross. **-kirkja**, *f.* kyrkja, vigð til den heilage krossen. **-kýr**, *f.* ku som høyrer til ein heilag kross. **-lausn**, *f.* utløsning med pengar fraa skyldnaden til aa gjera krossferd (jfr. *kross* 1). **-maðr**, *m.* mann som strider for kristendomen under krossmerket. **-mark**, *n.* **-merki**, *n.* krossmerke. **-messa**, *f.* krossmessa (*k. um várit*, 3. mai; *k. um haustit*, *k. hin æfri*, 14. september). **-messuaptann**, *m.* aftan (dagen) fyre krossmessa. **-messudagr**, *m.* krossmessa. **-písl**, *f.* pinsla paa krossen. **-skjöldr**, *m.* skjold med ein kross paa. **-skurðr**, *m.* det aa skjera til ei kross-bodstikka. **-stong**, *f.* berestong under ein kross, Æf. **-tákn**, *n.* krossteikn, krossmerke. **-tiðir**, *f. pl.* bønner som handlar um Kristi kross. **-tré**, *n.* **-viðr**, *m.* kross-tre, kross. **-víti**, *n.* bot som ein lyt betala, naar ein ikkje ber fram kross-bodstikka.

krubba, *f.* krubba.

krumma, *f.* krumma, hand.

krummi, *krumsi*, *m.* krump, korp, ramn.

krúna, *f.* 1. krúna, hovudkrans. 2. krúna, kongekrúna; kongedøme. 3. krúna, hjasse paa hovudet, der klerkarne raka seg. 4. krúna, det gildaste. **krúna**, *v.* (*að*) krúna, kryna. **krúnu-gull**, *n.* kryningsgull, krynings-ring av gull. **-klæði**, *n. pl.* kryningsklæde. **-messudagr**, *m.* den 4. mai. **-vígsla**, *f.* klerkevígsla ved kruneraking.

krús, *f.* krus (kjer).

krutr, *m.* skrik, laut.

krydd, *n.* krydda (krydd, kryddevokster). **kryfja**, *v.* (*krufði*) skjera upp, taka ut innvolen.

krymma, *f.* krumma, hand (= *krumma*).

kryna, *v.* (*nd*) kryna, krúna.

kryppa, *f.* kryl, krugg (paa ryggen).

kryppill, *m.* **krypplingr**, *m.* krypling. Jfr. *nyn. krypel*, kryp.

krysjá, *v.* (*krusti*) liggja og huka seg. Jfr. nyn. *krusen*, ihopkropan.

krytja, *v.* (*krutti*) knysta, mukka. **krytr**, *m.* laat, illelaat.

kræfr, *a.* kræv, sterk (poet.).

krækiber, *n.* krækeber, krekling.

kræsast, *v. r.* (*st*) kræsa seg, godgjera seg með kraaser og fysemat. **kræsnivamm**, *n.* den last aa kræsa, kræsing-last.

krækilblinda, *f.* blindebukk-leik.

krækill, *m.* krokstav. Jfr. nyn. *krökel*, ein som gjeng krokut.

krækja, *v.* (*kt*) **1.** krækja, bøygja (*e-u*). **2.** krækja (hekta, gripa, festa liksom með ein krok); *krækja e-u í e-t*; *krækja e-t með e-u*; *inni kræktr*, innringa. **3.** krækja, kroka, fara í krok. **4.** *v. r.* *krækjast*, krækja seg (fast í); *krækjast til*, koma í kast saman.

krqfi, *f.* (*krafar*; *krafir*) krav.

krqm, *f.* (*kramar*; *kramar*) lang, seig sykja, vanhelsa.

krqptr, *m.* (*kraptar*) **1.** kraft, styrke. **2.** underjordsk kyrkja (crypta). **krqptugr**, *a.* kraftig, sterk. **krqpturligan**, *av.* kraftigt.

kúdrekk, *m.* ein som syg kyr.

kúfan, *f.* sjaa *kúgan*.

kúfl, *m.* grov, vid kappa, mest um munkekappa; *taka við kúfli*, d. e. verta munk. **kúflmaðr**, *m.* mann som gjeng með *kúfl*, kappemanu. **kúfls-hattr**, **-hqtr** (og *kúflhqtr*) *m.* hetta paa *kúfl*, kappehetta. **kúflungr**, *m.* **1.** munk. **2.** kuvlung, mann som hýrde til flokken aat Jon kúflung.

kúfótr, *a.* kuvut, rund.

kúflungr, *m.* kuvung (sniglehus).

kúga, *v.* (*að*) kua, tvinga, nøyda. **kúgan** (ogso *kúfan*) *f.* kuing, tvang, trugsmaal. **kúganarorð**, *n.* trugsmaal.

kuggr, *m.* eit slag (hanseatisk) handels-skip.

kúgi, *m.* kuing, tvang.

kúgildi, *n.* kuverde. **kúgildis-hest**, *m.* hest som gjeld eit kuverde. **-skaði**, *m.* skade so stor som eit kuverde. **kúgildr**, *a.* **1.** jamgod með eit kuverde, verd ei ku. **2.** som ein skal betala með kyr.

kukl, *n.* kuklaraskapr, *m.* kukling, synkverving. **kuklari**, *m.* kuklar, juglar, synkvervar.

kul, *n.* kul, kuling, vindgust.

kúla, *f.* kula, kul, kyla.

kulda-samr, *a.* kaldsam, kaldvoren. **-sótt**, *f.* sjuke með kulsing og kaldeflagor. **-tqnn**, *f.* kulde-tonn (poet. um bitande frost). **-vatn**, *n.* kaldvatn. **-veðr**, *n.* kaldvör, kulde. **kuldi**, *m.* kulde, kalde; yverf. fiendskap.

kúleiga, *f.* kuleiga.

kult, *n.* eit slag sengklæde, underseng (mmt. kolte).

kulvíss, *a.* kulsen, frostall.

kumbl (og *kuml*) *n.* **1.** merke. **2.** gravmerke (gravhaug, steinroys yver ei grav). **kumbla** (og *kumla*) *v.* (*að*) merkja, skraama, saara. **kumblasmiðr**, *m.* (eig. merke-smed) skraamehoggar. Edda. **kumbl-búi**, *m.* haugbue. **-dys**, *n.* gravdys, gravhaug.

kumpánn, *m.* = *kompánn*.

kumpásaðr, *a.* = *kompásaðr*. **kumpáss**, *m.*

1. ring, krins. **2.** halskrage? Sturl. II 270v. **Kumraland**, *n.* Cumberland í England.

kumskr, *a.* som er fraa Cumberland.

kundr, *m.* (*kundar*) son, ætting (poet.).

kúneyti, *n.* pl. mjølkekyr.

kunkteis, *f.* greivefrua, greivinna (fr. comtesse).

kunna, *v.* (*kann*, *kunni*, *kunnat*) **1.** kunna, hava í minne (*e-t*). **2.** kjenna, vera kjend með, vita um (*e-t*, *e-u*); *kunna sík*, *kunna hóf sitt*, d. e. kjenna seg, vita kva som høver for ein. **3.** kunna, skyna seg paa, vera kunnig í (*e-t*, *e-u*, eller með præp.); *kunna vel á skíðum* (*við skíð*); *kunna til laga*; *kunna sér e-t*, skyna seg paa, hava skyn paa eitk.; *kunna sér þqrf til*, kjenna (vita) at ein treng til; *kunna fyrir sér*, hava skyn paa eitk.; *kunna hóf*, halda maate. **4.** kunna, vita, skyna aa gjera eitk. (með inf.). **5.** kunna, vera fær til (með inf.). **6.** *kunna e-m þqkk fyrir e-t*, gjeva (segja) ein takk for eitk. **7.** una, lika (vel, ille), finna seg í (*e-u*). Jfr. nyn. *kunna með ein*. **8.** kunna (um det som kann koma til aa henda); *kann ok kirkjan niðr at falla*. **9.** vera harm (vreid) paa ein (*e-n*) for eitk. (*e-s*, um *e-t*). **10.** *kunnast*, *v. r.* verta kjend; *rec.* kjenna kvarandre.

kunnandi, *a.* kunnande, kunnig í eitk. (*e-s*).

kunnandi, *f.* kunnigskap, kunnskap;

kunst; evna. **kunnanleysi**, *n.* ukunnigskap, vankunna. **kunnasta**, **kunnátta**, *f.* 1. kunnigskap, kunnskap, kunst; evna. 2. trollskap. **kunnátta-leysi**, *n.* vankunna. **-lífill**, *a.* lite kunnig, lite før. **kunngera**, *v.* (rð) og **kunniga**, *v.* (að) kunngjera, gjera kunnigt. **kunnigr**, *a.* 1. kunnig, kjend. 2. trollkunnig. **kunning**, *f.* 1. kunnjering, visende. 2. kunnskap, kjennskap. **kunningi**, *m.* kjenning (*kunning*, Tel.). **kunn-kona**, *f.* kjenning (kvende). **-leikakona**, *f.* kvende som ein er godt kjend med. **-leiki**, **-leikr**, *m.* kunnskap; kjennskap; *e-t er e-m í kunnleika*, ein veit um eitk. **-liga**, *av.* 1. soleis som ein som er godt kjend, kjent, kjendsleg. 2. tydeleg, greidt. **-maðr**, *m.* kjenning. **kunnr**, *a.* kunnig, kjend. Jfr. nyn. „verta kuni um“, Hal. **kunnugleiki**, *m.* kunnskap, kjennskap. **kunnustuleysi**, *n.* ukunnigskap, vankunna.

kúpóttir, *a.* kuvut, rund (= *kúfóttir*).

kuppánn, *m.* felage (= *kumpánn*).

kurell, *m.* korel, koral.

kurfaldi, *m.* dverg (poet)? Jfr. *kurfr*.

kurfil, *n.* stubbe, trestykke. **kurfila**, *v.* (að) hogga í smaaustubbar.

kurfr, *m.* stubbe, stykke.

kúrhugi, *m.* kur, stur, hugverk.

kúrir, *m. pl.* kurer, folket í **Kúrland**, *n.*

Kurland.

kurr, *m.* 1. murring, misnøgje. 2. folkesnakk. **kurra**, *v.* (að) murra (helst av misnøgje); *kurra e-t*, mulla um eitk. Jfr. nyn. *kurra* (um fuglar).

kurseta, *f.* = *kyrrseta*. Str. 70i.

kursi, *m.* kusse, kalv. Som tilnamn ogso *kussi*.

kurt, *n.* kongsgard, hoff.

kurt, *f.* **kurteisi**, *f.* (ogso *kurtr*, *m.*) fin, høvisk aatferd, god folkeskikk, finferd, æruge; hogferd. **kurteisiskona**, *f.* høvisk, fint seda kvinna. **kurteis-liga**, *av.* høvisk, paa ein fin ærug maate. **-ligr**, *a.* høvisk, finsleg. **kurteiss**, *a.* 1. fin, høvisk, velseda, ærug. 2. velskapa.

kúskel, *f.* kuskjel (*Cyprina Islandica*).

kusli, *m.* kalv. **kuslungr**, *m.* kalvsunge, liten kalv.

kussari, *m.* sjørøvar (korsar).

kussi, sjaa *kursi*.

kváða, *f.* kvaada, harpeis.

kvaða, *f.* rettsleg krevjing, krav. **kvaðar-váttir**, *m.* vitne paa ei krevjing. **-vætti**, *n.* vitnemaal um ei krevjing.

kvaðning, *f.* 1. helsing- 2. krav, bønstad.

kvafna, *v.* (að) kvavna, verta kjøvd.

kvaka, *v.* (að) kvitra, skvatra, radda.

kvaksamr, *a.* masesam.

kvala-kyn, *n.* slag av pinslor. **-lauss**, *a.* som er utan pinslor, pinsle-lauss. **-maðr**, *m.*

kvalar, *m.* pinar, rakkar. **kvala-staðr**, *m.* pinslestad. **-íð**, *f.* pinsle-tid. **kval-ræði**, *n.* pinsla. **-samligr**, *a.* pinesam.

kváma, *f.* koma, det aa koma, tilkoma (= *koma*). **kvámu-maðr**, *m.* komemann, gjest.

kván, *f.* kona, gift kvende. Jfr. nyn.

„*ki kvaanvegen*“ d. e. paa kvendesida, Set. **kvánafar**, *n.* umgang, ulivnad med kvende.

kvánar-efni, *n.* koneemne. **-mundr**, *m.* betaling, gods som brudgomen gav for brúri.

kván-bæn, *f.* friing. **-fang**, *n.* gifta, giftarmaal som mannen gjer. **kvánga**, *v.* (að)

gifta (burt), faa (ein mann) gift (jfr. *gipta*); **kvángast**, *v. r.* giftast, faa seg ei kona.

kvángan, *f.* gifting, giftarmaal (um mann).

kván-lauss, *a.* konelaus. **-ríki**, *n.* konevelde; *hafa k.*, staa under kjerringstyre.

kvanta, *v.* (að) skada. **kvant**, *m.* skade.

kvára (og *kvora*) *v.* (að) hæsa, hurkla.

kvardoí, *m.* alnemaal.

kvarta, *v.* (að) klaga, bera seg, krauna.

kvartsamr, *a.* syten, kraunen, gnaalen.

kvaterni, *n.* eit slag protokoll (mlat. quaternio).

kvátra, *f.* **kvátrutail**, *n.* eit slag brettspel med terningar.

kveða, *v. st. A.* 1. segja, gjeta, tala; upers. *kveðr at fornu máli*, dei segjer med eit gamalt ord. Jfr. nyn. *kveda*, segja, nemna, Tel. 2. uttala. 3. segja fram (kvæde), *kveda*. 4. ljoda, laata, skrika. Med part. *á*: *kveða á*, nemna, segja fraa; *anka*, kjæra paa; segja til, fastsetja; gjera krav paa; *ákveðinn*, fastsett; *ákveðin orð*, lastord, haadord; *með ákveðnum orðum*, *með ákveðnu*, med greide ord. *at*: *kveða at*, segja; *kveða e-t at e-m*, spaa ein eitk. *upp*: *kveða e-t upp*, segja fram, gjera eitk. kjent.

B. *kveðast*, *v. r.* *kvedast*, segjast; upers.

e-m kveðst, han segjest; rec.: *kveðast at*, segja fram dikt, kveda aat kvarandre. Jfr. nyn. *kvedast* = stevjast.

kveðandi, *f.* 1. framsegjing av eit dikt; kveding, song. 2. versemaal.

kveðja, *v.* (*kvaddi*) 1. tala til; helsa (til, paa); *kveðja e-n at e-u*, tala til ein um eitk. 2. kalla, stemna; *kveðja búu um sök* (i ei sak); *kveðja e-n upp*, kalla eink. upp (fraa sengi; til vaapn). 3. krevja; beda; *kveðja e-n e-s* (at *e-u*); *kveðja e-n frá* (*ór*) *e-u*, stengja ein ute fraa eitk.

kveðja, *f.* helsing, ord til helsing.

kveðju-boð, *n.* -sending, *f.* helsning.

kveðskapr, *m.* kvedskap, dikt; dikting, skaldskap.

kvef, *n.* flabb (jfr. *kov*, *n.* svelg, *Set*).

kvefja, *v.* (*kvafði*) kveva, kjøva (= *kefja*).

kveif, *f.* eit slag huva, mest um bispehuva; brynjehuva.

kveika, *f.* kveikjing, kveiksla. **kveikar**, *f. pl.* kveik, gjester, gjær. **kveiking**, *f.* kveikjing (yverf.).

kveikja (og *kveykja*, *kveykva*, *kvøkva*, *kvekva*, *keykva*, *keykja*) *v.* (*kt*) 1. gjeva liv, gjera livande. 2. kveikja, tendra. 3. yverf. kveikja (upp), vekkja (sorg); støra (til); setja ut (eit ord). 4. lodda saman.

kveikja, *f.* kveikje, det som vekker eller kveikjer upp (*e-s*).

kveikr, *m.* veik (i lampa).

kvein, *f.* og *n.* kveining, ank, jammer.

kveina, *v.* (*að*) kveina, anka, klagu, jamra seg. **kveinan**, *f.* kveining, jammer. **kveinka**, *v.* (*að*) kvinka, syta, bera seg. **kveinkan**, *f.* kvin-king, syting. **kveinkanarorð**, *n.* sytande ord. **kvein-samligr**, *a.* ankefull, anksam. -**stafir**, *m. pl.* sutemaal, klagemaal.

kveisa, *f.* 1. kaun, svoll. Jfr. nyn. *kveisa*, *køyna*. 2. tulatesott, svivesott; jfr. nyn. *kveis*. **kveisu-nagli**, *m.* vaagmor (i kaun). -**sullr**, *m.* kaun, svoll.

kveita, *v.* (*tt*) gjera ende paa, kvitta.

kveld, *n.* kveld; *i kveld*, i kveld; igaar kveld. **kvelda**, *v.* (*að*) kvelda, verta kveld; upers. *kveldar* (*daginn*) det kveldar; ogso: *kveldar sólina*. **kveld-langt**, *av.* heile kvelden, so lenge det er kveld. -**ligr**, *a.* som høyrer til kvelden, kvelds-. -**mál**, *n.* kvelds-

tid. -**mátið**, *f.* kveldsverd. **kveldr**, *m.* kveld. **kveld-riða**, *f.* trollkvende, som rid omkring um kveldarne og gjer folk vondt. -**riðustóð**, *n.* -**riðuhestar**, *m. pl.* ulvar (poet.). -**seta**, *f.* kveldseta, det aa sitja uppe um kveldarne. -**svæfr**, *a.* kveldsvæv, svevnug um kvelden. -**sqngr**, *m.* tenesta i kyrkja kl. 9 um kvelden (= *náttsqngr*). -**tími**, *m.* kveldstid.

kvelja, *v.* (*kvaldi*) pina, plaaga. *kveljast*, *v. r.* pinast; yverf. vanlukkast. Jfr. nyn. *kvelja* (Aasen). **kveljari**, *m.* pinar, rakkar.

kvelling, *f.* vanhelsa, krankleik. **kvellinga-samr**, *a.* sjukvoren, kruslen. **kvellisjúkr**, *a.* vanhelsug, sjukleg. **kvellisótt**, *f.* vanhelsa, krankleik. Jfr. *kvilla*.

kvendi, *n.* kvende, kvinnfolk.

kvendir, *m. pl.* kvæner. **Kvenland**, *n.* landet der kvænerne budde.

kvenna, *f.* kvinna. **kvenna-ást**, *f.* kvendekjærleik. -**far**, *n.* umgang, ulivnad med kvende. -**fé**, *n.* gods som kvende eig. -**ferð**, *f.* ferd, reis som høver for kvende. -**ferði**, *n.* = *far*. -**fjöldi**, *m.* -**flokkr**, *m.* fjelde, flokk av kvende. -**folk**, *n.* kvinnfolk. -**friðr**, *m.* trygd for kvende, kvendefred. -**gifting**, *f.* -**giptir**, *f. pl.* kvende-burtgifting. -**girnd**, *f.* gir, lyst etter kvende. -**gríð**, *n.* = *fríðr*. -**hárr**, *n.* kvendehaar. -**hjal**, *n.* kvendesnakk. -**hús**, *n.* kvende-stova. -**klæðnaðr**, *m.* kvendeklædnad. -**land**, *n.* landet aat kvendi. -**leiðir**, *m.* barn fraa 3 aarsalderen av (eig. kvendeleidar). -**lið**, *n.* kvendeflokk. -**maðr**, *m.* kvendekjær mann. -**mál**, *n.* sak som vedkjem kvende, sak um lauslivnad med kvende. -**munr**, *m.* skilsmun paa kvende, kvendemun (jfr. *mannemun*). -**ráð**, *n. pl.* kvenderaad. -**raun**, *f.* kvende-prøva. -**réttr**, *m.* rett som gjeld for kvende. -**skáladyr**, *n. pl.* dør til kvende-stova. -**skáli**, *m.* kvendestova. -**skap**, *n.* kvendelynde.

kvennaskr, *m.* eit holmaal = $\frac{2}{3}$ *karlaskr*.

kvenna-sveit, *f.* kvendefylgje. -**sæti**, *n.* kvendesæte. -**vagn**, *m.* stjernermerket „Little bjørnen“. -**vegr**, *m.* kvendesida.

kvenn-borinn, *a.* som er etterkomar paa kvendesida. -**búnaðr**, *m.* kvendebunad. -**dýr**, *n.* dyr av hoslaget, hona. -**folk**, *n. koll.* kvinnfolk. -**fugl**, *m.* fugl av hoslaget. -**fqt**, *n. pl.* kvendeklæde. -**gildir**, *a.* jamgod med eit

kvende (med umsyn paa kosten). **-gjafir**, *f. pl.* tillegg til mannebøterne som nærskyld kvende aat den drepne fekk av nærskyld kvende aat draapsmannen. **-hallr**, *a.* kvendekjær. **-kenna**, *v. (nd)* kalla med kvendenamn. **-kendr**, *a.* som er av hoslaget, av kvendkyn. **-kind**, *f.* kvendkyn; *gen.* **-kindar**, av kvendkyn. **-klæði**, *n. pl.* kvendeklæde. **-kné**, *n.* kvendeleg ættled. **-kostr**, *m.* gifte. **-kryplingr**, *m.* kvende som er krypling. **-kvikendi**, **-kykvendi**, *n.* kvikjende, dyr av hoslaget. **-kyn**, *n.* kvendkyn, hoslag. **-kyrtill**, *m.* kvendekyrtel. **-legg**, *m.* kvendesida (i ein ættlegg). **-legr**, *n.* legemaal med kvende. **-ligr**, *a.* kvendeleg (*-liga*, *av.*). **-list**, *f.* kvende-kunst. **-maðr**, *m.* kvinnmann, kvende. **-mannligr**, *a.* som eit kvende, kvendeleg (*-liga*, *av.*). **-mannsbóti**, *m.* kvendestyvel. **-mannsbúningr**, *m.* kvendebunad. **-mannsskór**, *m.* kvendesko. **-mannssqðull**, *m.* kvendesál. **-nýtr**, *a.* som kann faa barn med kvende. **-ormr**, *m.* orm av kvendkyn, yrma. **-rétr**, *m.* = *kvennarétr*. **-samliga**, *av.* kvendekjært, usømeleg. **-samr**, *a.* kvendsk, kvendekjær. **-semi**, *f.* gir, lyst etter kvende. **-sift**, *av.* paa kvendesida. **-skikkja**, *f.* kvende-kaapa. **-skinn**, *n.* kvinnfolk (vanvyrdeleg). **-skór**, *m.* kvendesko. **-skratti**, *m.* vondt kvende, troll-kvende. **-skráði**, *m.* kvendebunad. **-skygn**, *a.* som skynar seg paa kvende. **-sköpp**, *n. pl.* kvendelem, löynelem. **-skörungr**, *m.* dugande kvinna. **kvennsligr**, *a.* kvendeleg. **kvennstyrkr**, *a.* sterk som eit kvende. **-svipt** (og *-syft*) *f.* kvendesida (i ein ættlegg). **-sviptarmaðr**, *m.* ætting paa kvendesida. **-sqðull**, *m.* kvendesál. **-úmagi**, *m.* forsyttelaust kvende. **-váðir**, *f. pl.* kvendeklæde. **-véfar**, *f. pl.* kvendekunst, kvendehjelp.

kvenska, *f.* kvendehaatt, kvendeferd; kvendedygd.

kver, *n.* legg (av blad i ei bok).

kverk, *f. (nom. pl. kverkr, kverkar)* 1. kroken millom hoka og hals. 2. i pl. kverk, strupe, hals. 3. kverk paa ei øks (skora millom blad og hamar). 4. krok, bøygning fram under baarekamben. **kverka-mein**, *n.* halsillska, halsverk. **-sótt**, *f.* halssykja. **-sullr**, *m.* halssvoll, halsbolde. **kverkband**, *n.* hokeband (paa hatt).

kvern, *f. (-ar; -ir)* 1. kvern, handkvern. 2. kvernstein. **kvernar-auga**, *n.* kvernauga. **kvern-berg**, *n.* kvernberg. **-bítr**, *a.* (sverd) som bit paa kvernstein. **-hús**, *n.* kvernhus. **-steinn**, *m.* kvernstein. **kvernustæði**, *n.* kvernstøde, kvernlægje.

kvett, *n.* møyrt kjøt (poet.).

kveykja, *v.* = *kveikja*.

kveykur, *f. pl.* 1. kveikjingar. 2. kveikgjester, gjær (jfr. *kveika*, *f.*).

kveykva, *v.* = *kveikja*.

kveykvur, *f.* kveik, gjær (= *kveykur* 2).

kví, *f. (nom. pl. -ar)* 1. kvi, inngjerding til feet. (Heiter ogso *kvía*, *f.* N. G. L. II 498 = nyn. *kvie*, Nfj. Sm.). 2. trong gang, geil, klemba (t. d. millom rekkjor av folk).

kvía, *v. (að)* eig. *kvía*, samla i kvi; ringa, stengja inne. **kvía-dyrr**, *f. pl.* dør, led til ei kvi. **-garðr**, *m.* gard, gjerde kring ei kvi.

kvíða, *f.* kvída, hugverk, otte. **kvíða**, *v. (dd)* kvída, gruva, ottast, vera rædd for eitk. (*e-u*, *við e-u*).

kvíða, *f.* eit episk kvæde (helst i verse-maalet *kvíðuhátt*).

kvíða, *v. (að)* meinka, forbjoda (= *kvíðja*).

kvíðall, *m.* buk-kjøt paa dyr. Vigf. Jfr. nyn. *kvídaal*, bukflask avskore i ei smal remsa.

kvíðar-girnd, *f.* hug til kraasing, oveting. **-hung**, *m.* hunger. **kvíðasótt**, *f.* sjaa *kvíðsott*.

kvíðbjóðr, *m.* kvídelegt, illspaaande fyrebod, vondt varsl.

kvíðblástr, *m.* trote i livet (magen).

kvíðburðr, *m.* doms-framsegn, orskurd (av ei nemnd av *kvíðmenn*); yverf. ogso um doms-nemndi.

kvíð-drag, **-drátr**, *m.* vombdrag, stynjing (hjaa sprengde hestar). **-hlutr**, *m.* bukstykke (av skinn).

kvíði, *m.* kvída, hugverk, otte. **kvíðinn**, *a.* kvíden, ottefull.

kvíðja, *v. (að)* meinka, forbjoda, neitta (*e-m e-t*); *v. r.* *kvíðjast e-t*, draga, bera seg undan eitk. **kvíðjan**, *f.* meinking, forbod.

kvíðlingr, *m.* lite kvæde, vers.

kvíðmaðr, *m.* mann i doms-nemndi (*kvíðr*).

kvíðr, *m. (-ar; -ir; akk. pl. -u)* doms-framsegn, dom, orskurd, som ei nemnd paa 5, 9 eller 12 *kvíðmenn* gav i visse rettssaker; ogso

um sjølve nemndi; *bera kvið um e-t*, segja fram orskurd um eitk. (*af e-m*, til beste for ein; *á e-n*, í móti *e-m*, imot ein); *kveðja e-n kviðar*, kalla ein til aa vera „kvidmann“; *ryðja kvið*, ryðja, skjota ut or „kviden“.

kviðr, *m.* (-*ar*; -*ir*; *akk. pl. -u*) buk, liv, mage, vomb; jfr. nyn. *kvid*, bukflesk (Nfj.) og *kvidgjord*.

kviðr, *m.* kvida, hugverk, otte.

kvið-sótt, *f.* livverk, magesykja. -*sullr*, *m.* magesvoll. -**proti**, *m.* trote i livet (magen). **kviðugr**, *a.* fremmeleg, diger, som er med barn.

kviðuhátt, *m.* eit slag episk versemaal.

kviðustaðr, *m.* orsak til kvida, otte.

kvið-verkr, *m.* -*vælendi*, *n.* livverk, mageverk.

kvíga, *f.* kviga. **kvígendi**, *n.* kvigjende, unge (kalvar og kvigor). **kvígr**, *m.* ung stut, uksekaly. **kvígukalfr**, *m.* kvigkalv.

kvika, *f.* 1. kvika, kvik (kjøtet under neglerne paa folk eller under klauverne paa dyr). 2. rennande kjeldevatn. 3. *kvikur* í *nøsum*, eit slag nasesjukdom (polyp?).

kvikendi, *n.* 1. kvikjende, livende, livande skapning. 2. kvikjende, dyr, fe.

kvik-fé, *n.* -*fénaðr*, *m.* fe, fenad. Jfr. *kvik* = „kvæg“, Set. -**íjarlag**, *n.* gjengeleg takster paa fe. -**látr**, *a.* kvik, livleg. **kvikligr**, *a.* kvikleg, livleg, som ser livande ut (-*liga*, *av.*).

kvikna, *v.* (*að*) 1. kvikna, livna, faa liv. 2. kvikna, verta kvik. 3. kveikjast, fatna, tendrast. **kviknan**, *f.* kvikning, det aa faa liv; *taka kviknan*, faa liv.

kvikr, *a.* 1. kvik, livande. 2. kvik, livleg. **kvik-setja**, *v.* (*tt*) grava livande ned. -**settr**, *a.* heilag etter dauden (eig. livande gravlagd). -**silfr**, *n.* kviksylv. **kvikudropi**, *m.* drope kjeldevatn. **kvikur**, *f. pl.* = *kveykurur*. **kvikva**, *f.* kvik (kjøtet under neglerne). **kvikva-settr**, *a.* = *kviksettr*. -**vöðvi**, *m.* kalve (baklegg). Jfr. nyn. *vodve* ogso i denne tydning, Hard. **kvikvendi**, *n.* = *kvikendi*. **kvikvendligr**, *a.* dyrsk, som høyrer til dyri.

kvilla, *f.* vantrivnad, vanhelsa; jfr. *kvill*, *f. d. s.* Tel. (Runkv.).

kvinna, *f.* kvinna (= *kona*).

kvirkja, *v.* (*kt*) kvirkja, kverka (= *kyrkja*).

kvirr, **kvirr**- *sjaa kyrr*, *kyrr*-.

kvís, *n.* kviskring. **kvísa**, *v.* (*að*) kvísa, kvískra.

kvísl, *f.* 1. kvísl, tjuga, klufta greip.

2. kvísl, arm, grein (t. d. av elv, ættlina o. a.). **kvísla**, *v.* (*að*) og **kvíslast**, *v. r.* greina seg, kløyva seg. Jfr. nyn. *kvíslast*, skutlast burt. **kvíslatré**, *n.* klufta tre. **kvíslótt**, *a.* greinut.

kvísta, *v.* (*að*) kvísta, hogga kvisterne av; yverf. hogga ned, gjera av med; *k. bál*, gjera baal av kvister. **kvístr**, *m.* (-*ar*; -*ir*; *akk. pl. -u*) kvístr, liti grein; *eiga* í *kvikum kvísti*, eiga i livande eller kvikt (fé). **kvíst-skæðr**, *a.* som skader kvisterne.

kvítta, *v.* (*að*) I. kvítta, gjera fri.

kvítta, *v.* (*að*) II. fortelja, drøsa. **kvíttr**, *m.* (*nom. pl. -ir* og -*ar*; *akk. -u*) kvitr, snakk, drøs, forteljing.

kvíttr, *a.* kvitt, fri for krav eller paatale.

kvíttsamr, *a.* som fer med drøs, slarvsam.

kvófi, *n.* kov (= *kóf*).

kvóra, *v.* (*að*) = *kvára*.

kvæða-fróðr, *a.* som kann mange kvæde. -**hátt**, *m.* eit slag versemaal. Didr. 26. **kvæði**, *n.* kvæde, dikt. **kvæðis-laun**, *n. pl.* lön for eit kvæde. -**mynd**, *f.* svip, gjerd paa eit kvæde.

kvæfa, *v.* (*fð*) kvæva, kjøva.

kvækla, *v.* (*að*) skvitra, laata (= *kvaka*).

kvælni, *f.* kjæla. Hom. 122^æ. Jfr. nyn.

kvælen, kjælen, saarskinna, Sogn.

kvæmt, *a. n.* kjømt, komande; upers. *er e-m kvæmt*. Jfr. nyn. *kvæm*.

kvæn, *f.* kona (= *kván*). **kvæna**, *v.* (*nd*, *nt*) faa (ein mann) gift; *kvænast*, *v. r.* gifta seg, faa seg ei kona. **kvæn-bœn**, *f.* friing, bœling. -**fang**, *n.* gifta, giftarmaal. -**fangstíð**, *f.* tid for giftarmaal. **kvæning**, *f.* giftarmaal.

kvænir, *m. pl.* kvæner (= *kvenir*).

kvækva (ogso *kvekva*, Lars.) *v.* = *kveikja*.

kvöð, *f.* (*kvæðar*) 1. krav. 2. tilstemning av *búar* eller *kviðmenn*. 3. nemnd av tilstemnde *búar* eller *kviðmenn*.

kvöðu-dómr, *m.* doms nemnd som dæmer um ei rettsleg krevjing. -**vátt**, *m.* vitne paa ei rettsleg krevjing. -**vitni**, *n.* vitne, vitnemaal um ei rettsleg krevjing.

kvöl, *f.* (*kvalar*; *kvalar* og *kvalir*) pinsla, lidning.

kyíla, *v.* sjaa *kylfa*.

kyíla, *f.* venteleg = nyn. *kjøgla*, stutt, tjukt kvende, skræmsl. Fm. VIII 308.

kykna, kykr, kyk- sjaa *kvikna*, *kvikr*, *kvik-*.

kyíla, *v.* (*ld*) fylla (magen); *kyíla ol*, belga i seg, tøyta øl.

kyíla, *v.* (*fð*) trivla, stopla (i tale).

kyíla (ogso *kylba*) *f.* 1. klubba, lurk. Jfr. nyn. *kylja*, eit slag klubba (Ross). 2. (ogso *kylfi*, *n.*) kollar, uppstandar i skipsstammen.

kyíling, *f.* trivling, sveivetale.

Kyílingaland, *n.* landet aat kyílingar, *m. pl.* eit folk i Gardaríke, kolbjagar.

kyíluhogg, *n.* klubbeslag.

kyíli, *n.* kyle, svoll.

kyíll, *m.* sekk, pose, nistepose.

kyíllir, *m.* 1. pose, sekk (i sms.). 2. pung (scrotum). Jfr. nyn. *kylle(r)*, mage, fuglekraae, Namd., og *kjoller* (paa not) Ross.

kyílna, *f.* kylna, turkestova, badstova. kyílnueldr, *m.* elden i kylna.

kyílr, *m.* kyl, kulde.

kyímiligr, *a.* lögleg, underleg (*-liga*, *av.*).

kyínn, *n.* I. (*gen. pl. kynja*) 1. kyn, ætt, avkjøme. 2. kyn, slag; *annars kyns*, av anna slag. 3. vis, maate; *hvers kyns*, paa alle slags vis.

kyínn, *n.* II. (*gen. pl. kynja*) under, vidunder. kyínbirtr, *a.* ovunders bjart, ovleg blank. kyínborinn, *a.* ættboren.

kyínda, *v.* (*nd*) kveikja, tendra, elda; *kyíndast*, *v. r.* kveikjast. *kyíndari*, *m.* kveikjar, eldar.

kyíndi, *n.* kynde, slag.

kyíndill, *m.* ljós. Jfr. nyn. *kyndel*. kyíndilmál, *n.* maal til aa gjera eit kjerteljos etter. -*messa*, kyíndils-*messa*, *f.* (og -*messudagr*) *m.* kyndelsmessa, 2dre februar. -*messuaptann*, *m.* aftan, dagen fyre kyndelsmessa.

kyíndugliga, *av.* fult, sløgt. *kyíndugr*, *a.* ful, sløg; *kyíndug*, atall, traassug. *kyíndugskapr*, *m.* fulskap; *kyíndugskap*, traass.

kyínerð, *f.* -*ferði*, *n.* ætt; skyldskap. -*ferðugr*, *a.* ætta; ættgod. -*fylgja*, *f.* 1. ættarlag, kynde, natur. 2. kyn, ætt, slag. -*fylgju-spell*, *n.* mein som fylgjer ei ætt, ættarlyte.

kyíniqr, *f.* underleg ferd, underferd. Edd. M.

kyn-*færa*, *v.* (*rð*) føra i ætt; *k. sik*, syna kva ætt ein høyrer til.

kyngi, *f.* kunnskap i trolldom, trollskaap. kyngi-*kraptr*, *m.* trolldomskunst. -*veðr*, *n.* trollvêr.

kyn-góðr, *a.* av god ætt, ættgod. -*gofgaðr*, -*gofugr*, *a.* av gjæv ætt, ættstor.

kynjaburðr, *m.* underlegt foster.

kynjaðr, *a.* ætta; *vel kynjaðr*, ættgod.

kynja-lauss, *a.* underlaus, som er utan under. -*læti*, *n. pl.* underlege læte (aatferd).

-*maðr*, *m.* underlegt, merkelegt menneskje. -*mein*, *n.* underleg sjukdom.

kynja-skipti, *n.* umskifte av kyn (i gram.).

kynja-sótt, *f.* underleg sjuke. -*vetr*, *m.* under-vetter.

kyn-kvísl, *f.* ættkvísl, ættgrein; ættled.

-*legg*, *m.* ættlegg, ættlina.

kynligleikr, *m.* under, vidunder. *kynligr*, *a.* underleg (*-liga*, *av.*).

kyn-líkr, *a.* som slegstast paa, er lik (*e-m*).

-*lífill*, *a.* av laag, ring ætt.

kynmálasamr, *a.* huga paa aa høyra underlege sogor. Edd. M.

kyn-margr, *a.* mangslags. -*mót*, *n.* svip, utsjaanad.

kyínnna, *v.* (*nt*) kyínnna, gjera kjent; *kyínnna e-t* (*mêð*) *e-m*, gjera ein kjend med; *kyínnna e-m til e-s*, syna ein vegen til eink. *kyínnnast*, *v. r.* gjera seg kjend, verta kjend.

kyínni, *n.* 1. kyínnne, lag, natur. 2. skyldskap; skyldfolk. 3. gjestning, vitjing hjaa vener og skyldfolk. Jfr. nyn. *kyínnne* og *kyínnnehus*, hus der ein ofte er gjest.

kyínnniliga, *av.* kjendsleg, paa kjend vis.

kyínnning, *f.* kjensskap (til), kunnskap (*um*) *e-s*.

kyínnnis-gjof, *f.* gaava som verten gjøv ein gjest, gjeste-gaava. -*leit*, *f.* -*sókn*, *f.* gjesting, vitjing. -*vist*, *f.* opphelde hjaa ein som gjest.

kyínnríkr, *a.* ættstor, høgborn.

kyínnsl, *n.* sjaa *kyínnstr*.

kyínnslóð, *f.* ætt; ættgrein; ættled. *kyínnsmaðr*, *m.* ætting. *kyínnsmár*, *a.* laagætta.

-*smæð*, *f.* (eig. ætt-lægð) laag ætt. -*stafir*, *m.* ætting. -*stórr*, *a.* ættstor, høgætta.

kyínnstr (ogso *kyínnsl*) *n.* klok raad, kunst, trolldom; under.

kyn-stærð, *f.* (eig. ætt-storleik) stor, høg ætt. -**sæll**, *a.* velsigna med ei stor, gjæv ætt. -**bátt**r (og *kynsbátt*r) *m.* ætt, ættlegg. -**vana**, *a.* som ingi ætt hev, ættlaus.

kýr, *f.* (*gen. kýr*, *dat. og akk. ku*; *nom. og akk. pl. kýr*, *gen. kúa*, *dat. kúum*) *ku* (*kýr*, Berg. Tel. o. fl.).

kýrð, *f.* kjørr, ro.

kýrfilligr, *a.* ring, vesall.

kýringshjarta, *n.* avbrigde til *kýrnings-hjarta*, Fm. VIII 381.

kýr-fóðr, *m.* kufór. -**húð**, *f.* ku-hud. -**hvalr**, *m.* eit slag kval.

Kýrjálaland, *n.* Karelen. **kyrjál**ar, *m. pl.* karelar (eit finnlandsk folkeslag).

kýrkaup, *n.* ku-kaup.

kyrking, *f.* kyrkjing, kverking. **kyrkja**, *v. (kt)* kyrkja, kverka, strupa.

kýr-lag, *n.* kuverde, eitk. jamgødt eller jamverdt med ei ku. Jfr. nyn. *kyrlag* = ei halv tylft (helst av smaafe) -**leiga**, *f.* det ein betalar i leiga for ei ku, kuleiga; *kýr-leiga jarðar*, so mykje jord som ein betalar ei kuleiga i landskyld for. -**leigutfund**, *f.* tiend av kuleiga. -**naut**, *n.* ku.

kýrningshjarta, *n.* hjartestyrking? Fm. VIII, 381. Jfr. nyn. *kýrning*, eitel i stein.

kyrping, *m.* kryp, rædding? Jfr. nyn. *kyrpa* = hyrpa ihop.

kyrr, *a.* kjørr, still, roleg, fredeleg; *halda kyrru fyrir*, *sitja af (um) kyrt*, halda seg roleg; *lata vera kyrt*, lata vera (i fred); *kyrt*, *av. lint*, varleg.

kyrra, *v. (rð)* kjørra, gjera roleg (tam); yverf. drepa; upers. *kyrrir sjáinn*, sjøen vert kyrr. *kyrrast*, *v. r.* verta still, roleg. **kyrra**, *f.* kjørra, stilla. **kyrran**, **kyrring**, *f.* det aa gjera roleg, tam.

kyrr-látr, *a.* stillfarande, roleg. -**leikr**, *m.* kjørra, stilla, ro. -**ligr**, *a.* roleg, still (-*liga*, *av.*). -**seta**, *f.* det aa sitja (vera, liva) i ro, still-seta. -**setuleyfi**, *n.* løyve til aa sitja i ro heime, heimløyve. -**setutak**, *n.* aabyrgsla, vissa for at ein er tilstadar. -**sæti**, *n.* = *kyrrseta*. -**viðri**, *n.* stillvør.

kýrsveinn, *m.* busvein, hyrding.

kyrtíblað, *n.* bloka, flak paa kyrtel. **kyrtill**, *m.* kyrtel, stundom berre som ein stakk (utan *upphlutr*). **kyrtíl**- sjaa *kyrtíls*-

kyrtíls-búnaðr, *m.* prydbunad paa ein kyrtel. -**klæði**, *n.* klæde til ein kyrtel. -**lauss**, *a.* kyrtellauss, som er utan kyrtel. -**skaut**, *n.* bloka, flak paa ein kyrtel. **kyrtíflaklæði**, *n. pl.* klæde til kyrtlar.

kýrverð, *n.* kuverde.

kyssa, *v. (st)* kyssa. **kyssiligr**, *a.* kysseleg, kyssande. Jfr. *koss*.

kytja, *f.* = *kot* (poet.). Eg. s. 30.

kækinn, *a.* useda, grov.

kællingasunnudagr, *m.* = *kærusunnudagr*.

kæna, *f.* eit slag baat.

Kænugarðr, *m.* Kijev (i Russland).

kæra, *v. (rð)* 1. kjæra, klaga yver, anka paa (*e-t*, *um e-t*, *á e-n*); *kæra sik um e-t*, kjæra (klaga) seg for eitk. 2. klaga, skulda (*e-n*). 3. føra fram (for retten), tala paa, tala um (ei sak). 4. gjera krav paa (*á e-t*, *eptir e-u*).

kæra, *f. I.* 1. kjæremaal, klagemaal, klaga. 2. tale, röda.

kæra, *f. II.* kjæra, vena. **kæri**, *m.* kjær, ven.

kæring, *f.* klagning.

kærleikr, *m.* kjærleik, kjær venskap.

kærligr, *a.* kjærleg (-*liga*, *av.*).

kærlingarsunna, *f.* = *kærusunnudagr*.

kærlingarsunnuptann, *m.* **kærlingusunnudagr**, *m.* sjaa *kærusunnu*-.

kærr, *a.* 1. kjær, elska, lika av (*e-m*).

2. kjær, kjærleg. 3. kjær, glad i (*at e-m*).

kærsla, *f.* 1. kjæremaal, klagemaal, klaga. 2. tale.

kærslasunnudagr, **kærslusunnudagr**, *m.* = *kærusunnudagr*.

kæruefni, *n.* emne til klaga, trættemaal.

kærusunnu-aptann, *m.* dagen fyre **kærusunnudagr**, *m.* femte sundagen i fasta.

kæta, *v. (tt)* kjæta, gjera kaat, glad;

kætast, *v. r.* gledjast, verta glad. **kæti**, *f.* kjæta, gleða.

køptr, *m.* = *kjaptr*.

kørr, *n.* val; sjaa *kjørr*.

køri, *m.* tapp (= *keri*).

køfa, *v. (fð)* kjøva, kvøva; sløkkja.

køja, *v.* uroa, plaaga.

køla, *v. (ld)* kjøla, gjera kaldare.

Køntland, *n.* = *Kvenland*.

køenleikr, *m.* kunnigskap, dugleik. **køenligr**, *a.* klok, klyttig (-*liga*, *av.*). **køenn**, *a.*

kunnig, dugleg, klyftig. Jfr. nyn. *kjøn*, klok, næm. **kønska**, *f.* klokskap, dugleik.

køggull, *m.* tupp (paa finger og taa).

køgla, *v.* (*að*) kogla, glytta, kika.

køgurbar, *n.* koggebarn, umage, smaa-gut (i vanvyrdnad).

køgurorð, *n.* avbrigde til *køpuryrði*, *f.* i Klm. 463i.

køgurr, *m.* aaklæde, tjeld.

køgursveinn, *m.* smaa-gut, umage.

køkukorn, *n.* ei liti kaka.

kølsugr, *a.* spitung, eglesam; jfr. *kalls*.

kømbótt, *a.* som hev kamb (um dyr).

køngull, *m.* kongul, klase, krase.

køngulváfa, **køngurváfa**, *f.* kongro, vev-kjering. **køngurváfuveir**, *m.* kongrovev.

køppusteinn, *m.* koppestein, kampestein.

køpur-máll, **-málugr**, *a.* storordig. **-orð**, *n. pl.* **-yrði**, *n.* og *f.* store ord, skrøyt.

køqr, *f.* seng, sjukeseng; *liggja* i *køqr*, *liggja* i korlægje (tilsengs). Jfr. nyn. *liggja* i *kor*, d. s. Y. Namd. **køqr-leginn**, *a.* korlegen, sengliggjande. **-legsmaðr**, **-lægimaðr**, *m.* sengliggjande mann. **-lægr**, *a.* korlegen, sengliggjande.

Køqmt, *f.* „Karmøy“ (heiter no Kart'n i Shl.).

køqs, *f.* (*kasar*) kos, dunge.

køqstr, *m.* (*kastar*; *nom. pl.* *kestir*; *akk. køstu*) kost, dunge.

køsungr, *m.* ermlaus trøya.

køqtr, *m.* (*kattar*; *nom. pl.* *kettir*; *akk. køttu*) katt.

L.

lá, *f.* (*nom. pl.* *lár*) 1. sjøen, vatnet næmast strandi; poet. sjø. 2. blod (Edda). 3. haar (Sn. E.). Jfr. nyn. *laa*, myrvatn.

láð, *n.* land; *land ok láð*, land og rike.

laða, *v.* (*að*) 1. beda, bjoda inn. 2. føra. *laðast*, *v. r.* samlast. **laðaðsmaðr**, *m.* leidar, fórar (?). **laðan**, *f.* innbjoding.

láðmaðr, *m.* vegvisar, los. Ags. *lúdmann*.

Jfr. *leiðmaðr*.

laðorð, *n.* innbod, innbjoding.

laðrúnn, *m.* røvar (lat. *latro*).

lafa, *v.* (*fð*) lava, hanga, dingla; yverf. gaa og slengja. Jfr. nyn. *staa* og *lava*, d. s. Sogn.

láfa-dyrr, *f. pl.* laaveder. **-eldr**, *m.* eld som dei gjer upp paa laaven. **-fili**, *n.* fjølerne, tilet i laaven. **-garðr**, *m.* inngjerd treskje-stad. **-maðr**, *m.* laavemann, mann som arbeider paa laaven. **-rúm**, *n.* rom i ein laave. **-þili**, *n.* fjølerne, tilet i laaven.

lafði, *f.* frua, raadsfrua (ags. *hlæfdige*).

lafhræddr, *a.* skjelvande rædd.

láfi, *m.* laave, treskjelaave.

lafranz-messa, *f.* **-vaka**, *f.* **-vøkudagr**, *m.* larsmessa, larsvoka, 10. august.

lag, *n.* 1. eitk. som er lagd, ligg paa ein stad. Jfr. nyn. *lag*, legning, lad. 2. stad der eitk. ligg (er) eller skal liggja (skal vera); jfr. nyn. *skjerdinglag* o. fl.; *leggja stýri* i *lag* (*ór lagi*), setja paa (taka av) styret; *i øðru lagi*, paa den andre sida, dinæst; *sér* i *lagi*, ser um lag, serskild, for seg. 3. rett stad (stoda), rett skipnad, lag, skikk; *fara*, *koma* i *lag*; *færa* *ór lagi*; *koma lagi á*, koma i lag med (d. e. greida med, faa ordna eitk.). 4. lag, vegt; *ekki lag væri at*; jfr. nyn. *det ligg lag paa*. 5. lag, samlag; samlega, samlivnad (med kvende). 6. takster, pris, verde, jam-verde. Jfr. nyn. *marklag*, *kyrlag* o. fl. 7. styng, hogg (med spjot, kniv odl). 8. maate, vis; *i hverju lagi*, korleis; *i morgu lagi*, paa (i) mange maatar, 9. maal, grad, med adj. i komp. og sup.: (*i*) *lengra lagi*, lenger enn vanlegt, med det lengste, hardla lenge; *i fyrra lagi*, millom dei fyrste; *i bezta lagi*, millom dei beste, i beste laget; *i minnsta lagi*, minst, i minste laget; *at lengsta lagi*, i det lengste. 10. sjaa *løg*, *n. pl.*

lág, *f.* laag (nedfalle tre),

laga, *v.* (*að*) bryggja, = nyn. *laga*, slaa vatn paa maltet.

laga, *f.* avtala møte, stemna.

laga-afbrigði, *n.* logbrot. **-beizla**, *f.* logleg framsett krav. **-boð**, *n.* loglegt tilbod. **-bók**, *f.* logbok. **-bót**, *f.* logleg, logbundi bot. **-brjótr**, *m.* logbrjotar. **-brot**, *n.* logbrot. **-dómr**, *m.* dom etter logi, logleg dom; ogso um sjelve domstolen. **-eiðr**, *m.* logleg eid. **-eyrir**, *m.* = *logeyrir*. **-festa**, *f.* 1. logleg fraasegn um aa taka ved ein skyldnad. 2. = *logfesta*. **-fiimtarstefna**, *f.* loglegt møte med 5 dagar varsl. **-framferð**, *f.* logleg framferd. **-irest**, *f.* logleg frest. **-irétt**, *f.* log-spurning. **-gipt**, *f.* 1. logleg avgift. 2. loglegt egteskap. **-gigi**, *f.* logleg gaava. **-grein**, *f.* logleg grunn. **-gæzla**, *f.* agting paa logi; logverjing. **-hald**, *n.* 1. det aa halda logi, loghald. 2. loggjevning, log. **-hella**, *f.* log-tavla (i det gl. testam.). **-hlyðni**, *f.* loglydnad. **-hqiðingi**, *m.* log-verjar. **-kaup**, *n.* kaup, handel, semja etter logi. **-kefli**, *n.* kjevle, liten stekk som det var skikk aa bruka i visse rettssaker, mest til aa leggja ned forbod mot aa bruka eitk. **-kvánfang**, *n.* loglegt giftarmaal. **-kvqð**, *f.* logleg framsett krav. **-lauss**, *a.* loglaus, ulogleg. **-leiga**, *f.* logleg, logbundi renta. **-lýrítta**, *n.* loglegt forbod. **-lostr**, *m.* logbrot. **-maðr**, *m.* 1. logkunnig mann. 2. loglydug mann. **-mál**, *n.* logsak, rettsak.

lágamessa, *f.* = *lágasongr*.

laga-orð, *n.* bodord, eit av dei ti guds bod. **-órskurðr**, *m.* orskurd etter logi. **-próf**, *n.* loglegt prov.

lágardr, *m.* sjøen, vatnet nærmast strandi.

laga-reising, *f.* **-refst**, *f.* refsing, straff etter logi. **-réttari**, *m.* logleg rettsforstandar. **-rétrr**, *m.* 1. logleg bot. 2. gjeldande log.

laga-sekt, *f.* logleg bot. **-setning**, *f.* 1. logsetning, logbod. 2. loggjevning. **-skilnaðr**, *m.* loglegt skilsmaal (millom egtefolk). **-skilord**, *n.* 1. loglegt skilord, avtal. 2. logsetning. **-skipan**, *f.* 1. loggjevning. 2. logsetning. 3. logbruk. **-skipti**, *n.* 1. logskifte, logbyte. 2. loglegt skifte. **-skot**, *n.* logleg jord-mæling ved sigting med stong. **-skýring**, *f.* logtyding. **-sókn**, *f.* loglegt søksmaal. **-stefna**, *f.* 1. logleg stemming. 2. logleg

skildag, frest (termin) som ein hev til aa gjera eitk. **-stjórn**, *f.* styring etter logi. **-stjórnarmaðr**, *m.* ein som styrer etter logi.

lágasongr, *m.* den laage eller døyvde songen i den romersk katholske messa, naar dei lyfte hostien eller nattverdsbraudet (lat. canon, secreta); ogso bruka um dei bøner dei daa song.

lagatak, *n.* vissa for at den saksøkte vil retta seg etter logleg dom. **-undanføersla**, *f.* loglegt forsvar (for retten). **-vápn**, *n.* logbode vaapn. **-vegr**, *m.* logleg veg, logleg framferd. **-vernd**, *f.* loglegt vern, forsvar.

lagðr, *m.* lagde, dott (av ull eller haar). **laggari**, *m.* laggar, kiper.

lagiðr, *laginn*, sjaa *leggja*.

lagklauf, *f.* lagklauf, natklauf.

láglandi, *n.* laaglande, laagland.

lágliga, *av.* laagleg, laagt, sagte, stilt.

lagligr, *a.* lagleg, høveleg (*-liga*, *av.*).

lágligr, *a.* laagleg, laagvoren.

lágmaltr, *a.* laagmælt.

lagnar-skip, *n.* **-skúta**, *f.* notbaat, garn-skuta.

lágr, *a.* 1. laag, stutt. 2. laag (um maal, ljod). 3. laag, liten, ring. **lágskiltr**, *a.* stutt-skjeft, som hev stutt skaft.

lags-kona, *f.* fylgjeskona, frilla. **-maðr**, *m.* lag(s)mann, fylgjesmann, felage, hjelpesmann.

lágtaðr, *a.* laagmælt.

lagvápn, *n.* stingevaapn.

lágvaxinn, *a.* laagvaksen.

laki, *m.* lake (tridje magen paa jortedyri).

lacr og lácr, *a.* laak, klen, ring.

lamabarningr, *m.* lamslaaing, lemjing.

lamb, *n.* lamb. **lambaðr**, *a.* som er med lamb. **lamba-gæra**, *f.* lambskinn. **-hús**, *n.* lambhus. **-húshlaða**, *f.* læda ved lambhus. **lamb-burðr**, *m.* lambing. **-gyibr**, *f.* gimber (ung saud) med lamb. **-hagi**, *m.* lambhage. **-hús**, *n.* lambhus. **-lauss**, *a.* lamblaus, utan lamb. **lamb-eldi**, *n.* uppelde av lamb. **-gæra**, *f.* lambskinn. **-hold**, *n.* lambkjøt. **lamb-skinn**, *n.* lambskinn. **-skinnskofri**, *m.* lambskinns-hetta. **-ær**, *f.* ærsaud, lambsaud.

lami, *a.* nomen, vanfør. Jfr. nyn. *lamen*.

lamning, *f.* lemjing, dengsla.

lampi, *m.* lampe.

lámr, *m.* lom, lamp, neve.

lán, *n.* 1. laan, leiga. 2. len. 3. gaava, gods; jfr. nyn. „guds laan“ d. e. guds gaavor. **lána**, *v.* (*að*) laana, gjeva tillána; gjeva. **lánardrottinn**, *m.* husbond, herre.

land, *n.* 1. land, landjord, ogso strand; *taka land*, taka (naa) land; *lands ok lagar*, lands og lage, til lands og til sjøs; *yverf. ganga á land*, koma ein like i henderne; *leiða e-n veg til lands*, faa ein viss utgang. 2. land, landskap, rike. 3. land (motsett by). 4. landeign, jord. 5. grunn, jordbotn.

landa-brigðabalkr, *m.* jordløysningsbolken i logboki. **-brigði**, *n.* 1. jordløysning. 2. = *landabrigðabalkr*, ogso *-brigðisþátr*. **-bygging**, *f.* (bolc i logboki um) jordbygsling. **-eign**, *n.* landeign, jordeign. **-grein**, *f.* utgreiding um land og rike. **-kaup**, *n.* 1. jordkaup. 2. makeskifte. **-kloti**, *m.* havvik, bugt millom land. **-kostr**, *m.* raad, tilføre til aa faa land, jord; god eigenskap ved land ell. jord. **-leit**, *f.* **-leitan**, *f.* landeleiting. **-mark**, *n.* merke, deild (millom jordeigner). **-merki**, *n.* landmerke, markskil. **-mæri**, *n.* landskil, markskil, grensa. **-ripting**, *f.* jordløysning. **-skipan**, *f.* lande-skipnad. **-skipti**, *n.* 1. lande-skifte; jordeskifte. 2. makeskifte. 3. land-skil. **-staða**, *f.* landelægje.

land-auðn, *f.* land-øyda. **-auragjald**, *n.* det aa betala *landaurar*. **-aurar**, *m. pl.* toll og skipsavgift, landøyre. **-bóli**, *m.* leiglending. **-borði**, *m.* den skipssida som vender mot land, landsida. **-brigð**, *f.* jordløysning. **-brigðapátr**, *m.* jordløysningsbolken i logboki. **-búi**, *m.* 1. landsmann, bygdemann. 2. leiglending. **-byggving**, *f.* lands-byggjng. **-eiga**, *f.* landeign, jordeign. **-eigandi**, *m.* jordeigar. **-eign**, *f.* landeign, jordeign. **-ekla**, *f.* skort paa jord. **-erfð**, *f.* erverett, som jordeigar og konge hev paa land etter erving-laus leiglending. **-eyða**, *f.* landøyda. **-fastr**, *a.* (eig. landfast) som hev kome til lands, som hev teke land (um skip og um folk). **-festr**, *f.* landfeste, landtog. **-flótti**, *a.* som lyt fly fraa landet, landlyst, utlæg. **-flæma**, *v.* (*md*) jaga i utlæg. **-folk**, *n.* landsfolk, folket i eit land. **-fúss**, *a.* fus etter aa naa land. **-ganga**, *f.* 1. det aa gaa

i land, landgang. 2. markegang, merkjes-gang millom tvo gardar. **-gangr**, *m.* landgang (um fiskestim som sig inn mot land). **-hallt**, *av.* nær, langs landet. **-herr**, *m.* 1. landher. 2. landsher. Vats. kap. 8. 3. landsfolk. **-hlaupari**, *m.* landslaupar, fant. **-hlutr**, *m.* landslut, lut av fiskedrættet som landeigaren skal hava. **-hreinsan**, *f.* (eig. landreinsking), det aa fri landet for alle ufreds-menner.

landi, *m.* 1. landsmann. 2. = *mörlandi*.

land-kaup, *n.* 1. jordkaup. 2. landsvist-bot, freds-bot for ein utlæg. **-kostr**, *m.* eigenskap ved land eller jord. **-kvæmt**, *a. n.* *eiga l.*, hava løyve til aa koma i landet. **-kykvendi**, *n.* landdyr. **-kqunnuðr**, *m.* (eig. „landkannar“) merke som viser at ein hev eigna til seg eit landstykke. **-lauss**, *a.* landlaus. **-leg**, *n.* landskap. **-lýrittr**, *m.* rettsprov til aa verja um jordi si. **-maðr**, *m.* 1. landsmann. 2. landeigar. **-múnr**, *m.* lengting til heimlandet, heimhug. **-nám**, *n.* 1. det aa taka til eiga ubygt land, landnaam; land som ein soleis tek til eiga. 2. det aa taka eller bruka ulogleg annan manns jord; bot for dette. **-námabók**, *f.* bok um landnaami paa Island. **-námamaðr**, *m.* landnaamsmann. **-námattíð**, *f.* **-námátími**, *m.* landnaamstid. **-námskona**, *f.* landnaamskvinna. **-námslaust**, *av.* utan aa beta for brot paa jordeige-retten. **-námismaðr**, *m.* landnaamsmann. **-norðr**, *n.* landnord, nordaust. **-nyrdingr**, *m.* landnørding, nordaustvind. **-ráð**, *n.* 1. landsstyng. 2. landssvik. **-ráðakensl**, *n.* skulding for landssvik. **-ráðamaðr**, *m.* 1. landsstyrar. 2. landssvikar. **-ráðasvik**, *n.* landssvik. **-ráðasok**, *f.* sak, skulding for landssvik. **-rán**, *n.* land-røving, land-ran. **-reki**, *m.* herferar, hovding. **-rqgnir**, *m.* lands-hovding, fyrste (poet.). **-sala**, *f.* land-sal, jord-sal.

lands-auðn, *f.* landøyda. **-bók**, *f.* logboki for landet. **-brigð**, *f.* jordløysning; jordløysningsrett. **-bruni**, *m.* det aa brenna (husi i) landet. **-bú**, *n.* landslyden, folket i landet. **-búi**, *m.* 1. ibuar i eit land. 2. leiglending. **-bygd**, *f.* 1. (eig. bygt land) landsfolk. 2. leiglendingar. **-byggjng**, *f.* landsbyggjng. **-bætr**, *f. pl.* lands-umbøter. **-deild**, *f.*

land-deilding, jordskifte. **-dróttinn**, *m.* landdrott, grunneigar. **-eigin**, *n.* land- eller jorderett. **-endi**, *m.* lands-ende.

landseti, *m.* leigending.

landseyra, *f.* landeyða.

lands-fjórðungr, *m.* lands-fjording (av Island). **-fjóluskýldir**, *f. pl.* embætsskýldnad, embætsplikter. **-flótti**, *m.* landlysing, utlægd. **-folk**, *n.* landsfolk, folket i landet. **-friðr**, *m.* fred, trygd i landet. **-gæzla**, *f.* land-verjing, lands-vakt. **-gæzlumaðr**, *m.* ein som varveitslar, hev aa verja og hava tilsyn med landet, lands-vaktar. **-háttir**, *m.* landsskikk. **-herra**, *m.* landsfolk, folket i landet. **-herra**, *m.* landsherre. **-hlutr**, *m.* landslut d. e. lut av fiskedrættet som landeigaren skal hava. **-horn**, *n.* lands-hyrna. **-hornamaðr**, *m.* landslaupar, landstrjúkar. **-hofðingi**, *m.* landshovding.

land-skaði, *m.* skade paa landet. **-skapr**, *m.* 1. landsed. 2. landsskipnad. 3. landskap, landslut. **-skekili**, *m.* avsides landslut, avkrok, land-skjekel. **-skipan**, *f.* 1. landskipnad. 2. landsstyring. **-skipti**, *n.* byte, deilding av landet; jordskifte. **-skjalfti** (og *-skjalpti*) *m.* jordskjelte, jordskjelv.

landskonungr, *m.* kongen yver landet.

landskortr, *m.* skort paa land.

landskostr, *m.* tilføre til aa faa land; god eigenskap ved eit land; land, jord.

landskyld, *f.* landskyld, aarleg leiga av jord; *pl.* *landskýldir*, ogso um alle innkomor til kongen fraa ein landslut. **landskýldarburðr**, *m.* landskyld-pligt. **-laupr**, *m.* laup (smør) i landskyld. **-missa**, *f.* missa, tap av landskyld. **-skrá**, *f.* lista yver gardar som det vert lagt landskyld av. **-taka**, *f.* inntak, hemting av landskyld. **-tími**, *m.* tid daa ein skal betala landskyld.

lands-lag, *n.* landslag. **-lagabók**, *f.* logbok for landet. **-leg**, *n.* 1. landslægje, landslag. 2. landskap, landslut. **-leiga**, *f.* landleiga, jordleiga, landskyld. **-leigubólkr**, *m.* bolk i logi um landleiga. **-lýðr**, *m.* landslyd, landsfolk. **-log**, *n. pl.* 1. log for landet, landslog. 2. den verdslege log (mots. kristenretten). **-maðr**, *m.* landsmann, ein som bur i landet. **-máli**, *m.* skilord um løysnings- eller forkaupsrett til jord. **-megin**, *n.* hovudluten

av landet, landsstyrke. **-merki**, *n.* landemerke, markedeild. **-múgr**, *m.* aalmugen i landet, landsfolk. **-naudsynjar**, *f. pl.* naudsynlege landssaker, lands-torver. **-nytjar**, *f. pl.* avkoma, utvinning av ei landeign. **-ofringi**, *m.* landslaupar, lausgangar. **-réttir**, *m.* landsrett. **-siðr**, *m.* landssed, landsskikk. **-skapr**, *m.* 1. landskap, landslag. 2. landssed. 3. landskap, landslut. **-skattr**, *m.* skatt av eit land. **-skipan**, *f.* landslag. **-skipti**, *n.* landskifte; jordskifte. **-skyld**, *f.* landskyld, = *landskýld*.

land-stjórn (ogso *lands-*) *f.* landsstyring. **-stjórnarmaðr** (ogso *lands-*) *m.* landsstyrar, mann i landsstyringi. **-suðr**, *n.* landsud, sudaust.

lands-ván, *f.* = *landván*. **-venja**, *f.* landssed. **-verð**, *n.* jordverde. **-virðing**, *f.* verdsetnad av jordeign. **-vist**, *f.* trygt tilhelde i landet, landsvist, løyve for ein fredlaus til aa vera i landet. **-vistarbréfi**, *n.* kongebrev um *landsvist*. **-vistarbréfi**, *n.* løyve for ein fredlaus til aa vera i landet.

land-sýn, *f.* landsyn (slikt fraastand at ein ser land). **-synningr**, *m.* landsynning, sudaustvind.

landsøra, *f.* = *landseyra*.

land-taka, *f.* landtøke, lending. **-tjald**, *n.* telt paa land, land-tjeld; *setja, skjóta l.*, setja upp l.; *slá l.*, taka ned l. **-tjaldstong**, *f.* stong til landtjeld. **-ván**, *f.* von um aa naa land; *hvalr í l.*, d. e. kval so nær at ein kann venta han kjem til lands; i *pl.* *vera í landvánnum*, hava von um aa faa land av kongen og verta lendmann. **-vanr**, *a.* som eig heima i eit land, heimfast. **-varða**, *f.* landslut, fiskeavgift som skulde leggjast til grunn-eigar eller konge som „odelseigar“. *Jfr. nyn. vorda*, 10 fisk (Ned.) 20 fisk (Nord.). **-varnarbqlkr**, *m.* bolk i logboki um landsforsvaret. **-varnarmaðr**, *m.* lands-verjar. **-varnarsegli**, *n.* segl til eit leidingsskip. **-varnarskip**, *n.* leidingsskip. **-vegis**, *av.* landveges. **-vegr**, *m.* landveg. **-viðri**, *n.* landvër, landvind; austanvind. **-vært**, *a. n.* *eiga landvært*, hava løyve til aa vera i landet. **-vættir**, *f.* land-vette, land-vord. **-vqrðr**, *m.* 1. landsvakt. 2. konge (poet.). **-vqrn**, *f.* 1. landsvern, landsforsvar. 2. landsverja, ofte i *pl.* *landvarnir*, forsvars-

greidor; leidingskip. 3. logsetning um landsforsvaret.

lánféc, *n.* laanegods, laan.

langa, *v.* (*að*) langa, lengta; upers. *e-n langar til e-s*, ein lengtar etter eitk.

langa, *f.* longa (fisk). *Gadus molva*.

langa-fasta, *f.* langefasta (fyre paaske).

-frjádagr, *m.* langfredag. **-frjádagsfasta**, *f.* fasta paa langfredag. **-frjádagsverðr**, *m.* langfredagsmat. **-fostuð**, *f.* langefasta.

langáss, *m.* lang-aas (i hus og i bru).

langastræti, *n.* langgata i ein kaupstad, = *langstræti*.

lang-bakki, *m.* bakke langt burte; *skjóta máli í langbakka*, skjóta ei sak ut i langdrag. **-bardaland**, *n.* Lombardiet. **-barðr**, *m.* 1. longobard. 2. lang stridsøks (poet.). 3. orm (poet.). **-bekkr**, *m.* langbenk. **-eldr**, *m.* eld midt etter golvet paa langs, langeld. **-ermr**,

f. lang, sid erm (paa klæde). **-feðgakyn**, *n.* ætt uppetter paa mannsida. **-feðgar**, *m. pl.* forfeder, son etter fâr, fegge etter fegge.

-feðgatal, *n.* **-feðgatala**, *f.* ættelista uppetter paa mannsida. **-feðgaætt**, *f.* mannsætt, ætt fraa fâr til son. **-feðr**, *m. pl.* = *langfeðgar*.

-feðratala, *f.* = *langfeðgatala*. **-ferð**, *f.* langferd. **-ferðamaðr**, *m.* langferda, langfarande mann. **-frami**, *m.* lang framtid; *á langframa(m)*, paa langframen (Innh.), for framtid. **-fættir**, *a.* langfött. **-fgr**, *f.* langferd.

-haldr, *a.* traahalden, strid. **-halsaðr**, *a.* langhalsa. **-hendr**, *a.* langhendt, langarma. **-hyggja**, *f.* langmod. **-hqfðaðr**, *a.* langhovda, med langt hovud. **-knakkr**, *m.* lang krakk, benk; jfr. nyn. *langkrakk* = forsæte. Set.

-lega, *f.* langlega, lang liggjng. **-leggjarstykki**, *n.* stykke av eit leggbein. **-leggr**, *m.* lang legg, leggbein (paa saud). **-leiði**, *n.* lang leid, fraastand. **-leikr**, *m.* lengd. **-leitir**, *a.* langleitt. **-liðit**, *a. n.* *eptir l.*, etter lang tid. **-lífi**, *n.* langt liv. **-lífir**, *a.* langliva, som líver lenge. **-liga**, *av.* i lang tid, lenge.

-loka, *f.* eit slag versemaal, der 1ste og 8de verslina høyrer saman, men linorne imillom er innskot. **-minnigr**, *a.* langminnug; som ein hugsar lenge. **-mæligi**, *f.* **-mæli**, *n.* lang, vidsvivande tale, langrøda. **-mæltr**, *a.* langtalande, langrødug; *gera langmælt*, verta langrødug. **-netjaðr**, *a.* langnasa. **-nefjur**, *f. pl.*

keips-nev (Sn. E.). **-niðjatal**, *n.* ættelista nedetter paa mannsida. **-nætti**, *n.* tid med lange næter. **-orí**, *n.* langorv. **-orís-ljár**, *m.* langorvsljaa. **-pallr**, *m.* lang pall, langbenk.

langr, *a.* lang (um rom og tid); langdregen, vidsvivande; *a. n.* *langt*, langt (lang veg; lang tid); *um langt*, langt undan; *hvat (er) lengva?* eller *eigi þarf þat langt*, d. e. stutt aa segja; *e-m þykkir langt*, ein tykkjer langt (at det er langsamt); ein lengtar etter, ynskjer; *e-t er e-m langt at e-m*, eitk. dreg ein til ein, ein hev eitk. med ein aa gjera; dat. sing. *n.* *lqngu* = *fyrir lqngu (áðr)*, longo (sidan); dat. pl. *lqngum*, lenge.

lang-reið, *f.* reid ell. rekkja av ridande og hestar etter kvarandre (?)

lángripr, *m.* laant ting, laant eignalat. **lang-ræki**, *n.* langt hat, langsinne. **-rækr**, *a.* langræken, langsint. **-ræða**, *f.* langrøda, lang tale. **-ræddr**, *a.* langrødug, langtalande.

-samliga, *av.* langsamleg, lenge. **-skepta**, *f.* langskjeft spjot. **-skeptr**, *a.* langskjeft. **-skip**, *n.* eit slag herskip, langskip. **-skipagerð**, *f.* langskip-byggjng. **-skipamenn**, *m. pl.* mener, mannskap paa langskip. **-skipsbuza**, *f.* stort, breidt langskip. **-skipsrá**, *f.* seglraa til eit langskip. **-skipssegl**, *n.* segl til eit langskip. **-skqr**, *f.* nedre kanten paa eit skipstjeld. **-staðinn**, *a.* som hev stade lenge.

-stóll, *m.* langstol, benk. **-stræti**, *n.* langgata (i kaupstad). **-sýnn**, *a.* langsynt; yverf. framsynt, klok. **-sæi**, *f.* langsyn. **-sær**, *a.* = *langsjnn*. **-sækja**, *v.* (*-sötti*) sækja lang leid. **langt**, *av.* langt, lang veg; *langt af (frá) e-u*, langt fraa eitk.; *langt af*, langt-ifraa; *langt um*, langt umkring, i lang leid; ved komp. *langt meirr*, langt meir. **langtalaðr**, *a.* langtalande, langrødug. **-tjald**, *n.* langvore tjeld. **-þili**, *n.* golvfjølur, tile paa langs etter huset. **-úðigr**, *a.* stødug, fast i huglynde. **-vari**, *m.* langvera, tilhelde lenge paa ein stad. **-vaxinn**, *a.* langvoren (eig. langvaksen). **-vé**, *m.* langve, eit slag alkefugl. Columbus troile. **-viðr**, *m.* langved, langt timber. **-viðri**, *n.* langvarigt, stødugt vër, traustvër. **-vinr**, *m.* gamall, trufast ven. **-vist**, *f.* langvistande, langvarigt tilhelde paa ein stad. **-æð**, *f.* lang drygd. **-æðligr**, **-æðr**, *a.* langvarig. **-æliga**, *av.* for

lang tid, lengi. **-æligr, -ær, a.** langvarig, langstødug.

lán-hross, n. laant hest, laanehest. **-klæði, n.** pl. laante klæde, laaneklæde. **lánsfé, n.** laanegods, laan.

lappir, m. pl. finnar (lapper).

lásbogaskot, n. skotlengd með ein laasboge. **lásbogi, m.** boge með laas, laasboge.

lasinn, a. lasen, veik.

láslauss, a. som er utan laas, ulæst.

las-meyri (og **-mæri**) *f.* veikleik, vesaldom. **-meyrr, -mærr, a.** veik, vesall, laak, lasen.

láss, m. laas; ogso **lás, n.** i sms. *hverfílús.*

last, n. last, klander. **lasta, v. (að)** lasta, klandra, finna aat; *lasta guð*, spotta gud. **lasta-fullr, a.** lastefull, lytefull. **-lauss, a.** lastelaus. **lastanarorð, n.** lastord. **lastanligr, a.** lastande. **lasta-pollr, m.** eig. last-vik; yverf. misbruk, lyte. **-semd, f.** last. **-stafir, m. pl.** lastord. **last-audigr, -fullr, a.** lastefull, syndig. **-ligr, a.** lasteleg, lastande. **-mæla, v. (lt)** lasta, klandra. **-mæli, n.** lastord. **-mælistaðr, m.** lastar. **-orð, n.** lastord. **-samligr, a.** lastande. **-samr, a.** 1. lastfus, aatfinnsam. 2. lastande. **-úðigr, a.** lastefull. **-varliga, av.** i varsemd mot lastar, rettvist. **-varr, a.** var mot lastar, rettvist, dygdefull. **-veri, f.** varsemd mot lastar, rettvisa.

lásqr, f. pil til ein laasboge.

lát, n. 1. laat, læte. 2. læte, aatferd. 3. tap. 4. daude.

lata, v. (að) upers. *e-m (e-u) latar*, ein (eitk.) latnar, slaknar, spaknar.

lata, v. st. A. 1. lata, lata eitk. (*e-t*) koma til eller fraa ein stad; *lata loku fyrir hurð*; *lata skip*, færa, fara með skipet; ogso með utelate skip: *lata í haf*, leggja, sigla til havs; *lata ór landfestum*, kasta laus, leggja fraa land; *lata sér blóð*, lata seg blóð. 2. lata (ein gjera eitk.), lata (eitk. henda) með inf.; *lata vigjast* = *lata vigja sik*; *lata fallast undan* = *lata sik falla undan*; *lata á samast* = *lata samna á sér*; *lata e-t gert (verða)*, lata eitk. verta gjort, gjera eitk.; *han lét verða farit*, han for; *lata e-n veginn*, drepa ein. 3. lata, gjeva (fraa seg) *e-t*. 4. lata vera (*e-t*). 5. lata, missa, tapa (*e-t, e-u*). 6. forlata, sleppa (*e-n*). 7. laata, ljoda.

8. laata, segja, uttala seg eikorleis; *lata e-n veg fyrir e-u*; *vel látinn*, vel laaten, velgjeten.

9. bera seg, fara aat; laatast.

Med part. *af*: *lata af* 1. lata av, slutta með (*e-u*). 2. lata fraa seg, gjeva upp (*e-u*). 3. *lata fé af*: slagta fé. *aptr*: *lata aptr*, lata att (t. d. ei dær). *at*: *lata at*, laata, fara etter, lempa seg etter. *eptir*: *lata e-t eptir*, lata etter, leiva etter seg. *lata e-t eptir e-m*, laata, fara etter ein i eitk., gjeva etter for ein, lata ein faa eitk. *lata eptir e-m*, herma etter ein; *lata eptir e-u*, laata etter, gjeva etter for eitk. *frá*: *lata frá loku*, lata, skuva fraa loka. *fram*: *lata fram*, lata koma, sleppa fram. *fyrir*: *lata fyrir* 1. laata, gjeva etter, vika, vægja. 2. forlata, gjeva til. *inn*: *lata e-t inn*, lata, sleppa inn eitk. *í mót*: *lata e-t í mót e-m*, gjera imot ein i eitk. *til*: *lata e-t til*, lata til, gjeva, meðgjeva eitk.; *lata til e-s*, finna seg i, tillata eitk.; *lata til við e-n*, gjeva seg, vægja for ein. *um*: *lata mikit um sik*, vera storlaaten. *undan*: *lata undan e-u*, vika, vægja for eitk.; *lata undan landi*, leggja (skip) fraa land. *upp*: *lata upp*, lata upp, hava upp, sleppa upp; yverf. fortelja. *uppi*: *lata uppi*, lata (eitk.) upp (for ein), lata (ein) faa (eitk.); koma fram með, yppa. *út*: *lata e-t út*, lata út, sleppa út, gjeva fraa seg; *lata út skip sitt*, leggja út með skipet, ganga til havs. *úti*: *lata úti*, gjeva. *við*: *lata við*, laga seg til (aa gjera eitk.); *hversu við lætr*, korleis det lagar seg, gjeng av; *látinn við e-u*, laga, budd, ferdig til eitk.

B. látast, v. r. 1. laatast, segjast. 2. laatast (laast), gjera som. 3. laatast, lata livet, døy; *látinn*, daud.

látadr, a. fakta, som ber seg (vel, ille); *vel l.*, godlaaten, finfarande. **lát-bragð, n.** aatferd, læte. **-góðr, a.** godlaaten, tekkjeleg, finfarande. **-gæði, n.** god, fin aatferd.

lathendr, a. lat, sein i henderne.

latína, f. latinsk maal, latin. **latínn, a.** latinsk. **latínu-bók, f.** bok paa latin. **-bréf, n.** brev paa latin. **-dikt, n.** **-form, n.** skrift paa latin. **-klerkr, m.** latinsk lærd. **-ligr, a.** latinsk. **-list, f.** kunnskap i latin. **-lærðr, a.** lærd i latin. **-maðr, m.** ein som talar latin, latinar; romar. **-mál, n.** latinsk maal. **-orð, n.**

latinsk ord. **-saga**, *f.* saga paa latin. **-skáld-skapr**, *m.* latinsk diktning. **-staftr**, *m.* latinsk bokstav. **-stafrof**, *n.* latinsk bokstavrekkja. **-tunga**, *f.* latinsk maal.

látliga, *av.* med latskap, slurvut.

látprúðr, *a.* som ber seg fagert, fint fakta.

latr, *a.* lat, doven, traud, uviljug.

láttr, *n.* lægje, liggjestad (for dyr). Jfr. nyn. *letre*.

láttrast, *v. r.* (*að*) leggja seg.

latrónn, *m.* røvar (lat. *latro*) = *laðrónn*.

latún, *n.* latúnn, *m.* latingo.

latvirktr, *a.* lat til aa arbeita. Æf.

látæði, *n.* læte, aatferd.

lauð, *f.* lød, draglød (form til aa draga metaltraad igjennom).

lauðr, *n.* 1. lut, saapelut, saapeskum. 2. skum, havskum. Jfr. nyn. „*sjoen laag i eit laur*“, Helg.

lauf, *n.* 1. lauv paa tre. 2. lauv til prydnad. **laufadrátttr**, *m.* lauv-krot. **laufgast**, *v. r.* (*að*) lauvgast, lauvast; **laufgaðr**, *a.* lauva, med lauv paa; prydd med lauv. **lauf-gjörð**, *f.* lauvkrans. **-grœnn**, *a.* grøn som lauv. **-gyltr**, *a.* prydd med gull-lauv. **-hris**, *n.* lauvris. **-kyrtill**, *m.* kyrtel av lauv. **lausblað**, *n.* lauvsblad. **lauf-segl**, *n.* lauv-segl. **-settr**, *a.* sett, prydd med lauv. **-skálabátíð**, *f.* lauvsals-helg. Vigf. **-skáli**, *m.* lauv-hytta. **-sproti**, *m.* lauvkvist, lauvgrein. Nornag. 5911. **-steindr**, *a.* lita med lauv-grøn farge. **laufugr**, *a.* lauva, med lauv paa. **laufviðr**, *m.* lauvtre.

laug, *f.* (*pl.* *-ar*) laug (*f.*), bade- ell. vaskevatn; laug (*n.*), bad, vask; laugarstad, varm kjelda der det er laugarstad. **lauga**, *v.* (*að*) lauga, bada, vaska; *l. i gulli*, dekkja med gull; **laugast**, lauga seg. **laugar-aptann**, *m.* laurdagsaftan. **-dagafasta**, *f.* laurdags-fasta. **-dagahald**, *n.* det aa halda laurdagen etter logi, laurdagshald. **-dagr**, *m.* laurdag. **-dagskveld**, *n.* laurdagskveld. **-dagsnáttr**, *f.* laurdagsnatt. **-fgr**, *f.* ferd til laugarstad. **-gerð**, *f.* tilstelling av laug. **-hús**, *n.* badhus, laugarhus. **-ker**, *n.* badkjer, laugarkjer. **-kveld**, *n.* laurdagskveld. **-morginn**, *m.* laurdagsmorgon. **-náttr**, *f.* laurdagsnatt. **-píning**, *f.* pinsla som tvætter ein (fraa synd). **-vatn**

og **laugavatn**, *n.* laugarvatn, badvatn. **laug-móðr**, *a.* mod, trøytt etter eit laug.

laukagarðr, *m.* lauk-hage. **laukjafn**, *a.* rettvís (*eig.* jamm som ein lauk) (poet.).

laukr, *m.* lauk. **laukshöfuð**, *n.* lauk-hovud.

laun, *f.* løynd, dul, dulsmaal; **draga laun** *á*, leggja dulsmaal paa; **með laun**, *á laun*, i løynd, i duld.

laun, *n. pl.* og *f.* lön, vederlag, betaling.

launa, *v.* (*að*) lóna, vederleggja, betala (*e-m e-t*); gjera skil eller lika for; **launa af sér**, kaupa seg fri.

laun-barn, *n.* lausbarn (*eig.* løynbarn).

-blót, *n.* blot i løynd. **launbragð?** sjaa *lom-bragð*. **-dyrr**, *f. pl.* løyndør. **-festar**, *f. pl.* løyndegt festarmaal. **-fundr**, *m.* løyndmøte.

-getinn, *a.* uegte fødd (*eig.* fødd i løynd).

-kárr, *a.* løynsam, dulram. **-kona**, *f.* frilla, løynd-kona. **-koss**, *m.* løynd-kyss. **-maðr**, *m.* mann som er i løynd, løyndleg mann. **-mæli**,

n. løyndleg tale. **-ráð**, *n.* løyndraad. **-sát**, *f.* stad der ein sit løynd og lurer, lurarsæte;

setja l., leggja folk paa baklur. **-sáttr**, *f.* løyndleg semja. **-stefna**, *f.* løyndleg stemma. **-stígr**,

m. løyndstig. **-stuldr**, *m.* løyndleg stuld. **-sætt**,

f. løyndleg semja. **-tal**, *n.* løyndleg tale. **-þing**,

n. løyndegt ting eller møte. **-þurfasynd**, *f.* løyndleg, unaturleg kynssynd.

launung, *f.* løynd, løyndom; *á launung*, i løyndom.

laun-vágr, *m.* løynd vaag, løynd vik. **-víg**, *n.* løyndraap. **-vígsmaál**, *n.* sak um løyndraap.

laupr, *m.* 1. laup, korg, spann. 2. eit visst smørmaal. 3. reising, reiseverk (i ei bygning).

laurentius-messa, *f.* **-vaka**, *f.* laurents-messudagr, *m.* larsmessa, larsvoka (10. august).

lausa-brúðlaup, *n.* hastverks-brudlaup. **-búð**, *f.* lausleg uppsett bud. **-eyrir**, *m.* **-fé**, *n.* lausøyre. **-fjöl**, *f.* laus fjöl. **-góz**, *n.* lausøyre. **-hross**, *n.* laus hest. **-kloti**, *m.* tviljod skriven med tvo vokal-teikn. **-klæði**, *n. pl.* lause klæde, yverklæde. **-kør**, *n.* lause vilkaar (utanum logfest semja). **-maðr**, *m.* lausgangar. **-peningr**, *m.* lausøyre. **-snjó**, *m.* laus snø. **-taug**, *f.* laust tog, reip. **-viðr**, *m.* laust timber. **-vísa**, *f.* laust, einstaka vers.

laus-beizlaðr, *a.* laus-beisla, med lause

taumar. **-eygr**, *a.* med ustøde, urolege augo. **-geð**, *n.* lauslynde, lausleik. **-geðjaðr**, **-geðr**, *a.* lauslynd. **-get**, *n.* venteleg for *lausgeð*, Heilag. II 541. **-grýttir**, *a.* laus-steinut. **-gyrðr**, *a.* med laus, ikkje tilspent gjord eller belte, laus-gyrd. **-hárr**, *a.* med laust, utslege haar. **-hugaðr**, *a.* lauslynd. **-hofðaðr**, *a.* hovud-laust, hovudgalen.

lausingi, *m.* 1. frigjeven træl, løysing. 2. lausing, lausgangar.

laus-leikr, *m.* lausleik, lettlynde, lauslynde. **-ligr**, *a.* lausleg; tankelaus (*-liga*, *av.*). **-lyndi**, *n.* lauslynde, lettlynde. **-læti**, *n.* lauslynde. **-máll**, *a.* lausmynt, sætelaus. **-mælgj**, *f.* **-mæli**, *n.* laus tale, sæteløysa.

lausn, *f.* 1. løysing, løysning (fråa ein skyldnad, fråa trældom, synd eller bann), utløysing, frelsa; avløysing. 2. løysn, innløysing av eigedom; innløysingsrett. 3. løyse-pengar (som ein løyser seg fråa ein skyldnad eller fråa trældom med); vederlag. 4. løysing, ending, avgjerd (paa ei trætta eller ei sak) 5. livsykja, Harp. 6. pengeverde.

lausnari, *m.* løysar, frelsar. **lausnar-mark**, *n.* merke paa løysing eller frelsa. **-tíðendi**, *n. pl.* lause tidender, frettnader.

lausorðr, *m.* laus i ordi, sætelaus.

lauss, *a.* 1. laus, ubunden, fii; *láta e-t laust*, sleppa, gjeva fråa seg eitk.; *verða laust við*, verta løyst fråa. 2. laushendt, tomhendt. 3. ledig, tom. 4. laus, lauslaaten, lauslynd. 5. laus, rørlag, ustød; *lauss eyrir*, lausøyre; *laus orrosta*, slaasting her og der; *lauss á velli*, laus paa foten, som lett rømer. 6. løyst, uppløyst. **laust**, *av.* laust, ustødt.

laustækr, *a.* lett aa taka.

lausung, *f.* lausleik; lausord, fals, sæteløysa; lettlynde, lauslynde. **lausungar-fullr**, *a.* lauslynd; tankelaus. **-guð**, *n.* falsk gud. **-kona**, *f.* lauslynd kona. **-maðr**, *m.* lauslynd mann. **-orð**, *n. pl.* lausord, usætande ord.

lausyrði, *f.* og *n.* lausord, sæteløysa.

laut, *f.* 1. laut, døld, dokk (poet.). 2 laut, mark, jord (poet.).

lávarði, *m.* (Barl. 42) og **lávarðr**, *m.* (*gen.-s* og *-ar*) herre.

lax, *m.* laks. Salmo. **laxá**, *f.* lakse-elv. **laxa-garðr**, *m.* laksegard. **-varp**, *n.* (og *lax-verp*, *n.*) lakseverpe, stad der dei kastar etter

laks med not. **-veiðr**, *f.* laksefiske. **-virki**, *n.* laksegard. **lax-ganga**, *f.* laksegang (fråa sjøen upp i elvarne). **-veiðr**, *f.* laksefiske.

laz, *s.* prydeband, snor. **laza**, *v.* (*að*) pryda med band eller snorer. **lazan**, *f.* pryding med band.

lé, *m.* ljaa.

lébarn, *n.* lite barn, straabarn.

lé-dengdarkol, *n.* kol til dengja eller tynna ein ljaa. **-denging**, *f.* ljaadengjing, ljaatynning. **-dengingarkol**, *n.* kol til ljaadengjing.

leðr, *n.* lær, skinn. **leðra**, *v.* (*að*) klæda med lær eller skinn. **leðr-blaka**, *f.* skinn-blaka, skinnvengja. (= nyn. *lairblake*, Set.). **-flaska**, *f.* lærflaska. **-hosa**, *f.* skinnpung. **-hús**, *n.* hus, gøymsla av lær. **-panzari**, *m.* lær-panser, tjukk lær-trøya.

leena, *f.* løva (hona).

leg, *n.* legstad, gravstad; *leggja i leg*, leggja i øyde. Jfr. nyn. *leg* (*n.*) = lægje.

lega, *f.* lega, liggjing; legstad, gravstad. **légarðr**, *m.* skaar (av slege gras).

legátastari, *n.* umbød, ærend som legat hev. **legáti**, *m.* (paveleg) legat.

leggheill, *a.* heil paa leggjerne, heilfött.

leggja, *v.* (*lagði*; *perf. part. lagðr, lagiðr, laginn*) A. 1. leggja, faa til aa liggja, lata liggja; *leggja segl*, fira segl; *leggja e-n við (at) velli*, leggja ein i marki, drepa ein; upers. *e-n leggr*, ein leggjest, vert liggjande; *leggr is*, det legg seg is (paa vatn); *leggr vatn*, vatnet legg seg, frys til. 2. leggja, byggja, gjera. 3. leggja ned, føda. 4. leggja, klæda, dekkja (*e-t e-u*, eitk. med eitk.). 5. setja, fastsetja, avtala (møte, leik odl.). 6. setja, skipa, faa istand; *leggja lög*, *leggja bann*. 7. verdsetja, setja takster paa. 8. avgjera; *leggja e-n úgildan*, døma, gjera ein ugild. 9. leggja ned, slutta med. 10. leggja, betala; gjeva (*e-m e-t*). 11. stinga; hogga; *leggja e-n spjóti*, stinga ein med spjot, setja spjotet i ein; ogso *leggja spjóti (með spjóti) til e-s* (*á e-m, gegnum e-n*); jfr. nyn. *leggja til ein d. e. slaa*. 12. leggja, driva, køyra eitk. fram; upers. *leggr e-t*, eitk. legg seg eller driv (burtaat eitk.). 13. leggja (fara med eller føra eit skip); *leggja til hafs*; *leggja undir land*, leggja tillands (ýverf. gjeva seg).

Med part. *á*: *leggja e-t á e-n* (*á við e-n*) leggja eitk. paa ein (som ein skyldnad, eit arbeid odl.); *leggja e-t á e-t* (*á um e-t*) leggja, ofra, bruka eitk. paa eitk.; *leggja (lag) á*, setja trukster paa; *leggja ráð á*, gjeva raad; taka avgjerd um; *leggja hug á*, leggja vinn paa; hugleggja; upers. *leggr e-t á*, eitk. kjem paa. *af*: *leggja af*, leggja av; slutta med; gjeva fraa seg; *leggja af (fénað)* d. e. slagta. *aptr*: *leggja aptr*, gjeva atter. *at*: *leggja e-t at e-m*, venda seg til ein med eitk.; *leggja e-t at e-u*, halda eitk. for eitk.; gjeva eitk. til eitk.; *leggja at e-m*, leggja, setja, taka paa eink.; *leggja at*, leggja aat (land). *eptir*: *leggja eptir e-m*, leggja, setja, springa etter eink. *fram*: *leggja fram*, leggja fram; gjeva til; syna; ofra; leggja ut; driva fram; *leggja sik fram* (med *at* og inf.) leggja seg um. *fyrir*: *leggja e-t fyrir e-n*, leggja eitk. fyre ein, segja ein fyre um *e-t*; *leggja e-t fyrir sik*, taka seg fyre, taka seg til; *leggja e-n fyrir*, vinna yver eink. *í*: *leggja í*, leggja í; *leggja ekki í*, ikkje leggja noko í det, ikkje vyrda det. *móti*: *leggja móti*, leggja mot (segja mot; gjeva mot, gjeva atter). *niðr*: *leggja niðr*, leggja ned; leggja av; lata vera; slutta med; føra til ende; avgjera; slagta. *nær*: upers. *leggr nær*, det er nær paa, det gjeng di nær. *ofan*: *leggja ofan*, leggja ned, riva ned. *til*: *leggja til*, leggja til, bruka til; gjeva til; etla til; segja (til); skjota (ei sak) til (ein dom e. l.); *leggja e-t til orðs*, tala um eitk.; *leggja e-m e-t til orðs*, finna aat, lasta ein for eitk. *undir*: *leggja undir*, leggja under (seg); leggja (ei sak) under ein (under hans dom); vaaga (eitk.) paa (eitk.); taka under, stóra til; setja gang paa (øl); *leggja undir kafla*, leggja kavlar under not, naar sildetyngdi er stor og noti vil søkka under medan dei dreg. *upp*: *leggja upp*, leggja upp; gjeva fraa seg; leggja fram, betala; *leggja e-t langt upp*, halda eitk. for noko stort. *út*: *leggja út*, leggja ut; *leggja e-t út með e-n*, leggja ut, gjeva eitk. til ein. *leggja e-n út*, gjera ein utlæg. fredlaus; *leggja e-n út e-u*, leggja ein eitk. i bot; *leggja e-t út*, vaaga, setja paa spel. *við*: *leggja við*, leggja ved; leggja til; leggja paa; bruka paa; vaaga paa (eller for); lova, setja eitk.

til straff for eitk. *yfir*: *leggja yfir*, leggja yver eller umkring; leggja til, gjera attaat.

B. *leggjast*, v. r. 1. *leggjast*, leggja seg. 2. *leggjast*, verta liggjande. 3. *leggja seg*, bøygja seg (um egg). 4. verta nedlagd, slutta. 5. fara iveg, taka ut, draga. 6. symja. Med part. *á*: *leggjast á*, leggja seg paa, kasta seg yver; *e-t leggst á*, eitk. kjem upp, kjem paa eller vert; *þat leggst sjalft á at*, det er naudsynlegt at; *leggst e-n veg á með þeim*, det vert so eller so millom deim. *at*: *leggjast at e-m*, leggja, taka paa ein; *leggjast at e-u*, leggja seg etter, prøva aa faa í; *leggjast at*, koma paa. *fyrir*: *leggjast fyrir*, leggja seg fyre, gjeva seg yver, ørvænast; *litit (ekki) leggst fyrir e-n*, det gjeng smaatt (ille) med ein. *í*: *leggjast í e-t*, taka tilhelde paa ein stad; leggja seg í eitk., gjeva seg av med. *niðr*: *leggjast niðr*, taka ende, slutta. *nær*: *leggst nær at*, det er nær paa at. *til*: *leggjast til*, vera etla (laga) til; *leggjast til e-s*, *leggjast til um e-s*, leggja seg um, gjera seg umak med. *út*: *leggjast út*, leggja seg ute, taka ut í villmarki ifraa folk.

C. partic. *lagðr*, *lagiðr*, *laginn*, lagen, etla; laga, fallen; *svá laginn*, so lage; *e-m er e-t lagit*.

leggja-brot, *n.* beinstubb; brote bein. **-band**, *n.* legg-band. **-knútr**, *m.* bein-knut, bein-knok.

leggr, *m.* (*leggjar*; *leggir*; *akk. pl. leggi*) 1. legg (millom okla og kne); *komast* eller *risa á legg*, verta vaksen. 2. legg, beinpipa. 3. legg, stomn, stuv; ogso um skaffet, stoken eller leggen paa eitk. (t. d. paa spjot, ankar, ljosestake). 4. ættlegg (i sms.). Jfr. *kvennleggr*, *karleggr*.

leggþátr, *m.* legg, stokk i ein ljosestake.

legill, *m.* legel (Gbr.), flaska ell. dunk av tre.

leg-kaup, *n.* betaling for gravstad og jordfesting. **-orð**, *n.* legemaal, ulogleg samlega. **-orðssekt**, *f.* bot for legemaal. **-orðssok**, *f.* legemaal, sak for ulogleg samlega.

leggr, *n.* 1. samlega. 2. gravstad. Jfr. *nyn. læger*. **leggr-kaup**, *n.* = *legkaup*.

leg-ró, *f.* legro, liggjero. **-staðr** (og *legrstaðr*) *m.* legstad, gravstad. **-steinn** (og

legrsteinn) *m.* gravstein. **-stóð**, *n.* hamne- gang som er innlagd til eng? jfr. nyn. *sto*, *n.* (for *stod* = *stode*) og *legemaal* 2? (Ross). D. N. II 140²⁴. **-titul**, *m.* gravskrift.

legunautr, *m.* legeneyte, sengkammerat.

leið, *f.* 1. leid, veg; ogso ferd, reis; *koma e-u til leiðar* (á leið), *snúa til leiðar*, *koma aa leid* (aaleides) med, faa framgang med, faa fram eitk.; *á* eller *um leið*, paa vegen; *á leið fram*, framleides, frametter; *fram á leið*, framleides; *sidan*; *aptr á leið*, attleides, tilbake. 2. tid; *á leið um*, (paa) ei tid; *fram á leið*, for framtid; *þegar um leið*, straks; *þegar leið sem*, so snegt som. 3. leid (no mest i sms. -leis), maate, vis; (*á*) *þá leið*, soleis, paa den maate; *aðra leið*, annar- leis; (*á*) *hverja leið*, korleis. 4. herfylgje, leiding. 5. heradsting um sumaren eller hausten etter altinget (paa Island).

leiða, *v.* (*dd*) 1. 1. lata gaa, lata koma (jfr. *líða*); upers. *leiðir þá*, dei fer. 2. leida, føra; *leiða (fram) vátta*, føra fram vitne; *leiða í log*, vedtaka som log; *leiða e-n í log*, gjeva ein borgarrett; *leiða í ætt*, ættleida. 3. *leiða e-t e-u* (at *e-u*, með *e-u*, um *e-t*), føra eitk. fram for eitk., gjera eitk. til emne for eitk.; *leiða e-n augum*, fylgja ein med augo, sjaa etter; *leiða e-n ástum*, elska ein; *leiða e-t huga* (ogso berre *leiða e-t*) gjeva gaum etter, ansa, tenkja paa; *leiða at spurningum*, spyrja etter; *leiða undrum*, undrast paa. 4. fylgja. 5. lokka, stóra, telja til (*á*, *at*, *til*) eller fraa (*af*); *lata leiðast* (*eptir e-u*), lata seg yvertelja eller lokka (ved eitk.). 6. rykkja burt, føra burt (yverf.); *leiða e-n ór likam*; *leiða e-n í andarsýn*; *leiða ond út*. 7. liva, føra eit liv; *leiða sína daga*; *leiða fram sitt líf*. 8. føra til jordi, gravleggja. 9. segja fram, uttala.

Med part. *af*: *leiða e-n af*, reida ein av; upers. *leiðir e-t (til) af e-u*, eitk. fylgjer av, hev si orsak i, kjem fraa eitk.; *leiðast af e-u*, vera fylgja, verknaden av eitk.; *þaðan leiðir*, av det fylgjer; *hjá*: *leiða e-t hjá sér*, lata eitk. ganga og ikkje ansa det. *i*: *leiða tólu í aðra tólu*, mangfalda eit tal med eit anna. *inn*: *leiða inn*, leida, føra, taka inn; byrja paa. *innar*: *leiða innar*, leida (brur- folk) inn i brude-romet. *til*: *leiða sik til e-s*,

hava aa gjera med, koma ved eitk. *upp*: *leiða upp* (*skip*), draga upp, paa land. *út*: *leiða e-n út*, fylgja ein or huset.

leiða, *v.* (*dd*) II. leida, gjera leid; *leiða e-m e-t*, gjera eitk. leidt for ein; *leiðast*, *v. r.* leidast, verta leid av; *e-m leiðist e-t*, ein vert leid av eitk. **leiða**, *f.* leida, mothug, ufysa.

leiðangr, *m.* 1. leiding, herfylgje til sjøs, utreidsla til kongen av skip og mann- skap til herferd. 2. skatt eller avgift som kom i staden, naar leiding ikkje vart utboden.

leiðangrs-fall, *n.* det aa lata vera aa gjera leiding eller betala leidingsskatt; boti for det. **-íar**, *n.* leidingsskip. **-fé**, *n.* pengar som leidingsmannen fekk med av bygdi som reidde honom ut, leidingsspening. **-ferð**, *f.* leidingssferd. **-folk**, *n.* leidingssfolk. **-ígr**, *f.* leidingssferd. **-gerð**, *f.* leidingss-utreidsla. **-lið**, *n.* leidingssfolk. **-maðr**, *m.* mann som er med i leiding, leidingssmann. **-skarð**, *n.* leidingss-mink. **-skip**, *n.* leidingsskip som bønderne i ei skipreida reidde ut. **-útfærsla**, *f.* leidingss-utreidsla. **-vist**, *f.* leidingstid. **-víti**, *n.* bot fordi ein ikkje vil gjera sin leidingss- skyldnad, leidingssbot.

leiðanligr, *a.* lettstyrd.

leiðar-bréf, *n.* leidebrev. **-dagr**, *m.* dag daa det er leið (sumarting). **-lengd**, *f.* veg- lengd. **-lok**, *n. pl.* **-lyktir**, *f. pl.* endelykt paa ferdi. **-lýsing**, *f.* lysing paa vegen. **-maðr**, *m.* vegvisar, lós (= *láiðmaðr*). **-mál**, *n.* fyresegner um leið (sumarting). **-morginn**, *m.* morgon daa leið (sumartinget) tek til. **-nest**, **-nesti**, *n.* vegnista. **-steinn**, *m.* magnet. **-stjarna**, *f.* pol-stjarna. **-sund**, *n.* sund som ligg i leidi. **-þing**, *n.* sumarting for heradet (paa Island) = leið. **-vísir**, **-vísir**, *m.* veg- visar (ogso skriftleg vegvisar med utgreiðing um farvegar). **-víti**, *n.* = *leiðangrsvíti*. **-völlr**, *m.* voll der dei held leið (sumarting).

leiðendi, *n.* 1. leidende, leidingssam eller uhugleg ting. 2. leidende, mothug, ufysa.

leið-færa, *v.* leida, føra etter vegen; *l. sik til*, prova sin rett til. **-færr**, *a.* leidfør, som kann fara vegen eller leidi.

leiði, *n.* 1. bær, god siglevind. 2. grav, legstad.

leiði-blindr, *a.* so blind at ein maa lei- dast. **-ífl**, *n.* godfjott. **-gjarn**, *a.* leidsam.

leiðiligr, *a.* styggleg, fælsleg. Jfr. nyn. *leidleg*.

leiðing, *f.* 1. leiding, tilteljing, lokking. 2. uttale. Æf.

leiðinga-maðr, *m.* etterlaaten, medraadleg mann. **-samr**, *a.* lett aa leida eller yvertelja, medraadleg.

leiðinligr, *a.* styggleg, fælsleg (*-liga*, *av.*).

leiðint, *a. n.* leidsamt.

leiðiorð, *n.* ord, samtale som ein fylgjer eink. paa vegen med, skilnadsord.

leiðir, *m.* sjaa *kvennaleiðir*.

leiðis-lauss, *a.* utan leidar. **-munni**, *m.* inngang til ei grav.

leiðitamr, *a.* leidsletamd, lettstyrð; medraadleg, viljug.

leiðmót, *n.* 1. tingmøte for heradet um sumaren eller hausten etter altinget (Isl.) = *leið*, 5. 2. møte, stemna.

leiðorð, *n.* leidsemd, leidskap.

leiðr, *a.* leid, mislika, utolleg, hata; *e-m* er *e-t* leitt. **leið-rétta**, *v.* (*tt*) rettleida, faa i stand, ordna; *leið-réttast*, *v. r.* umvenda seg. **-rétta**, *f.* **-rétting**, *f.* rettleiding, ordning; umvending **-saga**, *f.* vegvisning, lósing. **-sagari**, **-sagi**, **-sagnarmaðr**, *m.* vegvisar, lós, kjendmann. **-stafir**, *m. pl.* leidor, leide ting. **-sagn**, *f.* vegvisning, lósing. **-sogukaup**, *n.* lóspengar. **-sogumaðr**, *m.* **-togi**, *m.* vegvisar, lós, kjendmann.

leiðuligr, *a.* styggleg, fælsleg.

leið-vísi, *f.* kunnskap um leidi. **-víti**, *n.* = *leiðangrsvíti*. **-völlr**, *m.* = *leiðarvöllr*.

leif, *f.* 1. etterleiva, arv (i sms.). Jfr. nyn. *busteleiv*, *f.* 2. *pl.* *leifar*, leivor, leivningar; verknad, fylgjor.

leifa, *v.* (*fð*) leiva; leiva etter seg; gjeva upp, gjeva fraa seg; lata vera aa nemna.

leifskorn, *n.* = *ólafskorn*.

leiga, *f.* 1. leiga, bruk paa visse vilkaar. 2. leiga, betaling for leiga; løn; renta. 3. leiga, jordskyld.

leiga og leigia, *v.* (*gð*) leiga, bruka (mot vederlag); betala leiga (eller renta) for.

leig-lendingapáttir, *m.* bolc um leiglendingar i logboki. **-lendingr**, *m.* leiglending. **-selja**, *v.* (*ld*) leiga (ut).

leigu-ból, *n.* leiglendingsgard. Jfr. nyn. *leigebol*, Nordl. **-bú**, *n.* leigt bufe. **-burðr**, *m.*

leiga; landskyld. **-drengr**, *m.* leigesvein. **-fall**, *n.* avdrag paa leiga eller løn. **-fé**, *n.* leigt gods eller fe. **-færr**, *a.* god nok til aa leiga ut. **-garðr**, *m.* leigegard (i by). **-jorð**, *f.* bygslejord, leigejord. **-kona**, *f.* leigekvende. **-kýr**, *f.* leigeku. **-land**, *n.* bygslejord, leigejord. **-lauss**, *a.* fri for leiga, rentefri (*-laust*, *av.*). **-liðaskipti**, *n.* skifte millom leiglendingar paa same gard. **-liði**, *m.* leiglending. **-lýðr**, *m. koll.* leiglendingar. **-maðr**, *m.* leigemann, leigd kar; leiglending. **-máli**, *n.* leigekontrakt, bygslebreve. **-máli**, *m.* leigekontrakt, leigevilkaar; bygslejord, leigd jord (jfr. nyn. *leigemaal*); leigetid. **-mannliga**, *av.* paa leigemanns vis. **-nótt**, *f.* siste natti for uppsegjing av jordleiga (= *nóttin helga*, jolenatti). **-prestr**, *m.* hjelpeprest, kapellan. **-riddari**, *m.* *riddari* som er i tenesta hjaa ein. **-staðr**, *m.* stad der ein hev gods eller pengar standande ute i leiga eller paa renta.

leika, *f.* leika; leiksysster, gjenta. **leika**, *n.* leika, leikty.

leika, *v. st.* 1. leika, spela, svinga seg, røra seg; *logi leikr*; *gull leikandi*, rennande gull; *leika lauss* (*við*), røra seg, vera fri og laus; *leika e-m í skapi* (*í mun*), leika ein i hugen. 2. dansa. 3. leika, spela, øva seg i idrotter, trøy seg (leiken stend i akk., leika i dat. eller med *at* og *við*); *leika sér*, leika seg, trøy seg; *leika hørpu* (*akk.*), spela paa horpa. 4. leika med, driva gjen med, spotta, hava til narr (*e-n*). 5. taka (fat) paa, søkja aat (*e-t*); fara (ille) med (*e-t*). *leikinn*, *perf. partic.* aatsøkt; (ille) medfaren; forgjord. 6. gjera, greida (*e-t*).

Med part. *á*: *leika á e-n*, gjera ein ei pretta; taka paa ein, vinna paa ein; *leika á e-u* 1. hava seg, ganga, vera paa ein viss maate; *leika á ymsu*, ganga so ymist; *leika á tveim tungum*, vera ymse (two) meiningar um. 2. hava eitk. til emne; *hugr leikr e-m á e-t*, ein leikar hug paa eitk.; *leika á*, vera (paa ferd), ganga; *lék þat orð á*, det ordet gjekk. *um*: *hafa e-t um at leika*, hava eitk. aa halda paa med, aa fara med; *þat er um at leika*, det stend um dette, det er aa ottast for. *upp*: *leika e-n upp*, ganga yver, vinna paa ein. *út*: *leika e-n út*, fara (ille) med ein. *við*: *leika við*, vara, halda seg.

leikast, *v. r.* leika seg; gjerast, greidast; upers. *leikst á e-n*, det gjeng ut yver ein; *leikast við*, leikast, freistast, prøvast.

leikandi, *f.* 1. leikende, rull (*leikande*, Tel.). 2. leik, skjemt, gap.

leikara-skapr, *m.* narreskap, fjas. **-söngur**, *m.* spelemannssong. **leikari**, *m.* leikar, spelemann, juglar. **leik-blandinn**, *a.* leikande, lentug. **-borð**, *n.* spelbord.

leikbróðir, *m. I.* leikbrór, kammerat.

leik-bróðir, *m. II.* mann som er uppteken i eit kloster utan *regluhald*, læk-broder. **-dómr**, *m.* lækfolk, lækmänner.

leik-fang, *n.* fangtak, dragsmaal. **-félagi**, *m.* leik-kammerat, leikbrór. **-ferð**, *f.* leik.

leikfolk, *n.* lækfolk.

leik-færi, *n.* musikinstrument, spelreide.

leikinn, *a.* 1. leiken, leiksam. 2. perf. partic. sjaa *leika*.

leikligr, *a. I.* leikleg, lentug, lystig.

leikligr, *a. II.* læk, lækmanns-

leikmaðr, *m. I.* lækmann.

leikmaðr, *m. II.* leikar, idtrottsmann.

leikmannligr, *a.* lækmanns-, lækmannsleg.

leik-mikill, *a.* leiksam, god til aa leika; *hafa leikmikil*, hava mykje leik. **-mót**, *n.* leikstemna; skodespel; møte til holmgang odl. **-mær**, *f.* leiksyster.

leikr, *m. I.* leik, trøyskap, moro; skjemt, gjøn; idtrottsoving; dragsmaal; dans; skodespel; strid (poet.); *á* (ell. *í*) *nýja leik*, paa nytt lag; *vera í leikum*, vera paa ferð. 2. medferd; aatferd.

leikr, *a.* læk (lat. laicus).

leikskáli, *m.* leikstova. **leiksmark**, *n.* merke etter ein leik. **leik-stefna**, *f.* leikstemna. **-sveinn**, *m.* leik-kammerat, felage.

leikvald, *n.* den verdslege (læke) magt.

leikvöllr, *m.* leikvoll.

lein, *f.* lein, hall (for *hlein*).

leiptr, *m.* eit slag kval. *Delphinus acutus?*

leiptr (*leiptrar*; *leiptrir*) *f.* skin, lysing.

leiptra, *v. (að)* blenkja, skina.

leir, *n.* leir.

leira, *f. I.* leira, leirut strand.

Leira, *f. II.* Loire (elv i Frankrike).

leir-bakki, *m.* leirbakke. **-blót**, *n.* avguds-offer i menneskpnad av leir. **-borg**, *f.* by, bygd av leir. **-búð**, *f.* leir-bud, leirhytta.

-depill, *m.* leirflekk. **-gata**, *f.* leirut veg. **-hella**, *f.* tigelstein, murstein. Stj. V46.

leiri, *m.* leira, leirut strand.

leir-jötunn, *m.* jötun av leir. **-kelda**, *f.* kjelda med leirut vatn. **-krukka**, *f.* leir-krukka. **-ligr**, *a.* leiren, leirut, leir-. **-maðr**, *m.* mann av leir. **-móða**, *f.* leirdya. **leiróttir**, *a.* leirut. **leir-potttr**, *m.* leirkjer, leir-potta. **-pytttr**, *m.* leirut vatspytt.

leirr, *m.* leir, leirgrunn. **leirsfullr**, *a.* full av leir, leirut.

leir-sléttta, *f.* leir-sletta. **-stokkinn**, *a.* tilskvett med leir, leirut. **-teigr**, *m.* leiren jordteig. **-tjörn**, *f.* leirut vatspytt.

leirubekkr, *m.* bekk som renn igjenom leirgrunn (leira), leirbekk.

leirugr, *a.* leirut.

leiruvík, *f.* vik med leirgrunn (leira).

leirvaðill, *m.* leirvål, leirut grunning.

leirvík, *f.* leirut vik, leir-vik.

leista-brækr, *f. pl.* buksa som gjeng nedum føterne, med brok og sokkar i eitt, leistebrok. **-lauss**, *a.* utan sokkar, leistelaus. **leistbrækr**, *f. pl.* = *leistabrækr*.

leistr, *m.* leist, sokkeleist, sokkefot.

leit, *f.* leit, leiting; augnemaal (N. G. L.).

leita, *v. (að)* 1. leita etter, freista aa finna, røkja etter, sjaa eller høyra etter eitk. (*e-s*) for eller aat ein (*e-m*); *leita sér staðar*, ganga av for sjelve seg. 2. freista aa faa i eller faa til eitk., søkja eitk. (*e-s*) for eller aat ein (*e-m*); *leita ráðs af e-m* (til *e-s*, *með*, *undir*, *við e-n*), søkja raad hjaa ein, spyrja ein til raads; *leita sér lífs*, freista aa berga livet. 3. venda seg til, te seg, vera paa ein viss maate mot ein; *leita e-s vel*, vera god mot eink. 4. freista aa fara, søkja, fara. 5. fara til, freista (*m. inf.*).

Med part. *á*: *leita á*, leita etter; søkja; venda seg (til aa faa i eitk.); ganga for nær (jfr. nyn. *aaleita*); søkja paa, taka paa; klaga, lasta paa; tvila paa; *leita e-s á*, freista paa eitk. til raadbot. *at*: *leita at e-u*, *leita eptir e-u* = *leita e-s*; *leita at*, røkja etter, høyra etter. *fyrir*: *leita fyrir* (*e-u*, *e-m*), syta for; *leita fyrir sér* (ogsø *leitast fyrir*) syta for seg, sjaa seg fyre, sjaa til aa berga seg; sjaa til, gjera sitt beste; gifta seg. *í*: *leita e-s í*, freista paa, finna paa eitk. til raadbot.

til: *leita til e-s*, leita etter eitk.; søkja eitk.; freista aa faa til eitk., fara til med eitk.; *leita til við e-n*, gjera (eitk.) imot ein; *leita til* (m. inf.) freista. um: *leita um e-t* = *leita e-s*; *leitast um*, leita etter, røkja etter. við: *leita við (um) e-t*, freista paa eitk.; *leita við e-n*, høyra etter med ein, spyrja ein.

leitan, *f.* søknad.

leiti, *n.* 1. leite, høgd eller bakke i landskapet som stengjer for utsyni eller gjev utsyn. 2. leite, bil. Grott. 17.

leizla, *f.* 1. leidsla, leiding, føring. 2. jordferd, likferd. 3. burtrykkjng (yverf.), ekstase.

leizludrykkja, *f.* samlogedrykkja, föningslag.

leka, *v. st.* leka, vera utett.

leka, *v. (að)* gjera lek, utett. *lekast*, *v. r.* verta lek.

leki, *m.* leke, brest. **lekr**, *a.* lek, lekall, utett.

lektaratjald, *n.* tjeld som heng paa ein bokstol? D. I. I. 40215. **lektari**, *m.* bokstol.

lektia, *f.* lester (lat. lectio, jfr. nyn. *leksa*).

lektor, *m.* lat. lector, laag geistleg av 2dre grad.

lemba, *v. (bd)* lembe, lamba. **lembdr**, *a.* som gjeng med lamb.

lemd, *f.* mein, skavank.

lemheyrd, *a.* tunghoyrd.

lemill, *m.* lemjar, magtstelar.

lemja, *v. (lamdi)* lemja, lemstra, dengja, slaa, skamslaa; meinka, hindra.

lemstr, *m.* lemstring, skamføring; skavank. **lemstrar-hogg**, *n.* skamhogg, skadehogg. **-sár**, *n.* skam-saar, skade-saar.

lén, *n.* 1. len, land gjeve til aa styra og hava innkomor av. 2. umbod. 3. rett, serrett som konge gjev. Fm. VII 129. 4. gode, bate.

léna, *v. (nd)* lena, laana, gjeva til len eller bruk.

léna, *f.* ljoföt, puta under sál eller klyv.

léna, *v. (að)* ljofata, leggja ljoföt paa.

lend, *f.* (pl. *-ar* og *-ir*) lend (paa folk og hestar).

lenda, *f.* jordeign, jord; jfr. nyn. *lenda* i *nylenda* o. fl.

lenda, *v. (nd)* 1. gjeva (*e-n*) land eller jord (til bruk). 2. lenda, landa. 3. setja paa land (*skipi*). 4. yverf.: koma til ein viss

stad; upers. *e-u lendir*, eitk. fær ein viss utgang, endar med eitk.; *lendir þeim saman*, dei kjem i kast med einannan. 5. nytta, hjelpa.

lenda-kláði, *m.* klaade kring lenderne.

-verkr, *m.* verk i lenderne.

lendborinn, *a.* av lendmanns ætt.

lending, *f.* **lendistqð**, *f.* lending, landingstad.

lendr, *a.* (eig. perf. partic. av *lenda*) som hev fenge land, som er av lendmanns stand; *lendr maðr*, mann som hev fenge land eller innkomor av kongen paa visse vilkaar, lendmann.

lendván, *f.* von um aa faa land av kongen og verta lendmann.

lengd, *f.* lengd; lengjing; *alls til lengdar*, altfor lenge; *nú ok lengdar*, í *bráð ok lengdar*, í notid og framtid. **lengdarleið**, *f.* veglengd (= *leiðarlengd*).

lengi, *av.* (komp. *lengr*, sup. *lengst*) lenge, i lang tid; *lengi vetrar*, lang tid av vetteren; *lengi æfi*, lang æva, lang tid.

lenging, *f.* lengjing; *lífs lenging*, livsupphelde.

lengja, *v. (gd)* lengja, gjera lang eller lengre; *lengjast*, *v. r.* lengjast, verta lang.

lengr, *av. komp.* (av *lengi*) lenger (um tid); *lengr er*, etter at; *lenger en skemr*, heller lenge enn kort d. e. ei lang tid; *lengr eða skemr*, lenge eller kort. **lengra**, *av. komp.* (av *langt*) lenger (um vidd); *hvat lengra?* stutt sagt. **lengrum**, *av. komp.* lenger (um tid og rom) **lengst**, *av. sup.* (til *lengi*) lengst. **lengstum**, *av. sup.* tidast, som oftast, for det meste.

lénsmaðr, *m.* umbodsmann, lensmann (som oftast under ein sysselmann).

lenz, *f.* lanse, spjot (lat. lancea).

leó og **león**, *m.* og *n.*, **leóna**, *f.* löva. **leóns-hveipr**, *m.* løveunge. **-reiði**, *f.* løvevreide.

leóparðr, **léparðr**, *m.* leopard.

leppaklæðaskurðr, *m.* tilskjering av **leppa-klæði**, *n. pl.* klæde gjorde av ymist lita smaalappar.

leppr, *m.* 1. lepp, lapp, filla. 2. lepp, dott, lokk.

lepra, *f.* spillyskja (lat. lepra).

lérept, *n.* lereft. **lérepts-hús**, *n.* hyltra, gøymsla gjord av lereft **-keri**, *m.* tapp av lereft.

lera, *f.* = *lora*. S. E. I 532.

lerka, *v.* (*að*) snóra i hop, leggja i rukkor; skamföra; yverf. tvinga, pina.

les, *n.* lesnad, lesning.

lesa, *v. st.* 1. taka for tvert, stykke for stykke; pila, plukka, samla; gripa, taka, fata (*i*); *lesa saman*, samla, sank; setja saman; *lesa sik*, draga seg (*fram*); *lesa sik upp*, hala, hiva seg upp. 2. lesa; *lesa á bók*. 3. veva inn (med bilæte). 4. *lesa um e-n*, lasta, baktala ein.

les-djárn, *m.* dekn som les evangeliet i kyrkja. **-kórr**, *m.* bokstol, lesestol i kyrkja der deknend stend og les upp evangeliet.

Lesjar, *f. pl.* Lesja (*i* Gudbrandsdalen).

léskrápr, *m.* haakjerringskinn til aa skjera ljaareimar av.

lesni, *n.* hovudduk (innvoven med figurar).

lesning, *f.* lesningr, *m.* 1. lesning, lesnad.

2. *lesni(n)gs hvitill*, kvitel med figur-vevning.

lest, *f.* I. lester, tekst (lat. lectio).

lest, *f.* II. 1. last, ladning, føring (paa skip eller hest). 2. lest (eit varemaal) = 10 *skippund*.

lesta, *v. (st)* skada; brjota; upers. *lestir skip*, ein gjer skipbrot.

lestatal, *n.* tal lester, leste-tal (*i* skip).

lesti, *av.* *i* ordlaget *á lesti* (*at lesti*, poet.) sistpaa, tilslutt.

lestr, *m.* og *f.* lester, tekst. **lestrakórr**, *m.* = *leskórr*.

lestreki, *m.* fullmegt som eigaren let fylgja sine varesendingar, føringssmann.

lestrkórr, *m.* = *leskórr*.

leti, *f.* leta, latskap. **leti-fullr**, *a.* lat, likesæl. **-svefn**, *m.* svefn *i* latskap og likesæla.

letja, *v. (latti)* 1. telja, raada (*e-n*) ifraa (*e-s*), gjera uviljug (*latr*); *letjast*, *v. r.* verta uviljug, missa hugen til eitk. Jfr. nyn. *letja seg*.

letorð, *n.* fraateljing.

létoría, *f.* grastorva, uppskori med ljaa.

letr, *n.* skrift; skrivning; bokstavar (fransk *lettre*). **letr-gerð**, *f.* skrivning, skrift. **-ligr**, *a.* skriftleg, bokstavleg (*-liga*, *av.*). **-list**, *f.*

skrivékunst. **-setja**, *v. (tt)* setja upp, skriva upp. **letrshátr**, *m.* skrivemaate.

léttá, *v. (tt)* 1. letta, gjera lettare (*e-t*).

2. letta, lyfta paa (*e-u*); *léttá upp*, letta, lyfta upp. 3. letta, lindra (*e-u*). 4. kveikja; *léttá sér*, friska seg, kvika seg upp; upers. *léttir e-m*, ein vert lettare eller friskare, besnar. 5. stansa, slutta med, halda upp med (*e-u*); stána; upers. *léttir e-u*, eitk. stoggar, held upp.

Med part. *léttá á*, stogga, stansa; *léttá af*, halda upp med, slutta med, lata av (*e-u*); sleppa (*e-m*); upers. *léttir af e-u*, eitk. held upp, sluttar; *léttá frá*, draga seg ifraa; *léttá fyrir e-u*, gjeva seg for eitk.; *léttá undan*, draga seg undan; upers. *léttir upp e-u*, det held upp, lettar, klaarnar, stílnar (um vèr).

léttast, *v. r.* lettast, klaarna; *léttist e-m*, ein vert lettare, besnar.

léttá-bragð, *n.* eig. lettleg bragd; *gera l. á sér*, taka det lett, laast som ingenting.

-kona, *f.* nærkona. **-sótt**, *f.* føderid.

létt-brúnn, **-brýnn**, *a.* som lyfter brunerne, blid, fornøgd. **-búinn**, *a.* lettibudd, lettklædd.

-bærr, *a.* lettibær, lett aa bera eller tola.

-fleygr, *a.* lettfløygd, som flyg lett. **-færi**, *f.* det aa vera lettfer, lettleik.

-færligr, *a.* lettleg, lettfer. **-færr**, *a.* lettfer, kvik. **-hjalat**, *a. n.* lett aa tala um, = *léttroett*.

létti, *m.* lette, hjelp, lindring, lettleik; godvilje, velvilje; *af léttá*, med godvilje, villeg.

létti-byrðingr, *m.* lite, lett førsleskip. **-gaman**, *n.* gaman, moro.

léttiliga, *av.* lettleg, lett; villeg, venleg.

léttimóttull, *m.* lett kappa.

léttir, *m.* 1. lette, lettleik, hjelp. 2. upp-kveikjing, hugnad.

léttisgamanbragð, *n.* lett trøyskap, moro.

létti-skip, *n.* lett skip. **-skúta**, *f.* lett skuta.

léttismaðr, *m.* hjelpesmann.

léttivinátta, *f.* lett venskap, nokolunde god venskap.

létt-klæddr, *a.* lettklædd. **-látr**, *a.* godlaaten, gladvær, lettlynd; lauslynd. **-leikr**, *m.* lettleik; fimleik, færleik; moro. **-líffisaldr**, *m.* alder daa livet er lett, ungdomsalder. **-lífr**, *a.* lettliga; *e-m er léttlift*, *ein er lett-*

liva, livsglad. **-líga**, *av.* 1. lettleg, lett. 2. venleg, med godvilje. 3. udyrt, billeg. 4. kanskje, kannhenda; (*má*) *léttlíga* (*vera*) *at*, det kann vera at. **-lígr**, *a.* 1. lettleg, lett. 2. uvand, ring. **-læti**, *n.* godlæta, blidskap. **-lætiskona**, *f.* lauslyndt kvende. **-lætislokk**, *m.* haarlokk som tyder paa lauslynde. **-mælt**, *a. n.* lett aa tala um (= *létttrætt*). Jfr. nyn. *lettmælt*, som talar lett.

létttr, *a.* 1. lett, ikkje tung; *verða* (*barns*) *léttari*, letta seg, føda. 2. lett, fri, frisk, glad, venleg; *á léttasta skeiði* (ell. *aldri*), i beste alderen. 3. lett, ikkje sterk (um vind). 4. lett, ring, uvand; illvoren; udyr, billeg; *leggja í léttan stað*, leggja lite lag paa.

létt-rætt, *a. n.* lett aa tala; *er e-m l.* um *e-t*. **-úð**, *f.* godlæta, blidskap. **-úðigr**, *a.* godlaaten, gladvær, lettlynd. **-vígt**, *a. n.* lett aa slaast. **-vísi**, *f.* (eig. lettleik) lettvori moro.

leyðra, *v.* (*að*) (saape-)vaska (av *lauðr*); jfr. nyn. *lóa* (og *laua*) skuma (um sjøen).

leyfa, *v.* (*fð*) 1. løyva, gjeva (*e-m*) lov til (*e-t*). 2. lóva, rosa (*e-t*).

leyfð, *f.* lov, ros; lovkvæde (poet.).

leyfi, *n.* 1. løyve, lov; *leggja leyfi á*, gjeva lov til; *taka leyfi af e-m*, faa lov av ein; *taka velfar*, bjoda farvel med ein. 2. løyve som diktar hev til aa ganga utan-um dei aalmennne reglar (S. E.).

leyfi-dagr, *m.* = *leyfisdagr*. **-líga**, *av.* med løyve, uhindra, fritt. **-lígr**, *a.* løyveleg, lovleg.

leyfis-dagr, *m.* dag, daa ein hev løyve til aa arbeida. **-laust**, *av.* uløyves, utan lov.

leygr, *m.* (-*gjar* og *-gs*) 1. hav (poet.). 2. loge, eld (poet.).

leyna, *v.* (*nd*) løyna, dylja eitk. (*e-u*, *e-t*) for ein (*e-n*); *leynast*, *v. r.* 1. løyndast, løyndast seg. 2. løyndast seg, lura seg.

leynandalqstr, *m.* løynd lyte.

løynd, *f.* løynd; løyning; løyndom; *af* eller *með løynd*, í løynd, løyndleg.

løyndar-bréfi, *n.* løyndarbrév. **-erendi**, *n.* løyndleg erend. **-kleifi**, *m.* **-kofi**, *m.* løyndleg kleve, løyndrom. **-limr**, *m.* løyndleg lem, løyndlem. **-mádr**, *m.* løynd mann, elskar. **-mál**, *n.* løyndleg sak, løyndom. **-nefi**, *n.* løynd mann (eller kvinna). **-sending**, *f.* løyndarboð.

-staðr, *m.* løynd, gøymestad. **-tal**, *n.* løyndleg samtale. **-vinr**, *m.* løyndleg ven, elskar.

løyndr, *a.* løynd, løyndleg.

løyndi, *n.* løynd, løyndstad.

løyndi-bragð, *n.* løyndsk knip. **-dyrr**, *f. pl.* løyndør. **-fjórðr**, *m.* løynd, burtgøymd fjord.

-gata, *f.* løyndveg. **-gröfi**, *f.* løyndgrav. **-herað**, *n.* avbygð. **-kofi**, *m.* løyndleg kove, løyndrom.

-hús, *n.* løyndrom. **-lígr**, *a.* løyndleg, løynd (*-líga*, *av.*).

løyndinn, *a.* løynd, løyndsam.

løyndi-staðr, *m.* løynd, løyndleg stad. **-stigr**, *m.* løyndstig. **-vág**, *m.* løynd, burtgøymd vaag (vik). **-vegr**, *m.* løyndveg.

løyndigr, *a.* løyndleg (= *løyndigr*).

løynd, *v.* (*st*) 1. løynd, knyta upp (*e-t*).

2. løynd, gjera laus, sleppa laus, gjeva fri, skilja; *løynd e-n af banni*; *løynd e-n ör ánaud*.

3. løynd, fria, frelsa (*e-n*). 4. løynd (inn eller ut), kaup fri. 5. løynd, greida ut, svara paa (*e-t*). 6. løynd, greida, gjera av, gjera ende paa (*løynd e-t*, *løynd e-t af hendi*).

7. verta ferdig med (*løynd e-n*, *løynd e-n af hendi*). 8. løynd inn (ein skyldnad eller lovnad), greida, betala (*løynd e-t*, *løynd e-t af hendi*).

9. gjera fraa seg, senda avstad; *løynd e-n brott (af, af garði, af hendi, af hondum, út)*.

10. fara burt. 11. upers. *løynd vatn*, vatnet gjeng upp, isen løyser; *løyndi (skipit)*, det rivna sund, brotna.

Med part. *frá*: *løynd e-n frá e-u*, løynd, fria ein for eitk., skilja ein fraa eitk. *ör*: *løynd e-t ör e-u*, løynd, gjera laust eitk. fraa (utor) eitk., fria eitk. fraa eitk.; *løynd ör e-u*, greida ut um, svara paa eitk. *sundr*: *løynd sundr*, løynd upp; *opna*; upers. *løynd í sundr*, det gjeng sund, brotnar, rivnar. *til*: *løynd til (e-s)* løynd upp (til aa faa tak í eitk.). *undan*: *løynd e-t undan e-u*, løynd, skilja, fria, frelsa eitk. fraa eitk. *upp*: *løynd (e-t) upp*, løynd, riva upp; *taka fram* (or ein pakke). *út*: *løynd (e-n, e-t) út*, løynd ut; *kaupa fri*; *sleppa laus*; *greida ut*, betala; *senda avstad*.

løyndast, *v. r.* løyndast seg; fria seg; verta løynd (greidt); fara burt; *løyndast í sundr*, losna, rivna sund.

løynding, *f.* uppløynding; *vera í løyndingu*, halda paa aa gaa fraa kvarandre.

leysingi, m. 1. frigjeven træl, løysing. 2. lausgengar. **leysingja, f.** frigjevni træl-kvinna.

leysingja-barn, n. barn til ein frigjeven træl. **-lega, f.** gravstad for frigjevne. **-sonr, m.** son til ein frigjeven træl. **-ætt, f.** ætt fraa ein frigjeven træl.

leysing, m. frigjeven træl, løysing.

leysings-aurar, m. pl. løysepengar for træl. **-barn, n.** barn til ein frigjeven træl. **-dóttir, f.** dotter til ein frigjeven træl. **-erfð, f.** erverett etter frigjeven træl. **-kyn, n.** ætt fraa ein frigjeven træl. **-log, n. pl.** log um frigjevne og ætti deira. **-sonr, m.** son til ein frigjeven træl.

lið, n. 1. lid, flokk, fylgje (av folk eller dyr). 2. lid, husfolk; hovdings faste fylgje; herfylgje, mannskap; vera eins liðs, vera samheldige; vera einn síns liðs, vera einsaman. 3. folk, menneskje. 4. lid, (folke-)hjelp, studnad. 5. skip.

lið, n. rusdrykk, sterk drykk.

liða, v. (að) 1. lida, stella, lempa. 2. greida ut. 3. liðast, v. r. lokka seg, krulla seg.

liða, v. (að) lida, tola.

liða, v. (dd) fara framum; upers. *e-t* liddi, eitk. er yver; *er konung liddi*, næst etter kongen.

liða, v. st. 1. fara, ganga; *láta e-t (hjá sér) liða*, lata eitk. ganga uansa; *liða í úmegin*, falla i uvit; *liða undir lok*, falla under lok, døy. 2. henda, ganga for seg; *hvat liðr (e-m)*, kor gjeng det (med ein). 3. fara framum, koma yver (*e-t*); upers. *liðr e-t*, eitk. er yver, er til ende; *þegar (Já) er konung liðr*, naar kongen gjeng ifraa, d. e. umfram kongen, næst etter kongen. 4. lida, skrida, ganga burt (um tidi); *sem skamt liðr*, kort etter; *þegar leið*, bruka som adverb.: straks (etter); *liðandi*, framfarande, forgjengeleg; *liðinn*, avliden, daud; upers. *liðr e-u*, det lid med eitk., lakkar til enden.

Med part. *á*: *liða á e-n*, koma yver ein; upers. *liðr á e-t*, det lid paa (med) eitk., nærmar seg til enden paa eitk.; *áliðinn*, som det lid med (*at áliðnum degi*, daa det leid ut paa dagen). *af*: *liða af*, lida av, vera yver, kverva. *at*: *liða at e-u*, fara, koma nær eitk.; um tid: lida til eller aat;

liða at e-m, plaaga, leita, taka paa ein; upers. *liðr at e-m*, det leitar, plaagar ein; det lid aat med ein, han nærmar seg dauden. *frá*: *er frá leið*, daa det leid paa ei stund. *fram*: *liða fram*, lida, skrida fram; halda fram, fara fram; ganga burt, døy; *fram-liðandi*, forgjengeleg. *til*: *liða til e-s*, hava til fylgja, føra til eitk. *um*: *liða um e-t*, fara um, ganga yver, springa yver eitk. (og ikkje ansa ell. nemna det); *liða um*, lida av, ganga burt, kverva; *þegar er um leið*, straks (etter); *þegar um leið er*, so snart som; *hvat liðr um e-t*, kor gjeng det med eitk. *yfir*: *liðr yfir e-t* 1. = *liðr um e-t*. 2. koma yver; ganga yver, henda.

liðagjald, n. avgift fraa liði (legd).

liðan, f. 1. liding, lemping. 2. utgreiding.

Liðandisnes, n. Lindesnes, Neset.

liðasár, n. saar i lederne.

liðatal, n. tal liðar (legder).

lið-drátt, m. folke-samling, her-samling.

-drjúgr, a. mannsterk, manglida. **-fár, a.** faament, folkefaa. **-fæði, n.** folkeskort, folkeløysa (jfr. *mannfæð*). **-færr, a. 1.** hjelpefer, brukfer, iser vaapnfer. 2. mannsterk. **-góðr, a.** som er til god hjelp, dugelig. **-henda, f.** **-hending, f.** eit slag versemaal med same rimbokstav framfor *hendingar* (S. E. I 652). **-hendr, a.** som hev *liðhending*.

liði, m. 1. fylgjesmann, mann. 2. krins av gardar som skulde stella ein hermann i leidingen, legð.

liði, n. 1. hovdings fylgje (Karlevisteinen, Øland). 2. folkehjelp. Ra. 1 b.

lið-lauss, a. som er utan folkehjelp, hjelpelaus. **-leysi, n.** folkeløysa, hjelpeøysa. **-ligr, a.** som er til hjelp, beinsam, dugande (*-liga, av.*). Jfr. nyu. *lidleg*, lagleg. **-lítil, a. 1.** faament, faalida. 2. lite, hjelpsam, faanyt. **-maðr, m.** fylgjesmann, hermann. **-mannligr, a.** som ser dugande ut, hermannslig (*-liga, av.*). **-margr, a.** mannsterk, manglida.

liðmjúkr, a. ledmjuk. **liðr, m. (-ar; -ir, -u)** 1. led, ledmot. 2. led, ættled. 3. krok; *liðr á nefi*. 4. lem (paa kroppen); avlelem. 5. lem, lagsmann. 6. tiar (i mathem).

liðrækr, a. utskoten, vanda som udugleg.

liðsaffli, m. folkehjelp, mannstyrke.

lið-samligr, a. som ser dugande ut,

dugeleg. **-samnaðr**, *m.* folkesamling, hersamling. **-samr**, *a.* lidsam, hæv til aa hjelpan.

liðs-beini, *m.* hjelp. studnad. **-bón**, *f.* bøn um hjelp. **-drátt**, *m.* folkesamling, hersamling.

liðsemd, *f.* hjelp. studnad.

liðs-lijldi, *m.* stort fylgje, mannfjelde. **-hqíðingi**, *m.* hovding yver ein herflokk.

lið-sinna, *v.* (að) hjelpan, stydja (*e-m*; *e-t*). **-sinnaðr**, *a.* lidsinnug, hjelpsam. **-sinni**, *n.* lidsinne, hjelp, studnad. **-sinnismaðr**, *m.* hjelpesmann, studningsmann. **-skortr**, *m.* skort paa folk.

liðs-kostr, *m.* folkehjelp, mannskap.

lið-skyflr, *a.* som treng mykje folk, folkefrek.

liðs-laun, *n. pl.* lön for hjelp. **-maðr**, *m.* fylgjesmann, hermann. **-munr**, *m.* skilnad i styrke, folkemun, mannemun. **-samnaðr**, *m.* folkesamling, hersamling. **-þarfi**, **-þurfi**, *a.* som treng folkehjelp, folkturven. **-þurit**, *f.* **-þort**, *f.* turft, torv til folkehjelp.

liðþrota, *a.* som vantar folkehjelp, upp-raadd for mannskap.

liðugliga, *av.* viljugt, villeg.

liðugr, *a.* 1. ledug, laus, fri, ubunden, uhindra; *eiga liðugt*, hava det fritt. 2. viljug, venleg.

lið-vani, *a.* som vantar folkehjelp, vanment. **-vaskr**, *a.* lidsam, hjelpsam. **-veizla**, *f.* hjelping, studnad. **-veizlumaðr**, *m.* hjelpan, studningsmann.

lii, *n.* sjaa *lyf*.

lífi, *n.* 1. liv, livande tilstand; *á lífi*, i live; (*vera*) *lífs*, (*vera*) i live, livande; *vera lífi minnr*, vera daud; *vilja sem lífi sitt*, vilja likso gjerne som aa liva, vilja paa livet; *lífs gjarna*, likso gjerne som aa liva, inderleg gjerne. 2. livstid; *lífa e-s lífi lengr*, liva lenger enn ein, liva ein av. 3. liv, livnad. 4. liv, menne, person. 5. liv, likam; ogso: liv, midja; *til lífs ok súlar*, til liv og saal, paa kropp og sjæl.

lífa, *v.* (*fð*) *partic. lífat*) 1. vera atter, verta atter; (*jfr. helsingi* i nyn. „*beda vel liva*“, sjaa *fara*); *há er þriðjungur lífir dags*, naar tridjeparten er atter av dagen; *meðan öld lífir*, medan verdi stend. 2. liva, hava liv; *lífa eptir e-n*, liva etter ein, liva ein av;

lífi konungr várr, live kongen vaar. 3. liva, føra eit liv; *lífa líf sitt e-n veg*, liva, føra sitt liv eikorleis; *lífa hreinliga*; *lífa (e-t) eptir e-m*, liva so (i eitk., med umsyn paa eitk.) som ein ynskjer eller vil. 4. liva, næra seg av eitk. (*við e-t*). 5. liva ein av, liva lenger enn ein (*e-n*). 6. liva, brenna (um eld).

lífandi (og *lífandis* indekl.) *præs. partic.* livande, livandes; *jörð lífandi manna* d. e. himmerike, paradis; *at sér lífanda*, i si livstid; *pl. lífandr*, livande.

lífandis-hlutr, *m.* livande ting. **-kvikendi**, *n.* livande kvikjende eller dyr. **-líkami**, *m.* livande likam. **-maðr**, *m.* livande menneskje. **-sál**, *f.* livande sjæl (saal). **-skepna**, *f.* livande skapning.

líf dagar, *m. pl.* livdagar, livstid, liv; *taka e-n af lífdögum*, taka ein av livdagom, taka livet av ein.

líðr, *a.* livande (Edda).

lífern, *n.* liverne, livnad.

lífga, *v.* (að) gjera livande, gjeva liv; kveikja, styrkja.

lífgan, *f.* livandegjering, uppreisning (til nytt liv).

líf-gjafari, **-gjafi**, *m.* mann som gjev ein livet, frelsar, bergingsmann. **-gjafi**, *f.* det aa gjeva ein livet, frelsa, berging. **-göfugr**, *a.* æreverdíg ved sitt liv, dygderik. **-hinna**, *f.* bukhinna, tarmsekk. **-hræddr**, *a.* livrædd.

lífi, *n.* 1. liv. 2. liv, livnad. 3. (munke-)orden.

lífiinn, *a.* livande.

líflát, *n.* daude; *vera í lífláti*, vera i andlaatom, liggja paa det siste. **líflátinn**, *a.* avliden, daud. *Jfr. nyn. livlaaten*, viss paa dauden, oppgjeven. **lífláts-dagr**, *m.* daudedag. **-dómr**, *m.* daudedom. **-stund**, *f.* daudedstund. **-verðr**, *a.* verd aa missa livet.

líf-lauss, *a.* livlaus. **-lígr**, *a.* livande; som gjev liv eller held det uppe. **-mikiil**, *a.* livmykjig, full av liv, kvik.

líina, *v.* (að) 1. verta atter. 2. livna, kvikna; friskna.

lífnaðarlengd, *f.* livslengd, livsalder.

lífnaðr, *m.* 1. livnad, livemaate. 2. (munke-)orden; kloster.

lífnæring, *f.* livnæring, livsupphelde.

lífr, *a.* berre i *n:* *e-m* er líft, ein kann liva; det er livande for ein.

lífr, *f.* (-*ar*; -*ar*) livr. **lífra**, *f.* syster (poet.). **lífri**, *m.* brór (poet.).

lífrúnir (og -*rúnar*) *f. pl.* lækjande runer (jfr. *lif* = *lyf*).

lífrverk, *n.* verk i livri. Harp.

lífs-andi, *m.* ande, livs-ande, tev. -**björg**, *f.* livsberging, livsupphelde. -**blóð**, *n.* livande blod, livs-blod. -**bók**, *f.* bok som fortel ei livssoga. -**brauð**, *n.* livsens braud. -**braut**, *f.* veg til livet. -**bréf**, *n.* brev um ein manns livs-soga. -**brunnr**, *m.* livsens brunn. -**dagar**, *m. pl.* livdagar, liv. -**drykk**, *m.* livsdrykk. -**dyrr**, *f. pl.* dør inn til livet. -**dæg**, *n.* halvdøger av livet. -**endi**, *m.* livs-ende, daude. -**gata**, *f.* veg til livet. -**giarna**, *av.* inderleg gjerne (sjaa *lif*). -**grös**, *n. pl.* lækjegras som held livet ved lag. -**gríð**, *n. pl.* trygd for livet. -**gæzla**, *f.* det aa taka vare paa livet sitt, umset for livet. -**gæzka**, *f.* livs dygd. -**háski**, *m.* livsfaare. -**hátt**, *m.* livemaate, livevis. -**herað**, *n.* himmerike. -**hjól**, *f.* hjelp i livs-faare, berging. -**hvatr**, *a.* livsfrisk, kvik. -**kelda**, *f.* livsens kjelda. -**kenning**, *f.* læra um det ævelege livet.

lífskr, *a.* som er fraa Livland.

lífs-krás, *f.* livsens føda. -**kveiking**, *f.* livs-kveikjing. -**leiðendi**, *n.* livs-leida. -**mark**, *n.* merke til liv, livsteikn. -**næring**, *f.* liv-næring, livsupphelde. -**orð**, *n.* livsens ord.

lífspund, *n.* livlandsk pund, lispund.

lífs-saga, *f.* livssoga. -**stundir**, *f. pl.* livdagar. -**tími**, *m.* livstid. -**tjón**, *n.* livtyne, daude. -**tré**, *n.* livsens tre. -**þátt**, *m.* bolk av ei livstid. -**ván**, *f.* livs von. -**vannr**, *a.* livlaus, daud. -**vegr**, *m.* 1. veg til livs frelsa. 2. livemaate. -**æðr**, *f.* = *lífæðr*.

líftjón, *n.* livtyne, daude; *hafa líftjón*, missa livet. -**vænn**, *a.* som hev livs von. -**æðr**, *f.* livaad, pulsaadr.

liggja, *v. st.* 1. liggja; *liggja af verkum sínum*, liggja sjuk so ein ikkje kann arbeida; *hér ligg skald*, her ligg ein skald grav-lagd; *liggja veðrfastr*; *leið ligg*, vegen ligg eller gjeng; *liggjandi fé*, eigeedom i lauseyre (= *dauði fé*). 2. liggja i ro, liggja urøyvd (um jord og midel). 3. vera eikorleis; *Lá honum þat illa*, han var ille nøgd med det;

ogso upers. *liggr e-m illa*, ein er ille til mods. 4. liggja, vera islagd; *votuin lágu oll*. 5. liggja med, gjera seg skyldig i legemaal med (*e-a*); ogso um dyr: rida. 6. *liggja sér*, liggja for lenge, verta forlegen.

Med part. *á*: *liggja á* 1. liggja paa, tyngja paa; vera paa nakken av (*e-m*). 2. vera ein (*e-m*) lage (tiletla). 3. fylgja med, fylgja paa (*e-u*). 4. liggja ved, vera um aa gjera; *liggr e-m á*, ein er ant um. 5. driva (paa) med (*e-u*). *eptir: liggja eptir*, liggja atter, vera ugjord. *fyrr: liggja fyrir* 1. liggja (paa lur) i vegen for (*e-m*). 2. liggja fyre, vera for handi, vera aa gjera; *liggja lauss fyrir*, vera lett aa greida eller faa i. *há: liggja hjá*, liggja med (*e-m*); *egginn lá hjá*, egginn la seg. *í: liggja í* 1. liggja í; driva (paa) med (*e-u*). 2. liggja ned í, siga ned í (*e-u*). 3. romast i (*e-u*). 4. *Asia liggir í tveim hlutum*, ligg i tvo partar, er deilt i tvo partar. *níðri: liggja níðri*, liggja uansa eller unemnd. *saman: liggja saman*, liggja i hop, grensa til kvarandre. *til: liggja til* 1. liggja til, høyra til (*e-s*). 2. liggja fyre, vera aa gjera. 3. vera til, tena til (*e-s*); *bætr liggja til alls*, det er raad for alt. 4. liggja og bida paa (*e-s*); *liggja til hafs*, liggja og venta paa bor so ein fær koma til hafs. *um: liggja um e-n*, liggja etter, sitja etter, lura paa ein; *liggja um e-t*, grunda paa eitk. *undir: liggja undir*, liggja under, vera underlagd (*e-u*, *e-m* ell. *e-n*); *hlutr e-s liggir undir*, ein ligg under, lyt bøygja seg. *úti: liggja úti*, liggja ute (under berr himmel). *við: liggja við*, liggja ved, gjelda, vera vilkaar eller vaagnad ved eitk.; *lif liggir við*, det gjeld livet; *e-m liggir við e-u*, det stend um eitk. for ein, ein er nær paa eitk.; *liggr við sjalft*, at, det er nær ved det at.

lík, *n.* I. 1. skapnad; likam. 2. lik, daud kropp.

lík, *n.* II. lik, kant paa segl.

líka, *v.* (*að*) I. 1. (eig. gjera likt) skapa, gjera; *líka sik góðan*, laast vera god. 2. føra fram, syna fram. 3. líkna (*e-t við e-t*).

líka, *v.* (*að*) II. tekkjast (jfr. nyn. det likar meg, sjld.); *e-m líkar e-t*, ein likar eitk.; *e-m líkar vel til e-s* eller *við e-n*, ein

líkar eink. godt; *e-m líkar illa*, ein er ille til mods, ein líkar seg ille.

líka, *v.* (*að*) III. blenkja, polera.

líka, *av.* like, i same mun, like eins; ogso.

líkaðr, *a.* hugleg, tekkjeleg.

líka-ferð, *f.* líkferd. **-færsla**, *f.* líkfærsla, líkferd. **-gröf**, *f.* grav til lík. **-hlið**, *n.* led som dei ber líki gjenom. **-krákr**, *m.* eit slag grev til aa kasta upp graver paa kyrkjegarden med.

líkamalíf, *n.* líkamlegt liv. **líkamaligr**, *a.* líkamleg (*-líga*, *av.*). **líkamr** (og *líkami*; ogso *líkamr*) *m.* líkam, kropp; *líða ór líkam*, verta burtrykt or líkamen (um sjæli).

líkams-afll, *n.* líkamsstyrke. **-aldr**, *m.* livsaldar. **-atfærsla**, *f.* líkams-aatferd. **-dauði**, *m.* líkamleg daude. **-iegrð**, *f.* líkams-vænleik. **-form**, *n.* líkams-skap. **-freistni**, *f.* líkams-freisting. **-hífi**, *m.* líkams-hite, líkams-lost. **-kenzl**, *n.* líkamleg sans. **-kvöl**, *f.* líkamleg pinsla. **-lostasemi**, *f.* -losti, *m.* líkams-lost, kjotslyst. **-mátt**, *m.* líkamsstyrke. **-munúð**, *f.* líkams-lost, kjotslyst. **-skepna**, *f.* líkams-skap. **-synd**, *f.* líkams-synd. **-vit**, *n.* líkamleg sans. **-vöxtr**, *m.* líkams-vokster.

líkandi, *n.* skapnad; *manns líkandi*, mannlikan, menneskjeleg skapning.

líkanligr, *a.* líkleg, rimeleg.

líkaþátt, *m.* bolk i logboki um lík og líkferd. **lík-band**, *n.* band til aa sveipa lík i. **-barar**, *f. pl.* líkbaar. **-blauðr**, *a.* rædd lík. **-blæja**, *f.* líkblæja, líklakan.

líkendadæmi, *n.* líknad, parabel.

líkendi, *n.* 1. líkning; líknad; líkskap. 2. skapnad; bílæte, ogso um tanke-bílæte: hugsvív. 3. líkjende, merke, teíkn. 4. líkjende, von, det som er rimelegt; *líkendi eru á e-u (tíl e-s)*, det er líklegt, rimelegt; *líkendi er at*, det er von, líklegt at; *at (með) líkendum*, som von er, som ventande er; *frá líkendum*, ulíkleg, underleg; *ráða (eller sjá) at líkendum*, tykkja rimelegt, tenkja seg. **líkendlíga**, *av.* líkleg, rimeleg.

lík-ferð, *f.* líkferd. **-flutning**, *f.* líkburd, líkferd. **-fylgja**, *f.* líkfylgje; líkferd. **-færsla**, *f.* lík-færsla, líkferd. **-gröfttr**, *m.* lík-graving, jording.

líkhamr, *m.* = *líkamr*.

lík-hringing, *f.* líkringjing, ringjing til líkferd. **-hvítill**, *m.* hvítill til aa leggja paa líkkista(?)

líki, *m.* like, make.

líki, *n.* (*gen. pl. líkja*) skapnad; líkam.

líking, *f.* skapnad, líkning.

líkja, *v.* (*kt*) gjera (*e-t*) líkt (*e-u*, *eptir e-u*), skapa eitk, som eitk., gjera eitk. etter eitk., laga til (*e-t*); *líkja e-t*, *líkja eptir e-u*, líkjast eitk., taka etter eitk.; *líkja sik e-t*, laast vera eitk., skapa seg; *e-r líkir sem*, ein læst som; upers. *e-m líkir e-t sem*, eitk. synest ein som. *líkjast*, *v. r.* líkjast, líkna (*e-u*); *líkjast í ætt e-s*, líkjast paa ætti aat ein; *líkjast til e-s*, høva til eitk.

lík-kista, *f.* líkkista.

lík-leíkr, *m.* -lígleíkr, *m.* líkjende, von, det som er rimelegt. **-ligr**, *a.* líkleg, rimeleg, vonleg (*-líga*, *av.*).

lík-maðr, *m.* ein som er med i eit líkfylgje.

líkn, *f.* naade, miskunn; hugning, líkning, hjelp, trøyst. **líkna**, *v.* (*að*) vera naadig ell. miskunnsam med (*e-u*, *e-t*); tilgjeva (*e-m e-t*); *líknast*, *v. r.* vinna naade (*við e-n*). **líknanligr**, *a.* tilgjeveleg.

líknar-braut, *f.* naade-veg. **-brunnr**, *m.* naade-kjelda. **-dagr**, *m.* naade-dag. **-fullr**, *a.* naadefull. **-galdr**, *m.* huggande, hjelpande song. **-lauss**, *a.* naadelaus, miskunnlaus. **-leysi**, *n.* naadeløysa, hjarteløysa. **-rás**, *f.* naade-straum. **-æðr**, *f.* naade-straum.

líkneski, *n.* skapnad, skap; bílæte.

líkneskisdýrkan, *f.* bíletdyrking.

líkneskja, *f.* skapnad, skap; líknad; bílæte; yverf. hugsvív, hugleik.

líkn-fastr, *a.* trygg paa velvilje. Edda.

líkning, *f.* = *líkn*.

líkn-líga, *av.* naadeleg, mildt. **-ligr**, *a.* hjelpande, trøystande. **-samlíga**, *av.* naadeleg. **-samlígr**, *a.* tilgjeveleg. **-samr**, *a.* naadig. **-stafir**, *m. pl.* trøystelege ord, vellæta.

líkr, *a.* 1. lík (*e-m*); jamgod; *líkr ok*, lík med, slik som. 2. lík, líkleg, vonleg, rimeleg. 3. lík, god.

líksíma, *n.* reip i kanten (líket) av eit segl; jfr. nyn. *ledsime* (det same?).

lík-strá, *n.* líkstraa, straalægje til lík. **-sveipa**, *f.* lík-sveipa, líkblæja. **-sqng**, *m.* prestetenesta ved ei líkferd. **-sqngskaup**, *n.*

betaling for líksöngr. -söngsþjónustugerð, *f.* det aa halda líksöngr.

líkt, *av.* likt; *því líkt*, dilikt, soleis; *líkt ok, líkt sem*, soleis som, liksom; *noðkuru líkt*, so paa lag.

lík-prá, *f.* spillsykja. -práfullr, *a.* -prár, *a.* spitelisk, spillt. -prásótt, *f.* spillsykja.

líkuliga, *av.* likleg, rimeleg.

lílja, *f.* lílja. *Lilium.*

lím, *f.* (*pl. -ar*) 1. liten kvist (paa tre).

2. lem paa kroppen (= *limr, m.*). *lím, n. koll.* smaa kvister, ris. *Jfr. nyn. lime*, smaa kvister, brum (til krøfterför) *Ma.*

lím, *n.* 1. lím til aa binda saman med.

2. lím, kalk.

líma, *v.* (*að*) lema, lemstra, skamfara.

líma, *v.* (*mð*) líma, klina; limkasta, kalka.

límaðr, *a.* 1. som hev kvister. 2. lema, som hev lemer.

límafali, *n.* slag, nomenskap, paralysis.

límahogg, *n.* hogg, slag med ein líme.

líma-lát, *n.* leme-tap, lemstring. -ljótr, *a.* stygg-lema. -margr, *a.* rik paa kvister. -vöxtr, *m.* vokster, skap paa lemerne.

límyrdr, *f.* byrd av ris eller smaa kvister, risbyrd.

límfarmr, *m.* farm av kalk (*lím*).

límeill, *a.* heil, uskadd paa lemerne.

-hlaupa, -hlaupinn, *a.* fjetra, livskræmd.

lími, *m.* lime, risknippe, sopling.

límingarstafr, *m.* límingr, *m.* tvíljod-teikn, samanskribe av tvo sjölvljod-teikn.

límoft, *m.* omn til kalk-brenning, kalk-omn.

límr, *m.* (*nom. pl. -ir; akk. -i og -u*) 1. liten kvist. 2. lem (paa kroppen); yverf. um lemer ell. tenarar aat gud og djevelen.

límrúnar, *f.* *pl.* samanskrivne runer, binderuner. -setja, *v.* (*-setti*) leggja ned i kalk. -stokkinn, *a.* stokken, gisna i samantellingi. -vatn, *n.* vatn med lím i, limvatn.

límvöndr, *m.* 1. riskvist. 2. uksepeis.

lín, *n.* 1. lin, horr. 2. lin, linklæde (helst til hovudprýdnad).

lína, *f.* 1. lin, linklæde. *Jfr. nyn. lina*, lining, *Tel.*

lína, *f.* II. 1. lina, tóg. 2. lina, strik.

lína, *v.* (*að*) 1. lina, slakka, gjera linare ell. mindre hard (*e-u, e-t*); lindra; upers.

linar *e-u*, det linar med eitk., eitk. spaknar.

2. vera lin ell. mild med (*e-u*). 3. lína, spakna, gjeva etter, vægja. 4. *linast, v. r.* linast, spakna, gjeva etter.

línaflaðr, *a.* som hev liten styrke, veik.

línan, *f.* lin, slakking; lindring, letting.

línbrók, *f.* linbrok, lereftsbrok.

lind, *f.* 1. lind, lindetre; *lind bauga*, lindebast som ringar er dregne inn paa (?) *Edda.* 2. poet. skjold. 3. spjot.

línda-bindi, *n.* belte. -knífr, *m.* beltekniv. -lag, *n.*; *sækja e-n (gjalda e-m) til lindalags*, eig. krevja ein (betala ein) like til beltet d. e. til siste øyren. -lauss, *a.* beltelaus. -staðr, *m.* beltestad.

lind-hvítr, *a.* kvit som lindebast? (*Edda*); avbrigde til *linhvítr*.

líndi, *m.* 1. band. 2. belte. *Jfr. nyn. linde* (sveipeband) og *lindaföt*, naalehus til aa bera i beltet. *Hard.*

líndi, *n.* lind, lindetre (poet.).

líndi-skjöldr, *m.* skjold av lind. -tré, *n.* lindetre.

lín-dregill, *m.* lin-band. -dúkr, *m.* linduk; lereft. -fé, *n.* gaava som brudgomen gav bruri morgonen etter brudlaupet (tidleg samanblanda med *mundr* og *bekkjargjöf*). -fræ, *n.* linfræ. -garn, *n.* lingarn.

línhjartaðr, *a.* blauthjarta, hjartemjuk.

lín-húfa, *f.* lereftshuva. -hvítr, *a.* kvit som lin.

línja, *f.* yverlaup, svalgang (ghet. *hlíná*).

línkind, *f.* linnleik, mildskap. línkind-ligr, *a.* linnferdig.

líinking, *f.* linking, mildskap.

línkinni, *f.* linnleik, mildskap. línkinnr, *a.* linnferdig, spaklynd.

lín-klútr, *m.* linklut, linduk. -klæðalépt, *n.* lereft til linklæde. -klæði, *n.* 1. linklæde, lereft. 2. i pl. klæde av lin, lereftsklæde, helst underplagg. -kyn, *n.* lin-slag; *línskyns oleum*, linolje. -kyrtill, *m.* kyrtel av lenty, lereftskyrtel. -lak, *n.* 1. klæde av lin. 2. lakan av lin.

línleikr, *m.* linnleik, mildskap, spaklynde.

línliggr, *a.* linnferdig, spakleg (*-liga, av.*).

línligr, *a.* som er av lin, lin.

línlindi, *m.* belte av lin.

lín-móðr, *a.* spaklynd. **-mæltr**, *a.* linn, mild i ordi, blidmælt. **-mæðinn**, *a.* spaklynd.

linna, *v. (nt)* stoppa, stogga (*e-u*); upers. *linnir e-u*, eitk. stansar. Jfr. nyn. *linna*.

linnormr, *m.* **linnr**, *m.* lindorm. **linnvengi**, *n.* vang aat lindormen d. e. gull (poet.).

linore, sjaa *livori*.

linr, *a.* lín, linn, mild; slak; mjuk, fin; makleg; hugleg; um ljod: linn (mots. hard); *lint*, *av.* lint, mildt.

lín-sekk, *m.* sekk av linty. **-serkr**, *m.* serk, skjorta av linty. **-seyma**, *f.* línseyma (Hall.), naal (tilnamn). **-skauti**, *m.* linduk, lereftsduk. **-sloppr**, *m.* vid kaapa av linty. **-sokkr**, *m.* sokk av linty.

línspund, *n.* linspund, lispund (= *lífs-pund*).

lín-streng, *m.* snor av lín. **-tjald**, *n.* tjeld-bud av linty, lereftstjeld.

línú-akkeri, *n.* ankar med lina (tog). **-staðr**, *m.* stad der ei skrivi lina gjeng.

lín-vefr, *m.* linvef, vev av lín.

lipr, *a.* sjaa *úlipr*.

líri, *m.* lira (ein sjøfugl). Puffinus anglorum.

lirla, *v. (að)* lulla, sulla. Jfr. nyn. *lirla*, hjala. Fm. VI, 251 (poet.).

lísing, *f.* lising, lisa, lindring.

líspund, *n.* lispund (= *lífspund*).

list, *f.* 1. kunst, dugleik, klokskap. 2. kunnskap, lærdom. 3. fin atferd. 4. kunstig, sløg greida.

lista, *f.* list, kant; kvarde; rand.

listamaðr, **listarmaðr**, *m.* kunstmann, meister.

listaskeyti, *n.* kunstigt skotvaapn.

Listi, *m.* Lista i Vestagder.

listugr, *a.* 1. listig, klyftig, sløg. 2. yndefull; staseleg.

listukyrtil, *m.* kyrtel med kvarding.

listuligr, *a.* 1. klyftig, listig. 2. yndefull, tægleg; finsleg, drusteleg (*-liga*, *av.*).

listvanr, *a.* kunnig i kunst, kunst-lærd.

lit, *n.* syn, auga. Jfr. nyn. *lit* i sms.

líta, *v. st.* 1. sjaa, venda auga, kasta auga. 2. sjaa, faa auga paa, skoda (*e-t*); yverf. halda fram fyre augo, ansa etter, taka

umsyn til. Jfr. nyn. *líta* I (Aasen). Med part. *á*: *líta á (e-t)*, sjaa paa, hava fyre augo; tenkja etter; taka umsyn til; sjaa til med; *líta á með e-m*, sjaa til med ein, bry seg um. *af*: *líta af*, venda augo fraa, upp-gjeva. *eptir*: *líta eptir e-u*, sjaa etter, retta seg etter eitk. *til*: *líta til e-s*, venda augo mot, sjaa burt paa; sjaa til, hjelpa ein. *við*: *líta við e-u*, sjaa burt paa. *yfir*: *líta yfir e-t*, sjaa yver; sjaa til med, hjelpa.

B. lítast, *v. r.* litast, tykkjast, synast; *svá lízt mér sem*, so synest det meg at; *e-m lízt vel á e-t (at e-u)*, ein tykkjer vel um eitk.; *e-m lízt e-t (at e-u)*, ein tykkjer um, likar eitk.; *hversu lízt þér á mey þessa*, kor litst du paa denne meyi, kor tykkjer du um henne.

líta, *v. (að)* líta, farga.

lítanargras (og **lítargras**) *n.* = *lítgras*.

lítar-apt, *n.* **-(h)átta**, *f.* hamlit, andlitsfarge. **-hátr**, *m.* litslag, slag lit.

lítaskipti, *n.* litskifte.

lítast, *v. r. (að)*; *lítast um*, sjaa kringum seg.

lít-bjartr, *a.* bjartlita, med ljós, klaar lit. **-brigði**, *n.* litskifte. **-íqrótt**, *a.* droplut, flekkut? **-góðr**, *a.* som hev god lit. **-gras**, *n.* gras, plante som vert bruka til liting, lítgras.

lítil-íqrligr, *a.* som hev líti livskraft.

-gæft, *a. n.* lite huglegt, lite gildt. **-hugaðr**, *a.* vanhuga, modlaus. **-hæfr**, *a.* lite hæv, ring.

lítil, *a.* (*komp. minni, sup. minnstr*)

1. liten (um storleik ell. mengd); *lítill vexti*, liten paa vokster; *hrifa mosa lítinn*, riva litegrand mose. 2. liten, kort (um tid); *vera lítla stund áti*. 3. liten, lite verd, ring; *lítill blótmaðr*, mann som gjer lite av blotting, klen blotmann; *lítillar ættar*, av laag ætt; *lítill fyrir sér*, lite for seg, lite dugleg. 4. *n. sing. lítit, av.* (samandrege *litt*, *s. d.*); *er e-m lítit um e-t*, ein tykkjer lite um, hev liten hug til eitk. 5. *n. dat. sing. lítlu*, som *av.* lítlo, litegrand; berre so vídt; kort (tid); for ei kort tid sidan, nyleg (= *fyrir lítlu*); *lítlu meira*, litt meir; *lítlu síðarr*, straks etter. Um ordelagi *lítinn þann*, *lítlu þvi* o. líkn. sjaa *sá*, pron.

lítill-látast, *v. r. st.* audmykja seg. **-látliga**, *av.* smaalate, audmjukleg; uvandsleg, naadeleg. **-látligri**, *a.* smaalaten, audmjuk, ring. **-látr**, *a.* smaalaten, audmjuk; uvand, umgjengeleg, tydsleg; laagvoren (um ljod). **-leikr**, *m.* litenskap, smaaeik. **-leitr**, *a.* smaa-leitt. **-liga**, *av.* litvore, smaaleg; naadeleg. **-lætast**, *v. r. (tt)* og *litilllata sik*, audmykja seg, smaaaminka seg. **-læti**, *n.* det aa vera smaalaten, smaalæta, audmykt; audmyksla, nedring; tydskap, blidskap. **-lætisdygd**, *f.* den dygd aa vera smaalaten. **-dýrð**, *f.* priseleg smaalæta. **-mark**, *n.* audmykjingsmerke. **-magni**, *a.* lite sterk, veikvoren. **-magni**, *m.* veiking, smaaemne. **-mannligri**, *a.* smaaamannsleg, stakarsleg (*-liga*, *av.*). **-menni**, *n.* smaaemne, stakar. **-mennska**, *f.* stakarsdom. **-móttligri**, *a.* stakarsleg, vesalleg (*-liga*, *av.*). **-ræði**, *n.* stakarsdom, modlöysa; umannslegt verk, smaaeverk, smaanad.

lítillsverðr, *a.* lite verd, ring.

lítill-pægr, *a.* smaanogd; smaaasar. **-væg(i)-ligri**, *a.* lite vegtug, lite verd. **-yrkr**, *a.* smaa-virk, lite verksam.

litka, *v. (að)* eig. likka, lita, farga; *vel litkaðr*, med god (raud) hamlit; *moldu litkaðr*, sulka med mold.

lit-klæði, *n. pl.* lita klæde (ikkje svarte, graa eller kvite). **-lauss**, *a.* litlaus, bleik. **-mosi**, *m.* litmose, mose som vert bruka til farging. **-prúðr**, *a.* som hev fager hamlit.

litr, *m. I.*; *ef þú færir litum*, um du hadde fare ei stund? Hárþ. 50; jfr. nyn. *lit*, *m.* stund.

litr, *m. II.* (*-ar*; *-ir*; *akk. -u*) **1.** lit, farge; *eigi deilir litr kosti*, liten sæter ikkje; *bregða lit(um)*, skifta liter; ogso um utsjaanad, ham: *skipta litum*. Um liten paa himmelen, helst morgon- og kveldroden; *er annars litar er*, naar det skumrar. **2.** væn hamlit, god utsjaanad. **3.** farge-to.

litr, *a.* litt, lita, farga.

litt, *av.* (av *litill*) **1.** lite. **2.** ille, ilt; *bera sik litt*, bera seg ille; *litt ertu staddr*, du er ille stadd. **littat** og **littað**, *av.* (av *litt þat*, sjaa *sá*, pron., jfr. *litill*) lite (litt), litvetta, litegrand.

lituðr, *m.* litar, fargar (poet.).

lit-verpast, *v. r. (pt)* skifta liter, bleikna. **-verpr**, *a.* som skifter liter, bleik.

livori, *m.* eit hardt slag tre, ibenholt? (mistryding av gfransk *l'ivoire*, filsbein, men ogso um ibenholt?) Kl. m. 69³⁷ (avbrigde til *linore* som teksti hev).

ljá, *v. (léði)* **1.** laana (*e-m e-s* ell. *e-t*). **2.** lata faa, gjeva (*e-m e-s* ell. *e-t*); *ljá hesti*, gjeva hesten taumen, lata honom faa renna so fort han vil; upers. *lér e-m e-s*, ein fær eitk.; refl. *ljá sik* ell. *ljást til e-s*, gjeva seg til, faast med eitk.

ljá, *f.* ljo, nyslege gras.

ljáori, *n.* ljaa-orv, skaft til ljaa.

ljár, *m.* ljaa (= *lé*).

ljóð, *n.* vers; i *pl.* song, visa. **ljóða**, *v. (að)* gjera vers, syngja; *ljóða á e-n*, syngja vers til ein; *ljóðast á*, stevjast. **ljóða-bók**, *f.* visebok, songbok. **-smiðr**, *m.* visediktar. **-tól**, *n.* musikalsk instrument, spelreide.

ljóð-biskup, *m.* suffragan-bisp, underbisp (til erkebisp) (= *ljóðbiskup*). **-heimar**, *m. pl.* manneheimen, verdi.

ljóði, *m.* hovding (poet.).

ljóðmegir, *m. pl.* menner (poet.).

ljóðr, *m. I.* landslyd, folk (= *ljýðr*).

ljóðr, *m. II.* lyte.

ljóðsháttur, *m.* eit slag versemaal (sekslina vers med bokstavrim, men utan stavingsrim). **ljóð-sqngri**, *m.* song, visa (med fleire vers). **-æska**, *f.* maallydska, maalfelle. **ljóma**, *v. (að)* lysa, skina, glima; upers. *ljómar af e-u*. Jfr. nyn. *lømme*, lysa, Øystd. og *ljømende raud*, Vald.

ljómi, *m.* lysing, skin, glima. Jfr. nyn. *lømme*, d. s. Austf.

ljón, *n.* löva (= *león*). **ljónagroi**, *f.* løve-gröv.

ljónar, *m. pl.* menner, menneskje.

ljóri, *m.* ljore, glugg i taket; *logi verðr ljórum harri*, logen slær upp yver taket.

ljós, *n. I.* ljós (av dagen ell. soli); yverf. um heimen, verdi; *koma í ljós*, koma til verdi; *fara ór þvísa ljósi*, fara or denne heimen. **2.** ljós, openbert tilstand; *koma í ljós*, koma í ljuset, so ein ser det ell. fær vita det; *lata í ljós*, lata koma í ljuset, gjera kunnigt; *í ljósi*, openberrleg, for alle augo. **3.** ljós, lysing, skin. **4.** ljós til aa lysa med; *kveikja, tendra ljós*; *gera at ljósi*, stalla med ljuset. **5.** ljós, eld.

ljósalfr, *m.* ljosalv. **ljóastjaki**, *m.* ljostake.

ljósaverk, *n.* arbeid med budraatten. *Jfr. hvitr matr.*

ljós-berari, *m.* ljós-berar (um Lucifer). **-blár**, *a.* ljósblaa. **-bleikr**, *a.* ljósgul, gul-blakk. **-bruni**, *m.* ljósbrenning. **-fullr**, *a.* upplýst, ljós. **-hárr**, **-hærðr**, *a.* ljóshært. **-jarpr**, *a.* ljósbrun. **-ker**, *n.* lampe. **-lauss**, *a.* som ikkje brenn, utendra. **-leikr**, *m.* ljósleik. **-ligr**, *a.* klaar, tydeleg, openberr (*-līga*, *av.*). **-litaðr**, *a.* ljóslita; ljósleitt.

ljóss, *a.* 1. ljós, klaar, bjart, blank. 2. ljós, ljóslita; *ljós vara*, røyskatt-skin. 3. klaar, greid, tydeleg, openberr; *gera sik ljósan*, segja si meining; *segja hit ljóasta*, segja so tydeleg ell. vel som raad er (*ljóst*, *av.*).

ljósta, *v. st.* 1. slaa; *ljósta e-n hogg*, gjeva ein slag; *ljósta í hofuð e-m*, slaa ein í hovudet; *v. r. ljóstast*, slaast. 2. raaka, raama. 3. *ljósta sel*, skutla sel (harpunera). *Jfr. nyn. ljosta*, ljostr (fisk). 4. *ljósta næfrar*, flekkja næver. *Jfr. nyn. losta*, flekkja borken av (tre). 5. riva sund, brjota (t. d. *félag*).

Med part. *á*: upers. *ljýstr e-u á*, det slær í med eitk., eitk. kjem paa. *í: ljósta e-u í e-t*, slaa, setja eitk. í eitk.; upers. *ljýstr í e-t*, det kjem til eitk. *saman: ljýstr e-u saman*, det ber ihop med eitk. *upp: ljósta e-u upp*, setja í med eitk. (t. d. eit rop); setja ut, kunnjera eitk. *við: ljósta e-u við e-u*, skjóta stöyta, setja eitk. fram mot eitk.

ljóstr, *m.* ljostr, stong med agnorer.

ljót-leiki, **-leikr**, *m.* 1. ljotleik, styggdom. 2. blygsel, skam (um kynslemerne). **-ligr**, *a.* ljotleig, styggleg (*-līga*, *av.*). **-litaðr**, *a.* ljót-lemma, stygglema.

ljótr, *a.* ljót, stygg.

ljúfr, *a.* kjær, tekk, hugleg; tydsleg, venleg; *ljúfara*, *av. komp.* heller. *Jfr. nyn. ljúvleg*, Øystd.

ljúfsamligr, *a.* hugnadleg, yndeleg.

ljúga, *v. st.* 1. ljuga, segja usant; *ljúga e-n e-u*, *ljúga e-u á e-n*, ljuga eitk. paa ein; *ljúga at e-m*, ljuga for ein; *ljúga til e-s*, ljuga um eitk. 2. ikkje halda ein lovnad, brjota; *ljúga stefnu*, lata vera aa möta paa stemma. 3. = *ljúgast*, *v. r.* ljuga, ljugast, gleppa, misfalla, vera falsk.

ljúgari, *m.* ljugar.

ljúg-eiðr, *m.* rang eid, meineid. **-fróðr**, *a.* lygen, leid til aa ljuga. **-gogn**, *n. pl.* falske rettsprov. **-kviðr**, *m.* rang, falsk *kviðr*. **-orð**, *n.* lygn. **-spár**, *a.* som ikkje er sannspaad, rangspaad. **-váttr**, *m.* rangt (falskt) vitne. **-vitni**, *n.* **-vætti**, *n.* rangt vitnemaal. **-yrði**, *n.* lygn (= *ljúgorð*).

ljúka, *v.* = *lúka*.

ló, *f.* (*pl. lør*) og **lóa**, *f.* lo, heidlo. Charadrius apricarius.

Lóar, *f. pl.* Lom í Gudbrandsdalen; *jfr. nyn. lo*, *f.* engsletta.

lóð, *f.* og *n.* lod, grøda, avling.

loða, *v.* (*dd*) loda, hanga fast, festa seg; *loða saman*, hanga saman; *loða e-u saman*, hanga ihop av eitk., vera samansett av eitk.

lóðar-gjöld, *n. pl.* vederlag for lod ell. grøda. **-verð**, *n.* verde paa lodi av eit jordstykke, pris paa avlen.

lóðbruni, *m.* oppbrenning av lodi.

lóðbrækr, *f. pl.* lodne brøker.

lodka, *f.* lodda, liti lubbi kvinna. S. E. 489^{2a}.

loddari, *m.* juglar, spelemann.

loddúkr, *m.* loden, grov duk.

lóðhús, *n.* hus til lodi, loda.

lóði, *m.* lodi kaapa.

lóðin-hofíði, *a.* som hev eit lode eller haarrikt hovud. **-kinni**, *a.* loden paa kinni.

lóðinn, *a.* loden; grasrik.

lóðkápa, *f.* **lóðolpa**, *f.* lodi kaapa.

lof, *n.* I. lov, løyve; *fyrir lof fram*, forutan lov; *ráða fyrir logum ok lofum*, raada for log og løyve utanfor logi, d. e. hava loggjjevingsmagti (í isl. logmaal).

lof, *n.* II. lov, ros; lovkvæde.

lofa, *v.* (*að*) I. I. lova, løyva, gjeva (*e-m*) lov til (*e-t*). 2. lova, gjeva (*e-m*) lovnad paa (*e-u*).

lofa, *v.* (*að*) II. lova, prisa (*e-n*).

lofan, *f.* loving, lovnad; lov, løyve.

lofanligr, *a.* lovande, rosverdig.

lófatak, *n.* 1. lovetak, handslag. 2. (vedtak med) hand-uppretting.

lofðar, *m. pl.* menn, hermenn (poet.).

lofðrápa, *f.* lovkvæde, draapa til æra for ein.

lofðungur, *m.* hovding, fyrste (poet.).

lof-gerð, *f.* lovprising. **-gerðarbók**, *f.* lovprisingsbok. **-gjarn**, *a.* kjær etter ros, lovlaaten. **-gjarnligr**, *a.* lovande, rosande, som roser (*-gjarnliga*, *av.* paa ein rosande maate).

lófi, *m. I.* laave (= *láfi*).

lófi, *m. II.* love, innsida av handi; *leggja allan lófa við*, leggja all magt paa; *leika á lófum*, verta boren paa henderne (eig. dansa paa lovarne).

lofkvæði, *n.* lofkvæde, æredikt.

lofliga, *av.* lovleg, med løyve.

lofligr, *a.* 1. lovande, rosverdig. 2. lovande, rosande, full av ros.

lof-messa, *f.* messa til lov eller pris. **-orð**, *n.* løyve. **-samligr**, *a.* 1. lovande, rosverdig. 2. lovande, rosande, som roser (*-samliga*, *av.*). **-semð**, *f.* lovprising. **-semðarorð**, *n.* lovprisande ord, lovord.

lofs-grein, *f.* det som er til lov ell. ros.

-kveðja, *f.* lovande, prisande helsing. **-orð**, *n.* lovord, rosande ord.

lof-spá, *f.* lovprisande spaadom. **-sæla**, *f.* lukka som lovord gjev, æra. **-sæll**, *a.* lova, æra. **-sqngr**, *m.* lovsong.

lóftekin, *a.* vedteken med *lófatak*.

lof-tunga, *f.* lovande, rosande tunga. **-verðr**, *a.* rosverdig (Vigf.).

log, *n.* 1. lóge, som brenn. 2. log, loga, kyndel; ljós.

lóg, *n.* uppbruk, uppøydning; *baka til lógs*, baka so mykje som ein treng til dagen; *koma e-u í lóg*, (eig. bruka upp eitk.) faa bruk for eitk.

loga, *v.* (*að*) loga, brenna med loge.

lóga, *v.* (*að*) bruka, øyda upp, gjera ende paa (*e-u*); gjeva fraa seg, avhenda (*e-u*); *lóga e-u af*, drepa, slagta.

logbrandr, *m.* eldbrand, ljósbrand, stokk som logebrenn.

logi, *m.* loge som brenn. **loglauss**, *a.* logelaus, d. e. utendra.

logn, *n.* logn, kjerra, stilla (um vër).

logn-drifa, *f.* stilldriv (Tel.), stilt snøfall. **-fari**, *m.* vind som blæs stilt (poet.). **-rétt**, *f.* drift i stilla (paa sjøen).

lok, *n. I.* 1. lok; um drikkekjer med lok: *skenkja með loki*, N. G. L. 2. laas, stengsla; loka, skota. 3. gøymsla. 4. halv-

dekk i framstauenen paa skip (= *stafnok*). 5. ende, slutt, slutning; *gera lok á e-u*, *fella lok á e-t*, føra til endes, fullføra, slutta; *lok fellr á e-t*, eitk. tek ende; *liða undir lok*, falla under lok, døy; *til loks*, heilt, allendes, fulleleg; *til loka*, heilt til slutt; *at lokum*, *loks* (ogso *til loks*), *loksins*, til slutt, endeleg, umside.

lok, *n. II.* lok, burkne, telg (Filix).

loka, *f.* loka, skota, stengsla.

loka, *v.* (*að*) loka, stengja med loka; *loka upp hurð*, lata upp døri.

loka, *v.* (*kt*) lata falla ell. hanga ned.

lokaðr, *a.* loka, som hev lok.

lokarr, *m.* lokar, hyvel; *frekr get ek at þeim þykkir lokarr minn til féggjalda*, eg tenkjer at dei tykkjer eg er ein strid kar (ein hardskavil) paa betalingi (eig. lokaren min synest deim graadig paa betalingi). **lokar-spánn**, *m.* lokarpon, hyvelspon.

lokhvíla, *f.* sengkove, sengkot. **lokhvítupil**, *n.* skjeldtile, bordvegg kring sengkoven.

Loki, *m.* ein av æserne; jfr. nyn. *Løke* eit slag vette.

lokka, *v.* (*að*) lokka, narra.

lokkaðarsamligr, *a.* lokkande.

lokkamaðr, *m.* mann med lokkut haar.

lokkann, *f.* lokking, narring. **lokkannar-laust**, *av.* utan lokking. **lokkari**, *m.* lokkar, freistar.

lokkast, *v. r.* (*að*) lokkast, lokka seg (um haar).

lokker, *n.* kjer med lok, lok-kjer.

lokkr, *m.* lokk, haarlokka.

loklausa, **lokleysa**, *f.* endelaust snakk, hendesløysa, tøv. **lokleysumaðr**, *m.* ei hendesløysa, ein snakkar.

lokna, *v.* (*að*) falla; *lata lokna niðr mál*. Jfr. *loka*, *v.* (*kt*).

lokning, *f.* greiding, betaling.

lokr, *m.* eit slag klædeplagg, kjole.

lókr, *m.* lók (Tel. Sogn) slók, dauv og lat kar.

lokrekka, *f.* sengkove, sengkot. **lokrekkgjolfi**, *n. d. s.*

loku-gat, *n.* hol til aa skjota loka inn i. **-rán**, *n.* det aa taka att med sjølvtekt — og utan innløysing etter logi — ting (fø) som

er innsett hjaa framande. **-sveinn**, *m.* dør-
vaktar.

lómr, *m.* I. lom. *Colymbus arcticus*.

lómr, *m.* II. svik, list (poet.). Jfr. nyn.
lóm, leid kar.

lóm-bragð, *n.* for *launbragð*? knip. **-geðr**,
a. **-hugaðr**, *a.* svikall, fulkynd. Jfr. nyn.
lonful, løynsk.

lómundr, *m.* lomund, lemende.

lón, *f.* lon, hyl, stillvetne i elv (i stadn.).

lón, *n.* lon (Namd.), logn vik, strandsjø.

lopt, *n.* 1. luft, luftlag (ogso i pl.); *lopt*
ok logr, luft og vatn; *i lopt upp*, upp i lufti
ell. vëret, upp i høgdi; *bregða á lopt*, svinga
i vëret; *hefja e-t á lopt*, upphøgja, rosa;
halda e-u i lopt, halda eitk. i æra; *ganga*
(komast) á lopt, koma upp i høgð, verta
spurd millom folk; *bera (færa) e-t á lopt*,
bera ut, gjera eitk. kjent millom folk. Jfr.
nyn. *liggja aa lofte*, *liggja* upplyft fraa
grunnen. 2. glöpp, opning; jfr. nyn. *lofturd*,
glopurd, holut urd. 3. loft, hjell. 4. loft,
yverstova, serleg bursloft. Ogso um hus med
loft (jfr. *loft*, stabbur, Tel.).

lopta, *v.* (að); *þat loptar undir e-t*, det
glyggjer (glopper) under eitk. (so ein kann
sjaa imillom). Vigf.

lopt-dyrr, *f. pl.* loftdör. **-eldr**, *m.* elding,
ljon; jfr. nyn. *lukting*, ljon, Sogn. **-glugg**,
m. loftglugg. **-hús**, *n.* = *lopt* 4. **-hqll**, *f.*
hall i andre høgdi, lofthall.

loptligr, *a.* som høyrer til lufti, luft-;
loptligr eldr = *lopteldr*.

lopt-megin, *n.* hovudstyrke til aa kliva
høgt utan aa svimra. **-mjöðm**, *f.* i ordlaget
bregða e-m á loptmjöðm (ell. *á mjöðm*), vega
ein yver mjöðmi, gjera mjöðmekast med ein;
sjaa *mjaðmarbragð*. **-rið**, *n.* loftstropp; loft-
sval. Jfr. *rið*, *n.* **-ríki**, *n.* eig. luftriket, d. e.
himmelromet. **-ríkishiminn**, *m.* den øvre
himmelen, lat. *coelum aethereum* (mots. *veðr-
himinn*).

loptsgoli, *n.* loftsgolv.

loft-skemma, *f.* bur med loft, loftbur.
-stofa, *f.* 1. loft, yverstova, bursloft. 2. loft-
stova, stova med loft (i sms.). **-stofujörð**,
f. jord som høyrer til *loftstofa* 2. **-svalar**,
-svalir, *f. pl.* loftsvaler, svalgang i andre
høgdi paa eit hus.

los, *n.* lös, løysing; *var los á fylkingunum*,
fylkingarne var i oppløysing.

losa, *v.* (að) 1. lösa, gjera laus ell. fri,
löysa. 2. löysa, greida, gjera av; taka burt.
3. refl. *losast*, verta löyst, greidt ell. burt-
teke; fara burt.

losan, *f.* løysing, greiding.

losna, *v.* (að) 1. losna, verta laus; rivna,
klovna; skiljast, sundrast (ogso *losna i sundr*).
2. ganga, fara burt.

lost, *n.* slag, hogg.

lostafullr, *a.* full av lost ell. gir, loste-
full. **-girnd**, *f.* **-girni**, *n.* lystande gir. **-hiti**,
m. (eig. lostehite) brennande gir, brund.

-liðr, *m.* „lostelem“, um mannleg avlelem.

-lífi, *n.* liv i lyster, lyst-livnad. **-samligr**, *a.*

lystande, lostefull. **-semð**, *f.* **-semi**, *f.* lost,

gir, lyst, hugnad; lauslivnad, utugt. **-semis-**

girnd, *f.* lystande gir. **-skeyti**, *n.* yverf. pil

som set lost og gir i mannehjarta. **-synd**,

f. synd som kjem av lost ell. gir. **-taumr**,

m. taum som styrer losten og giren hjaa
mannen.

lost-fagr, *a.* lysteleg fager. **-girnd**, *f.*
lystande gir.

losti, *m.* lost, gir, lyst, hugnad.

lostigr, *a.* viljug. Jfr. nyn. *lostug*. **lost-**
liga, *av.* med lyst ell. hugnad.

lostverk, *n.* verk, gjerning som ein gjer
med lyst.

lota, *f.* 1. sköv, basketak, óta. 2. gong,
venda, rykk; *lotum*, takom-til, stundom. Jfr.
nyn. *lóta*, rid, rykk. Tel.

lotning, *f.* eig. bøygning; heidring, vyr-
ding, vyrðor.

lóþræll, *m.* eit slag fugl som fylgjer
heidloi. *Tringa alpina*.

lúciemessa, *f.* luciemesa, 13. desember.

lúciemessu-aptann, *m.* 12. desember. **-dagr**,
m. 13. desember.

lúðr, *m.* (*gen.* *lúðrs*) 1. (eig. utorhola
stokk, tro); utorhola stokk til aa leggja
smaaborn i (jfr. nyn. *lur*, koia) eller til aa
gøyma ljaeen i o. dl.; *logn ok logr gangi þér*
i lúðr saman, stilla og sjø gange saman i di
byrda, d. e. vere deg til viljes? Gróg. 11;
hrosta lúðr, ølkjer (poet.). Jfr. *hveitilúðr*.
2. lúr, stokk eller benk som kvernsteinen
ligg paa. 3. lúr, trompet.

lúðra, *v.* (*að*) krjúpa, smjúga, lura seg; jfr. nyn. *ludra*, *v.* (Ross).

lúðra-gangr, *m.* lúrblaaster, lúrljom.
-menn, *m. pl.* lúrblaasarar. **-songr**, *m.* **-þytr**,
m. lúrlaat, lúrblaaster.

lúðr-blástr, *m.* lúrblaaster, lúrlaat. **-sveinn**,
m. **-þeytari**, *m.* lúrblaasar.

lúfa, *f.* tjukk haarhetta, haarhuva. Jfr. nyn. *luven*, tjukkhærd.

lugna, *v.* gjera logn, lygna, stilla.

lúka (og *ljúka*) *v. st.* 1. lata upp ell. att, opna ell. luka (*m. dat.* og *akk.*); stengja; *lúka skemmudyrum*, lata upp —; *var lokit búr í lás*; *lúka sik í hellinum*, stengja seg inne í —. 2. luka (Nhl.), enda, slutta, lykta (*e-u*); upers. *ljkr e-u*, det er slutt paa, ende med eitk.; *áðr (en) ljkr*, fyrr det sluttar; *ljkr svá at*, det sluttar, endar so at; *um þat er ljkr*, tilslutt. 3. greida, gjera av, fullfæra (*e-u*); *lúka letri*, skildra til fulles í skrift. 4. greida, betala (*e-m e-u* ell. *e-t*). Jfr. nyn. *luka* í same tyding, Voss o. fl.

Med part. *af*: *lúka af*, gjera av. *aptr*: *lúka aptr (e-u, e-t)*, lata att; betala att. *inn*: *lúka inn*, stengja inn. *i sundr*: *lúka i sundr*, opna, lata upp; *er i sundr lauk firðinum*, daa fjorden opna seg. *um*: *lúka um garði*, stengja med gjerde. *upp*: *lúka upp (e-u, e-t)* lata upp, opna; kunngjera, openberra; greida ut, tyda; *lúka upp gerð*, segja fram skilskomen; *lúka upp garði*, taka burt gjerdet. *við*: *lúka við e-n*, greida med ein, betala aat ein; *lúka við*, enda; *lúka vel (illa) við e-n*, reida ein av vel ell. ille, fara vel ell. ille (aat) med eink. *yfir*: *lúka yfir e-t*, gjera det av med eitk.; upers. *ljkr yfir e-t*, det er slutt med eitk.; *skal nú yfir lúka með oss*, det skal no verta slutt millom oss.

Refl. *lúkast*, lata seg att, luka seg; verta slutt, enda; *lúkast upp*, lata seg upp, opna seg; verta utgreidt ell. utbetala (ogso *lúkast út*).

lukka, *f.* lukka, heppa.

luklavardveitari, *m.* lyklegøymar, lykleberar.

lukta, *v. I.* (*að*) lukta, anga. Kgs*. 201. Heilag. II 313o.

lukta, *v. II.* (*að*) luka, stengja (poet.). Jfr. nyn. *lukta*, halda upp, slutta.

luktr, *a.* lykt (Vald. Tel.) ihopknept; *luktr hjalnr*, lykt hjelm, hjelm som skyler heile andlitet so nær som augo.

lukulindi, *m.* for *lokulindi*? laasbelte?

luma, *v.* *luma af*, sleppa.

Lumbarðaland, *n.* Lombardiet (= *Langbarðaland*).

lún, *f.* = *lón*, *f.* í *fisklún*, N. G. L.

lund, *f. I.* 1. lynde, huglag. 2. lund, maate, vis; *hverja lund*, korleis; *marga lund*, mangleis; *sonu lund*, sameleis.

lund, *f. II.* lund, ryggkjöt, í sms. *hrælund*, *hrygglund*.

lundadr, *a.* lynd, huga, til mods.

lundarfar, *n.* huglag, huglynde.

lunderni, *n.* lynde, huglag.

lund-góðliga, *av.* godlyndt, godtolugt. **-góðr**, *a.* godlynd (poet.). **-hægr**, *a.* godlynd, spaklynd.

lund, *m.* lunde. Alca arctica.

lundleggjast, *v. r.* (*-lagðist*) leggja seg, festa seg í hugen aat ein (*e-m*); *er e-m lundlagit*, det er ein í hugen lagt.

lundr, *m.* (*gen. -ar*) 1. lund, holt, liten skog. 2. tre.

Lundúnir, *f. pl.* Lundúnaborg, *f.* London.

lung, *n.* skip, langskip (poet.).

lungu, *n. pl.* lunga. **lungnasótt**, *f.* lungesott. **lungusótt**, *f. d. s.* Harp.

lurka, *v.* (*að*) lurka, slaa med ein lurk ell. stav.

lurkr, *m.* lurk, tjukk stav. **lurks-hogg**, *n.* slag med ein lurk. **-jarn**, *n.* stongjarn?

lús, *f.* (*nom. pl. ljyss*) lus; *sárt bitr soltin lús*. **lúsugr**, *a.* lusut.

lúta, *v. st.* 1. luta seg, bøygja seg; *lúta austr*; *lúta í gras*, bita í graset; *lúta niðr*; *lúta aptr*; *lúta e-m*, bukka, bøygja seg for ein (í vyrdnad). 2. bøygja seg, gjeva seg, vægja; *hinir lægri verða at lúta*. (Jfr. nyn. det er ingen so laag han ei lyt ofte luta). — Med part. *at*: *lúta at e-u*, luta seg ned etter eitk.; falla til, timast eitk.; høyra til eitk. *fyrir*: *lúta fyrir*, ganga fyre, bukka under. *til*: *lúta til e-s*, luta for, gjeva seg under, gjera lag med, høyra til. *l. undan*, bøygja, draga seg undan. *undir*: *lúta undir e-t*, bøygja seg under, standa, høyra under eitk.

lúta, *v. (tt)* luta, bøygja seg (= *lúta*, *v. st.*).

lutast, v. r. (*að*) **luti**, m. **lutr**, m. sjaa *hlutast*, *hluti*, *hlutr*.

lutning, f. = *lotning*.

lútr, a. lut, framlut, nedbøygð; yverf. skamfull.

lýðbiskup, m. suffraganbisp, lydbisp, underbisp (aat erkebisp).

lydda, f. slaap, leting. Jfr. nyn. *ludda*, v. (Ross).

lýð-kyndi, n. folkekynd, menneskjeleg natur. R. A. 13 b. **-maðr**, m. aalmugemann, mann av folket. **-mannligr**, a. som ein mann av folket. **-menni**, n. koll. aalmenning, aalmuge.

lýðr, m. (*nom. pl. -ir og -ar*) 1. lyd, folk, aalmuge. 2. pl. menn av folket, aalmugemenn.

lýð-skylda, f. **-skyldi**, n. skyldnad som undersaatt ell. undergjeven skylder sin yvermann, lydskylda. **-skyldr**, **-skyldugr**, a. undergjeven, lydskyldig (*e-m*). **-skærr**, a. som kvar (*fri*) mann kann skjera upp (um kval).

lyi, n. lýv, lækjeraad; trolldomsraad; *ekki lyf*, ikkje det grand. Edda.

lyfð, f. lækjeraad (= *lyf*).

lyfja, v. (*að*) lyvja, lækja, gjera ein (*e-m*) god for (*e-t*); *lyfja e-m elli*, gjera ein god for alderdomen, d. e. drepa ein.

lyfsteinn, m. stein med lækjekraft, lækjestein.

lygð, f. og **lygi**, f. (*nom. pl. -ar*) lygn, usanning (jfr. nyn. *lygi*, f. d. s. Rbg. Tel.); *eigi verðr ván at lygi*, voni vert ikkje til lygn, d. e. det gjeng som ein ventar; *gefst ván at lygi*, voni glepp.

lygi-andi, m. ljugar-aand, falsk aand.

-bréi, n. lygne brev. **-fortala**, f. lygnesnakk.

-grunr, m. rang mistanke. **-konungr**, m. urett, ulogleg konge. **-kvitr**, m. lygesvæa, usant drøs. **-lauss**, a. eig. lygnlaus, d. e. paa-litande, sann, viss (*-laust*, *av.*).

lygiligr, a. lygeleg, utruleg, usann, svikfull (*-liga*, *av.*).

lygi-lqstr, m. den last aa ljuga, lygne-synd.

-maðr, m. ljugar. **-mæli**, n. lygnesnakk, lygn.

lyginn, a. lygen, svikall; usann, falsk.

lygi-orð, n. usant ord, lygn. **-prestr**, m. lygen, falsk prest. **-saga**, f. lygesoga, usann saga. **-vitni**, n. rangt vitnemaal.

lygn, a. logn, still. **lygna**, v. (*nd*) upers. *lygnir*, det lygner, stilnar (um vër).

lyja, v. (*lúði*, *lúinn*) 1. dengja, slaa. 2. fara ille med; *lyjjast*, v. r. verta skamfaren, utsliten, trøytna; partic. *lúinn*, utsliten, sliten, trøytt (jfr. *luen*, trøytt, Øystd.).

lykil-berari, **-beri**, m. lykleberar, lykle-gøymar.

lykill, m. lykel, nykel; *bregða lykli á kinn e-m*, svidmerkja ein paa kinnet med lykel; jfr. *lykilsmark*.

lykils-berari, m. = *lykilberari*. **-laust**, *av.* utan lykel. **-mark**, n. merke som ein lykel, lyklemerke (svidmerke paa tjuv).

lykja, v. (*lukti*) 1. luka, lata att, stengja; *lykja apr*; *lykja inni* (ogso berre *lykja*) stengja inne; *lykja um e-t*, stengja, gjerda kring eitk.; *lykja e-n út*, stengja ein ut; *luktr hjalmr*, sjaa *luktr*, a. 2. leggja (*e-u*) kring (*e-t*); *dalr hqrum luktr*. 3. lykta, slutta, enda (*e-u*); *lykja letrum* = *lika letri*, sjaa *lika* 3. 4. greida, betala.

lykka, f. lukka = *lukka*; jfr. nyn. *lykka* Tel. ofl.

lykkja, f. 1. lykkja, bugt, krok; um orm: *ormr með 12 lykkekjum*; *gera (lata) lykkeju á leiðinni*, venda um, snu (paa vegen); *skjóta lykkekjunum*, slaa bugter, gjeva seg i skoytingarne (um skip). 2. lykkja, inngjerdt jordstykke (helst kring byarne).

lykkjótr, a. lykkjut, krokut, bugtut, ogso skrive *hlykkjótr*.

lykkjuspor, n. fotspor som gjeng i lyk-kjor og krokar. **lykklauss**, a. utan bugter, bein, strak (jfr. *hlykkr*, m.).

lykkumaðr, m. lukkelegt menneskje.

lykna, v. (*að*) 1. krokna, bogna. 2. slutta, enda.

lykt, f. ende, slutning, endelykt; greidsla; avgjerd; betaling; *gera (vinna) lyktir á e-u*, *leiða e-t til lykta*, koma til endes med, fullføra, greida eitk.; *at lyktum*, *til lykta*, til slutt.

lykta, v. (*að*) 1. lykta, enda, slutta; upers. *lyktar e-u*, det sluttar med eitk., eitk. endar; *svá lyktaast at*, det endar so at. 2. greida, betala.

lykta, v. (*kt*) 1. luka, låta att, stengja; *lykta apr*; *lykta inni (úti)*; *i lyktum ker qldum* i lykte kjerald. Jfr. nyn. *lykta*, d. s. Vald. 2. lykta, enda, slutta,

lyktalauss, *a.* endelauss.

lyktar-þing, *n.* siste tingmøte, slutnads-ting. **-váttr**, *m.* vitne um at betaling er lagd. **lykting**, *f.* greiding, betaling. **lyktingar-dagr**, *m.* betalingsdag.

lymska, *f.* fulskap, list, svik. **lymskast**, *v. r.* (*að*) myta seg, lura seg, smjuga. Jfr. *nyn. lymškja*, lura (seg). **lymskliga**, *av.* lymskt, löynfult, svikfullt. **lymskr**, *a.* lymsk, ful, svikfull, Jfr. *nyn. lymsk*, *d. s.* Ma. Set.

lyndi, *n.* lynde, huglynde, hug. **lyndis-bragð**, *n.* huglag. **-góðr**, *a.* godlynd. **-lag**, *n.* huglag (Vigf.). **-líkr**, *a.* lik i huglynde. **lyndr**, *a.* lynd, huga.

lyng, *n.* (*dat.* *lyngvi*; *gen. pl.* *lyngva*) lyng.

lyng-áll, *m.* lyngaal (Tel. i æventyr), orm (poet.). **-bákr**, *m.* eit slag havtroll som var lyngvaxse paa ryggen. **-fiskr**, *m.* orm (poet.). Jfr. *lyngseid* um ormen, Sogn. **-hnappr**, *m.* byrd av lyng. **-hæns**, *n. pl.* rjupor (poet.). **-ormr**, *m.* orm som held til i lynget. **-runnr**, *m.* lyngrunn, lyngbusk.

lypta, *v.* (*pt*) 1. lyfta, letta upp, hevja (*e-t* ell. *e-u*). 2. setja i gang, færa i veg (*e-u*); *lypta ferð sinni*, taka paa ferd. 3. fara i veg. Refl. *lyptast*, ræra seg; fara, reisa; *lyptist þá litt þat reiði í sínu rúmi*, dei vart litt sinte paa kvarandre.

lypting, *f.* lyfting, høgt dekk i bakstamnen paa skip. **lyptingartjald**, *n.* tjeld som er paa lyftingi.

lýrbyrðr, *a.* som hev lysande bord, hjartmaala. Fld. II, 521s.

lýréttar-, sjaa *lýríttr*. **lýrétt**, *m.* sjaa *lýríttr*.

lýrgata, *f.* vegen aat lyren, *d. e.* sjæen (poet.).

lyrgr, *m.* haarlugg.

lýrífatar-, **lýríktar-**, **lýríptar-**, sjaa *lýríttr*.

lýriti, *m.* = *lýríttrasteinn*.

lýritt, *n.* = *lýríttr*, 2.

lýríttr-eiðr, *m.* eid som ein sver med tvo medsverjarar. **-kaup**, *n.* kaup, handel som er gjord etter landsretten. **-steinn**, *m.* vitnestein, vitne (ein av dei tri steinarne som vart sette kring den rette merkesteinen). **-varzla**, *f.* **-vqrn**, *f.* loglegt forbod som ein brukar mot eitk. (jfr. *verja e-m e-t lýríttr*).

lýríttnæmr, *a.* som ein kann bruka log-

legt forbod imot; *lýríttnæm soq*, (draaps)sak med minste frende bot 1 *eyrir*, og med rett for drepen manns frende til aa forbjoda draapsmanns-frende samvære med honom.

lýríttr, *m.* (*gen.* *lýríttr*; *av lýð-réttr*, *eig.* folkerett) 1. full logleg rett, landsrett; *verja (e-m) e-t lýríttr*, *verja lýríttr fyrir e-t*, ved fullt loglegt forbod (mot ein) verna um sin rett til eitk., med log forbjoda (ein) eitk.; *verja e-m lýríttr samvistuma*, med log forbjoda ein aa vera saman med seg (jfr. *eignar-lýríttr*). 2. loglegt forbod som ein brukar mot eitk.; *láta koma lýríttr fyrir mál*, leggja ned forbod mot aa fremja ei sak (jfr. *goða-lýríttr*).

lýrr, *m.* lyr. *Gadus pollachius*.

lýsa, *v.* (*st*) 1. lysa upp, gjera ljós, skinande; *hon (soli) skal lýsa allan heim ok verma*; *lýsa bók*, pryða ei bok med farga bokstavar eller bilæte, fargleggja; *lýsa lampa*, kveikja (ljós paa) lampen; *lýsast*, *v. r.* verta ljós, klaar, skinande; *upers. lýsir*, det lyser upp, ljósna; *lýsti veðrit*. 2. gjeva (blind mann) syn; *lýsa blinda*; *yverf. upplýsa* (um aandeleg upplýsning); *lýstr af helgum anda*. 3. lysa, gjera ljóst (*e-m*, for ein); *lýsa deginum*, lysa um dagen; *upers. lýsir*, det lyser, vert ljóst; *lýsir af e-u*, det lyser, skin av eitk. 4. syna, visa; *lýsa útrúleik*. 5. lysa, kunngjera, gjera kunnigt, openberra (*e-u*, *e-t*, *um e-t*); *lýsa soq á hqnd (hendr) e-m*, segja ein skyldig i eitk.; *lýsa yfir e-u*, gjera kunnigt, openberra eitk.; *upers. lýsir yfir e-u*, eitk. vert klaart, tydelegt.

lýsa, *f.* I. lysa, lysing, eitk. som lyser.

lýsa, *f.* II. lysing (eit fiskeslag). *Gadus merluccius*.

lýsari, *m.* upplýsar; *lýsari margra anda*.

lýsi, *f.* lysing, skin.

lýsi, *n.* 1. lyse, ljós, det ein brukar til aa lysa med. 2. lyse, tran.

lýsibrandr, *m.* eit slag lækjeplante, lat. *Thapsia*. Harp.

lýsigull, *n.* ljóst, lysande gull (mots. *rautt gull*).

lýsi-ker, *n.* kjerald til aa hava lyse ell. tran i. **-kola**, *f.* kola, lampe. **-mællir**, *m.* ein som mæler ut lyse, tran-seljar.

lýsing, *f.* I. lysing, upplýsing, ljós.

2. lysing, dagning. 3. upplýsing (aandelegr). 4. lysing, kunnngjering. **lýsingar-skeið**, *n.* dagningstíð, lysings-bíl. **-váttr**, *m.* vitne paa ei lysing ell. kunnngjering. **-vitni**, *n.* **-vætti**, *n.* vitnemaal um ei lysing ell. kunnngjering.

lýsifat, *n.* kjer med lyse (tran).

lýsi-staki, *m.* ljosestake. **-steinn**, *m.* farge til aa *lýsa bók* med (sjaa *lýsa* 1).

lýsistollr, **lýsitollr**, *m.* ljosavgift til kyrkja (paa Island).

lýski, *f.* lusesykja (til *lúsugr*).

lyst, *f.* lyst, gleða.

lysta, *v.* (*st*) *lysta*, hava hug til (*til e-s*); oftast upers. *e-n lystir*, det lyster ein, ein hev hug til, ynskjer; *lystir e-n* (sjaldan *e-m*) til *e-s* ell. *i e-t*, ein hev lyst til, hug paa eitk.; refl. *lystast*, hugnast, gledast; *lystast e-t*, hava lyst til eitk.

lystiliga, *av.* lysteleg; villeg. **lystiligr**, *a.* lysteleg, hugnadleg.

lysting, *f.* 1. lysting, lost. 2. lyst, gleða, hugnad.

lysti-samligr, *a.* lystande, lostug. **-semi**, *f.* lost, gir.

lystr, *a.* lysta, huga (*e-s* paa eitk.).

lystugleikr, *m.* = *lysting*. **lystugliga**, *av.* lystugt, i lyst og gleða. **lystugr**, *a.* lostug, lysta, huga. **lystuligr**, *a.* lysteleg, ynskjeleg.

lýta, *v.* (*tt*) 1. lyta, gjera ljót ell. stygg, skjemma. 2. lyta, lasta, klandra. 3. skjemma ut, vanvyrða, vanæra.

lýta-flekk, *m.* flekk som er til lyte, lyte-flekk. **-fullr**, *a.* lytefull. **-lauss**, *a.* lytelaus. **-laust**, *av.* lytelaust, utan lyte; ulastande.

lýti, *f.* ljótleik, styggleik.

lýti, *n.* 1. lyte. 2. last, lastord. 3. synd; jfr. *høfuðsynd*.

lýzka, *f.* 1. lydska, sed, skikk. 2. maal-lydska, maal. **lýzkaðr**, *a.* seda, skikka.

læ, *n.* (*dat. sing. lævi*) 1. mein, skade, tjon; *biðja e-m læs*, ynskja vondt yver ein; *sviga læ*, d. e. elden; *lopt lævi blandit*, luft blanda med tjon (Edda). Jfr. nyn. *læva*, fikla, fuska. 2. sjø, vatn = *lá* (poet.).

læblandinn, *a.* blanda med tjon, d. e. forgiftig (Edda).

lægð, *f.* 1. lægd, laagleik, smaaleik. 2. lægd, laag stad. 3. lægjing, nedring.

lægi, *n.* 1. lægje, skipslægje. 2. lagleg vind, bór.

læging, *f.* lægjing, nedring.

lægir, *m.* havet (poet.).

lægja, *v.* (*gð*) 1. 1. lægja, gjera laagare; *lægja (segð)* lægja ell. fira ned seglet; upers. *lægir e-t*, eitk. læggest, laagnar; *sólina lægði*, soli laagna (*sol'a lægde*, Trønd.). 2. stilla, roa (*vêr*, sjø o. a.); upers. *tók at lægja veðrit* (akk.) vëret tok til aa stílna. 3. nedra, bøygja, audmykja. *lægjast*, *v. r.* lægjast, laagna; stílna; audmykja seg, nedra seg.

lægjarn, *a.* meinfus, meinhuga.

lægr, *a.* som kann liggja; *eiga lægt at kirkju*, hava rett til aa verta gravlagd ved kyrkja.

lækidómr, *m.* lækjedom, lækjeraad.

lækna, *v.* (*að* og *nd*) lækja, grøða, gjera god (frisk) att.

læknan, *f.* lækning, lækjing. **læknanligr**, *a.* lækjande, botsam.

læknari, *m.* lækjar.

lækni, *f.* (*gen. læknar*) lækning, lækjing.

læknidómr, *m.* lækjedom, lækjeraad.

lækning, *f.* lækning, lækjing; lækjedom, lækjeraad; lækjarkunst.

lækningar-bragð, *n.* lækjeraad. **-iþrótt**, *f.* lækjarkunst. **-kaup**, *n.* lön, betaling for lækning, lækjarlön. **-lyfi**, *n.* lækjeraad, lækjedom. **-töl**, *n. pl.* lækjar-tölur, ambod som lækjar brukar.

lækningislyfi, *n.* lækjeraad, lækjedom.

lækni, *m.* lækjar.

læknis-blað, *n.* lækjeblad. *Plantago major*. Harp. **-bragð**, *n.* lækjeraad. **-dómr**, *m.* lækjedom, lækjeraad; lækjarkunst. **-fé**, *n.* = *lækningarkaup*. **-fingr**, *m.* gullbrand, ringfinger. **-gras**, *n.* lækjegras, bruka um planten: lækjeblad, *Plantago major*. **-hendr**, *f. pl.* hender til aa lækja med, lækjarhender. **-kunnasta**, *f.* lækjarkunst. **-lyfi**, *n.* lækjeraad, lækjedom.

læmeginn, *a.* (for *læmeginn*, jfr. isl. *lémagna*, *a.* magtlaus) veik, klen. Stj. 16.

læmingr, *m.* lemende (= *lómendr*). Jfr. nyn. *læming*, d. s. Salten.

lær, *n.* lær, laar (paa folk og fe).

læra, *v.* (*rð*) 1. læra, gjeva lærnad, læra upp; *læra e-n á e-t*, at *e-u*, læra ein eitk.; refl. *lærast af* ell. *at e-m*, læra, faa lærnad

av ein. 2. læra, faa lærnad. Fld. II 67 (tvilsam gnorsk).

lærdóm, *m.* 1. lærdóm, kunnskap; ogso trollkunna. 2. det lærde stand, prestestand; presteskapet.

lærdóms-íþrótt, *f.* arbeid som krev lærdóm, lærdomsyrke. **-list**, *f.* lærdoms-grein.

-maðr, *m.* mann som hev lærdóm.

lærðr, *a.* lærd, upplærd, helst prestelærd.

læri-dóm, *m.* lærdóm, læra; kunnskap.

-dóttir, *f.* læregjenta. **-faðir**, *m.* **-meistari**, *m.*

lærar, læremeister. **-móðir**, *f.* kvendeleg

lærar, lærarinna. **-mær**, *f.* læregjenta

læring, *f.* 1. læring, lærnad, upplæring.

2. lærdóm, læra. **læringaróð**, *n.* ord som gjev lærdóm, lærdoms ord.

læri-sonr, *m.* læresvein. **-sveinatala**, *f.* tal paa læresveinarne. **-sveinn**, *m.* læresvein.

lær-leggr, *m.* lærlegg, laarbein; laar.

-verkr, *m.* verk i laaret. Harp.

læsa, *v. (st)* 1. læsa, stengja (*e-u*; sjld.

e-t); *læsa kirkjunni*; *hurðin var bæði læst*

innan ok útan; *læsa hjalm um hofuð sér*, festa

hjelmen kring hovudet paa seg (jfr. *luktr*

luktr *hjalnr*, under *luktr*, *a.*). 2. læsa, for-

sigla, innsigla (brev). 3. læsa ell. stengja

(*e-n*) inne; læsa ned, goyma (*e-t*) under laas.

læspjöll, *n. pl.* ulukketidend. Fdd. M.

læti, *n.* 1. læte, laat, ljod. 2. læte, aat-

ferd. 3. beine, godvild.

lævirki, *m.* lerka (fugl). Alauda.

læ-visi, *f.* list, fulskap. **-vísliga**, *av.*

meinvist, fult. **-vís**, *a.* meinvis, meinsløg.

lögðr, *partic.* lagga. Fld. I 259.

læra, *f.* vanmenne, stakar. S. E. I 532,

II 547. Jfr. *mannlera*, *ættleri*.

læðingr, *m.* (skrive i akk. *læðing*, *læðing*

og *læþing* for *leyþing*? S. E. I 106) band

som æserne freista binda Fenrisulven med.

læfð, *f.* løyvd, nevetak, handbreidd.

lækjar-fall, *n.* bekkjelaup. **-far**, *n.* bekkje-

far. **-óss**, *m.* os aat læk ell. bekk. **-rás**, *f.*

bekkjelaup.

læk, *m.* (lækjar; lækir) 1. læk, bekk.

2. læk, navlestreng.

læskr, *a.* som er fraa Lom (*Lóar*). Jfr.

nyn. *lø* = lomvær.

lqð, *f.* I. (*gen. laðar*) innbjoding, innbod.

lqð, *f.* II. = *lauð*. Sn. E. I 402.

lqðr, *n.* = *lauðr*.

lqðr-mannligr, *a.* stakarsløg. **-menni**, *n.* stakar.

lqðuðr, *m.* innbjodar (poet).

lqg, *n. pl.* 1. lagnad, forloga. 2. kaar,

vilkkaar. 3. lög, logbod; *guðs lög*, kyrkje-

retten (mots. *lög manna*); *at (eptir, með)*

lögum, etter logi, i samhøve med logi; *af*

sjölfum lögnum, ved sjøelve logi, utan beint-

fram avsgd dom, ipso jure; *bjóða lög fyrir*

sik, *bjóða sik undir lög*, bjoda lög (og dom)

for seg, segja ein vil retta seg etter logi;

dæma e-m lög, dæma i saki til eink. etter

logi; *flytja mál til laga*, procedera, gaa i

retten med ei sak; *hafa lög*, njota logi,

hava vern av logi; *hafa lög við e-n*, bruka

logi mot ein; *koma til laga*, mæta til logleg

dom; *kveðja e-n laga um e-t*, faa ein lag-

manns orskurd um kva som er log i ei sak;

leggja lög á e-t, fastsetja eitk. ved log; *leita*

laga, freista bruka logi; *réttta lög*, segja kva

som er rett log; *ræna e-n lögum*, taka fraa

ein hans loglege rett; *segja (upp) lög*, segja

kva som er log i ei sak; *skipa í lög*, fast-

setja ved log; *standa á lögum*, staa paa logi,

hava logi for seg; *stara e-m lögum*, svara,

staa til svars for ein etter logi; *taka e-t í*

lög, logtaka, fastsetja eitk. ved log; *þola*

e-m lög, tola at ein fer etter logi; *þreyta*

lög um e-t, færa sak um eitk.; *vita í lögnum*,

vera logkunnig, kjenna logi. 4. lag, samlag,

landslut som hev sams log; *segjast ór lögum*

við e-n; *vera í lög með e-m*; jfr. *Gulaþings-*

lög o. fl.

lqg-arfi, *m.* logleg erving. **-balkaskipan**,

f. bolkeskipingi i logboki. **-baugr**, *m.* *baugr*

som ein etter logi skulde leggja i bot for

visse brotsverk. **-beidng**, *f.* logleg framsett

krav. **-berg**, *n.* **-bergi**, *n.* Logberget der dei

heldt altinget paa Island. **-bergsganga**, *f.* upp-

gonga til Logberget. **-binda**, *v. st.* binda

ved log. **-bjóða**, *v. st.* bjoda etter logi, paa

logrett maate. **-boð**, *n.* 1. logrett tilbod

(t. d. um kaup av odelsjord eller um manne-

bot). 2. logrett krav. 3. logbod, logsetning.

4. logleg magt til aa bjoda og styra. **-bók**,

f. logbok. **-borinn**, *a.* logrett framborn.

-bót, *f.* bot som logi byd, logbodi bot.

-bróðir, *m.* mann som hev sams log med

ein. **-brot**, *n.* logbrot. **-brotinn**, *a.* som hev lide tap ved logbrot. **-brotismaðr**, *m.* logbrjotar. **-bú**, *n.* loglegt bu eller hushald. **-bqlkr**, *m.* bolk av logi, logbolck. **-deila**, *f.* sak, rettssak.

lqgdir, *m.* sverd (poet.).

lqg-dómr, *m.* 1. logleg domstol. 2. logrett dom.

lqgdýr, *n.* „sjedyr“, d. e. skip (poet.).

lqg-dæma. *v.* (*md*) dæma eitk. (*e-t*) til ein (*e-m*) etter logi. **-eggjan**, *f.* eggjing som er i samhøve med logi. **-eiðr**, *m.* logleg eid. **-eindagi**, *m.* logleg semja. **-eyrir**, *m.* 1. loglegt betalingsmiddel. 2. øyre som gjeld likt med 6 alner vadmaal. **-fá**, *v. st.* faa paa logleg vis. **-faðmr**, *m.* logleg famn, famne-maal med logleg storleik.

lqgfákr, *m.* „sjøhest“, d. e. skip (poet.).

lqg-fardagr, *m.* fardag fastsett i logi.

-fasta, *f.* fasta fastsett i logi. **-fastnan**, *f.* logrett festarmaal. **-fastr**, *a.* 1. logrett, som stend fast etter logi. 2. som hev fast logleg bustad. **-fé**, *n.* tilleggsbot som retten tek av den som ikkje fylgjer ein logleg dom. **-félag**, *n.* logleg sameiga. **-festa**, *v. (st)* 1. fastsetja ved log, logfesta. 2. festa (kona) paa logleg vis. 3. forbjoda at ein gjer eller tek eitk., fredlysa (helst i søksmaal um fast eigedom). **-festa**, *f.* **-festing**, *f.* loglegt forbod, fredlysing. **-fóstr**, *n.* fostring som fastsett i logi. **-fóstri**, *m.* ein som er uppfostra som fastsett i logi. **-frétt**, *f.* logleg spurning, log-spurning (i retten). **-fróðr**, *a.* logkunnig. **-fullr**, *a.* heilt logleg, rett etter logi. **-fundr**, *m.* logbode møte. **-fqstutíð**, *f.* tid daa logi byd fasta.

lqgg, *f.* (*gen. laggar*) logg (i stavarne paa trekjer).

lqg-garðr, *m.* gard, gjerde i loglegt stand. **-garðsqonn**, *f.* onnetid daa dei skal vela um *lqggarðr*. **-gerð**, *f.* framferd etter logi. **-gjqf**, *f.* logleg gaava.

lqggra, *v. (að)* dilla med rova. Edda.

lqggrið, *n.* fast loglegt tilhelde eller heimvist.

lqggstokkinn, *a.* sundbrosten i loggi (um kjer).

lqg-heilagr, *a.* heilag, ukrenkjande etter logi. **-heimila**, *v. (ar)* gjeva logleg rett til,

logheimla. **-heimili**, *n.* logleg heimstad. **-hlið**, *n.* loglegt led (i gjerde). **-hreppr**, *m.* repp (*hreppr*) skipa etter logi (Isl.). **-hverfð**, *f.* loglegt gjerde. **-kaup**, *n.* len, betaling som fastsett i logi. **-kennandi**, *m.* eig. logleg kjennar, ein som etter logi er før og gild til aa vera domsmann (*kviðmaðr*) i ei eigedomstrætta (Isl.). **-klókr**, *a.* logkunnig. **-konungr**, *m.* logleg konge. **-krókar**, *m. pl.* log-knip, logkrokar. **-kvqð**, *f.* logleg stemning. **-kœni**, *f.* logkunna. **-kœnn**, *a.* logkunnig. **-kœnska**, *f.* logkunna. **-langr**, *a.* so lang som fastsett i logi (um skip). **-laus**, *f.* logløysa. **-lauss**, *a.* ulogleg, loglaus. **-leið**, *f.* loglegt heradsting (*leið*). **-leiða**, *v. (dd)* 1. logtaka, gjera til log. 2. taka inn i eit log-samlag, gjeva borgarrett (um træl og utløg mann). 3. taka upp i lista yver dei heilage, gjera til heilagmenne. **-leiga**, *f.* logleg leiga. **-leysa**, *f.* logløysa. **-liga**, *av.* logleg, paa logleg vis. **-ligr**, *a.* 1. som høyrer til logi, log-. 2. logleg, logrett. **-lýrittr**, *m.* logleg *lýrittr*. **-lýsing**, *f.* logleg lysing. **-maðr**, *m.* 1. logkunnig mann, loglærd. 2. loggjevar (lat. legifer). 3. lagmann; ogso bruka um logsegjingsmannen paa Island. **-mál**, *n.* 1. log-sak, rettsspursmaal. 2. logbod, logsetning, log. 3. logfast, bindande semja; pakt (i bibelsk meining). **-máli**, *m.* logrett semja um innløysningsrett og forkaupsrett til ei jord-eign.

lqgmáls-bók, *f.* logbok. **-spjald**, *n.* logtavla (i det gl. testam.). **-staðr**, *m.* tilføre til søksmaal. **-qrk**, *f.* pakts-arki (i det gl. testam.).

lqgmanns-bréf, *n.* brev fraa lagmannen. **-dæmi**, *n.* lagmanns-embætte. **-eiðr**, *m.* eid av lagmannen (naar han tek ved sitt embætte). **-garðr**, *m.* gard der lagmannen bur. **-laus**, *a.* lagmanns-laus. **-stóll**, *m.* lagmanns-embætte. **-tollr**, *m.* avgift til lagmannen.

lqg-mark, *n.* loglegt merke. **-met**, *n.* logleg verdsetning. **-metandi**, *m.* logleg verdsetningsmann. **-mót**, *n.* logbode møte. **-mæltr**, *a.* nemnd i logi. **-mætr**, *a.* som logi tek um-syn til („mæter“). Flat. I 4117.

lqgn, *n. pl.* og *f. sing.* not, vaad; jfr. *lagn*, *f.* fiskegarn. Nordl.

lög-prettr, *m.* lög-pretta, lög-knip. **-pundari**, *m.* logleg pundar ell. bismar.

lögr, *m.* (*gen. lagar, dat. legi*) 1. vatn; sjø; elv; á landi eða legi, paa land eller sjø; *Lögrinn*, Mælaren. Jfr. nyn. *fara lands og laga*, og „log“ i sjø- og elvenamn. 2. log, utverka saft. 3. vaatvara, væta, væska.

lög-ráðandi, *m.* logleg formyndar, log-verja. **-rán**, *n.* det aa taka fraa ein mann hans loglege rett, so han ikkje fær log og dom i si sak, retts-ran. **-rengd**, *f.* logrett utskjoting av domsmenner. **-rétt**, *f.* (isl.) aalmenn kvi til aa sankar og sidan skifta feet i um hausten, sanke-kvi.

lögretta, *f.* 1. umbot i logi. 2. lagretta i Norig (nemndemenner or fylki som dømde paa lagtinget); etter 1281 ogso paa Island (nemndemennene vart valde fraa kvart tinglag). 3. lagretta paa Island fyre sambandet med Norig (godarne og utvalde tingmenn som paa altinget gav loger og avgjorde logspursmaal for øyi).

lög rétt, *m.* rétt, bot som ein hadde rett til etter logi.

lög réttu-bardagi, *m.* slaasting i (den islandske) lagretta. **-fé**, *n.* pengekassa aat lagretta. **-maðr**, *m.* mann i lagretta, lagrettemann (i Norig og paa Island; jfr. *lögretta*). **-seta**, *f.* seta (det aa sitja) i lagretta. **-skipan**, *f.* skiping av lagretta. **-þáttir**, *m.* stykke i logboki um (den islandske) lagretta.

lög-rinnt, *v. partic.* gjort til inkjes, umstøytt (ved log), *Didr.* 7420; jfr. *hrinda* 2, og med umsyn paa bøygingi nyn. *rinda*, *partic. rindt*. **-ruðning**, *f.* logrett rudning eller utskjoting av domsmenner. **-ræna**, *v. (nt)* taka fraa ein hans loglege rett, fara loglaust fram mot ein (*e-n*). **-ræningr**, *m.* mann som vert fraateken sin loglege rett, loglaust medfæren mann. **-saga**, *f.* 1. det aa segja fram logi eller kva som er log; lagmanns domsavgjerd. 2. embætte, embætskrins aat lagmann ell. logsegjingsmann; *hafsa lögsögu*. **-samdr**, *a.* som er i samhøve med logi, logrett. **-samkváma**, *f.* logbodi samkoma. **-samliqr**, **-samr**, *a.* som er i samhøve med logi, logrett, logleg (*-samliga*, *av.*). **-segja**, *v. (-sagði)* segja, døma, avgjera etter logi; *logsegja e-m e-t*, tildøma ein eitk. etter logi. **-segjandi**, *m.*

ein som etter logi kann gjeva fraasegn i ei sak. **-sekr**, *a.* fredlaus, utlæg etter logi. **-sekt**, *f.* fredløysa, utlægð etter logi. **-silfr**, *n.* sylv som er gjengelegt etter logi, loggildt sylv. **-sjáandi**, *m.* loglegt augvitne. **-skil**, *n. pl.* 1. skilgreida ell. utgreiding for retten; rettsavgjerd; *mæla lögskilum*, greida av rettssaker. 2. rett og skil, skyldnad, som ein hev aa gjera for logi; *gegna (halda upp) lögskilum*, gjera sin skyldnad etter logi. **-skila**, *v. (að)* skila ein eitk. etter logi, avgjera etter logi at ein skal hava eitk. (*e-m e-t*). **-skilaváttir**, *m.* vitne i ei rettsak. **-skilnaðr**, *m.* logleg skilnad (millom egtefolk). **-skipti**, *n.* loglegt skifte. **-skrá**, *f.* log-bok, log-kodeks. **-skuld**, *f.* logleg skyldnad til aa betala skuldi si med arbeid. **-skuldarkona**, *f.* kvende som etter logi er skyldig til aa betala skuldi si med arbeid. **-skuldarmaðr**, *m.* mann som etter logi er skyldig til aa betala skuldi si med arbeid, gjeldstræl. **-skyld**, *f.* logleg skuld. **-skylda**, *f.* skyldnad etter logi (i *Post.* 8817 motsett *miskunnarverk*). **-skyldr**, **-skyldugr**, *a.* skyldig etter logi; paaboden i logi. **-sókn**, *f.* 1. søksmaal etter logi. 2. lagmannsdøme. **-spakr**, *a.* logkunnig. **-speki**, *f.* logkunna. **-spekingr**, *m.* logkunnig mann. **-spurning**, *f.* logspurning (i retten), logleg spurning. **-stakkgarðr**, *m.* loglegt gjerde kring høystakk. **-steina**, *f.* logleg¹ logrett stemning. **-sækja**, *v. (-sötti)* reisa loglegt søksmaal. **-sögn**, *f.* = *lögsaga*. **-sögumaðr**, *m.* 1. logsegjingsmann. 2. loggjevar. **-sögumannsrúm**, *n.* stad paa Logberget der logsegjingsmannen sit. **-sögumannsþáttir**, *m.* stykke i logboki um logsegjingsmannen. **-taka**, *v. st.* = *logleiða*. **-tala**, *f.* framsegjing av logi. **-teknig**, *f.* 1. logtaking, logfesting. 2. inntaking i eit samlag. **-tíðir**, *f. pl.* gudstenesta etter logi. **-tífund**, *f.* tiend paabodi i logi. **-þáttir**, *m.* stykke av logi.

lög-þing, *n.* 1. lagting (i Norig). 2. loglegt tingmøte, rettsmøte. 3. synagoge. **-þingi**, *n.* lagting (ogso um altinget paa Island). **lögþingis-fqr**, *f.* ferd til lagtinget. **-innsigli**, *n.* innsigle til brev som lagtinget sender ut. **-maðr**, *m.* nemndemann til lagtinget.

lög-u-dagr, *m.* fastsett møtedag. **-nauti**, *m.* = *logunautr* 1. **-nautr**, *m.* 1. mann som

lyder same log som ein annan (helst um folki i eit lagdóme, og um hirdmennerne). **2.** lagsmann, felage. **-neyti**, *n.* samlag som stend under same log (helst um hirti). **-váttr**, *m.* **-vitni**, *n.* vitne um avtala møte.

log-varnarvitni, *n.* vitnemaal til forsvar i ei rettssak. **-váttr**, *m.* loglegt vitne. **-ved**, *n.* logleg trygd eller pant.

logvellir, *m.* „vatn-sjodar“ d. e. kjêl. Edda.

log-verja, *v.* (-varð*i*) verja med log, fredlysa. **-vernd**, *f.* fredlysing. **-villa**, *f.* det som ein gjer til aa forvilla retten, logvilling. **-villr**, *a.* vill, uvitande um logi, logvill. **-vinna**, *v. st.* vinna með log. **-vitni**, *n.* logrett vitnemaal. **-vittr**, *a.* logkunnig. **-vqrn**, *f.*

loglegt vern eller försvar i ei retssak. **-vqtr**, *m.* **1.** logleg inntekt. **2.** logleg renta.

lqm, *f.* (*pl. lamar*) lam, gjenge, hengsla.

lqn, *f.* (*pl. lanar*) **1.** langvoren haug ell. dunge (poet.) (= laan, Tel.). **2.** i sms. sjaa *heylqn*.

lqngu, *av.* longo, for lang tid sidan.

lqngugi, *av.* ikkje paa lenge.

lqngum, *av.* lenge, i lang tid.

lqskr, *a.* losken (Hall.), doven, dauv.

lqstr, *m.* (*gen. lastar*; *nom. pl. lestir*; *akk. pl. lqstu*) **1.** last, lyte; mein, skade. **2.** last, lastord, klander.

lqt, *f.* (*gen. latar*) fraateljing, avraading; hindring, hefte; *telja latar á e-u*, telja fraa eitk.

lqtun, *f.* (*gen. latanar*) = *lqt*. Sturl. I 2853.

M.

má, *v.* (*áð*) maa, skrapa, slita, tæra ut; strjúka, sletta ut, rydja burt; *má e-t afe-u*; *már af*, upers. det tek av.

má? *n.* sjaa *mai*.

maðka, *v.* (*að*) verta fyllt med makk. **maðka-haf**, *n.* **-sjór**, *m.* hav fullt av makk. **maðkiullr**, *a.* full av makk. **maðkr**, *m.* makk (mark); ogso krek (um maur). **maðk-sjór**, *m.* = *maðkasjór*. **-smoginn**, *a.* makkesmogen, gjenomsmogen av makkar.

maðr, *m.* (*gen. manns*; *nom. pl. menn* eller *meðr*) **1.** menneskje (av baee kyn; jfr. *nyn.* mann i sms. og i talemaatar); *maðr er manns gaman*; *mennskr maðr*, mots. troll; *sjndi maðr manni*, mann synte det aat mann, det gjekk fraa den eine til den andre; ofte mesta som eit ub. pron. ein, einkvar: *maðr er auðigr*, *annar úauðigr*; *þat veit menn* eller *menn veit*, det veit alle, det er visst; ogso koll. folk: *fjöldi manns*. **2.** mann, karmann; *til manns kominn*, komen til manns, vorten ein god mann odl.; *vera maðr til e-s*, fyrir *e-u*, vera mann (kar) til eitk. **3.** mann som tener eller fylgjer ein; *við þriðja manni*, sjølv tridje. **4.** mann, egtemann (*eiginn maðr*).

5. mann, led i ein ættlegg; *maðr eptir mann*, mann etter mann; *vera at fjórða manni at frændsemi*, vera skyld i fjorde led (etter kanonisk rekning); *koma mognum meðal*, faa, setja ættleder millom (so skyldskapen kann verta langt nok ute).

maðra, *f.* modra, fegra. Gallium boreale (i stadnamn).

maga-bragð, *n.* eit slag knip i dragsmaal. **-fyllr**, *f.* magefylla.

mágáll, *m.* rand midt nedetter magen; jfr. *nyn. kvidaal*, som eigenleg tyder det same.

magararfi, *m.* erving etter sonen sin (*mogr*).

magaskegg, *n.* haar som veks paa magen.

mágastoð, *f.* studuing som ein fær ved maagskap.

magfyllr, *f.* magefylla, det som fyller magen.

magi, *m.* mage, buk.

mágkona, *f.* kvinna som ein er skyld med ved maagskap, maagskyld kvinna (vermor, brorkona, sonekona odl.).

magn, *n.* 1. magt, styrke, kraft; *mátt ok magn* (jfr. nyn. *med maatt og magne*, Aasen); *er um mitt magn*, det gjeng yver mi magt. 2. hovudluten, storparten av eitk.; *magn ríkis síns*. (Yngre form for *megin*, s. d.).

magna, *v.* (að) 1. styrkja, gjera sterk (berre poet.; jfr. nyn. *magna seg*, styrkja seg). 2. styrkja ved trolldom, fylla med trolldomsmagt; driva paa med trolldom og avgudsdyrking. 3. *magnast*, *v. r.* styrkjast, veksa, verta stor eller sterk; gjera seg stor.

magnauss, *a.* magtlaus. **-leysi**, *n.* magt-løysa. **magnsmunr**, *m.* skilsmun i magt.

magnúsmessa, *f.* den 16. april (i Norig); den 13. desember (paa Island).

magr, *a.* (*n.* *magrt*) mager, skinn.

mágr, *m.* mann som ein er i maagskap med, skylding ved maagskap (helst verfar, verbror og dottermann eller nyn. maag).

magrigr, *a.* noko mager, skinnvoren. **mágsefni**, *n.* ein som skal verta maag aat ein. **mágsemd**, *f.* maagskap, sivjaskylda. **mai?** *n.* friskt vaarlauv. Bp. II, 162.

mak, *n.* gjeremaal, vending.

maka, *v.* (að) 1. maka, mykja, møykja; refl. *makast*, mødast, verta medteken. 2. *maka e-m háðung*, gjera ein eitk. til skjemd.

maka, *f.* make, like (um kvende).

makendi, *n. pl.* mak, ro, fred.

maki, *m.* make, like.

makki, *m.* manke (paa hest). Bósa s. 4013.

makleikr, **makligleikr**, *m.* (eig. høveleg-leik), same; det som er høvelegt, verdleik; *með makleik*, at *makligleik*, *eptir makligleikum*, so som det er høvelegt eller fortent; *hafa makligleika til e-s*, vera verdig til eitk., ha fortent eitk. **maktigr**, *a.* 1. høveleg, passeleg. 2. verd, verdig til eitk. (*e-s*, til *e-s*). 3. skyldig. (*maktiga*, *av.* so som det er høvelegt eller fortent). Jfr. nyn. *makleg*.

makr, *a.* høveleg, greid, god; *makara (væri) at*, høvelegare, betre var det at. Jfr. nyn. *mak*, makleg, spak. **mak-ráðr**, *a.* medraadeleg, greid. **-reiðr**, *a.* som er god (makleg) aa rida paa.

makt, *f.* magt. **maktarleiki**, *m.* magt.

mál, *n. I.* 1. merke, flekk, helst um innsett merke, figur paa metal-smide. 2. maal, merke (ved mæling). 3. maal, reidskap til

aa mæla med. 4. rett tid, viss tid til eitk. (Jfr. nyn. *rismaal* o. fl.). 5. maal, maaltid. 6. mjøketid; maal, mjølkemaal, det som vert mjølka til kvart maal; *búfé missir máls*, d. e. vert ikkje mjølka. 7. eit fjordungaar. 8. maal (= 8 stenger) i sms. *máslengd*.

mál, *n. II.* 1. møte, ting; *eiga mál við landsfolkit*. 2. avtale, semja; *ganga á mál*, brjota semja. 3. sak, maalemne, ærend; *bera (upp) mál e-t fyrir e-n*, bera fram ei sak for ein (jfr. nyn. *bera upp maalet sitt*); *flytja mál e-s*, tala eins sak, hjelpa saki fram; *þat er annat mál*, det er ei onnor sak; *þat er alls máls*, det er hovudsaki; *skipta máli*, sjaa *skipta*. 4. stoda som ein stend i, kaar, vilkaar, høve, tilhøve; *óttast sitt mál*, vera rædd for korleis det skal ganga; *kemr þar máli at*, det vert til det at, gjeng so at; *svá er mál með vexti*, sovore er tilhøvet, det hev seg so at. 5. sak, rettssak; *bera mál á hendr e-m um e-t*, gjeva ein sak, klaga ein for eitk.; *verða borinn máli*, verta kjend skyldig i ei sak, faa saki paa seg; *fallast at máli*, tapa saki; *flytja mál sitt*, føra si sak; *halda máli fram*, halda fram med, driva paa ei sak; *leggja máli gerð*; *leggja ei sak under skilddom*; *setja máli*, leggja ned ei sak, lata saki falla; *sækja málit*, leggja upp sak, reisa søksmaal; *vera fyrir máli*, vera sakverjar (d. e. den som saki gjeld); vera ferrar for ei sak; *verja mál*, forsvara, verja ei sak; *verjast*, vera varðr *máli*, sleppa fri ei sak, ikkje faa henne paa seg. 6. maal, mæle, royst, taleevna. 7. maal, spraak; *rita at norrænu máli*. 8. tale, røda; *með skommu máli*, med faa ord; *várs herra mál*, Vaarherres ord; *bera mál á e-t*, *hafa e-t á (at) máli*, tala um eitk.; *leita máls við e-n*, mæla mál af e-m, ganga i veg og tala med ein (um eitk.); *taka annat mál*, taka til aa tala um andre ting; *taka máli (e-s) vel*, taka det vel upp det ein segjer. 9. samrøda, sémтал; *finna, hitta mann at máli*, faa ein i tale, finna ein; *koma at máli (á mál) við e-n*, tala ved ein. 10. saga, forteljing; *i þessu máli*, i denne saga; *taka til máls*, taka til ords, taka til aa fortelja. 11. ord, ordlag, talemaate; *fornkveðit mál*, gamalt ord. 12. framsagd meining, paastand; *hafa sitt*

mál, faa fram si meining, hava sin vilje; *halda sínu máli*, halda paa si meining; *vera at einu máli*, vera samheldige; ogso um domsframsegn: *mál þeirra skal standa*. 13. framsegn, setning (i gram.).

mála, *v. st.* mala, knuska (mest um aa mala korn til mjöl).

mála, *v. (að)* maala, skildra.

mála, *f.* kvinna som ein jamnan talar med, kona (poet.).

mála-beizla, *f.* rettskrav. *-efnamunr*, *m.* skilsmun, som gjer maalezni ulike. *-efni*, *n.* = *málefni*. *-ferlamunr*, *m.* skilsmun, som gjer rettsaker ulike. *-ferli*, *n.* rettsak, retts-trætta. *-ijöldi*, *m.* mengd med saker. Kgs. 721. *-flutningr*, *m.* sakfærsla. *-fullting*, *n.* *-fylgja*, *f.* hjelp, studnad i ei rettsak. *-fylgjumaðr* (og *-fylgismaðr*) *m.* mann som hjelper folk i rettsaker, sakførar.

mála-gipt, *f.* *-gjald*, *n.* *-gjöf*, *f.* løning; løn. *-gull*, *n.* gull som ein fær i løning.

mála-háttir, *m.* eit slag versemaal. *-hluti*, *m.* *-hlutr*, *m.* lut som fell paa ein i ei sak; den sida av saki som ein hev med aa gjera.

málajarn, *n.* jarn med eit merke (*mál*) paa.

mála-jörð, *f.* jord som er pantsett til bruk. *-kona*, *f.* kona som hev *máli* 2.

mála-kæra, *f.* *-kærsla*, *f.* klagemaal, søksmaal.

mála-land, *n.* jordeign som ein hev *lög-máli* eller *lögveð* paa. *-lauss*, *a.* (jordeign) som det ikkje er *lög máli* paa.

mála-leitan, *f.* samtale, tinging um ei sak. *-lok*, *n. pl.* *-lykt*, *f.* (mest i *pl.*) *-lyktan*, *f.* endelykt paa ei sak.

málamaðr, *m. I.* 1. mann som er van med aa føra rettsaker. 2. sakkunnig mann. Mar. 143ø.

málamaðr, *m. II.* mann som tener for løn, lønt tenestemann.

málamannligr, *a.* høveleg for ein *mála-maðr*, *I.* *mátamundi*, *m.* semja.

malar-grjótt, *n.* smaastein som ligg i *möl* (dunge). *-kambr*, *m.* kamb, rygg av smaastein nedmed strandi.

málasal, *n.* eig. utbetaling av løn; løningsdag.

málasax, *n.* stutt sverd med merke (*mál*) paa.

málasilfr, *n.* sylv som ein fær i løning.

mála-skil, *n.* greida, skyn paa rettsaker.

-skipti, *n.* = *málskipti*. *-skot*, *n.* innanking, appel (til ein høgere domstól). *-sóknir*, *f. pl.* rettsaksmaal. *-spell*, *n.* det som spiller eller øydelegg ei rettsak for ein, sakspille.

mála-spjót, *n.* spjot med eit merke (*mál*) paa. *-steinn*, *m.* stein med eit merke (*mál*) paa?

mála-tilbúnaðr, *m.* *-tilbúningr*, *m.* tilbunad, fyrebuing til eit søksmaal.

málátúsótt, *f.* spillsykja (romansk ord).

málavqxtr, *m.* tilhøve med ei sak, umstødur ved ei sak.

mál-bók, *f.* lesterbok? *-bót*, *f.* = *málsbót*. *-dagi*, *m.* 1. avtale, semja, kontrakt. 2. fyreskipnad, skipnad. 3. bok, lista yver det ei kyrkja eller eit presteembætte hev av gods, innkomor, legat odl. 4. skildag, fastsett termin. *-deili*, *n.* = *málskipti*. *-djarfir*, *a.* maaldjerv, djervmælt.

mál-drykkja, *f.* drykk tilmælt til maten. *-drykkjumaðr*, *m.* mann som fær seg tilmælt drykk til maali.

málefni, *n.* maalemne, eit som er emne for umdøming eller trætta; grunn, umstødur og alt som vedkjem ei sak.

máleldr, *m.* (helst i *pl.*) eld som dei kokar maten ved til maaltiderne.

máleindr, *m. pl.* partar i ei sak.

málfár, *a.* sett, innlagd med merke eller figurar (*mál*) til prydnad.

mál-fimi, *f.* ordhegd, dugleik til aa tala. *-fimliga*, *av.* ordhagt. *-fimir*, *a.* ordhag, lett-mælt. *-framr*, *a.* djervmælt. *-friðr*, *m.* fred millom folk, so dei ikkje hev saker med kvarandre. *-fylling*, *f.* „setningsfylling“ d. e. partikel (gram.). *-færr*, *a.* maalfør, som er i stand til aa tala.

málga, *v. (að)* mangla paa, gjera krav paa (= *ámálga*).

mál-gagn, *n.* talereide. *-haltr*, *a.* maalhald, som trivlar etter ordi eller som hev lyte i talereiden. *-helti*, *f.* det aa vera *málhaltr*, maalhelta. *-hress*, *a.* maalfør, so frisk at ein kann tala.

máli, *m. I.* talenøyte, ven (jfr. *mála*, *f.*).

máli, *m. II.* 1. semja, avtale, kontrakt. 2. semja um den luten av buet som kona

skal hava (for *gagngjald* og *gjof*), i fall det vert skifte; rettskrav som ho hev soleis.

3. byg-*lebrev*; ogso um landskyldi, leiga for jord. 4. semjebrev um pantsetjing av jord til bruk. 5. avtale eller skilord um forkaupsrett til jord for seljaren. 6. löningsavtale; lönung, lön; *ganga á mála*, taka tenesta (hjaa hovding).

máligr, *a.* maalug, snakksam.

mál-krókar, *m. pl.* krokar, vringlor i talen, ordkrokar. **-kunnigr**, **-kunnr**, *a.* ved samtale kjend med (*e-m*). **-laki**, *m.* lyte, brest paa tale-evna. **-latr**, *a.* uviljug til aa tala, traudmælt. **-lauss**, *a.* maallaus. **-leysa**, *f.* gale maalbruk (um laake rim). **-lýzka**, *f.* maallydska, maal.

malmara-grjótsvegg, *m.* vegg av marmorstein. **-steinn**, *m.* marmorstein.

malm-hlið, *n.* malmport, metalport. **-pottr**, *m.* potta av malm, metaljer.

malmr, *m.* 1. malm, som ein fær metal or. 2. malm, metal.

malm-verk, *n.* malmverk, bergverk. **-æðr**, *f.* strøym av rennande malm.

mál-nyta, *f.* mjølkefe. **-nytr**, *a.* mylkt, som gjev mjølk. **málnytu-kúgildi**, *n.* eit mjølkekuverde. **-kýr**, *f.* mjølkeku.

mál-óði, **-óðr**, *a.* vill, styrlaus i ordi.

malmr, *m.* pose, sekk.

mál-reið, *f.* tale, umrøding; *koma á málreið*, koma paa folkemunnen. **-reifr**, *a.* munnkaat, kvik i iøða. **-reitinn**, *a.* rødug, snakksam.

-rófi, *n.* tale, talegaava. **-rófismaðr**, *m.* snakkar, skravlar. **-róm**, *n.* tale. **-rúm**, *n.* tid til tale. **-rúnar**, *f. pl.* runeskrift, runer til maalbruk, i motsetning til andre runer, S. E. I 598; talegaava, taleevna. Edda.

-ræða, *f.* umrøding; *koma á málræðu*, koma paa folkemunnen. **-ræðinn**, **-rættinn**, *a.* rødug, snakksam.

máls-afglapan, *f.* skjepling av ei sak, so ho ikkje vert avgjort. **-aldr**, *m.* utbetalingstermin.

málsannan, *f.* sanning, stadfesting paa det som er sagt.

málsbót, *f.* det som skal beta paa ei sak, orsaking.

málsemd, *f.* malsendi, *m.* malsendir, *m.* málseyrendi, *n.* maalsemd (Sogn), maate aa

tala paa; tale; *þeim varð at málseyrendum*, dei kom i samrøða.

máls-fylling, *f.* fullending av ei sak. **-grein**, *f.* 1. maalgrein, maalføre. 2. talemaate. 3. setning. 4. tale. **-háttir**, *m.* 1. maalgrein, maalføre. 2. tale, ord.

málskipti, *n.* 1. det som er mykje um aa gjera for ein, naudsyn, torv; vigtug sak.

málskjóla, *f.* bytta, bruka til maalkjerald.

máls-lengd, *f.* lengd paa eit maal (8 stenger). **-list**, *f.* talekunst. **-lqstr**, *m.* veila, lyte paa eit maal. **-maðr**, *m.* maalsmann, talsmann. **-matr**, *m.* matmaal, mat til eit maal. **-mjolk**, *f.* mjølkemaal, so mykje mjølk som vert mjølka i eit maal.

málsnild, *f.* ordhegd. **málsnildar-gjöf**, *f.* talegaava. **-list**, *f.* talekunst. **-maðr**, *m.* ordhag mann.

mál-snilli, *f.* ordhegd. **-snjallr**, *a.* ordhag, hagnælt.

málsorð, *n.* ord (i ei setning).

málsþakr, *a.* klok i ordi, ordhag.

málspartr, *m.* part av talen, ordklassa.

mál-speki, *f.* **-spekt**, *f.* klokskap i tale, ordhegd.

málsrødd, *f.* ljodferd (artikulera) tale.

mál-staðr, *m.* 1. stad, som ein talar ifraa. 2. sak som er aa vange, maalemne, spursmaal. **-stafr**, *m.* 1. bokstav. 2. samljod, konsonant (so nær som *hofuðstafr*). **-steina**, *f.* stemna, møte til aa dryfta ei sak.

málssteinn; *m.* = *málasteinn*.

máls-tilbúningr, *m.* tilbunad til eit søksmaal. **-timbr**, *n.* maalstimber, timber som held fullt maal.

mál-stofa, *f.* stemnestova, tingstova. **-stund**, *f.* tid til aa tala.

málsþörf, *f.* torv til aa tala.

málsvefn, *m.* svefn til rett sovetid.

máls-vegr, *m.* utveg, paaskot som ein brukar i ei sak. **-verðr**, *m.* matmaal.

malt, *n.* malt, melt korn.

máltak, *n.* talemaate.

malthlada, *f.* hus til aa gøyma malt i. **máltíð**, *f.* maaltid, maal. **máltíðarstund**, *f.* tid som ein treng til ei maaltid.

maltklyfjar, *f. pl.* klyfjar med malt.

maltshlaða, *f.* = *malthlaða*. **maltverð**, *n.* malt-verde.

mál-þing, *n.* samræða (poet). **-þurfi**, *a.* som treng tala med ein.

málugliga, *av.* med mange ord, med mykje snakk. **málugr**, *a.* maalug, snakksam.

málunautr, *m.* talenøyte, ven (poet).

málungi (av *mátum-gi*): *ef þyrftak at málungi mat*, um eg ikkje turvte mat aat maali. Edda.

malurt, *f.* malurt.

mál-vinr, *m.* umgangsvæn. **-vöndr**, *m.* maalstokk.

mamata, = *mánaðarmatar*-. **mamatr**, *m.* = *mánaðarmatr*.

man, *n.* 1. husfolk, huslyd. 2. træl; trækvænde; koll. trælær. 3. kvinna, vækja.

mánaðagr, *m.* maandag.

mánaðar-dagr, *m.* (skrive *mánaðadagr*) maanadsdag, same dag i næste maanad. **-frest**, *n.* maanadsfrest. **-kostur**, *m.* kost for ein maanad. **-leiga**, *f.* lön for ein maanad, maanadslön.

mánaðarmatar-ból, *n.* jordveg som ein betalar 1 *mánaðarmatr* i landskyld av. **-lag**, *n.* verde, som er likt med 1 *mánaðarmatr*. **-leiga**, *f.* = *mánaðarmatarból*. **-sla**, misskrift for *mánaðarmatar(s)lag*? D. N. II 273s. **-öx**, *f.* öks som er verd ein *mánaðarmatr*.

mánaðar-matr, *m.* eig. maanadsmat, mat for ein maanad, men bruka um ei viss mengd av matvaror, serleg smør og mjöl. **-mót**, *n.* maanemot, same tid i næste maanad. **-ró**, *f.* ro, fred i ein maanad. **-stefna**, *f.* stemna eller stemming med ein maanads varsl. **-vist**, *f.* mat for ein maanad. **mánaðatal**, *n.* *mánaðatal hitt meira og hitt minna* um regulæres lunæ og regulæres solis (i kalenderrekningi).

mánaðr (og *mánoðr*) *m.* (*gen. sing. mánaðar* og *mánaðr*; *nom. pl. mánaðir, mánaðr, mánuðr*; *akk. pl. mánaði, mánuðu, mánaðr, mánuðr*) maanad; *tolfmánaðir* (samanskrive: *tolfmánaðr*) = eit aar.

manafé, *n.* eig. trælepengar, d. e. samanskotsþengar (paa lagtinget) til lauskauping av trælær.

mána-garmr, *m.* „maanelunden“ (i gude-segnerne um ein jötun som vil gløypa maanen). **-mataból**, *n.* = *mánaðarmatarból*. **-nótt**, *f.* natti til maandags.

manarmenn, *m. pl.* folki paa öyi *Mön*. **mána-salr**, *m.* „maanesalen“ d. e. himmelen (poet). **-skin**, *n.* maaneskin. **-tré**, *n.* „maanetre“ (namn paa eit vidundertre i India).

manel, *n*? form?

manér, *n.* manér, vis, aatferd.

mang, *n.* 1. smaahandel, kramhandel. 2. vara seld i smaatt, kramvaror.

manga, *f.* eit slag kastemaskina til aa kasta vaapn (pilar?) mot fienden.

manga, *v.* (að) handla, kaupa, selja, tinga.

mangaraskapr, *m.* 1. kaupskap, kramhandel. 2. prakkarskap, snytarskap. **mangari**, *m.* smaahandlar, kramkar; prakkar.

mangát, *n.* = *mungát*. N. G. L. V 99; jfr. *manvit*, *manugð*.

mangi, sjaa *manngi*.

mangsmáðr, *m.* = *mangari*.

máni, *m.* 1. maane (himmelkloten). 2. maane, maanad.

mankynni, *n. pl.* vitjing hjaa kvinna. Edda.

mann, *m.* = *maðr*.

manna, *v.* (að) 1. manna, gjera til rett mann; *manna sik*. 2. *mannast*, *v. r.* man-nast, verta ein mann, ein dugeleg kar; *perf. partic. mannaðr*, a. som hev manast, vorte ein mann som han skal vera; mannsleg, dugande, dana (*vel, illa mannaðr*).

manna, *n.* det lækjande gövet, som etter ei segn fauk upp or gravi aat læresveinen Johannes. Post. 49630.

manna-bein, *n.* mannebein. **-blóð**, *n.* manneblod. **-búkar**, *m. pl.* mannekroppar. **-bygd**, *f.* bygd, der det bur folk. **-deiti**, *n.* tilstand millom folk. Ark. X 305. **-dreyri**, *m.* manneblod. **-eldi**, *n.* upphelde for forsytleause folk. **-far**, *n.* **-farvegur**, *m.* mannefar, farveg etter folk.

mannafli, *m.* mannstyrke, folkemagt.

manna-forráð, *n.* raaddom, styre yver folk (ofte bruka um godord). **-fundr**, *m.* folkemöte, samkoma av folk. **-fqr**, *f.* ferd av folk, manneferd. **-gnýr**, *m.* staak av folk.

-grein, *f.* grein, greidskap som høver ein rett mann. **-hold**, *n.* mannekjöt, folkekjöt.

-hringir, *m.* ring av menn, manngard.

-hugir, *m. pl.* hugar, vardyvle aat menne-skje. **-hús**, *n.* hus for folk. **-hvarf**, *n.* burtkverving av folk. **-höfuð**, *n.* manne-

hovud. **-kaup**, *n.* byting av egtemenner, mannebyte. **-kjot**, *n.* mannekjot. **-krof**, *n. pl.* mannekropper. **-lát**, *n.* folketap, mannsplille. **-lið**, *n.* folkehjelp, mannskap. **-lof**, *n.* lov, ros av folk. **-mál**, *n.* mannemaal. **-missir**, *m.* **-missur**, *f. pl.* folketap, mannsplille. **-morð**, *n.* mord paa folk. **-mót**, *n.* folkemøte, samkoma av folk. **-munr**, *m.* mannemun, skilsmun millom folk.

mannañ, *f.* det som gjer ein til ein dugande mann, manndom, daning.

manna-negl. *m. pl.* mannelegler. **-reið**, *f.* ridning av folk; ridande mannekjot, manneleid. **-sannaðr**, *m.* samling av folk. **-seta**, *f.* tilhelde av (framand)folk. **-skipan**, *f.* skiping, oppstilling av folk. **-skipti**, *n.* manneskifte, mannebyte. **-slóð**, *f.* mannefar. **-sómi**, *m.* ære, vyrndad millom folk. **-sættir**, *m.* ein som gjer folk samde, mannesemjar. **-taka**, *f.* inntak av (framand)folk.

mannaudn, *f.* mannsplille, folkeøyding, avfolk.

manna-vegr, *m.* manneveg, folkeferdsl. **-verk**, *n.* verk av folk, manneverk. **-vist**, *f.* tilhelde av folk. **-völd**, *n. pl.* det som folk veld, manneverk.

mann-barn, *n.* mannsbarn, menneskje. **-beztr**, *a. sup.* som er eit framifraa menneskje. **-bikkja**, *f.* bikkja, hund (i kalling). **-björg**, *f.* berging av folk. **-blót**, *n.* 1. ofring av menneskje, mannblot. 2. forbanning. **-boð**, *n.* 1. gjestebod. 2. bod med ein mann. **-broddr**, *m.* isbrodd. **-bætr**, *f. pl.* bøter for drepen mann, mannboeter. **-dáð**, *f.* manndom, mannsdygd. **-daudr**, *m.* manndaude. **-deild**, *f.* usemja millom folk, tvidrette. **-djöfull**, *m.* djevel i manneham.

mannómligr, *a.* menneskjeleg; manndomsam, god. **mannómr**, *m.* 1. manndom, menneskjeleg natur. 2. manndom, mannskap. 3. manndom, godskap. **mannóms-ást**, *f.* hug til aa vera ein manndoms mann. **-leysi**, *n.* umannsleg ferd, hjarteløysa. **-maðr**, *m.* manndoms mann.

mann-dráp, *n.* manndraap. **-drápalaustr**, *av.* utan manndraap. **-drápaaðr**, **-drápari**, **-drápi**, **-drápsmaðr**, *m.* manndraapar, draapsmann. **-drápsqk**, *f.* sak um manndraap, draapssak. **-drápsþing**, *n.* ting tilstemnt for

eit manndraap skuld. **-dygd**, *f.* mannsdygd, manndom. **-dýrd**, *f.* manns æra, dygd.

-eign, *f.* det aa hava egtemann, gift stand.

-eldi, *n.* opphelde for (forsytelause) folk.

-engill, *m.* engel i manneham. **manneskja**, *f.* menneskje. **mann-eygr**, *a.* olm, mannvond (= *mannjgr*). **-fagnaðr**, *m.* fagning av folk, traktering. **-fái**, *m.* mannslike, mannsbilæte.

-fall, *n.* mannfal; manndaude. **-fár**, *a.* faament; *þykki mér mannfátt í bænum*, eg tykkjer det er mannfátt, faa folk i byen.

-fang, *n.* tilfang av dugande menn; *eiga mannfang í sonum*, hava eigna karar til søner. **-farmr**, *m.* farm, ladning av folk.

-ferð, *f.* ferd av folk. **-fjáandi**, *m.* djevel i manneham. **-fjöld**, *f.* **-fjöldi**, *m.* mannfjelde, mengd med folk. **-fleiri**, *a. komp.* *hafa mannfleira*, hava fleire folk.

-fóli, *m.* tulling, tosk. **-folk**, *n. koll.* folk, menneskje; *mannfolkit*, menneskje, manneætti. Jfr. nyn. *mannfolk*.

-frelsi, *n.* frigjeving or trældom; fri-dom aat eit menneskje. **-frelði**, *f.* kunnskap um folk. **-fulga**, *f.* kostpengar. **-fundr**, *m.* folkemøte, samkoma.

-fýla, *f.* niding, skarv. **-fæð**, *f.* **-fæði**, *n.* mannfæe (Gbr.), det at det er faa folk, folkeløysa. N. G. L. **-fæða**, *f.*

-fæði, *n.* manneemat, folkemat. Flat. I 1115. **-færd**, *f.* føre, framkjømd for folk til fots.

-fer, *f.* ferd av folk. **-garðr**, *m.* manngard, gjerde, rekka av folk. **-gerð**, *f.* utreiding av ein leidingsmann; krins som reidde ut ein leidingsmann.

-gerðarmenn, *m. pl.* menn som tilsaman stelte og reidde ut ein mann i leiding. **-gersimi**, *f.* gripa kar.

manni, *pron.* (*gen.* *mannskis*, *dat.* *mannigi*) ingen (eig. ikkje ein mann).

mann-girnd, *f.* **-girni**, *f.* hug, lyst etter mannfolk, giftarhug. **-gjarn**, *f.* manngalen, giftarsjuk. **-gjarnliga**, *av.* paa ein maate som syner giftarhug. **-gjöld**, *f.* mannbot.

-grein, *f.* mannemun. **-gæði**, *n.* gode for folk, lunnende. **-gæzka**, *f.* manndom, godskap. **-hár**, *a.* manns høg; *mannhátt*, *av.* i manns høg.

-háski, *m.* livsfaare. **-heind**, *f.* hemn for eit manndraap. **-heill**, *n.* **-heill**, *f.* lukka som fylgjer eit menneskje. **-heillamaðr**, *m.* mann som lukka fylgjer. **-heimar**, *m. pl.* manneheimarne (mots. *gudeheimarne*).

-helgarbqlkr, *m.* bolken i logboki um *mannhelgi*.

-helgi, *f.* -helgr, *f.* 1. det at menneskje er fredheilagt, trygd for mannen. 2. = *mann-helgarbolkr.* -hringr, *m.* ring av menner, manngard. -hundr, *m.* hund i manneham. -hús, *n.* hus for menneskje, folkehus. -hæð, *f.* mannhøgð (= *mannshædd*, *f.* Shl.). -hætta, *f.* livsfaare. -hættliga, *av.* soleis at det er faare for manneliv. -hættir, *a.* livhætt, faarleg for manneliv. -hættulaust, *av.* utan livsfaare. -hægr, *a.* manngod, mannmild. -hqfn, *f.* folkehald, det aa halda arbeidsfolk. -illska, *f.* vondskap. -jafnaðr, *m.* -jqfnuðr, *m.* 1. ihoplikning av menner (til trøyskap i gjestebod), mannjamning. 2. ihoplikning av dei menner som er fallne eller særde paa baae sidor etter eit slag, og utrekning av bøterne for deim. -kaup, *n.* eig. „mannehandel“; *þat er gott mannkaup i Bolla*, det er god (stor) vinning aa faa Bolle med. -kind, *f.* 1. slag menneskje, folkeslag. 2. manneætti. -kostafar, *n.* skip som er lasta med dygder. -kostr, *m.* manndom, dygd. -kvæmd, *f.* renn, tillaup av folk. -kvæmt, *a. n.* mannkjømt, folksamt. -kvqð, *f.* utbod av mannskap. -kyn, *n.* 1. slag menneskje, folkeslag. 2. manneætti. -lát, *n.* folketap, mannspille. -lauss, *a.* mannlaus. -leikr, *m.* manndom, menneskjeleg natur. -lera, *f.* vanmenne, stakar. Jfr. *lora.* -leysi, *n.* vanmenne, dugløysa. -liga, *av.* manneleg, som det høver ein mann eller eit menneskje. -ligr, *a.* 1. som høyrer til eller vedkjem menneskje, menneskjeleg, folke-. 2. manndomsam, mannleg, mannsleg. 3. emneleg, vonfull. -líkan, *n.* -líkneskja, *f.* mannlikan, mannslike. -lydda, *f.* mann som er *lydda.* -lýti, *n.* det som er til lyte for eit menneskje, mannemink, udygd, last. -læða, *f.* vanmenne, dugløysa. -lqstr, *m.* last, synd. -margr, *a.* mannsterk, mangment; *hafa mannmart*, hava mange folk. -mengi, *n.* -mergð, *f.* folketal, folkemengd. -mergi, *f.* d. s. Jøfr. I, 435-36. -metnaðr, *m.* æra av menneskje, vyrdrnad. -mót, *n.* mannskap, manndom. -múgi, *m.* -múgr, *m.* folkemug, folkemengd. -níðingr, *m.* niding, svikar mot folk. -orð, *n.* gjetord. -ráð, *n.* raadlag mot ein manns liv. -raun, *f.* mannrøyne, prøva, utrøying av folk, faare.

mannsaldr, *m.* mannsalder, manns livetid.

mannsamnaðr, *m.* samling av folk.

manns-áta, *f.* folkemat. -bani, *m.* draapsmann. -barn, *n.* mannsbarn, menneskje. -bein, *n.* mannebein. -blóð, *n.* manneblod. -búkr, *m.* mannekropp. -efni, *n.* mannsemne. mann-sekt, *f.* utlægd, fredløysa. -semi, *f.* manndom, mannskap.

manns-fótr, *m.* mannefot. -frjalsi, *n.* fri-dom aat eit menneskje. -fylgja, *f.* fylgja, vardyvle til eit menneskje. -gildi, *n.* bot aat kongen for draap paa undersaåt. -gjöld, *f.* mannbót. -hamr, *m.* menneskjeleg skapnad, manneham. -hár, *n.* mannehaar. -hjarta, *n.* mannehjarta. -hræ, *n.* lik av eit menneskje. -hqfuð, *n.* mannehovud. -hqnd, *f.* mannehand.

mann-skaði, *m.* mannskade, folketap, mannspille. -skaparlauss, *a.* utan mannskap, duglaus. -skapr, *m.* 1. mannskap, manndom, framferd. 2. menneskjeleg natur. -skelmir, *m.* djevel i manneham. -skepna, *f.* menneskjeleg skapnad, mannskapnad.

mannskona, *f.* (*pl.* *mannakonur*) manns kona, gift kvinna.

mann-skræfa, *f.* vanmenne, stakar. -skæðr, *a.* som gjer stor mann-skade; blodug. -slagari, *m.* mannslagar, draapsmann.

manns-lið, *n.* manns hjelp. Grett. 3517. líf, *n.* manneliv. -ligr, *a.* menneskjeleg. -líki, *n.* -líkneskja, *f.* mannlikan, mannslike. -mót, *n.* mannskap, manndom. -mynd, *f.* mannskapnad.

mann-sómi, *m.* æra millom menneskji, heider. -spell, *n.* -spjall, *n.* mannspille, mannskade, folketap.

mannsraun, *f.* mannrøyne (= *mannraun*).

mannstormr, *m.* aalaup av framstormande folk.

manns-tunga, *f.* mannetunga. -váði, *m.* vaade, faare for folk. -verk, *n.* 1. manns verk, manns arbeid. 2. skade som mannehand hev gjort. 3. jordpart so stor som ein mann kann driva. -vit, *n.* mannsvit, folkevit. -vqxtr, *m.* mannhøgð. -æfi, *f.* ein manns livetid, mannsalder.

mann-tak, *n.* mann-verde. -tal, *n.* 1. manntal, folketal. 2. manntal, folketeljning, mest um teljing av mannskapet til heren.

mantals-eiðr, *m.* eid til aa stadfesta at talet paa vernepliktigt mannskap i huset er

rett oppgjeve, manntalseid. **-skattr**, *m.* skatt etter manntalet. **-þing**, *n.* ting til manntal.

mann-tapaveitr, *m.* vetter med stor mann-skade ell. stort folketap. **-tapi**, *m.* (og *mann-tapan*, *f.*) mannskade, folketap. **-telja**, *v.* (*-talli*) halda manntal, telja. **-tjón**, *n.* og *f.* manntyne, mannspile, folketap. **-þrota**, *a.* opp-raadd for folkehjelp. **-þrøng**, *f.* manntroeng, folketrengsl. **-þurfi**, *a.* trengd um folkehjelp. **-úðigr**, *a.* manntyd, blidlaaten. **-val**, *n.* utval av folk, utvalde folk. **-vandr**, *a.* mannvand, som krev dei beste og vrakar dei mindre gode, vand paa aa velja folk. **-veiðr**, *f.* manne-veiding, manne-fanging. **-villa**, *f.* rang færkjønning. **-virðing**, *f.* 1. vyrdnad, æra millom folk. 2. mannemun. **-virki**, *n.* arbeid av folk; verk som folk hev gjort.

mannvit, *n.* (ogso skrivje *manvit*) mannsvit, vit, skyn; jfr. *manvit*. **mannvit**, *mannvits*-, sjaa *manvit*-, *manvits*-.

mann-vitull, *m.* faavitug mann? **-væntigr**, *a.* **-vænn**, *a.* som gjev von um aa verta ein dugande, god mann, emneleg. **-værr**, *a.* som hev rett til aa vera saman med folk. **-ýgr**, *a.* mannvond, olm. **-æta**, *f.* mann-etar. **-æli**, *n.* øle, vantrivling, stakar.

man-rúnar, *f. pl.* elskhugsruner (til aa vinna ei kvinna). **-sal**, *n.* eig. træl-sal; *selja mansali*, selja til træl. **-salsmaðr**, *m.* træl som ein kann selja, kaupetræl.

manskæri, *n. pl.* skjæra, saks til aa klippra hestemaani.

mans-leiga, *f.* træle-leiga (leiga av træl). **-maðr**, *m.* træl.

manstœði, *n.* maanstøde, manke (paa hest).

mansongr, *m.* elskhugssong, kjærleiksdikt (aat kvende). **mansongs-drápa**, *f.* kjærleiksdraapa. **-kantiki**, *m.* **-kvæði**, *n.* kjærleikskvæde. **-raust**, *f.* kvint (eig. tonelag for elskhugssong). **-vísa**, *f.* kjærleiksvisa.

mánudagr, *m.* maandag (= *mánadagr*).

manugð, *f.* sjaa *munugð*.

manungr, *a.* ung og elsken (eig. ung som ei vækja).

manvélar, *f. pl.* elskhugsvelor, kjærleikskunstar.

manverjar, *m. pl.* folket paa øyi Man (*Mön*).

manvit, *n.* vit, skyn. O. Tr. 2912. Kgs. Brenn. 11313 ofl. (= *monvit*, *munvit*). Ofte skiftande med *manvit*. **manvitsamligr**, *a.* vitug, skynsam. Kgs. Br. 16116. **manvitsandi**, *m.* aand som gjev ein vit eller skyn. Kgs. Br. 1454. **-lauss**, *a.* uvitug. Kgs. Br. 1718. **-lífill**, *a.* som hev lite vit (skrivje: *mannvitslífill*, Krók. 1033).

már, *m.* (*más*; *mávar*) maase, maake; jfr. ogso nyn. *ædmaare*, eit maaseslag.

mara, *v.* (*rð*) mara (Helg.), fljota so vidt i sjøtømmen.

mara, *f.* mara (som rid ein i svevnen).

marabotn (ogso *marar*-, Edd. M.) havbotn, sjøbotn.

maralmr, *m.* marhalm, sjøgras. *Zostera marina*.

mararbakki, **marbakki**, *m.* marbakke, marreina. **marbeðr**, *m.* havstrand (poet.).

marbri, *n.* ty vove av ymslita traadar; gfr. *marbré*. D. N. III 160a.

marðskinn, *n.* maardskinn.

margaretumessudagr, *m.* = *margrétumessa*.

marg-boraðr, *a.* som hev mange hol, manghøla. **-breytinn**, *a.* mangslungen, ustød, ujamn i huglaget. **-breytni**, *f.* det aa vera *margbreytinn*, ustøda i huglag.

-eygr, *a.* som hev mange augo, mangøygd. **-falda**, *v.* (*að*)

1. gjera mangfaldig, mangfalda (ogso *multiplícera*). 2. setja i fleirtal; *mangfalda atkvæði*, segja De til ein. **-faldaðr**, *a.* mangfaldig.

-faldan, *f.* (og *-fald*, *f.*) 1. mangfalding, multiplication; ogso um utkoma, produktet. 2. fleirtal. **-faldleikr**, *m.* mangfaldigskap, mengd. **-faldliga**, *av.* mykje, rikeleg. **-faldligr**, **-faldr**, **-falligr**, **-feldr**, *a.* mangfaldig, mangfelt, rikeleg; *mangfaldlig tala*, fleirtal, pluralis. **-fróðr**, *a.* 1. mangvis, kunnskapsrik, vellærd. 2. spaavis; trollkunnig. **-frœði**, *f.* mangfelt, rik kunnskap; ogso um trolldom. **-háttaðr**, *a.* mangslags, mangfaldig.

-heyrðr, *a.* ofte høyrd, tidhøyrd. **-kunnandi**, *f.* trolldomskunst. **-kunnandi**, **-kunnigr**, *a.* 1. mangvis, kunnskapsrik. 2. trollkunnig. **-kvíslaðr**, **-kvíslóttur**, *a.* mang-greinut. **-kvæmt**, *a. n.* mannkjømt, folksamt. **-kyndugr**, *a.* eig. kunnig i mangt; trollkunnig. **-látr**, *a.* mangslungen, mangfaldig; lauslynd. **-leikr**, *m.* venskap (s. *fáleikr*). **-liga**, *av.* venleg. **-lyndr**, *a.*

lauslynd. **-læti**, *n.* lauslaati aatferd; lauslynde; jfr. nyn. *mallæte*, staak, *marlætug*, lystig, kaat. Hall. **-málugr**, *a.* mangmaalug, rødug, snakksam. **-menni**, *n.* mangmenne (Nordl.) mannfjelde, mengd av folk. **-mennismúgr**, *m.* stor hop, muge av folk. **-mennr**, *a.* mangment, mannsterk (= nyn. *margment*, Tel.). **-múgr**, *m.* storhop. **-myndaðr**, *a.* mangleis skapa, som hev mange slag skapnader. **-mælgf**, *f.* **-mæli**, *f.* mykjen tale, røding um mange ting. **-mæltr**, *a.* mangordig, snakksam. **-opt**, *av.* mykje ofte. **-orðr**, *a.* mangordig, rødug. **-prettóttir**, *a.* prettefull, listig.

margr, *m.* mengd, fjelde; i ordtaket: *ekki má við margnum*, *d. e.* det nyttar ikkje staa imot mangmannen.

margr, *a.* (*komp. fleiri, sup. flestr*, *s. d*) 1. mang, mykjen, som finst i mengd (jfr. *marg* i nyn. *margment* o. a.); *margr maðr*, mang ein mann; *margir menn*, mange menner; *mar(g)t lið*, mykje folk; ogso substantivisk: *margr*, mang ein; *margir*, mange; *mart manna* (ogso berre *mart*) mange menner, mykje folk; *mart skipast á manns æfi*, mangt skifter um paa ein mannsalder; i *morgu*, i mangt, i mange maatar, i mange ting; *fyrir margs sakir*, av mange grunnar. 2. venleg; *mart er með þeim*, det er venlegt (godt) millom deim. (Jfr. *fár*).

margreifii, *m.* mark-greive.

margrétar-altari, *n.* altar innvigd aat den heilage Margreta. **-messa**, *margrétumessa*, *f.* ei messa for den heilage jomfru Margareta av Antiochia, den 20. juli.

marg-ræða, *f.* mykjen tale. **-ræddr**, *a.* mykje umrødd; *gera margrætt um e-t*, tala mykje um eitk. **-ræðinn**, *a.* mangmaalug, mykje rødug.

margs-konar, *-kyns*, *a.* mangeslags.

marg-slægr, *a.* mykje sløg. **-smugall**, *a.* grannvar, nøgjen. **-spakr**, *a.* mykje klok. **-spurall**, *a.* forviten, vitekjær. **-staðar**, *av.* mange stader. **-talaðr**, *a.* 1. mangordig, mykje rødug. 2. = *margræddr*, *a.* **-títt**, *a. n.* mykje tidt, vanlegt; *sem margtítt er*. **-tækr**, *a.* tiltaksam, mangfreisten.

margullinn, *a.* prydd med mykje gull. Edd.

marg-vísi, *f.* klokskap. **-víss**, **-vitr**, *a.* mangvis, mykje klok, kunnskapsrik.

margýgjusonr, *m.* havfru-son (bruka til haadingsord). **margýgr**, *f.* eit slag hav-gygr, havfru; jfr. *marmennill*.

margyrðr, *a.* mangordig.

marhrísla, *f.* mareris, marekvist.

mari, *m.* mara, bukk, stokk til stydjing (*mare*, *m.* Ndm.). Poet.

mari, **marie**, *sjaa máriu*.

máriu-altari, *m.* og *n.* altar som er innvigd til Maria møy. **-bæn**, *f.* bøn aat Maria møy. **-kapella**, *f.* kapell innvigd til Maria møy. **-kirkja**, *f.* Mariakyrkja. **-líkneski**, *n.* Maria-bilæte. **-messa**, *f.* 1. *m. í föstu* (*um várit*) marimess, vaarfrumess, den 25. mars; *m. fyrri*, marimess fyrste, den 15. august; *m. æfri*, *m. síðari* (*um haustit*), marimess seinre, den 8. september; *máriumessa Magdalene*, den 22. juli. 2. messa for Maria møy. **-messuaptann**, *m.* aftan, dagen fyre marimess. **-minni**, *n.* minne eller minneskaal til æra for Maria møy. **-skript**, *f.* Maria-bilæte. **-spitali**, *m.* Maria-hospital. **-stúka**, *f.* altarrum for Maria møy. **-tíðir**, *f. pl.* gudstenesta til æra for Maria møy. **-vers**, *m.* „Maria-vers“, Ave Maria.

mark, *n.* 1. mark, merke, kjennemerke, teikn (ogso um prydmerke, bumerke, stjerne-merke, skilt, stempel o. m.); (*er*) *þat til marks* (*um*) *at*, det er eit merke, prov paa at; *kenna sitt mark á e-u*, kjenna merke sitt paa eitk., kjenna det att; *yverf. kjenna seg saka i eitk.*, vera ved eitk. 2. ting aa merka, vigtug ting; *ekki er mark at draumum*, det er kje noko mark paa draumar; *dei er kje merkande*; *litit* (*mikit*) *mark er at þvi*, det er lite (mykje) merkande, hev lite (mykje) aa segja; *at marki*, for aalvor, til gagns (nyn. *for mark*, Gbr.). 3. merke, skilmerke; ogso um landet som ligg innum skilmerki.

marka, *v.* (*að*) 1. merkja, setja merke paa; ogso merkja med saar, særa. 2. setja eitk. (*e-t*) til merke paa eitk. (*i e-u*). 3. merkja av; *marka toptir til garða*. 4. forma, skapa til, teikna, skildra, maala. 5. merkja, gjera kjend, vitra (med merke eller teikn). 6. marka, leggja merke til, gjeva gaum etter. 7. merka, skyna, taka lærdom, slutta (*av, at, á, eptir e-u*, av eitk.).

markaðr, *m.* marknad, kaupstemna; yverf. vilkaar.

markamaðr, *m.* 1. mann fraa skogmarkerne, skogmann. 2. markkring, mann fraa *Markir*.

markamót, *n.* eig. stad der merke fraa tvo sidor mótast; bruka i N. G. L. I 8716 um staden der saksökjar og sakverjar i odellssak held rettsmøte.

markarspell, *n.* skade paa skog og utmark, skogspille.

markatal, *n.* tal merker, marketal.

mark-bygd, *f.* skogbygd. **-deili**, *n.* markedeild, markeskil. **-ganga**, *f.* markegang, deildegang. **-húnn**, *m.* utskoren firkant paa ein ting til merke paa at ein hev eigna det til seg (t. d. naar ein fann kval).

Markir, *f. pl.* skogbygderne paa grensa millom Det sudlege Norig og Sverige (d. e. Aremark, Øymark og Rødenes sokn — eldre Aursmork — i Norig, Nordmarka i Sverige).

mark-land, *n.* 1. skogland. 2. namn paa eit land i Nord-Amerika, truleg Nova Scotia. **-leið**, *f.* **-leiði**, *n.* skogleið, skogveg.

marknaðr, *m.* marknad, kaupstemna (= *markaðr*).

marknútr, *m.* marulk. *Cottus scorpius*.

mark-rá, *f.* merkelina til skil millom eigedomar. **-rein**, *f.* **-reina**, *f.* **-reini**, *n.* rein, engstrimel, til skil millom eigedomar, markedeild. **-steinn**, *m.* markstein, merkestein. **-stika**, *f.* merkestikka, merkestav. **-teigr**, *m.* marketeig, skogteig.

marlífendr, *m. pl.* eig. „sjøfararane“, bruka um eit slag vonde vette.

marmara-borg, *f.* marmorby. **-golf**, *n.* marmorolv. **-grjót**, *n.* marmorstein. **-hella**, *f.* marmorhella. **-pilarr**, *m.* marmorpillar, marmorstolpe. **-steinn**, *m.* marmorstein. **-steinþróf**, *f.* likkista av marmor. **-stolpi**, *m.* marmorstolpe. **-veggr**, *m.* marmorvegg.

marmari, *m.* marmor.

marmennill, *m.* marmæle, liten havmann.

marr, *m.* I. (*gen. marar*) hav, sjø; jfr. nyn. *mar* i sms. som *marhalm*, *marbakke* ofl. **marr**, *m.* II. (*gen. mars*; *nom. pl. -ir* og *-ar*) hest; jfr. nyn. *mara-* i sms. som *mara-bytar* ofl.

marra, *v.* (*að*) murra,

mar-reina, *f.* **-reinsbakki**, *m.* **-reinubakki**, *m.* marbakke, marreina.

marsleggja, *f.* sleggja til aa knustra med (*merja*).

marsteins-messa, *f.* **-messudagr**, *m.* marsteinsmessa, den 11. november.

marþvara, *f.* eit slag sild.

marvaði, *m.* skip (poet.).

mási, *m.* maase, [maake] (= *már*). **máskári**, *m.* skaare, skaarung, maaseunge.

mastr, *m.* master, = *siglutré*. Æf.

mát, *n.* I. verdsetning, takster, skyn.

mát, *n.* II. matt (i skakkspel). **máta**, *v.* (*að*) setja matt.

mata, *f.* mat, føda; jfr. nyn. *måta*, Set.

mataból, *n.* = *mánaðarmatarból*.

matannungr, *m.* = *matönnungr*.

matar-afl, *m.* arbeid med aa raa seg til mat, næringsveg. **-biti**, *m.* matbite. **-ból**, *n.* = *mánaðarmatarból*.

-fang, *n.* matraad, mat. **-fýst**, *f.* mathug. **-gerð**, *f.* matgjerd, matlagning. **-góðr**, *a.* gjevnmild paa mat.

-illr, *a.* matsaar, knipen paa mat. **-kaup**, *n.* matkaup.

-kyn, *n.* mat-slag. **-lauss**, *a.* matlaus. **-ligr**, *a.* etande; jfr. nyn. *matleg*, nærande. **-nautn**, *f.* **-neyzla**, *f.* matnjoting, eting.

-skipti, *n.* byting av mat. **-spilling**, *f.* matspilling, matskjemming.

-verð, *n.* I. matverð, eitkvart som hev verd som mat. Bp. I 12216. 2. betaling for maten, kostpengar.

-vætt, *f.* ei *vætt* mat; *hølf mork matarvætt*, ei halv mark av ei *vætt* mat. D. I. I 3206.

matast, *v. r.* (*að*) eta. Jfr. nyn. *mata*.

mat-björg, *f.* matberging. **-blót**, *n.* avguds-offer av matdeig. **-borð**, *n.* matbord; *undir matborð*, medan dei sit til bords.

-bræði, *f.* matgraal, graadug. Jfr. nyn. *matbraad(d)*, graadig. **-búa**, *v. st.* laga (*e-t*) til mat (*e-m*, for ein). Jfr. nyn. *matbu seg*, bu seg med mat, Shl.

-búðarmaðr, *m.* matlagar, kokk.

-búnaðarstari, *n.* matstell. **-búnaðr**, *m.* matlagning; tillaga mat. **-búr**, *n.* bur til aa hava mat i, matbur.

-dúksposi, *m.* matpose, nistepose.

mátér, *n.* maat, maal.

mat-eyrir, *m.* matvara. **-fang**, *n.* matraad, mat. **-fátt**, *a. n.* lite av mat. **-fengi**, *n.* = *matfang*.

-fiskr, *m.* matfisk, fisk til mat. **-fyllr**, *f.* fylling med mat, mette. **-fæð**, *f.*

matlöysa, matskort. **-gera**, *v.* (*rð*) laga (*e-l*) til mat. **-gerð**, *f.* matgjerd, matlagning; *ganga í m.*, steda seg til kokk. **-gerðarhús**, *n.* kjøken. **-gerðarmaðr**, *m.* kokk. **-gipta** *v.* (*pt*) gjeva mat. **-gjafi**, *m.* „matgjevar“, vert. **-gjafi**, *f.* gaava í mat aat fatigfolk. **-góðr**, *a.* gjev mild paa mat. **-gœðingr**, *m.* mann som er gjev mild paa mat. **-heil**, *a.* matheil, med god mathug.

mathusmessa, **matheimessa**, *f.* (og *matheimessudagr*, *m.*) den 21. september (Wille: *Mathios*, Tel.).

mathiasmessa, **mathiemessa**, *f.* den 24. februar, laupaarsmessa.

mati, *m.* maate, maat, vis, høve. **mátliga**, *av.* maateleg, høveleg.

mat-kass, *m.* mat-kass, matkorg. **-kaup**, *n.* matkaup. **-ketill**, *m.* matkjæl, matgryta. **-knifr**, *m.* (D. N. I 32116 i pl. misskrive: *matkrifar*) matkniv, junge. **-krákr**, *m.* matkrok, ein som er hæv til aa eta. **-kyn**, *n.* matslag. **-land**, *n.* matland, eit land so som det er i matvegen. **-langr**, *a.* matlang (so lenge som ei maaltid varer). **-laun**, *n. pl.* kostpengar. **-launaðarmaðr**, **-launa(r)maðr**, **-launi**, **-launungr**, *m.* mann som arbeider for kosten, kostarbeidar. **-lauss**, *a.* matlaus. **-leiði**, *m.* uhug paa mat, mateida. **-leysi**, *n.* matlöysa. **-lífi**, *n.* livemaate med umsyn paa mat, kosthald. **-lystr**, **-lystugr**, *a.* matlysta, svoltent. **-mál**, *n.* matmaal, maaltid. **-málsstund**, *f.* matmaalstid, matstundbil. **-mangari**, *m.* smaahandlar som sel matvaror, mathandlar. **-níðingr**, *m.* matspar mann, matniding.

matr, *m.* (*gen. sing. matar*; *nom. pl. matir* og *matar*; *akk. mati*) 1. mat, føda; yverf. mat, nærsla; jfr. *eldsmatr*; *sitja yfir (at) mat*, sitja til bords; *bjóða til matar*, bjóða til ei maaltid; *taka til matar*, taka til aa eta; *hvítr matr*, mjólke- eller eggjemat; *þurr matr*, turr mat. 2. = *mánaðarmatr*.

mat-ráð, *n.* matstyr, matstell. **-reiða**, *f.* matreidsla, matlagning. **-reki**, *m.* matnyttigt rekegods. **-seld**, *f.* det aa skifta ut maten, matskifting. **-selja**, *f.* (træl)kvende som skifter ut maten aat husfolket, raadskona. **-sínkr**, *a.* matspar, knipen paa maten. **-skál**, *f.* matskaal. **-skiptismaðr**, *m.* mann som

skifter ut maten, matskiftar. **-skreid**, *f.* turrisk.

máts-kona, *f.* kvinna som er *mátsmaðr*. **-maðr**, *m.* verdsetjar, skynsmann.

mat-sparr, *a.* matspar, knipen paa maten. **-sveinn**, *m.* kokk. **-sæll**, *a.* som det fylgjer matlukka med (um ein *bolli*).

máttalítill, *a.* litemaatten, veik.

máttar-leikr, *m.* evna, raad? D. N. VIII 106.

mátt-dreginn, *a.* **-farinn**, *a.* magtstolen, utarma. **-lauss**, *a.* maattlaus, magtlaus.

-leysi, *n.* matlöysa. **-lítill**, *a.* litemaatten, veik.

máttur, *m.* (*gen. máttar*, *dat. mætti* og *mátt*; *nom. pl. mættir*) 1. maatt (Snm.), magt, styrke, kraft; *var mér alls máttar*, *áðr*, eg laut bruka all mi magt, fyrr —.

2. helsefar, helse-tilstand; *spyrja at mætti e-s*, spyrja kor det stend til med ein. 3. buskap, bøleng.

máttugr, *a.* megtug, sterk, stor.

máttuliga, *av.* megtugt, veldugt.

máttuligr, *a.* 1. megtug. 2. mogleg.

matþrota, *a.* mattroten, matlaus.

mátuligr, *a.* maateleg, høveleg (*-liga*, *av.*).

mátvélur, *f. pl.* eig. knip til aa gjera *mát* II; knip, kunster.

mat-vísi, *f.* matgraal, graadhug. **-vís**, *a.* matvis, matfrek, graadug. **-víst**, *f.* mat.

-væli, *n. pl.* matraad; jfr. *nyn. vaal*, *n. dunge*.

-vænn, *a.* matnyttig. **-vænngr**, *m.* ein som arbeider for kosten, kostarbeidar.

Maumet, *d. e.* Mahomed.

maurr, *m.* maur. Formica.

maurulir (ogso skrive *mawulfr*) *m.* er avbrigde til *mqrulfr*, *s. d.*

með (og *meðr*) *þræp.* A. med *dat.* og *akk.* 1. med, i fylgje med, saman med, i lag med; *fara með e-m*; *vera með barni*; *nótt með degi*, baade natt og dag; *akk. helst um det ein ber eller fører med seg*; *með þriðja mann*, sjølv tridje; *fara með sveit sína*; yverf. *fara með sök*. 2. med, imillom; *skipta ríki með sér*, millom seg; *fara með húsum*, fara huse-millom; *med stofnum*, fraa stamn til stamn; *úsnótr maðr*, er með aldri kemr; er með horskum kemr (Edda). 3. med (um tilstand, maate, umbunad, reidskap, hjelperaad); *með leynd*, i leynd; *með öngu móti*, paa ingen maate; *með þessu*, paa den

maaten; með þol ok viti; skip með reiða; með æri; meðr lifir eigi meðr braud eitt saman, berre av braud. 4. með, av (um emne, innhald); léó með gulli, lœva av gull; alin meðr klæði, aln med klæde. B. med dativ: 5. med, ved, attved, nær ved; með sjónum. 6 med, hjaa. 7. með, langsméd; með landi. 8. með, i same leid som, i samhøve med; i venskap med; selja með logum, gjeva etter logi; með sannendum. 9. umfram. 10. av (um fylgja og orsak); með því at, með di at, av di at; dersom. 11. með, samstundes med, um (um tid); með því at, samstundes som; syngja saltara tvá með viku, um vika. C. 12. bruka i staden for við (s. d.) i ordlag der det ogso i nynorsk ofte er ustøda: kannast með = kannast við; mæla með e-n og við e-n; taka með e-u og við e-u.

með, av. 1. með, ogso, dessforutan (= þar með). 2. með, i fylgje med.

meðal (á m. í m.) præp. (med gen.) og av. millom; ganga meðal, ganga imillom (til semja); yverf. imillom, i vegen for.

meðal, i sms. tyder 1. medel-, millom-. 2. medels, vanleg; ertu ekki meðalfól, du er ein uvanleg stor tosk.

meðal-ár, n. medels aar. -atferðarleysi, n. medels, vanleg tiltaksløysa. -auki, m. millomlag (ved bytehandel). -dagr, m. 1. millomliggjande dag, dag imillom. 2. halv heilagdag. -farandi, m. millommann. -farbauti, m. medels troll. -ferð, f. mækling, millomgonga. -ferðarmaðr, m. millommann, mæklar. -fífl, n. -fífila, f. medels, vanleg daare. -fjándi, m. medels, vanleg djevel. -fól, n. medels, vanleg styving. -ganga, f. millomgonga, mækling, innblanding. -gangari, m. millommann, mæklar. -gerð, f. millomlag (ved bytehandel). -göngumaðr, m. millommann, mæklar. -heimr, m. eig. „millomheimen“, bruka i S. E. um luftromet millom himmel og jord. -hross, n. medels god øyk. -kaflaumgerð, f. umgjerd kring handtaket paa eit sverd. -kaffi, m. handtak paa sverd (eig. millomstykket millom baæ hjólt). -karl, m. medels kar. -klækismaðr, m. medels, vanleg stakar. -kvikendi, n. medels stort dyr. -kýr, f. medels god ku. -lag, n. det at eitk. er so midt i laget, medels-lag; at (i) meðallagi,

til meðallags, so midt i laget, medels; meðallagi, som av. medels, ikkje mykje, nokolunde, maateleg. -liga, av. medels, maateleg. -maðr, m. medels mann. -manniðingr, m. medels, vanleg niding. -naut, n. medels godt naut. -niðingr, m. medels, vanleg niding. -orðaskak, n. medels, vanlege vondord. -orpning, f. interjeksjon, utropsord. -pallr, m. midpall, midbenk (i logrétu).

meðalsdagr, m. = meðaldagr.

meðal-siðarmaðr, m. mann med medels eller vanlege seder. -skræfa, f. medels, vanleg stakar. -skömm, f. medels, vanleg skam. -smiðr, m. medels god handverkar. -snápr, m. medels, vanleg styving. -snotr, a. medels, vanleg klok. Edda. -sæmd, f. vanleg sømd eller æra. -þræll, m. medels, vanleg træll. -úspektarmaðr, m. medels, vanleg ufredsman. -úvinr, m. medels, vanleg djevel. -vatsflaumr, m. medels, vanleg vatsflaum. -vetr, m. medels streng vetter. -vingiarnligr, a. medels, maateleg venleg.

meðan, 1. av. imedan, dessimillom (á m.). 2. konj. (med ell. utan at og er etter) medan.

með-aumkunarsamr, a. medynksam. -ferð, f. 1. det aa fara med, føra med seg, stella med, sitja inne med eitk. (medføring, medferd, fyrehaving, innehaving); hafa e-t meðferðar, hava eitk. med seg, sitja inne med eitk. 2. aatferd, framferd. -ferðast, v. r. (að) fara aat, bera seg aat. -ferði, n. aatferd. -færi, n. eig. medføre, det som ein fører seg; handvvl. Fld. II 449. -fgr, f. 1. medføring, medtaking. 2. aatferd. 3. vedgang, tilstaaing. -gangr, m. studnad, hjelp. Jfr. nyn. medgang.

meðja, f. eit slag hovudduk (poet.).

meðr, præp. = með. meðrtekiligr, a. kjærkomen, tægdig. með-tekt, f. mottaking. -tøkumaðr, m. mottakar.

mega, v. (má, mátti, megat og mátt)

1. formaa, kunna, hava magt til (e-t); mega betr, vera sterkare; ekki má við margnum, inkje kann staa seg mot mengdi; mega sér nokkut, hava nokor magt, kunna noko; præs. partic. megandi som adj. megande, magtig, evlug. 2. hava det eikorleis; mega vel (illa), hava det godt (ille); staa seg godt (ille); hversu máttu, korleis hev du det? Jfr. nyn.

maa av seg (Tel. Set.). 3. med inf. kunna, vera istand til (ofte med utelate gera) þegar hon mátti nokkut, gerði hon optar illt en gott. Jfr. nyn. „eg maar ikkje lida det“ (Gbr.). 4. maa, kunna, hava aatgang eller løyve til; má yðr þat (verða), sem yfir margan gengr; ofte med utelate vera: vera moglegt; má at, det kann vera at, det er moglegt at.

megin, *n.* (dat. sing. magni, og yngre megni; jfr. magn, n.) 1. magt, styrke, kraft. 2. helsefar (= mátt) 2). 3. hovudluten, storparten av eitk. — I sms. med subst. og adj.: stor-, hovud-, ov-; jfr. nyn. mein- i sms. med adj. og verb: t. d. meinlik, meingott, meinstira ofl.

megin (og megun; eig. dat. pl. av vegr) vert bruka som eit indekl. subst. i tydning: sida, kant; á kvenna megin, paa kvendesida; (hinum) hægra megin, paa høgre sida; þveim megin (megum), paa tvo (baae) sidor; qðrum megin, paa den andre sida; qllu(m) megin, qllum megun, paa alle sidor; sinum megun hvárir, paa kvar si sida.

megin-á, *f.* hovudaa, storelv. -**ail**, *n.* hovudstyrke, meste magti. -**bók**, *f.* hovudbok. -**borg**, *f.* hovudborg. -**bygd**, *f.* hovudbygd, storbygd. -**byrr**, *m.* eig. sterk bær; storm. -**dómar**, *m. pl.* store merkelege ting. -**ekkja**, *f.* stor, megtug enkja. -**ijall**, *n.* hovudfjell, storfjell. -**ilokkr**, *m.* storflokk. -**flótti**, *m.* 1. stor flugt, aalmenn flugt. 2. storparten av dei flyande. -**foss**, *m.* hovudfoss, storfoss. -**gjqrð**, *f.* styrkebelte; *pl.* megingjarðar um beltet til Tor. -**góðr**, *a.* storgod, ovgod; jfr. nyn. meingott, av. -**góðvættliga**, *av.* ovleg vonsam. -**haf**, *n.* storhav. -**herað**, *n.* hovudbygd, storbygd. -**herr**, *m.* 1. storparten av heren. 2. folkemengdi. -**húfr**, *m.* „storplancken“, sterkaste bordet i skipssida, som det øvste av spanti laag imot. -**hyggja**, *f.* „storvit“. Edda. -**hqfn**, *f.* hovud-hamn. -**land**, *n.* hovudland, fastland.

megin-lauss, *a.* magtlaus. -**leysi**, *n.* magt-løysa.

megin-lið, *n.* storparten av herfolket.

meginligr, *a.* stor-vigtug. Edda.

meginlífill, *a.* veik.

megin-merki, *n.* hovudmerke for ein her.

-**mqrk**, *f.* hovudparten av skogen, storskogen.

meginn, *a.* kraftig, sterk.

megin-rás, *f.* hovud-far. -**rúnar**, *f. pl.* kraftige runer. -**sjór**, *m.* storsjø, storhav.

meginlið, *n.* = meginlið.

megin-stjarna, *f.* planeta Saturnus. -**stormr**, *m.* storstorm. -**straumr**, *m.* hovudstraum, storstraum. -**tírr**, *m.* stor frægd, stor æra. -**trygðir**, *f. pl.* fast trygd. -**þori**, *m.* storhopen, storparten. -**þqri**, *f.* stor torv eller naud. -**veðr**, *n.* ovvêr, storstorm. Edd. M. -**vegr**, *m.* hovudveg, storveg. -**vel**, *av.* stor-vel. -**verk**, *n.* stort, tungt arbeid.

Meginzuborg, *f.* byen Mainz i Tyskland.

megn, *n.* 1. magt, styrke, kraft; *um megn mér*, yver mi magt, meir enn eg greider. Jfr. nyn. magt og megn (Jæd.). 2. helsefar, helsa. Jfr. megin.

megn, *a.* kraftig, sterk.

megna, *v. (að)* 1. formaa, greida. 2. megnast, *v. r.* styrkjast, veksa, verta stor og sterk. Jfr. nyn. meгна (seg) føsa, vidka seg ut (t. d. um deig).

megn-lauss, *a.* magtlaus. -**lífill**, *a.* ut-arma, veik.

megra, *v. (rð)* magra, gjera mager; megrast, *v. r.* magrast, verta mager.

megrð, *f.* megri, *f.* magerskap.

megum, *sjaa megin*.

meiða, *v. (að)* 1. meida, skamfera (paa kroppen). 2. skada, skjemma, øydeleggja.

meiðing, *f.* meiding, skamfering, paaford skade. **meiðingalaust**, *av.* uskadt, meinlaust.

meiðmar, *f. pl.* dyre eigneluter, skattar (poet).

meiðr, *m. (gen. -ar og -s)* 1. meid (paa slede). 2. stong. 3. tre; um Odins galge. Edda.

Meilan(g)sborg, *f.* Milano (i Italia).

mein, *n.* 1. mein, vanhelsa. 2. mein, skade, hinder; *gera e-m e-t í mein (til meins)*, gjera ein eitk. til meins; *láta e-m e-t í mein*, neitta ein eitk.; *mæla í mein*, mæla, segja imot; *e-m er mein at e-u (á e-u)*, ein hev (fær) skade av eitk. 3. um det som er til hinder for loglegt egteskap, t. d. skyldskap odl.

meina, *v. (að)* 1. meina, skade, hindra (med dat.). 2. meina, meinka, neitta, forbjoda (*e-m e-t*).

meina, *v. (nit)* meina, tru, tenkja.

meina-fullr, *a.* syndfull, vond. **-lauss**, *a.* = *meinlauss*.

mein-blandinn, *a.* eig. blanda med mein; forgjord. **-bugalauss**, *a.* utan hindringar (um egteskap). **-bugr**, *m.* (*pl.* *-ir*) meinbug, hindring, vanske som forbyð, hindrar eitk.; mest i *pl.* og um hindringar for loglegt egteskap. **-eiða**, *v.* gjera meineid. **-eiðamaðr**, *m.* meineidar. **-eiði**, *n.* **-eiðr**, *m.* meineid, rang eid. **-fang**, *n.* meinsemd; *leita e-m mein-fanga*, freista setja ein i beit. **-fullr**, *a.* syndfull, vond. **-fært**, *a. n.* meinfært, ufært. **-galdr**, *m.* *galdr* som er til mein. Edd. M. **-gefinn**, *a.* meingjeven, meinsleg. **-gera**, *v.* (*rð*) gjera (*e-n*) til meins. **-gerð**, *f.* meingjerd, forfang, ugagn. **-gerðaker**, *n.* kjer fullt med *meingerð* (yverf.). **-gerðamaðr**, *m.* mann som gjer ein (*e-s*) til meins, meingjerdsmann. **-gerðarþing**, *n.* ting, møte til aa gjera vondt. **-gírni**, *f.* meinhug, vondskap. **-gjarn**, *a.* meinfus. Edd. M.

meinigr, *a.* meinsleg, skadeleg.

meining, *f.* det aa meina ell. skada ein, skamfaring.

meinka, *v.* (*að*) meinka, gjera til meins.

mein-kona, *f.* kona som er til meins i huset (um frilla). **-kráka**, *f.* ugagnskraaka. Edda. **-kvikendi**, *n.* skadedyr. **-látsamligr**, *a.* sjølvpinande. **-látsamr**, *a.* som piner, plaagar seg sjølv. **-lausliga**, *av.* meinlaust, skuldlaust. **-lauss**, *a.* 1. meinlaus, utan mein ell. skade. 2. meinlaus, skuldlaus. 3. uhindra, som inkje er til hinder for; *meinlauss hjúskapr*. **-leiki**, *m.* meinleik, hindring (= *meinbugir*). **-leysi**, *n.* meinlöysa, skuldlöysa. **-leysisstétt**, *f.* skuldlöyse-stand. **-leysisstóli**, *m.* skuldlöyse-klædnad.

meinligr, *a.* meinsleg, speleg (*-liga*, *av.*).

mein-læta, *v.* (*tt*); *m. sér*, meinka seg, plaaga seg sjølv. **-lætamaðr**, *m.* sjølvpinar, sjølvplaagar. **-lætasamr**, *a.* sjølvplaagande. **-læti**, *n.* pinsla, plaaga; sjølvplaaging, fraahald. **meinlætis-eldr**, *m.* eig. sjølvpiningselden; yverf. liding paa jordi. **-kyn**, *n.* slag pinsla. **-líf**, *n.* liv i sjølvpinning eller fraahald. **-maðr**, *m.* sjølvplaagar. **-samr**, *a.* = *meinlátsamr*. **-staðr**, *m.* pinslestad.

meinlæt-samligr, *a.* sjølvplaagande. **-semi-líf**, *n.* liv i sjølvplaaging.

mein-mæla, *v.* (*lt*) neisa, gjeva vondord.

-mæli, *n.* vond, neisande tale.

meinn, *a.* mein, skadeleg, vond, ill; *kenna sér meint*, kjenna seg sjuk.

mein-sama, *v.* (*að*) gjera meinsam, pine-sam. **-samligr**, **-samr**, *a.* meinsam, skadeleg, vond (*-liga*, *av.*). **-semd**, *f.* meinsemd, forfang; vondska, sjukdom. **-semdagerð**, *f.* meingjerd, skade. **-semi**, *f.* = *meinsemd*. **-semismátt**, *m.* magt til aa gjera vondt.

meinsfullr, *a.* **meinsligr**, *a.* meinsleg, skadeleg. **meinsmaðr**, *m.* mann som gjer vondt.

mein-staddr, *a.* ille stadd. **-stafir**, *m. pl.* meinslege, vonde ord. Edda.

meinsvanr, *a.* meinlaus, skuldlaus. Edda.

mein-svari, *m.* meineidar. **-svari**, *a.* mein-svoren. Edda.

meinsvætr, *f.* vondt vette, troll; ogso um folk som er til meins (= *meinsvætte*, *Shl.*).

meinsýnn, *a.* vand aa sjaa. S. E. II 290z7.

mein-særamaðr, **-særandi**, *m.* meineidar.

-særi, *n.* meineid, rang eid. **-særismaðr**, *m.* meineidar. **-tregi**, *m.* trege, sorg. **-úðigr**, *a.* meinfus, vondkynd (poet.). **-vættagangr**, *m.* staak, uro av uvette. **-vættfr**, *f.* uvette, troll; jfr. *meinsvættfr*. **-yrða**, *v.* (*rð*) neisa, gjeva vondord. **-yrði**, *n.* vonde, neisande ord (nyn. *meinsør(d)e*, *Hard.*).

meirháttar, *av.* gjævare, mætare.

meiri, *a. komp.* (i sup. *mestr*, til positiv *mikill*) større; meir; betre, gjævare; *meiri hlutr*, størsteparten, meir enn helvti; *hverjum manni meiri*, større enn andre menner (jfr. nyn. *meiremann*, *yvermann*, *Shl.*).

meirr, *av. komp.* (i sup. *mest*; til positiv *mjök*) meir, heller; sidan; *gekk hann meirr at þat*, gjekk han so sidan. I sms. med andre komp. utan aa verka større brigde i tydingi: *fyrirmeirr*, fyrr; *útarmeirr*, lenger ute.

meisasilð, *f.* silð som ein fører og sel i meisar.

meisingr, *m.* meis (fugl). *Parus*.

meiss, *m.* meis, korg.

meistara-dómr, *m.* **-dæmi**, *n.* lærarstand, læraryrke; meisterdome, meisterskap; embætte. **-hús**, *n.* skulemeister-hus. **-maðr**, *m.* = *meistari*. **-nafn**, *n.* namn, vyrðnad som

meistari. -samliga, av. meisterleg. -sonr, m. son aat ein *meistari*. -tal, n. tal av *meistarar*.

meistari, m. magister, lærd mann; lærar; meister; herre, husbonde; trollmann, rune-meister.

meistarligr, a. meisterleg (-liga, av.).

meita, v. (tt) meita, skjera, klippa.

meiti, m. sjøkonge (poet.).

meitilberg, n. tverbratt fjell (som hogge med meitel).

meitill, m. meitel, beitel, hoggjarn. *meitla*, v. (að) meitla, hogga med meitel.

meizl, n. *meizla*, f. likamsskade, skamfering, hard medferd (nyn. *meidsla*, Dal.).

meizla-hogg, n. skamhogg. -laust, av. uskadt. -sár, *meizlusár*, n. saar som er til stor skade, skamsaar.

mekt, f. 1. magt. 2. dramb, drust. *mekta*, v. (að) gjera megtug; *mektast*, v. r. verta megtug, verta stor (jfr. nyn. *megtast*, for-maa). *mektugr*, a. megtug, gjæv.

mél, n. I. tid, bil; jfr. nyn. *mel* (mæl) tidspunkt, Nhl. Helg.

mél, n. II. mel, bit paa beisl.

Melansborg, f. Milano (= *Meilangsborg*).

melbakk, m. melbakke, sandbakke.

meldr, m. (gen. *meldrar*) 1. melder, maling. 2. melder, det som vert male.

mél-dropi, m. skumdrope av melet (beisl-bitet). -*greypr*, a. som tygg beislbitet (um hest). Edda.

melja, v. (*maldi*) mala, knuska sund.

mella (ogso *malla*) f. I. eit slag mekanisme i laaset paa ein boge. Vigf. Jfr. nyn. *mellelaas*, laas med meinlykkja ell. molla. Tel.

mella, f. II. gygr, trollkvinna (poet.).

mellingr, m. jétun (poet.); jfr. *mella* II.

mellom, *mellum*, *præp.* = *milli*.

melr, m. 1. mel, melbakke, sandbakke. 2. marhalm. *Arundo arenaria*.

melrakka-belgr, m. belgflaatt skinn av melrakke, melrakkebelg. -*skinn*, n. melrakkeskinn, kvitrevskinn. *melrakki*, m. melrakke, kvitrev.

melta, v. st. melta, løysa upp i magen.

melta, v. (lt) melta, gjera til malt.

melteigr, m. teig, voll tilvaksen med marhalm. D. I. I 1926.

melting, f. melting, maltlaging.

meltorfia, f. grastorva tilvaksi med marhalm (*melr*, 2).

men, n. (gen. pl. *menja*) halsband, halsprydnað.

mengi, n. mengd.

menginn, *mengjaðr* (og *mengdr*) a. mengd, mengjut (um blanda liter).

men-glöð, f. (gen. -*glöðar*) kvinna. Edda.

menja-, *menjar*-, sjaa *minja*-, *minjar*-.

menna, v. (nt) uppseda, gjera til ein dugande mann; *mennast*, v. r. mannast, verta til ein dugande mann (*mennast*, *menna seg*, Trønd.); partic. *mentr*, som hev mannast, uppseda, dana; dugleg.

menni, n. menne (i gn. berre i sms. og som tilnamn). *menniliga*, av. som det høver seg ein kar, manneleg, karsleg. *menniligr*, a. menneskjeleg; mannsleg, emneleg.

menning, f. uppseding, daning.

mennska, f. menneskjeleg natur, mann-dom; menneskjeleg aatferd, folkesed.

mennskr, a. menneskjeleg; *mennskr maðr*, mots. gudar og troll.

men-skögul, f. kvinna. Edda.

ment, f. 1. uppseding, daning. 2. mann-dom, dugleik.

mentan, f. uppseding til mann, daning.

mentr, a. sjaa *menna*.

menvröðr, m. „halsbandvaktar“, d. e. ein gjæv mann. Edda.

mér, pron. 1. 1ste pers. pl. me (= *vér*). 2. 1ste pers. sing. dat. meg (sjaa *ek*).

merarson, m. „merreson“ (hæding).

merð, f. merd, fisketeina, i sms.: *staf-merðarveiðr*.

mergð, f. mengd, fjölde.

merginn, m. morgon (= *morginn*).

merglauss, a. merglaus, tom. *mergr*, m. (gen. *mergjjar*) merg; yverf. merg, kjerne.

mergund, f. (og *mergundarsár*, n.) saar som gjeng inn i mergen, mergsaar. *mergunda*, *mergundaðr*, *mergundi*, a. særd inn i mergen.

mer-hross, n. -*hryssi*, n. horsa, merr.

merja, v. (*marði*) knysja, slaa.

merki, n. 1. merke, mark, kjønnermerke, teikn (ogso um bumerke, stempelmerke, vaapnermerke, stjernermerke o. m.); *hvat er til merkja um at*, kva hev ein til merke paa det at —. 2. ting aa merka, merkande ting.

3. merke, skilmerke, byte. 4. merke, hermerke, fana (ogso pl. med sing. tydning).

merki, *n.* selleri. *Apium graveolens*. Harp. **merki-frjó**, *n.* fræ av *merki*. Harp. **-lqgr**, *m.* lög av *merki*. Harp.

merki-á, *f.* grense-elv, merke-aa. **-bjqrk**, *f.* bjørk som stend til merke millom eigedomar, merkebjørk. **-dagr**, *m.* dag daa fyrste maane etter 13. dag jol er 10 næter gamall (i laupara 11). **-garðr**, *m.* merkegard, skilgard.

merkiligá, *av.* soleis at ein maa leggja merke til det; tydeleg, greidt. **merkiligr**, *a.* som ein maa leggja merke til, merkeleg, merkande, minnesam; utmerkt, framifraa; tydeleg, skynleg. **merkimáll**, *a.* som talar det ein skal merka seg, sæteleg.

merking, *f.* 1. merkjing. 2. merke, teikn; *bera merking e-s*, vera teikn paa eitk. 3. tydning, merkning. **merkingar-afl**, *n.* tydning. **-skilning**, *f.* bilætleg uttyding.

merkióss, *m.* elveos som er markeskil.

merkis-berari, *m.* faneberar, merkesmann. **-burðr**, *m.* fanebering. **-maðr**, *m.* 1. faneberar, merkesmann. 2. ein høg embættsmann ved hirdi med rett og rang som lendmann. 3. utmerkt, framifraa mann, gjæving. **-staðr**, *m.* stad der det er merke av eitk. **-stair**, *m.* **-stqng**, *f.* fanestong, merkesstong, flagdstong.

merki-spjót, *n.* spjot med vaapnerke. **-stqng**, *f.* = *merkisstqng*. **-stjarna**, *f.* planeta. **-vatn**, *n.* vatn, vatsdrag som er skilmerke, grensevatn.

merkja, *v.* (*kt*) 1. merkja, setja merke paa. 2. setja til merke, rita, skriva. 3. teikna, forma, skapa. 4. merka, leggja merke til, gjeva gaum etter. 5. merka, skyna, slutta. 6. gjera kjend, vitra, visa med teikn. 6. vera merke paa, tyda.

merkjaganga, *f.* merkjesgang, markegang.

merk-leikr, *m.* sannleik, truskap. **-máll**, *a.* **-orðr**, *a.* truverdig, sæteleg (= *merkimáll*).

merkr, *a.* truverdig, sæteleg.

merkr-ból, *n.* jordveg med ei mark i landskyld. **-kaup**, *n.* kaup for ei mark. **-kerti**, *n.* kjerte, vaksljøs som veg ei mark. **-lag**, *n.* verde so stort som ei mark. **-mjql**, *n.* mjøl som kostar ei mark skippundet. **-þjófr**, *m.* tjuv som stel for ei mark.

merr, *f.* (*gen. sing. merar*; *pl. merar* og *marar*, *sjld.*) merr, horsa.

mersing, *f.* sjaa *messing*.

meskinn, *a.* kræsen, vand (jfr. *nyn. mesken*, slikkvoren, sleikjen, *Shl.*).

messa, *v.* (*að*) messa, halda messa.

messa, *f.* (ogso *mossa*) 1. messa i katolsk gudstenesta (lat. *missa*). 2. helgedag med messa for eit heilagmenne; ogso um andre merkedagar, jfr. *hlaupármessa* o. a.

messing, *f.* avsing (messing).

messingar-hest, *m.* massinghest. **-ker**, *n.* massingkjer. **-spánn**, *m.* massingskei.

messu-aptann, *m.* aftan fyre ein messe-dag. **-bók**, *f.* bok med messe-tekster, messe-bok. **-dagahald**, *n.* = *messudagshald*. **-dagrim**, *n.* messedag-rekning, rekning etter messedagar. **-dagaveiðr**, *f.* veiding paa ein messedag. **-dag**, *m.* helgedag med messa.

messudags-hald, *n.* det aa halda messedagen. **-kveld**, *n.* kveld fyre messedag. **-morgunn**, *m.* messedags morgon.

messu-djákn, *m.* dekn som hjelper presten ved messa. **-embætti**, *n.* det aa halda messa, messehald. **-eptann**, *m.* = *messu-aptann*. **-fataermr**, *f.* erm paa messeklædi. **-fatalindi**, *m.* belte paa messeklædi. **-fatastakkr**, *m.* trøya til aa vera under messeklædi. D. I. II 62. Jfr. Bp. I 847s. **-iqng**, *n. pl.* tarvende som presten brukar ved messa. **-iqf**, *n. pl.* messeklæde. **-glófi**, *m.* handske som presten skal hava paa ved messa. **-hald**, *n.* det aa halda messa, messehald. **-hátr**, *m.* messe-skikk. **-hqkull**, *m.* messehaket (*messehökul*, *Vald.*). **-klæði**, *n. pl.* messeklæde. **-koss**, *m.* fredsskyss som dei gav kvarandre ved messa.

-lauss, *a.* som er utan messa. **-mál**, *n.* messe-tid (jfr. *nyn. messemaal*). **-nátt**, *f.* natt fyre messedag. **-prestr**, *m.* prest som hev rett til aa halda full gudstenesta, sokneprest.

-serkr, *m.* messeserk. **-skip**, *n.* farkost som ein fór paa til messa og kaupstemna. **-skruði**, *m.* messeklæde, messeskrud. **-sloppr**, *m.* messeserk. **-stóll**, *m.* stol til aa sitja paa ved messa. **-sqngr**, *m.* messesong, ogso bruka um prestegjeringi i det heile. **-sqngsmaðr**, *m.* = *messuprestr*. **-sqngspína**, *f.* straff for ein prest med avsetjing. **-tími**, *m.* messetid.

-vika, *f.* vika med messehald.

mest, *av. sup.* (komp. *meirr*) mest, helst; ogso: mest, mesta, næsta (= *mestu*).

mestháttar, *av.* gjævast, mætast (jfr. *meirháttar*).

mestr, *a. sup.* sjaa *meiri*, *a.*

mestu, *av.* mesta, næsta.

met, *n.* 1. verdsetning. 2. lodd til skaalvegt; *koma sinum metum við*, leggja sitt lodd i vegtskaali, faa noko aa segja, hava iunverknad.

meta, *v. st.* meta (mæta), verdsetja, døma um; *meta vápnastað* (s. d.); *vel metinn*, vel meten, vel vyrd; *meta sik*, verdsetja seg, d. e. halda maate; *meta e-t (til) e-s*, verdsetja, rekna eitk. for eitk., halda eitk. for godt nok til eitk.; *meta e-t fjár*, rekna, taka pengar for eitk.; *meta e-t lítils*, halda eitk. for lite verdt, mæta eitk. lite; *meta e-m e-t*, *meta e-n til e-s*, rekna ein for upphavsmannen til eitk., leggja eitk. til ein; *meta e-n af*, bjoda av, ikkje taka mot eit tilbod fraa ein; *meta e-t fyrir e-t*, *i e-t*, verdsetja eitk. til eitk.; *meta e-t við e-t*, rekna eitk. jamgodt med eitk.; *meta e-t við e-n*, verdsetja eitk. for ein (som vil kaupa det), setja, skjota eitk. til ein, at han skal raada for det; *rec. metast við*, setja, skjota eitk. til kvarandre, vera usams um eitk., um kven som skal gjera det (Hall.: *metast paa kvarandre*, d. s.).

metandi, *m.* verdsetjar, skynsmann.

metfé, *n.* gods som er utan fast takster, men gjeng som pengar etter serskild verdsetjing.

metja, *v.* (*matti*) lepja, sipla (jfr. *nyn. metja* hjaa Ross).

metnaðar-fullr, *a.* ærekjær, storvyrdig. **-girnd**, *f.* æresykja. **-gjarn**, *a.* æregirug, æresjuk. **-hót**, *n.* eig. truging paa mætnaðen; *i metnaðarhótum*, for vyrdnaden skuld. **Æf.** **-kona**, *f.* ærekjær, storvyrdig kvinna. **-leysi**, *n.* det aa vera fri for æresykja, smaalæte. **-maðr**, *m.* ærekjær, storvyrdig mann. **-sam-ligr**, *a.* storvyrdig, stormodig (*-liga*, *av.*). **-samr**, *a.* storvyrdig, kaut. **-skarð**, *n.* æremink, mannemink. **-virðing**, *f.* vyrding etter mætnaðen, det aa gjera mannemun.

metnaðr, *m.* 1. mæting, verdsetjing. 2. mæting (mætnað), æra, vyrdnad. 3. ovmod, storlæte, kryskap; ovund.

metnast, *v. r.* (*að*) briska seg, høgmodast.

metorð, *n.* 1. verdsetjing, skyn. 2. mæting, æra, vyrdnad; stand, rang.

metorðamaðr, *m.* mæt, vyrd mann.

metr, *a.* nøgje-reknande?

metr, *n.* metrum, versemaal.

mettr, *a.* mettr.

metyrði, *n.* = *metorð*.

mey, *f.* møy, sjaa *mær*. **mey-barn**, *n.* ungmøy, gjentebarn. **-dómligr**, *a.* som høyrer til ei møy, jomfruleg. **-dómr**, *m.* møydom (i gn. ogso um karmanns reinleik). **-dóms-spell**, *n.* det aa spilla eller skjemma møydomen, avmøyning.

meygiligr, *a.* mogeleg.

meyja, *f.* møy; jfr. *mær*.

meyjaflokk, *m.* gjenteflokk. **meyjar-ást**, *f.* gjente-elsk. **-mál**, *n.* sak um aa faa ei gjenta til kona, friing. **-merki**, *n.* himmelmerket „Møyi“ (Jomfrua). **-mundr**, *m.* betaling som ein gjev for si brur. **-stofa**, *f.* jomfrubur, møysal. D. N. VI 84s.

meykóngr, *m.* møy som er konge.

meyla, *f.* liti møy.

meyligr, *a.* som høyrer til ei jomfru, jomfruleg.

meynunna, *f.* nonna.

meyrleikr, *m.* møyreik, veikleik. **meyr-ligr**, *a.* klenstleg, veik. **meyrr**, *a.* møyrr, skýr.

mey-staulpa, *f.* **-stelpa**, *f.* **-stulka**, *f.* gjenta.

mið (= *mit*) *pron.* 1ste pers. dual. me (um tvo), = *við*, *vit*. Jfr. *mið* 1ste pers. pl. (d. e. me) Snm.

mið, *n.* 1. mid, midt, midstad; *i mið*, i midten; *bera fram (setja) i mið*, gjera aalment kjend (lat. in medium proferre). 2. méd, merke som ein finn eller kjenner eitk. paa; *henda mið á e-u*, taka merke paa eitk.; yverf. *þeir kváðu líti mið at Páli*, dei sa det var lite aa bry seg um Paal. 3. méd, fiskegrunn som ein finn og kjenner paa médi.

miða, *v.* (*að*) méða, taka méd, taka merke paa, merka seg; *m. við*, til ell. á.

mið-aldr, *m.* midalder, midten av manns livealder. **-aldra**, *a.* midaldra, midalders. **-aptanshelgr**, *f.* helg som byrjar ved mid-aftan (kl. 6) dagen fyre. **-breytis**, *av.* midveges, midt imillom. **-byrði**, *n.* um *miðbyrði*t,

midskips. **-bær**, *m.* gard i midten, midgard. **-dagr**, *m.* middag, middagstid (oftare *miðr dagr*). **-dagstíð**, *f.* **-dagstími**, *m.* middagstid. **-degi**, *n.* middagstid; jfr. nyn. *middege*, *n.* um tidi millom kl. 10 og 3. Tel. Set. **-degisdjufull**, *m.* djevel som syner seg endaa i middagstidi. **-degisskeið**, *n.* middagstid. **-digr**, *a.* midtjukk, diger kring midten. **-fasta**, *f.* midfasta. **-firðis**, *av.* midfjords (*midfyrtes*, Nfj.). **-fylking**, *f.* midten av herfylkingi. **-fqstúping**, *n.* heradsting halde ved midfasta. **-garðr**, *m.* eig. garden i midten, midgarden, bruka i gudelæra um manneheimen eller jordi (mots. *útgardr*); sume tider ogso um gudeborgi i midten av heimen. **-garðsormr**, *m.* ein orm som etter den gamle gudelæra laag kring jordi, midgardsormen; ogso bruka um Leviathan i Bibelen. **-heimr**, *m.* midten av heimen eller jordi, midheimen. **-herðar**, *f. pl.* midten av herdarne (millom herdebladi). **-hlíðis**, *av.* midlides, midt i fjellsida. **-hlutr**, *m.* mid-lut, mid-part. **-hæfi** tykte dei gamle jorsalfararne folket i Imbolum sa, naar dei vilde ein skulde vika av vegem. Jfr. nyn. *midhæve*, *n.* midstad.

miðil (*á*, *i* *miðil*) *præp. m. gen.* millom (= *meðal*).

miðja, *f.* midja, midt; *i* *miðju*, i midten. (*a* *Miðjo* stadn. i N. Trønd. høyrer ikkje hit, med di det daa maatte enda paa *-u* etter ljodlogerne i gamaltrøndsk; *o* i *Miðjo* er = *á*, *elv*).

miðjardar-haf, *n.* **-sjór**, *m.* Midhavet (lat. mare mediterraneum).

miðkafli, *m.* midstykke (av ein stokk).

miðkona, *f.* = *mjqðkona*. Am. 307 fol. bl. 64 b.

miðkvísl, *f.* mid-arm av *elv* som renn i tri far, midkvísl.

miðla, *v.* (*að*) **1.** deilda midt i tvo. **2.** skifta, byta ut eitk. aat ein (*e-m e-t, e-t við e-n*), gjeva ein eitk. (med seg), hava eitk. saman med ein; *miðla half t land við e-n*, gjeva ein halve landet med seg; *miðla spor*, røra seg av flekken; *rec. miðlast hásrúm við*, hava husrom saman. Jfr. nyn. *mela*, byta ut knapt, tigla (Tel.). **3.** midla, semja, jamna ut, lempa; *miðlast mál við*, semjast um ei sak.

miðlan, *f.* skifting, utbyting (millom fleire). **miðlanarmál**, *n.* semja, forlik.

mið-langr, *a.* lang i midja. **-leiðis**, *av.* midveges; midt i vegem. **-lektia**, *f.* 2dre lester, lesing (millom den fyrste og den siste). **-loft**, *n.* loft som er i midten, mid-loft.

miðlung, **miðlungar**, **miðlungi**, **miðlungs**, *av.* midlungs, medels, maateleg, ikkje mykje (godt).

mið-messa, *f.* messa som vart haldi jole-dagen millom *náttmessa* og *dagmessa*. **-mjór**, *a.* mjaa, smal kring midja. **-munda**, *av.* midt imillom. **-mundaskeið**, *n.* **1.** bil, tid midt imillom tvo andre tider. **2.** = *miðmundi*, **2.** **-mundastaðr**, *m.* stad eller tid som ligg midt imillom tvo andre; *á* (*i*) *miðmundastað* (*m. gen.*) midt imillom. **-mundi**, *m.* **1.** stad eller tid som er midt imillom tvo andre. **2.** bil midt imillom middag og non, kl. $\frac{1}{2}$ 2. **3.** vegt, gjævleik. **-myrknetti**, *n.* um *m.*, midt paa myrkaste natt. **-nætti**, *n.* midnette, midnatt. **-nættisskeið**, *n.* midnattstid. **-pallr**, *m.* mid-benk, midpall (i lagretta). **-plaz**, *n.* gardsplass millom tvo andre (i bygard); sjaa *plaz*.

miðr, *a.* som er i midten, mid- (i nyn. sjld. *mid* som adj.: *um miðje_nott*, ved midnatt, Folkev.); i nyn. *lyt me no* umskrivna, t. d. *yfir miðjar dyrr*, yver midten av dæri, midt yver dæri; *fyrir héðan mitt haf*, hitanfor midten av havet; *miðr dagr*, midt paa dagen, middag; *miðr aptann*, midaftan (kl. 6 um aftan); *miðr morginn*, midmorgon (kl. 6 um morgon); *mitt sumar*, midsumar; *i miðju*, i midten (jfr. *miðja, f.*); *brjóta i miðju sundr*, brjóta, kløyva midt i tvo; *skipta máli i miðju sundr*, avgjera ei sak soleis at kvar part fær like mykje rett; *sól er i vestri miðju*, *sol* er midt i vest; *mitt*, *n.* som subst. midt: *i mitt árinna*, ut i midten av aai.

miðr, *av. komp.* = *minnr*.

miðsaptansskeið, *n.* midaftans-tid. **miðs-dagstíð**, *f.* middagstid.

mið-skammr, *a.* stutt i midja. **-skeið**, *n.* midmaat, midt. **-skip**, *n.* midten av skipet. **-skipa**, *av.* midskips. **-skipsár**, *f.* aar som høyrer til midskips.

miðsmorginsskeið, *n.* midmorgons-tid.

miðsumar, *n.* miðsumar (i logmaalet 14. juli). **miðsumars-dagr**, *m.* miðsumarsdag (i logmaalet 14. juli). **-helgr**, *f.* miðsumars-helg, jonsok. **-skeið**, *n.* miðsumarstid. **-vökuaptann**, *m.* jonsokaftan.

miðsvetrar-blót, *n.* midvetters-blot. **-nátt**, *f.* midvetters-natt, den 12. januar. **-skeið**, *n.* midvetters-tid.

mið-syndis, *av.* midt i sundet. **-tún**, *n.* garden i midten, midgarden. **-þröngr**, *a.* trong um midja. **-uppnám**, *n.* = *annat uppnám* (s. d.).

miðviku-dagafasta, *f.* fasta paa onsdagen. **-dagr**, *m.* mekedag, onsdag. **-dagskveld**, *n.* onsdagskveld. **-morginn**, *m.* onsdagsmorgon. **-nátt**, *f.* onsdagsnatt (natt til torsdagen).

míga, *v. st.* miga, kasta vatnet.

mik, *pers. pron. akk.* sjaa *ek*.

mikil-brjóstaðr, *a.* hugstor. **-fengliga**, *av.* storleg, rikeleg (= *nyn. storfengeleg*, Helg.). **-fengligr**, *a.* storfelt, stortøken. **-gjarn**, *a.* storhuga, huga paa eitk. stort. **-gæfr**, *a.* munaleg, storvæges. **-hugaðr**, *a.* hugstor, storlynd. **-hæfr**, *a.* framifraa hæv, dugande.

mikill (og *mykill*) *a.* (*komp.* og *sup.* sjaa *meiri*) **1.** stor, svær (av vokster eller i vidd); *maðr mikill ok sterkr*. **2.** yverf. stor i sitt slag, mykje verd; *gera e-n mikinn mann*, d. e. til ein stor, gjævmann (jfr. *nyn. han er ikkje so mykjen mann*, og *mykje til mann* odl.); *mikil vinátta*, stor venskap; *mikill vetr*, hard vetter; *mikit ár*, godt aar; *mikill fyrir sik*, mykje for seg, mykje dugelig, mykje til kar odl. **3.** mykjen, rikeleg, i pl. ogso mange; *mikill víðr*; *með miklum kornum*, með mykje korn. **4.** akk. sing. m. *mikinn* vert bruka som *av: róa, ríða, fara mikinn*, d. e. kvast, fort, sterkt. **5.** akk. sing. n. *mikit* som *av: mykje, storleg*; *unnust þeir mikit*; *mikit betri* (= *miklu betri*); ogso = *mikinn* (4): *gékk þá skipit mikit*, d. e. fort. **6.** dat. sing. n. *miklu* som *av. framfor komp.* mykje, langt: *miklu meiri maðr en áðr*; *eigi miklugi minni*, ikkje mykje mindre; framfor *sup: miklu mestr*, aller størst, ovleg stor.

mikil-látr, *a.* storlaaten, kaut. **-leikr**, *m.* storleik (jfr. *nyn. mykelleik*, storpart, mengd; storleik). **-leitr**, *a.* storleitt, storslegen (i andlitet). **-liga**, *av.* mykje, storleg; storvore.

-ligr, *a.* stor, gjævm, mæt. **-lýsandi**, *a.* mykje lysande. **-lætast**, *v. r. (tt)* høgmoda seg. **-læti**, *n.* **1.** storlæte, ovmod. **2.** storleik, velde. **-lætismaðr**, *m.* storlaaten mann, stornakke. **-mannligr**, *a.* stormannsleg (*-liga*, *av.*). **-menni**, *n.* stormenne, stor, gjævmann i sitt slag. **-mennska**, *f.* stor manndom, gjævmleik. **-mæli**, *n.* store ord. **-ræði**, *n.* stordaad, storverk.

mikilsháttar, *av.* av stort slag; bruka som *a.* gjævm, storvæges.

mikil-þægr, *a.* storturftig, kravsam.

-úðligr, *a.* storfelt, storvoren. **-vegigr**, *a.* ærerik, ærefull. **-virkr**, *a.* mykje onnug, verksam.

mikinn, *mikit* som *av. sjaa mikill*, *a.*

mikjál-altari, *n.* altar innvigd til erkeengelen Mikal (*Mikjáll*). **-hátíð**, *f.* = *mikjálsmessa*. **-hellir**, *m.* heller innvigd til Mikal. **-kirkja**, *f.* kyrkja innvigd til Mikal. **-kloastr**, *n.* kloster innvigd til Mikal. **-messa**, *f.* mikjálsmessa, den 29. september. **-messuaptann**, *m.* aftan fyre mikjálsmessa. **-messudagr**, *m.* mikjálsmess-dagen. **-minni**, *n.* minneskaal for erkeengelen Mikal.

mikla, *v. (að)* **1.** gjera stor, gjera større, auka; yverf. upphøgja, æra, heidra; upers. *miklar et e-m*, eitk. synest ein vera stort, ein undrast yver eitk. **2. v. r. miklast**, verta stor, veksa; gjera seg stor, rosa seg, briska seg.

miklan, *f.* auking; upphøgjing, æra.

Mikligarðr, *m.* (ogso *Garðr*, *Miklaborg*) Byzants (Konstantinopel).

miklugi, sjaa *mikill*, 6.

míla, *f.* mil (lengdemaal; mlat. *millia*).

mildarlán, *n.* naade-gaava.

mild-geðr, *a.* gjævmild (poet.). **-hugaðr**, *a.* venleg, mildlynd.

mildi, *f.* **1.** milda (ogso um lat. *pietas*), godvilje, naade. **2.** mildskap, gjævmilda.

mildibrunnr, *m.* naade-kjelda.

mildingr, *m.* mild, gjævmild mann; konge, hovding (poet.); *guðs mildingr*, ein guðs mann (um Olav den heilige).

mildiverk, *n.* naade-verk, sælebotsgjerd.

mildleikr, *m.* mildskap, naade.

mildligr, *a.* mildleg (Set.), mild, naadeleg, miskunnsam; sæl, hugleg (*-liga*, *a*

mildr, *a.* 1. mild, gjev mild; *mildr af e-u.*
2. mild, god, naadig.

milki, *m.* eig. sogbarn? stakar. Nj.

milli, *millim* (ogso *millem*, Thom. 9is ofl.)

milljum, **millum** (*á m. í m.*) *præp.* (m. gen.) og *av.* imillom = *meðal*; *milli skógarins ok árin- nar*; med utelaten fyrste styringsled: *upp með ánni*, *milli ok skógarins*, upp med aai, millom henne (aai) og skogen; um skilnad: *skilja hvat á milli er góðs ok ills*; *sjá í milli*, skilja, sjaa; *húsa á milli*, huse-millom; *sín í milli*, sins imillom, seg imillom; *þeirra í millim*, deim imillom; *þess á milli* (ogso berre *á*, *í milli*) dessimillom, i millomtídi, til andre tider, elles; *leggja*, *gefa í milli*, leggja, gjeva imillom (um millomlag); *var þat í milli*, det var i vegen (til hinder).

millumferð, *f.* millomgonga (= *meðalferð*).

mílska, *v.* (*að*) mylska, røra ihop, blanda.

mílska, *f.* blandingsdrykk (jfr. nyn. *mylska*).

mílti, *n.* milte (i innvølen).

mín, *1ste pers. pron.* i *gen.* sjaa *ek*.

minjagripr, *m.* eignatol som ei ætt gøymer til minne, ervestykke.

minjar, *f. pl.* minne, minnegaava, merke til minne (*e-s*, *af e-u*, *av*, *um*, etter eitk.). Jfr. nyn. *mynja*, minning, helst etter sjukdom.

mínka, *v.* (*að*) 1. mínka, gjera mindre; upers. *mínkar e-t*, eitk. mínkar; yverf. gjera mindre ell. ringare. 2. mínka, verta mindre ell. ringare. 3. *mínkast*, *v. r.* mínka, verta mindre.

mínkan, *f.* minking, det aa gjera eller aa verta mindre ell. ringare; æremink, smaanad. **mínkanar-grein**, *f.* ting som er til æremink, smaanad. **-liga**, *av.* med smaanad, skam. **-orð**, *n.* lastord, skamord.

minn (*mín*, *mitt*) *pron. poss.* min (mi, mitt); *mitt* som subst. *elliptisk*: det som kjem paa meg, mi hjelp, mi sak (liksom ofte i nyn.); *malit heft ek mitt*, eg hev male mitt eller min part. Edda.

minna, *v.* (*nt*) 1. minna ein paa (eller um) eitk. (*e-n e-s*, *e-n á e-t*); upers. *e-n minnir e-s*, ein minnest, kjem i hug eitk. 2. nemna. 3. *minnast*, *v. r.* minnast, hugs (e-t, á e-t, e-s);

minnast med aa vitja, koma til, heimsøkja (*e-s*).

minnast, *v. r.* (*nt*) minnast (i folkev. fraa Tel.), kyssa eink. (*til e-s*, *við e-n*); *minnast við hönd konungs*, kyssa kongen paa handi.

minni, *a. komp.* (*av lítill*; *sup. minnstr*) mindre, ringare; *minni fyrir sik*, mindre for seg, mindre dugleg; *hit minnsta*, minst, i det minste; *eigi at minni*, ikkje dess minder, likevel.

minni, *n. I.* mynne; sjaa *mynni*, *n.*

minni, *n. II. I.* minne, hugs; *fasta*, *føra*, *leggja í minni*, festa, leggja paa minne; *reka minni til e-s*, koma minni á e-t, koma ihug, minnast eitk.; *fyrir vårt minni*, fyre vaart minne, fyre den tid me minnest. 2. minne, det som ein minnest. 3. minneskaal i gjestebod, signa til einkvar guden eller ein avliden, eller i den kristne tídi til Gud, Kristus eller eit heilagmenne; *mæla fyrir minni*, tala for skaali, i di ein nemner den ein vil minnast; *drikka minni á e-n*, til e-s, drikka minneskaal med ein. 4. minne, samtykke.

minnigr, *a. I.* minnug, hugsen. 2. hugsande; *vera minnigr e-s* ell. *at e-u*, minnast eitk.

minniliga, *av.* i minne.

minniligr, *a. I.* minneleg, minneverdig. 2. som er til minne, minnande; *minniligr e-s*, som minnest eitk. 3. venleg (mnt. *minnelik*).

minning, *f.* minning; minne; *Eiríkr konungr ágættrar minningar*, gjøv aa minnast; *í minning e-s*, til minne um eink.; *gera minning e-s*, koma i hug, syta for — *blótsins* Fld. III, 33, *þessa (disablóts) Vigagl.* 6 —. 2. paa-minning, fyrebod, varsl; under. 3. tale, um-tale. 4. minnegaava, venegaava.

minningar-bót, *f.* bot som ein betalar til minning um eitk. gale ein hev gjort. **-bæn**, *f.* bøn til minne um (einkvar). **-maðr**, *m.* mann som minnest eitk. (um tilkalla mark-gangsvitne, D. N. IV, 116). **-mark**, *n.* minnesmerke. **-verðr**, *a.* minneverdig.

minnisamligr, *a.* minneleg, minneverdig. **minnisamr**, *a.* minnesam, som ein minnest, ugløymande.

minnis-drykkja, *f.* drykkjelag der dei drikk minneskaaler (s. *minni* 3). **-gull**, *n.* gullring med innlagd stein som gjev beraren

godt minne **-sjóðr**, *m.* pung, der ein gøymer det ein vil minnast (yverf.). **-stæðr**, *a.* som stend fast i minnet, minnesam. **-veig**, *f.* drykk som gjev ein minnet att. **-ql**, *n.* øl som gjev godt minne.

minnr (og *miðr*) *av. komp.* (av litt; *sup. minnst*) **1.** minder (minst); *eigi* (*engu*) *minnr en*, ikkje minder enn, likso mykje som; *þess minnr*, dess minder; *vetri miðr en halfsextugr*, 55 minder eit aar, d. e. 54 aar gl.; *vera lífi minnr*, vera livlaus. **2.** verre (vers); *minnst staddr*, verst stadd, mest ille faren.

mintá, *f.* mynta (plante). Pr. 472.

minþak, *n.* deig av smør og mjøl (irsk *menadach*).

mirra, *f.* myrra.

mis, sjaa *miss*. I sms. *mis-* um det som ein gjer rangt eller gale, eller um det som er ulikt eller ymist.

mis-bera, *v. st.* bera til ein rang stad. Ark. XII, 372. **-bjóða**, *v. st.* **1.** bjoda gale, tillysa rangt. **2.** gjera uskil, gjera imot. Jfr. nyn. *mishjóða*. **-blandan**, *f.* ymis, ujamn blanding. Stj. 45. **-brigða**, *v. (gð)* fara ille med, granda. **-brigði**, *n.* misferd. **-brjóta**, *v. st.* misgjera. **-brot**, *n.* misgjerd, forbrot. **-búa**, *v. st.* = *mishjóða* **2.** **-bundinn**, *a.* uretteleg, ulogleg bunden. **-daudi**, *m.* daude til ymis tid, skilnad i daudetid. **-deila**, *v. (ld)* krangla, trætta uhøveleg. **-deild**, *f.* uhøveleg trætta, krangl. **-deili**, *n.* mismun, skilsmun. **-djúpr**, *a.* ymist djup. **-dæma**, *v. (nd)* misdøma, døma med rang, urett dom. **-dæmi**, *n.* urett, rang dom. **-dæming**, *f.* urett, rang dæming. **-eiðr**, *m.* rang eid, meineid. **-eldi**, *n.* alderrskil. **-eta**, *v. st.* eta uloglegt. **-fall**, *n.* misfall, uheppa. **-falla**, *v. st.* misfalla, ganga gale. **-fangi**, *m.* misgrip, mistak. **-fara**, *v. st.* fara ille; *misfara e-u*, með *e-u*, fara ille med eitk.; *misfarast*, *v. r.* fara ille; *misferst e-m*, det gjeng ille med ein (jfr. nyn. *misfara* og *misfarast*). **-fari**, *m.* skilnad i ferda-tid millom tvo som ferdast same veg (um undanmun som den eine hev fyre den andre). **-felli**, *n.* = *misferli*. **-fengr**, *a.* som raakar i miss, mishøv. **-ferð**, *f.* misferd, uferd, rang aatferd. **-ferli**, *n.* **1.** misfelle, uheppa. **2.** misferd, rang aatferd. **-fróðr**, *a.* „ulikt kunnig“, d. e. usams.

-fylgi, *n.* det aa gjera mismun (um domaren). **-fqr**, *f.* **1.** misferd, misgjerd. **2.** misferd, uferd, ulukka. **-ganga**, *f.* **1.** det aa ganga rangt, t. d. ulogleg samgonga med ein brotsmann. **2.** inntrengjing paa framand eignedom (um fe). **3.** usemja, strid. **4.** *pl.* sjaa *misgong*. **-gera**, *v. (rð)* misgjera, gjera urett, synda, forbrjota seg (*e-t við e-n*, i eitk. mot ein). **-gerð**, *f.* **-gerning**, *f.* **-gerningr**, *m.* misgjerd, misgjerning. **-gleyma**, *v. (md)* gloyma, vanagta. **-góðr**, *a.* ymist god. **-grafinn**, *a.* nedgraven paa urett stad. **-granda**, *v. (að)* granda, skada med urette. **-grein**, *f.* ymisskap, ulikskap. **-gruna**, *v. (að)* mistryggja. **-gong**, *n. pl.* **-gongur**, *f. pl.* springflod. **-haldinn**, *a.* mishalden, som lid urett. **-heldi**, *n.* urett, uskil. **-hljóðan**, *f.* ymis ljod eller klang. **-hugi**, *a.* mistytkkjen, misnøgd. **-hugna**, *v. (að)* mistekkjast; *e-m mishugnar e-t*, ein mislikar eitk. **-hogg**, *n.* mishogg. **-hoggva**, *v. st.* hogga i miss; *ef manni mishoggst við mann*, um ein mann hogg i miss og dermed skader ein annan. **-inna**, *v. (nt)* = *mismæla*. Vigf. **-jain**, *a.* misjamn, ulik. **-jafna**, *v. (að)* gjera ulik, gjera skilnad paa. **-jafnaðr**, *m.* **-jafnan**, *f.* misjamne, ulikskap, skilnad. **-kast**, *n.* miskast; *at miskostum farast*, d. e. spillast. **-kenni**, *v. (nd)* miskjenna, taka i miss av ein.

miski, *m.* uskil; *gera e-m til miska*, gjera ein uskil, fornærma ein.

miskunn, *f.* miskunn, naade; *Hákon með guðs miskunn Noregs konungr*.

miskunna, *v. (að)* miskunna, vera miskunnsam, naadig mot (*e-m* og *e-n*), gjeva naade.

mískunnar-andi, *m.* miskunns-aand. **-auga**, *n.* miskunns-auga (yverf.). **-bragð**, *n.* miskunns-gjerning. **-brunnr**, *m.* miskunnskjelda, naade-kjelda. **-dómr**, *m.* miskunnsam dom. **-faðmr**, *m.* miskunns-famn, naade-famn. **-gjof**, *f.* miskunns-gaava, naadegaava. **-gleði**, *f.* miskunns-gleda. **-heit**, *n.* miskunns-lovnað, naadelovnað. **-hugr**, *m.* miskunns-hug; miskunn.

mískunnari, *m.* ein som er miskunnsam eller naadig, miskunnar.

mískunnar-lauss, *a.* som er utan miskunn, miskunnlaus, hjartelaus (*-laust*, *av.*). **-leysi**, *n.* hjarteløysa, miskunnløysa. **-maðr**, *m.* mann som liver paa (*e-s*) naade. **-móðir**, *f.* miskunn-

sam môr (um Maria møy). -**orð**, *n.* miskunnsamt, naadigt ord. -**port**, *n.* naade-dør. -**skaut**, *n.* naadefang. -**smjör**, *n.* miskunns-olje. -**sproti**, *m.* miskunns-ris. -**tíð**, *f.* -**tími**, *m.* naadetídi. -**tré**, *n.* naadetrete (um krossen). -**þokki**, *m.* miskunnsam ynde. -**verk**, *n.* naadegjærning, miskunns-verk. -**vernd**, *f.* miskunnsamt, naadigt vern.

miskunn-lauss, *a.* som ikkje finn miskunn. -**samr**, *a.* miskunnsam, naadig (-*samliga*, *av.*). -**semd**, *f.* miskunn, naade; naadegjærning. -**semdargjof**, *f.* naadegaava. -**semi**, *f.* miskunn, miskunnsemd, naade.

mis-kveða, *v. st.* mistala, missegja. -**kviðalaust**, *av.* utan mistal ell. mismæling. -**kviðr**, *m.* mistal, tale-villa, forsnakking. -**laga**, *f.* „misleggjing“ d. e. leggjing rangt, i kross; yverf. misferd, misgrip. -**langr**, *a.* mislang, av ymis lengd. -**leggja**, *v.* (-*lagði*) leggja rangt, i kross; *hendr eru e-m mislagðir*, ein gjer tvert imot det ein skulde. -**leika**, *v. st.* fara ille med. -**leiti**, *f.* ulikskap i synsmaate. (-**lenda**). *mis'ndu keisari* (Thom. 296s) for *mislyndu k.*? (Fritzner), til eit *mislynda*, *f.* = *mislyndi* (?). -**líka**, *v.* (*að*) mistekkjast; *e-m mislíkar e-t við e-n*, ein mislíkar ein for eitk. -**líkan**, *f.* misnøgje. -**líkr**, *a.* ulik, ymis. -**lífast**, *v. r. st.* mis-synast; *mislízt e-m*, ein ser gale, tek i miss. -**litr**, *a.* ymist lita, manglita. -**lyndi**, *f.* mislynde, misjamt huglynde. -**lyndr**, *a.* mislynd, lunefengen, ujamn av lynde. -**lýti**, *n.* lyte, vangjerd. -**marka**, *v.* (*að*) merkja gale. -**minna**, *v.* (*nt*) upers. *e-n misminnir*, ein misminnest, mishugsar. -**minni**, *n.* misminne. -**muni**, *m.* -**munnr**, *m.* mismun, mis-høve, ulikskap; *gera mismun*, gjera mismun, vera partisk. -**mæla**, *v.* (*lt*) mismæla, forsnakka seg; *m. e-m*, lasta, baktala ein; *e-m verðr mismælt*, ein vert mismælt, d. e. forsnakkar seg. -**mæli**, *n.* 1. mistal, forsnakking. 2. usemja. -**ráðit**, *partic. n.*; *e-u er m.*, eitk. er gale tilraadt, gale^gjort. -**ræði**, *n.* gali raadgjerd, mistak. -**ræða**, *f.* utugt.

miss, **á miss**, *av.* i miss, gale, so at ein ikkje raakar eller fær det ein vil; *hoggva miss*, hogga i miss; *grípa á miss e-s*, taka i miss av eitk., ikkje faa eitk.; *farast hjá á miss*, misfarast, umfarast.

missa, *v.* (*st*) 1. missa, tapa (*e-s*, sjld. *e-t*). 2. missa, vera forutan, sakna (*e-s*); upers. *e-s missir*, eitk. er burte, vert sakna; *e-s missir við*, ein fell ifraa, døytr. 3. raaka i miss, ikkje raaka, ikkje naa ell. finna (*e-s*); *missa fótum*, stiga i miss.

missa, *f.* missa (Jæd.), tap, saknad.

missari, *n.* sjaa *misseri*.

mis-sátrr, *a.* usamd. -**segja**, *v.* (-*sagði*) missegja, segja gale. -**semi**, *f.* usemja. -**semja**, *v.* (-*samdi*) upers.: *þeim missemr um e-t*, dei er usamde um eitk. -**semja**, *f.* usemja.

missera-mót, *n.* halvaars-skifte (d. e. ved vetternatt ell. sumarmaal). -**vist**, *f.* eit aars upphelde.

misseri (og *missari*) *n.* halvaar (rekna millom sumarmaal og vetternatt); i pl. oftast: aar; *ein misseri*, eit aar; *þau misseri*, det aaret; *öllum misserum*, heile aaret (gje-nom); *mörg misseri*, mange aar.

misseriis-kaup, *n.* halvaars-løn. -**leiga**, *f.* halvaars-leiga. -**tal**, *n.* aarsrekning, kalender.

missifengr, *a.* = *misfengr*.

missir, *m.* tap, saknad; *fá missi*, „faa tap“ d. e. ikkje faa fat i det ein vil hava.

mis-sjá, *v. st.* missjaa, sjaa gale. -**skera**, *v. st.* skjera gale; *m. krossa*, skjera kross til bodstikka i utid. -**skipan**, *f.* mishøve, vanskippnad. -**skipta**, *v.* (*pt*) misbyta, skifta ulikt. -**skipti**, *n.* misbyte, ulikt, laakt skifte. -**smíði**, *n.* lyte paa eit arbeid, vangjerd; *finna (sjá) m. á e-u*, finna lyte paa, vera misnøgd med eitk. -**snúa**, *v.* (-*sneri*) forvenda, rangsnu, ugjera. -**stórr**, *a.* ulikt stor, av ymis storleik. -**svefni**, *n.* ulikskap med umsyn paa svevn. Edda. -**sverja**, *v. st.* sverja gale (men i god tru). -**sýna**, *v.* (*nt*); *e-m missýnir* og *e-m missýnist*, ein missynest, er rangsynt, fer gale; *e-t missýnist e-m*, ein mistek i eitk. -**sýni**, *n.* rangsyn, mistak, synkverving. -**sæll**, *a.* ulikt sæl. -**sætti**, *n.* usemja. -**taka**, *v. st.*

1. mistaka, taka (*e-t*) ved mistak. 2. mistaka seg, gjera gale i eitk. (*e-t*); *misgaa seg*, forlaupa seg; *e-m mistekst* (*verðr mistekit*) til *e-s*, ein fer gale, forsér seg med umsyn til eitk. -**tala**, *v.* (*að*) mistala, tala gale. -**tekja**, *f.* 1. mistak. 2. uretteleg tileigning, sjølvtekt. **mistilteinn**, *m.* mistel, misteltein. *Viscum*

album; ogso namn paa eit sverd. — Planten finst paa Sudaustlandet i Norig, t. d. omkring Oslofjorden.

mistr, *n.* i *þokumistr*.

mis-trúa, *v.* (*að* og *úð*) *mistru*, *mistryggja*, *tvila* paa (*e-n*, *e-t*). **-trúnaðr**, *m.* **-trygd**, *f.* *mistru*, *tvil*. **-tryggja**, *v.* (*gð*) *mistryggja*, *tvila* paa. **-tæki**, *n.* *mistak*. **-þokkast**, *v. r.* *mistekkjast*; *e-m er e-t misþokkat*, ein *mislikar eitk*. **-þokki**, *m.* (*og mis-þokkan*, *f.*) *mistrykkje*; *usemja*. **-þoknast**, *v. r.* (*að*) *mistekkjast*; *e-m m.* ein *vert misnøgd*. **-þykki**, *n.* **-þykkja**, *f.* *mistrykkje*, *usemja*. **-þykkjugrein**, *f.* *slag usemja*. **-þykkjulaust**, *av.* *utan mistykkje ell. usemja*. **-þykt**, *f.* *mistrykkje*; *unaade*; *illvilje*, *usemja*. **-mark**, *n.* *merke* paa *misnøgje*. **-þyrma**, *v.* (*md*) *fara* *vyrdlaust fram mot* (*e m*); *krenkja*, *vanæra* (*e-m*). **-þyrmd**, *f.* **-þyrming**, *f.* **-þyrmsla**, *f.* *ill medferd*, *krenkjing*. **-verja**, *v.* (*-varði*) *verja gale* (*i rettsak*). **-verk**, *n.* **-verki**, *m.* *misgjerning*. **-viðr**, *a.* *misvært*, *med ujamt vær*. **-vigi**, *n.* *draap*, *skamleg gjort* og *som der er strengare straff for enn vanleg*. **-vinna**, *v. st.* *arbeida ulogleg* (*paa helgedagar*). **-vit**, *a.* *ikkje alltid like klok*. **-æti**, *n.* *ulogleg eting*.

mitr, *n.* *mitra*, *f.* *bispehuva* (*lat. mitra*).

mitt, *n.* *midt*, *sjaa miðr*, *a.*

mitti, *n.* *midt*, *midja*. *Fld. III 212*.

mjadar-bland, *n.* *mjødblanding*, *mjødlaging*. **-bytta**, *f.* *mjødbytta*, *mjødkjer*. **-drykkja**, *f.* *mjøddrikkning*. **-ístra**, *f.* *mjødvomb*. **-ker**, *n.* *mjødkjer*. **-lqgr**, *m.* *eig. mjød-løg*, *mjød-drykk*. **-verpill**, *m.* *mjødkjer*.

mjadkona, *f.* = *mjøðkona*. *Am. 322 fol. bl. 76 a 2*.

mjadmar-bein, *n.* *mjødmebein*. **-bragð**, *n.* *eit slag knip med mjøðmi til aa kasta ein i koll i dragsmaal*. **-hofuð**, *n.* *mjøðmekul*, *mjøðmeknut*.

mjal-hvítr, *a.* *mjøllkvit*, *snøkvit*. **-roka**, *f.* *mjøllfok*, *turt snøfok*.

mjalitir, *f. pl.* *mjelte*, *mjølking* (= *mjeltir*, *f. pl.* *Tel.*).

mjaltr, *a.* *mjelt*, *som mjølkar* (*um krøter*).

mjár, *a.* *sjaa mjór*.

mjó-beinn, *a.* *som hev mjaa*, *granne bein*. **-eygr**, *a.* *smal millom augo*.

mjófa, *f.* *gjenta* (*den mjaae*).

mjófast, *v. r.* (*að*) **mjókka** (*mjófka*) *v* (*að*) *mjaana*, *mjaakka*, *smalna*.

mjofingarði *Rigsm. 39 for mjófingraða?* *a. akk. sing. fem. grannfingra*, *mjaafingra*. *Bugge. Jfr. mæfingr.*

mjó-hundr, *m.* *eit hundeslag* (*disk. mynde*), *mjohund*. **-leit**, *a.* *smal i andlitet*, *grannleitt*.

mjolk, *f.* (*gen. mjolkr*) *mjøl*; ogso *um sevja i selja* *um vaaren*.

mjolka, *v.* (*að*) *tr.* og *intr. mjølka*.

mjolk-á, *f.* *mjøl*-*aa*, *mjøl*-*stroy*. **-drekk**, *m.* *sogbarn*. **-hringr**, *m.* *vetterbrauti*, *vintergata*, *vinterferel*.

mjolki, *m.* = *milki*.

mjolkkýr, *f.* *mjølkeku*.

mjolkr, *a.* *mjelt*, *som mjølkar* (*mjøl*, *Stjør.*).

mjólkr-ketill, *m.* *kjøl* *som ein hev mjøl* *i*. **-kýr**, *f.* *mjólkkýr*. **mjólkskjóla**, *f.* *mjølkebytta*.

mjór (ogso *mjár*, *mær*) *a.* (*akk. sing. m. mjófan*) **1.** *mjaa*, *grann*, *tunn*. **2.** *mjaa*, *smal*; *mjótt sund*.

mjórakki, *m.* = *mjórhundur*.

mjó-sleginn, *a.* *tunnslegen*. *Fld. II 281*. **-sniðinn**, *a.* *smalt skoren* (*um klæde*).

mjúk-dómr, *m.* *linnleik*, *mildskap*. **-fingarðr**, *a.* *mjukfingra*. **-hendr**, *a.* *mjukhendt*.

-hjartaðr, *a.* *blauthjarta*, *godhjarta*. **-látliga**, *av.* *audmjukt*, *mjukt*. **-látr**, *a.* **1.** *mjuklynd*, *spaklynd*. **2.** *audmjuk*. **3.** *snidug*. **-leikr**, *m.* *mjukleik*, *letteik*, *kringleik*. **-liga**, *av.*

1. *mjukt*, *audmjukt*. **2.** *linnfærdigt*, *fint*. **3.** *kringt*, *hendigt*. **-ligr**, *a.* *mjukleg*, *mild*, *venleg*; *audmjuk*. **-lyndi**, *n.* *linnleik*, *mildskap*. **-lyndr**, *a.* *mjuklynd*, *mild*; *vægjen*; *audmjuk*. **-læta**, *v.* (*tt*) *gjera mild*, *blidka*;

m. sik, *gjera seg mjuk*, *audmykja seg*. **-læti**, *n.* *linnleik*, *mildskap*; *audmykt*. **-orðr**, *a.* *mjuktalande*, *fin i ordi*.

mjúkr, *a.* **1.** *mjuk*, *bøygjeleg*, *ledig*. **2.** *mjuk*, *viljug*, *vægjen*, *snild*. **3.** *mjuk*, *kring*, *lettvint*. **4.** *linn*, *mild*, *fin*.

mjúk-ræss, *a.* *lettstyrd*. **-samliga**, *av.* *mjukt*, *audmjukt*. **-tækr**, *a.* *mjukhendt*.

-yrði, *f.* *det aa vera mjuktalande*, *fin i ordi*.

mjqð-drekkja, **-drekkja**, *f.* *mjødkjer*.

-drukkinn, *a.* drukken av mjød. -drykkja, *f.* 1. mjøddrikkning; mjøddrykkja, lag der dei drikk mjød. 2. mjødkjer. -drykk, *m.* mjøddrikkning. -kona, *f.* kvende som sel mjød (= *mjadkona*).

mjqðm, *f.* (*mjadmar*; *mjadmir*) mjødm, hoft.

mjqðr, *m.* (*gen mjadar*, *dat. miði*) 1. honning, *i:* *blanda mjød*, *blanda honning* og vatn og lata det gjerast til mjød. Jfr. nyn. *kumle-mjød*, honning, villhonning. 2. mjød.

mjqðrann, *n.* hus der ein fær mjød, mjødhus.

mjqk, *av.* (*komp.* og *sup.* sjaa *meirr*, *mest*) 1. mykje. 2. mesta, næsta; *mjqk svá*, mesta, so nær; *mjqk svá allir*, mesta alle.

mjqli, *n.* (*gen. mjols*, *dat. mjqlvi* og *mjqli*) mjøl. **mjqli-belgr**, *m.* skinnsekk med mjøl, mjølhitt. -**kaup**, *n.* mjølkaup. -**kýll**, *m.* mjølsekk.

mjqll, *f.* (*mjallar*) mjøll, mjellsnø.

mjqli-leyii, *n.* løyve til aa færa ut mjøl.

-**mangari**, *m.* mjølhandlar. -**pund**, *n.* skip-pund mjøl. -**sáld**, *n.* *sáld* (eit visst maal) mjøl (sjaa *sáld*). -**sekk**, *m.* mjølsekk. -**skuld**, *f.* mjøl-avgift. -**vægr**, *a.* eig. uppvege med mjøl; verdsett etter mjølverde; *m. matr*, matvaror av mjøl, grjon. -**vætt**, *f.* ei vætt mjøl.

mjqrkva-flaug, *f.* drivskodda.

mjqrkvi, *m.* myrkeskodda, tokemyrker (= *myrkvi*).

Mjqrs, *f.* Mjosi.

mjqrt, *n. pl.* det rette maal, maat (poet.).

mjqrtuðr, *m.* 1. styrar, lagnadsstyrar. 2. bane, daude. 3. = *mjqrtviðr* (poet.).

mjqrtviðr (ogso skrive *matviðr*) *m.* eig. treet som gjev det rette maal; „lagnadstreet“, Edda.

mó-áluttr, *a.* som hev molita (gulbrun) ryggaal (um hest). -**brúnn**, *a.* mobrun, graa-brun.

móast, *v.* (*að*) eig. verta møy; verta melt; jfr. nyn. *moa*, gjera møy med tyggjng eller klemming.

móð, *n.* *moða*, *f.* móð, bøs, rusk.

móða, *f.* stor elv eller aa.

móð-akarn, *n.* eig. „mod-aakorn“ d. e. hjarta. Edda.

móðerni, *n.* moderskap; mórsætt; jfr. *faðerni*.

móðir, *f.* (*móður* ell. *mæðr*; *mæðr*) môr (moder).

móðligr, *a.* uppøst, egst; jfr. nyn. *mod-leg*, som gjev mod (Aasen).

móðr, *m.* uro i hugen, hugrørsla, hugverk, harm, vreide. Jfr. nyn. *mod*, *n.* og „vera med ein moe“. Shl. Voss.

móðr, *a.* mod, troytt, utmødd.

móðtregi, *m.* hjartesorg. Edda.

móðugr (og *móðigr*) *a.* sorgfull; harmfull, hastig, vill; modug, huga.

móðugr, *a.* bøsut, ruskut.

móður-arfr, *m.* mórsarv. -**brjóst**, *n.* mórsbrjost. -**bróðir**, *m.* môrbrór. -**faðir**, *m.* môrfár. -**frændi**, *m.* frænde, skylding paa môrsida. -**hús**, *n.* 1. môrsheim. 2. moderkloster.

-**kviðr**, *m.* môrsliv. -**kyn**, *n.* mórsætt. -**lauss**, *a.* môrlaus. -**legg**, *m.* ættlegg paa môrsida.

-**ligr**, *a.* moderleg (*-liga*, *av.*). -**magi**, *m.* môrsliv. -**mjolk**, *f.* môrsmjøl. -**móðir**, *f.* môrmôr. -**son**, *m.* mann fødd av ei kvinna.

-**systir**, *f.* môrsyster. -**tunga**, *f.* môrsmaal. -**ætt**, *f.* mórsætt; *falla í móðurætt*, døy.

móhella, *f.* leirhella.

moka, *v.* (*að*) moka; *moka moldu*; *moka flór*.

mókolla, *f.* saud med graabrunt (molita) hovud. **mókollóttir**, *a.* med graabrunt hovud.

mola, *v.* (*að*) mola, knasa, brjota sund.

mold, *f.* mold; jord; *moldar hvergi*, ingenstad paa jordi; *fyrir mold ofan*, paa jordi, d. e. i live; *moldar genginn*, gravlagd, daud.

moldar-auki, *m.* = *moldauki*. -**bakki**, *m.* = *moldbakki*. -**ilaga**, *f.* tunt mold-lag. -**fullr**, *a.* full av mold.

mold-aska, *f.* eig. oska av mold, mold-drys. -**auki**, *m.* eig. „mold-auke“ (jfr. *moldmat*, Tel.).

verða at moldauka, verta til mold. -**bakki**, *m.* -**borg**, *f.* moldbakke, jordbakke. -**búi**, *m.* ein underjordsk, mold-bue. -**íóðr**, *n.* moldfór, fóv av burkne som dei grev upp or jordi.

D. N. IV, 618. -**haugr**, *m.* jordhaug. -**hrúga**, *f.* jordduge. -**oxi**, *m.* moldukse, saagylta (bruka som utnamn). Pupa scarabæi. -**reykr**, *m.* moldgøv, moldrøyk. -**rofsmaðr**, *m.* mann som bryt skøyta paa jord, skøytebrjotar.

-**ryk**, *n.* = *moldreykr*. -**skeyta**, *v.* (*tt*) skøyta,

gjeva skøyta paa (jord). **-pinurr**, *m.* eig. band (telna) um jordi, d. e. Midgardsormen?

moldugr, *a.* moldut.

moldvegr, *m.* jordveg, veg burt etter jordi, Edda.

moli, *m.* mole, smule.

molka, *v.* (að) tr. og intr. molka, mjelka.

molna, *v.* (að) molna, smuldrast.

momenta, *f.* 1¹/₂ minutt, lat. momentum; augneblink.

móna, *f.* mór, mama.

monvit, *n.* skyn, kunnskap (= *manvit*) Kgs. Br. 11117.25. Leif. 3816. (*munvit* Kgs. Br. 12132). **monvitsgata**, *f.* kunnskapsveg.

mór, *m.* (*mós*; *móar*) mo, sandut sletta.

móraudr, *a.* moraud, brunraud.

morð, *n.* I. stor mengd; jfr. nyn. *mord*- i sms. som *morddrikka* (= *stordrikka*).

morð, *n.* II. mord, myrding, draap i løynd; *drepa mann á morð*.

morðari, *m.* mordar.

morð-fgr, *f.* mordar-ferd. **-gjarn**, *a.* huga paa aa drepa. **-grøf**, *f.* grav, som mordar grev aat myrd mann.

morðingi, *m.* mordar.

morð-jarn, *n.* mordarjarn. **-ráð**, *n.* løynd- raad um aa drepa ein, mord-raad.

morðseiðr, *m.* eid til aa fria seg fraa mordsak.

morð-vargr, *m.* utlæg mordar. **-verk**, *n.* **-víg**, *n.* mord, mordarverk, myrding.

morel, *n.* svartbrun øyk.

mórendr, *a.* som hev molita render, brunrendut.

morgin-drykkja, *f.* morgondrikkning. **-dogg**, *f.* morgondogg. **-gjof**, *f.* gaava som ein gjev um morgonen, morgongaava. **-leið**, *f.* morgonferd, morgontur. **-ligr**, *a.* som høyrer morgondagen til. **-mál**, *n.* morgonmaal, mjelketid um morgon. **-matr**, *m.* morgonmat, morgonverd.

morginn (og *morgunn*, *myrginn*, *merginn*, *mørginn*) *m.* (*gen.* -s; *nom pl.* *morgnar*, *mornar*) morgon; *i morgin*, *i* morgon var (= *i morgininn*) ell. *i* morgon kjem (= *i morni*, *á morni*, *á morginn*); *at morni*, *of morgin*, *um morgoninn*, um morgonen (etter); *um morna*, um morgnarne; *miðr morginn*, midmorgon, kl. 6.

morgin-regn, *n.* morgonregn. Edd. M.

-sigling, *f.* morgon-segling. **-skin**, *n.* morgon-skin. **-sól**, *f.* morgonsol. **-stjarna**, *f.* morgonstjarna. **-tíðir**, *f. pl.* gudstenesta um morgonen. **-tími**, *m.* morgontid. **-vakr**, *a.* morgonvak. Vigf. **-veiðr**, *f.* morgon-veidn. **-verk**, *n.* morgon-arbeid.

morgna (og *morna*) *v.* (að) verta morgon.

morgunn, *m* sjaa *morginn*; **morgun-**, sjaa *morgin-*.

morkna, *v.* (að) morkna, skyrna, visna, døy burt.

morn, *s.* tærande sott; jfr. nyn. *morne-sjukdom* d. s. og *morna av*, tærast burt, Dal. o. fl. (Jfr. likevel ogso ght. *morna*, *f.* sorg).

morna, *v.* (að) I. sjaa *morgna*.

morna, *v.* (að) II. I. *intr.* morna, morkna, visna. 2. *v. tr.* tæra, tæra burt. Skirn. 31.

mornan, *f.* morgning, morgonskót.

morsel (og *mossel*) *n.* bite (mlat. *morsellus*).

mosa-garðr, *m.* lang og smal dunge av mose. **-haugr**, *m.* mose-haug. **-vaxinn**, *a.* mosevaksen, mosegrodd.

mosi, *m.* 1. mose. 2. mosemyr (nyn. *møse* Rom. Austf.),

móskjótt, *a.* graabrun-flekkut.

mosótt, *a.* mosut, mosevaksen.

mostr, *s.* nøgd, stor mengd.

mostrarþing (og *monstrar-*) *n.* tinget (i 1024?) paa Mostr i Sunnhordland, der Olav den heilage gav den norske kyrkja den fyrste skipnaden.

mót, *n.* I. bilæte; merke, teikn; mot (Set. Tel.), skap, svip, lag; maate, vis. *með því móti*, paa den maate; fordi; *með engu móti*, paa ingen maate, slett ikkje; *með litlu móti*, i liten mun; *frá móti*, utav lage, avbragsleg.

mót, *n.* II. 1. mot, møte, samkoma, ting; kaupstemna; *fara til móts við e-n*, til mots, til møtes med ein; *vera til móts*, vera midt imot, paa motsida; *eiga til móts*, hava eige-domar som ligg upp mot kvarandre; ogso: *eiga i saman*, *i lag med ein* (*við e-n*). 2. mot, samanfelling. 3. bruka som præp. med dativ, sjaa *mót*, præp.

mót (*móti*, *á móti*, *á móti*, *i móti*, *i móti*, *at móti*) præp. (og *av.*) *m.* dat. 1. imot (i

mote), i møte, burtimot; *gera veizlu í móti e-m*, gjera veitsla til aa taka imot ein; *berr svá í móti (at móti) at*, det ber so til, det høver so til at. 2. imot, i strid mot. 3. imot, i byte mot, til vederlag, i staden for. 4. beint imot, midt fyre. 5. burtimot (um tidi); *móti jölum*.

móta, *v.* (að) 1. forma, laga. 2. merkja, stempla, kryna; *mótaðr peningr*.

mót-bára, *f.* motbaara, motburð, motmæle. **-bárligr**, *a.* motburdsam, motstridig. **-blástr**, *m.* (eig. motblaaster) motstand. **-burðr**, *m.* 1. motburð, motmæle. 2. tilbурð, hending. **-dráttir**, *m.* **-drægi**, *n.* motstand, motvilje. **-drægr**, *a.* motstridig. **-felli**, *n.* motfall, motgang. **-ferð**, *f.* mæting, motferð; motstand, fiendskap; *vera í mótferðum við e-n*, ganga imot ein, vera í fiendskap mot ein. **-fjalar** (og **-fjalir**) *f. pl.* golv som møte eller ting vart halde paa. **-fqr**, *f.* motstand, fiendskap. **-ganga**, *f.* 1. det aa ganga paa møte, frammøte. 2. motstand, fiendskap. **-gangr**, *m.* motstand, fiendskap; jfr. nyn. *motgang*. **-gangsmáðr**, *m.* motstandar; jfr. nyn. *motgangsmann* (Ross). **-gerð**, *f.* motgjerd, det aa gjera ein imot. **-gerðar-máðr**, *m.* ein som gjer ein imot. **-gerðsamr**, *a.* **-gjarn**, *a.* motviljug. **-gongumáðr**, *m.* motstandar. **-horn**, *n.* horn som ein blæs til tings med. **-hogg**, *n.* hogg paa framsida.

móthress, *a.* glad til mods (poet.).

móti, *præp.* sjaa *mót*.

móti-beizla, *f.* motkrav. **-burðr**, *m.* = *mótburðr*. **-ganga**, *f.* det aa ganga til møtes med (*e-s*), mest um prestarne som fraa kyrkja gjekk likferdi til møtes. **-kast**, *n.* motkast, motstand; motmæle. **-mælandi**, *a.* som mæler, talar imot. **-mælgj**, *n.* **-mæli**, *n.* motmæle, motsegjing. **-moglan**, *f.* murring imot. **-staða**, *f.* motstand; hinder. **-staðligr**, *a.* som er ein imot, meinsam.

mót-kast, *n.* motkast, motlegg. **-lauss**, *a.* som er utan mot ell. samanfelling, heilsmidd (*hringr mótlauss*). **-líkt**, *av.* sameleis, like eins. **-máðr**, *m.* mann som er med i *mót* (bymøte). **-mark**, *n.* stempel, merke paasett paa bymøte. **-marka**, *v.* (að) stempla; kryna (justera) paa bymøte. **-mæli**, *n.* motmæle, motsegn.

motr, *m.* eit slag hovudplagg for kvende, hovudlin. **motra**, *f.* kvende som ber *motr*.

mót-ráð, *n.* motraad, raad imot vanske.

-rás, *f.* sprang, laup imot ein. **-reið**, *f.* riding imot ein. **-reist**, *f.* **-ris**, *n.* eig. motreising; mottak, motstand.

móts, *av.* bruka som præp: *móts við*, ogso á (*i*) *móts við* (som knapt er gamalt) imot, til møtes med; beint imot, midt fyre. (Jfr. *mót*, *n.* II).

mótsettr, *a.* *e-m er e-t mótsett*, ein hev imot eitk.

móts-fjalir, *f. pl.* = *mótfjalir*. **-máðr**, *m.* = *mótmaðr*.

mótsminni, i Fm. VI, 52²¹ for *njótsminni*?

mót-snúinn, *a.* motvend, fiendsleg. **-staða**, *f.* motstand, motstøða. **-staðligr**, *a.* som er imot, meinsam, fiendsleg. **-stefna**, *f.* 1. motlag, stemna, møte. 2. motstand. **-stæðiligr**, **-stæðligr**, *a.* = *mótstaðligr*. **-støðuflokk**, *m.* flokk av motstandarar. **-støðumaðr**, *m.* motstandar, fiende; jfr. nyn. *motsta-mann* Nordl.

móts-þing, *n.* ting i Jamteland samstundes med *jamtamót*. **-vika**, *f.* vika daa det er *jamtamót*.

mót-svqr, *n. pl.* motsvar, svar. **-tak**, *n.*

-taka, *f.* mottak, motstand. **-tekinn**, *a.* vedteken paa bymøtet.

motti, *m.* mott, mol. *Tinea*.

mót-þróa, *v.* (að) vera rang mot (*e-m*).

-þrói, *m.* traass, motvilje. **-þykki**, *n.* motvilje, illtykkje. **-viðri**, *n.* motvèr, andvèr.

móverskr, *a.* moabitisk.

muðla, *v.* (að) mulla. **muðlan**, *f.* mauuling, mumling.

muðr (*munn*) *m.* 1. munn; *halda munn*, halda munnen, ikkje opna honom; *lúka, hefja sinn munn í sundr*, opna munnen; *e-m verðr e-t á munn*, eitk. slepp ein or munnen, ein kjem til aa segja eitk.; *mæla e-t fyrir munn* sér, segja eitk. med seg sjølv; *mæla eins munn*, segja med ein munn. 2. munn (paa sekk), gap, opning. 3. egg, iser paa øks, øksekeft.

muga, *v.* = *mega*. D. N. IV 228²⁴ (Tel. 1337). Jfr. nyn. *moga* (Tel.).

múga-máðr, *m.* aalmugemam. **-sláttir**, *m.* sovoren slátt at graset vert liggjande i mugor ell. dungar. **-vefr**, *m.* namn paa

vetteren 1134—35, av di ein stor hermuge under Harald gille var samla daa.

mugga, *f.* mugguveðr, *n.* mugg, skodde-regn.

múgi, *m.* muge, mengd (av folk); muga, dunge (av høy).

múgr, *m.* muge, folkemuge, mengd av folk.

múklífi, *n.* = *munklífi*.

múlbenda, *v.* (*ná*) múlbinda, *n. st.* mulebinda, binda attfor mulen paa (dyr).

múli, *m.* 1. mule, munn, helst øvre lippa paa dyr. 2. mule, hovde, høgt nes.

mulinn, *m.* maane (poet.). Jfr. *mylinn*.

múll, *m.* mulesel, muldyr.

mullaug, *f.* sjaa *mundlaug*.

muna, *v.* = *munu*, *v.* Fag. 22115 (note).

muna, *v.* (*man*, *mundi*, *munaðr*) minnast, hugsa; *muna langt fram*, minnast langt attende (i tidi); *muna e-m e-t*, hugsa ein eitk., so ein kann faa gjeva vederlag for eitk.; *muna e-t eptir*, hugsa paa eitk., gøyma det i minne; *muna til e-s*, minnast (til) eitk.; bry seg um eitk.

muna, *v.* (*að*) 1. muna, verta ein mun, skilja (*e-t* ell. *um e-t*, med umsyn paa eitk.; skilsmunen stend i dativ); *ván er at muni halfri stiku i 10 stikur*, det er von til at det skil ei halv stika paa 10 stikur. 2. muna, skrida fram. 3. flytja (*e-u*); *e-m er e-u ór minni munat*, ein hev gløymt eitk. 4. *e-n munar at* (med inf.), ein hev hug til aa —.

munaðarliinaðr, *m.* liv i lyster, lystlivnad (= *munúðlífi*).

munaðr, *m.* I. lyst, fysna.

munaðr, *m.* II. mun, vokster.

munafullr, *a.* glederik. Edda. **munarheimr**, *m.* glede-heim, hugnads-heim (poet.). **-lauss**, *a.* gledelaus (jfr. nyn. *munalauss*, modlaus, Nfj.).

mund, *n.* mund, tid; (*i*) *þat mund*, paa den tid; jfr. *mundir*, *f. pl.*

Mund, *n.* = *Mundia*.

mund, *f.* hand. Jfr. *mundlaug*.

munda, *v.* (*að*) meita, sigta med eitk. (*e-v*) paa ein (*til e-s*); *munda fram*, stemna fram; rec. *mundast til*, sigta paa kvarandre. Jfr. nyn. *munda etter eitk.*, venta, passa paa eitk. Sm.

mundan, *f.* sigting.

mundang, *n.* hov, maate, det som er høvelegt; *gen. mundangs* og *mundanga* som *av.* maateleg, medels.

mundang-leikr, *m.* maate, maatehald. **-ligr**, *a.* maateleg, høveleg (*-liga*, *av.*). **-mikill**, *a.* høveleg sterk (um uttale).

mundangs-hói, *n.* maate, maatehald, midelveg; *mjótt er mundangshófit*, hovet er vandt aa hitta. **-maðr**, *m.* hovsam, maatehalden mann.

mundarmál, *n.* semja um *mundr*.

Mundia, *f.* *Mundiaifjall*, *n. pl.* (og *Mundiufjall*, *n.*) Alparne, Alpefjelli.

Mundinborg, *f.* byen Minden (i Vestfalen).

mundir, *f. pl.* tider, bil. Heilag. II 28013.

mundlaug, *f.* mundlaug, vaskarfat.

mundmál, *n.* semja um *mundr*.

mundr, *m.* (*gen. mundar*) 1. gaava, betaling som brudgomen gav for bruri, og som ho fekk. 2. heimanfylgja.

mundriði, *m.* handfang paa ein skjold.

mungát (ogso *mangát*) *n.* 1. mungaat (Nordl.), heimebryggja øl. 2. drykkjelag.

mungáts-bytta, *f.* øl-bytta, ølkjer. **-efni**, *n.* eig. emne til øl; ølbrygg. **-gerð**, *f.* ølbryggjing. **-tunna**, *f.* øltunna.

munhugð, *f.* = *munúð*. **munhugðligr**, *a.* = *munúðligr*.

munka-bryggja, *f.* ei bryggja paa Nordnes i Bergen. **-bú**, *n.* bu, gard som munkar hev. **-búnaðr**, *m.* **-búningr**, *m.* munkebunad. **-byggð** (og *munkbyggð*) *f.* stad der munkar byggjer og bur. **-drykk**, *m.* drykk aat munkar. **-garðr**, *m.* gard (hus ell. gjerde) som munkar hev sett upp eller eig. **-hleifr**, *m.* eit slag braud. **-hús**, *n. pl.* hus aat munkar. **-kápa**, *f.* munkekaapa. **-klaustr**, *n.* munkekloster. **-klæði**, *n. pl.* **-klæðnaðr**, *m.* munkeklæde. **-kuff**, *m.* munkekaapa. **-lið**, *n.* munkar, munkefolk. **-lífi**, *n.* **-lífi**, *n.* munkekloster. **-líinaðr**, *m.* munkeliv. **-log**, *n. pl.* log, reglar aat munkarne. **-mót**, *n.* munke-møte. **-safnaðr**, *m.* samling av munkar. **-siðr**, *m.* sed som munkar hev. **-sveit**, *f.* munkeflokk. **-tal**, *n.* eig. talet av munkar; munkeflokk.

munk-líf, *n.* munkekloster. **-lífi**, *n.* 1. munkekloster; kloster. 2. Munkeliv klo-

ster i Bergen. **-ligr**, *a.* som høyrer til munkar, munke-.

munkr, *m.* munk; *kasta munkinum*, slutta med aa vera munk.

munks-atterð, *f.* munkeliv. **-búnaðr**, *m.* munkebunad. **-efni**, *n.* ein som skal verta munk, munkeemne. **-vígsla**, *f.* munkevigsla.

munligr, *a.* munsam, god, ynnskjeleg. *Jfr.* *nyn.* *munleg*.

munne-aiðr, *m.* eid som slepp ein or munnen, bannskap. **-iagr**, *a.* som hev fager munn, munnfager. **-fyllr**, *m.* munnfylla, det som fyller munnen.

munni, *m.* gap, opning, utgang. *Jfr.* *nyn.* *munne*, opning paa pose, Gbr.

munne-líftill, *a.* som hev liten munn, smaamynt. **-ljótr**, *a.* munnljot, som hev stygg munn. **-nám**, *n.* eig. munntak; *með orðum munnnáms*, med ord som ein tek i munnen. **munnr**, *m.* munn (sjaa *muðr*).

munnrugl, *n.* tullsnakk.

munnsqhín, *f.* munnhav, munntøke.

munnskalp, *n.* munntal, laust snakk, skravl. **-særi**, *n.* munnsær (Tel.), munnsaar. *Harp.* **-vani**, *a.* munnlaus, som er utan munn. **-víðr**, *a.* vidmynt. **-vqrp**, *n. pl.* eit slag versemaal, brukt i improvisera dikt.

munr, *m.* (*munar*; *munir*) 1. hug, sjæl. 2. hug, lyst, vilje; elskhug. 3. mun, forvitnad, hugnad; *meta muninn*, tvika, eva seg. 4. mun, hjelp, bate; fyremun; *eigi er þat við hváriga muni*, det er alltid til mun for ein av (two) partar. 5. mun, tillag, tilvokster; *e-m er mikilla muna vant*, det vantar ein mykje paa at. 6. mun, grad, maal meir eller minder; *fyrir hvønn mun*, framfor alt anna, for all ting; *fyrir engan mun*, engum mun, i ingen mun, paa ingen maate, slett ikkje; dat. *mun(i)*, *munum* og gen. *muns* med komp.: ein mun, noko; *með muni minna liði*, med noko mindre folk; *heim mun breiðari*, so mykje breidare. 7. skilsmun, skil. 8. i pl. muner, ting, eignaluter.

mun-strönd, *f.* „hugstrand“ d. e. brjostet (poet.). **-sterandi**, *a.* elskhugslokkande (poet.).

Munt, *s.* Alparne (= *Mund*).

munu, *v.* (*præs. man og mun*; *impf. mundi*; *perf. inf. mundu*) muna, koma til aa; vilja, skula (med inf. um det som ein

tækjer eller ventar seg vil verta eller henda, eller til aa merkja ut futurum); *vér munum eigi sigr fá, nema*, me kjem ikkje til aa faa, kann ikkje faa siger, utan; *hversu mun nú ganga síðan*, korleis vil det no ganga sidan; *her mun ek stað nema*, her vil eg staa; *gnyðja mundu nú grisir, ef þeir vissi, hvat hinn gamli þyldi*, gryla vilde no grisingarne, um o. s. fr.; ofte lyt ein i umsetjingi taka med eit „visst“: *her mantu konung upp fæða, móðir*, her mun du føda upp, føder du visst upp ein konge, môr; *sogðu at þórolfr mundi vera hollr konungi*, munde vera, maatte visst vera tru; *man nú sólin vera svá há*, skal tru soli no stend so høgt. Ofte elliptisk med utelaten inf.: *mun han dauðr (vera)?* er han daud? *Halfr mundi (vera) mikill afreksmaðr*.

-munúð, *f.* lyst, fysna; kjøtslyst. **munúðlífi**, *n.* lystlivnad, likamleg umgang. **-lífiisgirnd**, *f.* lyst til likamleg umgang. **-lífr**, *a.* som liver i lyster. **-ligr**, *a.* lostug, lystande. **-samligr**, *a.* lysteleg, sanseleg.

munugð (og *munygð*) *f.* = *munúð*.

munvit, *n.* = *manvit*. Kgs. 12126,32; *jfr.* *monvit*.

mura, *f.* mura. *Potentilla anserina*. **múra**, *v.* (*að*) mura, mura upp. **múrgjót**, *n.* stein til aa mura med. **múrr**, *m.* 1. mur. 2. innmura stad, borg, fengsel.

murra, *v.* (*að*) murra, knurra. **murran**, *f.* murring, knurring.

murtr, *m.* murt, smaafisk (tilnamn).

mús, *f.* (*nom. pl. mjöss*) 1. mus; *völsk mús*, d. e. rotta. 2. vodve, muskel paa armleggen (*musculus biceps*). *Jfr.* *nyn.* *ledmus*.

músagangr, *m.* gang, tillaup av myser. **músarbragð**, *n.* eit slag knip i dragsmaal; *jfr.* *mús* 2.

músíkalist, *f.* musik, spelkunst.

muskat, *n.* muskat (lat. *muscatum*).

muspell, *n.* heimsens undergang.

mustarðr, *m.* mustard, senap. **mustarðskorn**, *n.* senapskorn.

mustari, *musteri*, *n.* (= *mysteri*, som er den vanlege form i heimenorske handskrifter) gjæv kyrkje- eller klosterbygning, tempel (lat. *monasterium*). **musteris-dyrr**, *f. pl.*

tempeldør. **-ferð**, *f.* ferd aat eit tempel. **-gerð**, *f.* tempel-byggjing. **-veggr**, *m.* kyrkje-vegg.

múta, *f.* 1. betaling, lön; muta, löynde-gaava, stikkpengar; *taka mútur á e-u*, taka betaling for eitk.; *taka mútu til e-s*, taka mutur til aa gjera eitk. 2. i pl.: löyndom; *mæla e-t á mútur*, tala i löynd um eitk. Jfr. nyn. *i mutum*, i löynd.

mútaðr, *a.* som hev muta, skift fjører, nyfjóra.

mútari, *m.* (i gen. ogso *-is*) falk som hev muta eller skift fjører (poet.).

mútera, *v.* (*að*) venda, skapa um.

mútu-fé, *n.* mutegaava, muta. **-girni**, *f.* hug, lyst til mutur. **-gjarn**, **-gjarnligr**, *a.* mutekjær. **-gjof**, *f.* mutegaava. **-maðr**, *m.* mutekjær mann.

muza, *f.* ringbrynja (mht. *mutz*, *mutze*).

mý, *n.* my, mygg. **mýbit**, *n.* mybit.

mýgja, *v.* (*gð*) kua, trykkja ned (med dat.).

mygla, *v.* (*að*) mygla. **mygla**, *f.* mygla.

myglugr, *a.* mygla, myglut.

mýja, *v.* = *mýgja*.

myki, *f.* = *mykr*. **mykivísl**, *f.* mykje-kvísl, mykjegreip.

mykill, *a.* = *mikill*.

mýking, *f.* mykjing, lindring.

myki-reka, *f.* mykje-reka, mykje-spade.

-skán, *f.* skaan ell. skorpa av myk.

mýkja, *v.* (*kt*) (og *mýkva*) mykja, gjera mjuk ell. mild, lina, døyva, blidka; *mýkja e-m*, gjera det betre for ein; *mýkjast*, *v. r.* mykjast, verta mild, blidkast; *mýkjast til e-s*, gjera lag med ein; *mýkjumst vér við um rámin*, lat oss lempa oss so det vert rom aat oss baee.

mykja, *v.* (*að*) mykja, tedja, frauda.

mykjarsekk, *m.* myksekk.

mykr, *f.* (gen. *mykjar*) myk. **myksleði**, *m.* mykslede.

mýkt, *f.* blidskap. **mýktarkoss**, *m.* ven-skapskyss.

mylda, *v.* (*ld*) mylda, straa mold paa (berre i: *úmyldr*).

mylinn, *m.* namn paa soli og paa maa-nen (poet.). Jfr. *myln*, *eld*.

mylja, *v.* (*muldi*) mylja, knysja, knustra.

mylkja, *v.* (*kt*) gjeva mjølk, søygja. Jfr. nyn. *mylkja*.

mýll, *m.* klump, ball.

myln, *f.* *eld* (poet.).

mylna, *f.* mylna, kvern.

mylnari, *m.* mylnar.

mylnu-hjól, *n.* mylnehjul. **-hús**, *n.* mylna, kvernhus. **-hvel**, *n.* = *mylnuhjól*. **-maðr**, *m.* mylnar. **-staðr**, *m.* (og *-stæði*, *n.*) mylnestøde, kvernstøde. **-steinn**, *m.* kvernstein. **-vqrðr**, *m.* mylne-vaktar.

mynd, *f.* 1. skap, gjerd, svip. 2. vis, maate; slag. 3. bilæte, teikning; mynster, likning. Jfr. nyn. *mynd*, *f.* lag, eigenskap, natur.

mynda, *v.* (*að*; ogso *nd*) 1. 1. skapa, gjera (*e-t*); ogso intr. *mynda eptir e-u*, gjera etter, etterlikna eitk. 2. teikna, rita av; *mynda til e-s*, leika inn paa, ymta um eitk.

mynda, *v.* (*nd*) 11. vega upp med *mundr*; *mynda skal meyjarfé alt*, d. e. betala i *mundr* so mykje som møyi hev med i egteskapet.

mynding, *f.* det aa *mynda* II; det som vert *myndt* II, N. G. L.

myndskipting, *f.* umskaping.

mynni (og *minni*) *n.* mynne (til deils ogso *minne*), gap, kjest (til fjord og elv).

mynstr, *n.* = *mustari*.

mynt, *f.* mynt, pening.

myntari, *m.* myntar, myntmeister.

mynt, *a.* mynt, som hev munn.

myrða, *v.* (*rð*) 1. myrda, drepa löynleg. 2. löyna burt eit draap ell. eit lik; *myrða dauðan mann*. 3. dylja, tegja med.

myrginn, *m.* morgon (= *morginn*). **myrgin-svefn**, *m.* morgon-svevn.

mýrisnípa, *f.* myrsnípa, *Scolopax gallinogo*.

myrk-blár, *a.* myrkblaa. **-blauðr**, *a.* **-fælinn**, *a.* myrkrædd. **-fælni**, *f.* myrkræds-la.

-heimr, *m.* myrk heim, myrk stad. **-hræddr**, *a.* **-hræðinn**, *a.* myrkrædd.

myrkja, *v.* (*kt*) myrkja, gjera myrk; *tekr at myrkja*, det tek til aa myrkna.

myrk-leikr, *m.* myrkleik (um myrk, uklaar tale). **-menginn**, *a.* blanda med myrk lit, myrkmengd.

myrkna, *v.* (*að*) myrkna, verta myrk, dimmast.

myrknætti, *n.* myrkaste tid av natti.

myrkr, *a.* (*akk. sing. m. myrkvan, myrkan, myrkjan*) 1. myrk, skum; ogso um myrk lit. 2. myrk, uklaar, utydeleg (yverf.). 3. dimm, uklaar; *myrk augu*, dimme augo.

myrkr, *n.* myrker; um solmyrkjing: *myrkrít mikla*; ofte i pl. (jfr. lat. tenebrae) *hofðingi myrkra*, hovdingen yver „myrki“ (um djevelen).

myrkra-fullr, *a.* full av myrker. -**staðr**, *m.* myrk stad, myrk heim (um helvite). -**þoka**, *f.* myrkeskodda.

myrkríðá, *f.* trollkjerring som rid ute i myrkret.

myrkva, *v.* (*kt*) myrkja, gjera myrk (= *myrkja*); upers. *er myrkva tók*, daa det tok til aa myrkna.

myrkva-fjóturr, *m.* eig. „myrkeband“; i Post. 3227 umsetjing av *culleum parricidii*, sekk som dei stappa frændemordarar i og søkte ned. -**stofa**, *f.* fangehus, fengsel. Jfr. nyn. *myrkestova*. -**stofuvörðr**, *m.* fengselvaktar.

myrkvi, *m.* 1. myrker. 2. tokemyrker, myrkeskodda (= *mjorkvi*).

myrkviðr, *m.* (og *myrkvíðarskógr*, *m.*) tjukk, myrk skog, myrkskog.

myr-lendi, *n.* myrlende. -**lendr**, *a.* myrlendt. **myróttir**, *a.* myrut, myrlendt.

myrr, *f.* (*mýrar; mjárar*) myr.

mýsa, *f.* mýsa (i mjølki).

mýsla (skrive i pl. *míslur* Flđ. I, 107²⁰) *f.* **mýslingr**, *m.* mýsling, mýsla (Tel.); stakar; eig. musunge.

mystari, **mysteri**, *n.* = *mustari*.

mýstr, *n.* i sms. *þokumýstr*.

mæfingr, *a.* grannfingra, mjaafingra. Hamđ. 22.

mægð, *f.* **mægðir**, *f. pl.* **mægi**, *n.* maagskap, sivjaskylda, giftarskylda.

mægjast, *v. r.* (*gð*) maagast, sivja seg, koma i maagskap med ein (*við e-n*), partic. *mægðr*, sivja, giftarskyld; *skyldr eða mægðr*, skyld eller sivja.

mækir, *m.* eit slag sverd. Jfr. nyn. *mækja*, *f.* dsk. sverdliilje, *Iris pseudacorus* (Shl. *mækjer*, *m.*).

mæla, *v.* (*lt*) A. I. mæla, tala; *mæla máli*, tala eit maal; *mæla málum sínum*,

tala i sine sakar. 2. segja, segja fram; *mæla mælt mál*, segja det som fyrr er sagt, det alle veit; *mæla log*, segja log, segja det som er rett log; *mæla mál sitt*, tala si sak; *þat mun mælt at*, det vil verta sagt at —; *mæla e-n orðum*, ordkastast med ein. 3. ordskilla, avtala, fastsetja; *mæla mót með sér*, avtala eit møte (med kvarandre); *mæla e-m e-t*, skilla ein eitk., krevja at ein skal hava eitk.

Med part. *á*: *mæla á máli*, tala paa eit maal; *mæla á hendr e-m*, klaga ein. *aptr*: *mæla aptr*: kalla atter, taka i seg atter (ord som er sagt). *eptir*: *mæla eptir e-n*, reisa sak etter ein som er drepen, vera ettermaalsmann etter ein; *mæla (e-t) eptir e-m*, tala ein etter munnen, halda med ein (i eitk.). *fyrir*: *mæla e-t fyrir e-t*, krevja eitk. (i betaling) for eitk.; *mæla fyrir (e-u)*, segja fyre, setja fyre, fastsetja korleis det skal vera med eitk., ogso halda innleidingsbøn; *mæla fyrir skipi*, halda bøn for skipet; *mæla fyrir gríðum*, segja fram formularen for gridlysing; *mæla vel fyrir e-m*, segja, ynskja at det maa gaa ein vel. *mót*: *mæla (i) móti e-u*, mæla, segja imot eitk. *til*: *mæla til e-s*, tala til ein; tala um ein; segja at ein ynskjer eitk., beda um eitk.; *mæla e-t til e-s*, krevja eitk. (i betaling, til vilkaar) for eitk. *um*: *mæla um e-t*, tala um eitk.; *þat læt ek verða ummælt*, det segjer eg for visst, lovar eg dyrt. *undan*: *mæla e-n undan e-u*, beda at ein vert friteken for eitk. *við*: *mæla við e-n*, tala med ein; *mæla við e-u*, segja imot eitk.; *mæla e-t við e-n*, segja eitk. um ein.; skulda ein for eitk. *yfir*: *mæla yfir barni*, lesa daapsordi yver eit barn.

B. *mælast*, *v. r.* tala, ytra seg; upers. *e-m mælist vel*, ein talar vel. Med part. *fyrir*: *mælast fyrir*, tala (for seg); iser: beda for seg, halda bøn; *mælast vel (illa) fyrir*, verta vel (ille) umtala eller umtykt. *um*: *mælast illa um*, ytra seg, laata ille. *undan*: *mælast undan*, beda seg undan. *við*: *mælast einn við*, tala med seg sjølv. recipr. *mælast við*, tala med kvarandre; *mælast illa við*, bruka munn paa kvarandre.

mæla, *v.* II. (*ld*) mæla, taka maal paa; *drekka umælt*, drikka umælt, so mykje ein ynskjer (jfr. *máldrykkja*).

mæla, *v.* III. (*ld*) maala, smyrja maaling paa.

mælandi, *m.* 1. maalsmann i ei rettssak, sakførar. 2. talar.

mælgj, *f.* svall, snakk; snakksemd.

mæli, *n.* tale, ord (som vert sagt um ein). Jfr. nyn. *mæle*, *n.*

mæli-hlass, *n.* lass, som hev eit visst maal. **-ker**, *n.* mælekjer. **-kerald**, *n.* mælekjerald.

mæiligir, *a.* segjande, som ein kann segja.

mæling, *f.* mæling, utmæling (ogso um dimension); maal, mælekjer.

mælrir, *m.* mæle, eit maal for turrvaror (helst korn) = $\frac{1}{6}$ saald (*d.* e. paalag ei skjeppe); men elles med misjamn storleik i landsluterne; *mælis ql*, øl av ein mæle malt. Ogso jordmaal: so mykje jord som ein kunde saa til med ein mæle saad.

mælis-smør, *n.* eit visst maal smør. **-smørsból**, *n.* jordveg som det vert betala *mælis-smør* i landskyld av.

mælska, *f.* 1. ordhegd. 2. maalføre, maal.

mælsku-andi, *m.* aand som gjer ein ordhag. **-maðr**, *m.* ordhag mann, talar.

mæltr, *a.* i sms. mælt; ogso aaleine i: *mælt barn*, maalført barn, Edd. M.

mær, *a.* = *mjór*.

mær, *f.* (*gen. meyyjar*, *dat. mey(ju)*; *nom. pl. meyyjar*) 1. gjentebarn, dotter. 2. møy, ugift kvende. 3. møy, rein jomfru; ogso um mann som ikkje hev havt kvinna: svein. 4. nonna (*sjld.*).

mæra, *v.* (*rð*) rosa, heidra; pryda. **mærd**, *f.* ros, æra; lovkvæde, dikt (poet.). **mæringr**, *m.* gjæv, fræg mann. **mærr**, *a.* gjæv, fræg. **mærr**, *m.* borgmeister (fr. maire). Æf.

mætamaðr, *m.* = *mætismaðr*.

mætast, *v. r.* mæta seg, halda seg god.

mæti, *n.* 1. mæta, verd, pris; *hafa mæti á e-u*, tykkja mun i. 2. verdfull ting. Jfr. nyn. *mæte*.

mætiligir, *a.* mæteleg, verdfull.

mætismaðr, *m.* mæt, gjæv mann.

mætr, *a.* 1. mæt, gjæv. 2. gild, mætande, som ein lyt taka umsyn til.

mætur, *f. pl.* mæta, verd, pris (= *mæti*).

mөлva, *v.* (*ld*) mylja, knysja (= *mylja*).

mörginn, *m.* (*nom. pl. mörnar*) = *morginn*.

mörkvi, *m.* = *myrkvi*.

møssa, *f.* = *messa*.

møða, *v.* (*dd*) 1. møda, arma ut, gjera mod (trøytt). 2. møda, bry, umaka. *møðast*, *v. r.* mødast, armast ut; umaka seg.

møða, *f.* møda, umak.

møddr, *a.* I. = *sammøddr*.

møddr, *a.* II. mødd, utarma.

møðgin, *n. pl.* môr og son (ell. søner).

møðgur, *f. pl.* môr og dotter.

møði, *f.* møda, trøyttleik. **møðiliga**, *av.* mødefullt, tungt. **møðiligir**, *a.* mødeleg, mødefull. **møðing**, *f.* møding, umak. **møðinn**, *a.* møden, mødall. **møðisamligir**, *a.* **møðisamr**, *a.* mødesam, tung.

møðu-lauss, *a.* mødelaus. **-laust**, *av.* mødelaut. **-samligir**, *a.* mødesam.

møna, *f.* møna, ryggmerg. Vigf.

møna, *v.* (*nd*) 1. møna, leggja møne paa hus. 2. møna seg, risa upp i vêtet (som eit møne).

møenir, *m.* møne (no helst *n.*), takrygg paa hus.

Møri, *f.* Møre (Nord- og Sunnmøre).

mørir, *m. pl.* mører, møringar, folk fraa Møre.

mørr, *f.* land (poet.).

mørskr, *a.* som er fraa Møre, mørsk.

møta, *v.* (*tt*) *m. dat.* 1. møta, gaa imot, raaka; møta fram. 2. gaa imot, svara. 3. møta, verta fyre, lida. 4. møta, koma paa, henda. 5. *møtast*, *v. r.* møtast, støyta saman, grensa til kvarandre.

møgl, *n.* murring, knurring. **møgla**, *v.* (*að*) murra, mukka, knurra. **møglan**, *f.* murring, knurking. **møglanarsamr**, *a.* som gjerne vil murra, knurken.

møgr, *m.* (*gen. sing. magar*, *dat. megi*; *nom. pl. megir*, *akk. mögu*) 1. son. 2. gut.

møguligr, *a.* mogleg.

møqkr, *m.* skodde, sky (poet.).

møql, *f.* (*malar*) mol, banke av smaastein.

møqlr, *m.* (*gen. sing. malar*; *akk. pl. mölu*) mol, mott.

Møn, *f.* 1. øyi Man i England. 2. øyi Møen i Danmark.

møn, *f.* (*manar*; *manar*) maan, faks.

møndull, *m.* mundul, sveiv paa handkvern. Edda. **møndultré**, *n.* sveivetre paa handkvern. Edda.

mønskurd, *m.* maanskjering, faksklipping.

møpurr, *m.* løn (tre). Acer.

mør-biskup, *m.* eig. „morbiskup“, klengjenamn paa ein islandsk bisp (jfr. *mørlandi*). **-bjúga**, *n.* morkurv, pylsa av *mørr*. Jfr. nyn. *morboge*, *m.* eit stykke kjøtpylsa. **-bjúga hlutr**, *m.* morkurvstykkje.

mørðr, *m.* maard i sms. *marðskinn*; i S. E. ogso uppført millom namn paa véren.

mørfjándi, *m.* ein djevel til islending (haadingsord, jfr. *mørlandi*).

mørk, *f.* I. (*gen. sing. markar og merkr*, *dat. mörku*; *nom. pl. markir og merkr*) 1. mork, skog; i pl. ogso sernamn, sjaa *Markir*. 2. ubygt land. 3. Finnmarki (= *Finnmørk*).

mørk, *f.* II. (*merkr; merkr*) mork, mark, = 8 *aurar*, 24 *ortogar* (i vegt 215,8 gram, og i pengar 240 *peningar*); *mørk vadmála*, d. e. ei mark betala med eit visst fast alne-maal vadmaal. Um pengerekningi i gamall tid og ordlagi *mørk (eyrir, peningr) silfrs, silfrmetin, vegin, talin, forngild* kann ein merka, at upphavleg var *mørk vegin (silfrs, silfrmetin)* = ei mark vegi sylv. Men daa sylvpeningarne vart slegne undervegtuge (fraa midten av det 11te hundradaaret) vart det skilnad millom *mørk vegin* og *mørk talin*. Ei *mørk talin* var alltid 240 sylvpeningar, men dei vog berre helvti og i det 13de hundradaaret endaa berre $\frac{1}{3}$ av *mørk vegin*. *Mørk silfrmetin* vart daa rekna = 2 *merkr talnar* og sistpaa daa = $\frac{2}{3}$ *mørk vegin*. — I slutningi av Haakon Haakonson si tid heldt dei upp med aa slaa rein sylvmynt og

tøk til aa blanda med kopar. Daa kom det upp nye nemningar. Peningen vart tyngre og det gjekk berre 160 peningar paa ei *mørk vegin*. Den eldre *mørk talin* (240 pen.) vart daa kalla *mørk silfrs*, og den reine sylvmarki *mørk brend silfrs* (sidan i mn. tid *mørk læðug*). Høvet millom myntmarki (*mørk silfrs*) og den reine sylvmarki (*mørk brend silfrs*) var i slutningi av det 13de hundradaaret som 1: 3, i det 14de hundradaaret, daa mynti var paa det laakaste, gjekk det ned til 1: 4 og endaa 1: 5. Daa kom upp namnet *mørk forn* ell. *forngild* um den eldre *mørk silfrs* (ogso kalla *mørk hvit*) etter kursen 1: 3.

mørlandi, *m.* utnamn paa islendingen; jfr. nyn. *mörkurv*, utnamn paa morgedølen, Tel.

mørn, *f.* (*mørnar; mörnir*) gygr, troll.

mørr, *m.* mör, feitt i innvolen paa dyr. **mørueldr**, *m.* moreld.

mørulfr, *m.* marulk, breidkjefst. Lophius. Paa Ndm.: *marul*.

møskun, *f.* moskarne i eit garn.

møskvi, *m.* moske (i garn).

møsmi, *m.* verdfull ting? Rig. 38.

møsur-bolli, *m.* bolle av valbjørk. **-ker**, *n.* kjer av valbjørk. **møsurr**, *m.* **møsurturé**, *n.* valbjørk, ridel.

møttulband, *n.* = *møttulsband*.

møttull, *m.* kappa, yverplagg (= *skikkja*). **møttuls-band**, *n.* kappeband. **-búnaðr**, *m.* pynt, prydbunad paa ei kappa. **-hlutr**, *m.* lut, stykke av ei kappa. **-skaut** (og *møttulskaut*) *n.* kappeflak, bløka paa ei kappa.

møtu-nautr, *m.* mann som hev matlag med ein, matlags-mann. **-neyti**, *n.* matnøyte, matlag.

N.

-na, forsterkande suffiks etterhengt adverb og pronomen, sjeldan præpositionar og verb; *hérna*, herne, her; *ígærna*, igaar; *svána*, sone, soleis; *er þatna*, nett so er det;

þat hefi ek spurtna, det hev eg nett høyrst. Jfr. nyn. *-ne* og *-ane*: *her(a)ne, henn; dettinne; mittanne* ofl.

ná, *v.* (*præs. nú* eller *næ*; *impf. náði*)

1. intr. naa, rekka; *ná til e-s með sverði*; recipr. *nást til*, naa (fram) til kvarandre. 2. naa i, faa fat paa, faa tak i; naa, faa (med dat.); *ná lögum*, faa sin loglege rett i eit søksmaal; *ná guðs skírslum*, faa prova saklöysa si ved guðsdom; *ná konungsfundi*, raaka kongen. 3. naa (lukkast) aa gjera, faa gjera, vinna (*e-u*); upers. *ef því um nár*, um det er gjerande. 4. (m. inf.) vera eller verta god til, faa lov til, faa (gjera); *ná at fylgja*, faa fylgja; poet. umskrivande: *hann náði leggja*, = *hann lagði*. Med perf. partic.: *ef þeir gæti náit hvalinn at landi fluttan*, um dei fekk flutt kvalen i land.

ná, interj. naa (spyrjande med undring).

nábjargir, *f. pl.* i ordlaget: *veita e-m nábjargir*, stella um eit lik, lata att naseboror, augo og munn paa daaen mann.

náborinn, *a.* nærskyld.

nábúi, *m.* granne.

nábönd, *n. pl.* sveipeband til lik.

náð, *f.* (*náðar*; *náðir*) 1. i pl. fred, ro; i *náðum*, i ro og fred; ofte um nattero, svevn: *ganga til náða*, *taka á sik náðir*, *ganga til ro*. 2. helst i pl. vern, trygd, livd; *komast i kirkju náðir*, faa fred og trygd av kyrkja (um asylretten); *hlaupa (koma) á náðir e-s*, sökja livd hjaa ein; jfr. nyn. *nader*, stad som ein kann ty til, Sogn. 3. naade, miskunn; *Hákon m. g. n.* (d. e. *með guðs náð*) *Noregs konungur*. Ogso i pl. *með náðum*; jfr. nyn. *sitja paa naair*, Tel.

náða, *v.* (*að*) gjeva fred og ro; *náða sik*, hyggja seg i ro; *náðast*, *v. r.* faa fred og ro.

náðahús, *n.* 1. fredelegt rom, kabinet. 2. kamar, avhus. **náðahústré**, *n.* sæte i kamar.

nadda, *v.* (*að*) knurka, klaga (= *gnadda*).

nadd-él, *n.* pil-el, strid. Edda. **-göfugr**, *a.* „pilfræg“ (poet.).

naddr, *m.* 1. pigg, saum, nagle. Jfr. nyn. *nadd*, liten pigg eller kile. 2. pil (poet.). **naddverskr**, *a.* som er fraa Nazaret.

náðhús, *n.* kamar (= *náðahús*).

naðr, *m.* orm, hoggorm. Edda.

naðra, *f.* 1. orm. Stj. 976. 2. ødla, fjor-føtla. Fm. IV 248.

náðugliga, *av.* roleg, makleg. **náðuligr**, *a.*

1. roleg, still. Heilag. II 5473. 2. naadeleg,

mild. Stj. 19222 (*-liga*, *av.*). **náðurligr**, *a.* naadeleg, naadig.

nafarr, *m.* navar, bor.

nafarskeptr, *a.* *linbrækr nafarskeptar*, kalla so etter skapnaden (navarskaft)? Fm. VII, 170.

nafarsrauf, *f.* navarshol.

nafli, *m.* navle.

nafn, *n.* 1. namn, heite; *spyrja e-n at nafni*, *spyrja ein um namnet hans*; *vera mikils nafns*, hava eit stort namn; *gefa e-u ekki nafn*, inkje lag leggja paa eik; ikkje vyrdar eik; *þeir fisktu ekki nafn*, dei fekk ikkje namn til fisk, d. e. ikkje det slag. 2. namn, tittel; *gefa e-m konungs nafn*; *hersir at nafni*. 3. namnord, lat. nomen.

nafna, *f.* namna, kvendeleg namne.

nafna-gipt, *f.* nemning. **-skipti**, *n.* namneskifte, namnebyte.

nafn-bót, *f.* 1. eig. betring i namn; fremde (i vyrdnad, rang odl.). 2. namn, tittel, rang.

-bótarlauss, *a.* utan namn, tittellaus. **-festir**, *f.* det aa festa eit namn paa ein, namnfesting; ogso um gaava som fylgde namnfestingi, namnfeste. **-frægr**, *a.* namnfræg, namngjeten. **-gipt**, *f.* namn-gjeving, tittelgjeving. **-gipta**, *v.* (*pt*) namngjeva, kalla.

nafni, *m.* namne, ein som hev same namn som ein annan.

nafn-kenna, *v.* (*nd*) namnkjenna, kalla. **-kunnigr**, *a.* **-kunnr**, *a.* namnkunnig, namngjeten. **-liga**, *av.* namnleg, serleg, med namn. **-toga**, *v.* (*að*) nemna.

nafnaskjóða, *f.* pung til aa gøyma navrar i, navarshus.

náfrændi, *m.* nærskyld mann, nærskylding. **-frændkona**, *f.* nærskyld kvinna.

náfs i Heilag. I 2316 = *náms*, gen. av *nám* 2.

naga, *v.* (*að*) gnaga (= *gnaga*). Jfr. nyn. *naga*, Tel.

nagga, *v.* (*að*) knurka, klaga (= *gnadda*). Jfr. nyn. *nagga*, gnaga; erga.

nagl, *m.* (*nagls*; *negl*) nagl.

naglafastr, *a.* **naglfastr**, *a.* naglefast, fest med naglar.

Naglfar, *n.* **-fari**, *m.* namn paa eit skip bygt av negler (i gudeløra).

nagli, *m.* nagle, saum, spikar.

naglsrót, *f.* naglerot.
nagr, *m.* eit slag ræ-fugl (poet.).
nágráðugr, *a.* graadig etter lik.
ná-granna, *f.* grannekona. **-granni**, *m.*
-grendarmaðr, *m.* granne. **-grenni**, *n.* grende-
lag, grannelag. **-grennis**, *av.* i nært grendelag.
ná-gríma, *f.* „lik-maská“ (um skinn som
er flaatt av andlitet paa eit lik). **-grindr**,
f. pl. grind, grindgjerde kring daudmanns-
heimen, naagrindi. Edda. **-göll**, *f.* daud-
mannsskrik.
nággugull, *a.* nærgangande, som gjeng
nær ved, er nær ved (*e-m*); nærsøken. Jfr.
nærgöngull.
náhendr, *a.* som hev rim nær ved kvar-
andre, nærrima (um versemaal).
náhvalr, *m.* narkval. Monodon monoceros.
náhvalstönn, *f.* narkvalstönn.
náingi, *m.* = *náungi*.
náinn (og *nánn*) *a.* nær; nærskyld;
náit, *av.*
nakinn, *a.* naken.
nakkaskinn, *n.* eit slag skinn, bruka til
fór (ogso skrive *notkaskinn*). N. G. L.
nakkvar, *av.* nokonstad.
nakkvarnin, *av.* (for *nakkvarn veginn*)
nokoleis, paa nokon maate.
nakkvarr, **nakkverr**, *ub. pron.* = *nokkurr*.
ná-kominn, *a.* nærskyld; nærliggjande.
-kveðinn, *a.* = *náhendr*. **-kvæma**, *v.* (*md*)
koma nær; **-kvæmd**, *f.* 1. det aa koma nær,
nærkoming; *i nákvæmd*, naame nær. 2. nær-
være. 3. samkoma. Æf. **-kvæmi**, *f.* det aa
vera *nákvæmr*, nøgjenskap, grannsemd.
-kvæmligr, *a.* som raakar innpaa, høveleg.
-kvæmr, *a.* nærkjømd, nærkomande, nær-
gangande; nøgjen, raakande; nærstadd; nær.
nál, *f.* (*nálar*; *nálar*) naal. **nálar-auga**, *n.*
naalauga. **-oddr**, *m.* naalodd.
nálgast, *v. r.* (*að*) 1. nærma seg (*e-t* eller
til *e-s*). 2. naa, faa tak i.
ná-liga, *av.* 1. nær, nær ved (*e-u*).
2. næsta, mesta. **-ligr**, *a.* nærleg, nærstadd.
-lægð, *f.* 1. nærvære, vedvære. 2. nær-
verande tid. **-lægðarmaðr**, *m.* mann som er
nær ved. **-lægjast**, *v. r.* (*gð*) nærma seg (*e-t*).
-læggr, *a.* 1. nærleg, nær. 2. nærliggjande,
nærgangande (*e-m*). **-lægt**, *av.* 1. nær, nær
ved. 2. næsta, mesta.

nám, *n.* 1. det aa taka, tak. 2. upp-
læring, læring; *vera at námi*, vera i læra, i
skule. Jfr. nyn. *naam*.

námágr, *m.* nærskylding ved maagskap.
námdúkr, *m.* eit slag duk eller klæde,
som kvende bruka (*nám*, ty fraa Namur?).

nám-girni, *f.* lærelyst, lærebug. **-giarn**,
a. huga paa aa læra.

námkyrtill, *m.* kyrtel, kjole av *námdúkr*.

námleikr, *m.* næmleik, næme. **námsaldr**,
m. lærealder. **námfið**, *f.* læretid.

námundi, *m.* nærmune, nærleik; *i ná-
munda*, ogso berre *námunda*, i nærmunom,
i nærleiken av (*e-u*, við *e-t*). Jfr. ogso nyn.
naamuns neri. Set.

ná-mægð, *f.* nær maagskap. **-mæli**, *n.*
ord som gjeng ein nær, snerte-ord.

nánd, *f.* nærleik; *i nánd(ir)* *e-u*, af *e-u*.

nángi, *m.* **nánggr**, *m.* = *náungi*.

nánigr, **nánn**, *a.* = *náinn*.

Nanna, *f.* kona aat Balder (poet. um
kvende).

nár, *m.* (*nás*; *náir*) naae, dauding, lik.

nara, *v.* (*rð*) liva, vegetera. Jfr. nyn.

nøra.

nári, *m.* naare, svange (paa dyr), røyrr
(paa folk).

nasa-dreyri, *m.* naseblod. **-vit**, *n.* lukte-
sans. **nas-björg**, *f.* naseskjerm (paa hjelm).

-bráðr, *a.* braasinna, hastig. Jfr. nyn. *nasa-
sinne*, *n.* **nasalæti**, *n.* laat av nasen, rjoting.

náselr (ogso *nóselr*, *norðselr*) *m.* eit slag
sel ell. kobbe i Grønlandshavet. Jfr. *náhvalr*.

ná-sessi, *m.* ein som sit nær ved, side-
mann. **-seta**, *f.* det aa sitja eller vera nær
ved, nærseta. **-settr**, *a.* nærsitjande, nær-
buande. **-skyldr**, *a.* nærskyld.

náslitr, *m.* liklit, naalit.

nas-rauf, *f.* nasebora. **-raufadaunn**, *m.*
illtev or nasen.

ná-strá, *n. pl.*; *liggja á nástrám*, *liggja*
for dauden, paa det siste. Jfr. nyn. *likstraa*.

-strönd, *f.* dauding-strand, naastrand. Edda.

ná-stæðr, *a.* nærstaaande, nærskyld.

-stæfi, *n.* grendskap, grannelag.

nátt (*nótt*) *f.* (*náttar* ell. *nætr*; *nætr*) natt
(nott, naatt, Sørlandet); *mið nátt*, midnatt;
náttin helga, jolenatti.

nátta, *v.* (*að*) *nátta*, taka nattekvið;
39

upers. *náttar*, det vert natt; *náttar e-n*, natti kjem paa ein, ein myrknar ute.

náttar-tíð, *f.* -tími, *m.* nattetid. -*þel*, *n.*: á *náttarþeli*, um myrke natti. Sjaa *þel*, *n.*

nátta-tal, *n.* tal paa næter. -*tala*, *f.* teljing, rekning av næter.

nátt-berari, *m.* „nattberar“, lat. noctifer (um Lucifer). -*björg*, *f.* berging, hjelp for natti. -*ból*, *n.* -*bólstaðr*, *m.* hus for natti, nattelega, nattstad. -*drykkja*, *f.* drykkjelag um natti, nattdrykkja. -*drykkjumaðr*, *m.* mann som sit i drykkjelag um næterne.

-*dvala*, *f.* tilhelde for natti. Ra. no. 81. -*dogg*, *f.* nattdogg (poet.). -*far*, *n.* nattferd; *fara dagfari ok náttfari*, fara dag og natt.

-*fasta*, *f.* fæsta um natti, nattfasta. -*flug*, *m.* natflugl. -*íqlr*, *f.* nattférd, utefaring um natti. -*gisting*, *f.* herbyrge, nattstad. -*hrafn*, *m.* nattramm, kveldknar. Caprimulgus europæus.

-*langt*, *av.* heile natti gjenom, med natti. -*laukr*, *m.* eit slag lauk. -*leikr*, *m.* nattleik, leik um natti. -*lengis*, *av.* so lenge natti varer, med natti. -*liga*, *av.* um natti.

-*ligr*, *a.* nattleg, natt-. -*mál*, *n.* nattmaal (Nordl.), kvelden fraa 7½ til 10½ eller umlag kl. 9. -*málaskeið*, *n.* d. s. -*málavarda*, *f.* varde som ein ser soli yver ved *náttmál*. (Jfr. Nattmaalstinden i Balsfjord ved Trums).

-*messa*, *f.* messa som vert sungi um natti, nattmessa. -*myrkr*, *n.* nattmyrker. -*serkr*, *m.* nattserk. -*set*, *n* = *náttsetr*. -*seta*, *f.* nattseta, nattevakster. -*setja*, *v.* (tt) eig. nattsetja, setja ut for natti, bruka um aa setja (lik) i likstova med nattevakst.

-*setr*, *n.* nattseta, nattevakster. -*sól*, *f.* nattsol, sol som skiu um natti. -*staðarvitni*, *n.* vitnesburd um kvar ein hev havt nattstad. -*staðr*, *m.* nattstad, herbyrge, hus der ein er um natti. -*steina*, *f.* stemna um natti, nattmøte. -*stuldr*, *m.* stuld um natti, natstuld. -*stœði*, *n.* = *náttstaðr*. -*sæta*, *v.* (tt) = *náttsetja*.

-*sæting*, *f.* nattseta, nattevakster (yver lik). -*sqngr*, *m.* -*tíðir*, *f.* pl. den siste (7de) messa eller song i kyrkja, nattsong. -*tími*, *m.* nattetid (= *náttartími*). -*þing*, *n.* nattmøte.

náttúra, *f.* 1. natur, skapning. 2. natur, naturleg eigenskap, givnad, lag, kynde. 3. natur, tilhug, lyst. 4. yvernaturleg kraft ell. evna. 5. yvernaturleg skapning.

náttúraðr, *a.* 1. som hev natur av eit visst slag, haatta, kynd. 2. som hev yvernaturleg kraft eller evna.

náttúrligr, *a.* naturleg; høveleg; framifraa (-*liga*, *av.*).

náttúru-bragð, *n.* givnad. -*daudi*, *m.* naturleg daude. -*gjöf*, *f.* naturgaava, givnad. -*gripr*, *m.* ting med uvanleg, framifraa natur. -*lauss*, *a.* som ikkje hev yvernaturleg kraft eller evna. -*ligr*, *a.* naturleg, medfødd (-*liga*, *av.*). -*lög*, *n.* pl. naturlog.

-*nafn*, *n.* naturlegt, opphavlegt namn. -*steinn*, *m.* stein med yvernaturleg kraft.

nátt-vaka, *f.* nattvoka, nattevakster; nattvakt. -*veizla*, *f.* herbyrge, nattstad. -*verðar-drykkja*, *f.* drykkjelag etter kveldverden.

-*verðardvöl*, *f.* stans til aa eta kveldverd. -*verðareldi*, *n.* kveldsmat. -*verðarmál*, *n.* kveldverdstid. -*verðr*, *m.* nattverd, kveldverd. -*verk*, *n.* gjerning som ein gjer um natti. -*víg*, *n.* draap um natti, nattdraap. -*vörðr*, *m.* nattvakt.

nauð (og *nauðr*) *f.* 1. naud, naudsyn, naudtvang, torv; *er nauðr at*, det er naudsynlegt at; *nauðr er e-m á*, det er naud paa for ein; *nauðr berr til at*, det er naud til det at, det er naudsyn at. 2. trældom; *selja i nauð*, selja til træl; i pl. ogso yverf. band. 3. naud, trengsla; *við nauð*, með *nauðum*, med naud; *vera i nauðum staðr*, vera stadd i naud ell. trengsla. 4. namn paa rune bokstaven for n.

nauða, *v.* (að) skrapa (= *gnauða*).

nauða-handsal, *n.* tilnøydd ell. framtinga handslag. -*hlutr*, *m.* naudsyn. -*kostr*, *m.* hard kost, paatvinga vilkaar. -*laust*, *av.* naudlaust, turftelaust. -*mikill*, *a.* ovleg streng, naudhard (um vetter).

nauðar-maðr, *m.* = *nauðungarmaðr*. -*sóttarferði*, *n.* eig. tvangs-sjukdom, d. e. siinsykja. Kgs. 155io.

nauða-sætt, *f.* tilnøydd, framtinga forlik.

nauð-beita, *f.* naudbeiting (Nordl. Alstadhaug) d. e. bauting so høgt upp mot vinden som ein kann. -*beygia*, *v.* (gð) nøyda, kua, audmykja; paanøyda; *nauðbeygjast*, *v.* r. nøydast. -*breytt*, *a.* n.; *er e-m nauðbreytt um e-t*, ein vil naudleg gjera eit umbreytte med eitk. -*íqlr*, *a.* ovleg bleik.

nauðga, *v.* (*að*) nøyda, tvinga (*e-n* ell. *e-m*). **nauðgan**, *f.* nøyding, tvang.

nauð-gjald, *n.* avnøydd betaling. **-gongull**, *a.* hjelpsam i naudi. **-heitamenn**, *m. pl.* folk som gjer lovnader i naudi.

nauðigr, *a.* 1. naudtvinga, nøydd til eitk.; naudig, uviljug; *taka konu nauðga*, valdtaka ei kvinna. 2. trælka, ufri. 3. paanøydd, paatvinga; som er imot eins vilje; *e-m er e-t nauðigt*, ein gjer eitk. naudigt.

nauð-kván, *f.* kvinna som ein mann liver med mot hennar vilje. **-(h)leytamaðr**, *m.* skylding (ved maagskap), maagskylding. **-(h)leyti**, *n.* maagskap, giftarskylda. **-liga**, *av.* 1. med naudi, knapt. 2. med naud og trengsla, pinefullt; jfr. nyn. *naudleg*, *av.* ugjerne. **-ljótr**, *a.* ovleg ljot. **-maðr**, *m.* mann som kvinna hev mot sin vilje. Edda. **-mágr**, *m.* paanøydd *mágr*. **-oka**, *v.* (*að*) nøyda, kua. **-pína**, *v.* (*nd*) naudpina, plaaga stendigt.

nauðr, *f.* = *nauð*.

nauð-reki, *a.* som vert driven omkring av stormen, stormdriven. **-skilja**, *a.* skild av naudtvang. **-staddr**, *a.* naudstadd, komen i naud

nauðsyn, *f.* (*nauðsynjar*; *nauðsynjar*). 1. naud, trengsla, trong (jfr. *naudsyn* d. s. Hall.); *i nauðsyn*, i naudhøve. 2. naudsyn) torv; *berr mér nauðsyn*, eg vert nøydd; *ganga nauðsynja sinna*, gjera si naudturft. 3. i pl. ogso um likams uttømingar. 4. forfall, hindrande grunn.

nauðsynja, *v* (*að*); upers. *e-n nauðsynjar*, ein treng til; perf. partic. *nauðsynjaðr*, som *a.* trengd um, turvande.

nauðsynja-erendi, *n.* naudsynleg erend. **-fqr**, *f.* naudsynleg ferd. **-hjqlp**, *f.* naudsynleg hjelp. **-hlutr**, *m.* naudsynleg ting. **-lauss**, *a.:* at *nauðsynjalauus* og *nauðsynjalaust*, naudlaust, utan naudsyn; utan forfall. **-mál**, *n.* naudsynleg sak. **-sýsla**, *f.* naudsynleg gjerning. **-váttr**, *m.* vitne paa loglegt forfall. **-verk**, *n.* naudsynlegt verk. **-vinnr**, *m.* trufast ven som ikkje rømer i naudi. **-vitni** (og *nauðsynjarvitni*) *n.* vitne ell. vitnesburd um loglegt forfall.

nauð-synligr, *a.* naudsynleg, naudturvelleg (*-liga*, *av.*). **-parfir**, *f. pl.* stor naud, naudtrong; jfr. nyn. *nauðtorv*.

nauðugliga (og *nauðula*, *nauðuliga*) *av.* 1. i naud, i trengsla. 2. med naud, med vande. **nauðugligr** (og *nauðuligr*) *a.* strid, vanskeleg.

nauðugr, *a.* = *nauðigr*.

nauðung, *f.* nøyding, tvang.

nauðungar-eiðr, *m.* avnøydd eid. **-kostr**, *m.* paanøydd vilkaar. **-lauss**, *a.* unøydd, friviljug. **-laust**, *av.* 1. utan nøyding, friviljugt. 2. utan paanøydde vilkaar, fritt. **-maðr**, *m.* undertvinga mann; *vera e-s nauðungarmaðr*, d. e. vera eins slave, lydige tenar. **-sætt**, *f.* paanøydd forlik.

nauma, *f.* kvinna (poet.).

Naumdælafylki, *n.* Namdalen (i Nordre Trondheims amt). **naumdælir**, *m. pl.* namdalingar, folk fraa Namdalen. **naumdælskr**, *a.* namdalsk.

naumlátr, *a.* nauv, smaaleg. **naumr**, *a.* nauv, knapp. Edd. M. Jfr. nyisl. *naumr*, d. s.

Naumudalr, *m.* Namdalen. *Naumu-* er venteleg gen. av eit gamalt namn paa *Namsen*: *Nauma*.

náungi, **náungr**, *m.* ein av næraste folket, nærskylding, næste.

naust, *n.* naust, baatskur. **naust-dyrr**, *f. pl.* naust-dør. **-gerð**, *f.* naust-bygging. **-tuft**, *f.* nausttuft. **-veggr**, *m.* naustvegg.

naut, *n.* naut, storfe.

naut, *f.* = *nautn*.

nauta-bit, *n.* naute-beite. D. N. IV, 6. **-brunnr**, *m.* brunn, stad der ein brynner nauti. **-dauðavetr**, *m.* vetter med stor daude paa nauti. **-ferill**, *m.* nauteveg. **-fjós**, *n.* nauteffjos. **-fjöldi**, *m.* mengd av naut. **-flokkr**, *m.* nauteflokk. **-gæzla**, *f.* nautegjætsla, naute-røkting. **-hellir**, *m.* heller som naut par staa under. **-hlaða**, *f.* = *fjós hlaða*? Sturl. I 382. **-hundr**, *m.* hund som er med og gjæter naut, nauthund. **-hqfn**, *f.* hamn, beite for nauti. **-maðr**, *m.* mann som gjæter og stullar naut. **-mark**, *n.* paasett merke paa naut. **-rekstr**, *m.* rekstrveg for nauti, nautveg. **-sveinn**, *m.* nautsvein, gut som gjæter og stullar naut. **-tík**, *f.* bikkja som er med og gjæter naut, nautbikkja. **-trqð**, *f.* trod, træde for nauti; *falla í nautatrqð*, koma under fefot, ut jord som dei sluttar aa dyrka. **-tún**, *n.* naute-gard, kvi. **-vara**, *f.* nautehud.

naut-deyðisvetr, *m.* vetter med stor daude paa nauti. **-fall**, *n.* = *nautsfall*. **-fé**, *n.* naut, storfe. **-fellir**, *m.* stor daude paa nauti. **-fellisvár**, *n.* vaar med stor daude paa nauti. **-vetr**, *m.* = *nautdeyðisvetr*. **-hogg**, *n.* naute-slagting (yverf. um mannefall).

nautn, *f.* nøyting, bruk.

nautr, *m.* 1. lagsmann, felage. Jfr. nyn. *naut* i sms. (*maagenautar*, *jammnautar*). 2. gaava, eignalut; ofte i sms. med namnet paa den gamle eigaren i gen. t. d. *skikkjan Aðalráðsmautr*, kaapa som Adalraad hev aatt; *jarlsnautr*, eignalut som ein jarl hev aatt.

nautrekaðóttir, *f.* dotter aat ein *nautreki*.

nautreki, *m.* ein som gjæter og agtar nauti; hyrding.

nauts-bein, *n.* nautebein. **-búkr**, *m.* nautsfall, slagta nautekropp. **-fall**, *n.* nautsfall, slagta naut. **-fóðr**, *n.* nautsfór, vetterfór aat eit naut. **-húð**, *f.* nautehud. **-hofuð**, *n.* hovud av naut.

naut-skin, *n.* nautskinn. **-skinnshosa**, *f.* hosa av nautskinn, nautskinnshosa.

nauts-rófa, *f.* nauterova. **-síða**, *f.* nautsida, sidestykke av naut. **-virði**, *n.* nauteverde, verde av eit naut.

ná-venzladr, *a.* nærskyld. **-vera**, *f.* nærvære, vedvære. **-verandi**, *a.* 1. nærværande. 2. noverande. 3. nærstaaande. **-verandisdagr**, *m.* den dag idag. **-verukona**, *f.* nærkona. **-vesandi**, *a.* = *náverandi*. **-vist**, *f.* **-vista**, *f.* nærvære, det aa vera i nærleiken. **-vistarkona**, *f.* grannekvende. **-vistarmaðr**, *m.* 1. nærværande mann, augvitne. 2. nærstaaande mann. **-vistarvitni**, *n.* augvitne. **-vistliga**, *av. nær.* **-vistumaðr**, *m.* nærstadd mann. **-vizla**, *f.* nær skyldskap, skyldfolk? N. G. L.

ne = *nær* 6. Heilag. I 27033.

ne, *av.* ikkje; *qnd þau ne áttu*, dei aatte ikkje aand. Edda.

né, *av.* og *konj.* og ikkje, ikkje heller; *né einn*, ikkje ein einaste; etter ei onnor neitning: *nokon* (= *neinn*); *né einu sinni*, ikkje ein einaste gong; etter neitning lyt ein ofte setja um né med eller: *hvárki* — *né*, korkje — eller.

nea, *konj.* 1. = *né*; *hvárki* — *nea*, korkje — eller. 2. = *nema*. N. G. L. Cod. 12 Lund.

neðan, *av.* 1. nedan, nedanifraa, nedan-til. 2. nedan, nedantil, paa nedre sida; *fyrir neðan e-t*, nedanfor eitk.

neðanverðr, *a.* som vnder nedan, som er nedst, nedre; *i neðanverða grofna*, d. e. i botnen av gravi. Jfr. nyn. *nedanvert av*, paa nedre sida av, Tel.

neðarla, **neðarlíga**, *av.* nedarleg, langt nedre, laagt nedre. **neðarr**, *a. komp.* (sup. *nedazt*) lenger (lengst) nedre.

neðri (ogso *neðarri*) *a. komp.* (sup. *nezt*; jfr. *niðr*) nedre (nedst); ofte bruka um det som høyrer til „nedre heimen“, d. e. helvite: *hinn neðri hofðingi*, d. e. djevelen; *it neðra*, nedre, nedunder.

nef, *n.* (*gen. pl. nefja*) 1. nasebein; nos, nase; *draga bust ór nefi e-m*, d. e. lura ein; *kveða staf í nef*, segja bokstaven i nasen, med naseljud. 2. hovud, einskild person (i logmaalet). 3. nebb (paa fugl). 4. nebb paa smidjested (*nev Vinje*, Tel.); ogso elles i sms. nev, kvass odd eller ende.

nefa, *konj.* = *nema*.

nef-bjúgr, *a.* bjugnasa, kroknasa. **-björg**, *f.* naseskjerm (paa hjelm) = *nasbjörg*. **-dreyri**, *m.* naseblod. **-fíqr**, *a.* bleiknasa, bleik um nebben. **-gildi**, *n.* 1. skatt av kvart einskild-menne, hovudskatt. 2. den luten av manne-bøterne som næraste mórfolket til draaps-mannen betala aat næraste mórfolket til den drepne; skyldskap som gav rett til ei soveri bot; (*mikla nefgildi*, bot for mórfolket til 2dre like grad; *litla nefgildi*, bot for mór-folk som er skylde lenger ute enn i 2dre like grad til og med 3dje like grad. N. G. L.). **-gildingr**, *m.* = *nefgildismaðr*. **-gildisbót**, *f.* **-gildisfrændbót**, *f.* = *nefgildi* 2. **-gildismaðr**, *m.* so nær skylding paa kvendesida at ein hev rett til *nefgildi* 2. **-gildisskatr**, *m.* = *nefgildi* 1. **-gjöld**, *n. pl.* = *nefgildi* 2. Edda.

nefi, *m.* brorson, systerson; skylding.

nef-lauss, *a.* naselaus. **-lífill**, *a.* smaa-nasa. **-ljótr**, *a.* styggnasa. **-mikill**, *a.* stor-nasa.

nefna, *v.* (*nól*) 1. nemna, gjeva (*e-n*) namn; *maðr er nefndr Mqrðr*, det var ein mann som heitte Mord. 2. nemna, namn-gjeva, segja namnet paa; *nefna e-n á nafn*, nemna ein paa namn; *nefnast*, *v. r.* nemna

seg, namngjeva seg. **3.** nemna (upp), kalla, bjoda (ut); ogso fastsetja: *at nefndum degi*, paa den fastsette dag. Med part. *á: ferr maðr á skip annat en han er á nefndr*, d. e. enn han er tilsgad. *í: nefna mann í dóm*, nemna upp, kalla ein til aa vera med i domsnemndi (mots. *nefna mann ór dómi*). *ór: nefna lið ór heruðum*, nemna upp, bjoda ut folk or h. til: *nefna e-n til e-s*, nemna upp (ut) ein til eitk.; nemna ein serleg til aa syna eitk.; *sá maðr er nefndr til sögunnar er Geirr goði hét*, det er nemnt i saga ein mann som het Geir gode.

nefna, *f.* oppnemning (av domarar og vitne).

nefnd, *f.* **1.** nemning, namn. **2.** nemnd (av oppnemnde menner). **3.** utbod (av skip og mannskap i leiding). **4.** fyresegn, paabod.

nefndar-dagr, *m.* fastsett dag. **-lið**, *n.* utbode leidingsmannskap. **-maðr**, *m.* oppnemnd mann (til aa vera med paa lagtinget, til aa mæta i retten, eller til aa vera med i leidingsferd). **-stefna**, *f.* = *fimtarstefna*. **-særi**, *n.* eid med oppnemnde menner til eidhjelparar. **-vitni**, *n.* oppnemnt vitne.

nefniliga, *av.* med namns nemning, serleg.

nefniligr, *a.* *nefniligt fall*, nemnefall (casus nominativus).

nefning, *f.* oppnemning, utnemning; utbjodning, utbod (til leidingsferd).

-nefr (og *-nefjaðr*) *a.* i sms. nasa.

nefsa, *v. (st)* nefsa, refsa. **nefsing**, *f.* nefsing, refsing.

nef-siðr, *a.* hengjenasa, sidnasa. **-skorinn**, *a.* som hev avskoren nase.

nefst, *f.* nefst, refsing.

nef-steði, *m.* nebbested; jfr. *nef*. **-steinn**, *m.* stein med framstaaande kvass kant (nev), nibbestein.

negg, *n.* hjarta (poet.).

negla, *v. (ld)* negla, festa med naglar, spikra. **negling**, *f.* negling, ihopfesting med naglar.

nei, *av.* nei; *þvert nei*, tvert nei, radt nei. **neikvæða**, *v. (dd)* segja nei til (*e-t* ell. *e-u*).

neinn, *pron. ub.* nokon (eig. ikkje ein) bruka etter neitning eller neittande meining; *hvárki var neitt til*, det fanst ikkje det grand

av korkje; *eigi neinu sinni*, ikkje ein einaste gong; *ekki neitt*, ikkje noko.

neiss, *a.* vanvyrd, vesall. Jfr. nyn. *naken* og *neist*, Nordl.

neit, *f.* (eig. eitk. sundgnika) mjøl (poet.). Jfr. *gníta*, *f.* (Ross).

neita, *v. (tt* eller *að*) *neitta* (negta) segja nei til, *neitta aa* taka mot, ikkje vilja hava, vanda; *neita e-m e-u*, *neitta ein* eitk.; *hverr sá er neitar mitt nafn*, kvar den som neittar mitt namn.

neitan, *f.* neitning. **neitanarbréf**, *n.* brev, som inneheld (gud)neitning. **nefitligr**, *a.* som neittar, neittande. **neiting**, *f.* neitning.

neka, *v. (að)* *neitta* = *neita*.

nekkverr, *pron. ub.* = *nokkurr*.

nema, *v. st.* **1.** taka, gripa, eigna til seg; *nema land* (jfr. *landnám*); *nema stað* (ell. *staðar*) stâna; *nema trú á e-u*, tru paa eitk.; *nema e-m blóð*, aadrata ein; *nema e-t af e-m*, *nema e-n e-u*, taka (røva) eitk. fraa ein. **2.** taka, koma paa, raaka. **3.** næma, naa, taka (burti eitk.). **4.** faa; *nema yndi*, una, trivast godt. **5.** høyra, skilja ordi; *nema mál (orð) e-s e-n veg*, taka eller skyna ordi aat ein eikorleis. **6.** læra; ogso læra utor; *nema e-t at e-m*, læra, høyra eitk. av ein. **7.** i imperfektum framfor inf.: tok til aa, byrja; *hann nam at vaxa*. Edda. **8.** *v. r.* *nemast*, draga seg undan, ikkje vilja gjera, forsøma.

Med part. *af: nema e-t af*, taka eitk. av, gjera ende paa. *eptir: taka eptir e-u*, taka etter, etterlikna eitk. *frá: nema e-t frá*, taka eitk. fraa, taka undan. *ór: nema e-n ór dómi*, skjota ein domsmann ut or retten. *upp: nema e-t upp*, taka eitk. upp, taka det burt (ogso um burtrykkjing eller upptaking til himmelen). *við: nema við*, taka imot, gjera motstand; stâna; upers. *nemr við*, det vert ei hindring; *nema við e-u*, næma ved eitk., røra, taka burti eitk. (yverf. koma ved); vera i vegen, til hinder for eitk.

nema, *konj.* **1.** (og) ikkje heller; *hvárki — nema*, korkje — eller. **2.** utan, anna, so nær som; *engi nema þú einn*. **3.** men, anna (etter neittande setning). **4.** berre at, so nær som at. **5.** minder, utan, um ikkje; *nema maðr verði sjákr*; *því at eins, nema,*

berre i det høvet, at (ell. naar); *eigi dylja nema*, ikkje dylja (neitta) for at. **6.** um ikkje; *eigi veit ek, nema; hværr veit, nema.*

nenna, *v. (nt)* **1.** nenna, hava hug til, finna seg i, bry seg um, med dat. eller inf. **2.** bruka, nytta (sjld.). **3.** fara, reisa (poet.). **nenning**, *f.* idn, tiltak. **nenningar-lauss**, *a.* tiltaklaus, uverksam, lat. **-leysi**, *n.* tiltakløysa, latskap. **nenninn**, *a.* idig, tiltaksam (poet.). **nennulauss**, *a.* = *nenningarlauss*.

neppr, *a.* bøygd, luten, sigen. Edda. Jfr. nyn. *neppa*, *v.* bøygja ihop (Ross).

nes, *n. (gen. pl. nesja)* nes, odde; ogso um eit jordstykke som liknar eit nes.

neshqði, *m.* hovde, bergknabb som skyt ut i eit nes.

Nesjar, *n. pl.* nesi millom Langesunds-fjorden og Tunsbergfjorden, serleg Brunlanes.

nes-konungar (og *nesjakonungar*) *m. pl.* nesjekongar, smaakongar (skjemtande). **-nám**, *n.* plundring paa nes (um dei gamle vikingarne); *nema nesnám*, gjera nesran. **-oddi**, *m.* odde paa eit nes, nesodde.

nest (ogso *nesti*) *n.* nest, nista, ferdamat.

nesta, *v. (st)* negla fast (= *nista*). Jfr. nyn. *nesta*.

nestangi, *m.* nestange.

nest-baggi, *m.* niste-bagge, niste-pose. **-lauss**, *a.* nistelaus. **-lok**, *n. pl.* eig. nistetrót; yverf. ende, slutnad; *at nestlokum*, til slutt.

net, *n. (gen. pl. netja)* **1.** net, garn. **2.** kastenot, not.

netja, *v. (að)* netja, festa i net ell. garn; snara, fanga.

netja, *f.* netja, vomblæja, talgblæja; ogso um hinna kring livri. Stj. 310io.

netja-spell *n.* øydeleggjing paa net, garnspille. **-veiðr**, *f.* veiðn som ein fær i net, garnveiðn.

net-lög, *n. pl.* utlagde fiskenet; netstøde, garnstøde. **-næmr**, *a.* som ein kann taka i net; *netnæmr fiskr*, garnstøding. **-røst**, *f.* straumrast der dei set garn.

netshals, *n.* garnende som dragreipet er fest i, garnøyra.

netti, *n.* land, urin. Harp. (mnt. *nette*).

net-pinull, *m.* tenel, garnskot, tog som garn er kanta med. **-varp**, *n.* kast med net.

neyð, *f.* = *nauð*.

neyða, *v. (dd)* nøyda, tvinga.

neyta, *v. (tt)* **1.** nøyta, nytta, bruka, gjera bruk av, hava godt av (*e-s*, sjeldnare *e-u*, *e-t*); *neyta illa*, misbruka. **2.** nøyta, njota, eta (*e-s* ell. *e-t*); *neyta af e-u*, nøyta, bruka (noko) av eitk.; *neyta upp e-t*, bruka upp, eta upp eitk.

neyti, *n. I.* nytte, bruk. Jfr. nyn. *nøyte*, noko til aa bruka.

neyti, *n. II.* lag, fylgje. Ofte i sms. t. d. *fostrneyti*, *mótuneyti* o. fl. Jfr. nyn. *nøyte*, samling av folk, huslyd, Shl. og sms. *tale-nøyte* o. a.

neyti, *n. III.* i sms. = *naut*, jfr. *geld-neyti*, *káneyti*.

neytingarvatn, *n.* nøytslevatn, vatn til husbruk.

neytr, *a.* nøyttande, brukande; dugande.

neyzla, *f. 1.* nøytsla, bruk. **2.** mat, føda.

neyzlausalt, *n.* salt til husbruk.

nezla, *f.* hempa, lykkja.

neztr, *a. sup.* nedst, sjaa *neðri*.

ni, *av.* nei.

nið, *n.* nedar, minkande maane (= *niðar*).

nið, *n.* nid, stor skam, hæding, svivyrding som ein mann gjer ein annan med aa segja nidord eller med aa reisa nidstong.

Nið, *f.* Nidelvi (Ne'a) ved Nidaros.

niða, *v. (dd)* nida, hæda, svivyrda, gjera ein ei stor skjemd; *niða e-n til e-s*, eggja ein med hædeord til eitk.; refl. *niðast á e-u (e-m)*, gjera seg til niding paa eitk. eller eink., ogso svika eitk. eller eink.

niðamykr, *n.* maanemyrker (um natti naar maanen er i nedar), kolmyrker. **niðar**, *f. pl.* nedar, minkande maane (mots. *ný*).

niðarósarmaðr, *m.* mann fraa Nidaróss, *m.* byen Trondheim.

niðgild, *n. pl.* mannebot aat skyldfolk til den drepne ell. aat andre rettkomme.

(**niði**), *m. (nom. sing.* er ikkje funnen; *gen. sing. niðja; pl. niðjar*) = *niðr*, *m.* (poet.).

niðingligr, *a.* svivyrdeleg, skarveleg.

niðingr, *m. 1.* niding, kjeltring, skarv, svjkar. **2.** niding, gnikar i sms. t. d. *fé-niðingr*, *matniðingr*.

niðings-herr, *m.* her av nidingar, røvarflokk. **-nafn**, *n.* nidingssmann. **-orð**, *n.*

nidingsord, nidingsnamn. **-ráð**, *n.* nidingsraad, svikraad. **-skapr** (og *nīðingskapr*) *m.* nidingskap, skarveferd, svikferd. **-sonr**, *m.* son til ein niding (skjellsord). **-sok**, *f.* sak, skuld for nidingsverk. **-verk**, *n.* nidingsverk, skarveferd. **-víg**, *n.* nidingslegt draap, nidingsdraap.

nīðjungr, *m.* ætting, etterkomar.

nīðmyrkr, *n.* maanemyrker, kolmyrker (= *nīðamyrkr*). **nīðmyrkr**, *a.* maanemyrk.

nīðr, *m.* (*gen. sing. nīðs* og *nīðjar*; *nom. pl. nīðjar*; *akk. nīði* og *nīða*) 1. son (poet.).

2. ætting, skylding.

nīðr, *av.* ned, nær.

nīðra, *v.* (*að*) 1. nedra, setja ned, gjera mindre sterk, knekkja (med dat.). 2. venda ned (*e-u*).

nīðran, *f.* nedring, nedsetjing, knekkjing, skam.

nīðr-bjúgr, *a.* nedbøygð. **-brot**, *n.* (og *-brotning*, *f.*) nedbrot, nedbrjoting, øydeleggjing. **-brotari**, *m.* **-brotsmaðr**, *m.* nedbrjotar, øydeleggjar. **-dráttir**, *m.* neddraging, nedskökking. **-drep**, *n.* nedslaaing.

nīðreising, *f.* det aa reisa nīðstong.

nīðr-fall, *n.* 1. nedfall, fall; um rettsak: *handsala nīðrfall at sokum*, lova med handtak at ei sak vert nedlagd, ikkje vert fremja. 2. nedring, nedsetjing. 3. tap, skade. 4. ende; daude. **-fallandi**, *a.* nedfallande, forgjengeleg. **-fallssótt**, *f.* nedfallssott, fang. **-felling**, *f.* nedfelling, nedriving. **-ganga**, *f.* **-gangr**, *m.* nedgonga, nedgang, serleg um gang ned til nedre heimen eller underverdi. **-hrapan**, *f.* ned-raping, nedfall, fall.

nīðri, *av.* nedre, nede; *undir nīðri*, nedunder; i løynd.

nīðrivist, *f.* det aa vera nedre, under vatn.

nīðr-kast, *n.* nedkast, nedkasting. **-kváma**, *f.* nedkoma, fall. **-lag**, *n.* 1. eig. nedlag, nedleggjing; nedslagting. 2. nedlag, slutt, ende. **-leitir**, *a.* som vender andlitet ned, som ser ned. **-lok**, *n.* endelykt, ende. **-setja**, *v.* (*-setti*) kua. **-setning**, *f.* det aa setja (lik) ned (i gravi), jordfesting. **-staðir**, *m. pl.* helvite, nedreheimen, helheimen. **-stiga**, *f.* (og *-stiging*, *f.*) nedstiging, nedgang (um Kristi nedferd til helvitet). **-stiginn**, *a.*

nedra, audmykt. **-stigingarsaga**, *f.* saga um Kristi nedstiging til helvitet. **-taka**, *f.* nedtaking, nedriving. **-varp**, *n.* nedkasting, nedstøytning.

nīð-samligr, *a.* skarveleg, svivyrdeleg, vanærleg. Jfr. *nyn. nīðsamleg*, ofseleg. **-skapr**, *m.* = *nīðingsskap*. **-skár**, *a.* **-skældinn**, *a.* som gjerne diktar nīðvisor. **-stong**, *f.* stong reist til aa *nīða* (hæda) ein, nīðstong; *reisa e-m nīðstong*. Eg. kap. 60.

nīðuliga, *av.* nīðleg, ofseleg.

nīðungr, *m.* niding, gnikar.

nīð-virkir, *n.* nidingsverk. **-vísa**, *f.* hædevisa, nīðvisa. **-ørkliga**, *av.* nīðsamleg, ofseleg. Flat. I 259³⁷.

nīl-larinn, *a.* faren til Nivlheim, d. e. daud. **-góðr**, *a.* god mot Nivlheim, d. e. vond, ill (poet.). **-heimr**, *m.* dauderike, Nivlheim (eig. toke-heim). **-hel**, *f.* djupaste, myrkaste rom i Nivlheim. **-vegr**, *m.* myrk skoddeveg. Edda.

nigromantia, *f.* svartekunsti, aandemaning (nekromanti).

nikulás-messa, *f.* **-messudagr**, *m.* nilsmessa (nikulsmessa), den 6. desember.

ní-kvæða, *v.* (*áð*) segja nei til, neitta; vanda, segja fraa seg (med dat. og *akk.*). **-kvæði**, *n.* neitting. **-kvæðr**, *a.*; *eiga níkvætt*, hava rett til aa gjera neittingseid.

nípt, *f.* (*akk. nípti*) frenka, (kvendeleg) skylding; syster; dotter. (Poet.).

nífræðr, *a.* som mæler 90 av eitkvart slag; 90 aar gamall; *halfníræðr* = 85.

níst, *n.* = *nisti*.

nísta, *f.* nísta, ferdamat (= *nest*).

nísta, *v.* (*st*) I. nísta, gjeva ferdamat.

nísta, *v.* (*st*) II. I. nísta, festa med aa stinga eitk. gjennom; *nesta e-t víð e-t* ell. *e-u*. 2. bora, stinga igjenom.

nísta, *v.* (*st*) nísta, gnistra (= *gnista*).

nísti, *n.* neste, spenne, hekte, naal (paa klæde). **nísting**, *f.* nesting, samanfesting (med traad).

níta, *v.* (*tt* og *að*) = *neita*.

nítligr, *a.* (skrive *nytiligr*, Hitd.) som ein segjer nei til, vandande.

nítján, *num.* nítan (maalføri ogso: *nítjan, nítjaan*). [nítjándi, *num.* nítande. **nítogandi**, *num.* nítande.

nítta, *v.* (*að*) = *níta*, *neita*.

nítugr, *a.* som inneheld nitti, er nitti aar gamall (= *níraðr*). **níu**, *num.* ní (*nío* Voss, Hard.). **nfund**, *f.* nital, flokk paa ni. **nfundi**, *num.* niande.

njarðarvottr, *m.* 1. eig. Njords vott; svamp (*sjøvott*, Sm. Strøm.). 2. namn paa eit slag umskrivning (antonomasia) i skaldskap.

njarðláss, *m.* eit slag sterkt laas. Edda.

njól, *f.* **njóla**, *f.* natt (poet.).

njóns, *f.* 1. tidend, nysn (*njosn*, Shl. jfr. *njos*, *m.* Tel.); *bera*, *gera e-m njóns um e-t*, gjeva ein vitring, koma til ein med tidend, fortelja ein um eitk. 2. *njosning*, spæjing; i pl. ogso *njosnarar*, spæjarar; *halda til njóns um e-t*, *njosna*, spæja etter eitk.; *gera njóns frá sér*, senda ut spæjarar.

njósna, *v.* (*að*) *njosna*, spæja.

njósna-berg, *n.* utkiks-berg. **-fgr**, *f.* *njosnarferd*, spæjarferd. **-maðr**, *m.* *njosnar*, spæjar. **-skip**, *n.* *njosnarskip*, spæjarskip. **-skúta**, *f.* *njosnarskuta*, spæjarbaat.

njóta, *v. st.* (med gen.) *njota*, hava godt av, hava eitk. til bruk og nytte; *njót þú heill handa*, til lukka med verket; *svá njóta ek trú minnar at*, det er sant og visst at; *njóta e-s at e-u*, hava ein aa takka for eitk.; *upers. njotr e-s at e-u*, det er ein aa takka for eitk.; *njóta af e-u*, nøyta, bruka av eitk.; *njótast*, *v. r.* *njota* kvarandre, eigast ved (um kar og kvende).

njótr, *m.* *njotar*, brukar (poet.).

njótsminni, *n.* drikkeskaal som ein tømmer naar ein hev fenge ein ny ting i si eiga. Jfr. nyn. *njøsminne*, kaupskaal. Innh.

Njorðr (*gen.* *Njarðar*) *m.* guden Njord (svarar til Saturn i den romerske gudelæra).

Njorvasund (= *Norvasund*) *n.* Gibraltarstræte.

nóg, *av.* nok (nog), i rikeleg mengd, so det er nøgdi; heiter ogso *i nóg*; *nóg lengi*, lenge nok. **nógleiki**, **nógleikr**, *m.* nøgd, rikeleg mengd. **nógliga**, *av.* rikeleg, flust, i stor mengd. **nógligr**, *a.* rikeleg.

nógr (og *gnógr*) *a.* 1. rikeleg, mykjen (pl. ogso mange); *hann á nægri børn en kýr*, fleire born enn kýr; (*gnógu*, *av.* rike-

leg, mykje; (*gnógr at e-u* (med *e-u*, um *e-t*) rik paa eitk. 2. som er nok, nøgjeleg; *nógu*, *at nógu*, nok, til nøgjes; *nógu lengi*, lenge nok; *vinnast at (gnógu)*, verta nok, rekka til.

nógtamaðr, *m.* velhalden mann.

nón, *n.* 1. non, nonstid (lat. hora nona), kl. 3 eftan paa lag. 2 = *nóna*. 3. = *nónhelgr*.

nóna, *f.* gudstenesta som vart haldi ved nonsbil, den femte av dei 7 horae canonicæ.

nóndagstími, *m.* nonstid.

nóngr, *m.* = *náungur*.

nón-heilagr, *a.* heilag fraa non (kl. 3 eftan). **-helgr**, *f.* helg fraa nonstid (fyre store helgedagar). **-hringing**, *f.* ringjing til gudstenesta ved nonstid.

nóni, *m.* non, nonstid (= *nón*). Jfr. nyn. *none*, *d. s.* Helg. Ndm.

nónis: *á hinum fjorða nónis degi*, *d. e.* den andre dag i maanaden (april). Lat. nonæ. Heilag. I 50821.

nón-klokka, *f.* klokka som dei ringjer til *nóna* med. **-skeið**, *n.* nonstid, nonsbil.

-tíð, *f.* 1. nonstid. 2. = *nóna*. **-tíðir**, *f. pl.* gudstenesta ved nonstid. **-tími**, *m.* nonstid, nonsbil. **nónutími**, *m.* tid daa det er *nóna*.

nór, *m.* skip (poet.); jfr. nyn. *no*, *nu*, *kupa*, tro (sjaa Aasen under *nu*) Øystd. off.

nora, *f.* stend som glosa til *atomia* (!)

norðan, *av.* og *præp.* 1. *nordan*, *nordan*-*fraa*, *nordantil*. 2. paa *nordsida*; som *præp. norðan e-s* (ell. *at e-u*) paa *nordsida* av, *nordanfor* eitk.; *fyrir norðan e-t*, *nordanfor* eitk.; *fyrir norðan land*, nord i landet (paa Island).

norðan-garðr, *m.* nordgarden, nordre garden. **-lands**, *av.* nord i landet (paa Island).

-maðr, *m.* nordlending (paa Island).

-stormr, *m.* storm fraa nord. **-veðr**, *n.* nordanvêr, nordanvind. **-verðr**, *a.* (eig. som vander nordan), nordleg. Jfr. nyn. *nordanvert av*, paa *nordsida* av, Tel. **-vindr**, *m.* nordanvind.

norðarla, **norðartiga**, *av.* nordarleg, i nord. **norðarr**, *av. komp.* lenger (i) nord.

norðarri, *a. komp.* (*sup. norðastr*) nordre (nørdest, nordlengst) (= *nørðri*, *nørztr*).

Norð-firðir, *m. pl.* Nordfjord. **-hvalr**, *m.* nordkval, grønlandskval. Balæna mysticetus.

Guldberg. **-horðaland**, *n.* Nordhordland. **-horðar**, *m. pl.* folk fraa Nordhordland.

Norðimbraland, *n.* Northumberland. **norðimbrar**, *m. pl.* folket i Northumberland.

Norð-land, *n.* Nordland (i Norig). D. N. **norð-lendingabiskup**, *m.* bisp yver nordlandet (paa Island). **-lendingabúð**, *f.* nordlendingbud (paa altinget paa Island). **-lendingadómr**, *m.* ein av fjordungsrettarne paa Island. **-lendingaijörðungur**, *m.* nordlendingsfjordungen (landslut paa Island). **-lendingr**, *m.* nordlending (paa Island). **-lenzkr**, *a.* nordlandsk, som er fraa nordlandet (paa Island). **-maðr**, *m.* 1. mann fraa *norðrland*, nordgermanar (mots. *suðrmaðr*). 2. nordmann, mann fraa Norig og norske utbygder. 3. mann fraa vestsida av Norig (millom Agdenes og Lindesnes)? Hkr. 568³⁰. Jfr. nedanfor under *norðr*.

Norðmandi, *s.* Normandi (i Frankrike). **norðmandingr**, *m.* mann fraa Normandi.

Norðmæri, *n.* Nordmøre. **norðmæri**, *m. pl.* nordmøringar, folk fraa Nordmøre.

norðr, *n.* 1. nord, nordætti; *á norðr*, *i norðr*, *til norðrs*, *i nord*, *mot nord*; *i norðri*, *i nord*; *af norðri við e-t*, *til norðrs fyrir e-u* (*við e-t*), *i nord for*, *nordanfor* eitk.; *frá norðri*, *ór norðri*, *fraa nord*. 2. landi i nord.

norðr, *av.* 1. nord, mot nord, nordetter (mots. *norðan*); *niðr ok norðr liggr helvegur*; jfr. nyn. *visa ein ned og nord*. 2. nord, i nord, nordpaa; *norðr frá e-u*, *nord fraa*, *nordanfor* eitk. („Nord“ vert i Norig ogso bruka um leidi fraa austlandet til vestlandet og nordetter (mots. *aust*, jfr. *austr*) og vestlandet vert sagt aa liggja „i nord“. Jfr. at dei i Telemarki og andre bygder paa Sud-austlandet i Norig plar kalla Vestlandet „Nordlandet“ og vestlendingen „nordmen-nar“).

norðr-átt, *f.* = *norðrætt*. **-dyrr**, *f. pl.* dør som vender i nord, norddør. **-ey**, *f.* øy som ligg i nord, nordøy. **-ferð**, *f.* ferd i nord, nordferd. **-haf**, *n.* hav som ligg i nord, nordhav. **-halfa**, *f.* eig. nordholva av jordi, bruka um jorddeildi Europa. **-hallt**, *av.* i nord, i nordstemna. **-hlutr**, *m.* nordluten (av eit fylke). **-land**, *n.* 1. land, strand

paa nordsida, nordland. 2. i pl. *norðrland*, land, rike som ligg i nord; helst um dei nordiske landi, norðerlandi. **-ljós**, *n.* nordlyse, vêrlyse. **-seta**, *f.* tilhelde nordpaa (i Grønland). **-setudrápa**, *f.* draapa um *norðrseta*. **-sjótr**, *m.* sjø som ligg i nord. **-stúka**, *f.* utskot (kapell) paa nordsida til ei kyrkja. **-sveitir**, *f. pl.* nord-bygder. **-vegar**, *m. pl.* eig. nordkanten; landi i nord; *á n-a*, *ð. e.* i nord, aat landi i nord. Edda. **-ætt**, *f.* (ogso *norðrætt*) nordætt, nordkanten; *i norðrætt*, *til norðrættar*, i nord.

norðrænn, *a.* nordrøn, som kjem fraa nord (um vêr og vind; jfr. *norrænn*).

norðselr, *m.* = *náselr*.

Noregr (og *Nóregr*; ogso *Norigr* D. N. I 207, 1332) *m.* Norig. **Noregs-konungur**, *m.* kongen yver Norig. **-maðr**, *m.* nordmann.

-ríki, *n.* -veldi, *n.* Norigsrike, Norigsvelde.

norn, *f.* (*pl. norðr*) 1. lagnads-gudinna, norn (dei fornæmste norner var *Urðr*, *Verðandi* og *Skuld*); *norna dómr* (um lagnaden); *njóta norna dóms* (um dauden); *norna grey*, ulvar. 2. spaakvende. 3. poet. til umskrivning av kvende, t. d. *hlaðnorn*.

norræna, *v.* (*að*) setja um til norsk.

norræna, *f.* 1. nordanvind. Jfr. nyn. *landræna*, *utræna*. 2. norsk (norrønt) maal, tala i Norig og norske utbygder.

norrænn, *a.* 1. nordrøn, som kjem fraa nord (= *norðrænn*). 2. norsk, norrøn, som er fraa Norig eller norske utbygder. 3. norðerlendsk (sjld.).

norrænu-bók, *f.* bok skrivi paa norsk maal. **-skáldskapr**, *m.* norsk skaldskap.

Norvegr, *m.* = *Noregr*.

nóselr, *m.* = *náselr*.

nosi, *m.* red, avlelem (paa hest).

not, *n. pl.* gagn, nytte. Jfr. nyn. *not*, hjelp, lette.

nót, *f.* (*nom. pl. nætr*) not, vaad. **nótar-gögn**, *n. pl.* fiskenøter og det som høyrer til. **-verpi**, *n.* notvarp, notkast.

nótera, *v.* (*að*) merkja, teikna.

nóti, *m.* 1. merke, teikn. 2. note (i musikken); *i pl.* note, lund, tone.

noti, *m.* make, jamlike (nt. *note*).

notkaskinn, sjaa *nakkaskinn*.

nótr, *m.* = *nót*. D. I. I. 597¹⁸.

nótt, *f.* sjaa *nátt*.

nótturðarmál, *n.* = *náttverðarmál*. **nótturðr**, *m.* = *náttverðr*.

nú, *av.* **1.** no (*nú*, *Innh.*), paa denne tidi; *meðan enn er nú*, medan det enno ikkje er for seint; *nú — nú*, snart — snart. **2.** til innleiðing eller yvergang i stilen: no, so, *dinæst*, men; *nú enn*, so, framleides; *þat er nú því næst*, at —, so kjem me til det, at —, so skal me nemna det, at —; *nú þá*, no daa, soleis (lat. ergo); *nú ok þá*, difor; *nú af því*, at, men av di; *nú þó at*, men endaa um; *nú ef*, men um; ogso berre *nú* i slike skilordssetningar, helst i logmaalet: *nú kemr hann aptr*, *þá —*, kjem han no att, daa —, men um han kjem att, daa —. **3.** no (yverlaups liksom i nyn.); *þar var nú einn kynstórr maðr*, er átti o. s. fr.

núa, *v.* (*neri*) = *gnúa*.

Nubialand, *n.* Nubia.

núfa, *f.* sjaa *lmúfa*.

núligr, *a.* for *nýligr* i *Elucid.*, som ofte hev *u* for *y*.

numi, *a.* i sms. *fullnumi*, s. d.

numinn, *a.* nomen, lamén (eig. perf. partic. av *nema*).

numnast, *v. r.* taka, faa (poet.).

numverskr, *a.* numidisk.

núna, *av.* no, nett no (jfr. *-na*).

nunna, *f.* nonna (*nuna*, *Li.*). **nunna-búnaðr**, *m.* nonne-bunad. **-klaustr**, *n.* nonne-kloster. **-klæði**, *n. pl.* nonne-klæde. **-seta**, *f.* **-setr**, *n.* nonne-kloster. **-vígsla**, *f.* nonne-vígsla.

núverandi, *a.* noverande.

ný, *n.* ny, veksande maane; *ný ok nið*, ny og nedar.

ný i sms. med perf. partic. og adj. um det som nyleg hev hendt; *nýskominn*, nykomen, nyleg komen; *nýsálaðr*, nyleg daud. **ný-brettinn**, *a.* som er kjær etter nytt. *Str.* 2630.32. Kann knapt vera for *nybreytlinn*. Jfr. nyn. *bretten* og *bretta seg* (gn. *bretta*). **-breytiligr**, *a.* ny og underleg, nymaata. **-breytni**, *f.* eitkvart nytt ell. uvanlegt, nyfelle, nytt paafund, umbroyte. **-bæli**, *n.* nyrudd gard. (Jfr. nyn. *nybøling*). **-dauðr**, *a.* nydaud, nyleg daud. **-fenni**, *n. koll.* nyleg ihopdrivne snøfonner. **-gerfing**, *f.* **-gerningr**,

m. nytt paafund, ny skikk (i skaldskap um nyuppfunne umskrivningar).

nýjalceikis, *av.* paa nytt, paa nytt lag.

nýjung, *f.* eitkvart nytt, nytt paafund, nyhending, umbroyte; *á (af, at) nýjungum*, paa nytt lag. **nýjungarfullr**, *a.* full av nye paafund.

nykr, *m.* **I.** snik, utev. Jfr. nyn. *nok*, d. s. *Gbr.*

nykr, *m.* **II.** (*nylkr*; *nykrar*) **1.** nykk, vatstroll. **2.** elvhest (lat. hippopotamus).

nykrat, *a. n.* (av eit perf. partic. *nykradr*) eig. nykkskapa, d. e. umskiftelegt som ein nykk, bruka um umskrivningar i skaldskap, eit slag kakemphaton.

nýla, *av.* = *nýliga* (poet.).

ný-leikr, *m.* nyleik, det aa vera ny.

-lendi, *n.* nylende, nyland. **-liga**, *av.* **1.** nyleg, nyst. **2.** paa ny maate, paa nytt lag.

-ligr, *a.* **1.** som no er, nóverande. **2.** ny, fersk. **-lunda**, *f.* nytt, nymaate, nyhending, umbroyte. **-lýsi**, *n.* ljós av ny (veksande) maane.

-mælabréfi, *n.* brev um nytt logbod.

-mæli, *n.* **1.** nytt, nyhending, nytt paafund. **2.** ny log, nytt logbod. **-mæri**, *n.* nytt, nytt paafund (jfr. nyn. *nymær* og *nymæring* hjaa Ross).

-næmi, *n.* nytt, nyhending, nytt paafund, umbroyte (jfr. nyn. *nynæming*, Ross).

-næmligr, *a.* nyhøyrd, underleg.

nýr, *a.* **1.** ny; ogso: nyleg vorten, nyleg tilkomen: *sú nýja húsfri*, ho som nyleg er vorti kona; *á (i) nýja leik*, *af (at) nýju*, paa nytt, paa nytt lag; *a. n.* som subst. *nýtt* (gen. *nýs*), eitkvart nytt (= *nýjung*). **2.** ny, fersk; *nýjr fiskar*, ferske fiskar.

nýra, *n.* nyra.

nýráðligr, *a.* uventa, underleg, furdeleg (*-liga*, *av.*).

nyrðri, **nyrztr**, *a.* komp og sup. = *norðri*, *norztr*.

nýsa, *v.* (*st*) nasa, snusa, vêra (*snysa*, *Sogn*).

nýsnævi, *n.* nysnø, nyfallen snø.

nyt, *f.* (*nom. pl. nytjar*) **1.** nytte, gagn; ogso gleda; *færa sér e-t í nyt*, koma nytjum *á e-t*, fêra seg eitk. til nyttes, gjera seg gagn av eitk.; *hafa nytjar e-s (af e-u)*, hava nytte av eitk. **2.** mjølk.

nýta, *v.* (*tt*) **1.** nytta (*nytta*, *Set.*), bruka,

njota godt av, føra seg til nyttes (ogso: taka for god); *nýta af e-u*, hava nytte, gagn av eitk.; *nýta af hendi*, njota (av) handi, kunna bruka handi; *nýta af samförum*, liva godt saman (um egtefolk); *nýta e-t til (e-s)*, nytta, bruka eitk. til (eitk.); upers. *spurði hann, hvárt þá mætti svá nýta*, han spurde, um det daa var godt nok; *nýta sér e-t*, føra seg til nyttes, bruka eitk. 2. halda ut, tola. 3. njota, eta. — *v. r. nýttast* 1. nyttast, brukast. 2. fremjast, faa framgang. 3. mjólka.

nýta, v. (tt) = knýta (jfr. nyn. *nyta* = knyta). Edda.
nytfall, n tap av mjólka.
nytja, v. (að) mjólka; *v. r. nytjast*, gjeva mjólka.

nytja-fullr, a. nytterik, mykje nyttig.
-lauss, a. nyttelaus, unyttig. *-maðr, m.*
nytjungur, m. nyttigt menneskje, gagns menneskje.

nyttlaus, a. nyttelaus, gagnlaus.
nýtléttur, a. som gjev lite mjólka (um fe).
nýtmenni, n. gagns menneskje.
nýtr, a. nyt, nytleg, tenleg, dugleg, god; *a. n.* som subst.: *at ongu nýtu*, til ingen nytte; *vera með nýtu*, vera til nytte.

nytsamligr, a. nyttig, gagnleg (*-liga, av.*).
nytsemd, f. nytte, gagn, bate. *nytsemdarlaus, a.* nyttelaus, gagnlaus. *-maðr, m.* = *nytjamaðr*. *-verk, n.* gagnsverk, nyttig gjering.

nytsemi, f. = *nytsemd*.
ný-tungl, n. nymaane. *-verandi, a.* noverande (= *núverandi*). *-verk, n.* ny logsetning. *-verkan, f.* *-virki, n.* eig. nygjort arbeid; synemerke, merkè etter noko som nyst er gjort.

næia, v. (fð) = gnæfa.
næfr, f. (helst i *pl.*: *næfrar* og *næfrir*) næver (paa tre). *næfra-baggi, m* næverkippe. *-byrðr, f.* næverbyrd. *-hqtr, m.* hatt av næver, næverhatt. *-kimbull, m.* næverkimbel (Dal.), næverkippe. *-maðr, m.* mann i klæde av næver. *-stúka, f.* erm av næver.

næma, v. (md) 1. taka (= *nema*); *næma e-n e-u*, taka eitk. fraa ein. 2. næma, naa. Forn. Sudrl. 74.

næmi, n. opplæring. (Jfr. nyn. *næme*).
næmleikr, m. næmleik, næme, lære-ævna.

næmr, a. 1. næm, som hev gode evnor til aa læra (ofte i sms. t. d. *tornæmr*). 2. fraateken (= *næmdr*); *næmir* *hvívetna*.

næpa, f. næpa. Brassica rapa. *næpnareitr, m.* næpereit, næpeseng (i hage).

nær, av. og præp. og konj. 1. nær, nær ved, i nærleiken av (m dat.); *brautu nær*, nær vegen; *nær því sem*, nær der (den stad) som; *hvergi nær*, ingenstad i nærleiken; *þar nær*, nær der, der i nærleiken; ogso: *i nær e-u*, nær, tett ved eitk.; *vera nær*, vera nær, vera til stadar; *yverf. geta nær*, gjeta nær (det rette, jfr. *nærgætr*); ogso um det som gjeng nær innpaa ein, det som ein tek seg nær; jfr. *fara e-m nær*, *nærgengr* ofl. 2. nær, burtimot (um tid); *nær morni*. 3. nær innpaa, burtimot (m. dat.); *nær átta tigum manna*; *nær því*, di nær, mesta so. 4. i samhøve med, etter (m. dat.); *nær þínu skapi*, etter din hug; *nær konungs ráðum*. 5. mot, samanlikna med (*e-u*). 6. hjaa (med dat.; jfr. nyn. *nær, ner*, d. s. Snn. Fosl. ne, Helg.; jfr. ogso gn. *ne*); *hefir konungur virðuliga veizlu nær þrándi* (= *at þrándar*). 7. so nær, mesta (jfr. 3); *nær tvau hundruð manna*; *nær halfsteikt*; *nær þann dag allan*; *nær svá*, mesta so; *nær svá (sem)*, *nær sem*, mesta som, so godt som, so nær; *svá nær*, so nær, paa det næraste; *eigi nær*, mesta ikkje. 8. *nær, hve nær*, som spyrj. tidsadv. og tidskonj. nær, naar; *sggðu þeir honum, hve nær þeir mundu á fjall ríða? engi veit, nær sú stund komr*. Jfr. nyn. *ko nær* (Gbr.) og *konaar* (Sogn). 9. naarsomhelst (= *nærgi*).

nær-feri, n. dugleik til aa koma nær det rette (jfr. *nærkæmi*). *-gengr, a.* som gjeng ein (*e-m*) nær, som ein tek seg nær av. *nærgi, av.* (med rel. part. *er* eller *sem*) naarsomhelst, naar.

nærgætr, a. som gissar nær det rette, sannspaadd. Jfr. nyn. *nærgjeten*. *-gongull, a.* nærgangande, som gjeng nær ved, er nær ved (*e-m*); nærsøkjen. Jfr. nyn. *nærgongoll*, Trønd.? *-hendis, av.* nærhendes, nær ved handi.

næri (ofte skrive *nærri*) *av. og præp.* nær (nære), i nærleiken av (*e-u*); *hvergi næri*, ingenstad nær, d. e. (langt) burte, ikkje nær til, ikkje paa langt nær; *er stórliga næri um*

(*e-t*), det er mesta like eins med, der er liten skilnad paa eitk.; um tid: nær, burtimot; *næri hádegi*, burtimot middagstid; yverf. um det som gjeng ein nær, jfr. *nær* 1.

næring, *f.* næring, føda (umkr. 1350).

nær-kominn, *a.* nærkomen, som hev nær rett til (*e-u*). **-kona**, *f.* nærkona, ljósomor. **-kváma**, *f.* det aa koma nær, nærming. **-kvæmr**, *a.* 1. nærkomande, som kjem eller er nær eitk. 2. som er nær til aa hjelpan, reidug. 3. nærliggjande. **-kæmi**, *f.* det aa vera *nærkæmr*, nøggjenskap. **-kæmr**, *a.* 1. nærkjømd, som kjem nær, raakar det rette. 2. som er nær til aa hjelpan, reidug. **-meirr**, *av. komp.* nærare, næmare.

nærr, *av. komp.* (til *nær*, sup. s. *næst*)

1. nærre, nærare (um stad og tid) med dat.; yverf. nærare til aa faa eitk.: *vera bana at nærr en heilendi at firr*; *nærr eiði*, næmast (rettkomen til aa gjera) eiden. 2. meir i samhøve med eitk. (*e-u*); *nærr sínu skapi*, meir etter sin hug. 3. betre, likare, høvelegare; *hitt mun nærr fara*, det er heller so.

nærri, *a. komp.* (sup. sjaa *næstr*) 1. som er nærare, næmare. 2. som er nærare til, hev nærare rett til (*e-u*).

nærri, *av. I.* = *næri*.

nærri, *av. II.* (posit. sjaa *næri*, sup. sjaa *næst*) nærre, nærare, næmare.

nær-spár, *a.* sannspádd. Vigf. **-staddir**, *a.* nærstadd, som er i nærleiken. **Nyg-standandi**, *a.* nærstandande, nærverande. **-sýnis**, *av.* paa nært hald. **-sýnn**, *a.* nær-synt. **-vera**, *f.* nærvære, vedvære. **-verandi**, *a.* 1. nærverande. 2. noverande. **-verandis**, *av.* nær ved, nærmundes; *nærverandis e-m*, i nærvære av ein. **-verandismaðr**, *m.* nærverande mann (menneskje).

næsti, *av. sup.* (til posit. *nær* og *næri*)

1. næst, nærast, næmast; *sjá næst*, sjaa nærast (det rette). 2. um tid: næst fyre d. e. no sist, seinst, nyst (jfr. nyn. *takk for næst* = *takk for sist*); *lönqu fundumst vér næst*, det er lenge sidan sist me raakast; *vér sám hann morgum dögum næst*, det er mange dagar sidan me saag han sist. 3. um tid: næst etter; *því næst*, *þar næst*, næst, di næst, straks etter; *þessu næst*, straks etter dette.

næsta, *av.* næsta, mesta, so nær.

næsta, *f.* siste ell. fyre gongen; berre i: *næstunni*, sist, seinst.

næsta-brœðra, *f.* trimenning (kvende). **-brœðri**, *m.* **-brœðrungr**, *m.* næstsystkinbarn, trimenning (kar). **-gull**, *n.* bleikt gull? (elektron?) Fm. V 34527.

næstr, *a. sup.* (*komp. nærri*) 1. næst, nærast, næmast (um stad); *sitja hit næsta e-m*, sitja ein næst, nærast ein; yverf. nærast til, som hev nærast rett til (*e-u*). 2. um tid: næst fyre, sist; *at næstu*, no sist, no nyst. 3. um tid: næst etter, næst; *hit næsta*, no for det fyrste.

næstum, *av.* no sist, seinst, nyst.

nætigr, *m.* for *lnetigr*? nateskrikja? S. E. II 489s.

nætr-ból, *n.* hus for natti, nattelega (= *náttból*). **-dvöl**, *f.* nattedveljing; *vera í brott um nætrdvöl*, vera burte ei natt. **-elding**, *f.* daglysing. **-fyllr**, *f.* mat nok for eit døger. **-gamall**, *a.* nattgamall. **-gestr**, *m.* gjest for natti, nattegjest. **-gisting**, *f.* herbyrge, hus for natti. **-greiði**, *m.* hjelp med natteherbyrge. **-kuld**, *m.* nattekulde. **-langt**, *a. n.* heile natti gjenom, med natti. **-ligr**, *a.* natteleg, natte-. **-skemtan**, *f.* nattemoro. **-vist**, *f.* tilhelde for natti.

nætta, *v.* natta, taka nattekvild (= *nátta*). Jfr. *netta seg* (um fuglar) Gbr.

nökkleikr, *m.* nakenskap.

nökkurr, **nökkverr**, sjaa *nökkurr*.

nökkva, *v.* (*kt*) nækja, taka klædi av.

nökkviðr, **næktr**, *a.* naken; *sverð nökkvit*, nake (d. e. drege) sverd.

nørðri, *a. komp.* (sup. *nørztr*) nørdre (nørdst).

nœfr, *a.* hæv, dugleg. Jfr. nyn. *nøver*, knapp, nauv. **nœfrliga**, *av.* 1. hævt, dugleg. Am. 310 122. 2. knapt, nauvt.

nøgd, *f.* nøgd, rikeleg mengd; *með nøgd*, rikeleg.

nægja, *v.* (*gð*) nøgja, gjeva nok eller rikeleg; vera nok; *e-m nægir*, ein fær nok, er nøgd; *lata sér e-t nægja*, lata seg nøgja, nøgjust med eitk. — *nægjast*, *v. r.* vera nok; nøgtast, verta nok, verta rikeleg eller stor.

nækja, *v.* sjaa *lmøkja*.

nœra, *v.* (*rð*) nœra, kveikja, friska upp,

styrkja; ogso halda liv i, næra; *nærast*, v. r. næra seg uppatt, styrkjast.

næring, f. 1. næring, kveikjing, upp-helde. 2. næring, føða.

nøðru-kyn, n. orme-ætt, orme-elde. -ligr, a. som høyrer orm til, orme-. -ætt, f. = *nøðrukyn*.

nøi, f. (gen. sing. *nafar*; nom. pl. *nafar* og *nafir*) 1. nov, skora som timberstokkarne i hyrna av husveggen vert samanfelte i; tokkenden som sting fram utanfor; ogso um hushyrna, jfr. *fjósnoyf*. 2. nav, haus i eit hjul. 3. pol, himmelpol.

nøkkur, av. nokonstad, einkvarstad.

nøkkurnig, **nøkkurnin**, av. (for *nøkkurn* veg, *nøkkurn* veginn) nokoleis, eikorleis.

nøkkurr (*nakkvarr*, *nekkverr*, *nøkkverr*, *nøkkverr*, *nøkkurr* ogso *nøkkurr*) pron. ub. 1. nokon, ein eller annan; *fá þú mér sveit nøkkura*; *ef þér segit nøkkurum*; *nøkkurn tíma*, nokor tid, nokorsinne; jfr. *einnhverr*. 2. ein, ein viss (mesta som ubunden artikel): *kom þar smiðr nøkkurr*, der kom ein smed. 3. nokon, i nokon mun, av noko slag; *er þú nøkkurr í þróttamaðr?* *nøkkurs til þungr*, noko for mykje tung, vel tung. 4. framfor talord: um lag, paa lag, ei; *nøkkur sex skip eða sjau*, ei seks sju skip.

nøkkurskonar, **nøkkurskyns**, av. av noko slag; paa nokon maate.

nøkkuru, av. (eig. dat. sing. n. av *nøkkurr*) nokoleis; nokolunde; um lag (= *nøkkut*, 1); *svá nøkkuru lengi*, paa lag so lenge.

nøkkut, av. (eig. akk. sing. n. av *nøkkurr*)

1. noko, i nokon mun; nokoleis; nokolunde; um lag; *nøkkut svá*, *svá nøkkut*, d. s. 2. maa henda, kann henda, skal tru; *er nøkkut svá maðr hér*, *er Hreiðarr heitir?* *Hefir þú nøkkut sét Baldr?* (Jfr. nyn. „Hev du sét han noko?“).

nøkkvamaðr, m. mann i ein baat, baat-mann.

nøkkverr, pron. ub. sjaa *nøkkurr*.

nøkkvi, m. baat, skip.

nøkkvi, av. (eig. dat. sing. n. av *nøkkverr*) = *nøkkuru*.

nøllra, v. (að) gneldra (= *gnøllra*).

Norvasund, n. Gibraltarstræte (= *Njorvasund*).

nøqs, f. (nom. pl. *nasar* og *nasir*) 1. nasebora; i pl. um nøsi, nasen (liksom *nasar* og *naser* enno i nyn.); *følr um nasar*, bleik um nebben, bleiknasa; *draga nasir af e-u*, nasa, snusa etter eitk.; *lúka nøsum*, d. e. døy (jfr. *nábjargir*); *stinga nøsum niðr*, falla fram aa gruve, yverf. falla, døy. 2. nøs, høgd som sting fram, i sms. jfr. *bergnøqs*.

nøsgás, f. eit slag gaas (poet.).

nøtra, v. (að) = *gnøtra*.

nøtrliga (skrive *nauturliga*) av. skjellande.

O Ó.

ó, interj. o, aa (i tilrop og i utrop av gleda og klag).

ó-, *motsetningspartikel*, skifter med *ú*; i islandske skrifter er *ó-* det vanlege, i norske *ú-* og *ó-* etter dei ymse maalføri, for det meste liksom i nynorsk. Ordi vert her oppførde under *ú-*.

óast, v. r. (*óð* og *að*) 1. oast, ræddast, fæla. 2. oast for, ottast, fæla for (*e-t*).

obláta (ogso *ofláta*) f. altarbraud, natt-verdbraud.

obóti, m. abbet, = *ábóti*. Kgs. Brenn. 1832s.

óða-iar, n. styrløysa, villskap. -*hrið*, f. uvêrs-rid, illrid.

óðal, n. 1. naturleg eigenskap, kynde, haatt, huglag. Ghv. 21. Kgs. Brenn. 1912 (= *aðal* 1019). 2. eign, eignedom; jordeign; *at alda óðli*, *tíl alda óðals*, til æveleg, ubrigdeleg eign. 3. odel (odal), odelsjord; ogso odelsrett; *brigðá*, *leysa óðal*, løysa inn, taka att odel med odelsrett; *fylgja óðlum*,

gjelda for odel; hava odelsrett. 4. heimstad, fedreland.

óðal-borinn, *a.* 1. som ved sin fødsel hev rett til ei jordeign, odelsboren, ættboren; ogso yverf. um annan rett som ein er ættboren til. 2. som er ætta fraa ein stad. **-jqrð**, *f.* odelsjord, heimjord, heimland. **-nautr**, *m.* = *óðalsnautr*.

óðals-borinn, *a.* = *óðalborinn*. **-bréi**, *n.* brev um odelsrett, odelsbrev. **-brigði**, *n.* odelsløyning; bolk i logboki um odelsløyning. **-haugr**, *m.* gravhaug paa odelsjord. **-jqrð**, *f.* odelsjord. **-kirkja**, *f.* kyrkja som ein eig med odel. **-kona**, *f.* odelsbori kvinna, odelskvinna. **-maðr**, *m.* odelsmann; odelserving. **-nautr**, *m.* ein som hev odelsrett saman med fleire andre, odelserving. **-neyti**, *n.* samlingi av odelservingar til ei jordeign. **-skipti**, *n.* utskifting av odelsjord millom odelservingarne, odelskifte; jordskifte. **-sókn**, *f.* (skrive *óðalsogn* N. G. L.) eig. odelsssøksmaal; stykket um odelsssøksmaal i logi. **-tupt**, *f.* for *áðaltupt*, s. d. N. G. L. **-tuptir**, *f. pl.* odelstuffer, heimstad (poet.). **-vitni**, *n.* vitnesburd um eigedomsrett eller odelsrett til jord. **-vitnismaðr**, *m.* vitne paa odelsrett.

óðal-torfa, *f.* fedreland, heimstad. **-vellir**, *m. pl.* odelsvollar, odelsjord. Edda. **-vitni**, *n.* = *óðalsvitni*.

óða-málugr, *a.* svær til aa snakka, simaalug. **-mein**, *n.* svær, hard sjukdom.

óðast, *v. r.* = *óast*.

óða-stormr, *m.* vill storm. **-straumr**, *m.* sterk, strid straum. **-veðr**, *n.* vêr-od, ovvêr. **-verkr**, *m.* ovverk, ill svide.

oddamaðr, *m.* skilsmann som gjer utslaget naar røystetalet er likt, oddemann.

oddatala, *f.* ein reknemaate, kalla soleis etter ein mann som heitte *Oddi* (Rimbegla).

odd-fylkja, *v. (kt)* stella upp (fylkja) herfolket soleis at fylkingi kvesser som ein odd framme. **-hagr**, *a.* hag til aa bruka odd, hendig til aa skjera ut i tre odl. **-hending**, *f.* rimstaving som byrjar ei verserad. **-hendr**, *a.* som hev *oddhending*. **-hvass**, *a.* oddkvass, som hev kvass odd.

oddi, *m.* 1. odde, nes. Landn. 295. Fm. X 272i; jfr. *nesoddi* og stadnamnet *Oddi* i

Norig og paa Island. 2. odda (*odde*, *m.* Gbr.), ujamt tal; jfr. *oddamaðr*. 3. yverf. i talemaatar: *skerst allt i odda*, alt fører til usemja; *stendst i odda*, det er usemja.

oddr, *m.* 1. odd (paa vaapn og reidskap); *með oddi ok eggju*, med odd og egg, med vaapnmagt; *brjóta odd af oflæti sínu*, brjóta odden av ovlætet sitt, d. e. audmykja seg. 2. brodd, dei fremste i ei herfylking. 3. spjot. Edda. 4. spore. Edda. 5. færar, hovding. **oddviti**, *m.* færar, hovding.

óð-fluga, *a.* som fer i vilt flog, i fljugande fart. **-fúsi**, *a.* **-fúss**, *a.* ovleg fus, ovhuga.

óðgjqrð, *f.* dikting.

óð-harðr, *a.* ovleg hard.

Óðinn, *m.* guden Odin.

óð-inndæla, *f.* uheppa, vanraad. **-inndæll**, *a.* leid, vanskeleg.

óðins-borgarmaðr, *m.* athenar, mann fraa Athen. **-dagr**, *m.* onsdag. **-nótt**, *f.* natt til onsdag, onsdagsnatt.

óðlast for *qðlast*, s. d.

óð-látr, *a.* hastig, braa (i framferd). **-liga**, *av.* med ofse, med braaskap. **-lundaðr**, *a.* braalynd, hastmodig. **-málugr**, *a.* braamælt, hastig i ordi; simaalug, snakksam.

óðr, *m.* 1. hug, sinn, mod. Jfr. *nyn. od*, *n.* *oda*, *f.* sterk lyst, mod. 2. dikting, skaldskap.

óðr, *a.* ør, galen, vitlaus; vill, rasande; hastig, braa; ihuga, onnug; *ótt*, *a. n.* som *av.* med ofse, hastigt, braatt; *er e-m ótt um*, ein er ant um, eitk. er mykje um aa gjera for ein (*vera oda paa*, Shl.). Jfr. *nyn. od*, vill, galen (helst um brund hjaa dyr).

óð-ræði, *n.* strid (poet.). **-rærir**, *m.* kjer med Kvaases blod i, mjødkjer; mjød (poet.).

óðum, *av.* (av *óðr*) med ofse, ofseleg.

óðviðri, *n.* vêr-od, ovvêr. **-virki**, *a.* som hev øgjeleg verk ell. pinsla, ovleg verkfull.

of, *n.* 1. stor mengd; *of fjár*; *gen. sing. ofs* og *gen. pl. ofa*, ovleg; *ofa mikít*, ovleg mykje. 2. ofse, ovlæte; stormod.

of, *av.* og **of-**, *præfiks* ov-, for, altfor, for mykje, ovleg; *of mikill*, ovstor, for stor; *of varr*, alt for var; *of mælt*, for mykje sagt; *of jarl*, for stor jarl.

of, *præp.* 1. yver (= *gn. yfir*) med akk.

og dat.: *fara of fjöll*; *sitja of borði* (sitja ved bordet); um magt ell. dom yver: *hafa veldi of heruðum þessum*; *lata vel of e-u*; ogso um orsak: for, t. d. *of sanna sök* (poet.). 2. um (um tid, = um) med akk. og dat.: *of haust*; *of haustum*; *of aldr* (i all æva; med neitning: nokosinne); *of allt*, allstødt; *of sinn*, ein gong. 3. um, naar det gjeld (um emne ell. sak) med akk. (= um): *bera vitni of slíkt mál*. 4. kringum, paa lag (med akk.); *of 10 mílur*. 5. i den eldste gn. prosa og i poesi stend of ofte yverlaups, helst framfor prædikater: *ek drykk of gat ens djra mjaðar* (jfr. um).

ofan, av. A. 1. ovan, ovan til og nedetter; ned. 2. ovan, ovan til, paa øvre sida; ogso præp. med gen. ovanfor: *ofan jarðar*. B. med præp. á *ofan*, *ofan á*: ovanpaa; ned paa; forutan; attpaa; á *þat ofan*, dessforutan; *ofan af*, ovan av, ned fraa; *ofan frá*, nedanfyre; *ofan fyrir*, ovan til, ned fraa; *fyrir ofan*, med akk. ovanfyre.

ofan-fall, n. 1. ovanfall, nedfall. 2. ovanburd, nedburd. **-fqr**, f. nedferd. **-ganga**, f. nedgonga, nedgang. **-hogg**, n. nedhogging. **-reið**, f. nedriding. **-verðr**, a. 1. som vender ovan, som er øvst ell. lengst uppe, øvre. 2. som høyrer til slutningi, sist; á *ofan-verðum doggum Haralds*. Jfr. nyn. *ovanvert av*, paa øvre sida av, Tel.

ofarla, ofarlíga, av. 1. ovarleg, noko høgt, langt uppe, i den øvre deil; yverf. i stor mun, uhorveleg; *bita ofarla*. Edda. 2. sist, i slutningi.

ofarligr, a. ovarleg, som er høgt uppe; yverf. uhorveleg.

ofarr (og *ofarmeirr*) av. komp. (sup. *ofarst*, *øfst*) 1. høgre (høgst) uppe, lenger (lengst) upp (mots. *neðar*); lenger ute (i ei bok); yverf. um ord som kjem ut: *lata ofarr koma*, lata koma lenger ut (vidare). Jfr. *ovast*, øvst, Jæd. 2. seinare, sidan, lenger ute (i tid).

of-át, n. **-áta**, f. ov-eting, storeting. **-beldi**, n. ovmod, stormod, traass. **-beldis-andi**, m. ovmod's aand. **-beldisfullr**, a. full av ovmod. **-beldismyrkr**, n. yverf. ovmod's myrker ell. blindskap. **-bjóða**, v. st. eig. bjóða for mykje; *e-t ofbjóð e-m* eller *e-u,*

eitk. er for stort, er umogelegt for ein; eitk. gjeng yver eitk. Jfr. nyn. *ovboden* („det kann ikkje ovbode standast“). **-bleyði**, f. ræddhug. **-bráðliga**, av. ovbrautt. **-bræði**, f. ovstor braaskap, ofse. **-deildir**, f. pl. trættesykja. **-diríð**, f. ovstor djervskap, forvaagnad, skamløysa. **-diríðarfullr**, a. **-diríðarsamr**, a. skamdjerv, forvaagen. **-diríðarorð**, n. pl. skamdjerve ord. **-djqrfung**, f. = *ofdírfd*. **-dramb**, n. storlæta, ovmod. **-drambfullr**, a. storlaaten. **-drukkinn**, a. drukken, full. **-drykkja**, f. ovdrukking; ovdrykk, fylla; fyllelag. **-drykkjumaðr**, m. ovdrikkar, stordrikkar. **-drykkni**, f. = *ofdrykkja*. **-drykk**, m. for stor drykk. Jfr. nyn. *ovdrykk* (ovdriking). **-dul**, f. ovmod, hovenskap; jfr. *dul*. **-dulinn**, a. storvyrdig, hoven. **-dyri**, n. dergaupa, døtre, dørkarmen ovan til millom dørskiorne. **-dæma**, v. (*mð*) *dæma* for hardt. **-fara**, v. st. forlaupa seg, misgjera. **-fari**, a. som hev forlaupt seg, fare gale; *verða offari i e-t við e-n*.

offerenda, f. offer, ofring.

officera, v. (*að*) gjera tenesta (ved kyrkja).

of-fors, n. storlæte, ovgjegn. **-forsfullr**, a. ofsen, storlaaten.

ofir, n. offer; blot. **offra**, v. (*að*) gjeva; ofra; blota.

offramsækni, f. for stor djervskap, aakliv.

offran, f. gjeving; gaava; ofring; offer.

offranarkerti, n. kjerteljos som ofrande heldt i handi.

offreistni, f. for stor freisting, ovfreisting.

offrend, f. offer.

of-íylli, f. umaate, ovfylling med mat eller drykk, helst oveting. **-gangr**, m. yvergang, ofse; *elds ofgangr*, herjing av eld; *ganga ofgangi yfir e-n*, bruka vald mot, fara hardt med ein. **-gangsí**, a. yverveldug.

-geigr, m. stor skade. **-geytla**, f. **-geytlan**, f. stor øydsla, ovlivnad. **-geyzla**, f. rikelegt mengd, ovnøgd, stor rikdom. **-gjafir**, f. pl. attpaa-

gaavor. Vigf. **-gæðakostr**, m. ovstor gode.

-harmr, m. ovstor sorg. **-hiti**, m. ovhite, ovstor hite. **-hlátr**, m. ovmykjen laatt.

-inndæli, f. for maklegt liv, kjæla. **-jarl**, m. ovstor jarl; ogso: for megtug mann. **-kapp**, n. ovmod, stridskap. **-kappsmaðr**, m. stor-

modig mann. **-kátr**, a. agelaus (eig. ov-kaat).

-kent, *a. n.* (um versemaal) som hev for mange (2) *kemningar* um same tingen. -kerski, *f.* ovstor moro, galningskap. -keypt, *perf. partic. n.* kjøpt for mykje. -kvæni, *n.* konevelde, kjerringstyre. -kæti, *f.* ovstor kjæta, villskap, ageløysa. -(h)laða, *v. st.* lada for mykje, forlasta.

oiláta, *f.* = obláta.

oi-láti, *m.* ovlaate ell. storfelt menneskje.

-látligr, *a.* storlaaten, storfelt. -leiksa, *a.* som vert leika for hardt med, hardt paasett. Bósa 7912. -léttleikr, *m.* stor lettleik, kvikleik. -léttliga, *av.* ovleg lett, viljugt. -léttir, *a.* ovleg lett, kvik, viljug, beinsam. -leyfingi, *m.* uppskrøyvd, uppskrytt kar. -lið, *n. I.* = ofrlið. **2.** ovstor hjelp. -ljóst, *a. n.* uklaár (eig. ovklaár, um ord som hev fleire tydingar). -ljótr, *a.* ovljot, ovleg stygg. Edda. -lægja, *v. (gð)* nedra, audmykja. -læti, *n.* ovlæte, ovmod.

oiflætr, *f. pl.* altarbraud (vert bruka som fleirtal til ofláta).

oi-maðr, *m.* yvermann (jfr. nyn. *ovmann*, framifraa mann). -magn, *n.* yvermagt; *bera ofmagni*, stiga yver; yvermanna. -málugr, *a.* alt for snakksam, simaalug. -megri, *f.* utmagring. -mekt, *f.* yvermagt.

oi-merki, *n.* = ummerki.

oifmetnaðar-iramerði, *n.* ovmodig framferd, ovrike. -fuilr, *a.* full av ovmod, ovmodig. -maðr, *m.* ovmodig mann, stornakke. -mark, *n.* merke paa ovmod. -mekt, *f.* ovmodig magt. -orð, *n. pl.* store, ovmodige ord. -riki, *n.* ovrike, hardstyre. -ræsn, *f.* ovmodig sjølvros, storskrøyt. -samligr, *a.* ovmodig, stormodig. -villa, *f.* ovmods villa.

oi-metnaðr, *m.* ovmod, stormod. -metnast, *v. r. (að)* vera stormodig, kaut, høgmoda seg. -munúð, *f.* ustyrlig lyst, ovhug. -mælgi, *f.* ovmykje snakk. -mæli, *n.* ofsing, gøysing i tale, skrøyt.

oin, *m.* omn.

oi-neisi, *n.* stor skam. -neyzla, *f.* for stor nøytsla ell. bruk, øydsla, ovmaate (helst i mat og drykk).

oin-grjót, *n.* omnstein. -hús, *n.* rom med omn i. ofns-eldr, *m.* omnseld. -munni, *m.* omns-opning. Fm. VIII, 918. -reykr, *m.* omnsrøyk. oifnstoia, *f.* stova med omn i.

oi-prúðleikr, *m.* pyntesykja. -prúðliga, *av.* ovleg prydeleg ell. fint. -prýði, *f.* ovbunad, ov-vis.

oifr, *n.* stor mengd (= of).

oifr-, *præfiks* ov-, for (stor), ovleg (= of). Jfr. nyn. *ov(e)r* i *overlag* o. fl.

oifra, *v. (að)* **I.** sjaa *offra*.

oifra, *v. (að)* **II.** lyfta upp, hevja (med dat.); *ofra vǫpni*; *ofra sér*, ovra seg, koma til syne; *þegar er sólu var ofrat*, straks soli hadde ovra ell. kome upp; yverf. *ofra reiði sinni*, syna sin vreide; *v. r. ofrast*, ovra seg, koma tilsyne; verta kjend, høgmoda seg.

oifrá, *præp.* = áfrá. Edda.

oifráð, *n. I.* yverraad, velde. **2.** for stort gifte. **3.** ovevle, uraad.

oifraðar-maðr, *m.* ovmenne. -rangr, *a.* ovleg rang. -synd, *f.* ovmods synd. -þrekmaðr, *m.* ovmenne, ovkjempa. -vel, *av.* ovleg vel.

oifraðr, *m.* eig. ovring; kunngjering; *bera á ofrað*, d. e. gjera kunnigt, openberra. Gen. *ofraðar-* i sms. **1.** = *ofmetnaðr*, i *ofraðar-synd*. **2.** ovleg; ogso som adverb: *ofraðar lengi*; jfr.? nyn. *avròða*, *av.* ovleg, Nfj.

oifr-aill, *n.* ovevle, yversterk magt, yvermagt.

oifran, *f.* upphøgging, storlæte, ovmod.

oifr-ást, *f.* ovstor kjærleik, ov-elsk.

oifr-raun, *f.* for hard røyning eller prøva, forrøyning. -rausn, *f.* ovrike, yverdløysa.

oifr-dramb, *n.* ovmod, storlæta. -eili, *n. I.* ovevle, yversterk magt, yvermagt. **2.** ovevle, uraad. **3.** ovmengd; *ofrefli gulls*, overlag mykje gull; *ofrefli frosts*, overlag sterk frost. Jfr. nyn. *ovevle*, *av.* overlag, *m. st.* -eiflisfjöldi, *m.* overlag stor mengd. -eiflismaðr, *m.* yversterk mann, yvergangs-kar, ovkar.

oifr-refsan, *f.* ovhard refsing. -rembingr, *m.* kaut kar, stornakke. -reyna, *v. (nd)* røyna, prøva for hardt.

oifr-fé, *n.* ovmykje gods eller pengar.

-fjöldi, *m.* ovleg stor mengd. -gangr, *m.* yvergang, ofse (= *ofgangr*). -gamall, *a.* ov-gamall (poet.). -garpr, *m.* ovkar. -gjöld, *n. pl.* ovstor straff. -harmr, *m.* ovstor sorg. -hefnd, *f.* ovhard hemn. -hiti, *m.* ovhite, ovstor hite. -hugi, *m. I.* stormod, ovmod.

2. stormodig, urædd kar, djerving. **-hugr, m.** stormod, djervskap.

of-ríki, n. yversterk magt, yvermagt; ovrike, vald; hardstyre. **-ríkismaðr, m.** yvermann (i magt).

ofr-kapp, n. ovmod, stridskap. **-kappsfullr, a.** full av ovmod. **-kappsmaðr, m.** stormodig, storfelt mann, stivnakke. **-kuldj, m.** ovkulde, ovhard kulde. **-lið, n.** yvermagt (av folk); *bera e-n ofrliði*, yvermanna ein. **-liga, av.** ovleg, overlag. **-ligr, a.** ovleg stor. **-máta, av.** overmaate, overlag. **-menni, n.** ovmenne, kjempa **-mælgj, f.** ovmykje snakk. **-mæli, n.** store ord, skrøyt.

of-róg, n. skamleg baktale.

ofr-þraut, f. hard traute, hard prøva. **-þungi, m.** ovstor tunge, ovtyngd. **-verkr, m.** ovstor verk eller pina. **-yrða, v.** (*rð*) vera stor i munnen til ein (*e-n*). **-yrði, n.** store ord, skrøyt. **-qlvi, a.** ovdrukken, ovfull.

ofsa, v. (*að*) ofsa, gjera for stor, gjera for mykje av; *ofsa eða vansa bætr*, skrúva upp ell. pruta ned kravi paa bøter; *ofsa sér*, gjera seg stor, breida seg; *ofsast, v. r.* ofsa seg, verta stormodig; *opt verðr ofsast til vansa*, stort mod stend fyre fall (jfr. ogso nyn. *det er anten ofsen eller vansen*).

ofsafé, n. ofsa (ovleg) mykje gods.

ofsaga, f. uppskrøyvd saga, skrynja, gysja.

ofsa-herr, m. ufredsher. **-maðr, m.** ofsen, framfus og vyrdrlaus mann.

ofsaka, v. (*að*) koma med harde skuldingar mot (*e-n*). Hom. 195a.

ofsenna, f. trættesykja.

ofsi, m. 1. ofse, for stor framferd, storlæte, ovmod. 2. ofse, for hard framferd, vald, hardstyre. Gen. *ofsa framfor adj.* = ofsa, ovleg; *ofsa harðr*; *ofsa mikill*; *ofsa þrátuligr*.

of-sínka, f. stor girugskap, kargleik. **-sinni, n.** ovstort fylgje. Edd. M. **-sjónir, f. pl.**; *sjá ofsjónum yfir e-u*, nedsjaa eitk., vanvyrda. **-skap, n.** ovmod, stormod. **-skapsmaðr, m.** stormodig mann. **-skemtan, f.** ovmykje moro. **-skvaldr, n.** for mykje skvaldr, skravl. **-skyldr, a.** altfor nær skyld. **-skynja, a.** ublid, ulvensleg mot (*e-m*).

ofsmikill, a. ofsa mykjen, ovmykjen.

of-snjár (og *-snjó*, *-snær*) *m.* ovmykje snø. **-sóinn, perf. partic.** sjaa *sóa*. **-sókn, f.** forfylgging, elting; meingjerd, uskil.

ofsóknar-dirfð, f. djervskap til aa forfylgja. **-eldr, m.** eld som forfylgjer. **-maðr, m.** forfylgjar. **-tími, m.** forfylggingstid.

of-stark, n. stor traaskap (eig. stivleik?). Str. 8210-12. **-stopamaðr, m.** stormodig og ofsen mann, ustyring. **-stopi, m.** ovmod, ofse. **-stríð, n.** ovtung livsstrid. Edda (Helr. 14). **-stýri, n.** det som er for svært for ein, ovevle. **-styrmi, n.** ovvêr.

ofstæki, n. ofse, stridskap. **ofstækismaðr, m.** ofsen, stridhuga mann.

of-stæri, n. storlæte, ovmod. **-svefn, m.** for mykje svevn. **-svefngi, f.** for stor hug til aa sova. **-svefnugr, a.** for svevnug. **-svæsi, n.** vyrdrleysa, skamløysa. **-syndr, a.** galen etter aa symja; yverf. villstyren. **-sællfii, n.** for stor vellivnad, ovlivnad. **-sævi, n.** stor sjøgang, sjøburd. **-sækja, v.** (*sótti*) forfylgja, elta. **-sækjari, m.** **-sækjandi, m.** forfylgjar. **-søgn, f.** ofsing (i tale), uppskrøyvd segn, skrynja. **-søk, f.** for stor sak ell. skulding (mot eink.).

oft, av. sjaa *opt*.

of-tala, f. for høg rekning. **-tekja, f.** for stort ell. uloglegt tiltøke, raadrikeskap, misgjerd. **-tekjufullr, a.** full av misgjerd, syndefull. **-telja, v.** (*-taldi*) telja, rekna for mykje. **-tign, f.** for stor vyrdrnad eller æra. **-tregi, m.** ovstor sorg. Edda (Guðr. I. 3). **-þrá, f.** for stor traæ, ovhug. **-þraut, f.** = *ofrþraut*. **-þreyta, v.** (*tt*) røyna ell. prøva for hardt. **-þrøngva, v.** (*gð*) trengja, tvinga med vald. **-þøggi, f.** for mykje togn. **-vald, n.** bruk av vald, valdsferd. **-valt, av.** (for: *of allt*) allstødt. **-varr, a.** ovvar, altfor var. Edda (Hm. 131). **-veðr, n.** ovvêr, forvêr, overhendigt uvêr. **-veikjast, v. r.** (*kt*) orvonast, verta modfallen. **-verkr, m.** ovstor verk eller pina. **-viðri, n.** = *ofveðr*. **-vilnan, f.** det aa venta seg eller vønast for mykje, ovmod. **-vilmast, v. r.** (*að*) vera forvønen, hogmoda seg. **-vindr, m.** ovvind, storm. **-virðing, f.** for stor æra eller vyrda. **-vægiligr, a.** **-vægr, a.** yvervættes stor, ovstor. Jfr. nyn. *ovvæggen, a.* som vil vega yver, Nfj. **-væni, f.** ovstor venting.

ógn, f. 1. skræma, stökk, rædsla; *stendr ógn af e-m*, det stend stökk eller rædsla av ein. Jfr. nyn. *ógn, f.* otte, age, Vestf. Tel. 2. fælsleg ting, skræmsl. 3. (helst i pl.) skræma, trugsmaal. Gen. *ógnar* som *av. øgje*, fælsleg, ovleg. 4. strid (poet.). 5. elv (poet. etter elvenamnet *Ógna*, Jæd.); sjaa *ógnar-ljómi*.

ógna, v. (að) 1. skræma, truga ein (*e-m*) med eitk. (*e-t* ell. *e-u*). 2. ræddast, fæla. 3. *ógnast, v. r.* fæla, verta rædd for eitk. (*e-t*). Jfr. nyn. *ogna*, skræma, truga (Aasen).

ógnan, f. truging, trugsmaal.

ógnar-andi, m. skræmande, trugande aand. **-boð, n.** trugsle-bod, skræmebod. **-dæmi, n.** avskræmande dæme, avskræma. **-erendi, n.** skræme-ærend, skræme-bod. **-geisli, m.** skræmeleg geisle ell. straae. **-gnýr, m.** øgjeleg, skræmelegt brak. **-hlutr, m.** øgjeleg, fælsleg ting, fælska. **-hót, n.** skræmeleg hoting, fælsleg trugsl. **-laust, av.** utan skræming eller trugsmaal. **-ligr, a.** skræmeleg, øgjeleg. **-ljómi, m.** „elvglima“ d. e. gull. Edda. **-mál, n. pl. -orð, n. pl.** skræmord, trugsmaal. **-raust, f. -rødd, f.** fælsleg røyst, skræme-maal.

ógnhvatr, a. strids-kvat. Edda.

ogr, m. sjaa *ogr*.

ógurleikr, m. fælskap, rygd, oge. **ógur-ligr, a.** ogeleg, skræmeleg, fælsleg (*-liga, av.*).

ohó, interj. speande: oho, aahaa.

ok, n. ok, beretre eller dragtre yver hals eller aksler; yverf. ok, tvingsla, trældom.

ok, konj. (av eldre *auk*) 1. og, bindeord millom ord og setningsdeilder: *mikill ok sterkr*; *ok svá*, og ogso, og sameleis, sjld. ogso (= *ok, av.*); *bæði — ok, baade — og*; *bæði er hann vitr ok frangjarn*; ogso brukt med uppatt-takande ell. framskridande tyding: *meirr ok meirr*, meir og meir; *smám ok smám*, smaatt um senn. 2. som (i samanlikning helst etter *einn, jafn, líkr (úlíkr), sami, sá*): *i einu herbergi ok hann*, i eitt og same herbyrge som han; *allt eitt ok*, nett det same som, nett so som; *á þá mynd ok*, paa same maate som; *samr maðr ok áðr*, same mann som fyrr. 3. men, men endaa (motsetjande): *þetta er áheyrilig boð ok újafn-*

lig. 4. bindeord millom tvo hovudsetningar: og (ell. mots. men); den eine hovudsetningi kann vera undertenkt: „*þú skalt fara í Kirkjubæ!*“ „*Ok hvat skal ek þangat?*“ og kva skal eg der? *Ok enn*, og endaa. I skaldskap ofte yverlaups i fyrstningi av verset; jfr. *aa* i folkevisorne. 5. bindeord millom tvo undersetningar: og; *ef kona er með barni ok er barn kvikt í kvíði hennar*, og um barnet er —. 6. bindeord som knyter hovudsetning til fyresette undersetning: *daa, so*; *ef maðr andast — — —, ok eru þeir*, *daa er dei*; *þá er þeir stýrðu — — —, ok var þá — — —, daa var*; *ok verðr hann útlagr, ok varðar þat — — —, og vert han utlæg, daa — — —*.

7. bindeord som knyter undersetning til fyresette hovudsetning: a) = *er*: *segðu þat Freyr, ok (d. e. som) ek vilja vita*; *M. konungr sat hjá, ok (d. e. daa) þeir váru hengdir*. b) = *at*: *sú er grein, ok — — —, det er skilnaden, at — — — c) = ef*: *— — — at þeir myndu gjalda skatt — — —, ok heimti Noregs konungr øngar skyldir af þeim, — — d. e. soframt ikkje*.

ok, av. og, ogso (= *auk*); *eigi ok*, ikkje heller.

oka, v. (að) 1. leggja under ok, tvinga; *oka e-n undir e n*, tvinga ein til aa gjeva seg under eink. 2. oka, setja oke paa.

oki, m. 1. oke, endestokk i grindi som rimarne er innfelte i. 2. oke, norve (tvertre paa dør).

okkar, gen. av 1ste pers. pron. dual. *vit (mit, mið)*, s. d.

okkarr, poss. pron. 1ste pers. dual. (*f. okkur, n. okka(r)t*) vaar (um tvo): *skip okkat Össurar*, skipet aat Össur og meg; det vert ogso bruka subst. = *okkar*: *hvárrgi okkarr*, ingen av oss tvo. Jfr. nyn. *okkar, okkons, 'kons*, vaar (med fleirtals tyding) Rbg. ofl.

okkr (og okr) dat. og akk. av 1ste pers. pron. dual. *vit (mit, mið)*, s. d. Jfr. nyn. *okke, okkon, 'kon*, oss (um fleire) Rbg. ofl.

okr. n. oker, renta; *gera* eller *taka okr*, taka oker, okra. **okr-fé, n.** pengar som ein driv oker med. **-karl, m.** okerkall. **-ligr, a.** som hýyrer til oker, oker-. **-semd, f.** det aa taka oker, okring. **okrskaril, m.** okerkall, okrar. **okrskuld, f.** skuld til okerkall.

oktavudagr (ogso *oktavo-, oktave-, oktavis-* dagr) *m.* aattande dagen i ei helg, sjuande dagen etter ein helgedag (lat. *octava*).

ól, *f.* ol, skinnreim (= *ál*).

ólais-gildi, *n.* gilde til æra for Heilag Olav, olavsgilde. **-korn** (ogso *ólafsmessukorn*) *n.* korn som ein skulde gjeva i olmosa Olavsdagen. **-messa**, *f.* 1. olsokdagen (olavsvoka) den 29. juli, ogso kalla *ólafsmessa (hin) fyrri*. 2. *ólafsmessa qnnur* (*æfri* eller (*hin*) *siðarri*) vesle olsok, den 3. august. **-messuaptann**, *m.* olsokaftan, dagen fyre olsok. **-messudagr**, *m.* = *ólafsmessa*. **-minni**, *n.* minneskaal til æra for Heilag Olav. **-sáð**, *n.* korn-avgift til soknepresten. **-skattr**, *m.* 1. = *ólafsskot*. 2. aarleg avgift til Olavs heilagdom i Nidaros fraa nokre landskap i Nord-Sverige. **-skot**, *n.* avgift som bønderne i Viki la til St. Olavs kristkyrkja i Nidaros og St. Hallvards kyrkja i Oslo. **-skript**, *f.* bilæte av Heilag Olav. **-tollr**, *m.* = *ólafsskot*. **-vaka**, *f.* = *ólafsmessa*. **-vokuaptann**, *m.* = *ólafsmessuaptann*. **-vokudagr**, *m.* = *ólafsmessa*.

olea (og *olia*) *f.* olje (olja), lat. *oleum*. **olea** (og *olia*) *v.* (*að*) eig. smyrja med olje, olja (berre um aa gjeva ein døyande den siste olje). **olean**, *f.* (det aa gjeva ein) den siste olje. **oleanarkaup**, *n.* betaling som prest hev for aa gjeva den siste olje.

oleotré, *n.* = *olifa*. Isl. læg. 2021-22.

olga, *f.* 1. i sams. *sjóvarolga*. 2. namn paa ei elv. S. E.

ol-hugat, *av.* = *alhugat*. **-hugi**, *m.* = *alhugi*. **-hugliga**, *av.* = *alhugliga*.

olifa (eller *olifa*) *f.* oljetre (oliventre). **olifa-kvistr**, *f.* = *olifukvistr*.

olifant, *n.* namn paa eit blaasarhorn, gjort av hornet paa ein einhyrning. **olifant-horn**, *n.* filsbein (gfr. *olifant*: elefant; fils-bein).

olifa-tré, *n.* **-viðr**, *m.* **olife-tré**, *n.* = *olifutré*. **olifi**, *m.* = *olifa*. **olifu-ber** (ogso *oliuber*) *n.* olive, oljeber. **-kvistr**, *m.* oljekvist, oljegrain. **-tré**, *n.* **-viðr**, *m.* oljetre (= *olifa*).

oljufat, *n.* oljefat.

olla, *impf.* av *valda*.

olm-leikr, *m.* olmskap, villskap, vondskap, sinne. **-ligr**, *a.* olmsleg, vill, sint (*-liga*, *av.*). **olmr**, *a.* olm, vond, vill, sint.

olpa, *f.* eit slag kaapa. **olpumaðr**, *m.* mann som gjeng i *olpa*.

ómagaðalauss, *a.* = *ámálgaðalauss*.

oman, *n.* sverdknapp.

oman, *av.* = *ofan*. Jfr. *aamafyri* odl. Tel.

omla, *v.* (*að*) slamra (um *hurð*).

ómun, *n.* maal, røyst.

ón, *f.* von; sjaa *ván*.

ón, *av.* og *þræp.* utan, forutan, sjaa *án*.

ooson, *interj.* ai, eia (= *hossun*).

op, *n.* op, opning.

óp, *n.* rop, skrik.

opa, *v.* (*að*) hopa, draga seg attende, ganga attlenges (= *hopa*). Jfr. nyn. *aapaa*, Ork.

ópi, *m.* eig. den som veld skrik og yl; namn paa ei trollrun. Edda.

opin-akrstfund, *f.* tiend av opna (uppbroti) jord, korntiend. **-bara**, **-bera**, *av.* openbert. **-bera**, *v.* (*að*) openberra, gjera kunnig. **-berliga**, *av.* openberleg, openbert, tydeleg. **-berligr**, *a.* 1. openberr, tydeleg. 2. offentleg, open. **-berr**, *a.* openberr, synberr. **-eygðr**, **-eygr**, *a.* storøygd. **-liga**, *av.* openbert. **-myntr**, *a.* som hev open ell. gapande munn.

opinn, *a.* 1. som vender upp, som ligg paa ryggen; *liggja opinn*, *liggja open*, *liggja paa ryggen* (mots. *liggja aa gruva*); *falla opinn*, *falla paa ryggen*; *koma fylkingunni í opna skjöldu*, koma attpaa fylkingi, falla deim i ryggen (eig. i innsida av skjolden). 2. open, ikkje atlaten ell. stengd; *opin á*, *opi* (ikkje tilfrosi) aa; *opit bréf*, ope brev; *opin jorð*, jord som ligg opi, ikkje inngjerd; *at mál stæði opin*, d. e. stod opne, uavgjorde. 3. openberr, klaar, tydeleg; *sjá banann opinn fyrir sér*, sjaa visse dauden fyre augo.

opinspjallr, *a.* openskaar, framtalande.

opna, *v.* (*að*) opna, lata upp; *opna jorð*, brjota ell. kasta upp jordi; *v. r. opnast*, *opnast*, opna seg.

opna, *f.* op, opning.

opnuselr, *m.* eit slag sel, openkobbe (Finnm.). *Phoca groenlandica*. Jfr. *opinn*, 1.

opt, *av.* (komp. *optarr(i)*, sup. *optast*)

1. ofte, tidt. 2. stødt, stendigt, jamt. Hm. 33.

opt-leikr, *m.* det at eitkvart gjeng ofte paa, oftleik. **-liga**, *av.* ofte. **-ligr**, *a.* tidgjengd,

ideleg. **-nefndr**, *a.* ofte nemnd. **-reyndr**, *a.* ofte røynd. **-samliga**, *av.* ofte, tidt. **-samligr**, *a.* ideleg, jamleg, tidgjengd. **-semi**, *f.* = opt-leikr. **-sinnis**, *av.* **-sinnunum**, *av.* ofte, tidt.

ór (og *úr*, *ýr*) *præp.* *m.* *dat.* 1. or, utor, fraa, burt fraa (um stad og rom odl., svarar til í líksom *af* til *á*); *draga upp ór vatni*, *fara ór landi*; Ísland bygðist ór Noregi; Þór-alfr ór Dimun, T. fraa Dimun; *ór eyjum*, or (ell. fraa) eyarne; *fara hús ór húsi*, fraa hus til hus; *ríða flokk ór flokki*, fraa flokk til flokk; *yverf.* um andre høve, skifte i tilstand odl.: *veltast ór konungdómi*; *ráðast ór hernaði*, slutta med vikingferder; *gera heim-ska ór horskum*; *hefir þú heldr samit þik ór því sem var*; *ór dæmum*, makelaust, udømeleg; *ór hófi*, meir enn høveleg; *ór lagi*, or lage. 2. av, utav (um emne); *hjólt ór gulli*. 3. av, utav (um orsak); *deyja ór sárum*. 4. av, utav (um deild av eit heilt); *þessir fellu ór líði Haralds*; *skipta ór því fé*. 5. fraa (um tid); *ór því*, sidan.

or-, **ór-** i sms. sjaa ogso *or-*.

óra, *v.* (*rð*) vera er ell. vill.

óra, *v.* (*að*) = *vára* (poet.).

óra-ferð, *f.* galning-ferd. **-maðr**, *m.* er galen mann. **-mál**, *n.* galnesnakk, tullesnak.

órar, *m. pl.* og *f. pl.* órska, galenskap, villa; tull. Jfr. *nyn.* *orar* i *helorar* ofl. med same tyding.

óráverk, *n.* verk gjort i galenskap.

orð, *n.* 1. ord som vert uttala, tale; *mæla mörqum orðum*, tala mange ord; *með (i) orði eða verkum*, med (i) ord ell. gjer-ning; *orð eptir orði*, ord for ord; *draga e-t í orð*, ymta um, nemna eitk.; *fá orð af e-m*, faa ord av ein; *vel orði (orðum) farinn*, ord-hag; *festa orð á e-n*, faa tala med ein, faa ein til aa høyra paa seg; *grípa til orðs*, taka til orde, segja; *hefja uppi orð sín*, bera upp maalet-sitt; *hafa e-t í sínu orði*, tala um eitk.; *hafa e-t við orð*, ymta um, nemna eitk.; *halla orðum til*, orda frampaa um; *kasta orðum á e-n*, tala til ein; *koma orðum við e-n*, faa ein i tale; *koma orði upp*, faa fram ordet, faa sagt eit ord; *kveða at orði*, taka til ords, orðleida seg; *leita orða við e-n*, freista koma i tale med ein; *skipta orðum við e-n*, skifta ord, tala med ein; *taka e-n*

orðum, tala til ein; *taka til orða*, taka til orde, segja; *e-t verðr e-m at orðum*, ein kjem i ordkast (ell. ordlag) um eitk.; *verpa orðum á e-n*, yrkja orða á e-n, tala til ein. 2. ord, setning, ordtak; *fornkveðit orð*, gamalt ord. 3. ord, boð, bodskap; *gera, senda e-m orð*. 4. ord, gjetord; *fyrir orðs sakir*, for (folke)ordet si skuld; *fá gott orð*, faa eit godt ord paa seg, verta velgjeten; *gera orð á e-u*, *hafa e-t á (at) orði*, tala um eitk., hava aa segja paa eitk.; *hafa mikit orð upp á sik*, hava eit stort ord; *hættir við orði*, som lett kann gjeva eit ilt ord; *kjósa orð á sik*, velja ordet paa seg, raada for kva ord ein fær; *leggja e-t til orðs*, taka til aa tala um eitk.; *leggja e-m e-t til orðs*, gjeva ein (last)ord for eitk.; *leikr orð á e-m*, det gjeng ord um ein. 5. ord som ein kallar eitk. med, namn som ein gjev det; *eiga orði at ráða um e-t*, raada for kva ord ein skal kalla eitk. med, avgjera korleis eitk. skal verta uppteke (i logmaal). 6. ord, lovnad, fast avtale; *halda (upp) orði ok eiði fyrir mann*, svara for ein mann med ord og eid; *hyggja fyrir (at) orði ok eiði*, svara for sitt ord og sin eid; *ráða fyrir orði ok eiði*, svara for med sitt ord og sin eid; *rjúfa orð ok eið*, brjota ord og eid; *standa með orði ok eiði*, svara for seg med ord og eid. 7. ord, gud-sord; *trúa orðinu kveðnu*. 8. verslina, vend. 9. gjerningsord, lat. verbum; *nafn ok orð*.

orða, *v.* (*að*) 1. tala. 2. orða, tala fram-paa um, tala um (*e-t*).

orða, *f.* ordensregel (lat. ordo).

orða-ákast, *n.* tiltale, helst hard tiltale; i *pl.* ordkast, trætta. **-bang**, *n.* bengl, ord-strid. **-dráttir**, *m.* tale; uttale. **-iar**, *n.* orde-ferd, ordleiding, maate aa tala paa. **-fjöldi**, *m.* ord-fjelde, ord-mengd; *draga e-t til orða-fjolda*, bruka mange ord paa eitk. **-fram-burðr**, *m.* ord-framburd, tale med ord. **-fram-kast**, *n.* laust framkasta ord, laust snakk. **-fullting**, *n.* studnad med ord, fremmeling. **-glæsa**, *f.* fagre ord. **-gnótt**, *f.* nøgd ell. rik-dom paa ord. **-grein**, *f.* ordskil, skiljing millom ord; ordlag. **-hagr**, *a.* ordhag, hæv til aa tala. **-hald**, *n.* det aa vera ordhalden, ordhaldnad. **-heimting**, *f.* **-hending**, *f.* ord-kast, ordskifte. **-hjaldr**, *m.* snakk, ording.

-**hnípping**, *f.* kjekling, trætta. -**lag**, *n.* ordleggjng, ordleiding, ordlag. -**lauss**, *a.* ordlaus, utan ord, i ordlaget: *líta orðalaust*, tegja, lata vera aa segja noko. -**leiðing**, *f.* uttale (jfr. nyn. *ordleiding*). -**lengd**, *f.* 1. lengd i ord, d. e. lang tale, mange ord. 2. verselengd. -**maðr**, *m.* 1. ordhag mann, talar. 2. for *metorðamaðr*, s. d. -**rugi**, *n.* ugreid tale. -**sáð**, *n.* saad av ord. -**samr**, *a.* snakk-sam, langrødug. -**semi**, *f.* snakksemd, snakkesykja. -**setning**, *f.* ordsetning, framsetjing i ord. -**skak**, *n.* klander, knubbord. -**skil**, *n.* ordskil, skil eller greida paa ordi. -**skipan**, *f.* ordskipnad, skiping av ordi. -**skipti**, *n.* ordskifte, samtale. -**skrap**, *n.* store ord, skravl, kyt. -**skreyting**, *f.* fagre ord. -**skrum**, *n.* store ord, kyt. -**slátta**, *f.* kraftig tale. -**slaug**, *f.* uvyrden tale, munnskjæta. -**snild**, *f.* ordhegd, talekunst. -**staðr**, *m.* i ordlaget: *mælti hvern í orðastað annars*, den eine tala i munnen paa den andre. -**stríð**, *n.* ordstrid, trætta. -**sveimr**, *m.* lausord, slarv, snakk. -**tiltæki**, *n.* -**tiltækja**, *f.* -**tiltøk**, *n. pl.* ordleiding, ordlag, talemaate (jfr. *taka til orða*). -**þófi**, *n.* -**þræta**, *f.* ordstrid, trætta.

órdauðr, *a.* avliden, daud.

orð-bægin, *a.* rang, leid i ordi. -**djarfr**, *a.* djervmælt. -**fagr**, *a.* finsvallug, fintalande. -**fall**, *n.* *e-m verðr orðfall*, *e-r fær orðfall*, ein vert orðlaus (maallaus), ein fær ikkje ord for seg. -**far**, *n.* ordeferd, maate aa tala paa. -**farinn**, *a.* ordhag. -**fátt**, *a. n.:* *e-m verðr orðfátt*, ein vert orðlaus. Sex sögup. 1928. -**felli**, *n.* (og *-ferli*, *n.*) ordeferd, ordlag, ord. -**ferð**, *f.* ordeferd, ordlag; *hafa orðferð á e-u*, tala um eitk. Fm. IX. 326. -**fimi**, *f.* ordhegd, ordkunst. -**fimliga**, *av.* ordhagt, lettmælt. -**fimr**, *a.* ordhag, lettmælt. -**fjöldi**, *m.* ordmengd, ord-fjölde. -**ilaug**, *f.* ord som er sett ut. -**ileygja**, *v. (gð)* segja utav, bera paa folketunga, forkynna; perf. partic. *orð-fleygt*, ordgjete, spurt. -**ileyta**, *v. (tt)* = *orð-fleygja*. -**ileyting**, *f.* folkesnakk, ord. -**frægr**, *a.* ordgjeten, namnfræg. -**fullr**, *a.* som er fullt og greidt ordleidt. -**ferð**, *f.* -**feri**, *f.* dupleik til aa tala, ordhegd, talegaavor. -**feri**, *n.* ordleggjng. -**færliga**, *av.* ordhagt. -**ferir**, *a.* ordfør, ordhag. -**garpr**, *m.* = *orð-greppr*. Sex. sögup. 1911. -**gífr**, *n.* eig. „ord-

troll“, d. e. eit troll til aa snakka. -**gnótt**, *f.* nøgd eller rikdom paa ord (= *orðagnótt*). -**góðr**, *a.* god og venleg i ordi, blidmælt (*til e-s*, um ein). -**greppr**, *m.* djerv, morsk talar. -**gætinn**, *a.* gjæten eller var i ordi. -**hagr**, *a.* ordhag, hagsmælt, lettmælt. -**hákr**, *m.* mann som er uvyrden i ordi, kjeftausa. -**hegi**, *f.* ordhegd (ogso *ordhegja*, Tel.), talekunst. -**heill**, *f.* godt ord; varsl (oftast godt, men ogso um ilt). -**hitinn**, *a.* ordhitten, ordhag. -**hvass**, *a.* ordkvass, kvass i ordi.

orðigr, *a.* talig, ordrik.

orðillr, *a.* illordig, ill i ordi (= *illorðr*).

orðinn, *a.* (eig. perf. partic. av *verða*) noverande.

orð-kolfr, *m.* endestavings-burtfall, gr. apokope. -**kringi**, *f.* det aa vera kringmælt ell. lettmælt, munntame. -**krókar**, *m. pl.* krokur eller vringlor i ordi, ordkrokur (= *málkrókar*). -**lag**, *n.* ordlag, ordleiding, talemaate; ord, gjetord, umtale. -**lauss**, *a.* = *orðalauss*. -**lof**, *n.* lovord, ros, æra. -**lofsblær**, *m.* eig. gufs av ros og æra, yverf. æresykja. -**margr**, *a.* (*komp. orðfleiri*) mangordig, langtalande, snakksam. -**noefr**, *a.* ordhag, hagsmælt.

-**orðr**, i sms. = -ordig, -talande, -mælt.

orð-rammr, *a.* ordram, sterk i ordi.

-**reið**, *f.* -**reiða**, *f.* ord, umtale. -**rómrr**, *m.* ord, gjetord, folkesnakk; umtale, umrøding. -**røða**, *f.* røða, tale, samtale, umtale. -**røða**, *v. (dd)* røða um, tala um. -**sending**, *f.* ord-sending, bodsending. -**sigr**, *m.* siger vunnen med ord. -**sjúkr**, *a.* ordsaar. -**skár**, *a.* ordkvass. -**skrípi**, *n.* -**skræpi** (Cod. Fris. 37226 for *skræpi*? jfr. *skræpa*) *n.* underleg faavis tale, heimlöysa. -**skrök**, *n.* uvyrden tale.

orðs-kviðaháttur, *m.* eit slag versemaal. S. E. I. 6363. -**kviðr**, *m.* 1. ordlag; ordtak, ordstev. 2. gjetord, umtale.

orð-slátta, *f.* 1. = *orðaslátta*. 2. ordlag.

-**slungri** (for *-slyngri*? jfr. *slyngur*, *a.*) *a. komp.* ordslogare, slögare i ordi. -**slægð**, *f.* slögskap i ord, ord-slögð; *pl. orðslægðir*, sløge, listige ord. -**slægr**, *a.* ordslog, slög, listig i ordi. -**snild**, *f.* -**snilli**, *f.* ordhegd, talekunst. -**snjallr**, *a.* ordhag, hagsmælt. -**spakr**, *a.* visordig, klok mælt; ordhag. -**speki**, *f.* visdom (i ord). -**stair**, *m.* bokstav, runeteikn. Am. 9.

-stef, *n.* ordstev, talemaate; *vera hafðr í orðstef*, vera paa tale. -sterkr, *a.* sterkr, megtug i ordi. -stíltr, *a.* som styrer ordi sine vel, var i ordi, varmælt.

orðs-tírr, *m.* frægd, nan nkunna, gjetord.

orð-stórr, *a.* storordig. -svífr, *n.* kring-svivande ord, folkesnakk. -svinnr, *a.* ordhag. -sæll, *a.* som hev eit godt ord paa seg, velgjeten. -tak, *n.* -tæki, *n.* tale, røda; ordlag, ordtak, talemaate; *eiga orðtak við e-n*, hava ein samtale med ein; *þat var eitt orðtak allra*, det sa alle som ein. Jfr. nyn. *ordtøke*, „ordsprog“. -vandr, *a.* vand, nøgjen paa andre sine ord (nyn. *ordvand*, nøgjen, vand paa sine egne ord). -varpsmaðr, *m.* talsmann, maalsmann. -varr, *a.* var i ordi. -viss, *a.* ordviss, ordhitten.

orí, *n.* orv, ljaarovv.

ór-ferð, *f.* utor-ferd, utor-renning. Jfr. *orferð*, -færi, *n.* utveg. -ígr, *f.* fraaflutning.

organ, *f.* orga (orgel, lat. organum); *slá, þeyta organ*, spela paa orga. organa-sqng, *m.* orgespel.

órgangsfé, *n.* villsmale, fe som hev fare vilt, er kome paa viddi.

organs-list, *f.* kunsten aa spela orga. -meistari, *m.* orge-byggjar. -smíð, *f.* orge-byggjing.

órir, *m.* ore, older. El. 3213.

orka, *v.* (að) A 1. verka (*orka*, Jæd.), arbeida (sjld.). 2. orka, vinna, greida, vera god til (*e-u*). 3. verka, faa til, færa til, valda (*e-s*); *orka sunds*, greida aa symja; *allt orkar tvímælis þá er gert er*, alt vert umtala paa tvo maatar, naar det fyrst er gjort; ogso upers.: *orkar tveggja huga, hvárt* —, det er tvo meiningar, um —, det er tvil, um —.

Med part. *á*: *orka á e-t*, arbeida, verka paa eitk., faa magt yver eitk., taka fat paa eitk.; *orka á e-n (til) e-s*, gjera seg umak med aa faa eitk. av ein, krevja eitk. av ein, venda seg til, beda ein um eitk.; *orka orða á e-n*, tala til ein; *orka á*, taka til, byrja. *at: orka at = orka á. til: orka til e-s*, gjera til, bu til eitk.

B. *orkast*, *v. r.* arbeida for seg, stræva; *orkast e-s*, faa seg, skaffa seg eitk.; *orkast hugar á*, taka manndomen for seg, taka mod

til seg; setja seg fyre; *orkast á* (upers.), det tek til, byrjar; *láta sér á orkast at* (inf.), bry seg med aa; *orkast at e-u*, arbeida for eitk., stræva med eitk.; *at orkast at* (med inf.) stræva med aa, greida.

orka, *f.* 1. arbeid, orka, stræv. 2. arbeid som træl eller tenar gjer til eigen vinning i fristunderne, fristundsarbeid (mots. *verk*, dagsverk). 3. styrke, magt, evna; jfr. nyn. *orka*, arbeidsmagt, sjld.

Orkadatr, *m.* Orkdælafylki, *n.* Orkedalen. orkdæli, *m. pl.* orkdøler. Orkn, *f.* elvi Orkla i Orkedalen.

Orkneyjar, *f. pl.* Orknøyarne. orkneyingar, *m. pl.* orknøyingar. orkneyskr, *a.* orknøysk.

orku-eíni, *n.* paaemna arbeid. -fátt, *a. n.:* *e-m verðr orkufátt*, det skortar ein paa styrke, ein vert for veik. -lauss, *a.* som ikkje hev fristundsarbeid (*orka*, 2). -maðr, *m.* arbeidsmann, arbeidar. -vana, *a.* som vantar styrke, magtlaus.

órlausn, *f.* løysing paa ei sak, svar, greida, avgjerd; hjelp. órlausnafullr, *a.* hjelpersam.

órlauss, *a.* for *ór lauss*, d. e. kvitt, fri, ubunden. Eg. kap. 85.

orleyfi, *n.* = orlof.

ór-leysingr, *m.* ein som greider vanskar, dugeleg kar. -lífi, *n.* uliv, daude; *til órlífts*, til ulivs (= *úlífi*).

orlof, *n.* 1. løyve, lov; *með orlofi (at spyrja)* med forlov (aa spyrja); *í orlofi at tala*, med forlov aa segja. 2. reiselov, ferdaløyve; *taka af e-m orlof*, beda ein um løyve til aa fara, hjoda farvel. 3. løyve, aatgjenge til aa tala med ein (stormann), audiens.

orlofa, *v.* (að) gjeva lov, gjeva løyve.

orlofs-bréf, *n.* brev som gjev løyve til aa fara. -lauss, *a.* som er utan løyve. -laust, *av.* løyvelaust, uløyves, utan aa segja velfar. Jfr. nyn. *olovlaust*, d. s. N. Gbr.

orma-bæli, *n.* ormebøle, ormebol. -fjöldi, *m.* fjølge, stor mengd med ormar. -garðr, *m.* gard, inngjerding til ormar, ormegard. -látr, *n.* ormebøle. -turn, *m.* taarn med ormar i, ormetaarn.

orm-beðr, *m.* bed, lægje for orm; *orm-beðs eldr*, d. e. gull (poet.). -garðr, *m.*

= *ormagarðr.* -ligr, *a. eig.* som høyrer til ein orm, *d. e. snidug, listig.*

ormr, *m. 1.* orm; *Sigurðr ormr í auga*, jfr. *ormýgd* (Aasen og Ross); *ormr* vert ofte bruka í skaldskap til umskrivning av gull (*orm-beðr, orm-ból*) og av sverd (*blóð-ormr o. fl.*) **2.** stjernemerket „Draken“.

orms-bit, *n.* ormebit, ormestyng. **-hofuð**, *n.* ormehovud. **-lykkja**, *f.* lykkja eller bugt som orm ligg i. **-tunga**, *f.* ormetunga.

ormstunga, *f.* ormestyng, ormebit. **Harp. orms-tönn**, *f.* ormetonn.

orna, *v. (að)* orna, verta varm, vermast (helst um likamsvarme); ogso trans. verma *orna sér*, orna seg, verma seg upp; *láta orna sér*, verma seg, faa varmen i seg; *upers. ornar e-m*, ein vert varm; *v. r. ornást*, eig. ornast, vermast, yverf. rørast.

órnám, *n.* utskjotning, det aa skjota ein domsmann ut or retten.

órnæmi, *n.* sjaa *árnæmi*.

(órr) *pron. poss.* vaar, vert brukt for *várr*, men berre i former, med endingar som byrjar med vokal (t. d. *órum = várum*) og i *nom. sing. f.* og *nom. akk. pl. n.* (*ór*).

órráð, *n.* raad, utveg, hjelp utor ein vande; avgjerd.

orresta, *f. orresta, f.* (Hom. 21) = *orrosta*.

orri, *m.* orre, orrhane.

orrosta, *f.* slag, bardage, strid; ufred, krig.

orrostligr, *a.* som høyrer til strid, strids-. **orrostu-guð**, *m.* stridsgud, hergud. **-laust**, *av.* utan slag, utan strid. **-ligr**, *a.* = *orrostligr*.

-lok, *n. pl.* endelykt, utgang paa ein strid. **-maðr**, *m.* stridsmann, hermann, krigar. **-slag**, *n.* slag, bardage. **-staðr**, *m.* slagstøde, slagplass, slagmark. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* tid for eit slag ell. ein bardage, slagtid. **-völlr**, *m.* slagstøde, slagmark.

órræði, *n.* = *órráð*.

órskuld, *f.* utgjeld, utskuld, = *útskuld*.

órskurða, *v. (að)* gjeva orskurd i ei rettsak, døma.

órskurðar-dómr, *m.* domsavgjerd av lagmannen. **-maðr**, *m.* mann som gjer *órskurð*, skilsmann, domar.

órskurðr, *m.* eig. det aa „skjera or“ eller velja ut ei or fleire meiningar, avgjerd;

rettsleg avgjerd; dom; *veita (gera, gefa, segja, leggja á, setja á) órskurð um e-t*, gjera orskurd i ei sak.

órsliit, *n. pl.* avgjerd, endelegt svar (jfr. *slíta ór*).

órsök, *f.* orsak, grunn.

órvöl, *n. pl.* avgang, avfall, restar.

ósk, *f.* ynskje; *at óskum*, etter ynskje, etter vilje.

óska-byrr, *m.* ynskjeleg, god bær. **-hátið**, *f.* framifraa kjær høgtid. **-sonr**, *m.* son som ein hev teke til seg, utvald, kjær son. **-vel**, *av.* sers vel, framifraa vel.

óskbarn, *n.* **óskberni**, *n.* barn som ein hev teke til seg (adoptera), utvalt, kjært barn.

óski, *m.* eit namn paa guden Odin.

ósk-mær, *f.* namn paa valkyrja. **-mogr**, *m.* = *óskasonr*.

Ósló (og *Áslo*) *f.* byen Oslo. **Óslóarijorðr**, *m.* Oslofjorden (Kristianiafjorden).

ósminni, *n.* mynne, utlaup av *óss* 2. Flat. II 295.

oss (ogso *óss*) *pers. pron. akk. og dat. pl.* oss (sjaa *vér*).

óss, *m.* (gen. sing. *óss*) **1.** os, utlaup av elv eller vatn. **2.** sund som er utlaup or innsjø (ogso i nyn.). Hkr. 2214. **3.** namn paa runbokstaven for *ó*.

óst, *f.* oster, halsgropa = *óstr*, *m.*

ostatíund, *f.* tiend betala av ell. med ost, ostetiend.

osterin, *n.* eit slag ty fraa austerlandi; gfr. *osterin*, *m.* (*osterin*, orientalsk). Klm. 28635.

ost-gjald, *n.* avgift betala med ost. **-hleifr**, *m.* ost, (heil) osteklump. **-hlutr**, *m.* ostestykke.

-kista, *f.* ostekista (Nfj.), osteform.

ostr, *m.* ost.

óstr, *m.* oster, halsgropa, = *óst*, *hóstr*.

óstra, *f.* ostra (lat. ostrea).

ostollr, *m.* avgift betala med ost.

ota, *v. (að)* óta, óka, skubba; *ota sér fram*.

otr, *m.* oter (lat. lutra). **otraskinn**, *n. pl.* oterskinn. **otr-belgr**, *m.* belgflaatt oterskinn, oterbelg. **-gjöld** (og *otrsgjöld*) *n. pl.* oterbelting; gull (poet.). **-hundr**, *m.* hund til oterveiding, oterhund.

ótt, *a. n.* og *av.* sjaa *óðr*, *a.*

óttá, *v. (að)* 1. otta, skræma, gjera rædd; þerre upers. *óttar mik*, eg ottast, eg er rædd. 2. vera forfærd yver (*e-t*); *óttandi*, ottefull, forskræmd, rædd. 3. = *óttast*, *v. r.* ottast, ræddast, vera rædd (*e-t*); *óttast at sér* (ell. *um sik*) vera rædd, fæla for seg.

óttá, *f.* otta, tidi um morgonon straks fyre dagningi.

óttá-boð, *n.* otte, rædsla, fælske. **-bragð**, *n.* eig. otte-bragð; *hvat veit óttabragð þitt*, kvifor ser du so rædd ut? **-fenginn**, *a.* **-fullr**, *a.* ottefull, rædd. **-lauss**, *a.* ottelaus, urædd. **-ligr**, *a.* otteleg, som ein maa ottast, øgjeleg, fælsleg. **-mikill**, *a.* full av otte, rædsla; *þá gerðist óttamikil með boglum*, daa vart baglarne mykje rædde.

óttanligr, *a.* = *óttaligr*.

óttá-orð, *n.* ord som gjev otte. **-samligr**, *a.* = *óttaligr*. **-sleginn**, *a.* slegen av otte eller rædsla, otteslegen.

ótti, *m.* 1. otte, rædsla, fælske; *settr milli vánar ok ótta*; *til guðs ótta*, N. G. L. *óttá slær á e-n*, eig. det slær otte paa ein, ein vert teken av rædsla; *er e-m ótti at e-m*, ein ræddast for eink.; *þýðr e-m ótta*, ein vert teken av rædsla, ein vert ottefull. 2. eit-kvart som ein ottast, faare.

óttusöngur, *m.* gudstenesta i otta, otte-song.

óttusöngs-mál, *n.* **-stund**, *f.* ottesongstid. **-tíðir** (og *óttutíðir*) *f. pl.* bønur som vart lesne ved ottesongen.

oxa-, sjaa *uxa-*. **oxi**, *m.* sjaa *uxi*.

P.

padda, *f.* padda, gro.

Paðreimr, *m.* Padreimen eller Hippodromen, renneskeid og leikvoll i *Miklagarðr*.

páfa-bann, *n.* pavelegt bann. **-bréfi**, *n.* brev fraa paven, pavebrev. **-dómur**, *m.* **-dæmi**, *n.* pavedóme, pavedom. **-fundr**, *m.* møte med paven. **-garðr**, *m.* palatset aat paven, pave-garden; ogso um det pavelege raad eller curia. **-kosningr**, *m.* paveval. **-ligr** (og *páfí-ligr*) *a.* paveleg, pave-. **-stóll**, *m.* pavestol, pavesæte. **-sæti**, *n.* pavesæte, paverom. **-tíund**, *f.* ei viss tiend til paven (1326—32).

páfi, *m.* pave.

páfugl, *m.* paafugl. **páfuglajaðrar**, *f. pl.* paafuglefjører. **pái**, *m.* = *páfugl*.

pakkavaðmál, *n.* eit slag vadmaal (sendt i pakkar?).

pakki, *m.* pakke, bagge.

pakta-tala, *f.* epakt-rekning. **-öld**, *f.* epakt-cyclus.

pakti, *m.* oftast i *pl.*: *paktur*, epaktar (i kalenderrekning).

palairey, *n.* ridehest (fr. palefroi).

palata, *f.* **palati**, *m.* palats, slott.

páll, *m.* grev, hakka; paa Island ogso torvspade, pela, jfr. *pálltorfa*.

palla-lofsöngur, *m.* **-salmi**, *m.* salme som vart sunge paa troppetigi (*pallar*) upp til templet i Jerusalem, ein paa kvart stig, ialt 15 (canticum graduum). **-öngur**, *m.* song som i den romersk-katholske gudstenesta vart sunge paa altarstigi (lat. graduale).

pallaz, *n.* palats, slott (lat. pallatium).

palldýna, *f.* dunputa, dyna til aa leggja paa pallen, pall-dyna.

palliment, *n.* = *parlament* 1.

pall-klæði, *n.* klæde til aa leggja paa pallen, pallklæde. **-koggi**, *m.* kodde, puta til aa leggja paa ein pall, pall-kodde.

pallr, *m.* 1. pall, upphøgt golv langs med veggjerne i eit hus, ofte fleire stig høgt; pall, vegg-benk, benk; jfr. *langpallr*, *þverpallr*. 2. pall, stig, skor; yverf. stig, gråd.

palls-bók, *f.* gradual, altarbok som inneheld *pallasöngvar*. **-horn**, *n.* enden av pallen i stovekraai, pall-kraa. **-stokkr**, *m.* stokk fremst i pallen, pallstokk.

palma, *f.* palma, palmetre.
palmadagr, *m.* palmesundag.
palmaravegr, *m.* pilegrims-veg (til Jerusalem). **palmari**, *m.* pilegrim, helst um ein som fór til Jerusalem og derifraa fekk med seg ein palmekvist (*palmr*).
palmastika, *f.* vider-kjepp, vidervond.
palmdröttinsdagr, *m.* palmesundag.
palmi, *m.* palma, palmetre; palmekvist.
palm-kvistr, *m.* 1. palmekvist, palmegrein. 2. = *palmr*, 2. -lauf, *n.* palmelauv, palmeblad.
palmr, *m.* 1. palmekvist, palmegrein, men ogso selje- eller vider-kvist som Jerusalemfararen bar. 2. blomsterkvist av selja eller andre piletre, som vart innvigd i kyrkja palmesundag og bruka til vörn mot úlukkor og uvette. Jfr. nyn. *palma* (og *palm*) um blomster („raklar“) helst paa tre av pileslaget (*salix*).
palmssunna, *f.* palmesundag. **palmssunnua**, *m.* palmelaurdag. -dagr, *m.* palmesundag.
palm-tré, *n.* palmetre. -viðarskógr, *m.* palmeskog. -viðr, *m.* palmetre. -vöndr, *m.* palmevond, palmekvist.
pálmessa, *f.* pálmessudagr, *m.* paalsmessa, den 25de januar.
pál-stafir, *m.* eit slag stav eller staur bruka til kastevaapn, paalstav. -torfa, *f.* torva uppspadd med *páll*.
panna, *f.* stort kokekjer, gryta (nyn. *panna* kann ogso tyda det same, jfr. Aasen).
panta, *v.* (*að*) (eig. *panta*, taka ell. setja i pant) setja upp, vaaga (i spel).
pantr, *m.* pant, vedd; *setja i pant*.
panzarahúfa, *f.* panserhuva.
panzari, *m.* panzer, *n.* panser, tjukk herklædning av lær eller lereft.
papaligr, *a.* paveleg.
papar, *m. pl.* namn paa irske kristne som budde paa Island fyrr nordmennerne kom dit.
papi (ogso *papa*, gen. *papa*) *m.* pave (= *páfi*).
par, *n.* I. par; með *þorum*, par um par.
par, *n.* II. avfall, leivning (av mat). Jfr. nyn. *por*, *n.* skrap, Austl. og *pora*, *f.* avfall, leivningar, N. Trønd.

paradís (ogso *paradísi*) *f.* paradis, landet aat dei sæle (lat. *paradisus*).
parði, *m.* leopard (= *leopardr*).
pardueri, vel for *gr. par druerie*, d. e. av elskhug. Klm. 406i, 408²².
pardún, *m.* forlating, tilgjeving, avlaat.
pardúnspórsdagr, *m.* torsdag daa avlaat vert gjeve.
París, Parísborg, *f.* Paris (i Frankrike).
parísklerkr, *m.* mann som hev studera i Paris.
parlak, *n.* i sms. *silkiparlak*.
parlament, *n.* 1. møte, stemna. 2. strid (um riddarleik, turnering). Jfr. nyn. *pe(r)lement*, strid, trætta.
parta, *v.* (*að*) *parta*, deilda, skifta. **partera**, *v.* (*að*) 1. deilda, skifta (= *parta*). 2. skifta ut, gjeva (*e-m e-t*) med seg. **parteran**, *f.* deilding, utstykkjing, sundbyting.
partr, *m.* 1. part, lut, deild. 2. = *málspartr*.
páska-aptann, *m.* paaskeaftan. -dagr, *m.* (fyrste) paaske dag. -friðr, *m.* -grið, *n. pl.* fredhelg som det er i paaskehelgi, paaskefred. -hald, *n.* det aa halda paaskehelgi heilag, paaskehald. -helgivika, *f.* paaskevika. -helgr, *f.* paaskehelg. -lamb, *n.* paaskelamb. -messa, *f.* paaske messa. -morginn, *m.* paaske morgon. -nótt, *f.* paaskenatt, natti fyrr fyrste paaske dag.
páskar, *m. pl.* (ogso *f. pl.*) paaske, paaskehelg; *æfsti dagr páska*, d. e. fjorde paaske dag.
páska-snjór, *m.* snø som fell i paasketídi, paaskesnø. Ann. 150. -tíð, *f.* -tími, *m.* paaske tid, paaske. -tungl, *n.* paaske maanen, maanen i paasken. -veizla, *f.* paaskeveitsla, paaskegjestebod. -vika, *f.* paaskevika. -vist, *f.* upphelde i paasken; paaske mat. -öld, *f.* paaskeeyclus (532 aar).
páskir, *f. pl.* paaske (= *páskar*).
páskligr, *a.* som høyrer til paasken, paaske.
pass, *s.* pas (*n.* Hard. Hall.), kjørr, krat.
past, *s.* mat, føda (lat. *pastus*).
pataldr, *m.* strid, bardage (fr. *bataille*).
pati, *m.* I. fār (lat. *pater*).
pati, *m.* II. laust ord, ymt, snakk, drøs.
patriarkastóll, *m.* patriarksæte, patriarkstol. **patriarki**, *m.* patriark, yver-bisp.

pausa, *v.* (*að*) vigja, brudvigja (= *púsa*, β).
peð-maðr, *m.* fotgangar (lat. pedes). -**mát**
 (og *peðsmát*) *n.* skakk matt gjort med bonde
 (isl. *peð*, jfr. *peðmaðr*).

peingr, *m.* = *peningr*.

peita, *f.* eit slag spjot.

Peita, *f.* Poitou (i Frankrike). **peitneskr**,
a. som er fraa *Peita*. **Peitu-borg**, *f.* Poitiers.
-land, *n.* = *Peita*.

pell, *n.* eit slag dyrt ty, pell; mlat. *pal-*
lium, ags. *pællas*.

pella, *f.* pergament, stutt skriftstykk
 paa pergament; mlat. *pella* for *pellis*; gfr.
pel, *f.* D. N. V 109₃₆.

pells-búnaðr, *m.* prydbunad av *pell*. -**hús**,
n. hyltra, gøymsla av *pell*. -**klæði**, *n.* klæde
 av *pell*. -**skikkja**, *f.* kaapa av *pell*.

pengaprestr, *m.* pengekjær prest.

pengr, *m.* = *peningr*.

peninga-búnaðr, *m.* prydbunad, pynt
 gjord av pengestykke. -**dráttir**, *m.* penge-
 samling. -**hrúga**, *f.* pengedunge. -**lauss**, *a.*
 pengelaus. -**leysi**, *n.* pengeløysa. -**ríkr**, *a.*
 rik paa pengar, pengesterk. -**sterkr**, *a.* penge-
 sterk, rik.

pening (og *penningr*) *m.* **1.** pening,
 mynt = $\frac{1}{10}$ *örtog*, $\frac{1}{30}$ *eyrir*, $\frac{1}{240}$ *mörk*,
 men elles av ymist verde etter som re-
 ningi var; *svartr peningr* d. e. laak pening,
 som var mykje koparblanda, mots. *hvitr*
peningr; *peningr veginn*, *talinn*, *forngildir*
 o. fl. sjaa *mörk*, *f.* II. Etter Gulatingslogi
 var i eldre tid $\frac{5}{3}$ *peningr* jamverd med
 $\frac{4}{5}$ aln vadmaal. **2.** pening, pengar i det
 heile. **3.** eigedom, eignalut; *lauss peningr*,
lausøyre.

penni, *m.* penn, skrivepenn; fjórstykk.

penta, *v.* (*að*) maala, skildra, teikna;
 pryda med bilæte. **pentan**, *f.* maaling, skil-
 dring, teikning. **pentari**, *m.* **penturr**, *m.*
 maalar, teiknar. **penturskapr**, *m.* maalar-
 kunst.

pera, *f.* pæretre.

persóna, *f.* person, menne, menneskje;
 helst um geistlege som nyt godt av kyrkje-
 lege innkomor og gods (mlat. *persona*); ogso
 um dei tri personar i guddomen, og um
 person i gramatikalsk tyding.

persóna-lauss, *a.* = *persónulauss*. -**ligr**, *a.*

som høyrer til ein einskild person. -**skipti**,
n. personskifte (i maallæra).

persóni, *m.* person (i guddomen).

persónulauss, *a.* som er utan *persóna*,
 prestlaus.

perutré, *n.* pæretre.

petallum, *n.* Post. 496₂₈ er mlat. *petalum*
 som tyder **1.** gullplata som bispen bar paa
 panna. **2.** bispestav.

pétrsmessa, *f.* petersmessa, den 29de
 juni (paa Island ogso um den 22de febr.
 N. G. L.); ogso kalla *pétrsmessa ok páls*.

pétrsmessu-aptann, *m.* aftan fyre peters-
 messa. -**morginn**, *m.* morgonen den 29de
 juni. **pétrsvaka**, *f.* persok (= *pétrsmessa*);
 ogso kalla *pétrsvaka ok páls*. **pétrsvöku-**
aptann, *m.* den 28de juni. **pétrsvökudagr**,
m. = *pétrsvaka*.

pía, *f.* skjor, skata. *Corvus pica* (= *skjór*).

pík, *f.* pik, pigg, pikstav.

píka, *f.* pika, gjenta (tvilsamt um gnorsk).

píkisdagr (og *pikkisdagr*) *m.* kvitsundag,
 pinsdag (= *hvitasmundagr*).

pikka, *v.* (*að*) pikka, hakka, stinga.

pikturr, *m.* maalar (= *penturr*), lat. *pictor*.

píla, *f.* **1.** pigg, brodd, odd. **2.** pil, = *qr*.

pílagrimr (og *pelagrímur*) *m.* pilegrim (lat.

peregrinus). **pílagríms-búningr**, *m.* pilegrims-

bunad. -**ferð**, *f.* pilegrimsferd. -**klæði**, *n.* pl.

pilegrimsklæde. -**reisa**, *f.* pilegrimsreisa,

pilegrimsferd. -**stafir**, *m.* pilegrimsstav. Flór.

1,5. -**vegr**, *m.* pilegrimsveg.

pífárr, *m.* pilar, stolpe, sula.

píliza, *f.* korkaapa (lat. *pellicium chorale*).

píll, *m.* pil, piletre. *Salix fragilis*.

píltir, *m.* **píltungur**, *m.* pilt, smaagut, gut.

pílz, *n.* píls, stakk. **pílungur**, *m.* stakk.

pímént, *n.* eit slag vindrykk, mlat. *pi(g)-*
mentum (vin tilsett med honning og krydd).

pína, *f.* **1.** refsing, straff. **2.** pina, pin-
 sla, liding, plaaga (lat. *poena*).

pína, *v.* (*nd* og *að*) **1.** refsa, straffa.

2. pina, plaaga.

pínaðr, *m.* pining, pinsla, liding.

pínari, *m.* pinar, plaagar.

píndarlogi, *m.* pinsle-loge, pinsle-eld.

pínilligr, *a.* **1.** pinleg, pinefull. **2.** som
 kann pinast, som kjenner pinsla.

píning, *f.* **1.** pining, pinsla, liding.

2. hugrørsla, gir (lat. passio). 3. passiv, lideform (i gram.).

píningar-dagr, *m.* pinsledag, martyrdag. **-harmr**, *m.* pinefull sorg. **-saga**, *f.* pinslesoga, lidings saga. **-sár**, *n.* pinefullt saar. **-sigr**, *m.* siger som ein vinn ved pinsla eller liding, martyrsiger. **-staðr**, *m.* pinsle-stad, lidingsstad. **-tákn**, *n.* pinslemerke, lidings-teikn. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* pinsletid, lidingsstid. **-váttr**, *m.* martyr, pinslevitne. **-vætti**, *n.* = *pínslarváttr*ð. Heilag. II 453f.

pinni, *m.* pinne, pigg.

pínsl, *f.* pinsla, liding (= *píning*).

pínsla-háttir, *m.* pinslemaate. **-hús**, *n.* pinslehus, lidingshus.

pínslar-drykk, *m.* pinsledrykk, lidings-drykk. **-eldr**, *m.* pinsle-eld. **-ker**, *n.* pinslekjer (yverf.). **-kyn**, *n.* slag pinsla, pinslemaate. **-lykill**, *m.* pinsle-lykel (yverf. um frelsa ved Kristi liding). **-mark**, *n.* pinsle merke, lidingsmerke (um krossen). **-palmr**, *m.* yverf. martyrræra. Post. 570io. **-tré**, *n.* pinsletre, lidingsstre (krossen). **-váttrð, *n.* vitnesburd som ein gjev ved liding for si tru, martyrium. **-váttr**, *m.* martyr, pinslevitne. **-vætti**, *n.* = *pínslarváttr*ð.**

pínu-lauss, *a.* urefst, ustraffa. **-ligr**, *a.* pinleg, pinefull, vond (*-liga*, *av.*). **-staðr**, *m.* pinslestad.

pípa, *f.* 1. pípa, røyr. 2. pípa, blaase-pípa, blaasereyr. **pípari**, *m.* pípar, blaasár.

píparkorn, *n.* peparkorn. **píparr** (og *pípari*) *m.* pepar (pípar). **píparsbrýni**, *n.* krydda av pepar, peparkrydd.

pípnahljómr, *m.* ljóm, klang av pípor.

pípr, *a.* bivrande, skjelvande.

pípra, *v.* (*að*) I. pípra, bivra, skjelva.

pípra, *v.* (*að*) II. pepra, krydda med pepar; krydda.

písl, *f.* pinsla, liding (= *pínsl*, *píning*).

píslakyn, *n.* slag pinsla, pinslemaate.

píslar-dagr, *m.* pinsledag, lidingsdag. **-drykk**, *m.* = *pínslardrykk*. **-færi**, *n.* pinsle-reidskap. **-giqrð**, *f.* Post. 49134 (misskrift for *píslagjörð*? skiving av apostelbrev).

-grátr, *m.* pinefull graat. **-lykill**, *m.* = *pínslarlykill*. **-mark**, *n.* pinslemerke, bilæte av (Kristi) liding (ogso um krossen). **-ofn**, *m.* pinsle-omn. **-saga**, *f.* = *píningarsaga*. **-sigr**,

m. = *píningarsigr*. **-staðr**, *m.* = *píningarstaðr*. **-tíð**, *f.* = *píningartíð*. **-tré**, *n.* = *pínslartré*. **-váttr**, *m.* = *pínslarváttr*. **-vætti**, *n.* = *pínslarváttr*ð. **-vættiskórna**, *f.* martyrkruna.

píslapjónn, *m.* pínar, rakkar.

pístill (ogso *pístoli*) *m.* epistel, brev; ser-skilt um apostel-brevi som vart lesne i messa (lat. epistola).

pítenz, *f.* matmaal, helst um velgjerds-maaltid paa ein manns aartidsdag.

pjakka, *v.* (*að*) hakka, stikka (= *píkka*).

plaga, *v.* (*að*) 1. stella, vøla um, vyrdsla. 2. temja, venja. 3. lika, elska. 4. plaga (pla), bruka. Frs. 1593i.

plága, *f.* plaaga, pinsla (lat. plaga).

plága, *v.* (*að*) plaaga, pina.

plagg, *n.* ty, reisetu, medføre. Jfr. nyn.

plagg. **plaggamargr**, *a.* som hev mykje ty, velbudd.

plána, *v.* (*að*) jamna, sletta ut.

planeta, *f.* planet (planeta).

planka, *f.* planke, bord.

planta, *v.* (*að*) 1. planta, setja. 2. setja, grunnleggja. **plantan**, *f.* planting.

plástr, *m.* og *n.* plaaster (lat. emplastrum).

plata (og *pláta*) *f.* 1. flót, sletta. 2. eit slag herklæde av stáalplator, plate-panser, plate-bunad. Jfr. nyn. *plata* og *pláata*.

platar, *m.* mann som gjer plate-panser (*plata*, 2).

plaxa, *f.* sletta, flat plass (= *plaz*).

plaz, *n.* sletta, flat plass; gardsplass, gardsrom; plass, stad; rom. Clar. 16ss.

plógari, *m.* pløgjar, plogkar.

plógaskot, *n.* = *ólafsskot*.

plóg-jarn, *n.* plogjarn. **-karl**, *m.* pløgjar, plogkar.

plógr, *m.* 1. plog (i tyding ulikt *arðr*).

2. vinning (nyn. *plog*, d. s., Snm. ofl.); *veraldar plógr*. Klm. 5332o. Jfr. *féplógr*.

plógsland, *n.* plogsland (eit aakermaal).

plokka, *v.* (*að*) plukka, ribba (fjör av fugl); riva, ryskja; yverf. røva, taka fraa ein eitk.: *plokka menn með ráni*.

plóma, *f.* plometre.

plukka, *v.* (*að*) = *plokka*.

plægja, *v.* (*gð*) plægja; dyrka jordi. Stj. 1602o.

plötu-búnaðr, *m.* smaa metalplator til prydbunad paa klæde. **-háttir**, *m.* den skikken aa gaa med *plötubúnaðr*. **-meistari**, *m.* = *platar*.

poki, *m.* pose.

pollr, *m.* poll, liti vik eller fjord med ttrongt innlaup.

polota, *f.* **polut**, *f.* palats, slott (= *palata*).

polutasvari (og *polotusvarf*) *n.* „palats-svarv“, d. e. rundferd kring palatset og skatteromi aat keisaren i Bysants (det hadde væringarne rett til kvar gong ein keisar døydde og kunde daa rana med seg det dei fekk tak i).

pondverskr, *a.* = Pontius i Pontius Pilatus (mistyding i Homil).

ponta, *v.* (*að*) merkja med punkt eller prikk.

pors, *m.* (*gen.* -*ar*) pors, Myricum gale (bruka til ølbryggjing i staden for humle).

pors-mungát, *n.* øl bryggja med pors, porsøl. **-skógr**, *m.* myr der det veks pors, porsmyr.

port, *n.* port (*m.*), lat. porta. **portari**, *m.* portnar, dørvaktar.

portgreifi, *m.* hamnefut (ags. portgeréfa). Poet.

porthús, *n.* horehus. **portinhérr**, *m.* = *portari* (mht. portenære). **port-kona**, *f.* skjokja. **-kvannahús**, *n.* horehus. **-lífi**, *n.* samliv med skjokjor, horsliv. **-lífismaðr**, *m.* horkall.

posi, *m.* pose (i sms. *guðveffjarposi*).

postola-dómr, *m.* **-dæmi**, *n.* apostel-embætte, aposteldøme. **-kirkja**, *f.* kyrkja innvigd til apostlarne, apostelkyrkja. **-klokkur**, *f. pl.* klokkor innvigde til apostlarne. **-messa**, *f.* messehelg for ein eller fleire apostlar, apostelmessa (jfr. *postoli*). **-messuaptann**, *m.* aftan fyre ei apostelmessa. **-messudagr**, *m.* = *postolamessa*. **-soga**, *f.* sogu um apostlarne. **-sveit**, *f.* apostelflokk. **-sæti**, *n.* heimstad aat ein apostel, apostelsæte. **-tala**, *f.* talet paa apostlarne, aposteltalet.

postoli, *m.* apostel; *tveggja postola messa*, messehelg for tvo apostlar; ei messa um *haustit*, d. e. den 28de oktober (for Simon og Judas), og ei um *várit*, d. e. den 1ste mai (for Philip og Jakob).

postoligr, *a.* apostolsk, apostel-; ogso:

paveleg; *postoligr herra*, paven; *postoligt sæti*, pavestolen.

pottr, *m.* potta, gryta, kokekjereld helst av leir; jfr. nyn. *pott*, eit maal. **pottsteik**, *f.* steik laga i ein *pottr*.

prámr, *m.* praam, flatbotna baat. **prám-tog**, *n.* (eig. praamtog) misskrift i N. G. L. II, 137 for *barmtog*.

prédika, *v.* (*að*) preika, forkynna, læra.

prédikan, *f.* preika, forkynning.

prédikanar-færi, *n.* tilføre til aa lyda preikor? **-orð**, *n.* preikeord, forkynningsord.

prédikara-bróðir, *m.* dominikanarmunk.

-búnaðr, *m.* dominikanarunad. **-garðr**, *m.* garden aat dominikanarane. **-hús**, *n.* dominikanarorden; i *pl.* husi (klosterbyggnaderne) aat dominikanarane. **-kirkja**, *f.* dominikanarkyrkja. **-klaustr**, *m.* dominikanarkloster.

-lífi, *n.* **-lífnaðr**, *m.* dominikanarorden; dominikanarkloster.

prédikari, *m.* 1. preikar, forkynnur. 2. dominikanarmunk.

præfatia, *f.* fortale, ein deil av den romersk-katholske messa (lat. *præfatio*).

presenta, *f.* gaava. **presenta** (og *presentera*) *v.* (*að*) 1. presentera, syna fram (*e-n*) for (*e-m*); serleg um aa leggja fram eit geistlegt val til stadfesting. 2. gjeva ein eitk. (*e m e-t*) i gaava. **presentan**, *f.* presentering, sjaa *presenta* 1. **presenteran**, *f.* gaava (eig. det aa presentera).

presta-bók, *f.* bok som inneheld fyresegner for presten. **-dómr**, *m.* domstol av 12 prestar, presterett (Island). **-fár**, *a.* som hev faa prestar. **-garðr**, *m.* prestegard. **-hús**, *m.* prestehus, prestegard. **-mót**, *n.* prestemøte, møte av prestarne i eit bispedøme. **-reiða**, *f.* = *prestreiða*. **-silfr**, *n.* avgift fraa prestarne (til aa kosta prestemøti). **-skipan**, *f.* preste-innsetjing. **-spítal**, *n.* **-spítali**, *m.* hospital, heim for gamle og sjuke prestar. **-stefna**, *f.* = *presta-mót*. **-þáttir**, *m.* stykke i logboki um prestarne.

prest-borð, *n.* prestebord, d. e. presteupphelde; *liggja til prestborðs*, vera til upphelde for presten. **-bróðir**, *m.* broderprest, medprest. Thom. 35833. **-dómr**, *m.* prestedøme. **-fundr**, *m.* = *prestsfundr*. **-garðr**, *m.* prestgard. **-gipt**, *f.* prestreida, aarleg avgift

til presten. **-hluti**, *m.* lut, part av tiendi som prestarne skal hava, prestelut. **-hús**, *n.* prestgard. **-kaup**, *n.* presteløn, betaling aat presten. **-kona** *f.* prestkona; ogso um frilla aat ein prest. **-lauss**, *a.* prestlaus. **-ligr**, *a.* presteleg, prest-. **-lingr**, *m.* ein som er i prestlæra, prestemne. **-loft**, *n.* loft paa prestgarden. **-maðr**, *m.* prestemann, prestevígð mann. **-mágr**, *m.* mágr aat presten. **-orð**, *n.* prestembætte, prestedøme.

prestr, *m.* prest, geistleg; prest, sokneprest.

prest-reiða, *f.* prestreida, aarleg avgift til presten. **-renta**, *f.* prestinnkoma, prestinntekt. **-setr**, *n.* prestgard, preste-bustad.

prests-fundr, *m.* møte, samtale med presten; *beiðast prestsfundar* (um døyande). **-hús**, *n. pl.* presthus, prestgard.

pretskapr, *m.* prestedøme, prestembætte.

prests-kaup, *n.* = *prestkaup*. **-kona**, *f.* = *prestkona*. **-mágr**, *m.* = *prestmágr*. **-messa**, *f.* messa sungi av prest. **-offr**, *n.* offer til presten, prestoffer.

prestsonr, *m.* prestson, son aat prest.

prests-stétt, *f.* pretestand, prestedøme. **-tfund**, *f.* lut, part av tiendi som presten skal hava, prestetiend.

preststofa, *f.* preststova, stova paa prestgarden.

prests-vígsla, *f.* prestvígsla.

prest-taka, *f.* **-tekja**, *f.* prestinntekt (jfr. *nyn. prestetaka* um ei viss prestavgift, Sogn). **-tún**, *n.* bruk under prestgard. Kalfsk. 25 a 22. **-vist**, *f.* upphelde for prest (= *prestborð*).

pretituleran, *f.* yverskrift paa brev.

pretta, *v. (tt)* pretta, narra, lura, svika.

pretta-fullr, *a.* prettefull, svikfull. **-lauss**, *a.* prettelaus (Sogn), sviklaus, ærleg (*-laust, av*).

prettligr, **prettligr**, *a.* **prettótt**, *a.* prettefull, svikfull.

pretr, *m. (akk. pl. ogso prettu)* pretta, knip, svik.

prettugr, *a.* prettefull, svikfull.

prett-vísi, *f.* knip, snyting, svikferd.

-vísigr, **-víss**, *a.* prettevis, svikfull, svikall (*-vísliga, av*).

prika, *f.* stong med pigg i enden (*prika*, Ryf.) i sams. *spjótsprika*.

prím, *n.* 1. ny, nymaane. 2. den fyrste

gudstenesta um morgonen, kl. 6 (lat. hora prima).

príma-mál, *n.* **-tíð**, *f.* tidi daa det er *prími*, d. e. kringum kl. 6 um morgonen.

prími, *m.* = *prím*, 2.

prím-sign, *f.* = *prímssigning*. **-signa**, *v.* (*að* og *nd*) merkja med krossteiknet, *prímssigna* (eit slag fyrebils kristning; av lat. prima signatio). **-signan**, *f.* **-signing**, *f.* *prímssigning*.

prímstaf, *m.* primstav.

prinz, *m.* prins (lat. princeps).

prísa, *v. (að)* I. pina, plaaga. Jfr. *nyn. prisa*, kritla, stinga, plaaga (Dal. Jæd.).

prísa, *v. (að)* II. prisa, lova, æra, heidra.

prísand, *f.* = *prísund*.

príss, *m.* æra, frægd; stas, drust. Jfr. *nyn. prís*.

prísuliga, *av.* herleg, drusteleg.

prísund, *f.* fengsel, fangehus (mlat. prisona).

próba, *v. (að)* = *prófa*.

processia, *f.* procession, festferd, festfylgje.

prófi, *n.* 1. próva, etterrøknad. Jfr. *nyn. prov*, próva, prøvestykke, Berg, o. fl. Aasen. 2. prov (bevis); vitnesburd (for retten).

prófa, *v. (að)* 1. granska, røkja etter, ransaka; ogso spyrja ut for retten, halda forbøyr yver. 2. próva, freista; røyna, finna (ved prøving); *prófast*, røynast, syna seg. 3. prøva, sannprova; *prófast at e-u*, ved prov faa paa seg (skuld for) eitk.

prófan, *f.* 1. prøving, etterrøknad, ransaking. 2. prøving, freisting, røyning. 3. proving, sanning.

prófanar-maðr, *m.* etterrøkjar, ransakar.

-tími, *m.* prøvingstid.

prófanligr, *a.* som kann tena til prov.

prófastastefna, *f.* stemna, møte med *prófasti*. **prófast-dæmi**, *n.* umbod, embætte som *prófast*.

-gardr, *m.* garden aat *prófast*.

prófasti, *m.* **prófast**, *m.* eig. fyrestandar, lat. præpositus, ags. prófast. 1. umbodsmann for bispen, prost som dreiv inn innkomorne for bispen og gjorde gjeldande hans klagerett. 2. fyrestandar for ei kollegiatkyrkja. 3. fyrestandar for eit kloster.

profasts-dæmi, *n.* 1. umbod, embætte

som *prófastr* 1 hev; ogso um embætskrinsen, prostedóme. 2. inntekt som *prófastr* 1 hev. -sonr, m. son aat ein *prófastr*.

prófi-bréfi (ogso *prófsbréfi*) n. brev, dokument som inneheld prov i ei rettssak. -lauss, a. provlaus, uprova.

prokurera, v. (að) faa, skaffa, finna (lat. procurare).

próлага, v. (að) freista aa vinna ved fyretolor (ital. prolagare, prologare, gjera prolog (forord), tala vidt og breidt).

propheti, m. profet (= *spámaðr*).

próvenda, *próventa*, f. midel, gods, gjeve til aa betala upphelde for eink. (eller eitk); innkoma av sovore gods (lat. præbenda, mlat. provenda). Det var iser kyrkja og gamle og fatige som livde paa slike præbende. Jfr. *forlag*.

próventu-bréfi, n. brev um *próventa*.

-hús, n. hus som høyrer til *próventa*. -kona, f. kvinna som hev gjeve *próventa* til upphelde for seg. -maðr, m. mann som hev gjeve *próventa* til upphelde for seg.

prúð-búinn, a. -klæddr, a. staseleg klædd, finklædd. -leikr, m. pryda, pynt. -lífi, n. heiderlegt liv. -líffishlutr, m. ting som høyrer til eit heiderlegt liv. -liga, av. prydeleg (jfr. *ofprúðliga*); heiderleg, ærefullt; manneleg. -ligr, a. prydeleg, herleg, væn.

prúðr, a. prud, fager, væn, fin, staseleg; gjæv, storlynd; stolt; staut, modig.

prýða, v. (að) pryda.

prýði, f. pryda, prydnad; æra, heider.

prýði-drengr, m. fin, fornæm kar. -íqt, n. pl. gilde klæde. -liga, av. = *prúðliga*.

-ligr, a. = *prúðligr*. -maðr, m. staut, fin mann.

psalmr, m. salme (i Davidssalmarne).

psaltarasongr, m. salmesong. *psaltari*, m. salmebok, salmar (helst um Davidssalmarne).

púki, m. puke, djevel.

Pulína, f. *Pulínaland*, n. Polen.

puliza, v. (að) blenkja.

pulkrokirkja, f. kyrkja aat den heilage gravi i Jerusalem.

pund, n. 1. skippund (av korn og tunge varor; = $\frac{1}{10}$ *lest*, 2 *sáld*, 24 *vættir*). 2. lispund (av lin og lette romfreke varor; = $\frac{1}{20}$ *skippund*). 3. bismerpund (helst um smør;

= 24 *merkr*). 4. skaalpund (= 2 *merkr*). 5. pund, gaava som Gud gjev menneskjet aa styra med (lat. talentum).

pundaraskapt, n. pundarstong. *pundari*, m. pundar (stor bismar), iser skippundsvegt.

pundssáð, n. saad av eit skippund korn.

pundtekja, f. pund som ein hev fenge, = *pund* 5.

pungr, m. pung. *pungshogg*, n. slag med ein pung.

punkta, v. (að) *punktera*, v. (að) merkja med punktast ell. dlkt.

punktr, m. 1. punkt, stad. 2. stund, bil, time. 3. stoda, tilstand. 4. stykke, deil.

puntr, m. bunt, puntestraa (planta); nyisl. *puntstrá* (poet. Vigf.).

purk, n.? tverskap? Heilag. I 683₂₅. Jfr. nyn. *purka*, v. vera vrang og tver.

purka, f. purka, sugga (i utnamn).

purpura, n. (Strengl. 40₃) = *purpuri*.

purpura-dúkr, m. purpurduk. -gull, n. raudt gull, = *raudagull*.

-hqull, m. messehakel av purpurklæde. -ligr, a. = *purpurligr*.

-iitr, m. purpurlit. -pell, n. purpurklæde (jfr. *pell*).

purpuri, m. eit slag dyrt klæde, purpurklæde. *purpurligr*, a. purpurlita, purpurraud.

purtra, v. (að) pryda med bilæte (fr. portraire).

púsa, f. kona, egtekona (fr. épouse).

púsa, v. (að) 1. gifta seg med *e-a* eller *e-n*. 2. gifta burt; *púsa konu manni*. 3. vigja saman, brudvigja.

púsaðar-messa, f. messa som vert bruka ved brud-vigsla. -veizla, f. brudlaupsgilde.

púsan, f. brudvigsla. *púsanarmessa*, f. = *púsaðarmessa*.

púsi, m. mann, egtemann.

púss, m. püng. (Jfr. nyn. *puss*).

pustr, m. (*pusts*; *pustrar*) neveslag i andlitet, øyredask, øyrefik. Jfr. *kinnpustr*.

pustra, v. (að) slaa (*e-n*) paa øyra. *pustr-plága*, f. øyredask.

púsustursonr, m. systerson aat kona.

púta, f. skjökja, hora. (Jfr. nyn. *puta* i folkev. og *puta*, tjukk kvinna, Sogn). *pútligr*, a. som høyrer til ei skjökja, skjökje.

putling, f. paafund; jfr. nyn. *putla*, *puta*.

pútna-hús, *n.* horehus. **-maðr**, *m.* mann som held seg med skjökjor, horkall.

putrea, *v.* (að) = *purtrea*.

putt, *interj.* pytt, fy.

pútu-barn, *n.* horunge, skjökjeunge. **-efni**, *n.* skjökje-emne. **-ligr**, *a.* som er eller høyrer til ei skjökja, skjökje-. **-sonr**, *m.* horeson, skjökjeson.

pykkisdagr, *m.* = *píkisdagr*.

pynda, *v.* (*nd*) kua, tvinga, plaaga. **pynding**, *f.* kuing, tvang, plaaga.

pýta, *v.* (*tt*) gjera til skjökja.

pýtlingr, *m.* = *púta*.

pyttir, *m.* pytt, putt, vatshola.

þönnuskapt, *n.* skaft, handtak paa ei *panna*.

þöstudtjald, *n.* klæde paa knefallet umkring altaret? Kalfsk. 84; *pasta* synest vera *gfr. pasté*, *m.* knefallet umkring altaret.

R.

rá, *f.* I. (gen. *rár*) stong, raa, helst seglraa.

rá, *f.* II. raadyr.

rá, *f.* III. kraa (raa, ro) = *krá*.

rá, *n.* eig. raa, grensa (jfr. *rámerki*); jord, land (poet.).

rabba, *v.* (að) rabba, ravla, tova.

rábenda, *v.* (*nd*) binda som til ei raa (jfr. nyn. *raaband*). Eg. 78.

Rabíta, *f.* **Rabítaland**, *n.* Arabia. **rabítar**, *m. pl.* arabar.

rabítr, *m.* stríðshest (eig. arabisk hest).

rábukkr, *m.* bukk av raadyr.

ráð, *n.* 1. raad; samraad; raadlag; umraad, fyretanke; *bera saman ráð sín*, leggja raad saman; *eiga e-t ráð undir e-n*, taka ein paa raad i ei sak; *eiga ráð við e-n*, raadföra seg med ein; *gera ráð sín*, raadleggja, leggja raader; gjera som ein er raadd paa; *gera* (ell. *ráða*) *ráð með e-m*, gjera avtale, leggja yver eitk. med ein; *leita sér ráðs*, umraada seg; *ráða ráðum*, leggja raader, halda samraad (jfr. 12); *með litlu ráði*, d. e. uklokt.

2. raad, raadgjerd, plan; avgjerd; tiltøke; *hafa e-t í ráði*, d. e. i etling, i sinne; *staðfesta ráð*, taka ei fast avgjerd (jfr. 11); *verða at ráði*, d. e. lukkast; *verða at einu ráði*, verta samraadd. 3. raad, tilraad, det som er raadlegt; *er eigi ráð*, det er ikkje raad, er ikkje raadlegt, ein kann ell. bør ikkje gjera det; *leita ráðs undir e-n*, spyrja ein til raads; *vita ráð sitt*, vita kva ein skal

gjera (jfr. nyn. *ikke vite si arme raad*); *sjá e-t ráð*, sjaa at eitk. er tilraadlegt. 4. raad, raadbot, hjelperaad; *gera ráð fyrir e-u*, finna raad, utveg for eitk.; *setja ráð við e-u*, gjera raad mot eitk.; *taka e-t (til) ráðs*, taka til ei raad, finna paa til ein utveg. 5. raad, tilføre. 6. vilje, samtykke, løyve. 7. raadvelde, (raads)magt, styring; *bera e-n ráðum*, taka magti ifraa ein; *eiga e-s ráð*, hava raadvelde yver eitk.; *segja ráð*, hava fyrste ordet, hava magti; *vera at ráðum*, hava noko aa segja, hava magt. 8. raad (*n.*), raadsting. 9. raad (*m.*), raadsmann, raadgjevar. 10. lag-nad, liv, livemaate; livskaar, tilstand, stóða; *beta ráð sitt*, beta seg, gjera bot; *þregða ráðinu*, „forandra seg“, gifta seg. 11. gardsstyr, hushald, bu; *staðfesta ráð sitt*, setja bu; *breyta ráði sínu*, jfr. *ráðabreytni*. 12. gif-tarmaal; samlega; egteskaplegt samliv; gifta; *ráða ráðum*, ganga inn i egteskap; *renna ráði*, brjota festarmaalet; *ráðin takast*, egteskaplegt samliv byrjar.

ráða, *v. st.* 1. umraada seg, raadföra seg, raadleggja; *ráða um e-t við e-n*; *eigi væðr um þat*, ein treng ikkje tvila um det, det er visst. 2. leggja raad upp um, leggja yver; *ráða atfyr við e-n*; *ráða e-m bana* (ogso berre: *ráða e-n*) leggja raad til, vera upphavsmannen til at ein vert drepen, lata ein drepa. 3. raada av, avgjera, fastsetja (*e-u* ell. *e-t*); *þat var ráðit*, det var fastsett; *ráða landráðum*, halda samraad um, avgjera

um landstyringi; *ráða e-t með sér* (við *sik*, fyrir *sér*) gjera eitk. upp með seg sjölv. 4. tyda, leggja ut; lesa; skyna; *ráða rúnar* (*draum, gátu*); *ráða rit*, lesa skrift. 5. raada, gjeva raad; finna raadlegt; *ráða e-m e-t* (ell. *e-u*) raada, telja ein til eitk.; *ráða e-m ráð*, gjeva ein raad. 6. koma aa stad, gjera, faa til; faa (i), finna, skaffa, gjeva; *ráða e-m e-t*; *ráða far af e-m*, tinga seg fording av ein. 7. faa (av stad), fgra, flytja (*e-u* ell. *e-t*); *ráða af skipinu*, faa skipet av (skjeret). 8. fara (av stad). 9. tinga, festa, leiga; *ráða sér hjón, ráða sik*, festa seg. 10. skilja ein fraa, taka eitk. av ein; *ráða e-n e-u*. 11. fara, bera seg aat, jfr. *ráða við e-n*. 12. fara, taka til, gjera (brukt umskrivande med inf. og perf. partic.): *réd at sofna*, gjekk aa sova; *réd vakna*, d. e. vakna (Edda). 13. raada, styra (*e-u*); raada for, styra med; sitja inne med, hava eitk. (*e-u*); *morgum ræðr litlu*, for mrange hev det lite aa segja. 14. refsa, straffa (*e-n*). 15. liggja med (*komu*).

Med part. *á*: *ráða á e-t*, taka fat paa eitk.; *ráða á e-n*, fara, taka paa ein; *ráða bót* (*bætr*) *á e-u*, raada bot paa eitk. *af*: *ráða e-u* (*e-t*) *af e-u*, faa, færa eitk. fraa eitk.; *ráða e-t af e-m*, fri ein fraa eitk.; *ráða e-t af*, raada av, avgjera eitk.; gjera fraa seg, faa ende paa eitk.; *ráða e-n af* (*lif*), taka livet av ein, rydja ein or vegen. *at*: *ráða at e-m*, taka paa ein. *eptir*: *ráða eptir e-u*, gripa etter eitk.; *ráða eptir e-m*, fara, setja etter ein. *frá*: *ráða e-n frá e-u*, taka, skilja ein fraa eitk. *fyrir*: *ráða fyrir e-u*, raada for, standa for eitk. *í*: *ráða í e-t*, faa tak i eitk., skyna eitk.; fara, koma til ein stad; *ráða í veg*, gjeva seg i veg. *í móti*: *ráða í móti e-m*, fara imot ein, taka paa ein. *ór*: *ráða e-n ór e-u*, freista faa ein utor eitk.; *ráða ór e-u*, finna ei raad til aa koma utor, fara utor eitk. *til*: *ráða til e-s*, raada til eitk.; taka fat paa eitk.; fara til ein stad; *ráða e-n til e-s*, faa, setja, færa ein til eitk.; *ráða til e-s*, taka, setja paa ein; *ráða e-m til e-s*, faa, finna, skaffa ein eitk. *um*: *ráða um e-t*, raada med, ha noko aa segja i ei sak; raadleggja um eitk.; vilja til med eitk.; *ráða um við e-n*, gjera det av med ein, drepa

ein. *undan*: *ráða e-t* (*e-u*) *undan e-m* (ved sine raader) draga eitk. undan ein, skilja ein av med eitk. *undir*: *ráða e-t undir e-n*, leggja eitk. under ein, lata ein faa raada for eitk. *upp*: *ráða upp e-t*, lesa upp eitk. *við*: *ráða við e-n*, raada med ein, hava magt yver ein; bera seg (slik eller slik) aat mot ein.

B. *ráðast*, v. r. 1. raadfero seg med ein (*níð e-n*). 2. raada seg til aa gjera eitk.; gjeva seg, fara; *ráðast at hjóni*, gjeva seg i tenesta. 3. verta avgjerd, fastsett. 4. gjerast, verta, ganga; *rédst seint manfallit*; *illa ródst Atla*, det gjekk ille med Atle (Edda). Med part. *á*: *ráðast á* (rec.) taka paa kvarandre. *at*: *ráðast at e-m*, gaa laust paa ein. *frá*: *ráðast frá e-u*, halda seg fraa, fara fraa eitk. *í*: *ráðast í e-t*, gjeva seg i, fara i eitk. (t. d. *hernað*); taka til med eitk. *ór*: *ráðast ór e-u*, draga seg, koma utor eitk. *til*: *ráðast til e-s*, gjeva seg, fara til ein stad; raada seg til, taka fat paa eitk.; *ráðast til með e-m*, gjeva seg i lag med ein; *ráðast til* (*e-n veg*), ganga (slik ell. sliik). *um*: *ráðast um*, umraada seg, samraada seg.

ráða-bið, *n* i: *á ráðabið*, for eit umrøme. **-bót**, *f*. raadbot, hjelp. **-breytni**, *f*. -brot, *n*. umbrøyte i livskaar, ny raadgjerd (ofte um buflytjing). **-dómr**, *m* domarsæte. S. E. II 260s. **-far**, *n*. gifte, giftarmaal. **-fár**, *a*. raadlaus. **-fé**, *n*. gods som bruri hev med seg i egteskapet, heimanylga. **-gerð** (*-gjørd*) *f*. raadleggjing; raadgjerd, vedtak; styring; raad. **-gerða(r)maðr**, *m*. mann som finn gode raader. **-gerr**, *a*. raadklok. **-hagr**, *m*. livskaar; giftarmaal. **-kensi**, *n*. skuldung for brotsverk (mordraad). **-kona**, *f*. raadskona, hushaldar. **-kostr**, *m*. = *ráðahagr*. **-lauss**, *a*. raadlaus, hjelpelaus. **-leitani**, *f*. (eig. raadleitung) friing. **-maðr**, *m*. raadgjevar, raadsman; magthavar.

ráðandi, *m*. raadande, raadar, styrar, upphavsmann.

ráða-rúm, *n*. = *ráðrum*. **-skotr**, *m*. skort paa raad, raadloysa. **-skot**, *n*. det aa skjota til ein um raad; *er litit ráðaskot til e-s*, ein hev lite aa segja. **-spell**, *n*. = *ráðspell*. **-stoð**, *f*. studning med raad. **-stofnan**, *f*. etland, plan, fyreskipnad. **-sýsla**, *f*. um-

kverve til aa raada yver. **-sök**, *f.* mordsak. **-ættlan**, *f.* etling, plan.

råd-banamaðr, *m.* **-bani**, *m.* ettersitjar etter eins liv; opphavsman til eit draap. **-bót**, *f.* bot for skuld i eit brotsverk eller mord.

raddaðr, *a.* som hev *rødd* (maal); *vel raddaðr*, som hev god røyst.

raddar-grein, *f.* slag maal, læte. **-stair**, *m.* vokal, sjølvljod. **-tól**, *n.* talereidskap, talereide.

radd-lið, *n.* folk med god røyst ell. godt maal. **-maðr**, *m.* mann som hev god røyst, talar, syngjar. **-sveif**, *f.* „maalsveiv“, *d. e.* tunga (poet).

råd-drjúgr, *a.* raaddrjug, klok. **-fár**, *a.* raadlaus. **-fréttast**, *v. r. (tt)* raadspyrja seg. **-fýsi**, *f.* fus tilraading. Didr. 4137.

rådgast, *v. r. (að)* samraada seg.

råd-girni, *f.* raadelyst, raadrikeskap. **-gjafi**, *m.* raadgjevar. **-gjarn**, *a.* raadriken.

-holtr, *a.* raadgod, som gjev gode raad.

råði, *m.* dyr av hanslaget, handyr. S. E.

rådigr, *a.* raadig, klok. **rådinn**, *a.* raadd paa, viss, fast; klok; *at ráðnu*, tilvissa.

råd-krókr, *m.* krokraad, list. **-køenn**, *a.* raadklok. **-laustiga**, *av.* raadlaust, hugslaust.

-lauss, *a.* raadlaus. **-leggja**, *v. (lagði)* raada, telja til (*e-m e-t*). **-leitinn**, *a.* raadvis, hitten.

-leitni, *f.* klokskap. **-leysi**, *n.* raadløysa, hugsløysa, styrløysa. **-liga**, *av.* raadleg, klokt og varleg.

-ligr, *a.* raadleg, tilraadande. **-maðr**, *m.* = *råðsmaðr*. **-mannsstétt**, *f.* tenesta som raadsmann paa ein gard.

rådning, *f.* 1. tyding. 2. age, refsing.

rådningar-svipa, *f.* refse-svipa. **-vqndr**, *m.* refse-stav.

råd-rúm (og *rådarárum*) *m.* raaderom, tilfere. **-samr**, *a.* raadriken. **-semi**, *f.* klokskap.

-send, *f.* raadvelde (avbrigde til *røkt-semd*) N. G. L. III 229.

råðs-kona, *f.* raadskona, hushaldar.

-maðr, *m.* raadsmann, raadgjevar, magthavar; raadsmann, styrar, forstandar (paa ein gard t. d.); raadmann (i by). **-manna-hús**, *n.* raadhus. **-mannsdøemi**, *n.* raadsmanns-umbod.

råd-snildr, *f.* klokskap i raad. **-snjallr**, **-snotr**, **-spakr**, *a.* raadklok. **-speki**, *f.* klok-

skap i raad. **-spell**, *n.* skjemming eller spilling av giftarmaal; skadebot for det. **-spella**, *v. (að)* skjemma, liggja med (eit kvende). **-stafalauss**, *a.* husvill. **-stafi**, *m.* tilhelde, heimvist. **-svinnr**, *a.* raadklok. **-þægr**, *a.* raadtægd, viljug.

rådugr, *a.* raadig, klok.

råðu-ligr, *a.* raadeleg. **-nautr**, *m.* raadgjevar. **-neyti**, *n.* raadgjevarar, raadgjevarlag; ogso um ein einskild raadgjevar. **-valdr**, *m.* ein som hev raadvelde, styrar. **-vandr**, *a.* vand um raad, rettraadig. **-vendi**, **-vendni**, *f.* rettferd, rettvisa, trurøkna.

rafi, *n.* rav (electrum).

rái, **ráfr**, *n.* (møne)tak paa eit hus, raust (helst um takverket); rot, romet under taket. Jfr. nyn. *raav*, *n.* tak paa eit hus, Namd.

raifr, *m.* rav, (turka strimlar av) uggefeittet paa kveita.

raggådarklæði, *n. pl.* lodne klæde (jfr. *rogg*).

rag-menni, *n.* rædd stakar. **-mennska**, *f.* ræddhug, modløysa. **-mæli**, *n.* skuldning ell. skamord for aa vera *ragr*.

ragna, *v. (að)* trolla, galdra; tauvra, for-gjera.

ragna-røkk, *n.* gudemyrkingi naar verdi gjeng under. **-røkk**, *n. pl.* gudeøydingi.

ragr, *a.* ræddhuga, umannsleg; vond; kjerringsleg; som driv med sodomiteri (jfr. *argr*).

rag-skapr, *m.* ræddhug; det aa vera *ragr* (jfr. *ergi*). **-speki**, *f.* ræddhuga varsemd.

rak, *n.:* *taka røkin*, taka roki (Tel.) eller etterakstren, *d. e.* dei siste høydottarne som ein rakar ihop og tek med seg.

rak, *n.* rak, veik i eit ljøs.

raka, *f.* roka, rad; *i røku*, *i* roka, *i* rad. Post. 46430.

raka, *v. (að)* 1. raka, kara saman, sopa saman. 2. raka, barbera.

rakhlaupt, *n.* laup, sprang beinleides ell. rake vegen.

raki, *m.* (vaat)rake, raae, væta (Vigf.).

rakkavíg, *n.* hundeslaasting.

rakki, *m.* 1. rakke, hund. 2. rakke, ring som held seglraai til mastri.

rakklátr, *a.* staut, modig.

rakklæti, *n.* djervskap.

rakkr, *a.* rak (*rakk*, Smaal.), strak, rakleg; *rakkr at húsum*, greid ell. skipeleg med husi; modig, djerv (poet).

rakleidd, *f.* beinleid, rake vegan.

rakleitt, *av.* beinleides.

rakna, *v.* (*að*) **1.** verta rak, rakna, rek-kjast, retta seg; *Þráðrinn raknaði af hörhnoða*; ogso: sleppa: *láta hendr rakna niðr fyrir sik*, sleppa ned henderne; *láta rakna hendr sínar af e-u*, sleppa henderne av eitk. **2.** sleppa, falla ifraa; verta attergjeve; *láta e-t rakna*, sleppa eitk. fraa seg. **3.** *rakna við* (ogso *við sik*) rakna ell. raada med seg, sansa seg.

rakna, *v.* (*að*) = *reikna*. **raknan**, *f.* rekning (= *reiknan*).

rakningr, *m.* vevling, = *vindingr*.

rakstr, *m.* (*akk. rakstr*) rak, rekeved odl.

rakstrmaðr, *m.* rakar, barber.

rámerki, *n.* raamerke, landemerke. Jfr. *rá*, *n.*

ramm-aukinn, *a.* ramsterk, veldug. **-bygðr**, *a.* sterkbygð. **-byggiliga**, *av.* traust. **-byggiligt**, *a. n.* ilt, vondt, tusse aa bu. **-gerr**, *a.* sterkbygð. **-hugaðr**, *a.* hugram, hugsterk. **-liga**, *av.* ramleg, med styrke, traust, vel. **-ligr**, *a.* ramleg, sterk, traust.

rammr, *a.* **1.** (ogso *ramr*) ram, sterk (ofte med trollmagt); vond. **2.** ram i smak, beisk.

ramm-skipaðr, *a.* vel, traust skipa eller manna. **-yrkr**, *a.* illgjerdasam.

rámr, *a.* raam, haas.

Rán, *f.* Raan, gudinna for havdjupet.

rán, *n.* **1.** ran, ulogleg tileigning eller atterhald (av gods); røving, plundring. **2.** ran, rana gods. **rán-baugr**, *m.* bot (*baugr*) til kongen for ran. **-fenginn**, *a.* vunnan ved ran, rana. **-fengi**, *n.* **-fengr**, *m.* rana gods, ran.

rang- framfyre verb mest i perf. partic.: rang, gale, med urett.

rang-barmr, *m.* (poet.) og **-byrði**, *n.* bordi framme i rongi (d. e. framskuten) paa skuta.

rang-dæma, *v.* (*mð*) dæma rangt, urettvist. Thom. 982i. **-dæmi**, *n.* rang eller urett dom. **-endi**, *n.* rettarlöysa, urett, uskil; *dæma rangendi*, fella rang dom. **-eygr**, *a.* rangeygð, skjegløygð. **-færa**, *v.* (*rð*) færa

til urett stad. **-hverfir**, *a.* rangvend, bakvend. **-látfligr**, *a.* rang, urett. **-láttr**, *a.* rangvis, urettferdig. **-leikr**, *m.* rangleik, urett. **-ligr**, *a.* rangleg, urett (*-liga*, *av.*).

ranglæti, *n.* urett, rettløysa (jfr. nyn. *ranglætta*, tverskap); urettferdig gjerning. **ranglætis-dómr**, *m.* rang, urettferdig dom. **-flekkr**, *m.* flekk av urettferd. **-hirzla**, *f.* gøymsla for urettferd eller urettkome gods (yverf.). **-konungr**, *m.* urettvis konge. **-verk**, *n.* urettvis gjerning.

rangmælgj, *f.* rang og usannferdig tale.

rangr (i austl. *vrangr*, skrive *ruangr*, t. d. kgl. bibl. Stockh. C: 15 qv. 13 a 1, *ruangt*, *n.*) **a.** **1.** rang, skeiv, skakk. **2.** rang, urett, galen, falsk; urettferdig; *með (at) røngu*, d. e. med urrette, rangleg (*rangt*, *av.*). **rang-sátttr**, *a.* usams (jfr. nyn. *rangsaatt*, gretten, N. Berg.). **-semi**, *f.* urettferd, rettløysa. **-settr**, *a.* rangsett, urett. **-snúa**, *v.* (*-sneri*) rangsnu, rengja, mistyða; forføra. **-snúning**, *f.* rangsnuing, rengjing; ranglynde. **-sýni**, *f.* rangsyn. **-sýnn**, *a.* rangsynt. **-sælis**, *av.* rangsøles, andsøles, imot soli. **-særi**, *n.* rang (falsk) eid. **-trúaðr**, *a.* rangtruande. **-turna**, *v.* (*að*) rangsnu, forvenda. **-virða**, *v.* (*rð*) misdøma, mistaka. **-virðing**, *f.* rangdøming, mistak.

rani, *m.* **1.** tryne, snut (paa svin og ormar). **2.** fyreenden av *svínfylking*. Jfr. nyn. *rane*, tryneknapp.

rann, *n.* hus. **rann-sak**, *n.* **-sakan**, *f.* ransakning; rettsleg etterrøknad. **-saka**, *v.* (*að*) ransaka, røkja etter; finna ved ransakning. **-sakari**, *m.* ransakar. **-saksbréf**, *n.* kongebrev um aa faa ransaka si sak. **-saks-hús**, *n.* varetektsfengsl. **-sókn**, *f.* ransakning. **-sóknarþátttr**, *m.* stykke i logboki um ransakning.

Ranríki, *n.* Bohuslen.

ráns-fé, *n.* **-fengr**, *m.* rana gods, ran. **-flokk**, *m.* røvarflokk. **-hqnd**, *f.* røvarhand. **ránsskapr**, *m.* raning, plundring. **ráns-maðr**, *m.* ransmann, røvar. **-sqk**, *f.* sak eller søksmaal for ran.

rántaka, *v. st.* rana, røva.

raptabulungr, *m.* lad med stokkar eller raftar.

raptr, *m.* stokk; raft (*m.*), sperra (i hus-

tak. **raptviðarhogg**, *n.* hogster av stokkar til raftar.

ras, *n.* ras, braahast.

rás, *f.* raas, laup, gang, far; skreid, flokk; *hafa á rás*, leggja til sprangs.

rasa, *v.* (*að*) rasa, gletta, snaava.

rása, *v.* (*að*) fara bausande, rusa fram, rasa.

rasan (ogso *hr-*) *f.* snaaving, fall.

rásari, *f.* framlaup, ofse, framturing.

rásari, *m.* rennar, traavar. **rásarskeið**, *n.* renneskeid.

rás-fimr, *a.* fim eller snøgg til aa renna.

-hallr, *a.* bratt hallande, hallbratt.

raska, *v.* (*að*) *m.* dat. uroa, skipla; gjera ugild, krenkja, gaa for nær, forgripa seg paa; jfr. nyn. *skamraska*, forderva.

raskótt, *a.* ruskut, ufysen (um vèr).

rass, *m.* rass, bakdeil; *bregða rass*, risa (um hestar).

rassaklof, *n.* klovat millom rumpeballarne.

rass-gørn, *f.* rasstarm, endetarm.

-hverfingr, *m.* hest som hev utfal- lande endetarm.

-ragr, *a.* som let seg bruka til sodomiteri.

rastafullr, *a.* full av havsvelgar eller røster, straumut (jfr. *røst*).

rata, *v.* (*að*) **1.** ratla, ferdast. **2.** koma ut for, raaka paa, hitta. Jfr. nyn. „*rata skade*“ (Rbg.) og *ratast* (Ma.). **3.** rata ned, falla (jfr. *hrata*).

ratán, *f.* fall (i syndelivnad).

rati, *m.* namn paa Odins navar. S. E.

rauða, *f.* raudlit; blome, eggjeraude; blod.

rauða-blástr, *m.* myrmalm-smelting, jarn- blaaster.

-blóð, *n.* eit av dei fire grunnemni som dei meinte aa finna i blodet.

-galinn, *a.* ravende galen.

-gras, *n.* = *roðagras*. Isl. læg. 2714.

-gull, *n.* raudt, skirt gull.

-haf, *n.* Raudehavet (Stj.), men ogso um andre hav.

raudalfr, *m.* raud alv.

rauða-rán, *n.* ran imot protest, valdsran.

-sótt, *n.* raudsott, blodsott hjaa kyr.

-víkingr, *m.* vill viking.

raud-bleikr, *a.* bleikraud.

-brúnadr, *a.* raudbruna, farga raudbrun.

-brúnn, *a.* raudbrun.

-dropótt, *a.* rauddroplut.

-dýri, *n.* rauddyr, hjort.

-eygðr, *a.* raudøygð.

-flekktótt, *a.* raudflekkt.

-freknótt, *a.* raudfreknut.

-grønn, *a.* raudgrøn.

-gulr, *a.* raudgul.

-hárr, *a.* raudhærd, raudhaara.

rauði, *m.* myrmalm; malm.

raud-kápumaðr, *m.* mann i raud kaapa.

-kemingr, *m.* eit slag stor kval med raud kamb, raudkjeming (sjøløva?). Kgs.

-kinni, *m.* **-kinnr**, *m.* eit slag kvitbjørn.

-klæddr, *a.* raudklædd.

-leitir, *a.* raudleitt.

-litaðr, *-litir*, *a.* raudlita, raudfarga.

-menginn, **-mengjaðr**, *a.* raudmengd, raudspreklut.

-nefr, *a.* raudnasa (tilnamn).

rauðr, *a.* raud; *snýta rauðu*, faa ein blodga nase; *jarl setti svá rauðan sem blóð*, vart blodraud; *rautt brennr fyrir*, d. e. enno er der von; *hit rauða*, eggjerauden; *rauðr víkingr*, vill viking.

rauð-síðótt, *a.* raudsidut (um ku).

-skeggjaðr, **-skeggr**, *a.* raudskjeggja.

raufl, *f.* hol, riva, opning (jfr. nyn. *rauw*).

raufla, *v.* (*að*) **1.** slaa hol i, bora gjenom; riva upp; *raufla seyðinn*, rota upp i elden.

2. røva. **rauflari**, *m.* røvar.

rauflarsteinn, *m.* stein med hol i.

rauflauss, *a.* hol-lauss, heil.

rauflótt, *a.* holut.

Raumafylki, *n.* = *Raumaríki*.

raumar, *m. pl.* romerikingar, dei som bur paa *Raumaríki*.

Raumaríki, *n.* Romerike

raumdællir, *m. pl.* romsdøler, dei som bur i *Raumsdalr*.

Raumsdalr, *m.* Romsdalen.

Raumelfr, *f.* elvi Glaama („Glommen“).

raumhvalr for *ramnhvalr*, trøndsk form for *hrafnhvalr*. N. G. L. I. 330.

raumr, *m.* stor og ljot kar, ein rusull.

raumska, *v.* (*að*) raumska (romsa) paa seg, halvvakna.

raumskr, *a.* som er fraa Romerike. Fm. II 252.

raun, *f.* **1.** prøva, røyning; etterrøkjing (rettsleg).

2. prøving, liding, hugverk.

3. (paa)røyning, hardtak, spenntak, mann- røyne.

4. røyn, røynsla; *berr raun á*, *raun verðr á e-u*, det røynest, viser seg; *raun berr vitni*, av røynsla veit me; *koma(st) at raunum um e-t*, koma til røynsla um eitk.

Som adverb. *raunar* (gen.) og *at raun*, til røyndar, i røyndi, i sanning.

5. prov.

raunar-efni, *n.* tilfore til aa røyne seg.

-laust, *av.* urøynt, utan sannrøyning.

-maðr, *m.* ein som skal røyne ut eitk., spæjar.

-stafir, *m. pl.* røynsla, prov.

-stefna, *f.* stemna til aa røyne ut ell. røkja etter eitk.

-stund, *f.* -tími, *m.* røyningstid, prøvingstid.

-vqlr, *m.* voll der eink. fær røyna seg.

raund, *f.* = *raun*, *reynd*; *gen.* *raundar*, *at raundum*, *i røyndi*, *i grunnen*.

raun-dagi, *m.* prøving, røyndom, røynsla.

-dagr, *m.* prøvingsdag. **-digr**, *a.* svært diger.

-drjúgr, *a.* uthaldig *i* prøving. **-hár**, *a.* mykje høg. **-illr**, *a.* svært ill, vond. **-litt**, *av.* svært lite; svært ille. **-mjök**, *av.* hardla mykje.

-tregr, *a.* mykje uviljug. **-vel**, *av.* mykje vel. **-öruggr**, *a.* heilt paalitande, trygg. **-æfr**, *a.* svært strid, hard.

raup, *n.* skrøyt, kyting.

raus, *n.* røl, prat. **rausa**, *v.* (*að*) røla, prata (*jfr.* *nyn.* *rausa*, skrøyta, Trondh.).

rausn, *f.* 1. raustleik, gjævleik; æra; drust, stas, høgferd. *Jfr.* *nyn.* *røysn*, *f.* noko som er framifraa. 2. framrom paa eit herskip, millom *stafn* og *austrvám*.

rausnar-bú, *n.* raust hushald; *hafa r.*, halda stort hus.

-kona, *f.* gjæv kvinna. **-maðr**, *m.* raust, gjæv mann, gjævning.

-samliga, *av.* flust, med raustleik. **-samligr**, *a.* raust, gjæv.

-verk, *n.* storverk, rausnarverk (*Ndm.*). **-samr**, *a.* gild, raust.

raust, *f.* 1. røyst (*raust*, *Tel.*), maal; *beina raustina*, hevja maalet, setja *i* 2. røyst (ved val). 3. tone, note. **raustar-hald**, *n.* tone-hald. **-lag**, *n.* tonelag.

rauta, *v.* (*að*) rauta, belja. **rautan**, *f.* rauting, beljing.

rávqrðr, *m.* vakt ved seglraai paa ei skuta.

rebbi, *n.* rev.

reðr, *n.* red (*rer*), mannleg avlelem.

refa-hali, *m.* revhale. *Thom.* 11616.

-urð, *f.* ei urd der rev held seg, reve-urd.

refði, *n.* eit slag øks, ogso høveleg til stav.

refgarðr, *m.* gard til aa fanga rev, revgard.

refhvarfabróðir, *m.* eit slag versemaal, sjaa *S. E. I.* 632.

refhvarfahátt, *m.* **refhvqrfr**, *n. pl.* eit slag versemaal, sjaa *S. E. I.* 632.

refill, *m.* 1. revle, strimel av ein vev; vevbreidd, veggjetjeld, aaklæde, umheng. 2. namn paa eit sverd (*S. E.*); *jfr.* *blóðrefill*, *tannrefill*.

refilstigar, *m. pl.* løyneveggar (under jordi? kanskje eig. reveveggar).

refiltjald, *n.* veggjetjeld, aaklæde.

refjurr, *f. pl.* prettor, fantestykke, uskil.

refjusamr, *a.* krokut, svikall.

refkeila, *f.* revkøyla (*Nfj Sfj.*), revtik.

refla, *v.* (*að*) I. kvarda, kanta, setja kant paa.

refla, *v.* (*að*) II. ransaka, røkja etter. **reflan**, *f.* etterrøking.

refligr, *a.* revaleg, reve-.

reformasótt, *f.* ringormsott. **reformr**, *m.* ringorm.

refr, *m.* rev. **refskinn**, *n.* revskinn.

refsa, *v.* (*st* og *að*) refsa, straffa, nefsa (*e-m e-t*). **refsan**, *f.* **refsing**, *f.* refsing, straff.

refsingafullr, *a.* streng til aa refsa. **refsingar-dómr**, *m.* straffedom. **-lauss**, *a.* straffri, som ikkje bær hava refsing.

-laust, *av.* straff-laust, urefst. **-leysi**, *n.* det aa lata vera aa refsa. **-maðr**, *m.* refsar; den som skal hava refsing.

refselgr, *m.* revskinn, revbelg. [ørskf. kap. 18.

refsingar-sverð, *n.* refsingsverd. **-vqndr**, *m.* vond, kjæpp til aa refsa med. **-þing**, *n.* **refsiþing**, *n.* ting der dei refser brotsmenn, refseting. **refsingasamr**, *a.* streng til aa refsa, refsesam.

refsingr, *m.* = *hrefni*.

refsingssqqr, *f.* sudi millom *refsingr* og øvste botnbordet.

refst, *f.* refsing, nefst.

regi, *f.* det aa vera *ragr*. **regiligr**, *a.* uhøvisk, usedug. **regimaðr**, *m.* blauting, rædding.

regin, *n. pl.* (*gen.* *ragna*) gudar, gudemagter (poet.); *mæla rán ok regin*, *d. e.* truga med ran og bannskap. **regin-dómr**, *m.* den store domen; *pl.* heilagdomar. **-ijall**, *n.* storfjell. *Edd. M.* **-grjót**, *n.* heilage steinar.

kunnigr, *a.* mykje kunnig, mykje klok. **-kunnr**, *a.* av guddomsætt, gudeætta. **-naglar**, *m. pl.* heilage naglar. **-þing**, *n.* stort raads-ting (*Edda*).

regla, *f.* 1. bein stong. *Jfr.* *nyn.* *regla* (stong) *Shl.* 2. regel, rettesnor; ordensregel *i* munk- og nonneordnar. *Lat.* *regula*. **reglu-bók**, *f.* bok som ordensreglarne stend *i*.

-bróðir, *m.* ordensbror, munk. **-faðir**, *m.* skipar av munkeorden eller ordensreglar, ordensfár. **-hald**, *n.* det aa halda ordensreglarne, regelhald; *ganga undir regluhald*, ganga i kloster. **-hús**, *n.* kloster. **-kanunkr**, *m.* kannik som stend under klosterreglarne. **-lifnaðr**, *m.* kloster. **-ligr**, *a.* regelbunden, ordens-. **-log**, *n. pl.* loger for ein aandeleg orden, ordenslog. **-maðr**, *m.* mann som liver etter ordenslogi, munk. **-staðr**, *m.* stad (stiftelse) der dei liver etter ordensreglar, kloster. **-systir**, *f.* ordenssyster, nonna.

regn, *n.* regn. **regna**, *v. (nd)* = *regna*. **regn-bogi**, *m.* regnboge, vêrboge. **-dropi**, *m.* regndrope. Edd. M. **-ét**, *n.* regnel, regnskur. **-ligr**, *a.* regnleg, som likjest regn. **-samr**, *a.* regnsam, regnall. **-skúr**, *f.* regnskur. **-vatn**, *n.* regnvatn.

regula, *f.* ordensregel for kloster. **regulusjaa reglu**. **regululíf**, *n.* livnad etter ordensreglar.

reið, *f. (nom. pl. -ar)* 1. riding (nyn. *reid* i denne tyding sjld.), rideferd. 2. reid, ridande fylgje. 3. tora, torevær; ogso ljoneld: *reið lýstr* (jfr. nyn. *tora* i *torebrend*). 4. vogn, køyregreida. 5. namn paa runbokstaven for r.

reiða, *v. (dd)* I. eig. caus. faa til aa *riða* 1. sveiva, svinga, reida; *reiða sverð á* ell. *at e-m*, slaa (dringa) til ein med sverdet; *reiða fram e-t*, svinga eitk. (vaapn) fram til slag. 2. faa utor jamvegt, bikka, vega yver; *reiða e-n til falls*; *reiða e-t af e u*, skuva eitk. ned av eitk.; *reiða e-n af e-u*, stengja ein ut fraa eitk. 3. leggja eitk. slik at det ligg og rid eller veg; *reiða e-t um qxl*, leggja eitk. paa oksli. 4. reida, føra ridande, føra paa hesteryggen. 5. bera, føra, driva, reka (jfr. nyn. *reida av*, Nordl.); *reiða boð*, bera boð; *reiða vitavörð*, gjera vardevakt; *bylgjur reiða mik*; *vindr reiði skip*. 6. gaa av seg, enda; upers.: *reiðir vel* eller *illa (af)*. 7. vega (ut), reida ut, betala; *reiða aptr*, betala att, fli att; *reiða fram*, leggja fram, betala. 8. føra, bera ut millom folk, spreida ut. 9. skuva, skubba. 10. reida, gjera i stand; *reiða til*, gjera ferdig; *reiða e-t af*, reida av, avgjera eitk. kvart.

reiða, *v. (dd)* II. gjera vreid (reid);

reiðast, *v. r.* vreidast, verta vreid eller sint; *reiða e-u*, verta vreid for eitk.; *reiða e-m*, verta vreid paa ein.

reiða, *f.* 1. reida, tilbunad, stell, reide (m.), greida, det som trengst; ogso tilstand, vilkaar. 2. reida, utreidsla, avgift til bisp og prest (= *gipt*). 3. forretning, embætting (av prest, mest um daap og Herrens nattverd til ein døyande). 4. pengegreidor. 5. greida, visende. 6. um det som stend til reida eller til tenesta: *vera (til) reiðu*; *líta e-t (vera) til reiðu*.

reiða-íqng, *n. pl.* tilraadning eller tilkosting av (skips)reide. **-kaup**, *n.* innkaup av (skips)reide. **-lauss**, *a.* reidelaus, utan skipsreide (rigg o. s. fr.). **-spell**, *n.* skade paa togverk og annan reide.

reiðar-búnaðr, *m.* sálreide. **-duna**, *f.* toredun. **-þruma**, *f.* toreslaatt, torebrak.

reið-fari, **reið-fara**, *a.*: *verða vel reiðfari* (um haft), hava lukka paa ferdi, faa ei god reis. **-gata**, *f.* reidsleveg, rideveg. **-góðr**, *a.* god aa rida paa. **-gotar**, *m. pl.* namn paa eit gamalt gotisk folk (ags. hréðgotan). **-hestr**, *m.* ridehest.

reiði, *m.* reide (skips-, sálreide), greida, reidskap, byrnad, tarvende.

reiði, *n.* = *reiði*, *m.* (jfr. nyn. *reid*, *n.* i sams. *grindreid* o. fl.).

reiði (i austlandske ofte *vreiði*, skrive *rveiði* t. d. D. N. II 517, Oslo 1224) *f.* vreide, vreidske, sinne; *biðja af sér reiði*, beda um tilgjeving; *hafa reiði á e-m*, vera sint paa ein; *gefa ró reiði*, stilla sin vreide. **reiði-andi**, *m.* vreide-ande, illska. **-bola**, *f.* flaga av sinne, sinnerid. **-duna**, *f.* toredun. **-hestr**, *m.* ridehest. **-hugr**, *m.* vreidt huglag, vreide. **-ligr**, *a.* vreid aa sjaa til, illslæg (-*liga*, *av.*). **-loqstr**, *m.* illska, vreidt huglynde. **-mál**, *n.* **-mæli**, *n.* det som er sagt i vreide, illskne ord.

reiðing, *f.* rørsla att og fram, sunnad, røra; utbering (av ord) millom folk.

reiðingr, *m.* reide (til hest ell. skip), = *reiði*, *m.*

reiðinn, *a.* illsken, vondlynd.

reiðir, *m.* = *reiði*, *m.* skipsreide (rigg etc.).

reiði-raust, *f.* vreid røyst. **-sproti**, *m.* stav som ein tuktar med i vreide, „vreidens stav“. **-stóll**, *m.* eit slag laus ell. rørlæg stol.

-svipr, *m.* svip av vreide, v Reid uppsyn. -verk (og reiðisverk) *n.* verk som gjer eink. v Reid. -þoka, *f.* vreide som gjer ein blind (yverf.). -þokki, *m.* -þykkja, *f.* illtokke, v Reid uppsyn. -þruma, *f.* torebrak, toreslaatt.

reið-klæði, *n. pl.* rideklæde. -lyndi, *n.* v Reidt lynde, vondt huglag. -lyndr, *a.* vondlynd, illsken.

reiðni, *f.* v Reidt huglag, illska.

reiðr, *f.* reid, skipslægje.

reiðr, *a.* I. reid, ferdig; í reiðum *pe-ningum.*

reiðr, *a.* II. v Reid, sint; reiðr *e-m,* v Reid paa ein; reiðr (*af*) *e-u,* v Reid for eitkvart.

reiðr, *a.* III. ridande, framkjöm for ridande.

reiðskjóta-boð, *n.* bod eller tilsegjing um hesteskyts. -boðfall, *n.* forsöming av aa bera fram skytstilsegjing; boti for det. -bréfi, *n.* brev som gjev rett til skyts. -fall, *n.* forsöming av skytspligt; boti for det. -gerð, *f.* skytsing. -maðr, *m.* hestesvein. -ross, *n.* skytshest. -skipti, *n.* (møte til) skifte eller utbyting av skytspligti.

reiðskjóti, *m.* -skjótr, *m.* hesteskyts, skyts; skytshest; vogn eller slede. -sleði, *m.* slede.

reiðu-búinn, *a.* reidug, ferdig (jfr. *nyn. reibuje,* Gbr.). -gangspenigr, *m.* reide, gjengelege pengar. -gipt, *f.* reida, avgift til presten, der dei ikkje la tiend.

reiðugligr, reiðuligr, *a.* v Reid, sint aa sjaa til (*reiðugliga, reiðuliga, av.* med vreide, sint).

reiðuligr, *a.* reideleg; hyggjeleg (*reiðuliga, av.* reideleg, ærleg).

reiðu-maðr, *m.* 1. bordsvein, tenar (jfr. *nyn. reidekona*). 2. politi eller uppsynsman paa eit skip. -penigr, *m.* reide pening, reide pengar. -stóll, *m.* eit slag laus ell. rørlag stol (= *reiðistóll*).

reiðyrði, *n.* vreide ord.

reifa, *v. (fð)* 1 hjelpa fram, fremja; gleda; reifa *e-n e-u,* heidra ein med eitk., gjeva ein eitk.; reifa (*at*) *illu,* føra til ulukka. 2. tala um, nemna; reifa *mál,* gjeva eit yversyn yver eller resumera ei sak i retten.

reifa-barn, *n.* reivebarn, reivling. -lindi,

m. linde til aa reiva eller sveipa med. reifar, *m. pl.* reivar, sveip.

reifing, *f.* det aa reifa *mál* (*s. reifa* 2).

reifingarmaðr, *m.* mann som reifir *mál.*

reifr, *a.* glad, gladvær, venleg, velviljug.

reigjast, *v. r. (gð)* keika seg, kasta paa nakken; vera trassug, hard eller kvass.

reik, *f.* reik, haarreit.

reik, *n.* reik, reiking; vingling, tvihug; vera vel til reika, vera i godt stell ell. i godlag.

reika, *v. (að)* reika, driva (ikring); raga, skjangla (*reika á fótum*); vingla, vera tvilraadig.

reikan, *f.* reiking, flakking, vingling.

reikanar-maðr, *m.* farre, rekefant. -samr, *a.* vidfarig, vinglande. -stigr, *m.* vinglestig. reikanligr, *a.* ustød, vinglen.

reikna, *v. (að)* 1. rekna, halda for.

2. rekna ut (med, upp); halda rekning med; rec. *reiknast viðr,* røkna ut med einannan.

3. gjera til gode, forsyna; vera vel reiknaðr með, d. e. vera vel forsedd, forsytt med.

reiknan, *f.* reikning, *f.* reikningr, *m.* rekning, utrekning, rekneskap.

reikuðr, *m.* = reikan; fara *e-n* í reikuð, skumpa, skuva ein.

reim, *f.* reima, *f.* reim, band.

reima, *v. (að)* skrymta, spøkja, i: *af reimast,* um skrymt at det held upp eller stansar (jfr. *nyn. reima,* erta, Nfj. Snm.).

reiman, *f.* ank, jammer.

reimleikr, *m.* skrimle, spøkeri, draugegang.

reimr, *m.* ank, jammerklaga.

reimt, *n. a.:* þar er reimt, d. e. der er utrygt, det gjeng skrymt der.

reimuðr, *m.* skrymt (poet.).

reimunarkessi, *n.* reidskap til aa gjera reimar med? Krók. 87.

rein, *f.* reina, *f.* (i sams.) rein, reina (kring aakrar odl.).

reini, *m.* hest, gradhest. Hund. 2,21.

reip, *n.* reip, tog; taka *hvárki til reips né til reku,* d. e. ikkje aa vera med i træle-

arbeidet. reipa, *v. (að)* reipa, festa med reip; reipast við *e-t,* binda seg til eitk.

reiparciði, *m.* togverk (mastertog, vant odl.).

reipari, *m.* reipar, reiplagar. reipsendir, *m.*

reipende, togende. **reipshald**, *n.* tjukkleiken paa eit reip; *tók af hqfudít svá at eigi hélt meira en reipshaldi*, d. e. so det hekk som i eit reip. Sturl. I 311³⁴.

reisa, *v. (st)* reisa, setja upp; byggja; byrja; *reisa net*, leggja ut net; *reisa djúr*, jaga upp eit dyr; *reisa búnað*, setja bu; *reisa ferð*, taka til med, byrja ei ferd; *reisa upp*, reisa upp, reisa uppatter, bota; *reisast*, *v. r.* reisa seg; ogso: byrja, taka til.

reisa, *f.* reis, reisa, ferd.

reising, *f.* reising, byggjing.

reison, *f.* skipnad, maate (fr. raison, lat. ratio).

reista, *v. (st)* vrida, bøygja. **reisting**, *f.* bøygning. **reistr**, *m.*; *jarðar reistr*, Midgardsormen (poet.). Jfr. nyn. (*v*)*reist*, vriden vidjering til stoppar paa slede.

reisuligr, *a.* røseleg, stor.

reita, *v. (tt)* 1. reita, terra, øsa upp (*e-n*). 2. *reitast*, *v. r.*; upers. *reitist á (um) e-t*, det tek paa med, det kjem til eitk.; *reitist af um e-t*, det gjeng av, endar med eitk. **reiting**, *f.* reiting, terring, øsing; uro; sinne. **reitinn**, *a.* reiten, terren (poet.).

reitir, *m.* 1. reit, fôr, rand, stripa. 2. avmerkt flata, helst jordstykke oppspadt og stelt til rotvokstrar, hageseng, reit (*m.*). 3. ruta paa eit tavlebrett.

reizla, *f.* veking; vegt.

reizlumaðr, *m.* matstellar (= *reiðumaðr?*). Bp. I. 472²⁵. Jfr. nyn. *reidsla*, laga mat.

rek, *n.* 1. rek, rak. 2. saksøkjing, forfylgjing. 3. = *rok*. N. G. L.

reka, *v. st.* A. 1. reka, driva, jaga, setja; *reka kjr*; *reka lás fyrir kistuna*; *reka í bónd*. 2. driva burt, jaga av, taka burt; *reka í út-lægð*; *rekin ván*, d. e. det er ingi von meir; *reka af e-m hárit*, d. e. raka. 3. reka, setja etter, elta, forfylgja; saksøkja; *reka flóttann*, setja etter dei flyande; jfr. nyn. *reka bjørnen*. 4. driva paa med, fara med, setja i verk; *reka hernað*; *reka erendi*, greida, fullføra ei ærend (jfr. nyn. *reka ærend*, d. s. Li.); *reka sjýsla*. 5. reka, driva, senda, kasta, slengja; *reka af sér ragmælit*. 6. reka, vraka; *reka fé*. 7. søkja fullnad, taka hemn for, hemna (*e-s* og *e-t*); *reka harna sinna*. 8. krotta, pryda med innlagde figurar; *œx rekin*, jfr. *gull-*

rekinn. 9. umskriva (eit ord) med 3 eller fleire kjenningar. 10. reka, driva paa sjoen; ofte upers. *rekr e-t*, eitk. rek, driv (paa vatn), eitk. rek iland. Perf. partic. *rekinn*, um kval som hev reke lenge i sjoen.

Med part. *á: rekr e-t á*, *o*: det kjem paa; vert. *aptr: reka aptr*, driva attende; *reka aptr hurðina*, slaa att døri; *reka aptr stoppulinn*, stengja att taarnet; *reka aptr kaupin*, reka (upp) att, gjera handelen ugild. *at: reka e-t at e-m*, snikka, neisa ein for eitk. *fyrir: reka e-n fyrir*, jaga ein fyre seg, driva burt. *niðr: reka niðr*, driva, draga ned, = *reka ofan*. *saman: reka e-n saman*, maalbinda ein. *til: reka e-n til e-s*, driva, nøyda ein til eitk. *undan: e-n rekr undan*, (upers.) ein kjem undan. *upp: (upers.) rekr e-t upp*, eitk. rek upp, d. e. paa land.

B. **rekast**, *v. r.* rekast, ferdast, sviva; *rekast á e-m*, aaganga, klengja seg innpaa ein; *rekast eplir e-m*, retta seg etter, fara etter ein; *rekast undan*, koma seg undan; *láta rekast yfir*, flakka, reka omkring.

reka, *f.* reka, skovl, skufla, spade.

reka-balkr, *m.* bolken um rekegods (i logboki). **-búi**, *m.* bonde som bur nær ei rekestrand. **-butr**, *m.* rekebutt, rekekubbe. **-fjara**, *f.* fjøra eller strand der det rek upp mykje. **-hvalr** (*rekhvalr*) *m.* kval som hev reke i land og som ingen enno eig.

rekald, *n.* rek, rekegods (jfr. nyn. *rekelle*, *n.* vanskøytt skapning).

reka-maðr, *m.* mann som eig ei rekestrand. **-mark**, *n.* grenseskil for ei rekestrand; ogso sjøve rekestrand. **-strönd**, *f.* strand der det rek iland mykje ved, kval o. sl., rekestrand. **-tré**, *n.* rekestokk, rekeved. **-þátr**, *m.* bolken um rekegods (i logboki). **-viðr**, *m.* rekeved.

rekendi, *n.* **rekendr** (ogso *rekandir*) *f. pl.* kjeda, lekkja.

reki, *m.* 1. strand der det rek iland mykje rekegods, rekestrand. 2. (sjø)rek, rekegods, reke (Sogn). 3. forfylgjing for retten, søksmaal til aa faa oppreisnad.

rekingr, *m.* avjaga ærelaus mann, avrak.

rekinn, *perf. partic.* av *reka*, s. d.

rekja, *v. (rakti)* A. 1. rekkja ut, strekkja, draga ut, breida ut (det som er ihoplagt);

rekja borða, tilverka tæpe, brogdedukar. **2.** rekka, forfylgja, fara etter for aa faa greida paa eitk., røkja etter; *rekja spor*, rekka spór, fylgja far; *rekja ætt sína*, rekna upp ætti si; *rekja til spádóma*, finna ut med aa granska spaadomar. **3.** greida ut, leggja ut, forklara. Med part.: *rekja e-t fram*, segja fram, forkynna eitk.; *rekja í sundr*, breida ut, slaa ut (eit brev t. d.).

B. *rekjast*, v. r. rekkest, rakna; *rekjast ór svefni*, örretta seg, vákna; *lata hendr rekjast niðr*, lata henderne falla ned.

rekka (ogso *rokkja*) f. seng, kvila.

rekka, v. (*kt*) **I.** **1.** liggja (i seng).

2. reida, gjera upp ei seng.

rekka, v. (*kt*) **II.** gjera modig (*rakkr*), kveikja.

rekku-blæja, f. sengblæja, lakan. **-búnaðr**, m. sengkunad, sengty. **-félagi**, m. kvilenøyte, sengkammerat. **-golf**, n. sengkleve, sengkud. **-illr**, a. so sjuk at ein lyt halda sengi. **-klæði**, n. pl. sengklaede. **-kona**, f. kona som steller med sengi. **-ligr**, a. som høyrer til seng, sengje. **-maðr**, m. sengliggjande mann. **-refill**, m. sengbreidsla, aaklaede. **-skraut**, n. sengprydnað. **-stokkr**, m. sengstokk. **-sveinn**, m. tenar i sengkudi, kammersvein. **-tjald**, n. sengtjeld, aaklaede. **-våd**, f. senglakan. **-vaðmál**, n. sengklaede av vadmaal.

rekkr, m. hermann, kjempa; mann.

reklingr (og *rikklingr*) m. rekling, sidekjøtet paa kveita (turka i strimlar).

reklingr, m. **rekningr**, m. avjaga og ærelaust menneskje, avrak, utskot; *rekningr guðs* (ogso berre *rekningr*), ein som er utskoten or Guds samfund.

rekning, f. reking, lauping; forfylgjing.

reksaumr, m. (*koll.*) reksaum, baatsaum (mots. *hnoðsaumr*).

rekstr, m. (*gen. sing. -ar og -rar*) **rekstr**, n. **1.** rekster (m.), buveg. **2.** forfylgjing, søksmaal; leidsemd, forfang. **rekstr(ar)gata**, f. **rekstr(ar)vegr**, m. gota ell. veg for buskapen, reksterveg.

rekspegn, m. mann, som hev stand milom *árborinn maðr* og *leysingi* (Trønd.).

rektré, n. rekeved, rekestokk.

rembast, v. r. (*bd*) høgmoda seg, briska

seg (jfr. nyn. *remba seg*, strekkja seg). **rembiga**, av. stormodigt, med ovmod. **rembumaðr**, m. dramsleg, ovmodig mann, stor-nakke.

remi (Hund. 2,21) istf. *reini*, s. d.

remja, v. (*að*) remja, belja, yla. **remjan**, f. remjing, yling.

remma, v. (*nd*) gjera sterk (*rammr*), styrkja.

remma, f. ram smak eller lugt, remma, beiskeik.

remmi-i poet. sams. ram, sterk.

rén, n. **rénan**, f. minking, avtaking. Jfr. nyn. *ren* (upphald millom byor) Sfj.

réna, v. (*að*) rena, minka, stillna; trenna (um gras); forfarast.

rend, f. renn (n.).

rendr, a. renda, rendut; kanta: *jarni rendr*, med kant av jarn. Jfr. *renna*, v. (*nd*) 3.

rengi, n. feittlag millom spekk og kjøt (paa kvalen).

rengja, v. (*gð*) rengja, gjera rang; forvenda, falska (Edda); segja at eitk. er urett eller uloglegt; *rengja mann ór dómi*, o: skjota ut eink. or domstolen med paastand um at han er urett innsett.

renna (ogso: *rinna*) v. st. **1.** renna, springa, fara, fly; *vegir renna at garði*, d. e. gjeng til garden; *reiði rennr (af) e-m*, sinnet renn av ein; *fiskr rennr(r)*, fisken renner, d. e. sym snøgt, Edda; *sól rennr* (grønndsk: *riðr*, N. G. L.) *upp*, soli renn, stig upp. **2.** renna, strøyma; *skqr dreyra runnin*, haar vøtt med blod, Edda. **3.** renna, veksa upp. **4.** laupa (um hodyr i parings-tidi); jfr. nyn. *rennast*.

Med part. *renna á*, renna paa, koma paa, byrja; *rennast á*, renna paa kvarandre; *renna á hendr konu*, d. e. valdtaka; *renna e-m í skap*, ganga ein til hjarta; *hugr rennr e-m til e-rrar*, ein fær hug til ei; *renna um e-t*, umtala eitk.; *renna upp*, renna upp, koma fram.

renna, v. (*nd*) trans. m. dat. **1.** faa til aa renna, lata springa, løypa, jaga, senda (i veg), sleppa. **2.** renna, hella, slaa (vatn paa ei tunna t. d.); ogso: skylja, skola; *renna mjólk*, renna mjólk (so fløyten vert att i koppen). **3.** renna, smelta, støypa;

gulli rent, innlagt med gull; *renna gulli í skurðina* (jfr. *rendr*). **4.** lata falla, sleppa; senda, vanda; *renna togum*, lata gaa, gjeva ut togi; *renna e-u niðr*, svelgja eitk.; *renna grunum á e-t*, faa mistanke til eitk.; *renna augum til e-s*, vanda augo, sjaa paa eitk.; *renna hug sínum til e-s*, vanda hugen til eink.; *renna hug yfir*, tenkja yver; upers.: *atgeirinum rendi í gegnum skjöldinn*, d. e. spjotet rende (for) igjennom skjolden. **5.** avvenda, hindra; *renna sköpunum*, avvenda lagnaden. **6.** intr.: renna, fara, laupa, skrida, glida; *skipin rendust hjá*, skipi for framum kvarandre.

renna, *f.* ferd; renn, gong, vanda.

rennari, *m.* rennar, brevberar; bytenar (= *kallari*).

renni-drif, *n.* rennedriv, snøfok. **-kvi**, *f.* kvi til aa samla feet i. **-rökn**, *n. pl.* rennande uksar (poet.). Jfr. *rökn*. **-staurr**, *m.* rennestaur (rett stong til aa binda kyrne i).

renta, *f.* inntekt (helst av utleigt jordegods); lön.

renzl, *f.* renzl, *n.* rensl, renn.

renzla, *f.* rensla, renn, gang, laup.

repetera, *v.* (*að*) repetera, taka uppatt (lat.).

repta, *v.* (*pt*) I. refta, leggja raftar eller taksperror paa hus.

repta, *v.* (*pt*) II. rapa, gurpa; *repta apr*, „senda bakvegen“.

resignera, *v.* avlata, gjeva fraa seg (lat.).

responsi, *m.* (lat.) skiftesong (i katolske kyrkjur).

rétt, *f.* fesanking; kvi, trøde (til aa sankta feet i fraa fjellbeiti um hausten og skifta millom eigarane). Jfr. *logrétt*.

rétt, *av.* rett; beint; nett, just; *rétt* — *sem*, nett so, plent so som; *þat rétt*, just det, nett det.

rétt-fyre *perf. partic.* av verb tyder i gn. som i nyn. at gjerningi er rett, logleg gjort.

réttá, *v.* (*tt*) I. A. I. gjera rett, retta; strekkja; rekkja; reisa (= *réttá upp*); intr. *réttá ór rekkju*, risa, reisa seg or sengi. **2.** retta paa; bota paa; skipa (i lag), ordna; *réttá kvíð*, d. e. gjeva ei domsframsegn rett form; *réttá (apr) rán*, gjera godt att, gjera

lika for ranet. **3.** halda rett, hjelpa til sin rett, rettleida; døma; *réttá eptir logum*, d. e. døma etter logi.

Med part.: *réttá (e-t) á*, *réttá (e-t) upp*, d. e. setja fram (paa bordet); *réttá við*, verta god att, koma seg.

B. réttast, *v. r.* retta seg; reisa seg; umvenda seg; *réttast eða fordæmast*, verta rettferdiggjord eller fordømd; *réttast upp*, reisa seg upp; gjera uppreist.

réttá, *v.* (*tt*) II. **1.** lata reka, driva (um skip), = *leggja í rétt*. **2.** driva, sankta fe i kvi (*rétt*), kvia.

réttá-far, *n.* uppreisnad, bot for liden urett; rett til aa faa slik uppreisnad. **-fars-*sök***, *f.* sak um *réttáfar*.

réttamaðr, *m.* mann som sankar fe i kvii (*rétt*), fesankar.

réttar-bót, *f.* **1.** rettarbot, umbot (betring) i kaar. **2.** rettarbot, umbot og tillegg i loggjevning. **-bótarbréfi**, *n.* brev um rettarbøter. **-far**, *n.* rett, rett til bøter for liden urett; ogso um sjølve bøterne (= *réttir* 2).

réttargarðr, *m.* gard, gjerde umkring ei kvi (*rétt*).

réttari, *m.* uppehaldar av log og rett, rettsforstandar, rettsstyrar.

réttar-lauss, *a.* som ikkje hev *réltr* 2, rettlaus. **-leysi**, *n.* rettløysa. **-log**, *n. pl.* log um dei vilkaar og rettar som ein hev.

-maðr, *m.* = *réttari*. **-mál**, *n.* sak um personleg rett. **-staðr**, *m.* rett, rettslegt tak (paa ein), personleg rettsbot.

réttaskið (ogso *réttiskið*) *n.* bein stong, lineal.

rétt-borinn, *a.* rettboren. **-bundinn**, *a.* retteleg, logleg bunden. **-dæmi**, *n.* rett dom; rettferd i domar. **-dæmr**, *a.* rettferdig i sine domar.

réttenda-bréfi, *n.* (konge)brev med avgjerd i ei rettssak. **-mál**, *n.* sak um den rett ein hev. **-rán**, *n.* rettsspille. **-vald**, *n.* rettsmagt.

réttendi (*réttindi*, *réttynði*) *n.* **1.** rett, rettferd, det som er rett. **2.** rett (som ein eig), rettighet. **3.** rett dom, rettferd. **4.** rettferd (mots. synd).

rétt-ferðiligr, *a.* logrett, logleg (jfr. nyn. *rettferdeleg*). **-ferðugr**, *a.* rettferdig, som fer rett. **-fundinn**, *a.* funnen aa vera rett. **-hafi**, *a.*

som hev eitk. med rette (*r. at e-u*). **-hárr**, **-hærðr**, *a.* sletthærd. **-hent**, *a. n.* um versemålet, naar alle linerimi er *aðalhendingar*.

rétti, *f.* retting, strekkjng. Edda.

réttiliga, *av.* med rette, retteleg, logleg.

réttiligur, *a.* rett, rettferdig, retteleg, logleg.

réttng, *f.* retting; utrekkjng; rett skiping; umbot, uppreisnad; umvending.

rétt-kominn, *a.* rettkomen. **-kosinn**, *a.*

rett vald. **-kristinn**, *a.* rett kristen, rettruande.

-látr, *a.* rettferdig, rettvís. **-lauss**,

a. som ikkje hev *rétt* 2, rettlaus. **-leiða**,

v. (dd) rettleida, leida paa rett veg, skipa,

ordna; *réttleiða sik*, semja seg, semjast; um-

venda seg. **-leiðing**, *f.* rettleiding; ordning;

semja; umvending. **-leiðis**, *av.* rettleides,

beinleides; paa rett veg. **-leiki**, *m.* beinleik,

rettleik. **-leitr**, *a.* rettleitt, med nase og

enne i ei nokosonær bein lina. **-liga**, *av.*

retteleg, rett; med rette. **-ligr**, *a.* rett,

rettug. **-lyndr**, *a.* rettvís, rettlynd. Heilag.

II 393r. **-læta**, *v. (tt)* gjera rettferdig.

-læti, *n.* rettferd (i domar og i livnad).

-lætisgata, *f.* rettferdsveg. **-lætisgjof**, *f.* rettf-

ferds-gaava. **-lætispallr**, *m.* rettferds-pall

(-benk). **-lætisstigr**, *m.* **-lætisvegr**, *m.* rettf-

ferdsveg. **-lætisvág**, *f.* rettferds-vaag (-vegt).

-mæli, *n.* hevding av rett.

réttna, *v. (að)* verta rett eller bein, rettna.

rétt-neiðaðr, *a.* rett-nasa, bein-nasa.

-næmr, *a.* som hev full rett; myndug. **-orðr**,

a. sannordig, paalítande (*-orðliga*, *av.*).

rétt, *a.* 1. rett, bein; rak, strak; upp-

reist. 2. rett, rettug; rettvís, rettferdig;

með (at) *réttu*, med rette, retteleg. *rétt*,

av. s. d.

rétt, *m.* 1. (*gen. sing. -ar; nom. pl. -ir*,

akk. -u og -i) 1. rett, rettferd, det som er

rett. 2. personleg rett (rettsstilling), rett til

uppreisnad (bøter) for krenkjng som ein

sjælv ell. ein annan lid, rettskrav; ogso um

sjælve boti; *eiga rétt á sér*, d. e. hava per-

sonleg rett, hava rett til uppreisnad, bøter

odl. for seg; *eiga rétt á e-u*, hava rett til

bøter odl. for eitkvart; *gera e-m rétt á e-u*

(*af e-m*), skaffa ein uppreisnad for eitk. (av

eller hjaa einkvar); *gera rétt af máli*, d. e.

avgjera ei sak so at kvar fær sin rett;

houlds rétt, *bóanda rétt*, d. e. den bot som holdsbonden, den vanlege bonden kann krevja. 3. kaar, livskaar, stand. 4. log og rett. 5. rett, matrett.

rétt, *m.* II. (*gen. sing. -ar; nom. pl. -ir*, *akk. -u*) 1. rek, drift (um skip); *leggja í rétt*. 2. kvi, = *rétt*, *f.*

rétt-røðr, *a.* rett uttala. **-skilitt**, *a. n.*

rett skilt, rett skyna. **-skriptaðr**, *a.* rett

skrifta. **-snúningr**, *f.* umvending. **-streymt**,

a. n. *hafa réttstreymt*, hava straumen med

seg. **-sýni**, *n.* rettsyn, rettvís; bein leid.

-sýnis, *av.* beinleides. Fm. XI, 441 v. 1.

-sýnn, *a.* rettsynt, rett-tenkt. **-sælis**, *av.*

rettssoles, med soli. **-trúaðr**, **-trúandi**, *a.* rettruande.

-vaxinn, *a.* rakvaksen, rettvaksen.

-virðing, *f.* rett vyrding, rett umdøming.

-vísa, *f.* **-vísi**, *f.* og *n.* rettvís, rettferd.

-vísliga, *av.* rettferdigt. **-víss**, *a.* rettvís,

rettferdig. **-yrði**, *f.* det aa vera sannordig,

sannmæle, sannleik.

reyðarhvalr, *m.* = *reyðr*, I.

reyðr, *f.* I. (*gen. reyðar*) røykrval.

reyðr, *f.* II. (*gen. -rar og -ar*) røyr (ein fisk). Salmo alpinus.

reyfa, *v. (fð)* 1. bora gjenom; riva,

slita. Jfr. nyn. *røya*, riva upp, Dal. 2. røva,

plundra. Jfr. *raufa*.

reyfari, *m.* røvar.

reyfi, *n.* 1. røyve (ull av ein saud).

2. lode skinn.

reygjast, *v. r.* for *reigjast*, s. d.

reyk-beri, *m.* opning, utgang for røyken; jfr. nyn. *røykjebale*. **-blindr**, *a.* blind av røyk, røykblind.

reykelsi, *n.* røykjelse. **reykelsiligur**, *a.*

som høyrer til røykjelse, røykjelse-. **reykelsisker**,

n. røykjelse-kjer (-skaal).

reyk-fastr, *a.* full, tett med røyk, røyk-

tjukk. **-háfr**, *m.* = *reykberi*.

reykja, *v. (kt)* røykja. **reykjar-daunn**, *m.*

røyktev, røyklukt. **-eimr**, *m.* røykeim. **-þeifr**,

m. røyktev, røyklukt. **reyk-lauss**, *a.* røykfri.

-mællir, *m.* mæle malt (ein skatt paa kvar aare).

reykr, *m.* (*gen. -jar*) røyk; *bera reykin*

út, føra ut røyken or stova; *reykja reykr*, d.

e. hava rjukande skorstein.

reyla, *f.* snunad, staak. Jfr. nyn. *røyla*,

sviva rundt, og *röyl*, *m.* kververl (Nfj. o. fl.).
N. G. L.

reyma, *v.* (*mð*) = *rýma*.

reyna, *v.* (*nd*) røyna („erfare“; prøva; rækja etter); *reyna dóm um e-t*, d. e. lata ein dóm avgjera eitk.; *reyna með sér*, røyna seg med kvarandre, prøvast; *reyna við e-n*, høyra etter med ein; *reyna til e-s* og *eptir e-u*, rækja etter eitkvart; *reyna e-n at e-u*, *reyna e-n e-t*, røyna, verta vis med at ein er eitk.; *reyna e-n vel*, røyna at ein er god. *reynast*, *v.* r. røyndast, visa seg aa vera.

reynd, *f.* røynd, røyndsla. **reyndar**, *av.* i røyndi.

reyni-lundr (ogso *reyni-runnr*, *-viðr*) *m.* raunetre. **reynir**, *m.* raun, rogn. *Sorbus aucuparia*. **reynivöndr**, *m.* raunevond, raunekjepp.

reyra, *v.* (*rð*) I. røyra, vevla; festa ved røyring.

reyra, *v.* (*rð*) II. grava ned i steinrøys, røysa ned.

reyrband, *n.* band som pilodden er røyrt eller vevla paa skaftet med, røyrband.

reyrr, *m.* I. røyrr (*f.*), sev. *Arundo*.

reyrr, *m.* II. røys, steindunge.

reyr-skógr, *m.* skog av sev eller røyr.

-sproti, *m.* **-teinn**, *m.* tein eller kjepp av røyr.

-þakinn, *a.* tekt med røyr eller sev. **-vaxinn**, *a.* tilvaksen med røyr. **-vöndr**, *m.* = *reyrteinn*.

reysta, *v.* (*st*) røysta, syngja, ljoda. **reystingr**, *m.* røysting, ljoding.

reyta, *v.* (*tt*) røyta, slita, riva upp, nypa, plukka; *reyta sik*, slita haar av seg.

ribbaldaskapr, *m.* styrsløysa, valdsferd.

ribbaldi, *m.* **ribbungr**, *m.* villstyring, røvar (mlat. *ribaldus*).

rið, *n.* I. rid, det at eitk. ligg og rid eller veg, hevjing; lag, vegt; *H. hafði í sama riðið ok hjó*, heldt oksi lyft som fyrr og hogg. 2. troppegong, loftstropp (*rið*, *n.* Tel.); loftsvæl, svalgang (*riðar*, *m.* pl. Tel. Hall.); loftsbru millom tvo hus, Fm. VII 12217. 3. rid, bakkeris, bakkerygg.

riða, *v.* (*að*) svinga, sviva att og fram. **riða**, *f.* 1. feber. 2. feberrið; kaldfeber, malaria. Jfr. nyn. *rida*, *f.* I. Ross.

riða, *v.* *st.* I. svinga i ein halvkrins,

liggja eller staa ustødt ell. vegande, rida, raga, sviva; ogso rida yver, falla; *láta riða sverðið*, svinga, slaa til med sverdet. 2. hevjast, lyfta seg, risa, stiga upp. 3. faa ei viss vending, vendast; *riða e-m til e-s* (eller *i e-t*), færa til eitk. for ein; *riðr miklu um e-t*, det ligg mykje lag paa, hev mykje aa segja. 4. rida, sitja tilhest; *riða hesti*, rida paa ein hest; *riða hest*, rida ein hest; akk. um vegen: *riða lopt ok log*; *riða e-m af baki*, støyta ein av hesten, ogso yverf. Um *trollrjúður* og *aptrgöngur* odl.: rida, plaaga; *riða manni*, *hásum*; (jfr. nyn. *trollriden*, *maveriden*).

riða, *v.* *st.* II. I. vrida; knyta, binda; *riða ræxna*, knyta knutar; *riða net*, binda net; *riðinn við e-t*, knytt, bunden til eitk. 2. gnika, gnu, smyrja; *riða e-t (með) e-u*; yverf. *riða e-m kinn*, slaa, smyrja til ein paa kinnnet.

riðari, *m.* = *riddari*.

riddara-búnaðr, *m.* **-búningr**, *m.* riddar-bunad. **-burtreið**, *n.* riddarturnering. **-dómr**, *m.* riddarskap, riddarstand. **-ferð**, *f.* herskare. **-herklæði**, *n.* herklæde som riddaren ber. **-herr**, *m.* her med hestfolk. **-hestr**, *m.* stridshest. **-höfðingi**, *m.* hovding yver *riðdarar*. **-íþrótt**, *f.* riddaridrott, riddarferd. **-kappi**, *m.* riddarkjempa. **-kona**, *f.* kona til ein *riddari*. **-lið**, *n.* hestfolk. **-ligr**, *a.* som høyrer til *riddari*, riddarleg, riddar-, hermannsleg. **-meistari**, *m.* herferar. **-nafn**, *n.* **-nafnbót**, *f.* riddarnamn. **-skapr**, *m.* riddarskap, riddardug. **-skjöldr**, *m.* riddarskjöld. **-slekt**, *f.* riddarskap. **-sveinn**, *m.* riddarsvein. **-sýsla**, *f.* hertenesta, tenesta hjaa ein hovding. **-vápn**, *n.* riddarvaapn.

riddari (ogso *ridderi*, *riðari*, *riðeri*) *m.* 1. ridar, hestkar (pl. hestfolk). 2. tenande hermänn; mann i tenesta hjaa ein hovding. 3. riddar, mann av riddarstand. 4. springar (hest) i skakkspel.

riddarligr, *a.* som høyrer til *riddari*, riddarleg; hermannsleg; ridande.

riðhenda, *f.* eit slag rim. S. E. I, 64.

riðhendr, *a.* som hev *riðhendur* (um vers).

riðla, *v.* (*að*) eig. vrida eller knyta ihop i *riðlar*; kløyva i smaa flokkar; samla i konglar eller klasor, krasa (jfr. nyn. *ridla*,

vrida). Oftast *riðlast*, *v. r.* kleyva seg, o. s. fr.

riðr, *m.* det aa liggja paa rid, veging.

riðskeliðr, *a.* = *riðusjúkr*.

riðull, *m.* kongul, klase, krase (av ber og blomar); liten flokk. Jfr. nyn. *ridel*, *ridul* eitk. som er ihopvride eller ihopknytt.

riðusjúkr, *a.* sjuk av *riða*, = *riðskelfðr*.

riðusótt, *f.* = *riða*, *f.* **riðusóttarmaðr**, *m.* mann som er sjuk av *riða*.

riðvaxinn, *a.* tettbygd, tettvaksen.

riðvqlr, *m.* vridvol, ridel, kjevle eller liten stokk til aa vrida eller knyta med.

rif, *n.* I. 1. riv, sidebein. 2. grunn, orsak: *af þeim rifjum*. 3. riv, grunning (i sjøen). 4. riv (i segl).

rif, *n.* II. riv, ríving; røving.

rifa, *v. st.* riva; riva sund; røva.

rifa, *v. (að)* sy, sauma.

rifa, *f.* riva, rivna, sprekk.

rifanskinna, *f.* namn paa eit fugleslag.

S. E.

rifbaldi, *m.* villstyring, røvar (for *riðbaldi*).

rifblautr, *a.* blaut eller feit kring rivi, sidebeini (um hest).

rifhrís, *n.* rís, kjørr som ein kann riva upp.

rifinn, *a.* full av rivor, riven, rivutt.

rifja, *v. (að)* 1. kaa, venda hø. 2. leggja fram i ljuset, greida ut, forklaara.

rifka, *v. (að)* gjera gildare eller betre.

rifligr, *a.* god, gild, ynskjeleg, munsam (*rifliga*, *av.*).

rifna, *v. (að)* rivna, sprekkna, klovna.

rifr, *m. (gen. -jar)* riv, vindaas eller rull i ein vevstol.

rifr, *a.* fysen, gild, god; jfr. *hrifr* og nyn. *riv*, *a.*

rifs, *n.* røving, = *hrifs*.

rifsa, *v. (að)* rifsa, riva til seg, røva.

(h)riisan, *f.* **(h)riitsing**, *f.* røving.

rífskipaðr, *a.* vel skipa eller manna (um skip).

riga, *v. (að)* 1. riga paa, rikka. 2. rikka seg, røra seg.

riga, *v.* væta, vatna (um ikkje misskrift for *rigna*). Post. 637æ. Jfr. ght. *riga*, *f.* (künstlicher wassergraben).

riga, *f.* bøygning, bugt.

rigna, *v. (nd)* 1. regna (*rigna*), væta med regn; upers. *rigndi bloði*, det regnde med blod. 2. banna, sverja.

rigr, *m.* hardleik, strengleik.

rik-borinn, *a.* høgborn, av megtug ætt.

-dómliga, *av.* soleis at det vitnar um magt.

rikkómr, *m.* magt, høgð, vyrðnad, gjævleik; rikdom.

rikkómsleysi, *n.* fatigdom, armod.

rikkæmi, *n.* magt, høgð, vyrðnad.

ríki, *n.* 1. magt, høgð, gjævleik. 2. herredøme, styring. 3. kraft, velde, hardstyring, hardleik; (*af*) *ríki*, med kraft. 4. rike, land til aa styra yver; landskap.

ríkilátr, *a.* myndug, raadriken. **ríkisbót**, *f.* bot, gagn for riket, riksbate. Kgs. 761z.

-djarfr, *a.* sjølvraadug. **-djqfull**, *m.* ein av dei høgste djevlar, stordjavel. **-dómr**, *m.* riksmagt, styring. Kgs. 152æ.

-folk, *n.* megtuge folk. **-forráð**, *n.* styring, riksstyring.

-frú, *f.* høgbori kvinna, storkjella. **-gull**, *n.* kongeleg segling.

-gæzla, *f.* det aa passa riksstyringi. **-háski**, *m.* riks-faare. **-kona**, *f.* høgbori kvinna, storkjella.

-maðr, *m.* megtug mann, stormann. **-munr**, *m.* skilsmun paa magt. **-sproti**, *m.* riksvond, kongsstav.

-stjóri, *m.* riksforsandar. **-stjórn**, *f.* riksstyring; namn paa ei rettarbot av Haakon V um formyndarstyring.

-stjórnarmaðr, *m.* mann i formyndarstyringi. **-stóll**, *m.* kongsstol. **-troll**, *n.* **-þurs**, *m.* stortroll. **-vqndr**, *m.* riksvond, kongsstav.

rikja, *v. (kt)* rikja, styra (ogso yverf. i gram.).

rikkaskipti, *n.* skifte av rike.

rik-látr, *a.* storlaaten. **-leiki**, *m.* **-leikr**, *m.* magt; hardleik (Kgs. 105 v. 1.); rikdom.

riklingr, *m.* rekling (sidekjøtet paa kveita) = *rekligr*.

rik-lundaðr, *a.* storlynd, hard, raadriken.

-lyndi, *n.* raadrikjeskap, storlæta, hardleik.

-lyndr, *a.* = *riklundaðr*. **-mannligr**, *a.* stormannsleg (*-mannliga*, *av.*). **-menni**, *n.* storrenne, megtugt folk.

ríkr, *a.* 1. megtug, stor, gjæv; gild (um ting); sterk; *sjón er sogu ríkarí*, d. e. syn gjeng yver segn; *ganga ríkt*, hava magt, vera sterk. 2. streng, hard. 3. rik.

rikuliga, *av.* stormannsleg, flust; strengt.
rikuligr, *a.* stormannsleg, gjæv.
rim, *f.* rim, spildra (i grind, gjerde odl.).
rim, *n.* I. rekning, utrekning (iser kalendarisk).

rim, *n.* II. rim, rima vers.

rima, *f.* fire-lina rima visa med episk innhald (yvergangsform til folkevisorne).

rima-garðr, *m.* grindgjerde, gjerde av grindar med rimar. **-grind**, *f.* grind gjord med rimar. **-naust**, *n.* naust, gjort med reiste rimar til veggjer.

rimi, *m.* rime, rinde, jordrygg.

rimkenn, *a.* kunnig i tidsrekningi.

rimma, *f.* yverfall, strid.

rim-spillir, *m.* aar med skjepling i den vanlege kalenderrekningi. **-spillisvetr**, *m.* = *rimspillir*. **-tal**, *n.* kalendarisk utrekning.

Rin, *f.* Rin-elvi.

rindill, *m.* eit erleslag. *Motacilla fusca*.
Jfr. rennil, ringerla, Stjörd. (Ross). **rindilþvari**, *m.* eit erleslag. *Motacilla troglodytes?*

Ringaríki, sjaa *hringar*.

rínskr, *a.* som er fraa Rinlandi, rinsk.

rippa, *v.* (*að*) taka uppatt, dryfta paa ny.

ripr, *m.* bakkehall; *jfr. nysl. ripr*, liten bakke.

ripsa, *v.* (*að*) = *ripsa*.

ript, *f.* I. rifte (ryfte), duk, klæde, plagg, = *ripti*, *n.*

ript, *f.* II. attring, umgjerung.

ripta, *v.* (*pt*) brjota, attra, gjera ugild, gjera um inkje (*gjof*, *kaup* odl.); *løysa* inn att (jörd).

ripti, *n.* = *ript*, *f.* I.

ripting, *f.* = *ript*, *f.* II.

rís, *n.* ris, risgryn.

rísa, *v.* *st.* rísa, reisa seg, stiga (upp), staa upp; koma upp, byrja; *rísa ímóti* eller *við e-m*, reisa seg (til motstand) mot ein; *rísa upp*, rísa, staa, koma upp; byrja, fara til; *rísa upp fyrir e-m*, vika romet for ein.

rísa-barn, *n.* barn av rise-ætt. **-folk**, *n.* rise-folk, risar. **-kyn**, *n.* rise-ætt. **-land**, *n.* land der det bur risar. **-ligr**, *a.* som ein rise, riseleg, rise-. **-vqxtr**, *m.* rise-vokster.

rísi, *m.* rise, jøtul.

rísinn, *a.* i sams. *gestrisinn*.

rísmál, *n.* rismaal, uppstamdum.

rísna, *f.* raustleik, gjævleik, gjestmildskap. **rísnu-liga**, *av.* gjestmildt. **-maðr**, *m.* raust, gjæv mann, manndoms mann.

rísna, *v.* (*að*) rísna, rísta, ríva upp.

rísna, *f.* rísna, skeina, fierra.

rist, *f.* I. rist, steikjerist.

rist, *f.* II. (*gen. sing. ristar*; *nom. pl. ristr*) rist (paa foten).

rísta, *v.* *st.* rísta, skjera (skjera ut, upp, laus, odl.); skjera til, gjera med aa skjera; *rísta rúnar úlkefli*; *rísta sjó*, skjera sjøen (um skip); *láta árar rísta*, d. e. strika med aarar; *rísta krók*, gjera ein krok (paa vegen).

rísta, *v.* (*st*) rísta, skjera, = *rísta*.

rísta, *f.* ríta, rípa, skora (*jfr. nyn. rísta*, far etter dyr, Sogn).

ristarlíðr, *m.* led i rísti, okleled.

ristill, *m.* I. ristel, skjere i plog. 2. gjæv kvinna. S. E.

ristjarn, *n.* rist av jarn, steikjerist.

ristbragð, *n.* bilætskurd, utskoren figur.

risuligr, *a.* røseleg, stor.

rit, *n.* skrivung, riting; skriv, brev; skrift (*jfr. nyn. rit*).

rít, *f.* (*pl. rítir*) skjold; *himins rít*, d. e. soli (poet.).

ríta, *v.* (*að*) ríta, skriva (upp); rekna.

ríta, *v.* *st.* ríta, strika; skriva.

ritagerð, *f.* brevskrivung. **ritanligr**, *a.* som ein kann skriva. **ritari**, *m.* skrivarkar; skriftlærd mann. **rit-færi**, *n.* skrivety, skrivegreidor.

ritgerðarmaðr, *m.* skrivarkar.

rit-klefi, *m.* kleve, rom, der ein sit og skriv. **-maðr**, *m.* **-meistari**, *m.* = *ritari*.

ritning, *f.* I. skrift, bok. 2. = *reiting*.

ritningarupphaf, *n.* byrjingsord (i ei bok).

ritningr, *m.* sjaa *rytningr*.

ritsending, *f.* brevsending. **ritshátr**, *m.* skrivemaate, skrift. **ritstofa**, *f.* skrivestova.

rjá, *v.* = *hrjá*. **rjá**, *f.* = *hrjá*.

rjáfr, *n.* tak, raust (= *ráf*).

rján, *f.* sjaa *hrján*.

rjóða, *v.* *st.* rjóða, gjera raud, lita med raudt; smyrja; *sól rjóðr fjöll*, soli ryd i fjellet (um morgonroden).

rjóðr, *n.* rjod, glenna i skogen.

rjóðr, *a.* raud. *Jfr. nyn. rjodleitt* (Tel.) og *rø* for *rjod*, *rjod*, *Sfj.*

rjóðrhogginn, *a.* hoggen slik at det stend rjod eller glennor etter.

rjúfa, *v. st.* rjuva, riva hol i, riva upp (ned, i sund); brjota, gjera um inkje; *rjúfa samnaðinn*, brjota samlingi, skiljast; *rjúfr veðrit*, *rjúfr í veðrit*, og *rjúfr í*, „det riv i han“, det klaarnar; *rjúfa valinn*, rydja upp millom dei falne; *rjúfa skip*, fara fraa skipet; *undir rjúfa*, gjeva saar (Edda); *rjúfa skript*, openberra eitk. som er tilstade i skriftemaal; *rjúfast*, *v. r.* rivna, slitna, skiljast; forgangast; syna seg upaalitande. **rjúfendr**, *m. pl.* øydeleggjarar. Edda.

rjúka, *v. st.* 1. rjuka, senda ut røyk; upers. *rjúkr*, det ryk; *stofa rokin*, d. e. stova som der er røyk i. 2. rjuka, fjuka, ogso: detta.

rjúpa, *f.* rjuva.

rjúpkeri, *m.* rjupestegg.

ró, *f. I.* ro, fred; *biða ró*, hava ro.

ró, *f. II.* ro, kraa (= *krá*, *f.*).

ró, *f. III.* stong, raa (jfr. nyn. *ro*, Trønd).

ró, *f. IV.* (*nom. pl. rær*) ro (klinkplata til jarnsaum).

róa, *v. (impf. veri, ræri, ræri, reyri; perf. partic. róinn)* 1. ro; ro ut paa sjøen; *róa skipinu*; *róa leiðangr*. 2. bu, reida ut (skip) med aarar. Fm. VIII, 372. 3. rugga att og fram, som naar ein sit og ror. Jfr. nyn. *ro*, huska, dissa. NGbr.

róast, *v. r. (að)* rugga seg; *róast um*, rugga seg, kasta seg hit og dit. Jfr. *róa*, *v. 3.*

róð, *n.* rod, skinn (paa fisk), tunn hinna.

róða, *v. (að)* I *róða*, rauda; upers. *roðar*.

róða, *v. (að)* II. sjaa *hroða*.

róða, *f.* (ogso *róði*, *m.* Vigf.) 1. stong, stokk, mest til krossfesting, kross. 2. krusifiks, bilæte av Kristus paa krossen. 3. bilæte av eit heilagmenne. Jfr. nyn. *ro* for *róða*, raa, tjukk stong, Innh.

róðagras, *n.* krapp (eit gras). Rubea.

róðausa, *f.* = *roðháfr*.

róðavetr, *m.* vetter med raud himmel.

róðháfr, *m.* fiskehaav.

róði, *m.* rode, raude, raudt skin.

róði, *m.* 1. vind, storm (poet.). 2. *lata* (*leggja*) *e-n fyrir róða*, gjeva ein upp, lata han sigla sin eigen sjø. 3. i sams. = *róðr* (jfr. *andróði*).

roðinn, *a.* (av *rjóða*) 1. blodut, blødande. 2. for *hroðinn*, sjaa rettingar.

roðmi, *m.* rode, raude (dansk *rødme*).

roðna, *v. (að)* rodna, raudna, verta raud.

róðr, *m. (gen. róðrar)* ror, roing; i *akk. sing.* ogso *róð?* Fm. IX, 361a.

roðra, *f.* blod.

róðrar-ferja, *f.* ror-ferja, ror-skuta. **-hanzki**, *m.* handske til aa bruka naar ein ror.

-húfr, *m.* bord i skipssida, der aararne ligg, medan dei ror. **-leiði**, *n.* framkoma med roing; *taka róðrarleiði*, taka til aararne.

-skip, *n.* farkost som dei ror, rorskip. **-skipsreiði**, *n.* reide som høyrer til eit rorskip.

-skúta, *f.* rorskuta.

róðrgoltr, *m.* eit slag greida med jarnslegen framende paa herskipi til aa gjera skade paa fiend-skip (sjaa Kgs. 861c).

róðukross, *m.* bilæte av Kristus paa krossen, krusifiks.

rof, *n.* røv, klovning, opning, uppløysning; brót, attring, umstøying.

rófi, *n.* tak, raust (= *ráf*).

rófa, *f.* rovetange, halebein (paa hest og naut). Jfr. *rófubeinn* og nyn. *rova*.

rófna, *v. (að)* rovna, rivna; missa si rettskraft, gaa um att, verta ugild.

rofs-maðr, *m.* mann som bryt avgjerd (dom odl.) og segjer ho er ugild. **-mál**, *n.* sak til aa gjera um inkje ei avgjerd (dom odl.).

roftorfsvegg, *m.* torv-vegg.

rófubein, *n.* rovetange, halebein.

róg, *n.* (ogso *rógr*, *m.*) baktale, skulding, ilt ord; kiv, strid; *bera e-n í róg* (*við e-n*), baktala ein (aat eink.).

Rogaland, *n.* Stavanger amt (= *Rygja-fylki*; jfr. *rygir*).

róg-apaldr, *m.* hermann (poet.). **-berari**, *m.* **-beri**, *m.* baktalar, klagar. **-girni**, *f.* tilhug til aa baktala folk.

róg-malmr, *m.* gull (poet.). **-mæli**, *n.* baktale, skulding.

rógr, *m.* = *róg*, *n.*

róg-samr, *a.* baktalande, lastfus.

rógs-bréfi, *n.* brev eller skrift med skuldingar og baktale.

róg-segl, *n.* skjold (poet.). **-semi**, *f.* = *róggirni*.

rógsmáðr, *m.* baktalar, skuldar.
rógsmát, *n.* matt ved taarnet (for *róksmát*; jfr. *hrókr*, isl. form for *rókr*, fr. *roc*).
 Sjaa Fr. under *fretstertumát*.

rógþorn, *m.* sverd (poet.).

rói, *m.* ro, fred (= *ró*, *f.*).

rokindusta, *a.* som det ryk dust eller dumba av, dustut.

rokk, *m.* I. rokk (til aa spinna paa).

rokk, *m.* II. kyrtel, kjole (tysk).

ró-lauss, *a.* uroleg, utan ro. **-líffi**, *n.* rolegt, stillt liv. **-ligr**, *a.* roleg, still.

rolla, *f.* rulla, papir- eller pergamentsrull.

rólyndr, *a.* spaklynd, stillfarande.

Róm, *n.* **Róma**, *f.* byen Rom (= *Róm*).

róma, *v.* (*að*) 1. laata, ropa. 2. samtykkja med tilrop, laata vel yver (*e-t*).

róma, *f.* vaapngny; strid.

Rómaborg, *f.* byen Rom. **rómaborgarkeisari**, *m.* romarkeisaren. **-kirkja**, *f.* den romerske kyrkja. **-land**, *n.* romarlandet. **-lýðr**, *m.* romarfolket. **-ríki**, *n.* romarriket.

róma-kirkja, *f.* den romersk-katolske kyrkja. **-ríki**, *n.* romarriket. **-skattr**, *m.* peterspening, romarskatt. **-vegr**, *m.* veg til Rom.

róm-ferð, *f.* ferd til Rom. **-ferill**, *m.* ferdamann, pilegrim til Rom, romarfarar. **-kostr**, *m.* kostnaden med ei romarferd.

rómneskr, *a.* romersk = *rómversk*.

rómnr, *m.* 1. røyst, maal, laat, óm av mannemaal, rop. 2. tilrop med samtykke, fagnadrop. 3. umtale, ord som gjeng mil-lom folk.

rómvegr, *m.* veg til Rom.

rómverir, *m. pl.* romarar.

rómverja-fylking, *f.* fylking med romarar. **-herr**, *m.* romarher. **-hǫfðingi**, *m.* romarhovding. **-kirkja**, *f.* den romersk-katolske kyrkja. **-kristni**, *f.* det romersk-katolske kyrkjesamfund. **-lýðr**, *m.* romarfolket. **-páfi**, *m.* paven i Rom.

rómverjar, *m. pl.* romarar; romarfolket.

rómverja-riddarar, *m. pl.* romerske rid-darar. **-ríki**, *n.* romarriket.

rómverskr, *a.* romersk.

ropa, *v.* (*pt*) rapa, gurpa (nyn. *ròpa*, Voss o. fl.).

ropi, *m.* rap, gurp.

rór, *a.* roleg, fredsam, spak (nyn. *ro*, d. s. Hall.).

rós, *f.* (*pl. -ir*) 1. ros, rosa. 2. eitk. som likjest ei rosa, eit slag brjostprydnad. Jfr. *silkirós*. 3. eit slag staup eller bikar? Jfr. *silfrós*, *smárósir*.

rosa, *f.* sjaa *holdrosa*.

rósa, *f.* rósa. **rósa-ligr**, *a.* som ei rosa, roseraud, rose- **-vatn**, *n.* rosevatn. **rosen-kranz**, *m.* rosenkrans, perlesnor som katolikarne brukar naar dei les og tel bønerne sine.

rosi, *m.* rósa, stormbya (*ròse*, *m.* Stjerd.).

roskin-leiðr, *m.* det aa vera fullvaksen og fullgod, fullkomenskap. **-mannligr**, *a.* vaksen-mannsleg, kar-voren. **-mannliga**, *av.* som ein vaksen, karsleg.

roskinn, *a.* vaksen, fullvaksen, mogen (um folk).

rosknast, *v. r.* (*að*) verta vaksen, mogen (um folk).

rosmhvalr, *m.* (ogso *rossmall* (?) Vigf.) rossmaal (*Trichechus rosmarus*).

róspqlr, *m.* jarn til aa hogga av røer med (*s. ró*, *f.* IV).

rósta, *f.* strid, slaasting, krangel (jfr. nyn. *rusta*, staaka).

róstast, *v. r.* (*að*) verta knapp, knappast.

róstu-leiðr, *m.* strid, basketak. **-maðr**, *m.* kranglefant, ufredsflugl. **-mikill**, *a.* uroleg, ufredsam.

rostung, *m.* rossmaal, = *rosmhvalr*.

róstusamligr, *a.* ufredsam, uroleg.

rósuligr, *a.* som ei rosa, roseraud, rose-.

rot, *n.* uvit, svime (jfr. nyn. *drikka seg i røt*, Røldal).

rót, *f.* (*gen. sing. røtar*, *nom. pl. røtr*) 1. rot (*f.*); ogso um ei rot bruka til troll-dom, N. G. L. 2. rot, skuld, orsak, upphav. 3. rot (*i* matematiken).

rót, *n.* I. rot, raust (*d. e.* romet under taket *i* eit hus) = *hrót*.

rót, *n.* II. rot, røre, uro.

rota, *f.* stridt regn, regnskol (jfr. nyn. *røta*, skrida, jordskrida, Tel.).

róta, *v.* (*að*) rota, røra upp, skjjepla, kara, velta.

róta-klumba, *f.* **-kylfa**, *f.* klubba av ei trerot.

rótardráttir, *m.* rot-utdraging (i mathem.).
rótartre, *n.* tre med roti.
róteldi, *n.* i sams. *halfróteldi*.
rót-fastr, *a.* rotfast. **-festa**, *v.* (*st*) rot-festa, røta.
roti, *m.* brote, flokk (*røte*, Hall.).
rotinn, *a.* roten.
rótauss, *a.* rotlaus.
rotna, *v.* (*að*) rotna, røytast.
rót-setja, *v.* (*tt*) setja med rot, lata røta seg. **-setjari**, *m.* plantar.
rotusumar, *n.* rotasumar, vaatusumar.
rúð, *n.* rud, rudning (*m.*).
Rúða, *f.* byen Rouen i Normandi.
rudda, *f.* lurk, klubba (jfr. nyn. *rudda*, *rydda*, svolk).
rudduветr, *m.* streng, hard vetter.
ruði, *m.* (*gen.* *ruðja*) rubin.
ruðning, *f.* det aa *ryðja* (*dóm*, *kvið*).
ruðningarmál, *n.* *pl.* ord, formel, bruka ved *ruðning*.
ruðningr, *m.* rudning (*f.*), rydjing.
ruðr, *m.* runn, busk = *runnr*.
ruðstaðr, *m.* upprudd stad, rudningstad.
ruðulitill, *a.* klen til aa ryðja ikring seg.
rúðjarlar, *m.* *pl.* Rouen-jarlar, hertug-arne av Normandi. Jfr. *Rúða*.
ruðinn, *a.* ruven, ruvhærd, bustut.
rug-akr, *m.* rugaaker. **-brauð**, *n.* rug-braud. **-fraggr**, *m.* eller **-fragg**, *n.* rug av laakare slag.
rugga, *v.* (*að*) rugga, vogga; rugga, rupla, rumpla.
rughleifr, *m.* ruggleiv, braud av rug.
rugl, *n.* rugl, ugredida. **rugla**, *v.* (*að*) rugla, skjepla, uroa. **ruglan**, *f.* rugling, skjepling, uro.
rugpund, *n.* rugpund, skippund rug.
rugr, *m.* (*gen.* *-ar*) rug.
rúm, *n.* 1. rom, stad, plass. 2. seng (= nyisl. *rúm*). 3. rom millom toftorne i skip eller baat. 4. tid, frest; *þriggja daga rúm*. 5. stad, stoda: *liggr e-m í miklu rúmi*, det ligg mykje lag paa, hev mykje aa segja for ein.
Rúm, *n.* byen Rom (= *Róm*).
rúma, *v.* (*að*) tala; jfr. *róma*.
rúma-borg, **-skattr**, **-vegr**, sjaa *róma*.
rúmatal, *n.* tal paa rom i eit skip.

rúm-boraðr, *a.* rom-bora, stor-holud.
-brugðinn, *a.* romleg ikring, romsveivd. Edda.
rúmelsi, *n.* raaderom, fritid.
rúmfiár, *a.* trongrømd, trong.
rúmfierð, *f.* ferd til Rom (= *rómferð*).
rúm-heilagr, *a.* (*dag*) som ikkje er heilag etter logi (jfr. nyn. *romhelg*). **-lendi**, *n.* romlende, romlegt land. **-lendr**, *a.* romlend, romleg, open. **-liga**, *av.* romleg. **-ligr**, *a.* romleg.
rúmr, *a.* (*komp.* *rýmri* og *rúmari*, Thom. 272¹³) rom, romleg, vid og breid; lagleg.
rúm-snara, *f.* rennelykkja, rennesnar.
-stokkr, *m.* sengstokk. **-sævi**, *n.* rom sjø.
rúmt, *av.* romt, romleg, vel.
rúmverir, **rúmverja**, **rúmverjar** osfr. sjaa *róm*.
run, *n.* run (*f.* og *n.*), lite vatsstrøyme millom tvo vatn. D. N. I, 81a.
rún, *f.* **rúna**, *f.* eig. kvende som ein talar i trumaal med; holl ven (poet.).
rúna-fura, *f.* fura med runer paa. **-kefli**, *n.* rune-kjevle. **-mál**, *n.* rune-rekkja. **-mei-stari**, *m.* rune-meister.
rúnar (og *rúnir*) *f.* *pl.* 1. løyndomar, løynd kunnskap; lærdom. 2. kviskrande samtale (poet.). 3. trolldomsteikn. 4. runer, runeskrift. 5. bokstavar.
rúna-stafr, *m.* runeboekstav. **-steinn**, *m.* runestein.
run-henda, *f.* **-hending**, *f.* versemaal med enderim. **-hendr**, *a.* som hev *runhending*.
runi, *m.* rone, galt, galte.
rúni, *m.* eig. mann som ein talar i trumaal med; holl ven (poet.).
runketill, *m.*: *regns runketill*, berghola som det renn regn nedi (jfr. *run*). Poet.
runnr, *m.* runn, busk; lund.
runsa, *v.* (*að*) rana, plundra (jfr. nyn. *runsa*, *staaka*).
rupl, *n.* plundring, røving. **rupla**, *v.* (*að*) riva laus, plundra, røva; *rupla e-n e-u*, røva eitk. fraa ein. Jfr. nyn. *rupla*, skjepla. **ruplan**, *f.* 1. rupling, skjepling i sams. *hugarruplan*. 2. plundring, røving.
ruppa, *v.* (*að*) plundra, røva.
rust, *f.* i sams. *garðsrust*.
Ruzia, *f.* Ruzzaland, *n.* Russland.

ruzzar, *m. pl.* russar.

ryð, *n.* rust. **ryð-frakka**, *f.* -frakki, *m.* rustut vaapn. **-fullr**, *a.* full av rust, rustut. **ryðga**, *v.* (*að*) rusta, verta rustut. **ryð-genginn**, *a.* rusta.

ryðja, *v.* (*ruddi*) 1. rydja, gjera rydig, tóma. 2. rydja upp, reinska; *ryðja dóm* rydja retten med aa skjota ut ugilde domsmenner (*ryðja menn ór dómi, ryðja e-n upp*). 3. rydja burt (*m. dat.*); upers. *ruddi samnaðinn*, flokken spreiddest.

Med part. *á: ryðja e-u á e-t*, velta eitk. burt paa eitk. *af: ryðja e-t af e-u*, rydja eitk. for eitk. *fyrir: ryðja e-t fyrir sér*, rydja eitk. for (til bate for) seg; *ryðja land fyrir sér*, d. e. vinna landet. *tíl: ryðja sér til e-s*, rydja seg (veg) fram til eitkvart; *ryðja til e-s*, rydja, gjera veg for, færa til eitkvart. *um: ryðjast um*, rydja ikring seg, trengja fram; kasta seg hit og dit. *upp: ryðja upp e-u*, rydja, riva upp eitk.

ryðjandi, *m.* ein som skal rydja eller reinska retten.

ryðr, *m.* rust, = *ryð*. **ryðtekinn**, *a.* **ryðugr**, *a.* rustut, rusta.

ryfi, *n.* ryv (riv), saarke, hudsykja. Bp. I 181æ.

ryfa, *v.* = *rjúfa*. **rytta**, *v.* (*ft*) = *ripta*. **ryga**, *v.* (*að*) = *riga*.

rygir, *m. pl.* folket i Rygjafylket. **Rygja-fylki**, *n.* Stavanger amt, = *Rogaland*.

rygjartó (*rykkjartó*) *n.* skatt paa to (lin-, hamp- og ull-to) som kvar husfrøya laut leggja til kvar jol (fraa Svein Knutssons tid).

rygr, *f.* (*gen. rýggjar*) kvinna; husfrøya. **rygskr**, *a.* som er fraa Rygjafylket.

ryja, *v.* (*rúði*; *partic. rúinn*) rua, plukka rui (lausull) av sauerne; *gerði rúinn*, truleg det same som *rúði*, reiv upp. Fjølsv. 26.

ryk, *n.* slikt som ryk og fyk, gøv, fòk, røyk. Jfr. nyn. *ryk*, ròk og nyisl. *ryk*, duft, dumba.

rykkja, *v.* (*kt*) 1. rykkja, kippa (*e-t, e-u*). 2. skunda, kila (iveg).

rykk, *m.* rykk, kipp; *þ. hefir allan einn rykkinn*, *at*, d. e. gjer alt det i ein rykk, *at; i einum rykk*, samstundes, i eitt.

ryma, *v.* (*md*) 1. røma, gjera romleg. 2. røma, gjera rom, rydja, flytja burt.

3. røma, fara fraa; *ryma land*. 4. intr. røma undan, fly. 5. *rymast*, *v. r.* rømast, verta romleg.

rymjá, *v.* (*rumdi*) gryla, belja.

rymr, *m.* gryling, beljing, grovt maal; dur; brak (poet.).

ryna, *v.* (*nd*) 1. runa, bruka trollskap. 2. tala i trumaal, godsnakka, godrøda; *ryndendr hjartevener* (Edda).

ryndr, *a.* god til aa runa, trollkunnig.

rynni, *f.* ordhegd, talekunst (av *rynninn*, *a.*; jfr. *fullrýnninn*).

rypta, *v.* spy, spy ut.

ryra, *v.* (*rð*) I. hurkla; *ryrir í barka*, det ruklar i halsen. Sturl. I 183 (i vers).

ryra, *v.* (*rð*) II. gjera ryr, minka (poet.).

ryrd, *f.* ryr, ryrleik; *ryrd aldra*, dauden (poet.). **ryrir**, *m.* minkar, tærar, tynar (poet.). **ryrligr**, *a.* ryrleg, udjug (*ryrliga, av*).

ryrr, *a.* ryr, skryp, udrjug.

rysking, *f.* rysking, riving (i haaret).

ryskissótt, *f.* ei slags sykja (jfr. nyn. *riska, ryska, f.* ei sykja paa hestar, Aasen).

ryskja; *v.* (*kt*) ryskja, riva, slita.

ryta, *v.* (*tt*) ryla, rina (um grisen). Jfr. nyn. *ryta*, skraala og gn. *hrytr*). **ryting**, *f.* beljing, remjing.

rytingr, *m.* **rytningr**, *m.* daalk, kniv.

rytningaburðr, *m.* det aa bera daalk (*rytningr*).

rytr, *m.* krytja (fugl). *Larus tridactylus*. Jfr. isl. *rita* og fær. *ryta*.

rytta, *f.* vesalmenne, stakar (jfr. ags. *ryppa*, bandhund).

rytzir og **rytzar**, *m. pl.* ryssar, russar.

ræða, *a.* ræda, od, ronegalen (um sugga i paringstidi).

ræði, *n.* yverraad, magt, stjern.

ræðingr, *m.* tekst som ein skal lesa upp, lester.

ræðis-kona, *f.* raadskona, hushaldar.

-maðr, *m.* raadsmann; forstandar; vert ogso brukt til aa umsetja lat. consul og imperator.

ræfr, *n.* tak, raust, = *ráf*. Jfr. nyn.

ræve, *n.* rot, raust (tak-vinkel).

ræfrviðr, *m.* sperra (i eit hustak). Jfr. nyn. *rævling*, *m.* Smaal.

ræingi, *m.* duglaus kar, sæling, tusul.

streng. -maðr, *m.* mann med age og vyrðnad, autoritet. -styrkr, *m.* styrke som age eller autoritet gjev. -vald, *n.* magt som vyrðnad og age gjev.

røkstólar, *m. pl.* domarsæte (Edda).

rönd, *f.* (*gen. randar; nom. pl. randir*)

1. rand, stripa; kant. 2. skjold; *reisa rönd við e-m*, d. e. gjera motstand mot ein.

3. Randsfjord.

röndóttir, *a.* randut, rendut, striput.

röng, *f.* rong (kne eller tvertre som held ihop botnbordi paa ein baat).

röksemdar-maðr, *m.* kvatleik, djervskap, mod, dugleik.

rökkligr, *a.* djerv, dugeleg, fljot (*rökkliga, av.*).

rökkr, *a.* rask, spræk, modig, staut; *rökkr at viti*, d. e. vaksen i vit. Jfr. *roskinn.*

rökqvast, *v. r. (að)* mogna, gjorna; mannast.

röst, *f.* (*gen. rastar; nom. pl. rastir*)

1. rost (f.), rast (n.), d. e. eit vegstykke som ein gjeng i eitt skeid, utan aa kvila, ei mil paalag. 2. veg, stig.

röst, *f.* (*gen. rastar*) röst, malstraum, havsvelg.

rösudr, *m.*: *reyks rösudr*, elden (poet).

rötudr, *m.* ein som raakar paa eller finn (poet.); jfr. *rata, v.*

S.

sá, *pron. dem. nom. m. (f. sú, n. þat)*; i *pl.* sjaa þeir; jfr. ogso serskilt under þat, þess, því, þann) 1. den, bruka substantivisk: *sá er sæll er slíka giptu fær*; ofte lyt me i nyn. setja um med pers. pron. (han, ho): *sú var stjúp dóttir konungsins*, ho var —. 2. den, bruka adjektivisk, med yvergang til bunde kjenneord: *sá maðr*; ogso ettersett: *á sú* (den aai); *sá ungi maðr*; *sá inn ungi maðr*; *á því sama þingi*; med utelate subst.: *sá einn* (*kostr, vegr*) *er þér til*, det er den einaste utveg for deg, det einaste du hev aa gjera. 3. slik, sovoren; *varð sá fundr þeirra*, at Egill felldi tvá menn; *hann er sá orðhákr at* —. 4. bruka saman med er som rel. pron.: *sá er* (*sú er*), den som; ofte med utelate er: *margir fyrirforust þeir* (= þeir er) *í fjalli vóru skipaðir*. 5. bruka mesta som eit ub. pron. nokon, ein (= *nokkurr*); *hón lauk upp hurðinni ok stóð í gáttum stund þá ok þagði*; ofte stend det saman med dei ymse fall av *lítill* (*smár*): *ek hefi á mér tyggilknif lítinn þann*; *hrærði höfuðit litt þat* (d. e. nokolite, litegrand).

sá, *v.* (præs. *sær, sáir, sár*; impf. *seri, sveri* og *sáði* (yngre form); *perf. partic. sáinn*) 1. saa (med dat., sjld. akk.); *sá korni*, saa

korn; yverf, saa, straa ut: *sá gulli ok silfri á gotuna*. 2. saa, saa til (med akk.); *sá jarðir sínar*.

sáð, *f.* (i *pl.* *sáðar* og *sáðir*) saad, ogn.

sáð, *n.* 1. saad, sæde, saakorn. 2. sæde, grøda, avgrøde; ogso um kornet paa aakeren. 3. kornavle.

sáða-haugr, *m.* haug med saader eller agner. -hleifr, *m.* braud som er fullt av saader, er baka av saadmjøl.

sáð-berandi, *a.* som ber fræ, fræ-berande.

-gerð, *f.* saanad, saaning; tilsaadd aaker; jfr. nyn. *saadgjerd* 1 og 2, Ross. -jqrð, *f.* aakerjard, saadjord.

-kast, *n.* saaing, saanad. -korn, *n.* saakorn (saadkorn). -land, *n.* sæde-land, saadland, aakerland.

sáðleiki, *m.* mette, nøgd. saðning, *f.* metting, mette.

sáðplógr, *m.* ploagnad, ploegjng (til saanad).

sáðr, *a.* I. mett (*e-s*, av eitk.).

sáðr, *a.* II. = sannr. saðr, *m.* = sannr. Edda.

sáð-tíð, *f.* saatid, namn paa fyrste sumarmanad (= *gaukmánaðr*). -tími, *m.* saatime (Snm.), saatid.

sáðugr, *a.* saadut, full av saader.

safal (ogso *safll*) *n.* safalaskinn, *n.* safali, *m.* sobelskinn (eit slag røfyskattskinn).

safi, *m.* save (i tre, millom bork og ved).

safna, *v.* safnaðr, *m.* sjaa *samna*, *sammaðr*.

safran, *s.* safran.

saga, *v.* (að) saga, skjera med sag (*sog*).

saga, *f.* **1.** det som vert sagt, ord, segn, framsegn. **2.** soga, forteljing; *vera ór soggunni*, vera utor soga, ikkje verta nemnd i soga meir; ogso um hendingi, tilburden som er emne for soga: *er saga þessi gerðist*, daa denne soga hende.

Sága, *f.* namn paa ei gudinna; poet. til umskrivning av kvende.

sagandsorð, *n.* = *sagorð*.

sagatenr, *f. pl.* tenner paa sager, sagtenner.

sagna-maðr, *m.* -meistari, *m.* sogemann, sogeforteljar, sokeskrivar. -skemtan, *f.* trøyskap med aa fortelja og høyra paa sogor, sogeforteljing.

sagorð, *n.* segn, framsegn, ord.

saka, *v.* (að) **1.** saka, klaga, lasta ein for eitk. (*e-n e-s* eller *um e-t*); *sakast*, *v. r.* saka seg, klaga seg; *rec.* klaga kvarandre, trættast; *perf. partic.* sakaðr, klaga; saka, skyldig; *sakaðr* og *sifjaðr*, fiende og ven. **2.** saka, skada, gjera (*e-n*) vondt; upers. *hann sakaði ekki*, han kom ikkje til skade, det gjorde honom ikkje noko; *man ekki til saka*, det skader ikkje, det gjer ikkje noko; *v. r. sakast við e-t*, hava skade av eitk.; *perf. partic.* sakaðr, skadd, saara.

saka-bætr, *f. pl.* bøter for brotsverk. -**dolgr**, *m.* fiende, motpart (i rettssak). -**fullr**, *a.* saka, skyldig. -**gipt**, *f.* = *sakargipt*. -**lauss**, *a.* saklaus (= *saklauss*). -**laust**, *av.* utan søksmaal. -**maðr**, *m.* mann som fører saker.

sakan, *f.* klaging, lasting.

sakar-áberi, *m.* klagar (i rettssak), saksøkjar. -**aðili**, *m.* hovudmannen, den rette saksøkjar i ei rettssak. -**eyrir**, *m.* = *sak-eyrir*. -**ferli**, *n.* = *sakferli*. -**gipt**, *f.* det aa gjeva sak, søksmaal, klaga, skuldning. -**spell**, *n.* det som spiller eller øydelegg ei rettssak for ein, sakspille. -**staðr**, *m.* grunn, tilføre til søksmaal. -**sækjandi**, *m.* saksøkjar. -**tókváttr**, *m.* vitne paa at ein hev teke paa seg aa føra ei sak. -**tókvætti**, *n.* vitnesburd

um at ein hev teke paa seg aa føra ei sak. -**vandræði**, *n.* rettslegt vandemaal, rettstrætta. -**verjandi**, *m.* sakverjar. -**vörn**, *f.* forsvar i ei sak, sakvern.

sak-aukabót, *f.* lut av mannebøterne som *sakauki* skal hava. -**auki**, *m.* eig. ein som aukar mannebøterne; i logmaalet um eit visst slag skyldfolk (aat ein drepen mann) som upphavleg maa ha stade utanfor, men som sidan fekk ein lut i mannebøterne. -**bitinn**, *a.* sakfallen, skyldig. -**bót**, *f.* bot for urett eller brotsverk som er gjort (helst i *pl. sakbætr*). -**bótatala**, *f.* utreidsla av *sakbætr*. -**eyrir**, *m.* **1.** bot til kongen eller øverheiti for brotsverk som er gjort, sakøyre. **2.** = *sakgildir eyrir*. -**fé**, *n.* gods som ein betalar i *sakbætr*. -**felli**, *n.* = *sakeyrir*. -**ferli**, *n.* rettssak, rettstrætta. -**gildir**, *a.* eig. gild, gjengeleg til rettsbøter, um betalingsmiddel rekna etter den betalingsmaaten som gjeld for sakøyren, mots. *silfrmetinn*. -**gæfinn**, -**gæfir**, *a.* som gjerne gjev nokon sak, trættekjær, kranglesjuk.

saki, *m.* skade, saknad.

sakir, *præp.* (m. akk.) paa grunn av, for — skuld. Jfr. *søk* 5.

sak-lauss, *a.* saklaus, uskyldig. -**laust**, *av.* utan orsak, grunnlaust. -**leysi**, *n.* **1.** sakløysa, skuldløysa. **2.** grunnløysa, orsakløysa; *fyrir (um)* *sakleysi*, utan grunn, utan orsak. -**maðr**, *m.* illgjerningsmann, vegrovvar. -**metinn**, *a.* = *sakgildir*.

sakna, *v.* (að) sakna.

saknaðr, *m.* saknad, sagn.

sakni, *m.* saknad, tap.

sak-næmr, *a.* som ein kann gjeva sak eller klaga; *eiga nokkut saknæmt við e-n*, hava noko aa klaga paa ein. -**ráð**, *n.* raad i rettssak. -**rúnar**, *f. pl.* eig. runer som vekkjer strid eller trætta; kivsmaal. -**sókn**, *f.* saksøkjing, søksmaal. -**sæll**, *a.* heppen til aa vinna rettssaker. -**taka**, *v. st.* døma skyldig, straff-fella. -**tal**, *n.* eig. bot-rekning; lista yver mannebøterne og korleis dei vert skifte (= *søktal*). -**tala**, *f.* = *saktal*. -**vernd**, *f.* -**vörn**, *f.* = *sakarvörn*.

sal, *n.* betaling, utgreidsla; betalingsdag, betalingstermin.

sál, *f.* saal, sjæl.

sala, *f.* sóla, sal, seljing; *tíl sálu*, til søle, til seljings.

sála, *f.* 1. saal, sjæl (= *sál*). 2. sæla, lukka (= *sæla*). **sálabað**, *n.* bad og veitsla paa jordferdsdagen (gravøl) eller paa aarmaalsdagen etter; jfr. nyn. *sælabad*, gravøl, Shl.

saladagr, *m.* betalingsdag.

sálaðr, *a.* saala, daud (jfr. *sálast*).

salafestur, *f. pl.* faste avtalar um betaling.

sálahjólþ, *f.* = *sáluhjólþ*.

salakynni, *n. pl.* bustad, heim. Edda. Jfr. *kynni*.

sálamessa, *f.* = *sálu messa*. **sálartíðir**, *f. pl.* = *sálu tíðir*.

sálast, *v. r.* (*að*) saalast, andast, døy.

salastefna, *f.* stemna, møte til betaling; betalingstid (-termin).

sálatíðir, *f. pl.* = *sálu tíðir*.

sáld, *n.* 1. saald, kjer til aa sælda i. 2. saald, eit kornmaal = 6 *mælar*, i vegt rekna = $\frac{1}{2}$ *skippund*.

saldagr, *m.* skildag til betaling, betalingsdag.

saldrótt, *f.* folket i huset. Edda.

sáldssáð, *n.* saaldsaad, so mykje jord som ein kann saa til med eit saald korn.

salerni, *n.* kamar, avhus.

salf for *safal*, D. N. II 1652i.

salfalli, *a.* skyldig til aa betala.

sal-garðr, *m.* husvegg. Edda. **-gaukr**, *m.* **-goinir**, *m.* hane. Edda. **-hús**, *n.* stor *skemman*, bud. Edda, N. G. L.

sali, *m.* seljar.

sálifa, *f.* raake, sputt (lat. *saliva*).

sal-kona, *f.* kvinna, terna som tener i salen. **-kynni**, *n.* bustad, heim, = *salakynni*. Edda.

sallaðr, *m.* saltfisk? Sturl. II 122³⁶. Av mlat. *salatus*, partic. til *salare*, *salta*?

salli, *m.* i *hveitissalli*; jfr. nyn. *salle*, *sall*, *m.* mjølduft, ogso um mjøl av jordeple, Hard. Shl. ofl.

salmari, *m.* **salmaskald**, *n.* salmediktar. **salmasongr**, *m.* salmesong. **salmr**, *m.* salm, salme (= *psalmr*).

salning, *f.* seljing, sal.

salr, *m.* (*gen. sing.* *salár*; *nom. pl.* *salir*, *akk. salí*) sal, hall; rom; hus.

salselaðr, *m.* suvl (til brød). Heilag. II 655³². Jfr. mlat. *salsare*, *salta*?

salt, *n.* 1. salt; i *salti liggr sök*, *ef sökjendr duga*, ei sak vert ikkje foraldra („ligg i salt“), um saksökjarane duger; *svarta salt*, „svart salt“ av brent tang, tangoska (til krøteri). 2. sjø, hav; *hit eystra salt*, Øystresjøen.

salta, *v.* (*að*) *salta*, leggja i salt; yverf. *gøyma* til sidan, setja ut. Sex. söguþ. 147.

saltan, *f.* salting.

saltara-bók, *f.* = *saltari*. **-salmr**, *m.* salme (av David-salmarne). **saltari**, *m.* bok med David-salmarne (= *psaltari*).

salt-brenna, *f.* saltbrenning, saltkoking (jfr. *brenna*, *v.* (*nd*) 4). **-brennukarl**, *m.* saltbrennar, saltkokar.

-búð, *f.* = *saltketilsbúð*. **-diskr**, *m.* borddisk til salt, saltkjerald.

salterium, *n.* psalter, eit slag spelreide med 10 strengjer.

salt-fljóð, *n.* saltflaum, saltsjø. **-gerð**, *f.* salt-gjering, salt-tilverking. **-karl**, *m.* saltbrennar, saltkokar. **-karlskufli**, *m.* kappa, kufta som saltkarlar bruka. **-ketill**, *m.* kjél til saltkoking, saltkjél. **-ketilsbúð**, *f.* bud der dei kokar salt i saltkjél. **-ketilssát**, *f.* (*pl. -sætr* (skr. *sæter*) D. N. IV 278¹²) saltverk. **-uppsát**, *f.* saltverk. **-korn**, *n.* saltkorn. **-maðr**, *m.* = *saltkarl*.

saltr, *a.* salt.

salt-rétrr, *m.* rett til aa brenna eller koka salt. **-steinn**, *m.* saltstein („saltstytt“). **saltsuppspretta**, *f.* saltkjelda. **saltsviða**, *f.* = *saltbrenna*.

salþjóð, *f.* folket i huset (= *saldrótt*). Edda.

sálu-ábyrgð, *f.* aabyrgsla, andsvar for ei sjæl. **-afli**, *m.* sjæle-vinning, sjæle-fanging.

-bað, *n.* = *sálabað*. **-bann**, *n.* sjæle-bann, sjæle-tjon. **-bati**, *m.* = *sálu bót*. **-bót**, *f.* 1. bot, hjelp for sjæli, sjælehjelp. 2. velferd. Jfr. nyn. *saalebót*, *sælebót* = velgjerd, miskunnverk. **-búð**, *f.* sjukeheim, hospital.

-eldar, *m. pl.* „sjæleeldar“, d. e. baal som romarane brænde til aa høgtida daen manns avferd fraa denne heimen. **-félag**, *n.* sjæle-samlag, aandelegt samfund. **-gipt**, *f.* **-gjöf**, *f.* gaava til sjælehjelp, sjælegaava; jfr. ogso nyn. *sælegaava*, Aa. og Ross.

sálugr, *a.* sælug, stakkars, arm.

sála-háskaábyrgð, *f.* aabyrgsla, andsvar for faare som kann raama sjæli. **-háski**, *m.* faare for sjæli, sjælefaare. **-hjólþ**, *f.* hjelp for sjæli, sjælehjelp (= *sálubót*). **-hús**, *n.* 1. herbyrge, hus for ferdafolk. 2. sjukeheim, hospital. **-hússtofa**, *f.* = *sáluhús* 1. **-messa**, *f.* sjælemessa.

salún, *n.* eit slag ullty; tæpe av *salún*, tæpe. Namnet etter byen Chalons.

sálu-sár, *n.* sjæle-saar. **-sjóðr**, *m.* kassa til aa kosta sjælemessor for avlidne gildebrøder. **-skaði**, *m.* skade paa sjæli, sjæleskade. **-stofa**, *f.* stova, herbyrge for ferdafolk (= *sáluhús*). **-stúka**, *f.* altarróm der det vert lese sjælemessor? D. N. IV. 119: 1474. **-svikari**, *m.* sjælesvikar, sjælelokkar. **-tíðir**, *f. pl.* bønner som vert lesne for avlidne sjæler. **-tjón**, *n.* sjæle-tjón, sjæle-fortjoning. **-þariligr**, *a.* naudsynleg for sjæli; jfr. nyn. *saalaturftig*, miskunnsam, Ryf. Shl. **-þurfi**, *f.* **-þurfi**, *f.* naudsyn, torv for sjæli. **-vænn**, *a.* væn, prydeleg for sjæli. **-ql**, *n.* **-qld**, *n.* gravøl (kristelegt namn, jfr. *erftöl*).

sam-, i sms. = nyn. sam-, saman-, ihop-

sama, *v.* (*samdi*, *perf. partic. samat*) sama, høva, søma seg; *sama sér vel*, sjaa godt ut. **samagóðr**, *a.* som ser godt ut; sameleg, høveleg.

saman, *av.* saman, i lag; *einn saman*, einsaman, aaleine; *allr saman*, allsaman, ogso: heil, uskift; *allir saman*, alle saman, utan skilnad; alle i lag, i samling; *til samans*, til samans, i saman.

saman-burðr, *m.* (skriftleg) ihopsetjing, skrift. **-dráttir**, *m.* samandraging, samling. **-eign**, *f.* strid. **-hlaðning**, *f.* samanstelling, samanbinding. **-jafna**, *v.* (*að*) jamföra, samanlikna. **-kall**, *n.* **-kallan**, *f.* samankalling. **-koma**, *f.* samkoma. **-lestr**, *m.* samanplukking, samansamling. **-lífning**, *f.* samanbinding. **-samnaðr**, *m.* ihopsamling, samling. **-samnanligr**, *a.* samlings-, lat. *collectivus*. **-tengja**, *v.* (*gd*) festa, binda saman.

sam-band, *n.* samband, samlag. **-bandsmaðr**, *m.* mann som hev samband med ein, sambands-mann. **-beit**, *f.* sambeite. **-bera**, *v. st.* høva saman; *kvað eigi þat sambera*, sa at det bar reint av, det var uhorvelegt.

-binda, *v. st.* binda saman; *refl. sambindast*, gjera samband. **-biskup**, *m.* bisp saman med ein, med-bisp. **-bjóða**, *v. st.* bjoda til med, kappast, vera jamgod med (*e-m*). **-bland**, *n.* samblanda, samlag. **-blanda**, *v.* (*að*) blanda saman (*e-u*). **-blandan**, *f.* (og *-blandning*, *f.*) samblanding, samblanda, samlag. **-blandinn**, *a.* ihopblanda. **-blása**, *v. st.* blaasa saman, blaasa upp; *samblása móti e-m*, gjera samband, leggja raadlag upp mot ein. **-blástr**, *m.* samband, samlag; samansverjing. **-blástrmaðr**, *m.* mann som er i samband med ein, samansvoren mann. **-borgari**, **-borgarmaðr**, *m.* medborgar, samborgar. **-börinn**, *a.* samboren, fødd av same foreldre. **-bróðir**, *m.* sambrór, heilbrór, son av same fár og mór; yverf. um brór av same samlag. **-brugga**, *v.* (*að*) bryggja, blanda saman. **-búð**, *f.* samhuig, samvære; samlivnad, samlega, paring. **-búðarnáttúra**, *f.* natur, lyst til likamleg umgang. **-búðartími**, *m.* tid til samlivnad. **-búnaðr**, *m.* = *sambúð*. **-bundinn**, *a.* samanbunden. **-burðarql**, *n.* samlogedrykkja, skotøl, lagøl. **-burðr**, *m.* samlag, samkvæme. **-bygð**, *f.* det aa hu saman, sams bustad. **-bygðarmaðr**, *m.* sambygðing. **-bæriligr**, *a.* ihopliknande; samhøveleg, likleg. **-dags**, *av.* paa same dag. **-daudi**, *m.* daude paa same tid, samstundes. **-dauni**, *a.* som hev same vonde lukt (yverf.). **-dóma**, *a.* samd i domen, samtykt. **-dómr**, *m.* sams, samrøystes dom. **-dráttir**, *m.* 1. samling, sanking; folkesamling. 2. det som er ihopsamla. 3. reip, snor. **-dreginn**, *a.* föra yver det heile, aalföra (jfr. *draga*, 8). **-drykkja**, *f.* drykkjelag, samdrykkja. **-dægnis**, **-dægris**, **-dægrs**, *av.* i same halvðoger, paa same dag. **-dæmdr**, *a.* dæmd saman (med ein annan). **-eiga**, *f.* sameiga. **-eiginliga**, *av.* i sameiga, i samnøyte, tilsaman. **-eiginligr**, *a.* sameigeleg, sams; *sameiginligt nafn*, samnamn, appellativ. **-eiginn**, *a.* 1. sameigeleg, sams. 2. aal-menn, vanleg. **-eign**, *f.* 1. sameign, sameiga. 2. hopehav, samhav. 3. strid, slaasting. 4. samnøyte, samlag. **-eignarmaðr**, *m.* **-eigumaðr**, *m.* mann som eig ihop med ein annan, sameigar. **-eilífr**, *a.* like æveleg som (*e-m*). **-eldi**, *n.* samliv. **-erfingi**, *m.* mederving. **-fagna**, *v.* (*að*) fagna seg, gleða

seg (saman) með ein (*e-m*). **-fagnaðr**, *m.* sams fagnad, gleða. **-fallinn**, *a.* samkjöm, hoveleg. **-fang**, *n.* giftarmaal. **-fara**, *a.* som fer saman, som fylgjast (paa ferd) með ein. **-fast**, *av.* 1. fast isaman, samla, i samanheng. 2. samfelt, etter kvarandre. 3. stöðugt, stendigt. **-fastr**, *a.* 1. fest saman, fast, samanhangande. 2. samfeld. 3. samföst orð, *d. e.* bunden stil, poesi (mots. *sundrlass*). **-feddr**, *a.* **-feðra**, *a.* som hev same får, samfedra. **-félag**, *n.* samlag. **-félagi**, *m.* lagsmann, parthavar. **-fella**, *v. (ld)* fella, setja saman. **-fella**, *a.* samfeld, stendig. **-felling**, *f.* samanfelling. **-fenginn**, *a.* samfengd (samfengen), ihopraska, ikkje utvald. **-festiliga**, *av.* isaman, i samanheng. **-festing**, *f.* samanfesting. **-fjórðungs**, *av.* i same fjórðung, innan-fjórðungs. **-fleytr**, *a.* som kjem i eitt renn, utan stans, samfeld, stendig. Jfr. *nyn. samfloytt*. **-fleytt**, *av.* = *samfast*. **-fljóta**, *v. st.* fljota, renna saman með eitk. (*e-u*). **-flot**, *n.* flote, skip som fylgjast; det aa sigla saman; *halda (hafu) samflot*, sigla i samflote (Sogn), sigla i fylgje. **-floti**, *m.* = *samflot*. **-flotsmaðr**, *m.* mann som sigler i fylgje (i samflote) með andre skip. **-fundr**, *m.* samkoma, møte. **-fyllitigr**, *a.* heil, full. **-fyndr**, *m.* samkoma. **-færr**, *a.* 1. fylgjefer. 2. samkjöm, samstavande. **-fqr**, *f.* ferd i saman, samgang, umgjenge, iser i *pl.*: egteskaplegt samliv; samband. **-ganga**, *f.* 1. gang saman, samgonga. 2. = *samgangr*. **-gangr**, *m.* 1. samgang, umgjenge; egteskaplegt samliv. 2. samanstöyt, strid. **-gengt**, *a. n.*: *eiga s.* (um fe) hava sambeite. **-geta**, *v. st.* avla saman með. **-gjarna**, *av.* like gjerne. **-gledjast**, *v. r.* (*gladdist*) gledjast (saman) með ein (*e-m*). **-greizla**, *f.* samanskot. **-gróa**, *v. (-grer)* gro fast til eitk. (*e-u*). **-gonguql**, *n.* brudlaupsgilde. **-hald**, *n.* 1. samhald, samband. 2. fraahald. **-haldinn**, **-haldr**, *a.* stendig, samfeld. **-harma**, *v. (að)* syrgja (saman) með, hava vondt av, hava medkjensla með ein (*e-m*). **-harman**, *f.* **-harmr**, *m.* samhug, medkjensla. **-heilagr**, *a.* like heilag. **-heiti**, *n.* sams namn, samnemne. **-heitiliga**, *av.* með eit sams namn. **-heldi**, *n.* samhelde, samband; ogso um samansverjing; samkoma. **-henda**, *f.* **-hending**, *f.* rim av einslydande stavingar. **-hendr**, *a.*

(versemaal) som hev *samhenda*. **-heraðs**, *av.* i same herad. **-hlaup**, *n.* samanlauping (til uppreist). **-hlaupa**, *a.* som löyp saman, samstelt. **-hlaupast**, *v. r. st.* laupa saman til aa gjera uppreist. **-hleypi**, *n.* samanlauping, samanflokking. **-hljóð**, *n.* medljod, konsonant. **-hljóða**, *v. (að)* samstavast, høva i hop með (*e-u*). **-hljóðan**, *f.* samljod, harmoni. **-hljóðandi**, *m.* = *samhljóð*. **-hljóði**, *a.* **-hljóðr**, *a.* jamgod i ljod. **-hringja**, *v. (gd)* 1. ringja saman (kyrkjelyden). 2. ringja samstundes (með tvo eller fleire klokkor). **-hringjur**, *f. pl.* klokkor som ein ringjer með samstundes, parklokkor. **-hugi**, *m.* samtykke, samhelde. **-hugi**, *a.* samheldig, sameint. **-húss**, *av.* i same hus. **-hyggja**, *v. (-hugði)* vera samheldig, sameint. **-hyggja**, *f.* samvit (= *samvizka*).

sami, *n.* 1. same, sømd, rett skikk. 2. rett som tilkjem ein, rettkoma. 3. semja, sam.

sam-jafn, *a.* jamgod. **-jafna**, *v. (að)* jamføra, likna attaat (*e-u*); refl. *samjafnaust e-m*, kappast, gjera seg jamgod með ein. **-jafnan**, *f.* jamføring, samanlikning; gram. komparation, gradbøygning. **-jafnanligr**, *a.* *samjafnanligt nafn*, høgegrad, komparativ (gram).

samka, *v. (að)* sankka, samla (*e-u*); *v. r.* *samkast*, sankast, samlast.

sam-kall, *n.* samankalling. **-kaupa**, *v. (-keypti)* gjera semja. **-kaupa**, *a.* samd, sameint (um ein handel). **-keypi**, *n.* 1. samhandel, semja. 2. hopehav.

samkoma, *f.* = *samkváma*. **samkomu-**sjaa *samkvámu-*.

sam-kristinn, *a.* som er medkristen. **-krækja**, *v. (kt)* koma i strid með ein. **-kund**, *f.* **-kunda**, *f.* samkoma, stemna; gjestebod, gilde. **-kundaql**, *n.* drykkjelag, gilde. **-kundufagnaðr**, *m.* gjestebodsgleða. **-kundufqr**, *f.* ferd til gjestebod. **-kunduhús**, *n.* stemnehus. **-kundumaðr**, *m.* gjest. **-kunduvitni**, *n.* gjestebodsvitne.

samkváma, *f.* 1. samkoma, møte; iser bruka um reppsmøte paa Island. 2. strid, samanstöyt. 3. (egteskapleg) samlivnad. 4. (helst i *pl.*) samkoma, samanfelling, samanfald ting.

samkvámu-drykkja, *f.* drykkjelag. **-lag**, *n.*

takster, pris, fastsett i reppsmöte. **-maðr**, *m.* mann som er med i reppsmöte (*samkváma*, 1). **-mál**, *n.* sak som vert fyrehavd paa reppsmöte; vedtak i reppsmöte.

sam-kvæði, *n.* samtykke. **-kvæðr**, *a.* einslydande. **-kvæmd**, *f.* samlag, samband. **-kvæmiligr**, *a.* samkjöm, samhøveleg. **-kynja**, *a.* av same sett. **-kynniss**, *av.* i same husslag, *n.* 1. samlag, hopelag. 2. samlag, samband. 3. samlag, samliv; samlega. **-laga**, *v.* (*að*) 1. sambinda. Jfr. nyn. *samlaga*. 2. likna attaat (*e-u*). 3. taka til samlega; *v. r.* *samlagast e-m*, hava samlega med ein. **-laga**, *f.* samanleggjng, samling (av skip til slag). **-laga**, *a.* som er i samlag med, sameina med (*e-m*). **-lagari**, *m.* **-lagi**, *m.* lagsmann, felage. **-landi**, *m.* landsmann.

sámleitr, *a.* saamleg, myrkleitt.

sam-leið, *f.* sams veg. **-lendr**, *a.* som er fraa same land; som er innanlands. **-lestr**, *m.* samansamling. **-liðs**, *av.* i same lid ell. fylgje. **-lifnaðr**, *m.* samlivnad. **-líka**, *v.* (*að*) samanlikna. **-líkan**, *f.* samanlikning. **-líkr**, *a.* lik, eins. **-litr**, *a.* samlita, med same lit. **-lofa**, *v.* (*að*) lova, prisa saman. **-lyndi**, *n.* samhelde, samtykke. **-lyndr**, *a.* samlynd, sameint, einig. **-lægi**, *n.* samlega. **-lægr**, *a.* som ligg saman med. **-lærðr**, *a.* som er lærd, opplærd saman med. **-lærisevinn**, *m.* læresvein saman med ein annan, lærebrór. **-mála**, *a.* som talar det same, samtykt, einig. **-máli**, *m.* avtale, semja. **-máttugr**, *a.* **-máttu-ligr**, *a.* som hev sams magt, er like megtug. **-merkja**, *v.* (*kt*) merkja sameleis. **-milksaðr**, *a.* samblanda, sambunden. **-mynda**, *v.* (*að*) gjeva same svip, gjera lik. **-mælast**, *v. r.* (*lt*) samsnakkast, avtala med kvarandre; *sam-mælast á e-t*, samraadast, verta samstelt um eitk. **-mæli**, *n.* samtale; avtale, semja. **-mæddr**, *a.* **-mæðri**, *a.* fødd av same môr, sammødra.

samna, *v.* (*að*) samna, samla (*e-u* eller *e-t*); *samnast*, *samnast*, samla seg.

samnaðar-herr, *m.* ihopsamla her. **-menn**, *m. pl.* ihopsamla (ikkje utvalde) menn. **-ql**, *n.* samlogedrykkja, lagøl.

samnaðr, *m.* 1. samning, samling. 2. samlag, samband. Jfr. nyn. *samnad*.

samnafni, *m.* namne (= *nafni*).

samnan, *f.* samning, samling.

sam-nefndr, *a.* samnemnd, som hev same namn. **-netjast**, *v. r.* (*að*) eig. koma i same net, vasa seg i hop med *e-m*. **-neyta**, *v.* (*tt*) hava lag, ungjenge med ein (*e-m*, við *e-n*); *samneytast*, *v. r.* umgangast. **-neyti**, *n.* samnøyte, samlag, samkvæme; umgjenge. **-neyting**, *f.* **-neyzla**, *f.* = *samneyti*.

samningarmaðr, *m.* mann som vil semja, forlikleg, fredleg mann.

samningr, *m.* semja, forlik.

samnungr, *m.* konvent (i kloster).

sam-nægja, *v.* (*gð*) tekkjast, gjeva seg tilfreds hjaa ein (*e-m*, við *e-n*). **-okan**, *f.* koutjugation, bøygning (gram.). **-pína**, *f.* samhug, medkjensla. **-pínast**, *v. r.* (*nd*) hava vondt av, hava samhug med. **-píniliga**, *av.* med medkjensla. **-píning**, *f.* samhug, medkjensla.

samr, *a.* sam (i gn. oftast og i nyn. alltid bruka i bundi form: same); lik, likeeins, utan brigde; sams, sameint; *sams misseris*, i same halvvaar; *verða samir um*, verta sams (sameinte) um; *leiða í sgmú. sæng sér*, føra i seng med seg; *er e-m samt í hug*, ein hev same hug, er likeeins; (*svá*) *at sgmú. sameleis*, ogso; *hinn sami, sá sami*, den same; *hit sama* (ogso: *slíkt hit sama*) sameleis, likeeins, liksom fyrr (jfr. nyn. „*det gjekk det same*“ Vald., og „*ho kom det same*“ Tel.). — *samt*, *av.* saman; *einn samt*, ein-saman, aaleine; *allir samt*, alle saman; *þat kom (á) samt með þeim*, dei vart sameinte (samse) um (jfr. *ásamt*); *bera e-t samt við e-t*, bera saman, samanlikna eitk. med eitk.; *í samt*, *um samt*, samfelt; i eitt, etter kvarandre; *7 daga í samt* (jfr. nyn. *jamt og samt*).

sámrr, *a.* saam, myrk.

sam-ráða, *a.* samraad, samstelt. **-ráðinn**, *a.* (eig. *perf. partic.*) yverlagd, avtala. **-ráðr**, *a.* samraad, samstelt. **-reið**, *f.* riding saman. **-reiknast**, *v. r.* (*að*) verta rekna saman med (*e-m*). **-recki**, *m.* sams *reki* (rekestrand ell. rekegods). **-rekkja**, *v.* (*kt*) samsengjast; liggja i same seng med (*e-m*). **-rétt**, *f.* **-rétti**, *n.* sams kvi. **-riddari**, *m.* krigskammerat, stridsbrór. **-rikja**, *v.* (*kt*) styra, raada saman med (*e-m*). **-ræði**, *n.* 1. samraad,

semja. **2.** samlega. **-ræðumaðr**, *m.* mann som ein hev samrøða med, talenøyte (*n.*).

sams, *av.* ogso. Jfr. *nyn.* *sams*.

sam-saga, *a.* som segjer det same, sameint. **-sáttir**, *a.* samtykt, sameint. **-sess**, *m.* samsæte, sitjing saman. **-setja**, *v. (tt)* setja saman; faa i stand; skriva; *samssetja e-n sinni vináttu*, gjeva ein sin venskap. **-setjari**, *m.* samansetjar, forfattar. **-setning**, *f.* saman-setning. **-síði**, *m.* eig. sidemann; lagsmann, kammerat. **-síðis**, *av.* ved sida av (*e-u*). **-sinna**, *v. (að)* gaa i lag med, halda med. **-sinni**, *n.* lag, samlag, medhald. **-skapa**, *a.* samlynd, sameint. **-skara**, *v. (að)* skara, fella saman (bord i skipssida). **-skipa**, *a.* som er paa same skip. **-skipti**, *n.* samlag, hopehav. **-skóla**, *a.* som er paa same skule. **-skulda**, *f.* **-skylða**, *f.* same skyldnad, like stor skyldnad; *þat var samskulda*, at, det var likso naudsynlegt, at —.

samsmaðr, *m.* fredsám mann (= *samningarmaðr*).

sam-snæða, *v. (dd)* eta saman med (*e-m*).

samst, *av.* til saman (= *samt*). *N. G. L.*

sam-stafa, *f.* **-stafan**, *f.* staving. **-stafliigr**, *a.* som høyrer til ei staving. **-staff**, *a. n.* samstavande, samkjømt. *Laxd.* 33. **-stunda**, *a.* samstundes med (*e-u*). **-stundar**, *av.* **-stundis**, *av.* samstundes, paa same tid. **-sumars**, *av.* same sumar. **-svarning**, *f.* samansverjing. **-svarningarmaðr**, *m.* mann som er med i ei samansverjing. **-sveit**, *f.* stor flokk. **-sveitungr**, *m.* sambygding. **-sverjast**, *v. r. st.* samansverja seg med ein (*e-m*). **-sæng**, *f.* sams seng, seng saman med ein annan. **-sæti**, *n.* 1. samsæte, sitjing saman. 2. samnøyte, samlag. 3. lag, folk som sit saman; ogso bordsetning. **-sætisdrykkja**, *f.* drykkjelaag. **-sætismaðr**, *m.* mann som sit saman med ein. **-sætt**, *f.* semja, forlik. **-sætta**, *v. (tt)* semja, forlika.

samt, *av.* sjaa under *samr*.

sam-tak, *n.* samraad, semja, samlag. **-taka**, *v. st.* samraada, veltaka isaman. **-taka**, *f.* innsamling. **-tal**, *n.* 1. eig. sams tal; *vera í samtali með e-m*, verta tald saman med ein. 2. samtal, samrøða; raadstemna. 3. semja. **-tala**, *f.* samtal, samrøða. **-tala**, *v. (að)* avtala, leggja yver-

-talsfélagi, *m.* mann som ein hev samtál med. **-teigr**, *m.* samteig, hopeteig, jordstykke som er sameiga. **-telja**, *v. (-taldi)* telja, rekna saman. **-tempra**, *v. (að)* blanda saman med (*e-u*); *sampa*, faa til aa samstavast med (*e-u*). **-tempran**, *f.* samanblanding, blanding. **-tengd**, *f.* sambinding, samband, *Æf.* **-tengdr**, *a.* sambunden, yverf. medskyldig i (*e-s*). **-tenging**, *f.* 1. sambinding. 2. kommunion, altarsgang. 3. konjunktion, bindeord (gram.). **-tengja**, *v. (gd)* binda saman, sambinda. **-tengr**, *a.* sambunden, sameint med (*e-m*). *Hom.* 7520. **-tíða**, **-tíðar**, **-tíðis**, **-tíma**, **-tímis**, *av.* paa same tid, samstundes. **-trúaðr**, *a.* som hev same tru. **-týnis**, *av.* kringum same *tín*, med *tín* som ligg saman; i same grend. Jfr. *nyn.* *samtynt*. **-tökumaðr**, *m.* innsamlar. **-þinga**, *v.* halda ting saman. **-þingendr**, *m. pl.* menn som høyrer til same tinglag. **-þingi**, *a.* som høyrer til same tinglag. **-þingisgoði**, *m.* **-þingsgoði**, *m.* gode som høyrer til same tinglag. **-þingt**, *a. n.* i: *hafa samþingt*, hava sams ting, søkja same ting. **-þræll**, *m.* medtenar. **-þýðast**, *v. r. (dd)* samlaga seg, gjera lag med ein (*við e-n*). **-þykki**, *n.* 1. samtykke, semja, samhelde; *með einu samþykki*, i full semja, som ein mann. 2. samtykke, medhald; ogso um det som er samtykt, samraad. **-þykkiliga**, *av.* med samhelde, samheldigt; samrøystes; *samþykkiliga logunum*, i samheve med logerne. **-þykkiligr**, *a.* samheldig, einrøystig. **-þykkisfullr**, *a.* samheldig. **-þykkja**, *v. (kt)* 1. semja, forlika, sameina eitk. med eitk. (*e-t við e-t* ell. *e-t e-u*). 2. samtykkja, vera med paa eitk. (*e-t* ell. *e-u*); *samþykkja e-m*, gjeva etter for ein, vera einig med ein (ogso *s. með e-m*); *e-t samþykkir e-m*, ein samtykkjer, gjeng med paa eitk. 3. samstavast, høva med (*e-u*). 4. *samþykkjast*, *v. r.* samtykkja, gaa med paa eitk. (*e-t, e-u*); *rec.* semjast, forlikast. **-þykkja**, *f.* = *samþykkt*. **-þykkjaligr**, *a.* = *samþykkiligr*. **-þykkir**, *a.* 1. samtykt, samheldig, einig. 2. samhøveleg med (*e-u*). **-þyktt**, *f.* samtykke; semja. **-þyktarbréf**, *n.* semjebrev. **-þyktargerð**, *f.* eig. semjegjerd, semja. **-veldi**, *n.* samstyre; samhav; samliv. **-veldisþing**, *n.* møte til samstyre. **-vera**, *f.* samvera, samliv.

samverskr, *a.* samaritansk.

sam-vild, *f.* -vili, *m.* samtykke, samhelde, semja. **-vinna**, *v. st.* arbeida saman med, hjelpa, stydja (*e-m*). **-vinnari**, *m.* medarbeidar, hjelpesmann. **-virða**, *v.* (*rð*) rekna jamgod med, setja attved, likna ihop med (*e-u*). **-virðiligr**, *a.* som kann setjast attved, liknast ihop med (*e-u*). **-virðing**, *f.* 1. samanlikning. 2. jamverde, vederlag. **-vist**, *f.* **-vista**, *f.* samvære, samliv, samlivnad (iser millom egtefolk). **-vista**, *a.* vera samvista við *e-n*, liva saman med ein. **-vistiligr**, *a.* som er eller liver saman, sambunden. **-vistumaðr**, *m.* mann som liver saman med ein. **-vit**, *n.* medvit, vit. Jfr. *samvizka*. **-vitand**, *f.* medvitende, vitende. **-vitandi**, *a.* medvitande, vitande um eitk. (*e-s*). **-vitugr**, *a.* medvitande, som veit um eitk. (*e-s*). **-vizka**, *f.* 1. medvit, vit. 2. samvit. **-vizkualdr**, *m.* medvitande alder, skils aar og alder. **-vizkugóðr**, *a.* vitug. **-vizkusár**, *n.* samvitsagg. **-vægja**, *v.* (*gð*) 1. vega upp, vera jamgod med. 2. vægja for kvarandre, lempa seg, semjast. **-værr**, *a.* tolsam, som kann vera saman (med andre). **-ql**, *n.* drykkjelag.

sámyrði, *n.* myrke, tvilsame ord.

sand-bakki, *m.* sandbakke, sandmel. **-bára**, *f.* „sandbaara“, ihopblaaen sand. **-brekka**, *f.* sandbrekka, sandbakke. **-fall**, *n.* sandregn (fraa vulkan). **-fallsveit**, *m.* vetter med mykje sandregn. **-fjúk**, *n.* -fok, *n.* sandfok. **-fqnn**, *f.* „sandfonn“, ihopblaaen sand. **-gröf**, *f.* sandgröv, sandgrav. **-haf**, *n.* sandhav. **-hafri**, *m.* strandrug, Elymus arenarius. **-hóll**, *m.* sandhaug. **-hverfa**, *f.* sandkverv, rangflundra, Rhombus. **-hverfi**, *n.* stad (kverve) der det er mykje sand, sandströk. **-koma**, *f.* sandfok. **-korn**, *n.* sandkorn. **-leið**, *f.* veg yver sandar, sandleid. **-lægja**, *f.* eit slag kval. **-meit**, *m.* sandmel, sandbakke. **-mql**, *f.* møl, sandbakke.

sandr, *m.* sand; helst i pl.: *sandar*, sandstrand; sandmo.

sand-sumar, *n.* sumar med mykje sandregn. **-torfa**, *f.* torva av sandjord, sandtorva. **-þúfa**, *f.* tuva av sandjord. **-vetr**, *m.* vetter med mykje sandregn.

sanka, *v.* (*að*) sankar (= *samka*).

sanna, *v.* (*að*) segja for visst; *sanna*, stadfesta, prova; *sanna e-u á e-n*, *sanna e-t*

á hendr e-m, bera paa ein eitk., segja at ein er skyldig i eitk.; *sanna e-n at e-u*, skulda ein for eitk.; *v. r. sannast*, sannast, visa seg aa vera sant; *líta e-t á sannast*, ganga ved, tilstaa eitk.

sanna, *f.* (berre i pl. *sönnur*) sanning, prov.

sannaðar-maðr, *m.* mann som sannar eitk., medeidsmann. **-váttr**, *m.* vitne som sannar eitk. **-vitni**, *n.* vitnesburd, vitne som sannar eitk.

sannan, *f.* sanning, stadfesting; paa-stand.

sannanar-dómr, *m.* vitnesburd, prov. **-maðr**, *m.* mann som sannar eitk., medeidsmann. **-mark**, *n.* merke som sannar eitk., vitnesburd. **-orð**, *n.* forklarande ord som vert sett til eit anna. Sn. E. I 604.

sannara, *av.* (*komp.*) sannare, rettare.

sannenda-lauss, *a.* usann. **-maðr**, *m.* sannferdeleg mann; sant vitne um eitk. (*e-s*). **-samliga**, *av.* med rettfærd. **-sogn**, *f.* sannsoga, paalitande forteljing. **-vitni**, *n.* vitnesburd um at ein fer med sant.

sannendi, *n.* (og *f.*) sanning; ogso vitnesburd, prov til aa sanna eitk.; *með sannendum*, med sanning, so som sant er; *fara með sannendum*, fara med sant; *segja með sannendum*, segja for visst; *til sannenda*, til vissa; *til sannenda e-s* (um *e-t*), til sanning, stadfesting paa eitk.

sann-fregit, *partic. n.* sannspurt, høyrð for visst. **-frétt**, *partic. n.* = *sannfregit*. **-fróðr**, *a.* som hev sann kunnskap, som veit sanningi, kjenner nøgje til eitk. (*af e-u*, *at e-u*, *um e-t*); paaliteleg. **-frœðast**, *v. r.* faa vissa, taka sann lærdom. **-frœði**, *f.* sann kunnskap. **-gjarn**, *a.* sanningskjær. **-gæfi**, *f.* truskap, trurøkna. **-göfugr**, *a.* i sanning gjæv. **-heilagr**, *a.* i sanning heilag.

sann-kalla, *v.* (*að*) segja med sanning. **-kendr**, *a. partic.* med rette kjend skyldig i eitk. (*at e-u*). **-kenning**, *f.* det aa setja eit forklarande ord til eit anna, t. d. adjektiv til substantiv. S. E. **-kristinn**, *a.* sann kristen. **-leikr**, *m.* sanning; *i* (*með*) *sannleik*, i røyndi, verkeleg (jfr. nyn. *sannleik*). **-lifa**, *v.* (*fð*) liva med sanning. **-liga**, *av.* sanneleg, med sanning, for visst; med rette. **-ligr**, *a.* som

ser sann ut, truleg; rimeleg, høveleg; sann, rett. Jfr. nyn. *sanneleg*, rimeleg, høveleg. **-máll**, *a.* **-málugr**, *a.* sannordig, sannferdeleg. **-mæli**, *n.* sann tale ell. umtale. **-mæla**, *v. (lt)*: *þat er sannmælt*, det er sant sagt, sagt med rette. **-mæltr**, *a.* sannordig, sanntalende. **-nefni**, *n.* sant ell. rett namn. **-orðliga**, *av.* sannferdeleg. Æf. **-orðr**, *a.* sannordig, sannferdeleg. **-prófi**, *n.* sant, fullt prov. **-prófa**, *v. (að)* prova for visst, faa vissa for; *sannprófa e-n at e-u*, prova at ein er skyldig i eitk. **-prófan**, *f.* sant prov, vissa. **-prýðiligr**, *a.* med sanning prydeleg, herleg.

sannr, *m.* 1. sann; rett; viss; *segja satt*, segja sant; *satt sem dagr*, sant som dagen; *gera e-t satt*, prova at eitk. er sant; *segja e-n sonnu*, skulda ein for det som sant er; *með sonnu*, med sonno, med sanning, so som sant er; *hafa sannara*, hava meir rett, hava retten paa si sida; *at sonnu*, til vissa; *til sanns*, med vissa, for visst. 2. skyldig; *sannr at e-u*, skyldig i eitk.

sannr, *m.* 1. sanning, vissa. 2. det som er rett, rett skikk; *fera e-m heim sanninn*, *kenna e-m sann*, læra ein rett skikk (folkeskikk). 3. umdøming, skyn um det som er rett, rimelegt eller somelegt; *þat er nær sannmi*, det er rimelegt; *ástir þeira váru at góðum sannmi*, kjærleiken millom dei var som han burde. Jfr. nyn. *sann*, *f.* i talemaatar.

sann-reyna, *v. (nd)* sannrøyna, røyna at eitk. er sant; røyna, prova at eink. er skyldig. **-saga**, *f.* sann tale; paastand. Jfr. nyn. *sannsoga*, sann saga. **-sagt**, *partic. n.* sannsagt, sagt med sanning. **-sakaðr**, *a.* med rette saka ell. klaga. **-sorðinn**, *a.* verkeleg sorðinn, skyldig i muliebria passus. **-spár**, *a.* sannspaad (*sannspaa*, Totn). **-spyrja**, *v.* (*-spurði*) faa vita for visst; *hafa sannspurt*, hava sannspurt, spurt for visst. **-sýni**, *f.* rettsyn, rettvisa. **-sýnn**, *a.* rettsynt, rettvís. **-sæi**, *f.* rettsyn, rett skyn. **-sogli**, *f.* sannleik, det aa vera sannsogoll. **-sogull**, *a.* sannsogoll (Orkd.), sannordig. **-tala**, *v. (að)* segja med rette. **-vinr**, *m.* sann, trufast ven. **-vita**, *v. (-vissi)* vita med vissa. **-vitr**, *a.* med sanning vis, klok. **-vænn**, *a.* truverdig.

sannyndareidr, *m.* sanningseid.

sann-yrða, *v. (rð)* klandra, klaga med

rette. **-yrði**, *n.* sanne ord, sannsoga. **-yrði**, *f.* sannleik, det aa vera sannordig.

sápa, *f.* saapa (skr. *sappu* akk. Isl. læg. 232).

sapol, *n.* halsband (jfr. *sjappel* som er same ord).

sár, *m. (nom. pl. -ir og -ar, akk. pl. -i)* saa, kjer, stort kjerald.

sár, *n.* saar, meidsla; ogso yverf. hugverk. Edda.

sára-bætr, *f. pl. = sárþetr*. **-far**, *n.* eig. tilstand med saar, saar-skade. **-fullr**, *a.* full av saar. **-logr**, *m.* „saarvæska“, blod. **-maðr**, *m.* saara, særd mann.

sáran, *av.* saart.

sár-auki, *m. = sársauki*. **-beitr**, *a.* saar-beitt, som bit saart. **-bætr**, *f. pl.* bøter for saar, saarbøter. **-dropi**, *m.* „saardrope“, d. e. blod (poet.). **-eggjaðr**, *a.* kvasseggja.

sárendi, *n. pl.* saarleik, verk.

sargent, *m.* hermann til fots, i *pl.* fotfolk (= *sergent*). Mlat. *sargentus*.

sargla, *v. (að)* glamra, skrangla.

sárhoggr, *a.* som gjev saare, vonde hogg.

sarka, *v. (að)* gjera raud (= *rjóða*). S. E. II 493.

sár-keyptr, *a.* dyrkjøpt. **-la**, *av. = sárliga*. Edda. **-leikr**, *m.* saarleik, verk, vondt.

-ligr, *a.* saarleg, saar, vond, verkfull (*-liga*, *av.*). **-maðr**, *m.* mann som gjev saar.

sárna, *v. (að)* saarna, verta saar.

sárordr, *a.* saarande i orði.

Sarpr, *m.* namn paa foss, helst Sarpsfoss ved Sarpsborg; jfr. isl. *sarpur*, *m.* kraae, kræl (paa fugl).

sárr, *a.* 1. saar, særd, saara. 2. saar, vond, tung; *e-m er sárr matr*, ein er knipen paa maten, er matsaar. **sárt**, *av.*

sárrað, *n.* raad, raadgjerd um aa saara ein.

sárs-auki, *m.* saar, saarskade; verk, pina som saar veld. Jfr. nyn. *saarsauke*, saarke.

-brún, *f.* brun, kant av saar.

sár-vitr, *a.* svært klok; jfr. *sár-* (svært) i nyisl. *sárfeinn*, *sárheitur* ofl. **-yrði**, *n.* saare ord, vondord.

sásgirði, *f.* saagyrd, trefang til aa gyrda saar (kar).

sát, *f.* stad, der dei sit og lurer paa farande folk, lurarsæte. Jfr. nyn. *saat*,

fiskestad paa strandi; jfr. ogso sms. *uppsát*, *salketilssát* ofl.

sáta, *f.* saata, høysaata.

sátt, *f.* semja, sætt, forlik (= *sætt*). Jfr? nyn. „*koma i siste saatten*“ (i siste liten), Jæd.

sátta-leyfi, *n.* -**lof**, *n.* lov til aa gjera semja eller forlik.

sáttan, *f.* semja, samtykke.

sáttar-bikarr, *m.* freds-bikar, fredsskaal.

-boð, *n.* tilbod um semja. **-dómr**, *m.* forliksdóm; forlikstrett. **-eiðr**, *m.* eid paa aa gjera forlik i ei sak. **-fundr**, *m.* forliksmote, sættamot. **-gerð**, *f.* semje-gjerd, forlik. **-gerðar-vátt**, *m.* vitne paa semja. **-hald**, *n.* det aa halda forliket, semjehald. **-maðr**, *m.* forliksmæklar, semjar. **-mark**, *n.* -**merki**, *n.* merke paa semja.

sátta-umleit, *f.* freistnad paa aa faa til forlik. **-vand**, *a.* vand aa faa forlik med.

sátt-band, *n.* samband og semja. **-fúss**, *a.* **-gjarn**, *a.* viljug til forlik eller semja. **-gjarnligr**, *a.* som ser ut til aa vilja semja, forlikleg, fredleg (*-gjarnliga*, *av.*). **-liga**, *av.* fredleg.

sáttmál, *n.* 1. ord til forlik, tinging um semja. 2. semja, avtale, forlik; samband, pakt (i bib.).

sáttmála-stefna, *f.* stemna, møte um forlik. **-samtenging**, *f.* semjing.

sáttmáli, *m.* semja, forlik, sætt.

sáttmáls-búð, *f.* tabernaklet. **-loq**, *n. pl.* log, fyresegner som pakti inneheld. **-mark**, *n.* merke paa forlik ell. semja. **-samband**, *n.* samband som er gjort med semja. **-qrk**, *f.* pakt-arki (i bib.).

sátt-mæla, *v. (lt)* gjera semja. **-mæli**, *n.* semja, forlik.

sátt, *a.* samd, forlikt, samtykt.

sátt-rof, *n.* brot paa forlik, semjebrot. **-varr**, *a.* var um semja. **-vænlig**, *a.* likleg til forlik.

sauða-bit, *n.* saude-biting, saude-eltung (av hundar). **-bréi**, *n.* namn paa ei rettarbot for Færoyarne. **-dunn**, *m.* saudeflokk. **-ferð**, *f.* saudehenting. **-flokk**, *m.* saudeflokk. **-gangr**, *m.* gang av sauder. **-geymslu-maðr**, *m.* saudepassar, saudegjætar. **-herr**, *m.* saudeflokk. **-hirðir**, *m.* saudegjætar.

-hús, *n.* saudelus, saudefjøs. **-hústún**, *n.* inngjerdt jordstykke ved saudehus. **-hvarf**, *n.* burtkverving av sauder, saude-missing. **-jarmr**, *m.* saudejern, saudemekring. **-klippari**, *m.* saudeklippar. **-kví**, *f.* saudekvi, saudetrede. **-kvøð**, *f.* innkrevjing av *sauða-tollr*. **-kýrlag**, *n.* eit kýrlag (d. e. 6) sauder. **-maðr**, *m.* mann som steller med sauderne, saudemann, saudegjætar. **-megin**, *n.* eighedom i sauder. **-mqrk**, *f.* ei mork, rekna i sauder. **-nyt**, *f.* saudemjolk. **-rétt**, *f.* *rétt* til sauder, saudekvi.

sauðar-holmr, *m.* holm (d. e. einsleg grassfleck) til saudebeite. **-høfuð**, *n.* saudehovud. **-høfuðhogg**, *n.* hogg, slag med eit saudehovud. **-krofi**, *n.* -**kroppr**, *m.* saudekropp, saudeskrott.

sauða-skjól, *n.* gøymestad aat sauder, saudeskjol. **-slitr**, *n.* sundsliten saudeskrott. **-sveinn**, *m.* ung saudegjætar. **-taka**, *f.* det aa taka sauder, saudestuld. **-tollr**, *m.* eit slag avgift til gøden, betala med sauder. **-þjótr**, *m.* saudetjuv.

sauð-bítr, *m.* hund som bit sauder. **-fé**, *n. koll.* **-fénaðr**, *m.* saudfe, sauder. **-gras**, *n.* saudgras, gras til sauder. **-hús**, *n.* = *sauða-hús*. **-húsatoptir**, *f. pl.* tufter til saudehus. **-kyrran**, *f.* saudetemjing. **-lauss**, *a.* som ikkje hev sauder, saudlaus.

sauðr, *m. (gen. sing. -ar og -s; nom. pl. -ir, akk. -i)* saud (um baee kyn); ogso um smaatt fe i det heile, smale.

sauð-reki, *m.* saudegjætar. **-skinn**, *n.* saudskinn. **-skinnskyrtil**, *m.* saudskinnskyrtel. **-vanr**, *a.* som vantar sauder.

sauma, *v. (að)* sauma, sy; ogso sauma ut, brodera; *sauma e-m klæði; sauma at hqndum e-m*, sauma saman splitten i handlining.

sauma-for, *f.* saum-rad, søyming (i skipsbordi). **-gjöld**, *n. pl.* bøter som ein lyt leggja, naar han ikkje hev saum til leiðingsskipi. **-kona**, *f.* kvende som saumar, sygjenta. **-lauss**, *a.* utan saum (spikar), saumlaus.

saumr, *m.* 1. *koll.* saum, spikar (helst til skip). 2. berre i *pl.* saum, syng.

saum-skæri, *n. pl.* skjæra (skjære), sy-saks. **-stofa**, *f.* saumstova, systova.

saumsverð, *n.* verde av (skips)saum.
saumbjófr, *m.* ein som stel skipssaum, saumtjuv.

saup, *n.* saup, kjernemjøl.
saur-ílekk, *m.* saurflekk. **-fullr**, *a.* full av saur, saurut, søylut.

saurga, *v.* (að) **1.** saura, sulka, gjera urein. **2.** drita.

saurgan, *f.* tilsulking, ureinskap.
saurganar-andi, *m.* urein aand. **-maðr**, *m.* mann som gjer eitk. ureint, tilsulkar.
saurigr, *a.* saurut, urein.

saur-klæði, *n. pl.* saurute, ureine klæde.
-kvísl, *f.* mjúkjekvísl, mjúkjegreip. **-leikr**, *m.* ureinskap. **-líffi**, *n.* urein livnad, usedugskap.
-lífiskona, *f.* usedug kvinna. **-líffislífnadr**, *m.* usedug livnad. **-líffismaðr**, *m.* usedug mann.
-líffissynd, *f.* usedskaps synd. **-lífnadarsamlag**, *n.* usedugt samlag. **-lífnadr**, *m.* urein livnad, usedugskap. **-lífr**, *a.* usedug, utugtíg.
-ligr, *a.* urein. **-mæligi**, *f.* **-mæli**, *n.* urein, usedug tale. **-pyttir**, *m.* søylepytt.

saurr, *m.* saur, ureinska; dy, søyla; skit, lort; mannlegt sæde, saad.

saurugligr, *a.* ureinsam, usedug (-*liga*, *av*).
saurugr, *a.* saurut, urein, tilsulka.
sauryrði, *n.* urein, usedug tale.

sautján, *num.* syttan (*sautjan*, Sogn o. fl.), = *sjautján*.

sautra, *v.* (að) lepja, sipla, supa; jfr. *nyn. sautra*, sutra, men ogso sola.

sax, *n.* **1.** eit slag stutt eineggja sverd, stor, tung kniv; jfr. *nyn. saks* um ein stor fiskekniv. **2.** i *pl. sax*, saks (soks), skjæra. **3.** mest i *pl.* skipsbordi (rælingarne) nærast attum framstammen; ogso um romet millom „saksi“; jfr. *nyn. saks*, *f.* framrom i baat, Helg.

saxa, *v.* (að) saksa, hogga, skjera, hakka i sund.

saxar, *m. pl.* saksar, folket i *Saxland*.
saxbønd, *n. pl.* band, innved millom *saxin* paa skip.

Saxelfr, *f.* Elben (i Tyskland).

saxknifr, *m.* stor kniv.

Saxland, *n.* landet aat saksarne i Nord-Tyskland. **saxlenzkr**, *a.* **saxneskr**, *a.* som er fraa *Saxland*, sakslendsk.

saxoddr, *m.* odd paa eit *sax*, sverddodd.

sé, *interj.* sjaa! (jfr. *nyn. se*, imperat. til *sjaa*, *Snm.*).

seði, *m.* mette.

seðja, *v.* (*saddi*) metta, gjera nøgd; *v. r. seðjast á* (*af*) *e-u*, mettast, faa nok av eitk. *partic. saddr*, metta, mett; jfr. *sadr*.

sef, *n.* sev (graset).

sefa, *v.* (að) **1.** gjera roleg, roa (hugen); jfr. *seva*, *d. s.* Austf. **2.** *v. r. sefast*, sevast, roast, verta roleg; *partic. sefaðr*, naadig, mild.

sefi, *m.* **1.** hug, sinn. **2.** skylding, ætting (poet.).

sefsterr, *m.* = *sister*.

sefvisk, *f.* sev-visk, sev-dott.

seggr, *m.* (*nom. pl. seggir*, *gen. pl. seggja*) mann, kar (poet.). Jfr. *nyn. segg* (kar) og *seggja* (kvinna).

segi (ogso *sigi*) *m.* sege, kjøstrimel.

segja, *v.* (*sagði*) **1.** segja; fortelja; *segja e-m e-t*; ogso upers. *sem segir í sögu hans*, som det vert fortalt i söga hans; *svá sem segi*, so aa segja; *segja e-n ljóf*, kalla ein tjuv. **2.** segja fram; *segja sök*, bera fram klagemaal; *segja lög*, sjaa lög. **3.** segja, kunngjera, lysa, døma; *segja skilit við*, segja seg skild fraa; *segja e-m e-t*, døma eitk. til ein; *segja e-n e-u*, segja eitk. paa ein; *sonnu sagðr*, verkeleg skyldig.

Med part. *á*: *segja e-t á e-n*, segja, døma at eitk. fell paa ein; *segja reiði sína* (*á e-n*), lova, truga (ein) med sin vreide; *segja e-t á hendr e-m*, døma ein til aa betala eitk. *af*: *segja af e-u*, segja utav eitk., 'fortelja um eitk.; *segja e-n af e-u*, segja ein av med eitk., døma ein fraa eitk., taka eitk. fraa ein; *segja e-t af*, segja upp, segja seg loyst fraa eitk. *aptr*: *segja e-u aptr*, kalla eitk. atter, segja upp eitk. *at*: *segja at e-u* = *segja af e-u*. *eptir*: *segja e-t eptir e-m*, segja eitk. um ein. *frá*: *segja frá e-u*, 'fortelja um eitk. *fram*: *segja e-t fram*, segja, bera eitk. fram. *fyrir*: *segja fyrir e-u*, segja fyre, diktera eitk.; segja fyre um eitk., gjeva fyresegn um eitk.; *segja fyrir skipi*, halda bøn for eit skip (jfr. *mæla fyrir*); *segja e-m fyrir jorðu*, segja ein til, at han skal gaa fraa jordi; *segja e-t fyrir*, segja eitk. fyre-aat, spaa. *millum*: *segja millum*, døma millom. *sundr*: *segja e-u* (*i*) *sundr*, segja at

eitk. er løyst, segja upp eitk. *til: segja til e-s*, segja, tala til ein; fortelja, gjeva greida um, nemna eitk.; *segja til sín*, segja kven ein er; *segja (e-m) til*, segja (ein) til, bjoda. *upp: segja upp e-t*, segja fram, nemna eitk.; *segja upp e u*, segja upp eitk. *út: segja út*, segja ut, til ende.

B. segjast, v. r. segjast, segja um seg sjølv; *segjast í þing með e-m*, segja seg, melda seg i tinglag med ein; mots. *segjast ór e-u*, segja seg ut or, melda seg ut or eitk.; pass. *svá segist at*, so er sagt at (helst i lærd stil).

segjandi, m. (eig. *præs. partic.*) forteljar.

segjands-saga, f. -sogn, *f.* munnleg fraa-segn, segjande-sogn, forteljing.

segl, n. segl. **segl-bót, f.** bot paa segl. **-búinn, a.** seglbudd, klar til aa sigla. **-laun, n. pl.** løn, betaling for segl. **-marr, m.** „segllhest“, d. e. skip (poet.). **-reiði, m.** seglreide, segl og det som til høyrer. **-tækr, a.** siglande, som er soleis at ein kann sigla (um vør). **-viðr, m.** treverk som høyrer til riggen. **-vigg, n.** „segllhest“, d. e. skip (poet.).

seið, f. = *seiðr*, I.

seið, n. = *seiðr*, I.

seiða, v. (*dd*) gjera trolldom (*seiðr*), trola, seiða; *seiða til e-s*, *seiða e-t*, gjera eitk. med seiding.

seið-berandi, m. trollmann, seidmann. **-galdr, m.** trolling, galdring. **-hjallr, m.** hjell, pall som dei sat paa naar dei seidde. **-kona, f.** kvende som seider, seidkona. **-læti, n.** laut, song, som dei brukte naar dei seidde. **-maðr, m.** trollmann, seidmann. **-magnan, f.** trolling, seiding.

seiðr, m. I. eit slag trolldom (med song), seid; *efla (seiða) seið*, gjera slik trolldom, seiða.

seiðr, m. II. seid. *Gadus virens*.

seið-skratti, m. trollkall, seidmann. **-stafr, m.** trollstav, seidstav. **-villa, f.** det som forviller seidingi, seidvilla.

seiglga, av. seigt, langsamt.

seigr, a. seig; vand.

seil, f. reip, band, belte (poet.).

seilamottull, m. kappa som ein fester paa seg med band, snørekappa (= *tuglamottull*).

seilast, v. r. (*ld*) strekkja seg, tøygja

seg; ogso yverf. *seilast til e-s*, *epfir e-u*, tøygja seg etter eitk., møða seg til aa faa tak i eitk.; *margr seilist um hurð til lokunnar*, eig. tøygjer seg yver paa den andre sida av dæri til aa faa fat i loka, d. e. tek paa seg unauðig umak (eit ordtak); *seilast á e-t*, trengja seg innpaa, krenkja eitk. Jfr. nyn. *seila (seg)*, halla (*seg*), bøygja (*seg*).

seiling, f. eig. det aa tøygja seg; yverf. innpaatrengjing.

seimr, m. I. vaks-skiva med honning; honning. **2.** poet. um gull; *seimbrjótr*, gjæv mann. Jfr. nyn. *seim, m.?* (Ross) godt to, og *seima, f.* slimlag.

sein, n. seinking, hefte; *líta eigi sein at sér*, ikkje vera sein, skunda seg.

seina, v. (*að*) seinka, forseinka; (*of*) *seinat er*, at (*m. inf.*), det er (alt)for seint aa.

sein-búinn, a. seinbuen, seint ferdig. **-fengr, a.** seinvoren. Jfr. nyn. *seinfengd*. **-færr, a.** seinfør, sein til aa koma fram. **-gerr, a.** seinvaksen, seinkomen. **-heppiligr, a.** som seint fær lukka med seg.

seinka, v. (*að*) seinka, hefta; drygja med, venta med (med *dat.* og *akk.*); ogso intr. vera sein, drygja; *seinkast, v. r.* sein-kast, drygjast.

seinkan, f. seinka, seinking, hefte.

sein-látr, a. seinlaaten, seinvoren. **-ligr, a.** seinleg, seinvoren, sein, langsam (*-liga, av.*; *taka e-u s.*, *líta s. við*, sjaa seint, *av.* under *seinn*). **-læti, n.** det aa vera sein, seinleik.

seinn, a. sein, langsam; *seint, av.*; *seint ok seint*, smaatt um senn; *taka e-u seint, líta seint við*, vera lite viljug til eitk., vera sein paa eitk.; *er alt seinna en segi*, det er lettare sagt enn gjort; *it seinsta*, seinast, i det seinaste; *at seinustu*, tilslutt.

sein-ráðr, a. seinraadig. *Æf.* **-talaðr, a.** seintalande, seinmælt. **-þreytr, a.** sein aa trøyta ell. verta ferdig med, seig, tra.

seizla, f. trolling, seiding.

sekja, v. (*kt*) faa ein i straff, faa ein (*e-n*) gjort skyldig, utlæg; *sekjast, v. r.* vera skyldig, verta skyldig (*á e-t*, um *e-t*, i eitk.); *sekjast e-u við e-n*, verta skyldig aa beta eitk. til ein; *partic. sektr*, skyldig (aa beta).

sekka, v. (*að*) leggja, stappa i sekkjer.

sekkjamuðr, *m.* sekkjemunn, mule (öping) paa sekk.

sekk, *m.* (*gen. sing. sekkjar*; *nom. pl. sekkir* og *sekkar*, *akk. sekk* og *sekk*) sekk.

sekr, *a.* (*akk. m. sekjan* og *sekan*) 1. skyldig, saka (*e-s*, *um e-t*, i eitk.); skyldig aa bota; *sekr aurum þrim við konung*, skyldig aa bota tri öyrar til kongen. 2. utlæg, fredlaus. 3. forbroten (ved straffeskyld).

sekt, *f.* 1. forbrot, skyld. 2. straff; straffebot, mulkt; utlæg; *full sekt*, högste straff.

sekta, *v.* (*að*) i *fullsekta*. Jfr. nyn. og nyisl. *sekta*.

sekta-lauss, *a.* strafflaus; som er utan böt; *sektalaust*, *av.* strafflaust; utan aa bota. **-mál**, *n.* rettssak til a driva inn forbrotn bota.

sektar-far, *n.* bot-rekning. **-fé**, *n.* 1. forbrote, konfiskera gods (helvti gjekk til fjordungsmennerne og helvti til saksökjar). 2. pris, betaling som er loma for utlægmanns hovud. **-gerð**, *f.* dom til utlægð, fredlöysa. **-handsal**, *n.* handslag paa at ein tek ved ei straff. **-handsalsvætti**, *n.* vitnesburd um *sektarhandsal*. **-lauss**, *a.* Kgs. 1297 = *sektalauss*. **-laust**, *av.* = *sektalaust*. **-mark**, *n.* brotsmanns-merke. **-sök**, *f.* sak som vert straffa med *sekt*. **-úmagi**, *m.* *úmagi* som [ein utlæg mann hev aa forsyta.

sekvantia, *f.* eit slag song ved gudstenesta. **sekvantiubók**, *f.* bok som inneheld slike songar.

sel, *n.* (*gen. pl. selja*, *dat. seljum*) sel, bud, sæterbud; *fara til sels* (*i sel*), *fara til sætri*, til stols.

sela-bátr, *m.* baat bruka til sel-veiding. **-húðir**, *f.* *pl.* selskinn, kobbeskinn. **-kyn**, *n.* selslag, kobbeslag. **-nót**, *f.* sel-not, kobbenot. **-skinn**, *n.* selskinn, kobbeskinn. **-veiðr**, *f.* sel-veiding, kobbe-veiding; ogso um fengdi, veidni.

selbelgr, *m.* kobbeskinn heilt avlaaft, kobbe-belg.

selbúar, *m. pl.* selbyggjer, folket i Selbu.

sel-dyrr, *f. pl.* selsdør, sæterbud-dør.

-fangi, *n.* tarvende til sæterstell.

sel-feitr, *a.* feit som ein sel, smellfeit.

-fiita, *f.* feita av sel, kobbe.

sel-fqr, *f.* bufor, sæterferd. **-gerð**, *f.* det aa byggja (paa) sel, selbyggjing.

sel-hárr, *a.* yvervaksen med selhaar.

seli (*sili*) *m.* sele, greide.

selja, *v.* (*seldi*) 1. gjeva, lata faa; retta, fli; *selja e-m e-t i hendr*, gjeva ein eitk. i hender, lata ein faa eitk.; *selja e-t ór hendi sér*, *selja e-t af hondum* (*hend*), *selja e-t fram* (ell. *út*), gjeva fraa seg eitk.; *fram* (*út*) *seldr*, uppgjeven, viss paa dauden; *selja á frest*, gjeva paa borg; *selja á leigu*, leiga burt; *selja at láni*, gjeva til laans; *selja við verði*, selja, gjeva fraa seg mot betaling. 2. selja; *selja e-m e-t e-u* (ell. *fyrir e-u*), selja ein eitk. for eitk. 3. *seljast*, *v. r.* gjeva seg (*sjölv*); *seljast arfsali*, fletføra seg; *seljast út*, enda; *rec. seljast*, gjeva kvarandre.

selja, *f.* kvende som gjev, gjevar.

selja, *f.* selja. *Salix caprea*.

seljandi, *m.* mann som gjev eitk. ifraa seg; seljar.

seljari, *m.* seljar.

seljast, *v. r.* verta sæl (= *sælast*).

seljumanna-messa, *f.* **-vaka**, *f.* (ogso *seljumessa*, *seljuvaka*, *seljuvokudagr*) kyrkjehelg den 8de juli til minne um den heilage Sunniva paa Selja i Nordfjord.

seljumenn, *m. pl.* dei heilage mennerne paa Selja.

sel-kolla, *f.* attgjengja med hovud som ein sel. **-látr**, *n.* stad der sel plar liggja, kobbelægje. **-mánaðr**, *m.* maanad fraa midten av juni til midten av juli paa lag (= *sólmanaðr*). **-net**, *n.* nett til selveiding, kobbegarn.

selr, *m.* sel, kobbe. *Phoca*.

selsdyr, *n. pl.* selsdør, sæterbud-dør.

sels-eista, *n.* eista av sel (utnemne).

sel-setr, *n.* sæter med sel (bud).

sels-glugg, *m.* selsglugg, glugge paa sæterbud.

sels-hreifi, *m.* selslab, kobbesveiv. **-hqfuð**, *n.* sel-hovud, kobbehovud.

selskapr, *m.* selskap, lag, fylgje.

selskinns-brækr, *f. pl.* selskinnsbrøker, kobbeskinnsbuksor. **-kuff**, *m.* selskinnskappa.

-stakkr, *m.* selskinnskuffa.

sel-skutill, *m.* skutel (*harpun*) til sel-veiding.

sels-veggr, *m.* selsvegg, sæterbudvegg. Laksd. 55.

sel-veif (ogso *sels-sveif*) *f.* kobbesveiv, selslabb. **-fúnd**, *f.* tiend av sel. **-tjara**, *f.* tjera laga av sel-spekk.

Selund, *f.* = *Sjáland*.

sel-vara, *f.* selskinn, kobbeskinnsvara. **-veiðr**, *f.* selveiding, kobbeveiding. **-ver**, *n.* veidestad for kobbe, selvær.

sem, *conj.* og *rel. part.* 1. som, so som, liksom; *rauðr sem blóð*; *slikr sem*, slik som; *svá sem*, so(leis) som; *svá sem fyrr var ritid* (jfr. ogso 3); med komp.: *því úgerr sem hann er forvitnari*; med sup.: *þeir drápu sem flest*, som flest, so mange som mogelegt; *sem skjótast*, som snarast, so snart som mogelegt.

2. som, som um (med konjunktiv): *líta sem við munim ríða norðr á fjall*, laast som me vil —. 3. som, daa (um tid): *sem hringdi til aptansongs vildi konungr ganga*, som det —, daa det —; ogso: *svá sem hann skoðaði* —, daa han —.

4. som (= *er*): *eptir þetta*, som nú var getit; vert ogso bruka etter eit anna *rel. pron.*: *bréf, í hverju sem hann gaf*, (og í det gav han); ofte vert *sem* ettersett nokre andre *pron.* og *adverb.* med tydingi so: *hverr sem hann er*, kven han so er; *hverngi veg sem hann vill svara*, korleis han so vil svara; *hvar sem hann kom*, kvar han so kom.

5. som, der (um stad; = *er*): *þat hús, sem —*; *þar sem*, der som, der; ogso berre *sem*: *eru allir þrændir sem hann er*, der (som) han er. 6. som, daa, naar (um tid; = *er*): *þegar sem*, straks som, daa; *þann tíma sem*, den tid som, daa (jfr. 3).

semill, *m.* semjar (poet.).

semis, *n.* namn paa helmingsteikn (lat.).

semja, *v.* (*samdi*) 1. semja, faa til aa falla saman, skipa saman; *semja e-t eptir e-u*; *semja sik*, semja seg, skipa, laga seg (t. d. *eptir síðvenju útlendra manna*). 2. setja saman, laga, gjera, stella til, skipa til (*e-t*); *semja sætt*, gjera semja, forlik. 3. semjast, verta samd, forlikt, gjera semja um eitk. (*e-t*); *semja við e-n*, semjast med ein. 4. upers. *semr*, det vert sam, det vert semja; *semr þeim* (ogso: *semr með þeim*), dei vert samde (*e-t*, um eitk.). 5. *semjast*, *v. r.* verta samlaga, verta samtukt; *semst e-t með e-m* (pl.),

dei semst, vert samde, forlikte um eitk.; ogso upers. *e-m semst um e-t*, ein er samd í eitk.

semsveinn, *m.* finngut. Vatsd. kap. 12. Jfr. finsk dialekt *sümisvainas*, finsk tenar.

sen, *n.* tanke, meining framsagd med ord; setning.

senda, *v.* (*nd*) senda, senda fraa seg; *senda e-m orð*; ogso: slengja, hiva (som í nyn.): *senda spjót*; *senda eptir e-m* (*at e-m*), senda bod (ein mann ell. dl.) etter ein; *sendast gjöfum*, senda, gjeva kvarandre gaavor.

sendi-bod, *n.* sendebod, bodsending. **-boði**, *m.* sendebod, sendemann, mann som ber bod.

-bréf, *n.* sendebrev. **-fé**, *n.* sendegods, sendegaavor. **-ferð**, *f.* **-fgr**, *f.* ferd som ein vert send í, sendeferd. **-ligr**, *a.* som ein kann senda, sendande. **-maðr**, *m.* sendemann, ut-sending. **-sveinn**, *m.* sendesvein, ærendesvein.

sending, *f.* 1. sending, sendegaava. 2. sending mat, rett mat. 3. ordsending, bodsending.

sendinn, *a.* senden, sandut.

sendi-pistill, *m.* sendebrev. **-skip**, *n.* skip som fer í sendeferd, sendeskip.

sendlingr, *m.* fjørepist (fugl). Tringa maritima.

senn, *av.* í senn, í ein gong, samstundes; í det same, straks; ogso *í senn*: *einn í senn*, ein í senn, ein um gongen.

senna, *v.* (*nt*) tala, snakka; ordkastast, trætta, kjekla (*við e-n um e-t*); *þat erumk sennt*, det er meg sagt (poet.). **senna**, *f.* tale, framsegn; ordkast, trætta.

senniliga, *av.* = *samliga*.

sennr, *av.* *í sennr* = *í senn*.

sér, *pron. refl. dat.* seg (jfr. *sik* og *sín*); *söðla sér hest*; *leggja á hofuð sér*, d. e. paa hovudet sitt; *setja á hönd sér*, paa handi sí. Ofte vert *sér* bruka mesta som *av.*: *ser*, for seg sjölv, serskilt; *einn sér*, aaleine for seg sjölv; *eitt er þat sér*, det er ei sak for seg; *sér hverr*, ser-kvar (Trønd.), kvar for seg, kvar einskild; *þau váru sér um móður*, dei hadde ei mór saman; *sér í lagi*, ser um lag, serskilt (attaat det andre); *sér í stað*, paa ein serskild stad, for seg sjölv.

serða, *v. st.* hava líkamleg umgang með einkvar (helst um sodomiteri).

sérdeilis, *av.* serskilt. Jfr. nyn. *serdeiles*.

sergent, *av.* = *sargent*.

sérgnógr, *a.* som er nok for seg.

sérhvár, *sérhverr*, sjaa under *sér*.

serkir, *m. pl. (gen. pl. serkja)* „serker“,

folk fraa *Serkland* (s. d.). **serkjakonungr**, *m.* konge i Serkland. **Serkland**, *n.* „Serkland“, bruka snart um Afrika (landet aat saracenarne), snart um landi kring Eufkrat og Tigris, Babylonía, Assyria og Persia. **serklenzkr**, *a.* som er fraa Serkland. **serkneskr**, *a.* punisk (= lat. *unicus*).

serkr, *m. (gen. sing. serks eller serkjar; nom. pl. serkir, akk. pl. serki)* 1. serk, skjorta, trøya; messeserk. Mag. 7087. 2. bererom under *serkr*, barm; *hafa dreng í serk*, hava mod i barmen.

sérlagi, *av.* = *sér í lagi*, s. *sér*. **sérlestis**, *av.* serskilt. **sérliga**, *av.* serleg; serskilt; nett. **sérliqr**, *a.* serleg, serskild.

sermon, *s.* preika (lat. *sermo*).

sess, *m.* sess, sæte; *vera hárf í sessi*, vera hög i sessen; ogso um tofta paa skip. **-sessa**, *f.* i sms. t. d.: *þrettánsessa*, skip med trettan toftor.

sessi, *m.* ein av deim som sit saman paa same benk eller tofta, benkjefelage, sidemann.

sess-meidr, *m.* stökk til aa sitja paa, benk. **-mógr**, *m.* **sessu-nautr**, *m.* = *sessi*.

set, *n.* breid pall eller upphógt golv langs veggjerne paa baae sidor av eit rom; det vart bruka baade til sitje- og soveplass. Jfr. *flet* og *pall*.

seta, *f. I.* 1. seta, sitjing. 2. seta, veiring, tilhelde paa ein stad. 3. um folk som ligg roleg paa ein stad, helst samla i ufredstider, hersaming. 4. seta, sæte, sess; yverf. um prestesæte, prestembætte.

seta, *f. II.* ei av dei tvo øvste trælkvendi i eit stort hus (innegjenta?).

setaskáli, *m.* *skáli* der ein sit i lag med sine gjester, seteskaale.

setberg, *n.* berg som er flatt uppaa. Jfr. nyn. *sete*, *n.* liti flata i eit berg eller paa ein bergtopp.

setgeirabrækr, *f. pl.* brok, buksa med

setgeiri. **setgeiri**, *m.* trikanta stykke (geire) i sætet paa ei karmannsbrok.

sethús, *n.* = *setuhús*.

setja, *v. (tt)* 1. setja, faa til aa sitja, lata sitja; *setja á sik hjalm*; *hann setti hann ít næsta sér*. 2. setja, faa til aa vera ell. standa paa ein stad; *setja fram*; *setja í myrkvastofu*; *setja borð*, setja fram bord; *setja ferjuna*, setja ferja paa sjøen. 3. lata ein faa det so eller so, stella med, stella; *han setti vel líð sitt at vápnum ok klæðum*; *litt settr at klæðum*, ille stelt med klæde. 4. faa til aa enda, stansa, stilla, døyva; *setja sína sít*. 5. setja, driva, klemma; *setja óxina í hofuð honum*. 6. setja, leggja inn med eitk. (*e-u*); *settr djúrum steinum*, sett med dyre steinar. 7. lasta, ferma; *skipit var sett mjök*. Jfr. nyn. *framsett*, *baksett*. 8. setja, reisa; gjera, byggja; skipa, grunna; *setja klaustr*, *kaupstað*; *setja dóm*, setja retten. 9. setja eitk. fram for ein, lata ein faa eitk., gjeva ein eitk.; *setja e-m torg til matkaupa*. 10. setja, fastsetja, avgjera; *setja log*, *gríð*; *setja e-m e-t*, setja, fastsetja eitk. for ein; *setja mál*, avgjera ei sak; ogso *setja máli*, greida med ei sak, avgjera, semja saki. 11. setja i vedd, pantsetja. 12. setja ein til eitk., gjera ein til eitk. (med tvo akk.); *setja e-n hofðingja*; upers. *setr hann dreyrraudan*, han vert blodraud. 13. upers.: *sólu (degi) er sett*, soli (dagen) hev gjenge ned (jfr. *solí hev sett*, Agder; jfr. ogso *solset*, *dagset*). 14. setja (i veg), springa, fly; *setja braut*.

Med part. *á*: *setja e-t á e-t*, setja, leggja eitk. paa eitk.; *setja á*, ogso skuva paa. *af*: *setja e-t af e-m*, setja, taka av ein eitk.; *setja e-n af e-u*, setja, skilja ein (av) fraa eitk. *aptr*: *setja e-n apr*, setja, halda ein attende; aga ein. *at*: *setja at e-m*, setja innpaa ein, søkja aat ein; upers. *setr e-t at e-m*, eitk. set innpaa ein, kjem hardt paa ein. *eptir*: *setja eptir*, setja etter, lata vera att. *fram*: *setja fram*, setja fram (til skoding, ettertanke); *setja fram skip*, setja skip ut paa sjøen (motsett nyn. *setja fram skip* = setja skip upp). *fyrir*: *setja e-n fyrir e-t*, setja ein (i brodden) fyre eitk.; *setja e-t fyrir e-t*, setja eitk. (til stengje) fyre eitk.; *setja e-t fyrir*, setja eitk. (i vegen) fyre; *fyrir*

settr, fyreset, fastsett fyreaat. *i*: setja *e-t* i *e-t*, setja eitk. i eitk.; ogso: setja eitk. i pant for eitk.; setja *e-n* i *e-t*, ogso: setja ein til panthavar i eitk. *inn*: setja *inn*, setja inn; ogso: fengsla. *niðr*: setja *e-t niðr*, setja, leggja eitk. ned; lata eitk. falla, stilla; setja *e-n niðr*, ogso: nedra, nedsetja ein; setja *niðr lík*, gravleggja lík; setja *niðr aldirtré*, setja, planta aldetre. *saman*: setja saman, setja saman, faa istand. *til*: setja *e-n til e-s*, setja ein til (aa taka fat paa) eitk.; setja *e-n til bókar*, setja ein til boki; setja *til* med *præs. partic.* taka, fara til aa gjera eitk. *undan*: setja *undan*, setja undan, fly ifraa. *undir*: setja *e-n undir e-t*, setja ein under eitk., i eitk. (t. d. *mikit vandæði*); setja *e-n undir óxi*, setja under óks, d. e. truga med óks. *upp*: setja *e-t upp*, setja, reisa eitk. upp; setja *skip upp*, setja skip upp paa land (jfr. *fram*); setja *upp mikít óp*, setja i med eit sterkt skrik, skrika høgt ut; setja *upp boga*, spennna bogen. *út*: setja *e-n út*, setja ein utanfyre, visa ein burt; setja *e-t út*, setja eitk. ut; setja eitk. i pant; setja eitk. i vaagan, vaaga eitk.; setja *út skip* = setja fram skip. *við*: setja *e-t við e-u*, setja eitk. mot eitk., vaaga eitk. paa eitk. *yfir*: setja *e-t yfir e-t*, setja eitk. yver eitk., leggja eitk. uppaa eitk.; setja *e-n yfir e-t*, setja ein (til aa raada) yver eitk.

B. setjast, v. r. 1. setja seg; yverf. setja seg ned, busetja seg; setjast heima, setja seg til, verta heime. 2. setja (Agder), glada, um soli: *sól sezt*; ganga ned, um mat: *matr sezt mér*. 3. leggja seg, stilna, stansa, enda; *síðan settist úfriðr í Sviþjóð*.

Med part. *aptr*: setjast *aptr*, verta attende, gjeva upp (ei ferd). *at*: setjast *at e-m*, trengja seg innpaa ein. *eptir*: setjast *eptir*, verta attende. *fyrir*: setjast *fyrir e-t*, setja seg imot eitk.; setjast *fyrir e-n*, leggja seg paa baklur etter ein. *há*: setjast *há e-u*, halda seg utanfor eitk. *i*: setjast *i arf*, leggja under seg arven, taka eign paa arven; setjast *i kyrrsetu*, slaa seg til ro, halda seg roleg; setjast *i stein*, gaa i kloster. *um*: setjast *um e-t*, kringsetja eitk. *upp*: setjast *upp*, reisa seg upp. *yfir*: setjast *yfir e-t*, taka seg vald yver eitk.

setklæði, n. klæde som høyrer til *set*, seng- og benkjeklæde.

setliga, av. i samanheng, skipeleg. Flat. III 422₃₃.

setligr, a. 1. *setligt nafn*, d. e. positiv (gram.). 2. høveleg, passeleg.

setna, v. (að) 1. siga, ganga ihop. Jfr. nyn. *setna*, svana inn (um tróte) V. Agder, Rog. 2. ganga ned og verta melta (um mat). 3. leggja seg, slutta, enda.

setning, f. 1. skiping, grunning. 2. setning, fyresegn, skipnad. 3. skipnad, gjerd, innreiding. 4. meining, etling.

setningarform, n. skipnad, fyresegn.

setningr, m. 1. skipnad, fyresegn. 2. meining, etling. 3. etling, part.

setr, n. 1. sæte, bustad, tilhaldsstad. 2. um soli: *sól gengr til setrs*, soli gladar, det er solset. Jfr. *sólsetr*. 3. i *pl.* sæter, stól (= *sætr*). **setra-** og **setr-**, sjaa *sætra-*, *sætr-*.

setstofa, f. 1. setestova, daglegstova.

2. setehus, stovebygnað, = *setuhús*.

setstofurið, f. *rið* som høyrer til *setstofa*.

setstokkr, m. stokk som laag framanfor *set*, seng- eller benkje-stokk.

settar-eiðr, m. -*sverri*, n. „seksmanns-eið“, neittingsleid med 5 medeidsmenner.

setti, num. sette.

settuŋgr, m. 1. settepart. 2. settepart av eit fylke. 3. eit maal = $\frac{1}{6}$ *mælir*. Jfr. nyn. *settuŋg* = $\frac{1}{6}$ fjordung, $\frac{1}{24}$ tunna (kornmaal).

setu-efni, n. tilføre til aa sitja roleg, kvilestund, ro. **-fjqlmenni, n.** mengd av heimefolk (*setumenn*). **-grið, n. pl.** 1. fred til aa sitja roleg, fred og ro. 2. heimvist, tilhelde. **-hús, n.** setehus, stovehus, hovudbygnað. **-knakkr, m.** knakk, krakk, liten benk aa sitja paa. **-maðr, m.** mann som er heime hjaa ein, heimefolk, husfolk. **-pallr, m.** pall til aa sitja paa, benk. **-prestr, m.** fast busett prest. **-rúm, n.** sitjeplass, seterom. **-sveinn, m.** vaapnfør huskarl hjaa ein hovding.

sex, num. seks.

sex-döggra, f. seks dagar. **-döggrafastra, f.** fasta i seks dagar. **-faldr, a.** seksfelt; *sitja sexfalt*, d. e. sitja i seks rader. **-fættir, a.** seksfött. **-hqiðaðr, a.** sekshovda, som hev

seks hovud. **-nættingr**, *m.* møte med seks næter varsl, seksdags-frest. **-nættr**, *a.* seksnætt, seks næter gamall; *sexnætt stefna*, stemning med seks næter varsl. **-stefja**, *f.* *drápa* med seks *stef*.

sex tán, *num.* sekstan. **sex tándi**, *num.* sekstande. **sex tán-mæltr**, *a.* (versemaal) som hev sekstan setningar (*mál*) i kvart vers. **-sessa**, *f.* skip med sekstan toftor.

sexti, *num.* sette (= *setti*).

sex tigi (og *sextugu*) *num.* seksti. **sex tugandi**, *num.* sekstiande. **sex tugar**, *a.* som inneheld seksti; som er seksti aar gamall.

sex-ærðr, *a.* seksaara, som hev seks aarar. **-æringr**, *m.* seksæring, baat med seks aarar. **-ærr**, *a.* = *sexærðr*.

seyð, *f.* sjudande straum, stryk. Jfr. nyn. *seyð*, *m.* susing; *saud*, *f.* koking.

seyðir, *m.* eld til sjuding, koke-eld; *raufa seyðinn*, rota, kara upp i elden; *búa til seyðis*, gjera ferdig til koking. Jfr. nyn. *seyða*, lata sjoða, koka.

seyma, *v.* (*mð*) festa, binda med saum, søyma, spikra.

seyma, *f.* søyma, naal. Bruka i sms. jfr. *linseyma*.

seymi, *n.* eig. det som ein saumar med ell. brukar til saumtraad, sina, streng. **seymisþvengr**, *m.* reim til aa sauma med.

seyra, *f.* naud, trengsla.

seyra, *v.* (*rð*) utarma, svelta.

seyrlitr, *a.* graa. Didr. 179 (hds.).

seyrtján, *num.* syttan, = *sjautján*. **seyrtjándi**, *num.* syttande.

sí, *av.* (berre bruka i samansetning lik-som *si*- i nyn.) yver det heile, allstad; all-tid, stendigt.

síá, *f.* I. sil. **síá**, *v.* sila.

síá, *f.* II. sinder, gneiste (i smídja).

sí-byrða, *v.* (*rð*) leggja langskips; *síbyrða skipi við skip*, leggja breidsida ved breidsida. **-byrðis**, **-byrt**, *av.* langskips.

síð, *av.* seint; *síð* og *snemma*, seint og tidleg; *síð dags*, seint paa dagen (jfr. nyn. *seint* og *sid*); *komp. síðarr*, seinare, sidan; *sup. síða(r)st*, seinast, sist. Jfr. *síðr*, *sízt*, *av.* *komp.* og *sup.*

síð, *f.* berre i: *um síð*, *um síðir*, of *síðir*, umsider, sist-paa, endeleg.

síða, *v.* (*að*) seda, læra upp i gode seder; kristna; *perf. partic. síðaðr*, seda; *vel síðaðr*, velseda, dana.

síða, *f.* 1. sida (paa kroppen, millom brjost og rygg). 2. sida av landet som vender ut mot sjøen, havsida, strand, land. 3. sida (i triangel). 4. sida, kant, leid. 5. sida, part; *af sinni síðu*, paa si sida.

síða, *v. st.* og **síða**, *v. (dd)* gjera trolldom, seida (= *seiða*).

síða-bók, *f.* bok um sed og skikk (for klosterfolk. **-fjöldi**, *m.* mengd av seder og skikkar.

síðan, *av.* 1. sidan, seinare; *löngr síðan*. 2. so, deretter. 3. som *præp. med akk.* sidan, etter; *síðan laugardaginn*. 4. *konj.* sidan, etterat (heiter ogso *síðan at, er, en*). 5. *konj.* sidan, etterdi, fordi.

síðar-gæzla, *f.* **-hald**, *n.* uppseding, daning. **-hneisa**, *f.* svivyrding av ei tru.

síðarla, **síðarlíga**, *av.* seint; seint paa aaret; nær mot sluttan. Jfr. *síðla*.

síðarmaðr, *m.* seda, dana mann.

síðarmeirr, *av. komp.* seinare, lenger ute.

síðarnám, *n.* opplæring i gode seder, uppseding.

síðarr, *av. komp.* sjaa *síð*, *av.*

síðarri, *a. komp.* (*sup. síða(r)str*) seinare, som er etter (seinast, sist, attarst); um det som er etter i tid eller i rekkja: *ganga síðastr*; *it síðarri sinn*, siste gongen av tvo, andre gongen; *ólafsmessa in síðarri*, den andre olavsmessa, den 3dje august (jfr. det eldre nyn. namn „*olsoko sire*“); *at síðasta kosti*, i siste fall, som siste utvegen.

síðarsamr, *a.* sedug, velseda, dana.

síða(r)st, *av. sup.* sjaa *síð*, *av.*

síða(r)sta, *f.* sist, slutt; *at síðustu*, *at síðustunni*, paa sisten, til slutt.

síðartjón, *n.* spilling av seder, sed-spille.

síða-setning, *f.* uppseding. **-skipti**, *n.* eig. sedskifte; trudom-skifte. **-spell**, *n.* spilling av seder, sed-spille.

síðastadagar, *m. pl.* siste dagar.

síð-blandinn, *a.* umgjengeleg, tyd. **-bót**, *f.* umbot, betring av seder.

síðbrýndr, *a.* sidbrynt, med side auge-bruner.

síð-búinn, *a.* seinbuen, seint ferdig.

-bærr, *a.* seinbær, som kalvar (lambar) seint paa aaret.

síðfaldinn, *a.* sidt paaknytt (um hovudskaut), sidskauta (jfr. *síðr*, *a.*).

síð-ferð, *f.* **-ferði**, *n.* seder, livnad; kristeleg livnad, klosterlivnad. **-ferðugr**, *a.* sedleg. **-fremi**, *f.* = *síðgæði*. **-fylla**, *f.* det aa oppfylla, liva etter ein sedvane. **-góðr**, *a.* velseda, dana. **-gæði**, *f.* godleik i seder, kristeleg livnad.

síðir, *i:* um *síðir*, sjaa *síð*, *f.*

síðklæddr, *a.* sidklædd, med side klæde.

síðkveld, *n.* sein kveld.

síðla, *av.* seint (jfr. nyn. *silla*, Li. *sirle*, Hard., dansk *silde*).

síð-látligr, *a.* sedleg, kristeleg (*-líga*, *av.*).

-látr, *a.* velseda; sedug; kristeleg; som liver etter klosterreglarne. **-lausar**, *f.* = *síðleysa*.

-lauss, *a.* sedlaus, udana, useda; som ikkje liver etter klosterreglarne, verdsleg. **-leiki**, *m.* sedugskap. Æf. **-leysa**, *f.* sedløysa, used, usømeleg, ulogleg aatferd.

síðligr, *a.* sedleg, sedug, kristeleg, høvísk (*-líga*, *av.*).

síðlæti, *n.* tilstand med umsyn paa seder; sedugskap, gode seder; kristeleg livnad, kristenliv. **síðlætis-bragð**, *n.* utanpaa-heilagskap, syne av gudlegdom. **-búnaðr**, *m.* klædebunad for *síðlætismenn*. **-maðr**, *m.* mann som liver eit asketisk, klosterlegt liv, asket, munk odl. **-stuldr**, *m.* stuld som er gjord av guds-age. Post. 7925.

síðmannligr, *a.* velseda, fint dana.

síðnetjaðr, *a.* hengjenasa, sidnasa.

síð-næmiligr, *a.* finsleg? Str. 7015. **-næmr**, *a.* næm, kvik til aa læra gode seder. **-prúðr**, *a.* velseda, dana, høvísk.

síðr, *m.* (*gen. sing. síðar*; *nom. pl. síðir*, *akk. síðu*) 1. sed, skikk, sedvane; *falla í síð með e-m*, koma i samvære med ein. 2. religion, trudom (so som han syner seg i seder og liv); *hinn forni síðr*, heidendomen (= *heiðinn síðr*); *í kristnum síð*, i kristendomen.

síðr, *a.* sid, som heng eller rekk langt ned; *falda sitt*, knyta skautet sidt paa, so det fell ned yver andlitet, jfr. *síðfaldinn*.

síðr, *av. komp. (sup. sízt)* minder (minst); ogso: knapt; *at síðr* — *at*, so lite — *at*, so mykje minder — som; *eigi (ekki) at síðr*,

eigi þi síðr, like vel, like fullt, endaa; *eigi (ei) síðr*, ikkje minder, dessutan, dertil; *eigi síðr* — *en*, ikkje minder — enn, likso vel — som; *en síðr*, sjaa *in*. Jfr. *síð*, *av.* og *sízt*, *av. sup.*

síðráðr (for *síðráðr*?) *m.* rømsa av si eller driv til aa tetta skip med.

síðri, *a. komp.* mindre. Jfr. *síðarri*, *a.*

síðsamligr, *a.* som vitnar um gode seder, velseda, høvísk (*-líga*, *av.* Kgs. 8228). **síðsamr**, *a.* sedug, velseda, høvísk.

síðsemð, *f.* 1. sedvane, skikk, = *síðsemi*; jfr. nyn. *sedsema*, *f.* vane, Shl. o. fl. 2. sedugskap, gode seder, høvísk aatferd; ogso um asketisk liv i kloster. Jfr. sms. **síðsemðar-búnaðr**, *m.* klosterbunad (= *síðlætisbúnaðr*).

-hús, *n.* hus der dei liver i *síðsemð*, kloster. **-maðr**, *m.* velseda, høvísk mann.

síðsemi, *f.* = *síðsemð*, 1.

síðskjeggjaðr, *a.* langskjeggja, sidskjeggja.

síðskota, *a.* seint fædd (um lamb).

síðu-blóð, *n.* blod or sida paa ein mann, side-blod.

síðugr, *a.* sedug, seda, velseda, dana.

síðu-sár, *n.* saar i sida, sidesaar. **-verkr**, *m.* verk i sida. Isl. læg.

síð-vandi, *m.* sedvane, skikk. **-vandr**, *a.* vand um sine seder, finfarande, høvísk.

-vani, *m.* sedvane, skikk. **-vendi**, *f.* **-vendi**, *n.* vandsam, høvísk aatferd, sedugskap. **-venja**, *f.* sedvane, skikk. **-venjuligr**, *a.* sedvanleg, vanleg.

síðægris, *av.* dagstødt, kvar dag.

sif, *f.* (*gen. sifjar*) 1. (helst i *pl. sifjar*; i *sing.* Hyndl. 43) skyldskap, helst ved maagskap: *sivjaskylda*, *giftarskylda* (mots. *frændsemi*). 2. Sif, kona aat guden Tor; gudinna; *Sifjar silfrs*, d. e. kvende, Sigdrif. 28.

sifeldr, *a.* jamleg, stendig. Jfr. nyn. *sifelt*, *a. n.* med same tyding, Rom. Hadel.

sífella, *f.* i *sifellu*, d. e. jamleg, stendig, stødt.

sifi, *m.* (skylding ved maagskap) i *gudsiði*.

sifjaðr, *a.* *sivja*, skyld, helst ved maagskap, giftarskyld (mots. *skyldr*).

sifja-slit, *n.* **-spell**, *n.* **-spjall**, *n.* maagskaps-spille (um egteskap eller likamlegt umgjenge innum dei forbodne skyldskapsgradar).

sifjungr, *m.* sivjung, skylding helst ved maagskap.

sifkona, *f.* kvinna som ein er skyld med ved maagskap, t. d. versyster, brorkona.

sifleytr, *a.* eig. som renn i eitt, alltid, vedvarande; jfr. nyn. *sifløytt*, Rom.

sifir, *m.* poet. um bror.

sifira, *f.* null (0).

sifskaspell, *n.* = *sifjaspell*.

sifskapr, *m.* sivjaskylda, maagskap (= *sifjar*).

sig, *n.* I. siger. Poet. (helst i sms.).

sig, *n.* II. vegt, tyngd til aa vega eller lyfta upp eitkvart med.

síga, *v. st.* síga, ganga ell. skrida seint, falla ell. glida ned (med si eigi tyngd); *seig á hann svefn*, svevnen seig (fall) paa han; *danir létu undan síga*, d. e. drog seg undan (med skipi); *síga saman*, síga ihop; *sigr saman orrosta*, herarne sig ihop til slag; *vera á aldr síginn*, vera langt upp i aari, vera aldri; *líta sígast* (ell. *síga sík*), lata seg síga (fíra, falla ned); síga ned, falla til jordi; vika, draga seg undan; *létum síga sáttmál okkur*, me let semja koma istand millom oss. Sig. III, 38.

síga, *v. (að)* I. síga, kome tungt yver ein (= *síga*); jfr. nyn. *síga*, halla; draga seg.

síga, *v. (að)* II. hissa, sukka (ein hund).

sígd̄r, *m.* (ogso *sígd̄*, *f.*) sígd, skjera (til kornskurd).

sígg, *n.* sígg (NGbr), svord, hardt skinn (paa svin).

sígi, *m.* = *segi*.

sígl, *v. (ld)* I. setja til segl, hava upp segl. 2. sígl (med skip); *vant er at sígl milli skers ok báru* (ordtak); *sígl byr góðan*, sígl med god b̄r; *sígl á veðr e-m*, taka livon av ein (yverf.). 3. fara strjukande, strjuka; jfr. nyn. *sígl*, renna (att og fram), Hall.

sígl, *f.* master. Jfr. nyn. *sígl*, masterrom, midrom i skip.

sígli, *n.* prydnad, halsband.

síglíng, *f.* síglíng; skipsferd; seglf̄ring; *minka síglíng*, minka segl.

síglíngamaðr, *m.* mann som driv med síglíng, síglar, farmann (= *farmaðr*), sj̄-farar.

síglíngar-austr, *m.* austr, ausing av skipet medan dei síglar. -**maðr**, *m.* = *síglíngamaðr*.

síglu-bití, *m.* síglebite, tvertre (i skipet) som mastri styd seg til. -**rá**, *f.* seglraa.

-**skeið**, *n.* sígl, masterrom (midskips). -**toppr**, *m.* mastertopp. -**tré**, *n.* mastertre (jfr. nyn. *síglitre*).

sígn, *v. (að)* I. síga, glida ned. Jfr. nyn. *sígn*, níga, bogna, byrja síga.

sígn, *v. (að)* II. I. vígja, vígsla eitk. inn til ein med aa gjera eit merke yver (lat. *signare*, merkja); *sígn fullit Þór*, sígn skaali til Tor (med hamarsmerket); ogso: fortrolla, forgjera (jfr. nyn. *sígn*, *signekjerring*). 2. krossa, merkja med krossmerket, gjera krossmerket yver; *sígn sík*, krossa seg (paa panna og brjost). 3. beda gud velsígn; sígn, velsígn.

sígnan, *f.* I. krossíng. 2. b̄n um velsígn; sígníng, velsígníng.

sígoðr, *a.* alltid god.

sígr, *m.* (*gen. sígrs*, *dat. sígrí*) síger; *bera sígr af e-m*, *fú* (vega, vinna) *sígr á e-m*, faa, vinna síger yver ein; *auðna mun ráða sígrí*, lagnaden raar for sígeren.

sígra, *v. (að)* sígra, vinna yver, ganga yver, greida; *sígrast*, *v. r.* vinna síger, sígra (*á e-m*, yver ein).

sígran, *f.* det aa sígra, sígríng.

sígrarí, *m.* sígervínnar, sígerherre.

sígrar-merki, *n.* sígermerke. -**óp**, *n.* síger-rop.

sígr-auðígr, *a.* sígr-rík. -**bákn**, *n.* teíkn til aa vinna síger med, sígerteíkn. -**blástr**, *m.* lurblaaster, trompetblaaster etter vunnen síger. -**blómi**, *m.* sígersglans. -**blót**, *n.* blóting til aa vinna síger. -**byrr**, *m.* b̄r som ber fram til síger. -**farardagr**, *m.* „sígerferdsdag“ (um daudedagen aat ein martyr). -**íluga**, *f.* namn paa hermerket til kong Sverre. -**íórn**, *f.* offer til aa vinna síger. -**íqr**, *f.* sígerferd. -**gjafi**, *m.* sígergjevar. -**gjald**, *n.* skatt som ein gjev til ein sígervínnar. -**gjof**, *f.* „sígergaava“, d. e. síger som gud gjev ein, eller gaava gjeví til gud til aa vinna síger. -**goð**, *n.* gud som gjev síger. -**heimr**, *m.* sígerheim. Edda. -**helgi**, *f.* helg, h̄gtid som vert haldi etter ein síger, síger-

fest, triumf. **-hnoð**, *n.* „siger-nod“ (eitk. paa eit sverd; nyisl. *hnoð*, nyn. *nod*, d. e. tilklinka ende paa ein saum). **-koróna**, *f.* siger-kruna. **-laun**, *n. pl.* siger-løn. **-lauss**, *a.* sigerlaus. **-leysi**, *n.* det aa vera sigerlaus, sigerløysa. **-lof**, *n.* siger-pris, siger-æra. **-lúðr**, *m.* siger-lur, siger-basun. **-mál**, *n.* sigerløn, præmi. **-mark**, *n.* **-merki**, *n.* sigermerke, sigerteikn. **-óp**, *n.* siger-rop. **-samliqr**, *a.* som fører siger med seg, sigerrikt.

sigrstallr, *m.* altar for sigergudinna (Victoria)? Heilag. 41a.

sigrsteinn, *m.* stein som gav den siger, som hadde han paa seg. **-strangliqr**, *a.* som ser sigersæl ut, lik til aa vinna siger. **-sæla**, *f.* **-sæld**, *f.* **-sæli**, *f.* det aa vera sigersæl, sigersæla, sigerlukka. **-sæll**, *a.* heppen til aa vinna siger, sigersæl. **-sælliga**, *av.* med sigersæla, sigerrikt. **-þjóð**, *f.* „sigerflokk“ (um einherjarne, Edda).

sigrúnar, *f. pl.* runer som gjev siger.

sigrvegaragiqr, *f.* gaava som ein vinn siger med. **-vegarasamliqr**, *a.* sigerrikt. **-vegari**, *m.* sigervinnar. **-vegning**, *f.* siger-vinning (*e-s*, *yver* eitk.). **-verk**, *n.* verk, arbeid som gjev ein siger. **-vænliqr**, *a.* som lovar ell. spaar siger.

sigrænn, *a.* sigrøn, alltid grøn.

sigrqr, *f.* „siger-pil“, pil som ein skyt til merke paa at ein vil vinna siger.

sigtívar, *m. pl.* „siger-gudar“; *sigtiva synir*, ogso um menneskja, Edda. **-toptir**, *f. pl.* „sigertufter“. Edda.

sihverfull, *a.* rund.

sik, *n.* vatn som renn sagte eller stend heilt stilt, = *siki*, *n.* Jfr. nyn. *sik*, *n.* og *sike*, *n.* liten bekk som renn sagte, bekkjesik(e).

sik (ogso *sek*) *pron. refl. akk.* seg (jfr. *sér*, *sin*); *verja sik*, *verja seg* (= *verjast*); *við sik*, ogso = for seg sjølv, serskilt.

siki, *n.* sjaa *sik*, *n.*

Sikiley, *f.* Sicilia.

siklan, *f.* sikling, siklesjuke. Pr. 475ø.

siklát, **siklátum**, **siklátun**, *n.* eit slag tungt silkety (fr. siglaton).

siklingr, *m.* konge, fyrste (poet.).

sikr, *m.* sik (ein fisk). Coregonus lava-retus.

sikta, *v.* (*að*) sigta, reinsa.

sikulgiqrð, *f.* eitk. paa eit skip (= *svikul-gjqrð*?) S. E.

sil, *n.* i sms.; jfr. *silvetni*.

síl, *f.* sil (ein fisk), Ammodytes tobianus. I mn. ogso um Coregonus albulu (lag-sill, Heidm.).

sild (og *sild*) *f.* (*gen. sing.* *sildar*; *nom. pl.* *sildar* og *sildir*) sild. Clupea harengus.

sildaferja, *f.* sildeferja, sildeskuta. **-kaup**, *n.* sildekaup, sildehandel.

sildfiski, *f.* sildfiske. **-reki**, *m.* kval som fylgjer sildi, sildequal. **-ver**, *n.* sildevær, stad der dei driv sildfiske.

silfar, *n.* = mnt. sulfar (d. e. sulf-var) ty med sin eigen naturlege lit.

silfr, *n.* sylv; ogso: sylvengar, sylv-mynt; *bleikt silfr*, laakt sylv, ei sylvblanding med mesteparten sylv; *brent silfr*, d. e. reint sylv, sylv reinsa i eld, jfr. *brenna*; *grátt silfr*, um laakt sylv; *elda grátt silfr*, s. *grár*; *hvítt silfr*, d. e. kvítt, reint, godt sylv, jfr. *hvít*; *skírt silfr*, skirt, reint sylv; jfr. ogso *blásilfr*; *hundrað silfrs* = *hundrað peninga silfrs*. Um *silfr* i pengerekning sjaa under *mqrk*.

silfrbaugr, *m.* sylvring. **-beizl**, *n.* sylv-beisl. **-belti**, *n.* sylvbelte, sylvbutt belte.

-berg, *n.* berg som det er sylv i, sylvberg.

-bolli, *m.* sylvbolle, sylvskaal. **-borð**, *n.* sylvbord.

-búinn, *a.* sylvbudd, sylvslegen.

-diskr, *m.* sylvdisk, sylvfat. **-drjúgr**, *a.* som hev drjukt med sylv ell. pengar, rik paa sylv.

-eyrir, *m.* = *eyrir silfrs*. **-íátt**, *a. n.* *e-m er silfrfátt*, det skortar ein paa sylv.

-festi, *n.* sylvband, sylvkjeda. **-gangr**, *m.* sylvkurs; myntkurs. **-gyltr**, *a.* forsylva („sylvforgylt“). Edda.

-hadda, *f.* sylvhodda, sylvhonk.

-hella, *f.* sylv-hella, sylv-plata.

-holkr, *m.* sylvholk. **-horn**, *n.* sylvhorn.

-hringr, *m.* sylvring. **-hrokr**, *m.* roke, toppmaal av sylv.

-hús, *n.* sylvhus, sylvtempel.

-hvítr, *a.* kvit som sylv, sylvkvit. **-kalkr**, *m.* sylvkalk, sylvstaup.

-ker, *m.* sylvkjer, sylvkopp. **-ketill**, *m.* sylvkjøl.

-kista, *f.* kista til aa goyma sylv i, sylvkista. **-kistill**, *m.* kistel til aa goyma sylv i, sylvkistel.

-knappr, *m.* sylvknapp, sylvknupp.

-kross, *n.* sylvkross. **-lagðr**, *a.* sylvlagd, lagd med sylv.

-liqr, *a.* som ser ut som sylv; sylv-

-men, *n.*

halsprydnað av sylv. **-merktr**, *a.* = *silfrmetinn*. **-metinn**, *a.* verdsett i reint sylv, utrekna etter sylvverde (mots. *sakgildir*); sidan vart *mørk* (*eyrir*) *silfrmetin* beintfram = $2 \times$ *mørk talin* og ikkje utrekna etter sylvverde. Jfr. under *mørk*, *f.* II. **-ofinn**, *a.* sylv-voven. **-peningr**, *m.* sylvpening, sylvpeng. **-rekinn**, *a.* sylvbudd, sylvslegen. **-rós**, *f.* eit slag sylvstaup? Jfr. *rós*, 3. **-skál**, *f.* sylvskaal. **-skrín**, *n.* skrin, kista av sylv, sylvkista. **-slátta**, *f.* 1. mynting av sylvpengar. 2. sylvmynt. **-slátt**, *m.* = *silfrslátta*, 1. **-sláttu-maðr**, *m.* mann som slær sylvmynt, myntmeister. **-smeltr**, *a.* sylv-omaljara (sylvlagd). **-smiðr**, *m.* sylvarbeidar, sylvsmed. **-spánn**, **-spónn**, *m.* sylvskeid. **-spöng**, *f.* sylvspong, tunn sylvplata. **-stíll**, *m.* sylvpenn. **-strengr**, *m.* sylvstreng, sylvtraad. **-sylvgja**, *f.* sylv-sylvgja. **-þátt**, *m.* sylvtaatt, sylvtraad i band. **-vápn**, *n.* sylv-vaapn.

sili, *m.* = *seli*. Jfr. nyn. *sile*, Tel.

silki, *n.* silke, silkety.

silki-band, *n.* silkeband. **-blaka**, *f.* silkeskygg, silkeslør. **-bleikr**, *a.* bleik som silke, silkegul. **-brún**, *f.* silkebryning, silkekarve. **-dregill**, *a.* silkeband (kring hovudet); jfr. *dregill*. **-dúkr**, *m.* silkebuk. **-dýna**, *f.* silkedyna. **-hjúpr**, *m.* stutt, ermlaus silketrøya, silkevest. **-hlað**, *n.* silkeband (kring hovudet). **-húfa**, *f.* silkehuva. **-hægendi**, *n.* silkehøgjende, silkeputa. **-klútr**, *m.* silkeklut. **-klæði**, *n. pl.* silkeklæde. **-koddi**, *m.* silkekodde, silkeputa. **-kult**, *n.* **-kultr**, *m.* tjeld, tæpe, klæde av silke. **-kyrtill**, *m.* silkekyrtel. **-merki**, *n.* silkemerke, silkefana. **-möttull**, *m.* silkekappa. **-parlak**, *n.* silke-forheng. **-pell**, *n.* pell av silke; jfr. *pell*. **-puogr**, *m.* silkeping. **-reifar**, *m. pl.* silkereivar, silkesveip. **-reima**, *f.* silkereim, silkeband. **-rós**, *f.* prydrösa (rosette) av silke; jfr. *rós*, 2. **-ræma**, *f.* silkereim, silkeband. **-saumaðr**, *a.* sauma ut med silke, silkesauma. **-serkr**, *m.* silkeserk. **-skaut**, *n.* silke-skaut. **-skyrta**, *f.* silkeskjorta. **-slæður**, *f. pl.* sid silkekaapa, jfr. *slæða*. **-sprangaðr**, *a.* med sprang (frunsor eller millomverk) av silke, silkespranga. **-strengr**, *m.* silketraad. **-strip**, *n.* eit slag silkeklæde. **-sæng**, *f.* seng med silkeklæde, silkeseng. **-tjald**, *n.* silketjeld, silketæpe. **-trejja**, *f.* silketrøya. **-þráðr**, *m.*

silketraad. **-ver**, *n.* putevær av silke, silkevær.

sílungr (ogso *silungr*) *m.* aure. Jfr. nyn. *svilung*, *silung*, laksunge.

sil-vetni, *n.* vatn som renn stilt, stillvetne. **-ægja**, *f.* „still-hav“, hav. Edda.

síma, *n.* = *simi*. Jfr. *líksíma* o. fl. sms.

símálugr, *a.* simaalug, som alltid talar, langtalande.

símar, *f. pl.* reip, band, = *simi*.

símbundinn, *a.* bunden med síme, tóg.

síment, *n.* cement.

simfon, *n.* eit slag spelreide, lyra; mlat. symphonia.

simi, *m.* síme (Nordl.), tóg, reip.

similia, *f.* (ogso *simili*, *n.*) fint kveitemjøl (lat. *simila*). **similibrauð** (og *similiu-*)

n. kveitebraud. **similis-hleifr**, *m.* **similiu-brauðhleifr**, *m.* kveitekaka, kveitebraud.

simir, *m.* ukse (poet.).

simonsmessudagr, *m.* den 18de februar.

simul, *f.* 1. namn paa ei berestong.

2. gygr, trollkvende. S. E.

simuli, *m.* kveitebraud.

simull, *m.* ukse. Jfr. nyn. *simla*, reinku.

símælgj, *f.* det aa vera simaalug, endelaus snakksemd.

sín, *n. koll.* sínar, sínetraad. Jfr. nyn.

sín, *n.* ved sida av *sín*, *f.*

sín, *f.* (nom. *pl. sínar*) 1. sín (sen), sína. 2. sín, red, peis.

sín, *pron. refl. gen.* (jfr. *sik*, *sér*) seg (sín); *hefna sín*, hemna seg; *fara heim til sín*, fara heim (til seg); *sín á milli*, seg imillom (i nyn. ogso *sín(s)* i *millom*).

sína, *f.* I. sína (sena), sín.

sína, *f.* II. sína, forne, fjorgamalt vetterstade gras.

sínasárr, *a.* saar i sínarne, sínasaar.

sínbundinn, *a.* bunden med sínar (istf. saum).

síndr, *n.* sínder, smíðjesínder; slagg (av malm).

síndra, *v.* (*að*) síndra, spruta gneistar.

sínfallinn, *a.* impotent, gagnlaus (seksuelt). **sínfallismaðr**, *m.* impotent mann, gagnlöysa (seksuelt).

sínfon, *n.* = *simfon*.

sín-girnast, *v. r.* (*nd*) gira, traá etter eitk.

-girnd, *f.* **-girn**, *f.* girugskap, sjölvnyttu.
-gjarn, *a.* girug, sjölvnyttug.

sinjorr, *m.* herre (gfr. seignor).

sínka, *f.* girugskap, sjölvnyttu. **sínk-girni**, *f.* = *singirni*. Post. 640s. **-gjarn**, *a.* **sínkr**, *a.* girug, sjölvnyttug. Jfr. nyn. *sínk* (*sínken*), *a.* hard, streng til aa driva arbeidsfolki, Hall.

sinn (*sín*, *sitt*) *pron. poss.* sin (si, sitt); *Hallgerðr fastnaði dóttur sína*; ellipt.: *kom hann svá sinni* (sc. *ár*) *fyrir borð*; ofte viser *sinn* attende til persons- eller tingsobjekt, og daa lyt ein i nyn. setja um med hans (hennar, deira): *hann þakkar honum sitt sinni*, d. e. for helpi (hans); *Sigurðr jarl gaf upp Orkneyingum óðul sín* (d. e. deira odel); saman med *hvárr* og *hverr* vert *sinn* bruka distributivt: *England ok Skotland er ein ey ok er þó sitt hvárt konungsríki*, d. e. dei er kvart sitt kongerike; *för sinn veg hverr* ell. *sins veg hverr* (jfr. *sinnsig*, *av.*), dei för kvar sin veg (d. e. skildest); *för hverr sinn veg*, kvar för sin (faste) veg; *sinn er hvárr*, kvar er noko for seg, noko serskilt; *sjalfs sins*, sjölvs sin, sin eigen, jfr. *sjalfr*. *Sinn* vert ogso bruka substantivisk liksom i nyn.: *hann kostaði einn alt fyrir*, *en bæendr ekki af sínu*, d. e. av sitt; jfr. *mínn*.

sinn, *m.* sinn, gong; *sinn á degi*, ein gong um dagen; *eitt sinn*, *einu sinni*, *eitt-hvert sinn*, *einhverju sinni*, eit sinn, ein gong; *hít fyrri sinn*, fyrre (fyrste) gongen; (i) *annat sinn*, *qðru sinni*, eingong til, paa nytt lag; *ekki sinn*, *engu sinni*, ingengong, aldri; *endr ok sinnum*, ender og gong, no og daa; *sjau sinnum níu*, sju gonger ni; *at sinni*, (for) denne gong, no; *um sinn*, *of sinn*, ein (einaste) gong; fyrste gong, fyrst; *um sinn ára*, ein gong um aaret; *um sinns sakir*, for ein gong skuld. Jfr. *sinni*, *n.*

sinna, *v.* (*að* og *nt*) 1. fara, ferdast (berre i poesi). 2. fylgja, gjera lag med (med dat.). 3. halda seg til, retta seg etter (med dat.). 4. hjelpa, stydja, halda med (med dat.). 5. bry seg um, ansa, agta; *sinna e-u*; ogso *sinna um e-t* (jfr. nyn. *sinna eitk.* d. s. Sogn). **sinnaðr**, *a.* stydjande, hjelpande; *vera e-m sinnaðr*, stydja, hjelpa ein.

sinni, *m.* fylgjar, fylgjesvein.

sinni, *n.* 1. gang, ferd; *vera á sinnum*, vera paa ferd; *dagr var á sinnum*, d. e. dagen var lidande, det leid paa dagen (Edda). 2. fylgje, hjelp; studnad. Jfr. *lið-sinni*. 3. fylgje, lag. 4. sinn, gong; *fyrsta sinni*, fyrste gong; *þat sinni*, den gong, daa; *cinu sinni* odl., sjaa *sinn*, *n.*

sinnig, *sinsig*, *sinsiginn*, *av.* (for *sinn veg*, *sins veg* osfr. bruka saman med *hvárr* og *hverr*) (kvar) sin veg, paa (kvar) sin maate. Jfr. under *sinn*, *pron. poss.*

sinniligr, *a.* som ser ut til aa vera godt fylgje.

sinstrengr, *m.* tog som er fletta av sinar, sinetög.

sinueldr, *m.* eld som brenn i sina (gamalt turt gras).

sinvegar, *av.* paa (kvar) sin kant; jfr. *sinnig*.

sinvöndr, *m.* svipa laga av sin, uksepeis.

sira, *m.* (*indekl.*) herre, heiderstittel helst til hogsette kyrkjelege embætsmenn (fr. sire, eng. sir).

síreidr, *a.* alltid vreid, sivond, sisinna.

siri, *m.* = *sira*, *m.*

síri-dúkr, *m.* vaks-duk. **-húfa**, *f.* vaksduks-huva.

sirop, *n.* sirup.

sissa, *v.* sessa, gjeva sæte.

sister, *m.* = lat. sextarius, eit visst holmaal.

sitja, *v. st.* 1. sitja, hava sæte; *sitja á hesti*; ogso *sitja góða hesta*, sitja paa gode hestar; *sitja þing*, sitja, hava sæte i tinget (jfr. nyn. „*sitja retten*“). 2. sitja, vera i ro, halda seg paa ein stad; *sitja heima*; *sitja ekkjúlifi*, sitja, vera enkja. 3. sitja, bu paa ein stad; *sitja sitt bú*, sitja paa garden sin; *sitja búðsetu*, halda seg, bu i ei bud (jfr. *búðsetumaðr*, og nyn. *sitja husseta*). 4. forsøma, gløyma, ikkje bry seg um, lata uansa (*e-t*); *sitja byri ór höndum*, forsøma bori, lata bori gaa fraa seg. 5. spilla, tapa (*e-u*); *sitja rétti sínum* (helst ved forsøming). 6. neitta ein eitk. (*e-m e-t*); *sitja e-m mat*, svelta ein. 7. finna seg i, tola eitk. av ein (*e-m e-t*).

Med part. *á*: *sitja á e-u*, ogso: halda

paa med eitk.; lura paa eitk.; dylja eitk.; *sitja á sér*, passa paa seg, agta seg. *af: sitja af e-u*, ogso: lata, sleppa fraa seg eitk. *at: sitja at e-u*, sitja med, halda paa med eitk.; *sitja at boði*, sitja i gjestebod; *sitja at nautum*, passa, gjæta nauti. *fyrir: sitja fyrir*, vera for (ved) handi, vera til stadar; *sitja fyrir e-m*, sitja (liggja) paa lur i vegen for ein, sitja etter ein; *sitja fyrir e-u*, sitja (standa) i vegen, vera til hinder for eitk.; sitja soleis at ein hev eitk. aa venta, verta fyre, koma ut for eitk.; standa fyre, greida med eitk. *há: sitja há e-u*, sitja, vera til stadar ved eitk.; halda seg utanfor, ikkje leggja seg burt i eitk.; *láta e-n há sitja*, ogso: ganga framum og ikkje ansa ein. *inni: sitja inni*, ogso: sitja fengsla. *niðri: sitja niðri*, sitja nede i bygdi (ikkje til sæters). *nær: sitjast nær*, *rec. sitja nær* kvarandre. *til: sitja til e-s*, sitja og bida paa eitk.; halda seg ferdig til eitk.; *sitja til jarms*, d. e. fyrebu seg til jarnburden; *sitja til fiskjar*, sitja og fiska. *um: sitja um e-t*, sitja kringum, umlægra eitk.; yverf. sitja um eitk. (Sæt.), lura paa (aa faa tak i) eitk.; forsøma, gløyma eitk.; *sitja um e-u*, sitja med, halda paa med eitk. *undir: sitja undir e-u*, ogso: standa under eitk. *upp: sitja upp*, sitja uppreist; sitja til bords (jfr. *uppsitjendr*). *úti: sitja úti*, um trollmennar som sat ute og trola. *yfir: sitja yfir e-m*, sitja uppyver ein, vaka yver, passa ein (sjuk mann t. d.); *sitja yfir e-u*, sitja yver, forsøma (*stefnu*, t. d.); sitja med, halda paa med eitk.; raada yver, styra med eitk.

sitjan, *f.* sitjing, biding, tilhelde.

síval, *n.* vav (røyring) som er surra um eitk. og skyler det heilt, full umbinding.

sívalr, *a.* rund. **sívalvaxinn**, *a.* rundvaksen.

sívirðing, *f.* for *svívirðing*. N. G. L.

síz, *konj.* = *síð es*, *síðan er*.

sízt, *av. superl.* I. minst (mots. helst).

Jfr. *síð* og *síðr*, *av.*

sízt, II. I. *konj.* sidan, etter(at), = *siz*.

2. *præp.* med *akk.* sidan, etter. Jfr. *síðan*.

sjá, *pron. dem.* for *nom. sing. m.* og *f.* den, denne (= *þessi*).

sjá, *v. st.* I. sjaa, hava syn. 2. sjaa,

venda augo i ei viss leid. 3. sjaa, verta var, øygna (*e-t*); ogso upers. *má þat ok sjá*, at, ein kann og sjaa, at. 4. sjaa (paa), skoda, skyna paa, døma um (*e-t*). 5. sjaa, skyna (*e-t*). 6. sjaa um, lydast um, vitja (*e-n*). 7. sjaa til, syta for (*e-t*); *sjá e-m e-t*, sjaa ein til med eitk., faa, skaffa ein eitk.

Med part. *á: sjá á e-t*, sjaa paa eitk.; sjaa til med, syta for, greida med eitk.; *sjá á með e-m* = *sjá til með e-m*. *af: sjá af e-u*, sjaa av eitk., venda augo burt fraa eitk. *eptir: sjá eptir e-u*, sjaa etter eitk., hava tilsyn med, syta for, greida med eitk. *fram: sjá fram*, ogso: sjaa inn i framtidi. *fyrir: sjá (e-t) fyrir*, sjaa (eitk.) fyreaat, skyna eitk.; *sjá fyrir e-u*, sjaa til med, syta for, agta, greida med eitk.; *sjá fyrir e-m*, sjaa raad for ein, syrgja for, greida med ein, yverf. ogso: taka livet av ein; *sjá e-m fyrir e-u*, sjaa ein til med eitk., skaffa ein eitk. *í: sjá í e-t*, ogso: sjaa paa eitk., bry seg um eitk.; sjaa, skoda igjennom eitk. (jfr. ogso nyn. *sjaa i eitk.* = ottast for eitk.). *milli: sjá i milli*, skilja, sjaa (kor det gjeng med eitk.). *mót: sjá i mót e-u*, ogso: finna, gjeva (eitk.) til vederlag for eitk. *til: sjá til e-s*, a) sjaa burt til, vera augvitne til, sjaa (paa) eitk.; b) sjaa til eitk. (syta for eitk.; hava tilsyn med eitk.; sjaa teikn til eitk.); c) hava eitk. for augo, stigta paa eitk.; d) venta seg, vona paa eitk.; *sjá til með e-m*, sjaa til med ein, hava tilsyn med, syrgja, syta for ein. *um: sjá um e-t*, sjaa um eitk., hava tilsyn med eitk.; *sjá um fyrir e-u*, hava tilsyn, syta for eitk.; *sjá um með e-m* = *sjá til með e-m*. *við: sjá við e-u*, sjaa (beint) imot eitk., sjaa paa eitk.; vara, agta seg for eitk.; *sé nú við*, var deg no; *sjá við um e-t*, vara seg med umsyn til eitk. *yfir: sjá yfir e-t*, sjaa yver eitk., lesa gjenom eitk. (t. d. brev); hava uppsyn ell. tilsyn med eitk.; skyna eitk.

B. sjást, *v. r.* ræddast, ottast for (*e-t*).

Med part. *láta á sjást*, lata. sjaa paa seg, lata synast; *sjást fyrir*, sjaa seg fyre, vera var um seg; *sjást um*, sjaa seg um, sjaa kringum seg; *e-m sést e-t yfir* (ogso upers.: *e-m sést yfir*) ein forser seg, misfer i eitk. *Rec. sjást*, sjaa kvarandre; sjaa um, vitja

kvarandre; *sjást á*, staa midt imot kvarandre, mótast til strid.

sjá, *f.* i sms. t. d. *ásjá*, *eptirsjá* o. fl.

sjá- i sms. skifter med *sjó*- og *sæ*-. Sms. med *sjá*- som ikkje er uppførde her, finn ein under *sjó*-.

sjá-byggvar, *m. pl.* sjøbyggjer, folk som bur ved sjøen. -*dreginn*, *a.* dregen upp or sjøen. -*drifinn*, *a.* vætt av sjødriv, sjøvaat.

sjáfar-, sjaa *sjávar*-.

sjafni, *m.* elskhug, kjærleik (poet.).

sjá-garpr, *m.* urædd sjømann, sjøulk. -*konungr*, *m.* vikinghovding av kongeætt, sjøkonge. -*kæni*, *f.* dugleik til sjøs, sjømannskap. -*land*, *n.* 1. sjøland, land som ligg ved sjøen. 2. Sjælland i Danmark (ogso *Sjöldand*, *n.* *Selund*, *f.* *Silund*, *f.*). 3. Roslagen (i Sverige). -*landsfarar*, *m. pl.* -*lendingar*, *m. pl.* folk fraa Sjælland, sjællendingar.

sjaldan, *av.* sjeldan (*sjalla*, Rbg); *komp.* *sjaldnar* (og *sjeldan*: *sjaldar*), *sjeldnare* (*sjeldar*, NGbr. og Hall.); *sup.* *sjaldnast*, *sjeldnast*.

sjald-fenginn, *a.* sjeldfængd (*sjeldfengen*, Tel.). -*gætr*, *a.* sjeldfængd. -*heyrðr*, *a.* som ein høyrer sjeldan, sjeldhøyrd. -*kvæmr*, *a.* som kjem sjeldan, sjeldsynt.

sjáldr, *n.* agnestein (helst det som vender ut); *syn.*

sjald-sénn, *a.* sjeldsynt. -*stundum*, *av.* sjeldan.

sjalf-ala, *a.* som føder seg sjølv, sjølvberga (um sjølvstyrt utgangsfe). -*bannsettr*, *a.* som hev bannsett seg sjølv (ved eigi skuld). -*bergi*, *a.* -*birgr*, *a.* -*bjargi*, *a.* sjølvbyrg, sjølvhjelpen, som kann hjelpa seg sjølv. -*boðinn*, *a.* som ein ikkje treng bjoda, sjølvboden; *e-m er e-t sjalfboðit*, ein er sjølvbeden til, ein gjer eitk. utan innbjoding eller oppmoding for kvar gong. -*dáð*, *f.* sjølvveld, eigi skuld; *af sjalfdáðum*, sjølvvalda. -*daudr*, *a.* sjølvdaud, som er daaen paa naturleg maate (ikkje drepen). -*dæmdr*, *a.* som hev dømt seg sjølv; som ein hev dømt seg sjølv til; *er e-m dauði sjalfdæmdr*, ein hev dømt seg sjølv til dauden, dauden er ein viss. -*dæmi*, *n.* det aa døma sjølv, rett til aa døma sjølv i si sak, sjølvdom. -*eldismaðr*, *m.* mann

som føder seg sjølv, sjølvføding. -*feldr*, *a.* sjølvfellen, som fell av seg sjølv. -*fæzlu-maðr*, *m.* sjølvføding. -*gerr*, -*gqrr*, *a.* sjølvgjort, som hev gjort seg sjølv. -*hól*, *n.* sjølvros. -*hælinn*, *a.* som rosar seg sjølv, full av sjølvros. -*hælni*, *f.* det aa vera *sjalfhælinn*, hug til sjølvros. -*kraf*, *n.* sjølvvild, fri vilje. -*krafi*, *a.* sjølvviljug, sjølvbeden. -*lofaðr*, *a.* som ein ikkje treng serskilt lov til, fri. -*neindr*, *a.* som ikkje treng serskild oppnemning, sjølvkalla.

sjalfr, *a.* sjølv; *týna sjalfri sér* (d. e. sjøelve seg, seg sjølv); *hverfa aprt til sin sjalfrs*, koma til seg sjølv att; *við sjalft*, nære ved; *skógrinn var við sjalft*, skogen var tett ved; *setjast við sjalft borgarhlíð*, like ved sjøelve b. Gen. *sjalfrs* osfr. vert sett til subst. saman med eigeomspron., som daa rettar seg snart etter subst. og snart etter *sjalfr*: *menn sinir sjalfrs*, *menn sjalfrs sins* (ogso *sjalfra sinna menn*), sine eigne menner (i nyn. ogso *sjólvs sine menner*); ogso saman med gen. av det personl. pron.: *með sjalfra vár afta*, med vaar eigen styrke. I sms. med perf. partic. tyder *sjalf*- liksom i nyn.: som hev vorte eitk. sjølv eller av seg sjølv, utan framand hjelp.

sjalf-ráð, *n.* = *sjalf*ræði. -*ráða*, -*ráðandi*, -*ráði*, *a.* sjølvraadande, sjølvraadug, fri. -*ráðr*, *a.* sjølvraaden (sjølvraad, Austl.); sjølvviljug, friviljug; *er e-m sjalfrátt*, det stend til ein sjølv, ein raader sjølv for. -*ræði*, *n.* sjølv-ræda, sjølvraadigskap, sjølvvild, fri vilje. -*ræði*, *a.* sjølvraaden; sjølvviljug, friviljug. -*sagðr*, *a.* sjølvsagd, sjølvgeven. -*sáinn*, *a.* sjølvsaaðd. -*settr*, *a.* som er innsett av seg sjølv (med grunn i sjøelve havi), er sjølvskreven til eitk., D. N. I 284; som fastsett seg sjølv, sjølvsagd. -*skapa*, *a.* som sjølv er orsak til eitk. (*e-s*). Jfr. nyn. *sjólvs skapa*. -*skeyttr*, *a.* som er ein tilskøytt utan vidare (um jord). -*skipaðr*, *a.* som skipar seg sjølv, sjølvsagd. -*skipan*, *f.* eigen skipnad, sjølv-ræda. -*skot*, *n.* sjølvskot. -*smíði*, *n.* sjølvgjort verk. -*steindr*, *a.* som stemmer seg sjølv, utan serskilt varsl (um ting).

*sjalfr*svald, *n. pl.* sjølvveld; fri vilje; *af sjalfrsvöldum*, sjølvvalda. Isl. II 134.

sjalf-tekinn, *a.* som ein tek utan serskilt

løyve eller fraasegn, sjølvteken. **-valdi**, *a.* som ein sjølv raader yver, fri. **-veldi**, *n.* = *sjalfsvald*. **-vili**, *m.* sjølvvild (ogso *sjølvvilje*, Tel.), eigen (fri) vilje; *at sjalfvilja*, sjølvviljugt, friviljugt. **-viljandi**, *a.* sjølvviljande, friviljug. **-viljugr**, *a.* sjølvviljug, friviljug. **-virðing**, *f.* sjølvvyrðnad, sjølvbyrgskap, inn-billing.

sjálíga, *av.* sjaaleg, synleg.

sjálígr, *a.* sjaaleg, som ser godt ut, svip-leg, vakker.

sjáll, *a. i:* *forsjáll*.

sjálægri, *a.* sjølegen, som ligg paa sjøen (um skodda).

sjándsváttr, *m.* augvitne (= *sjónarváttr*).

sjappel, *s.* hovudprydnd, hovudkrans, gfr. chapel. Jfr. *sapol*.

sjár (*sjávar*; *sjávar*) *m.* sjø, sjaa *sjór*.

sjáróðrarskip, *n.* sjøført rorskip, farkost som ein kann bruka til urtor.

sjatna, *v.* (*að*) = *setna*.

sjau, *num.* sju (sjau). **sjau-faldlíga**, *av.* sjufelt, sju gonger. **-faldlígr**, **-faldri**, *a.* sju-felt, sjudubbel.

sjauund, *f.* 1. mengd paa sju. 2. sjaund, d. e. sjuande dagen etter ein daude; daa vart gravøl og erveskifte halde. **sjauundar-gerð**, *f.* det aa gjera *sjauund*. **sjauundi**, *num.* sjuande (sjaunde). **sjauundungr**, *m.* sjuande-part.

sjau-røðri, *a.* = *sjautugri*. **-stirni**, *n.* sju-stjernorne.

sjaután, *num.* = *sjautján*. **sjautígi**, *num.* sytti (sjautti). **sjautján**, *num.* syttan (sjaut-tjan). **sjautjándi**, *num.* syttande (*sjautjande*).

sjautugfaldlíga, *av.* „syttifaldigt“, sytti gonger. **sjautugri**, *a.* som inneheld sytti; som er sytti aa gamall. **sjautugti**, *num.* syttiande.

sjau-vikna-fasta, *f.* sjau-vike-fasta, som byrja med oske-onsdag.

sjávar i sms. skifter med *sjóvar*- og *sævar*-. Sms. med *sjávar*- som ikkje er upp-førde her, finn ein under *sjóvar*-.

sjávar-állí, *m.* avle, vinning som ein fær paa sjøen, sjøfengd. **-gata**, *f.* sjøveg, veg fraa ein gard til sjøen. **-hamarr**, *m.* berghamar som gjeng ut i sjøen. **-høll**, *f.* hall som ligg nede ved sjøen, sjøhall. **-ríki**, *n.* sjerike, velde yver sjøen.

sjá-vegr, *m.* sjøveg, vegen yver sjøen. Jfr. *sjávergata*.

sjeytján, *num.* = *sjautján*.

sjó, *num.* = *sjau*.

sjóarhús, *n.* = *sjóvarhús*.

sjó-barinn, *a.* bard av sjøen, sjøherd.

-blíða, *f.* stilla paa sjøen. **-borg**, *f.* sjøstad, sjøby. **-brattr**, *a.* bratt ned mot sjøen.

-bygð, *f.* sjøbygð.

sjóða, *v. st.* 1. sjoda, koka; yverf. tenkja att og fram paa, grunda paa eitk. 2. sjoda, smida, sveisa saman.

sjódauðri, *a.* dauð paa sjøen, drukna, bliven.

sjóðfeldri, *a.* som er til bate for penge-pungen, lønsam.

sjóðri, *m.* pose, pung, helst pengepung; *bera einn í sjóði*, „bera ein i pungen“, d. e. um ettermaalsmann som tek bøter i staden for aa hemna eit draap; *eiga einn sjóð*, hava pengekassa saman.

sjó-dreki, *m.* sjødrake, sjøorm. **-drif**, *n.* sjødriv, sjørok. **-dýr**, *n.* sjødyr, i sms. *sjó-dýrakalfaskinn*, skinn av sjødyrugar. **-fang**, *n.* fengd, vinning, som ein fær paa sjøen, sjøfengd.

sjófar, sjaa *sjóvar*-.

sjó-ferð, *f.* sjøferd. **-fiskafang**, *n.* sjø-fiske. **-fiskr**, *m.* sjøfisk (mots. *vatnfiskr*).

-flug, *m.* sjøfugl. **-førr**, *a.* sjøfør, før, i stand til aa ferdast paa sjøen. **-gnípa**, *f.*

nípa, berg, som ligg nære ved sjøen. **-gýgr**, *f.* havfru, sjø-gygr. **-hríð**, *f.* uvørsrid paa sjøen. **-illska**, *f.* ill, hard sjø. **-kona**, *f.*

havfru. **-kvikendi**, *n.* sjøkvikende, sjødyr. **-kyrr**, *a.* sjøspak, kyrr, utan sjøgang.

Sjóland, *n.* = *Sjáland* 2.

sjó-maðri, *m.* makk i sjøen som et seg inn i botn paa skip og baatar, sjømakk.

-maðri, *m.* sjømann. **-mál**, *n.* sjømaal, vats-skorpa. **-myrri**, *m.* myrkeskodda paa sjøen, sjøskodda.

sjón, *f.* 1. syn, det aa sjaa, augekast. 2. syn, synsevna. 3. syn, det ein ser; *sjón er sgu rikari*, syn gjeng yver segn. 4. auga. Jfr. nyn. *sjon*, augnesyn.

sjónar-váttri, *m.* augvitne. **-vitni**, *n.* **-vætti**, *n.* vitnemaal av augvitne, augvitne.

-vqrðri, *m.* vaktmann, utkiksmann.

sjóndi, *num.* = *sjaundi*.

sjón-hagr, *a.* -hannar, -hannr, *a.* hagsynt, som hev eit gløgt auga. -**hending**, *f.* augnerke, augnesyn, synsmaal; augnemaal. -**henni**, *f.* (skrive *sjónenni*, Fm. VI, 206) gløggskap. -**hverfiligr**, *a.* synkvervande, forvillande. -**hverfing**, *f.* synkverving, synsforvilling; með *sjónhverfing mannlígs líkama*, d. e. i manneham. -**hverfingarmaðr**, *m.* synkvervar. -**hverfingarsýn**, *f.* synkverving (um synet som ein tykkjest sjaa). -**kenning**, *f.* augnesyn, synsmaal. -**lauss**, *a.* synlaus, blind. -**leysi**, *n.* synlöysa, blindskap. -**vættingr**, *m.* N. G. L. I, 30912.13.15 truleg mis-skrift for *sjaunættingr*, *m.* rettsmøte med sju dagar varsl.

sjór (*sjár, sær*) *m.* (*sjóvar*, *sjld. sjós; sjóvar*) 1. sjø (sjø; ogso nyn. *sjaa, sæ* i namn), hav eller fjord (mots. landjordi); *kasta á sæ*, kasta paa sjøen, kasta burt; *vera á sjó*, vera paa sjøen, paa fiske. 2. sjø, sjøvatn, saltvatn (mots. *vatn*). 3. sjø, sjøburd, sjøgang; *stórr sjór*. 4. sjø, eit noko stort vatn.

sjó-reitr, *m.* eit avmerkt sjøstykkje (um med, fiskegrunn). -**roka**, *f.* sjerok, sjødriv. -**skrimsl**, *n.* sjæskrimsle, sjøtroll. -**sótt**, *f.* sjøsykja, sjøverk.

sjót, *n.* sjaa *sjót*.

sjóttján, *num.* = *sjauttján*. **sjótuqr**, *a.* = *sjautugr*.

sjótún, *n.* sjøstad, sjøby.

sjóundi, *num.* = *sjaundi*.

sjóvar (ogso *sjávar*-, *sævar*-). -**sjóvar-bakki**, *m.* bakke nede ved sjøen, fjørebakke. -**bjarg**, *n.* berg som stig upp or sjøen, sjøberg. -**brekka**, *f.* brekka, bakke, som gjeng ned mot sjøen. -**búð**, *f.* sjøbud. -**bylgja**, *f.* sjøbylgja, sjøbaara. -**djúp**, *n.* sjødjup, havdjup. -**fall**, *n.* sjøfall, sjøan, tidi fraa flod til fjøra. -**floti**, *m.* flote, timberflote, som vert flota paa sjø eller rolegt vatn. -**flutningr**, *m.* flutning, føring til sjøs. -**gangr**, *m.* sjøgang, sjøburd; ogso um síflodi (i bibelen). -**grimd**, *f.* eig. sjøvreide; ill, hard sjø. -**háski**, *m.* faare til sjøs, havsnaud. -**hús**, *n.* sjøhus, sjøbud. -**lopt**, *n.* loft, bursloft, loftstova som ligg nede ved sjøen. -**olga**, *f.* sterk sjøgang. -**sandr**, *m.* sand, sandsletta nede ved sjøen. -**skafil**, *m.* heg baare-skavl, sjøskavl. -**sker**, *n.*

sker som ligg i sjøen. -**stjarna**, *f.* nordstjerna, polstjerna (= *leiðarstjarna*). -**stofa**, *f.* stova nede ved sjøen. -**stormr**, *m.* storm paa sjøen, sjøstorm. -**straumr**, *m.* sjøstraum, havstraum. -**strönd**, *f.* strand, fjøra nede ved sjøen. -**svopp**, *m.* svamp, sjøsvamp. -**sýn**, *n.* tilføre til aa sjaa utyver sjøen eller ned gjenom sjøen, sjøsýn. -**urð**, *f.* urd nede ved sjøen. -**valk**, *n.* reksting, kringkasting paa sjøen. -**vatn**, *n.* sjøvatn.

sjó-verkr, *m.* sjøverk, sjøsykja. -**víkingr**, *m.* sjø-viking, sjørovar.

sjúga, *v.* = *súga*; jfr. *sjuge*, Sæt.

sjúkast, *v. r.* sjukna, verta sjuk (= *sjkjast*).

sjúk-dómr, *m.* sjukdom, sykja. -**fallinn**, *a.* sjukleg, sjukhelsa. -**leiki**, *m.* -**leikr**, *m.* sjukdom, sykja. -**ligr**, *a.* sjukleg. **sjúkna**, *v.* (*að*) sjukna, verta sjuk. **sjúknaðr**, *m.* sjukdom, sykja, sjuke. **sjúkr**, *a.* sjuk; ogso hugsjuk.

sjúndi, *num.* = *sjaundi*.

sjót, *n.* (eig. plur. til *set*) 1. bustad, heim; ogso skrive *sjót* i samfall med tyd. 2. 2. flokk, skare; i denne tyding eig. *sjót* (ags. *swéot*).

sjótlast, *v. r.* (*að*) leggja seg, stilna, enda (= *setna*). **sjóttull**, *m.* stillar, stansar.

ská, *v.* sjaa *skást*.

skabb, *n.* skabb, klaae. Harp.

skaða, *v.* (*að*) skada, gjera skade; berre upers. *skaðar e-n*, det skader ein. Jfr. *skedja*.

skáða, *v.* (*að*) = *skoða*.

skaða-bót, *f.* skadebot, vederlag for skade. -**broddr**, *m.* skadane, saarande brodd. -**ferð**, *f.* skadeferd. -**fullr**, *a.* full av skade, skadeleg. -**lauss**, *a.* skadelaus, som er utan skade (-*laust*, *av*). -**ligr**, *a.* skadeleg. -**maðr**, *m.* skadevaldar; skademann (Vald.), draapsmann, banemann. -**samligr**, *a.* -**samr**, *a.* skadsam, skadeleg.

skaði, *m.* skade; tap; draap, bane, daude; *gera e-m skaða*, gjera ein skade; *verða e-m at skaða*, verta ein til bane.

Skaði (bøygð som masc.) Skade, kona til Njord.

skaðlaust, *av*. skadelaust, utan skade.

skáðr, *a.* skaa, hall.

skað-samligr, *a.* -**samr**, *a.* skadsam, skadeleg. -**semð**, *f.* skade. -**vænligr**, *a.* som lett

fører til skade, skadeleg, faarleg (*-vænliga*, *av.*). *-vænr*, *a.* skadeleg, faarleg.

skaf, *n.* skav, avskaven bork til krøterfôr.

skafa, *f.* i sms. jfr. *hornskafa*, *skofu-leikr* o. fl.

skafa, *v. st.* 1. skava, skrapa (t. d. bork til buskapen); *skafa af*, skrapa, taka ut (t. d. bokstavar i skrift); yverført: taka burt fyresegner or logboki; *skafa at* (eller *á*), ganga hardt innpaa, krevja hardt. 2. skava, jamna, gjera glatt og slett. 3. raka (t. d. haarkruna); jfr. eng. *shave*.

skafheið, *n.* klaarvêr, blank himmel.

skaf, *m.* 1. skavl, snøskavl; ogso um skavlsjæ; jfr. *sjóvarskaf*. 2. *beygja skaf*lunn, hengja med leparne, rengja munnen (um ein som græt; = *gera skelpur*). Jfr. *skaf* nýsil. hestesko; *skavl* nyn. skavejern.

skaga, *v.* (*gð*) stinga fram, standa ut (eller upp); jfr. nyn. *skaga*, stinga fram (um odde eller landtungu).

skagi, *m.* skage, odde, nes.

skáí, *m.* batning, betring.

skak, *n.* klander, aatale. Jfr. nyn. *skak*, risting.

skák, *f.* skakk, skakkspel.

skaka, *v. st.* skaka, rista; *skaka sverð* *at e-m*, svinga sverdet mot ein; *skakast*, *v. r.* yverf. skjelva, vera rædd.

skáka, *v.* (*að*) slaa (ei brikka i skakk), = *skækja*.

skakka, *v.* (*að*) skakka, gjera skakk, gjera ulik paa baae sidor (med dat.); *skakka með e-m*, gjera tvo parti ulike med aa hjelpa den eine.

skakk-borinn, *a.* frilleboren, uegte fødd.

skakker, *n.* = *skapker*.

skakkeran, *f.* deiling (av ty til klæde) i ymisliða rutor (gfr. *eschequeré*, mnd. *scharéret*, *a.* deilt i ymisliða rutor). N.G.L. III 116.

skakki, *m.* ulikskap, skilsmun. Jfr. nyn. *skakke*, skakkleik, skeivleik.

skakkr, *m.* skakke, skeiva; *i skakkr*, paa skakke, paa snid.

skakkr, *a.* skakk, skeiv, hall, ulik paa baae sidor; yverf. um slag som hallar til ei av sidorne, eller dom som er ulik eller urettvis.

skákmaðr, *m.* røvar (ght. *schāman*).

skakr, *n.* = *skak*, *n.* **skakræða**, *f.* lastord, aatale.

skáktafl, *n.* skakkspel, skakk; *leika (tefla) skáktafl*, *leika at skáktafli*, spela skakk. **skák-taflborð**, *n.* skakkbord.

skal (og *skall*) *n.* skraal, staaik.

skál, *f.* (*nom. pl. skálar* og *skálar*) skaal; ogso vegtskaal; *pl. skálar* ogso um heile skaalvegti.

skála-bui, *m.* mann som bur i ein *skáli*.

-búnaðr, *m.* tjeldbunad, veggtjeld til ein *skáli*. **-dyrr**, *n. pl.* og *f. pl.* dør til ein *skáli*.

-endi, *m.* ende av ein *skáli*. **-gluggr**, *m.* glugge i ein *skáli*. **-golfi**, *n.* golv i ein *skáli*.

-hurð, *f.* hurd, dør til ein *skáli*. **-hús**, *n.* = *skálhus*.

skála-merki, *n.* himmelmerket „vegti“.

-pund, *n.* skaalpund (= 2 *merkr*).

skála-smíð, *f.* byggjing av ein *skáli*.

-topt, *f.* tuft til ein *skáli*. **-veggr**, *m.* vegg paa ein *skáli*. **-viðr**, *m.* timber til ein *skáli*.

skáld (ogso *skald*) *n.* skald, diktar.

skalda, *f.* eit slag skip. Sn. E.

skáld-fífl, *n.* duglaus skald. **-kóna**, *f.* kvinna som er skald. **-ligr**, *a.* som høyrer til skaldskap, poetisk. **-maðr**, *m.* skald, diktar. **-mær**, *f.* gjenta som er skald, „skaldmøy“ (tilnamn).

skaldpípa, *f.* eit slag blaas-pipa, røyrfløyta.

skáldskapar-grein, *f.* grein av skaldskap.

-hátt, *m.* maate aa dikta paa. **-laun**, *n. pl.* skald-løn, diktar-løn. **-mál**, *n.* maal, spraak som vert bruka i skaldskap, poetisk maal-bruk.

skáldskapr, *m.* skaldskap, dikting, poesi; nidvisedikting, niddikt. **skáldstong**, *f.* nidstong (jfr. *níðstong*, *flannstong*).

skalgi, *m.* murt (vatsfisk; dsk. rødskaale, ags. *scealga*). *Leuciscus rutilus*.

skálhatt, *m.* eit slag hatt.

skálhús, *n.* avhus, kamar.

skáli, *m.* 1. eit lettgjort hus, skaale, skur, bud, hytta; jfr. *laufskáli*, *fiskiskáli* ofl. Jfr. ogso mn. *skáli* D. N. V, 340₁₃ og nyn. *skaale*, bislag, skot, sval. 2. eit av innehusi paa ein gard, skaale; hall; ogso um dei einskilde romi i skaalen, ofte eit soverom.

skalkheiðr, *m.* fals, svik (mmt. *schalkheid*).

skalkr, *m.* 1. tenar (sjld.). 2. skalk, skjelm, fant.

skall, *n.* sjaa *skal*. Jfr. *skoll*, *f.*

skallat, *n.* sjaa *skarlat*.

skalli, *m.* snaudskalle, skalle; ogso yverf. um folk som er skollut, „snaudskalle“.

skálm, *f.* sjaa *skölm*.

skalma, *v.* (*að*) skreva.

skalmároddr, *m.* odd av *skölm*, sverdoðd.

skalmatré, *n.* klufta tre. **skalmöld**, *f.* „sverd-tid“, ufredstid.

skalp, *n.* skvalder, skraal. Jfr. *nyn. skolpa*, busa fram med ord.

skalpr, *m.* 1. sverdslira (av *lêr*); jfr. *nyn. skaap*, *skaalp*, *m.* brynestokk. 2. eit slag skip. S. E.

skamma, *v.* (*að*) jfr. *skömm* 1. skamma, skjemma, vanæra. 2. *skammast*, *v. r.* (impf. ogso *skamdist*) skamma seg, skjemmast, verta skamfull, blygjast for eller yver eitk. (*e-s* ell. *sjld. e-t*); *skammast af e-m* = *skammast e-n*; *skammast sín*, skjemmast, blygjast (yver seg sjölv). Jfr. *skemma*.

skammar-erendi, *n.* ærend som er til skam. **-víg**, *n.* skamlegt draap, nidingsdraap.

skamm-bragðs, *av.* um ei kort tid, snøgt, snart. **-degi**, *n.* skamtid, tid av aaret daa dagarne er kortast. **-fótr**, *a.* stuttføtt.

skamm-fulleikr, *m.* det aa vera skamfull, blygsi, bljugskap. **-fulligr**, *a.* skamfull, bljug (*-fulliga*, *av.*). **-fyllast**, *v. r.* (*ld*) vera skamfull, skjemmast, blygjast. **-fylli**, *f. og n.* det aa vera skamfull, bljugskap. **-fylligr**, *a.* skamfull, bljug. **-fylling**, *f.* **-fyllingr**, *m.* det aa vera skamfull, bljugskap. **-føra**, *v.* (*rð*) skamføra, skjemma, øydeleggja.

skamm-hals, *a.* stutthalsa. **-hendr**, *a.* stutthendt. **-hygginn**, *a.* stutt-tenkt, stutt-synt. **-høndungr**, *m.* stutthendt mann.

skammlauss, *a.* skamlaus, som ikkje hev skam, som ein ikkje hev skam av; *at skammlausu*, skamlaust, utan skam.

skamm-leitr, *a.* stuttleitt, som hev eit stutt andlit. **-lífi**, *n.* kortvarigt liv, feigd. **-lífr**, *a.* kortliva, feig.

skammliga, *av.* skamleg, paa ein skamleg maate.

skamm-minnigr, *a.* stuttminnug, stutt-

hugsen. **-mæli**, *n.* det aa vera stuttmælt, stuttmæle.

skammnøkr, *a.* skamnaken, skamleg naken.

skammr (*skamr*) *a.* (*komp. skemmri*, *sup. skemmstr*) stutt, kort (um rom og tid); *láta e-n höfði skemmra*, d. e. avhovda ein; *eiga skammt* (*eptir*) *úlifat*, ha kort tid att aa liva; *skammt*, *av.* (*skemmra*, *skemmst*), stutt veg, ikkje langt; kort tid, ikkje lenge, snart; (*fyrir*) *skömmu*, (*fyrir*) *skemmstu*, for kort tid sidan, nyleg, nyst; *skömmum*, kort tid, ikkje lenge; *skemmrum*, i kortare tid; *sem skemmst*, so kort tid som mogelegt. Jfr. *nyn. skam*, *a.* og *skamt*, *av.* Nordl. Hard. o. fl. men sjeldan bruka.

skammraun, *f.* skjemsli, svivyrding.

skammrif, *n.* eit av dei stutte nedre rivi eller sidebeini. **skammrifjamikill**, *a.* diger kring *skammrifin* (nedre brjost). **skammrifstykki**, *n.* ribbestykke, kjøtstykke teke kring dei stutte sidebeini.

skammrækr, *a.* forlikleg, hatfri (eig. stuttsint, jfr. *langrækr*).

skammsamligr, *a.* skamleg (*-liga*, *av.*).

skamm-skeptr, *a.* stutt-skeft, med stutt skaft. **-sýni**, *f.* stuttsyn, faavit. **-sýnligr**, *a.* **-sýnn**, *a.* stuttsynt, faavis. **-sætr**, *a.* som ein ikkje sit lenge i, kortvarig. **-talaðr**, *a.* stuttmælt, faaordig. **-vaxinn**, *a.* stuttvaksen. **-viss**, *a.* stuttvis, faavis. **-æð**, *f.* kort drygd, kortvarigt liv. Jfr. *langæð*. **-æligr**, *a.* kortvarig. **-ær**, *a.* kortvarig; kortliva.

skamtaðarerendi, *n.* = *skapnaðarerendi*.

skamtr (eller *skantr*, Pr. 132) *m.* 1. skant, fyreloga. 2. skant, lut som vert tilmælt ein.

skán, *f.* skaan, skorpa.

Skáney, *f.* **Skáni**, *m.* Skaane (i Sverike). **skáneyingar** (*skánungar*) *m. pl.* folk fraa Skaane.

skánormr, *m.* skaanorm, skolorm (bruka til tilnamn).

skap, *n.* 1. skap, form, lag. 2. tilstand, maate, vis; *at slíku skapi*, paa slik maate, soleis. Jfr. *nyn. me kunde ikkje koma fram paa noko skap*. 3. huglag; hug, sinn, lynde; *i góðu skapi*, i godlag; *vera (i) illu skapi*, vera i ulag; *vera e-m at skapi* (ogso: *vera nær* (*ekki fjarri*) *skapi e-s*, *falla e-n* (*vel*) *i skap*),

vera etter hugen aat ein, tekkjast ein, ein likar eitk.; *gera e-t til skaps e-s*, d. e. til aa tekkjast ein; *koma skapi, eiga skap saman*, koma ut av det med kvarander, semjast; *e-t býr e-m í skapi*, ein hev eitk. í hugen eller í sinne; *gera sér e-t í skap*, setja seg eitk. í hovudet, falla paa eitk.; *bregða skapi við e-t*, eig. skifta hug ved eitk., taka seg eitk. nær; *vera nokkurr í skap*, vera noko til mann; *renna e-m í skap*, gaa ein til hjarta. 4. berre í *pl. skop*: fyreskipnad, lage, lagnad. 5. berre í *pl. avlelem*.

skapa, *v. st.* (berre í impf. *skóp*) = skapa, *v. (að)*.

skapa, *v. (að)* jfr. *skapa, v. st. og skeppja*. 1. skapa, laga, stella; *skapa sik, skapa hag sinn*, skapa, laga, stella seg; *skapa skegg*, greida, fli skjegget; *skapa skeið*, taka til-sprang; yverf. *skapa ok skera (um) e-t*, styra og stella med eitk.; *svá skapaðr*, slik. 2. laga, fastsetja fyreaat, skipa, gjeva (*e-m e-t*); helst um lagnaden: *skapa aldr* (um nornerne); *perf. partic. n. skapat* som subst.: fyreskipnad, lagnad; *at skopuðu*, naturleg, etter fyreskipnaden, lagnaden; *líta skeika at skopuðu*, sjaa skeika.

skapast, *v. r.* skapast; skapa, laga, stella seg, verta so som det skal og som ein ynskjer; *skapast at e-u*, det skapar (lagar) seg med eitk., vert som ein ynskjer.

skapadægr, *n. eig.* „lagnads-døger“, dag daa ein er lagen til aa døy.

skapan, *f.* 1. skaping, det aa skapa. 2. skapnad, vokster. 3. skapning, skapt ting.

skaparíi, *m.* rett erving.

skapari, *m.* skapar.

skap-bráðr, *a.* hugbraa, braahuga, hastig.

-bætandi, *m.* mann som er skyldig til aa vera med og bota. **-bætir**, *m.* „hugbøtar“, ein som gjer hugen aat ein betre. **-dauði**, *a.* laga til aa døy, verd dauden. **-deild**, *f.* skaplegt, rimelegt huglag. **-deildarmaðr**, *m.* skapleg, rimeleg mann. **-dróttinn**, *m.* logleg, rett herre eller husbonde (for træl eller frigjeven).

-farinn, *a.* som er slik eller slik voren (vel, ille) med umsyn til sin hug, haatta, lynd. **-fátt**, *a. n.:* *e-m verðr skapfátt*, ein vert illhuga, vund. **-feldr**, *a.* **-felligr**, *a.* tekkjoleg, tægleg, hugsam. **-ferð**, *f.* **-ferði**, *n.* **-ferli**, *n.*

huglynde, huglag. **-glíkr**, *a.* = *skaplíkr*. **-góðr**, *a.* godmodig, godlynd; *e-m er skap-gott*, ein er vel til mods. **-gæfr**, *a.* godlynd, spaklynd. **-gæði**, *n.* godhug, godlynde. **-harðr**, *a.* hardlynd, hardhuga. **-heimskr**, *a.* faavis, toskut. **-høgr**, *a.* spaklynd, godlynd. **-höfn**, *f.* huglynde, huglag. **-illr**, *a.* vondlynd, illkynd. **-illska**, *f.* ilt huglag, vondlynde.

skapker (ogso skrivne *skaptker, skakker*) *n.* stort kjer med mjød eller øl, som dei fyllte drykkjekopparne sine or.

skap-lag, *n.* skaplag, paalegg. **-leikr**, *m.* = *skaplyndi* (poet.). **-léttir**, *a.* lett í hugen, godmølt; *e-m er skaplétt*, ein er í godlag. **-lígr**, *a.* skapleg, høveleg (*-líga, av.*). **-líkr**, *a.* samlynd, lik í lynde eller hug. **-lundaðr**, *a.* huglynd, haatta. **-lyndi**, *n.* (og *f.*) huglynde, hug. **-lýzka**, *f.* huglag, lynde. **-lqstr**, *m.* last, lyte paa huglynde. **-mikill**, *a.* hugstor, storlynd, stormodig.

skapnaðar-crendi, *n.* høveleg ferd, slik lukka med si ærend som ein er verd. **-virðing**, *f.* høveleg vyrding, vyrdnad som ein er verd.

skapnaðr, *m.* skapnad, skipnad, skikk.

skapprúðr, *a.* gjævlynd, hugstor.

skapraun, *f.* eig. „hugrøyning“, hugverk, harm, erge. **skaprauna**, *v. (að)* valda hugverk, harma, erga. **skapraunar-lauss**, *a.* harmlaus. **-minna**, *a. komp.* mindre harmeleg, mindre ergeleg. **-orð**, *n. pl.* harmeleg, ergefulle ord. **-samliga**, *av.* harmeleg, ergeleg.

skaps-andmarki, *m.* lyte (paa huglynde).

-höfn, *f.* huglynde, huglag.

skap-skipan, *f.* **-skipti**, *n.* hugskifte, hugvending.

skaps-munir, *m. pl.* huglynde, huglag.

-munúð, *f.* hug-traa.

skap-stirðr, *a.* stridlynd. **-stórr**, *a.* hugstor, storlynd, stormodig. **-stygggr**, *a.* ill, vond í hugen.

skapt, *n.* 1. stong, stokk, helst bruka til kastevaapn, spjotstong; yverf. *skjóta skapti í móli e-m*, gjera motstand mot ein. 2. skaft, havaldskaft í vevreide. 3. mælestong. 4. skaft, handfang; eitk. som likjest eit skaft, t. d. hjelmtopp.

skapthár, *a.* eig. „skafthøg“, um soli

naar ho stend eit lite stykke yver himmel-synet.

skaptíðr, *a.* hugleg, tekkjeleg.

skaptker, *n.* sjaa *skapker*.

skapt-kringla, *f.* snurrbasse, snøre kall.

-lauss, *a.* skaftlauss.

skaptíré, *n.* stydjetre under kvernlur? Grott. 23.

skap-þiggjandi, *m.* mann som skal taka imot bøter etter ein. **-þing**, *n.* fast, logfast ting (paa Island). **-þungr**, *a.* hugtung, tunglynd.

skapular, *n.* munkekappa (til kvardagsbruk). Mlat. scapulare.

skap-vandr, *a.* vandlynd, vanskeleg aa umgangast. **-vani**, *a.* vankvæden, ikkje lang aa tøygja. **-varr**, *a.* varlaaten, varsam. **-orfuni**, *m.* = *skaparfi*.

skár, *n.* uppstyr (= *skarr*, *m.*).

skár, *a.* 1. god; með *ská*, med det gode; jfr. *ská*i. 2. i sms. jfr. *folkskár*, *herskár* o. fl.

skara, *v.* (*að*) 1. skara, leggja tett saman, halvt uppaa einannan; ofte um aa tekkja, dekkja eith. soleis: *skip skarat skjöldum*, skip tettsett med skjoldar; *skara eldinn*, skara elden, kara ihop elden. 2. kara, skuva, føra (*e-t* eller *e-u*); upers. *skaraði ofan ljáinn*, ljaaen gleid, datt ned.

skarband, *n.* haarband, hovudband.

skarbindingr, *m.* = *skarmendingr*.

skarð, *n.* 1. skard, hak, ope rom etter eith. som er burtteke (t. d. paa sverdegge); hol, opning; yvert. *hoggva skarð i ætt e-s*. 2. skard, fjellskard. 3. skard, mink, tap.

skarðalauss, *a.* uskjerd, uminka.

skarðr, *a.* som hev skard, skardut; skjerd, minka, skadd; *hafa (bera, sitja yfir) skarðan hlut*, lida urett, forfang.

skarfr, *m.* I. skarv. *Pelicanus carbo*.

skarfr, *m.* II. endestubb avhoggen paa snid. Herv. 281₁₂. Jfr. nyn. *skarv*, snidskoren endestubb av fjøl.

skari, *m.* skare, flokk.

skári, *m.* skaare, skaarung, ung maase.

skark, *n.* **skarkali**, *m.* staak, uro. **skar-kalamikill**, *a.* **skarksamligr**, *a.* staakande, uroleg.

skarlak, *n.* **skarlaks-**, sjaa *skarlat*.

skarlat (*skallat*, *skarlak*) *n.* skarlak, skar-

lakraudt klæde. **skarlat**-klæði, *n.* *pl.* skar-laksklæde. **-kyrtill**, *m.* skarlakskyrte. **-mqtull**, *m.* **-skikkja**, *f.* skarlakskaapa. **-skingr**, *m.* eit slag klædeplagg av skarlak.

skarmandi, *m.* **skarmendingr**, *m.* eit slag *hökull*. Jfr. mlat. *scaramanga* (yverkaapa med hetta). Bp. I 77, 830.

skarn, *n.* skarn, myk.

skarpleitr, *a.* skrinneleitt, mager i andlitet. **skarpliga** (ogso *skarpla*, poet.) *av.* kvast, hardt, djervleg.

skarpr, *a.* 1. skorpen, samanskrokken; turr og stiv; *skorpr húð*, skarp, grov hud; *skorpr skreið*, turrfisk. 2. skarp, mager, skrin (um dyr; ogso um jord). 3. skarp, kvass. 4. hard, sterk.

skarp-vara, *f.* turrfisk. Jfr. nyn. *skarp-hovud* (turka fiskehovud) ofl. **-vaxinn**, *a.* skrinnavksen, turrlagd.

skarr, *m.* uppstyr (= *skar*, *n.*); jfr. nyn. *skarra*, knurka, Vestf.

skars (ogso *skass*, jfr. *skessa*) *n.* gygr, trollkvende. Jfr. nyn. *skass*, *n.* hustroll.

skarsl, *n.* skar, utbrent ljósbrand i ljós.

skart, *n.* skart (Helg.), stas, drust, dramb.

skarta, *v.* (*að*) stasa, liva drust, braska. Jfr. nyn. *skarta*, pynta, Tel. Helg. **skartari**, *m.* storlaaten kar, ein brask.

skart-samligr, *a.* drusteleg, staseleg (*-samliga*, *av.*). **-samr**, *a.* som er mykje for *skart*, kjær i stas; plent, fin paa det.

skarts-kona, *f.* kvinna som er mykje for *skart*, staskjær kvinna. **-maðr**, *m.* mann som er mykje for *skart*, staskjær mann.

skass, *n.* = *skars*.

skást *v.* (*áð*) verta betre, batna. Heilag. II 526₁₂. Jfr. *skár*, *a.* og nyn. *skaa seg* (grava til seg); nyisl. *skána*, batna.

skata, *f.* skata, eit slag fisk. (Lat. Raja).

skati, *m.* (*nom. pl.* *skatar* og *skatnar*) mann (poet.). Jfr. nyn. *skate*, mann, kar.

skatta, *v.* (*að*) skattleggja, gjera skatt-skuldig.

skatta-heimta, *f.* skatteheimting, skatteinnkrevjing. **-höfðingi**, *m.* mann som hev uppsyn med skatteheimtingi. **-lauss**, *a.* skattfri, avgiftsfri. **-laust**, *av.* skattfritt, utan avgift.

skatt-bóndi, *m.* bonde som legg skatt, skattebonde. **-fé**, *n.* skatt, det som vert betala i skatt. **-gilda**, *v.* (*ld*) skattleggja, gjera skattskuldig. **-gildi**, *n.* skatteskyldnad, skatteplikt. **-gildir**, *a.* skattskuldig, skattpliktig. **-gjald**, *n.* det aa betala skatt, skatt-ing. **-giqt**, *f.* det aa gjeva skatt; det som ein gjev i skatt. **-heimtandi**, *m.* **-heimtumaðr**, *m.* skatteheimtar, skattekrevjar. **-jarl**, *m.* skattskuldig jarl, skattejarl. **-jqrð**, *f.* skattskuldig jord. D. N. I 89s. **-konungr**, *m.* skattskuldig konge, skattekonge. **-land**, *n.* skattskuldigt land, skattland. **-peningr**, *m.* pening som ein legg i skatt, skattpening.

skattr, *m.* 1. skatt, avgift. 2. skatt, verdfull ting; *Niflunga skattr*.

skatt-taka, *f.* skatteinntekt. **-varr** (ogso *skattsvarr*) *a.* som ein svarar skatt med, gjengeleg (um mynt); *eyrir skattvarr* = *eyrir talinn*.

skatt-yrðast, *v. r.* bruka spitorð paa kvarandre, skjellast. **-yrði**, *n.* spitorð, vondord.

skauð, *f.* 1. skeid, slira. 2. (i *pl.*) skaud, skaudhus (paa hest). 3. vanmenne, stakar. *skauð* Leif. 19639 for *skaur* d. e. *skqr* (skare)?

skauð-hvítr, *a.* (um hest) som hev kvit skaud (ein sjukdom). **-menni**, *n.* skitmenne, stakar. **-mígr**, *a.* (um hest) som mig med skaudi nede.

skauf, *n.* skuv, dusk (paa reverova). **skauhfali**, *m.* „duskehale“, nann paa reven. **skaan**, *f.* skjold (poet).

Skaun, *f.* nann paa fleire bygder i Norig.

skaup, *n.* flir, gjøn, spott. **skauplqstr**, *m.* den last eller uvane aa vera spottsam.

skaut, *n.* 1. hyrna, snipp (helst paa eit klæde, men ogso um dei fire heimshyrno, jfr. *himinskaut*); *bera i fjórum skautum*, *bera i ein duk etter dei fire snipparne*. 2. skaut, seglskaut; *byrr beggja skauta*, *bør* som fyller baæ skauti. 3. flak, bloka, snipp paa 'ei kappa odl.; *bera hluti i skaut* (fyre lutkast-ingi); *hafa brogð undir skauti*, *hava list i bakhand*. 4. fang; *silja i skauti*; *yverf. um mottaking og upptaking i ei ætt*. N. G. L. 5. firkanta duk eller klædestykke; *lif ligr i skauti*, d. e. stend paa spel. 6. skaut, hovudbunad for kvende.

skautakistill, *m.* kistel, skrin til aa gøyma hovudskaut i.

skaut-ermmr, *f.* erm med side blokor (*skaut*). **-feldr**, *m.* skinnmudd, pels med *skaut*. **-gjarn**, *a.* truleg misstrukt for *skrautgjarn*, stas-kjær. Hyndl. 29. **-hekla**, *f.* eit slag kaapa (*hekla*) med *skaut*.

skauti, *m.* firkanta klæde, duk.

skaut-konungr, *m.* konge som vert boren i fanget (tilnamn til ein svensk konge). **-reip**, *n.* reip til seglskautet, skautreip. **-toga**, *v.* (*að*) eig. draga i kappeflaket, nappa, rykkja hit og dit.

skeðja, *v.* (*skaddi*) *m. dat.* og *akk.* røra, røyya; skjera i, hakka, brjota upp; skada, meida; *skeðja jqrðu*, hakka i, opna jordi; *skeðja hári*, klippa haaret; *vera skaddr*, vera gjord urett imot. Jfr. nyn. *skje* og *skeia*.

skefill, *m.* i sms. *fótskefill*.

skefinn, *a.* nærsøkjen? Grett. kap. 40.

skefja, *f.* hard medferd (eig. skraping, jfr. *skafa*).

skefla, *v.* (*ld*) skjévla, laga skavl (um sjø). Poet.

skegg, *n.* 1. skjegg; *lúta (skriða) undir skegg e-m*, krjupa for ein. 2. „skjegg“ i stammen paa herskip. Jfr. nyn. *skjegg* um timberverket under bogsprytet paa skip (eng. cutwater). **skegg-barn**, *n.* barn med skjegg. **-broddr**, *m.* skjeggbrodd, skjeggbust. **-hvítr**, *a.* kvitskjeggjut.

skeggi, *m.* mann (jfr. *eyjarskeggi*). Jfr. nyn. *skjegg*, *m.* mann, bonde (som utnamn) Trønd.

skeggja, *f.* eit slag øks; jfr. *skeggøx* og *barða*. **skeggjaðr**, *a.* skjeggja, skjeggjut.

skegg-lauss, *a.* skjegglaus. **-maðr**, *m.* skjeggmann, mann med skjegg. **-raust**, *f.* **-rødd**, *f.* røyst, maal som høyrst gjenom skjegget, „skjeggmaal“. **-síðr**, *a.* sidskjeggja. **-staðr**, *m.* stad der skjegget veks, skjeggstad. **-øx**, *f.* eit slag stridsøks.

skegla, *v.* (*ld*) skjegla, sjaa med skeivo augo.

skeglíngur, *m.* krytje-unge; jfr. nyisl. *skegla*, *f.* krytja.

skeið, *f.* 1. stort herskip, langskip. 2. vevskeid, gjord som eit sverd eller ein stor kniv til aa slaa veften aat med. 3. i *pl.* (*skeiðir*) skeid, slira.

skeið, *n.* 1. skeid, laup, renn, sprang; *skapa* (*skopa*) *skeið*, laga seg til aa renna, taka til sprangs; *taka e-t á skeið*, taka eitk. paa laupet; *renna skeið við e-n*, renna i kapp med ein. 2. skeid, renneskeid, veg aa springa; vegstykke; ogso yverf. um stykke av eit dikt t. d. 3. skeid, køyrevveg millom aakrarne paa ein gard. 4. eit lengdemaal, = lat. stadium. 5. skeid, stund, tid; *um skeið*, ei tid; *annat skeið*, ei stund etter, dinæst; *á lettasta skeiði* (*aldrs*), i beste alderen.

skeiða, *v.* (*að*) stinga i slira (*skeiðir*).

skeiðar-kyfja, *f.* -*kyfji*, *n.* kollar, uppstandar framme i stammen paa langskip.

skeið-gata, *f.* jamnt, slett vegstykke (der ein kann rida i traav). **-reiðr**, *a.* (um veg) som ein kann rida i traav.

skeiðsendi, *m.* maal, ende av renneskeidet.

skeifa, *f.* hestesko.

skeifligr, *a.* skeivleg, uheppeleg (*-liga*, *av.*).

skeif, *a.* skeiv, skakk.

skeika, *v.* (*að*) skeika, skeiva, ganga skéivt; *lata skeika at skopuðu*, lata det gaa som lagnaden vil (jfr. *skapa*).

skeina, *v.* (*nd*) skeina, rispa, saara, skjera lett.

skeina, *f.* skeina, rispa, skraama, saar.

skeinisamr, *a.* skeinu-hættr, *a.* -*samr*, *a.* som lett kann gjeva ein skeinor, skadsam, faarleg.

skeitan, *f.* spotting? Homil. 6117 15737. Jfr. *nyn. skitord*.

skekill, *m.* skjekel, utkant, snipp.

skel, *f.* (*nom. pl. skeljar*) skjel („musling“, jfr. *kúskel*); skjel, hardt skal, skurn (jfr. *knéskel*).

skeleggliga, *av.* hardt, kvast. **skeleggr**, (ogso *skeleggjadr*, poet.) *a.* eig. „skjel-eggja“; kvass, ihuga, heilhuga.

skelfa *v.* (*þð*) faa til aa skjelva (jfr. *skjalfa*); rista, skaka; yverf. skræma, gjera rædd; *skelfa sverð*, ogso: svinga sverdet; *v. r. skelfast*, skjelva, vera rædd, fæla.

skelfir, *m.* ein som fær eitk. til aa skjelva, skræmar.

skelfiskr, *m.* fisk, sjødyr med hardt skal, skjelfisk.

skelfir, *a.* skjelv, skjelvande; rædd, fælen.

skelgiast, *v. r.* (*gð*) verta skjegl eller skeiv-øygd (*skjalgr*); jfr. *skelkja*.

skelja-hrúga, *f.* skeljedunge. **-kari**, *m.* kar med klæde ihopsett av skjeljar. **-moli**, *m.* smaastykke, smulder av skjel.

skeljungur, *m.* knølqual, tuvekval, Megaptera boops (Guldberg).

skelkinn, *a.* skalkut, spottsam (poet.).

skelkja, *v.* (*lt*) 1. hæda, spotta, gjera narr av ein (*at e-m*); jfr. *skalkr*. 2. skræma (poet.); jfr. *skelkr*. — *skelktu* Heilag. I 33421 for *skelgdu* av *skelgja* = *skegla*.

skelkni, *f.* hæding, spotting.

skelkr, *m.* skjelk, rædsla, fæla; berre i: *e-m skjýtr* (*slær*) *skelk i bringu*, ein tek fæla, vert rædd.

skella, *v.* (*ld*) 1. skjella, smella, slaa *e-n* so det smell; *skella lófum saman*, klappa (med henderne). 2. slaa, hogga; *skella af e-m hondina*. 3. *skella upp ok hlæja*, skrella og læ, setja i ein skrellelaatt. 4. skjella, skjenna (*á e-n*). Jfr. *skjalla*.

skella, *f.* skjella, smella, skrella.

skelli-hlátr, *m.* skrellelaatt. Jfr. *nyn. skjellelæ*, Li. **-hurð**, *f.* dør som smell att av seg sjølv.

skellr, *m.* smell, slag; *hon skell um hlaut fyrir skillinga*, d. e. ho fekk skjell for skillingar (Rbg.).

skelmaðkr, *m.* eit slag tremakk som skalar av i veden noko rur som likjest skjel. Jfr. *sjómaðkr*.

skelmiligr, *a.* djevelsk. **skelmir**, *m.* djevel; jfr. *nyn. skjelm*. **skelmisdrep**, *n.* pest.

skelmiskapr, *m.* djevelskap.

skelpa, *f.* *gera skelpur*, rengja munnen, hengja med leparne (um ein som grætt). Jfr. *skapl*.

skémaðr, *m.* = *skimaðr*.

skemill, *m.* i *fótskemill*.

skemd, *f.* 1. skjemd, skam, vanheider. 2. urret, uskil.

skemdar-auki, *m.* skam, vanheider. **-fullr**, *a.* skamleg, vanheiderleg. **-lauss**, *a.* skamlaus, som er utan skam (*-laust*, *av.*). **-maðr**, *m.* skjemdavette, svivyrdeleg mann. **-mál**, *n.* skamlegt, svivyrdelegt klagemaal. **-orð**, *n. pl.* skamord, svivyrdelege ord. **-verk**, *n.* skamlegt, svivyrdelegt verk. **-víg**, *n.* skamlegt, svivyrdelegt draap, nidingsdraap.

skemma, *f.* lite lus, truleg som eit bur

(stabbur) eller ei sengjebud, Jfr. ogso *loft-skemma*.

skemma, *v. (md)* I. styttta, korta av (*e-t*).

skemma, *v. (md)* II. I. skjemma, vanheidra; krenkja *e-n*; *skemmast*, skjemmast, skamma seg. 2. skjemma, skada, skamføra (*e-t*).

skemmiligr, *a.* skjemmeleg, svivyrdeleg; skamleg. (*-liga, av.*).

skemmingr, *m.* eit slag liten kobbe.

skemmr, *av. komp. (sup. skemmst)* kortare, stuttare (um tid og rom). Jfr. *skammr*.

skemmu-búr, *n.* bur, sengjebud. Jfr.

skemma, *-dyrr*, *f. pl.* dør til ei *skemma*.

-glugga, *m.* opning i golvet i ei *skemma*.

-golf, *n.* golv i ei *skemma*. **-hurð**, *f.* hurd,

dør til ei *skemma*. **-loft**, *n.* loft i ei *skemma*.

-mær, *f.* innegjenta, terna. **-seta**, *f.* seta

tilhelde i ei *skemma*. **-veggr**, *m.* vegg i ei

skemma. **-vist**, *f.* tilhelde i ei *skemma*.

skemta, *v. (mt og að)* korta tidi, trøyta

(trøya) tidi med eitk.; *skemta e-m e-u*, korta

tidi for ein med eitk., moroa ein med eitk.;

skemta sér, skjemta seg, moroa, trøya seg,

trøyta tidi. Jfr. nyn. *skjemta*.

skemtan, *f.* tidkort, tidtrøyte, trøyskap, moro (med sogeforteljing o. a.).

skemtanar-dagr, *m.* morosam dag. **-folk**,

n. folk som held andre med moro. **-fullr**, *a.*

morosam, hugnadsam. **-ganga**, *f.* gongeferd

for moro, morotur. **-land**, *n.* morosamt,

trøysamt land. **-lif**, *n.* morosamt, trøysamt

liv. **-ræða**, *f.* morosam røda. **-saga**, *f.* moro-

soga. **-samligr**, *a.* morosam, trøysam. **-skrúði**,

m. skrud, stas som ein brukar i leik og moro.

-sýn, *f.* morosamt, trøysamt syn. **-søngr**, *m.*

morosam song.

skemtiligr, *a.* morosam, trøysam; gild,

hugleg (*-liga, av.*).

skenking, *f.* skjenkjing.

skenkir, *m.* = *skenkjari*.

skenkja, *v. (kt)* skjenkja, gjeva aa drikka.

skenkjari, *m.* skjenkjar (ogso eit embætte ved hirdi).

skenkr, *m.* skjenk, drykk. Sturl. II 158s.

skepja, *v. (skapti)* I. skapa, gjera. 2. skipa,

fastsetja. 3. syta, skaffa, faa (jfr. nyn. *skepja*,

„tilmaale, tildele“ Dal. Jæd.). Jfr. *skapa*.

skepna, *f.* I. skapnad, vokster, form.

2. skapning, skapt ting. 3. skjepna, lagnad.

skepnu-barn, *n.* *guðs skepnuborn*, guds born, d. e. menneskji som han hev skapa. **-dagr**, *m.* skapnings-dag.

skeppa, *f.* skjappa (= $\frac{1}{6}$ *sáld*, = 1 *mællir*).

skepta, *f.* i sms. *flettiskepta*.

skepta, *v. (pt)* skjefsta, setja skaft paa.

skepti, *n.* I. skjefte, skaft. 2. kaste-spjot. Jfr. *skapt*.

skeptifletta, *f.* eit slag kastevaapn, flintstein med treskaft? Jfr. *flettiskepta*.

skeptingr, *m.* eit slag hovudbunad. Jfr. *skapt* 4.

skeptismidr, *m.* ein som gjer (spjot)skaft.

sker, *n.* I. for *skær*. Kgs. Brenn. 55is.

sker, *n.* II. (*gen. pl. skerja*) skjer, ogso um berg som sting upp liksom skjer paa landjordi.

skera, *v. st.* A. I. skjera; *skera e-n á hals*,

skjera halsen av paa ein; *skera háir sitt*,

skjera, klippra haaret; *skera mǫn á hrossum*,

skjera maani paa hestar; *skera akr*

(ogso berre *skera*), skjera aaker; um ut-

skurd, skjera (ut): *skornir drekar*, utskorne

drakar (drakehovud); um aa skjera (til

klæde: *skera e-m skyrtu*; *skera á sik jarðar-*

men), smjuga under jordtorva (jfr. *jarðar-*

men); *skera e-m hofuð*, geipa aat ein.

2. skjera, stinga, slagta; *skera kalf*. 3. *skera*

boð (*kross* o. dl.), senda ut bod, krossbod-

stikka o. dl. (eig. skjera til stikka). 4. skjera,

trengja, taka ei viss leid (jfr. *skerast* 2).

5. raada, avgjera: *skapa ok skera*, stella og

styra. Med part. *af*: *skera af manni*, bruka

umsviv. *ór*: *skera ór e-u*, gjera av eitk. (ved

orskurd). *upp*: *skera upp akr*, d. e. verta

ferdig med skurden, skjera av; *skera upp*

boð (*herqr* o. dl.) = *skera boð*; ogso *skera*

upp þing, stemna, kalla saman ting. *út*:

skera út tréqr = *skera upp tréqr*. *við*: *skera*

sárliga við, skjera i, taka til aa graata saart.

B. *skerast*, *v. r.* I. skjera seg. 2. skjera

seg, trengja seg; *fjqrðr skerst inn i landit*;

skerast i setgeirabrakr, taka paa seg, fara i

s. 3. kløyva, deila seg: *ef blóðlifrin skerst*;

jfr. nyn. *skjera seg* (um mjølk t. d.). Med

part. *i*: *skerast i*, koma paa, henda; *skerst*

i odda, sjaa oddi. *ór*: *skerast ór e-u*, skiljast

or, draga seg ut or eitk.; jfr. ogso: *skera ór*.

undan: *skerast undan* (*e-u*), draga seg undan,

halda seg burt fraa (eitk.); *skerast ór lög-máli*, ikkje vilja fylgja eit logbod.

skerborð, *n.* disk, fat aa leggja spele-pengarne paa. N. G. L.

skerða, *v.* (rð) gjera skard i, skjerda, minka, gjera mindre. **skerðing**, *f.* skjerding, minking.

skerгарðr, *m.* skjergard, rad med skjer. **skergipr**, *m.* (avbrigde: *skergreppr*, *sker-gýgr*) eit slag fabelfugl med fælände stort hovud. Flđ. III 230.

skerjaklasi, *m.* flokk av skjer. Isl. II 461.

skerjótt, *a.* skjerut (skjerjut, Shl.) full av skjer (ogso um land, bergut, jfr. *sker*).

skermsl, *n. pl.* steinut lende, skarv.

skernár, *m.* mann som vert utsett paa eit skjer til aa døy der, skjer-naae.

skerpa, *f.* rid, flaga (eig. = nyn. *skjerpa*, hardleik).

skerpingr, *m.* herding, paadriving; *róa í skerpingi*, d. e. i herdingi, paa harden. Jfr. nyn. *skjerping*.

skessa, *f.* skjessa (Tel.), gygr, trollkveude. Jfr. *skars*. **skessiligr**, *a.* som ser ut som *skass*, trollsleg.

skettingr, *m.* eit slag mynt. Jfr. got. *skatts*, mynt.

Skeynafylki, *n.* Skogn og Ytrøy (so nær som Vestvik) i Trøndelag.

Skeynir, *m. pl.* folk fraa ei av dei bygderne som heitte *Skaun*.

skeypa, *v.* (pt) flira, spotta, gjera narr av ein (at e-m). **skeypilliga**, *av.* flirande, spottande.

skeyta, *v.* (tt) 1. skøyta, festa saman tvo stykke; yverf. vera e-m *skeytt* ok *skyldr* til *allrar þjónustu*, vera ein bunden og skyldig aa til all tenesta. 2. skøyta, gjera større med setja til eit nytt stykke; um kyrkja: byggja til. 3. skøyta, ansa, bry seg um eitk. (um e-t). 4. *skeyta monnum forvitni*, fullnøgja forvitna til folk, d. e. fortelja deim eitk. som dei er forvitne etter (jfr. nyn. *skoyt ikkje leta hans* = dsk. tilfredsstil ikke hans dovenskab). Laksd. 24. Isl. II 375. 5. skøyta, gjeva ein eigedomsrett til ei jord med aa leggja mold av jordi i *skaut hans*; *skeyta e-m e-t* ell. *e-t undir e-n*.

skeyti, *n.* skotvaapn, kastevaapn, pil.

skeyting, *f.* skøyting (av jord), jfr. *skeyta* 5. **skeytingar-vitni**, *n.* vitnesburd um (jord-)skøyting.

skeytingr, *m.* spott, hæding; jfr. *skating*.

skeytingsaurar, *m. pl.* betaling for ei jordskøyting (tillegg til kaupessummen).

skeytir, *m.* skyttar, skjotar.

skeytningavitni, *n.* vitne paa ei (jord-)skøyting.

skí, *n.* skrymting, fals. Jfr. *skimaðr*. Jfr. nyn. *skia*, vera gjenomsynleg (Ross)?

skíð, *n.* 1. skia, stykke av ein kløyvd stökk. 2. ski (aa renna paa snø med), jfr. *qudurrr*. 3. *dorskia*, *beitskia*? Rig. 14.

skíða, *f.* skia, = *skíð*, *n.* 1.

Skíða, *f.* Skien.

skíða-fang, *n.* skifang, fang med vedskior. **-far**, *n.* skilauping, skirenning. **-ferð**, *f.* skilauping. **-geisli**, *m.* skigeislo (Hard.), skistav. **-hlaði**, *m.* skilad, lad av vedskior. **-logi**, *m.* loge av brennande vedskidor. **-viðr**, *m.* skived. Reykd. kap. 1.

skíð-færi, *n.* 1. skiføre. 2. skigreidor.

-færr, *a.* fær, dugleg til aa ganga paa ski. **-garðr**, *m.* skigard; bordgard; ogso um det inngjerde, inngjerdingi. **-garðshlið**, *n.* skigardsled.

skíði, *m.* eit slag fugl.

skíði, *n.* skeid, slira; jfr. *skeið*, *f.* **skíði-jarn**, *n.* „slirejarn“, sverd (poet.).

skíðing, *f.* = *suzingull*.

skíð-kjalki, *m.* skikjelke, kjelke med meidar som ski. **-lægt**, *av.* i bein lina, rett.

skíðnagarðr, *m.* skigard.

skíðsleði, *m.* slede med meidar som ski, skislede.

Skíðusýsla, *f.* sysla kringum Skien (Nedre-Telemark).

skífa, *v.* (fð) skiva, kløyva, skjera i skivor.

skífa, *f.* skiva, i sms. *brauðskífa*.

skíki, *m.* i *eyjarskíki*.

skikka, *v.* (að) skipa, ordna (t. schicken).

skikkja, *f.* kappa, yverplagg (= *mottull*).

skikkja, *v.* (kt) taka paa seg (ei kappa, *skikkja*); jfr. *úskiktr*.

skikkju-bönd, *n. pl.* kappeband. **-hjúpr**, *m.* stutt, ermlaus trøya (yver ringbrynja).

-gíqf, *f.* kappa som er gjevi i gaava, kappegaava. **-lauss**, *a.* kappelaus, utan kappa.

-rakki, *m.* köverhund, fanghund. **-skaut**, *n.* kappeflak.

skil, *n. pl.* 1. skil, skiljing, skilnad; greida, kunnskap til aa kjenna eitk.; *sjá skil handa sinna*, kunna skilja (sjaa) henderne sine; *heyra orða skil*, høyra ordskil, kunna skilja (høyra) ordi; *kunna daga skil*, hava dagskil, hava greida paa dagarne; *segja e-m skil á*, gjeva ein greida paa; *segja skil á sér*, gjera greida for seg, gjeva kunnskap um seg; *vita skil á*, hava greida paa. 2. (rett og) skil, rett, fullnad; skyldnad som ein svarar aa gjera; utgreiðing for retten; greida, rett skipnad; *gera skil á e-u*, gjera skil (rett) for seg i eitk.; *halda upp(i) skilum*, *halda skilum fyrir*, gjera skil for seg, gjera sin skyldnad; *at skilum*, *með skilum*, rett, so som det skal vera; *stefna til skila*, stemna ein til aa svara for seg i retten; *svara skilum fyrir*, staa til rette (til andsvar); *vera í skilum við e-n*, hava det greidt med ein, gjera sin skyldnad mot ein; *vera í skilum*, vera ein skila (rettvis) mann (jfr. nyn. *vera í skilom*, vera i rett skikk); *vænn til skila* = *skilvænn*; *koma til skila*, koma til rette, dit det skal; *færa til skila*, faa greida paa, greida av; *þat varð at litlum skilum*, det vart liti greida paa det.

skila, *v. (að)* 1. faa greida paa, greida av (*e-u* ell. *e-t*). 2. skilja, greida, semja (ufred eller trætta). 3. skila, gjeva fraa seg (*e-u*); *skila e-u aprt*, gjeva att eitk.; ogso *skila e-m e-t*, skila ein eitk., avgjera, døma at ein skal hava eitk. 4. tyda, greida ut (*e-t*). Jfr. *skilja*.

skila-dómr, *m.* eit slag privat rett, skilskid, helst bruka i eigedomstrættor. **-maðr**, *m.* skila mann, rettvis, „god“ mann.

skil-borinn, *a.* egtefodd. **-dagi**, *m.* skilord, vilkaar, avtale (jfr. nyn. *skildag*, termin; greida).

skildingr, *m.* = *skillingr*.

skilfenginn, *a.* fengen paa logleg, rett maate; *skilfenginn kona*, egtekona; um born: egtefodd.

skilfingr, *m.* hovding, fyrste.

skil-getinn, *a.* egtefodd. **-göðr**, *a.* skila, ærleg, rettvis, god. **-greiði**, *m.* greidskap, grein; jfr. nyn. *skilgreida*. **-grein**, *f.* skil-

jing, skilnad; skilning, klaart skyn; skilgreida, utgreiðing. Jfr. nyn. *skilgrein* = skilgreida, NGbr. **-greintigr**, *a.* greinleg.

skilinn, *a.* (eig. *perf. partic.* av *skilja*) 1. skilleg, tydeleg, greid. 2. vitug, skynsam. 3. serskild. Jfr. nyn. *skilen* (avgjort; varsam).

skilja, *v. A.* (*præs. skilr*, *skil(l)*); *impf. skildi*; *perf. partic. skiliðr*, *skilðr*, *skilinn*) 1. skilja, føra fraa kvarandre; *þá* (deim) *skildi ekki nema hel*; *skilja með monnum*, skilja menn aat. 2. skilja, lata skiljast, løysa upp; brjota av, enda; *skilja þingit*, *talit*; upers. *skilr e-t*, eitk. endar. 3. skiljast med umsyn til eitk.; *skilja sæng við konu sina*. 4. skilja lag, skiljast; *þeir skildu með bliðu*; *segja skilit við e-n*, segja seg skild fraa ein. 5. skilja, vera skil millom, gjera skilnad millom; *þat skilr at*, det skil at, det er skilnaden at; upers. *hér skilr*, her er skilet millom; *þar er leiðir skildi*, der som vegarne skildest; *skilr með þeim*, det vert skilnad med deim, dei skilst. 6. skilja, skila (med augo eller øyro). 7. skyna, forstaa, sjaa; tyda, setja fram, greida ut, leggja ut; ogso: syna fram, skildra; *þat er at skilja*, det vil segja; *hversu skal þat skilja*, korleis skal ein skyna (taka) det; med tvo akk. *skilja e-t e-t*, skyna (taka) eitk. som eitk. 8. skilja, setja til vilkaar, naar ein gjer ein avtale, fastsetja, avtala, avgjera; døma; *skilja e-m e-t*, skilja (skila) ein eitk., segja, fastsetja at ein skal hava eitk.; ogso: leggja paa ein eitk. (som skyldnad), plikta, binda ein til eitk. (= *skilja e-t á* (*við*) *e-n*, *á hendr e-m*); *skilja sér e-t*, skilja seg eitk., fastsetja eitk. for seg; upers. *sem skil í logum*, som fastsett er i logerne.

Med part. *á*: *skilja e-t á e-n*, sjaa *skilja* 8; upers. *e-n skilr á* (*e-t*, *um e-t*), ein er (vert) usamd (um eitk.), samstavar ikkje; *þá skilr á* (*e-t*), dei er (vert) usamde (um eitk.). *af*: *skilja e-t af e-u*, skyna eitk. um, meina eitk. med eitk.; *skilja af*, ogso: skyna. *eptir*: *skilja e-t eptir*, skilja etter, lata eitk. vera att. *frá*: *skilja e-t frá e-u*, skilja eitk. fraa eitk.; taka (draga) eitk. undan; stengja eitk. ute fraa eitk. *fyrir*: *skilja fyrir e-u*, segja fyre, fastsetja, korleis det skal vera med

eitk., formulera eitk. *ór: skilja e-t ór*, avgjera eitk. serskilt. *til: skilja e-t til e-s*, fastsetja eitk. for (til) eitk.; hava eitk. med i eitk.; *skilja e-t til*, setja til vilkaar; *skilja e-t til við e-n*, skilja seg, tinga seg eitk. hjaa ein. *um: skilja um e-t*, skyna, døma, avgjera um eitk. *undan: skilja e-t undan (e-m) = skilja e-t frá (e-m)*. *undir: skilja e-t undir e-n*, leggja eitk. under ein, setja eitk. til ein; *skilja e-t undir eið*, segja eitk. med eid; *skilja e-n undir sætt*, taka ein med i forliket.

B. skiljast, *v. r.* 1. skiljast; koma fraa kvarandre; *skiljast við e-t*, skiljast fraa eitk., verta fri, verta skild ved eitk.; draga seg undan eitk. 2. *skilst mér þat, at —*, eg skynar det at —; *e-t skilst e-m*, ein skynar, lærer eitk.; *láta sér e-t skiljast*, faa seg til aa skyna, tru eitk.

skiljanligr, *a.* skynleg, tydeleg (*-liga*, *av.* med skyn, med vit).

skilkvángast, *v. r.* (*að*) gjera loglegt giftarmaal (um mannen).

skillingr, *m.* 1. skilling, mynt med ymist verde; umset ogso hebraisk „sekel“. 2. skilling, pening, pengar i det heile. 3. eit slag smaa skjel.

skil-lífill, *a.* lite ærleg. **-máli**, *n.* **-máli**, *m.* skilord, avtale, semja.

skilnaðar-eiðr, *m.* eid um skilnad ell. skilsmaal (millom parfolk). **-maðr**, *m.* skilsmann, mæklar.

skilnaðr, *m.* skilnad, skiljing; skilsmaal.

skilning, *f.* 1. skilning, skilnad. 2. skil, skilnad. 3. person i guddomen. 4. person i gram. 5. skilning, klaart umdøme, skyn, vit, forstand. 6. meining, tanke um eitk. (*á e-u*). 7. utgreiding, uttyding; tyding, merkjing; framsyning, bilæte.

skilningar-aldr, *m.* alder, daa ein hev vitrast, fenge vit og skyn. **-andi**, *m.* aand som gjev skyn og vit. **-auga**, *n.* auga som ser med skyn og vit. **-himinn**, *m.* himmel der skyn og vit hev heime (umset lat. *coelum intellectuale*). **-lauss**, *a.* skynlaus, vitlaus. **-maðr**, *m.* mann med godt skyn og vit. **-vit**, *n.* vit, forstand.

skilningr, *m.* 1. skilnad, skilsmaal. 2. klaart umdøme, skyn, vit, forstand.

3. meining; innhald, emne. 4. utgreiding, tyding, merkjing.

skilord, *n.* 1. skilord, vilkaar, fyresetning. 2. skilord, avtale. 3. fyresegn, logsetning. 4. umdøming, skyn. **skilord's-bréf**, *n.* brev um skilord eller avtale. **-vitni**, *n.* vitne paa ein avtale, skilordsvitne.

skil-reiknan, *f.* rekneskap, (skil)greida.

-rekki, *n.* = *skilríki*. **-rekkr**, *a.* = *skilríkr*.

-ríki, *n.* 1. rettvisa, trurøkna. 2. det som sannar eller provar eitk., prov, sanning. **-ríkis-tala**, *f.* grannvart tal? Stjórñ 2312. **-ríkliga**, *av.* 1. ærleg, reideleg, trurøkje. 2. yvertydande, tydeleg. **-ríkr**, *a.* rettvís, ærleg, truverdig. **-samligr**, *a.* tydeleg, skilleg. **-vangi**, *m.* skilord, fyresetning. Jfr. nyn. *skilvange*.

-vísi, *f.* prov, sanning, = *skilríki* 2. **-vísigr**, *a.* skilviseleg, tydeleg; truverdig, paalitande (*-vísiga*, *av.*). **-víss**, *a.* truverdig, paalitande, nøgjen. **-vænn**, *a.* trurøkjen, truverdig. **-yrði**, *n.* 1. skilord, avtale. 2. skilord, vilkaar.

skim, *n.* ljøsning, skin.

skima, *v.* (*að*) sjaa seg um, skoda, skygna.

Jfr. nyn. *skimta*, *skimla* (og *skima* Ross i „Nyt tillæg“).

skima, *v.* (*md*) skimta, gjeva ei liti ljøsning.

skímaðr, *m.* skrymtar, hyklar.

skimi, *m.* skimt, glimt, ljøske.

skin, *n.* skin, solskin.

skína, *v. st.* 1. skina, lysa, ogso yverf. lysa, straala; upers. *mun skína af í dag*, vèret vil klaarna idag (jfr. nyn. *det skin av*, *d. s.*). 2. skina, forturka i soli.

skínanliga, *av.* paa ein skinande, lysande maate. **skínblindi**, *f.* blindskap som sterkt skin eller glima valdar.

skingr, *n.* eit slag klædeplagg.

skinn, *n.* skinn (jfr. *húð*); skinnvara; *flá húð af nauti ok skinn af sauði* (N. G. L.), jfr. likevel *nautskinn*, *nautskinnshosa* og *nautshúð*; *grá, hvít skinn*, sjaa *gráskinn*, *hvítskinn*. I sms. ogso sviyrdeleg um folk (t. d. *kvemmskinn*, *heljarskinn*).

skinnari, *m.* feldmakar, garvar. Jfr. nyn. *skinnar*, *flaavar*.

skinna-tíund, *f.* tiend, betala av eller med skinn. **-vara**, *f.* skinnvara, feldvara.

skinn-brækr, *f. pl.* skinnbrok. **-dráttir**, *m.*

„skinndraging“, eit slag leik (*skinnleikr*), truleg liksom „reipdraging“ no, men med skinn istadenfor reip. **-dreginn**, *a.* föra med skinn. **-feldarskikkja**, *f.* kappa föra med skinn. **-feldr**, *m.* skinnkappa; skinnfeld. **-fqt**, *n. pl.* skinnklæde. **-hjúpr**, *m.* ermlaus skinntroya, skinnbul. **-hosa**, *f.* skinnhosa. **-húfa**, *f.* skinnhuva. **-hvítr**, *a.* som hev kvitt skinn, kvitskinna. **-klæði**, *n. pl.* skinnklæde. **-kuffl**, *m.* skinnkappa. **-kyrtill**, *m.* skinnkyrtel. **-kyrtilsmaðr**, *m.* mann i skinnkyrtel. **-kyrtla**, *f.* kvinna i skinnkyrtel? **-lauss**, *a.* skinnlaus, hudlaus. **-leikr**, *m.* „skinnleik“, leik med skinn, jfr. *skinndrátt*, *hornaskinnleikr*. **-leppr**, *m.* skinnlepp, skinnlapp. **-olpa**, *f.* eit slag skinnkaapa. **-rokkr**, *m.* skinnkyrtel. **-saumr**, *m.* saum til aa festa skinn med, skinnsaum.

skinnsliðr, *m.* skinnlit, hamlit.

skinn-stakkr, *m.* skinnstakk, skinnkyrtel. **-tík**, *f.* „skinntik“ (i skjelling). **-þaktr**, *a.* takt med skinn, skinntakt.

skip, *n.* skip, baat.

skipa, *v.* (*að*) **A. 1.** skipa (ordna), greida med, laga, gjera, faa i stand (med dat. og akk.); *skipa til (e-s)*, skipa til, stella til, gjera i stand, gjera ferdigt (til eitk.); skipa til, ogso um aa gjera sitt testamente; *skipa til um e-t*, skipa til med, stella, greida med eitk.; *vel skipaðr til klerks*, vel laga (skikka) til klerk; *skipa upp*, leggja upp, greida ut (um betaling), jfr. tyd. 8. **2.** skipa, setja, stella (upp) eink. (*e-m*) paa ein stad; *skipa e-m fyrir e-t*, setja ein til aa staa for eitk.; *skipa e-m i e-t*, skipa, setja, stella ein i eitk.; *skipa e-m (i sæti)*, skipa ein til sætes, sessa ein; *skipa e-n til e-s*, *skipa e-n e-t*, setja ein til eitk. **3.** skipa, setja eitk. (*e-t*) med eitk. (*e-u*, *af*, *at*, *með e-u*); *skálinn var allr skipaðr skjöldum (mönnum)*, heile skaalen var sett med skjöld (med menner); *skipa skútu góðum drengjum*, skipa (manna) ei skuta med gode karar; *skipa skip*, skipa, manna eit skip (men ogso: lasta, gjera skipet seglbütt). **4.** gjeva ein eitk. (*e-m e-t*); *skipa e-m há sæti*. **5.** skipa paa, retta, snu paa. Jfr. *skipast*, 2. **6.** skipa, bjoda, fastsetja (*e-t*, *e-u*). **7.** vera skipa eller sett paa ein stad, hava sitt rom paa ein stad; *konur skipuðu pall*.

8. lada ut, lossa (eit skip); *skipa af* ell. *upp*.

B. skipast, *v. r.* **1.** skipa (ordna) seg, stella seg upp, setja seg. **2.** skipa seg, retta seg, brigdast, verta annarleis, skifta; upers. *skipast*, det vert ei vending; *skipast e-u (um e-t)*, det vert ein skipnad, ei vending med eitk.; *skipast við e-t*, brigdast (i hugen) ved eitk., røra seg ved eitk.; agta paa, retta seg etter eitk.

skipa-afli, *m.* skipsstyrke, skipsflöte. **-brenna**, *f.* **-bruni**, *m.* (Hkr. 753r) skipsbrenning. **-búnaðr**, *m.* **-búningr**, *m.* utbuing, utreidsla av skip. **-far**, *n.* skipsferd. **-fé**, *n.* skipsavgift, avgift til aa kosta leidingsskip. **-ferð**, *f.* ferd av skip, skipsferd; ferd med skip. **-fjöldi**, *m.* mengd av skip. **-floti**, *m.* skipsflote, flote. **-fqr**, *f.* = *skipaferð*. **-gangr**, *m.* gang, ferd av skip, skipsferd. **-gerð**, *f.* = *skipgerð*. **-gerðaleiðangr**, *m.* utreidsla av leidingsskip. **-gnaud**, *f.* staak av skip. Fris. 230z. **-herr**, *m.* skipsflote med mannskap, sjøher, orlogsflote. **-hogg**, *n.* sundhogging av skip. **-kaup**, *n.* handel paa skip (i hamn). **-kostr**, *m.* raad, forraad paa skip, skipsmagt. **-lauss**, *a.* skiplaus, utan skip. **-leið**, *f.* skipsleid, sjøleid. **-leiðangr**, *m.* = *skipagerðaleiðangr*. **-leiði**, *n.* = *skipaleið*. **-leiga**, *f.* *skipleiga*. **-lið**, *n.* sjøfolk, sjøher, orlogsfolk. **-lýðr**, *m.* sjøfolk, skipsmannskap. **-læggi**, *n.* skipslægje, hamn. **-maðr**, *m.* mann paa eit skip eller ein baat; *pl.* skipsfolk, mannskap.

skipan, *f.* **1.** skiping, skipnad. **2.** skipnad, fyresegn, paabod; ogso: ervebrev, testamente. **3.** vending, umskifte, brigde. **4.** skap, lag; jfr. *landsskipan*. **5.** samskipnad, samskipa hop, flokk. **6.** rom, plass (i rekkja) som er skipa ein; rom, plass paa eit skip; *taka sér skipan*, taka seg hyra. **7.** um utreidsla av skip, fragting, lasting (jfr. *uppskipan*), men iser: manning; mannskap; *rjúfa skipan undir stýrimanni*, brjota kontrakti med s. (med aa røma).

skipanar-bók, *f.* bok som fyresegner og paabod vert skrivne inn i. **-bréf**, *n.* **1.** brev um eit paabod. **2.** utnemningsbrev. **-laust**, *av.* utan fullmagt, sjølvraadigt. **-maðr**, *m.* skipar, styrar. **-rof**, *n.* brot paa skipnad. **skipaorrosta**, *f.* sjeslag.

skiparástefna, *f.* møte av skipsmannskapet, skipsraad.

skipari, *m. I.* skipar, styrar.

skipari, *m. II.* mann paa eit skip, ein av mannskapet, sjømann.

skipa-saumr, *m.* = *skipsaumr*. **-smíð**, *f.* skipsbyggjing, baatbyggjing. **-smiðr**, *m.* skipsbyggjar, baatbyggjar. **-stóll**, *m.* skipsflote; *s. stóll*, *m. III.* **-tjón**, *n.* forlis (av skip). **-tollr**, *m.* = *skipafé*. **-viða**, *f.* skipstimmer.

skip-bátr, *m.* skipbaat. **-borð**, *n.* 1. skipsbord, skipssida. 2. skipsbord, skipsplanke. **-brot**, *n.* 1. skipbrot. 2. brot, stykke av eit skip. **-brotsmáðr**, *m.* skipbroten mann.

-búnaðr, *m.* utbuing, utreidsla av skip. **-drátr**, *m.* 1. det aa draga eit skip paa land eller setja det ut, skipdraatt. 2. avgift som kvar (vaksen) mann laut leggja um han sjølv vilde sleppa aa vera med í *skipdrátr* 1. **-dróttinn**, *m.* skipseigar; skiper.

-eríð, *f.* erverett etter eit ervinglaust skipsmannskap. **-farmr**, *m.* skipsfarm, last. **-ferð**, *f.* = *skipaferð*. **-fjöl**, *f.* skipsfjøl, skipsbord. **-flak**, *n.* skipsflak, skipsvrak. **-fært**, *a. n.* ført, farande med skip. **-íqr**, *f.* = *skipaferð*. **-gerð**, *f.* byggjing, utreidsla av skip, serleg leidingsskip. **-gjarn**, *a.* huga paa skip (um bylgjor). **-herra**, *m.* skiper. **-hlutr**, *m.* lut (av kvalveiding) som fell paa skipet eller skipseigaren. **-hræ**, *n.* skipsvrak. **-hræddr**, *a.* redd for aa ferdast med skip. **-kaup**, *n.* skipskaup, skipshandel. **-kostr**, *m.* = *skipa-kostr*. **-kváma**, *f.* det at skip kjem, skipkoma. **-kænn**, *a.* sjøkunnig. **-lauss**, *a.* skiplaus. **-leiga**, *f.* 1. skipsleiga, fragt, føringspenngar. 2. skipsavgift til kongen. **-lengd**, *f.* skipslengd. **-lesting**, *f.* skipsskade, sjøskade, havari. **-maðr**, *m.* mann paa eit skip eller ein baat; sjømann; *pl.* mannskap.

-prestr, *m.* skipsprest.

skippund, *n.* skippund (= *24 vattir*, *20 líspund*). **skippundari**, *m.* skippundsbismar.

skip-rá, *f.* skipsraa, seglraa. **-reiða**, *f.* skipreida (sjødistrikt, bygd som hev aa reida ut eit leidingsskip). **-reiði**, *m.* skipsbunad, skipsreide. **-reiðumaðr**, *m.* mann i ei skipreida. **-reiðutal**, *n.* tal paa, lista yver skipreidorne. **-reiðuping**, *n.* ting, møte i ei skipreida, skipreideting. **-sala**, *f.* skipssal,

skipssola. **-sát**, *n.* det aa setja skip upp paa land; stad der skip vert sett upp (= *skips uppsát*). **-saumr**, *m.* skipssaum.

skips-borð, *n.* = *skipborð*. **-brot**, *n.* = *skipbrot*. **-drátr**, *m.* = *skipdrátr*. **-flak**, *n.* = *skipflak*. **-gerð**, *f.* = *skipgerð*. **-háski**, *m.* faare for skipbrot, havsnaud. **-hræ**, *n.* = *skiphræ*. **-hqfn**, *f.* 1. skipsmannskap. 2. skipshamn.

skip-sleði, *m.* slede til aa draga skip eller baat paa.

skipslengd, *f.* skipslengd.

skip-smíð, *f.* skipsbyggjing, baatbyggjing. **-smiðr**, *m.* skipsbyggjar, baatbyggjar. **-sókn**, *f.* skipsmannskap.

skips-prestr, *m.* skipsprest. **-reiði**, *m.* = *skipreiði*. **-skipan**, *f.* skiping (manning), lasting, utreidsla av skip. **-sqgn**, *f.* skipsmannskap (= *skipsókn*, *skipshqfn*).

skip-stafn, *m.* skipsstamn. **-stjórn**, *f.* **-stjórn**, *f.* skipsstyring, skipsstjorn. **-stjórnarmaðr**, *m.* skipsstyrar, hovudsmann. **-sveinn**, *m.* skipsgut, ein av mannskapet.

skips-verð, *n.* verde, betaling til aa kosta ut eit (leidingss)skip. Jfr. *skipverð*. **-viðr**, *m.* = *skipviðr*.

skip-sýsla, *f.* = *skipreiða*. **-sqgn**, *f.* = *skipssqgn*.

skipt, *f.* gardarne aat væringarne i Miklegard (avstytt av lat. *excubitus*).

skipta, *v. (pt)* A. 1. skifta, deila, byta (*e-u*, *sj. e-t*); *skipta e-u við e-n*; *skifta e-u í hluti*; *skifta með sér*, skifta, deila millom seg; ogso yverf. enda, slutta: *skipta félagi*, *vináttu*. 2. avgjera, raada, døma (jfr. *skifta log og rett*); *skipta máli*, skilja, avgjera ei sak; *skipta máli í miðju sundr* (*s. miðr*); *þat skiptir hverr býðr*, det skil seg kven som byd. 3. skifta, brøyta, brigða (*e-u, e-t*); *skipta máli*, skifta tyding; *skipta litum*, skifta liter; ogso: skifta hamar. 4. skifta, byta; *skipta e-u í e-t* (*fyrir e-t*), byta burt eitk. i (mot) eitk. (for eitk.). 5. vera mykje (*miklu*) eller lite (*litlu*) um aa gjera for ein (*e-n, e-m*), skilja, koma ved, gjera; *þat skiptir engu*, det hev inkje aa segja, gjer ikkje noko; *skipta máli*, vera um aa gjera, hava (noko) aa segja (for saki); upers. *honum þótti miklu máli skipta um vingan*

konungs, venskapen med kongen var honom mykje um aa gjera. **6.** gjera, koma upp i (*e-u*); *þat skipti mǫrgum dogum*, det varde mange dagar; *þat skipti mǫrgum hundruðum*, det kom upp i m. h.; upers. *vetrum skipti*, det varde vetrar. **7.** gjeva (*e-u*) til val, til aa velja millom; upers. *ef því væri at skipta*, um det var aa velja millom, um der var noko val; *skiptir stórum*, det kann vera mykje ymist; *skiptir tveimr*, det er tvo ting aa velja millom, det kann vera eitt av tvo.

Med part. *af*: *skipta e-n af e-u*, skilja, taka eitk. fraa ein; *skipta sér af e-u*, bry seg um, faast med eitk. *til*: *skipta til*, gjera av, taka seg fyre; fara aat; upers. *skiptir til*, det ber til, gjeng (so eller so). *um*: *skipta um e-t*, skifta, byta um, brigða eitk.; *skipta um e-u*, færa til ein ende, avgjera eitk.; upers. *skjótt mun um skipta*, det er fort avgjort. *við*: *skipta við e-n*, skifta (eitk.) med ein; ogso: faast med, hava eitk. med ein aa gjera.

B. *skiptast*, *v. r.* og *rec.* **1.** deila seg, skiljast. **2.** skiftast, vendast, verta umbreytt. **3.** skiftast, bytast, løyasa av kvarandre; *skiptast við um róðrinn*, skiftast med um roren; *skiptast e-u við*, skifta eitk. med kvarandre, gjeva kvarandre eitk. (t. d. *gjofum, hoggum*); ogso yverf.: hava noko aa gjera med, faast med kvarandre.

skip-taka, *f.* det aa taka eit skip (uløyves). **-tapi**, *m.* forlis (av skip).

skipti, *n.* **1.** skifte, (ut)skifting, deiling. **2.** skifte, byte. **3.** hopehav, millomvera, samsaker (= *viðskipti*). **4.** skilnad. **5.** val. **skiptiligr**, *a.* skifteleg, umskifteleg; ymisleg, ulik (*-liga, av.*).

skipting, *f.* skifting, umskifting; vending; byting; deiling; (ogso um division).

skiptingar-dagar, *m. pl.* „umskiftingsdagar“ (umsetjing til lat. *comitia*). **-tíund**, *f.* = *skiptitíund*. **-úmagi**, *m.* forsynting som fleire frendrar skiftest um aa hjelpta.

skiptingi, *m.* = *skiptingr*.

skiptingr, *m.* **1.** byting; faaviting, faame. **2.** halvokal.

skiptitíund, *f.* tiend som vert skift (i fire).

skip-tjón, *n.* skipbrot, forlis. **-tollr**, *m.*

avgift for skipslægje, hamneavgift. **-tré**, *n.* master.

skiptún, *n.* *tún* der skip eller baatar er uppsette. I sms. *skiptúnssstofa*, D. N. II 7211.

skiptoturr, *m.* skipfilla, filleskip.

skipuligr, *a.* skipeleg, skikkeleg, skapleg (*-liga, av.*).

skip-verð, *n.* skipsverde, betaling for skip eller baat. **-veri**, *m.* (*pl.* *-verjar, -verrar*) ein av mannskapet umbord, *pl.* skipsfolk, skipsmannskap. **-viðr**, *m.* trevyrke (bord, planke) av eller til eit skip. **-vist**, *f.* det aa vera umbord paa eit skip.

skíra, *v.* (*rð*) **1.** skíra, reinsa (*e-t*); yverf. reinsa, fri seg fraa ei skuldning: *skíra sik* (*skirast*) *með jarnburð*, *með eiði* odl. **2.** skíra, dýpa, kristna. **3.** *v. r.* *skirast* = *skíra sik*, verta dýpt; *skirast skurðarskírn*, lata seg umskjera. Jfr. *skýra*.

skírari, *m.* skírar, døypar.

skírborinn, *a.* egtefódd.

skírdagr, *m.* skirtorsdag. **skírdags-aptann**, *m.* skirtorsdagsaftan. **-kveld**, *n.* skirtorsdagskveld. **-nótt**, *f.* natt til langfredag.

skír-dræpr, *a.* glimande. **-getinn**, *a.* egtefódd.

skírfill, *m.* (tilnamn); jfr. nyn. *skjervel*, *m.* lite avskore stykke.

skírifaðir, *m.* mann som hev dýpt ein, døypar, daapsfar. **skíring**, *f.* **1.** skiring, daap (= *skírn*). **2.** = *skýring*. **skíringar-nafn**, *n.* døypenamn. **-vitni**, *n.* vitnemaal paa at ein hev reinsa, fria seg fraa ei skuldning (jfr. *skíra sik*).

skíríþórsaptann, *m.* skirtorsdagsaftan. **skíríþórsdagr**, *m.* skirtorsdag.

skír-leikr, *m.* skirleik, reinleik. **-leitr**, *a.* skirleitt, ljósleitt. **-lífi**, *n.* rein livnad (= *hreinlífi*). **-lífr**, *a.* reinsedug, reinliva. **-liga**, *av.* reint, reinsedugt. **-ligr**, *a.* skir, ljós og rein.

skírn, *f.* skiring, reinsing, helst: daap, skírs!; *halda barni undir skírn*, *halda á barni til skírnar*, d. e. halda paa eit barn, staa fadder til det³ (med di fadderane la alle handi paa barnet). Jfr. nyn. *skírn* i sms. t. d. *skírnarmann* (Aasen).

skírna, *v.* (*að*) skirna, klaarna.

skírnar-brunnr, *m.* eig. „skírslebrunn“,

d. e. døypefunt. **-dagr**, *m.* daapsdag. **-dropi**, *m.* drope av daapsvatn, daapsdrope. **-embætti**, *n.* daapsgjening, kristning. **-fontr**, *m.* skirslefunt, døypefunt. **-hald**, *n.* det aa halda paa ein som vert døypt, staa fadder (jfr. under *skírn*). **-klæði**, *n. pl.* skirsleklæde, kristneklæde. **-nafn**, *n.* døypenamn. **-port**, *n.* „daapsport“ (til himmerike). **-sár**, *n.* eig. „daaps-saa“, døypekjer. **-son**, *m.* gudson. **-þjónasta**, *f.* daapstenesta, kristning. **-þjónn**, *m.* „daaps-tenar“, d. e. døypar. **-vatn**, *n.* skirslevatn, døypevatn.

skírn, *f.* skirsl, daap (= *skírn*).

skirpa, *v. (pt)* sjaa *skýrpa*.

skírr, *a.* (= *skærr*) 1. skir, rein, ublanda; yverf. rein, skuldfri, usulka; *skírr meydómr*; jfr. *skíra sik*. 2. skir, klaar, blank. 3. klaar, tydeleg. Jfr. *skýrr*.

skírr, *m.* = *skær*, *m.* Hým. 37.

skirra, *v. (rð)* 1. skjerra (*skirra*), gjera skjerr (*skjarr*), skræma (*e-t*); *v. r.* *skírrast*, skjerrast, vera rædd, sky, halda seg fraa eitk. (*e-t*, við *e-t*). 2. avstyra, avvenda (*e-u*); *skirra vandræðum e-rra*.

skírskota, *v. (að)* skjota ei sak (*e-u*) til ein (*undir e-n*) til upplýsning eller avgjerdsla; taka ein til vitne paa eitk. (= *skírskota e-u fyrir e-m*, við *vitni e-s*). Jfr. nyn. *skjelskjota*, d. s. Tel. **skírskotan**, *f.* det aa *skírskota*, skjota til vitnes. **skírskotanarvitni**, *n.* vitne-maal som det er skote til.

skírsl, *f.* 1. skiring, reinsing for skuld, prøva, prov paa skuldleysa (ved vitne, eid, gudsdóm odl.); *guðs skírslir*, gudsdóm (mots. *manna skírsl*). 2. skirsl, daap, kristning.

skírsla, *f.* = *skírsl*, 1.

skírslar-eldr, *m.* skirselden. **-þing**, *n.* = *skírslaþing*.

skírsla-stefna, *f.* skildag, frest, daa born skal vera døypte. **-þing**, *n.* ting til aa reinsa, fri seg for skuld (*skíra sik*).

skírsl, *n.* = *skírsl*, 1.

skíta, *v. st.* skita, gjera. **skitinn**, *a.* skiten. **skitkarl**, *m.* skitmenne, stakar. **skitligr**, *a.* skitleg, vesall. **skítr**, *m.* skit, skarn. **skjá**, *v. (að)* setja skjaa fyre. Kgs *. 203 (avbrigde).

skjábulungr, *m.* treverk umkring *skjár*, skjaagrind.

skjaðak, *n.* 1. skjak, svimling. 2. *skjaðak* er í *mungát*, vert sagt naar ølet er vorte skadelegt og udrikkande; jfr. nyn. *skjæks ol*, *skjæks ost* odl. um det same, Li. Dal.

skjal, *n.* snakk, drøs, prat. Jfr. nyn. *skjal*, staa, moro. **skjala**, *v. (að)* snakka, drøsa; skraala, staa (so ogso í Hkr. 624!). Jfr. nyn. *skjala*.

skjalda, *v. (að)* bu (til) med skjold; *skjaldaðr*, skjoldbudd, (mann) som hev skjold, (skip) klædt med skjoldar.

skjaldar-bukl, *n.* skjoldkuv, skjoldbola.

-fetill, *m.* aksleband til skjolden, skjoldfetel.

-gíqf, *f.* skjold som ein hev fenge í gaava.

skjaldari, *m.* skjoldmakar.

skjaldar-rönd, *f.* skjoldrand, skjoldkant.

-sporr, *m.* tilkvest ende paa store skjold, skjoldspord.

skjaldaskrifli, *n.* skjoldbrot, skjoldstubb.

skjald-balkr, *m.* skjeldtile, bordvegg.

-borg, *f.* tett rad av skjoldar, skjoldborg.

-bríkja, *v. (kt)* bordsyda, bordklæda. **-fili**, *n.*

sjaa *skjaldþili*. **-fímr**, *a.* fim, snøgg til aa bruka skjold. **-hvalr**, *m.* eit slag (skjoldut)

kval. **-jótunn**, *m.* „skjoldjötul“, eit slag (eldspyande) krigsmaskina til aa verja festningar med. **-mær**, *f.* skjoldmøy, stridsmøy (jfr. *skjallmøyenne*, Rbg.). **-rim**, *f.* rim, stong

som gjekk langs skipssidorne til aa festa skjoldarne paa skjoldrim. **-sveinn**, *m.* skjoldberar som fylgde hermennen, skjoldsvein.

-þili, *n.* (ogso *skjaldfili*, *n.*) skjeldtile (*skjaldfile*, Tel.), bordsyding, bordklædning.

skjalfa, *v. st.* skjelva.

skjalfa, *v.* for *skelfa*. N. G. L. III 1082.

skjalfhenda, *f.* eit slag versemaal. **skjalfhendr**, *a.* 1. skjelvhendt; skjelven. 2. som hev versemaalet *skjalfhenda*.

skjalfr, *a.* skjelv, skjelvande (= *skelfr*).

skjalfra, *v. (að)* skjelva, dirra.

skjalfta-fullr, *a.* full av skjelte, skjelvande. **-lauss**, *a.* som er utan skjelving, skjeltelaus. **skjalfti**, *m.* skjelte, skjelving.

skjalgr, *m.* 1. skakke, skeiva; í *skjalgr*, paa skakke. 2. namn paa maanen, S. E. 3. eit slag fisk. S. E.

skjalgr, *a.* 1. skeiv, skakk. 2. skjegl, skeivøygð.

skjaligr, *a.* drøsen, snakksam.

skjall, *n.* skjaa, hinna, helst eggjehinna; *nú gengr ei skjall á skjá*, eig. no gjeng ikkje hinna paa skjaagrindi, d. e. no er det uraad. N. G. L. I 3842.

skjalla, *v. st.* skjella, smella, klinga, slaa so det høyrst; *líta e-m hoggit skjalla*, slaa ein so det smell; upers. *skall þar e-m*, der fekk ein eit slag. Jfr. *skella*.

skjalla, *v. (að)* staaka, skraala; jfr. *skjala*. **skjallauss**, *a.* som ikkje er drøs, paalitande.

skjallkæntliga, *av.* paa ein smeikjande maate. Jfr. nyisl. *skjalla*, smeikja.

skjallr, *a.* lyd, høg, klingande (um ljod); *e-m er ekki einkar skjallt*, ein kjenner seg ikkje rett frisk. Jfr. nyn. *skjell*, klaar, gjenomsynleg. **skjallraddaðr**, *a.* som hev klaart, høgt maal.

skjal-semi, *f.* drøsehug, snakksemd.

skjanni, *m.* skalle; jfr. nyisl. *skjanni*, stor kvit panna. Fld. II 451.

skjaplast, *v. r. (að)* = *skjoplast*.

skjappa, *f.* = *skeppa*.

skjár, *m. (pl. -ir)* skjaa, klaar hinna, bruka i tak- eller vegg-glugge liksom glas no; ogso um skjaaen med grindi omkring og um heile gluggen eller ljoren.

skjarkali, *m.* = *skarkali*. Fld. III 393.

skjarr, *a.* skjerr, rædd; *skjarr við e-t*.

skjarrleikr, *m.* skjerrleik, ræddleik.

skjarrsýnn, *a.* skarpsynt, kvassoygd. Jfr. nyn. *skjerr*, rask, Ma. (Ross).

skjávindauga, *n.* skjaavindauga, jfr. *skjár*. **skjóð**, *f.?* brandpøs.

skjóða, *f.* skinnpøs, pung, taska. **skjóðupungr**, *m.* skinnpung. **-skróð**, *n.* det som ein hev med seg i posen.

skjól, *n.* 1. skjol, skyle, live; vern; *skjóta skjóli yfir e-n*, gjeva ein vern. 2. skjol, skur, skot.

skjóla, *f.* bytta; paa Isl. ogso um mæle-kjerald = *kattamálsskjóla*.

skjómi, *m.* sverd (poet.). Jfr. nyn. *skjóma*, glimita, blenkja.

skjór, *f.* skjor (skjer), skata. Corvus pica.

skjót, *i sms.* = skjot-, snar-, snøgg-.

skjóta, *v. st.* A. 1. skjota, skuva, støyta, senda i veg, setja (fram), føra (*e-u*); *skjóta fyrir loku*, skjota loka fyre (deri); *skjóta skipum á vatn*, skuva, setja skip (baatar)

paa vatnet; *skjóta e-m braut*, senda ein burt; *skjóta e-m á land*, setja, skytsa (skjota) ein i land; *skjóta skildi (skjóli) yfir e-n*, gjeva ein vern. 2. setja, stella upp, slaa upp (*e-u*); *skjóta hrófi*, slaa upp eit skur; *skjóta landtjaldi*. 3. skjota, kasta (*e-u*); *skjóta grum ok spjótum*, skjota (med) pilor og spjot (*at e-m*, mot ein). 4. skjota, raama (*e-t*) med skot; *skjóta hval*. 5. skjota, anka inn, appellera ei sak (*e-u*). 6. betala, leggja (*e-u*).

Med part. *á*: *skjóta e-u á e-n*, skjota eitk. (ei sak) til ein; *skjóta e-u á frest*, setja, drygja ut eitk.; *skjóta e-u á*, faa i stand, stella upp eitk.; *skjóta á longu erendi*, halda ei lang tala. *af: skjóta e-u af e-m (til e-s)*, skjota ei sak fraa ein (til ein annan); *skjóta e-u af*, skjota, kasta av, taka burt eitk. *fyrir: skjóta e-u fyrir*, forspilla, missa retten til eitk. *í*: upers. *skýtr e-m e-u í hug*, det skyt ein eitk. i hugen, ein kjem paa eitk. *níðr: skjóta e-u níðr*, skjota, støyta eitk. ned; skjota, skuva fraa seg eitk. *saman: skjóta fé saman*, skjota pengar saman. *sundur*: upers. *skýtr e-u í sundr*, eitk. kløyver seg. *tíl: skjóta e-u til e-s*, skjota, visa eitk. (ei sak) til eink.; skjota, taka ein til vitne paa eitk. *undan: skjóta e-u undan*, skjota, skuva eitk. undan, faa or vegen. *undir: skjóta e-u undir e-n*, skjota eitk. under ein, lata ein faa eitk. aa raada yver; *skjóta hesti undir e-n*, lata ein faa ein hest aa rida paa; *skjóta fótum undir sik*, taka til fotanne, leggja paa sprang. *upp: skjóta ondu upp*, skjota upp anden, byrja anda; *skjóta upp vitum*, kveikja upp eld i vitarne (vardarne); upers. *skýtr e-u upp*, eitk. skyt upp, kjem fram. *við: skjóta orði við*, sleppa fraa seg ord.

B. *skjótast*, *v. r.* skjota seg, kasta seg; smita seg, fara (snøgt); *skjótast á fótum*, skjota seg fram paa foterne; *skjótast e-m*, *skjótast undan e-m*, *skjótast við e-n*, smita, draga seg undan, forlata ein; *skjótast yfir*, mistaka, misfara; *e-m skýzt yfir um e-t*, ein misfer i eitk. *rec. skjótast á*, skjota paa kvarandre.

skjót-fall, *n.* forsøming av skytsplikt; boti for det. **-færi**, *n.* skjotleik, snøgleik.

-færr, *a.* skjotfer, snarfer. **-hendr**, *a.* snarhendt, skjothendt. **-keypt**, *partic. n.* skjott

kjøpt, snarkjøpt. -kørit, *partic. n. gera e-t skjótkørit*, vera snar til aa velja eitk.

skjóti, *m. i sms. fararskjóti ofl.*

skjótla, *av. skjotleg, snart, snøgt.*

skjót-látr, *a. skjot, kvik. -leikinn, a. snar i vendingi, kvik. -leikr, m. skjotleik, snøggleik. -ligr, a. skjotleg, snøgg, snar, kvik (-liga, av.). -littit, part. n.: gera skjót-litit e-t mál, vera snøgg med, verta fort ferdig med ei sak. -lyndr, a. skjotlynd, braalynd. -mælgí, n. braa, framfus tale. -orðr, a. skjot, hastig, tankelaus i ordi.*

skjótr, *a. skjot, snøgg, snar, kvik; skjótt, av.*

skjótr, *m. skjot, skyts, ogso um skyts-greida, skytshest.*

skjót-ráðit, *partic. n. skjott raadt, snøgt avgjort. -ráðr, a. eig. snarraadd, braa, framfus. -ræði, n. hastraad, braaskap. -skipti, n. skifte, umbyting av skyts. -svarðr, a. snøgt svoren. Kgs. 133i.*

skjótt, *a. flekkut, skjoldut (um hest).*

skjótyrði, *n. hastige, tankelaus ord.*

skjóldr, *m. (gen. sing. skjaldar, dat. skildi; akk. pl. skjöldu) 1. skjold; yverf. ogso vern; bera skjöldu at e-m, taka paa ein; bera øfra (hærra) skjöld, d. e. vinna siger; skjóta skildi yfir e-n, skjóta skjolden yver ein, gjeva ein vern; hvitr skjöldr (= fríðskjöldr) mots. rauðr skjöldr (= herskjöldr), jfr. under hvitr, a.; opinn skjöldr, jfr. opinn. 2. skjold, vaapn-merke; skipta um skildi sinum, d. e. ganga yver til eit anna parti. 3. eit slag gull-mynt (jfr. mnt. schilt, mlat. scudatus amens).*

skjóplast, *v. r. (að) skjeplast, koma av lage; svigta.*

skjópuleygðr, *a. som hev ustøde augo, skjerrøygð, forskræmd.*

skóbroddr, *m. brodd fest under skoen, skobrodd.*

skóð, *n. skadeleg ting (poet.); jfr. nyn. sko(d), n. skade som bufe gjer, Vald.*

skoða, *v. (að) skoda, sjaa paa (yver), granska; skoðast um, sjaa seg um. skóðan, f. skodnad, gransking. skóðanarmaðr, m. granskar.*

skóft, *n. pl. skofót, sko og sokkar.*

skóga-brenna, *f. skogbrenning. -fullr, a. skogrik. -mark, n. -merki, n. skogmerke,*

merkeskil millom skogstykke. Jfr. skógar-mark.

skógar-björn, *m. skogbjörn, björn som held seg i skogen. -braut, f. skogveg. -búð, f. skogbud. -búi, m. mann som bur ved eller i skog, skogbonde. -dýr, n. skogdyr, villdyr. -epli, n. alda paa skogtre. -fugl, m. skogfugl, fugl i skogen. -ganga, f. merkesgang i skog. -gata, f. skogveg. -geit, f. eig. skoggeit, villgeit. -hals, m. skoghals, skogrygg. -hjórtr, m. villhjort. -horn, n. hyrna av ein skog. -hrís, n. skogris, ris or skogen. -hunang, n. vill honning. -hús, n. skoghus. -hogg, n. skoghogg, skoghogster. -kaup, n. landsvist-bot, freds-bot for ein fredlaus (som vil kaupá sik ór skógi) = fríð-kaup, landkaup. -kjarr, n. skogkjerr, skogkrat. -klettr, m. skogklett, skogvaksen berg-hamar. -leiga, f. betaling for aa bruka skog, skogleiga. -maðr, m. utlæg, fredlaus mann. -mannsdrep, n. draap paa utlæg mann. -mannsgjöld, n. pl. betaling for draap paa utlæg mann. -mannsvíg, n. draap paa utlæg mann. -mark, n. uppmerkt skogstykke. -nef, n. skogsnadd, skogsripp. -nýra, n. = lmot. Sex søguþ. 5517. -rjóðr, n. rjod, rudning i skogen. -runnr, m. krull med smaaskog, skog-runn. -skipti, n. skogskifte, skogbyte. -spell, n. -spjall, n. skogspille, skade paa skog. -staða, f. skogbotn. -súra, f. gauksura. Oxalis acetosella? (Fr.) -teigr, m. skogteig. -tré, n. skogtre, vilt tre. -ull, f. bomull. -viðr, m. koll. tre i skogen. -vöndr, m. vond, kjæpp funnen i skogen. -øk, f. skog-øks, øks til skoghogster.*

skógaströnd, *f. skogvaksi strand, skogstrand.*

skóg-barn, *n. = skeggbarn? Jfr. skógr hoku, skjegg (poet.) og kinnskógr. -björn, m. = skógarbjörn. -dýr, n. = skógardýr.*

skógerðarmaðr, *m. skomakar (= skó-smiðr).*

skógarandi, *a. som fer i skogen, skog-farande.*

skóggangr, *m. eig. „skoggang“, d. e. utlægd, fredløysa. skóggangs-maðr, m. utlæg, fredlaus mann, skóggangsmann. -stefna, f. stemning til ei skóggangssøk. -sök, f. sak, skuldning som gjeld utlægd, skóggangssak.*

-þýfi, *n.* tjuvskap, stuld som vert refst med utlægd (*skóggangr*).

skóg-genginn, *a.* som hev gjenge i skogen. Jfr. nyn. *skoggjengen*, skogvaksen. **-land**, *n.* skogland. **-lauss**, *a.* skoglaus.

skógótttr, *a.* skogut, skogrik.

skógr, *m.* (*gen. sing. skógar* og *skógs*; *nom. pl. skógar*) skog; *renna til skógs*; *ganga skóg*, *ganga* upp skogmerki; *yverf. um utlægd*, *skóggangr*: *kaupa sik ór skógi*, *kaupa seg fri* for utlægd, *leggja skógarkaup*; *stefna e-m til skógar*, *stemna ein* for skoggangssak. **skóghagi**, *m.* skoghage, buhage i skogmark.

skóg-tré, *n.* skogtre, tre i skogen. **-vaxinn**, *a.* 1. vaksen i skogen. 2. skogvaksen, skoggrodd. **-viðr**, *m.* tre i skogen, vilt tre. **-vöndr**, *m.* = *skógarvöndr*.

skokkr, *m.* 1. kista, skrin. 2. skipssida, skipsbog (poet.).

skó-klæddr, *a.* som hev sko paa, skofata. **-klæði**, *n.* skofot, sko og sokkar.

skókr, *m.* skakar, ristar. Edda.

skola, *v.* (*að*) skola, skylja; ogso upers.

skóla-bróðir, *m.* skulebror, skulekammerat. **-klerkr**, *m.* **-maðr**, *m.* læresvein, skulegut, næming. **-meistari**, *m.* skulemeister, skulelærar. **-nafn**, *n.* namn som ein vert kalla med paa skulen, skulenamn. **-veinn**, *m.* skulesvein, skulegut.

skólauss, *a.* skolaus, berfött.

skolbrúnn, *a.* brunleitt, brundæmd?

skó-leistr, *m.* fotstykke paa sko. **-lemja**, *v.* (*-lamdi*) lemja med skorne, trampa ned.

skóli, *m.* 1. skule (*skole*, *Innh. o. fl.*). 2. *yverf. lærdom*.

skolla, *v.* (*ld*) 1. hanga og dingla, slenga, rugga, sviva. 2. vera ustød, sviksam (i hugen). Jfr. nyn. *skolla*.

skolli, *m.* rev.

skoll-lauss, *a.* sviklaus.

skollr, *m.* 1. svik, fals. 2. rev (= *skolli*). S. E.

skollvíss, *a.* meinvis, sviksam.

skolpr, *m.* skolpejarn, skavl.

skoltr, *m.* skolt, skalle.

skona i N. G. L. 42622 avbrigde til *þjóna*. Jfr. mnt. *schonen*, taka umsyn til.

skónaðr, *m.* skofót (= *skófót*).

skónál, *f.* naal til aa sauma sko med, skonaal.

skons, *s.* blindlykt (mlat. *sconsa*).

skop, *n.* flir, spott (= *skaup*).

skopa, *v.* (*pt*) flira, spotta (= *skeypa*).

skopa, *v.* (*að*) springa, renna; *skopa skeið*, sjaa *skeið*. Jfr. nyn. *skopa* (VTel. Rbg.), springa med mange hopp og kast.

skopan, *f.* fliring, spott (= *skop*, *skaup*).

skopt, *n.* hott, lugg, hovudhaar. Jfr. nyn. *skoft*, stert, Austl.

skór, *m.* (*nom. pl. skúar* og *skór*) sko; hesteko; *uppháfr skúar*, høgskor, styvlar; *lágir skúar*, laagskor.

skor, *f.* 1. skóra (*skòr*, *Hard. Li.*), skard; *hvittr í skor*, kvit i skora (um sylv). 2. skor, skorta, berghylla. 3. mengd paa fire hundrad. 4. I *skapa skor*, faa ei avgjerd, avgjera (jfr. *skapa ok skera*).

skora, *v.* (*að*) 1. *skora*, setja skoror (hakk) i; skjera, hogga; *skora fonn fyrir sér*, hogga fotstig i fonni for seg; *skora fyrir e-m*, skora, d. e. setja ei skora eller eit hakk i eit skórkjevle (talstokk) for ein (jfr. 2). 2. telja, rekna (eig. med aa setja merke i eit skórkjevle); *skora lið sitt*; *skora manntal*, halda manntal; *skora gerðir á hendr e-m*, rekna, leggja utreidslor paa ein. 3. kalla, bjoda, krevja; *skora e-m (e-n) til holmgöngu (á holm)*, bjoda ein holmgang (ogso *skora á e-n til h.*); *skora á e-n (við e-n)*, aaganga (ganga hardt innpaa) ein etter eitk., beda ein (aalvorsleg) um eitk. (*til e-s*). 4. leggja fram, bera fram ei sak (*e-t*). 5. gjera avtale um, setja til vilkaar, skilja ut (*e-t*); jfr. *úskoraðr*. 6. *v. r. skorast undan*, beda, skjota seg undan.

skora, *f.* at *skoru*, eig. „etter talstokken“, etter gamall jordtakst (i Borgarsysla).

skoran, *f.* = *skora*.

skorbíldr, *m.* eig. merkeøks? (jfr. mht. scharbiel); berre *yverf.*: *skorbíldar ganga í e-u*, eitk. minkar.

skorða, *v.* (*að*) skorda, stydja, halda uppe med aa setja skordor under; *skorða skip*.

skorða, *f.* skorda, stokk, stav o. dl. som vert sett under eitk. (t. d. skip) til aa halda det staaande; *yverf. reisa (setja) skorður við*,

d. e. reisa skordor imot, setja stoppar for, gjera motstand imot.

skorinorðr, *a.* „vel skoren for tungebandet“, lettmælt.

skorning, *f.* skjering (= *skurðr*).

skornir, *m.* eig. ein som skjer; poet. i sms. t. d. *hreggskornir*, ørn (som skjer seg gjensom stormen).

skorpa, *f.* skorpa (tilnamn).

skorpinn, *a.* skorpen, skrokken, innturka.

skorpna, *v.* (*að*) skorpna, skrokna, torna i hop.

skorsteinn, *m.* skorstein. Mnt. *schorstên*.

skort, *n.* skort; *hann var þar lítit skort viku*, d. e. nære paa ei vika.

skorta, *v.* (*rt*) skorta, vanta; *e-t skortir e-n*, det skortar, vantar ein (paa) eitk.; ogso med personlegt subjekt: *skorta e-t*, vanta eitk.; oftast upers.: *skortir e-n (e-m) á e-t (i e-t)*, *e-n skortir e-t*, det skortar, vantar ein (paa) eitk.; *e-n skortir e-t við e-n*, det skortar ein paa eitk. mot ein, d. e. ein kann ikkje kappast med ein i eitk.

skortr, *m.* skort, vanting, naud.

skorukefli, *n.* skorkjevle, skorstokk, talstokk, jfr. *skora*.

skorun, *n.* pl. granateple (umsetjing til malogranata i Vulgata). Fritznér.

skósmiðr, *m.* skomakar.

skósveinn, *m.* tenar, skosvein.

skot, *n.* 1. skot, skjoting. 2. det som vert skote, skotvaapn, kastevaapn. 3. det aa skjota ei sak til ein høgre domstol, anke, appell; *orka skoti*, naa, faa appell; yverf. *er skot til e-s*, ein hev noko aa segja, er mykje lydd (jfr. *ráðaskot*). 4. tilskot, avgift, utreidsla (jfr. *ólafsskot*). 5. skot, tilbygning, som ofte kunde gaa rundt fleire veggjær (innanfor ell. utanfor) liksom ein gang. 6. bordvegg? Þjón 226.

skota, *v.* (*að*) skota, skuva, skumpa fram (poet.). **skotan**, *f.* skoting, skumping, støyting.

skotar, *m.* pl. skotar, skotlendingar.

skot-áss, *m.* tverstokk under ei bryggja? **-bakkalengd**, *f.* skotmaal. **-bakk**, *m.* „skjotebana“ med bakke til aa skjota mot, skotbakke. **-blað**, *n.* skotblad, skotbelg (øvste blad paa eit framskjotande aks). S. E.

-bógr, *m.* „skotbog“, d. e. bog av eit skote dyr som skyttaren fekk (resten fekk han som reiste dyret). **-eldr**, *m.* græsk eld? **-eygr**, *a.* som hev ustøde augo, skjerrøygð. **-fé**, *n.* = *skothlutr*. **-fimi**, *f.* fimleik, dugleik til aa skjota og kasta med vaapn. **-færi**, *n.* 1. skotføre, skotmaal, hald. 2. skotvaapn, kastevaapn. **-færr**, *a.* før, dugleg til aa skjota. **-henda**, *f.* **-hending**, *f.* rim (*hending*) med same endekonsonant, men med ulike vokalar, halvrim. **-hendr**, *a.* som hev *skothending*. **-hlutr**, *m.* lût, part (av kval) som *skotmaðr* skal hava. **-hríð**, *f.* rid med skjoting, aatak med skotvaapn. **-hvalr**, *m.* kval med skotvaapn i seg.

Skotland, *n.* Skotland.

skotmaðr, *m.* skyttar, mann som brukar skot- ell. kastevaapn; mann som eig merkt skotvaapn i daud kval. **-mál**, *n.* skotmaal, skotføre, hald. **-mannshlutr**, *m.* = *skothlutr*.

skotna, *v.* (*að*) upers. *skotnar á*, det slumpar til. Flat. III 346is.

skotnaðr, *m.* slumpelukka (poet.).

skotpeningr, *m.* tærepengar, kost-, reise-, hand-pengar o. dl.

skotra, *v.* (*að*) skumpa, støyta (jfr. nyn. *skotra*, Ross).

skot-silfr, *n.* = *skotpeningr*. **-spánn**, *m.* skotskiva; yverf. *hafa e-n at skotspæni*.

skots-silfr, *n.* = *skotsilfr*, *skotpeningr*.

skotta, *v.* (*að*) skuta (skóta), hamla, ro baklenges; ogso halda seg att. Fld. I, 10.

skot-teinn, *m.* tein bruka til skotmaal.

-vagn, *m.* eit slag krigsvogn med skotgreidor.

-vápn, *n.* skotvaapn, kastevaapn. **-vöndr**, *m.*

vond, kjæpp som ein brukar som skotvaapn.

-yrði, *n.* skotord (Hall.), spitord.

skóþvengr, *m.* skotveng, skoreim. **-vátr**, *a.* vaat paa skorne.

skozkr, *a.* skotsk, som er fraa Skotland.

skrá, *f.* 1. skraa, hardt skorpe skinn. 2. *troða skrár* = *troða plóggjarn*; (jfr. nyn. *skraa*, *f.* jarnplata; laasplata; nyisl. *skrá*, *f.* laas). 3. skinnbrev, bok; logbok (jfr. *hirðskrá* o. fl.).

skrá, *v.* (*að*) skriva upp, bokføra; fastsetja (skrifftleg); *v. r. skrást*, verta uppskriven.

skraddari, *m.* skræddar (skraddar, m. st.). Mnt. *schräder*.

skraf, *n.* prat, snakk, skravl. **skrafa**, *v.* (að) skrava (Hard.), snakka, prata; *v. rec.* skrafast við.

skráfinnr, *m.* bokorm? Soleis Bárð. kap. 19 (hdskr.). Eller for *skraffinnr*, drøsekopp, som i nyisl.

skraikari, *m.* skravlar, vasekopp.

skráma, *v.* (*mð*) skina, lysa (jfr. *nyn.* skraama, glima, Gbr.).

skráma, *f.* 1. skraama, flerra (Vigf.). 2. øks (poet.).

skrámléitr, *a.* graaleitt, bleikleitt? Sturl. II 812i, Bárð. kap. 18.

skrap, *n.* skraping, skraml; staak; skravl. Jfr. ogso *nyn.* og *mn.* *skrap* = rask, skrot.

skrapa, *v.* (að) 1. skrapa; yverf. flaa, taka ubljug betaling av (*e-n*) Thom. 32438; skramla; staaka. 2. skravla, snakka (*skrapa*, *d. s.* VTel.). 3. skrapa, strjúka ut.

skrapeyrir, *m.* skrapgods, lite verdfulle ting.

skrapr, *m.* skravlar, snakkar; jfr. *skrapa*.

skrápr, *m.* haaskinn, jfr. *léskrápr*. (Jfr. *nyn.* *skraap*, magert dyr, mager fisk).

skrásetja, *v.* (*-setti*) skriva upp, bokføra.

skrásetning, *f.* uppskriving i bok.

skrattakari, *m.* trollkall. **skratti** (ogso *skrati*) *m.* 1. troll (poet.). 2. trollkall.

skraut, *n.* prydnad, pynt, stas. (Jfr. *nyn.* *skraut*, skróyrt, kyt).

skraut-búinn, *a.* stasbudd, stasklædd.

-girnd, *f.* **-girni**, *f.* hug til prydnad og stas.

-gjarn, *a.* sjaa *skautgjarn*. **-mangi**, *m.* „stas. Magnus“; *mangi* kjælenamn for Magnús som i nyisl.

-leikr, *m.* finleik, vænleik. **-ligr**, *a.* prydeleg, staseleg, drusteleg (*-liga*, *av.*).

-menni, *n.* mann som er mykje for prydnad og stas.

skref, *n.* 1. skrev, stig (ogso lengde-maal). 2. i sms. jfr. *finnskref*. **skrefa**, *v.* (að) skreva, stiga langt, ganga med store stig.

skrefhlaup, *n.* laup, sprang (med store stig).

skreið, *f.* 1. skriding. 2. skreid, framskridande flokk. 3. skreid, torsk, helst um turka skreid, turrfisk (= *skorþ* *skreið*).

4. sliping, i sms. *sverðskreið*; jfr. *nyn.* *skreida*, lata (staalreidskap) glida paa slipesteinen, slipa, Ma. ofl.

skreiðar-farmr, *m.* turrfisk-farm. **-hlaði**,

m. turrfisk-lad. **-tífund**, *f.* tiend av skreid-fiske.

skreiðast, *v. r.* (*dd*) skreida seg, lata seg glida, fara stilt; skrida, krjúpa, smjúga.

skreið-fiski, *n.* skreidfiske, vaar-torskefiske. **-færi**, *n.* skiføre.

skreiði, *n.* far-greida, skjot, skyts.

skreiðingr, *m.* freistnad paa undankoma.

skreiðver, *n.* skreidvær, torskevær.

skrenja, *v.* gaula, yla, skrika. Jfr. *nyn.* *skrenja*, læ gaulande.

skreppa, *f.* skreppa, prins, (rygg)pose.

skreppa, *v. st.* 1. skreppa, skrida undan, missa feste (braatt), gletta; *skreppa í brott*, kverva burt. 2. skreppa, krjúpa i hop; yverf. *skreppa inn í garða sína*.

skreppuskrúði, *m.* eig. „skreppestas“, *d. e.* det ein hev i skreppa.

skreyta, *v.* (*tt*) pryda, pynta. Jfr. *nyn.* *skróyta*, rosa, kyta, men ogso: pryda (Tel.).

skreyting, *f.* pryding, pynting.

skriða, *v. st.* 1. skrida, glida, krjúpa, ganga (jamt og sagte); *skip skriðr*; *ornr skriðr*; ordtak: *saman skriða niðingar*, *d. e.* finn kvarandre; *skriðr í skarð e-t*, eit skard vert fyllt, ein skade bøtt; *skriðr á*, det skrid, gjeng fram. 2. skrida, renna, laupa (paa ski).

skriða, *f.* 1. skrida (av snø eller jord). 2. skridemark, bakke laga ved jordskrida.

skriðall, *a.* som gjerne vil skrida, kverva burt.

skrið-dýr, *n.* krjúpdýr. **-færi**, *n.* skigreidor (= *skíðfæri*, 2). **-kvikendi**, *n.* krjúpdýr, krek. **-ligr**, *a.* skridande, krjúp-. **-ljós**, *n.* lykt.

skriðna, *v.* (að) 1. skrida, glida, gletta; *skriðnaði hann qðrum fæti*; *skriðnuðu honum fætr*. 2. falla ned, koma i forfall, koma av lage; ganga sunder.

skriðnan, *f.* yverf. villfaring (eig. gliding, nedfall).

skriðnavetr, *m.* vetter med mange skridor, skridevetter.

skriðr, *m.* 1. skriding, gang, fart; *koma á skrið*, koma paa skrid, paa glid. 2. far etter eitk. som hev skride, skridefar.

skrif, *n.* skrev (*skriv*, Sogn, VTel. ofl.), stig (= *skref*).

skriða, *v.* (*að*) av lat. scribere 1. skildra, syna fram, teikna, maala, sauma ut og dlkt.

2. skriva (upp).

skrifan, *f.* 1. skildring, teikning, bilæte. 2. skrivning.

skrifanarfjöl, *f.* eig. bilætfjöl, um naadestolen (loket paa paktarki).

skrifarapenni, *m.* skrivepenn.

skrifari, *m.* 1. skildrar, teiknar, maalar. 2. skrivar, ein som skriv.

skrif-klefi, *m.* skriverom. Æf. 25s. -**knífr**, *m.* pennkniv.

skrifli, *n.* i sms. *arka-*, *skjaldá-skrifli*.

skrifligr, *a.* skrifleg. **skriksamligr**, *a.* som høyrer til skildring, skildre-, bilæt-.

skriff, **skriфта**, **skriфта**-sjaa *skript* osfr.

skrikan, *f.* gliding, vingling. Jfr. nyn. *skrika(st)*, skrida, gletta; rugga, vera ustød.

skrim, *n.* skrimsl, (veik) ljøsning; jfr. nyn. *skrima*, lysa veikt, skrimsla.

skrimingr, *m.* = *skrim*.

skrimsl, *n.* skræmelegt syn, skræmsl; skrimsla, skrymt; troll. (Nyn. *skrimsl*, *n.* veik ljøsning).

skrimta, *v.* (*mt*) blikta, glimta? Svarfd. kap. 22 (poet.). Jfr. nyisl. *skrimta*.

skrin, *n.* skrin, kista til aa gøyma lik av heilagmenne i (stød paa hovudaltaret); av lat. *serinium*.

skringrð, *f.* det aa gjera skrin.

skríni, *n.* = *skrin*? Bp. I 13433.

skrin-kista, *f.* skrin, kista. -**lagning**, *f.* skrinleggjng. -**leggja**, *v.* (-*lagð*ð) skrinleggja, leggja (lik av heilagmenne) i skrin. -**setja**, *v.* (-*setti*) = *skrinleggja*. -**setning**, *f.* = *skrinlagning*. -**smiðr**, *m.* mann som gjer skrin, kistor.

skriða-hjúð, *n.* bisnelegt, skræmelegt hovud. -**lát**, *n. pl.* bisnelege, læglege læte, jugl (poet.). Jfr. nyn. *skriplaat*, *skriplæte* (kjæling).

skripendi, *n.* bisnelege, underlege ting.

skrípi, *n.* bisn, vedunder; skræmsl, troll.

skrípiligr, *a.* bisneleg, vedunderleg.

skript (*skrift*) *f.* 1. 1. skildring, teikning, bilæte. Jfr. nyn. *skrift*, *d. s.* Tel. Berg. (sjld.). 2. skrift, skriv. 3. skrift, skriftemaal; *ganga til skripta(r)*; *veita e-m skript*; *bera e-t til skripta*, tilstaa eitk. i skriftemaal. 4. um

botsoving, kyrkjebot, paabod som ein skriftefar gjev i skriftemaal; *ljóða* (*setja*) *e-m skrift*; yverf. refsing, straff i det heile (jfr. nyn. *skrift* = skrubb, *m. st.*).

skript, *f.* II. kryptkyrkja, underjordisk kyrkja (*crypta*); heiter ogso *kraptr* og *kröptr*. **skript**, *n.* skrift, skriv.

skripta, *v.* (*að*) 1 skripta, taka (*e-m*) til skriftemaal. 2. paaleggja (*e-m*) eitk. i skriftemaal; refsa, straffa (*e-m*). 3. skripta, tilstaa i skriftemaal (*e-t*). 4. *v. r.* *skriptast*, skripta seg; *skriptast við e-n*, skripta for ein.

skripta-boð, *n.* kyrkjelegt paabod um refsing, bot for synd. -**dóttir**, *f.* kvende som skriftar seg. -**faðir**, *m.* skriftefar. -**ganga**, *f.*

-**gangr**, *m.* det aa ganga til skrift, skrifte-gonga (-gang); *mæla skriptagang*, skripta.

-**hald**, *n.* det aa halda *skript* 4, skriftehald.

-**lauss**, *a.* som ikkje hev skripta, uskrifta.

-**maðr**, *m.* mann som er paalagd kyrkjebot.

-**mál**, *n.* skriftemaal, tilstaaing i skriftemaal.

-**meistari**, *m.* teiknemeister, maalar. -**prestr**, *m.* prest som skriftar ein, skriftefar.

skriptar-ganga, *f.* -**gangr**, *m.* sjaa *skripta*.

skript-bera, *v. st.* skripta (seg). Jfr. nyn. *skribbera seg*, kлага seg, N. Berg. -**harðr**, *a.*

hard, streng til aa skrifa. -**óðinsdagr**, *m.* onsdag næst fyre paaske (eller oskeonsdag?).

-**rofi**, *n.* skriftemaalsbrot. -**rofa**, *a.* skyldig i skriftemaalsbrot.

skriá, *v.* (*áð*) stiltra, luska.

skriáðr, *m.* **skrijóðr**, *m.* vanmenne. S. E. Jfr. nyn. *skrijoe*, veik, sjukleg mann, Hard.

skrijúpr, *a.* skrypp, skrøpeleg.

skrofast, *v. r.* (*að*) hauga seg, samla seg? Leif. 19613. Jfr. *skrova*, *v.* Ross.

skrokkr, *m.* (ihopskrokna) skrott, kropp; ogso svivyrdeleg um folk; jfr. nyn. *skrukka*, *d. s.*

skrópamaðr, *m.* skrymtar, hyklar. Jfr. nyn. *skrópa*, skrynja. **skrópar**, *m. pl.* skrymting, hykling, laaskor. **skrópasótt**, *f.* skrymta sjukdom.

skruð, *n.* 1. fint ty. 2. skrud, prydnad, ornat, stasklæde; jfr. *konungs-*, *biskups-*, *kirku-skruð* ofl. 3. bunad, reide, greidor; jfr. *skjóð* *skruð*.

skruðahús, *n.* = *skruðhús*.

skruð-hosa, *f.* fin, staseleg hosa. -**hús**, *n.*

skrifthus (Trønd.), sakristi. -**hvitill**, *m.* staselegt kvitt sengklæde.

skróði, *m.* = *skráð*, *n.* 2 og 3.

skróðklæða-búnaðr, *m.* stasbunad, stas-klæde. -**burðr**, *m.* det aa bera eller ganga med stasklæde.

skróð-klæði, *n. pl.* klæde av fint ty, stasklæde. -**koddi**, *m.* staseleg kodde (puta).

-**kyrtill**, *m.* kyrtel av fint ty, staskyrtel. -**sokkr**, *m.* staseleg sokk. -**víking**, *f.* „stas-víking“, um ei drusteleg víkingferd.

skrúf, *n.* skruv, liten kornstakk.

skrúfhárr, *a.* skruvhærd (Set.), som hev stívt lurvut haar.

skrúfr, *m.* topp; jfr. nyn. *skruv*, *m.* topp, det øvste.

skrukku-ker, *n.* eit slag kjer; jfr. nyn. *næverskrukka*.

skrum, *n.* skravl, snakk, skrøyt. **skruma**, *v.* (að) skravla, snakka, skrøyta; jfr. nyn. *skruma*, tala hardt, skjella. **skrumari**, *m.* skravlar.

skryða, *v.* (dd) skryða (Helg.), taka paa skrud, pryða; *v. r.* *skryðast e-u* (með *e-u*) pryða, klæða seg med eitk. **skryðing**, *f.* det aa klæða seg i skrud; klæding.

skrydda, *f.* gamalt skrukkut skinn (poet.).

skryfa, *v.* (fð) setja (korn) i skruv (stakk); ogso: setja upp paa ende: *skryfa hárinu*.

skrykk, *m.* = *skykk*, *s. d.* (jfr. nyn. *skrykkja*, leggja i skrukkor).

skrytingr, *m.* eit slag fugl. S. E. Jfr. eng. *shrike*, trast.

skræða, *f.* gamall skinnbok, = *skrá*. Jfr. nyn. *skræða*, 1.

skræfa, *f.* vanmenne, stakar.

skræfast, *v. r.* (fð) gjera seg til stakar.

skræfusamliga, *av.* stakarsleg, klent.

skrækja, *v.* (kt) skrækja (um fuglar), skrika.

skrækr, *m.* skrik.

skrækta, *v.* (kt) skrækta, skrika.

skræktan, *f.* skrækting, skriking.

skrælingar, **skrælingjar**, *m. pl.* det innfødde folket paa Grønland og i Vinland, skrælingar. Jfr. nyn. *skræling*, stakar.

skræmast, *v. r.* (md) skræmast, røma burt fraa ein (*undan e-m*). **skræmihlaup**, *n.* laup, aatak til aa skræma ein.

skrøk, *n.* sjaa *skrøk*.

skrœpa, *v.* (pt) skrymta, hykla (jfr. nyn. *skropa*, *v.* skrynja).

skrogg, *m.* namn paa reven. S. E. Jfr. nyn. *skrogg*, skrub, ulv. Ork.

skrøk (ogso *skrøk*) *n.* (dát. *sing.* *skrøkví*) usanning, skrynja, lygn. Jfr. nyn. *skrøk*, *d. s.* Sfj.

skrøk-lauss, *a.* paalitande, sann. -**ligr**, *a.* lygeleg, svikfull. -**maðr**, *m.* skrynjar, ljugar.

-**málasamr**, *a.* skrynjevoll, lygen.

-**saga**, *f.* upaalitande soga, lygesoga, skrynja.

-**samligr**, *a.* skrymteleg; svikfull, falsk (*-samliga*, *av.*). -**semd**, *f.* falskleik, lygn.

skrøks-fullr, *a.* skrynjevoll, lygnfull. -**maðr**, *m.* skrynjar, ljugar.

skrøkva, *v.* (að) skrynja, ljuga, dikta. Jfr. *skrøk*.

skrøk-váttafé, *n.* bot for rangt vitnemaal.

-**váttr**, *m.* falskt vitne. -**vitni**, *n.* -**vætti**, *n.* falskt, rangt vitnemaal.

skúa, *v.* (að) sko, setja sko paa (hest ell. folk). 2. sko, spengja, jarna.

skúfa, *v.* (að) skuva, støyta, skubba (*e-m*), = *skýfa*.

skúfaðr, *a.* som hev skuv eller dusk, duskut. Fm. IX 528₁ (jfr. avbrigd) ofl. st.

skúfr, *m.* I. skuv, dusk, dufs.

skúfr, *m.* II. stor-jo, eit slag kive-fugl. *Stercorarius catarrhactes*.

skugga-lauss, *a.* skuggelaus. -**ligr**, *a.* skuggeleg, skumeleg, myrk og utrygg (um folk). -**mikiill**, *a.* skuggerik. -**samligr**, *a.* i *úskuggasamligr*, *s. d.*

skuggi, *m.* 1. skugge; *berr skugga á* (*í*) *e-t*, det fell skugge (skyggjer) paa eitk.; *skuggi hattar*, skuggen av hatten; yverf. skugge, smaating: *þótti honum sem þat væri skuggi hjá því er* —, som det var smaating (ell. ingenting) mot det som —. 2. skuggebilæte, avbilæte. 3. skugge, skrymt. 4. det som kastar skugge; yverf. mistanke, tvil, uvissa; *ganga ór skugga um e-t*, koma fram med, openberra, segja utav eitk. 5. skjol, fyrebersla.

skuggsjá (*skuggsjó*) *f.* **skuggsjón**, *f.* spegel.

skukka, *f.* 1. rukka, fella, bugt (t. d. paa klæde); *ganga skukku*, sjaa *skykk*. Jfr. nyn. *gjera skukkor* = *gjera nyvor*, Hard:

2. kopp, kjer (til drikka), poet. Jfr. *skrukka*.
skukkóttir, *a.* rukkut.

skukkr, *m.* skip (= *skokkr*, 2). Poet.

skúlemeistari, *m.* skulemeister (= *skóla-meistari*).

skuld, *f.* 1. skuld, gjeld, det ein er skuldig eller det ein hev til gode; ofte i *pl. skuldir*, skuldband eller skuldkrav; *gjalda*, *greiða*, *líka skuld*, greida (betala) skuld; *eiga skuld at e-m*, hava noko tilgode hjaa ein; *taka e-t í skuld sína*, d. e. til avbetaling paa det ein hev tilgode (jfr. 2); *kaupa e-t á skuld*, d. e. paa borg; *halda skuld fyrir e-m*, forhalda ein det han hev til gode; *gera skuld*, gjera skuld, setja seg i skuld; *skuldum horfinn*, skuldbunden. 2. det tilstand aa staa i skuld til ein; *ganga í skuld við e-n*, koma i skuld til ein, verta skuldmannen hans; *ganga í skuld fyrir e-n*, ganga i borg for, ganga god for ein; um gjeldstrældom, tvangsarbeid til aa tena upp skuldi: *taka e-n í skuld*, *gefa barn sitt í skuld*, *leggja skuld á e-n*. 3. skyldnad. 4. avgift. 5. skuld, orsak, grunn. Jfr. *skyld*.

skulda, *f.* skyldnad, plikt. Hirdskrá i Cod. Tunsb. 1716.

skulda-bréf, *n.* skuldbrev. **-dagar**, *m. pl.* betalingsdagar. **-dómr**, *m.* rett som skal døma um skuldkrav (i daudebu). **-far**, *n.* gjeldshøve, skuld. **-ferði**, **-ferli**, *n.* skuldkrav, skuld som ein hev tilgode. **-heimta**, *f.* **-heimting**, *f.* skuldinnkrevjing. **-hjón**, **-hjún**, *n. pl.* = *skuldalið*. **-lausn**, *f.* greiding av skuld. **-lauss**, *a.* skuldlaus, skuldfri. **-lið**, *n.* huslyd, husfolk (som ein maa forsyta). **-lykting**, *f.* greiding, betaling av skuld. **-maðr**, *m.* = *skuldarmaðr*. **-mót**, *n.* møte til aa greida av skulder. **-nautr**, *m.* = *skuldarnautr*. **skuldar-far**, *n.* gjeldshøve, skuld. **-folk**, *n.* skyldfolk.

skuldari, *m.* skuldmann, debitor.

skuldar-kona, *f.* kona som er *skuldarmaðr*, 2. **-laust**, *av.* kostelaust, fritt. **-maðr**, *m.* ein av deim som er i skuld til kvarandre 1. um kravsmann, kreditor. 2. um skuldmann, debitor. 3. um gjeldstræl, ein som lyt betala skuldi si med tvangsarbeid hjaa kravsmannen. 4. *pl. skuldarménn* = *skuldalið*. **-nautr** (og *skuldunautr*) *m.* ein som hev skuld

aa greida med ein annan, baade um skuldmann og kravsmann, og um kravsmenner i same bu. **-staðr**, *m.* „skuldstad“, d. e. stad der ein hev skuld tilgode; *taka þann skuldarstað*, d. e. taka han som bur paa staden for god skuldmann (helst naar ein ny skuldmann kjem i staden for ein eldre). **-tollr**, *m.* skyldig avgift.

skulda-skipan, *f.* oppgjerd av skuld (i daudebu). **-slekking**, *f.* greiding av skuld.

-sókn, *f.* søksmaal etter skuld, skuldsak.

-staðr, *m.* = *skuldarstaðr*. **-þing**, *n.* = *skulda-mót*.

skuld-bundinn, *a.* skuldbunden, skuldig, skyldig. **-fastr**, *a.* skyldig til aa greida skuldi si med tvangsarbeid, skuldfast, um *logskuldarmaðr* (gjeldstræl). **-ferði**, *n.* skuld. N. G. L. **-festa**, *v. (st)* gjera *skuldfastr*, taka til gjeldstræl. **-festi**, *f.* og *n.* det aa vera *skuldfastr*, gjeldstrældom.

skuldingi, *m.* skylding, frende.

skuld-lauss, *a.* som er fri for skuld, skyldnad eller avgift; skuldlaus, skuldfri; grunnlaus; *e-m er skuldlaust at —*. ein hev ingen grunn til aa —. **-laust**, *av.* skuldlaust, utan skuld, gjeld. **-leikr**, *m.* skyldskap.

skuldr, *m.* skuld, orsak, grunn (= *skyldr*).

skuld-seigr, *a.* seig (uviljug) til aa greida skuldi si. **-skeyta**, *v. (tt)* yverføra skuldkrav paa ein annan, betala skuldi si til ein med godkjent krav paa ein annan; *skuldskeyta e-m við annan mann (til e-s)*, *skuldskeyta annan mann við e-n*. **-skeyting**, *f.* det aa *skuldskeyta*. **-sókn**, *f.* = *skuldasókn*. **-staðr**, *m.* = *skuldarstaðr*.

skuldugaðr, *a.* skuldugr, *a.* skuldig, skyldig.

skuldunautr, *m.* = *skuldarnautr*.

skuldvarr, *a.* var, rædd for skuld.

skúli, *m.* = *skóli*, i *skúlemeistari* (Bergen 1320).

skulka, *v. (að)* gjera narr av, spotta ein.

skulu (ogsó: *skolu*, *skolo*, *skalu*) *v. (præs. skal, skulu; impf. skyldi, skuldi; perf. inf. skyldu)* skula (um skyldnad, naudsyn, lag-nad, paalegg, eige vedtak odli); *skalattu*, du skal ikkje; *deyja skal* hverr um sinn; styrd av *munu*: *Haraldr myndi skulu hafa*

halfan Noreg, d. e. skulde hava; ofte med utelaten infinitiv: *skal þat (vera) satt, er hjún bera vitni um; eigi skal þat*, ikkje skal det verta noko av; *hvat skal ek honum* (kva skal eg honom)? *hon spurði, hvat þat skyldi*, d. e. kva det skulde vera til, kva det skulde tyda.

skumaskot, *n.* skumskot, skuming, myrking. **skumi**, *m.* skumt, skuming.

skunda, *v.* (*að*) 1. faa fort i veg, henta snøgt; skunda paa, driva paa (*m. dat.*); *skunda borði*, taka snøgt burt bordi. 2. skunda seg, nøyta seg = *skunda sér*. **skundan**, *f.* skunding. **skundi**, *m.* skunding, hast; *með skunda*, skundsamt, fort.

skunza, *v.* (*að*) skunsa, støyta, skaka.

skupla, *v.* (*að*) hava *skupla* paa. **skupla**, *f.* eit slag sidt hovudplagg (for kvende) = *skypill*.

skúr, *f.* skur, eling, regnbya; yverf. um pilregn og um aatak med kastevaapn i slag.

skúr, *s.* hinna kring mandelkjernen (avbrigde: *skurur*).

skúraveðr, *n.* skur-vêr, el-vêr, bye-vêr.

skurðar-glugg, *m.* eit slag vindauga (i steinbygning). **-maðr**, *m.* skjerar, ein som skjær upp kvalkjøtet. **-skírn**, *f.* umskjering.

skurðgoð, *n.* (ogso *skur(ð)guð*, *n.* og *m.*) utskore avgudsbilæte; avgud. **skurðgoða-blót**, *n.* **-villa**, *f.* avgudsbloting, avgudsdyrking.

skurðr, *m.* (*skurðar*; *skurðir*) 1. skurd, skjering. 2. slagting. 3. skurd, innsjering, skóra; utskurd; yverf. *hvat sem i skurðinn gengi*, kva det so skulde kosta. 4. renna, kanal.

skurfir, *m.* eit slag fugl. S. E.

skúrjöl, *f.* takfjöl? Fm. VIII 32915 Mar. 13525.

skurfiótr, *a.* skurvut.

skurgoð, *n.* *skurguð*, *m.* = *skurðgoð*.

skurka, *v.* (*að*) skurka, skrapa; *hann tók lyrg honum ok lét hann skurka út*, d. e. drog han ut etter seg so det skurka, skrapa.

skurmsl, *n.* = *skurn*, 1. Jfr. nyn. *skurm*, d. s. **skurn**, *f.* 1. (ogso *n.*) skurn (hardt skal, t. d. paa nøt, egg odl.). 2. (ogso *m.*) eit slag bordkjer (paa skap som egg?).

skurra? *f.* eit slag stengje for fisk i elv. D. N. IV 15622.

skúrván, *f.* „skur-von“ d. e. sky, poet. **skúta**, *v.* (*tt*) skuta, skjota fram, hanga utyver.

skúta, *f.* I. skuta, lite lett skip.

skúta, *f.* II. hæding, spitord.

skútbreiðr, *a.* breid oventil? Jfr. *skúta*, *v.*

skut-bryggja, *f.* bryggja, bru til landgang fraa bakskut av skip. **-byggji**, *m.* mann i bakskuten paa skip. **-festr**, *f.* skutfesta, landtog fraa bakskuten paa skip.

skúti, *m.* I. skut (Vald. skutø), utyverhangande berg; ogso um berghelleren under.

2. spitord, hædingsord, = *skúta*, *f.* II.

skutildiskr, *m.* borddisk, tallerk, fat.

skutill, *m.* I. skutel, harpun.

skutill, *m.* II. lite bord, disk, fat.

skutilsveinn, *m.* bordsvein; hirdmann av ei viss klassa, skutelsvein.

skutla, *v.* (*að*) 1. skutla, øyda, spilla burt. 2. *v. r.* *skullast*, kløyva seg, spreida seg. **skutlan**, *f.* skutling, burtøyding.

skútna-herr, *m.* herfolk paa skutor. **-lið**, *n.* **-menn**, *m. pl.* mannskap paa skutor.

skutr, *m.* skut, fram- eller atter-ende paa farkost, helst bakskut, atterskut. **skutstafn**, *m.* bakstamn. **-pilja**, *f.* tilja i bakskuten. **skútu-hvalr**, *m.* eit slag kval. **-skip**, *n.* skip som er *skúta*, skuta.

skvakka, *v.* (*að*) skvakka, sukla, skvalpa.

skval, *n.* skraal, skvaldr. Jfr. nyn. *skval*, *n.* skvalp, ogso: haast skrik, Innh. **skvala**, *v.* (*að*) skraala, ropa.

skvaldr, *n.* skvaldr, skraal. **skvaldra**, *v.* (*að*) skvaldra, fara med skvaldr, tomt snakk.

skvíaraborð, *n.* tenarbord. **skvíari** (*skýjari*) *m.* stormanns tenar (eig. skjoldberar). **ský**, *n.* sky (no *f.* men *sky*, *n.* Tel. Rbg.); yverf. dimma, uklaara. **skýdrúpnir**, *m.* himmelen, lufti (poet.).

skýfa, *v.* (*fð*) skuva (skyva), støyta, skubba, driva (*e-u*, *e-t*), = *skúfa*. **skýting**, *f.* skuving, skubbing.

skýfjall, *n.* stor skybakke.

skyflr (i *n.* *skyfltt*, ogso skriva *skylft*; jfr. ogso *skylmt*) *a.* i sms. *búskylft*, *féskylft*, *liðskylft*. Jfr. sv. *skjöfla*.

skýflóki, *m.* skyflope, skydott.

skyggiligr, *a.* dimm, myrk. Æf. 75 A19. **skyggja**, **skyggva**, *v.* (*gð*) 1. skyggja,

myrkja (trans. og intr.); yverf. skyla, liva (*e-m*). **2.** gjera spegelblank, slikja, blenkja; partic. *skygðr*, slikt, blank; ogso skyggjen, gjenomskinleg (jfr. nyn. *skyggja*). Impf. *skygði* ofte for *skygndi*, s. *skygna*.

skygn, *a.* som kann sjaa, synt; klaarsynt, gløgg. **skygna**, *v. (nd)* skygna, skoda, sjaa seg um; *v. r.* *skygnast um*, sjaa seg um, sjaa ikring seg. **skygna**, *f.* augnekast; *reka skygnur*, skygna, sjaa etter, sjaa ikring seg; *reka skygnur á e-t*, setja, kasta augo paa, skygna paa. Jfr. nyn. *skygn*, *f.* ettersyn. **skygni**, *n.* skygne (Tel.), skjol.

skygning, *f.* skygning, skoding. **skygnleikr**, *m.* syn, synsevna.

skýja, *v. (að)* skya, gjera skyut; yverf. gjera myrk; *skýjar á*, det skyar paa, d. e. det ser myrkt ut; *perf. partic. skýjaðr*, skya, skyut; *skýjaðr hjalmr*, skyut hjelm, d. e. sky paa skap som hjelm. Kgs. 1115.

skýja, *f.* avbrigde til *slýsfr.* Konr. 8019.

skýjaferð, *f.* ferd av skyer, skydraatt.

skýjari, *m.* = *skvíari*.

skykk, *m.* *ganga skykkjum* (avbrigde: *skrykkjum*, *skukkum*) ristast upp og ned, ganga som i baaregang.

skýla, *v. (ld)* skyla, gjeva skjol, liva, verna (*e-m*). **skýlari**, *m.* skylar, vernar.

skýlauss, *a.* skylaus, utan skyer.

skyld, *f.* **1.** avgitt; innkoma. Jfr. *landskyld*. **2.** skyld (skuld), orsak, grunn. Jfr. *skuld*.

skylda, *f.* **1.** skyldnad, plikt; *með skyldu*, med god grunn. **2.** skuld, gjeld. **3.** skatt, avgift. **4.** skylda, skyldskap.

skylda, *v. (að)* **1.** leggja paa ein som skyldnad, driva, tvinga, noyda (*e-n*, ogso *e-m*); *skylda e-n til e-s (undir, við e-t)*, binda ein til eitk.; *skylda e-t á e-n*, leggja eitk. paa ein. **2.** gjera seg verdig til, vera verdig til (*e-t, til e-s*). **3.** *v. r.* *skyldast*, skylda, plikta; vera bunden, vera skyldig til eitk. (*við e-t, um e-t*).

skyldaburðr, *m.* landskyld. **skyldaðr**, *a.* skyldig, bunden. **skyldahjón**, *n. pl.* = *skuldahjón*. **skyldan**, *f.* skyldnad.

skyldar-burðr, *m.* landskyld. **-dagr**, *m.* dag daa ein hev krav paa visse rettar hjaa eink. **-embætti**, *n.* embætte, tenesta som ein

er skyldig aa gjera. **-erendi**, *n.* ærend, sak som ein er skyldig aa gjera, sak som er um aa gjera. **-farleiga**, *f.* ferjepengar som ein er skyldig aa leggja. **-giqi**, *f.* gaava som ein skyldar aa gjeva. **-hjón**, **-hjún**, *n. pl.* = *skuldahjón*. **-mál**, *n.* sak som er um aa gjera. **-naudsynjar**, *f. pl.* naudsynleg plikt. **-reiða**, *f.* forretning som eink. skyldar aa gjera. **-sýsla**, *f.* arbeid som eink. er skyldig aa gjera, skyldnad. **-vápn**, *n.* vaapn som ein er skyldig aa hava.

skyld-bundinn, *a.* skyldig, bunden. **-fastr**, *a.* = *skuldfastr*. **skyldiliga**, *av.* = *skyldliga*. **skyldingi**, *m.* skylding, frende. **skyld-kona**, *f.* skyld kvinna. **-leiki**, *m.* skyldskap. **skyldliga**, *av.* so som ein skyldar aa gjera eller faa, etter skyldnad, som skyldnad; naudsynleg. **skyldigr**, *a.* som ein skyldar aa gjera, skyldig; naudsynleg; *er e-m skyldigt at*, ein skyldar, er skyldig aa —. **skyldmenni**, *n.* skyldfolk, ætt.

skyldr, *m.* skyld (skuld), orsak, grunn = *skyld*, **2.**

skyldr, *a.* **1.** skyldig, plikta (*e-s*, til eitk.); *skyldr e-m*, skyldig, bunden, undergjeven eink.; *skyldr (til, við) at*, skyldig til aa. **2.** skyldig, som ein skyldar aa gjera eller faa, som er um aa gjera, naudsynleg. **3.** skyld, som er i skyldskap med ein (*e-m*).

skyldsemi, *f.* skyldskap. **skyldu-erendi**, *n.* = *skyldarerendi*. **-gisting**, *f.* gjesting som ein hev rett til aa hava. **skyldugleikr**, *m.* skyldskap. **skyldugliga**, *av.* so som ein skyldar ell. hev rett til aa hava, med rette.

skyldugr, *a.* **1.** skuldig. **2.** skyldig, pliktig, bunden. **3.** som ein skyldar aa gjera eller faa; skyldig; naudsynleg; *e-m er skyldigt at*, ein er skyldig, skyldar aa —.

skyldu-hlýðni, *f.* skyldig lydnad. **-lauss**, *a.* grunnlaus, uturvande. **-liga**, *av.* = *skyldliga*. **-ligr**, *a.* = *skyldigr*. **-neyti**, *n.* kammeratskap. Ljosv. kap. 39. **-sýsla**, *f.* = *skyldarsýsla*. **-vegr**, *m.* veg som ein hev rett til. **-veizla**, *f.* veitsla, gjesting, som ein er skyldig aa gjeva.

skyllt, *a. n.* i sms. *búskyllt, féskyllt*, sjaa *skyflr*, *a.*

skýli, *n.* skyle, skjol, vern.

skýlihogg, *n.* hogg paa skjøns, snidhogg.

skýling, *f.* skyling, livd, vern.

skylja, *v.* (berre i præs. *skylr*) skylja, skola. S. E. I 67410.

skylma, *v.* (*md*) fikta; *v. r.* *skylmast*, fiktast, fikta med kvarandre. *skylming*, *f.* fikting.

skylmt, *a. n.* spillande, øydande; *liðs-manna skylmt* = *liðskysft*. Jfr. *skylfr*.

skyn, *f.* (*skynjar*; *skynjar*) skyn, greida; *kunna skyn e-s* (*á e-t*), hava skyn ell. greida paa, kjenna til eitk.; *segja skyn á e-u*, greida ut um eitk.; *gjalda skyn fyrir e-t*, gjera greida for eitk.; *bera skyn yfir e-t*, skyna eitk.

skyn, *n.* = *skyn*, *f.*

skynda, *v.* (*nd*) = *skunda*. *skyndi*, *n.* skunding, hast (= *skundi*). *skyndi-brúðhlaup*, *n.* skundsamt brudlaup (utan dei vanlege skikkarne). *-kona*, *f.* lauslyndt kvende. *-ligr*, *a.* skundsam, hastig (*-liga*, *av.*). *skynding*, *f.* *skyndingr*, *m.* skunding (skynding), hast; *af skyndingu* (*skyndingi*), med skunding, i hast. *skyndir*, *m.* 1. ein som *skyndir*. 2. = *skyn-ding*, hast; *bera skyndi at um e-t*, skunda seg, hasta med eitk. *skyndi-ráð*, *n.* *-ræði*, *n.* hast-raad, tankeløysa.

skynja, *v.* (*að*) 1. sjaa etter, røkja etter; *skynja vörð* (*um vörð*), sjaa etter vakti. 2. skyna, forstaa.

skynjgr, *a.* skynug (*skynjig* Berg.), klok (*á e-t*), = *skynugr*.

skyn-lausligr, *a.* skynlaus, uklok. *-lauss*, *a.* skynlaus, uskynug. *-leysi*, *n.* skynløysa. *-ligr*, *a.* skynug, vitug. Jfr. *nyn.* *skynleg*. *-litill*, *a.* som hev lite skyn, faavis. *-samliga*, *av.* skynsam, visleg, med skyn. *-samligr*, *a.* 1. skynsam, visleg, vitug, klok. 2. høveleg, rimeleg. *-samr*, *a.* skynsam, visleg, vitug.

skynsemd, *f.* 1. skynsemd, skyn, vit; *kunna skynsemd*, hava skyn, vit. 2. medvit, sans. 3. kunnskap, lærdom. 4. grunn, grunn-gjeving, utgreiding; rekneskap, greida; *gjalda skynsemd e-s* (*af e-u*, *fyrir e-t*) gjera rekneskap, greida for eitk.

skynsemdar-ald, *m.* skynsam alder, skilsaar. *-álit*, *n.* skynsam aaskodnad (ettertanke). *-atferð*, *f.* skynsam aatferd. *-atkvæði*, *n.* skynsame ord. *-auga*, *n.* klokt syn, godt skyn. *-fullr*, *a.* skynsam, vitug. *-geymsla*, *f.* det aa hava sitt vit, medvit. *-gjald*, *n.* rekneskaps-gjerd, oppgjerd. *-grein*, *f.* god skil-

ning, skyn; *kunna s.*, hava vit. *-maðr*, *m.* skynsam, klok mann. Æf. 875. *-mál*, *n.* utgreiding, uttyding. *-reikning*, *f.* rekneskap. *-skilningr*, *m.* godt skyn, vit; vitug tyding, grunn. *-skipan*, *f.* skynsam, visleg skipnad. *-svar*, *n.* svar med utgreiding, vislegt svar. *-vit*, *n.* heilt vit.

skynsemi, *f.* = *skynsemd*. *skynsemismál*, *n.* tale um kunnskap, lærdom.

skynugr, *a.* skynug, klok.

skýpíflarr, *m.* skypilar, skystolpe (= *skystolpi*).

skypill, *m.* = *skupla*.

skyr, *n.* skyr, tjukk laupi mjølk.

skýra, *v.* (*rð*) tyda, greida ut, opplysa.

skýranligr, *a.* som treng tyding, utgreiding. *skýrari*, *m.* uttydar, tolkar.

skyraskr, *m.* ask, kopp med skyr i.

skyrbjúgr, *m.* skyrbjug (sjukdom).

skyrbúr, *n.* bur, bud der det stend skyr.

skýring, *f.* tyding, utgreiding, tolking.

skýringar-lauss, *a.* som er utan utgreiding, tolking. *-meistari*, *m.* tolk.

skyr-ker, *n.* kjer med skyr i. *-kýll*, *m.*

-kyllir, *m.* (skinn)sekk med skyr i, skyrsekk.

skýr-leikr, *m.* 1. skynsemd, klokskap.

2. for *skirleikr*, N. G. L. I 44616. *-ligr*, *a.* visleg, greidleg; tydeleg (*-liga*, *av.*). *-mæltr*, *a.* skirmælt (Shl.), greidmælt.

skyrpa, *v.* (*pt*) skyrpa, frøsa, blaasa.

skýrr, *a.* 1. visleg, klok, greid. 2. greid, tydeleg, klaar; *at skýrru*, til vissa, visseleg (*skýrt*, *av.*). Jfr. *skírr*. *skýrsamliga*, *av.* greidleg, tydeleg.

skyrsi (og *skyssi*) *m.* skræmsel, fælska, ulukka. *skýrsiligr* (og *skyssiligr*) *a.* skræmleg, fælsleg.

skyrta, *f.* skyrta, skjorta (hekk utanpaa broki). *skyrta-blað*, *n.* skjortebloka, skjorteflak. *-ermr*, *f.* skjortearm. *-gjörð*, *f.* det aa gjera skjorta, skjortesaum.

skyrugr, *a.* yverskvetv, yversmurd med skyr.

ský-skafa, *f.* skyfloke. *-stolpi*, *m.* skystolpe, sky som stend som ein stolpe. *-svipan*, *f.* augneblink.

skyttari, *m.* skyti, *m.* skyttar, skjotar.

skyttja, *f.* 1. skyttja, skot, tilbygning. 2. i *úskyttja*.

skytningr, *m.* samanskotslag; vertshus. Jfr. *skot*, 4. skytningsstofa, *f.* vertshus, skjenskjestova, skytningsstova.

skyttá, *m.* skyttar (= *skytá*).

skyttatjald, *n.* skyttartjeld? D. N. III 20260.

skýþakiðr, *a.* sky-takt.

skækja, *v.* (*kt*) slaa (ei briikka i skakk) = *skáka*.

skældinn, *a.* driven, kunnig i skaldskap.

skæmaðr, *m.* = *skímaðr*.

skær, *m.* (gen. *skærs*) hest. Poet.

skær, *n.* skjær, ljóske. * Kgs. 203 (avbrigde). Sjaa *sker*.

skæra, *f.* skumingsljós, graalysing (poet.).

skærahúsi, *m.* huse, hovud paa ei skjæra, saksehovud. Jfr. *húsi*.

skæri, *n. pl.* skjæra, saks.

skærleikr, *m.* klaarleik, reinleik. skærliga, *av.* reint, klaart. skærr, *a.* = *skírr*. Jfr. nyn. *skjær* = *skir*.

skæva, *v.* (*að*) skrida fram, ganga. Edda.

skævaðr, *m.* gangar, hest.

skæða, *v.* (*dá*) sko (= *skúa*). Jfr. *skjoda*, sko? (Set.) Ross.

skæði, *n.* skofot, skoty; ogso lér til sko, skoemne. Jfr. nyn. *skjød(a)*, tofla, Vald. Tel.

skæðleikr, *m.* det aa vera *skæðr*, skadsemd, villskap. skæðr, *a.* skadeleg, faarleg; skjød, vill, graadig; *skæðir vargar*. Jfr. *skaði* og nyn. *sko*, graadig.

skækja, *f.* skjækja, hora. skækjusunr, *m.* skjækjeson, horeson.

skæra, *f.* strid. Jfr. nyn. *skjæra*, *f.* styr, staak o. m. (Ross).

skæra, *v.* (*rð*) eig. kausativt til *skera*: lata skjæra; *skæra ör*, skjæra seg or, ströyma utor. N. G. L. Jfr. nyn. *skjæra*, *v.* hja Ross.

skæting, *f.* spit, spott.

skæfnungr, *m.* skovlung (Set., Tel.), skarplegg (dsk. skinnneben); nyisl. *sköfnungur*.

skæfnungsa, *f.* óks til aa skava med.

skæfuleikr, *m.* eit slag leik, der dei bruka hornskafa.

skækull, *m.* skokul, skaak.

skæll, *f.* skraal, skratl, skrellelaatt. Jfr. nyn. *skoll*, skraal, staak, Hall.

skællótt, *a.* skollut, haarlaus i skallen.

skælm, *f.* 1. grein, kvist av eitk. som

er kluffta. Jfr. nyn. *skolm*, *f.* klutt; kjeft. 2. skolm, bauneskolm. 3. eit slag stutt sverd.

skæmm, *f.* 1. skam (skom), skjemd, skjemsla; *féra skæmm at e-m*, gjera skam paa ein; *þiggja skæmm á sér*, finna seg i skammi. 2. likamleg skade.

skæmmu, *av.* sjaa under *skæmmr*, *a.*

skæp, *n. pl.* sjaa *skap*.

skæqr, *f.* (*skarar*; *skarar*) 1. ytste kant, jár, tröm (um iström, og um nedre kanten paa eit tjeld = *tjaldskæqr*); *spretta skæqrum*, d. e. *spretta*, riva upp tjeldkanten so det vert opning under. 2. avgjerd, endskap, i: *skriða til skarar*, verta ein endskap, koma til ei avgjerd; jfr. *skera*. 3. skor, stig (til aa stiga paa). 4. skar, sud (i skipssida). Jfr. *skara*. 5. hovudhaar, lugg (paa karfolk); *skera sér skæqr*. 6. skare, flokk = *skari* (jfr. *skor*, 3).

skæqrðótt, *a.* skardut, hakut, full av skard.

skæqrug-liga, *av.* = *skæqruliga*. -lyndi, *n.* gjævlynde, manndom. -lyndr, *a.* gjævlynd, manndomsam, hjartig. -samr, *a.* = *skæqruligr*.

skæqruleikr, *m.* = *skæqrungleikr*.

skæqruligr, *a.* manneleg, dugleg, fyndig, gjæv (-liga, *av.*).

skæqrung-leikr, *m.* gjævleik, manndom.

-lyndr, *a.* = *skæqruglyndr*. skæqrung, *m.* 1. gjævt, gilt, dugande menneskje, manndoms mann (kona). 2. fyremann, leidar. skæqrungskapr, *m.* gjævleik, manndom.

slá, *v. st.* A. 1. slaa; *slá e-n e-u*, slaa ein med eitk.; ogso: *slá með e-u*; *sleginn doggu*, doggslegen, doggvætt. 2. raama, raaka (*e-n*). 3. slaa eitk. med eitk., slaa, setja eitk. paa eitk.; *kylfur jarni slegnar*; *salr sleginn sessmeiðum*, ein sal budd med benkjer; yverf. *slá e-n með þínu (hræðslu)*, slaa ein med, valda ein pina (ræðsla). 4. slaa, spela paa strengspel; *slá hórpu, fiðlu*; ogso slaatten til obj. *slá slag*. 5. slaa vev med vevskeid; *slá vef*, *slá borða*. 6. slaa (høy); *slá (hey)*, *slá eng*, *tún*. 7. slaa i hel, drepa; slagta. 8. arbeida paa (*e-t*) med slag, faa fram (*e-t*) med slag, slaa, hamra, smida; *slá gull rautt*; *slá silfr*; *slá eld*; *slá mynt*. 9. gjera, faa istand (*e-u* eller *e-t*); *slá kaup* við *e-n*, gjera handel (eller semja) med ein; *slá fylking*, fylkja; *slá hring um*, slaa ring um;

slá leik, faa i stand ein leik; *slá dans*, jfr. 4. 10. leggja, setja, færa (snøgt); kasta, sleppa laus (*e-u*); *slá skipi ór lægi*, færa skipet or lægjet; *slá máli í sætt*, gjera forlik um ei sak; *slá landtjöldum*, setja upp landtjeldi, men osgo: taka deim ned; *slá festum*, kasta laus landtogi; *slá netjum*, leggja ut, kasta garn; *slegit hár*, d. e. utslege haar; *slá e-m lausum*, sleppa ein laus.

Med part. *á*: *slá e-u á e-n*, slaa ein med eitk., valda ein eitk. (ilt); *slá á sik e-u*, taka paa seg, fara med eitk.; skrymta, laast vera eitk.; *slá á e-t við e-n*, gjeva seg til, byrja paa med eitk. mot (med) ein, venda seg til ein med eitk. (jfr. nyn. *slaa paa eitk.*); upers. *slær e-u á e-n*, det kjem eitk. paa ein, ein vert teken av eitk.; *því slær á*, det høver so til. *af*: *slaa af*, slaa av; drepa, slagta. *í*: *slá í e-t*, slaa i eitk.; fara, koma i eitk.; *slá í heit*, gjera lovnad; upers. *slær í e-t*, det kjem til, vert til eitk.; *slá eldi í e-t*, slaa, tendra eld i eitk. *niðr*: *slaa niðr e-u*, slaa ned eitk. (t. d. *vatni*); slaa ned, gjera ende paa eitk.; *slá sér niðr*, leggja seg ned; *slá niðr e-t*, slaa, drepa, slagta ned eitk. *saman*: *slá saman*, slaa saman, ihop; *slá kaupi saman*, faa istand samhandel, semja. *sundr*: *slá í sundr e-u*, skilja eitk. aat. *til*: *slá til e-s*, slaa til ein, slaa etter ein. *um*: *slá e-u um e-t*, slaa, leggja eitk. um eitk. *undan*: *slá undan hqfuðbendunum*, slakka paa vantí. *upp*: *slá upp e-u*, slaa upp eitk., opna eitk.; *slá e-u upp*, setja upp, setja ut eitk. (t. d. rop, ord). *út*: *slá út e-u*, slaa, kasta ut eitk.; *slá út barni*, setja ut barn. *við*: *slá e-u við*, slaa imot med eitk.; taka i bruk; nytta eitk.; *slá beizli við hest*, leggja beisl paa hesten; *slá við segli*, setja segl; upers. *slær e-m við*, ein møter eitk., vert fyre eitk.

B. *slást*, v. r. kasta seg, draga seg, fara; gjeva seg (til med eitk.). Med part. *á*: *slást á bak e-m*, koma seg attpaa ein; *slást á e-n*, kasta seg, taka paa ein; *slást á e-t við e-n*, = *slá á e-t við e-n*. *aptr*: *slást aptr*, draga seg attende. *at*: *slást at e-m*, setja, taka paa ein. *fram*: *slást fram*, draga seg, ganga fram. *fyrir*: *slást fyrir e-n*, ganga fram fyre ein. *í*: *slást í e-t*, slaa seg paa, gjeva seg i lag med, kasta seg yver eitk.; *slást í*

sveit með e-m, slaa seg i lag med ein. *inn*: *slást inn*, trengja seg inn. *til*: *slást til e-s*, = *slást í e-t*.

slá, v. (*að*) setja slaa fyre, loka.

slá, f. slaa (dørstengsla); stong, stökk.

slafast, v. r. stilna, leggja seg (um bær).

slag, n. 1. slag, hogg; bank, dengsla; tap i slag. 2. slag, bardage. 3. slagting.

4. slag, væta som slær inn (um veggslag).

slaga, v. (*að*) slaga, bauta.

slag-á, f. ærsaud som skal slagfast, slagtesaud. *-álar*, f. pl. sál-reimar.

slagasauðr, m. slagtesaud.

slagbrandr, m. slaa (dørstengsla); stökk, osgo um ei greida bruka i krigskunsti.

slagna, v. (*að*) skvetta; skvetta yver (helst um vaatvaror); *slagnast*, v. r. verta slegen ned; skvetta (ut). Jfr. nyn. *slagna*, verta vaat, slaa seg.

slagnet, n. eit slag net bruka til fugle-veiding.

slagnigr, m. pilgrimskyrstel, kyrstel. Jfr. mlat. *sclavina*.

slagr, m. 1. slag, hogg; tap. 2. slaatt, musikstykke. 3. slag, baut; yverf. vending.

4. slag, sort.

slájarn, n. jarnstong, stongjarn.

slakna, v. (*að*) slakna, verta slak.

slakr, a. slak, slakk (poet.).

slanbaugr, m. bot paa ein baug (12 øyrar) for den som saag folk slaast og ikkje freista skilja deim eller hjelpa ein av partarne. Jfr. *slen*.

slangi, m. namn paa ein orm (tysk schlange).

sláni, m. leting, dauving. Jfr. nyn. *slaa-ning*, *slæn*, Ross.

slappi, m. slapping, slapp fyr.

slápr, m. slaap, slaur, tung lat fyr.

slátr, n. slaatr (Rbg. Tel.), slag; kjøt (av nyslakta dyr). *slátra*, v. (*að*) slaatra,

slagta (*e-u*); slaa (ein finde). *slátra-efni*, n. emne til slag, slagteemne. *-starf*, n. slagting. *slátr-bú*, n. slagtefe.

-diskr, m. disk med kjøt, kjøtfat. *-fé*, n. slagtefe. *-fng*, n. tilfang, forraad paa slagtekjøt.

-gripr, m. slagta fe, kjøtskrott. *-mangari*, m. kjøt-handlar, slagtar. *-sauðr*, m. slagtesaud.

-tollr, m. avgift av slag. *-trog*, n. kjøttrog.

-uxi, *m.* slagta ukse, uksekrott. -vist, *f.* slagt, kjøt. -ætt, *a. n.*; þá er slátrætt er, daa det er lov til aa eta kjøt.

slátta, *f.* 1. slaatta, høyslaatt. 2. slaatta, slaattemark. 3. i sms. um myntslaaing og mynt (*silfrslátta*; *Haraldsslátta* d. e. mynt som Harald Hardraade let slaa).

slattari, *m.* dagdrivar, slengar (jfr. nyn. slott, *m.* og sletta, *f.* d. s.).

sláttarengi (skr. *slatarengi*) *n.* slaatteng. N. G. L.

slátr, *m.* (*gen. sing. sláttar, dat. slætti*) 1. slaatt, høyslaatt. 2. slaatt, spel. 3. mynting. sláttu-kaup, *n.* slaatteløn. -maðr, *m.* slaattemann. -tími, *m.* slaattetid, slaattonn.

slaug, *f.* kjæta, skamløysa.

slaxa, *v.* (*að*) slafsfa, sýtla (i vatn).

slæða-hqvúð, *n.* hovud eller framende paa slede. -maðr, *m.* mann i slede, slede-mann. slæðfæri, *n.* sledefere. slæði, *m.* slede. slæðmeiðr, *m.* sledemeid.

slæfa, *f.* sleve, sikl (or munnen).

sleggfall (og *sleggjufall*) *n.* slag eller fall av sleggja (tilnamn).

sleggja, *f.* sleggja, stor hamar. sleggju-skapt, *n.* sleggjeskaft.

sleiking, *f.* sleikjing. sleikja, *v.* (*kt*) sleikja, slikka.

sleipr, *a.* sleip.

sleita, *f.* knip, krokar, luring; *drekka við sleitur*, sjaa *sleitiliga*. Jfr. nyn. *sleita, f.* snikjar. *sleitiliga, av.* med luring, stakarsleg; *drekka sleituliga* = *drekka við sleitur*. *sleitudómr, m.* domstol, rett som dømmer med knip og krokar. *sleituliga, av.* = *sleitiliga*.

slekka, *v.* (*kt*) = *slökkva*.

slekt, *f.* 1. slegt, ætt. 2. slag, kyn. 3. vis, livemaate, stand.

slembir, *m.* slumpar? (tilnamn). *slembidjárn, m.* ein som hev slumpa til aa verta dekn? (Finnur Jónsson etter nyisl. *slembilukka, slumpelukka*). Jfr. ogso nyn. *slemba, v.* og *subst.*

slen, *n.* leta, latskap. Jfr. nyn. *slæn*, upphald, vindstilla; leting. *slenjumaðr, m.* leting, gagnløysa. *slen-samligr, -samr, -skaparfullr, a.* lat, dauv, doven. *-skaparmaðr, m.* leting, dauving. *-skaptigr, a.* lat, dauv. *-skapr, m.* slænskap, latskap.

slentr, *n.* slenging, driving. Jfr. nyn. *slentra, f.* lang, ulenkeleg skapning.

sleppa, *v. st.* 1. sleppa, verta laus, koma undan; *sleppa e-m ór hendi*. 2. gletta, glida; *e-m sleppa fætrnir*. 3. gleppa, mislukkast.

sleppa, *v.* (*pt*) sleppa, lata laus.

sleppifengr, *a.* slepphendt.

sleppr, *a.* slapp, slak, dauv.

slétr, *n.* = *slætringr*.

slétt, *av.* heilt, fullkomleg; beint. Jfr. *slétr*.

sletta, *f.* i sms. *boðsletta*.

sletta, *v.* (*tt*) sletta, slaa, kasta, skvetta (eig. kausativ til eit sterkt verb, *sletta*, som finst i nyn. og mn.).

slétta, *v.* (*tt*) sletta, jamna; yverf. *slétta yfir*, sletta yver, gjera god att.

slétta, *f.* sletta, slett flata.

sléttijallaðr, *a.* slettskinna, med slett jamn hud. Jfr. *fell, n.* (skinn).

sléttibaka, *f.* (ogso *sléttboka, f. sléttbakr, m.*) slettebak, eit slag kval med slett bak, Balæna mysticetus.

slettiliga, *av.* lastande, nedsetjande. Jfr. *sletta, v.*

slétt-lendi, *n.* slett-lende, jamt flatt land.

-lendr, *a.* slettlendt. -máll, *a.* lettmaelt, radmaelt, haalmælt. -mæligi, *f.* -mæli, *n.* det aa vera *sléttmáll*, radmæle, haalmæle. -orðr, *a.* = *sléttmáll*.

slétr, *a.* 1. slett, jamn. 2. radig, greid, lett, bein. 3. sleip, haal. 4. heil, fullkomleg. Jfr. *slétt, av.*

slétt-smíðaðr, *a.* slett-smidd, utan krót og gravster. -smíðamörk, *f.* ei mark (vegt) av *sléttsmíði*. -smíði, *n.* slett-smidt gullsmedarbeid utan krot, slettsmide. -yrði, *n.* sleipe, haale ord.

sleyma, *f.* sløyma (Tel. ofl.), lang tung slamp.

slíðr, *a.* slid, graadig, leid.

slíðr, *n. pl.* slíðrar, slíðrir, *f. pl.* slir, slira, skeid (til kniv ell. sverd). *slíðra, v.* (*að*) stinga i slira; yverf. stinga.

slíðr-beitr, *a.* ovleg kvass, kvassbeitt. -fengligr; *a.* usæl, leidsleg, syndleg. -liga, *av.* graadigt, med slidskap (poet.).

slig, *n.* sjaa *dauðaslig*.

slíkisteinn, *m.* slikjestein, slipestein.

slíkr, *a.* slik, sovoren; dilik; *slíkr svá*, slik, sovoren, slik nokon; *slíkr sami*, same; *slíkt (hit) sama*, likeins, like mykje; *annarr slíkr*, ein annan slik (av same slag), „maken“; *tvau slik*, tvifeld; ofte høver det best aa umsetja *slíkr* med dem. pron.: *þér skulut slíku ráða*, d. e. raada for det; *at slíku, slíkan* (som *av*) soleis, sameleis; *slíkt — sem*, sameleis — som; *slíkt, av. slíkt* (slik), soleis; like-mykje, like; *svá sem — slíkt (hit sama)*, so som — slik, liksom — soleis.

slím, *n.* slim.

slímaseti, *f.* slímseti, *f.* slímusetr, *n.* i: *sitja s.*, sitja slimegjest (snikjegjest), vera lenge ubeden eller uløyves paa ein stad. Jfr. nyn. *slima*, bida lenge; *snikja*; og *slima*, *f.* snikjegjest.

slinni, *m.* eit mismenne. S. E.

slípari, *m.* slipar, ein som slipar.

slit, *n.* 1. slit, sliting, riving. 2. slit, utsliting; *kominn at sliti*, d. e. utsliten. 3. brot, skilnad.

slíta, *v. st.* 1. slíta, riva laust, riva sund (*e-t*); upers. *slítr e-t*, eitk. slitnar, vert rive laust; *v. r. slítast*, slíta seg, riva seg laus.

2. slíta, slíta ut (*e-u*); *klæði sundr slitin*.

3. slíta, slutta, gjera ende paa, brjota (*e-t, e-u*); *slíta þing, félag*; upers. *slítr e-t*, det er slutt med eitk., eitk. sluttar; *slíta ór e-u, slíta e-t ór*, avgjera eitk.

slíta, *f.* sliting. Jfr. nyn. *slíta, f.* (Ross).

slítaðr, *perf. partic.* sliten, bruka (um klæde). Jfr. nyn. *slíta*, stræva hardt, slíta, Namd.

slítna, *v. (að)* 1. slítna, slítast laust ell. sund. 2. slítna, slutta, enda.

slítri, *n.* slítti, *n.* eitkvart sundslite, filla (jfr. *feldarslítr*). Jfr. nyn. *slétr, n.* Helg. (smaating) og *slitte, n.* Gbr. (grand, smule).

sljár, *sljálga*, = *sljór*, *sljólga*.

sljófa, *v. (að)* gjera sljo, ukvessa, døyva; *v. r. sljófast*, sljóast, døyvast, skjemmast, um syn: dimmast. **sljófgast**, *v. r.* = *sljófast*. **sljó-leikr**, *m.* dauvskap, veikskap. **-liga** (*sljá-liga, slæliga*) *av.* veikt, magtlaust. **-ligr**, *a.* daaleg, utan kraft. **sljór** (*sljár, slær*; *akk. m. sljóvan* osfr.) *a.* sljo (sljaa, slæ), ukvass, dauv, slapp (ogso yverf.).

sljóð, *f.* slod, upptrakka veg, farveg, spor.

sljóða-hrís, *n.* ris bruka til slode. **sljóði**, *m.* slode, det som ein dreg etter seg, t. d. um risknippe bruka til slede eller til horv; yverf.: *meira sljóða mun draga*, det kjem til aa draga meir etter seg, faa leidare fylgjor.

sljóðra (ogso *sljóðra, slauðra*) *v. (að)* draga seg, kravla seg fram. Jfr. nyn. *slóra, sla(d)ra, slaura, slora* i same tyding.

slóttoturr, *m.* for *sloppoturr*, fillekaapa.

slok, *n.* slok, renna (til kvernkallen).

slokinn, *a.* sloken (Set., V. Tel.), slokken, slokna.

slokna, *v. (að)* slokna, døy.

slókr, *m.* slok, tung lat kar. S. E.

sloppr, *m.* vid og sid ermaakaapa; messe-serk. **sloppoturr**, *m. s.* *sloftoturr*.

slota, *v. (að)* sluta, hanga ned; yverf. sitja og hengjast, hanga, ikkje gjera noko.

slotti, *m.* i sms. *boðslotti*.

slóttigr, *a.* sløg, listig.

slunginn, *a.* (eig. *perf. partic.* av *slyngja*, s. d.) evð, kunnig, driven. Jfr. nyn. *mang-slungen*.

slúta, *v. (að)* sluta, hanga ned, = *slota*.

slý, *n.* sli (sly), slimvorne vokstrar i vatnet.

slyðra, *f.* slintra, slifsa; *fara slyðrur fyrir e-m*, d. e. liggja under for ein.

slyðrast, *v. (að)* draga seg, slæpa seg etter marki (Vigf.).

slyðrusamligá, *av.* filleleg, oleg.

slyngja (*slyngva*) *v. st.* 1. slengja, kasta seg (poet.). 2. slengja, kasta (m. dat.); *slunginn doggu*, doggslegen, doggvaat. 3. setja upp, slaa upp; *slyngja landtjöldum sínum*. 4. faa istand, gjera; *slyngja kaupi*. 5. slyngja, fletta; *slunginn vafrloga*, innringa av vavrellogen.

slyngr, *a.* kunnig, driven, dugleg.

slyppa, *f.* = *sloppr*.

slyppr, *a.* vaapnlaus, verjelaus.

slys, *n.* slysna (slyse, Tel.), uheppa, skade.

slysa-laust, *av.* utan uheppa eller skade. **-vænn**, *a.* som ser uheppeleg ut, som ser ut til aa ganga ille. **slys-ferð**, *f.* **-fqr**, *f.* slysneferd, skadeferd, uheppeleg ferd. **-gjarnt**, *a. n.*: *e-m verðr slysgjarnt*, det vert slyslegt, faarlegt for ein. **slysinn**, *a.* eig. slysen, som

lett kjem ut for skade; vurdlaus, uskøyten. **slysliga**, *av.* slyslæg, uheppeleg.

slyttinn, *a.* slapp, lat, duglaus. **slyttmæli**, *n.* ord for aa vera duglaus. **slyttumannliga**, *av.* stakarsleg. **slyttusamliga**, *av.* eleg, daaleg.

slæfa, *v.* (*að*) = *sljófa*. **slæliga**, *av.* = *sljólíga*. **slær**, *a.* = *sljór*.

slætringr, *m.* avslege gras, høy som ligg og turkast.

slökking, *f.* slökkjning (i sms.). **slökkva**, *v.* (*kt*) slökkja (slekkja); yverf. slökkja, stilla: *slökkva hungur, þorsta*; ogso: gjera ende paa, drepa. **slökkvir**, *m.* slökkjar.

slongusteinn, *m.* slyngjestein. **slongva**, *f.* slyngja. **slongva**, *v.* (*gð*) slongja, slengja, kasta (*m.* dat.). Jfr. *slyngja*.

slœða, *v.* (*dd*) 1. gjera *slœð*, sloda, slæpa, sopa yver (*þjórð* t. d). 2. sloda, jamna myki utyver med slode (*slœði*).

slœður, *f. pl.* slœda (Hall. Tel.), klædeplagg som slodar (hev slæp), kjole eller side ermar. 1

slœgð, *f.* slœgd, fulskap, list. **slœgðarbragð**, *n.* slœgt, listigt knip. **-maðr**, *m.* slœg, listig mann. **-orð**, *n. pl.* slœge ord. **-prettir**, *m.* slœg pretta, listigt knip.

slœgja, *v.* (*gð*) 1. lura, narra, lokka. 2. *v. r.* *slœgjast til e-s*, trøyta seg, traa, hika etter eitk.; ogso upers. *e-n slœgir til e-s*, d. s.

slœgja, *f.* vinning, bate.

slœgleikr, *m.* slœgskap, slœgd, list.

slœgligr, *a.* slœgleg, listig (*-líga*, *av.*).

slœgr, *m.* vinning, bate (*i e-t*, *til e-s*).

slœgr, *a.* slœg, listig. **slœgvitr**, *a.* slœg, meinvis.

slœma, *v.* (*md*) sneida, hogga til sida.

slœmr, *m.* tridje og siste bolken av eit dikt, endestykke.

slœðra, *v.* (*að*) = *slœðra*.

slœggjald, *n.* i: s: *ásanna*, d. e. gull (poet.).

smá, *v.* (*íð*) hœda, spotta (jfr. *forsmá*).

smá-bátar, *m. pl.* smaabaatar. **-bein**, *n.* smaabein. **-beitr**, *a.* som bit lite. **-bóndi**, *m.* smaabonde, liten, laag bonde (mots. *stór-bóndi*). **-borgir**, *f. pl.* smaaborger. **-borinn**, *a.* laagboren, laagætta. **-brottinn**, *a.* eig. broten i smaatt, serskild, speciel. **-buendr**, *m. pl.* smaabønder. **-byrðingar**, *m. pl.* smaa førsleskip, smaabyrdingar. **-bœir**, *m. pl.*

smaagardar. **-bœkr**, *f. pl.* smaabøker. **-bœrn**, *n. pl.* smaaborn. **-djuflar**, *m. pl.* smaadjevlar. **-dropar**, *m. pl.* smaadropar. **-dupt**, *n.* smaaduft, smaadust. **-dýr**, *n. pl.* **-dyri**, *n. koll.* smaadyr.

smá-eyjar, *f. pl.* smaaeyar. **-fénaðr**, *m.* smaafenad, smaafe. **-ferjur**, *f. pl.* smaafeerjur. **-fiskar**, *m. pl.* smaafiskar. **-fiski**, *n.* fiske i det smaa, smaafiske (mots. storfiske). **-flugl**, *m.* smaafugl. **-geislar**, *m. pl.* smaageislar, smaastraalr. **-gjafir**, *f. pl.* smaagaavor. **-gjarn**, *a.* smaaleg, smaasam. **-greinir**, *f. pl.* smaasaker, smaa trætter. **-grjót**, *n. koll.* smaagrjot, smaastein. **-hlutir**, *m. pl.* smaating. **-hringar**, *m. pl.* smaaringar. **-hrís**, *n.* smaarís, smaakjerr. **-hundar**, *m. pl.* smaahundar. **-hús**, *n. pl.* smaahus. **-hóld**, *n. pl.* smaa messehold.

smáka, *f.* det som er smaatt, smaating. Jfr. nyn. *smaak*, *n. d. s.* Innh.

smá-ker, *n. pl.* smaakjer. **-kirkjur**, *f. pl.* smaakyrkjor. **-kjorr**, *m.* smaakjerr, smaakrat. **-kofar**, *m. pl.* smaakovar, smaa kamers. **-konungar**, *m. pl.* smaakongar. **-koppur**, *m. pl.* smaakoppar, smaaholor. **-korn**, *n.* smaakorn, smaagrand. **-kornóttir**, *a.* smaakornut. **-kvistr**, *m.* smaakvist. **-kvæmi**, *n.* det aa vera *smákvæmr*, nøgjenenskap, smaasemd. **-kvæmr**, *a.* smaasam, nøgjen.

smala-dýr, *n.* fe, beist. **-ferð**, *f.* **-fqr**, *f.* fe-gjætsla, smalegjætsla (eig. um ferderne att og fram med smalen). **-hestr**, *m.* hest som smalegjætaren brukar. **-krof**, *n.* krov av smale, saudskrott. D. N. XV, 137. **-kýrlag**, *n.* kuverde (*kýrlag*) betala i smale (smaafe). **-maðr**, *m.* smalegjætar, hyrding. **-nyt**, *f.* mjøl av smalen, saudemjøl. **-sveinn**, *m.* smalegjætar, hyrding.

smálátr, *a.* smaalaaten; sparsam.

smalabúfa, *f.* „hyrdingtuva“; *sitja á smalaþúfu*, d. e. gjæta.

smal-bátar, *m. pl.* = *smábátar*. Am. 325, VIII qv. bl. 25 a 35.

smá-leikr, *m.* liten leik, smaaleik. **-leittr**, *a.* smaavoren, ring. Jfr. nyn. *smaaleitt*. **-lendingar**, *m. pl.* folk frá *Smálönd* (i Sve-riке). Hkr. 685a.

smali, *m.* 1. smale, smaafe (helst um sauder). 2. fe, beist.

smáligr, *a.* smaaleg, smaavoren, ring.

smálki, *m.* = *smáka*.

smal-menni, *n.* = *smámenni*. (Jfr. mn. *smálr*, *a.* liten). -*vqmm*, *n. pl.* smaa misgerder.

smá-lærisveinar, *m. pl.* smaa læresveinar. -*læti*, *n.* det aa vera *smálatr*, sparsemd, knusling. -*lækir*, *m.* smaaalekar, smaaabekker. -*lqnd*, *n. pl.* 1. smaaaland. 2. smaaøyarne sunnanfor Sjølland og Fyen. 3. Smaaaland i Sverike. -*mannligr*, *a.* smaamannsleg, stakarsleg. -*menn*, *m. pl.* -*menni*, *n. koll.* smaa-menne, smaafolk, ringe folk. -*mæltr*, *a.* smaa-mælt (Set.), som talar lite og laagt. -*mæli*, *n.* smaaalaaten, stillfarande tale.

smán, *f.* smaanad, svivyrding, skam. smánar-ferð, *f.* ferd som er til skam, skamferd. -*lauss*, *a.* skamlaus, utan skam (-*laust*, *av.*).

smá-neyti, *n.* ungnøyte, kalvar og kvigor. -*pilttr*, *m.* smaa-pilt, smaa-gut. -*pqr*, *n. pl.* smaa-smular, smaa leivningar.

smár, *a.* (komp. *smæri*, sup. *smæstr*) 1. smaa, liten (av vokster, storleik). 2. smaa, som er ihopsett av smaa partar, av smaa stykke; *smár skógr*. 3. smaa, ring, lite verd. 4. smaa, smaaleg, nøgjen; — *smátt*, *a. n.* bruka som *av.* smaa-t, lite, seint; i smaa-t, i smaa-stykke (= *i smátt*); smaa-leg, smaa-gløgt; *smátt ok smátt*, smaa-t og smaa-t, smaa-t um senn (ogso: *smám ok smám*); dat. *smám*, som *av.* (i) smaa-ningom, smaa-t um senn, noko um senn (ogso *smám þeim*, jfr. *sá*, 5).

smáráðr, *a.* smaa-raadig, smaa-felt, som faast med smaa-ting (mots. *stórráðr*).

smaragdligr, *a.* smaragdgrøn. smaragdr, *m.* smaragd.

smárakki, *m.* liten hund. -*regn*, *n.* smaa-regn. -*reip*, *n.* lite reip. -*ríki*, *n. pl.* smaa-rike. -*róar*, *m. pl.* smaa rolege stunder. -*rósir*, *f. pl.* eit slag smaa staupe? Jfr. *rós*, 3. D. N. V 212. -*sakar*, *f. pl.* smaa-saker. -*sauðr*, *m.* liten saud. -*skaði*, *m.* smaa-skade. -*skinn*, *n. pl.* smaa-skin. -*skip*, *n. pl.* smaa-skip, smaa-baatar. -*skitligr*, *a.* usjaa-leg. Háv. 218, Fld. II 247₁₂, Flat. I 540₉. Jfr. *skitligr*. -*skógar*, *m. pl.* smaa-skogar. -*skútur*, *f. pl.* smaa-skutor. -*smíði*, *n.* smaa smedarbeid, smaa-smide. -*smugall*, *a.* som smyg igjennom smaa hol, smaa-smøygjen; yverf. gløgg,

grann, fin. -*smugligr*, *a.* gløgg, grann, nøgjen (-*smugliga*, *av.*). -*smygli*, *f.* gløggskap, nøgjen-skap. -*stafir*, *m. pl.* smaa bokstavar. -*steinar*, *m. pl.* smaa-steinar. -*stígar*, *w. pl.* smaa-stigar. -*sveinligr*, *a.* som høyrer til smaa-guten. -*sveinn*, *m.* 1. smaa-svein, smaa-ting. 2. ring tenar. -*syndir*, *f. pl.* smaa-synder. -*svik*, *n. pl.* smaa-svik. -*tennr*, *f. pl.* smaa-tenner. -*tfund*, *f.* smaa-ting.

smátka, *v.* (*að*) gjera liten (jfr. *smækka*).

smátollar, *m. pl.* smaa avgifter.

smátta, *f.* smotta, smog.

smá-þarmamein, *n.* mein i smaa-tarmarne.

-*þarmar*, *m. pl.* smaa-tarmarne (dansk: tynd-tarmen). -*þing*, *n.* smaa-ting. -*þægr*, *a.* nøgjen, vandsam. -*váfur*, *f. pl.* smaa-skrymt. -*varningr*, *m.* smaa-avaror. -*verplar*, *m. pl.* smaa kjer som likjest paa terningar. -*viði*, *n.* smaa-skog. -*vægr*, *a.* smaa-vægjes, lite verd.

smelttr, *a.* = *smeltr*.

smelt, *n.* emaille. smeltakross, *m.* kross innlagd med emaille.

smeltr, *a.* emaillera.

smeygja, *v.* (*gð*) smøygja (*m. dat.*); *v. r.* *smeyggjast*, smøygja seg, smjuga.

smeykligr, *a.* smeikjande, smeiksam. Jfr. nyn. *smøykja* = *smeikja*, Sogn ofl.

smíð, *f.* 1. arbeid, fullføring av arbeid (smiding, snikring, byggjing odl.). 2. ferdigt arbeid, verk som er gjort, = *smíði*, 1.

smíða, *v.* (*að*) arbeida, gjera (smida, snikra, byggja, timbra odl., mest um metal-og trearbeid); yverf. *smíða sér ráð*, finna paa ei raad; *v. r.* *smíðast*, skapa seg, verta. Jfr. nyn. *smida* ogso = spikka.

smíða-leiga, *f.* arbeidsleiga, arbeidsløn.

smíðar-efni, *n.* emne, vyrke til eit arbeid. -*hús*, *n.* umsetjing til lat. officina (verkstad). -*kaup*, *n.* arbeidskontrakt (-av-tale); arbeidsløn. -*kol*, *n.* smidekol. -*leiga*, *f.* = *smíðaleiga*. -*lýti*, *n.* lyte, vangjerd paa eit arbeid. -*tól*, *n.* verkty, ambod. -*ox*, *f.* timbermannsøks, telgjebila.

smíð-belgjarblástr, *m.* blaaster av smidje-belg. -*belgr*, *m.* smidjebelg.

smíði, *n.* 1. (ferdigt) arbeid, verk gjort med hagleik, helst um smidearbeid og tre-og bygningsarbeid. Jfr. nyn. *smide*, helst um metal-smide, men ogso tresmide, 2. fullføring

(av arbeid) = *smíð*, 1. *smíðis-gripr*, *m.* = *smíði*, *n.* 1. **-kaup**, *n.* kaup av *smíði*.

smíðja, *f.* smidja; verkstad. **smíðju-belgr**, *m.* smidjebelg. **-búð**, *f.* smidja. **-dyrr**, *f. pl.* smidjedør. **-hús**, *n.* smidja. **-kappi**, *m.* arbeidar. **-sveinn**, *m.* smedgut, smeddreng. **-tól**, *n.* smidjereide, smidje-verkty. **-verk**, *n.* smedarbeid.

smíðkona, *f.* kona som kann *smíða*.

smíðr, *m.* handverkar, handverksmann; smed.

smíð-reim, *f.* meit, meisling (paa ljaa).

-vél, *f.* kunst; *pl.* kunster, knip.

smjúga, *v. st.* smjuga, smetta, krjupa; smøygja paa seg, taka paa seg, fara i klæde (med (hovud)smotta); *smjúga e-t*, smjuga, trengja inn i eitk.

smjqr (*smør*), *n.* (*dat. smjqrvi*) 1. smør (*smjqr*, *Set. smer*, *Tel.*) 2. feitt.

smjqr-gerð, *f.* smørlaging, smøravle. **-gildr**, *a.* som ein betalar med smør; *smjqr-gild vara*, *d. e.* vara som er jamgod med smør til aa betala med. **-gæði**, *n.* tilfang, forraad paa smør. **-kaup**, *n.* smørkaup. **-kellari**, *m.* smørkjellar. **-laupr**, *n.* smørdall, smørambar. **-pund**, *n.* bismarpund, 24 merker. **-pundari**, *m.* smør-bismar.

smjqr, *a.* (*akk. m. smjqrvan*) med smør paa (um graut). Poet.

smjqr-spenn, *n.* smørspenn, smørambar. **-trog**, *n.* smørtrog. **-tunna**, *f.* smørtunna.

smjqrugr, *a.* feittut (jfr. *smjqr*).

smoga, *f.* = *smuga*. Kgs. Brenn. 16010. **smogligr**, *a.* = *smugligr*. Kgs. Brenn. 626.

smokkr, *m.* bringeklut. Jfr. nyn. *smökk*, *fingersmökk*.

smotr, *m.* nedsetjande namn paa ein *hauldr*. S. E. II 596s

smuga, *f.* smoga, smog, hòl.

smugall, *a.* smygall, smøygien, gjennomfarande. **smugligr**, *a.* gjennomfarande.

smurning, *f.* smurning (*m.*), smyrjing, salving; yverf. smurning, muting. **smurningar-klæði**, *n. pl.* klæde som ein hev paa naar ein fær den siste olje.

smyl, *n.* = *troll*? Grimn. innl.

smyrill, *m.* dvergfalk, Falco aesalon (fær. *smyril*, nyisl. *smyrill*).

smyrja, **smyrva**, *v.* (*smurði*) smyrja;

salva; ogso um aa salva med den siste olje.

smyrsl, *n.* (helst i *pl.*) smyrsl, salve. **smyrsla-buðkr**, *m.* smyrsllekjer. **-gerðarmaðr**, *m.* mann som gjer smyrsl. **-ker**, *n.* smyrsllekjer, salvekjer.

smækka, *v.* (*að*) gjera liten, minka; *v. r. smækkast*, verða liten, minka (= *smættast*). Jfr. nyn. *smækka*, taka av, stilna.

smælingi, *m.* **smælingr**, *m.* smæling (Hall.), arming, smaafolk.

smættast, *v. r.* (*að*) verða liten, minka. Jfr. nyn. *smætta*, gjera smaa, Ma. Ned.

smør, *n.* = *smjqr*.

snáð, *n.* mat.

snafðr, *a.* snusande, snak etter eitk. (*til e-s*); jfr. nyisl. *snefja*, snusa etter, og nyn. *sneva*, *snava*, nasa, snusa, snaka.

snaga, *f.* eit slag øks. **snaghyrindr**, *a.* som hev utstaaande hyrno (paa øksebladet, feten). Jfr. nyn. *snag*, *n.* odde, pigg.

snaka, *v.* (*að*) 1. snaka, snoka, snusa. 2. støyta, skubba; *snaka e-m.* Æf.

snákligr, *a.* som høyrer til orm.

snákr, *m.* orm (eng. snake, dsk. snog). Jfr. nyn. *snók* og *snaak*, landsnigel, S. Helg. Innh.

snáldr, *m.* snaald (Snm.), snut.

snapa, *v.* (*pt*) 1. snopa, sitja og hengjast. Hm. 622. 2. snopa, snusa, snikja. Lok. 44. Jfr. nyn. *snopa* hja Ross.

snápleikr, *m.* daarskap. **snápligr**, *a.* uvitug, tankelaus (*-liga*, *av.*). **snápr**, *m.* daare, uviting, styving. **snápsgjöld**, *n. pl.* bøter for uppdikta galenskap. N. G. L. **snápskapr**, *m.* daarskap, tankeløysa.

snapvís, *a.* snikjen, snaken, Edda.

snara, *f.* 1. snara, gildra. 2. snor, reip til aa hengja folk i.

snara, *v.* (*að*) 1. snara, snu, vrida, vinda snøgt (*m. akk.*); *snara e-t af e-m*, vrida, riva, taka eitk. fraa ein; *snara e-t at sér*, snara, slengja, binda eitk. kring seg; upers. *snaraði biskup af baki*, *d. e.* slengdest av hesten, datt av. 2. setja um (fraa eit maal til eit anna). 3. slengja, kasta (*e-n*). 4. skunda paa, driva paa (*e-t*); *snara atgonguna*. 5. = *snarast*, *v. r.* snara, snu, vinda seg, svirra; *svinta*, *snerta*, fara snøgt i veg; *snar-*

ast í karlfót, kasta paa seg karmanns-klæde.

snar-brýna, *v.* (*nd*) kvessa, bryna godt. -**eygðr**, -**eygr**, *a.* kvassøygð.

snarfila, *v.* (*að*) hurkla, snurkla (= *snorgla*). Jfr. nyn. *snarva*.

snarleikr, *m.* snarleik, snøggleik. **snarliga** (ogso *snarla*, poet.) *av.* snarleg, fort. **snarligr**, *a.* 1. snarleg, snar, kvik. 2. kvass. **snarlyndr**, *a.* kviklynd.

snarp-eggjaðr, -**eggr**, *a.* kvasseggja. -**leikr**, *m.* kvassleik, bardleik, grovleik. -**liga**, *av.* kvast, djervt. -**ligr**, *a.* djerv, modig, grov. -**mannligr**, *a.* karsleg, staut. **snarpr**, *a.* 1. snarp, kvass, skarp (um egg). 2. snarp, kvass, djerv. 3. hard, streng, morsk. 4. snarp, grov, ruven, ujamn (um klæde odl.). 5. skarp, skrinn (um jord). 6. snarp, næm, gløgg (um vit). 7. i gram. tyding: kvass (= *hvas*).

snarr, *a.* 1. hardsnudd, hardspunnen (um traad); jfr. *snara*. Berre poet. 2. snar, kvik, rask. 3. kvass, modig, djerv. 4. kvass (um augo). 5. snar til aa skyna, næm, gløgg. **snar-ráðr**, *a.* snarraadd, snarraadig. -**ræði**, *n.* det aa vera snarraadd, snarræde, snarraadt tiltøke.

snar-spiót, *n.* = *snærisspiót*.

snar-sýnn, *a.* skarpsynt, gløggsynt. -**vqlr**, *m.* pinne i ei lykkja av eit reip til aa snu rundt og strama reipet, snerla (= *snerill*).

snattaðarmaðr, *m.* rettlaus mann (eig. rafsar, naskar). **snattari**, *m.* røvar, skarv (eig. rafsar). Jfr. nyn. *snatta*, *snadda*, naska, rafsá.

snaudleikr, *m.* snaudleik, fatigdom. **snaudligr**, *a.* snaudleg, fatigsleg. **snauðr**, *a.* snaud; fatig; yverf. *snauð orð*, reine, upynta ord.

snefja, *v.* berre i *perf. partic. snafðr*, sjaá dette.

snefugr, *a.* for *snæfugr*.

sneið, *f.* 1. sneid, avskori skiva. 2. sneida, sneidord, spitorð. **sneiða**, *v.* (*dd*) 1. sneida, skjera (paa snid). Jfr. *sniða*. 2. sneida, fara, ganga til sida, paa snid; *sneiða bratta brekku*, ganga paa snid uppetter ei b. b.; *sneiða hjá e-u*, fara framum utan aa ansa etter eitk. 3. sneida, neisa, gjeva sneidord (*m. dat.*). **sneiðigata**, *f.* snidveg, skaaveg. **sneiðingr**,

m. sneiding, innpaa-snertande ord. **sneiðugr**, *a.* sneidande, spitug.

sneis, *f.* sneis, spyta, pinne. **sneisa**, *v.* (*að*) sneisa, setja sneis eller pinne paa pylsa. **sneisarhald**, *n.* endan av pylsa, der sneisi sit. **snekkja**, *f.* eit slag langskip, snekkja (*i* nyn. helst um mindre skip).

sneldingr, *m.* orm; jfr. *snáldr*.

snellast, *v. r.* (*ld*) verta sint, illskast. **snellft**, *av.* sint, kvast, illske.

snemma (ogso *snimma*; komp. *snemr*, *snimr*, sup. *snemst*, *snimst*) *av.* snart, snøgt, tidleg; *snemma dags*, tidleg paa dagen; *snimma orrostunnar*, i fyrstningi av slaget; *bæði sið ok snemma*, baade seint og tidleg; *snemst*, *snimst*, ogso = nyst, no sist. Jfr. nyn. *snemme*, *snimme*, snart, lett, Snm. Sjf. **snemm-búinn**, *a.* snar-buen, tidleg ferdig. -**bærr**, *a.* snim, tidleg bær, som kalvar (lambar) tidleg paa aaret. **snemmendis**, *av.* snart, snøgt; [tidleg. **snemm-grær**, *a.* snargrodd, snarkomen (um vokstrar). **snemt**, *av.* tidleg. Jfr. nyn. *snim*, *a.* tidleg.

snepill, *m.* snipel, snipp, i *eyrasnepill*.

sneri, *n.* = *snæri*. N. G. L.

sneriligr, *a.* = *snarligr*.

snerill, *m.* = *snarvqlr*.

snerkja, *v.* (*kt*) snerkja, snyrpa, skrykkja.

snerpa, *v.* (*pt*) snarpa (Shl.), kvessa, gjera hardare, kvassare; upers. *snerpa tók leiðit*, det kveste paa med vinden. Jfr. nyn. *snerpa*.

snerpi, *f.* kvassleik, hardleik. Jfr. nyn. *snerpa*, d. s. Tel.

snerra, *f.* snerra (Dal.), rid, aatak.

snerrir, *m.* stridsam, djerv kar (tilnamn).

snerta, *v. st.* snerta, koma nær, røra, taka, næma burti; yverf. *snerta innpaa*, nemna; koma ved.

snerta, *v.* (*rt*) i: *snerta ór*, drikka or, tøma i ein slurk. Jfr. nyn. *snerta*, *v.* (*rt*) greida i ein fart.

snerta, *f.* snertand (*n.*), kort tid eller stutt vegstykke.

snerft-bráðr, *a.* braad, aafloygjen. -**róðr**, *m.* kort, snøgg roing, snerteror.

sneyða, *v.* (*dd*) sneyða ein for eitk., røva eitk. fraa ein (*e-n e-u*).

sneyðiliga, *av.* uhøveleg, ufint (um tale);

jfr. *snaudr.* **sneyðiligr**, *a.* arm, ring, stakarsleg.

sneypa, *v. (pt)* skjemma, vanæra, svivyrda. Jfr. nyn. *snøypa*, knipa, klemba. **sneypa**, *f.* skam, vanæra, svivyrda. **sneypiliga**, *av.* skanleg, svivyrdeleg. **sneyping**, *f.* = *sneypa*. **sneypufgr**, *f.* ferd som er til skam.

snið, *n.* 1. sniding, skjering. 2. sneid, avskore stykke. Jfr. nyn. *snið*.

sniða, *v. st.* 1. snida, skjera, hogga (i sund, i stykke); skjera til (um skræddar t. d.); *sniða e-n um*, umskjera ein; *sniða til*, skjera til, ýverf. gjera ei byrjing. 2. skjera og dermed taka eitk. fraa ein (*e-n e-u*).

sniða, *v. (dd)* = *sniða*, *v. st.*

sniðdari, *m.* skræddar (= *skraddari*).

sniðglíma, *f.* eit slag kast i glíma (dragsmaal). **hvas**, *a.* kvass til aa hogga, djerv.

sniðill, *m.* snidel, lauvsgd. **sniðils-skepti**, *n.* snidel-skaft. **varp**, *n.* **verp**, *n.* (ogso *sniðilvarp*) „snidel-kast“, d. e. so langt som ein kann kasta ein snidel.

snigill, *m.* snigel.

sníkinn, *a.* snikjen, snak. **sníkja**, *v. (kt)* snikja, snyltra, hika etter eitk. (*eptir e-u*, til *e-s*).

snild, *f.* 1. dug, dugleik. 2. ordhegd. 3. skrift. Jfr. nyn. *snild*, *f.* (Aasen). **snildar-auðr**, *m.* rikdom paa *snild*, store talegaavor. **bragð**, *n.* storverk, rausnaverk. **maðr**, *m.* dugande mann, ordhag mann (nyn. *snildar-mann* = god mann, Sum.). **mál**, *n.* ordhag tale. **orð**, *n. pl.* hage ord. **verk**, *n.* storverk, rausnaverk.

snilli, *f.* = *snild*, *f.* **snilli-bragð**, *n.* = *snildarbragð*.

snillingr, *m.* 1. dugande mann; ordhag mann; filosof. 2. for *snellingr*? S. E.

snimma, *snimr*, **snimst**, *av.* sjaa *snemma*.

snipa, *f.* snipa, i sms. *mýrisnípa*.

snitt, *n.* smitt, smitter, smaating.

snivinn, *perf. partic.* sjaa *snjóa*.

snjá-drif, *n.* snødriv, snøfok. **fok**, *n.* = *snjófok*. **hvítr**, *a.* = *snjóhvítr*. **lauss**, *a.* = *snjólauss*.

snjáldr, *m.* = *snáldr*. Konr. 70 (avbrigde).

snjallmæltr, *a.* hagamælt, ordhag. **snjallr**,

a. 1. dugleg, hæv; klok; god. 2. ordhag. 3. modig. Jfr. nyn. *snjell* i mange tydingar. **snjall-raddaðr**, *a.* ordhag. **ræði**, *n.* klok raad, god utveg. **talaðr**, *a.* ordhag.

snjár, *m.* (*snjavar*; *snjavar*) = *snjór*. **snjáva**, *v. (að)* = *snjóva*.

snjóa, *v. st.* snøa; finst berre i præ. *snýr* (poet.) og i perf. partic. *snivinn*, tilsnøa.

snjó-byrgi, *n.* snøborg, snøvoll. **drifinn**, *a.* tildriven med snø, snøut. **fall**, *n.* snøfall, snøing. **fok**, *n.* snøfok, snødriv. **fol**, *n.* snøfolga, snødett, tunt snølag. **fonn**, *f.* snøfonn. **hrið**, *f.* snørid, tid med stort snøfall. **hvítr**, *a.* snøkvit. **lauss**, *a.* snølaus, snøherr. **ligr**, *a.* snøleg (snjøleg, Set.), snøvoren. **lítit**, *a. n.* berre i komp. *snjó-minna*, mindre med snø. **nám**, *n.* snønaam, snøleysing. **nauð**, *f.* uført snøvør.

snjór (*snjár*, *snær*, ogso *snær* i sms. *snænám*) *m.* (*snjóvar*; *snjóvar*) snø (snjo).

snjó-samr, *a.* snømyken, snøfull. **skriða**, *f.* snøskrida. **snjóugr**, *a.* snøut. **snjóva**, *v. (að)* snøa (*snjova*). **snjóvarfullr**, *a.* full av snø. **snjó-vetr**, *m.* snøvetter.

snøðinn, *a.* (eig. perf. partic. av eit utdøytt sterkt verb *snjóða*) snødeu, snaud for haar.

snøðra (ogso *snuðra*) *v. (að)* snutra, snusa. Jfr. nyn. *snodra*, snaka, Tel.

snókr, *m.* = *snúkr* (tilnamn).

snópa, *v. (pt)* snopa (Tel. Set. Land), sitja og hengjast.

snopa, *f.* **snoppa**, *f.* snut, trant, snavl.

snoppungr, *m.* dask, kilevink.

snót, *f.* snot (Hard.; ogso i gl. visor), greid kvinna.

snotr, *a. m. (f. snotr; n. snotri)* klok, vis, vitug. **snotra**, *v. (að)* gjera klok, vitug.

snotra, *f.* = *húsasnotra*.

snotrliga, *av.* visleg.

snúa, *v.* (*snýr*, *sneri* og *snøri*, *snúinn*)

1. snu, venda, svinga; færa i ei viss (onnor) leid, stella paa ein viss (annan) maate; med dat. eller akk. *snúa kvern*, snu, draga kverni; *snúa e-u áleiðis*, snu, færa eitk. framver eller paa rett veg, fremja, betra; upers. *snýr e-u*, eitk. snur, vendest. 2. snu, venda um, skifta um, brigda (*e-u*); upers. *sneri e-u*, det vart annarleis med eitk. 3. setja um (*e-u*)

fraa eit maal til eit anna maal. 4. *snu*, vinda, fletta, tvinna (*e t*). Jfr. *harðsnúinn*. 5. *snu* seg, venda seg, fara i ei viss leid; upers. *snýr e-u*, eitk. *snur* seg, vender seg.

Med part. *á*: *snúa e-u á e-n*, *á hendr e-m*, *snu*, venda eitk. mot ein, lata eitk. koma paa ein; *snúa e-u á sik*, taka paa seg eitk.; *snúa á*, venda seg til (ein stad); *snúinn á e-t*, huga paa eitk. at: *snúa at brúðhlaupi*, laga til brudlaups. *há*: *snúa há e-u*, fara framum eitk. *í*: *snúa e-u í e-t*, *snu*, venda eitk. i (til) eitk. brigda til eitk., ogso: venda, avhenda eitk. mot eitk. *móti*: *snúa e-u (e-t) móti e-m*, venda, bruka eitk. mot ein. *til*: *snúa e-u til e-s*, *snu*, venda eitk. til eitk.; *færa*, lata eitk. koma til eitk.; *snúa e-u til sín*, eigna eitk. til seg (helst urretteleg); *snúa e-m til e-s*, faa ein (snudd) til eitk.; *snúa til at* (abs.) stælla det so at, syta for at —; *snúinn til e-s*, vend til, huga til eitk. um: *snúa e-u um*, *snu*, venda eitk. um, *snu* upp og ned paa eitk. (ogso upers.). *undan*: *snúa undan*, fara undan, fly.

snúast, v. r. *snu* seg, venda seg (um); vendast, brigdast; taka ei viss leid, fara, ganga, koma; upers. *svá snerist at*, det gjekk so at —. Med part. *snúast fram*, koma fram; *snúast í e-t*, vendast, brigdast til eitk.; *snúast í móti e-u*, venda seg, setja seg imot eitk.; *snúast til e-s*, venda seg, halda seg til ein.

snúanligr, a. *snuande*, som ein kann venda.

snubba, v. (*að*) *snubba*, skjemma paa, tala hardt til *e-n*. *snubba*, f. *snubban*, f. *snubba*, skrubb, hard tiltale. *snubbanarorð*, n. pl. *snubbord*, *knubbord*. *snubbuligr*, a. *snubbeleg*, *knubben* (um ord).

snúðarlauss, a. *nyttelaus*, *batelaus*.

snúðga, v. (*að*) *vinna*, faa gjort; *vinna e-m e-t*, *vinna* eitk. for ein; v. r. *snúðgast e-t*, *vinna* eitk.

snúðigr, a. *snedden*, *snøgg*, *rask*. Jfr. nyn. *snudig* og *snodig*. *snúðigt*, *snúðliga*, av. kvikt, *snøgt*.

snúðr, m. (*snúðar*) 1. *snur*, *tvirla* (paa reip). 2. *snu(d)*, *snedd*, *snøggleik*. 3. *den runde skiva paa handsnelda*; yverf. *undir*

snúð og *undir snældu*, d. e. under kvende-hand. N. G. L. 4. *vinning*, *bate*.

snúðra, v. (*að*) = *snóðra*.

snúðuliga, av. = *snúðliga*.

snugga, v. (*præs. snuggir*) 1. *snugga*, *snusa*, *væra*; *stunda*, *traa* etter eitk. (*til e-s*).

2. *snugga*, *gusta*; *snæliga snuggir*.

snúinn, perf. partic. vend til, huga paa (*á e t*, *til e s*), sjaa *snúa*.

snúna, v. (*að*) taka ei viss vending, ganga slik eller slik. *Edda*.

snúnaðr, m. *vinning*, *bate* (poet.). Jfr. nyn. *snunad*.

snúning, f. *snuning*; *umvending*. *snúningar-dagr*, m. *umvendingsdag*.

snýðja, v. (*snuddi*) 1. *snydja*, *snusa*. Vatsd. 30. 2. *snydja*, fara hastigt fram, skunda seg (poet.).

snýkjaðr, a. *snikande*, *lugtande*. *snýkr*, m. (vond) *snik*, *illtev* (= *fnýkr*, *hnykr*, *knykr*).

snýrtilligr, a. *snyrteleg*, *finsleg* (-*liga*, av.). *snýrtimaðr*, m. *snyrteleg*, *finsleg* mann.

snýta, v. (*tt*) 1. *snyta* (nasen). 2. *tyna*, *drepa* (*e-m*). *Edda*.

snýta, f. *snyta* (Heidm.), *snut*, *berre* i *skjelling*: *stakar*, „tryne“.

snýtringr, m. *kloking*, *vismann*.

snæblandinn, a. *snøblanda*.

snæða, v. (*dd*) *eta*, faa seg mat. *snæði*, n. *snæðing*, f. *maaltid*; mat. *snæðingar-rétt*, m. *matrett*. *snæðingr*, m. *maaltid*. *snæðings-hús*, n. *matstova*.

snæfall, n. *snøfall* (= *snjófall*).

snæfr, a. m. (f. *snæfr*, n. *snæfrt*) 1. *snæv*, *trøng*. 2. *snøgg*, *rask*.

snæfugl, n. *snøfugl*, *snøtiting*. *Emberiza nivalis*.

snæfugr, a. *snøgg*, *rask* (= *snæfr*, 2). Jfr. nyn. *snaav*, n. *annsemd*.

snæ-foþva, f. *snøfolga*, *snødett* (= *snjó-foþ*).

-hús, n. *snøhus*. *-hvítr*, a. *snøkvyt*.

-kváma, f. *snøfall*. *-køkkir*, m. (-*kakkar*; *-kekki*), *snøball*. *-land*, n. *det fyrste namnet paa Island*.

-lauss, a. *snølaus*, *snøberr*.

snælde, f. *handsnelda*, *handrøkk*. *snældu-hali*, m. „hale“, *nedre enden paa hand-snelda*.

snæliga, av. *snøleg*, *snøvore*.

snæ-lífill, a. *snø* hev lite *snø*. *-mikill*,

a. snemykjen, som hev mykje snø. **-nám, n.** snønaam, snøleysing.

snær, m. (*snævar; snævar*) snø (= *snjór*).

snæ-samr, a. snemykjen, snøfull. **-skafa, f.** snøskav, smaatt, fint snøfall. **-skriða, f.** snøskriða. **snæugr, a.** snøut.

snøggliga, av. snøggleg, snøgt, fort. **snøgg** (ogso *snoggr?*) **1.** snøgg (ogso snogg); **snar; snøgt, av. 2.** stutt, stutthærd; snaud.

snøkta, v. (kt) snykta, hiksta. **snøktan, f.** **snøktr, m.** snykting, hiksting.

snør, f. sonekona.

snæfr, a. = *snæfr*. Jfr. nyn. *snøv(r)* = *snæv*. **snæ-nám, n.** = *snænám*, D. N. II 356.

snæri, n. snøre, snor, tóg, lina.

snæriligr, a. snørelez, ferm, rask.

snærisburðr, m. mæling med snøre ell. reip. **snæri(s)spjót** (ogso *snærispjótt, snærispjótt*) *n.* spjot med snøre i (til aa slengja det betre), snørespjot.

snærr, a. kvik, rask. Jfr. nyn. *snøra, f.* ferm, stram kvinna.

snøfur-leikr, a. snøggleik. **-ligr, a.** snøgg, snar, kvik (*-liga, av.*). **-mannligr, a.** = *snøfurligr*.

snørgl, n. snurkling, hurkling. **snørgla, v. (að)** snurkla, hurkla (= *snarfla*); nyn. *snørgla*, Set.

snøqs, f. 1. snos, nos, framstaaande kant, um berg(s)nos, fjellkant som stikk fram. **2.** Snaasa, ei bygd i Nordtrøndelag.

snøttungr, m. revar (= *snattari*).

so, av. so, sjaa *svá*.

sóa, v. (perf. partic. *sóinn* og *sóaðr*) øyda, ofra; drepa.

sóð, n. sod, supa, vatn kokt paa kjøt.

sóð-áll, m. kjøtgaffel. **-fantr, m.** kokk.

-fullr, a. full av sod. **-greifi, m.** kokk. **-hús, n.** eldhus, kjøken. **-ketill, m.** kokekjél.

sóðna, v. (að) verta soden, |verta kokt. Jfr. nyn. *sodna*, verta varm og sveitt; verta blaut. **sóðning, f.** koking; jfr. nyn. *sodning*, kokning, det som vert kokt paa ein gong.

sóð-reykr, m. røyk, eim av kjøtsod. **-trögsvísa, f.** „kjøttrogs-visa“.

sofa, v. st. sova (ogso um daudesvevnen); *sofa af um nóttina, sofa af nótt*, sova natti yver; *sofa svefn*, sova ei stund; yverf. sova, vera gjerandslaus: *ok sofi yðr þó eigi qll vá*,

d. e. ulukkor vaker paa dykk; *sofa lífi*, sova (burt) livet; *sofinn*, innsovna, sovande; refl. *hann spyrr hversu þeim hafi sofit*, korleis dei hev sove. **sofandi, m.** **sofari, m.** ein som søv, sovar.

sófl, m. sovl, sopling, soplime.

sofna, v. (að) sovna (ogso um daudesvevnen); yverf. sovna, dovna av; refl. *c-m sofnast*, ein sovna av, ein søv.

sog, n. sog, dragsog, dragsud (av baara).

Sogn, m. 1. Sognefjorden. **2.** Sogn, = *Sygnafylki*. **Sognsær, m.** Sognefjorden, helst um innlaupet (Sognsjøen).

sogurr, sogorr, a. (eig. *svá gorr*) so gjord, sovoren; *enda siti um sogort*, og det vere med sogjort; *at soguru*, med so gjort, naar det er so, paa den visi; *á sogurt ofan*, dess-fortan.

sokkaband, n. sokkeband.

sokkning, f. nedsøkking. Ann. 25713.

sokkr, m. sokk, leggesokk.

sókn, f. 1. søkjing, bøn. **2.** aatsøknad, strid. **3.** søksmaal, saksøkjing (mots. *vörn*); *eiga sókn á máli* (*á e-n*), hava rett til aa reisa søksmaal i ei sak (mot ein). **4.** søkjing, tilstrøyming av folk, folkesamning; flokk. **5.** sokn, kyrkjesokn. **6.** sokn, ei greida til aa sokna med.

sokna, v. (að) sjukna, verta sjuk (= *sjúkna*).

sóknar-aðili, m. hovudmannen i eit søksmaal (mots. *varnaraðili*). **-dagr, m.** dag daa ein kann hava søksmaal fyre, syknedag. **-folk, n.** soknefolk. **-gagn, n.** prov som saksøkjar fører fram i eit søksmaal.

sóknari, m. saksøkjar, klagar, helst um *konungs sóknari*; paa Island = *sóknarmaðr, 2.*

sóknar-kirkja, f. soknekyrkja. **-kviðr, m.** *kviðr* (vitnesburd av nokre menn) som saksøkjar fører fram. **-laust, av.** utan søksmaal.

-maðr, m. 1. mann i kyrkjesokni, ein av soknefolket. **2.** eit slag offentleg saksøkjar, ein uppsynsmann yver log og rett i ei bygd.

-mál, n. søksmaal. **-prestr, m.** sokneprest.

-tími, m. (logleg) tid for søksmaal. **-þing, n.** ting til aa døma i vanlege søksmaal. **-vitni, n.** vitnesburd i søksmaal.

sókn-djarfr, a. djerv i strid, vaapndjerv. **-harðr, a.** hard i strid.

sól, *f.* (*gen. sing. sólar, dat. sól og sólu*) sol; *beztr undir sólunni*, d. e. under soli, paa jordi; *ganga at sólu*, „ganga med soli“ um det som gjeng vel (*mots. andsælis*); *einn morgin við sól*, d. e. ved solrenning; *fyrir sól*, fyre solrenning (jfr. nyn. *sova til solanne*); *fyrir ina þriðju sól*, d. e. innan tri dagar; *áðr sjau sólar eru af himni*, fyrr sju dagar er lidne; *sól var farin*, d. e. soli var komi upp; um solrenning heiter det: *sól riðr* (= *rennr*), *gengr upp*; um soleglad: *sól sezt*, *sól gengr undir*, *sól gengr í Ægi*, *gengr til víðar*; etter soleglad: *sól er undir*, *sól er af (himni)*, *sólu er sett*.

sólar-ár, *n.* solaar. **-áss**, *m.* solgud. **-bruni**, *m.* sol-brune, brennande solsteik. **-fall**, *n.* solefall, soleglad. **-far**, *n.* **-ganga**, *f.* **-gangr**, *m.* solgang; *lítill sólargangr*, d. e. stutt solgang, *mots. mikill* (lang) *sólargangr*. **-geisli**, *m.* solgeisle, solstraale. **-gláðan**, *f.* soleglad, solefall. **-goð**, *m.* **-guð**, *m.* solgud. **-helgr**, *f.* helg, fest for solguden. **-hiti**, *m.* solhite. **-hof**, *n.* tempel, hov for solguden. **-hringr**, *m.* ringen som soli synest gaa i, solvegen. **-líkneski**, *n.* bilæte av solguden. **-ljós**, *n.* solljós. **-megin**, *n.* solmei, solmagt; *þar er gott sólmegin*, der er god solmei, staden ligg godt til for soli. **-roð**, *n.* rode av soli, morgenrode, solsprett. **-seta**, *f.* stad der soli gjeng ned (vest). **-setr**, *n.* solset, soleglad; jfr. *sólsetr*, *n.* **-sinnis**, *av.* rettsøles, med soli (*mots. andsælis*). **-steinn**, *m.* skyggjestein som samlar solljoset so ein jamvel i skya vêr kan finna kvar soli stend, solstein. Jfr. Flat. II 297³⁵. **-suðr**, *n.* sudsida av himmelkvelven der soli er. Stj. 962i. **-tár**, *n.* „soltaara“, eit slag stein. **-tré**, *n.* „soltré“ (namn paa eit vidundertre i India). **-upp-rás**, *f.* solkoma, solrenning. **-qld**, *f.* sol-cycclus (paa 28 aar).

sól-bjartr, *a.* solbjart, solblank. Edda. **-borð**, *n.* = *sólbyrði*. **-bráð**, *f.* (og *n.*) solbraade, snø-tinging i solvarme. **-brunninn**, *a.* solbrend. **-byrði**, *n.* eit slag rekkja eller ræling paa skip.

soldan, *m.* = *sultan*.

soldari, *m.* lønt, leigt hermann.

Sóleyjar (og *Sáleyjar*) *f. pl.* Soløyr (no uttala *Saalr*).

solginn, *a.* (*eig. partic. til svelga*) gløypen, svolten. Edda.

sól-heiðr, *a.* solklaar (jfr. *heiðr*), Edda.

-hvarf, *n.* (ogso i *pl.*) solkverv, svolving. **-hvarfahringr**, *m.* vendekrins. **-hvítur**, *a.* kvit som soli. Edda.

sóti, *m.* sole (paa sko). Lat. solea.

sóllauss, *a.* sollaus, utan sol.

sollinn, *perf. partic.* av *svella*, s. d.

sollr, *m.* soll, mjølk med braud i. Edda.

sól-mánaðr, *m.* 1. maanaden fraa midten av juni til midten av juli paalag (= *sel-mánaðr*). 2. den tid som soli stend i kvar av stjernermerki i solvegen (ekliptiken). **-mark**, *n.* stjernermerke i solvegen (ekliptiken). **-markahringr**, *m.* ring av „solmerke“, solvegen (ekliptiken). **-merki**, *n.* = *sólmark*. **-setr**, *n.* solekoma eller soleglad; *með sólsetrum*, *milli sólsetra*, d. e. medan soli er uppe, paa himmelen. Jfr. *sólarsetr*, og nyn. *solset*. **-skin**, *n.* solskin. **-staða**, *f.* solkverv. **-støðu-tími**, *m.* solkvervstid.

soltinn, *a.* (*eig. partic.* av *svelta*) svolten (solten); jfr. *svelta*, *v. st.*

sólugláðan, *f.* = *sólargláðan*, soleglad.

som, *pron. rel.* = *sem*. D. N. II 165.

sóma, *v. (md)* sama, søma, høva, vera passeleg for ein (*e-m*); *lata sér e-t sóma*, lata eitk. høva seg, finna eitk. høvelegt, finna seg i eitk.; *lata sér e-n sóma*, tykkja vel um ein.

sóma-fqr, *f.* ærefull ferd. **-góðr**, *a.* sameleg, heiderleg. **-hlutr**, *m.* ting som er ein til æra, heidring. **-lauss**, *a.* utan æra, heiderlaus. **-maðr**, *m.* heidersmann, æremann. **-merki**, *n.* heidersmerke. **-samligr**, *a.* sømeleg, heiderleg (*-samliga*, *av.*). **-semd**, *f.* æra, sømd, heider. **-spjall**, *n.* æretap.

sómi, *m.* some (sjld.), æra, sømd.

son, *n.* sjaa *sonr*.

són, *f.* namn paa eit kjer med blodet av Kvaase. S. E.

sóna, *v. (að)* ljoda, klinga, tona. Lat. sonare.

sona-eign, *f.* det aa hava søner, sone-eign. **-lauss**, *a.* sonlaus. **sonarbani**, *m.* sons banemann.

sonarblót, *n.* det aa blota ein galt (jfr. *sonargqltr*),

sonar-bætr, *f. pl.* bæter for ein son.
-dóttir, *f.* sonedotter.

sonardreyri, *m.* blod av ein blotgalt. Edda.

sonar-eign, *f.* det aa hava ein son, sone-
eign. -gjöld, *n. pl.* vederlag, bot for ein son.

sonargjotr, *m.* galt, som vart utteken
jolaftan og blota til Frey, blotgalt (jfr.
Herv. kap. 10 og Hjörv. 13, prosaen).

sonar-kvæn, *f.* sonekona. -lauss, *a.* son-
laus. -skaði, *m.* sonetap. -sonr, *m.* sone-
son. sonlauss, *a.* sonlaus.

sónn, *m.* ljod, klang. Lat.

sonr (ogso son, *sunr, sun*) *m* (*gen. sing.*
sonar, dat. syni, søni; nom. pl. synir, sønir,
akk. sonu, syni, søni) son (sun, Rbg.).

sópa, *v. (að)* sopa, feia, strjúka (reid-
skapen i *dat.*, tingen i *dat.* (sjld. *akk.*), staden
i *akk.*); *sópa á ofan moldu; sópa húsin; sópa*
um e-t, sopa (kringum) i eitk.; *sópast, v. r.:*
sópast um, sopa kring seg, skrapa til seg;
sópast e-u, sópast at um e-t, sopa, samla til
seg eitk.

sópdyngja, *f.* sopdunge, søplhaug.

sopi, *m.* sope, sup, slurk.

soppa, *f.* soppa, soll; *soppa af víni*, vin-
soppa, braud og vin.

soppleikr, *m.* ball-leik. soppr, *m.* ball
(*nyn. sopp* i gl. visor). Jfr. *svoppr*.

sóptrogsvísa, *f.* vísa um eit trog med
sop (sorp), „soptrogsvísa“.

sorg, *f.* sorg, sut, trege. *sorga, v. (að)*
syrgja, vera sorgfull. Æf. *sorga-dalr, m.*
sorge-dal, jammerdal. -fullr, *a.* sorgfull,
tregefull. -lauss, *a.* sorglaus, sutlaus. *sorgar-*
auki, m. sorg-auke. -búnaðr, *m.* -búningr, *m.*
bunad, syrgjebunad. -dalr, *m.* = *sorgadalr*.
-hljómr, *m.* ljom av sorg-skrik. -samliqr, *a.*
= *sorgsamliqr*. *sorg-fulligr, -fullr, a.* sorg-
full, tregefull (-*fulliga, av.*). -liqr, *a.* syrgje-
leg, tungsam. -móðr, *a.* sorgmodig, sorgfull.
-mæðast, *v. r.* verta sorgmodig. -mæði, *f.*
sorgmod, sorg. -samliqr, *a.* syrgjeleg (-*sam-*
liga, av.). -samr, *a.* sorgall, sorgfull.

sorp, *n.* sorp, sop, søpl. sorphaugr, *m.*
sorphaug, søplhaug.

sorta, *v. (að)* svorta (sorta), yverf. myrkja.
sorta, f. svorta, svart farge. *sorti, m.* eig.
noko svart; myrker, tjukk sky eller skodda.
sortna, v. (að) svartna (svortna), myrkna.

sót, *n.* sot.

sóttþrúpt, *s.* eit slag tæpe ell. dilikt.

sófi, *m.* sotlita hest (poet.). Jfr. *nyn.*
„*soten*“, *d. s.* sótrauðr, *a.* sotut, myrkraud.

sótt, *f.* sott, sykja, sjukdom; ogso um
barnerider; *taka (fá) sótt*, verta sjuk; *kenna*
(sér) sóttar, kjenna seg sjuk. sóttall, *a.* sott-
næm, uhelsesam (um stad). sóttar-áminning-
gar, *f. pl.* eig. sotte-minningar, um barne-
rider. -far, *n.* -ferði, *n.* sjukdoms-tilstand,
sjukdom. -sqk, *f.* orsak til sott ell. sjuk-
dom. -vetr, *m.* vetter med mykje sott ell.
sjukdom, sottevetter. sótt-bitinn, *a.* sjuk.
-dauðr, *a.* dauð av sjukdom.

sótt-hættir, *a.* = sóttall. -lauss, *a.* „sott-
laus“, frisk. -liqr, *a.* sjukleg. -lífill, *a.* lite
sjuk. -næmr, *a.* sottonæm, som lett vert sjuk.
-pindr, *a.* plaaga av sjukdom -tekinn, *a.*
sjuk.

sótugr, *a.* sotut.

spá, *v. (að)* spaa, segja fyraat. spá, *f.*
(*nom. pl. spár og spáir*) spaanað, spaadom.
spað, *n.* spad, supa, sod (jfr. *nysl. spað*,
sundhakka kjøt, *ags. spēd*, væta).

spáði, *m.* i sms. *jarnspáði*.

spá-dís, *f.* eit slag norner eller fylgjor,
spaadís. -dómliga, *av.* profetisk, fyrevist.
-dómligr, *a.* spaadoms-, fyrevis, profetisk.

spádómr, *m.* spaadom. spádóms-andi, *m.*
spaadoms-aand. -fræði, *n.* spaadoms-kunn-
skap. -gipt, *f.* -gjof, *f.* spaadomsgaava, spaa-
domsevna.

spá-fqr, *f.* ferd til aa lata seg spaa,
spaaferd. -gandr, *m.* kjæpp til aa spaa med,
spaaekjæpp. -kerling, *f.* spaaekjerring.

spak-látr, *a.* spakvoren, stillferdig. -liga,
av. spakleg, fredsamt; visleg. -liqr, *a.* visleg,
lærerik. -málugr, *a.* visordig. -mæli, *n.* vis
tale, lærdomsord.

spákona, *f.* spaaekvende.

spakr, *a.* 1. gløgg, vis, klok; jfr. *nyn.*
spak i sms. 2. spak, stillferdig, fredsam.
3. spak, tam, roleg (um dyr). spak-ráðugr,
a. raadvis. -ræða, *f.* visleg ræða.

spaldener, spaldenære, *n.* breid skinn-
krage, aksleskinn (helst bore under her-
bunaden), *mt. spaldener*.

spá-leikr, *m.* spaadom. -leiksandi, *m.*
spaadomsaand. -liqr, *a.* i *úspáliqr*. -maðr, *m.*

spaa mann; spaa kall; profet. **-mæli**, *n.* spaa-dom, spaa nad. **-mær**, *f.* spaa kvende (poet.). Jfr. *spaa moy* (Aasen).

spán, *f.* I. spaaing.

spán, *f.* II. = *spánn*, *m.* **spána-trog** (skrive *spónatrog*) *n.* spon trog, trog til skeider.

Spánaland, *n.* = *Spania*.

spán-bakki, *m.* = *skotbakki*; jfr. *spánn*. **-brjóta**, *v. st.* brjóta sund (i spøner); jfr. *spánn*.

spangabrynja, *f.* spangebrynja, platebrynja (jfr. *hringabrynja*). Jfr. *spongr*.

Spania, *f.* **Spanialand**, *n.* (ogso *Spána-land*, *Spánland*, *n.* *Spánn*, *m.*) *Spania*.

spaning, *f.* lokking, tilstøring. Jfr. *gln.* *spenja* og *nyn.* *spana*.

spánlenzkr, *a.* spansk (= *spænskr*).

spann, *n.* 1. spann (lite kjerald med honk). 2. spann, eit visst rommaal (= $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ *lauvr*) og eit vegtmaal (truleg = 36 merker). 3. spann, so mykje jord som ein legg eit *spann smjors* i landskyld av. 4. eit visst pengeverde, truleg = 3 *aurar* forngildir.

spánn (*spónn*) *m.* (*gen. sing.* *spánnar*, *dat.* *spæni*; *nom. pl.* *spænvir* (*spænvir*), *akk.* *spánu*, *spónu*) 1. spon, spøna; *brjóta skip í spán*, d. e. spøner, fliser (ved forlis); spon vart ogso bruka til aa raadspyrja gudarne med, sjaa *blótspánn*. 2. ei av dei tvo spilorne ell. spikarne i slira. 3. spon, takspøn. 4. (spon bruka til) skotskiva (= *skotspánn*). 5. paa skip, = *ennispænvir*. 6. spon, skeid.

spannarlangr, *a.* ei spann lang, s. *spónn*, *f.* II. **spannatal**, *n.* rekning etter *spann*.

spán-nýr (oftast skrive *spánýr*) *a.* spilder-ny, heilt ny eller fersk; som hev fenge ny kraft (um folk). **-ósi**, *a.* nygjord (um tre-arbeid); jfr. *nyn.* *spaanosen*, Aasen og Ross.

-þak, *n.* spontak. **-þaktr**, *a.* spontakt.

spánverjar, *m. pl.* spanjorar.

spáorð, *n.* spaaord, spaa dom.

spár, *a.* fyrevis, spaa vis, profetisk.

spara, *v.* (*præs.* *-ir*, *impf.* *-að* og *-rð*) *spara*, líva, fara fint med, lata vera aa bruka; *spara m. inf*: lata vera, forsøma aa; *spara at* (*m. konj.*) hindra at —; *spara e-t e-m*, *spara eitk.* til ein, skila eitk. undan for ein; *lata ql úspart*, d. e. ikkje *spara* paa olet; *spara ekki*

af, ikkje *spara* seg, taka i, bruka seg det ein kann; *spara e-t til e-s*, *spara* paa eitk. til eitk.; *abs. spara til*, *spara* paa noko; *spara e-n til e-s*, *spara* ein for eitk., lata ein sleppa for eitk.; *spara e-t við e-n*, *spara* paa eitk. til ein; lata vera aa bruka eitk. mot ein; neitta ein eitk.; *spara e-t við sik*, halda seg fraa eitk. — *sparast*, *v. r.* *spara* seg, líva seg for eitk., ikkje bruka seg som ein kann, halda seg undan fraa aa gjera eitk.

Spar(a)þú, *n.* Sparbu (i Nordtrøndelag).

Sparbyggjafylki, *n.* Sparbu, Stod og Snaasa i Nordtrøndelag. **sparbyggjar**, *m. pl.* sparbyggjer. Hkr. 3402i.

sparða, *f.* eit slag irsk stridsøks.

sparhaukr, *m.* sjaa *sparrhaukr*.

spari, *m.* = *sparri*.

spark, *n.* spærk, trakk. **sparka**, *v.* (*að*) *sparka*, *spenna*.

sparkr, *a.* kvik, spærk. Edda.

sparlak, *n.* (senge)umheng (jfr. *nyn.* *sparlakjen*, brureblæja, Shl.).

sparligr, *a.* sparsam (*-liga*, *av.* sparleg, sparsamt). **sparmæli**, *n*: *reka sparmælit við e-n*, *spara*, fara naadigt med. **sparnaðar-maðr**, *m.* mann som ein bør *spara*. **sparneytinn**, *a.* hegdesam, sparsam. **-neytni**, *f.* hegding, sparsømd (i mat og drykk).

sparr, *a.* 1. sparsam. 2. sparande, som er aa *spara*.

sparr, *n.* spjot.

sparrhaukr, *m.* sporrhauk (= *sporrhaukr*).

sparri (ogso *spari*) *m.* sparre, spile til aa sperra (spila) eitk. ut med (*spara*; Tel.).

spá-saga, *f.* **-sógn**, *f.* spaa nad, spaa dom.

spáz, *n.* rom (lat. spatium).

spazera, *v.* (*að*) *spasera* (lat. spatiari), reika, ganga ikring (ogso: *spazera sér*).

spazeran, *f.* spasing, reiking.

spegill, *m.* spegel (= *skuggsjá*).

speingr, *m.* spæjar, njosnar? Hb. 30.

speja (ogso *spæja*) *v.* (*að*) *spæja*, njosna. **spejari**, *m.* spæjar, ljosnar.

speki, *f.* visdom, klokskap (av *spakr*).

speki-andagjof, *f.* gaava av visdomsaand.

-bragð, *n.* visdoms-verk. **-maðr**, *m.* klok, vis mann. **-mál**, *n.* visdomstale. **-meistari**, *m.* visdomslærar. **spekingaráð**, *n.* vismanns-raad. Æf.

spekingr, *m.* vis, klok mann,

vismann (ogso um raadgjevarane aat kongen). **spekiráð**, *n.* visdomsraad, vis raad.

spekja, *v.* (*spakti*) 1. gjera vis. 2. spekja, gjera spak, roleg; *spekjast*, *v. r.* spekjast, spakna, verta roleg.

spekja, *f.* røda, samtale. Edda.

spekt, *f.* 1. visdom, klokskap (= *speki*).

2. spekt, spakleik, fredsemd, ro. **spektarandi**, *m.* visdomsaand. **-bók**, *f.* visdomsbok. **-brunnr**, *m.* visdomsbrunn. **-fullr**, *a.* full av visdom. **-gyðja**, *f.* visdomsgudinna. **-iþrótt**, *f.* visdomskunst. **-ljós**, *n.* visdomsljos. **-maðr**, *m.* vismann, spak, roleg mann. **-mál**, *n.* vis, klok tale. **-munr**, *m.* yvermun i visdom; *komast á spektarmun við e-n*, ganga yver ein i visdom. **-nám**, *n.* det aa læra seg visdom. **-þögn**, *f.* visdoms-togn. **spektskyldr**, *a.* som hev lagt seg etter visdom.

speld, *n.* firkanta spjeld, luka, lok; tunn plata ell. skiva, tavla (aa skriva paa) = *spjald*.

spelka, *f.* 1. spjelk, spile. 2. spjelk (til beinbrot). Jfr. *spjaldir*. **spelkja**, *v.* (*kt*) spjelka, spila ut.

spell (og *spjall*) *n.* spille, øydeleggjing; skade; lyte. **spella**, *v.* (*að*) = *spilla*. **spellauss**, *a.* spilt, lytelaus. **spellan**, *f.* spilling, skjemming. **spellandi**, *m.* = *spillandi*. **spelliligr**, *a.* sjaa *spilliligr*. **spell-reið**, *f.* skam-riding. **-verk**, *n.* **-virki**, *n.* verk, gjer-ning som'er til skade, illverk, ugagn, øydeleggjing. **-virki**, *m.* ein som gjer skade, ill-gjerningsmann, røvar; skadedyr. **-virkjabæli**, *n.* røvarbøle. **-virkni**, *f.* = *spellverk*.

spenabarn, *n.* sogbarn. **spen-bolgi**, *m.* trote i brjostvorta. **-drekkr**, *m.* sugande, som syg (um born).

spengja, *v.* (*gd*) spengja, slaa spong paa, sko.

speni, *m.* spene (paa dyr); brjostvorta.

spenill, *m.* i sms. *hornspenill*.

spenja, *v.* (*spandi*) lokka, draga (ved fyretolor odl); jfr. nyn. *spana*.

spenna, *v. st.* = *sperna*, *v. st.*

spenna, *v. (nt)* 1. = *sperna*, *v. (nt)*.

spenna, *v. (nt)* II. 1. spenna, spana, strama; *spenna boga*. 2. spanna, spenna um, mæla med fingrarne; *lín — svá mikít, at spent fengi lengsta fingri ok þumalfingri*.

Jfr. *spönn*. 3. spenna, leggja umkring, festa ihop; *spenna e-u um e-t*; *spenna sik e-u* (ogso refl. *spennast e-u*) spenna paa seg eitk.; *spenna e-u af*, spenna av, taka av eitk. 4. femna, fangtaka (*e-n*). Jfr. *halsspenna*. 5. spenna kring med handi; triva, gripa; fanga; faa i hand (*e-t*); *spenna sverðit báðum höndum* (jfr. nyn. „*spenna (i) eitk. med hend-erne*“). 6. halda fanga, fengsla. 7. yverf. trengja, klemba, plaaga (av verk t. d.).

spenna, *v. (nt)* III. bruka upp, øyda, skutla burt (*e-t*). Jfr. mlat. *spendere*, tysk *spenden*.

spenna, *f.* uro, strid.

spennitöng, *f.* knipetong.

spenzl, *n. pl.* noko til aa spenna ihop med, spensl, spenne (paa bøker eller klæde).

sperna (ogso *spenna*) *v. st.* spenna (i nyn. oftast lint), sparka; *sperna fæti á e-n* (til *e-s*); ogso: *sperna galga*, um aa hanga i galgen.

sperna (ogso *spenna*) *v. (nt)* spenna, sparka; yverf. *sperna e-m frá e-u*, trengja, halda ein burt fraa eitk. Jfr. *spyrna*.

sperra, *v. (rð)* 1. sperra, spila, spenna ut; *sperra e-n frá e-u*, stengja ein ut ifraa eitk.; refl. *sperrast við*, sperrast (Gbr.), strita imot. 2. sperra, setja sperror i bygning.

sperra, *f.* sperra (i hustak); bjelke.

sperrileggr, *m.* spjotskaft (jfr. *sparr*).

sperring, *f.* sperring, striting, spenning. Æf. 90s (avbrigde).

spezskór, *m.* eit slag (spisse?) sko.

spik, *n.* spekk, kvalspekk.

spík, *f.* (*pl. spíkr*) spik, flis.

spiki, *m.* spikke, meis (Parus).

spiki-hvalr, *m.* spike kvalkjøt.

spíkr, *m.* spikar (nyn. ogso *spiker*, *spik*).

spila (*spíla?*) *v. (að)* spila, sprikja; *spila fingrum*, spila ut, sprikja fingrarne (i bøn).

spila, *f.* spela (spila), smalt, tunt trestykke. **spilda**, *f.* i sms. *flagspilda*.

spilla, *v. (lt)* A. med *dat.* eller *akk.* spilla, skjemma ut, øydeleggja; tyna, drepa; *spilla e-rrí*, skjemma (møy). B. *spillast*, *v. r.* 1. spillast, verta spilt, øydelagt, utskjemt, verta verre. 2. spillast (Sbl.), verta spitelsk (spilt). **spillandi**, *m.* **spillari**, *m.* ein som *spillir*, spillar, øydeleggjar, skjemmar, tynar. **spillidýr**, *n.*

skadedyr. **spilliligr** (*spelliligr*) *a.* som kann *spillast*, forgjengeleg. **spilling**, *f.* spilling, øydeleggjing, skjemming.

spillingi, *m.* spilt, spitelisk mann.

spillir, *m.* spillar, øydeleggjar; *spillir bauga*, poet. um ein gjev mild fyrste, Edda. **spilltr** (eig. *partic.* av *spilla*) *a.* spilt, spitelisk.

spinka, *v.* (*að*) sparka, spenna; jfr. nyn. *spinka* (Ross).

spinna, *v. st.* spinna; *spinna garn*, *lín*.

spíra, *f.* 1. stykk, pipa, røyr. 2. spira, grant tre. 3. eit slag staupe.

spis, *n.* sjaa *spiz*.

spíta, *f.* = *spýta*, *f.* II.

spitalabróðir, *m.* broder, lagsmann i eit hospital. **spítali**, *m.* spítall, *m.* 1. hospitium, hus for ferdafolk. 2. spital, hospital, sjukehus. **spítals-akr**, *m.* aaker som høyrer til eit sjukehus. **-garðr**, *m.* hospitalsgard. **-prestr**, *m.* hospitalsprest, sjukehusprest.

spiz (ogso *spis*) *n.* 1. krydda, krydd. 2. spiss (Snm. ofl.), kraas, fysemat.

spiza, *v.* (*að*) berga, forsyna med mat; forsyna.

spizari, *n.* krydda, krydd (= *spiz*).

spjald, *n.* 1. tavla, tynn plata ell. skiva (= *speld*). 2. spjeld, vevgrind; *hlaða spjaldum*, veva, leggja band med spjeld.

spjalkir, *f. pl.* spjelkar, spilor, = *spelka*.

spjall, *n.* I. tale, tidend, saga. Edda. Jfr. *andspjall*, *guðspjall*.

spjall, *n.* II. = *spell*.

spjalla, *v.* (*að*) I. tala, røða. Edda.

spjalla, *v.* (*að*) II. = *spilla*.

spjalli, *m.* talenøyte, ven. Edda.

spjót, *n.* spjot. **spjótaðr**, *a.* væpna med spjot. **spjóta-lög**, *n. pl.* sjaa *spjótlag*. **-oddar**, *m. pl.* sjaa *spjótsodd*.

spjót-brot, *n.* brot av eit spjot, spjotbrot. **-garðr**, *m.* eit slag gard med spjot til aa taka villdyr i. **-krókr**, *m.* krok, agnor paa spjot. **-kurfir**, *m.* spjot-stubbe.

-lag, *n.* (*pl.* *spjótlag*) spjotstyng. **-lauss**, *a.* spjotlaus. **-legg**, *m.* spjotskaft.

spjóts-brot, *n.* = *spjót-brot*. **-falr**, *m.* fal paa spjot, spjotfal. **-hali**, *m.* skaftenden paa spjot. **spjót-skapt**, *n.* spjotskaft. **-skaptshali**, *m.* bakenden av spjotskaft. **-skepti**, *n.* spjotskaft. **spjóts-lag**, *n.* spjotstyng. **-oddr**, *m.*

(*pl.* *spjótaoddar*) spjotsodd. **-prika**, *f.* spjot; jfr. *prika*. **-skot**, *n.* spjotskot, spjotkast.

spjorr, *f.* spjærr, klut, tystrimmel, bruka til aa vevla kring føterne. Isl. *spjærr*, *pl.* *spjarir*.

spjorr (ogso *spjor*) *n.* spjot.

spói, *m.* spoe, spue. Scolopax arquata.

spónn, *m.* spón-, spóna-, sjaa *spánn*, *spán-*, *spána-*.

spons, *n.* spuns. Ark. IX B (ny följd) s. 373. **sponsa**, *v.* (*að*) spunsa, setja spuns i.

spor, *n.* spor, far, stig; *ganga i spor e-m*, *ganga i faret aat ein*. **spora**, *v.* spora, setja fotspor i, stiga (hardt) paa (*e-n*).

sporabarn, *n.* avbrigde til *sprotabarn*. N. G. L. I 325.

sporð-drekamerki, *n.* himmelmerket skorpionen. **-dreki**, *m.* eig. „spordrake“, d. e. skorpion.

sporðr, *m.* spord, ende, hale (paa fiskar, ormar odl.; yverf. um andre ting t. d. um atterenden paa skip med drakehovud; jfr. ogso *bryggjussporðr*, *skjaldarsporðr* o. fl.); *standa e-m á sporði*, *ganga yver ein*, vera yvermann.

spor-ganga, *f.* ettergonga, fylgje. **-gongu-maðr**, *m.* ettergangar, fylgjesmann. **-hundr**, *m.* sporhund, hund som rekkjer far.

spori, *m.* spore; *keyra (slá) hestinn sporum*.

sporna, *v. st.* = *sperna*, *v. st.*

sporna, *v.* (*að*) spenna, sparka (= *sperna*); *sporna galga*, um aa hanga i galgen.

spor-rakki, *m.* sporhund (= *sporhundr*). **-rækt**, *a. n.* farsynt, slagsynt.

spott, *n.* spott, hæding, moro (= *spottr*, *m.*). **spotta**, *v.* (*að*) spotta, hæda, gjera narr av; *spotta e-t af e-m*, narra eitk. av (fraa) ein. **spottan**, *f.* spotting, hæding.

spotti, *m.* stykke, bite; jfr. nyn. *spott*, flekk, jordflekk. Set. Tel.

spottligr, *a.* spotteleg, hædeleg. **spottr**, *m.* spott, = *spott*, *n.* **spott-samligr**, *a.* spottande, hædande (*-samliga*, *av.* med spott).

-samr, *a.* spottsam, haadsam. **-semdargabb**, *n.* spottande moro.

spraðk, *n.* spraling, spark. **spraðka**, *v.* (*að*) sprala, sparka. Jfr. nyn. *sprakk*, *m.* smaa spralande dyr, Tel.

spraka, *v.* spraka (i eld).

spraki, *m.* spurnad, uyss (*sprakk*, *n.* d. s. Tel.).

sprakki, *m.* namn paa eit slag kvende (poet.).

sprang, *n.* sprang (Nfj. Øystd. N. Gbr.), eit slag opne (hekla eller knytte) millomverk eller bordor paa dukar og handklæde.

spranga, *v.* (*að*) spranga, hekla sprang, setja sprang i.

sprek, *n.* sprekk (Rbg. Ma. Ned.), tros, turkvist.

sprengja, *v.* (*gð*) sprengja, faa til aa springa eller bresta (jfr. *springa*); *sprengja augu ór e-m*; *sprengja sik á grauti*; *sprengja hest*. **sprengr**, *m.* spreng, sprengjing; *vinna til sprengs*, arbeida paa sprengen.

spretta, *v. st.* 1. spretta upp (ell. fram), springa, koma upp (ell. fram); *þar spratt (upp) brunnr*; ogso yverf. *spratt upp fjándskapr*; *spratt þat upp af þeim*, det kom upp, ein fekk høyra av deim; (jfr. nyn. *det spratt upp or honom*, han kom til aa nemna det uvarande). 2. spretta, springa; fara fort; *spretta upp*; *spretta á fotr*. 3. skreppa, gletta; *spretr e-m fotr*. 4. spretta, skjota, veksa ut (um blommar, haar odl). 5. spretta sund, bresta, rivna.

spretta, *v. tr.* (*tt*) spretta upp (eller laus), lœsa, taka upp, riva (upp eller sund), skjera (laus); *spretta af sér e-u*, spenna av seg eitk.

sprettitíðendi, *n. pl.* lause tidender.

springa, *v. st.* 1. springa (sund), sprekkja, bresta; sprengjast, verta sprengd (ogso yverf. um fortaking og forrœyning); *springa af harmi*. Jfr. *sprengja*. 2. springa, spretta, skjota, koma fram (ell. upp). 3. springa, laupa, renna.

sprita, *v.* (*að*) spila, sperra ut.

spróga, *v.* (*að*) springa, renna. Jfr. nyn. *sproga*, hoppa, Vald. (Fritzner); jfr. gn. *sprógr*, *m.* hestenamn.

sprotabarn, *n.* barn som enno ikkje er vakse fraa riset (*sproti*).

sproti, *m.* 1. spröte, kjæpp; tunn grein. 2. liti metalplata paa belte eller band (*sprot* Tel. *kista* Set.); ogso um den enden av beltet som heng ned fraa spennet (*sprot* Set.).

sprund, *f.* kvinna (poet.).

sprækr, *a.* spræk, kvik.

spræna, *v.* (*nd*) spræna, spruta.

sprökla, *v.* (*að*) sprala, sparka.

spuni, *m.* spune, i sms. *gullspuni*.

spurall, *a.* som gjerne vil spyrja, spurvis, forviten.

spurdagi, *m.* 1. spurdag, spurning, spursmaal. 2. spurdag, spurnad, frettnad.

spurn, *f.* 1. spyrjing. 2. spurnad, frettnad (*spurn*, d. s. Nhl.). **spurning**, *f.* 1. spurning, spursmaal. 2. spurning, gaata.

spúsa, *v.* (*að*) = *púsa*. **spúsa**, *f.* = *púsa*. **spúsi**, *m.* = *púsi*.

spýja, *v. st.* spy, brjota seg; *spýja blóði*. **spýja**, *f.* spying; spyja.

spyrða, *v.* (*rð*) sperra, binda (fisk) ihop i spordarne.

spyrja, *v.* (*spurði*) A. 1. rekkja far (spor) etter ein (*e-n*). 2. rækja, granska, spyrja etter eitk.; *fá (geta) e-n uppspurðan*, faa spurt ein upp, finna ein. 3. spyrja, gjera spursmaal; *spyrja e-n e-s*, *spyrja e-n af (at, frá) e-u*, *spyrja e-n (at) um e-t*, spyrja ein um (etter) eitk.; *spyrja eptir*, spyrja, høyra etter. 4. spyrja, fretta, høyra, faa vita (*e-t*); *spyrja til e-s*, spyrja (noko) til ein, faa vita um ein, faa spurtag paa ein.

B. *spyrjast*, *v. r.* spyrjast, verta kunnig, kjend; *spyrjast (fyrir) um e-t*, spyrja seg fyre, høyra etter um eitk.; *e-t spyrst*, eitkvart spyrst, folk fær vita det; upers. (*e-n*) *spyrst til e-s*, ein høyrrer um eitk.; *spyrjast*, *v. rec.* spyrja kvarandre.

spyrna, *v.* (*nd*) spenna, sparka; *spyrna fótum í stokkinn*, setja foterne mot stokken; *spyrna fæti á e-m (e-n)*, til *e-s*, spenna til ein med foten; *spyrna við*, spenna imot, spenna i; yverf. *spyrna e-m frá e-u*, trengja, skilja ein fraa eitk.; *rec. spyrnast í iljar*, liggja andföttes.

spýta, *v.* (*tt*) I. sputta, spytta (Tel. *spýte*); *spýttir ok sleginn*, sputta paa og slegen.

spýta, *v.* (*tt*) II. spita (Tel. ofl.), festa med pinne; *spýta e-t* ell. *e u*.

spýta, *f.* I. eit slag fotmein ell. fotverk.

spýta, *f.* II. spita (spýta), stikka, pinne (til aa festa med).

spýting, *f.* sputting, spytting.

spýtingr, *m.* vadmaalsiull paa 60 alner.

spytta, *v.* (*tt*) narra (*e-t af e-m*); jfr. *spotta*.

spæja, *v.* sjaa *speja*.

spænskr, *a.* spansk (= *spánlenzkr*).

spætr, *m.* spett, spetta, trepikka (ein fugl). *Picus*.

spqlr, *m.* (*gen. sing. spalar*; *nom. pl. spelir*, *akk. spölu*) 1. spol, rim, spildra (i grind). 2. stubb, stykke (av ei saga).

spqng, *f.* (*spangar*; *spengr*) 1. spong, tunn plata. 2. spong, isflak, isbru yver vatn.

spqnn, *f.* I. = *spann*, *n.*

spqnn, *f.* II. *spann* (fingermaal).

spqr, *f.* sparsemd.

spqrr, *m.* I. (*gen. sing. spqrs* og *sparrar*) sporv (*sporr*, *Austl. m. st.*).

spqrr, *m.* II. spjot (poet.). *Lat. sparus*.

spqrrhaukr, *m.* sporvhauk (*sporrhauk*, *Austl.*), = *sparrhaukr*. *Falco nisus*.

stabbi, *m.* stabbe (jfr. *tréstabbi*); stubbe trestuv.

staða, *f.* 1. stoda, standing, det aa standa eller vera paa ein stad. 2. stoda, stad der eitk. stend eller er; stoda (dsk. stilling) som noko stend i. 3. stoda, kant som vinden stend fraa (= *veðrstaða*). 4. vakt; *halda stöðu*. 5. myntkurs. 6. solkverv (= *sólstaða*).

staða-íc, *n.* gods som høyrer til *staðr* 13. **-mál**, *n.* sak um *staðr* 13. **-menn**, *m. pl.* menner som eig *staðr* 13, kyrkjeieigarar. **staðar-biskup**, *m.* bisp som bur paa *staðr* 13. **-ferja**, *f.* ferja som høyrer til *staðr* 13. **-folk**, *n.* byfolk. **-forráð**, *n.* raadom, styring yver *staðr* 13. **-gjald**, *n.* byavgift (= *bæjargjald*). **-hluti**, *m.* part, lut i *staðr* 13? Bp. I 855s. **-innsigli**, *n.* by-innsigle, bysegl. **-lyðr**, *m.* byfolk. **-maðr**, *m.* bymann. **-prestr**, *m.* prest som bur paa *staðr* 13. **-rétt**, *m.* 1. bylov. 2. byavgift (= *bæjargjald*). **-setning**, *f.* klosterringing. **-skrá**, *f.* bok med lista yver jordegods som *staðr* 13 eig, jordebok. **staðasetning**, *f.* skiping av stader.

staddi, *m.* fyresegn, fastsetjing.

staddr, *perf. partic.* til *steðja*, *s. d.*

stað-fastligr, *a.* fast, stödu, ubrigdeleg, hugfast (*-fastliga*, *av.*). **-fastr**, *a.* 1. buande, bufast. 2. fast, ubrigdeleg, uruggeleg. 3. hugfast; trufast. **-festa**, *v. (st)* 1. gjeva fast bustad eller tilhald; *refl. staðfestast* (*staðfesta sik*) taka fast bustad; ogso: stána. 2. stadfesta, gjera fast, avgjera, vedtaka fast; *refl.*

staðfestast, verta fast, uruggeleg. **-festa**, *f.* 1. fast tilhald, bustad. 2. stadfesting, sanning; prov. 3. fastleik, stödleik; truskap. **-festi**, *f.* = *staðfesta* 2 og 3. **-festing**, *f.* stadfesting, sanning. **-festingarbréf**, *n.* stadfestings-brev. **-festir**, *a.* hugfast, stöd. **-festubríf**, *n.* stadfestings-brev. **-festulauss**, *a.* som er utan fast bustad, heimlaus. **-festumaðr**, *m.* stödu, hugfast mann. **-festuorð**, *n. pl.* stadfestingsord.

staðgi, *m.* fastsetjing, fyresegn, vedtak.

stað-góðr, *a.* stinn, som det er godt spenn i (um sverd); jfr. *staðr*, 3. **-hogg**, *n.* fast hogg, som raamar (ogso yverf.).

staði, *m.* stade, staa, stabbe (av korn eller høy i löda).

staðinn, *perf. partic.* 1. av *standa*. 2. av *steðja*. *N. G. L. I*, 1456i (= *staddr*, *N. G. L. V*, 52s.).

stað-lausa, *f.* sæteslöysa. *Edda*. **-lausligr**, *a.* ustödu; sæteslaus. **-lauss**, *a.* ustödu, ræddhuga. **-leysi**, *n.* uro (i hugen). **-ligr**, *a.* 1. som høyrer staden, plassen til, stadleg, lokal. 2. fast, stödu. **-lyndr**, *a.* stad, hardsett, stadlynd.

staðna, *v. (að)* stána, stansa, stogga.

staðnefna, *v. (nd)* fastsetja.

staðr, *a.* 1. eig. som stend still, tagall, tvilraadig. 2. stad (um hest).

staðr, *m.* (*gen. sing. staðar*; *nom. pl. staðir*, *akk. staði*) 1. standing, stans, drygging; *e-m verðr staðr á*, det vert ein stogg paa med ein, ein stansar, drygjer; *nema stað* (*staðar*), stána, stansa; *gefa* (*e-u*) *stað* (*staðar*), stansa (eitk.). 2. styrke, motstandskraft; *eiga stað við e-u*, kunna staa seg mot, halda ut eitk. 3. spenn, stinnleik, elasticitet (t. d. i boge). 4. spor, merke etter eitk.; verknad, utfall, endemaal. Jfr. *nyn. sjaa stað etter eitkvart*. 5. stad, stelle, plass; *fara af stað*; *bíða ór stað*, bida paa staden, verta verande der ein er; *i þeim stað*, paa den stad; *i þann stað at*, i staden for at, (i byte) mot at; *i stað* (*e-s*), *i staðinn*, i staden (for eitk.); *alls staðar*, allstad; *i stöðum*, paa nokre stader. *Heilag. I* 568is. 6. um tid: *i stað*, paa staden, straks, no; *i stað sem*, straks som; *rétt i stað*, rett no, no nyst; *þegar i stað*, *þegar upp á staðinn*, straks

paa staden, straks paa timen. 7. kant, veg, maate; *i annan stað*, paa den andre sida, for det andre; *i alla staði*, *i öllum staðum*, i alle maatar; *i engan stað*, paa ingen maate. 8. part, deil; *skipta i fjóra staði*. 9. høve, tilfelle; *i þessum staðum*. 10. stad, der ein kann gjera si naudturft; *ganga at (leita sér) staðar*, ganga for seg sjölv. 11. bustad, tilhaldsstad. 12. stad, by. 13. heilag stad, kyrkjeleg stiftelse (kloster, kyrkja med prestesæte, bispesæte odl.).

Staðr, *m.* Stad (hovden millom Nord-fjord og Sunnmøre).

stað-ráða, *v. st.* fastsetja, gjera (fast) av.

-samr, *a.* hardsett, herdig, hugfast. **-remmi**, *f.* herdigskap, hugstyrke.

staðsi, *a.* i sms. *eptirstaðsi*.

stað-taka, *v. st.* vedtaka. **-protinn**, *a.* avtróta, heilt utmødd, oppgjeven.

stafa, *v. (að)* 1. forma, segja fyre (ein eid). 2. segja fyre, skipa, fastsetja; *stafa e-m svá harðan*, lata ein faa ein hard lagnad. 3. stava (bokstavera).

stafaðr, *a.* striput, randut, med ymse fargar (helst um segl). Jfr. nyn. *stava*, *d. s.* um hestemaan.

stafa-nafn, *n.* bokstavnamn.

Stafangr, *m.* byen Stavanger.

stafa-setning, *f.* stavang, bokstav-setjing, bokstavskiping (helst av rimbokstavar). **-skipti**, *n.* skifte og bruk av rimbokstavar. **-snúning**, *f.* umsnuing av bokstavar.

stafkarl, *m.* eig. ein som gjeng med stav, tiggjar, bedar; ogso um legdekall, legdestakar, jfr. *stafkarlafersla*. Jfr. nyn. *stavkall* og *stakar*. **stafkarla-búningr**, *m.* tiggjarbunad. **-færsla**, *f.* det aa færa ein legdestakar fraa ein gard til ein annan i legdi. **-lettr**, *n.* „tiggjarskrift“, eit slag runer? **-stigr**, *m.* tiggjarstig. **stafkarls-búningr**, *m.* **-gervi**, *f.* tiggjarbunad. **-stigr**, *m.* tiggjarstig.

staf-kerling, *f.* tiggjarkjerring. **-kerti**, *n.* kjerteljos, ljøs **-lauss**, *a.* stavlaus, utan stav (*-laust*, *av.*). **-ligr**, *a.* som høyrer til bokstavar, bokstav-. **-lurkr**, *m.* lurk, tjukk stav. **-lægja**, *f.* stavlægja (millom stolparne i stavhus uppe). **-merðarveiðr**, *f.* merdstøde. *D. N. IV 1562a.*

stafn, *m.* 1. stamn paa skip, baade um

framstafn og *aptrstafn*, men helst um framstammen; ogso: skip (poet.); *lata deila um stafna við e-n*, lata det koma til eit sjeslag med ein; *stinga at stafni*, leggja skipet til (til land ell. til eit anna skip); yverf. *hafa e-t fyrir stafni*, hava eitk. fyre seg. 2. gavlj, tvervegg (paa hus). Jfr. nyn. *stamn*, bakvegg i skaap ell. seng. **stafna-burðr**, *m.* eig. stamudreising? yverf. um ovmod. *Sturl. I 671a.* **-hár**, *a.* høgstamna, stamnhøg. **-smiðr**, *m.* ein som byggjer skipsstamnar, stamnbyggjar. **stafn-búi**, *m.* mann som hadde romet sitt næmast framstammen paa eit skip, stamnbue. **-gluggr**, *m.* glugg, vindauga i gavlen paa eit hus. **-haf**, *n.* **-hald**, *n.* stamnhald, styreleid, stemna. **-hvíla**, *f.* = *stafnrekkja*. **-kasta**, *v. (að)*; upr. *s. stafnkastaði skipinu*, *d. e.* skipet kvelvde. **-lé** (og *-ljár*) *m.* stor krok i framstammen sóm dei haka til seg og heldt fast fiendskip med i sjeslag, stamnljaa. **-leggja**, *v. (-lagði)* leggja (eit skip) til med framstammen. **-ljá**, *f.* = *stafnlé*. **-lok**, *n.* halvdekk i framstammen paa skip (= *lok*, 4). **-rekkja**, *f.* seng som stend ved tverveggen ell. gavlen. **-sveit**, *f.* mannskap ved framstammen, stamnbueflokk. **-sæng**, *f.* = *stafnrekkja*. **-tjald**, *n.* tjeld i framstammen paa skip.

stafir, *m.* (*gen. sing. stafs*; *nom. pl. stafir*, *sjld. stafar*; *akk. pl. stafi*, *sjld. stafa*) 1. stav, gongestav, paak; *kasta staf ok skreppu* (um pilegrim); um bispestav: *vigðr til stafs ok stóls*; um trollstav (eller blotstolpe?): *hafa i húsi sínu staf eða stalla*. *N. G. L. I 383.* 2. stav, stolpe, pilar. 3. stav i trekjerad. 4. um merkestav millom utmark og aalmønning i ordlagi *innan og utan stafs*; jfr. *stafstaði*, nyn. *stavstod*. 5. bokstav; rimbokstav; i *pl.* ogso lærdom, kunnskap. **staf-róf**, *n.* bokstavrekkja, alfabet, yverf. fyrstegrunnar, grunnlag. **stafs-broddr**, *m.* brodd, pigg paa ein stav. **-hogg**, *n.* hogg, slag med ein stav. **staf-slengva**, *f.* eit slag slyngja paa ein stav, stavslengja. Jfr. *handslengva*. **-sproti**, *m.* srote, paak, kjapp. **-staði**, *n.* (i mn. ogso *stafstóð*, *f.*) stavstod, endepunkt av ei grenselina.

stag, *n.* stag, styd-tog fraa mastri til framstammen.

staga, *v.* (*að*) staga, stydja, binda upp med band.

stagl, *m.* stegl (til brotsmenn). **stagl-festr**, *a.* fest paa stegl, stegla.

stagstjórnmarr, *m.* skip (poet.).

staka, *v.* (*að*) I. skumpa, puffa (*e-m*).

2. staka, skjangla, raga, snaava.

staka, *f.* I. skinn. Jfr. nyn. *toka f.* svine-skin, Sogn.

staka, *f.* II. einstaka vers, visestubb, helst um halvvers.

stakastormr, *m.* hard storm.

stakka, *f.* stubb, avskore stykke. N. G. L.

stakkútr, *a.* austn. form, sjaa *støkkótr*.

stakk-blað, *n.* bloka, flak paa kufta. **-garðr**, *m.* gard, ingjerding kring høystakk.

stakkr, *m.* I. kufta, støypekufta. Jfr. nyn. *stakk* og *skinnstakk*.

stakkr, *m.* II. stakk (av høy, torv odl.);

átta stakka völr, *d. e.* grasvoll der det er høy til aatte stakkar.

stakra, *v.* (*að*) stakra, skjangla, = *staka*.

stál, *n.* I. staa, herdt jarn; i *pl.* vaapn.

stál, *n.* II. 1. staa, stade, stabbe (av korn, høy odl.), = *staði*. 2. stemne (paa skip). 3. innskoten millomsetning i vers; *gera á stál*, *d. e.* bruka bokstaven „m“ fleire gonger millom tvo hendingar. S. E. II 10610.

stál-band, *n.* staaiband. **-broðr**, *m.* **-gaddr**, *m.* staaibrodd, staaipigg. **-gqrr**, *a.* gjord av staa. **-hanki**, *m.* staahandske. **-harðr**, *a.* staaishard, hard som staa. **-haugr**, *m.* dunge av staa, staaohaug. **-hjalmr**, *m.* staaishjelm. **-húfa**, *f.* eit slag staaishjelm utan visir (nedslag), staaheva. **-húfubarð**, *n.* bard, brot paa staaheva.

stalla, *v.* (*að*) = *stallra*.

stallahringr, *m.* heidnesk altarring.

stallara-nafn, *n.* stallar-namn. **-rétt**, *m.* den personlege rett som stallar hadde krav paa, stallarrett. **-stóll**, *m.* stallar-stol. **-sæti**, *n.* stallarsæte. **stallari**, *m.* ein av dei fremste hirdmennerne hjaaa kongen, som tala paa hans vegner paa tingi, stallar.

stallbrøðralag, *n.* stallbrødreilag, fostbrødreilag.

stall-heilagr, *a.* heilag av di at der er eit altar. **-hús**, *n.* stall, hestestall.

stalli, *m.* = *stallr*, I.

stálligr, *a.* staaisset, staa.

stallr, *m.* I. stall (Shl. Ryf.), (firkanta) stett, fotstykke, som eitk. kann standa paa; heidnesk altar (= *stalli*); *hjarta e-s drepr stall* ell. *stall drepr ór hjarta e-s*, *d. e.* ein vert laaghjarta, ein misser motet, jfr. *stallra*. 2. mastrespør (= *stelling*). 3. stall, hestehus; stallrom, spiltog; (stall)krubba.

stallra, *v.* (*að*) stana, stogga; *stallrar* (*stallar*) *hjarta e-s*, ein vert laaghjarta, rædd. Jfr. *stallr*.

stall-steða, *f.* (mindre gode avbrigde:

stall-staði, *m.* **-steða**, *f.* **-stoði**, *m.* **-steði**, *n.*) merr som stend i stall med ein hest, stallmerr.

stál-nagli, *m.* staaalnagle, staaalpikar. **-nef**, *n.* staaalnebb.

stalpaðr, *perf. partic.* framvaksen.

stál-píkr, *m.* staaipik, staaipigg. **-slá**, *f.* staa-slaa, staaistong. **-sleginn**, *a.* staaistegen, staaisset. **-sorfinn**, *a.* fila til staalet.

stama, *v.* (*að*) stama, stota.

stamba, *v.* (*að*) stella uma (*e-m*)? Fbr. 1016.

stamhendr, *a.* (um veremaal) som hev ei tviteki staving til hending i fyrste og tridje verslina. S. E. I 658.

stampaustr, *m.* auster, ausing med stamp.

stamp, *m.* stamp, balje, i sms. *stampaustr*. **stamr**, *a.* stam.

standa, *v. st.* A. 1. standa (staa), vera uppreist. 2. standa, vera sett, finnast paa ein stad; *þat sem stendr i guðspjallinu*. 3. standa, vera i ein viss tilstand, vera slik ell. slik voren; upers. *stendr illa*, det stend ille til. 4. standa fast; vera fast avgjord; *þat stendr, at —; vita til staðins*, vita for visst. 5. standa still, verta standande; stogga, bia. 6. standa, ganga, koma, venda i ei viss leid; *loginn stóð inn um ræfrit*. 7. standa, vara; *sú veizla stóð halfan mánað*. 8. standa ved lag, vera gjeldande. 9. standa seg for, greida seg for (*e-m*). 10. hjelpa, stydja (*e-m*). 11. vera høveleg, sama seg (for ein, *e-m*). 12. standa, halda ut, tola (*e-t*, *e-u*). 13. retta seg etter, lyda (*e-t*, *e-u*). 14. naa, taka burti; *hvalr stendr grunn*, kvalen tek grunn (jfr. nyn. *staa botn*, rekka botn med føterne og N. folkev. „der hev ikkje stade meg grunn“). 15. finna, raaka paa (*e-t*), Jfr. nyn. *standa*

ein (*atter*); d. e. naa ein. 16. koma yver, raaka (*e-n*); upers. *hvat stendr þik*, kva stend paa med deg, kva kjem aat deg? 17. vega, vera jamtung med; ogso: vera jamverd med (*e-t*); *ein gullhringr*, er *stendr tvá aura*. Jfr. nyn. *det stend knapt*, d. e. det er knapp vegt.

Med part. *á*: *standa á e-u*, standa paa; vera vend mot; halda seg til, driva paa med eitk.; *standa á e-u (e-t)* vera paa, falla, raaka paa, slaa inn paa eitk.; *hugr stendr á e-m*, d. e. stend til ein; upers. *stendr á illu einu með þeim*, det er berre ilt millom deim. *af*: *standa af e-u*, koma av, hava sitt upphav fraa eitkvart; *ögn stendr af e-m*, det stend stökk av ein; *standa af e-u við e-n*, standa av, lata fraa seg eitk. til ein; *standa e-n veg af*, helst upers. *stendr e-n veg af um e-t*, det hev seg (stend, er) slik ell. slik med eitk. *at*: *standa at (e-m)*, standa attved, hjelpa (ein); trengja inupaa, ganga laust paa ein; *standa e-n at e-u*, finna ein i ferd med, gripa ein i eitk. *eptir*: *standa eptir*, standa etter, vera atter. *fram*, *frammi*: *standa frammi (fram)*, standa framme (fram); vera til stadar; vera noko tess, duga. *fyfir*: *standa fyrir e-u*, standa i vegen, vera til hinder for eitk.; hindra at ein fær tak i eitk., verja eitk.; *standa jarni fyrir*, verja seg med jarnburd; *standa fyrir e-t*, gjelda for, ganga for aa vera eitk. *hjá*: *standa hjá e-m*, standa attved (hjaa); yverf. hjelpa ein. *i*: *standa i e-t*, stiga, fara i eitk. (t. d. *klæði*); *standa i e-u*, standa i, vera i eitk.; vera aat med, halda paa med eitk.; verta til, føra til eitk.; vera i, liggja i eitk. (som innehald); *standa i klæðum*, vera i klædi; *standa i bót*, vera rettkomen ell. skyldig til ei viss bot; upers. *stóð i deilu með þeim*, det vart til strid med deim. *með*: *standa með*, standa med, hava eitk.; ogso = *standa við e-u*. *saman*: *standa saman*, standa saman, vera samla; *standa saman i (með) e-u*, vera (samla) i, liggja i (som innehald). *til*: *standa til e-s*, standa til eitk., vera vend mot eitk.; standa med rett til, vera rettkomen, skyldig til eitk.; gjeva von ell. tilføre til eitk., syna eitk. (ofte upers.); *standa e-m til*, vera ein til hjelp; *standa e-n veg til*, standa eikorleis til, vera slik ell.

slik voren; upers. *stendr svá til*, det hev seg so. *undan*: *standa undan*, ogso: skorta, vanta. *undir*: *standa undir e-m*, standa under, vera underlagd ein; *standa undir e-t*, stydja uppunder, gjeva eitk. studnad. *upp*: *standa upp*, standa, stiga, reisa seg upp; standa uppe, ikkje vera fallen; fara i veg; yverf. reisa seg (til strid). *uppi*: *standa uppi*: standa uppe, uppreist; standa ved lag; (um lik) standa og ikkje verta nedgrave; (um skip) standa uppe paa land; (um boge) standa spent. *við*: *standa við e-u*, standa imot, gjera motstand mot eitk.; halda ut eitk. *standa við e-t*, liggja ved, vera vaagnad ved eitk.; upers. *stendr við e-t*, det stend um, er nær ved eitk. *yfir*: *standa yfir e-u*, standa yver eitk., vera utbreidd yver eitk.; vera til stadar ved eitk.; *standa yfir*, ogso: standa paa, vera for handi, vara.

B. *standast*, v. r. 1. standa seg, verta standande, standa ved lag. 2. standast, standa seg for, greida seg mot, halda ut, tola (*e-u*, *e-t*). Med part. *á*: *standast á*, svara til kvarandre, ganga upp imot kvarandre (ogso: *standast á endum*); standa midt imot kvarandre. *af*: *standast af e-m*, koma av, hava sitt uphav fraa ein; *standast e-n veg af* = *standa e-n veg af*.

standsquull, m. eit slag sál.

stanga, v. (*að*) 1. stinga, stikka; stöyta; *stanga jörð*, d. e. stinga i jordi (med stenger odl); *hafu vandlaupa með togum stangaða*, d. e. innsette med tog. 2. stanga (med horn); refl. *stangast*, stangast. **stangan**, f. tildriv, tilstörung.

stangar-húðfiat, n. eit slag húðfut (med berestong?) -hogg, n. hogg, slag med ei stong.

stank, n. uro, staak. Flat. II 2193.

stanka, v. (*að*) bera seg tungt, stanka, sukka.

stapi, m. høg fjellknatt, fjelltopp.

stappa, v. (*að*) 1. stappa, stampa, stöyta (ned). 2. stappa, fylla, pakka hardt ihop. 3. stappa, banka, stöyta sund. **stappan**, f. (og *stapp*, n.) i sms. *fóta-*.

stappi, m. stappa (stoppa), noko som er ihopstappa.

stara, v. (*rð*) stara, stira.

starf, *n.* starv, arbeid, stræv; syst, em-bætte; umsut, tilsyn. **starfa**, *v.* (*að*) starva, arbeida, stræva, sysla med eitk. (*e-t*, *i e-u*, *at e-u*); *starfa á e-m*, føra umak paa ein, bry ein; *starfa fyrir e-u*, hava umsut for, syta for eitk.; *starfa um e-t*, bry seg um eitk.; *starfa sik*, møða seg. **starfa-laun**, *n. pl.* = *starflaun*. -**lífill**, *a.* lite brysam. -**mikill**, *a.* (mykje) brysam. **starfhús**, *n.* arbeidsrom, verkstad. **starii**, *m.* arbeid, stræv, umak. **starf-laun**, *f.* og *n. pl.* lön for arbeid ell. stræv. -**lífill**, *a.* lite brysam. -**samr**, *a.* strævsam, mødesam, annsam. **starfismótt**, *f.* arbeidsklæde. -**maðr**, *m.* arbeidsmann, arbeidar. -**sveinn**, *m.* arbeidskar.

stari, *m.* stare (star). Sturnus.

stark, *n.* i sms. *ofstark*.

starkr, *a.* sterk (av helsa) = *sterkr*. Jfr. namnet *Starkaðr*.

starsýnn, *a.* stíroygd.

statút, *n.* statut, vedtekt (lat.)

stauli, *m.* i sms. *sveinstauli*.

staulpa, *f.* i sms. *meystaulpa*.

stauþ, *n.* 1. stauþ, hol i veg. 2. stauþ, bikar; ogso kopp, kjerald til aa hava vaks i = *botn*, *m.* 3. Jfr. nyn. *stauþ*, *n.* ogso um eit lite trekjerald. 3. klump av støypt metal.

staura, *v.* (*að*) støyta med staur. Jfr. nyn. *staura*, støyra. **staur(a)garðr**, *m.* gjerde av staur, staurgard. **staurr**, *m.* staur, stong. **staurshogg**, *n.* hogg, slag med staur.

stauta, *v.* (*að*) støyta, raama hardt, jfr. *steyta*; *stauta á (at) e m spjótinu*.

stедda, *f.* merr, horsa.

steði, *m.* (*gen. steðja*) 1. sted, smidjested. 2. mynt (baade um det som ein slær mynt med, og den mynti som vert slegi). 3. stade, = *staði*; N. G. L. II, 111^{35,38}.

steðja, *v.* (*að*) hoppa, byksa.

steðja, *v.* (*staddi*; *perf. partic. staddr*, ogso *staðinn*, s. d.) 1. faa til aa standa ell. vera paa ein stad ell. i ei stoda; stansa, stoppa; *partic. staddr*, stadd, standande, verande paa ein stad ell. i ei stoda; *vera staddr hjá e-m*, vera hjaa ein; *vera við staddr*, vera til stadar; *hann er vel staddr*, han er vel stadd, det stend vel til med honom; *e-m er (svá) stadd til e-s*, ein er

(soleis) til sinns (ell. haatta) mot ein. 2. gjera fast, stødug; fastsetja; *partic. staddr*, avgjord, fast, viss; *gera e-t stadd*, gjera (slaa) eitk. fast; *hafa e-t stadd fyrir sér*, hava sett seg fyre eitk.; refl. *steðjast*, taka fast bustad (*stедста N. Gbr.*) 3. stadfesta. Jfr. nyn. *stедa*, festa, og *steðja*, (til)stora (Sogn).

steðja-bréfi, *n.* brev um myntrett. -**nefi**, *n.* nev, nebb paa smidjested. -**steinn**, *m.* stein til underlag under smidjested. -**stokkr**, *m.* stokk, stabbe til underlag under smidjested.

steðr, *pl.* av *steð*, s. d.

stef, *n.* 1. frest (jfr. *stefna*, *f.* 4). 2. stev, umkvæde.

steiáns-dagr, *m.* -*messa*, *f.* andre jole-dagen.

steija, *v.* (*að*) 1. hindra, avstyra. 2. *steffja á e-n*, tala til ein med stev; jfr. nyn. *stevjast*. **steija-balkr**, *m.* -**mál**, *n.* -**mel**, *n.* bolk, stykke millom tvo stev i eit dikt, stevbolk. **steflauss**, *a.* utan umkvæde, stevlaus.

steifliga, *av.* i *ústefliga*.

steifligr, *a.* som hører til stev (*stef*).

stefna, *v.* (*nð*) I. = *stemma*.

stefna, *v.* (*nð*) II. 1. venda stammen til; *stefna skerit*, styra mot skjeret. 2. styra, venda eitk. (*e-u*) i ei viss leid; *stefna (hogginu) á fótinn*. 3. stemna, ganga i ei viss leid; *stefna inn fjórðinn*; yverf. *e-m verðr nær stefnt*, d. e. det er faare for ein. 4. stemna, kalla, bjoda ein (*e-m*) til aa koma ein stad; ogso *stefna saman menn*. 5. stemna, kalla ein (*e-m*) inn for retten (*um e-t*, for eitk.); ogso: *stefna máli (sok)*, stemna, draga ei sak inn for retten (med dei rette ordelag); *stefna e-m af konunni*, stemna kona fraa ein, d. e. koma med det paastand at ein er skild fraa kona. 6. stemna, kalla saman, lysa til (*e-t*); *stefna þing við bændr*.

stefna, *f.* 1. stemna, styreleid, kurs. 2. stemming, innkalling (t. d. for retten). 3. stemna, avtala ell. fastsett møte til aa gjera eitk. (*til e-s*); samkoma; *gera e-m stefnu*, = *stefna e-m*; *gera e-m halfs mánaðar stefnu*, stemna ein til møte med ein halv maanad varsl. 4. stemmetid; frest, skildag, termin; *selja jörd til stefnu*, d. e. selja jörd med undanskild atterlöysnings-rett

til ein viss dag; *selja jörd ór stefnu*, selja jörd som det ligg löysningsrett paa (til ein tridjemann), fyrr skildagen er ute (N. G. L.)

stefni, *n.* stemne, i sms. *halsstefni*.

stefning, *f.* stemning, innkalling. **stefningar-bréf**, *n.* stemnebrev. **-dagr**, *m.* stemnedag. **-vátt**, *m.* stemnevitne. **-vitni**, *n.* vitnemaal um stemning.

stefningr, *m.* namn paa ein orm. S. E.

stefnir, *m.* 1. styrar. 2. hjelm. Poet.

stefnliga, *av.* formaals-tenleg, skapleg.

stefnu-boð, *n.* stemne-bod, innkalling.

-bréf, *n.* stemnebrev. **-býr**, **-bær**, *m.* stemnegard, gard der stemna, møte vert halde.

-dagr, *m.* stemnedag (baade um den dagen daa det vert stemnt og den dagen stemna skal vera).

-fall, *n.* det aa forsøma aa møta til stemna; boti for det. **-fundr**, *m.* stemnemøte.

-fgr, *f.* ferd til ei stemning. Jfr. nyn. *stemneferd*.

-gerð, *f.* stemning, innkalling til ei stemna. **-jqrð**, *f.* jörd som er seld med undanskild atterlöysningsrett til ein viss dag.

-lag, *n.* stemnelag, avtala ell. fastsett møte, stemna.

-leiðangr, *m.* leiðing som dreg ut etter tilstemning. **-lið**, *n.* flokk som fylgjer til ei stemna, stemnefylgje.

-lundr, *m.* lund der ei stemna vert haldi. **-lýðr**, *m.* stemnelyd, tingaalmuge.

-maðr, *m.* mann som er med i ei stemna, stemnemann. **-myrginn**, *m.* morgon daa stemna skal vera.

-roi, *n.* det aa brjota avtalen um ei stemna, stemnebrot. **-staðr**, *m.* stad der det vert stemnt eller ei stemna skal vera, stemnestad; *halda stefnustað*, d. e. halda avtalen um stemna.

-stofa, *f.* stemnestova, møtestova. **-stund**, *f.* stemnetid, møtetid.

-søk, *f.* sak som ein vert stemnt for. **-tal**, *n.* samtale paa ei stemna. **-tími**, *m.* stemnetid. **-vátt**, *m.* stemnevitne. **-vegr**, *m.* stemneleid, leid. Mar. 569³².

-vitni, *n.* 1. vitnemaal um stemning. 2. stemnevitne, vitne paa ei stemning. **-vætti**, *n.* = *stefnuvitni*, 1.

stefsetja, *v.* (tt) setja, dikta stev (*stef*) til eit dikt.

steggi, *m.* stegg, i sms. *andarsteggi*.

stegi, *m.* = *stigi*.

stegla, *v.* (ld) stözla, festa paa *stagl*.

stegla, *f.* laakt namn paa ei kvinna. Jfr. nyn. *stegla*, *v.* skjella.

Steig, *f.* garden Steigen paa Engeløy (i *Öngli*) paa Helgeland. **Steigar-þing**, *n.* tinget for Haalogaland. **-þingslög**, *n. pl.* Steigartinglag (landsluten). **-þingsmenn**, *m. pl.* folket i Steigartinglag.

steigurliða, *av.* bratt, høgreist. Poet. Jfr. mnt. *steiger*, *a.* bratt.

steik, *f.* steik. **steikara-hús**, *n.* eldhus, kjøken. **-høfðingi**, *m.* **-meistari**, *m.* yverkokk. **-piltr**, *m.* (Æf. 87176) **-sveinn**, *m.* kokkegut. **steikari**, *m.* steikjar, kokk. **steiking**, *f.* steikjing. **steikja** (og *steika*), *v.* (kt) steikja; brenna.

steina, *v.* (nd) maala, farga.

steina-brú, *f.* bru av steinar, steinbru.

-sörvi, *n.* eit slag perleband, halsband av fine steinar.

stein-bítr, *m.* steinbit. Anarrhichas lupus.

-blindr, *a.* steinblind, heilt blind. **-bogi**, *m.* boge, kvelving av stein, steinbru. **-borg**, *f.* borg av stein. **-brú**, *f.* steinbru. **-deifr**, *m.* steindolp. Saxicola oenanthe. **-dyrr**, *f. pl.* steindør (jfr. *dyrr*). **-garðr**, *m.* steingard, steingjerde. **-geit**, *f.* steingeit. **-geitarmerki**, *n.* himmelmerket Steingeiti (Steinbukken) i dyrekrinsen. **-golf**, *n.* steingolv. **-hjarta**, *n.* steinhjarta. **-hurð**, *f.* steinhurd, steindør. **-hús**, *n.* steinhus. **-hveliðr**, *a.* som hev steinkvelving. **-holl**, *f.* steinhall, stort steinhus. **-kast**, *n.* steinkast. **-kastali**, *m.* steinborg, steinkastal. **-ker**, *n.* steinkjer, kjer av stein. **-ketill**, *m.* steinkjel. **-kirkja**, *f.* steinkyrkja. **-kirkjusið**, *f.* steinkyrkje-byggjing. **-kjallari**, *m.* kjellar mura av stein, steinkjellar. **-klæði**, *n.* lita ell. farga klæde. **-knífr**, *m.* steinkniv. **-kola**, *f.* steinkola, liti lampa av stein. **-lag**, *n.* steinlag. **-liða**, *av.* steinende, som stein. **-ligr**, *a.* som er av stein, stein-. **-líkan**, *n.* bilæte inngrave i stein. **-lopt**, *n.* loft, yverstova i steinhus. **-meistari**, *m.* meister i steinbyggjing, murarmeister. **-mez**, *m.* eit slag kniv med skaft innsett med pryðsteinar? (jfr. mnt. mes, *n.* kniv). **-múrr**, *m.* steinmur. **-mustari**, *m.* *mustari* av stein.

steinn, *m.* 1. stein, grjot. 2. stein, steinstykke, eitk. gjort av stein; *þikkir e-m ekki ór steini hefja*, ein tykkjer at det er

inkje skitte paa; yverf. *taka stein* (ell. *kasta steini*) *um megn sér*, d. e. faast med noko som ein ikkje orkar; *koma milli steins ok sleggju*, d. e. i knipa; um vermostein: *mjolk var heit ok váru á steinar*. 3. steinar bruka til vegtlodd. 4. pryðstein, glimestein, perla. 5. steinhus, helst um kloster og fengsl. 6. stein i blaasa, jfr. *steinsótt*. 7. maaling, farge.

stein-nökkvi, *m.* steinbaat. -**óði**, *a.* -**óðr**, *a.* ofseleg (um storm). Jfr. nyn. steingalen odl. -**ofn**, *m.* steinomn. -**pikka**, *f.* steinpikka, steinhakka. -**ráfr**, *n.* steintak. -**setja**, *v.* (*tt*) steinsetja, setja med (dyre) steinar.

steins-hogg, *n.* hogg, slag med ein stein. **stein-sker**, *n.* stein som er skjer. -**smíð**, *f.* steinarbeid, murararbeid. -**smíði**, *n.* 1. arbeid av stein; steinbygning. 2. = *stein-smíð*. -**smíðr**, *m.* steinarbeidar, murar. -**sótt**, *f.* steinsott. -**spjald**, *n.* steintavla. -**stolpi**, *m.* steinstolpe, steinsula. -**stofa**, *f.* steinstova, stova av stein. -**stræti**, *n.* steinsteint stræte ell. gata. -**tabula**, *f.* steintavla. -**talga**, *f.* steinhogging. -**þíldr**, *a.* golvlagd med stein, steintild. -**þró**, *f.* steintro, steinkista (til lik). -**vegg**, *m.* 1. steinvegg. 2. steinbygning. -**virki**, *n.* steinborg, steinmur. -**qr**, *f.* pil av stein, steinpil.

stekkr, *m.* rom, inngjerding til lambi; jfr. nyn. *stekke*, (*m.*) og *stekkje* (*n.*) garde, avgjerdt rom til lambi i fjøs (Berg.). **stekksgarðr**, *m.* gard kring *stekkr*. **stekktíð**, *f.* tídi daa lambi vert skilde fraa møderne og sette i *stekkr*; namn paa maanaden fraa midten av mai til midten av juni paalag (= *egg tíð*).

stela, *v.* *st.* stela; *stela e-n e-u*, *stela e-u frá e-m*, *stela e-u á e-n*, *stela e-itk. fraa ein*; *stela e-n*, *stela fraa ein*, *stela mǫnnum ór kastalanum*, senda løyndeg folk or festningi. *stelast*, *v. r.* stela seg, lura seg (*á e-n*, *at e-m*); rec. *stelast frá*, stela fraa kvarandre; *taka með stolinni hendi*, taka med tjuvshand, som ein tjuv. **stelafé**, *n.* stole gods, tjuve-gods. **stelari**, *m.* stelar, tjuv.

stelkr, *m.* stelk, graatjeld. Totanus calidris.

stelling, *f.* masterspør, = *stallr*, *m.* 2.

stelpa, *v.* (*pt*?) stelpa, hindra; *stelpa niðr*, halda nede. N. G. L. III, 2732 (mn. avskr.)

stemi, *f.* staming.

stemma, *v.* (*md*) stemma, demma upp, stoppa; *at ósi skal á stemma*.

stengja, *v.* (*gd*) stengja, luka.

sterkleikr, *m.* sterkleik, styrke. **sterkliga**, *av.* sterkt, med styrke, kraftigt. **sterkligr**, *a.* 1. sterklek, kraftigt. 2. svær, stor. **sterkmannligr**, *a.* sterklek, kraftigt (um folk).

sterkr, *a.* sterk; kraftigt; stor. **sterkviðri**, *n.* sterk vind.

sterlingr, *m.* sterling (engelsk mynt). Ann. 2581s.

sterta, *v.* (*rt*) sterta, strama upp. **sterta**, *f.* i sms. *hosnasterta*. Jfr. nyn. *sterta*, *f.* **stertimaðr**, *m.* stram kar, straming.

stertr, *m.* stert, vele.

stétningr, *m.* stand, vyrndad.

stétt, *f.* 1. stig, noko aa stiga paa, t. d. stig i ei tropp eller gjerde (Heilag. I 1842s), eller steinar som er lagde til aa gaa etter (nyn. *stett*, Man.); stett (*f.*), tropp; ogso yverf. stig; ættled. 2. stett (*m.* og *n.*), fotstykke under kjer. 3. stand, vyrndad; stoda, tilstand (= *stétr*, *m.*)

stétta, *v.* (*tt*) 1. stetta, hjelpa, stydja (*e-u*). 2. koma aaleis, fremja, gagna (*e-t*).

stéttar-ker (og *stéttaker*), *n.* kjer med stétt (fot), stetta. -**lauss**, *a.* som er utan stétt (fot), stettlaus.

stétr, *m.* = *stétt*, *f.* 2 og 3.

steyldr, *partic.* *steyldr á hæli*, styrdføtt? Flat. II 1072a. Jfr. isl. *staula*, *v.* gaa staurut, og gn. *svainstauli*.

steypa, *v.* (*pt*) 1. støypa, lata stupa, lata falla ned; snu upp og ned, setja paa hovudet (*e-u*); *steypa kerti*, sløkkja ljós med aa snu det upp og ned (skikk ved bannsetjingar); *hafa steypt hettinum*, d. e. lata hatten falla nedfyre andlitet; *steyptir hjalmar*, hjelmar som fell nedfyre andlitet (Edda). 2. støypa, kasta i koll, støyta ned (*e-n*); *steypa sínum úvinum*. 3. støypa, draga (klæde) paa eller av seg (jfr. nyn. *støypekufta*); *steypa á sik* (*af sér*) *kápu*; *steypa yfir e-n flekku*; ogso um sokkar. 4. slaa, hella ut (*e-u*); yverf. velta, ausa ut; *steypa e-n gulli*, yverausa ein med gull; *steypa fram bæn fyrir e-m*, beda inderleg for eink. 5. støypa, renna; *steypa heitu vaxi á andlit*

sér; *steypa skurðgoð af malmi*; *svelli var steyppt yfir jörð*; *steypa niðr*, *steypa umatt*. 6. *bløyta*, *leggja i blot*; jfr. nyn. *støypa*, *leggja korn i blot til malt*. 7. *steypast*, *v. r. steypa seg*, *kasta seg*; *stupa*, *falla*.

steypari, *m.* *støypar*. **steyping**, *f.* 1. *støyping*, *nedstøytning*, *fall*. 2. *uthelling*.

steypir, *m.* *støypar*. **steyptr**, *partic.* til *steypa*, *s. d.* **steypumeistari**, *m.* *støypemeister*, *støypar*.

steyta, *v. (tt)* 1. *støytá*, *driva*, *køyra*; *steyta sverðinu i e-t*. 2. *støytá*, *støypa*, *kasta (e-u)*. 3. *støytá*, *stappa*, *banka sund*. **steytr**, *m.* *støyt*.

stí, *n.* i sms. *svínstí*.

stía, *f.* *avgjerdt rom til smaafe*. **stía**, *v.* *setja i stía*, *stengja lambi av fraa møderne sine*. Jfr. nyn. *stia*, *setja inn krøter i hus*, *Sogn*.

stífla, *v. (ld)* *stemma*, *demma upp*. **stífla**, *f.* *stemma*, *demning*. Jfr. nyn. *stivla*, *stoppa*, *stansa*, *ogso setja skraademning*, *og stivla*, *f.* *skraademning*, *Ma*.

stig, *n.* 1. *stig (n.) i tropp*, *stige odl*. 2. *tot (under ein knakk t. d.)*. 3. *yverf. i pl. stand*, *vyrdnad*; *af meirum stigum eða minnum*.

stíga, *v. st.* 1. *stiga*, *treda*; *stiga upp ell. ned*; *stíga stórum*, *taka store stig*; *stíga á bak*, *á hest*, *mots. stíga af baki*, *af hesti*; *stíga fram*, *ogso: døy*; *stíga fyrir borð*, *stíga*, *springa yver bord*; *stíga til ríkis*, *taka ved ríksstyringi*; *stíga um e-n*, *vinna yver ein (Edda)*; *stíga undan borði*, *stíga fraa bordet*; *stíga yfir borð*, *setja seg til bords*; *stíga yfir e-n (yfir hofuð e-m)* *vinna yver ein (jfr. nyn. yverstigen)*. 2. *med akk. stíga (upp) paa*, *treda paa (e-t)*; *stíga land*, *stíga paa land*; *stíga beð*, *stíga upp i seng (Edda)*; *yverf. stíga e-n*, *vinna yver ein*.

stígamaðr, *m.* 1. *vegfarande mann*. 2. *vegrovar*, *røvar*.

stig-gata, *f.* *fotstig*, *gangstig*. **-hosur**, *f. pl.* *hosor som berre rekk upp paa leggen?* Fm. X 415.

stígi, *m.* *stige (= stegi)*.

stigr (og *stigr*) *m.* (*gen. sing. -s, -ar*; *nom. pl. -ar, -ir, akk. -a, -u*) *stig*, *fotstig*; *veg*.

stígreip, *n.* *stígvél*, *n.* *istig*, *stígbøygjel* (*stí(g)vil*, *Smaal.*)

stik (og *stikk* Fm. VII 256), *n.* *stik* (*Ma.*), *paale*, *staur* (*driven ned i sjøbotnen*).

stíka (og *stikka*) *v. (að)* 1. *paala*, *stengja med paalar ell. staurar*; *stíka ána upp*, *demma upp aai med paalar*. 2. *mæla (upp)*, *jfr. stíka f.*; *stíka lérept*; *yverf. stíka hafit* (*um skip*).

stíka (og *stikka*) *f.* 1. *stikka*; *stong*. Jfr. nyn. *stíka*, *stolpe* (*Dal.*), *gardstaur* (*Set.*). 2. *eit lengdemaal*, = *2 alnar*. 3. *stake*, *ljose-stake*; jfr. *kertastíka*.

stíkill, *m.* 1. *stikel* (*Shl.*), *hornpigg*. 2. *stýlk?* *Barl. 4623.*

stíkkalag, *n.* *eit slag versemaal*. S. E. I, 712. **stíkki**, *m.* *eit slag stutt dikt med stutte vers*.

stíkkinn, *a.* *snefsen*, *beisk*. **stíkkjast**, *v. (kt)* *leidast*. Hom. 1283 (nyn. *stíkkjast*, *d. s.* *Set. Tel.*).

stíknfir, *m.* *eit slag stingekniv*, *daalk*. **stíkla**, *v. (að)* *hoppa*, *byksa*. Jfr. nyn. *stíkla*, *hinka*.

stíkna, *v. (að)* *stíkna*, *steikjast*.

stílk, *m.* *stýlk* (*stilk*).

stíll, *m.* 1. *pik*, *pigg*; jfr. *ogso silfrstíll*. 2. *stíll*, *skrivemaate*. *Lat. stilus*.

stílla, *v. (lt)* 1. *stílla*, *stansa*, *tøyma*, *styra (e-u, e-t)*; *stílla sik*, *styra seg*. 2. *stílla*, *setja i ei viss stoda*; *stílla horpu*, *stílla horpa*. 3. *stílla*, *laga*, *skipa eitk. slik eller slik*; *stílla svá til um e-t*, *skipa*, *laga det so med eitk.* 4. *stílla seg*, *lura seg*; *stílla at e-u*. 5. *lura*, *narra (e-n)*.

stílli, *n.* 1. *maatehald*, *spekt*. 2. *inn-gjerding til dyreveiding*. Jfr. nyn. *stílle*, *n.* *inn-gjerding*, *garde i fjøs*. **stílliliga**, *av. spakleg*, *visleg*. **stílliligr**, *a.* *spakleg*, *visleg*.

stílling, *f.* 1. *stelling*, *skiping*. 2. *maatehald*, *spekt*. **stíllingarmaðr**, *m.* *visleg*, *maatehalden mann*.

stíllir, *m.* *styrar*, *hovding*, *konge* (*poet.*).

stílltr, *a.* *som kann styra seg*, *visleg*, *roleg*, *spak*.

stífm, *n.* *stim*, *staak*, *strid* (*poet.*). **stíma**, *v. (að)* *stíma*, *styra*, *staaka*. **stíman**, *f.* *styr* *og staak*, *uppstuss*.

stínga, *v. st.* *stínga* (*stikka*); *stínga nefi*

i skinnfeld; *stinga nosum niðr*, stinga nasen i jordi, bita i bakken; yverf. *stinga e-m sneið*, gjeva ein sneidord, neisa ein; upers. *stingr mik i hjartat*; *stinga e-n af*, stinga ein i hel, drepa ein; *stinga af*, stikka av, draga seg undan; *stinga af stokki við e-n*, sjaa stokkr; *stinga við fötum*, stana (braatt); refl. *stingast til e-s*, stinga seg fram etter eitk.

stingasótt, *f.* sjukdom med styng.² Ann. 7512 2039. **stingi**, *m.* styng, hald i sida, hald-styng.

stinn-leggjaðr, *a.* som hev sterke, faste leggjer, stinn-leggja. **-leiki**, *m.* stinnleik, traustleik (um sylv). **stinnr**, *a.* 1. stinn, stiv, stram; sterk, kraftig; *stinnr bogi*; *fljúga stint*. 2. god i sitt slag, drjug, stiv; *stinn veizla*; *stinn manngjöld*; *at stinna*, av godt slag. Jfr. nyn. *stinn*, ublanda, rein: *stint sylv* odl. Hall.

stíra, *v.* (rð) stira, stara, glo.

stirð-fætt, *a.* styrdfött. **-kveðinn**, *a.* (um kvæde) stivt eller uhagt framsagd (*kveðinn*).

-leikr, *m.* styrdleik, stivleik. **-liga**, *av.* styrdleg, stivt, ubøygjeleg. **-lyndr**, *a.* stridlynd, hardsett. **-læti**, *n.* traalæte, stridskap, stivhug. **stirðna**, *v.* (að) 1. stridna, stivna (ogso yverf.); verta uhag, tungvint. 2. hardna, verta hard, strid. **stirðorðr**, *a.* munnvalen, tungmælt. **stirðr**, *a.* 1. styrd, stiv, ubøygjeleg; uhag, uhendig, tung; *e-m er stirt um mál*, det er tungt for ein aa tala eit maal. 2. hard, streng; strid, tver; ublid.

stirfinn, *a.* styrvæn, stiv, tver, strid.

stirndr, *a.* sett med stjerner, stjernesett, stjernut.

stirtla, *v.* (að) retta, reisa upp med meða; *stirtla sér á fætr*.

stívarðr, *m.* raadsmann, forstandar, styrar (eng. steward).

stjaka, *v.* (að) skumpa, skaka (*e-m*); jfr. *staka*, *v.* 1. Jfr. nyn. *stjaka*, staka, skjangla.

stjaki, *m.* i sms. *ljósastjaki* (jfr. *stika*). Jfr. nyn. *stjake*, stake.

stjarfi, *m.* stivkrampe.

stjarfr, *a.* stivkjefta, hardvikt (um hest). **stjarna**, *f.* stjerna; *stjarna* vert ogso bruka aaleine um *leiðarstjarna*, *sjóvarstjarna* (d. e. nordstjerna, polstjerna) og um visse andre stjerner som merkte dagstidern (jfr. *aptan*, *dag*- og *morgin-stjarna*).

Stjóradalr, *m.* Stjørdalen. **stjórðelir**, *m.* *pl.* stjördalingar. Fm. IV 68.

stjóri, *m.* I. styrar, raadar (= *stjórnavi*). Edda.

stjóri, *m.* II. lite ankar, dregg, krabbe. Jfr. nyn. *stjore*, stiv kvist, stylk.

stjörn, *f.* I. styring, stjorn. 2. stjorn, husstyr. 3. styre; styrbord (paa skip); *á stjörn*, paa styrbord sida. **stjórna**, *v.* (að) styra, stjorna, raada yver (*e u*). **stjórnaðarmadr**, *m.* = *stjórnamadr*. **stjórnan**, *f.* styring. **stjórnarblað**, *n.* styreblad. **stjórnavi**, *m.* styrar, raadar; styremann. **stjórnavi-lauss**, *a.* som er utan styring, ustyrd. **-madr**, *m.* styrar, raadar, styremann. **-vald**, *n.* **-veldi**, *n.* raadvelde, magt. **-völr**, *m.* styrevol (paa skip). **stjórnbítlaðr**, *a.* beisla. Edda. **-borði**, *m.* styrbord (paa skip). **-byrðingr**, *m.* mann paa styrbord sida, styrbords-mann. **-fastr**, *a.* som hev fast styre (um skip). **-látr**, *a.* = *stjórnsamr*. **-lauss**, *a.* styrlaus, ustyrleg; styrelaus. **-ligr**, *a.* skipeleg, skikkeleg. **-samr**, *a.* som gjerne vil styra, myndug, raadig. **-við**, *f.* band som held styret, styreband. **-völr**, *m.* styrevol (= *stjórnavölr*).

stjúp- (ogso *stjúk*-, *stýk*-, *stjúg*-, *stýp*-, *stýf*-, *stýf*-) i sms. = styv- (styk-). Jfr. ogso nyn. maalføre *styg*-, *stjuk*- o. fl. **stjúpa**, *f.* = *stjúpmóðir*. **stjúp-barn**, *n.* styvbarn. **-dóttir**, *f.* styvdotter. **-faðir**, *m.* styvfár. **-móðir**, *f.* styvmór. **stjúpr**, *m.* = *stjúpsonr*. **stjúpsonr**, *m.* styvson.

stjúpr, *m.* (*akk. pl. stjól*) bakdeild, gump. Jfr. nyn. *stýl*, *m.* stert, hale.

stjórnu-bók, *f.* bok um stjernerne, stjernernekunna. **-bókarlist**, *f.* stjernernekunna, astronomi. **-bókarmadr**, *m.* stjernernekunnig mann, astronom. **-gangr**, *m.* stjernernegang, stjernelaup. **-gangsmeistari**, *m.* stjernernekunnig mann, stjernerneydar. **-íþrótt**, *f.* stjernernekunna, stjernerneyding. **-ljós**, *n.* stjerneljos. **-mark**, *n.* stjernermerke (i dyrringen). **-meistari**, *m.* stjernernekunnig mann, stjernerneydar. **-ríms-íþrótt**, *f.* stjernernekunna, astronomi. **-ríms-meistari**, *m.* stjernernekunnig mann. **-tal**, *n.* stjernetal. **-vegr**, *m.* stjernerstøde, konstellation.

stó, *f.* i sms. *eldstó*.

stobbi, *m.* stabbe, i sms. *tréstobbi*.

stöð (og *stud*) *f.* (*nom. pl. stöðir, stöðr, stöðr*) stýð, stýdjestav; stolpe, sula; studnad, hjelp.

stöð, *f.* stad der eitk. stend; *lima (festa) saman stöð ok stjornur*, Fld. II 28215, 3904, 5532. Jfr. *nyu. stod, f.* i sms. *værstod, stavstod* o. fl.

stöð, *n.* stod, merreflokk med stodhestar.

stöða, *v.* (*að*) stýdja, stýdja uppunder; hjelpa, gagna; *stöða e-m til e-s*, hjelpa ein til eitk. **stöðamaðr**, *m.* stýdjar, hjelpar.

stöð-hest, *m.* stodhest, gradhest. **-hross**, *n.* øyk (merr eller hest) som høyrer til eit *stöð*, stodoyk.

stöði, *m.* studnad, hjelp. **stöðlauss**, *a.* hjelpelaus.

stöðrenni, *n.* i orðlaget; *sitja i stöðrenni við e-n*, vera (bu) i grannelaget med ein.

stofa *f.* (ogso *stoga* og *stufa*) stova (stoga), baade um stovebyggnad og um eit rom i ein byggnad.

stofn (ogso *stufn*) *m.* stonn, stuv, stubbe (av tre); yverf. grunnlag; *setja vel (illa) á stofn við e-n*, byrja vel (ille) med ein, fara vel (ille) med ein fraa fyrsto; *hefjast tveim stofnum*, ganga paa tvo maatar.

stofna, *v.* (*að*) grunnleggja, emna paa; stolla, skipa til, faa i stand; *stofna heit*, gjera lovnad.

stofu-búnaðr, *m.* bunad, veggkjeld odl. til ei stova, stovebunad. **-dyrr**, *f. pl.* stovedør. **-gerð**, *f.* stove-byggjing. **-glugg**, *m.* stoveglugg, stove-vindauga. **-golf**, *n.* stovegolv. **-horn**, *n.* stovekraa. **-hurð**, *f.* stovedør. **-karl**, *m.* mann som stend fyre ei *sálustofa*. **-ofn**, *m.* omn i stova (badstova). **-pallr**, *m.* pall i ei stova. **-reykr**, *m.* røyk som er i ei stova (badstova).

stoga, *f.* = *stofa*.

stokka, *v.* (*að*) 1. stokka, setja stokk paa, setja fast (jfr. *stokkr*, 9). 2. timbra, byggja upp med stokkar; *brunnr stokkaðr umbergis* (jfr. *nyu. stokkbrunn*, Ross); yverf. *stokka hátt*, byggja høgt, slaa stort paa (um giftarmaal).

stokka-belti, *n.* belte av samanhekta plator (jfr. *isl.*), Sturl. I 37023. **-búr**, *n.* bur sett yver av stokkar. **-ker**, *n.* stort kjer, som stend fast paa stokkar (til surmysa i

buret). Gísl. 8821. **-spenzi**, *n. pl.* eit slag spenne (av plator).

stokkfiskr, *m.* stongfisk, turrfisk (jfr. *dk. stokfisk*).

stokkinn, *perf. partic.* til *stokkva*.

stokkland, *n.* rudningsland i skog.

stokklauss, *a.* som er utan stokk, stokklauss (um ankar).

stokk-lendi, *a.* = *stokkland*. **-lendingr**, *m.* ein som bur paa *stokkland*.

stokkr, *m.* 1. stokk; trestokk; timberstokk. 2. stokk i husvegg; *innan stokks, utan stokks*. 3. sengjestokk; benkjestokk. 4. øvste stokk i skipsbordi, æsing (= *borðstokkr*); yverf. *stinga af stokki við e-n*, skuva ein fraa seg (eig. fraa skipsbordi). 5. stokk som mastri stend i? 6. bakkestokk, bedding (= *bakkastokkr*). 7. ankarstokk (= *akkeristokkr*). 8. stokk under smidjestedet, smidjestabbe (= *steðjastokkr*). 9. stokk, fotstokk til fange. 10. utorhola stokk; skrin, kista, kassa. 11. plata i belte; i sms. *stokkabelti*.

stóla, *f.* breidt band som prestar bar kring halsen utanpaa korkaapa; ogso um ei kaapa, bispekaapa. Lat. *stola*.

stóla-herr, *m.* fullt utbudd her. Jfr. *stóll*, *m.* III.

stól-brúða, *f.* **-brúðr**, *f.* stolbrugda (stolbrugd), stolkarr, stolrygg.

stóli, *m.* I. = *stóla*.

stóli, *m.* II. bispestol, bispesæte.

stoli, *a.* i sms. *draumstoli*, *hamstoli* o.fl.

stólkonungr, *m.* um keisaren i Miklegard, „stolkonge“.

stóll, *m.* I. 1. stol, sæte; yverf. um eit høgt embætte, kongestol, bispestol odl. 2. (i *pl.*) ein av dei ni engleflokkarne.

stóll, *m.* II. eit slag bord (russ. *stoli*).

stóll, *m.* III. i sms. jfr. *skipastóll*, *stóla-herr*. Gr. *stólos*.

stólmaðr, *m.* mann som sit i stol, stolmann.

stolpi, *m.* stolpe, sula, pilar; ogso um pyramidarne i Egypt.

stólsbrúðr, *f.* = *stólbrúða*. **stól-setja**, *v.* (*tt*) setja paa stolen, setja inn i eit embætte (kongesæte eller bispesæte). **-setning**, *f.* stolsetjing, innsetjing i konge- eller bispesæte.

stoltr, *a.* = *stolz*. **stolz**, *a.* (indecl.) stolt, byrg, kaut. **stolzliga**, *av.* med byrgskap, stormodigt.

stopa, *v.* (*pt*), berre i *partic. m. pl.* i ei eldre form *stopðir*, uppreiste. Poet.

stopalt, *av.* stopalt (Tel.), tvert, uheppe; *e-rr gengr (ferr)* stopalt, det gjeng stopalt, uheppe for ein.

stopi, *m.* i sms. *ofstopi*.

stoppa, *v.* (*að*) stoppa, stappa, fylla (= *stappa*).

stór-á, *f.* stor-aa, stor-elv. **-afl**, *n.* stor magt. **Æf.** **-annmarki**, *m.* stort lyte. **-auðigr**, *a.* storrik, mykje rik. **-beinótt**, *a.* storbeinut, som hev store bein. **-blót**, *n.* stor ofring, storblot. **-bokki**, *m.* storbokke, stor-kakse. **-bóndi**, *m.* storbonde, gjæv bonde. **-borg**, *f.* storstad, storby. **-borinn**, *a.* høg-boren, høgætta. **-brögðótt**, *a.* ovleg sløg, storsløg. **-bú**, *n.* stort bu, storgard. **-burðugr**, *a.* høg-boren, høgætta. **-bygð**, *f.* storbygd. **-bær**, *m.* storgard.

storð, *f.* 1. ung-rensl, ungvokster; *falla niðr sem storð*, jfr: *hráviði*. 2. skog; jord (poet.). 3. Stord, øy i Sunnhordland.

stór-deild, *f.* stor trætta, storstrid. **-draumr**, *m.* stor, merkeleg draum. **-eflismaðr**, *m.* stor, megtig mann. **-eini**, *n.* stor sak. **-eignaðr**, *a.* rik, velhalden. **-eignamaðr**, *m.* mann som hev store eigner, riking. **-erfiði**, *n.* stor møða, tungt stræv, hardtak. **-erendi**, *n.* stor-sak. **-ey**, *f.* storøy. **-fé**, *n.* mykje gods, store pengar. **-feginn**, *a.* storfege, storglad. **-felli**, *n.* stort tilhøve, stor sak. **-fenginn**, *a.* **-fengr**, *a.* gjæv, gild, grepa. Jfr. nyn. *storfengd* og *storfengjeleg*. **-fetaðr**, *a.* **-fetir**, *a.* som fetar, stort, tek store stig, langstiga. **-fiskr**, *m.* storfisk. **-fjórð**, *f.* storfjør. **-fjöllótt**, *a.* storfjella, storfjellut. **-fjórðr**, *m.* storfjord. **-flokk**, *m.* storflokk. **-flug**, *m.* storfugl. **-fundr**, *m.* stor-møte. **-íqt**, *n. pl.* store klæde. **-ganga**, *f.* det aa ganga hardt og mykje, storgonga. **-geðr**, *a.* 1. stormodig (poet.). 2. stormerkeleg (for *störgætr*?) Bp. I 60610. **-gettingr**, *m.* = *störgætingr*. **-grjót**, *n.* storgrjot, storstein. **-gjöf**, *f.* storgaava, stor, rik gaava. **-gjöfull**, *a.* storgjæv, ovleg gjævild. **-gjöld**, *n. pl.* store pengebeter. **-glæpamaðr**, *m.* stor brots-

mann, storsyndar. **-glæpilig**, *a.* ovleg syndug eller brotsleg. **-glæpr**, *m.* stor misgjerd eller synd. **-glæpsamlig**, *a.* = *störglæpilig*. **-gnípa**, *f.* stornipa, stornut. **-góðr**, *a.* ovleg god, storgod. **-góz**, *n.* mykje gods, stor eigedom. **-grýti**, *n. koll.* store steinar. **-grýtt**, *a.* storgrytt, storsteinut. **-gætingr**, *m.* **-gæðingr**, *m.* (skrive *störgæðingar m. pl.*) stormann, storig. **-haf**, *n.* storhav. **-heimsklig**, *a.* ovleg faavis, toskut. **-heit**, *n.* stor lovnad. **-herað**, *n.* stort herad, landskap. **-hlutr**, *m.* stor ting, stor sak. **-hræddr**, *a.* storredd, ovleg rædd. **-hugaðr**, *a.* storkhuga, stormodig. **-hveli**, *n.* storkval. **-hqðingi**, *m.* stor hovding. **-hogg**, *n.* stort hogg. **-hoggr**, *a.* som hogg stort ell. hardt, dugande til aa hogga. **-illa**, *av.* mykje ille. **-illr**, *a.* mykje ill, vond. **-jartegn**, *f.* stor jarteign, mirakel. **-kappi**, *m.* storkjempa. **-kaupmaðr**, *m.* storkhandlar. **-ketill**, *m.* storkjél. **-kirkja**, *f.* stor, gjæv kyrkja, storkyrkja, hovudkyrkja. **-klæki**, *n.* eitkvart som er til stor vanæra, stor skam.

storkna, *v.* (*að*) storkna, stivna.

stór-kostlig, *a.* mykje kosteleg, gild, framifraa, storveges (*-kostliga*, *av.*). Jfr. nyn. *storkostleg*.

storkr, *m.* stork. Ciconia.

stór-kvikendi, *n.* stor-kvikjende, stor-dyr. **-kvæði**, *n.* stort kvæde. **-land**, *n.* stort land, storland. **-langr**, *a.* mykje lang. **-látr**, *a.* 1. storlaaten, stormodig, kaut. 2. storgjæv, gjævild, raust. **-legans**, *av.* storleg, ovleg. **-leiði**, *n.* lang leid. **-leikr**, *m.* 1. storleik. 2. storlæte, ovmod. **-leitr**, *a.* storleitt, storslegen (i andlitet). **-lenda**, *f.* stor jordeign. **-liga**, *av.* 1. storleg, mykje, ovleg. 2. med storlæte, stormodigt. **-ligr**, *a.* 1. stor, mykjen. 2. stor, stormodig. **-lífill**, *a.* ovleg liten. **Æf.** **-litt**, *av.* ovleg lite. **-ljótr**, *a.* ovleg ljot, stygg. **-lokk**, *m.* stor lokk (av haar). **-lyndi**, *n.* gjævlynde. **-lyndr**, *a.* storlynd, gjævlynd, hugstor. **-lýti**, *n.* stor synd. **-læti**, *n.* 1. storlæte, ovmod. 2. gjævlynde, raustleik. **-mál**, *n.* storsak.

stormall, *a.* stormsam. Jfr. nyn. *stormall* (Ross).

stór-mannligr, *a.* stormannsleg, gjæv, som høver for stormenne (*-mannliga*, *av.*)

-margr, *a.* svært mang. **-mein**, *n.* stor skade. **-meinbugr**, *m.* stor hindring eller vandske. **-meizl**, *n.* stor meidsla eller likamsskade. **-menni**, *n.* 1. stor, svær mann, kjempa; *koll.* kjempfolk. 2. stormann, gjæv, megtug mann; *koll.* stormenne, storfolk. 3. manndoms mann, raust mann. **-menska**, *f.* stormannsleg aatferd, gjævlynde, raustleik. **-merki**, *n.* merkeleg ting, stort under; merkeleg gjerning; sakrament. **-merkiligr**, *a.* mykje merkeleg, underleg, stormerkeleg (*-merkiliga*, *av.*) **-merkisfullr**, *a.* = *stórmerkiligr*. **-mikill**, *a.* ovleg mykjen, ovleg stor. **-mjök**, *av.* ovleg mykje.

stormr, *m.* 1. storm, sterk vind. 2. yverf. storm, stormande framferd, ofse, ufred. **storm-samligr**, *a.* stormande, ofseleg. **-samr**, *a.* stormsam, uroleg. **-semi**, *f.* ofse, hardleik.

stór-munr, *m.* stor mun; *dat. pl. stórmunnum*, storum, storleg.

stormviðri, *n.* stormvêr.

stór-mæla, *v. (li)* bannsetja. **-mælabréf**, *n.* bannbrev. **-mæli**, *n.* 1. store, ovmodige ord. 2. stor, vigtug avtale. 3. stor sak. 4. stort forbrot, stor synd. 5. bann, bannstøytung. **-mæltr**, *a.* storordig, stortalande. **-mørk**, *f.* stor mork, stor skog. **-naudsyn**, *f.* stor naud, trong; stor naudsyn; torv; stort, tvingande forfall. **-nær**, *av.* mykje nær. **-óp**, *n.* stort rop, skrik. **-orðr**, *a.* storordig, stortalande. **-pez**, *n.* stort fat ell. tunna. D. N. VIII, 140a. *Jfr. fr. pièce.*

stórr, *a.* (komp. *stærri*, sup. *stærstr*) 1. stor (svær, diger, drjug); *gerði há stórt á firðinum*, det vart stor sjø paa fjorden; *hoggva stórt*, d. e. veldugt. 2. stor, stormodig, kuat, strid. 3. stor, gjæv, megtig. 4. stor, vigtug. *Jfr. adverbí stóru, stórum.*

stór-ráð, *n.* stor raad, stort tiltake. **-ráðr**, *a.* storraadig, som hev store raader. **-reising**, *f.* stor reising. **-regn**, *n.* storregn. **-reip**, *n.* stort reip. **-ríki**, *n.* stort rike, storrike. **-ríkr**, *a.* storrik, mykje rik. **-ræðamaðr**, *m.* storraadig, storlenkt mann. **-ræði**, *n.* stor framferd; stort tiltak. **-rök**, *n. pl.* hovudgrunn. **-sár**, *n.* stort saar. **-skaði**, *m.* stor skade. **-skip**, *n.* storskip. **-skorinn**, *a.* storskoren, storskapa; storslegen, storleitt.

-skript, *f.* stor kyrkjebot, kyrkjestræff. **-skriptamaðr**, *m.* mann som hev gjort seg skyldig til *stórskrift*. **-skuld**, *f.* storskuld, stor gjeld. **-slag**, *n.* stor plaaga. **-smíði**, *n.* stort (smed)arbeid, storsmide. **-staðr**, *m.* 1. storstad, storby. 2. stor kyrkjeleg stiftelse (*staðr*). **-stefna**, *f.* stor, vigtug (retts)stemning. **-sveit**, *f.* stor flokk. **-synd**, *f.* stor synd. **-sæti**, *n.* *koll.* store saator. **-sæmd**, *f.* stor æra, heider. **-søk**, *f.* stort forbrot, brotsverk; *vera í stórsökum við e-n*, hava forbrote seg mykje mot ein. **-tákn**, *n.* store teikn, mirakel. **-táknablóm**, *n.* blømande rikdom av store jarteigner. **-tíðendi**, *n. pl.* store tilbudar; store tidender. **-tign**, *n.* stor vyrdnad.

stortr, *m.* nedsetjande namn paa *hauldr*, eig. stiv kar? S. E. II 496s. *Jfr. sterta.*

stór-tré, *n.* stort tre, stor stokk. **-þing**, *n.* stort ting (um økumenisk concilium). **-þorp**, *n.* storgard. **-þungr**, *a.* mykje tung. **-þurft**, *f.* stor turft, stor naud.

stóru, *av.* = *stórum*.

stór-úðigr, *a.* stormodig, ovmodig. **-úfór**, *f.* stor uferd, stor ulukka.

stórum, *av.* (av *stórr*) storum, storleg, storveges, mykje; *stiga stórum*, stiga med store stig; komp. *stórum*, større, meir.

stór-vandi, *m.* **-vandraði**, *n.* stor vande, stor meinsemd. **-vegligr**, *a.* mykje heiderleg, ærefull. **-vegr**, *m.* storveg, stor veg. **-veizla**, *f.* stor veitsla, stort gjestebod. **-vel**, *av.* storvel, mykje vel. **-verk**, *n.* storverk. **-viðaðr**, *a.* gjord av stort timber, storveda. **-viðir**, *m. pl.* store timberstokkar, stort timber. **-viðri**, *n.* stormvêr, storstorm. **-virki**, *n.* storverk, rausnaverk, stor gjerning. **-virkr**, *a.* mykje verksam; som gjer storverk. **-virkuliga** (og *-virkiliga*) *av.* med stor kraft. **-vittr**, *a.* mykje vitug. **-yrði** *n.* store ord. **-ætt**, *f.* storætt, gjæv ætt. **-ættaðr**, *a.* høgætta, storætta.

strá, *n.* straa; *öll stráin stanga e-n*, alle straa sting ein (um ein forfylgd mann); *liggja stirðr á strá* (um lik; *jfr. líkstrá, nástrá*).

strá, *v. (að)* straa, strøy, breida straa, halm odl. utyver golv eller benkjer.

strádauga, *a.* som hev deytt stradaude, daud paa sotteseng (poet).

strákr, *m.* rekefant, lausgangar; jfr. nyn. *strak*, lang, stiv kar, strant (Tel.) og isl. *strákur*, gut.

strálauss, *a.* straalau, ustraadd.

strandar-glópr, *m.* landtroll (um ein som kjem for seint og ikkje fær vera med baaten). **-hogg**, *n.* = *strandhogg*. **strand-hogg**, *n.* nedhogging og røving av fe paa strandi, strandhogg. **-lag**, *n.* strandleggjing; *leggja net strandlagi*, *d. e.* leggja net langs etter strandi. **-maðr**, *m.* strandbue, strandværing. **-setr**, *n.* det aa sitja etter paa strandi naar baaten er faren, strandseta; *sitja strandsetr*, standa landtroll (jfr. *strandarglópr*). **-varpa**, *f.* strandvarp (Namd.), kastenot (til aa bruka langs strandi).

strangaviðr, *m.* strangved, ved av avkvista smaatre. Jfr. nyn. *strange*, *m.*

strangleikr, *m.* stridleik; jfr. nyn. *strangleik*. **strangliga**, *av.* strengt, nøgje. **strangligr**, *a.* streng, hard. **strangr**, *a.* 1. streng, hard, strid (um folk). 2. strid, hard, kvass; *strangt straumfall*; *ströng orrosta*. 3. streng, tung, hard, strid; *ströng sáttr*. Jfr. nyn. *strang*, sterk, skarp, bitter.

straumaskipti, *n.* straum-skifte. **straumbrot**, *n.* 1. eig. straumbryting; yverf. um fyregang, føring (i strid), jfr. *brjóta straum fyrir e-u*. 2. stad der straumen brytst, stryk, brot. **-fall**, *n.* straumfall (um fallande sje og um stryk i elv). Flat. II 258is. Heilag. II 218²³. **straumr**, *m.* straum; *við strauminum*, mot straumen; *fyrir strauminum*, med straumen; yverf. *brjóta straum fyrir e-u*, ganga i brodden, standa fyre eitk. **straumvatn**, *n.* vatn som renn som ein straum. Jfr. nyn. *straumvatn*, Ross.

stráviði, *n.* liten og grann smaaskog (jfr. *hráviði*).

streða, *v. st.* (finst i præes. konj. *streði* Edd. M. og i perf. partic. *stroðinn*) = *serða*.

streitast, *v. r.* (*að*) streita, strita, stræva (= *strítast*). **streiting**, *f.* streiting, striting, stræving. Æf. 9078.91.

streiltr, *a.* skjeltren, spreidd.

strendingr, *m.* strending, strandbue.

strendir, *m. pl.* strendingar, folk fraa *Strönd*.

strendr, *a.* i sms. *áttstrendr* o. fl.

streng-flaug, *f.* haket (skori) attpaa pil-

skaftet som bogestrengen ligg i (= *strenglag*). **-færi**, *n.* strengjospel (spelreiden). **-hljóð**, *n.* ljod av strengjospel.

strenging, *f.* 1. i sms. *heitstrenging*. 2. stengjing, stengsla. Æf.

strengja, *v* (*gd*) 1. setja streng paa boge (jfr. nyn. *strengja upp fela*, Tel.). 2. gjera fast (med *streng*); festa, binda; *strengja heit*, gjera lovnad. 3. stengja, luka; *strengja aprt dyrr*. 4. klemba, driva hardt; *strengja, efla*, gjera seg sterk. Jfr. nyn. *strengja*, strama, spennu (ei snor); driva, tvinga hardt.

streng-lag, *n.* = *strengflaug*. **-leikatól**, *n.* strengjospel (spelreiden). **-leikr**, *m.* 1. strengleik, strengjospel (baade um spelreiden og spelingi). Fm. VII 9715, XI 34111. 2. dikt, visa som vert sungi til strengleik. **-leiksljóð**, *n.* song, visa til strengleik. Str. 143s.

-leikssaga, *f.* saga som er emne for *strengleikr*. 2. **-leikssöngur**, *m.* song, visa som vert sungi til strengleik. **strengr**, *m.* (strengjar; *strengir*) 1. streng, stram snor; strimel; reip, tog; um bogestreng, spelestreng, klokkestreng, ankarstreng odl.; *fljóta um strengi*, liggja til ankars. 2. streng, (smal) straum. **strengréttur**, *a.* snorbein.

strengviðarhlass (skrive: *strenviðar*) *n.* lass med strangved; jfr. *strangaviðr*.

strengvqrðr, *m.* vakt ved ankartoget umbord.

streyma, *v.* (*md*) strøyma; upers. *streymir e-t*, eitk. strøymur. **streymr**, *a.* strøymd, strøymut.

stríð, *n.* 1. strid, plaaga, uro; sut, sorg. 2. strid, slaasting, usemja; krig, ufred. 3. stridleik, strengleik (= *stríðleikr*).

stríða, *v.* (*dd*) 1. vera strid eller hard imot, plaaga, gjera vondt, erga (*e-m*); *sér stríðir vesall maðr er mat hafnar*. 2. strida; kriga; *stríða við e-n*, *i móti e-m*; *stríða á e-n*, strida mot ein, taka paa ein; ogso: strida, driva paa med: *stríða á e-s kaða*, strida med, arbeida paa aa skada ein; *rec. stríðast á*, strida imot kvarandre.

stríða, *f.* 1. stridleik, strengleik, hardleik; refsing; *blíða eðr stríða*. 2. strid, ufred.

stríð-gríð, *f.* eig. stridsotse, ofse i aatak. Edda. **stríðir**, *m.* motstandar, fiende (poet.).

stríð-leikr, *m.* 1. stridleik, strengleik, hardleik. 2. stridleik, traaskap. **-liga**, *av.* 1. stríðt, strengt, hardt. 2. fiendsleg, með stríð. Edda (Hund. I, 47). **-lundaðr**, *a.* **-lyndr**, *a.* stríðlynd, hardlynd. **-læti**, *n.* stríðskap. **-mæli**, *n.* harde ord, streng tale. **-mæltr**, *a.* stríð, hard i ordi.

stríðr, *a.* 1. stríð, hard, streng (um folk). 2. stríð, sterk, hard; *stríðr straumur*, *stríð orrosta*. 3. stríð, tung, hard; *stríðr hofuð-verkr*.

stríðs-kost, *m.* stríðsmagt, stríðshjelp. **-maðr**, *m.* stríðsmann, hermann.

stríðstaurr, *m.* hjaastaur, sníðstaur (= *ljústaurr*). Jfr. nyn. *stríðneip*, *stríðstong*.

stríðufullr, *a.* streng, hard.

stríðyrði, *n.* strenge, harde ord.

stríga-dúkr, *m.* strígeduk. **-slitri**, *n.* **-slitti**, *n.* strígefilla. **strígi**, *m.* stríge, grovt lerefst.

strík, *n.* eit slag stríput ty (= *strip*).

strínd, *f.* kant, síða; land, jörð (i poet. umskrivningar). Jfr. nyn. *strínd*, *f.* strímel; strípa, kant o. m.

stríndbyggi, *m.* strínding, mann fraa Stríndi ved Nídaros.

stríp, *n.* eit slag stríput ty (= *strík*).

strípaðr, *a.* stríprendr, *a.* stríput.

stríta, *v.* (*að*) stríta, stræva, slíta; *strítast*, *v. r.* stríta, stræva, ama seg með eitk. (*við e-t*).

strjúka, *v. st.* 1. strjúka, færa eitk. lausleg yver eitk.; *strjúka hendinni um ennit*, strjúka handi yver ennet; ogso *strjúka um ennit*, strjúka seg yver ennet; *strjúka hrossunum*, strjúka, klappa øykjerne; yverf. *strjúka frjalst hofuð*, bera hovudet frítt. 2. strjúka, sletta, jamna; *strjúka klæði sín*. 3. strjúka, kvessa. 4. strjúka burt, taka eitk. (*e-t*) burt með strjúking. 5. píska, dengja; jfr. nyn. *strjúka upp*, d. s. 6. intr. strjúka, fara i veg, kverva; *þeir struku brott i myrkrinu*.

strjúpi, *m.* strupe, hals (= *strúpi*).

stroðinn, *perf. partic.* av *streða*.

stropi, *m.* eggjeinnhald, blanding av kvite og blome. Jfr. nyn. *stroppen*, *a.* um egg.

strúgr, *m.* motvilje, mothug. Jfr. nyn. *stry*, *m.* d. s. Sfj. og *stru*, *a.* stríð, Sogn ofl.

strundi, *m.* stív kar, strunt, nedsetjande namn paa *hauldr*. S. E. II 494s.

strúpi, *m.* strupe (= *strjúpi*).

strútr, *m.* strut, tut, um eit slag topp paa ein hatt (jfr. *Strút-Haraldr*).

strúz, *m.* struss (fugl).

strý, *n.* stry, grov horr. **strýhærðr**, *a.* som hev haar som líkjest stry, strýhærð.

stryk, *n.* strík (strýk, NGbr.).

strýkja (*strýkva*) *v.* (*kt*) strjúka, = *strjúka*.

strykr, *m.* sterk vind.

stræta, *v.* (*tt*) koma braatt paa, braataka? Sturl. I 1230.

stræti, *n.* veg; gata. Jfr. nyn. *stræte*, smál bygata, trong veg.

strætis-búð, *f.* bud som vender til gata (mots. *garðbúð*). **-gerð**, *f.* gate-arbeid. **-kaup**, *n.* gatehandel, gatesal. **-loft**, *n.* loft som vender ut mot gata. **-stofa**, *f.* stova som vender ut mot gata, framstova.

stræa, *v.* (*að*) = *strá*. Kgs. Brenn. 16730.

strönd, *f.* (*strandar*; *strendr* og *strandir*) 1. jar, kant. 2. strand; ogso um elvebreidd. 3. elvenamn, elv (poet.).

stubby, *m.* stubbe (stubb), lite stutt stykke; stökkende. **stubbyr**, *m.* stubb (= *stubby*).

stuð, *f.* (*pl. stuðir*) = *stoð*, *f.* *stuða*, *v.* (*að*) = *stoða*.

studera, *v.* (*að*) studera, grunda. **stud-eran**, *f.* studering, grunding. **studia**, *v.* = *studera*.

stuðill, *m.* 1. stýð, stýdja, stýdjestav (t. d. til aa stýdja brjostvernet paa skip odl.); yverf. studnad. 2. rimbokstav i fyrste verslina som stend som stýdja til *hofuðstaf* i andre verslina i kvar viseþjörung.

stuðinn, *a.* som gjev studnad, hjálpsam. **stuðning**, *f.* 1. studning, studnad, hjalp. 2. avgrensande fyreled i samansette adjektiv (t. d. *full-harðr*), S. E. I 604. **stuðningarlaust**, *av.* utan studning. **stuðningr**, *m.* studning, studnad.

stufa, *f.* = *stofa*.

stúfa, *f.* namn paa ei tjuvkjerring með avklypte øyro og avstývd nase; jfr. nyn. *stufa*, *f.* stubbesokk, Nhl. **stufn**, *m.* = *stofn*. **stúfr** (og *stúfi*) *m.* 1. stuv (stuve), stubbe, stutt stykke. 2. eit slag versemaal með burtfall av stavingar i fjerde lina av halvverset. 3. ukse; hest; sverd; (poet.).

stugglaust, *a. n.* utan stygg (stugg). Poet.
stúka, *f. I.* erm, i sms. t. d. *brynstúka*.
 2. utskot, tilbygnad; sidekapell med altar i ei kyrkja; ogso kor? **stúkudyrr**, *f. pl.* dør til *stúka*, 2.

stulda(r)maðr, *m.* tjuv. **stuldr**, *m.* (*stuldar*; *stuldír*) stuld (stulder), tjuvskap.

stulka, *f. I.* = *stúka*, 2.

stulka, *f. II.* gjenta, gjentunge. Jfr. nyn. *stulk*, *m.* (kar, fyr) Fosn.

stumpr, *m.* stump, stumpbraud.

stumra, *v.* (*að*) stumra, stumla, gaa ustødt.

stund, *f. I.* stund, tid (stutt eller lang);

stundir líða fram, det lid frametter; *er stund leið*, ei stund etter; *allar stundir*, alltid; *á litilli stundu*, af *stundu*, um ei liti stund, fyrr langt lid; *af annarri stundu*, ein annan gong; *stund af stund*, *stund frá stund(u)*, smaatt um senn, etter kvart; *fyrir stundu* *áðr*, for ei stund (tid) sidan; *um stund*, ei stund. 2. time, klokketime; *stundar vegr*, ein times veg. 3. tid, mund, tidspunkt; *nefna stund ok stað*; *stundum*, stundom, sume tider. 4. stutt veglengd, stykke. 5. (i gram.) ljodlengd, kvantitet; *stundar afslátr*, vokalstyting. 6. onn, ans; stræv; *leggja stund á e-t*, leggja vinn paa, bry seg um eitk. 7. gen. sing. *stundar* fyre adjektiv og adverb: mykje, heller, nokso; *stundar hart*, heller hardt.

stund, *n.* dust, dumba.

stunda, *v.* (*að*) stunda etter, traa etter, hava hug til; stræva etter; sökja (til); lita paa; ansa, bry seg um (*stunda e-t*, *á e-t*, til *e-s*); *stunda sik*, gjera seg umak, møða seg. Jfr. *stund*, *f. 6.* **stundan**, *f.* ansing, agting, tillit; stræv, bry.

stundar-auðn, *f.* auðn, tomleik for ei liti stund. **-bið**, *n.* biing, venting ei liti stund. **-bragð**, *n.* liti stund. **-él**, *n.* kort el. **-fýst**, *f.* stuttvarig fysna. **-hrið**, *f.* lite bil, lite mil-lomrom. **-stefna**, *f.* stefning til ei viss tid. **-þogn**, *f.* liti togn. **-vegr**, *m.* stutt veg, lite stykke. **stunda-tapan**, *f.* tidspille, stund-øydsla. **stundliga**, *av. I.* timeleg. Kgs. 1723. 2. med ihuge. Stj. 55713. **stundligr**, *a.* timeleg (mots. *eilífr*). **stundum**, *av.* stundom, sjaa *stund*, *f. 3.*

stunga, *f.* styng, stunge saar.

stungafoli, *m.* tjuvegods som er løynt („stunge inn“) hjaa saklaus mann (= *bora-foli*).

stúpa, *v.* (finst berre i inf.) standa (upp) i véret. Jfr. nyn. *stupa*.

stúra, *v.* (*rð*) stura, kura.

stúra, *f.* stur, sorgmod.

sturla, *f.* skjeplar, ein som uroar (til-namn).

sturla, *v.* (*að*) skjepla, uroa, fortulla, øsa; *sturlast*, *v. r.* skjeplast, koma i ugreida, øsast. Jfr. nyn. *sturlast*, skjeplast, Nfj. **sturlan**, *f.* skjepling, uro, øsing.

stúrumaðr, *m.* sturen mann, hengje-hovud.

stútr, *m. I.* stut, ukse, tjor. 2. eit slag horn eller kjer; jfr. nyn. *stut*, smyrshorn o. m. Jfr. *drykkjarstútr*, *ferjustútr*. 3. stubb, stump (den upphavl. tyding), = *staka*, 2. N. G. L.

stutt-brœkr, *f. pl.* stutt-brok, stutt-buksa.

-búinn, *a.* **-klæddr**, *a.* som hev stutte klæde, stuttklædd. **-leikar**, *m. pl.* ublidskap; jfr. nyn. *stutleik*. **-leitr**, *a.* stuttleitt. **-liga**, *av.* stuttleig; uvenleg. **-mæltr**, *a.* **-orðr**, *a.* stutt, uvenleg i tale, stuttmælt, faaordig.

stuttr, *a.* (*komp. styttri*, *sup. stytztr*)

I. stutt, kort (um tid og rom); *fyrir stuttu*, for ei kort tid sidan, nyst; *stutt hjalp*, knapp, liti hjelp. **2.** stutt (paa det), uvenleg, kald.

styðja, *v.* (*studdi*) **I.** stinga, setja, stydja eitk. mot eitk.; *styðja hendi á herdar e-s*; *styðja niðr hendi*; *styðja e-n geirum*, stinga ein med spjot. Edda. **2.** stydja, gjeva stýd, halda uppe; yverf. stydja, gjeva studnad eller medhald, hjelpa (*e-t*); *styðja sik með hendinni*; *styðja e-t með e-m*, gjeva ein studnad, hjelp i eitk.; *styðjast*, *v. r.* stydja seg; faa studnad, hjelp.

styðja, *f.* stydja, stýd (= *stoð*).

stýfi, sjaa *stjúp*.

stýfa, *v.* (*fð*) styva, stubba (*av*), gjera til *stúfr*; hoggja, skjera (*av*); *stýfa e-n e-u*, *e-t af e-m*; *stýfa af tungunni*, skjera *av tunga*; (*af*) *stýfðr*, (*av*) *stývd*, *avstubba*.

stýfi, *n. koll.* stubb, stuv. Jfr. nyn. *stýve*, *n.* avstyvde greiner, Ryf.

styfiill, *m.* styvel (mlat. *æstivale*).

stygd, *f.* illvilje, illska, uvenskap; *hafa*,

(gera) *styggð* við *e-n*, syna illvilje mot ein; jfr. nyn. *stygg*, *m.* *styggðarfullr*, *a.* full av illvilje, illsköfull. *styggiliga*, *av.* illslæg (= *styggiliga*). *styggja* (*styggva*) *v.* (*gð*) *styggja*, skræma fraa, forarga, gjera illvilja eller vreid; *styggjast*, *v. r.* *styggjast*, verta forarga eller vreid. *styggleikr*, *m.* illvilje, uvenskap; *hafa e-n í styggleik*, hava *stygg* til ein. *styggiliga*, *av.* illslæg; jfr. nyn. *styggleg*. *stygglyndr*, *a.* ill-lynd, illvoren.

stygg, *a.* 1. stökkjen, skjerr, rædd (jfr. nyn. *stygg* i sms. *mannstygg* ofl.). 2. morsk, ill, sinna; *stygt*, *av.* illslæg. 3. *stygg*, skræmeleg.

stýk-, sjaa *stjúp-*.

stykki, *n.* 1. stykke, bite. 2. = *staup* 2. Mar. 9552b.

stynfullr, *a.* stynjande. *stynja*, *v.* (*stundi*) *stynja*, stanka. *stynr*, *m.* (*styns* ell. *stynjar*; *stynir*) *styn*, stynjing.

stýra, *v.* (*rð*) 1. *stýra*, leida, föra i ei viss leid; *stýra skipi*; *stýra e-m til váða*, föra ein i faare; *e-m verðr nær stýrt*, ein kjem i stor faare. 2. *stýra*, raada yver (*e-u*); *þat mun þó mestu um stýra*, *hversu Þórdísir er um gefit*, det stend likevel mest paa det, korleis Tordis likar det (Laxd.). 3. *stýra*, sitja inne med, hava (*e-u*). 4. *stýra* (i gram.). *stýra*, *f.* i sms. *bústýra*. *stýrandi*, *m.* styrar, raadar. *stýri*, *n.* styre, ror; *láta illa at stýri*, lyda styret ille. *stýri-hamla*, *f.* band som held styret til skipsbordet (jfr. *hamla*); *sitja við stýrihómlu*, sitja med styre; *ræna e-n stýrihómlu*, taka stýringi ell. styremannsromet fraa ein. -*lát*, *a.* som let seg stýra, stýrande, medraadleg. -*maðr*, *m.* styremann umbord, d. e. skiper, hovudsman. -*manna-stefna*, *f.* stemna, møte av styremennerne. *stýring*, *f.* stýring, yverraad. *stýrir*, *m.* styrar. Edda. *stýris-dreng*, *m.* styrevol (jfr. *dreng* 3). -*hnakki*, *m.* nakke, baksida paa *stýrisknapp*. -*knapp*, *m.* knapp, rund topp liksom eit mannehovud paa styret. -*lykkja*, *f.* styrelykkja, jarnkjeng som styret sviv i (Vigf.). -*maðr*, *m.* = *stýrimaðr*. -*stong* (og *stýristong*) *f.* (ogso i *pl.*) styrestong; styrevol.

styrja, *f.* styrja (fisk). Accipenser sturio.

styrjaldarmaðr, *m.* stridsman, ufredsmann, *ustyrja*. *styrjaldligr*, *a.* ustyren, ofse-

leg. *styrjald*, *f.* (*gen.* *styrjaldar*) styr, ufred, strid.

styrking, *f.* styrking, styrkning. *styrkingarorð*, *n.* styrkjande ord. *styrkja*, *v.* (*kt*) 1. styrkja, gjeva styrke, gjera sterk. 2. styrkja, hjelpa, stydja. 3. *styrkjast*, *v. r.* styrkjast, faa styrke, verta sterkare. *styrkjandi*, *m.* styrkjari, *m.* styrkjar. *styrkleikr*, *m.* styrke. *styrkliga*, *av.* sterkt, kraftigt, hardt. *styrkligr*, *a.* som ser sterk ut, kraftig. *styrkna*, *v.* (*að*) styrkna, styrkjast, verta sterk. *styrkr*, *a.* sterk (= *sterkr*). *styrkr*, *m.* (*gen.* *sing.* *styrks* ell. *styrkjar*) 1. styrke (styrk, Tel. ofl.); magt. 2. styrke, hermagt. 3. hjelp, studnad. *styrksmaðr*, *m.* stydjar, hjelpar. *styrkt*, *f.* 1. styrking. 2. hjelp, studnad. 3. styrke, kraft. *styrktar-andagið*, *f.* gaava av styrkesaand. -*bréf*, *n.* stadfestingsbrev. -*kraptr*, *m.* veldug kraft. -*maðr*, *m.* stydjar, hjelpar. *styrkviðri*, *n.* sterk vind (= *sterkviðri*).

styrma, *v.* (*mð*) 1. storma, blaasa hardt. 2. styrma, stima, strøyma fram.

styr, *m.* (*gen.* *styrjar*) styr, uro, staa (Edda); strid (poet.).

stýrstong, *f.* = *stýrisstong*.

stytta, *v.* (*tt*) 1. *stytta*, gjera stutt; *stytta upp kyrtil sinn*, ogso *stytta sik upp*, *stytta upp klædi sine*; upers. *stytti e-t*, eitk. vart stuttare. 2. *styttast*, *v. r.* styttast, verta stuttare; verta stutt paa det, verta tykkjen (jfr. *stuttr*, *a.*) *stytti*, *f.* styttingr, *m.* styttni, *f.* det aa vera stutt paa det, uvenskap, illtykke.

stæk, *a.* hersk, beisk. Post. 5714. Jfr. nyn. *stæk*, d. s. Romsd.

stæla, *v.* (*ll*) 1. stæla, staaletja; herda.

2. skjota inn millomsetningar (*stál*) i vers.

stöðvir, *m.* stoggar, stillar (poet.).

stökk, *m.* = *stokkr*, *m.* *stökk*, *a.* = *stokkr*, *a.*

stökkva, *v. st.* 1. stökka, springa, bresta; *stökkva í tvá hluti*. 2. stökka, bresta laus, falla ut; detta; *fótrinn stökk ór liði*; *stökkva af baki*, detta av hesten. 3. stökka, falla dropevis, skvetta; *ór Elivágum stakku eitrdropar*, or E. stökk (fall) eiterdropar; *sveita (blöði) stökkim*, (til)skvett med blod; *stökkit hár*, graahysjut haar; upers. *stökk á (klæði)*, det skvett paa (klædi). 4. fara i veg (braatt); röma, fly; springa, hoppa; stökka, skvetta;

stökkva ór landi; sverðit stökk af, sverdet skvatt eller sprang attende.

stökkva, *v. (kt)* eig. faa til aa *stökkva*, *v. st.* 1. skvetta, drisla (dropevis); *stökkva e-u e-t*, skvetta eitk. paa eitk. 2. jaga, driva burt; *stökkva e-m ór landi*; jfr. nyn. *stökkja*, skræma. **stökkvill**, *m.* = *stökkull*.

stökkvívig (ogso *stökkívig*) *n. pl.* spreidde draap, vingle draap.

stœða, *v. (dd)* stœða, gjera stœd, stadfesta. **stœða**, *f.* i sms. *stallstœða*. **stœði**, *n.* i sms. *stallstœði*. **stœðingr**, *m.* noko av riggen paa skip (barduna eller penta). Jfr. nyn. *stœding* (Nordl.), tog til aa stydja seglraai med (svarar til bras paa farty); jfr. *aktaumr*.

stœðligr, *a.* i sms. *gagnstœðligr*.

stœðr, *a.* i sms. *hagstœðr*, *hugstœðr*.

stækka (for *stærka*) *v. (að)* gjera stor; upers. *sjó tók at stækka*, = *sjó tók at stœra*; *stækkast*, *v. r.* verta stor.

stœra, *v. (rð)* 1. gjera stor, sterk; upers. *sjó tók at stœra*, det tok til aa verta stor sjø; *stœrði veðrin*, stormarne vart sterkare. 2. *stœrast*, *v. r.* verta stor, høgmodast, ovmodast. Jfr. *stœrir*, *m.* **stœrð**, *f.* stormod, ovmod; jfr. isl. *stœrð* (storleik). **stœrilátr**, *a.* storlaaten (poet).

stœrir, *m.* tilstœrar, uppmodar. Poet. Jfr. *munstærandi*, og nyn. *stœra*, *v.*

stœð *f.* (*stœðvar*; *stœðvar*). 1. stœd, landingstad, landtøke. 2. stœða (= *stœða*).

stœðu-brunnr, *m.* brunn (fast). **-garðr**, *m.* fast gjerde millom inn- og ut-mark, utgard, bøgard.

stœðugleikr, *m.* stœdleik; fast stœða. **stœðugligr**, *a.* stœdug. **stœðugr**, *a.* 1. stœdug, som stend fast, urikkande, ubrigdeleg; *stœðugt*, *av.* stœdt, stendigt. 2. stœdug, sterk, hugfast. 3. viss, avgjerd, fastsett; *gera stœðugt*, setja seg fyre.

stœðulgerði, *n.* inngjerding til *stœðull*.

stœðuligr, *a.* stœdleg, stœdug, ubrigdeleg (-*liga av.*). **stœðull**, *m.* stœl, d. e. stad der buskapen vert samla og mjølka, baade um mjølkestad nær garden (heimstœl) og tilfjells (langstœl). **stœðulshlið**, *n.* led til ein *stœðull*.

stœðu-merki, *n.* merke, fana som stend fast. **-vatn**, *n.* stœdevatn, stilt vatn.

stœðva, *v. (að)* stansa, stogga; faa til aa enda; stilla; hindra; styra, stogga; *stœðva sik*, stansa seg; styra seg; *stœðvast*, *v. r.* stâna; stillast; slutta, halda upp; verta fastsett. Jfr. nyn. *stœdva*, *v. n.* stâna, men ogso *v. a.* stogga.

stœkkóttir, *a.* stœkkut, kort, i *of stœkkut*, *nom. sing. f.* (austnorsk form). D. N. V 8710.

stœkk (og *stœkk*) *m.* stœkk (stœkk), det at eitk. braatt losnar eller fer i veg; *gefa e-u stœkk*, faa eitk. or vegen; *koma stœkk í lið*, setja stœkk i folket, jaga det paa flugt; *í stœkki*, i ein snedd, i braahast.

stœkk (og *stœkk*) *a.* 1. stœkken, bresten. 2. gletten, som lett glett.

stœkkull, *m.* (ogso *stœkkvill*, *m.*) vippa, skvettækost.

stœng, *f.* (*stangar*; *stengr* og *stangir*) stœng; *um merkis-stœng*: *bera fé til stangar*, d. e. til byting (herfanget vart utskift kring merkesstœngi til kongen); *ganga undir stœng*, d. e. til teljing (um herflokk); um riddarar: *ráða halfri stœngu við e-n*, vera jamgod med ein.

stœpla, *v. (að)* 1. stœpla (stœlpa), ganga med høge skumplande baaror (um krapp sjø); upers. *stórum stœplar nú yfir*, det stœplar storom yver no, det slær veldugt yver (skipet); *v. r.* *stœplast yfir*, det slær, skumplar yver (um vatn i kjer). 2. *stœplast*, *v. r.* verta ustœd; jfr. nyn. *stœpla*, ganga stivt og ustœdt. Jfr. *yfirstœplan*.

stœpuldýrr, *f. pl.* taarnðer. **stœpull**, *m.* stœpul, taarn, tjukk stœlpe eller pilar; um kyrkjetaarn, sjømerke o. m. **stœpulsmið**, *f.* taarnbyggjng. **stœpulsvqrðr**, *m.* taarnvakt. **stœrr**, *f.* (*starrar*) stœrr (gras). *Carex*. *sú*, *pron. dem.* sjaa *sá*.

sub-djákn, *m.* underdekn, lat. *subdiaconus*.

súð, *f.* 1. sud (i skipssida ell. bordvegg). Jfr. *sjja*. 2. skip (i samansette skipsnamn).

suðr, *n.* sud (sør), sudætt; *í suðr*, i sud, mot sud; *af suðri*, til suðrs, i sud, sunnanfor, paa suðsida; *veðr á suðri*, d. e. sunnanfraa. **suðr**, *av.* 1. sud, mot sud, sudetter; *fara suðr*, ofte um pilegrimsferd

sudetter. 2. sud, i sud, sudpaa. **suðr-búr**, *n.* bur som stend i sud. **-dyrr**, *f. pl.* dør som vender sud, suddør. **-ey**, *f.* 1. sudøy, øy som ligg i sud. 2. Suderøy (ei av Færøy-arne). 3. i *pl. Suðreyjar*, Suderøyarne, Hebridarne. **-eyingr**, *m.* ein fraa Suderøy eller Suderøyarne, suderøying. **-eyskr**, *a.* suderøysk. **-ferð**, *f.* **-fqr**, *f.* **-ganga**, *f.* ferd sudetter, sudferd, ofte um pilegrimsferd til Rom. **-garðr**, *m.* gard som ligg i sud, sørgard. D. N. IV, 33911. **-haf**, *n.* hav som ligg i sud, sudhav. **-haffa**, *f.* eig. sudholva, halypart som ligg mot sud. **-hallr**, *a.* sudhall, som hallar mot sud. **-land**, *n.* 1. land, strand paa sudsida, sudland. 2. i *pl. suðr-land*, land, rike som ligg i sud, sudland. 3. Suderland (i Skotland). **-maðr**, *m.* mann fraa *suðrland*, sudgermanar, tyskar. **-reið**, *f.* riding sudetter. **-ríki**, *n.* „sudrike“, bruka um det tysk-romerske rike. **-strönd**, *f.* sudstrand. **-stúka**, *f.* utskot (kapell) paa sudsida. **-þjóð**, *n.* folk som bur i sud. **-vegar**, *m. pl.* eig. sudkanten; landi i sud, sudlandi. **-veggr**, *m.* vegg som vender sud, sudvegg. **-ætt**, *f.* sudætt; til *suðrættar*, mot sud.

suðrönn, *a.* 1. sudrøn, som kjem fraa sud (um vêt); var á *suðrænt*, det bles sunnanvind. 2. som er sunnanfraa, sudlendsk. **súðpaktr**, *a.* sudtakt, takt med bordtak. **súfl**, *n.* suvl, det som ein et til braudet. **súga** (og *sjúga*), *v. st.* suga; *súga sár*; *súga brjóst*.

sukk, *n.* staak, styr; agelaus livnad, suml; øydsla. **sukka**, *v.* (að) staaka, styra; sumla burt, øyda upp (*e-u*).

súl, *f.* sula, stolpe. Jfr. nyn. *sul*. **súla**, *f.* 1. sula, stolpe. 2. sul, eit slag klave til svin. 3. havsula, *Pelecanus bassanus*.

sullr, *m.* (*pl. sullir*) svoll (svull).

sultan, *m.* sultan.

sultarkví, *f.* kví der ein vert utsvelt; sveltekvi; jfr. *sveltikví*. **sultr**, *m.* (*gen. sultar* og *sjld. sults*) svolt (sult, *Tel. Agd.*), hunger.

sumar, *n.* sumar (= *sumarr*, *m.*); at *sumri*, til *sumars*; *mitt sumar*, midsumar; 7 *vikur af sumri*, 7 vikur av sumre, d. e. fraa sumarmaal 14de april. **sumar-auki**, *m.* vika som sumaren vart auka med sjaunde-

kvart aar paa Island, daa aaret var berre 364 dagar, *sumarauke*. **-ávqxt**, *m.* *sumarvokster*, *sumargrøda*. **-björg**, *f.* *sumaravling*, *sumarbjörg*. **-bú**, *n.* *sumarforraad*. **-dagr**, *m.* *sumardag*. **-fang**, *n.* *sumarfengd*. **-fullr**, *a.* full, lang som um sumaren, *sumarslang* (um *dagleið*). **-gamall**, *a.* ein *sumar gamall*, *sumargamall*. **-hagi**, *m.* *sumarhage* (aat feet). **-herbergi**, *n.* *sumarherbyrge*. **-hiti**, *m.* *sumarhite*. **-hlass**, *n.* *sumarlass*, *lass* paa *sumarføre*. **-hold**, *n.* *sumarhold* (paa fe). **-hqll**, *f.* stort hus, hall til bruk um *sumaren*, *sumarhall*. **-kaup**, *n.* *sumarhandel*. **-langt**, *av.* so lenge *sumaren* varer. **-ligr**, *a.* *sumarleg*, *sumar-*. **-magn**, *n.* *høgsumar*, *midsumartid*. **-mál**, *n.* (helst i *pl.*) *sumarmaal*, *sumarnæter*, vanleg den 14de april. **-máladagr**, *m.* fyrste *sumardag*. **-málahelgr**, *f.* helg ved *sumarmaal*. **-nátt**, *f.* *sumarnatt*; i *pl.* *sumarnæter*, *sumarmaal*.

sumarr, *m.* *sumar* (= *sumar*, *n.*)

sumars-blóm, *n.* *sumarblom*. **-dagr**, *m.*

1. *sumardag*, ofte som i nyn. um den fyrste *sumardag*, *sumarmaalsdag*. **sumar-setr**, *n.* *sumartilhelde*. **-skeið**, *n.* *sumartid*. **-stefna**, *f.* (*kaup*)stemna um *sumaren*. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* *sumartid*. **-verk**, *n.* verk, arbeid um *sumaren*. **-viðr**, *m.* *sumarved*.

sumbl, *n.* 1. *drykkjelag*, *gilde*. 2. *el* (poet.).

sumbla, *v.* (að) *sumla*, røra i hop.

sumblsamr, *a.* *huga* paa *drykkjelag*.

sumka, *v.* (að) *samla* i hop (*e-u*), Bp. I 710ø. Jfr. nyn. *suma*, *samla*, *riva* i hop.

sumkostar, *av.* = *sumskostar*, *s.* *sumr*.

summera, *v.* (að) *rekna* saman (*lat.*).

sumr, *a.* *sum*, *nokon*; *sumr hvalrinn*, *sumt*, *noko* av *kvalen*; *sums kostar*, i *sume* maatar; *sums staðar*, *sumstad*, *sume* stader.

sumra, *v.* (að) *sumra*, *sumrast*, *verta* *sumar*; *upers. sumrar*. **sumrungr**, *m.* 1. *sumrung* (*Tel.*), *sumargamalt* dyr. 2. *sumarskar*, *leigekar* um *sumaren*.

sumstaðar, *av.* *sumstad*, *sume* stader.

sunar-, *sjaa* ogso *sonar-*. **sunar-dóttir**, *f.* *sonedotter*. **-dóttursunr**, *m.* *sonedotter-son*. **-kona**, *f.* *sonekona*. **-ligr**, *a.* som ein *son*, *sonleg*. **-sunr**, *m.* *soneson*.

sund, *n.* 1. *sund*, *sum*, *symjing*. 2. *sund*, *trongt* *farvatn* millom tvo land. 3. *smog*,

trong gang millom hus. 4. eit lite vegstykke. **sundaleið**, *f.* leid, veg igjenom sund, sundleid. **sunddyrr**, *f. pl.* dør som vender ut til *sund* 3? Sturl. I 285a. **sundfar**, *n.* yverferd paa ferjestad (jfr. *sund*, *n.* ferjestad, Austl.). **-ferð**, *f.* symjing. **-fimi**, *f.* dugleik til aa symja. **-fjōðr**, *f.* sum-fjōr, ugge (paa kval). **-ferr**, *a.* før til aa symja, sumd, sundlærd. **-fqr**, *f.* = *sundferð*. **-fqt**, *n. pl.* sum-klæde. **-hreifii**, *m.* sundlamp, sveiv (paa sel). **-klæði**, *n. pl.* sumklæde, sumbunad.

sundla, *v. (að)* sundla, svimra; upers. *e-n* *sundlar*.

sund-læti, *n.* rørslor som ein symjar gjer i vatn, symjetak. **-móðr**, *a.* trøytt av symjing.

sundr (*i sundr*) *av. (i)* sunder (*sund*), ut, ifraa einannan; *bera frændsemi þeirra i sundr*, vitna at det ingen skyldskap er millom deim (jfr. *bera sundr*); *bregða i sundr við fótunum*, kasta foterne ut fraa einannan; *breiða i sundr*, breida ut; *lúka i sundr*, opna; *segja e-u i sundr*, segja at eitk. er ute, er uppløyst (fred, skyldskap odl.).

sundra, *v. (að)* sundra, skilja fraa einannan; byta, skjera, riva sund; løyssa upp, gjera til inkje (*sundrast*, verta til inkje, Shl.). **sundran**, *f.* sundring, skilnad; *hvert i sinni sundran*, kvart aatskilt, for seg.

sundr-borinn, *a.* som er av ymis ætt. **-brotna**, *v. (að)* brotna sund. **-dreifa**, *v. (fð)* spreidda. **-gerð**, *f.* avbragsleg gjerd eller skikk i klædebunad, nymaate. **-gerðarmaðr**, *m.* mann som skil seg ut, framifraa-mann (i klædnad, dugleik o. a.). **-grein**, *f.* sundring, deiling; skilnad; usemja. **-greiniligr**, *a.* ymisleg, ulik. **sundringum**, *av.* spreiddt, kvar for seg. **sundr-lausliga**, *av.* serskilt, kvar for seg. **-lauss**, *a.* aatskild, spreidd; ymisleg; ubunden (um stil, mots. *samfastr*). **-leitr**, *a.* ymisleg, ulik. **-leysa**, *v. (st)* skilja aat, løyssa upp, gjera til inkje. **-leysing**, *f.* uppløysing. **-ligr**, *a.* ymisleg, ulik. **-líkr**, *a.* ulik. **-litr**, *a.* = *sundrleitr*. **-lyndi**, *n.* usemja. **-lyndr**, *a.* usamd. **-lægr**, *a.* i *úsundrlægr*. **-mœðr**, *a.* som ikkje hev same mör. **-orða**, *a.* usamd i ord. **-skila**, **-skilja**, *a.* aatskild. **-skilligr**, *a.* i *úsundrskilligr*. **-skiptari**, *m.*

-skipti, *m.* ein som skil seg ut, ein utskild (umsetjing til farisæar). **-skipti**, *n.* sundskifting, utbyting, deiling. **-skiptiligr**, *a.* 1. som ein kann skifta sund, deilande. 2. ymisleg. **-skipting**, *f.* sundskifting, deiling. **-skiptingargrein**, *f.* ein av dei partar som eitk. vert kløyvt i. **-skorning**, *f.* sundskjering, aatskiljing. **-skurðr**, *m.* sundskjering. **-slíta**, *a.* **-slitinn**, *a.* sundsliten, aatskild. **-tekning**, *f.* sundtaking, sundring. **-þykki**, *n.* usamtykke, usamnad, usemja. **-þykkisandi**, *m.* usamnads aand. **-þykkja**, *v. (kt)* vera usamd med, skilja seg ut fraa; *sundrþykkjast*, *v. r.* verta usamd. **-þykkja**, *f.* **-þykkni**, *f.* = *sundrþykki*. **-þykkur**, *a.* usamtykt, usamd. **-þykt**, *f.* = *sundrþykki*.

sundrung, *f.* sundring, aatskiljing; *renna á sína sundrung hverr*, renna kvar for seg; *sundrungu*, spreiddt, kvar for seg.

sundsíprótt, *f.* sum-idtrott, sum-kunst.

sunna, *f.* sol.

sunnan, *av.* 1. sunnan, fraa sud, sunnantil. 2. paa sudsida; *sunnan e-s*, at *e-u*, paa sudsida av eitk.; ogso *præp.*: *fyrir sunnan e-t*, sunnanfor eitk.; *fyrir sunnan land*, sud i landet (paa Island); *fyrir sunnan Liðandisnes ok Dofrafjall*, d. e. paa Austlandet (N. G. L.), jfr. under *norðr.* **sunnanferð**, *f.* ferd sunnan, fraa sud. **-herr**, *m.* her som er sunnantil. **-lands**, *av.* sud i landet, sudpaa. **-maðr**, *m.* sunnanmann, mann som er sunnantil, sørlending (paa Island). **-veðr**, *n.* sunnanvêr, sunnanvind. **-verðr**, *a.* (eig. som vender sunnan) sudleg. Jfr. nyn. *sunnanvert av*, paa sudsida av, Tel. **-vindr**, *m.* sunnanvind. **sunnarla**, **sunnarlíga**, *av.* sunnarleg, i sud. **sunnarr**, *av.* *komp. (sup. sunnarst)* lenger (lengst) i sud.

Sunnfirðir, *m. pl.* Sunnfjord. **-hqrða-land**, *n.* Sunnhordland. **-hqrðar**, *m. pl.* sunnhordlendingar, sunnhordingar.

sunnfumjql, *n.* mjøl som vart betala i avgift til Sunniva skrin i Bergen. D. N. VII 120e.

sunnland, *n.* i *pl. sunnland*, um sudlandi Sicilia og Afrika. Hkr. 550. **-lendingafjórðungr**, *m.* sørlendingafjórðungen (landslut paa Island). **-lendingr**, *m.* sørlending (paa Island). **-lenzkr**, *a.* sørlandsk, som er fraa

serlandet (paa Island). **-maðr**, *m.* mann fraa sudlandi, = *suðrmaðr*. **-mæri**, *n.* Sunnmære. **-mærir**, *m. pl.* sunnmøringar. **-mærskr**, *a.* sunnmærsk.

sunnr, *av.* = *suðr*. Poet.

sunnudagr, *m.* sundag. **sunnudags-hald** (og *sunnudagahald*), *n.* det aa halda sundags-helgi. **-helgr**, *f.* sundagshelg. **-kveld**, *n.* sundagskveld. **-nótt**, *f.* natt til sundag. **-verk**, *n.* sundagsarbeid (ulovlegt). **sunnunótt**, *f.* natt til sundag.

sunr, *m.* = *sonr*.

súpa, *v. st.* suppa, drikka.

súpr, *m.* sup, sope, slurk (= *sopi*).

súra, *f.* sura (syra), suregras. Rumex.

súr-epli, *n.* sureple. **-eygr**, *a.* sureygd.

surkott, *n.* eit slag yverplagg eller frakk (fr. surcot).

súrleikr, *m.* surleik. **súrna**, *v.* (*að*) surna; upers. *súrnar* i *augu*, det surnar, svid i augo. **súrr**, *a.* sur, beisk, ublid. **súrr**, *m.* sur, syr (til baking). **súr-skapr**, *m.* surskap, ublidskap.

súsbreki, *m.* „pinsle-baara“, Edda.

súst, *f.* = *þúst*.

súsvört, *f.* sysvorta. Turdus merula.

sút, *f.* 1. sott, sjukdom. 2. sut, sorg.

sútarfullr, *a.* sutfull, sorgfull. Æf. 42 B 143.

sútari, *m.* skomakar (= *skógerðarmaðr*, *skósmiðr*). Lat. sutor. Jfr. isl. *sútari*, garvar.

sút-fenginn, *a.* **-fullr** (OHm 801) *a.* sutfull, sorgfull. **-ligr**, *a.* suteleg, syrgjeleg.

sútt, *f.* = *sótt*. OHm. 3930 ofl.

suzingull, *n.* yvergjord paa ein sál. Lat. succingulum.

svá (*so*), *av.* 1. so, soleis; *svá er sagt*, at —; *hann sagði at svá var*; *svá at (svát)*, ogso berre *svá* so at (ogso konj.); *svá sem*, so(leis) som; liksom; som til dømes; um tid: som, daa, naar, jfr. *sem*; *svá sem*, at —, som til dømes at —; *svá prest sem aðrir menn*, baade prest og andre menner; *svá starf ok torveldi*, baade stræv og møda. 2. i so maate. 3. so, so vidt, so mykje (um grad); *hár svá fagrt sem silki*; *svá ríkr*, at —; *svá mikill*, er —, so stor, at —; *ger svá vel*, gjer so vel; ogso elliptisk som i nyn.: *þar sem svá margra manna sáluháski liggur við*; (*Sveinn*) *kvað skömm mikla vera, svá mikinn*

her er þeir höfðu, sa at det var stor skam, so stor her som dei hadde; *svá framt*, sjaa *framt*. 4. so, sovoren, slik; *hví svá*, kvi so, kvifor det; *hón er svá meyja i Noregi*, at ek vilda helst eiga, d. e. den av gjentorne i Norig som eg —; ofte svarar *svá* daa til former av *sá*, *sú*, *þat*: *B. þakkaði honum fyrir svá*, for det. 5. sameleis, likeins, ogso; *ok svá*, sjaa ok; *eða svá*, eller ogso. 6. so, deretter, dinæst; *svá minnum vér yðr* —. 7. med avdøyvande tyding: so, soleis paa lag; *hér svá*, (so) her paa lag; *hljóðliga svá*, so stilt; *nokkut svá*, noko so, noko i den leid; *vel svá*, vel so (det); *mjök svá*, nær *svá*, *slikr svá*, sjaa under *mjök*, nær, *slikr*.

svábúit, sjaa *búinn*.

svað, *n.* haalska, haal stad (ikkje berre um is); yverf. *var við svað um*, at —, det var hætt um, det var nære paa, at. Jfr. nyn. *svad*, *a.* haal og *svad(berg)*. **svaða**, *v.* (*að*) faa til aa glida, Klm. 16823. **svaði**, *m.* = *svað*, *n.* Jfr. nyn. *svade*, *m.* væte; sevja. **svaðil-ferð**, **-fgr**, *f.* **svaðill**, *m.* **svaðills-ferð**, *f.* um ei uheppeleg ferd, uferd, skeivferd.

svafr, *m.* snakkar, vasar. N. G. L. II, 6233. Jfr. nyn. *svava*, snakka, vasa, Snn.

svági, *av.* ikkje so, ikkje heller.

svagla, *v.* (*að*) skvampla, skumpla. Jfr. nyn. *svagga* (Shl.), svakka, sukla.

svágørt, sjaa *gera*, 1.

svala, *f.* svola. Hirundo.

svala, *v.* (*að*) svala, kjøla; upers. *svalar e-m*, det vert svalt, kaldt for ein.

svalaklefi, *m.* kleve ved ein svalgang.

svalar (ogso *svalir*) *f. pl.* sval (svol), svalgang. **svalbrjóstaðr**, *a.* sval, kjølen i brystet, svalbrjosta.

sváleidis, *av.* soleis.

svalli, *m.* 1. kjøld. 2. usæla. Jfr. nyn.

svale, *m.* svalning, S. Berg. **svalkaldr**, *a.* svalvoren, kaldsleg. **svatr**, *a.* sval, kjølen, kaldvoren.

svamla, *v.* (*að*) svamla, baska (i vatn).

svána, *av.* son(e), soleis; jfr. *-na*.

svan-brúðr, *f.* svane-môr. **-fjórðr**, *f.* svane-fjør. **-hvítr**, *a.* svane-kvit (Edda).

svangi, *m.* svange.

svangr, *a.* 1. svang, mjaa, smal kring

magen. 2. svang (Innh. Nordl.), svoltén. svangriíja, *a.* mjaa, smal kring rivi eller sidebeini (um hest).

svanni, *m.* kvende (poet.)

svanr, *m.* (*pl.* svanir) svana, svón. Uygñus. Jfr. álpt.

svar, *n.* (berre í *pl.* svor) svar (svor, Tel. Set.); ogso um andsvar, og um forsvar í ei sak; *halda upp svorum*, færa forsvarét. svara, *v.* (*að*) 1. svara, gjeva ein eitk. til svar; *svara e-m e-u.* 2. svara paa, hava forsvarét, vera sakverjar í ei sak; *svara málum eða sakja.* 3. svara, vera andsvarleg, hava andsvar; *svara fyrir guð.* 4. svara, reida ut, betala; *svara e-m e-u.* 5. svara, passa til (*e-u*).

svarabróðir, *m.* ein som hev svore brorskap med ein annan, svoren bror (= *eiðbróðir*). svardagi, *m.* eidgjeriing, eid; svoren lovnad; svoren skyldnad.

svarð-fastr, *a.* som hev fast grassvord, grasbunden. -lauss, *a.* som er utan grassvord, graslaus. -lykkja, *f.* lykkja av rossmaalreip (*svarðreip*). -merðlingar, *m. pl.* um Ragnar Lodbroks søner (eig. søner til *svarðmörðr*, „svorðdyret“, galten). Edd. M. Jfr. Fld. I 2992. -reiði, *m.* skipsreide, togverk av rossmaalsskinn. -reip, *n.* rossmaalreip, reip av rossmaalsskinn. -svipa, *f.* svipa av rossmaalsskinn.

svarf, *n.* 1. svarv, staakande umferd, snunad, staak. 2. filspón (jfr. *sverfa*).

svarfa, *v.* (*að*) 1. kasta til sida, færa or lage, velta (*e-u*); upers. *svarfar um e-t*, det er ymist med eitk. Fm. XI, 977. *svarfast*, *v. r.* verta kasta til sida, velta, deisa. 2. refl. *svarfast um*, svarva, staaka umkring.

svariaðr, *m.* flokk paa 70 mann. Sn. E. I 53423. Jfr. *svorfun*.

svarisamr, *a.* staaksam.

svaribróðir, *m.* = *svarabróðir*. svarinn, *perf. partic.* til *sverja*, s. d.

svárka, *v.* (*að*) kveina, laata ille, klaga seg.

svarkr, *m.* storlaate kvende.

svarmr, *m.* svarm (Tel. Hall. ofl.), uro staak (poet.)

svarning, *f.* samansverjiing.

svárr, *a.* svær, hard, tung; tung, nedtyngd (um hug). Edda.

svarra, *v.* (*að*) renna susande? (poet.).

Jfr. nyn. *svarra* (sviva) og *svirra* (Ross).

svarri, *m.* storlaate kvende. Jfr. nyn.

sverra, *f.* snøgt, drivande kvende.

svarstuttur, *a.* stuttsvorug, stutt í svári.

svarta, *v.* (*að*) svorta, svarta. svartablóð, *n.* (umsetjiing av) melancholia. svart-

alfr, *m.* svartalv (= *dökkalfr*). svartalfa-

heimr, *m.* heimen aat svartalvarne. Svarta-

haf, *n.* Svartehavet. svartasalt, *n.* sjaa under

salt, *n.* -slag, *n.* slag, hogg, som ein ikkje

kann prova at ein hev fenge, korkje med

vitne eller merke. -svipr, *m.* sorg. svart-

bakr, *m.* svartbak, havmaase. Larus mari-

nus. -blesótt, *a.* svart-blesut (um hest).

-brúnaðr, *a.* svartbrunfarga. -brúnn, *a.* svart-

brynt. -eygðr, -eygr, *a.* svartøygð. -flekktótt,

a. svartflekkt. -fygli, *n.* samnamn paa nokre

alkeslag, svartfugl. -jarpr, *a.* myrkbrun.

-klæddr, *a.* svartklædd. -leggja, *f.* handøks

med svart skaft? -leit, *a.* svartleitt, myrkleitt.

svartmunka-klaustr, *n.* -lífi, *n.* -lífnaðr, *m.*

benediktinkloster. svartmunkr, *m.* svart-

munk, helst um benediktinmunk. svartr, *a.*

1. svart, myrk. 2. svart, aud. 3. laak, ill;

svatr peningr, sjaa *peningr*. svart-skeggjaðr,

a. svartskjeggja. -sqðlótt, *a.* svartslut, med

svart band yver ryggen (um ku).

svásigr, *a.* fyseleg, blid. sváss, *a.* kjær,

fysen, mild, blid. Edda. Jfr. nyn. *svæsa*,

hugga; kveikja.

svát, for *svá at*, sjaa *svá*.

sveðja, *v.* (*svaði*) gletta av til sida,

skeina.

svefja, *v.* (*svafði*) svæva, helst yverf.

stilla, stagga, stansa.

svefn (*søfn, svøfn, sømn*) *m.* svevn (sømn),

soving; draum; *vera á svefni, í svefni, við*

svefn, vera svefnis, d. e. sova; *e-m er svefnis*,

ein søv, ogso: ein drøymr. svefnasýnir,

f. pl. draumсын, draumar. svefn-búr, *n.* bur

til aa sova í, sengbud. -búrssveinn, *m.* svein

í sengbudi, kammertenar. -farir, *f. pl.* drøym-

ing, draumar. -gaman, *n.* natt (poet.). svefngi,

f. í sms. ofsvefngi. svefn-herbergi, *n.* seng-

hus, soverom. -hús, *n.* senghus, soverom.

-hvíld, *f.* kvíld til svevn, fred til aa sova.

-höfgi, *m.* svevntyngsla, svevntunge. -höfugr,

a. svevnug, svyjug. -höll, *f.* hall til aa sova

i, soverom. **svefni**, *m.* 1. svevntunge. 2. samlega (med kvende). **svefn-inni**, *n.* soverom. **-ker**, *n.* kjer med ein svævedrykk. **-klefi**, *m.* kleve til aa sova i, sengkleve. **-lauss**, *a.* svevnlau, andvaken. **-leysi**, *n.* svevnleysa, andvoka. **-loft**, *n.* svevnloft (Set.), loft til soverom. **-mál**, *n.* tid til svevn, sengtid. **-órar**, *m. pl.* (ogso *f. pl.*) svevnorar, svevnorska. **-samr**, *a.* svevnsam; *e-m verðr ekki svefnssamt*, ein fær ikkje sova. **-sel**, *n.* sel til aa sova i, svevnsel. **-skáli**, *m.* skáli til aa sova i, svevnskaale. **-skemma**, *f.* skemma til aa sova i, sengbud, senghus. **-stofa**, *f.* stova til aa sova i, sengstova, soverom. **-stund**, *f.* tid til svevn, svevntid. **-stygg**, *a.* vandsvævd, som ikkje fær sova naar det er uro. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* tid til svevn, svevntid, sengtid. **-þorn**, *m.* svevntorn, svevnaal (i trolleskap). **-þungi**, *m.* tunge av svevn, svevntunge.

svefnugr, *a.* svevngug, syvjug. **svefnørr**, *a.* svevnør, svevnøren.

sveggja, *v.* (*gð*) svinga, venda (poet.).

svei, *interj.* fy, fisj; *svei verði e-m*, tvi vøre ein.

sveida, *v. tr.* svida, brenna; *sveiðandi spjót* (poet.).

sveif, *f.* 1. sveif (*m.*), sumlabbb paa sjødyr (um framlabbb paa sel). 2. styrevol? Fld. III 1975. Jfr. isl. *stýrissveif* (styrevol).

sveifirúm (*sveifingarrúm*, *svifrúm*) *n.* sveiverom, svivrom (for skip som ligg ankra).

sveifla, *v.* (*að* og *ld*) sveivla, sveiva, svinga. **sveifla**, *f.* sveiving, svinging. Jfr. nyn. *sveivla*, *f.* Ross.

sveingarorð, *n. pl.* bøygjande, refsande ord. **sveigja**, *v.* (*gð*) sveigja, bøygja; *sveigja horpu*, spela paa harpa (fraa ags. *swégan*?); *sveigja rokk*, sveiva rokken (Edda); *yverf. sveigja rettendin*; *sveigja hug e-s*; *sveigja til við e-n*, bøygja seg, lempa seg etter ein; *sveigjast*, *v. r.* bøygja seg, gjeva etter.

sveigr, *m.* 1. sveig, mjuk kvist; i sms. *almsveigr*. 2. eit slag hovudplagg for kvende.

sveigr, *a.* bøygjeleg; jfr. nyn. *sveig*, blautvoren.

sveim, *n.* staak, styr. **sveima**, *v.* (*að*) sveima, sviva, staaka umkring. **sveiman**, *f.*

umsviving (poet.). **sveimr**, *m.* sveim, uroleg kringsviving; staak, styr.

sveina-borð, *n.* tenar-bord. **-dráp**, *n.* gute-draap. **-lauss**, *a.* tenarlaus, utan tenar. **-leikr**, *m.* guteleik. **svein-barn**, *n.* gutebarn. **-dómr**, *m.* 1. gutealder. 2. sveindom. **sveinn**, *m.* 1. gutebarn, gutunge (svein, Sff.). 2. sveinu, gut, kar. 3. svein, tenar, fri mann i tenesta (fylgjesvein, hirdsvein odl.); jfr. *kertisveinn* o. fl. 4. svein, handverksvein. 5. træl. **svein-piltr**, *m.* **-stauli**, *m.* gutunge. **sveinsligr**, *a.* guteleg, gutungsleg.

sveipa, *v. st.* (*impf. sveip*, *perf. partic. sveipinn*). 1. kasta, slengja (*e-u*); *yverf. (Gunnar) sveip sínum hug*, tenkte att og fram (Edda). 2. sveipa, hylja eitk. med eitk. (*e-t e-u*). **sveipa**, *v.* (*pt* og *að*) 1. slengja, svinga, kasta (*e-u*); *sveipa sverði*; *hárit er sveipt í enninu*, d. e. haaret er sveivt eller kvervla, ligg i sveip. 2. strjúka, sopa (*e-u*); *hann sveipti af sér flugunni*. 3. sveipa, hylja eitk. med eitk. (*e-t e-u*, *í e-u*, *með e-u*); *sveipa sik í skikkju*. 4. strjúka, fara snøgt (= *svipa*, 1). **sveipa**, *f.* sveipa, klæde ell. duk til aa sveipa seg i. **sveipr**, *m.* 1. umslengjing, umsveiping. 2. sveip (Shl.), sveiv, ringvokster i haaret; *sveipr er í hári*, det er sveip i haaret. 3. svarm, staak. 4. hovudduk (= *sveigr*).

sveipvísi, *f.* = *svipvísi*.

sveit, *f.* 1. flokk, skare, fylgje, lag av folk; ofte um det faste hovdingfylgje, ein flokk av huskarlar. 2. ein av dei flokkar som ei fylking eller eit leidingsmannskap var skift i (jfr. *fylking*). 3. flokk, parti. 4. bygd, bygdelag. Jfr. nyn. *sveit*, *f.* hjaa Ross.

sveita, *a.* blodrisen, blodsprengr (um kjøt av sjelvdaude krøter).

sveita-bora, *f.* sveitebora. **-brot**, *n.* sveitebrot, sveitting. **-dúkr**, *m.* sveiteduk. **-lækr**, *m.* sveitestrøym.

sveitar-bót, *f.* det som er til bate for ein flokk ell. gjer honom betre. **-drátt**, *m.* partilaging, tvídrætte. **-drykkja**, *f.* drykkjelag (flokkevis). **-gengi**, *n.* eig. det aa ganga i flokk med ein, hjelp, fylgje. **-hqiðingi**, *m.* hovding for ei sveit 2, flokkshovding. **-maðr**, *m.* flokksmann, partimann; bygdemann. **-rækr**, *a.* som ein kann reka utor bygd,

utlæg i bygdi. **-skipan**, *f.* skiping av sveit.
-vist, *f.* vera, tilhelde i bygdi.

sveitast, *v. r. (tt)* sveitta.

sveit-búi, *m.* mann i ei sveit 2, lagsmann.

-fastr, *a.* som er fast mann i eit fylgje.

sveiti, *m.* 1. sveite. 2. blod; jfr. nyn. *sveite*, blod av slag, *m. st.* **sveittr**, *a.* (eig. *perf. partic.*) og **sveitugr**, *a.* sveitt.

sveitungr, *m.* mann i ei sveit, lagsmann, fylgjesmann, flokksmann; bygdemann.

svelging, *f.* svelgjing, gløyping. **svelga**, *v. st.* (*m. akk. og dat.*) svelgja; gløypa, sluka; øyda, eta upp. **svelgja**, *v. (gð)* = *svelga*, *v. st.* **svelgr**, *m.* 1. havsvelg, malstraum, røst. 2. graadug kar, gløyp.

svell, *n.* svell (svull), islag, haalka. **svella**, *v. st.* svella, bolna, hovna upp, trutna; *perf. partic.* *sollinn* um skip: vatsdrukken; yverf. asa, koka upp, veksa (um sinne, usemja odl.); um gøysing, ofsing i forteljning (upers.): *svellr e-m í munni*, ein ofsar (i forteljning). **svella**, *v. (ld)* faa til aa *svella*. Poet. **svellótttr**, *a.* svellut, haalkut. **svellr**, *a.* truten, hoven, kaut. Æf.

svelta, *v. st.* 1. tærast, kjena upp; døy; *perf. partic.* *soltinn*, ogso: drepen (Edda). 2. svelta, lida svolt.

svelta, *v. (lt)* 1. svelta ihel; drepa. 2. svelta, svelteføða; *svellast*, *v. r.* svelta seg; *lata sveltast*, taka livet av seg. **sveltikví**, *f.* kvi, inngjerding som fe vert sett inn i utan fôr, sveltekvi. Jfr. *sultarkvi*.

svena, *v. (að)* = *svina*.

svengd, *f.* det aa vera svang, sveng, svolt. **svengja**, *v. (gd)* 1. upers. *mik svengir*, eg er svolt. Æf. 2. *svengjast*, *v. r.* svengjast, verta tunn og smal (um magen).

svenskr, *a.* svensk (= *sænskr*).

sverð, *n.* sverd; *taka við sverði e-s*, taka ved eins sverd, d. e. taka i handtaket paa eit sverd (ein skikk som vart bruka naar ein hyllte ein hovding; gjøvare folk som t. d. jarl og hertug fekk eit sverd i gaava). **sverðaleikr**, *m.* „sverdleik“, d. e. strid.

sverð-berari, *m.* sverdberar, umset lat. lictor. **-fetill**, *m.* = *sverðsfetill*. **-fiskr**, *m.* sverdfisk. **sverðs-brot**, *n.* brot av eit sverd, sverdbrot. **-egg**, *f.* sverdegg. **-fetill**, *m.* fetel, aksleband til sverdet. **-hjalt**, *n.* sverdhjalt;

jfr. *hjalt*. **-hogg**, *n.* sverdhogg. **sverð-skalp**, *m.* sverdslira. **-skapt**, *n.* sverdskaft. **-skór**, *m.* doggsko paa ei sverdslira (jfr. *doggskór*). **-skreid**, *f.* sverdsliping; jfr. *skreid*. **-skriði**, *m.* **-slípari**, *m.* sverdslipar. **sverðsoddr**, *m.* sverddodd. **sverð-taka**, *f.* det aa *taka við sverð e-s* (sjaa *sverð*), sverdtak. **-takari**, *m.* ein som hev *tekil við sverð e-s*, sverdtakar.

sverfa, *v. st.* fila; *lata sverfa til stáls*, d. e. lata det verta ei endeleg avgjerd, ei slaasting paa harde livet; *er sverfr at*, naar det røyner paa. Jfr. nyn. *sverva* og *svarva*.

sverja, *v. st.* (*impf.* ogso *svarði* og *perf. partic.* *svarðr*) sverja, gjera eiden; *sverja rangan eid*, sverja rang (falsk) eid; *sverja e-m e-t*, lova ein eitk. med eid; *sverja e-m (trúnaðareidda)*, sverja (truskapseid) til ein; *sverja um e-t (til e-s)*, sverja um eitk., gjera eiden paa eitk.; *sverja til fjár síns*, sverja paa at godset er hans eige; *sverja þess at —*, sverja (gjera eiden paa) det at —; *sverjast í föstræðralag*, med eid ganga inn i fostbrødreleg; *perf. partic.* *svarinn* (ogso *svorinn*), svoren (svaen, Snm.), eidfest; *svarinn dagr* = *særr dagr*, s. *særr*.

svéviss, *a.* sjølvvis, einvis. Edda.

sví, *interj.* = *svei*, s. d. Jfr. nyn. *svi* i *svivyrda*.

svía-herr, *m.* svenskeher, den svenske her. **-konungr**, *m.* svenskekongen. **svíar**, *m. pl.* svenskar. **Svíá-ríki**, *n.* **-veldi**, *n.* Sverike; jfr. *Svíþjóð*.

svið, *n.* svidd eller steikt mat (um svidde hovud og feter av saud). Jfr. nyn. *svida*, *n.* sviding. **sviða**, *v. st.* 1. *svida (impf. svidde)*, brenna, steikja mykje; *sviða sauða-hofuð* (jfr. *hofuðsvida*); *svidinn ok brendr* (um ein som hev forrent seg). Jfr. nyn. *svida (sveid) v. intr.* verta svidd eller brend. 2. *svida (impf. sveid)*, valda svide, gjera vondt. **sviða**, *v. (dd)* *svida (impf. sveid)*, kjenna svide, verkja. Jfr. nyn. *svida (svidde) v. tr.* **sviða**, *f.* 1. sviding, brenning; eitk. som er svidt ell. brent, Jfr. sms. *saltsviða*, *hofuðsvida*; nyn. *svida* (sviding, brand) Nhl. 2. eit slag spjot.

svidái, **svidauðr**, **svidda**, *a.* sjølvdaud (um fe).

sviðalauss, *a.* som er utan svide, verk-

laus. **sviðeldr**, *m.* eld som ein svider saudehovud paa, svideld. **sviði**, *m.* svide, verk. **sviðkaldr**, *a.* svidkald, svidande kald (i vers). **sviðna**, *v.* (*að*) svida (*impf.* sveid), verta svidd, brend. **sviðningr**, *m.* avsvidt skogland, svida. **sviðu-eldr**, *m.* = *sviðeldr.* **-folski**, *m.* falske, lett oska av ein brand. **-skapt**, *n.* skaft paa *sviða*, spjotskaft.

sviðvíss, *m.* = *leiðarsteinn?* eig. „stadvis“, ein som veit stelli paa sjøen. *Isl. svið*, *n.* rom, plass, helst paa sjøen (*Vigf.*).

svif, *n.* 1. sviv, svinging (um skip som ligg ankra). 2. um tid: *i þessum (heim) svifum*, i dette bilet, paa denne tid (i det svivet, *VAgd.*).

svífa, *v. st.* sviva, driva, fara (i veg), flakka; *upers. svífr e-u*, eitk. sviv, driv, svingar, fer (av stad) = *e-t svífr; svífr yfir e-n*, det sviv, kjem eitk. yver ein; *svífr e-m e-u i hug (i skap)*, det sviv ein eitk. i hugen, det kjem for ein; *v. r. svífast e-s*, halda seg ifraa eitk.; *svífast um*, fara til, leggja i veg.

svífr, *m.* sviv (*n.*), glytt, snert (= *svípr*).

svífr, *a.* i *úsvífr*.

svífrum, *n.* svivrom, sveiverom (= *sveif-rúm*).

svig, *n.* svig (sjld. i nyn.), bøyging, bugt; *fara i svig við e-n*, fara i krok ved sida av ein (jfr. nyn. *sviklaupa* (av *svighlaupa?*) springa ein annan veg og koma fyre ein, *Nfj.*); *freista svigs á (fylking)*, freista faa magt paa fylkingi; *vinna svig á e-m*, faa bugt (magt) med ein. **svíga**, *v. st.* berre i *perf. partic. sviginn*, bøygd. *Edd. M.* Jfr. *sv. dial. sviga*, *v. st.* Rietz. **svigi**, *m.* svige, svolk, mjuk kjepp. **svigna**, *v.* (*að*) svigna, bogna, bøygja seg.

svik, *n.* 1. svik, fals, forraading; *ráða svik við e-n*, leggja upp svikraad mot ein. 2. forgift, eiter. **svika-drykk**, *m.* forgiftig drykk, eiterdrykk. **-forkr**, *m.* fork, diger stav, bruka til svik. *Heilag. II 1382i.* **-fullr**, *a.* svikfull, sviksam. **-lauss**, *a.* sviklaus, utan svik (*-laust*, *av.*). **svikall**, *a.* svikall, sviksam. **svika-maðr**, *m.* mann som fer med svik, ugudeleg mann. **-ráð**, *n.* rangtru. *Edd. M.* **svikaradómr**, *m.* svikferd. **svikari**, *m.* svikar, forraadar. **svikarþjóð**, *f.* svikarfolk, ugudelegt folk. *Homil. 15910.* **svikdómr**, *m.* svikferd,

svik. **svikfullr**, *a.* svikfull. **svíkja**, *v. st.* svika (svikja), narra, lura med svik ell. utruskap, forraada; *svíkja e-n e-u* (ell. *frá e-u*); *svíkja e-t af e-m.* **svíkanligr**, *a.* svikfull. **svik-ligr**, *a.* svikfull (*-liga*, *av.*). **-lyndr**, *a.* som hev svikfull hug, sviklynd. **-máll**, *a.* som talar svikfullt. **-ráð**, *n.* **-ræði**, *n.* svikraad, svikfull raadgjerd. **-samligr**, *a.* som ser sviksam ut, trulaus (*-liga*, *av.*). **-samr**, *a.* sviksam, svikall, svikfull. **-semd**, *f.* sviksemnd, svik, truløysa. **-semdarflekk**, *m.* (yverf.) flekk av svik. **-meistari**, *m.* meister i svik.

svikulgjörð, *f.* = *þvergyrðingr?* poet. um belte. *S. E. I 496s.* Jfr. *sikulgjörð.*

svíkva, *v.* (*præs. svíkvir*, *perf. partic. svíkvit*) = *svíkja*.

svílar, *m. pl.* dóvar, maagenautar, menner som er gifte med kvar si syster.

svíma, *v. st.* (og *v. að*) symja, svemja; yverf. fara, sveima um.

svími, *m.* svime, uvit, sanseløysa.

svímma, *v. st.* = *svíma*.

svímra, *v.* (*að*) *upers. e-n svímrar*, ein svimrar, svimlar.

svín, *n.* svin, gris; *hafa svíns minni*, d. e. vera stuttminnug.

svína (ogso *svena*) *v.* (*að*) svina (svena), svana (um tróte).

svína-ból, *n.* **-bæli**, *n.* svinebol, grisehus. **-flesk**, *n.* flesk, kjøt av svin. **-flikki**, *n.* flykkja, fleskesida av svin. **-gæzla**, *f.* svinegjætsla, grisepassing. **-hirðir**, *m.* svinehyrding, grisegjætar. **-hús**, *n.* svinehus, grisehus. **svín-beygja**, *v.* (*gð*) bøygja til skammar, audmykja. **-fylking**, *f.* fylking laga som ein kile, svinfylking. **-fylkja**, *v.* (*kt*) stella upp i svinfylking, svinfylkja. **-fætr**, *m. pl.* svineføter (svivyredeleg um folk). **-galinn**, *a.* ørgalen, ravgalen. **-hvalr**, *m.* eit slag kval.

svínka, *v.* (*að*) gjera svint i stand, faa til. Jfr. nyn. *svínka*, skunda seg. *Set. (i stev).*

svinna, *f.* klokskap, høveleg aatferd. **svinnhugaðr**, *a.* kloktenkt. *Edda.* **svinnligr**, *a.* vitug; jfr. *úsvinnligr.* **svinnr**, *a.* 1. svint (svinn, *VAgd.*), snøgg. 2. klok, vitug (jfr. nyn. *svinn*, forsjaaleg, varsam, *Dal. Li. Helg.*). **svinnr**, *m.* klokskap, vit.

svíns-belgr, *m.* svinebelg, belgflaatt svineskinn. **-blóð**, *n.* svineblod, griseblod. **svín-**

skinn, *n.* svineskinn. **svíns-lifr**, *f.* svinelivr. **-rani**, *m.* svinetryne, grisetryne. **svínstí**, *n.* svinehus, grisehus.

svípa, *v. st.* berre i impf. sing. *sveip* (= *sveip* av *sveipa*, *v. st.*) og i pl. 3 pers. *svipust* (= *svipuðust* av *svipa* I, 2). Fritznér.

svípa, *v. (að)* I. 1. *svípa* (Tel.), *svídra*, *svíva*, fara stilt og fort. 2. *v. r. svipast at*, sjaa etter; *svipast um*, sjaa seg um.

svípa, *v. (að)* II. *sveipa* (= *sveipa*, *v. (pt)* 3).

svípa, *v. (að)* III. *svípa*, bruka *svípa* paa, piska. **svípa**, *f.* svipeslag; *svípa*, *sveipa*.

svípaðr, *a.* *svípa*, som ser slik ell. slik ut; *svípaðr illa*.

svípan, *f.* 1. snøgg svinging, *sveiv*, kast; fei, skunding. 2. strid, hita. 3. *svíp*, kort tid, augneblink. 4. susing.

svíp-illkinnaðr, *a.* som hev stygge kinner. Fld. II 1497. **-illr**, *a.* usvipeleg, stygg. **-liga**, *av. svint.* **-ligr**, *a.* 1. som kjem og fer som ein skimt. Laxd. kap. 76. Grett. kap. 39. 2. snar-gjengd, kverven. 3. snipleg, flat. Fld. III 610a. 4. svipleg, som ser godt ut, i sms. *úsvípligr*. **-lyndr**, *a.* mislynd, lunut. **-lækja**, *f.* eit slag fugl. **-mikill**, *a.* storveges.

svípr, *m.* 1. snøgg rørsla, sving; *sverða* *svípr*, strid (poet.). 2. svift, skimt, glytt. 3. *svíp* (Shl.), kort stund, augneblink. 4. saknad, tap. 5. *svíp*, utsjaanad, aasyn.

svípstund, *f.* kort stund, augneblink.

svípta, *v. (pt)* føra eitk. (*e-u*) snøgt i veg, rykkja, slengja, smetta; *svípta borðum*, taka snøgt burt bordi; *svípta segli* (ogso berre *svípta*) syfta segl, rykkja ihop, minka segl; *svípta e-n e-u* (*af e-u*) taka eitk. fraa ein, skilja ein av med eitk.; *svíptast*, *v. r.* rykkjast, dragast. Jfr. nyn. *syfta* (*svífta*), svinga, rista o. m.

svípta, *f.* saknad, tap.

svíptikista, *f.* lett kista, handkista, handkuffer.

svípting, *f.* 1. rykkjing, slengjing (i dragsmaal). 2. = *svíptingr*. **svíptingr** (ogso *svíptungr*) *m.* syfte (*svíptung*, *m.* YSogn), rykkjeband paa segl; band til aa knyta saman skipstjeld. N. G. L.

svíptir, *m.* saknad, tap.

svípu-hogg, *n.* svipeslag. **-leikr** (avbr. *svíðuleikr*) *m.* eit slag leik som var slik at

ein med trollkunst slær hol som det sprutar gneistar utór. Fm. III 193.

svípull, *a.* kvervsam, umskifteleg, kortvarig.

svíp-vindr, *a.* rangvoren. **-vísi**, *f.* falsleik, svik (Edda). **-víss**, *a.* falsk, sviksam (Edda).

svíri, *m.* nakke, hals; ogso um eitkvart paa eit skip, truleg nakken nedanfor drakehovudet. Jfr. nyn. *svír*, *m.* hovud ell. lykkja paa ein spennel, Øystd.

svituns-messa, *f.* **-vaka**, *f.* sviftunsvoka (syftesok) den 2dre juli, til minne um den heilage Svitun; *Svitunsmessa síðarri*, den 15de juli.

Svíþjóð, *f.* 1. det upphavlege Sverike, Mid Sverike, Svearike, mots. *Gautland*. 2. Sverike, = *Sviariki*, *Sviaveldi*. 3. *Svíþjóð hin mikla* (ell. *kalda*) „Store-Svitjod“, um Aust-Europa, Russland, lat. *Scythia*.

svívirð, *f.* **svívirða**, *f.* svivyrda, skam. **svívirða**, *v. (rð)* svivyrda, skjemma, gjera til skammar. **svívirðiliga**, *av.* = *svívirðliga*. **svívirðing**, *f.* svivyrda, skam, skjemsla. **svívirðingar-laust**, *av.* utan svivyrding ell. skam. **-maðr**, *m.* svivyrdeleg mann, svivyrda. **-nafn**, *n.* svivyrdelegt namn. **-orð**, *n.* svivyrdelegt ord. **svívirðligr**, *a.* svivyrdeleg, skamleg (*-liga*, *av.*). **svívirðuligr**, *a.* = *svívirðligr*.

svø, *av.* = *svá*.

svorti, *m.* sverte, svartleik.

svæði, *n.* 1. open vèrhard stad. Grett. kap. 14. Jfr. nyn. *svæda*, naki fjellsida, Tel. 2. *svæda*, flag, ope sjøstykke med øyar og skjær omkring.

svæfa, *v. (fð)* 1. svæva, faa til aa sova. 2. stilla, roa. **svæfill**, *m.* hovudputa. **svæfr**, *a.* svæv, i sms. *kveldsvæfr*.

svæla, *v. (ld)* røykja (jfr. nyn. *svæla*, osa; gusta). **svæla**, *f.* 1. tjukk, kjøvande røyk (jfr. nyn. *svæla*, *f.* os; kjøvande luft). 2. svik, snyting.

svænskr, *a.* svensk (= *svenskr*, *sænskr*).

sværa, *f.* vermór.

svæsi, *n.* i sms. *ofsvæsi*.

svøfn, *m.* = *svefn*.

sværi, *n.* = *særi*. **sværr**, *a.* = *særr*.

svqðusár, *n.* saar av eit vaapn som flekkjer kjøtet av eit bein (jfr. *svæðja*),

flengjesaar. Jfr. nyn. *svødda*, *f.* hudskade, Aasen.

svölr, *m.* det kalde havet. Poet.

svöppr, *m.* (*gen. sing. svöppar*; *nom. pl. sveppir*, *akk. svöppu*). 1. svamp (vokster). 2. ball (nyn. *sopp* i folkev.). Jfr. *soppr*.

svörðr, *m.* (*gen. sing. svarðar*, *dat. sverði*; *nom. pl. sverðir*, *akk. svörðu*). 1. haarvaksi hud; hovudhud paa folk; jfr. nyn. *svord*, hud paa kjøt eller spekk (Aasen). 2. rossmaalskinn, skore upp til reip (jfr. *svörðreip*).

3. svord, grassvord, i sms. *svörðfast* ofl.

svörfun, *f.* (ogso *svorfan* Vols. 102¹¹ utgaava fraa 1907) svarv, staak.

svörr, *m.* eit slag ræfugl. S. E.

syðri, *a. komp.* søre (sydre), syndre; *hit syðra*, søre vegen.

syfja, *v.* (*að*) gjera svevnug; berre upers. *e-n syffjar*, ein syvjar, ein vert svevnug. **syfjaðr**, *a.* syvjug, svevnug. **syfjan**, *f.* det aa syvja, verta svevnug.

syfla, *v.* (*ld*) syvla, leggja suvl paa.

Sygnafylki, *n.* Sogn. **sygnir**, *m. pl.* sygner, sogningar. **sygnskr**, *a.* sygnsk, som er fraa Sogn.

(syja), *v.* (berre i *impf. pl. seðu*, og *perf. partic. seðr, sæðr*) sy, festa ihop (ogso, um bordi i skipssida). **syja**, *f.* umfar av bord i skipssida, skipsbord (poet).

sykjast, *v. r.* (*kt*) sykjast, verta sjuk.

sykn (ogso *sygn*), *a.* saklaus, skuldlaus, andsvarsfri, fri, iser for fredløysa eller utlægd; *sykn sakar* (*saka*), *sy(g)nsaka*, fri for klaga (mots. *sekr*).

sykn (ogso *sækn, sýgn*) *a.* „sykn“, um dag ell. tid som ein kann bruka til søksmaal (*sök*); *sýkn dagr*, syknedag, vyrkedag (mots. *heilagr dagr*); *sýknt eða heilagt*, vyrkt eller heilagt, sykn eller helg.

sykn, *f.* **sykna**, *f.* det aa vera *sykn*, sakløysa, fridom, frelse. **syknuligr**, *a.* i *úsyknuligr*. **syknu-leyfi**, *n.* -lof, *n.* løyve til aa verta *sykn*.

sýkva, *v. st.* = *svikja*.

sýla, *v.* (*ld*) gjera stiv ell. islagd av frost; upers. *sýlir e-t*, eitk. frys ell. isar; *sýldr*, (stiv)frosen, isa.

sýldr, *a.* kloven, klufuta (som ei sula).

sylyfr, *n.* = *silfr*, Post. 569¹⁰ o. m. st.

sylgja, *f.* sylgja, spenne.

sylygr, *m.* svelg, sup, slurk.

syll, *f.* (*syllar*; *syllr*). 1. (under-)svill (syll), grunnstokk i ei bygning. 2. (yver-)svill (Vestf. Num.), stokk som ligg yver stavarne i ei bygning. **sylla**, *f.* = *syll*, *f.* **sylla**, *v.* (*ld*) leggja svillar millom stavarne i ei bygning. **syllustokkr**, *m.* svillstokk, grunnstokk.

symfonie, *s.* = *simfon*.

symja, *v.* symja, = *svima*.

syn, *f.* (*synjar*; *synjar*). 1. negting, paa-stand um at ein er skuldlaus, høve til aa prova det. 2. namn paa ei gudinna.

syn, *f.* 1. syn, det aa sjaa, sjaaing; *eptir réttiri sýn*, d. e. etter bein synslina; *i annarrar manna sýn*, d. e. so andre ser paa; *hverfa at sýn*, kverva (koma) or syne; *i sýn við e-t*, d. e. soleis at ein kann sjaa eitk.; *leiða e-n i sýn við e-n*, syna ein fram, te (presentera) ein for eink.; *sýn er sögu ríkarí*, syn gjeng yver segn. 2. syn, synsevna; yverf. syn, skyn. 3. syn, det ein ser; ogso draumsyn odl. 4. utsyn, utsjaanad; *at sýn*, som det synest, etter som det ser ut; *fríðr sýnum*, væn aa sjaa til. 5. i pl. *sýnir*, syn, augo (poet.). Jfr. *sjón*.

sýn, *f.* sol. Poet.

sýna, *v.* (*nd*). A. syna, visa; *sýna sik glaðan*; upers. *sýnir e-t*, eitk. syner (seg). B. **sýnast**, *v. r.* 1. syna seg; openberra seg. 2. synast, sjaa ut for aa vera; *sýnist e-m*, det synest ein, ein tykkjer. 3. synast vera best, lika; *sem e-m sýnist*. **sýnari**, *m.* synar, openberra.

synd, *f.* synd, misgjerd (i kristeleg meining).

sýnd, *f.* i sms. *ásýnd* o. fl. Jfr. nyn. *sýnd*.

synda, *v.* (*nd*) sunda (synda), symja.

synda-auki, *m.* auking av synd (jfr. nyn. *syndauke*). **-barn**, *n.* syndebar, syndugt menneskje. **-bót**, *f.* bot paa synder, betring. **-byrðr**, *f.* syndebyrd. **-bønd**, *n. pl.* syndeband. **-djúp**, *n.* syndedjup. **-fang**, *n.* syndugskap. **-far**, *n.* syndug ferd. **-fjotr**, *m. pl.* syndeband. **-flekkr**, *m.* synde-flekk. **-fullr**, *a.* syndefull. **-fýsi**, *f.* syndelyst. **-gerð**, *f.* syndug gjerning. **-gjald**, *n.* syndeskyld, synde-

straff. **-ím**, *n.* synde-dust. **-játning**, *f.* synde-vedkjening (vedgang). **-kona**, *f.* syndug kvinna, kvendeleg syndar. **-koss**, *m.* syndug kyss. **-kaldi**, *m.* synde kulde. **-kyn**, *n.* slag synd. **-lausn**, *f.* syndeleysning, synde-forlating. **-lauss**, *a.* syndlaus, syndfri. **-laust**, *av.* syndlaust, utan synd; skuldlaust, utan straff. **-lífi**, *n.* syndugt liv, Æf. **-lífi-naðr**, *m.* syndelivnad. **-líga**, *av.* syndugt. **-lígr**, *a.* syndug, syndfull (jfr. nyn. *syndleg*). **-maðr**, *m.* syndar. **syndar-auki**, *m.* = *synda-auki*. **-freistni**, *f.* freisting til synd. **-laust**, *av.* = *syndalaust*. **synda-sár**, *n.* syndesaar (paa sjæli). **-saurr**, *m.* saur, ureinska av synder. **-saurgan**, *f.* tilsulking syndugt. **-tala**, *f.* tal, mengd av synder. **-þræll**, *m.* synde-træl. **syndaúðigr**, *a.* syndfull. **synda-verk**, *n.* syndug gjerning. **synd-blandinn**, *a.* blanda med synd, syndug. **-fullr**, *a.* syndfull. **syndgast** (*syngast*) *v. r.* (*að*) synda, gjera synd (jfr. nyn. *syndast*, Aasen). **synd-getinn**, *a.* avla i synd. **syndlíga**, *av.* = *syndalíga*. Kgs. 15125. **-lígr**, *a.* = *syndalígr*.

syndr, *a.* synd, sumd, som kann symja. **sýndr**, *a.* 1. synt, som kann sjaa. 2. synt, klaar (um vèr).

syndsamligr, *a.* syndug (*-líga*, *av.* Æf.). Jfr. nyn. *syndsamleg*.

syndugr, *a.* I. syndug.

syndugr, *a.* II. som høyrer til symjing, symje; *syndugr hlutr*, sum-reide.

synd-varlíga, *av.* i varsemd mot synd. **-varr**, *a.* var mot synder.

syngja (*syngva*; og *singva* Eyrb. kap. 19 i eit vers) *v. st.* syngja; ogso: laata, klinga; um prest: *syngja messu* (ogso berre *syngja*) syngja messa, halda gudstenesta.

sýni, *n.* 1. syne, utsyne; *vera til sýnis sem*, sjaa ut som. 2. framsyning; bisn. 3. syn, i sms. t. d. *missýni* o. fl. **sýni**, *f.* i sms. t. d. *sannsíni* ofl. **sýnilíga**, *av.* synleg, paa ein synleg maate. **sýnilígr**, *a.* 1. synleg, som ein kann sjaa. 2. syneleg, sjaaleg, drusteleg. 3. raadleg, líkleg, god. **sýning**, *f.* syning, framsyning.

synja, *v.* (*að*) negta (neitta), segja nei til, segja seg fri for eitk. (*e-s*, ogso *e-u* og *e-t*); *synja e-m e-s (e-t)* negta ein eitk.; *synja vilja síns*, negta at det var med vilje; *synja*

fjors, d. e. drepa; *v. r.* *synjast*, segja nei til, ikkje taka mot. **synjan**, *f.* negting.

sýnn, *a.* 1. synt, synleg; berrsynt, tydeleg; greid, viss; lík, god; *þykkir e-m at sýnu ganga*, det synest ein vera greidt; *n. sing. dat. sýnu*, fyre komp. og sup.: *sýnu yngri*, audsynt (synleg) yngre, mykje yngre; *sýnu fyrstr*, aller fyrst; *sýnt*, *av.* audsynleg, i synom, mykje. 2. synt, som ser, i sms. *einsýnn* o. fl.

synningr, *m.* i sms. *land- og út-synningr*. **synsemi**, *f.* tverskap, rangskap.

sýnsístr, *s.* *svínsístr* i tillegget.

synstr, *a. sup.* (*av suðr*) synst.

sypta, *v.* (*pt*) = *svipta*.

sýr, *f.* (*gen. sing. sýr*, *akk. sá*; *nom. pl. sýr*) su, sugga, purka.

sýra, *f.* syra, surmysa.

sýrdællir, *m. pl.* folk fraa *Súrnadalr* (paa Nordmøre).

syrgiligr, *a.* syrgjeleg; sorg- (*-líga*, *av.*) **syrgja**, *v.* (*gð*) syrgja; *syrgja e-n*, *syrgja af e-m*, syrgja paa ein (som er daaen); *syrgja sik*, syrgja.

syrkot, *n.* = *surkot*. **syrkotstóðr**, *n.* för aat ein *syrkot*.

Sýrland, *n.* Syria. **sýr-landsmaðr**, *m.* **-lendingr**, *m.* ein fraa Syria, syria-mann. **-lenzka**, *f.* syrisk maal. **-lenzkr**, *-neskr*, *a.* syrisk, som er fraa Syria.

syrrpa, *f.* syrrpa (Shl.), ureinslegt kvende. **syrrpuþingslög**, *n. pl.* eit slag leik. Ljosv. 9.

sýruker, *n.* syrekjer, kjer med surmysa i.

sýsl, *a.* vyrk, ann, annig. **sýsl**, *f.* = *sýsla*, 1 (poet.). **sýsla**, *v.* (*impf. sýs(l)ti* og *sýslaði*) sýsla, syta for, gjera, fullføra (*e-u* ell. *e-t*); *sýsla e-m e-t*, syta, faa (skaffa) ein eitk.; *sýsla e-t at (e-u)*, gjera eitk. aat, til ell. ved eitk.; *sýsla til*, syta til, raada til; *stella*, skipa til; *sýsla um e-t*, syta for eitk. **sýsla**, *f.* 1. sýsl (sýsla), arbeid, gjerning. 2. kongelegt eller biskuplegt umbod, sýsla, baade um sjelve embættet og embætsvaldet; serleg um embættet aat systemannen, men ogso um andre embætte. **sýslíga**, *av.* annigt, skundsamt. **sýslrækr**, *a.* som fær gjort sitt arbeid eller sí ærend. **sýslu-bréfi**, *n.* brev paa ei sýsla, serleg utnemningsbrev aat ein systemann. **-færr**, *a.* arbeidsfær. **-lauss**, *a.*

gjerandslaus, yrkelaus. **-leysi**, *n.* gjerandsløyssa, yrkeløyssa. **-liff**, *n.* arbeidsliv, verksamt liv (mots. *upplitningarlíf*). **-maðr**, *m.* 1. verkamt, drivande menneskje, arbeidsmenneskje. 2. umbodsmann, serleg aat kongen, sylemann. **-mannþing**, *n. pl.* ting som sylemennerne kallar saman. **-rekstr**, *m.* sylemanns rundferd i sýsla. **-þræll**, *m.* arbeidstræl.

systir, *f.* (*gen. dat. akk. sing. systur; nom. pl. systir*) 1. syster; ogso i tiltale til andre kvende. 2. nonna. 3. = *próventukona*.

systkin (ogso *systkini*) *n.* helst i *pl.* systkin; yverf. i religjøs tiltale til andre. **systkina-börn**, *n.* systkinborn (born til brår og syster). **-dætr**, *f. pl.* dættir til systkin (brår og syster). **-dætrasynir**, *m. pl.* søner til systkindættir. **-sonr**, *m.* son til eit systkin; *-synir*, søner til systkin (brår og syster).

systlingr, *m.* = *systkinasonr*. N. G. L.

systra-börn, *n. pl.* systerborn, born til møder som er syster. **-dætr**, *f. pl.* systerdættir, dættir til møder som er syster. **-dætrasynir**, *m. pl.* søner til systerdættir. **-klaustr**, *n.* nonnekloster. **-lag**, *n.* syster-skap, nonne-lag. **-lifnaðr**, *m.* nonneliv. **-stóll**, *m.* kvende-aveidil (i hospital). **-synir**, *m. pl.* systersøner, søner til kvende som er syster. **systrung**, *f.* **systrunga**, *f.* dættir til morsyster. **systrungr**, *m.* systrung, barn (helst son) til morsyster eller farsyster. **systrungsbarn**, *n.* barn til systrung.

systur-barn, *n.* systerbarn. **-dóttir**, *f.* systerdættir. **-dóttursonr**, *m.* systerdættirson. **-sonr**, *m.* systerson.

sýta, *v. (tt)* 1. valda sut, plaaga. 2. syta, syrgja (*e-t*, for ell. yver eitk.); *sýta e-n*, syta ein, syrgja yver ein; *sýta við e-u*, syta med, kvida seg ved eitk. **sýtiligr**, *a.* sutleg, syrgjelig. **sýting**, *f.* syting, sorg. **sýtingartími**, *m.* syrgjetid.

sæ- (*sjø-*) i sms. skifter med *sjó-* og *sjá-*. Sms. med *sæ-* som ikkje er medtekne her, finn ein under *sjó-*. **sæ-borg**, *f.* borg, by som ligg ved sjøen eller noko ut i; yverf. um herskip. **-byggjar**, *m. pl.* sjøbyggjar, folk som bur ved sjøen.

sæði, *n.* 1. sæde, saad, fræ til aa saa. 2. sæde, grøða paa aakren.

sæðingr, *m.* sæding, eit slag maase. **Larus canus**.

sæfar-, sjaa *sævar-*. **sæ-fqr**, *f.* sjøferd. **-garpr**, *m.* urædd sjømann; sjouk. **-hafa**, *a.* reken, driven ut or rette kursen, avreken.

sæi (*say*), **sæin**, *n.* eit slag fint ullyt (mlat. saium, fr. saie).

sæing, *f.* = *sæng*, *f.*

sæ-karl, *m.* sjømann. **-konungr**, *m.* = *sjákonungr*. **-kvikendi**, **-kykvendi**, *n.* = *sjókvikendi*. **-kyrra**, *f.* sjøkjorra, sjóstilla.

sæla, *f.* sæla, lukka. **sæla**, *v. (ld)* sæla, gjera sæl ell. lukkeleg; *sælust*, *v. r.* sæla seg, verta sæl (jfr. nyn. *sælust*, *døy*). **sælborinn**, *a.* fædd sæl ell. lukkeleg. Edda.

sæld, *f.* sæla (sæld, Nfj. Set.), lukka. Poet.

sælda, *v. (ld)* sælda, reinsa i saald.

sældar-líf, *n.* sælt, lukkelegt liv. **-staðr**, *m.* sæl, lukkeleg stad.

sæ-lið, *n.* bergingshjelp tilsjøs.

sæligr, *a.* = *sælligr*. Edda. **sælingr**, *m.* sæl, lukkeleg mann (jfr. nyn. *sæling*). **sælka**, *v. (að)* sælka, gjera sæl ell. lukkeleg. **sælkeri**, *m.* sæl, lukkeleg mann. **sæll**, *a.* 1. sæl, lukkeleg, velfaren; rik; ofte i helsing: *kom (far) heill ok sæll*. 2. um avlidne, heilage menn: velsigna, sæl (lat. beatus). 3. sælug, stakars, arm. **sæl-leikr**, *m.* sæla. **-lífi**, *n.* sælt, lukkelegt liv; lostlivnad. **-lífr**, *a.* som liver sælt, lukkelegt; som liver i lostlivnad, vellystig. **-liga**, *av.* sælt, lukkeleg; vellystigt. **-ligr**, *a.* sælsleg, lukkeleg. **sælu-bú**, *n.* bu, gard for ferdafolk. **-dagar**, *m. pl.* imbredagar, sjaa *imbrudagr*. **sælugr**, *a.* sælug, stakars, arm. **sælu-hús**, *n.* **-hústofa**, *f.*

-setr, *n.* hus, herbyrge for ferdafolk (= *sáluhús*). **-skip**, *n.* ferjebaat for ferdafolk. **-sqngr**, *m.* song med bøn um at ein maa faa sæla.

-vika, *f.* = *imbrudagavika*.

sæ-lægja, *f.* sjølegi skodda. **-lægr**, *a.* sjølegen, som ligg paa sjøen (um skodda).

-naut, *n.* „sjø-naut“ (i segner).

sæng (eldre form *sæing*) *f.* (*gen. sing. sængr, sæng(j)ar; nom. pl. sængr*) 1. seng, kvila. 2. barnseng; *fara á sæng*, fara i seng, koma i barnseng. **sængar-ferð**, *f.* **-fqr**, *f.* sengferd, det aa fara i (barn)seng. **-kona**, *f.* sengjekona, barnseng-kona. **-pílarr**, *m.* sengpilar, sengstolpe. **-rekkja**, *f.* seng, barnseng. **-stokkr**,

m. sengstokk. **sængfqr**, *f.* = *sængarfqr*. **sængjar-búnaðr**, *m.* sengbunad, sengklæde. **-klæði**, *n.* sengklæde. **sæng-r-búningr**, *m.* = *sængjarbúnaðr*. **-fqr**, *f.* = *sængarfqr*. **-klæði**, *n.* sengklæde. **-pílárr**, *m.* = *sængarpílárr*. **-stokkr**, *m.* = *sængarstokkr*.

sær, *m.* (*sævar*; *sævar*) sjø, sjaa *sjór*.

sær, *a.* i sms. *auðsær* ofl.

særa, *v.* (*rð*) særa, saara. **særing**, *f.* særing, saaring.

sæ-sjúkr, *a.* sjøsjuk. **-skip**, *n.* sjøskip.

-stofa, *f.* = *sjóvarstofa*.

sæta, *v.* (*tt*) 1. sæta, lura, gjæta paa (*e-u*).

2. verta fyre, faa, hava (*e-u*); jfr. nyn. *sæta* d. s. *Snm. Ndm. sjld*. 3. koma aa leid, setja i verk, gjera (*e-u*). 4. hanga ihop med, hava til grunn, koma av (*e-u*); vera jamgodt med, svara til (*e-u*); *hann spurði hvi þat sætti*, d. e. kva det tydde, kor det hekk ihop; *sætir hóft*, det kann ganga; *sæta ráði*, vera raadlegt; (jfr. nyn. *sæta*, agta paa; vera aa agta paa).

sæta, *f.* I. sæta (Ryf. o. fl.), hævd, gjøds.

sæta, *f.* II. 1. kona som hev maunen utanlands. 2. kvinna (poet.).

sæti, *n.* 1. sæte, sess; yverf. sæte, stol, embætte. 2. *koll.* høy som er sætt, saator. **sætis-pallr**, *m.* pall, benk til aa sitja paa. **-stóll**, *m.* kongsstol, truna.

sætr, *a.* som er slik at ein kann sitja, sitjande; *meðan sætt er*; yverf. tolande. Jfr. sms. t. d. *dómsætr* ofl.

sætr, *n.* sæter, støl, fjellbeite med hus til aa vera i um sumaren. **sætra-ferð**, *f.* sæterferd, buferd til støls. **-merki**, *n.* grensemerke for ei sæter. **-vegr**, *m.* sæterveg. **sætr-búð**, *f.* sæterbud, stølsbud.

sæ-tré, *n.* skip (poet.).

sætr-gata, *f.* sæterveg. **-leiga**, *f.* sæterleiga, leiga av sæter.

sætt, *f.* (ofte i *pl.*) sætt, forlik, semja (= *sátt*). **sætta**, *v.* (*tt*) forlika, semja; *sættast*, *v. r.* forlikast, semjast (*á mál*, um ei sak). **sætta-brigði**, *n.* semje-brot. **-laust**, *a. n.* utan forlik ell. semja. **sættar-boð**, *n.* tilbod um forlik ell. semja. **-bréf**, *n.* forliks-brev, semje-brev. **-efni**, *n.* emne, grunnlag til eit forlik. **-eiðr**, *m.* eid paa ell. um eit forlik. **-fundr**, *m.* forliksmøte, sættamot. **-gerð**, *f.* semje-gjerd, forlik. **sættari**, *m.* = *sættar-*

maðr. **sættar-kaup**, *n.* avtale um forlik. **-maðr**, *m.* forliksmæklar, semjar. **-nefna**, *f.* = *sættarstefna*. **-orð**, *n. pl.* ord um forlik ell. semja, freidsord. **-rofi**, *n.* brot paa forlik, semjebrot. **-samþykki**, *n.* semja. **-skrá**, *f.* semje-brev. **-slit**, *n.* = *sættarrof*. **-stefna**, *f.* forliksmøte, sættamot. **sætta-umleitn**, *f.* freistnad paa aa faa til forlik. **sættfúss**, *a.* viljug til forlik. **sætti**, *n.* forlik; jfr. sms. *mis-sætti* ofl. **sættir**, *m.* forliksmæklar, semjar; *garðr er granna sættir*.

sævar - i sms. skifter med *sjóvar*- og *sjávar*-. Sms. med *sævar*- som ikkje er uppførde her, finn ein under *sjóvar*-. **sævarborg**, *f.* sjøborg, sjøstad. **-hamarr**, *m.* hamar som gjeng ut i sjøen. **sæ-viðri**, *n.* sjøvêr, vêr til sjøs.

sæy, *n.* = *sævi*. **sæykyrtill**, *m.* kyrtel av *sæy*.

søfn, *m.* = *svefn*.

søkk, *m.* det aa vera nedsokke; *liggja í søkk*, *liggja nedsøkt*. Jfr. nyn. „i søkk og kav“. **søkkva**, *v. st.* søkka, siga ned t. d. i vatn. **søkkva** (ogso *søkkja*) *v. (kt)* søkkja, faa (*e-u*) til aa søkka; *søkkvast*, *v. r.* søkka seg, søkka, siga under ell. ned. **søkkvi**, *m.* = *søkk*.

sørvar, *m. pl.* herbudde menner (poet.).

sørvi, *m.* prydband med fine steinar, perlor odl. som vart bore um halsen (jfr. *steinasøvi*). Poet. til umskrivning av kvende.

sœfa, *v.* (*fð*) søva (Sogn), drepa; slagta, ofra; *sœfðr í tárur*, uppleyst i taaror, kjøvd av graat; *sœfast*, *v. r.* sovna av, døy. Jfr. *svæfa*. **sœfari**, *m.* slagtar, offerprest. **sœfing**, *f.* slagting, ofring.

sœgr, *m.* I. 1. staak, uro. Jfr. nyn. *søgja*, *v.* (Aasen) og *søg*, *m.* (susing) NGbr. 2. regn. 3. namn paa ein saa, S. E.; kjer, fat. 4. hav (poet.). 5. = *lysigull*, [p. Jón. 1113. **sœgr**, *m.* II. (*pl.* *sœgir*) strimel, bite. Jfr. *segi*.

sækiligr, *a.* søkjande, som ein kann søkja. Jfr. *úsækiligr*.

sækja, *v.* (*sótti*, *sjld.* *sækti*) A. 1. søkja, freista aa faa; finna; henta; *sækja sér e-t*; *sækja giptu til e-s*, søkja lukka hjaa ein; *sækja vatn til lækjar*, henta vatn i bekken. 2. søkja, fara aa finna, venda seg til ein;

*sækja e-n at e-u, um e-t, sækja, venda seg til ein um eitk. 3. sækja, fara aat ein stad; sækja kirkju. 4. sækja (med saksmaal); sækja e-n til e-s, saksækja ein, leggja sak mot ein til aa faa eitk.; sækja mál, stemna ei sak inn for retten og fylgja henne til doms (mots. *verja*); jfr. (*sakar*)sækjandi. 5. driva paa eitk.; sækja knáliga róðrinn, d. e. ro dugleg; sækja fast sundit, symja hardt. 6. sækja paa (aat), ganga, taka paa, trengja fram mot eink.; sækja e-n; ogso m. þræp. á, at, til; um sjukdom: sækja, plaaga, taka paa ein (*sækja e-n, sækja at e-m*). 7. vinna paa (ell. yver), faa tak i, faa i si magt (*e-t*); sækja e-t at e-m, taka eitk. fraa ein. 8. fara, taka vegen; sækja i land; m. akk. um vegen som ein fer: *var áin allill at sækja*, d. e. aa fara yver; *halfsótt*, halvfaren (um vegen). 9. fara, ganga fram (um maaten); sækja eptir e-s ráðum.*

B. sækjast, v. r. 1. hava framgang, verta paadriven; verta paateken ell. paavunnen; *sóttist mjök borgargerðin*, borgbyggjngi vart mykje paadrivi, d. e. det gjekk fort fram med b.; *timbrít sóttist*, timbret fatna, tok eld; *illa sóttist þeim Gunnarr*, det gjekk ikkje lett for deim aa vinna paa G.; *e-t sækist e-m e-n veg*, det gjeng eikorleis for ein med aa gjera eitk.; *sóttist haft mjök*, det gjekk mykje av havet, det muna dugleg fram yver havet, jfr. *sækja*, 8. **2. rec.** sækja, fara til kvarandre; *sækjast sér um líkir*, d. e. likt sækjer likt. **3. rec.** taka paa kvarandre, stridast, slaast.

sækjandi, m. saksækjar (mots. *verjandi*).

sækn, a. = *sýkn*.

sæla, v. (ld) stilla, stoppa. Jfr. nyn. *søla* (Ross).

sæla, f. i sms. *foræla*.

sæma, v. (md) 1. retta seg etter, vera nøgd med, finna seg i (*e-t, við e-t*); *sæma við e-n*, koma utav det med, lempa seg etter, varta upp eink.; jfr. nyn. *søma seden*, fylgja folkeskikken. **2.** heidra, æra (*e-n*). **3.** søma, passa seg for eink. (*e-n*). **Æf. sæmd, f.** det som heidrar ein, sømd, æra, heider, vyrd, vyrdnad, rang; (helst i pl.) ærebot, uppreisnad. **sæmdaheit, n. pl.** lovnad um stor æra. **sæmdar-auki, m.** auking av

æra, ære-auke. **-boð, n.** ærefullt tilbod. **-ferð, f.** ærefull ferð. **-fullr, a.** ærefull, ærerik. **-fýst, f.** æregir, æresykja. **-fqr, f.** ærefull ferð. **-hlutr, m.** ting som heidrar ein, heidring, æra. **-hæð, f.** ærefull høgð, høg æra. **-klæði, n.** heidersplagg. **-lát, n.** tap paa æra. **-lauss, a.** ærelaus, heiderlaus. **-loi, n.** lovkvæde til æra for ein. **-maðr, m.** vyrd mann, ein ære mann; ogso: mann som ein hev æra av: *verða e-m at sæmdarmanni*. **-nafn, n.** heidersnamn. **-ráð, n.** ærefullt giftarmaal. **-skaði, m.** skade paa æra. **-spell, n.** ærespille, vanæra. **-sæti, n.** æresæte. **-tákn, n.** æreteikn. **-vald, n.** ærefull magt eller rett. **-vænlig, a.** som gjev von um æra, ærefull. **sæmileikr, m.** finleik, søma. **sæmiligr, a.** ærefull, heiderleg; sømeleg, høveleg; gild, gjæv. (*-liga, av.*) **sæmleitr, a.** sjaaleg, herleg. Edda. **sæmr, a.** sømeleg, høveleg (jfr. nyn. *søm*).

senskr, a. svensk (= *svenskr*).

særa, v. (rð) taka i eid, lata sverja; beda inderleg, naudbeda; mana burt (*djofla*). **særi** (ogso *sveri*) *n.* eidgjering, eid. **særing, f.** eig. det aa *særa*; maning. **særingamaðr, m.** (djevle)manar. **særr** (ogso *sværr*) *a.* 1. som ein kann sverja; *særr eiðr*. **2. særr dagr**, dag daa ein kann sverja, = *sýkn dagr*. Jfr. nyn. *svør* (Aasen).

sæta, f. sæti, f. sætleikr, m. sæta, sætleik. **sæti viðr, a.** sætrot, Isl. læg. 340. **sætlig, a.** sætleg, yndeleg, kjærleg. (*-liga, av.*) **sætr, a.** 1. sæt; i *sætu vatni*, i ferskt vatn. **2. sæt, yndeleg, kjær; sæti minn**, kjære ven; *sofa sætan* (*svæfn*), sova søtt, godt.

sqðla, v. (að) sála, leggja sál paa; yverf. *sqðla e-t e-u, sqðla e-u á e-t*, leggja eitk. til eitk. **sqðlabúr, n.** bur, hus til sálreide. **sqðlari, m.** sálmakar. **sqðlótt, a.** salut, i sms. *svartsqðlótt*. **sqðul-bogi, m.** sálboge (eit tre i sálen). **-dýr, n.** sálðyr, d. e. hest. Edda. **-fjöl, f.** fjöl som held ihop sálbogarne, sálfjöl. **-gerð, f. -gjörð, f.** sálgjord. **-hringja, f.** spenne i sálgjordi. **-ker, n.** drykkjekjer, som ein fører med seg paa sálen. Kgs. Brenn. 1918 (jfr. *borðker* Stj. 486s og 1 Sam. 2612). **-klæði, n.** sálklæde. **sqðull, m.** sál i nyisl. berre um kvendesál). **sqðul-reiði, n.** sálreide (m.), sálgreidur. **-reim, f.** sálreim (til istiget). **-treyja, f.** = *treyjusqðull*.

sqg, *f.* (*sagar*; *sagar*) sag (sòg, Tel.).

sqgli, *f.* i sms. *sannsqgli*. **sqgn**, *f.* (*sagnar*; *sagnir*) 1. det aa segja eitk., tale. Edda. 2, det som vert sagt, segn (sogn), forteljing; spaa-dom; ord (i gram). 3. flokk av folk; jfr. *skipsqgn*. **sqgu-bók**, *f.* sogebok. **-bót**, *f.* det som er til utfylling av ei saga. **-efni**, *n.* emne, innhald for ei saga. **-ligr**, *a.* segjande, forteljande (jfr. nyn. *sogeleg*, *sagivoren*, Set.). **-ljóð**, *n.* soge-dikt. **sqgull**, *a.* i sms. *sannsqgull*. **sqgu-maðr**, *m.* 1. sògemann, forteljar. 2. mann som er emne for ei saga. **-meistari**, *m.* soge-meister (Vigf.). **-sveinn**, *m.* leigd sogeförteljar hja ein konge. **-sqgn**, *f.* segjande-segn, munnleg fraasegn. **sqgvísi**, *f.* slarvsemd, drøsesjuke.

sqk, *f.* (*gen. sing. sakar*; *nom. pl. sakir* og *sakar*) 1. sak, rettssak; søksmaal; skuld-ing, klaga, som gjev grunn til søksmaal; *eiga sqk á e-u*, hava grunn (rett, skyldnad) til søksmaal for eitk.; *gefa sqk*, leggja sak, reisa søksmaal; *søkja e-n sqkun*, saksøkja ein. 2. brot, forbrot; sak, skuld (skyld); *sqonn sqk*, brotsverk, sak, som ein er skyldig i (mots. *rong sqk*); *vegin sqk*, draappsak; *gera sakir víð e-n*, *gera til saka víð e-n*, forbrjota seg, misgjera mot ein; *eiga sakir* eller *vera i sqkun víð e-n*, hava forbrote seg mot ein, hava noko ubytt med ein; *gefa e-m e-t at sqk*, gjeva ein sak (skuld) for eitk., leggja ein eitk. til last. 3. bot (= *sakbót*). 4. i talemaatar: *hafa ekki at sqk*, inkje faa att for umaken, ikkje faa gjort eitk., gjera i faafengen; *hafa gott at sqk*, hava god lukka med ei sak. 5. orsak, grunn; *finna e-t til saka*, hava, gjeva eitk. til grunn; *af e-s sqk (sqkun)*, paa grunn av eitk.; *fyrir þá sqk*, av den grunn, difor; (*fyrir*) *sakir*, (*fyrir*) *sqkun* vert ogso bruka som *præp. m. gen.* for — skuld; paa grunn av; med umsyn paa, naar det gjeld; *sakir þess at*, av den grunn at —; *sakir hvers*, kvifor; *um sakir (sqk) e-s*, for — skuld; *um sinns sakir*, for ein gong skuld; *um stundar sakir*, (for) ei stund; *um nætr sakir*, for ei natt skuld, (for) ei natt. **sqknuðr**, *m.* saknad, sagn. Edda.

sqkótt, *a. n.* fullt av (retts)saker, fullt av ufred ell. fiendar; *eiga sqkótt*. **sqktal**, *n.* = *saktal*. **sqku-dolgr**, *m.* = *sakadolgr*. **-nautr**, *m.* motpart, motmann. **sqkvqrn**, *f.* = *sakarvqrn*.

sql, *n.* (*dat. sqlvi*) söl (sòl), eit slag breid-blada tang. Rhodomenia palmata.

sqlu-maðr, *m.* ein som gjer ein handel, kjøpar ell. seljar. **-tími**, *m.* utsalstid. **-våd**, *f.* grovt vadmaal. **sqluvådär-brækr**, *f. pl.* brok av grovt vadmaal. **-kufi**, *m.* kappa av grovt vadmaal. **-kyrtill**, *m.* kyrtel av grovt vadmaal. **sqluvirðr**, *a.* verdsett.

sqlva-ijara, *f.* fjøra der det er mykje söl aa finna, söl-fjøra. **-kaup**, *n.* innkjøp av söl (*sql*). **sqndugr**, *a.* sandut, senden.

sqngari, *m.* songar, syngjar. **sqng-bók**, *f.* songbok. **-feri**, *n.* spelreide, spel. **-hljóð**, *n.* song, syngjing, Flat. II 2613; messesong, Thom. 3902. **-hljómr**, *m.* ljom av song. **sqng-hús**, *n.* hus der prest held gudstenesta (*syngtíðir*); songhus, kor (i kyrkja). **sqnghús-dyrr**, *f. pl.* songhusder, korder. **-gráður**, *f. pl.* stig upp fraa kyrkjegolv et til songhuset. **-horn**, *n.* hyrna av songhuset. **-pallar**, *m. pl.* = *sqnghúsgráður*. **-tjald**, *n.* tjeld som høyrer til songhuset. **sqng-íþrótt**, *f.* tonekunst.

sqngla, *v* (*að*) sangla, singla.

sqng-laust, *a. n.* utan gudstenesta. Ann. 12912. **-list**, *f.* tonekunst, musik. **-maðr**, *m.* songar, syngjar. **-mær**, *f.* 1. kvendeleg songar, songmøy. 2. eit slag klokka. **-nám**, *n.* songlærnad, musikkærnad. **sqngr**, *m.* (*sqngs*; *sqng(v)ar*) 1. song, det aa syngja; ogso musik. 2. song, det som vert sunge. 3. messesong, gudstenesta. 4. laut, staak. Edda. **sqng-raust**, *f.* **-rødd**, *f.* songrøyst, songmaal. **sqngs-íþrótt**, *f.* = *sqngíþrótt*. **sqng-tól**, *n.* spelreide, spel. **-bili**, *n.* bordvegg til songhuset i kyrkja. Bp. I 20622, jfr. 20437. **sqngva-dikt**, *n.* song. **-maðr**, *m.* eig. = *sqngmaðr*, men finst berre som avbrigde til *savingamaðr*. Post. 25240. **sqngvinn**, *a.* som gjerne vil syngja (um prest).

sqnnum, *f.* **sqnnumar**, = *sannan*, *f.* *sannanar*.

T.

tá, f. I. (*tár; tær*) taa (paa foten); *ekki sjá af tám fram*, d. e. ikkje sjaa lenger fram enn tærne rekk (ein talemaate).

tá, f.? II. lag paa tvo mann; *tá heitir ef tveir eru*. S. E. Jfr. got. *tēwa, f.*

tá, n. trød, trokk, upptrødd plass framanfor husi; *spretta á tái*, koma upp, Hamd. 1. Jfr. sv. *tå* og nyn. *taag* (*taie*) *n.* = trøde o. m. (Aasen og Ross).

tabaðr, m. eit slag kappa (mlat. tabardum).

tabla, f. tabola, f. tabulum, n. tavla (lat. tabula).

tabúr, n. eit slag pauka ell. trumba, tabur (mlat. tabur).

tað, n. tad, myk, gjøds. **taða, f. I.** tøda (toda), tødemark, gjødsla eng. **2.** tøda, gras paa (ell. høy av) gjødsla eng. **taðfall, n.** tadfall, gjøds. som fell av buskapen paa ein gard. **taðning, f.** tedjing, gjødsling. **taðskeggingr, m.** „tadskjegging“ (utnamn). **taðsla, f.** = *taðning*.

taferni, n. tafernishús, n. gastgjevar-hus.

tafl, f. I. tavl (sjld.), tavlspel, brettspel; ogso um brettet og brikkorne; *sitja (leika) at tafl*, spela tavl; *setja tafl*, byrja spelet; *hljóta (fá, hafa) tafl*, vinna spelet; *láta tafl*, tapa spelet. Jfr. *hnef(a)tafl*, *kvátrutafl* og *skáktafl*. **2.** = *tafla, f. tōfl, f. tafla, f.* brikka i tavlspel, tavlrikka. **tafl-borð, n.** tavlbord, spelbrett; bord med innlagde rutor. **-bragð, n.** knip, kunst i tavlspel. **-fé, n.** gods, pengar som ein set upp til vinst i tavlspel. **-maðr, m.** ein av dei som spelar tavl, spelar. **-pungr, m.** pung til aa geyma tavlbrikkerne i. **-speki, f.** klokskap, dugleik til aa spela tavl.

tafn, n. (blodugt) offer; ræ, rov.

tafsa, v. (að) krafsa, skrapa; jfr. nyn. *tafsa*.

tág, f. (nom. pl. túgar og tægr) taag, rot-taag.

tagl, n. tagl, haar paa hestehale; ogso um haari paa kurova. **taglskurðr, m.** det aa skjera tagl av hale (uløyves).

tájarn, n. fotjarn.

tak, n. I. det aa taka eitk. **2.** tak, grip; *vera til taks*, vera aa faa tak paa. **3.** trygd, aabyrgsla, kaution, som saksøkt mann maa gjeva for seg; varetekt, arrest, hefte paa folk ell. gods til slik trygd; *æsta e-n taks*, krevja trygd av ein; *sitja í tókum*, sitja i arrest. **4.** rærlegt gods, lausøyre. Grág. 443e.

taka, v. st. I. taka, gripa (*e-t*); *taka hendinni*, taka med handi, leggja, føra handi odl. Jfr. *hond*. **2.** taka, faa tak i, henta. **3.** taka, eigna til seg; leggja under seg; *taka e-n e-u*, taka eitk. av ein; ogso taka, tinga, tryggja seg eitk.; *taka sèr e-t* (*jörð, far, vist* odl.). **4.** taka, velja, raada seg til, vedtaka; *taka þat ráðs*, taka den raadi. **5.** taka, røma, innehalda; *taka 2 tunnur*. **6.** vera verd, kosta. **7.** taka burti, røra, koma nær; yverf. *taka e-t orðum*, tala um eitk.; *taka e-n orðum*, tala aat eink. **8.** raaka paa, finna, koma yver. **9.** koma ved, gjelda. **10.** taka, naa, rekka; *taka e-n á rás*, taka ein paa spranget; *taka land*, taka land, landa; *taka Noreg*, landa i Norig; *taka heim í kveld*, rekka heim i kveld; *taka til himins*, naa til himmels. **11.** taka, setja aat, søkja aat (um sjukdom); *riða tók mik*. **12.** taka, gripa til; *taka flóitta*, taka flugti. **13.** taka til seg; *taka úmaga*. **14.** taka, krevja inn, faa; *taka skatt, rentur*. **15.** taka imot (med *akk. og dat.*); *taka jörð*, taka ved ei jord (som eigar ell. leiglending); *taka sættir* ell. *sættum*; *taka e-n* ell. *e-m*, taka imot ein (so eller so). **16.** taka, taka upp; *taka e-u vel eða illa*. **17.** verta fyre, koma ut for; *taka stór veðr*. **18.** faa; *taka sótt*, verta sjuk; *taka heilsu*; *taka siðsemð*, læra gode seder (jfr. nyn. *taka tugt, fyretolor* odl.); *taka e-t af e-m*, faa eitk. av ein; *taka vitni*, taka vitne; jfr. nyn. *taka skade* odl. **19.** taka, hafa samlega med; *taka mann*; *taka konu nauðga*. **20.** taka, skyna eitk. paa ein viss maate. **21.** taka paa, taka til med, byrja; ogso med inf. *taka at yrkja*, taka til aa

dikta; upers. *er ljása tók*, daa det tok til aa ljósna. **22.** taka vegen, fara; *taka á haf*; *taka á rás*, taka til sprangs. **23.** upers. *tekr e-t*, det finst eitk., det er eitk.

Med part. *á*: *taka e-t á e-t* (ell. *á e-u*) taka eitk. (í betaling) for eitk.; *taka e-t á sík*, taka paa seg, gjeva seg til med eitk.; *taka bæ (hús) á e-m*, koma braatt yver ein og kringsetja garden som ein er paa; *taka á e-t*, naa, rekka burt aat eitk.; *taka á e-u*, taka paa, røra burti eitk.; *taka paa med*, byrja paa eitk.; yverf. *taka á e-u e-n veg*, taka so ell. so paa eitk., tala um, svara paa eitk., segja at eitk. er so ell. so (*taka á um e-t*, d. s.); *taka á*, greida, vinna; jfr. *taka af*. *af*: *taka e-t af e-m (e-u)*, taka eitk. av ell. fraa eitk. (eitk.), faa eitk. av ein; *taka e-t af*, taka eitk. av ell. burt; ogso taka, velja eitk.; *taka e-n af (lífi)*, taka ein av live, drepa ein; *taka lítit (mikít) af e-u*, tala ell. segja lite (mykje) um eitk.; *taka af*, taka av, lata av, slutta; vinna, orka; upers. *róa sem af mátti taka*, ro so hardt ein orkar. *at*: *at tekinn*, aatteken, aatsett, aatsøkt (av sjukdom t. d.). *eptir*: *taka e-t eptir*, ogso: faa eitk. att (í løn for eitk.). *frá*: *taka frá*, ogso: fara burt, røma; *frátekinn*, fraateken, undanteken. *fyrir*: *taka e-t fyrir e-t*, taka eitk. (í betaling) for eitk.; *taka ell. halda eitk. for eitk.*; *taka e-t fyrir e-m*, taka eitk. for ein, d. e. fraa ein; *taka fyrir e-t*, gjelda for eitk.; *taka fyrir*, negta. *í*: *taka í e-t*, taka í eitk.; *taka í ketill*, jfr. *ketilstak*; *taka í hönd e-m*, taka ein í handi. *inn*: *taka inn*, taka, kassera inn; *taka í huset*. *með*: *taka með e-u*, = *taka við e-u*. *mót*: *taka ímót*, taka imot, gjera motstand. *níðr*: *taka níðr*, taka ell. riva ned; (um hestar) beita. *níðri*: *taka níðri*, taka, naa botn. *ofan*: *taka ofan*, taka ell. riva ned. *ór*: *taka e-t ór*, taka eitk. or ell. burt; *taka ór e-u*, stinga fram or eitk. *saman*: *taka saman*, taka saman; samla inn; naa ihop; *taka sík saman (at —)*, slaa seg ihop (um aa —); upers. *tekr saman með þeim*, dei kjem ihop. *sundr*: *taka í sundr*, taka ell. skjera í sund. *til*: *taka til e-s*, taka til, gripa til eitk.; *taka til med*, byrja med eitk.; *taka í*, røra eitk.; *nemna eitk.*; rekka, naa til eitk.; gjelda, koma ved eitk.; *taka til*

jarðar, beita; *láta e-t til sín taka*, taka seg nær, bry seg um eitk.; *taka e-t til e-s*, taka, velja eitk. til eitk.; *taka*, halda, rekna eitk. for eitk.; *taka til (máls)*, taka til ords, taka til aa fortelja, segja; *taka til*, taka til, byrja; *taka e-t til*, taka seg eitk. til. *umfram*: *taka umfram*, yverf. standa högre, gjelda meir. *undan*: *taka undan*, taka undan ell. burt ifraa; springa, koma undan; upers. *undan kúnni tók nyt alla*, kui lét av (aa mjølka). *undir*: *taka undir e-t*, taka under eitk.; *taka paa seg eitk.*; *taka ell. stydja uppunder eitk.*; *svara paa eitk.*; *taka e-t undir sík*, leggja eitk. under seg. *upp*: *taka e-t upp*, taka ell. lyfta eitk. upp; *taka burt eitk.*; *taka upp* (ein skikk t. d.); setja upp (*goðorð* t. d.); leggja under seg, taka eitk.; faa eitk.; raada seg til, velja eitk.; *taka paa med*, byrja paa eitk.; *taka upp*, skyna eitk. (so ell. so); halda fram, segja eitk.; *taka*, røma eitk.; *taka upp höndum*, lyfta, retta upp henderne; *taka upp*, standa, risa upp (í vëret). *út*: *taka e-t út*, taka eitk. ut; *taka út bréf*, løyssa, faa (konge-)brev; *taka út*, taka ut, fara ut (ell. avstad); upers. *tók út eyktina*, det var avlidi øykt (d. e. kl. 6—7 um aftan). *við*: *taka við e-t*, taka ved eitk.; *taka mot eitk.*; gjera motstand mot eitk.; *taka*, røma eitk.; *taka við sverði e-s*, sjaa sverð; *taka e-t við e-u*, taka, faa eitk. imot (for) eitk.; *taka við* (um landegrensor), taka til (taka ved, Vestf.). *yfir*: *taka yfir*, rekka til; rekka yver; greida, magta eitk.; *taka paa seg eitk.*; *taka yfir við e-n*, faa yvertaket yver ein.

B. takast, v. r. ganga for seg, koma í stand, lukkast, ganga (so ell. so), henda; *taka til*, byrja; *rec. takast fangbrogðum*, fangtakast; *takast orðum*, tala med kvarandre. Med part. *takast á*, takast, dragast (Vigf.); *takast e-t á hendr*, taka paa seg eitk.; *takast af*, verta av- eller burtteke, faa ende, slutta; *takast arf eptir*, taka arv etter kvarandre; *takast fyrir e-t*, taka eitk. fraa kvarandre; *takast í hendr*, handtakast; *tekst e-n veg til*, det gjeng so eller so; *takast upp*, taka til, byrja.

taka, f. **1.** toka, tak, det aa taka; (inn-)taking, vinning. **2.** inntekt. **3.** trygd, aabyrgsla (= tak, ß). **4.** bygsl paa jord. **takaðr, a.** som

hev gjeve trygd (*tak*, 3). **takari**, *m.* i sms. *hluttakari* ofl. **tak-fall**, *n.* det aa lata vera aa gjeva trygd (*tak*, 3). **-festa**, *f.* = *takfærsla*. **-fæð**, *n.* skort paa midel, vanraad (jfr. *fátæki*). **-færsla**, *f.* trygdgjeving (jfr. *tak*, 3). **taki**, *m.* 1. takar, i sms. *hluttaki* ofl. 2. trygde-mann, kautionist. **tak-lauss**, *a.* som det ikkje er gjeve trygd (*tak*, 3) for. **-mark**, *n.* 1. (helst i *pl.*) endemerke, grensa (ogso um tid). 2. (i *sing.*) avmerkt land ell. grunn innanfor endemerki, ofte um bymarki. **-markrá**, *f.* oppmerkt grenselina. **-merki**, *n.* = *takmark*. **-mørk**, *f.* (ogso i *pl.*) = *takmark*, 2. **-mikill**, *a.* mykje arbeidsfær, dugande.

tákn (ogso *teikn*) *n.* 1. teikn, merke. 2. teikn, jarteikn, under. 3. himmelteikn, stjernemerke i dyreringen. 4. merkjing, tyding. 5. heilagdom, relikvie. Æf. **tákna**, *v.* (*að*) teikna, vera teikn for; merkja, tyda; *tákna fyrir e-t*, vera fyrebod um eitk. **tákna-gerð**, *f.* under-verk. **táknan**, *f.* telkning, merkjing. **táknsamligr**, *a.* bilætleg; underfull. (*-liga*, *av.*)

tak-setja, *v.* (*tt*) taka trygd (*tak*) av ein. **-setning**, *f.* det aa *taksetja*. **-setningarvitni**, *n.* vitnesburd um *taksetning*. **taks-æsting**, *f.* krav paa aa faa trygd. **-æstingarváttr**, *m.* vitne paa *taks-æsting*.

tal, *n.* 1. tal; teljing; rekning; *vera í bónda tali*, d. e. verta rekna for bonde; *halda mikít tal af e-m*, setja ein høgt. 2. tal, tale, røda, samrøda; *taka tal með sér*, koma i tal (i røda) med kvarandre. 3. maal, spraa.

tál, *f.* (*nom. pl. tálar*) list, svik, luring; *draga e-n á tálar*, svika, lura ein.

tala, *f.* 1. tal; teljing; rekning; rekenskap; *hafa í þræla tólu*, rekna for træl. 2. tal, numerus (i gram.). 3. tala (*töla*), røda; samtale, møte; *líta ganga tólu*, halda fram med tala. 4. perla; *einár tólur*, eit perleband.

tala, *v.* (*að*) tala, røda; talast ved; *tala e-t (til e-s, um e-t)* tala um eitk.; *rec. talast við*, talast ved. **talaðr**, *a.* som talar, som kann tala, mælt; *litt talaðr*, som talar lite.

tálar-dís, *f.* svikfull fylgja (*dís*). **-skeyti**, *n.* svikfullt skotvaapn. **-snara**, *f.* svikfull snara.

talga, *v.* (*að*) = *telgja*. **talga**, *f.* telgjing.

tálgröf, *f.* fallgrav, stuppa.

talgu- sjaa *tolgu-*.

talgöx, *f.* telgjöeks (*tolgöks*) = *tolguox*.

talhlyðinn, *a* lett aa snakka rundt, god-truen.

talkn, *n.* kvaltokn, kvalsbein. Jfr. nyn. *talkna*, *v.* Nhl. **talkn-ianir**, *f. pl.* blad i kvaltokn. **-skið**, *n.* einskilt stykke av kvaltokn. **-sproti**, *m.* sprote, kjæpp av kvaltokn.

tállausliga, *av.* sviklaust, ærleg.

talm, *n.* hinder; jfr. nyn. *talm*. **talma**, *v.* (*að*) hindra, meinka; *talma e-t fyrir e-m*; jfr. nyn. *talma*, plaaga, pina ofl. **talmalaust**, *av.* utan hinder. **talman**, *f.* hinder. **talmanar-lauss**, *a.* uhindra, som ikkje vert hindra. **talmari**, *m.* hindrar, meinkar; *laga talmari*. D. N. VIII 14613. **talmi**, *m.* i sms. *farar-talmi*. **tál-samligr**, *a.* svikfull. **-sigi**, *m.* lokkemat. **-snara**, *f.* svikfull snara.

talsverðr, *a.* verd umtale. Ark. XIII.

tamning, *f.* temjing, tugt. **tamr**, *a.*

1. tamd, tam. 2. som ein er øvd i eller van med. **tams-vöndr**, *m.* vond ell. kjæpp til aa temja med, Edda. Jfr. nyn. *tam*, *n.*

tandra, *v.* (*að*) tandra, tendra (= *tendra*). Vigf. **tandri** (ogso *tandr*) *m.* eld (poet.); jfr. nyn. *tandr*, *m.* *tandre*, *m.* gneiste. **tand-rauðr**, *a.* tandrande raud, eldraud.

tangi, *m.* 1. tange (paa kniv, sverd odl.).

2. tange, laag, smal odde.

tanna, *v.* (*að*) tanna, gnaga med tennerne (poet.). **tanna-gangr**, *m.* tyggjing. **-gnastran**, *f.* **-gnísting**, *f.* **-gnístr**, *m.* gnístring av tenner. **-hold**, *n.* tannkjöt.

tannari, *m.* tannar, trestikka.

tanna-skjalfti, *m.* skjelving, haking av tenner. **-verkr**, *m.* tannverk. **tann-belti**, *n.* belte som er gjort av rossmaaltonn. **-berr**, *a.* som hev tenner som ligg berre og synlege millom opne lippor, tannberr. **-fé**, *n.* gaava som eit barn fær, naar det hev fenge fyrste tonni, tanngaava. **-garðr**, *m.* tanngard, tannrekkja. **-hjaltaðr**, *a.* som hev hjalt av rossmaaltonn. **-hjölt**, *n. pl.* sverd-hjalt av rossmaaltonn. **-lauss**, *a.* tannlaus. **-refill** (for *-rifill?*) *m.* rasp med innhogne tenner. Þ. Jón. 8. Jfr. oht. *rifilla*, rasp, sag. **-sárr**, *a.* eig. saartent; yverf. ille medfaren, skadefaren. **-skeptr**, *a.* som hev skaft av

rossmaaltonn. **-spjald**, *n.* plata av rossmaaltonn. **-tafl**, *n.* tavlspel gjort av rossmaaltonn. **-vara**, *f.* vara av rossmaal- og kvalitettenner. **-verkr**, *m.* tannverk. Harp.

tapa, *v.* (*að*) tapa, missa (*e-u*, ogso *e-t*); tyna, gjera ende paa (*e-u*); *tapast*, *v. r.* tynast, verta til inkjes; villast. **tapan**, *f.* tap, spille; tynsla, øydeleggjing. **tapanarmaðr**, *m.* tynar, øydeleggjar.

taparox, *f.* eit slag stridsøks.

tapit, *n.* tæpe, tjeld (lat. tapete).

tappa, *v.* (*að*) tappa, skjenkja ut drikk til seljing. **tappr**, *m.* tapping, utskjenkjing.

tár, *n.* taar (*f.*), taara.

tara, *f.* krig, strid (poet.).

tárabrunnr, *m.* taarekjelda. **táraðr**, *a.* som hev taaror i augo. **tára-fall**, *n.* graat. **-fullr**, *a.* taarefull. **-lækr**, *m.* „taare-bekk“. **-regn**, *n.* „taare-regn“ d. e. graat. **tárást**, *v. r.* (*að*) taarast, fella taaror, graata. **tára-úthelling**, *f.* sterk graating. **tár-blandinn**, *a.* blanda med taaror. **-doggr**, *a.* dogga med taaror. **-feldr**, *a.* 1. taarmild. 2. taarefull. **-fella**, *v.* (*ld*) fella taaror, graata. **-felling**, *f.* taarefelling, graat.

tarfr, *m.* tjør, ukse (irsk: tarbh).

tárfullr, *a.* taarefull.

targa, *f.* eit slag liten, rund skjold (ital. targa).

tárliga, *av.* med taaror. **tárligr**, *a.* rørende. **tár-melti**, *f.?* losning i graat (umsetjing av lat. compunctio). **-mildr**, *a.* taarmild, graatmild.

tarra, *v.* (*að*) retta fram, syna fram paa ein terrande maate.

társtokkinn, *a.* taarut, taarevætt. **tárug-hlýra**, *a.* med taarute, taarevætte kinner. Edda. Ags. téarighleor.

tasbrendr, *a.* velbrent, heilt reinska.

taska, *f.* taska (toska), pose.

tasla, *f.* band. S. E. Jfr. eng. tassel.

tasvígr, *a.* svært djerv, onnug.

tattarar, *m. pl.* folk fraa Tatarland.

taufr, *n. pl.* **taufr**, *f.* (ogso *taufrar*, *m. pl.*) trolldomsraader, trolldomsgreidor; jfr. nyn. *tavr*, *n.* ei viss fesott og barnesott. **taufra**, *v.* (*að*) tauvra, trola. **tauframaðr**, **taufirmaðr**, *m.* tauvvar, trollkall.

taug, *f.* tog (taug), reip, = *tog*; ogso

taag, trege (i kroppen); *ragr* i *hverja taug*. **taugarendi**, *m.* tog-ende. Æf. **taugreptr**, *a.* som er rafta eller sperra med tog? Hm. 36.

tauma-lag, *n.* taumar til aa keyra og styra eit dyr med. **-lauss**, *a.* taumlaus, agelaus. **taum-burðr**, *m.* mæling med reip. **-hestr**, *m.* hest som vert leidd i taum. **taumr**, *m.* taum, reip; *bera taum á ísinn*, d. e. mæla upp isen; *gefa (ljá) e-m tauma*, gjeva ein taumen, lata ein faa fri gang; *ganga (akast) í tauma*, misfalla, gleppa.

tauta, *v.* (*að*) tauta, murra, mulla.

té, *s.* berre i ordlaget: *e-t er e-m í té*, d. e. det stend ein fritt for.

teðja, *v.* (*taddi*) tedja, hævda, gjødsla.

tefill, *m.* hinder, hefte.

teija, *v.* (*tafði*) hindra, hefta. Jfr. nyn. *tav*, *n.* møda.

tefla, *v.* (*ld*) 1. spela tavlspel (*tafl*); draga, flytja ei brikka i tavlspel; vinua yver ein i tavlspel; *tefla í uppnám*, d. e. flytja (ei brikka) so ho vert teki; yverf. *tefla e-n upp*, gjera (eig. spela) ein snaud for det han eig. Jfr. nyn. *tevla*. 2. gjera *teflingr*. **teflingr**, *m.* eit slag duk med tavlor ell. rutor, bruka m. a. til yverdrag paa dynor og høgjende. **teflings-beðr**, *m.* bed ell. dyna med *teflingr*. **-hægendi**, *n.* høgjende ell. puta med *teflingr*.

tega, *v.* (*að*) syna, openberra (= *tjá*); poet.: *tegest*, *v. r.* etla (= *ætla*).

teglðr, *a.* = *teglðr*. **tegr**, *m.* = *tigr*. **tegrund**, *f.* = *tigrund*.

teigarhunang, *n.* humlemjød, vill honning. **teigaskipti**, *n.* teigskifte, teigbyte. D. N. X 235. **teigr**, *m.* teig, jordstykke. **teigryki**, *m.* jordarbeidar.

teikn, *n.* teikn, = *tákn*. **teikna**, *v.* (*að*) 1. gjeva teikn. 2. vera teikn for, tyda. **teiknan**, *f.* vitring, teikn.

teina, *f.* teina, korg fletta av teinar. **teinaefni**, *n.* emne til teinor. **teindr**, *a.* skapa som tein; *teint jarn*, stongjarn. **teinn**, *m.* 1. tein, teinung, renning (av eit ungt tre). 2. tein, kjepp, grann stong (bruka til spaadom, Hým. 1.). 3. tein, spita til aa steikja paa. **teinungr**, *m.* teinung, renning (av ungt tre). **teinvqndr**, *m.* kjepp, stav.

tein-æringr, *m.* tæring, baat med ti

aarar. Jfr. nyn. *tendring* (Aasen). -ærr, a. ti-aara.

teita, v. (*tt*) gleda. **teiti**, f. gledskap, gaman. **teiti**, a. i sms. *einteiti*. **teitr**, a. lystug, kaat.

tekja, f. 1. innheimting av ei avgift, helst um landskyldi; inntekt. 2. bygsl paa jord. 3. herfang. **tekt**, f. trygd, kaution, = *tak*, 3.

telgja, v. (*gð*) telgja, skjera (til), hogga (til); *telgja tré, grjótt*.

telja, v. (*taldi*) 1. telja, rekna; *telja sér e-t*, rekna eitk. for sitt; *telja sik*, rekna, halda seg; v. r. *teljast*, teljast, reknast; *mörk (eyrir, peningr) talin*, sjaa *mörk*, f. II. 2. telja (i visse ordlag m. *præp.*), tala; fortelja, segja; segja fram; v. r. *teljast*, segjast; *líta teljast*, lata seg yvertelja. 3. *telja fyrir vindi* (um skip), skrida fram. Med part. *á: telja á e-n*, finna aat ein, tala paa ein; *teljast á hlut sinn*, klagja seg yver sin lut. *af: telja e-t af*, avtelja, raada fraa eitk. *at: telja at e-u*, finna aat, lasta, klagja paa eitk. *eptir: telja mat eptir e-m*, trega maten etter ein. *fyrir: telja (e-t) fyrir e-m*, telja for ein (um eitk.), leggja ut for ein (um eitk.). *ofan: telja e-t ofan*, raada fraa eitk. *til: telja til e-s*, gjera krav paa eitk.; rekna si ætt fraa ein; *telja e-t til e-s*, gjeva eitk. til grunn for eitk. *undan: teljast undan e-u*, draga, bera seg undan eitk. *upp: telja e-t upp*, rekna upp, segja fram eitk. *við: telja við e-u*, segja imot eitk.

temja, v. (*tamdi*) temja, venja, øva; *temja sik við e-t* (ogso *temja sér e-t*) temja, øva seg i eitk. **temjandi**, a. temjande, som ein kann temja.

templari, m. tempelherre.

tempra, v. (*að*) 1. stilla, styra, halda i age. 2. blanda (i høvelog mengd), maata til, temperera. Lat. *temperare*. **tempran**, f. 1. stilling, styring; maatehald; agting. 2. temperatur. **tempranar-fullr**, a. maاتفørleg, hovsam. -laust, av. styrilaust.

Tems, f. Thames, elv i England.

ténaðr, m. = *ténaðr*.

tendra, v. (*að*) tendra, kveikja; yverf. kveikja, øsa upp; *med tendruðu gulli* (A. R. II 422 a 17) for *með tandrauðu g.* **tendran**, f. kveikjing, øsing.

tengda-lið, n. -menn, m. pl. skyldfolk (ved maagskap). **tengdir**, f. pl. skyldskap, maagskap. **tengdr**, a. skyld, sivja. **tengingar**, f. pl. eig. sambinding; samliug. **tengja**, v. (*gd*) binda (saman); *tengja skip*; *tenja mál til e-s*, blanda ein upp i ei sak; *tengjast*, v. r. bindast (saman); yverf. maagast, jfr. *tengdr*, a. **tengsl**, n. pl. 1. band til aa binda skip saman til slag. 2. = *tengdir*. **tengsla**, v. (*að*) tengsla (Ma. Set.), binda (saman).

teningakast, n. terningkast. **teningr** (og *tenningr*) m. terning (til spel).

tennr, a. tennt, som hev tenner.

teppa, v. (*pt*) teppa, dytta (att); stengja (inne).

terminera, v. (*að*) avgrensa (lat.).

terra, v. (*að*) = *tarra*.

tersél, m. eit slag falk (gfr. *terciol*).

tesaur, m. skatt; skattkammer. Lat. *thesaurus*.

testament, n. testament, ervebrev (lat.).

texti, m. 1. (ogso *textr*, m.) tekst (tekster). 2. evangelarium med dei fire evangelie i Mlat. textus.

teyða, f. eit vanmenne.

teygja, n. lokkeagn, lokkemat. **teygjlig**, a. lokkande; jfr. nyn. *tøygjeleg*. **teygging**, f. tøygjing; lokking. **teygja**, v. (*gð*) I. tøygja, strekkja (ut); *teygja brauð* (um aa forma deigi til braud; jfr. *tytta*); yverf. lokka; verka, koma aa stad.

teygja, v. (*gð*) II. te, syna; *tenn honum teygjast*, han viser tenner (Edda).

teyma, v. (*mð*) tøyma, leida ell. styra i taum.

thomasmessa, f. thomasmessudagr, m. 1. den 21. desember til minne um apostelen Thomas. 2. den 29. desember til minne um Thomas a Becket.

tíð, f. 1. tid (baade um tidsrom og tidspunkt); rett tid. 2. time (av dagen). 3. ei av dei 8 faste tider, daa det vart halde bønugudstenesta i kyrkja (hora canonica); pl. *tíðir*, gudstenesta; *fylgja tíðum*, søkja gudstenesta.

tíða, v. (*dd*) I. upers. *e-n tíðir*, ein hev hug til; jfr. nyn. *tida*, v. n. stunda etter, trenga til (Tel.). 2. *tíðast*, v. r. vera brukleg, brukast; jfr. nyn. *tíðast*, henda.

tíða-bók, *f.* bok med bønur og messe-songar til gudstenesta. -**flutningr**, *m.* framföring av gudstenesta. -**fqr**, *f.* (og -ferð, *f.*) kyrkjegang. -**færr**, *a.* før til aa halda gudstenesta. -**gerð** (og -gjqrð) *f.* (det aa halda) gudstenesta. -**gerðarhús**, *n.* hus til aa halda gudstenesta i. -**hald**, *n.* gudstenesta. -**heyrn**, *f.* høyring paa gudstenesta. -**kaup**, *n.* betaling for gudstenesta. -**lauss**, *a.* som er utan gudstenesta. -**lesningr**, *m.* -**lestr**, *m.* gudstenesta. -**maðr**, *m.* kyrkjeseðkjar, ein av kyrkjefolket. -**offr**, *n.* offer, betaling til presten for aa halda gudstenesta. -**renta**, *f.* betaling for gudstenesta.

tíðarlengd, *f.* tidlengd.

tíða-skipan, *f.* skiping av gudstenesta. -**sókn**, *f.* det aa seðkja gudstenesta, kyrkjegang. -**sóknamaðr**, *m.* = *tíðamaðr*. -**veizla**, *f.* det aa halda gudstenesta.

tíðenda-lauss, *a.* som er utan merkelege hende eller tidender, tidendlaus. -**pati**, *m.* laus-tidend, kvitr. -**saga**, *f.* -**sqgn**, *f.* tidend, fraasegn. -**vænligr**, *a.* som spaar um store tidender, merkeleg. **tíðendi**, *n. pl.* tidend, frettnad, nytt; hende, tilburdar; *gerast* (*verða*) til *tíðenda*, *d. e.* henda.

tíð-hjalat, *partic. n.* tidt (um)rødt; *gera sér tíðhjalat við e-n*, røda ofte med ein.

tíðis (ogso *tíðs*) *av.* tids, paa ferd.

tíðka, *v. (að)* 1. bruka, hava for skikk; refl. *tíðkast*, koma i bruk. 2. *tíðkast*, *v. r.* gjera seg godvener med (*e-m*).

tíðkan, *f.* stor hug, lyst.

tíðlát, *a.* huga, fus.

tíðleikakona, *f.* kvinna som ein hev venskap med. **tíðleikr**, *m.* 1. frægð, vel-likand. 2. venskap, kjærleik.

tíðliga, *av.* fust, ihuga. Edda.

tíðligr, *a.* timeleg.

tíðr, *m.* tid (= *tíð*, *f.*) berre i ordlagi i þann (*þenna*) *tíð*.

tíðr, *a.* 1. sedvanleg, brukleg. 2. fræg, gjæv, vel lika. 3. som ein er huga paa; liugleg, kjær; *gera sér títt um (við) e-n*, gjera seg godvener med ein; *e-m er títt um e-t* (til *e-s*), ein er huga (*fus*) paa eitk., det er ein ant um (um aa gjera). 4. i *n. títt* = *tíð(is)*, tids, paa ferd; *hvat er títt*, kva er tids? 5. *títt*, *av.* (komp. *tíðara*, sup. *tíðast*) kvast,

fust; tidt, skjott, snøgt; tidt, ofte; jfr. ogso *tíðum*, *av.*

tíðrækkinn, *a.* som ofte gjeng til kyrkja. **tíðrætt**, *a. n.* tidt (um)rødt, tidt (um)tala; *þeim var tíðrætt*, dei rødde ofte med kvarandre.

tíðska, *f.* sjaa *tizka*.

tíðuliga, *av.* *tíðum*, *av.* tidom, tidt, ofte.

tíðungr, *m.* tidung, tjor, ukse.

tíðvirkr, *a.* onnug.

tí-faldliga, *av.* tífelt, ti gonger. -**faldr**, *a.* tífelt, tidubbel.

tífast, *v. r.* (*að*) skunda seg.

tíg, *n.* eig. utpeiking; *vera i tigi til*, vera truande til (aa vera barnefar).

tiggi, *m.* (*gen. sing.* *tiggja*) hovding, konge.

tígin-borinn, *a.* høgbornen, av gjæv ætt.

-**leikr**, *m.* høgt stand, gjævleik. -**mannligr**, *a.* stormannsleg. **tíginn**, *a.* fornæm, rangstor, høgbornen (helst um folk av konge- eller jarle-ætt).

tígl, *n.* tigl, murstein (lat. *tegula*).

tígla, *v. (að)* gjeva vederlag. Jfr. *nyn.*

tigla.

tígl-gerð, *f.* det aa gjera tigl, tigarbeid.

-**grjót**, *n.* tiglstein, murstein. -**hús**, *n.* tigl-

verk. -**hústuft**, *f.* tuft til tiglverk. -**ker**, *n.* leirkjer. -**ofn**, *m.* tiglomn. -**setja**, *v. (tt)*

setja med tiglstein, tiglsetja. -**steinn**, *m.* tiglstein. -**vegg**, *m.* tiglvegg, mursteinsvegg.

tígn (*tign*) *f.* heider, æra, vyrdnad, gjævleik; høgð, rang; *yður tign* varð bruka i tiltale til høgsette folk.

tígna, *v. (að)* æra, heidra; upphøgja. **tígnaðr**, *m.* stordom, høgð.

tígnar-bragð, *n.* vyrðsemd, vyrðnad. -**dregill**, *m.* heidersband um panna.

-**gjof**, *f.* heidring, æra. -**gröptr**, *f.* heidranda gravleggjing.

-**klæði**, *n. pl.* heidersklæde, høgtidsklæde.

-**koróna**, *f.* heiderskruna. -**lauss**, *a.* som er utan *tign* ell. *tignarnafn*, ugjæv.

-**maðr**, *m.* høgsett, gjæv mann, rangsperson. -**mark**, *n.* heidersmerke, vyrðnadsteikn. -**mót**, *n.*

1. vyrðeleg utsjaanad ell. svip. 2. vyrðnad, høgt stand. -**nafn**, *n.* gjævtt namn, heiders-

namn (um konge-, jarle-tittel odl.). -**rúm**, *n.* heidersrom, ærerom. -**samligr**, *a.* ærefull, heiderleg.

-**sess**, *m.* heiderssess, æresæte.

-**skruð**, *n.* heidersskrud, fyrstelege klæde.

-**stóll**, *m.* „heidersstol“, *d. e.* trona. -**svipr**, *m.*

vyrdeleg svip, konge-svip. -sæti, n. æresæte. -þokki, m. vyrdeleg tokke som ein fær av ein, age. -vald, n. høgt velde, yverhøgd.

tigr (*tegr, tugr, togr, togr*) m. (*gen. sing. -ar, nom. pl. -ir, akk. -u*) mengd paa ti; *tíu tigr*, d. e. 100.

tíguligr (og *tígurligr*) a. vyrdeleg, sjaa-leg, fin (*-liga, av.*).

tígund (og *tegunð*) f. slag, kynde; stand (i samfundet).

tígurlæti, n. vyrdeleg aatferd.

tík, f. (*nom. pl. tíkr*) og *tíkrakki*, m. tik, bikkja.

til, A. *præp.* m. gen. 1. til, aat (um maalet, ell. veg, leid, stemna til ein stad (ein mann), eig. og yverf.); *brjóta til hans*, brjota (seg) inn til honom; *riða til skips*; *bjóða til sín*; *til norðrs*, i nord, til nærre kanten; *til annarrar handar*, paa andre sida (handi); jfr. *sunnan til*, sunnantil, fraa sud; ofte i nyn. andre *præp.*: *heyra, sjá e-t til e-s staðar*, høyra, sjaa eitk. (ljod, skin) som kjem fraa ein stad; *sá þeir eld til* (som brann paa) *Ulfarfells*; *heyra gnyj ok glam til* (som kjem fraa) *hersins*; *gæta til e-s*, passa paa ein. 2. til (um tid); *til dauðadags*; *til þess er, þar til er*, til dess (at). 3. til, upptil, paa ei viss mengd (ved verdsetningar); *stela til eyris*, upptil ein øyre; *fé til tveggja aura gulls*; *meir en til dæma*, meir enn der er dæme til, d. e. meir enn vanlegt. 4. til,attaat, saman med; *þar til*, dertil,attaat det. 5. til, tenande til, verande til (um fyremaal og etling); *gefa viðu til skála*; *mæla til vináttu*; *sitja til fiskjar*; *taka til konungs*; *til þess at*, so at. 6. til, førande til, upphav til, orsak til; *til góðs*; *til meins*. 7. til, i høve til, med umsyn til; *ill-orðr til e-s*; *gjarn til fjár*; *líkligr til slúkra íllgerða*. 8. til, bruka til genitiv-umskrivning; *undirrót til sundrþykkis*; *rokr til þessarrar hátíðar*. 9. til m. inf.: *hafa ekki til at beta*; *þrængva honum til at fara heim*. 10. bruka som eit adverb eller elliptisk utan styringsord med tyd.: til,attaat, saman med (*leggja til*); til stadar, fyre handi (*kalla til, vera til*); i stand, til vegar (*búa til, gera til*); jfr. under dei serskilde verbi.

B. *konj.* til, til dess; *hafa at láni, til sá heimtir er hafa skal*.

C. *av.* for, altfor; *verða til seinn*; *einum til fátt*, ein for lite; *alls til*, alt for; *engis til mikill*, ikkje noko for stor; *heldr til*, heller for, altfor; *helzt til* (helste, altfor) vert ogso samanskrive, samstundes som l'en fell burt, jfr. *helzti*; paa same maate vert skrive *mikilsti* (mykje for) i staden for *mikils til*.

til-aflan, f. avling, tilraadnad. -annaðar-maðr, m. fremdar. -beini, m. tilbeining, tilhjálp, tilstudnad. -biðja, v. st. tilbeda. -blástr, m. eig. til-blaasing, yverf. inngivnad. -boð, n. tilbod, tiltak (jfr. nyn. *bjoda til*) Heilag. II 653²⁵. -bragð, n. tilferd; aatferd. -brigði, n. ættar-kynde, ættar-lag. -búnaðr, m. -búningr, m. tilbunad, fyrebuing. -burðr, m. tilburd, tilgang. -drátr, m. tildrag; tilføre, orsak. -efni, n. emne eller sak som er upphav til eitk. -fall, n. tilfall, tilfelle. -fallinn, a. fallen til, laga for eitk. -fangi, m. = *tilfng.* -farinn, a. voren, laga. -feldr, a. lagleg, høveleg. -felli, n. tilfelle, hende, høve; eigenskap; *af þessu tilfelli*, av den orsak. -felli-ligr, a. lagleg, høveleg. -felling, f. tilsetjing til (*e-u*). -ferð, f. aatgang, tilgjenge; jfr. nyn. *tilferd*. -flutning, f. -flutningr, m. tilflutning, tilførsla. -fyndiligr, a. oppfinnsam, klyftig. -fyndinn, a. aatfinnen, aatfinnsam. -fýsi, f. fysna, lyst til eitk. -fýsiligr, a. lysteleg, tillokkande (*-fýsiliga, av.*). -fýst, f. = *tilfýsi*. -færr, a. fær, dugleg til eitk. -fng, n. pl. det som trengst til eitk., tilfang, emne, forraad. -fqr, f. 1. det aa fara, koma til ein stad. 2. aatak, yverfall. 3. utpanting, exekution (= *atfor*). -gang, n. orsak. -ganga, f. = *tilfor*, 1 og 3. -gangr, m. 1. tilgang, aatgang. 2. tilgang, tilgangsmaate. 3. tilføre; orsak. -geinn, a. gjeven til, glad i (*e-u*). -gengiligt, a. n. lett, godt aa koma til. -gerð, f. -gerning, f. -gerningr, m. tilgjerd, gjerning som ein fortener eitk. i løn ell. straff for (fortenesta, skuld). -gjafarveð, n. pant for (*tilgjof?* D. N. I220¹⁸). -gjarn, a. tilræden, framfus. -gjof, f. tilgift, tillegg; helst um det tilskot til heimanfylgja som brudgomen hadde aa gjeva bruri. -gjqrð, f. = *tilgerð*. -gng, f. orsak, Kgs. Brenn. 1525. -gqrr, *partic.* tilgjord, tillaga. -haltr, a. tilvik til, huga paa (*e-u*). -heimting, f. tildriv, kall. -heyriligr (*-heyriligr*) a. som høyrer til, høveleg (*-heyriliga*,

av.). **-hjelp**, *f.* tilhjelp. **-hlaup**, *n.* aalaup, aatak. **-hlyðiligr**, *a.* høveleg. **-hneiging**, *f.* bøyging til ein viss kant. **-hættni**, *f.* vaagan, vaagsemd. **-hæfilligr**, *a.* høveleg.

tili, *m.* i sms. *aldrtíli*, *útili*.

til-inning, *f.* utleggjing, utgreiðing. **-kall**, *n.* **-kalla**, *f.* **-kannan**, *f.* krav. **-koma**, *f.* 1. tilkoma, koma. 2. upphav, skuld. 3. gjævleik, mætnad, = *tílkvæmd*. **-komandi**, *a.* tilkomande; tilreisande, framand. **-komandi**, *m.* komemann, gjest. **-kominn**, *a.* tilkomen, framand. **-komufolk**, *n.* framandfolk. **-komulauss**, *a.* ugjæv, ring. Eld. III 442a. **-komumaðr**, *m.* komemann, ferdamann. **-kvæði**, *n.* kvæde som vert kvæde til ein. **-kvæmd**, *f.* gjævleik, mætnad. **-kvæmdarmaðr**, *m.* mæt mann, mann som hev mykje aa segja. **-lag**, *n.* **-laga**, *f.* 1. tillag (tillegg, tilloga) tilskot; hjelp, studnad. 2. meining, raad, rettleiding som ein gjev ell. „legg til“. **-lagafár**, *a.* som segjer lite til eitk., faamælt, atterhalden. **-lagagóðr**, *a.* godvis, hjelpsam. **-lagafíllr**, *a.* som legg ilt til, illvilja. **-lagamikill**, *a.* som legg mykje til, storgjeven. **-lagasúrr**, *a.* uviljug (til aa hjelpan). **-lát**, *n.* ettergjeving, etterlæta. **-lát-samr**, *a.* *útilíatsamr*. **-leiðing**, *f.* 1. tilteljing, yverteljing. 2. tilleiðing, tilvising. **-leitinn**, *a.* aaleiten, aagangsam. **-leizla**, *f.* = *tilleiðing*. **-lit**, *n.* 1. augnekast, auga, syn. 2. syn, meining. 3. vyrnd. Jfr. nyn. *tíllit*. **-lokkan**, *f.* tillokking. **-lotning**, *f.* heidring, æra. **-lystilligr**, *a.* lysteleg, tillokkande. **-lægi**, *n.* tilliggjing til ein gard. **-læti**, *n.* ettergjeving, etterlæta. **-logueyrir**, *m.* **-loguíf**, *n.* tilskot, ferdapengar til nemndemenerne i lagtinget. **-mæli**, *n.* krav; ben, paakalling. **-mælisorð**, *n.* uppmaning, bønord. **-ráð**, *n.* aatak, yverfall. **-raun**, *f.* prøva, røyne. **-ruðning**, *f.* ruðning, tilskiping til eitk. **-ræði**, *n.* 1. aatak, yverfall. 2. tilræde, tiltak, framferd. **-ræðismaðr**, *m.* tilræden, djerv mann. **-ræða**, *f.* umrøda, dryfting. **-saga**, *f.* tilsegn, melding. **-sagnarfingr**, *m.* peikfinger. **-sagning**, *f.* tilsegjing, tilvisning. **-sagt**, *partic. n.* namn paa eit versemaal. S. E. I 634is. **-setning**, *f.* tilskiping. **-settr**, *a.* fastsett. **-sigling**, *f.* sigling til ein stad. **-sjá**, *f.* **-sjó**, *f.* tilsyn; umsut; tillit, von. **-skipaðr**, *a.* tilskipa, fastsett. **-skipan**, *f.* tilskiping. **-skyldan**, *f.* 1. til-

pligting, paalegg. 2. tilgjerd, skuld, verdleik. **-slægja**, *f.* **-slægr**, *m.* vinning, bate. **-sogligr**, *a.* som syt til seg. Kgs. Brenn. 166z. **-sókn**, *f.* aatsøknad, aatak; søkning, tilstrøyming. **-spurn**, *f.* **-spurning**, *f.* spurnad, frettnad. **-staða**, *f.* tilstoda, tilstand, tilhøve. **-stilli**, *n.* **-stilling**, *f.* tilstelling, tilskiping. **-stillingarmaðr**, *m.* tilraadad, hjelpar. **-stoð**, *f.* tilstudning, hjelp. **-stofnan**, *f.* tilstelling, tilskiping. **-stuðning**, *f.* **-stuðningr**, *m.* tilstudning, hjelp. **-stuðningsmaðr**, *m.* tilstudningsmann, hjelpar. **-stundan**, *f.* stunding, traad, stræv etter eitk. **-stýring**, *f.* tilstelling, tilskiping. **-sýn**, *f.* skoding; jfr. nyn. *tílsyn*. **-sýndum**, *av.* av útsyn, aa sjaa til. **-sýni**, *n.* syn, det ein ser paa. **-sýnis**, *av.* **-sýnum**, *av.* = *tílsýndum*. **-sýsla**, *f.* umsut, stræv for eitk. **-sækir**, *m.* vitjar. **-sqgn**, *f.* tilsegn, det som vert sagt til ein, forteljing.

tilt, *a. n.* godt, Lok. 38; jfr. got. (*ga*)*tíls*, god, høveleg.

til-tak, *n.* det aa taka, gripa til; *góðr tíltaks*, god aa taka til, hjelpsam, dugleg. **-taka**, *f.* tiltak, fyretak. **-takagóðr**, *a.* tiltøkjen, hjelpsam. **-takasamr**, *a.* tiltaksam, verksam. **-tala**, *f.* 1. tiltala, søksmaal. 2. krav. 3. (ut)rekning. **-tekit**, *partic. n.* namn paa eit versemaal. S. E. I 650ø. **-tekja**, *f.* **-tekt**, *f.* tiltak, fyretak. **-teygiligr**, *a.* tillokkande. **-teyging**, *f.* tillokking, tildriv. **-teki**, *n.* tiltoke, tiltak, fyretak. **-tækiligr**, *a.* tiltøk(je)loke, tilraadleg. **-tækr**, *a.* 1. som ein kann taka, takande. 2. lett aa taka til, tiltøken, kvæm. **-tæmast**, *v. r.* gjeva seg til, ofra seg for (lat. vacare). **-verki**, *m.* **-verknad**, *m.* = *tilgerð*. **-vik**, *n.* tilhøve, umstøda; jfr. nyn. *tilvik*. **-vísan**, *f.* **-vísning**, *f.* tilvisning, tilleiðing, rettleiding. **-vitjan**, *f.* vitjing, gjesting. **-ætlan**, *f.* etling, meining, avgjerd. **-æskingarmiskunn**, *f.* naade. **-æskingarmóðir**, *f.* fostermór. **-æskingarsonr**, *m.* fosterson.

tíma, *v. (mð)* 1. henda, vederfara; upers. *tímir e-n*; refl *tímast*, timast, heppast, henda. 2. tíma (timast), nenna, faa seg til (aa gjera eitk.).

tíma-dagr, *m.* lukkedag; lukka. **-hald**, *n.* tidsrekning. **-land**, *n.* lukkeland. **-lauss**, *a.* ulukkeleg. **-leysi**, *f.* ulukka. **-líga** (og *tíman-*

liga) av. i rett tid, tidleg. -ligr, a. timeleg. -samliga, av. lukkeleg, heppeleg.

tímbur, n. 1. timber, bygningsemne. 2. mengd paa 40 stykke (um skinn). **timbra**, v. (*að*) timbra; byggja (upp). **timbran**, f. timbring, oppbyggjing. **tímburhláss**, n. timberhláss. **hogg**, n. timberhogster. -stofa, f. timberstova. -stokkr, m. timberstokk. -veggr, m. timbervegg.

tímgast, v. r. (*að*) 1. hava lukka med seg, trivast. 2. aukast, veksa.

tími, m. 1. tid (um tidsrom og tidspunkt); rett tid; *nú er svá komit tímum at*, no er tidi so langt lidi at —; *fyrir tíma*, for ei tid sidan. Jfr. nyn. *time* i sms. *saa-time* ofl. 2. sinn, gong; *i annan tíma*, andre gongen ofl. 3. lukka. 4. (i gram.) ljodlengd, kvantitet.

tímanum, s. trumma, pauka (mlat. tympanum).

tímulauss, a. unnelaus, som ikkje unner. Heilag. II 11017. Jfr. *tíma*, v. 2.

tín, n. **tina**, v. (*að*) tina, fortina (Vigf.).

tína, v. (*nd*) 1. tina, plukka, taka og flytja eit for eit; refl. *tínast* (ganga ein for ein) *undan e-u*. 2. tina, reinsa (korn). 3. greida ut, leggja fram, fortelja (i det einskilde).

tindóttir, a. tindut, piggut, kvasskantut. **tindr**, m. 1. tind, pigg, tagge. 2. tind, fjellpigg.

tínfat, n. tinfat.

tingja, f. *kerrnanna tingjur* attergjev lat. tractus curruum, Stj. 2887.

tingl, n. stamn-prydnad paa skip.

tinna, f. tinna, flintestein.

tinsmiðr, m. ein som arbeider i tin, tinsmed.

tírarígr, f. ærefull ferd. -hond, f. *takarírhendi á e-m*, gjera æra paa ein. **tírr**, m. (gen. *tírs* og *tírar*) æra. Jfr. nyn. *tír* (m) glans o. m.

tíræðr, a. som inneheld eller mæler 100; 100 aar gamall.

títlingr, m. titing (tita), smaafugl, sporv.

títtra, v. (*að*) titra, bivra, skjelva.

títt, av. sjaa *tíðr*.

títull, m. 1. tittel, paaskrift, innskrift.

2. saga, forteljing. 3. (i gram.) avstytings-teikn. Lat. titulus.

tíu, num. ti (*tio*, Hard. og Voss).

tíund, f. (nom. pl. -ir og -ar) 1. tiande-part. 2. tiend. **tíunda**, v. (*að*) 1. gjeva tiend av (*e-t*). 2. taka tiend av (*e-t*). **tíundamál**, n. sak um tiender. **tíundarfall**, n. det aa slutta aa gjeva tiend, tiend-fall. -fé, n. gods gjeve i tiend. -gerð, f. tiend-gjeving. -gjald, n. utreidsla av tiend. -gjof, f. gaava av upp-til tiandeparten av ervegodset, hovudtiend. -greizla, f. utreidsla av tiend. -hald, n. atterhald av tiend. -heimta, f. heimting, innkrevjing av tiend. -hvalr, m. kval gjeven i tiend. -mál, n. sak um tiend. -sekt, f. bot for atterhald av tiendi. -skipti, n. skifting av tiendi. -skiptisfundr, m. møte til tiendskifte. -skreid, f. skreid gjevi i tiend. -sqk, f. sak um tiend. -taka, f. tiendtak, innheimting av tiend. -vara, f. vara gjevi i tiend? -virðr, a. verdsett til aa gjeva tiend av.

tíundi, num. tiande. **tíutigir**, m. pl. hundrad (100).

tívar, m. pl. gudar, og *tívi*, dat. sing. (avbrigde *tíva*) gud. Haustleng. Eig. former av gudenamnet *Týr*.

tívorr, m. gud? (Sophus Bugge i „The Home of the Eddic Poems“ s. XXXIX umset ordet med „offer“). Vsp. 36.

tízka, f. skikk, vis.

tjá, v. I. (*téði* og *tjáði*) 1. te, syna, visa (fram); *tjá e-m sverð*; ogso *tjá e-m hjónustu*; *eigi tjá tanna*, ikkje visa tennerne, ikkje smila; refl. *tjást*, te seg, synast. 2. syna (med ord), leggja fram, fortelja. 3. poet. umskrivande m. inf. *sól tér sortna* = *sól sortnar* (Edda). Jfr. *tega*.

tjá, v. II. (*að*) = *tjóa*.

tjald, n. 1. tjeld, aaklæde, tæpe, fyreheng. 2. tjeld, telt, baade til aa reisa umbord (jfr. *stafntjald*, *lyptingartjald*) og paa land (*landtjald*). **tjalda**, v. (*að*) 1. hengja upp tjeld ell. tæpe; klæda med tjeld ell. tæpe, tjelda. 2. tjelda, setja upp telt; setja telt paa (yver); *skip tjaldat*, skip med (uppsette) telt. **tjaldan**, f. tjelding, uppsetjing av telt. **tjaldáss**, m. teltaas, stokk i eit tjeld. -búð, f. tjeldbud, telt. -búðahelgi, f. -búðarhátíð, f. lauvvals-helg (Bib.). -dyrr,

n. pl. telt-dør. **-kúlur**, *f.* kul (i hovudet) som ein fær ved yverfall i teltet; *berja* (*kemba*) *e-m* *tjaldkúlur*, *d. e.* yverfalla ein i teltet. **-lauss**, *a.* tjeldlaus, utan telt.

tjaldr, *m.* tjeld (fugl). *Hæmatopus ostralegus*.

tjald-skqr, *f.* nedre kanten av eit telt. **-smotti**, *m.* stong til aa smetta tjeld (tæpe) innpaa. **tjalds-nagli**, *m.* nagle til aa festa upp vegg-tjeld med. **tjald-sperra**, *f.* namn paa ei øks. *Sturl. I 38530*. **-sproti**, *m.* stong til aa hengja upp tjeld paa. **-staðr**, *m.* stad der ein set upp telt, teltstad. **-stokkr**, *m.* stokk som nedre kanten av eit telt er fest til. **tjalds-tré**, *n.* tre som telt er uppslege kringum, *Klm. 54410*. **-tröqrur**, *f. pl.* teltstenger. *Jfr. nyisl. trönur*, *f. pl.* sagbukk. **tjald-stuðill**, *m.* stolpe, stav som stýd eit telt. **-stong**, *f.* stong til eit telt, teltstong. **-viðir**, *m. pl.* treverk (stenger odl.) til eit telt.

tjalga, *f.* grunn grein, yverf. lang arm. *Jfr. nyn. telg*, *m.*

tjara, *f.* tjøra. **tjarga**, *v. (að)* tjøra.

tjarn, *n.* = *tjörn*.

tjasna, *f.* eit slag hæl eller paale med hovud. *Jfr. Korm. kap. 10*.

tjóa, *v. (öð og að)*; ogso sterkt bøygd i præs. *tjó*, *týr*, *týr*, *tjórn*, *tjóit*, *tjóa*, og *partic. toginn* (poet.) med tyding „dregen“ *tjaa* (*ty*), *hjelpa*, *nytta* (= *tjá*, *týja*, *tæja*).

tjóðr, *n.* tjor. **tjóðra**, *v. (að)* tjøra. **tjóðr-hest**, *m.* hest i tjor, tjorhest. **-kýr**, *f.* ku i tjor, tjor-ku.

tjogu, *num.* tjuge, = *tuttugu*.

tjón, *n. (og f.)* tjon, øydeleggjing, tap.

tjónaðarmaðr, *m.* hjelper. **tjónaðr**, *m.* hjelp (= *tænaðr*).

tjónsamr, *a.* skadsam, øydeleggjande.

tjúga, *f.* tjuga; i sms. *heytjúga*.

tjúgari, *m.* røvar. *Edda*.

tjúgleðr, *n.* tygel.

tjustr, *a.* tvist (*tjust*, *Rbg. Tel.*), stilt, = *twistr*.

tjörn, *f. (tjarnar; tjarnir)* 1. tjørn, tjørn, lite vatn. 2. putt, dam.

tjorubryðja, *f.* tjøre-brya, tjøre-tro. **tjorugr**, *a.* tjørut (poet.). **tjorupinnr**, *m.* tjøre-pinne. **-spann**, *n.* tjøre-spann. **-tjörn**, *n.* Daudehavet. **-tunna**, *f.* tjøre-tunna. **-viðr**, *m.*

tyre, = *tyrviðr*. **-virki**, *n.* vyrke til tjøre-brenning.

tjosnublót, *n.* eit slag bloting. *Jfr. Korm. kap. 10*.

tjosull, *m.* den som veld tjas og mas? namn paa ei trollrun. *Edda. Jfr. nyn. tjasa*.

tó, *f.* to, flaa, hylla i ei fjellsida.

tó, *n.* to (lin-, hampe- eller ull-to til aa spinna av).

toddi, *m.* (ull)dott; lite stykke.

tog, *n.* tøg, taum (= *taug*).

toga, *v. (að)* toga, draga, slita; *tøygja*; *toga af e-m*, draga (skor ell. sokkar) av ein; *fara sem fætr toga*, *d. e.* so snøgt ein kann; refl. *togast um e-t*, dragast, rivast um eitk.

togan, *f.* toging, draging, *tøygjing*.

togdrápa, *f.* ei *drápa* (i *toglag*) av *Torarin Lovtunga*. **togdrápu-hátt**, *m.* -lag, *n.* = *toglag*.

tog-fiiski, *n.* snørefiske. **-floti**, *m.* flote som vert dregen yver elvi med tog fastgjort i baee land (bruka til ferja).

toginn, *perf. partic.* sjaa *tjóa*, *v. st.*

toglag, *n.* eit slag versemaal. *S. E. I 684*.

togloð, *f.* flokk paa tolv mann.

togmæltr, *a.* som er dikta i *toglag*.

togna, *v. (að)* toгна, verta lengre.

togr, *m.* = *tigr*.

tól, *n.* 1. tol (tola, tøla), ambod, reidskap. 2. avleem; *jfr. nyn. tivitola*. **tóla-gerð**, *f.* reidskap. **-kista**, *f.* reidskapskista.

tofi, *num.* tolv. **tofi-eyringr**, *m.* *baugr* som er verd ell. veg 12 *aurar*. **-faldr**, *a.* tolvfelt, tolvdubbel. **-greindr**, *a.* tolvgreina, tolvdeilt. **-mánaðr**, *m.* tid paa eit aar. **-mán-aðasteina**, *f.* stemning med tolv maanader varsl. **-menningr**, *m.* flokk, lag paa tolv mann. **-ræðr**, *a.* som inneheld 120. **-sæld-ingr**, *m.* jordstykke paa 12 *sæld*. **toftarkviðr**, *m.* = *tylftarkviðr*. **toftiti**, *num.* tolvte. **toft-ungr**, *m.* tolvtepart. **tofi-vefr**, *a.* som er tolv vetrar (aar) gamall. **-æringr**, *m.* tolværing, baat med tolv aarar. **-ærr**, *a.* tolv-aara, som hev tolv aarar.

tolg, *f.* talg (tolg), *Harp*.

tolla, *v. I. (-ld, partic. -at?)* tolla (*Ndm. S. Trondh.*), sitja, hanga fast.

tolla, *v. II. (að)* 1. tolla, leggja toll ell. avgift (*fyrir e-t*). 2. taka toll ell. avgift av

(*e-t*). **tolla-heimta**, *f.* innkrevjing av toll ell. avgift. **-maðr**, *m.* tollari, *m.* tollar, tollmann. **tollr**, *m.* toll, avgift.

tóm, *n.* tid som er ledug, god tid, umrøme; í *góðu* (*ærnu*) *tómi*, í god tid, í god mak; *af tómi*, með tídi; *leika í tómi*, gjeva seg (god) tíð. **tóm-látr**, *a.* seinvoren, seinför. **-liga**, *av.* makleg, langsamt; jfr. nyn. *tomleg*. **-læti**, *n.* seinvorenskap, seinleik. **tómr**, *a.* tom, innhaldslaus, ledug; yrkelaus; faafengeleg, faanyttug; *starfa í tómt*, stræva í faanytta. **tómstund**, *f.* ledug stund, umrøme, umraad.

tóna, *v.* (*að*) setja í tonar. **tóni**, *m.* tone. **tónlaust**, *av.* utan song. **tónn**, *m.* tone, Homil. 110; *syngja tíðir við tóni*, syngja hægt.

tópi, *m.* den som veld óerska? namn paa ei trollrun. Edda.

toppr, *m.* 1. topp, øvste ende, í sms. *síglutoppr*, *trétoppr*. 2. haartopp (paa folk); topp, bruse (paa bukk og hest).

topt (*tuft*) *f.* tuft (toft, tomt); ogso elles stad der eitk. hev vore (t. d. um kjølvatn etter skip).

tor-, í sms. tor-, vand-, tung (mots. *auð-*).

tóra, *v.* (*rð*) hangla med livet; jfr. nyn. *tora*, brenna veikt.

tor-breytiligr, *a.* **-breytr**, *a.* vand aa greida, vandsleg. **-bœnn**, *a.* vand aa beda, tver. Edda. **-bœtr**, *a.* vand aa bœta.

tordýfill, *m.* tordivel (tordyvel).

torf, *n.* torv; *torfs maðr ok tjóru*, tjuv som er dømd til aa springa speisslaupet; dertil hýrde ogso at han vart tjørebrædd og yverdengd med torv. **torfa**, *f.* 1. torva, stykke grastorv. 2. haarvaksi hud (paa hovudet). **torfabaggi**, *m.* bagge, ball av torv. **torf-báss**, *m.* **-bingr**, *m.* rom, bingje til torv.

tor-fenginn, *a.* **-fengr**, *a.* vand aa faa i, sjeldfengd (*fengliga*, *av.*).

torf-færi, *n. pl.* reidskap til aa skjera torv med. **-grøfi**, *f.* torvgrov, torvskjer. **-hraukr**, *m.* torvrauk, lite torvklad. **-hríp**, *n.* meis, korg til aa færa torv i. **-hús**, *n.* torvbud. Harð. kap. 38. **-kast**, *n.* torvkasting. **-krókar**, *m.* eit slag greida til aa færa torv í paa hesterygg. **-leikr**, *m.* leik med torvkasting. **-maðr**, *m.* ein som sel torv, torvmann. **-mór**, *n.* torvjord. Jfr. nyn. *torvmo*, *m.*

(*torv-to*) Ross. **-naust**, *n.* naust bygt av torv. **-skeri**, *m.* torvspade. **-skurðr**, *m.* torvskurd, torvskjering. **-stakkr**, *m.* torvstakk.

torfu-þíðr, *a.*; *er torfubítt*, grastorva er tídi ell. upptøya.

torf-verk, *n.* torvarbeid. **-viðr**, *m.* tyre (= *tyrviðr*). **-virki**, *n.* uppteke torv. **-vqlr**, *m.* torvvoll, stokk langs nedre kanten av taket til aa halda torvet uppe.

tor-fyndr, *a.* vand aa finna; um diktar: *e-m verðr torfynt*, det yert vandt for ein aa dikta.

torfœx, *f.* øks til aa hogga torv med.

tor-færa, *f.* **-færi**, *n.* torføre (Sirdal), stad der det er vandt aa fara, uføre, ulende. **-færligr**, *a.* **-færr**, *a.* vand aa fara (yver), tungför, uför.

torg, *n.* torg, handelsplass í by; *setja e-m torg*, gjeva ein høve til aa kjøpa det ein treng. **torgdrífari**, *m.* ein som driv ikring paa torget og sel smaating. **torghús**, *n.* torg-hus, marknadshus? Klm. 1226.

tor-gætr, *a.* vand aa faa, sjeldfengd. **-kendr**, *a.* vand aa kjenna (att), ukjenneleg. **-kenna**, *v.* (*nd*) gjera ukjenneleg. **-kenning**, *f.* vand atterkjenning. **-leiði**, *n.* vand veg, uføre. **-merki**, *n.* vanske, meinbægje. **-mœði**, *f.* illvilje, agg. **-næmr**, *a.* vand aa læra; jfr. nyn. *tornæm*. **-rek**, *n.* tap, skade. **-reyfiligr**, *a.* vanskeleg, tungvint. **-ræki**, *n.* = *torrek*. **-sóttligr**, *a.* **-sótttr**, *a.* vand aa greida, vanskeleg, mødesam. **-sveigðr**, *a.* **-sveigr**, *a.* vand aa bøygja, motstridig. **-sær**, *a.* vand aa sjaa. **-talit**, *partic. n.* vandt aa telja. **-tíma**, *v.* (*md*) *m.* dat. skada, øydeleggja, tyna; drepa (jfr. nyn. *torstimast*, vantrivast, plaagast).

tortís, *f.* **tortíss**, *m.* kyndel, vakskjerte (mlat. *tortisius*).

tor-trygð, *f.* laak tru, mistanke, tvil. **-tryggja** (*-tryggva*) *v.* (*gð*) mistryggja, hava laak tru paa, tvila paa (*e-t*). **-tryggleikr**, *m.* = *tortrygð*. **-tryggiga**, *av.* 1. tvilsamt, Kgs. Brenn. 2516. 2. uvarleg. **-tryggigr**, *a.* vand aa tru, utrygg. **-tryggr**, *a.* utrygg, tvilsam (*um e-t*). **-tæki**, *n.* tap, skade (jfr. *torræki*). **-þreytiligr**, *a.* vand aa greida.

torugætr, *a.* vand aa faa (i), sjeldfengd.

tor-unninn, *a.* vand aa vinna (paa).

-velda, *v.* (*ld*) gjera vanskeleg. **-veldaust**, *av.* vandelaust. **-veldi**, *f.* og *n.* vande, bry, møda. **-veldigr**, *a.* **-veldr**, *a.* hardveld, vand, vanskeleg (*-veldliga*, *av.*). **-virðr**, *a.* vand aa verdsetja. **-æii** (for *torhæfi*) *n.* tap, skade. Jfr. *tortaki*. **-æri**, *n.* uaar.

traðar-garðr, *m.* gard kring trøde (*trøð*). **-lag**, *n.* det aa leggja jord ut til trøde (*trøð*). **-vegg**, *m.* vegg som er gard kring trøde. **traðgjof**, *f.* för som vert gjeve feet i trøde.

traðk, *n.* **traðkr**, *m.* trakk (jfr. *fötatraðkr*); trokk, opptrakta plass (nyn. *trakk*, *d. s.* Shl.).

traf, *n.* 1. hovudduk av kvitt lin, Æf. Jfr. isl. *traf*. 2. berre i *pl.* *tröf*, frunsor. Jfr. nyn. *trav*, *n.* tufsa, fillor, Tel. Shl.

traktera, *v.* (*að*) 1. hava fyre seg, dryfta, diskutera. 2. fagna, gjera til gode. Lat. **trakteran**, *f.* dryfting.

traktr, *m.* eit slag song i kyrkja.

tram, *m.* tram, troll (Edda).

trana, *f.* I. i *tjaldströnnur*, *s. d.*

trana, *f.* og **trani**, *m.* II. **trana** (fugl); *trönu hvöt*, eig. det som eggjar trana, *d. e.* makken. Hamd. 17.

trapiza, *f.* bord der *skapkerit* stod; der stod ogso vaskarfat. Gr. *trapeza*.

trauð, *f.* i orðlaget *við trauð ok nauð*, med (harde) naudi. **trauða**, *v.* (*að*) skorta, vanta. **trauðla**, *av.* **trauðliga**, *av.* trauðt, med vande, knapt. **trauðmál**, *n. pl.* leide ord. Edda. **trauðr**, *a.* trauð, uviljug, ufus; *trautt*, *av.* = *trauðla*.

traus, *f.* trøys, skaal med tut paa sida. Bósa *s.* 5112.

traust, *n.* lit, tillit, trøyst; hjelp, studnad; *bera traust á (til)*, trøysta seg til. **trausta**, *v.* = *treysta* (jfr. nyn. *trausta* Snm. = *trøysta*). **traust-lauss**, *a.* som inkje (ell. ingen) hev aa lita paa, hjelpelaus. **-leiki**, *m.* traustleik. **traustliga**, *av.* tryggleg, med tillit. **traustligr**, *a.* traustleg, tryggleg. **traustr**, *a.* traust, sterk, paalitande, trygg; tillitsam.

tré, *n.* (*nom. pl.* *tré*, *trjó*; *gen.* *trjá*; *dat.* *trjám*) 1. tre (paa rot). 2. tre, trevyrke, trestykke, stökk odl. 3. master. 4. sæte paa kamar. **tré-borg**, *f.* treborg. **-brú**, *f.* trebru.

trédja, *v.* (*traddi*) treda, trakka ned.

trédumbr, *m.* trelump, trekubbe.

treiill, *m.* trave, filla; nyn. *trevel*, VTel. ofl. **treifa**, *v.* (*trafði*) trevja (VTel.), trevla, slita sund. **trefjur**, *f. pl.* = *trefr*. Æf. **treflugr**, *a.* fillut, larvut.

tréiötr, *m.* trefot.

treifr, *f. pl.* traadar, tafsar, frunsor. Jfr. *traf*, *n.*

trega, *v.* (*gð* og *að*); ogso sterkt bøyg't i præ. *tregr*, og perf. part. *treginn* harma, gjera tregefull ell. sorgfull; *yðr tregar þat*, det tregar dykk, de tregar (paa) det. **tregafullr**, *a.* **-samligr**, *a.* tregefull, sorgfull.

tregða, *f.* vanske, hindring; *hafa (gera) tregður í*, gjera vanskar med eitk., vera uviljug til. **tregðalaust**, *av.* utan vanske ell. hindring, viljugt.

tregi, *m.* 1. trege, sorg. 2. vanske, hindring; *hafa trega í e-u*, leggja vanskar i vegen for eitk.; jfr. nyn. *trege*, *m.* seig, hard knute.

tregliga, *av.* 1. med vande, med møda, med naudi. 2. med trege ell. sorg, Edda. Jfr. nyn. *tregeleg*, seigt, traatt, Dal. **tregligr**, *a.* mødesam, vanskeleg, trauð. Jfr. nyn. *tregeleg*, *av.* ergeleg; uviljug. **tregr**, *a.* tregg (treg), trauð, uviljug; *tregt*, *av.* tregt, seint, vandt.

treg-róf, *n.* rad av sorger. Edda.

tré-guð, *n.* gudebilæte av tre, tregud. **-hafr**, *m.* trebuk.

trehagl, *n.* treakel, lokris.

tré-hús, *n.* trehus. **-hvalf**, *n.* tre-kvelving.

-hqll, *f.* trehall.

treinflong, *f.?* D. N. III 45.

tré-kefli, *n.* trekjevle, rundt trestykke.

-ker, *n.* trekjer. **-kirkja**, *f.* trekyrkja. **-kirkju-gerð**, *f.* trekyrkjebyggjng.

-kista, *f.* trekista.

-kistill, *m.* trekistel.

-kumbr, *m.* trekubbe.

-köttr, *m.* musfella. **-laust**, *av.* trelaust, utan tre. **-ligr**, *a.* som høyrer til tre, treen.

tré-lurkr, *m.* trelurk, tjukk trestav. **-maðr**, *m.* tremann, menneskpnad av tre.

tréna, *v.* (*að*) trenna, verta hard.

tré-níð, *n.* svivyrding av ein mann med aa skjera ut bilæte av honom paa tre eller stong og kveda nidvisor yver. **-reiðil**, *m.* trereide, reidskap av tre. **-ræfr**, *n.* treskjol, treskur. **-saumr**, *m.* tresaum, trenagle.

-skjöldr, *m.* I. treskjöld. 2. for *þreskjöldr*. **tresk**, *s.?* *tár flugu tresk í gegnum*, Guðr. I 16.

tré-skrín, *n.* treskrin. **-smíði**, *n.* tresmide, arbeid av tre. **-smíðr**, *m.* timbremann.

tressur, *m.* (hðskr. *træssur*), prydnadskrin. D. N. II 165s. Mnt. tresór, tritsór.

tré-stabbi, *m.* **-stobbi**, *m.* trestabbe, tre stubbe. **-stokkr**, *m.* trestokk. **-stolpi**, *m.* trestolpe. **-stubbi**, *m.* trestubbe. **-toppr**, *m.* trettopp. **-þak**, *n.* tretak. **-virki**, *n.* 1. treverk, t. d. i hus. 2. skans av tre. Bp. II 112.

trejya, *f.* 1. trøya. 2. = *vápntrrejya*. 3. i sms. jfr. *söðultrejya*, *trejjusöðull*. **trejju-bláð**, *n.* trøybloka, trøyesnipp. **-hosa**, *f.* eit slag hosa (utanpaa *brýnhosa*). **-söðull**, *m.* = *trogsoðull*.

treysta, *v.* (*st*) 1. trøysta, gjera traust, styrkja, festa (*e-t*); yverf. moda upp (*e-n*). 2. freista kor sterkt eitk. er, bruka magt paa (*e-t*), setja aat, klemba paa (*á e-t*); yverf. *treysta á e-n*, trengja innpaa ein (med bøner). 3. lita, tru paa (*e-m*); ogso refl. *treystast e-m*. 4. trøysta, vaaga (aa gjera eitk.); refl. *treystast e-u*, trøysta seg til, vaaga eitk.

tréor, *f.* trepil (til ufreds-bodstikka).

trinitatis-dagr, **-messudagr**, *m.* trinitatisdag, trieinings-helg. **-messuaptann**, *m.* aftan fyre trieinings-helgi.

tripla, *v.* (*að*) syngja trirøysta. Mlat.

trippi, *n.* ung-øyk, fole millom $\frac{1}{2}$ og 2 aar.

tríza, *f.* skruv. Mlat.

trjóna, *f.* I. tryne, snut. Fm. III 105²⁰.

trjóna, *f.* II. stong; jfr. *tré*.

tróð, *n.* trod, takfjæler, i sms. s. ndf.

tróða, *v.* *st.* 1. treda, tróða (traa, trø), trakka (paa), ganga (paa) eitk. *e-t*; *tróða helveg*; *tróða jarn*; *tróða þe-n undir fótum*; yverf. *tróða þing ok vitni e-s*, d. e. trengja undan, hindra; *skulut ér nú því skemr tróða fyrir yðr, sem —*, d. e. det skal no verta so mykje lettare for dykk, som — (eig. de ska' no di stutare tróða veg for dykk, som —). 2. stappa, fylla eitk. med eitk. (*e-t e-u*). 3. *tróðast*, *v. r.* trengja seg fram; pass. *tróðast undir*, verta nedtrodd.

tróða, *f.* 1. troda (trøda), stong. 2. troda, takfjæl. 3. poet. til umskrivning av kvende.

tróð-hogg, *n.* hogster av trod (takfjæler). **-næfr**, *f.* taknæver. **-viðr**, *m.* trod, takfjæler.

trog, *n.* trøg (traug). **trogsoðull**, *m.* sál paa skap som trøg med høg kant framme og bak.

Troja, *f.* Troja (i Litleasia). **trójumenn**, *m. pl.* folk fraa Troja.

troll, *n.* troll, uvette (ogso um folk). **trolla-gangr**, *m.* herjing av troll ell. skrymt. **-þátr**, *m.* stykke um troll. **-þing**, *n.* ting, møte av troll. **troll-aukinn**, *a.* som hev troll-haatt; trollkyndt. **-dómligr**, *a.* trolldomsleg. **-dómr**, *m.* trolldom. **trollindu**, *akk. sing.* misskrift for *trollriðu*, N. G. I. **trollkarl**, *m.* trollkall, mannegt troll. **-kerling**, *f.* **-kona**, *f.* trollkjerring (baade um gygr og um kvende som driv med trolldom). **-menni**, *n.* troll til kar. **-riða**, *f.* troll, mara som rid ein (jfr. nyn. *trollrida*, eit slag sjukdom paa fe). **-riða**, *a.* riden av troll, trollriden. **-skapr**, *m.* trollskaap, trolldom; trollhaatt. **trollsligr**, *a.* trollsleg (*-liga*, *av.*). **trollslæti**, *n.* læte, skrik av troll.

trópi, *m.* yverført, bilætlegt ordlag. Gr. **tros**, *n.* tros, halvrotten turr kvist.

trú, *f.* (*gen. trúar*) 1. tru, truskaap; (truskaps)lovnad; *ganga í trú*, ganga i vissa (i borg); *ganga á trú e-s*, fortru seg til ein; *segja við* (ell. *á*) *sína trú*, gjeva sitt æreord paa. 2. tru, meining som ein hev, trudom, religion; *þat veit trú mín*, sjaa *vita*; otte un kristentru: *telja trú*, preika kristendom.

trúa, *f.* (*gen. trú(u)*) = *trú*, *f.*

trúa, *v.* (*trúði*, *trúaðr*) tru, lita paa (*e-u*); tru, halda eitk. for sant (*e-u*, ogso *e-t*); *trúa á guð*, tru paa gud; *trúa e-m (til)* at gera *e-t*, tru ein til aa gjera eitk.

trúaðr, *a.* truande, som trur. **trúanligr**, *a.* truleg, truande (*-liga*, *av.*). **trúari**, *m.* truande. **trúar-nót**, *f.* trui sí not, tru-not (yverf.). **-styrkr**, *m.* sterk tru, tru-styrke. **-traust**, *n.* fast tru. **trú-boð**, *n.* paabod um aa taka vei kristentru, trubod. **-bót**, *f.* betring i trui, tru-styrking. **-bragð**, *n.* skikk, vis som syner kva [tru ein hev, kristen skikk. **-bundinn**, *partic.* trufast bunden.

trúðr, *m.* kuklar, juglar.

trú-fastliga, *av.* med fast tru. **-fastr**, *a.* 1. trufast, paalitande. 2. trufast, fast i trui. **-festa**, *v.* (*st*) segja for visst. **-festi**, *f.* fast-leik i trui.

truff, *n.* gjøn, fjas. Gfr. truff(f)e.
trú-fullr, *a.* full av tru. **-fylgja**, *f.* **-hald**,
n. det aa fylgja ell. halda trui, truhald.

trúginn, *a* trugen, tru.

trú-kona, *f.* truande kona. **-lauss**, *a.* som
 ingi tru hev, trulaus; vantruande. **-leikr**, *m.*
 1. truskap. 2. fast tru. **-leysi**, *n.* vantru.
-liga, *av.* truleg, med truskap. **-ligleikr**, *m.*
 truskap. **-ligr**, *a.* truleg; trygg; paalitande;
 truande. **-lífill**, *a.* veik i trui. **-lofa**, *v.* (*að*)
 1. lova paa si tru, lova visst. 2. svara for
 aabyrgsla. 3. trulova, festa; *trúlofa sér konu*.
-lofan, *f.* 1. fast, høgtidleg lovnad. 2. trygd,
 aabyrgsla. 3. truloving. **-lofanarmaðr**, *m.*
 trygdemann, aabyrgslemann. **-lyndi**, *f.* tru-
 fast lynde, truskap. **-lyndligr**, *a.* trufast.
-lyndr, *a.* 1. trufast, tru, trulynd. 2. truande.
-maðr, *m.* truande mann, kristen. **-mark**, *n*
 merke paa tru.

trumba, *f.* 1. hol stylk, røyr. 2. lur,
 trompet. **trumba**, *v.* (*að*) blaasa i trompet.
trumbari, *m.* trompetblaasar. **trumbu-hljóð**, *n.*
-þytr, *m.* trompetljod, trompetlaat.

trúmikill, *a.* mykje truande, sterk i trui.
Trums, *f.* øyi Trums i Nordland.

trúnaðar-eiðr, *m.* truskapseid, trygg eid.
-fullr, *a.* trufast. **-hylli**, *f.* hollskap og tru-
 skap. **-klerkr**, *m.* hus-kapellan. **-kona**, *f.*
 kvinna som ein hev tiltru til. **-maðr**, *m.*
 1. trudd paalitande mann, tillitsmann. 2. =
trygðamaðr. **-mál**, *n.* avtale i trumaal. **-ræða**,
f. ræða, samtale i trumaal. **-tómr**, *a.* trulaus.
-traust, *n.* trufast hjalp. **-vin**, *m.* trufast ven.

trúnaðr, *m.* 1. truskap; truskapslovnad;
 vissa, trygd; *ganga í trúnað*, *ganga* i vissa
 (i borg). 2. trumaal; det som ein segjer i
 trumaal, løyndom; *af trúnaði*, i trumaal;
segja e-m trúnað sinn, tru seg til ein. 3. tru-
 nad, tiltru, tillit; *eiga trúnað undir e-m*, hava
 tiltru til ein; *leggja trúnað á e-t*, tru eitk.

trunsa (avbrigde: *trumsa*) *v.* (*að*) trumpa
 imot, forsmaa eitk. (*við e-u*).

trúr, *a.* 1. tru, paalitande, trygg. 2. tru-
 ande, som trur.

trú-rof, *n.* truskapsbrot. **-rofi**, *m.* tru-
 skapsbrjotar, svikar. **-rækkinn**, *a.* ihuga i
 trui (jfr. nyn. *trurøkjen*). **-skapr**, *m.* tru-
 skap. **-skeyti**, *n.* tru-vaapn. **-skjöldr**, *m.*
 tru-skjold (yverf.). **-skyldr**, *a.* skyldugr, *a.*

skyldig til truskap. **-skómm**, *f.* skjemsla for
 trui. **-svikari**, *m.* svikar, forraadar.

trutta, *v.* (*að*) trutta (Ma.), grina, mula.
 Flat. II, 6194. Jfr. nyisl. *trutta á eptir fé*,
 jaga feet med skrik.

trúverk, *n.* trudoms-gjerning.

trygð, *f.* helst i *pl.* (*trygðar*, *trygðir*,
 ogso *tryggvar*) 1. truskap, Bp. I 6657, Kgs.
 Brenn. 20640. 2. trygd, trygggleik for at ein
 fred, ei semja eller ein handel vert halden,
 truskapslovnad; *drepa í trygðum*, drepa ein
 traasi i trygdi som er gjevi.

trygða-festar, *f. pl.* truskapslovnad. **-kaup**,
n. semja um trygd; betaling for trygd. **-maðr**,
m. mann som hev fenge trygd av ein. **-mál**,
n. ord som vert framsagde naar trygd vert
 gjevi (i draapsak). **-rofsmaðr**, *m.* = *tryggrofi*.
-vitni, *n.* = *tryggvavitni*. **tryggiligr**, *a.* tru,
 trygg (*-liga*, *av.*). **trygging**, *f.* trygging,
 vising. **tryggja** (*tryggva*) *v.* (*gð*) tryggja,
 gjera trygg eller paalitande. **trygg-leikr**, *m.* tru-
 skap (jfr. nyn. *tryggleik*). **-ligr**, *a.* tryggleg,
 trygg, paalitande (*-liga*, *av.*). **tryggr**, *a.*
 1. trygg, tru, paalitande. 2. trygg, ottelaus.
trygg-rof, *n.* brot paa trygd som er gjevi.
-rofi, *m.* mann som bryt trygd han hev gjeve,
 trygdebrjotar, semjebryotar. **tryggvakaup**, *n.*
 = *trygðakaup*. **tryggvar**, *f. pl.* sjaa *trygð*.
tryggva-vátt, *m.* vitne paa at trygd er gjevi
 paa ei semja. **-vitni**, *n.* vitnesburd um at
 trygd er gjevi paa ei semja.

trygill, *m.* trygel, lite trog.

trýjusqðull, *m.* = *trogsoðull*.

trylla, *v.* (*ld*) 1. gjera til troll, (for)-
 trolla, forgjera. 2. kalla ein troll. Jfr. nyn.
trylla.

trýlska, *f.* trollska. **trýlskr**, *a.* troll-
 kunnig (eller: som hev troll-haatt). Jfr. nyn.
trýlsken, *a.* sur, tverr (Sogn), og *trýlske*),
m. ein aands-slø dauv kar (Tel. Rbg.).

trýni, *n.* tryne, snut, = *trjóna*.

trýs, *n.* tros, skrap (um ein laak hest).

trýta, *v.* (*tt*) renna umkring.

tröð, *f.* (*traðar*; *traðir*) eig, trød, upp-
 trakka plass; serskilt bruka um 1. trøde,
 kvi, inngjerdt jordstykke til feet (*trød*, Tel.
 NGBr.). 2. trøde, atterlega. 3. berre i *pl.*
 (*traðir*) geil, inngjerdt gardsveg (nyisl. *traðir*;
 jfr. nyn. *træde*, d. s. Jæd.).

tröll, *n.* (nyisl. *tröll*) = *troll*.
tugdrápa, *f.* = *togdrápa*.
tugla-mottull, *m.* snerekappa, = *seila-mottull*.
-skinnfeldr, *m.* skinnkappa með snoreband.
tugr, *m.* = *tigr*. **tugtugu**, *num.* = *tut-tugu*.
tulka, *v.* (*að*) maalbera, tala; *tulka fyrir e-m*, vera tolk for ein; *tulka illa fyrir e-m*, tala ille um ein. **tulkan**, *f.* maalbering, tale.
tulkari, *m.* tolk. **tulkr**, *m.* 1. tolk. 2. maalsmann, talsmann. 3. mæklar (ved handel).
tumba, *v.* (*að*) detta, tumla i koll.
tún, *n.* 1. inngjerd bæ, heimemark, gjorde (som i nyisl.). 2. tun, gardsrom. 3. tun, bruk i ein gard, jfr. *presttún*. 4. by.
tún-brekka, *f.* bakke i eller ved eit *tún*.
tundr, *n.* tunder (til aa tendra med).
tundra, *v.* (*að*) fata, kveikjast, tendrast.
tundror, *f.* pil með brennande tunder paa odden.
tunga, *f.* 1. tunga (i munnen). 2. eitk. som likjest ei tunga (jfr. *tungupundari*); landtunga, tange millom elvar som møtest. 3. tungemaal, spraak.
tungarðr, *m.* 1. gard kring *tún* 1, bøgard. 2. tungard, tun, gardsrom.
tungl, *n.* 1. maane; ogso um sol, Vsp. 39. 2. i *pl.* stjerner, poet. **tungl-koma**, *f.* eig. maanekoma; ny maane, maanetendring.
-fylling, *f.* **-fyllr**, *m.* dögri i ein maane (jfr. nyn. *maanefylla*). **tungls-hlaup**, *n.* „maanesprang“ (i kalender), lat. saltus lunæ. **-ljós**, *n.* maaneljos. **tungl-skin**, *n.* maaneskin. **-ærr**, *a.* maanesjuk. **-öld**, *f.* maanecyklos.
tugnaskipti, *n.* maalskifte, maalbrøyte.
tungu-bragð, *n.* tungekast, tungeslag. **-fimi**, *f.* munntame, tungetame. **-fimr**, *a.* radmælt, raptunga. **-hvass**, *a.* som hev ei kvass tunga, ordkvass. **-lauss**, *a.* tungelaus. **-mjúkr**, *a.* mjuk, kjapp i tunga, lettmealt. **-níð**, *n.* svi-vyrding (*níð*) gjord með ord, nidord ell. nid-visa. **-pundari**, *m.* pundar (bismar) með tunga ell. visar. **-rætr**, *f.* *pl.* tungerøter. **-skurðr**, *m.* avskjering av tunga. **-skærr**, *a.* skirmælt, reinmælt. Isl. læg. 383. **-skæði**, *n.* misbruk av tunga, uhøveleg tale. **-skæðr**, *a.* som hev ei vond tunga, vondmælt. **-snjallr**, *a.* lett-mælt. **-sótt**, *f.* tunge-sjukdom. Ann. 1501.

-stilling, *f.* styring ell. tøyming av tunga.
-varp, *n.* tungekast, tungeslag.
tún-gqltr, *m.* galt som gjeng paa heime-marki. **-hlið**, *n.* gardsled, gardsport. Edda.
tunna, *f.* tunna. **tunnuketill**, *m.* kjel som tek ei tunna.
túnriða, *f.* vette som rid umkring um natti og vitjar gardarne.
Túnsberg, *n.* Tunsberg. **túnsbergsmáðr**, *m.* mann fraa Tunsberg.
tún-svín, *n.* svin som gjeng paa heime-marki. **-vqltr**, *m.* (inngjerd) heimevoll. **-qnn**, *f.* høynon paa heimemarki.
tuft, *f.* = *topt*.
turn, *m.* taarn.
turna, *v.* (*að*) venda, snu (*e-u*). Fr.
turnera, *v.* (*að*) turnera, rida dust saman.
turners (og *turneis*) *s.* eit slag fransk mynt fraa Tours.
turniment, *n.* **turnreið**, *f.* turnering, dust (eit slag riddarleik). Fr.
turturi, *m.* turtelduva. Lat.
tuska, *v.* (*að*) tuska (Shl. ofl.), tugta, aga; *tuskast*, *v. r.* tuskast (Shl.), rivast, slaast.
tustleiki, *m.* ufjelge, vaatt og kaldt vær. Jfr. nyn. *tusten*, *a.* 3 hja Ross.
tutla, *v.* (*að*) tutra, sutra? Fm. VIII 23411.
tuttan, *f.* rusking, ryskjing. Jfr. nyn. *totta*.
tuttr, *m.* um eit lite menneskje: stubb, tasse. Jfr. nyn. *tutt*, *m.* topp, spiss, og *tum-alstott*.
tuttugasti, *num.* = *tuttugti*. **tuttugsessa**, *f.* = *tvitugsessa*. **tuttugti**, *num.* tjugande. **tuttugu**, *num.* tjuge.
tváru; *at tváru* = *at hváru*.
tvé-i sms. sjaa *tvi*-. **tveggi**, i sms. sjaa *annarrtveggi*, *hvarrtveggja*.
tveir (*tvær*, *tvau*) *num.* tvo (*tvei*, *tvæ*, *tvau*, Set.); *tveim megin*, paa tvo (baae) sidor.
tvenni (*tvinni*, *tynni*) *a.* indekl. = *tvennir*.
tvenning, *f.* tvinning (tvenning), tviskifting, det som er deilt i tvo; *fara i tvenningu*.
tvennr (og *tvinnr*, *tvæðr*, *tvíðr*, *tvénn*, *tvínn*) *a.* som er i tvo deilar eller av tvo slag, dubbel, tvifelt; *hoggva i tvent*, *hogga i tvau*; *fyrir tvenna sök*, av tvo grunnar; *segja tvent til*, segja baae slagi um; *tvennu mun skipta um e-t*, det kann vera paa tvo maatar með

eitk.; *hefir mér tvent um sýnzt*, eg hev vore tvilsam um det (jfr. nyn. *det kann vera tvent um*, det kann vera tvilsamt, Sogn); *pl. tvennir* (*tvennar, tvenn*) som er av tvo slag, tvo ulike; *tvennir bændr, aðrir af þeim váru þorpkarlar, en aðrir akrkarlar*; með *tvennum ermum*, með tvo par ermar. Jfr. ogso nyn. *tvinne* (*tvenne*), tvo.

tvévalda, v. = *tvifalda*. **tvévetr, a.** = *tvívetr*.

tví, interj. tvi, fy.

tví-angadr, a. som hev tvo angar, tvi-greina. **-aukinn, a.** tvifelt, tviauka. **-burar, m. pl.** **-burur, f. pl.** tviburar, tvillingar. **-býli, n.** gard med tvo hushald, tvibøle. **-byrðingr, m.** skjold med jarnslagne kantar paa baee sidor. **-byrðr, a.** som hev dubbel kant eller kvarde; *tvíbyrðr skjöldr = tvíbyrðingr*. **-bytta, f.** Heilag. II 548s for *tvíbytna?* jfr. nyisl. *tvíbytna, f.* botnlaus vatshola med avlaup under jordi til sjøen. **-deila, f.** tvideiling, tvidrætte. **-dreginn, a.** som hev tvo fôr, tviföra. **-drægr, a.** tvitydug, tvilsam, uviss. **-dyrðr, a.** **-dyrr, a.** tvidøra, som hev tvo dører. **-dægri, f.** tid paa tvo dagar. **-eggjaðr, a.** tvieggja. **-elleftr, a.** som er 22 aar gamall. **-eln, a.** tvo alner breid. **-eyringr, m.** ting (t. d. ring) som veg ell. er verd tvo *aurar*. **-falda, v. (að)** tvifalda. **-faldleikr, m.** tvifelde, tvifaldnad. **-faldliga, av.** tvifelt. **-faldr** (og *tvéfaldr*) *a.* tvifald, tvifelt, dubbel; *tvífold brynja*, brynja gjord av tvifelte jarnringar. **-falligr, a.** = *tvífaldr*. **-íóðraðr, a.** som hev tvo fôr, tviföra. **-fættir, a.** tvifött. **-gilda, v. (ld)** betala tvifelt. **-gjald, n.** tvifelt betaling. **-gqrr, a.** gjord tvifelt; *tvíqrr brynja = tvífold brynja*. **-henda, v. (nd)** føra (eit vaapn) med baee hender saman. **-hendis, av.** tvihendes, med baee hender. **-hljóðr, m.** tviljod, diftong. **-húsaðr, a.** som hev tvo hus eller rom. **-hætta, f.** tvifelt vaagnad (jfr. *hætta*). [Flat. I 366z. **-hqðaðr, a.** tvihovda, med tvo hovud. **-kendr, a.** 1. som hev tvo *kenningar*. 2. som hev tvo tydingar. **-klifa, v. (að)** tvitaka, segja tvo gonger. **-klippa, v. (að)** = *tvíklifa*. **-kostr, m.** tvo vilkaar aa velja millom, tvi-kaar. **-kvángaðr, a.** tvo gonger gift. **-kveða, v. st.** tvitaka, segja tvo gonger. **-kvenni, n.** tvigifte. **-kvíslaðr, a.** tviklufta. **-kvæni, n.** = *tvíkvenni*. **-kvænt, a.**

som hev tvo konor, tvigift. **-lembdr, a.** som hev tvo lamb. **-litaðr, a.** tvilita, tvofarga. **-loðinn, a.** loden paa baee sidor. **-mánaðr, m.** maanaden fraa midten av august til midten av september (= *kornskurðarmánaðr*). **-menning, f.** **-menningr, m.** lag paa tvo; *riða tvímenning*, rida tviment, rida tvo paa ein hest; *drekka tvímenning*, drikk saman tvo og tvo (jfr. nyn. *tvímenning*). **-mennt, a. n.** i ordlaget: *var honum (hestinum) tvímennt*, hesten kunde þera tvo mann (jfr. mn. *hestinn bar tvímennt*, og nyn. *rida tvíment*). **-merkingr, m.** ting (t. d. ring) som veg eller er verd tvo merker. **-mæli, n.** tvo slag tale, ulik meining, tvil. **-mælingr, m.** tvo matmaal um dagen. **-mælis, av.** i tvo (mat)maal; *eta tví-mælis*, eta tvo maal um dagen (jfr. nyn. *tvímæla*, gjeva tvo maal um dagen, Sfj.). **-mælistauss, a.** evlaus, tvillaus. **-mælt, av.** = *tvímælis*.

tvinna, v. (að) 1. gjera dubbel, tvifalda. 2. tvinna (traad), Æf. **tvinna-hnoða, n.** nota av tvinna traad, traadnysta. **-þráðr, m.** tvinna traad. **tvinnr, a.** sjaa *tvennr*.

tví-oddaðr, a. tvi-odda. **-riðit, a. n.** eig. „tvisnutt“, um eit slag *sannkenning*. S. E. **-ræði, n. pl.** **-ræðisorð, n. pl.** tvityduge, tvilsame ord. **-ræðr, a.** tviraadug, uviss. **-settr, a.** um brynja, = *tvífaldr*. **-skálmótt, a.** tviklufta, tvigreina. **-skelför, a.** um eit slag versemaal, S. E. I 638. Jfr. *skjalfhenda*. **-skipat, partic. n.** skipa til sæte i tvo rader, tvisett. **-skipta, v. (pt)** tviskifta, deila i tvo; ogso yverf. *tvískiptast*, tvi hugast, vera tviraadug. **-skipti, n.** tviskifting, deiling i tvo. **-skipt, a.** 1. tviskift, tvodeilt. 2. tvilita, tvofarga. 3. tvilsam, uviss. 4. um brynja, = *tvífaldr*. **-skældr, a.** = *tvískelför*. **-slægr, a.** tvitydug, tvilsam. **-slongr, a.** dubbel? D. N. IV 82. Jfr. nyn. *tvíslengd* (Ross).

tvistr, a. tvist, still; sorgfull, stur.

tvistrast, v. r. skiljast, spreidast. Jfr. nyn. *tvista* (Ross).

tvissvar, av. tvo gonger.

tví-syngja, v. st. syngja tvíroysta. **-sýni, n.** tvil, uvissa. **-sýnn, a.** tvisynt, tvilsam, uviss. **-taka, v. st.** tvitaka, taka uppatt. **-tala, f.** tvotal; tvifaldnad; *vera t. við e-n*, vera helvi so god som ein. Flat. III 362z.

tvítján, num. = tuttugu. tvítjándi, num. = tuttugti. tvittugu, num. = tuttugu. tvítugauri, m. -eyringr, m. ring som veg eller er verd tjuge öyrar. tvítugr, a. som inneheld tjuge; som er tjuge aar gamall; á tvítugs aldri, 20 aar gamall. tvítugsessa, f. skip med tjuge toftor.

tví-tylft, f. tvo tylfter; tvítylftar baugr, ring paa 24 öyrar. -tyngdr, a. som hev tvo tungor, tvitunga. -vegis, av. att og fram, same vegen tvo gonger; fara t. -vetr, a. tvo vetrar gamall; jfr. nyn. *tvivetter-fisk* odl. -vægt, av. soleis at vara veg jamt med betalingi i peningar. -æri, n. tid paa tvo aar. -ærr, a. som er for tvo aar, tvo-aar gamall; jfr. nyn. *tværing*.

tvæ-vetr, a. = *tví-vetr*.

tý, n. ty, slag; einn af þessu vándra tji er Robert. Thom. 231a. Jfr. Aasen *ty*, n. 5.

tyfr, n. = *taufr*. Poet.

tyggi, m. (*tyggja*) hovding, konge.

tyggja (og *tyggva*) v. st. tyggja.

tygi, n. ty, reidskap, bunad.

tygiligr, a. lastande, Bp. I 653s.

tygil-knifr, m. kniv som ein ber i ei reim. tygill, m. (nom. pl. *tuglar*) band, reim; mottull á tuglum = *tuglamottull*.

tygjaðr, a. budd, utreidd.

týja, f. tvil. Edda.

týja, v. (*týði*) = *tjóa*.

tykt, f. tugt, age. tykta, v. (*að*) tugta (tygta), aga, refsa. tyktan, f. tugting. tykt-anarlauss, a. som er utan tugt.

tylft, f. I. tylft (tolft). 2. tolv sjemil (= *tolf vikur sjóvar*). tylftar-eiðr, m. tolv manns eid, eid med 11 medsverjarar. -kviðr, m. orskurd (*kviðr*) av ei nemnd paa tolv mann, ogso kalla *goðakviðr*. -kvoð, f. uppnemning av menn til *tylftarkviðr*. -særi, n. = *tylftar-eiðr*.

tyllast, v. r. tiltra, stiga lett og var-samt (nyn. *tylla*, d. s. Rbg.). Jfr. *tolla*, v. I. tyllisok, f. sak paa laust grunnlag. tyllu-sætt, f. laust forlik.

týna, v. (nd) m. dat. (sjld. akk.) I. tyna, øydeleggja, drepa; *týnast*, v. r. tynast, gaa for det. 2. tyna, missa, tapa. týning, f. tyning, øydeleggjing. týnisamligr, a. ty-nande, øydeleggjande.

typpa, v. (*pt*) toppa (typpa, Tel.), laga topp (um eit slag hovudbunad), Edda.

typpi, n. topp. Poet.

typta, v. (*að*) = *tykta*. typtanarlaus, a. = *tyktanarlaus*.

typtr, a. frunsut? *typt klæði* N. G. L.

typtumeistari, m. tugtemeister.

Týr, m. guden Tyr.

tyrðill, m. myk, tad. Isl. læg. 17i.

tyrðilmúli, m. alka. Alca torda. S. E.

tyrfa, v. (*fð*) I. tyrva, torvleggja. 2. kasta torv paa (e-n).

tyri, n. (ogso *tyrvi*, n. *tyrviðr*, m.) tyre (ogso *tyrve* i Shl.), feit fureved.

tyrkir, m. pl. (gen. *tyrkja*) I. tyrkar.

2. trojanar. tyrkja-herr, m. her av tyrkar. -konungr, m. konge yver tyrkarne. Tyrkland, n. landet aat tyrkarne. tyrkneskr, a. tyrkisk.

tyrrinn, a. tyrren (terren), illsken, utolug.

tyrutré, n. tyrvi, n. *tyrviðr*, m. = *tyri*.

tyrvinn, a. som er av tyre, tyre-. tyrvitré, n. = *tyri*.

týsdagr, m. tysdag (ogso skrive *týrsdagr*).

tysvar, av. tysvarsinum, av. tvo gonger (= *tvisvar*).

tytta, v. I. knóða (braud). Jfr. *teygja brauð*. 2. i *útyttr*, etter meiningi „forgjord“, Bp. I 244ss.

tyttugti, num. = *tuttugti*. tyttugu, num. = *tuttugu*.

tæla, v. (ld) I. svika, lura, narra.

tæla, v. II. isl. skrivemaate for *tæla*.

tæligrofi, f. fallgrav (= *tálgröf*).

tæpidjarfr, a. lite djerv, lite vaagsam.

tæpiligr, a. knapp, nauv (-liga, av.). tæpr, a. I. var, varsam. 2. knapp, snaud, nauv. Jfr. nyn. *tæpa*, v. taka lett burti, stiga varleg.

tæra, v. (*rð*) I. gjeva ut, bruka upp (e-t, sjld. e-u). 2. traktera, fagna (e-m).

tæri, i ordlaget *líta e-t í tæri*, syna eitk fram; jfr. nyn. *tæra*, v. straala fram, renna (um soli) og nyisl. *tærr*, a. skir, klaar.

tæripeningar, m. pl. tærepengar, hand-pengar.

tøgr, m. = *tigr*.

tøjja, v. (*æð*) hjelpta, = *tjóa*, v. tøjandi, m. (skr. *tøggiendr* pl. Hom. 187a) hjelpar. tøjari, m. hjelpar.

tæki, *n.* tæke, det som ein triv til og brukar, ambod, tarvende odl. **tækiligr**, *a.* tøkleg (tøkjeleg), som ein kann taka; høveleg, lagleg. **tækr**, *a.* tøk, takande, som ein kann taka.

tæla, *v.* (*ld*) stella, styra med eitk. (*um e-t*); Eg. kap. 40; Fm. XI, 78r. Jfr. nyn. **tela**, *v.* stella, pusla so smaatt, Trondh. ofl.

tæma, *v.* (*md*) tæma, gjera tom; gjera ledug; **tæmast**, *v. r.* tæmast; verta ledug; *arfr tæmist e-m*, fell til ein.

tænnaðr-maðr, *m.* hjelpesmann. **-traust**, *n.* traust hjelp. **tænnaðr**, *m.* hjelp, studnad.

töðu-akr, *m.* gjødsla aaker. **-alinn**, *a.* uppalen paa tødemark ell. gjødsla eng (*taða*).

-annir, *f. pl.* høynon paa tødemark. **-eng**, *f.* (*beit tauðu akra oc engia* N. G. L. IV 342a)

tøde-eng, gjødsla eng. **-garðr**, *m.* gard kring tødemark. **-gqltr**, *m.* galt som gjeng heime

paa tødemark. **-verk**, *n.* arbeid paa tødemark. **-vqltr**, *m.* gjødsla engvoll.

tqfi, *f.* brikka i brettspel, tavlrikka.

tqfr, **tqfra**, **tqframaðr**, *sjaa taufr* o. s. fr.

tqgla, *v.* (*að*) tyggja, gnaga (jfr. nyn.

tugla, *v.* ideleg lasta, hakka, gnaga paa eitk. Sogn).

tqkumáli, *m.* bygslebreiv.

tqkvísi, *f.* hækna, rovhuq **tqkvíss**, *a.* hækjen, rovhuqa.

tqlgu-grjót, *n.* blautegrjot, telgjestein,

klebber. **-knífr**, *m.* tolkniv, kniv til aa telgja med. **-steinn**, *m.* telgjestein, klebber. **-tól**, *n.* reidskap til aa telgja med, egg-jarn. **-øx**, *f.* telgjeøks, tolgøks.

tqlu-bót, *f.* eit slag tillegg til mannebøterne. **-eyrir**, *m.* = *eyrir taldr*, d. e. 30 talde peningar.

tqlugr, *a.* talig, ordhag.

tqlu-list, *f.* tallæra, aritmetik. **-maðr**, *m.* 1. mann som er med i ei upprekning (i ervetal). 2. utreknar (av skyldskap).

-pallr, *m.* talarstol. **-snjallr**, *a.* ordhag, hagsmælt. **-staðr**, *m.* **-stallr**, *m.* **-stóll**, *m.* stad

der talar stend, talarstol.

tql-vísi, *f.* reknekunst. **-víss**, *a.* reknekunnig.

tqn, *f.* umset gfr. taule, f. (brett?).

tqng, *f.* (*tangar; tengr*) 1. tong (knipe-tong odl.). 2. tong, bendestong yver eit lass.

tqnn, *f.* (*tannar; tenn(r)*) 1. tonn; *mæla e-t innan tanna*, segja eitk. med seg sjølv.

2. koll. rossmaaltonn.

tqpun, *f.* = *tapan*.

tqrgu-buklari, *m.* **-skjöldr**, *m.* liten rund skjold.

tqtra-baggi, *m.* fillepakke. **-bassi**, *m.* lurvut bjørn. **tqtrughypja**, *f.* fillut og sluskut

paaklædt kvinnfolk (jfr. nyn. *hypja*, *f.* ei som hypjar klædi paa seg, Tel.) Edda. **tqtrugr**,

a. totrut, fillut. **tqturr**, *m.* totra, filla.

þ.

þá, *f.* taa, snøberr (tøya) mark.

þá, *impf.* av *þiggja*.

þá, *av.* 1. daa, paa den tid; *þá er* (paa den tid) daa; *þá ok þá*, daa og daa, rett som det er, kvar stundi. 2. daa, deretter, dinøst. 3. daa, etter alt det, difor. 4. daa, i det tilfelle, i so fall. 5. daa, so, i ettersetning fyre eit verb, samlande ei meining i fyrevegen: *fyrir sakir fyrr sagðra afbrota*, *þá gekk* —; men stend ogso yverlaups: *af qlum þeim her*, *þá var engi svá djarfr*.

þá, *konj.* daa, medan, naar (= *þá er*).

þaðan (og *þeðan*, *þanan*) *av.* 1. dedan (Snm. Ndm. Gbr.), derifraa; *þaðan af* (*frá*) d. s.; *biða þaðan*, bida der (paa den stad); ogso bruka med præp. *af*, *frá*, *ór*, med same tyding som eit pron.: *þaðan ór sveit* = *ór þeirri sveit*. 2. av det (um orsak); *þaðan af*. 3. um det (um emne); *þaðan segir David*, um det segjer D. 4. fraa den tid (av); *þaðan af* (*frá*). 5. endaa, meir enn det; *þaðan af fleiri*, endaa fleire.

þaðra, *av.* der, = þar.

þáíjall, *n.* taae ell. snøbert fjell.

þaga, *f.* togn, i sms. *endrþaga*. þagall, *a.* tagall, = þogull. þaganligr, *a.* tagall, still.

þagat, *av.* sjaa þangat.

þagga, *v.* (*að*) tagga, faa til aa tegja.

þagmælskr, *a.* tagall (poet.). þagna, *v.* (*að*) tagna, verta tagall. þagnar-hald, *n.* tegjing. -mark, *n.* merke paa togn. -stund, *f.* tid daa ein er tagall. -tími, *m.* tid, daa ein etter klosterreglarne ikkje skal tala, tegjingstid.

þak, *n.* 1. tekkje, yverbreidsla. Edda. 2. tak, hustak. 3. tak, tekkjingsemne (jfr. *þaknæfr.* 4. tilleggsbetaling, tilleggsbot (= *baugþak*).

þakka, *v.* (*að*) takka; lona; þakka *e-m e-t*, takka ein for eitk. þakkan, *f.* takking. þakklátlig, *a.* som syner takksemd. -láttr, *a.* takksam. -læti, *n.* takksemd. þakklætis-andi, *m.* aand av takksemd. -bragð, *n.* Klm. 13230 og -gerð, *f.* gjerning som syner takksemd. -merki, *n.* merke paa takksemd. -orð, *n. pl.* takkeord. þakk-næmr, *a.* takksam. -samliga, *av.* med takk, takksamt. -samligr, *a.* som syner takksemd; som er takk verd.

þak-lauss, *a.* taklauss, utan tak. -næfr, *f.* taknæver. -næfrakaup, *n.* innkjøp av taknæver. -vana, *a.* = þaklauss. -viðr, *m.* takved, ved til taktekkjing.

þáleiddar, þáleiddis, *av.* soleis.

þambarskelffir, sjaa þomb. þambr, *a.* utspana (um buk). Hitd. kap. 20 (19) i eit vers.

þána, *av.* nett daa, Hárb. 58. Sjaa na.

þanan, *av.* = þaðan.

þang, *n.* tang (Fucus); *hlíðþang*, skog (poet.).

þangat (ogso þagat, þegat, þengat, þingat) *av.* 1. dit, dertil, til den stad (*lega*, Shl. Ryf.); *hingat ok þingat*; ogso bruka med præp. lik-som eit pron.: *þangat til landa* = *til þeirra landa*. 2. der, paa den stad. 3. til dess, til den tid (*þangat til*). þangat-ferð, *f.* -fqr, *f.* ferd dit, dit-reis. -koma, *f.* dit-koma.

þangloti, *m.* fljotande tangvase, tangflote.

þann (og þenn) *pron. dem.* 1. *akk. sing. m.* til *sá*. 2. i sein gn. = *nom. sing. m. sá*.

þannig, þannug, *av.* eig. den veg; dit; soleis; ogso *þanniginn, þannin*.

þar, *av.* 1. der (dar), paa den stad (ogso um tid, jfr. ndf.); þar nær, der i nærleiken; þar næst, dernæst; *koma þar*, koma dit; yverf. um eit visst punkt i forteljngi eller eit visst tilfelle: der, dermed, i det tilfelle; *líkr þar viðskiptum þeirra*. 2. þar er (*þars*), þar sem: (paa den stad) der; paa same tid som; um det (tilfallet) at; i det tilfallet at, naar; so(lei)s som; etterdi; endaa; sjld. berre þar = þar er. 3. med præp.: t. d. *þar af*, derav, av det; *þar eptir*, deretter, etter det o. s. fr.; *þar til*, dertil, dit; *þar til er*, til dess at.

þara-brúk, *n.* tarebruk, uppreken tare-dunge i fjøra. -kváma, *f.* innreking av tare i fjøra.

þar-borgarmaðr, *m.* mann som bur der i byen, borgar der.

þarfa, *v.* (*að*) turvast, trengast; *e-m þarf* (*ell. þarfast*) *e-t*, ein treng, tarv eitk.; *e-r þarfast e-s*, ein saknar, er forutan eitk. (= *þarfnast*). Jfr. nyn. *tarva*, *v.* = turva, sjld. þarfangangr, *m.* likams-uttøming, mig eller skarn. þarfendahús, *n.* hus for sjuke og trengande, fatigheim. þarfendi, *n. pl.* naudturvelege ting, det som ein treng til aa greida seg. Jfr. nyn. *tarvende*, *n.* det som trengst til eit arbeid. þarfi, *a.* trengande, turftig (etter eitk. *e-s*). þarfi-látliga, *av.* nauddarleg, audmjukt. -láttr, *a.* naudtrengd, audmjuk. -lausa, *f.* = þarfleysa. -lausligr, *a.* unauDIG, faafengleg. -lauss, *a.* tarvlaus, uturvandé; *at þarflaus*, til unytta, faafengt (*-laust*, *av.*). þarflausu-hugsan, *f.* tarvlaus, unyttig tanke. -tal, *n.* = þarfleysutal. þarfleysu-erendi, *n.* tarvlaus ærend. -erfiði, *n.* unyttigt arbeid. Heilag. II, 1314. -forvitni, *f.* tarvlaus forvitna. -glens, *n.* unyttigt fjas. -tal, *n.* tarvlaus, unyttig tale. -upphlaup, *n.* tarvlaust uppstyr. þarfliga, *av.* nauddarleg, inderleg. þarfliigr, *a.* tarvleg, naudturveleg, nyttig.

þarfna, *v.* (*að*) turva, trenga; *e-m þarfnar e-t*, ein treng eitk.; *þarfnast* (og *þarnast*) *v. r.* tarna (Shl.), sakna, vanta, vera forutan (*e-s* ell. *e-t*).

þarfr, *a.* nyttig, gagnleg. **þarf-samliga**, *av.* so som det er torv til. **-sælligr**, *a.* gagnleg, nyttig. **-vinningr**, *m.* det som ein kann berga seg með, naudturveleg berging.

þar-heraðsbændr, *m. pl.* bønder der i landsbygdi. **-heraðsmaðr**, *m.* mann der i landsbygdi.

þari, *m.* tare (Alga).

þar-koma (*-kváma*) *f.* dit-koma. **-kominn**, *a.* komen dit. **-landshöfðingi**, *m.* hovding der i landet. **-landsmaðr**, *m.* mann der i landet. **-lendr**, *a.* -lenzkr, *a.* som høyrer til der i landet, som er ifraa det landet.

þarmr, *m.* tarm.

þarna, *av.* der (derane, dena); jfr. *-na*. **þarnaðr** (for *þarfnaðr*) *m.* utlegg, kostnad; jfr. *nyn. tarnad*, *m.* skort, YNamd.

þarnan (for *þarfnan*) *f.* det at eitk. vantar, saknad, skort. **þarnast**, *v. r.* (*að*) sjaa *þarfna*.

þars, *av.* for *þar es* = *þar er*. **þar-seta**, *f.* -setr, *n.* seta, tilhelde der paa staden. **-sveitarmaðr**, *m.* mann som høyrer til der i bygdi (*sveit*). **-vist**, *f.* nærvære, tilhelde der paa staden.

þat (og *þet*) **1.** *pron. dem. n. sing.* det (*av sá*). **2.** *konj. at* (= *at*); *segja þér þat hann* —. **þatki**, *av* ikkje det (*eingong*); *þatki at*, ikkje eingong det at, naar ikkje (*eingong*); (*svá at þatki er at*, (so) at ikkje eingong. **þatna**, *av.* nett det, nett so.

þáttir, *m.* (*Gen. sing. Þáttar*; *nom. pl. Þættir*, *akk. Þáttu*) **1.** taatt (ein av traadarne i eit snøre ell. reip); ogso yverf. lut, deil. **2.** stykke, bolc (*av ei logbok*); stutt saga, stubb.

þatz (*þaz*) for *þat es* = *þat er*. **þatztu**, for *þat es þú*.

þaul, *f.* mæla sik í *þaul* (ell. *þaular*) snakka seg fast. **þaularvágr**, *m.* vaag der ein lett kann verta fast og ikkje koma ut.

þausk, *n.* þausn, *f.* staak, styr, uro. **þausnalauss**, *a.* som er utan uro, staaklaus.

þaz, = *þatz*.

þeðan, *av.* = *þaðan*.

þéborinn, *a.* træl-boren (paa fársida); jfr. *þýborinn*.

þefa, *v.* (*að*) **1.** tevja (*teva*), gjeva fraa seg lukt. **2.** kjenna tev ell. lukt; vëra,

snusa (jfr. *nyn. teva*, ogso = *pusta*, *anda*). **þefaðr**, *a.* = *þefjaðr*. **þefan**, *f.* tev, lukt. **þefgóðr**, *a.* som tevar vel, angande.

þeija, *v.* (*þafði*) stappa (*graut*).

þeija, *v.* (*að*) **1.** tevja, gjeva fraa seg lukt. **2.** kjenna tev, lukta. **þeija**, *f.* tev, lukt. **þeijaðr**, *a.* tevjande, luktande. **þefka**, *v.* (*að*) = *þefja*, *v.* (*að*). **þeflauss**, *a.* smaklaus. **þefr**, *m.* **1.** tev, lukt. **2.** smak.

þega, *f.* gaava, sending.

þegar, *av.* **1.** straks, radt; *þegar ígjár*, her (no nyst) igaar. **2. konj.** *þegar er*, *þegars*, *þegar at*, *þegar*, straks, so snart som (*dega*, *d. s. Sogn*).

þegat, *av.* = *þangat*.

þegi, *m.* i sms. *arfþegi*, *farþegi*.

þegja, *v.* (*impf. þagði*, *perf. partic. þagat* og *þagt*) tegja; *þegja e-s*, tegja með eitk.; *þegja yfir e-u*, tegja um, dylja eitk.; *þegjandi*, tegjande, still.

þegn, *m.* **1.** mann, kar; fri mann i tenesta hjaa ein hovding; undersaatt; tenar. **2.** = *þegnildi*. **þegna**, *v.* (*að*) tena ein (*e-m*). Stj. 560s (*avbr.*). **þegnildi**, *n.* bot til kongen for draap paa fri undersaatt (*þegn*). **þegnskapar-lagning**, *f.* det aa lova eitk. paa si æra. **-lagningareiðr**, *m.* eid som fylgjer *þegnskaparlagning*. **-maðr**, *m.* manndoms mann, raust mann. **þegnskapr**, *m.* manndom, raustleik; manns vyrndad, manns æra; *leggja (fela) e-t undir þegnskap sinn*, svara for eitk. með si æra. **þegn-skylda**, *f.* skyldnad som *þegn* hev, lydskylda. **-skyldugr**, *a.* lydskyldig.

þeima, *pron. dat. sing. m. og dat. pl.* = *þessum*. **þeimun** (*þeimun*) for *þeim mun*, sjaa *munr*, *m.* **6.** **þeims** for *þeim es (er)*.

þeir (*þær*, *þau*) *pron. pers. og dem.* (jfr. *sá, sú, þat, og hann, hon*) dei; *þeir í Orkn-eyjum*, dei paa Orknøyarne, orknøyingarne; *þeir Þorkell*, Torkjel og dei (ell. han), Torkjel og hans menner; *neutr. þau* vert bruka um masc. og fem. samanteke: *qud þau né áttu*, um *Askr* og *Embla*; *þau Ásgerðr*, *Aasgjerd* og son hennar. **þeirs** for *þeir es (er)*.

þeisti, *m.* teiste. *Uria grylle*.

þekja (*þekkja*) *v.* (*þakti*) **1.** tekkja, dekkja, skyla. **2.** auka ei bot ell. ein sum með eit tillegg (*þak*, *þekja* ell. *yfirgjof*). **þekja**, *f.*

1. tekkja, tak (paa hus). 2. tilleggsbetinging, tilleggsbot. þekjuræfr, *n.* hustak.

þekkiligr, *a.* tekkjeleg, tægleg, hugleg.

þekkinn, *a.* i sms. *gløggþekkinn*.

þekkja, *v.* (þekti, sj. þátti) A. 1. gaa, øygna, verta var (tekkja, d. s. Nordl.). 2. skyna, forstaa. 3. kjenna, vita kva eitk. er. 4. gjera eitk. (*e-t*) til hugnad for ein (*e-m*). B. þekkjast, *v. r.* 1. tekkjast, vera tekkjeleg ell. hugleg for ein (*e-m*). 2. tekkjast med, taka mot (*e-t*).

þekkr, *a.* tekk, tekkjeleg, hyggjeleg, yndeleg. þeknast, *v.* (að) = þekkjast. þekt, *f.* tekkje, godtokke, ynde. Jfr. nyn. „ta til tekta“ = taka til takke, Sogn.

þekta, *v.* (kt) I. tegta, tagga, faa til aa tegja.

þekta, *v.* (kt) II. = þekkjja (þekti) Kgs. Brenn. 145²³, 146¹⁶.

þel, *n.* 1. tel, grunn, botn (i ein 'feldr); jfr. náttarþel og nyn. maanetel. 2. tel, styrke, kraft.

þél, *f.* fil. þéla, *v.* (að) fila; jfr. nyn. tela, *v.* (ar), Ross, Nyt Tillæg.

þela-hogg, *n.* telehogg, øks til aa hogga upp frosi jord med. -lauss, *a.* telefri.

þelamqrk, *f.* Telemark; jfr. þilir.

þelhogg, *n.* = þélahogg. þeli, *m.* tele (i jord).

þella, *f.* tella, ungt bartre. Poet. þelli, *n.* eig. toll, ungfura (koll.); skip (poet.). þelli-safi, *m.* save av toll. -viði, *n.* barskog, fureskog.

þéna, *v.* (að) tena, = þjóna. þénari, *m.* tenar. þénasta, *f.* tenesta.

þengat, *av.* = þangat.

þengill, *m.* konge, fyrste.

þenja, *v.* (þandi) tenja, spana, strekkja ut.

þenja, *f.* eit slag øks (poet.).

þennig, þennog, *av.* = þannig.

þénustumaðr, *m.* tenar.

þér, *pron. pers.* 1. dat. av þú, deg. 2. 2. *pers. pl.* = ér, de; ogso bruka i til-tale til ein einskild.

þerfilligr, *a.* turveleg, nyttig. þermlast (og þerflast Fm. V 279) *v. r.* (að) sakna, vanta, vera ell. verta forutan (*e-s* ell. *e-t*); *mál þat er þermlast alþýðu orðtaki*, d. e. som ikkje finst i aalmuge-talen. þermsligr, *a.* turveleg, nyttig.

þerna, *f.* I. terna. Sterna turundo.

þerna, *f.* II. terna, tenestgjenta.

þerra, *v.* (rð) turka (terra, Shl.); turka av; þerra sér, turka seg. þerra, *f.* turkeduk, handklæde. þerraleysi, *n.* terreløysa, vaatvêr. þerridagr, *m.* terresdag, dag med turkevêr. þerrileysusumar, *n.* sumar utan terre, vaatsumar. þerrir, *m.* 1. terre, turking. 2. terre, turk, turkevêr. þerrisamr, *a.* turr-sam, med god turk.

þess, *pron. dem. gen. sing. m.* og *n.* av sá, sú, þat; til þess, til dess, til det (um tid og fyremaal); þess — þess (fyre komp.) dess — dess, di — di; med yvergang til adverb-iel tyding vert þess ofte bruka = av det slag, paa den maate, slik, soleis: ekki þess, inkje av det slag, inkje slikt; þess at, so(lei)s at; þess er, av det (slikt) som, so at, likevel so at; þess (þó) at, likevel so at; hwerretna (hvar) þess er, i alle høve (alltid) naar.

þessháttar, *a.* av det slag; jfr. hátt.

þessi (þessir, þessurr) *pron. dem. m.* (f. þessi, þessur; *n.* þetta) denne (dette); til þessa, til dessa, hittil.

þesskonar, *a.* av det slag; jfr. konr. þess-liga, *av.* soleis. þessligr, *a.* som ser slik ut, sovoren.

þéttligr, *a.* som ser tett ut. þéttir, *a.* tett, ikkje lek; skipit var tétt sem bytta.

þexla, *f.* teksla, skarøks.

þeygi (av þó eigi) *konj.* likevel ikkje.

þeyr, *m.* (*gen. sing.* þeys og þeyjar; *nom. pl.* þeyir, *akk.* þeyi) tøyrr, tøyvêr, lævêr.

þeysa, *v.* (st) 1. driva, senda iveg (*e-t* ell. *e-u*) med stor fart. 2. *intr.* þeysa = þeysast, *v. r.* storma fram, senda iveg (tøysa, Hard.).

þeyta, *v.* (tt) 1. faa til aa tjota ell. laata; þeyta lúðr, tuta i lur, blaasa i trompet. 2. fara (rida) susande fort, susa iveg.

þeyviðri, *n.* tøyvêr, lævêr.

þí = því, s. d.

þið, *pron. pers.* = þit.

þiða, *v.* (dð) tr. tida, tína upp, smelta.

þiðinn, *a.* = þiðr. þiðna, *v.* (að) *intr.* tína, braana, smelta. þiðr, *a.* tíð, tíden, upptøya (ufrosen ell. isfri).

þiðurr, *m.* (þiðurs; þiðrar) tiur (tidur). Tetrao urogallus.

þigat, *av.* = þangat.

þiggja, *v. st.* faa; taka imot; taka til takke; þiggja *e-t* at *e-m* ell. *af e-m*; þiggja *e-t* illa,

taka eitk. ille upp, lona eitk. ille; *þiggja e-n undan*, faa ein fri; *undan þeginn*, friteken. Jfr. nyn. *tigga*.

þik, pers. pron. akk. sjaa *þú*.

þikkja, v. = *þykkja*.

þil, n. fjølvegg, = *þili*; jfr. nyn. *til*, n. hjell, trev, Nhl. **þil-far**, n. dekk (paa skip); jfr. nyn. *tilfar*, *tilfare*, n. tiljorne til ein baat, Shl. **-fjql**, f. fjøl i ein bordvegg. **þili**, n. 1. bordklædning. 2. bordvegg, fjølvegg (skjeldtile, Hard. off.). 3. tile, golv.

þilíkr, a. = *þvilíkr*.

þilir, m. pl. teler, folket i *Felamörk*.

þiliviðr, n. veggfjoler. **þilja**, v. (*þildi*; perf. partic. *þildir*, *þilinn*, *þilidr*) 1. bordklæda, bordsyda. 2. syda av, bolka av (eit rom) med bordvegg. 3. tilja, golva. 4. leggja tiljor ell. dekk i (skip). **þilja**, f. tilja til gangbord ell. dekkbord paa skip; pl. *þiljur*, dekk. **þiljuför**, n. pl. tilfar, tiljorne i ein baat. N. G. L. II 363³². **þiljungur**, m. rom under sengtile (sengbotn). Æf. **þiljubófi**, m. klæde av filt eller tov til aa tetta skipsdekket (*þiljur*) med. **þiltré**, n. stokk som ber trevet ell. hjellen i skaalen?

þín, 2dre pers. pron. i gen. sjaa *þú*.

þind, f. tinder (tind, Sjf. Nfj.), midgard (dansk: mellemgulv, lat. diaphragma). Poet.

þing, n. 1. ting, møte, samkoma. 2. ting, møte til rettsavgjerder (i byarne helst kalla *mót*); *heyja þing*, halda ting; *fast þing*, ting som sit saman (mots. *laust*). 3. tinglag; *vera í þingi með e-m*, høyra til hans tinglag. 4. kyrkjesokn (isl.). 5. samkvæme millom kar og kvende; *vera í þingum við konu*. 6. ting, eignelut; lausøyre som kona ved giftarmaalet hev med seg (umfram heimanfylgja) som serskild eigedom.

þinga, v. (*að*) tinga, halda ting; raadleggja, røda.

þingá, f. = *þinghá*. **þinga-deild**, f. = *þingdeild*. **-dómr**, m. rett som dømmer paa tinget. **-kona**, f. kona som ved giftarmaalet hev lausøyre med seg som serskild eigedom. **-kvøð**, f. stemning til tings (av *kviðmenn*). **-maðr**, m. 1. leigd hermenn ell. huskarl ved den danske hird i England. 2. *þingamenn*

= *þingmenn*, N. G. L. **-mannalið**, n. hirdheren eller livvakti til kong Knut i England.

þingan, f. tinging, raadleggjing, samtal. **þinga-prestr**, m. sokneprest (isl.). **-saga**, f. saga um tingmøte.

þingat, av. = *þangat*.

þinga-tollr, m. avgift fraa soknefolk til kyrkja eller prest (isl.). **-þáttur**, m. forteljing um tingmøte. **-veð**, n. serskild lüt som kona eig i sambu ell. pant som ho hev for den.

þing-bera, v. st. bera fram paa tinget;

þingborinn, lyst eller vedteken paa tinget.

-boð, n. innkalling til tings, tingbod. **-brekka**,

f. brekka eller bakke paa tingstaden. **-bøíkr**,

m. = *þingfararbøíkr*. **-dagur**, m. tingdag, dag

daa ting vert halde. **-deila**, f. **-deild**, f. strid

ell. trætta paa tinget. **-eyrir**, m. øyre som

ein laut leggja i bot, naar ein vart burte

fraa tinget utan loglegt forfall. **-fararbøíkr**,

m. bolk i logboki um tingferd og tingskip-

nad. **-fararté**, n. **-farar kaup**, n. **-farartollr**, m.

ferdepengar som bønderne la ut for deim

som var uppnemnde til aa møta paa tinget.

-ferð, f. = *þingfer*. **-festi**, f. det aa høyra

til eit visst tinglag. **-færr**, a. 1. fær, dugleg

til aa fara til tings. 2. *eiga þingfært*, hava

lov til aa møta paa tinget. **-fqr**, f. tingferd.

-fqt, n. pl. ty som ein fører med seg paa

tingferd. **-ganga**, f. det aa ganga til tings,

løyve til aa stiga fram paa tinget. **-gengt**,

a. n. *eiga þinggengt*, hava aatgjenge til tinget.

-há, f. tinglag, krins som høyrrer under eit

bygdeting. **-hámaðr**, m. = *þingheyjandi*.

-heimr, m. tingfolk, tingaalmuge. **-helgr**, f.

1. heilagskap aat eit ting, tingfred. 2. det

aa lysa eit ting heilagt, tinghelging. **-hestr**,

m. hest bruka til tingferd. **-heyjandi**, m.

„tinghaldar“, mann som møter og er med

paa tinget. **-hringr**, m. ring som den fram-

møtte tingaalmugen stod eller sat i. **-hús**,

n. tinghus, stemnestova (ogsaa umsetjing til

synagoge). **-húsamenn**, m. pl. menner som

høyrrer til ein synagoge. **-húsgerð**, f. ting-

husbyggjing. **-húshqíðingi**, m. raadsmann for

eit tinghus, synagogeforstandar.

þingi, n. i sms. *alþingi* offl.

þing-kallendr, m. pl. menner som kallar

folk til tings, tingkallarar. **-kaup**, n. = *þing-*

fararkaup. -kostr, *m.* = þingveizla. -kvitr, *m.* snakk, drös som ein høyrer paa tinget. -lag, *n.* takster, pris, fastsett paa tinget. -lagseyrir, *m.* øyre med takster fastsett paa tinget. -lagshestr, *m.* hest som er brukande til betaling etter þinglag. D. I. I 203. -lausna(r)dagr, *m.* dag daa tinget vert uppleyst. -lausnir, *f. pl.* uppleysing av tinget. -logi, *a.* som lét vera aa mæta (jfr. *ljúga stefnu*). -lok, *n.* slutning paa eit ting. -lýðr, *m.* tingfolk, tingaalmuge. -maðr, *m.* 1. tinghamn, mann som er med paa eit ting; mann som kjem til eit møte. 2. mann som høyrer til det ell. det tinglag. -mál, *n.* sak som er fyre paa tinget. -mannadagleið, *f.* dagsleid som tingmenn rekna paa tingferd; vegstykke paa lag 35 km. langt. -mannadómr, *m.* dom av tinghamn. -mannaleið, *f.* leid, veg som ein reiser til tingstaden. -mark, *n.* 1. merke som avgrensar tingplassen; avmerkt tingplass. 2. grensa for eit tinglag, rettskrins. -mót, *n.* ting. -nest, *n.* = þingveizla. -reið, *f.* riding til tings. -reitt, *a. n.* eiga þingreitt, hava lov (rett) til aa rida til tings. -ríkr, *a.* megtug paa tinget. -roi, *n.* „tingbrot“ d. e. naar ein fyordepart ell. fleire av tinghamnerne fór fraa tingstaden, so tinget ikkje vart vedtaksført; bera þingrof apr á þing, d. e. venda attende og taka vitne paa „tingbrotet“.

þings-aiqlapan, *f.* skjepling av tinget, ugreida i rettargangen. -boð, *n.* = þingboð.

þing-setning, *f.* setjing, opning av eit ting. -skaparbólkr, *m.* -skapabátr, *m.* bolk, stykke i logboki um tingskipnaden. -skipan, *f.* tingskipnad. -skot, *n.* det aa skjota ei sak til avgjerd paa eit visst ting. -skopp, *n. pl.* tingskipnad.

þings-maðr, *m.* = þingmaðr. -mál, *n.* = þingmál.

þing-sókn, *f.* tinglag. -sóknarmaðr, *m.* mann som høyrer til eit tinglag. -staddr, *a.* stadd (nærverande) paa tinget. -staðr, *m.* tingstad. -steina, *f.* 1. tingstemna, stemming til tings. 2. ting, møte. -stefnuváttr, *m.* vitne paa ei tingstemning. -stefnuvitni, *n.* vitnesburd um ei tingstemning. -stqð, *f.* tingstad. -tak, *n.* vedtak paa tinget. -taka, *v. st.* vedtaka paa tinget.

þingunautr, *m.* 1. ein av same tinglag. 2. ein av same kyrkjjesokn, soknebarn.

þing-veizla, *f.* veitsla ell. gjestebod paa tinget. -vika, *f.* vika daa det er ting. -vist, *f.* 1. tilhald i eit visst tinglag. 2. i *pl.* -vistir, mat som ein tek med seg paa tingferd. -víti, *n.* bot for brot paa tingskipnaden, serleg um bot for burtevera fraa tinget. -vært, *a. n.* eiga þingvært, hava lov (rett) til aa vera paa tinget. -vollr, *m.* tingvoll, tingplass.

þinig (*þinnig*), *av.* hit, hertil.

þinn (*þin, þitt*) *pron. poss.* din (di, ditt); i kalling: hundrinn þinn, (du) din hund; *n.* þitt vert ogso bruka substantivisk: þá er þat þitt, daa er det di sak (jfr. *minn*). þínsligr, *a.* som høyrer til ell. høver for deg.

þinull, *m.* tenel (tenor, Tel.), garnskot, tog som garn er kanta med.

þinurr, *m.* 1. tinar (tenor, Tel.), hard, men bøygeleg ved i tre. Fm. X 362. 2. = þinull.

þír, *f.* trælkvende. Edda. Jfr. þý, *f.*

þirfingr, *m.* ein ulkeleg, daamlaus kar; jfr. þjarfr.

þírr, *m.* træl.

þírr, *f.* kvende, S. E. II 489. Jfr. þý.

þísl, *f.* vognstong, i poet. sms. sárþísl, sverd.

þiss, *interj.* hysj (= þvis) Sturl. I. 96e. Jfr. nyn. *tiss*, *interj.* (Ross).

þistill, *m.* tistel. Carduus.

þit, (ogso þið, *it, ið*), *pron. pers. 2. pers. dualis (gen. ykkar, dat. akk. ykkir)* de tvo.

þjá, *v. (að)* tjaa, plaaga, tvinga, trælka.

þjáka, *v. (að)* i *partic.* þjákaðr, uttjaaka, utmødd, magtlaus; jfr. nyn. *tjaaka*, slita, stræva.

þjalmi, *m.* eit slag snara.

þján, *f.* kuing, trælking. þjáning, *f.* trengsla, naud.

þjapel, *n.* = sjappel.

þjarfr, *a.* tjerv, smaklaus; fersk (um vatn), usyrt (um braud); yverf. um folk.

þjarka, *v. (að)* trætta, stridast. Jfr. nyn. *kjerka*. þjarka, *f.* trætta, strid.

þjarma, *v. (að)* fara ille med (*at e-m*). Poet. Jfr. nyisl. *þjarma*.

þjó, *n.* tjukklaar, rassball; *pl.* gump. Jfr. nyn. *kjöttjo* = kjøtlaar av storfe, Øystd.

þjóð, *f.* folk; nation, tjod; flokk av folk.
þjóð-á, *f.* hovud-aa, stor-elv. **þjóðann**, *m.* hovding, konge. Edda. **þjóð-ár**, *n.* ovaar, kruneaar. **-braut**, *f.* aalmanveg. **-drengr**, *m.* ovkar. **-gata**, *f.* aalmanveg. **-góðr**, *a.* ovgod. Edda. **-hagi** ell. **-hagr**, *a.* ovleg hag. **-hlið**, *n.* led paa aalmanveg; hovud-led, hovud-port. **-konungr**, *m.* konge yver ei tjod, folkekinge, storkonge. **-kunnr**, *a.* aalkjend. Edda. **-land**, *n.* land som det bur ei heil tjod i. **-leið**, *f.* hovudleid, storveg (tilsjes og tillands). **-leiði**, *n.* = *þjóðleið*. **-leiðr**, *a.* som alle er leid, hata av alle. Edda. **-lygi**, *f.* stor lygn. **-lqð**, *f.* venleg innbjoding. Edda. **-menni**, *n.* ovmenne, framifraa menneskje. **-mærr**, *a.* storgjæv. Edda. **-ráð**, *n.* framifraa raad. **-skáld**, *n.* storskald, hovudskald. **-smiðr**, *m.* stor kunstnar ell. meister i eitkvart handverk. **-stefna**, *f.* aalmanmote, folkemote. **-sýn(i)ligr**, *a.* synleg eller tydeleg for alle (*-sýn(i)liga*, *av.*). **-vegleið**, *f.* = *þjóðleið*. **-vegr**, *m.* aalmanveg. **-vel**, *av.* sers vel, ovvel.
þjófa, *v.* (*að*) kalla (*e-n*) tjuv. **þjófa-bqlkr**, *m.* bolki i logboki um tjuvar. **-færsla**, *f.* færsla av tjuv (til kongeleg umbodsmann). **-mál**, *n. pl.* tjuvsaker. **þjóf-folgin**, *a.* löynd som tjuvegods. **-laun**, *f.* löyning som tjuv brukar. **þjófligr**, *a.* tjuvsam, tjuvvoren. **þjófaðarmál**, *n.* tjuvsak. **þjófaðr**, *m.* tjuvnað, tjuvskap, stuld; tjuvegods. **þjófr**, *m.* tjuv (tjov). **þjóf-ráð**, *n.* det aa raada ell. hjelpa ein til aa stela. **þjófs-auga**, *n.* tjuveauga, Njaala 219; svivyrdeleg um auga, „skarvauga“ Fm. III 1951a. **-haka**, *f.* svivyrdeleg um hoka, „skarvhoka“ Fm. III 1921b. **þjófska**, *f.* **þjóf-skapr**, *m.* tjuvskap, stuld. **-snara**, *f.* reip til aa hengja tjuvar i. **þjófs-nafn**, *n.* tjuvenamn. **-nautr**, *m.* tjuvs hjelpar, helar. **-nafi**, *n.* svivyrdeleg um nase, „skarvnase“ Fm. III 18910. **þjófsok** (og *þjófsok*) *f.* sak ell. skulding for tjuvskap; ogso um boti for tjuvskap. **þjófstolinn**, *a.* tjuvstolen, stolen. **þjóhnappr**, *m.* rassball, seteball. **þjokkliga**, *av.* jamleg, ofte. **þjokkr**, *a.* = *þykk*. **þjokkskipaðr**, *a.* = *þykkskipaðr*.
þjóknappr, *m.* = *þjóhnappr*. **-leggr**, *m.* laarbein, lærlegg. Jfr. nyn. *tjolegg*, Ross. **þjóna**, *v.* (*að*) 1. *m. dat.* tena, vera til

tenesta ell. nytta; *þjóna kirkju*, gjera tenesta ved ei kyrkja; *þjóna e-m e-t*, tena ein med (ell. i) eitk.; — *þjóna til e-s*, tena eink.; tena for eitk., fortena eitk. 2. fortena, vera verd (*e-t*). **þjónan**, *f.* tenesta. **þjónanarmaðr**, *m.* tenestemann, tenar. **þjóntka**, *v.* (*að*) tena. **þjóntkan**, *f.* tenesta.

þjónn, *m.* træl; tenar; ogso bruka ser-skilt um ein av dei fremste trælarnar hjaa ein stormann.

þjónnusta (*þjónnusta*) *v.* (*að*) tena, vera ein til tenesta; gjeva ein nattverds-sakramentet.

þjónnusta (*þjónnusta*, *þjónnusta*), *f.* 1. tenesta, det aa tena. 2. tenesta av prest, gudstenesta. 3. nattverds-sakramentet; ogso um sjelve altarbraudet. **þjónnustu-bann**, *n.* kyrkjelegt bann. **-bundinn**, *a.* bunden til tenesta. **-embætti**, *n.* gudstenesta. **-folk**, *n.* tenestfolk. **-fullr**, *a.* tenestviljug, beinsam. **-gerð**, *f.* det aa gjera tenesta, gudstenesta. **-gjof**, *f.* det aa gjeva nattverds-sakramentet, beretting. **-gjöld**, *n. pl.* lön for tenesta. **-ker**, *n.* kjer bruka ved gudstenesta. **-kona**, *f.* tenestkvende. **-lauss**, *a.* 1. uför til aa gjera tenesta, unyt. 2. som er utan gudstenesta. 3. som er utan nattverds-sakramente. **-leysi**, *n.* det aa vera *þjónnustulauss* 1. **-maðr**, *m.* tenestmann, tenar; undarsaatt. **-mjúkr**, *a.* tenestviljug. **-mær**, *f.* tenestgjenta. **-samr**, *a.* tenestviljug, beinsam. **-semd**, *f.* beinsemd. **-sveinn**, *m.* tenestdreng. **-tekja**, *f.* det aa taka mot nattverds-sakramente. **-verk**, *n.* tenestleg gjerning.

þjórr, *m.* tjuv, gradukse.

þjófs, *f.* = *fjós*, *f.*

þjóstr, *m.* hæsing, ofse; nyn. *tjoste*, Sogn. Jfr. *tjosta*, *kjaasta* *v.* Aasen og Ross. **þjóst-samliga**, *av.* hæsende, med ofse.

þjóta, *v. st.* 1. tjota, dura, brusa, susa, laata; *þjótr fyrir regni*, det susar fyre regn Stj. 594s; *þjótr í sárinu*, det læt (suslar, svassar) i saaret. 2. tjota, tuta, yla (t. d. um ulv). 3. tjota, tuta, blaasa (*í horn*). 4. um folk: *þjóta upp*, sjoda upp, fara upp; *þjóta á*, koma paa ell. yver ein. Jfr. *þeyta*.

þjótafandi, *f.* namn paa ei aadr.

þjóttá, *f.* Tjotta, øy i Nordland.

þjukkr, *a.* = *þykk*. **þjukt**, *f.* = *þykt*.

þjorkudrjúgr, *a.* kivsam, kranglesjuk.

þó, *av. daa* (do), likevel, endaa; *S. það henni friðar: þó hefir hon* (ho hev daa likevel) *mitt traust sótt; ok þó* (ogso berre þó), og endaa, og dessutan, og det; *er þó*, naar — daa, sidan — daa; *kvast hjá bándum skyldu vera, er þó buðu þeir* — (sidan dei daa baud —); *þó at* (þótt ogso berre þó): endaa (um).

þói, *n. tøv, mas, krangl, strid, som ikkje fører til noko. Jfr. nyn. tov, n. tøvning* (dsk. valkning).

þófa-hattr, -hqtr., *m. tovhatt, filthatt. -stakkr, m. kufta av tov ell. filt. þófi, m. 1. tov, filt. 2. sálklæde av tov ell. filt. Jfr. nyn. tove, m. dott, floke.*

þoka, *f. toka, skodda.*

þoka, *v. (að) 1. tokka* (toka, Rbg.) *flytja* (e-u). **2. brigda**, gjera um (e-u). **3. þoka**, *intr. og þokast, v. r. tokka* (seg), *flytja seg; þokar áleiðis* (afleiðis) *um e-t*, det gjeng fram (attente) med eitk.

þokka, *v. (að) tokka*, skyna, tenkja, døma um eitk. so ell. so; *tykkja um, lika; þokka með e-m*, halda med ein; *þokkast e-m*, tekkjast ein, ein tykkjer um; *þokkast e-m vel*, ein tykkjer vel um; *þokkast honum vel til þín*, han tykkjer vel um deg; *þokkaðr e-m*, umtykt, vellika av ein.

þokka-bót, *f. „tekkjingsbot“*, skadebot for smaa fornærmingar. **-góðr**, *a. godtokken*, godlidande. **-gœði**, *n. godtokke*, blidskap. **-kona**, *f. frilla. -maðr*, *m. elskar. -mót*, *n. godlidande lag, godtokke. -munr*, *m. tokkemun, liten mun. Poet. -samr*, *a. vellika, umtykt. -sæld*, *f. manntokke, vensæla. -sæll*, *a. vensæl, vellika. þokki*, *m. 1. tokke, tykkje, meining. 2. godtokke, liking, ynde; þú ert mér vel í þokka*, eg tykkjer vel um deg. **3. illtokke**, uvilje. **þokkr**, *a. = þekkr. Poet. þokkr*, *m. = þokki. þokkuligr*, *a. tokkeleg, hugleg. þoknanligr*, *a. hugnadleg. þoknast*, *v. r. (að) tekkjast* (e-m); *þoknast mér í e-m*, eg hev hugnad í ein.

þoku-fullr, *a. tokefull, skoddefull. -lauss*, *a. tokefri, skoddelaus. -myrkr*, *n. tokemyrker, skoddemyrker. -myrkvi*, *m. tokemyrker, myrkeskodda. -mystri*, (og *-mistr?* Fritzner) *n. skoddemist, fint tokeregn. Jfr. nyn. mistra, mystra*, regna fint. **-samr**, *a. tokut, skoddefull.*

þoku-týsdagr, *m. 2dre tysdagen etter paaske* (flytje-dag)?

þoku-veðr, *n. tokevêr, skoddevêr. -vísur*, *f. pl. namn paa eit dikt av Torleiv Jarla-skald.*

þol, *n. tol, tolmod, bidtol, bidlund; ut-hald. þola*, *v. (þoldi; partic. þolt og þolat) 1. tola*, lida, halda ut, finna seg i eitk. (e-t); *þola hart*, lida vondt; *þola e-m e-t*, tola, finna seg i eitk. av ein; *þola e-m*, gjeva ein løyve; *þola við e-u*, staa (seg) imot eitk. **2. hava tol**, vera i ro. **þolanligr**, *a. tolleg* (tolaleg, Tel.), *tolande. þolin-móðliga*, *av. tolmodeleg. -móðr*, *a. tolmodig. -móðr*, *m. nagle som held kniven til skaftet. S. E. Jfr. nyisl. -mœði*, *f. og n. tolmøde* (n.), *tolmod. þolinn*, *a. tolen, tolug, uthaldig. þol-leysi*, *n. utol, utolmod. -ligr*, *a. tolleg, tolande. -lífill*, *a. utolug.*

þoltr, *m. 1. tre. Vsp. 2. knagg, nabb. Jfr. nyn. toll, m. pinne, aaretoll.*

þolraun, *f. prøva paa tolmod.*

þopta, *f. tofta, rorbenk. þopti*, *m. ein som sit paa same tofta, tofte-felage. þoptu-gjöld*, *n. pl. bøter for bønder som ikkje hindra hermenn fraa aa byggja og fara ut med herskip* (bøterne vart utrekna etter toftetalet).

þora, *v. (þorði; partic. þorat) tora*, vaaga.

þoran, *f. og n. tór, djervskap, mod. þoran-raun*, *f. vaagestykke.*

þorisamliga, *av. = þyrmsamliga. Fm. XI 116.*

þori, *m. mengd, storpart, mykjelleik.*

þorn, *m. I. 1. torn, pigg. 2. torn, feste-naal* (i spenne t. d.). **3. torn**, tyrner, klunger. **4. namn paa bokstaven þ.**

þorn, *m. II. kylna, turkestova. Jfr. nyn. sonn*, *m. (Ross)*, men og *nyn. torn*, *f. (fjælegolv til aa turka malt paa) og tannfjølur* (gn. *þorn, þarnar).

þorna, *v. (að) torna*, turkast, verta turr; *yverf. um folk: turkast, tærast upp* (av sorg og sjukdom).

þorn-gerð, -gjörð, *f. -krúna*, *f. (Ann. 13930) tornekruna, klungerkruna. -runnr*, *m. tornebusk, klungerunn.*

þornsamliga, *av. = þyrmsamliga.*

þorp, *n. 1. torp, samling av hus; bonde-*

gard. 2. by, landsby. 3. torp, flokk av folk. þorpara-*ligr*, *a.* som hever for ein þorpari, ufin. -*lyðr*, *m.* eig. aalmugefolk fraa landet; brukt til aa umsetja lat. *lixæ*. Pr. 132a. -*skapr*, *m.* grovskap, ufin aatferd. -*sonr*, *m.* son til ein þorpari (svivyrdeleg). -*sveinn*, *m.* gut som er fraa eit þorp (svivyrdeleg). þorpari, *m.* ein som bur paa eit þorp, aalmugemann fraa landet, smaabonde, ofte svivyrdeleg: bondetamp. Jfr. nyn. *torpunge*, *rampunge*, Li. þorparligr, *a.* = þorparaligr. þorpkarl, *m.* = þorpari. þorpkarligr, *a.* = þorparaligr.

þórr, *m.* guden Tor.

þorri, *m.* torre, maanaden fraa midten av januar til midten av februar paalag.

þórsdagr, *m.* torsdag; helgi þ. sjaa heilagr.

þorskr, (*þoskr*) *m.* torsk (tosk). Gadus morrhua.

þorsta-drykk, *m.* torstedrykk. -*fullr*, *a.* tyrst. þorsti, *m.* torste. þorst-látr, *a.* torstlaaten, torstug, torstall. -*lauss*, *a.* utyrst.

þot, *n.* sitja (standa) í þot við *e-t*, sitja (standa) trugande imot eitk., fyrr det vert aatak av.

þótn, *m.* Toten, paa Vest-Upplandi.

þótt, *konj.* endaa (um), = þó at.

þóttabragð, *n.* gjerning som tyder paa illvilje. þótti, *m.* þóttir, *m.* I. tykkje, meining. 2. illtykkje, illvilje, vreide.

þrá, *v.* (*áð*) I. traá (ogso traast), stunda, lengta. þrást, *v. r.* traassa, vera traá eller hardsett. þrá, *f.* I. traá, lengt, saknad.

þrá, *f.* II. i sms. líkþrá.

þrá, *n.* traaskap, stridleik, traass; í þrá *e-m*, i traass mot ein, imot hans vilje. þrábeiting, *f.* stendig bauting mot vinden, traabeiting. -*bœni*, *f.* stendig beding, traabeding. -*bœnn*, *a.* traá ell. trottig til aa beda.

þráða-riða, *f.* traadnysta. -*silki* (og þráð-silki) *n.* traadsilke, silketraad. þráðr, *m.* (*gen. sing.* þráðar, *dat.* þræði; *nom. pl.* þræðir og þræðr, *akk.* þráðu og þræðr) traad, spunni snor.

þrá-fylginn, *a.* traá ell. seig til aa driva paa eitk. -*fýsi*, *f.* traá hug, traadom. Ark. XIII, 373. -*girn*i, *f.* traaskap, stridlynde. -*gjarn*, *a.* traahuga, stridlynd (-*gjarnliga av.*). -*halda*, *v. st.* traahalda, med traaskap halda

fast (*á e-u*). -*haldr*, *a.* traahalden, paastaaen (paa ei sak).

þrái, *m.* = þrá, *n.* Jfr. nyn. *traae*.

þrá-látr, *a.* traá, stridlynd. -*leikr*, *m.* traaleik, vødhald. -*lífr*, *a.* seigliva. -*liga*, *av.* traaleg, stendigt, utan avbrot; hardnakka, traassugt. -*ligr*, *a.* stendig, stadig. -*lundaðr*, *a.* stridlynd. -*lyndast*, *v. r.* gjera seg stridlynd, traassa. -*lyndi*, *f.* og *n.* stridlynde, traaskap. -*lyndr*, *a.* stridlynd, traá. -*læti*, *n.* traalæte, stridleik, traaskap.

þramlast, *v. r.* (*áð*) = þermlast.

þramma, *v.* (*áð*) labba, traska, ganga tungt.

þrá-mæli, *n.* traaskap ell. stridleik i tale.

þrap, þrapt, *n.* skravl.

þrár, *a.* I. traá, strid, hardsett; þrátt, *av.* traatt, stendigt, utan avbrot. 2. i sms. líkþrár; jfr. nyn. *traa*, hersk. þrá-reip, *n.* seigt reip, Edda. -*rækligr*, -*rækr*, *a.* hardnakka, ubøygjeleg (-*rækiliga av.*).

þrasa, *v.* (*st*) frøsa, frøsa, Edda.

þrá-samliga *av.* traatt, med traá, ideleg. -*seta*, *f.* langvarigt tilhald paa same stad, traaseta. þrátta, *v.* (*áð*) stræva, strida; Æf. Jfr. nyn. *traatta*, stræva (étter). þrátt-nefnr, *a.* tíð-nemnd.

þraut, *f.* traute (nyu. ogso traut, trøyt), hard prøva, stor meða, naud; í allar þrautir, i alle knipetak, naar det gjeld; til þrautar, endeleg, til det ytste; gera þraut til *e-s* prøva nøgje. þraut-góðr (og þrautargóðr) *a.* god i prøving, god i naudi, tolug. -*laust*, (og þrautarlaust) *av.* utan prøving, utan motstand. -*leiki*, *m.* = þreytleiki. Stj. 490a.

þrá-viðri, *n.* traavèr, langvarig vind fraa ein kant. -*yrði*, *n. pl.* = þrá-mæli.

þref, *n.* trev, loft, lem, hjell; kemr nú á þref um draumana, draumarne kjem fram, ovrar seg.

þré-falda, *v.* -*faldliga av.* -*faldr*, *a.* sjaa þrí-.

þrefi, *m.* I. treve, dunge paa umkr. 24 kornband. 2. = þref? raunlitet kemst opt á þrefa, jfr. koma á þref.

þref tonn, *f.* framstaaande tonn, Edda.

þreifa, *v.* (*áð*) taka, kjenna, trivla (med handi); þreifa um *e-n*, handfara ein (um kvende som kjende etter um ein mann var

saarande, fyrr han gjekk i strid); refl. *Þreifast* fyrir, trivla, kjenna seg fyre. Jfr. *Þrífa*.
þreifanligr, *a.* som ein kann taka ell. kjenna med handi.

þrek, *n.* = *þrekr*, *m.*

þreka, *v.* (*að*) kua, tvinga, plaaga; *lengi hefir at þrekast um vart mál*, det hev lenge vore ei plaaga med denne saki vaar; *þrekaðr*, forkomen, plaaga.

þrekin, *a.* herdig, sterk. Jfr. nyn. *treken*, *a.* = *trek*, Vestf.

þrekkótt, *a.* lortut, skiten. **þrekk**, *m.* lort, skarn. **þrekkugr**, *a.* = *þrekkótt*.

þrek-lauss, *a.* magtlaus, vanmegtig. **-leysi**, *n.* vanmagt. **-liga**, *av.* med styrke. **-ligr**, *a.* sterk, kraftig (um folk). Jfr. nyn. *trekleg*, noko holdig. **-maðr**, *m.* sterk, kraftig mann. **-mannliga**, *av.* som ein sterk mann, mannelig. **-mikill**, *a.* mykje sterk.

þrekr, *m.* (og *þrek*, *n.*) styrke, kraft, mod; manndomsverk. **þrekraun**, *f.* prøving av styrke, mannroyne. **þreksamr**, *a.* sterk (poet.). **þrekuligr**, *a.* = *þrekligr*. **þrek-vana**, *a.* vanmegtig. **-virki**, *n.* verk som syner styrke, karsstykke.

þrenning (og *þrining*), *f.* trinning, triskifting; trieinging. **þrenningarmessa**, *f.* trinitatisfest. **þrenniskyns**, *av.* tri slags. **þrennr**, *a.* triskift, tridubbel, trifelt; *pl.* tri ulike, tri (nyn. trenne, trinne, Gbr. Hall).

þrep, *n.* 1. eitk. som skyt fram ell. stend ut; knut, framskot (paa beinbrot t. d.). 2. pall, upphøgt og breidt underlag (under eit gjerde t. d.). 3. = *þref*. **þrepi**, *m.* = *þrep*, *n.* 2.

þrepskjóldr, **þreskeldr**, *m.* = *þreskjóldr*.

þreskingarmaðr, *m.* treskjemann, treskjar.
þreskja, *v.* (*kt*) treskja.

þreskjóldr (ogso *þreskjóldr*) *m.* (*gen. sing. -skaldar*, *dat. -skeldi*; *nom. pl. -skeldir*, *akk. -sköldu*) 1. treskald (treskel), dørstokk; ogso um ein tange eller eit smalt eid som ligg turt berre paa fjøra sjø. 2. *þreskjóldr* vert det kalla naar i skaldskap eit ord byrjar med same bokstav som det fyrre endar.

þrettán, *num.* trettan. **þrettándi**, *num.* trettande. **þrettánessa**, *f.* skip med trettan toftor. **þrétugti**, **þrettugandi**, *num.* = *þrítugandi*. **þrévetr**, *a.* = *þrívetr*.

þreyja, *v.* 1. trøya, trøyta (ei tid). Skirn. 74. 2. traa, lengta (= *þrá*).

þreynging, *f.* = *þrøngving*. **þreyngja**, *v.* = *þrøngva*.

þreyta, *v.* (*tt*) 1. eig. faa til aa trjota, trøyta, fullføra, koma til endes med (*e-t*). Heilag. I 2891, 4142. 2. trøyta, arma ut, møða; driva, tvinga; partic. *þreyttr*, trøytt, utarma; *mjók at þreyttr*, hardt freista (røynd). 3. *Þriva* hardt paa med eitk. (*e-t*); trøyta seg, bruka all si magt; halda ut (til det siste); *þreyta e-t við e-n*, røynd (prøva) seg med ein i eitk.; *þreyta e-t með sér*, stridast, trættast um eitk.; *þreyta lög um e-t*, røynd logi um eitk.; *þreyta á drykkjuna*, trøyta paa med drykken, driva paa og drikka (so hardt han kann); *þreyta heim*, d. e. freista naa heim.

þreytleiki, *m.* trøyttleik.

þrí-angaðr, *a.* trigreinut, tritinda. **-boginn**, *a.* bøygd i tri krokur. **-deildir**, *partic.* trideilt, triskift. **-deili**, *n.* tridjupart. **-deilingr**, *m.* tridjupart.

þriði, *num.* tridje; *þriðidagr*, tysdag. **þriði**, *m.* namn paa guden Odin. **þriðja-bræðra**, *s.* og *a. indekl.* som er skyld i femte led, femmenning. **-bræðri**, *m.* skylding i femte led, femmenning. **-vaka**, *f.* den 8de juli, = *seljumannavaka*.

þriðjunga-skipti, *n.* skifting i tri partar. **þriðjungr**, *m.* 1. tridjung, tridjupart. 2. tridjupart av ein viss landslut (av eit fylke odl.). **þriðjungs-auki**, *m.* [tridjupart som eitk. vert auka med (t. d. um kona sin lut i sambuet).

-fall, *n.* nedsetjing (av botesatsar) til ein tridjupart. N. G. L. **-kona**, *f.* kona som skal hava *þriðjungsauki*. **-maðr**, *m.* mann som bur i ein *þriðjungr* 2. **-peningr**, *m.* penning som er verd tridjupart av penningen i brent sylv. **-tífund**, *f.* tiend som er tridjupart av det som skulde vera. **-þing**, *n.* ting for ein *þriðjungr* 2. **þriðjungr**, *m.* = *þriðjungr*. **þriðjungs-télag**, *n.* slik sameiga millom egtefolk at kona skal hava *þriðjungsauki* i buet.

þrí-dægra, *f.* tid paa tri døger. **-engdr**, *a.* = *þríangaðr*.

þrif, *n. pl.* triv (Ryf.), trivnad, lukka, velferd.

þrífa, *v. st.* 1. triva, gripa, taka; *þrífa*

á e-m, leggja hand paa ein. 2. *þrifast*, v. r. trivast, hava det godt; koma seg; hava framgang.

þrifa, v. (*að*) = *þrifa* v. st. 1.

þrif-falda, v. (*að*) trifalda, tridubla. -*fald-liga*, av. trifelt. -*faldr*, a. trifelt (trifald), tridubbel; *þrifold brynja*, brynja gjord av trifelte ringar.

þrifamaðr, m. = *þrifnaðarmaðr*.

þrifgast, v. r. = *þrifast*, s. *þrifa* 2. *þrif-gjafari*, m. -*gjafi*, m. frelsar. -*gjafi*, f. sæle-gaava, d. e. frelsa. *þrifinn*, a. 1. triven, verksam. 2. triveleg, som ser godt ut.

þrifla, v. (*að*) trivla, fumla.

þrifliga, av. dugleg, godt. *þrifligleikr*, m. trivnad, god utsjaanad. *þrifligr*, a. triveleg, som ser godt ut. *þrifmannligr*, a. triveleg (um folk). *þrifnaðar-lauss*, a. stakarsleg. -*maðr*, m. mann som det gjeng goðt, lukkelegt menneskje. *þrifnaðr*, m. trivnad, lukka, velferd, velstand. *þrif-samligr*, a. lukksam, heppeleg (-*samliga*, av.). -*samr*, a. lukkeleg. -*semi*, f. -*semð*, f. lukka, velferd; frelsa. *þriitt*, f. trivsla, god stoda. *þrifuliga*, av. = *þrifliga*.

þrif-fætt, a. triføtt. -*gilda*, v. (*ld*) betala, bota trifelt. -*greindr*, a. trigreinut, trideilt. -*hendr*, a. (um vers) som hev tri *aðalhen-dingar* i 2 og 4 verslina. -*húsaðr*, a. som hev tri hus eller rom. -*hyrindr*, a. trihyrnut, trikanta. -*hyrningr*, a. trihyrning, trikant. -*hófaðr*, a. trihovda. -*kvíslaðr*, a. triklufta.

þrima, f. bulder, brak; slag, strid. Poet.

þri-meningr, m. trimenning, næstsyst-kinbarn. -*merkingr*, m. trimerking, ting som veg tri merker (um ring). -*mútaðr*, a. som hev skift fjører (muta) tri gonger. *þri(n)ning*, f. = *þrenning*. *þri(n)ningartrú*, f. trieiningstru. *þrinnr*, a. = *þrennr*. *þri-nættingr*, m. møte med tri næter varsl. -*nætt*, a. trinætt, tri næter gamall; *þing þrinætt* = *þrinættingr*. -*pyndr*, a. som veg tri (bismar)pund. *þrír* (*þrjár*, *þrjú*) num. tri (tri, trjaa, trju, Set.). *þrírtigir*, m. pl. tretti. *þri-skafinn*, a. tri gonger skaven (polera?). -*skeptr*, a. triskjeft, voven med tri skaft. -*skeyta*, f. trikant. -*skipaðr*, a. skipa i tri (flokkar). -*skipta*, v. (*pt*) triskifta, deila i tri.

þriskja, v. (*kt*) = *þreskja*.

þri-tíðungr, a. triaarsgamall (um ukse). *þritugandi*, num. trettiande. *þritugr*, a. som inneheld tretti av eitk.; som er tretti aar gamall. *þritugsmorgunn*, m. morgon den trettiande dag, maanadsdagen etter. *þritug-sessa*, f. skip med tretti toftor. *þritugt*, f. 1. ei mengd paa tretti. 2. bønner for ein av-liden i dei fyrste tretti dagarne etter han er daaen. *þritugti*, a. *þritogandi*, a. trettiande. *þritognátt*, m. eitk. som inneheld tretti næter. *þritogr*, a. = *þritugr*. *þritogs-ald*, m. tretti-aarsalder. *þri-vefr*, a. tri vetrar ell. aar gamall; jfr. nyn. *trivetter*, m. tri aar gamalt dyr. -*æri*, n. tid paa tri aar. -*ærr*, a. tri aar gamall, triaars. -*øngðr*, a. = *þriangaðr*. *þriá-tigi*, num. tretti. -*tygti*, num. tretti-ande.

þrijóta, v. st. trjota; upers. *þrýtr e-t*, eitk. tryt, sluttar, fær ende; *þrýtr e-n e-t* (at e-u), eitk. tryt (ell. sluttar) for ein, ein fær for lite av eitk.; det skortar ein paa eitk.; ein vantar kraft til, orkar ikkje eitk.; — *partic*. *þrotinn*, troten, komen til ende, slutt; trota, uppgjeven, utarma; *er eigi þrotin ván at —*, det er kje reint vonlaust at —.

þriótkast, v. r. (*að*) = *þriózkast*. *þriót-liga*, av. motstridigt, rangvist, treiskt. *þriót-lyndi*, n. traass, tverlynde. -*lyndr*, a. mot-stridig, tverlynd. *þriótr*, m. traassug kar, stivnakke; *þjóða e-m þriót*, setja seg upp mot ein (jfr. Vald. *bola trót*, d. s.). *þriózka*, f. traass, tverskap. *þriózkr*, a. treisk, traassug, tver. *þriózku-fullr*, a. traassug. -*maðr*, m. traassug mann. *þriózkast*, v. r. (*að*) setja seg traassugt imot, neitta.

þró, f. tro, brya (til vatn).

þróast, v. r. (*að*) veksa, verta større; jfr. nyn. *troast*, veksa, trivast, Shl.

þrónðheimr (og *þrándheimr*) m. 1. land-skapet Trondheim kring Trondheimsfjorden med aatte fylke. 2. byen Trondheim, = *Niðaróss*.

þroska-maðr, m. magtig mann. -*mikill*, a. før, magtig. -*munr*, m. skilsmun i førleik ell. styrke. -*samr*, a. magtig, triveleg. *þrosk-ast*, v. r. mannst, verta vaksen eller fram-komen. *þroski*, m. full førleik og styrke, manndom; framgang, gjævleik. *þroskr*, a. sterk, før. *þroskuligr*, a. staut, kraftig.

prot, *n.* trot, skort, naud, armod; *verða at þrotum*, koma i naud. **prot**a, *a.* i sms. *liðþrota* ofl. **prot**a, *v.* (*að*) = *þrjóta*; jfr. *nyn. trola*, verta trøytt. **protamaðr**, *m.* = *þrotsmaðr*.

proti, *m.* trote, trutning (ogso yverf. hovenskap). **protinn**, *a.* 1. = *þrútin*. 2. sj. *þrjóta*.

protna, *v.* (*að*) 1. trjota, faa ende. 2. trola, verta magtlaus. **protnaðr**, *m.* **protnan**, *f.* trjoting, det at eitk. fær ende, sluttar. **protaráði**, *a.* naudkomen, hjelpelaus. **protasmaðr**, *m.* trengande, naudkomen mann.

próttigr, *a.* sterk, kraftig (jfr. *nyn. trot-tug*). **prótt-lauss**, *a.* magtlaus (jfr. *nyn. trot-tlaus*). **-leysi**, *n.* magtleysa (jfr. *nyn. trot-tloysa*). **-liga**, *av.* med styrke. **-mikill**, *a.* mykje sterk. **prótt**, *m.* (*próttar*) 1. styrke, kraft; mod; jfr. *nyn. trott*, *m.* 2. namn paa Odin. Poet. **prótt-sinni**, *n.* = *þrótt*. **-qflugr**, *a.* sterk, veldug.

prúð-hamar, *m.* „styrke-hamar“, um Tors hamar, *Mjólhir*. **-heimr**, *m.* „styrke-heimen“, namn paa Tors rike. **prúðinn**, *a.* sterk, megtig. **prúðmóðugr**, *a.* hugsterk. **prúðr**, *f.* namn paa ei dotter til *Þór* og *Sif*. **prúðugr**, *a.* sterk, megtig. **prúð-valdr**, *m.* megtig hovding. **-vangar**, *m. pl.* „styrke-vangar“, namn paa Tors rike.

prúga, *v.* (*að*) truga (*e-m*). **prúgan**, *f.* truging.

pruma, *v.* (*md*) vera (liggja, standa) i ro, kura.

pruma, *v.* (*að*) buldra, braka. Jfr. *nyn. truma*, *Snm.* **pruma**, *f.* I. bulder, brak; tora.

pruma, *f.* II. 1. land, jord. Poet. 2. namn paa øyi Troma ved Arendal (no utt. Tromme).

prútin, *a.* truten, hoven, uppbolna (ogso yverf.). **prútna**, *v.* (*að*) trutna, bolna, hovna; asa, svella upp; veksa, auka; yverf. verta hoven, ovmodig; um vreide: *þrútnaði með þeim*, det østest upp millom deim. **prútnan**, *f.* 1. trutning, uppsvelling. 2. for *þrotnan*, *Ljósv. kap. 22.*

prútr, *m.* (*pl. -ir*) trut, munn? *N. G. L.* **prútuligr**, *a.* truten, hoven, ovmodig.

pryma, *f.* = *þruma* I. Poet.

prymill, *m.* knart, knut (i kjot).

prymja, *v.* (*þrumdi*) = *þruma*, *v.* (*md*).

þrymlótt, *a.* knutut, i *úþrymlótt*.

þrymr, *m.* bulder, brak.

þryngva (og *þryngja*) *v. st.* trengja, gjera trong, fylla; trengja, trykkja (*e-u*); føra i trengsl; *liðit þryng í milli skipanna*, d. e. trengde, flokka seg ihop; *partic. þrynginn*, fullstappa, tett, fyllt (*e-u, af e-u*, med eitk.); (*naud*)trengd, trungen (*Hard.*); *þryngin dægr*, heile dagen.

þryskva, *v.* = *þreskja*. Jfr. *nyn. tryskja*, d. s.

þrýsta, *v.* (*st*) *m. dat.* trysta, klemba; trengja, trykkja; tvinga, nøyda. **þrýstilligr**, *a.* sterkbygd, før. **þrýsting**, *f.* tvang.

þrysva, *av.* (og *þrysva sinnum*), tri gonger.

þræla, *v.* (*að*) kalla (*e-n*) træl. **þrælaefni**, *n. pl.* folk som skal verta trælur, træle-emne. **-folk**, *n. koll.* trælur. **-hús**, *n.* træle-hus, hus aat trælarnæ. *Fm. I 292.* **-tala**, *f.* *hafa í þrælatölu*, rekna for træl. **-ætt**, *f.* træle-ætt. **þræl-baugr**, *m.* bot (*baugr*) til træl. **-borinn**, *a.* trælboren, av træleætt. **-dómr**, *m.* trældom. **-dóms-ok**, *n.* trældomsok. *Æf.* **þræka**, *v.* (*að*) trælka, gjera til træl; *þrælkast*, *v. r.* verta trælka, træla. **þrækan**, *f.* trælking, underkuing. **þræll**, *m.* træl, slave. **þræls-efni**, *n.* ein som skal verta træl, træle-emne. **-gjöld**, *n. pl.* betaling, beter for (dræpen) træl. **-jafningi**, *m.* træls jamning, ein som er jamgod med ein træl. **-kona**, *f.* kona til træl. **-ligr**, *a.* trælsleg, som høyrer til træl. **-nafn**, *n.* trælenamn. **-sonr**, *m.* træleson. **-verk**, *n.* **þrælverk**, *n.* træleverk, træle-arbeid.

þræskhleypa, *v.* (*pt*) = *froskhleypa*. Jfr. *nyn. trausk* (*trøysk*) = *frosk*.

þræta (og *þrætta*) *v.* (*tt*) 1. trætta, segja imot, hava ordstrid; *þrætta e-s*, segja imot, neitta eitk.; refl. *þrætast á*, trættest, kivist. **þræta** (og *þrætta*) *f.* 1. trætta, ordkast; kivs-maal, usemja. 2. flokk, parti. **þrætinn**, *a.* trættesam, kranglesam. **þrætini**, *f.* trættesemd. **þrætu-bók**, *f.* bok um disputer-kunsti. **-dagr**, *m.* disputats-dag. **-dolgr**, *m.* trættes-bror. **-fullr**, *a.* trættesam. **-hagi**, *m.* hage, hamnegang som det er trætta um. **-klerkr**, *m.* trættesam klerk. **-kýr**, *f.* ku som det er trætta um. **-ligr**, *a.* som høyrer til ordskifte

eller disputar, disputer. -**maðr**, *m.* mann som trætтар ell. disputerar; schismatíkar, sundrings-mann. -**mál**, *n.* trættemaal. -**páfi**, *m.* schismatísk pave. -**samligr**, *a.* trættesam, som hýyrer til trætta. -**sterkr**, *a.* sterk í trætta 'eller disput. -**teigr**, *m.* træteteigr, jorðstykke som det er trætta um.

þrøngd, *f.* 1. trengd (trøngd, Set.), trengsla; naud. 2. trong blaaster, kvæva. **þrønging**, *f.* = *þrøngving*. **þrøngingar-líð**, *f.* -**tími**, *m.* trengsle-tíð. **þrøngr**, *a.* sjaa *þrøngr*. **þrøngsl**, *f.* **þrøngsla**, *f.* trengsla (trengsl, trøngsl), naud, plaaga. **þrøngva** (*þrøngja*) *v.* (*gð*) 1. trengja, gjera trong, fylla ut (ein stad) Mar. 525. 2. *m.* *dat.* ell. *akk.* trengja, trykkja, klemba; tvinga; færa í naud ell. trengsla; *þrøngva at e-m*, trengja innpaa ein; *er nú mjök þrøngt at mér*, mér *þrøngvir nú mjök*, eg er í stor knipa; *refl. þrøngvast*, trengja seg fram ell. ihop. **þrøngving**, *f.* trengjing, trengsla, plaaga. **þrøngvingarþél**, *f.* „trengsle-fíl“, *d. e.* trengsla.

þrøsköldr, *m.* = *þresköldr*.

þrønda-líð, *n.* trøndeher, trøndeflokk. -**lqg**, *n.* *pl.* Trøndelag, = *Frostuþingslog*. **þrøndir** (og *þrøndr*) *m.* *pl.* trønder, folket í *Þróndheimr*. **þrøenzkr**, *a.* trøndsk.

þrømmun, *f.* trakking, labbing.

þrømmungr, *m.* eit slag fisk. S. E.

þrømr, *m.* (*gen. sing. þramar*, *dat. þremi*; *akk. pl. þrømu*) trøem (trøm), kant, bradd, breidd.

þrøng, *f.* 1. trong, trongleik. 2. trong, trengsla, trykk; naud. 3. trong blaaster, kvæva. 4. trong, trong stad. **þrøng-brjóstaðr**, *a.* tronghjarta. -**þerr**, *a.* trongfær, trong aa fara (um veg).

þrøng-leíkr, *m.* trongleik, knappleik. -**lendi**, *n.* tronglende, trongt lende. -**lendr**, *a.* tronglendt, trong (um lende). -**liga**, *av.* trongt, í ei vanskeleg stoda. -**meginn**, *a.* naudsett, naudtrengd.

þrøngr (*þrøngr*) *a.* (*akk. m. sing. þrøngvan* og *þrøngan*; *komp. þrøngri*, *sup. þrøngstr*) trong, smal, tett; ogso hard, vand (um tilstand). **þrøngrýmr**, *a.* trongrømd, trong. Æf.

þrøsk, *n.* trusking, staak, braak.

þrøstr, *m.* (*þrastar*) trast (trost). Turdus.

þrøsun, *f.* frøsing, frøsing.

þú, *pron. pers.* (*gen. þín*, *dat. þér*, *akk. þik*; *pl. sjaa þit, þér*) du.

þúfa, *f.* tuva, tubba.

þukla, *v.* (*að*) tukla, tuma, fingra, taka paa með handi; handsama, stalla með eitk.

þula, *f.* tale, remsa. **þularstóll**, *m.* talarstol. **þulr**, *m.* (-*ar*) talar; ogso um trollmann (Fafn. 34) og um skald. Jfr. *nyn. tul, tule*.

þumal-fingr (og *þumalsfingr*) *m.* tume, tumalsfinger. -**tá**, *f.* stortaa. -**qln**, *f.* aln so lang som fraa olbogen til tuppen av tumen. **þumlungr**, *m.* 1. tumling, tume paa handske. 2. tume (maal).

þunga, *v.* (*að*) lada, lasta. **þungaðr**, *a.*

1. tyngd. 2. fremmeleg. Jfr. *þungja*. **þungafullr**, *a.* tung; sorgfull. **þungan**, *f.* tyngsla, bry, ulempa. **þunganarfullr**, *a.* tung, møðefull. **þunga-varnaðr**, *m.* -**varningr**, *m.* tunge varor, varor selde etter vegt (korn o. a.).

þung-býlt, *a.* *n.* tungt, vandt aa bu. -**bærr**, *a.* tung aa bera ell. tola. -**eygr**, *a.* veikeygd.

-**færast**, *v. r.* verta tungfær. -**færr**, *a.* tungfær, styrven (um folk). -**gengt**, *a. n.* tunggengt, tungt aa gaa. **þungi**, *m.* 1. tunge,

tyngd, vegt. 2. ladning, last. 3. tunge, tyngsla, bry, ulempa, plaaga. 4. tunge, svevntyngsla. **þungleika-aldr**, *m.* tungleiksalder (um alderdomen). **þung-leíkr**, *m.*

1. tungleik, det aa vera tung ell. tungfær; hardleik, strøngleik. 2. tunge, svevntyngsla.

-**líft**, *a. n.* eig, tungt aa liva; *e-m er þunglíft*, ein kjenner seg tung. -**liga**, *av.* tungleg, tungt, vanskeleg, hardt, ille; *þungliga haldinn*, ille faren; *mega þungliga*, hava det vandt.

-**ligr**, *a.* tungleg, tung, hard, vanskeleg, vond. -**lyndr**, *a.* tunglynd. -**meginn**, *a.* mødd, trøytt.

þungr, *a.* 1. tung, vøgtug; tungfær; *þungr undir árum*, tungrodd; *mér er fōtr þungr*, eg er tung paa foten; *þungr á sér*, tung av seg. 2. tung, nedtyngd, myrk; *þungr hugr*. 3. tung, hard, møðesam, strøvsam; vanskeleg; vond; *fá þungt af e-m*, faa hard meðferd av ein. 4. ublíð, uvenleg, fiendsleg; *vera þungr til e-s*, hafa *þungan hug á e-m* (til e-s), *leggja þungt til e-s*, hava illvilje til ein, vera hatig paa ein. — *þungt*, *av.* (= *þungliga*).

þung-reiðr, *a.* tung aa ríða (um fōret).

-ræðr, *a.* -rœrðr, *a.* tung aa greida. -yrkr, *a.* hard, streng.

þunna-silki, *n.* tunt silkety. **þunn-bygðr**, *a.* tunnbýgd, grísgrendt. -eggjaðr, *a.* tunneggja. -geði, *f.* lauslynde. -geðr, *a.* lauslynd. -hárr, *a.* tunnhærd. -heyrðr, *a.* tunnhoyrd, grannhoyrd. -leitr, *a.* tunn og smal i andlitet, grannleitt. -meginn, *a.* veik, utarma. **þunnr**, *a.* 1. tunn (um flate ting). 2. tunn, grisen. 3. tunn (um vaate ting); *þunnt veðr*, klaart vër; *þegja þunnu hljóði*, tegja með ljodlaus togn (Edda). **þunn-skafinn**, *a.* tunnskaven, tunnskapa. -skipaðr, *a.* tunnsett, tunnskipa með folk.

þunnvangi, **þunnvengi**, *m.* tunnvange, tinning.

þura, *f.* pil (poet.). Jfr. *þvari*, *m.*

þurðr, *m.* (*þurðar*) tverring, minking.

þurfa, *v.* (*þræs þarf*, *impf. þurfti*) turva, trenga (*e-s* ell. *e-t*); vera trengande; *þurfa e-s*, trenga hjelp av ein; upers. *þess þurfti at* —, det kunde turvast at; *e-s þarf við*, eitk. trengst. **þurfamaðr**, *m.* trengande, fatigt menneskje. **þurfamannatíund**, *f.* tíend til trengande, fatigtíend. **þurfi** (og *þurfa*) *a.* turven, trengande (*e-s*, til eitk.). **þurfsamr**, *a.* hjelpsam. **þurft** (og *þurft*) *f.* 1. turft, naudturft, torv, trong; hjelp; of *þurft fram*, meir enn naudturvelegt. 2. naudturft, likams-uttøming; *ganga þurfta sinna*, gjera si naudturft. **þurftalið**, *n.* fatigfolk, Homil. 127ss. **þurftar-gjafi**, *f.* gaava til trengande. -liðr, *m.* „turfte-lem“, um kvendeleg avlelem (jfr. *lostaliðr*). **þurftugr**, *a.* turftig, trengande (*e-s*, til eitk.). **þurftuligr**, *a.* (naud)turveleg, gagnleg (*-liga*, *av*).

þurka, *v.* (*að*) turka; *þurka sik* ell. *sér*. **þurka**, *f.* 1. turka, turk, turrleik. 2. turkeduk. **þurkan**, *f.* turking. **þurkusamr**, *a.* turr-sam. **þurr**, *a.* turr; *hlaupa þurt*, laupa turr-føttes; *eta (hafa) þurt*, eta „turmat“ (d. e. braud og onnor plantefæða til fastemat). **þurra-frost**, *n.* turrfrost, berrfrost. -verk, *m.* turrverk, trote som líkjst ein svull, men ikkje bryt ut. Isl. læg. 404. **þurr-fasta**, *f.* fasta paa „turmat“, s. *þurr*. -fasta, *v.* (*að*) fasta paa „turmat“, s. *þurr*. -fjallr, *a.* tursskinna. -fætis, *av*. turrføttes. -leikr, *m.* turrleik. -lendi, *n.* turrlande. -lendr, *a.* turr-

lendt. -ligr, *a.* turrleg, turrvoren. -viðri, *n.* turrvër.

þurs (*þuss*) *m.* 1. tuss (tusse), troll, jötun. 2. namn paa rune bokstaven þ. **þursamær**, *f.* tussemøy, jötunmøy. **þursligr**, *a.* som ser ut som tuss, trollsleg.

þúshundrað, *n.* = *þúsund*.

þúst (ogso *súst*) *f.* tust, sloga, treskje-stav. **þústr**, *m.* 1. stav, lurk. 2. ugreida, usemja. Jfr. nyn. *tust*, *m.* dusk, kvast, og *tusta*, *v.* føra i ugreida.

þusulauss, *a.* staaklaus, still. Bós. 567.

þúsund, *þ.* tusund, tí *hundrað* (1200 ell. 1000). **þúsunda-tal**, *n.* tusundtal, teljing i tusund. **þúsundfaldligr**, *av*. tusundfaldigt.

þvá, *v. st.* tvaá, vaska (*e-t* ell. *e-u*); *þvá e-t af e-u*.

þvái, *n.?* vaske-emne? S. E.

þvara, *f.* tvora. **þvari**, *m.* eit slag oddkvast vaapn, spjot ell. dlkt. Edda. Jfr. *brynþvari* og nyn. *tvare*, *m.* eit slag navar, pinne odl.

þvált-aptann, *m.* laurdagsaftan. **þváltari** (ogso *þvátteri*) *m.* vaskar. **þvált-dagafasta**, *f.* laurdagsfasta. -dagr, *m.* laurdag. -kona, *f.* tvaattekona, vaskarkjerring. -nótt, *f.* laurdagsnatt, natt til sundag. **þvátr**, *m.* (*gen. sing. þváttrar*, *dat. þvætti*) tvaatt, vask; ogso um det som vert vaska. **þvált-steinn**, *m.* tvaatteköpp ell. vaskarkjer gjord av ein stein. -vífl, *f.* vevl (*m.*), dengjehivel, banketre til klædevask.

þvegill, *m.* vaskeklut. Bós. 524.

þveit, *f.* ubygt slaatteland. Jfr. nyn. *tveit*, *f.* Aasen og Ross. **þveita**, *v.* (*tt*) hogga, støyta. Jfr. nyn. *tveita*, *v.* (*ar*) kløyva. **þveita**, *f.* eit slag øks. **þveiti**, *n.* (*gen. pl. þveitna* og *þveita*) eig. eit avhogge stykke. 1. ein liten mynt, = $\frac{1}{8}$ peningr? 2. bruka um ei viss vegt ell. eit maal. 3. bruka um eit visst jordmaal. **þveitr**, *m.* tverhog; nyn. *tveit*, *f.* d. s.

þvengjarskúfr, *m.* dusk paa skoreim.

þvengr, *m.* (*þvengjar*; *þvengir*) tveng, reim (helst til sko).

þver-á, *f.* tveraa, tverelv.

þverast, *v. r.* (*að*) gjera ein tversving, snu til sida. Jfr. nyn. *tvera*, *v.*

þver-bak, *n.* um *þverbak* = um *þvert bak*,

tvert yver ryggen (t. d. paa eit asen). **-brestr**, *n.* tverbrestr, yverf. um meinfelle. **-brot**, *n.* brot tvert yver, full useinja. **-dalr**, *a.* tverdald. **-dalsá**, *f.* aa i ein tverdald. **-feta**, *v.* (að) gaa, skrida stig for stig til sida (paa tvert). **-fingr**, *m.* tverfinger, fingerbreidd. **-fjarðarmenn**, *m. pl.* folk fraa ein tverfjord. **-garðr**, *m.* tvergard, gjerde som stend tvert yver. **-gyrðingr**, *m.* gyrding, band tvert um eit skip til aa styrkja det mot sjæarne. **-hús**, *n.* hus som stend tvert yver eit gardsrom i by. **-hoggr**, *a.* tverhoggen, tverbratt.

þverkast, *v. r.* (að) tverka (tverkast), gjera seg tver, neitta.

þverknýta, *v. (tt)* segja tvert nei til, neitta tvert. **-kominn**, *a.* komen i vande. **-kurfa**, *v.* og **-kyrfa**, *v.* (fð) deila (*hús*) paa tvert. **-liga**, *av.* tvert, med tverskap, med beintfram nei. **-leiki**, *m.* tverskap. **-lyndi**, *n.* tverlynde, ranglynde. **-lyndr**, *a.* tverlynd, ranglynd. **-neita**, *v.* (að) neitta tvert, segja tvert nei. **-pallr**, *m.* tverbenk, tverpall (langs gavlveggen).

þverr, *g. 1.* tver, som vender til sida, ell. som gjeng fraa ei sida yver til hi; *um þvert andlittit*, tvert yver andlittet (jfr. nyn. *ro tveran fjord*); *þverrar handar breiðr*, løvdebreid, breid som ei tver hand. **2.** tver, motsett, motvend; *þvert veðr*, motvind; *sitja um þvert með e-m*, sitja tvert (mid) imot ein; *af þveru*, tvert. **3.** tver, uviljug, rang; *setja þvert nei fyrir*, segja tvert nei til (eitk.); *vera e-m um þveran hug*, vera ein imot; *fara þverr á fæti at e-u*, vera uviljug til eitk.; *þvert*, *av.* taka e-u þvert, taka ille paa, vera imot eitk. **4.** *þvers*, *þvert*, *av.* tvert (tvers), beint, i bein, motvend lina.

þverra, *v. st.* tverra, minka (intr.). **þverra**, *v. (rð)* minka (tr.). **þverring**, *f.* tverring, minking. Jfr. *þurðr*.

þvers, *av.* sjaa *þverr*, *a.* **þver-skeytingr**, *m.* sidevind. **-skipa**, *av.* tverskips. **-skurðr**, *m.* tverskurd. **-skytningr**, *m.* = *þverskeytingr*. **-slag**, *n.* slag paa tvert. **-stígr**, *m.* tverstig, tverveg. **-stræti**, *n.* tvergata.

þverst, *n.* det magre indre kjøtet paa kval (isl. *þvesti*, *n.*). Edda. Hjærv. 18.

þversýna, *v. (nt)* skjegla, Isl. læg. 1425. Jfr. nyn. *tversynt*, *a.* (Ross).

þver-sqk, *f.* eig. tverbot; i Gulatinglag um det mannebot-tillegget som skyldingarne aat draapsmannen i eit *uppnám* greidde til skyldingarne aat den drepne i dei 2 andre *uppnám*.

þvert, *av.* sjaa *þverr*, *a.*

þvert-taka, *v. st.* neitta tvert. Jfr. nyn. *tvertaka*, *taka* braadt, Tel. **-tré**, *n.* tvertre, tverbjelke. **-þili**, *n.* tvervegg av fjøler (i ein skaale). **-úð**, *f.* tverskap, illvilje. **-úðliga**, *av.* tvert, med tverskap. **-vegr**, *m. 1.* tverveg. **2.** breidd.

því, *av.* (eig. *dat. sing.* av *þat*, *s. d.*) **1.** di, difor, av den grunn; i det tilfelle, i det have; *því at eins — ef*, berre i det tilfelle — at; fyre komp.: di, til, dess; *því meir sem — því*, di meir — di; *því (at)*, konj. (for) di at, av di, for (ogso *þvíat*, *af því at*, *fyrir því at*). **2.** (isl.) = *hví*, kvifor.

þvigít (d. e. *því — gi at*) *av.* fyre komp. *þvigít lengra*, ikkje lenge etter; *þvigít fleira*, ikkje meir enn det.

þvílskr, *a.* dilik, slik; *þvílíkt* (*þvílíkast*) *sem*, soleis som, (plent) liksom.

þvinga, *v.* (að) kua, tvinga, plaaga. **þvingan**, *f.* kuing, tvang, plaaga. **þvinganar-ekki**, *m.* kuande sorg.

þvingja, *v.* = *þynnja* II.

þvis, *interj.* hysj, sju. Jfr. nyn. *twisa*, *v.* hysja.

þvísa, *pron. dem. n. dat. sing.* = *þessu*. **þvít** for *því at*, sjaa *því*, *av.*

þvita, *f. 1.* = *þveita*, *f. 2.* = *þveiti*, *n.*

þviti, *m.* stein som vort driven ned i jordi og bruka liksom ein tjórhæl til aa binda eitk. i (eig. kloven stein).

þvætta, *v. (tt)* tvætta, vaska. **þvætti**, *n.* tvætte (d. e. lut, land odl. bruka til aa vaska med).

þý, *f.* (*þýjar*; *þýjar*) trælkvende. Jfr. nyn. *ty* (Aasen under *ty*, *n. 5*) og dsk. *tyende*. **þý-barn**, *n.* barn til trælkvende. **-borinn**, *a.* fødd av trælkvende, trælborn.

þýða, *v. (dd)* I. **1.** tyða, gjera tyd eller blid; *þýða sér* (*þýðast*) *e-n*, tyða ein til seg, vinna ein for seg, gjera seg godvener med, slaa seg i lag med ein; *þýða sik* (*þýðast*) *e-m*, *þýðast til e-s*, tyða seg til ein, slaa seg til ein; *þýðast undir e-n*, gjeva seg under

ein (med godvilje). 2. *þýðast*, v. r. agta, vyrda, bry seg um *e-t* (jfr. nyn. *ty paa eitk.* d. s. Gul. ofl.). Flat. I, 40433; Bp. I, 9019; Kgs. 10231.

þýða, v. (*dd*) II. 1. tyda (ut), tolka, leggja ut; *þýða e-t í móti e-u*, líkna eitk. íhop med eitk.; upers. *þýðir e-t e-n veg*, eitk. er aa skyna so ell. so; *þýðast*, verta uttydt, verta utlagt (*e-t*, for eitk.). 2. tyda, meina, *hafa ekki at þýða*, ikkje hava noko aa tyda ell. segja.

þýða, f. tyda, tydskap, venskap.

þýða, f. i sms. *alþýða*.

þýðeska, f. 1. tysk skikk. 2. tysk maal.

þýðing, f. 1. tyding, utleggjing. 2. tyding, meining.

þýðleikr, m. tydskap, blidskap, venskap. **-ligr**, a. tydleg, blidleg, venleg. **-læti**, n. blidlæte, venleg aatferd. **þýðr**, a. tyd, blid, venleg.

þýðverska, f. 1. tysk skikk (ogso *þýðverska*). 2. Tyskland (ogso *þýðverska*, *þýðversku-land*, *þýðverskaland*). **þýðverskr** (*þýðverskr*, *þýðeskr*, *þýðiskr*, *þýverskr*, *þýzkr*) a. tysk.

þýfa, v. (*fð*) kalla (*e-n*) tjuv.

þýfð, f. **þýfi**, f. = *þýfska*. **þýfi-eiðr**, m. neittingseid i tjuvsak. **-gjöld**, n. pl. bøter for stuld.

þýfska, f. 1. tjuvskap, stuld. 2. tjuvegods. **þýft**, f. = *þýfska*, 1.

þýft, a. n. tuvut; jfr. nyisl. *þýft*.

þýfskr, a. tysk, = *þýðverskr*.

þykkja-silki (og *þykkja*-) n. tjukt silkety.

þykk-býll, a. tettbygd. **-byrt**, a. n.; *hafa þ.*, vera tjukk-klædd; jfr. *byrt*, a. n. **-farit**, partic. n.; *gera þ.*, koma ofte.

þykki, n. i sms. *samþykki* ofl.

þykkja, f. 1. tykkje, meining, dom; *vera sér einn á þykkju*, staa aaleine med si meining. 2. tykkje, mistykkje, illvilje.

þykkja, v. (*þótti*) tykkja, synast, pers. og upers.; *e-t þykkir e-m (vera) e-t*, ein tykkjer at eitk. er eitk.; *ek þótta sem*, eg syntest som —; *þótti mér undarliga við bregða*, eg tykte det gjekk so underleg til; *þykkjast*, v. r. tykkjast (um seg sjølv); *úsnotr maðr þykkist alt vita*. Med part. at: *e-m þykkir at e-u*, *e-rr lætr sér at e-u þykkja*, ein tykkjer paa eitk., er misnøgd, harm for eitk. (jfr.

nyn. *tykkja aat vera*). *fyrir: e-m þykkir fyrir e-u*, eitk. er ein imot, ein líkar ikkje eitk. *um: e-m þykkir mikit um e-t*, ein tykkjer vondt í, er leid for, tek seg nær av eitk. *undir: þykkir e-m undir e-u*, det er ein mykje um aa gjera.

þykkjast, v. r. II. tykkja paa, verta tykkjen, harmast for eitk. (*við e-t*).

þykkju-dráttm, m. illtykkje, illvilje. **-lauss**, a. tykkjelaus, likesæl. **-mikill**, a. illskefull, illvoren.

þykk-leikr, m. tjukkleik; tettleik. **-leitr**, a. tjukkleitt, tjukk i andlitet.

þykkliga, av. argt, illslæg.

þykk-mikill, a. mykje tjukk (um vêt).

þykkna, v. (*að*) tjukna. **þykk** (*þjókk*, *þjukkr*) a. tjukk (diger; tett; skyfull). Jfr. nyn. *tykk*, Rbg. Tel.

þykk, m. meingjerd, mein, forfang. Jfr. nyn. *tykk*, m. illvilje.

þykk-roggvaðr, a. tjukkragga, tjukkhaara. **-settr**, a. tjukksett, tettpakka. **-skipaðr**, a. tjukkskipa, tettsett (med folk). **-skýjaðr**, a. tjukkskya, tetskya. **-varraðr**, a. tjukkklippa. **-vaxinn**, a. tjukkvaksn, tetskvaksn. **þykt**, f. I. tjukt (tjukkleik; tettleik).

þykt, f. II. illtykkje, misnøgje.

[**þyldúkr**, Fritzner. Handskr. Kalf. 83 a hev *þyldúkr* for *dyldúkr*, som ovanfor uppfært].

þylja, v. (*þuldi*) tala, segja fram, remsa upp, mulla; *refl. þyljast um*, mulla for seg sjølv.

[**þyna**, sjaa *þynna*].

þynga, v. (*að*) = *þvinga*. **þyngan**, f. = *þvingan*.

þyngd, f. I. tyngd, plaaga, bry. 2. tyngsla i kroppen, vanhelsa. **þynging**, f. = *þyngjan*.

þyngja, v. (*gd*) I. tyngja, gjera tung eller tyngre; plaaga; upers. *þyngir sótt*, sjukdomen versnar; *þyngir e-m*, ein kjenner seg tung, svevng eller sjuk (nyn. pers. *ein tyngjer*, um svevn); *þyngjast*, v. r. tyngjast, verta tung eller tyngre; versna; upers. *e-m þyngist*, ein vert (meir) tung, tungfer, svevng, sjuk odl.

þyngja (*þvingja*) v. (*gd*) II. tvinga, nøyda. Mar. 25128.

þyngjan, *f.* tyngsla, plaaga, mæða. **þyngsl**, *f.* og *n.* tyngsl (tyngsla), plaaga, bry.

þynna, *v.* (*nt*) tynna, gjera tunn (tunnare), gjera mindre tett; *þynnast*, *v. r.* tynnast, verta tunn. **þynna** (skr. *þyna*, Bp. I 370³⁵) *f.* svange. Jfr. nyn. *tunnvembe*, svangside.

þyrfa, *v.* = *þurfa*. Didr. 1601. **þyrft**, *f.* = *þurft*.

þyrja, *v.* (*þurði*) fara snøgt, renna, susa. Poet.

þyrma, *v.* (*md*) spara, skona, halda seg fraa, hava vyrðnad for (*e-u*); *þyrma sér* (ogso *þyrmast*), spara seg; *þyrmast*, *v. r.* halda seg fraa, hava vyrðnad for eitk. (*við e-n*); *þyrmast við skapdróttin sinn*, um *þyrmslamaðr*, s. d. Jfr. nyn. *tyrma* (og *tyrna*), spara, skona, Set. NGbr. **þyrmiligr**, *a.* i sms. *úþyrmiligr*. **þyrm(i)liga**, **þyrmsamliga**, *av.* skonsamt, lempleg. **þyrmsl**, *n. pl.* = *þyrmslar*. **þyrmslamaðr**, *m.* frigjeven træl eller ein av hans ættingar, som enno i visse maatar er undergjeven sin frigjevar og hans ætt (jfr. lat. *cliens*). **þyrmslar** (ogso *þyrmslir*, *þyrmslur*) *f. pl.* skonsel, vyrðnad; *vera á þyrmslum eptir blóðlát*, vera i ro etter ei aadrelating; ofte um den undermannsstoda som *þyrmslamaðr* stend i til sin *skapdróttin*, og um skyldskapshøve som gjer egteskap ulovlegt (*vera í þyrmslum við e-n*).

þyrnafullr, *a.* full av klunger. **þyrnigjof**, *f.* klunger som vert gjeven i gaava. **þyrnhjalmr**, *m.* hjelm av klunger, klungerkruna. **-koróna**, **-krúna**, *f.* tornekruna, klungerkruna. **þyrnir**, *m.* tyrner, klunger, torn. **þyrnikoróna**, *f.* = *þyrnikoróna*. **þyrnitré**, *n.* = *þyrnir*.

þyrbast, *v. r.* (*pt*) torpast, flokka seg.

þyrsklingr, *m.* liten torsk.

þyrsta (*þysta*) *v.* (*st*) tyrsta; upers. *e-n þyrstir*, ein tyrster, er tyrst. **þyrstr** (*þystr*) *a.* tyrst.

þysshöll, *f.* hall der det er staak og styr. Edda.

þysja, *v.* (*þusti*) styrma, rusa fram. Jfr. nyn. *þysja*, *v.* (*tuste*) ruska, tuska.

þýskr, *a.* tysk, = *þýðverskr*.

þysmikill, *a.* staaksam. **þyss**, *m.* staak, uppstyr.

þysta, **þystr**, sjaa *þyrsta*, *þyrstr*.

þytr, *m.* tyt, tot, tuting, dur, sus.

þýverska, *f.* = *þýðverska*. **þýverskr**, **þýzkr**, *a.* = *þýðverskr*.

þægð, *f.* i sms. *úþægð*.

þægendi, *n. pl.* tægð, hugnad. **þægiligr**, *a.* tægleg, hugleg, yndeleg (*-liga. av.*). **þægja**, *v.* (*gð*) I. gjera tægleg, hugleg, yndeleg; jfr. nyn. *tægja*, *v.* blidka, hugga.

þægja, *v.* (*gð*) II. trykkja, klemba (*e-u*); yverf. fornærma.

þægr, *a.* tægleg, hugleg, kjær.

þæri, *n.* isl. skrivemaate for *þæri*.

þæfa, *v.* (*fð*) I. tøva (klæde). Hauksbók 345²³. 2. strida, masa (*tøva*) med ein (*e-n*) utan framgang; tøva ein burt, hefta ein (*e-n*); *rec. þæfast við*, strida, krangla med kvarandre utan at det fører til noko; *þæfast til e-s*, masa, strida seg til eitk. 3. slita, bala seg fram. **þæfa**, *f.* **þæfið**, *f.* trætta, strid, som ikkje fører til noko. **þæfni**, *f.* kranglesykja.

þæri, *n.* = *skammrif*, Bp. I 611¹⁸. Jfr. nyisl. *þærur*, *f. pl.* = *skammrif*; tjukt kjestykke. (Jfr. *þjó*, *n.*).

þøfta, *v.* stampa, banka, Fld. III 395¹⁴. Jfr. *þøfta*.

þøgli, *f.* i sms. *ofþøgli*.

þøgn, *f.* togn, tegjing. **þøgnhorfinn**, *a.* „togn-lauss“, staakande (um kvern). Edda. **þøguill**, *a.* tagall, still (= *þagall*).

þøkk, *f.* (*þakkar*; *þakkir*) takk, lön; velnøgje, hugnad; *gera (veita) guði þakkir (þøkke)*, takka gud; *kunna e-s þøkk*, tekkjast med, vera nøgd med eitk.; *fyrir e-s þøkk*, imot viljen aat ein.

þøll, *f.* (*gen. þallar*) toll, ung fura.

þømb, *f.* (*gen. þambar*) I. bogestreng, i tilnamnet *þambarskelfir*; Finnur Jonsson tyder namnet av tyding 2. 2. utspana mage, i tilnamn. Jfr. nyn. *temba*.

þøn, *f.* tane, rekkjefjel.

þøngull, *m.* tungull, tarestylk.

þørf, *f.* (*þarfar*; *þarfir* og *þarfar*) torv, trong, naudsyn (jfr. *þurft*); *e-s er þørf*, det er torv til eitk., eitk. trengst; *sér til þarfa*, til bruk for seg; *vinna þørf*, vera nok; *ganga þarfa sinna*, gjera si naudturft.

U.

ú- (ó-) *motsetningspartikel*, vert sett framfor substantiv, adjektiv, adverb og verb (mest i *præs.* og *perf. part.*) og gjev oftast ordet den motsette tyding av den grunnordet hev, t. d. *úgaman, úgóðr, úsjaldan, úþrifast, úgerandi, úbedinn*. Av samansetningar med ú- i denne tyding er mange her utelatne, naar det ikkje er noko sers aa merkja ved deim. Stundom hev ú- nedsetjande tyding, t. d. *úöld*.

úa og ýja (jfr. nysl. *præs. úir* og nyn. *ýr*) v. (berre i *impf. úði*) yrja, kry.

ú-*aflátanligr, -aflátligr, a.* som ikkje sluttar, som varer stødt (*-aflátliga, av. uavlatleg, stendigt*). *-aflátsamr, a.* uvægjen, strid. *-alandi, a.* som ein ikkje maa føda, gjeva upphald (um fredlaus mann). *-aldarflokkr, m.* ufredsflokk, røvarflokk. *-aldarmaðr, m.* ufredsmann, røvar. *-aldarvetr, m.* vond veter. *-alinn, a.* ualen, ufódd. *-aptrbættiliga, av.* ubotleg, ubótande. *-ár, n. -áran, n. -áransvetr, m.* uaar. *-argadýr, n.* löva. *-argr, a.* urædd; *hit úarga dýr, löva. -árligr, a.* som ikkje trivst, utidig. *-átan, f.* uaata, ueteleg, forboden mat. *-athugaðsamer, a.* gaumlaus, uansen. *-athygli, f.* agtleysa, gauleysa. *-auðigr, a.* fatig. *-auðna, f.* ulagnad, ulukka. *-aufúsa, f.* ulyst, uhug. Eg. kap. 32. *-beiðull, a.* som ikkje krev, uhuga. *-beinn, a.* ubein, skeiv, galen (*-beint, av.*). *-bergan, n.* hardt berg; jfr. nyn. *uoberg*, laakt berg. *-berr, a.* „uberr“, ikkje naken, löynd. *-beygd, a.* ubeygd; seig. *-beygilligr, a.* ubeygjeleg. *-bilgjarn, a.* uvægjen, uforfærd. *-bilt, a. n.; e-m er ú., ein er urædd; láta sér verða úbilt, taka mod til seg. -bindandi, -bindendi, f.* vant paa fraahald. *-birðr, for úbyrgðr? umeinka; til byrgja, s.* tillegget. *-birgia, v. (gð) gjera uppraadd, snøya. -birgr, a.* vanraadd, uppraadd; jfr. nyn. *ubyrg. -birta, f.* dökkleik, dimma. *-bjartr, a.* dökk, dimm. *-blíða, f.* ublíða, unaade, vreide. *-blíðliga, av.* ublidt, uvenleg. *-blíðr, a.* ublid, uvenleg. *-blíðskapr, m.* ublíðskap, = *úblíða. -blíðskr-*

andi, a. utan aa blunka. *-boðanligr, a.* usegjeleg, uskildrande. *-borinn, a.* uboren, ufódd (ogsu um fe som er skore ut or mors liv, ikkje fódd paa vanleg vis). *-bótaboql, n.* ubotleg skade. *-bótamaðr, m.* mann som hev gjort *úbótamál. -bótamál, n. -sqk, f.* (sak um) brotsverk som ikkje kann sonast med bøter. *-bótaverk, n.* brotsverk som ein ikkje kann sona med bøter. *-bótavíg, n.* draap som ein ikkje kann sona med bøter. *-bráðr, a.* „ubraa“, sein; *láta úbrátt við at fara, visa seg uviljug til aa fara. -breiddr, a.* ubreidd (um høying). *-breytiliga, av.* paa vanleg maate, naturleg. *-breytiligr, a.* ubrigdeleg. *-breyttr, a.* ubreytt, ubrigd; vanleg, uvand. *-brigðanligr, -brigðilligr, -brigðligr, a.* ubrigdeleg; paa-litande, stødug (*-brigðiliga, -brigðliga, av.*). *-brigðr, a.* stød, trufast. *-bróðurliga, av.* ubroderleg. *-brugðinn, a.* ubrigd, uskjepla. *-bryðdr, a.* broddlaus, som ikkje hev broddar under skorne. *-bygd, f.* bygt land ell. stad, øyda. *-bygd, a. 1.* ubygd, aud. 2. ubygd, ikkje burtleigd. *-byggiligr, -byggjandi, a.* ikkje byggjande eller buande for folk. *-býli, n.* ubyde, ugagn. *-byrja, a.* ikkje barnkjemd, ufræv. *-byrja, f.* kvinna som ikkje kann faa barn. *-bæriligr, a.* uberande, utolleg; uhøveleg, usømeleg. *-bæn, f.* ubøn, forbanning. *-bættiligr, a.* ubotleg, ubótande. *-bætr, f. pl.* i ordlaget *tylftareidar allir falla til úbóta*, mislukkast med den fylgja at det vert *úbótamál. -bætt, a.* ubøtt, utan bot. *-dád, f.* udaad, illgjerning. *-dádafolk, n.* illgjerningsfolk. *-dádamaðr, m.* udaadsmann, illgjerningsmann. *-dádaverk, n.* illgjerning (helst um *úbótaverk*). *-dádi, m.* = *úðáð. -daudahræddr, a.* urædd dauden. *-daudleikr, m.* udøyeskap, udøyelegdom. *-daudligr, a.* udøyeleg, udøyande. *-daudr, a.* ikkje daud; *úðaudr at eins (einn), mesta daud. -daunan, n. -daunn, m.* utev, vond lukt. *-deigr, a.* urædd (*-deigluga, av.*). Jfr. nyn. *udeig. -deidr, a.* udeilt, ubytt. *-deilsamer, a.* udeilande, som ein ikkje kann deila. *-djarfr, a.* rædd (*-djarfliga, av.*).

uðr, *f.* (*unnar*; *unnir*) baara. Edda.

ú-dreginn, *a.* ikkje mælt (um ty). **-drekkr**, *a.* udrikkande. **-dregiligr**, *a.* umannsleg, uheiderleg (*-dregiliga*, *av.*). **-dregjast**, *v. r.* visa seg umannsleg, vanæra seg. **-drengskapr**, *m.* stakarsdom, skarveferd. **-drengr**, *m.* laakt menneskje, stakar. **-drjúgr**, *a.* udrjúg, som ikkje rekk til; *verða údrjúgari*, tapa. **-drukkinn**, *a.* ædrug, fastande. **-duldr**, *a.* ikkje ukunnig, vitande. **-dygð**, *f.* udygd, laak aatferd, utruskap. **-dygðariullr**, *a.* laak, utru. **-dygðar-maðr**, *m.* laak, utru mann. **-dyggleikr**, *m.* = *údygð*. **-dyggiligr**, *a.* upaalitande, uærleg (*-dygg(i)liga*, *av.*). **-dyggr**, *a.* laak, utru. **-dýrr**, *a.* udyr, billeg. **-dældarmaðr**, *m.* rangt, vanskelegt menneskje. **-dæll**, *a.* vanskeleg, leid, rang. **-dælleikr**, *m.* ranglynde. **-dælligr**, *a.* = *údæll*.

úðæma-driðr, *f.* makelaus djervskap. **-mi-kill**, *a.* uðæmeleg stor. **-verk**, *n.* uhøyrð verk. **úðæmi**, *n.* uhøyrð ting; uhøyrð verk; *vera með úðæmum*, vera uhøyrð, makelaust. **úðæmiligr**, *a.* uðæmeleg, makelaus, ovleg (*-dæmiliga*, *av.*). **úðæmisðjarfr**, *a.* uðæmeleg djerv.

ú-efanligr, *a.* utvilsam, trygg (*-efanliga*, *-efansamliga*, *av.* utan aa tvila). **-efni**, *n.* vankoma, uføre, vande. **-einardast**, *v. r.* (*að*) visa seg upaalitande. **-einsligr**, *a.* ikkje einsleg. **-einorð**, *f.* ustøðleik, utruskap, falskleik. **-eirariullr**, *a.* vurdlaus, hardleiken. **-eirð**, *f.* vurdlöysa, ofse. **-eirðarmaðr** (ogso *úeirumaðr*) *m.* vurdlaus, ustyrleg mann. **-eirinn**, *a.* ustyrleg, skonsellaus. **-eldr**, *a.* som ikkje hev vore yver elden, ubruka (um eldgogn). **-endaligr**, **-endanligr**, **-endiligr**, **-endr**, *a.* uendelegr, endelaus, uforgjengeleg (*-endaliga*, *-endiliga*, *av.*). **-eskliga** (*öeskliga*) *av.* for *úeskliga*, uynskjeleg, mot ynskje? *Fm.* IV 968is. **-eyðiligr**, *a.* uforgjengeleg. **-fagna**, *v.* (*að*) verta sorgfull for (*e-u*). **-fagnaðarfolk**, *n.* skarvefolk. **-fagnaðarkraptr**, *m.* djevls-magt. **-fagnaðarvél**, *n.* djevlskunster. **-fagnaðr**, *m.* usæla, ulukka; sorg; djevel. **-fagr**, *a.* ufager, stygg. **-fagrligr**, *a.* uvænsleg, ufinsleg, stygg (*-fagrliga*, *av.*). **-fall**, *n.* ulukka, uheppa. **-fallinn**, *a.* fallen, uhøveleg. **-fallvaltr**, *a.* trygg. **-falr**, *a.* ufal, som ein ikkje vil lata fraa seg. **-falsaðr**, *a.* ufalska, sviklaus, sann. **-farnaðr**, *m.* ulukka (ogso yverf, um folk),

skade. **-farsæla**, *f.* ulukka. **-feginn**, *a.* ufeigen, sorgfull. **-fegra**, *v.* (*að*) gjera ufager, stygg. **-feigr**, *a.* ufeig, som skal liva. **-feldr**, *a.* ikkje *feldr*, *s.* *fella*; uhøveleg. **-felltliga** (for *-felmtiliga*) *av.* urædd. **-fengiligr**, *a.* lite verd. **-férikr**, *a.* ikkje rik. **-ferjandi**, *a.* som ein ikkje maa ferja ell. føra ut or landet (um frédlaus mann). **-fésamr**, *a.* ikkje bateleg, ulønsam. **-fimleikr**, *m.* handlöysa, misgrip. **-fimligr**, *a.* uhagleg, uhendig; ulagleg. **-fimr**, *a.* uhag, uhendig. **-fjqt**, *n. pl.* misstig, misferd. **-fljótr**, *a.* sein. **-flokk**, *m.* ufredsflokk. **-flóttamannliga**, *av.* paa ein maate som er uhøveleg for ein røming. **-flýjandi**, *a.* som ikkje kann fly, uvinneleg. **-folginn**, *a.* uløynd, uduld (jfr. *fela*). **-forsjáligr**, *a.* uvarleg (*-forsjáliga*, *av.*). **-forsjáll**, *a.* gaalaus, uvar. **-forsjó**, *f.* vant paa fram-syn, uforsyn, likesæla. **-forsjótiga**, *av.* = *úforsjótiga*. **-forsynju**, *av.* = *úfyrirsynju*; ogso = *úsynju*, *Flat.* II 696is. **-forsynju-konungr**, *m.* ein som hev vorte konge ved agtløysa, *Flat.* I 282 (um Svein Alfiveson).

útr, *m.* **1.** hubror, stunulv, bergul, Strix bubo. *Jfr.* nyn. *ur*, *stinuv*, *m. d. s.* **2.** ulv (*uv*, *Set.* *Tel.*), drypel. **3.** ugg, pigg som stend ut; yverf. um strid, uvenskap: *setja úfa við e-m*.

útr, *a.* vond, sint; *jfr.* nyn. *uven*, *a.* og *yva*, *v.*

ú-fráleikr, *m.* seinleik, tungleik. **-framliga**, *av.* varleg, ræddvore. **-framr**, *a.* „udjerv“, bljug, modlaus; *aptans biðr úframs sok*. **-frár**, *a.* **1.** ufrisk, veik, sjukleg. **2.** for *úfrjár* = *úfrjór*, *Stj.* 305io. **-frekr**, *a.* roleg, spak (*-frelkiga*, *av.*). **-frelsa**, *v.* (*að*) gjera ufri, trælka. **-frelsi**, *n.* ufridom, trældom, kuing, trengsl. *Jfr.* nyn. *ufrelsa*, knipa, uføre. **-fremd**, *f.* bljugskap, modlöysa. **-fremjast**, *v. r.* (*-framdist*) ikkje hava mod til, blygjast. **-freski**, *f.* **-freskja**, *f.* eig. det aa vera synsk; ufriskje, skrymt. *Heilag.* I 4842s, 4973s. *Jfr.* nyn. *ufriskje* (Aasen og Ross). **-freskr**, *a.* synsk, synen. **-friðast**, *v. r.* (*að*) upers. det vert ufred.

úfriðar-efni, *n.* emne, grunn til ufred. **-flokk**, *m.* ufredsflokk. **-fylgja**, *f.* fylgja (*aañd*) som fører ufred med seg. **-fqr**, *f.* ufreds-ferd. **-herr**, *m.* ufreds-her. **-kvitr**, *m.* ufreds-tidend. **-laust**, *av.* utan ufred, roleg.

-maðr, *m.* ufredsmann; fiende. -staðr, *m.* ufreds-stað. -stormr, *m.* „ufreds-storm“, stor ufred. -vænn, *a.* som ser ut til ufred.

úfriðleikr, *m.* ljotleik.

úfriðligr, *a.* ufredleg (-*liga*, *av.*). úfriðr, *m.* ufred, strid.

úfriðr, *a.* 1. ufrid, stygg, ljot. 2. sjaa *fríðr* 3.

úfrið-samligr, -samr, *a.* ufredsam, ufredelig (-*samliga*, *av.*). -vænn, *a.* = *úfriðar-vænn*.

úfritt, *a. n.* utrygt for ufred, ufredsamt; jfr. *nyn.* *ufredt*, utrygt for rovdyr.

úfrjáls, *a.* 1. ufri; jfr. *nyn.* *ufrels*.

2. heftebunden (um jord). -frjálsleikr, *m.*

hefte (paa jord). -frjóleikr, *m.* det aa vera

úfrjór, ufrævleik. -frjór (-*frjár* Æf.) *a.* ufræv

(um jord: skrinna; um folk: som ikkje fær

born). -fróðleikr, *m.* ukunna, uvit. -fróðligr,

a. ukunnig, uvísleg (-*fróðliga*, *av.*). -fróðr, *a.*

ukunnig, uvis. -frýntligr, *a.* glymeleg, illslæg

(-*frýnliga*, *av.*). -frýnn, *a.* nyven, ublid. -frægð,

f. vanæra, skam. -frægja, *v.* (*að*) nedsetja,

setja ut uord um (*e-n*). -frændsamligr, *a.*

uhoveleg for frendar (-*frændsamliga*, *av.*).

-frær, *a.* = *úfrjór*. -fræði, *f.* ukunna, uvit;

jfr. *nyn.* *ufræde*, *n.* uhoveleg tale, VTel.).

-frækn, *a.* modlaus, rædd.

ufsi, *m.* (sei)ufs, storsei. *Gadus virens*.

úfúss, *a.* ufus, uhuga, traud. -fylliligr,

a. ufyllande, umettande. -fyrirlátr, *a.* uvæ-

gjen, strid. -fyrirleitinn, *a.* vurdlaus, ustyr-

leg. -fyrirleitni, *f.* vurdlöysa, villstyr.

-fyrirsynja, *f.* agtlöysa, gaalöysa; *úfyrir-*

synju (dat.) ved agtlöysa, uvarande. -fæli-

liga, *av.* ufæles, urædd. -fælinn, *a.* ufælen,

urædd. -færa, *f.* det aa vera *ufærr*; *ufæra*,

ufere, ufér stad; faarleg stoda; uraad. -færa,

v. (*rð*) gjera ufér. -fæðir, *f. pl.* ufære. -færi,

n. = *úfæra*. -færiligr, *a.* uférleg, ufér. -færr,

a. 1. ufér, ikkje farande. 2. ufér, udugleg

til aa fara. 3. umogleg, ugjerande. -færu-

vegr, *m.* ufér veg. -fquðrligr, *a.* ufaderleg.

-fqlr, *a.* ubleikna. -fqr, *f.* (helst i *pl.*) uferd,

uheppeleg ferd, ulukka. -gá, *f.* gaalöysa;

uvyrda, ukjurskap. -gáfullr, *a.* gaalaus, uvar.

-gagn, *n.* ugagn, skade. -gagnsmaðr (skr.

úgangs-) *m.* ugagnsmann, ugjerningsmann.

-gagnvænligr, *a.* som ser gagnlaus ut. -gangr,

m. ikkje rett gang, uskikk. -gaumgæfi, *f.* gaumlöysa, agtlöysa.

ugð, *f.* rædsla, otte; jfr. *ugga*.

ú-gedligr, *a.* uhugleg (jfr. *nyn.* *uggjedsleg*,

Aasen). -gefinn, *a.* ugjeven; ugift; ledig.

-gegn, *a.* ubeinug, rang. -gegnliga, *av.* uhöve-

leg. -geigvænligr, *a.* som ikkje ser faarleg

ut. -gengr, *a.* 1. ikkje gjengd, ikkje gan-

gande. 2. ufér til aa ganga. -gerla, *av.*

ikkje nøgje, ikkje vel; *komp. úgerr*, mindre

vél (nøgje). -gerr, *a.* ugjord. -getinn, *a.*

1. uavla. 2. *lata sér úgetit at e-u*, tykkja ille

um eitk. -geyminn, *a.* uansen, agtlaus.

ugga, *v.* (*gð*) *ugga*, fæla, ottast, vera

rædd for (*e-t*); *ugga at sér*, hava otte paa

seg; *upers. mik uggir*, eg fæler. *uggligr, a.*

fælande, som ein maa ottast; *uviss*, tvilsam;

þikkir uggligt, at —, det synest vera fælande

at. Jfr. *nyn. uggleg*, fælsleg. *uggr, m.* ug,

rædsla, otte. *uggsamligr, a.* fælande, som

ein maa ottast. *uggviss, a.* *uviss*, tvilsam.

ú-gildi, *n.* det aa vera *úgildir*. -gildir, *a.*

1. som ein ikkje skal beta for (i tilfelle

skade ell. draap). 2. ugild, ikkje god. *úgipta,*

f. ulukka, uheppa. *úgiptu-ár, n.* ulukke-aar.

-bragð, *n.* illspaaande utsjaanad, kaldhjelm.

-fullr, *a.* som det fylgjer ulukka med. -liga,

av. uheppeleg. -maðr, *m.* mann som ulukka

fylgjer, uheppe menneskje. -samliga, *av.*

uheppeleg. -samligr, *a.* som ulukka synest

fylgja, uheppen. -verk, *n.* ulukkelegt verk.

ugla, *f.* ula (ugla).

ú-gladr, *a.* uglad, sturen, sorgfull. -gleði,

f. stur, sorg. -gleðisklæði, *n. pl.* syrgjeklæde.

-gleðikyrtill, *m.* syrgje-kyrtel. -gleðja, *v.*

(-*gladdi*) gjera uglad, sorgfull; *upers. e-n*

úgleðr, ein vert sorgfull; *úgleðjast, v. r.*

verta sorgfull. -glíkr, *a.* = *álíkr*. -glímínn,

a. som ikkje gjerne vil dragast (*glíma*).

-glöggt, *av.* uklaart, utydeleg. -gnógliga, *av.*

únógliga. -gnógr, *a.* = *únógr*. -góðr, *a.*

ikkje god, leid, ill. -greiða, *v.* (*dd*) ugreida,

hefta. -greiði, *m.* ugreida, hinder, hefte.

-greiðr, *a.* ugreid (uklaar, rotut, heftesam).

-grunsamliga, *av.* paa ein umistenkjeleg

maate, skikkeleg. -grynni, *n.* og *f.* ugrynne

(NGbr.), ovmengd, utal. -græðiligr, *a.* ulæk-

kjeleg; uavvendelig. -gylðr, *a.* ugylt. -gæfa,

f. ulukka, ulagnad; jfr. *nyn. uggæva*. -gæfir, *a.*

ugjæv, ring, ikkje god; ulidande, utægleg. **-gæfufullr**, *a.* som det fylgjer ulukka med. **-gæfumadr**, *m.* mann som ulukka fylgjer, usæling. **-gæfusamliga**, *av.* uheppeleg. **-gæfusamligr**, *a.* som det synest aa fylgja ulukka med, usælsleg. **-gæzka**, *f.* vondskep. **-gofugleikr**, *m.* ugjæva, laagleik. **-gofugr**, *a.* ugjæv, laag, ring. **-gofra**, *av.* sjaa *úgerla*. **-gofrr**, *a.* sjaa *úger*. **-hagnaðr**, *m.* **-hagr**, *m.* ugagn, ulempa. **-hagr**, *a.* uhag, uhendig. **-hagvirkr**, *a.* uhag til aa arbeida. **-hallr**, *a.* som ikkje hallar, bein. **-haltr**, *a.* uhalt, ikkje halt. **-hamingja**, *f.* ulukka, uheppa (jfr. nyn. *uham*, *uhemja* ofl.).

úhapp, *n.* uhapp, ulukka. **úhappa-dvergr**, *m.* ulukkedverg. **-fullr**, *a.* som det fylgjer ulukka med. **-lauss**, *a.* fri for ulukka. **-maðr**, *m.* mann som det fylgjer ulukka med, ulukkefugl. **-skot**, *n.* ulukke-skot. **-verk**, *n.* ulukkeleg gjerning. **úhapplauss**, *a.* fri for ulukka.

ú-hardðerliga, *av.* spakleg, mjukt. **-hátt**, *m.* uhaatt, uskikk, used. **-heilagr**, *a.* ikkje heilag, vanheilag, utan vern av logi, rettlaus. **-heill**, *n. pl.* ulukka. **-heill**, *a.* löynsk, svikfull. **-heillatré**, *n.* ulukke-tre. **-heilliga**, *av.* svikfullt. **-heiligr**, *a.* vanhelsug. **-heimila**, *v. (að)* taka fraa ein (*e-m*) logleg heimel ell. rett til eitk. (*e-t*). **-heimill**, *heimull*, *a.* uheimla, som ein ikkje hev logleg heimel ell. rett paa. **-heimskr**, *a.* ikkje styven, vitug. **-helga**, *v. (að)* gjera ell. lysa *úheilagr*. **-helgi**, *f.* det aa vera *úheilagr*. **-helgisvorn**, *f.* forsvar i ei sak um *úhelgi*. **-helgr**, *a.* = *úheilagr*. **-hentiligr**, *a.* ulagleg, uhøveleg. **-hentleiki**, *m.* uhøveleg atferd. **-heppiliga**, *av.* uheppeleg, ille. **-heppiligr**, *a.* uheppeleg, som er til ulukka. **-heppni**, *f.* uheppa. **-heyðr**, *a.* uhøyrð. **-heyri(l)igr**, *a.* uhøyrleg, uhøveleg; uhøyrð, vedunderleg (*-heyri(l)iga*, *av.*). **-heyrrinn**, *a.* uhøveleg. **-hittiliga**, *av.* uhøveleg? Post. 70437. **-hlífinn**, *a.* uliven, úvyrden (med seg sjølv). **-hljóð**, *n.* uljod, staak; øyresus. **-hljóða**, *v. (að)* gjera uljod, staaka. **-hljóðanseyra**, *n.* øyra som ikkje vil høyra, dauvøyra; jfr. nyn. *uljodsøyra* (Aasen), *ulyøyra* (Ross). **-hluti**, *m.* **-hlutr**, *m.* ulut (Tel. Set. Dal.), ill medferd, skade. **-hlutvand**, *a.* lite nøgjen, uvand av seg; uhøvisk. **-hlut-**

vendi, *f.* uhøvisk atferd. **-hlyðinn**, *a.* ulyden, ulydug. **-hlyðnast**, *v. r. (að)* vera ulydug, ikkje lyda etter (*e-u*). **-hlyðni**, *f.* ulydnad. **-hlyðnisglæpr**, *m.* ulydnad-synd. **-hneppiliga**, *av.* ikkje knapt, rikeleg. **-hnoggr**, *a.* ikkje nauv, gjev mild, ruste. **-hóf**, *n.* maateløysa; ovmod; ovmengd. **-hófligr**, **-hófsamligr**, *a.* uhovleg, umaateleg, ofseleg (*-hófsamliga*, *av.*). **-hófsamr**, *a.* ikkje hovsam, maatelaus. **-hófsemd**, *f.* maateløysa. **-hógligr**, *a.* meinsleg, ulagleg (*-hógliga*, *av.*). **-hógráðr**, *a.* vand aa raada med. **-hógvikinn**, *a.* vand aa styra. **-hrakligr**, *a.* ikkje laak, skamlaus. **-hraustr**, *a.* veik; fremmeleg (um kvende). **-hreinandi**, **-hreinendi**, *n.* og *f.* ureinskap, det som gjer eller er ureint, vanheilagt. **-hreinlifi**, *n.* urein livnad. **-hreinligr**, *a.* ureinsleg, ufysen (*-hreinliga*, *av.*). **-hreininn**, *a.* urein; utrygg. **-hreinsa**, *f.* ureinska, ureinskap. **-hreinsan**, *f.* ureinskap; usedugskap. **-hreinsanarandi**, *m.* usedugskaps aand. **-hreinsanarhugsan**, *f.* usedugskaps tanke. **-hreinsemd**, *f.* = *úhrein-san*. **-hreinsi**, *f.* = *úhreinsa*. **-hreystilligr**, **-hreystimannligr**, *a.* umannsleg, stakarsleg. **-hróðigr**, *a.* ikkje byrg, hugfallen, Sig. III 46. **-hrossligr**, *a.* som ikkje likjest ein hest. **-hræddr**, *a.* urædd (*-hræddliga*, *av.*). **-hræðiliga**, *av.* urædd, ottelaust. **-hrorligr**, *a.* ikkje skral. **-hrórnaðr**, *a.* uvisna. **-hræriligr**, *a.* urørlig. **-hræsi**, *n.* styggedom, skamvette. **-hugnaðr**, *m.* uhugnad, uhyggje. **-hugr**, *m.* uhug, mismod. **-hverfanligr**, *a.* **-hverfiligr**, *a.* ufraa-vind, fast. **-hverfráðliga**, *av.* utan vingling i sine raader. **-hygginn**, *a.* uvitug (*-hyggiliga*, *av.*). **-hýrligr**, *a.* ublidsleg, uvenleg (*-hýrliga*, *av.*). **-hýrr**, *a.* ublid, uvenleg. **-hæfr**, *a.* uhæv, ubrukande; uhøveleg. **-hættligr**, *a.* ufaarleg. **-hætt**, *a.* faarelaus, trygg; *láta úhætt e-m* (eller *við e-n*), lata ein vera i fred. (*úhætt*, *av.*). **-hæfa**, *f.* **-hæfð**, *f.* **-hæfi**, *n.* uhøve, det som er uhøvelegt; usømd, illverk. **-hæfiligr**, *a.* uhøveleg, ulagleg; umaateleg, uhorveleg (*-hæfilliga*, *av.*). **-hæfuhltr**, *m.* usømd. **-hæfuverk**, *n.* uhøvelegt verk, illverk. **-hægð**, *f.* leidskap, ulempa. **-hægendi**, *n.* leidskap, møda, ulempa. **-hægja**, *v. (gð)* gjera leid; plaaga (*e-m*); *úhægjast*, *v. r.* verta leid. **-hægr**, *a.* uhøg, leid, ill. **-hæverska**, *f.* uhøvisk, ufin atferd. **-hæverskr**, *a.* uhøvisk, ikkje fin

(-hæverskliga, av.). -ítarligr, a. usjaaleg, uvand. -jafn, a. ujamn, ulik. -jafnast, v. r. (að) verta ujamn ell. ulik. -jafnaðarfullr, a. urettferdig, raadriken. -jafnaðarmaðr, m. urettferdig, raadriken mann. -jafnaðr, m. ujamne, ulikskap; urettferd, raadrikeskap. -jafngirnir, f. urettvís. -jafngjarn, a. urettvís. -jafnligr, a. ulik (-jafnlíga, av.). -jafnskipaðr, a. ujamt skipa ell. manna. -kaldr, a. varm. -kátr, a. uglad, stur. -kendr, a. 1. ikkje umskriven. 2. ædrug, fastande. -kenniligr, a. ukjenneleg. -kerskr, a. veik. -keypís, av. utan vederlag, fritt, for inkje. -kjörligr, a. uveljande, som ein ikkje kann velja. -klárr, a. uklaar, urein. -klúsaðr, a. ubunden (av egteskap). -klæddr, a. uklædd, naken. -knáleikr, m. vanstyrke, veikskap. -knáligr, a. som ser veik, duglaus ut. -knár, a. veik, duglaus. -knytti, n. (ogso úknytti, f.) uverk, misgjerning. -kominn, a. ukomen, komande. -konungligr, a. ukongeleg (-konunglíga, av.). -kostaðr, a. ukosta (Tel.), ufreista. Hom. 19832. -kostigr, a. daaleg, ring. -kostr, m. utaklegt vilkaar; last, lyte. -kræsiligr, a. ufyseleg, usjaaleg. -kröptugr, a. magtlaus, veik. -kulvís, a. ukulsen, herdig (mot kulde). -kunnandi, f. ukjennskap, ukunna. -kunnigr, a. ukunnig, ukjend, uvitande. -kunnliga, av. soleis som ein som er ukjend. -kunnr, a. ukjend, framand; ikkje namngjeten. -kurteisí, f. uhøvisk aatferd. -kurteisligr, a. -kurteis, a. uhøvisk. -kván-gaðr, a. ugift, utan kona. -kvenska, f. ukvendeleg ferd. -kviðinn, a. kvidelaus, urædd. -kvirrleikr, n. = úkyrrleikr. -kvæða, -kvæði, a. maallaus. -kvæðismál, n. -kvæðisorð, n. ærekrenkjande ord. -kvæntr, a. ugift, utan kona. -kynjan, n. ætteskam, uting. -kynligr, a. ikkje underleg, undrelaus. -kynni, n. uhøveleg aatferd, synd (jfr. nyn. ukynde, n. vond natur, vanart). -kyrr, a. ukyrr, uroleg. -kyrra, v. (rð) uroa, gjera uroleg; úkyrrast, v. r. verta uroleg. -kyrrleikr, m. uro. -kyrrligr, a. uroleg. -kyssiligr, a. som ein ikkje kann kyssa, ukysseleg. -kæti, f. stur, sorg. -kæmiligr, a. uhøveleg (= úviðrkvæmiligr). Jfr. nyn. ukjomeleg. -kænska, f. ukunna.

úla, v. (að) ula, hyla? Grág. 38022.

úlag, n. 1. ulag, ugreda. 2. ilt baareslag, hardskavl. Bós. 8123. -latfliga, av. utan

drygging, straks. -latr, a. ikkje lat, snar. -látr, a. uskikkeleg, stridig.

uldna (ú-) v. (að) ulna, rotna, = ulna.

úléðr, a. „ulaant“, d. ē. bruka uløyves.

-leidr, a. ikkje leid, kjær, hugleg. Jfr. nyn.

uleid. -leigis, av. utan aa betala leiga (løn, renta). -lendr, a. som ikkje er i landet.

-létr, a. fremmeleg, med barn. -leyðr, a.

uløyvd, forboden. -leyfi, n. at (i) úleyfi e-s, utan løyve (lov) av ein. -leyfiliga, av. = úleyfis.

-leyfiligr, a. uløyveleg. -leyfis, av.

uløyves, utan lov. -leyndr, a. uløynd, openberr. -leysiligr, a. uløyseleg.

ulfaldahár, n. kamelhaar. ulfaldi, m. kamel.

ulfaþytr, m. ulvetot, ulve-ul. ulf-grár,

a. ulvgraa. -hamr, m. = ulfshamr. -hanki,

m. handske av ulveskinn. -heðinn, m. ulv-

skinnstakk (-kufta); berserk klædd i ulv-

skinnstakk. -hiði, n. ulvehide, ulvegren.

-hugaðr, a. „ulv-huga“, d. e. vill og djerv.

Edda. -hugr, m. „ulv-hug“, villskap, illvilje,

sinne. -hvelpr, m. ulvunge.

ulfliðr, m. uvled, handled (jfr. nyn. ulve-

lid, f. INFj. Ross).

ulfr, m. ulv, varg, skrubb; yverf. um

fiende: ala e-m ulfa. ulfs-hali, m. ulvehale.

-hamr, m. (i pl. ulfahamir) ulveham. -hugr,

m. = ulfhugr. -hús, n. ulvestova, ulveggrav.

-kjöptr, m. ulvekjeft. -munnr, m. ulvemunn.

-rödd, f. ulvemaal. ulf-úð, f. = ulfhugr.

-viðr, m. ulvved, krossved. Viburnum.

ú-lið, n. ugagn, skaða. -líðandi, a. ufor-

gjengeleg. -líðligr, a. hjelpelaus, ulagleg

(-líðlíga, av.). -líðmannlíga, av. paa ein maate

som er uhøveleg for líðmaðr, uhøveleg.

-lifaf, a. n. uliv; eiga skamt úlifaf, hava

stutt tid att aa liva. -lifðr, a. livlaus, daud.

Edda. -lífi, n. uliv, daude; til úlifis, til ulivs.

-lífismaðr, m. mann som hev forbrote livet.

-lífiðssök, f. daudesak. -lífiðsverk, n. verk som

ein er verd dauden for. -lífligr, a. som ikkje

ser ut til aa kunna liva, feigsleg. -líkamligr,

a. ulikamleg. -líkan, n. daukjöt, villkjöt.

-líkendí, n. det som er urimeleg, ulikjende,

uvon; gera e-t til úlíkenda, d. e. paa læst.

-líkligr, a. ulikleg, urimeleg, uvonleg (-lík-

líga, av.). -líkr, a. ulik. -lípr, a. uhag,

uhendig. -lístugr, a. kunstlaus. -líftill, a.

ikkje liten, heller stor. **-ljúfr**, *a.* ukjár. **-ljúgheitr**, *a.* ordhalden.

ull, *f.* (*gen. ullar, dat. ullu*) ull. **ullar-garn**, *n.* ullgarn. **-gæra**, *f.* ullskinn. **-hlaði**, *m.* ullhaug. **-lagðr**, *m.* ull-lagde, ulldott. **-reyfi**, *n.* ullreyve, *ull* av ein saud; ullskinn. **-tíund**, *f.* tiend av ull. **-veizla**, *f.* gjestebod som vert halde etter saudeklippingi. **ull-band**, *n.* ullband (tilnamn). **-hvítr**, *n.* ullkvit. **-høttr**, *m.* ullhatt (tilnamn).

ullir, *m.* = *yllir*.

ull-kambr, *m.* ullkamb, ullkarda. **-klæði**, *n. pl.* ullklæde. **-laupr**, *m.* ull-laup, ullkorg. **-serkr**, *m.* ullserk (tilnamn). **-strengr**, *m.* streng av ull (tilnamn).

ulna (*ú-*) *v.* (*að*) ulna, rotna, = *uldna*.

ú-lof, *n.* = *úleysi*. **-lofat**, *av.* uloves, utan løyve. **-lofligr**, *a.* ulovleg, uløyveleg. **-loginn**, *a.* ulogen, sann. **-lokaðr**, *a.* loklaus. **-lukkukerting**, *f.* ulukkekjerring, Grett. (Vigf.). **-lund**, *f.* ill-lynde. **-lundarmaðr**, *m.* ill-lynd mann. **-lundværr**, *a.* ill-lynd, vondlynd. **-lyfjan**, *n.* forgift. **-lyfjansdrykk**, *m.* forgiftig drykk. **-lyginn**, *a.* ikkje lygen, sannordig. **-lyndi**, *n.* uhaatt, ill-lynde. D. N. III 246s. **-lýzka**, *f.* uhaatt, used. **-lykka**, *f.* ulukka (ulykka). **-læknanligr**, *a.* ulækjeleg. **-lærðr**, *a.* ulærd, læk. **-læti**, *n.* ulæte, uhøveleg aatferd (Vigf.). **-log**, *n. pl.* ulog, det som er mot logi, loglöysa, urett; *at úlogum*, ulogleg. **-logligr**, *a.* ulogleg; um born: uegte. (*-logliga*, *av.*).

um (eldre: *umb*) *præp.* A. m. dat. = *of*, *yfir*, (uppe) yver; *sitja um borðum*, sitja til bords. B. m. akk. 1. (burt)yver, utyver; *sjá um heima alla*; *kominn um langan veg*, d. e. langveges fraa; *um langt, langt um*, langt undan; *um lengra*, lenger burtantil. 2. um, gjenom; *sjá út (inn) um glugg*. 3. um, (umkring) i, paa; *um gotu*, paa vegen. 4. um, umkring; *sjörinn er fellr um heim allan*. 5. um, framum; *ganga um e-n* (ogso *fram um*, *um fram e-n*); ogso yverf. um, yver, utan aa ansa; *sitja um stefnu*. 6. (ut)yver, meir enn, lenger enn; *um megn þér*, yver di magt, meir enn du orkar; *um e-t fram*, *um fram e-t*, yver eitk., meir enn, betre enn eitk. (jfr. nyn. *umfram*). 7. umfram, forutan (ogso *um fram*); *um annat*; *ok um*

(*fram*) og dessforutan. 8. (ut)yver, etter (ei tid); *fram um helgina*, fram yver helgi (jfr. nyn. *um nokre dagar*); *sitja um þat fram*, d. e. lenger enn den tid. 9. um, i, for (um tidi, daa eitk. hender eller varer); *um tíma*, ei tid; *um kveldit*; ogso m. dat. (*i pl.*): *um kveldum*, um kveldarne (um kveldom); *um sína daga*, for sine livedagar; *um allan líksong*, medan *líksongr* varde. 10. um, yver (um emne som ein held paa med); *tala um e-t*. 11. um, med umsyn til, naar det gjeld; ofte sett etter ein annan *præp.*: *gefa gaum at um e-t*, leggja merke til eitk. 12. for, paa grunn av; *útlagr um þat verk*. 13. med, med hjelp av; *þat vitnum vér um þetta bréf*. 14. *um, av.* (utan styring) utyver; framum; um; i kring; um det; for det. 15. *um* synest stundom aa standa yverlaups framfor adjektiv i neutr.: *sitja um kyrt*, sitja roleg, og i skaldskap ofte utfyllande framfor verb: *nú emk aprt um kominn* (jfr. *of*).

úmaga-aldr, *m.* alder daa ein er *úmagi*. **-björg**, *f.* björg, hjelp for *úmagi*. **-bqlkr**, *m.* logbolk um *úmagar*. **-eyrir**, *m.* -fé, *n.* gods, midel som ein umyndug eig. **-framfersla**, *f.* det aa forsyta *úmagi*, fatigforsyting. **-færsla**, *f.* det aa færa *úmagar* til dei forsytings-skyldige. **-lauss**, *a.* som ikkje hev *úmagi* aa forsyta. **-lýsing**, *f.* tinglysing um *úmagi*. **-mót**, *n.* det at ein forsyttar armar seg ut med aa forsyta ein annan, so baee vert forsyttelause. **-skipti**, *n.* det aa skifta *úmagar* millom dei forsytings-skyldige; arvskiye millom umynduge. **-verk**, *n.* verk (misgjerning) som *úmagi* gjer. **úmagi**, *m.* menneskje som ingenting orkar, og ikkje kann syta for seg sjølv, umyndugt menneskje, olmose-menneskje, fatiglem. Jfr. nyn. *umage*, *m.* barn, stakar.

ú-mak, *n.* **-makendi**, *n. pl.* **-maki**, *m.* umak, bry, ulempa. **-makligr**, *a.* uhøveleg; uverdug, ufortent til eitk. *e-s.* (*-makliga*, *av.*).

umalauss, *a.* fri for (ill) umtale.

ú-máli, *a.* umælande, maallaus. **-málugr**, *a.* tagall, faamælt (jfr. nyn. *umaalug*).

um-annan, *f.* umsut, umsoarg.

ú-mannan, *n.* vanmenne, duglöysa. **-mannligr**, *a.* umannsleg (*-mannliga*, *av.*). **-markaðr**, *a.* unerkt. **-máttans**, **-máttis**, *av.* ovleg. **-mátt**, *m.* magtlöysa; *falla í úmátt*, falla i uvit.

-máttugr, *a.* magtlaus, vanmegtig. -máttu-
ligleikr, *m.* umoglegskap, uraad, Heilag. II
623²². -máttuligr, *a.* magtlaus, veik; umog-
leg (-máttuliga, *av.*). -mátuliga, *av.* 1. umaa-
teleg. 2. for *úmáttuliga*, Fld. I 301c.

umb, *præp.* = *um.* umb, sjaa *um.*

um-band, *n.* bindsel, fetl (paa saar). -bera,
v. st. taka fri for skyld, orsaka; hava tol
med, draga yver med (*við e-n*); jfr. *nyn.*
umbera. -bergis, *av.* og *præp.* umkring-
-beta, *v. (að)* gjera betre. -beygiligr, *a.* eig.
umbøygjeleg; circumflex (akcent). -boð, *n.*
fullmágt, umbod, embætte; bodord. -boðs-
bréfi, *n.* skriftleg fullmágt. -boðsmaðr, *m.*
umbodsmann, fullmegtig. -boðsmannaskipti,
n. skifte av umbodsmenn. -boðstígn, *f.* hei-
der som fylgjer med eit umbod. umbogi
(for *umb-hogi*) *m.* umhug, umsut. um-bót, *f.*
umbot, betring, boting. -bótamaðr, *m.* mann
som gjer eitk. betre; fredsemjar. -bótar-
drykk, *m.* lækjande drykk. -bótarmaðr, *m.*
= *umbótamaðr*. -breyta, *v. (tt)* brøyta, *snu*
um (e-u). -breyting, *f.* umbreyte, umsnuing.
-brot, *n.* velting hit og dit, umkastning; itak;
stort arbeid; umbrot (Set.), umvelting. -brota-
maðr, *m.* mann som gjer umbrot. -búð, *f.*
-búnaðr, *m.* -búningr, *m.* tilbunad, tilstelling,
stell; bunad, prydnad; det som er umkring-
eitrk., umgjerd, karm (t. d. kring dør); um
sengstell: *sofa í góðum umbúnaði*; um aa
stella um lik og gravleggja: *veita dauðum*
monnum umbúnað; *sverðs umbúnaðr*, sverds-
slira. Jfr. *nyn.* *umbunad*, Nordl. -bætan, *f.*
-bæting, *f.* betring, bot. -drátt, *m.* (for *undir-*
drátt?) eit slag trope (tale-bilæte), = *gr.*
katachresis. -duri, *m.* -dyri, *n.* dørte ovan-
til, = *oflyri*. -dæmi, *n.* undøming, avgjerd.
-dogg, *f.* dogg som ligg umkring; *umdogg*
arins, d. e. sot. Edda.

ú-megð, *f.* det aa vera *úmagi*; hjelpe-
løysa, armodsdóm; umyndugskap; ogso um
úmagar. Jfr. *nyn.* *umegð*, veikskap, barn-
dóm, barneflokk. -megðarbú, *n.* armodsbu-
-megðarmaðr, *m.* armodsmann. -megin, *n.*
umegje, magtløysa, vanmágt, ogso um uvit.
-meginn, *a.* magtlaus. -meginsdúrr, *m.* „van-
magtsblund“, svevn. -megin, *n.* 1. = *umegin*.
2. det som er umoglegt, uraad. -megna, *v.*
(*nd*) ørmegeta, uvita. -meinsamr, -meinn, *a.*

meinlaus. -mennska, *f.* umannsferd, stakars-
dóm, hjarteløysa. -merkiligr, *a.* ikkje mer-
kande; usætande, upaalitande; uvisleg;
uskynleg (S. E. II 66s) (-merkiliga, *av.*).
-merkr, *a.* ikkje merkande, ikkje paalitande,
usæteleg. -merktr, *a.* umerkt. -meskinn, *a.*
ikkje kræsen, ikkje vand; jfr. *meskinn*.
-metnaðarsamliga, *av.* med liten vyrdnad.
-metnaðr, *m.* vanvyrdnad. -mettr, *a.* ikkje
mett, svolten.

um-faðma, *v. (að)* umfemna, fangtaka.
-fang, *n.* arbeid, stræv; uro, staak, strid.
-fangsmikill, *a.* uroleg, staaksam. -farandi,
a. umfarande, umreisande. -feðming, *f.* um-
grensing, umrit. -ferð, *f.* det aa fara um,
umferd, umlaup. -ferðarmaðr, *m.* umfarande
mann, ferdamann. -ferðarpiltr, *m.* umfarande
gut. -fram, *præp.* og *av.* sjaa *um*, *præp.* -ganga,
f. det aa ganga um, umkring; millomgonga,
umsut. -ganga, *v. st.* syta for at ein fær
eitk.; *u. e-m e-t.* -gangr, *m.* 1. = *umganga*.
2. umgang, svalgang (kring hus). 3. um-
gjerd, karm. -gangsmáðr, *m.* drivar, stjornar.
-gefinn, *a.* umgjeven, umringa. -gengi, *n.*
= *umganga*. -gerð (og *umgjörð*) *f.* det som
er gjort ell. ligg umkring eitk., umgjerd,
umlag, sverdslira, prydnad odl.; inngjerdsla.
-gerða, *v. (rð)* = *umgyrða*. -gjörð, *f.* gjord,
belte umkring eitk. Edda. -gnaddan, *f.* knur-
king, klagá. -grafa, *v. st.* undergrava, grava
burt grunnen under. -gropt, *m.* ettergraving,
etterreknad. -gongumaðr, *m.* 1. rekarfant,
tiggár. 2. stjornar, raadsmann. -gyrða, *v.*
(*rð*) leggja umkring. -horfi, *n.* det aa sjaa
umkring seg; *hversu þar var umhorfs*, kor-
leis der saag ut. -hugsan, *f.* tanke paa eitk.
-hvarfi, *n.* eig. kringferd, det aa fara um-
kring; umróme. Jfr. *nyn.* *umkvarv*. -hverfis,
-hverfum, *av.* og *præp.* (*m. akk.*) i kring um
(*umkverves*, Hall. Nfj.). -hvergis, *av.* = *um-*
hverfis. Kgs. Brenn. 38^{2s}. -hyggja, *f.* umhug,
umsorg. -hyggjulauss, *a.* som er utan um-
sorg (-hyggjulaust, *av.*). -hyggjumaðr, *m.*
mann som treng umsorg av ein (*e-s*).

umi, *m.* (ill) umtale.

ú-mildi, *f.* umilda, miskunnløysa. -mild-
leikr, *m.* umildskap, ugudelegskap. -mildr, *a.*
umild, miskunnlaus; ugudeleg (-mildliga, *av.*).
-minnast, *v. r. (nt)* gløyma (*e-s*). -minni, *n.*

minneløysa, gløymska (jfr. nyn. *uminne*).
-minnigr, *a.* uminnug, som ikkje minnest
(e.s). **-minnishøggi**, *m.* tunge som valdar
 minneløysa. **-minnisveig**, *f.* gløymskedrykk.
-miskunnsamr, *a.* umiskunnsam, miskunn-
 laus (*-miskunnsamliga*, *av.*). **-missiligr**, *a.*
 umissande. **-mjúkr**, *a.* ikkje mjuk, stiv,
 strid, uviljug.

um-kast, *n.* umkast, vending. **-kaup**, *n.*
-keypi, *n.* handel, semja. **-kringingarmál**, *n.*
 umskrivning, perifrása. **-kringis** (og *-kring*)
av. og *præp.* umkring. **-kringia**, *v. (gd)* um-
 ringa, kringsetja; fara i kring. **-kvæði**, *n.*
 ordlag, talemaate.

umla, *v. (að)* umla (Hall.), mulla.

um-landsferð, *f.* ferd (tilsjøs) umkring
 landet. **-lassamr**, *a.* baktalande. **-leiðing**, *f.*
 det aa leida, føra umkring. **-leitani**, *f.* freist-
 nad paa aa faa til eitk. **-lesandi**, *m.* **-les-**
maðr, *m.* baktalar. **-lestr**, *m. (gen. -lests* og
-lestrar) baktale. **-lestrarmaðr**, *m.* baktalar.
-liðinn, *a.* framfaren, som hev vore (jfr. *liða*
um). **-liðning**, *f.* det aa lida av, avliðing
 (um tidi). **-mál**, *n.* 1. ummaal, rundmaal.
 2. = *ummæli*. **-merki**, *n.* 1. merke; *sjá vegs*
ummerki, sjaa merke etter eitk. som hev
 hendt. 2. landmerke, grensa. **-merkja**, *v. (kt)*
 avmerkja, avgrensa. **-mæli**, *n.* ord, tale, det
 ein segjer um eitk. **-mørk**, *n. pl.* grensor,
 rettsumkverv. Bp. I 7423s.

ú-móðr, *a.* ikkje trøyt. **-mótaðr**, *a.*
 formlaus.

um-ráð, *n.* umraad, raadleggjing; raad,
 styring. **-rás**, *f.* umlaup; yverf. um fortel-
 jing. **-rennandi**, *m.* = *umrenningr*. **-renning**,
f. umlaup. **-renningr**, *m.* landslaupar, ferda-
 fant. **-ræði**, *n. pl.* umraad, raadleggjing.
-ræða, *f.* umræða, tale um eitk. **-samning**, *f.*
 semja, forlik. **-sát**, *f.* 1. umlægring. 2. um-
 saat (Tel.), ettersitjing; lurarsæte; meinraad.
-sátarmaðr, *m.* umsitjar, mann som lurar paa
 (aa drepa) ein. **-seta**, *f.* umlægring. **-setr**,
n. = *umsát* 2. **-sigling**, *f.* sigling, styring
 (eig. um-sigling). **-sitjandi**, *a.* umsitjande,
 lurande. **-sitjendr**, *m. pl.* grannar. **-sjá**, *f.*
 (*-sjó*, *f.* *-sjón*, *f.*) umsyn, umskog. **-sjór**, *m.*
 eig. sjøen umkring, d. e. oceanet, storbavet.
-sjósvinn, *m.* tenestemann som ser um eitk.
 D. N. II 13327. **-skepti**, *v.* leggja brett paa

(eig. setja nytt skaft paa?) Fm. VIII 276.
-skipti, *n.* umskifte, umbyte; byte, skil; upp-
 gjerd, avgjerd. **-skiptiligr**, *a.* umskifteleg,
 ustø. **-skipting**, *f.* 1. umskifte, umbyte.
 2. umhug for. **-skorning**, *f.* **-skurðarskírni**, *f.*
 umskjering (bib.). **-skurðr**, *m.* 1. umskje-
 ring. 2. fyrehud (huva) som er avteki ved
 umskjeringi. **-skurningarskírni**, *f.* = *um-*
skurðarskírni. **-skyggja**, *v. (gd)* yverskyggja.
-skygnari, *m.* utkiksmann. **-skygning**, *f.* um-
 skoding, tilsyn, utkik. **-skygningarmaðr**, *m.*
 = *umskygnari*. **-skýring**, *f.* tolking, utleg-
 gjing. **-sléttan**, *f.* sletting, jamning umkring.
-sníða, *v. st.* umskjera. **-sníðning**, *f.* **-sníð-**
ningarpjónasta, *f.* umskjering (bib.). **-snúa**,
v. st. eig. snu um; yverf. øydeleggja. **-snú-**
ningr, *m.* umsnuing, rengjing; umsetning,
 vending. **-spillandi**, *m.* ein som spiller ell.
 øydelegg eitk. **-stilli**, *n.* tilstelling, umsut.
-sviismaðr, *m.* drivar, stjornar. Jfr. nyn.
umsviv, umtanke, umskog, Romsd. **-sýsla**, *f.*
 studnad, hjelp; umsut, tilsyn. **-sýslumaðr**,
m. drivar, stjornar, raadsmann. **-sýslumikill**,
a. drivande. **-sæta**, *f.* ettersitjing, forfyl-
 gjing. Jfr. nyn. *umsæta* (lurar). **-tal**, *n.* un-
 tal, tale um eitk. **-tala**, *f.* tale um eitk.,
 helst um fyretølor. **-talsmál**, *n.* sak som er
 verd umtale. **-turna**, *v. (að)* snu um. **-turnan**,
f. umsnuing. **-þreifing**, *f.* handfaring.

ú-muguligr, *a.* udugleg. **-myndr**, *a.* uskap-
 leg (poet.).

um-vaf, *n.* ting som er umvavd, um-
 vunden med eitk. N. G. L. **-vanda**, *v. (að)*
 vera vand um, paatala. **-vandan** (*-vondun*) *f.*
 det aa véra vand um eller nøgjen paa eitk.,
 ihuge; paatale. **-vandanarmaðr**, *m.* ein som
 er vand um eitk., paatalar. **-venda**, *v. (nd)*
 1. venda, snu um (*e-u*). 2. venda, bruka
 (pengar). **-vending**, *f.* umvending, umbroyt-
 ing; rengjing. **-verbis**, **-vergis**, *præp.* og *av.*
 = *umhverfis*. **-vesan**, *f.* det aa halda paa
 med eitk.

ú-myldr, *a.* umyld, d. e. ugraven. **-myndi-**
ligr, *a.* avskapleg, uskapleg. **-mældr**, *a.* umælt,
 endelaus; *úmælt*, *av.* umælt, fritt, utan maal:
drekka úmælt. **-mælligr**, *a.* 1. ikkje talande
 um. 2. umæleleg, endelaus. **-mæltr**, *a.* usagt,
 ikkje avtala. **-mætr**, *a.* som ein ikkje tek
 umsyn til, ugild. **-mætta**, *v. (tt)* upers. *e-n*

úmættir, ein ðormegtar, uvitar. **-mæðiliga**, *av. utan aa trøytna. -möguligr, a. umögleg. -mönun, f. = úmannan.*

una, v. (undi, unat) 1. una, trivast (ein stad). **2.** vera, verta verande. **3.** roa seg, vera nøgd með, lika (*e-u*); *una vel (illa) við e-t*, vera vel (ille) nøgd með eitk. (*una með eitk.* Shl. Dal.); *una sér* (ell. *við sik*) lika seg (jfr. *una seg*, moroa seg, Dal.). **4.** hava hug til, bry seg um eitk. N. G. L. I 298; jfr. nyn. *una*, d. s. Gul. Ork. **unað, n.** une, velnøgje, hugnað, sæla. Jfr. nyn. *una, unad* (Ross).

ú-náð, f. (helst bruka i pl. *únáðir*) ufred, uro, ulempa (jfr. nyn. *unaad, n.* Tel.). **-náða, v. (að)** uroa, bry, plaaga. **-náðalaust, av.** i fref og ro.

unað-ligr, a. = unaðsamr.

unaðr, m. = unað, n. (Vigf.).

unað-samligr, -samr, a. uneleg, triveleg, hugnadleg. **unaðsbót, f.** gleða. **unað-semd, f.** ynde. **-semi, f.** velnøgje. **unaðs-ilmr, m.** set ange. **-sýn, f.** hugnadleg syn. **-vist, f.** hugnadleg heim.

ú-nafnligr, a. uhøveleg til aa vera namn. **-náttúra, f.** unatur, ukynde. **-náttúrligr, a.** unaturleg, mot naturi (*-náttúruliga, av.*). **-nauðigr, a.** uneydd, friviljug.

und, præp. = undir.

und, f. I. unning? Jfr. glossar til N. G. L.

und, f. II. saar. **unda, v. (að)** saara, særa.

undan, præp. (m. dat.) og av. undan, burt fraa, fraa ei stóða under ell. attmed ell. attum; *hoggva undan e-m fótinn; isar liggja langt undan landi; bregða sjóðnum undan kápu sinni; hann spratt upp undan borðinu, spratt upp fraa bordet; Þorgeirr undan Þríhyrningi*, d. e. fraa Trihyrningen (eit fjell; han budde ned under T.); *yverf. heimta fé sitt undan e-m*, d. e. krevja det att fraa ein som hev det „under“ seg; um avdraatt og avkjøme: undan, av: *hafa smjör (kalfa) undan kúum. undan-boð, n.* tilbod um aa yvertaka gods som er i annan manns verjemaal. **-bragð, n.** undankoma; utyeg, raad til aa koma undan; undanløyning. **-drag, n. = undandráttr** 1. **-draga, v. st.** draga undan, forhalda ein eitk. (*e-t við e-n*). **-dráttr, m. 1.** undandrag, det aa draga eitk.

undan ein, lura eitk. fraa ein; kassesvik. **2.** det aa draga seg undan; utdrygging. **-ferð, f.** undanferd, undankoma. **-ferli, n.** = *undanfersla. -færi, n. 1.* undankoma, tilføre til aa koma undan. **2. = undanfersla. -færsla, f.** det aa gjera seg fri for ei skulding, forsvar, orsaking. **-hald, n.** undanrøming. **-herkjan, f.** orsaking, fyrebering. **-kall, n.** innanking til høgre rett. **-koma, f.** undankoma, det aa koma seg undan. **-lausn, f.** utløyning, utfriing. **-mæli, n.** det aa *mæla e-n undan*, forbøn, orsaking. **-rás, f.** det aa renna undan, røming. **-róðr, n.** det aa ro undan, undanror.

undarligleikr, m. det som er underlegt, underlegheit. **undarligr, a.** underleg (undarleg), rar; uvanleg (*-liga, av.*).

undingi, m. burtromd træl.

undir, præp. og av. A. m. dat. um vera paa ein stad. **1.** under, ned-(burt-)under, nedanfor; *skipit undir þeim*, skipet som dei er paa; *liggja undir nesi einu; sitja undir borðum*, d. e. til borðs; *dagr er undir*, dagen er liden; *meðan tǫður manna eru undir*, d. e. ligg ute (nedslege, men ikkje innhavt); *Starkaðr undir Þríhyrningi*, d. e. Starkad fraa ein gard „under Trihyrningen“ (eit fjell); jfr. *hleypa heim undir Þríhyrning* (til garden under T.) og *Þorgeirr undan Þríhyrningi*. **2.** under, av (um avkjøme); *undir þeim (hesti) var alinn Freyfaxi*. **3.** under, i, hjaa (um magt, styring, eiga odl.); *þat er undir mér*, det stend i mi magt; *hafa ván sína undir djöfli; selja fé at líni undir hans trausti*, d. e. i tillit til honom; *mikit (ekki) er undir e-u*, eitk. er mykje (inkje) um aa gjera; *þykki mér mikit undir, at —*, det er meg mykje um aa gjera — (jfr. *vera undir*). **4.** (liggjande) under, geymd i; *vera vargr undir sauð*, vera varg i saudeham. **5.** under, med eitk. i straff; *undir messusöngspínu*.

B. med akk. um rørsla til ein stad.

1. under, ned- (burt-)under, burtmed; *koma fótum undir sik*, koma seg paa føterne att; *sigla suðr undir England; sól gengr undir*, soli gladar. **2.** under, til, attaat (um magt, eiga odl.); *leggja under sik; gefa e-t undir kirkjuna; bera fé undir e-n*, d. e. muta ein; *taka (eiga) mann undir bónda sinn* (ogso

bónða sinum), d. e. vera utru mot sin egte-
mann. **3.** for, i betaling for; *bjóða í leigu*
undir sik. **4.** med eitk. i vaagnad ell. trygd;
leggja e-t undir þegnskap sinn.

undir-biskup, *m.* under-bisp (suffragan).
-borg, *f.* underliggjande borg ell. by, forstad.
-borgligr, *a.* som ligg nær ved eller under
ein by. **-bregða**, *f.* underbreidsla. **-brot**, *n.*
underbrjoting, underkuing. **-búð**, *f.* bud
som ligg under eit anna rom eller loft.
-búi, *m.* ein som bur under. **-byrli**, *m.* under-
skjenkjar. **-djúp**, *n.* djup som ligg under,
avgrunn. **-dráp**, *n.* arbeid som ein tek paa
seg. **-dráttull**, *a.* som gjerne dreg ell. sankar
til seg eitk. **-eldi**, *n.* undanelde, avkjøme;
yverf. frukt. **-folk**, *n. koll.* undergjevne.
-fulgviti, *m.* under-fut. **-fgrull**, *a.* innful,
løynsk. **-gefinn**, *a.* undergjeven, underlagd.
-gefning, *f.* undergivnad. **-gerð** (*-gjørd*), *f.*
bossa, puta under ein sál; jfr. nyn. *under-
gjerd*. **-gjof**, *f.* undergivnad, underkasting.
-grefill, *m.* undergravar. **-grqptr**, *m.* under-
graving, løynleg svikferd. **-heimar**, *m. pl.*
„underheimarne“, underverdi. **-hlutr**, *m.*
underlut, underpart. **-hús**, *n.* rom under
eit loft. **-hyggja**, *f.* baktanke, innfulskap,
sløgd, falskleik. **-hyggjufulltr**, *a.* svikfull,
falsk. **-hyggjulauss**, *a.* sviklaus. **-hyggjuleysi**,
n. sviklöysa. **-hyggjumaðr**, *m.* innfult men-
neskje, fuling. **-klefi**, *m.* kleve, som ligg
under eit anna rom. **-konungr**, *m.* under-
konge. **-kurr**, *m.* innful list. **-kyrtill**, *m.*
underkyrtel. **-lag**, *n.* tilraad; jfr. nyn. *under-
lag*. **-leggja**, *v.* (*-lagði*) leggja under, kua.
-land, *n.* underland, skattland. **-maðr**, *m.*
undermann, undergjeven. **-mál**, *n.* løynleg
avtale; innfulskap i tale, baktanke. **-oka**,
v. (*að*) leggja under ok, tvinga under.
-prestr, *m.* underprest. **-rót**, *f.* eig. under-
rot, nedste rot; yverf. fyrste upphav. **-seta**,
f. innverknad; jfr. nyn. *underseta*. **-skáli**, *m.*
skáli som ligg nedunder. **-skemma**, *f.* rom
under eit loft. **-skipaðr**, *a.* undergjeven.
-staða, *f.* understoda, grunnlag; grunn, or-
sak; meining, rett skyn; innhald; ogso grunn-
haatt, umsetjing til lat. substantia. **-stað-
ing**, *f.* = *undirstaðning*. **-staðligr**, *a.* = lat.
substantivus, substantialis; *undirstaðligt*
nafn, substantiv, tingord. **-staðning**, *f.* **-stað-**

ningr, *m.* meining, skyn. **-stafr**, *m.* bokstav
som berre vert bruka i enden av ei staving
(gram.). **-standa**, *v. st.* skyna, taka; merka;
greida, orka. Jfr. nyn. *understanda* (Ross).
-stokkr, *m.* understokk, grunnstokk. **-stolpi**,
m. stolpe som stend under. **-stæðiligr**, **-stæðu-
ligr**, *a.* substantivisk. **-tekt**, *f.* maate som
ein tek upp ell. svarar paa eitk.; tilsv. ar.
-tjald, *n.* undertjeld, undertæpe til veggje-
tjeldet (*refill*). **-þýðast**, *v. r.* (*dd*) taka, eigna
til seg. **-vorpning**, *f.* underkasting, under-
leggjing; fyrebering, læta.

undorn, *m.* eig. millomtid; tidi umkring
dagverd (kl. 9) ell. aftansverd (kl. 3); ogso
um maaltidi daa (poet.). Jfr. nyn. *undorn*,
maaltid kl. 3 (Tel. Num.), kl. 9 (i eldre tid,
Ma.).

undr, *n.* under, vedunder, bisn. **undra**,
v. (*að*) undra; undrast paa (*e-t*, *af e-u*);
upers. *undrar mik*, det undrar meg; *undrast*
e-t, *um e-t*, undrast (ogso bisna) paa eitk.
undra-ár, *n.* aar fullt av under. Ann. 1127.
-maðr, *m.* unders menneskje, bisn. **undran**,
f. undring, bisning. **undranar-tíðendi**, *n. pl.*
underlege hende. **-verðr**, *a.* undringsverdig,
underleg.

undr-látr, *a.* undersam, bisnefus. **-ligr**,
-samligr, *a.* underleg, furdeleg. **-sjón**, *f.*
underlegt syn, bisn. **-skapaðr**, *a.* underleg
skapa.

ú-nefndr, *a.* unemnd. **-neiss**, *a.* velvyrd,
gjæv. **-nenning**, *f.* tiltaklöysa, latskap. **-neytr**,
a. udugleg. **-neyttr**, *a.* ubruka.

unga-aldr, *m.* ung alder.

Ungarariki, *n.* Ungarland.

ung-barn, *n.* ungbarn, smaabarn. **-fé**, *n.*
ungfe. **-herra**, *m.* = *jungherra*. **-hryssi**, *n.*
ung-øyk. **ungi**, *m.* unge. **ung-lamb**, *n.* ungt
lamb. **-leiki**, *m.* ungdom. **-ligr**, *a.* ungleg,
ungdomleg. **-maðr**, *m.* **-menni**, *n.* ungmenne,
ungt menneskje. **ungr**, *a.* (*komp. yngri*, *sup.*
yngstr) ung; ny. **ung-smali**, *m.* ungsmale,
ungt smaafe. **-sveinn**, *m.* ungsvein, ung gut.
-viði, *n.* unge tre, ungskog.

unian, *s.* lauk (mlat. uniones).

unna, *v.* (*ann*, *unni*, *unnat* ell. *unnt*)
1. elska (*e-m*); *unnast*, elska einannan (jfr.
nyn. *unna*, d. s i stev og folkev.). **2.** unna
ein, lata ein faa eitk. (*e-m e-s*). **unnandi**, *m.*

elskar. **unnasta** (*unnusta*) *f.* elsker, frilla. **unnasti**, *m.* elsker.

unning, *f.* i sms. *eiðunning*.

unningjalausn, *f.* finnarløn eller løyse-pengar for burtremd træl (jfr. *undingi*).

unnr, *f.* (*unnar*; *unnir*) baara, bylgja. **unnvarp**, *n.* „baare-kast“, d. e. dunge av rak i fjæra; *falla unnvorpum*, falla i dungevis.

únógligr, **—nógr**, *a.* unøgleleg, ikkje nok, i liti mengd (*—nógliga*, *av.*). **—notinn**, *a.* ubruka.

ununarsamr, *a.* uneleg, triveleg.

únýta, *v.* (*tt*) 1. ikkje bruka. 2. gjera unyt, ubrukande eller ugild, spilla, øydeleggja, gjera um inkje. **—nýta**, *f.* laak aatferd (jfr. nyn. *unytte*). **—nýti**, *n.* ubrukande ting (jfr. nyn. *unyttte*); *hoggva til únýtis*, hogga sund og soleis gjera ubrukande. **—nytja**, *f.* øydeleggjing; *ljisa únýtju*, gjera ugagn. **—nytjaþræll**, *m.* unyttig tenar. **—nytjungr**, *m.* ugagns menneskje, unyta. **—nytni** (*únýtiti*) *n. pl.* ugagnsverk. N. G. L. **—nýtr**, *a.* unyt, ubrukande; unyttig, skadeleg; ugild, spilt. **—nytsamr**, *a.* skadeleg.

unz (*av und es*) *konj.* til, til dess (ogso til *þess unz*).

únæfr, *a.* uhæv, faarøynd. **—næfrleikr**, *m.* faarøynsla. **—orð**, *n.* **—orðan**, *f.* uord, vond-ord, stygg-ord. **—orðasamr**, *a.* faaordig. **—orðinn**, *a.* uvorten, komande. **—pínanligr**, **—pínilligr**, *a.* som ikkje kjenner pina.

upp, *av.* 1. upp (i fleire tydingar): til ein høgre stad: *draga upp*; fraa sjøen upp i landet odl.: *upp eða út*; fram i ljøset, til synes: *koma upp*; um opning: *lúka upp*; til ende: *brenna upp*; *upp í vart mál*, paa vaart maal. 2. fram, utetter; ofte um tid: *upp frá e-u*, etter, sidan (ei tid); *frá því upp*, fraa den tid av. 3. uppe, ovan til; *upp frá e-u*, ovanfor eitk. **upp-á**, *præp.* uppaa, paa, ovanpaa; med umsyn til. **—angr**, *m.* opphøgjing. **—austrarmaðr**, *m.* vasekopp. **—boð**, *n.* oppbod, utbod (*av mannskap*). **—brot**, *n.* eitk. oppbrote. **—brú**, *f.* øvre bru, bruka som eigennamn, D. N. VI 16760. **—brunning**, *f.* oppbrenning. **—burðalfíll**, *a.* lite framferdig; jfr. nyn. *uppburd*, evna til aa gjera seg gjeldande. **—burðr**, *m.* 1. oppbering (*av varor fraa eit skip*). 2. ording, utsegn. **—dalr**, *m.* dal upp i landet. **—diskaðr**, *partic.*

lagd fram paa disk eller fat; jfr. nyn. *diska upp*. **—dyri**, *n.* døtre ovan til, = *ofdyri*. **—eyddr**, *partic.* oppøydd, gjord til inkjes. **—festa**, *v.* (*st*) festa, hengja upp. **—festing**, *f.* oppfesting, opphengjing. **—festingarmaðr**, *m.* hengt menneskje. **—fræðing**, *f.* opplæring. **—fræði**, *n.* **—fræzla**, *f.* oppfæding, oppfædsla. **—ganga**, *f.* 1. oppgonga, oppgang, uppstiging; landgang; entring (*av skip*); elvevokster, flaum. 2. veksande magt, framgang. 3. oppgang, stad aa koma upp. **—gangr**, *m.* 1. oppgang, stad aa gaa upp. 2. veksande magt, framgang. **—gefa**, *v. st.* gjeva upp, lata fara; *uppgefinn*, oppgjeven, hjelpelaus. **—gefning**, *f.* frigjeving; tilgjeving. **—gerð**, *f.* bygning, uppsetjing; jfr. nyn. *uppgjerd*. **—gerðarmaðr**, *m.* bygningsmann. **—gjafari**, *m.* tilgjevar. **—giqi**, *f.* medgjeving; ettergjeving. **—greizla**, *f.* i sms. *fjár*-. **—grip**, *n.* i sms. *fjár*-. **—görr**, *a.* gjord av med, øydelagd. **—haf**, *n.* opphevjing, opphøgjing; opphav, orsak; byrja, fyrstning. **—hafari**, *m.* = *upphafsmaðr*. **—hafliga**, *av.* i fyrstningi. **—hafligr**, *a.* som ein byrjar med, høveleg til aa byrja med; jfr. nyn. *upphavleg*. **—hafning**, *f.* eig. opplyfting; burtrykning; sjølv-høgjing. **—hafsmaðr**, *m.* opphavsmann. **—hafsstafr**, *m.* fyrste-bokstav. **—hafsmynd**, *f.* fyrste synd. **—hald**, *n.* 1. det aa halda eitk. upp i véret, lyfting; um presten som held upp nattverden: *upphald brauðs ok vins í messu*. 2. upphald, opphelde, istandhalding. **—haldsker**, *n.* kjer til aa lyfta upp vinen i i messa. **—haldskerti**, *n.* kjerte til aa bera i processonar. **—haldsmaðr**, *m.* upphaldar, istandhaldar. **—haldsstika**, *f.* ljøsestake til aa bera i processonar. **—há**, *r.* høg (t. d. um sko); jfr. nyn. *upphøg*. **—hefill**, *m.* = *upphefjari*. Poet. **—hefjari**, *m.* 1. opphefjar, oppreisar. 2. opphavsmann. **—heimr**, *m.* himmel (poet.). Edda. **—heldi**, *n.* = *upphald* 2. **—heldismaðr**, *m.* = *upphaldsmaðr*. **—himinn**, *m.* himmelen uppe. Edda. **—hlaup**, *n.* opplaut, uppstyr. **—hlutr**, *m.* upplut, livstykke. **—húsan**, *f.* opphusing, det aa byggja hus. **—hæð**, *f.* høg, haug. **—hogg**, *n.* opphogging, burt-hogging.

uppi, *av.* uppe; oppyver; uppe or sengi, paa føterne; framme, fyre, til synes, kun-nigt; uppe paa land, uppe i landet; open,

til reide; til ende, uppbruka; jfr. *vera uppi*.
uppvqzlu-maðr, *m.* ovmodigt menneskje.
-mikill, *a.* ovmodig.

upp-kast, *n.* uppkasting; uppkast, framlegg; teikning. **-koma**, *f.* det aa koma upp; uppkoma, framkoma. **-komumaðr**, *m.* upphavsmann, kjelda. **-kveiking**, *f.* uppkveikjing, tendring. **-lag**, *n.* løyve, samtykke. **-land**, *n.* land som ligg upp ifraa sjøen; *pl.* *Upplönd*, um Upplandi i Norig (serleg *Heinavfylki*, *Haðafylki*, *Rauumariki*, *Guðbrandsdalir* og *Eystridalir*). **-lendingr**, *m.* upplending, mann fraa Upplandi. **-lenzkr**, *a.* upplendisk. **-létti**, *m.* uppletta (NGbr.), upphaldsvér. **-lífill**, *a.* liten uppe.

upp-litning, *f.* uppskoding, kontemplation. **upplitningar-auga**, *f.* uppskodings-auga. **-hæð**, *f.* uppskodings-høgð. **-líf**, *n.* uppskodings-liv, kontemplativt liv. **-ljós**, *n.* uppskodings-ljos. **-sýn**, *n.* uppskodings-syn.

upplok, *n.* upplating, opning. **-lokning**, *f.* 1. = *upplok*. 2. = *uppsaga*. **-lost**, *n.* **-lostning**, *f.* uppdikt, usant drøs. **-lykt**, *f.* **-lykting**, *f.* utbetaling. **-lyktr**, *a.* utbetala. **-lægr**, *a.* høgt liggjande, høglandt. **-nám**, *n.* upptak, mottak (av pengar odl.); burttaking (jfr. *tefta*); i N. G. L. um den lut av mannebøterne som fall paa nokre visse av skyldfolki (utan for „baugemønnenne“), og um kvar av dei tri klassorne som desse skyldfolki var skipa i (*fyrsta*, *annat*, *þriðja uppnám*). **-námamenn**, *m. pl.* dei som er med i eit av dei tri *uppnám*. **-numning**, *f.* upptaking, burttykning (til himmelen); i gram. um anticipatio. **-numningardagr**, *m.* upptakingsdag; *u.* *Marie*. **-næmr**, *a.* 1. som ein kann taka burt; forbroten, konfiskabel. 2. yvervinneleg, hjelpelaus, „seld“. **-orpinn**, *a.* = *uppnæmr*. 2. **-rás**, *n.* uppstigning; löndgang (til herjing); upphav, orsak. **-regin**, *n.* himmelske magter. Edda. **-reising**, *f.* uppreising, uppattreising. **-reism**, *f.* **-reisning**, *f.* = *uppreist*. 1. **-reist**, *f.* 1. uppreising; umbot, framhjelp; veksande magt eller æra; fremjing (av ei sak). 2. upprør, uppreist. 3. skapingi, i sms. **-reistardrápa**, *f.* draapa, dikt um skapingi. **-reistarsaga**, *f.* skapings-soga, 1ste mosebok. **-réttaðr**, *a.* framsett paa bordet. **-réttast**, *v. r.* (*tt*) retta seg upp.

-rétttr, *a.* upprett, uppreist. **-ris**, *n.* = *upprisa*. **-risa**, *v. st.* stiga, staa upp. **-risa**, *f.* **-risning**, *f.* det aa risa upp, uppstigning, uppstoda. **-risningarstaðr**, *m.* uppstode-stað. **-risudagr**, *m.* uppstode-dag. **-risudýrð**, *f.* uppstode-herlegdom. **-risunótt**, *f.* uppstode-natt. **-risutíð**, *f.* **-risutfimi**, *m.* uppstode-tid.

uppruna-bréf, *n.* upphavsbrev, fyrstehandsbrev. **-saga**, *f.* uppvokster-soga, ungdoms-soga. **upp-runi**, *m.* 1. upprune (Sogn), det aa renna, veksa upp; uppkoma, upphav. 2. uppvokster, ungdom. **-runir**, *m. pl.* uppvokster, ungdom.

upp-ræta, *v. (tt)* rota upp, taka upp med rot. **-saga**, *f.* framsegn, forkynning.

Uppsali, *m. pl.* Uppsala (i Sverige).

upp-sát, *f.* og *n.* uppsaat, uppset, baade um aa setja skip upp paa land, og stad der skip vert sett upp. **-sátartuþt**, *f.* tuft til uppsaat for skip. **-sátr**, *n.* uppsaat, uppsetning av skip. **-sátseyrir**, *m.* avgift (til grunneigaren) for uppsaat. **-setning**, *f.* = *uppsátr*. **-síðis**, *av.* uppe paa sida, jamsides. **-sitjendr**, *m. pl.* dei som sit til bords, bordlag. Leif. 17120. **-skár**, *a.* openskaar, lausmynt; openberr. **-skeldr**, *a.*; *uppskelt með silfri*, heilt sylvslege? Eg. kap. 38. **-skipan**, *f.* lossing (av skip). **-skot**, *n.* drygging, hefte; jfr. *nyn.* *uppskot*. **-slátta**, *f.* uppdikt, usant drøs. **-smíða**, *v. (að)* byggja upp. **-smíðan**, *f.* uppbyggging (yverf.). **-smíðanarorð**, *n.* uppbyggjings-ord. **-smíði**, *n.* uppbyggging. **-spretta**, *f.* uppkoma, kjelda (ogso yverf.). **-sprettubrunnr**, *m.* uppkoma, kjelda. **-sprettuæðr**, *f.* uppkomande vatsaad. **-staða**, *f.* 1. uppstoda, det aa standa uppreist. 2. uppstoda, uppstiging; reising. **-stertr**, *a.* uppstrama, kaut, byrg. (*-stert*, *av.* Mork. 383). **-stiga**, *f.* uppstigning. **-stígari**, *m.* uppstigar, ein som stíg upp til (*e-s*). **-stigning**, *f.* uppstigning, uppstoda. **-stigningardagr**, *m.* **-stigudagr**, *m.* uppstigningsdag, d. e. heilag-torsdag. **-stjóðutré**, *n.* uppstandar, stolpe. **-sviár**, *m. pl.* svenskar fraa Uppland. **-sogn**, *f.* = *uppsaga*. **-sætr**, *n.* sæter? Mk. 4025. **-tak**, *n.* = *upptekja* 1 og 2. **-taka**, *f.* 1. upptaking; ogso um lat. translatio, sjaa *upptokudagr*. 2. = *upptekja*. 1. **-tekja**, *f.* 1. upptak, tiløigning, plundring. 2. inntekt, fortenesta

(*upptoka*, Hall.). 3. det aa taka (byrja) paa med eitk., upptak, tiltak. 4. maate som ein tek upp eitk. paa, meining, umdøming. -*tekning*, *f.* 1. = *upptaka* 1. 2. = *upptekja* 3. -*tekt*, *f.* = *upptekja* 1, 2 og 4; = *fjárupptekt* 1. -*frandar*, *f.* upptending, oppveikjning. -*timbran*, *f.* upptimbring; upptimbra hus. -*tækiligr*, *a.* raadleg. -*tækr*, *a.* = *uppnæmr*. -*toku-dagr*, *m.* dag daa dei jordiske leivningar av eit heilagmenne vert upptekne og skrinlagde, translationsdag. -*þunnr*, *a.* tunn uppe. -*varp*, *n.* 1. oppkastning (or eit eldberg). 2. opphav, kjelda; jfr. nyn. *uppkast*. -*vekjari*, *m.* oppvekkjar, kveikjar. -*vesandi* (eldre form for *verandi*) *a.* som er uppe; *at uppvesandi sólu*, medan soli er uppe. -*víss*, *a.* openberr, kjend. -*vqxtr*, *m.* 1. oppvokster, uppelde. 2. vokster, skapnad, høgd. -*vqzlumikill*, *a.* = *uppvqzlumikill*. -*æsing*, *f.* oppøsing, egging.

ú-*prettótr*, *a.* sviklaus, ærleg. -*prúðliga*, *av.* uheiderleg. -*prýði*, *f.* 1. vanæra. 2. for *ofprýði*.

ups, *f.* ufs (dsk. tagskjæg). *upsadropi* (og *uwa*- N. G. L.), *upsardropi*, *m.* ufsedrope, takdrop. *upsi*, *m.* 1. = *ups*. 2. for *ufsi*.

úr, *præp.* sjaa *ór*. úr-, sjaa *ór*-.

úr, *n.* 1. yr, musk, fint regn; jfr. nyn. *ur*, *m.* regnskyer i fjellet (Tel.). 2. namn paa runbokstaven for *ú*.

úráð, *n.* 1. uraad, ill ell. skadeleg raad. 2. uraadlegt ell. vondt tiltak, illgjerd, misgjerd. úráða-kona, *f.* laakt, usedugt kvende. -*mannliga*, *av.* uhøveleg. ú-ráðan, *n.* = úráð 2. -*ráðandi*, *præs. partic.* som ein ikkje maa gjeva raad; *úráðandi ollum bjargráðum*, som ein ikkje maa hjelpta eller berga med nokor raad (um skoggangsmann). -*ráðholtr*, *a.* som gjerne fer med det som er ilt og uraadlegt. -*ráðinn*, *a.* uraadð, uvíss; uvitug; uviljug; *úráðit vèðr*, faarlegt vèr. Str. 6726. -*ráðleitinn*, *a.* raadlaus. -*ráðligr*, *a.* uraadleg, uhøveleg (*ráðliga*, *av.*). -*ráðþægr*, *a.* som ikkje høyrer paa raad, einvís. -*ráðvandr*, *a.* ikkje vand um sine raader, samvitslaus; utugtig. -*ráðvendi*, *f.* samvitsløysa; utugt. -*ragr*, *a.* urædd (*ragligr*, *av.*). -*rakklaeti*, *n.* stakarsdom. -*rammr*, *a.* veik.

úrarhorn, *n.* horn av ur (*úrr*).

urð, *f.* urd, steinurd. urðar-brot, *n.* uppbrjoting av urd (um vegleggjng). -*qotr*, *m.* urdkatt (Lof.), røysekatt (bruka som tilnamn). -*maðr*, *m.* fredlaust menneskje (som maa halda seg i urder).

urðarmáni, *m.* illspaaande halvmaane som ein tykkjest sjaa inne paa husveggen, feigdarmaane. Eb. kap. 52.

urðgræfr, *a.* som ein skal grava ned i urd.

urðr, *m.* 1. hending. 2. undergang, tjon. Poet.

urðr, *f.* namn paa ei av nornerne, Urd; lagnadsmøy. Edda.

ú-reifusamr, *a.* ærleg. -*reiðr*, *a.* I. ikkje ridande, ukjem paa hesterygg. -*reiðr*, *a.* II. ikkje vreid, venleg. -*reiðumaðr*, *m.* menneskje som gjer ugreda og uskil. -*rekki*, *f.* stakarsdom. -*rendr*, *a.* urend, uskuma (um mjølk). -*rengdr*, *a.* = *úrotinn*, 3. Fm. X 3982; O. Hm. kap. 7715. -*rétliga*, *av.* uretteleg, gale. -*rétfligr*, *a.* uretteleg, urett, ulogleg. -*réttr*, *a.* urett; urettferdig. -*réttsýni*, *f.* urettvisa. -*réttvíss*, *a.* urettvis, urettferdig. -*reynðr*, *a.* ureynd, uprøvd.

ureyndr for *urendr*, = *reendr*. Hom. 410.

urga, *v.* (að) persa, trykkja saman, Fld. I 425. Jfr. ght. wurgan.

urga, *f.* reipende; jfr. nyn. *urva*, *f.* og *yrqja*, *f.* (Aasen).

urgan, *f.* orga, = *organ* (jfr. nyn. *urgo*, *f. pl.* NGbr. *urve*, *f.* Snm.).

úrganga, *f.* det aa gaa eller koma ut or eitk.

ú-rífliqr, *a.* ugild, daaleg, ugodsleg (*rífliqa*, *av.*).

úrigr (og *úrigr*) *a.* I. vaat. Edda.

úrigr, *a.* II. ill, leid.

ú-ríkr, *a.* ugjæv, ring; fatig. Æf.

url, *n.?* urlan, *n.* slør.

úró, *f.* uro, ufred. úróa, *v.* (að) uroa;

úróast, *v. r.* verta uroleg. úróar-eldr, *m.* ufredseld. -*maðr*, *m.* ufredsmann. -*tími*, *m.* ufredstid. úrói, *m.* = úró. úróliga, *av.* uroleg. úrór, *a.* uro (Hall.), uroleg.

ú-roskinn, *a.* ikkje vaksen. -*rotinn*, *a.* I. ikkje roten. 2. *úrotin ær*, ærsaud som ikkje hev mist ulli (røytt). 3. ikkje røytt (um lin), Flat. II 3707.

úr, *m.* (*úrar*) ur (lat. bos urus, dsk. uroxe); i sms. *úrarhorn*.

úrsvair, *a.* vaatkald. Edda.

urt, *f.* urt, gras; lauv (= *jur*).

urt, *a. n.* for *úrigt* av *úrigr*, *a. II.* Sex söguþ. 77s.

úruggliga, *av. úruggr*, *a.* sjaa *öruggliga*, *öruggr*.

úrúm, *n.* romlöysa; *gera úrúm*, fylla upp.

úr-ván, *f.* sky. Poet. *-væta*, *f.* yr, musk-regn.

ú-ræðismaðr, *m.* misgjerningsmann.

-ræsi, *n.* ufysa, ukjura (um folk). **-ræst**, *f.*

ufysa. **-ræstilligr**, *a.* ureinsleg, ufyseleg.

-rækiliga, *av.* skøytelaust. **-rækinn**, *a.* uskøy-

ten, forsømeleg (jfr. nyn. *urøkken*). **-rækja**,

v. (kt) vanrækta, forsøma, vanvyrda. **-rækslu-**

verk (skr. *orakslu verk*) *n.* forsøming, avleid-

sla. Heilag. 300ss. **-rækt**, *f.* urøkt, forsøming,

skøyteleysa. **-ræktarmyrkvi**, *m.* yverf. tung-

lynde, stur av di ein kjenner seg vanvyrd.

-ræktarsvefn, *m.* svevn som kjem av forsø-

ming. **-ræktarþokki**, *m.* utokke, uvilje av

di ein kjenner seg vanvyrd. **-sáinn**, *a.* **-sáðr**,

a. usaadd. **-sakaðr**, *a.* uskadd. **-sambærr**, *a.*

som ein ikkje ber saman eller samstundes

(um vaapn). **-samheyriligr**, *a.* usamhøveleg.

-saminn, *a.* uskipa. **-samjafn**, *a.* ikkje jam-

god. **-samjafnlig**, *a.* ikkje ihopliknande.

-samr, *a.* uviljug til eitk. (jfr. nyn. *usamd*).

-samþykki, *n.* usamtykke, usemja. **-samvirði-**

ligr, *a.* ikkje ihopliknande, utifraa. **-sanna**,

v. (að) avsanna, neitta, prova at eitk. er

usant. **-sannlig**, *a.* ikkje rett, urimeleg,

uhøveleg. **-sannr**, *a.* 1. usann, urett, falsk;

at úsönnu, imot det som er sant. 2. uskyl-

dig i eitk. (*e-s*, *at e-u*). **-sannsýni**, *f.* **-sann-**

sæi, *f.* urettvisa. **-sárr**, *a.* ikkje saar; usara.

-sátt, *f.* usemja, usamtykke; *at úsátt hans*,

mot hans vilje. **-sáttan**, *f.* = *úsátt*. **-sátt**,

a. usamd, uforlikt. **-seðjanlig**, *a.* umettande.

-sekr, *a.* 1. uskyldig, saklaus; fri for straff

ell. bot; *at úsekju (úsekku)*, utan aa draga

paa seg straff, dersom ein ikkje vil draga

paa seg straff (N. G. L.). 2. ikkje fredlaus.

-sélig, *a.* usjaaleg, stygg. **-sendiligr**, *a.* usen-

dande, som ein ikkje kann senda. **-sendr**, *a.*

usend, um offersending. Hm: 145. **-sénn**, *a.*

usédd. **-settligr**, *a.* uhøveleg. **-siðamaðr**,

-siðarmaðr, *m.* usedugt, raatt menneskje.

-siðlig, *a.* usedug, uhøvisk, usømeleg (*-sið-*

liga, *av.*). **-siðr**, *m.* used, uskikk, raaskap.

-siðsemi, *f.* usemd. **-siðugr**, *a.* use-

dug, raa, udana. **-sigrndr**, *a.* ukrossa, utan

aa krossa seg. **-sigr**, *m.* usiger, tap i strid;

fara úsigr fyrir e-m, faa usiger, verta yver-

vunnen av ein. **-sigradr**, *a.* usigra, ikkje

yvervunnen. **-sigranlig**, *a.* uyvervinneleg.

-sigrsamr, *a.* som ikkje sigrar, tapande.

-sigsæld, *f.* **-sigsæli**, *f.* uheppa i strid.

-sigsæll, *a.* ikkje sigersæl. **-sinniligr**, *a.*

som ikkje ser ut til aa vera godt fylgje,

udugande. **-sjaldan**, *av.* ikkje sjaldan. **-sjalf-**

ráðlig, *a.* som ein ikkje sjølv kann raad for.

-sjalfráðr, *a.* ikkje sjølvraaden, ikkje sjølv-

vilja, som ein ikkje sjølv kann til. **-sjúkr**,

a. frisk. **-skaddr**, *a.* uskadd, uminka, urøyvd;

úskóddum Kgs. 1612 for *úskáðum* (loddbein)?

jfr. Kgs.* 631s. **-skaðliga**, *av.* soleis at ingen

lid skade. **-skakkr**, *a.* ikkje skakk, bein.

-skap, *n.* 1. rang framgangsmaate. 2. vondt

huglag, vondskap. 3. i *pl.* *úskop*, ulagnad.

Jfr. nyn. *uskap*. **-skapaverk**, *n.* „ulagnad-

verk“, verk som *úskop* hev lagt paa ein.

-skapfeldr, *a.* uhugleg, utægleg, leid. **-skap-**

felliliga, *av.* uhugleg, utægleg. **-skaplig**, *a.*

uskapleg, uhøveleg (*-skapliga*, *av.*). **-skap-**

þekkr, *a.* uhugleg. **-skapværr**, *a.* uroleg,

svivsam (i hugen). **-skeifr** (og *úskelfífr*) *a.*

utan skjelving; urædd. **-skerðr**, *a.* uskjerd,

uminka, heil. **-skiktr**, *a.* (um *vararfeldr*)

ikkje boren som *skikkja*, d. e. ubruka. **-skil**,

n. (helst i *pl.*) uskil, urett, uhøveleg aatferd;

ugreida; *vera i úskilum*, hava gjort brots-

verk (som ein ikkje hev bøtt for). **-skila-**

maðr, *m.* mann som fer urett aat, brots-

mann, skarv. **-skilamál**, *n.* urett sak. **-skil-**

janliga, *av.* uskiljande. **-skiljanlig**, *a.* uskyn-

leg. **-skilligr**, *a.* uskiljande, udeilande. **-skil-**

rekki, *f.* **-skilríki**, *n.* urettvisa, uærlegdom.

-skilsamliga, *av.* uvisleg, uskipeleg. **-skilsliga**,

av. uskilleg, urettvis. **-skiptiligr**, *a.* 1. uskif-

tande, udeilande (*-skiptiliga*, *av.*). 2. u-um-

skifteleg, ubrigdeleg. **-skiptr**, *a.* uskift, udeilt.

-skírlífi, *n.* urein livnad. **-skírr**, *a.* uskir,

urein. **-skjóti**, *m.* ugreida, forfang. **-sko-**

raðr, *a.* ikkje *skoraðr*; (um mannlogor) fri,

ubunden av fyresette vilkaar eller ávtalar.

-skorinn, *a.* uskoren, ikkje uppskoren, ikkje tilskoren. -skotbragðligr, *a.* usnøgg i vendingi, seinvoren. Ljosv. 2679. -skúaðr, *a.* uskodd. -skuggasamligr, *a.* umistenkjeleg. -skundi, *m.* forfang, ugagn. -skygn, *a.* dimmsynt. -skygna, *v.* (*nd*) gjera dimmsynt, dimma; *v. r.* úskygnast, dimmast (paa syni). -skygnleiki, *m.* dimmsyn. -skyldast, *v. r.* (*ld*) verta mindre nærskyld, greinast lenger ut (um frendskap). -skyldr, *a.* 1. ikkje skyldig, som ein ikkje skylder aa gjera, tarvlaus, ukalla. 2. uskyld, som ikkje er i slegt med (*e-m*). -skyldugr, *a.* = úskyldr 1. -skynsamligr, -skynsamr, *a.* uskynsam, uvitug, uklok (*-skynsamliga*, *av.*). -skynsemd (og *-skynsemi*) *f.* skynløysa, faavit. -skynsemdariflekk, *m.* flekk paakomen ved skynløysa. -skýrr, *a.* 1. uklok. 2. utydeleg. -skyti, *m.* (*gen. úskytja*) og -skytja, *f.* laak skyttar. -skærleikr, *m.* uklaare; ureinskap.

usla-bót, *f.* -gjöld, *n. pl.* = *auslabót*.

ú-sléttá, *f.* uslett, ujamt lende. -sléttá, *v.* (*tt*) gjera uslett. -slétt, *a.* uslett, ujamn.

usli, *m.* 1. usle (Ma. Li.), eimyrja, gloande oska. 2. skade; skadebot (jfr. *auvisli*). -sljólíga, -slæliga, *av.* kvast, ikkje slapt, med all magt. -slóttigr, *a.* ikkje sløg, ærleg. -slyng, *a.* ukunnig, uhendig. -slær, *a.* usljo, kvass. -slægr, *a.* ikkje sløg, einfald. -slökkiligr, -slökkvanligr, -slökkviligr, *a.* uslökkjande. -smár, *a.* ikkje smaa, stor; ikkje nøgjen, uvand. -snild, *f.* -snilli, *f.* 1. daarskap. 2. vant paa ordhegd. -snillisorð, *n.* daarskaps-ord. -snjallr, *a.* uklok; uhag; rædd. -snortinn, *a.* urórd. -snotr, *a.* uklok, uvis. -sóknardagr, *m.* dag som ikkje er sykn, heilagdag. -sómi, *m.* usømd, vanæra, skam. -sorg, *f.* sorgløysa, poet. um natti, Edda. -spakligr, *a.* ikkje spakleg, ufredeleg (*-spakliga*, *av.*). -spakr, *a.* uspak, uroleg, ufredsam, uspak, utam (um dyr). -spáligr, *a.* som ikkje ser spaaavis ut. -sparaðr, -sparðr, *partic.* uspard; *lata e-t úspart* (*úsparat*), ikkje spara paa eitk. -sparlīga, *av.* ikkje sparleg, rikeleg; utan aa spara seg, uforfært. -sparr, *a.* ikkje sparsam; ikkje sparande; *úspart*, *av.* utan sparsemd, rikeleg. -speki, *f.* 1. = *úspekt*. 2. villskap (um uspakt fe).

úspekt, *f.* uspekt, ufredeleg aatferd,

valdsverk. úspektar-bragð, *n.* ufredeleg gjerning. -ferð, -fqr, *f.* ufredsferd. -maðr, *m.* ufredsmann, valdsmann.

ú-spellaðr, *a.* = *uspilltr.* -spilliligr, *a.* uspillande, ukrenkjande. -spilltr, *a.* uspilt, uskjemd, uskadd. -spurðr, *a.* uspurd; *at e-m úspurðum*, *d. e.* ein uspurd, utan aa spyrja ein. -staðfestá, *f.* -staðfesti, *f.* ustøða (i hugen). -steffliga, *av.* uhøveleg. -sterkr, *a.* magtlaus, veik. -stilliliga, *av.* umaateleg. -stilling, *f.* styrløysa, maateløysa. -stilltr, *a.* styrlaus, lausslept. -stjórn, *f.* ustjorn (Shl.), vanstyre. -stund, *f.* vanagt. -stundligr, *a.* æveleg. -stýri, *n.* ustyr, staak, ufred. -stýri-látr, *a.* ustyrleg. -styrkjast, *v.* (*kt*) veikna. Fm. III 17123. -styrkleikr, *m.* -styrkr, *m.* vanstyrke, veikskap. -styrkr, *a.* magtlaus, veik. -styrkt, *f.* = *ústyrkr.* -støðugr, -støðuligr, *a.* ustød. -sundrlægr, *a.* uskiljande. -sundrskilligr, *a.* uskiljande; udeilande. -súrr, *a.* söt. -sváss, *a.* ufysen, ublid. -svefnugr, *a.* ikkje svevnug, svevnlaus. -sviinn, *a.* -svífr (*gen. úsvífs* og *úsvífrs*) *a.* beinstyren, uvyrden, djerv. -svífrungr, *m.* fiende, S. E. -svíft (*-svípt*) *a. n. e-m verðr úsvíft*, ein vert daatt (stuss) ved, eitk. tek ein sterkt. -svinniligr, *a.* uvitug. -svinnr, *a.* uklok, uvitug (jfr. *nyn. usvinn*, *uvar*, *uvyrden*). -svipligr, *a.* usvipleg, som ser ille ut. -svipr, *m.* illska, vondska (um sjukdom). -syknuligr, *a.* fælsleg. -syndr, *a.* som ikkje kann symja, usumd. -syndugr, *a.* syndfri. -sýniligr, *a.* 1. usynleg, som ein ikkje kann sjaa (*-sýniliga*, *av.*). 2. uvonleg, vonlaus. 3. usynleg, usjaaleg, stygg. -synju (ogso med præp. *at úsynju*, og *úsynjum*) *av.* uforsvarleg, med urette, utan grunn; i *ei* ulukkeleg stund. Jfr. *úforsynju*. -synjudrykk, *m.* ulukkeleg drykk. -sýnn, *a.* som ein ikkje kann sjaa eller vita, úviss (jfr. *nyn. usynt*). -sæbrattr, *a.* ikkje bratt ned mot sjøen. -sæll, *a.* usæl, arm. -sælligr, *a.* usseleg, ynkeleg, usæl. -sætiligr, *a.* utolande, uhøveleg. -sætti, *f.* -sætti, *n.* usemja, usamtykke. -songvinn, *a.* som ikkje gjerne syng. -sækiligr, *a.* utakande (um festning). -sæma, *v.* (*md*) vanæra, skjemma. -sæmd, *f.* usømd, vanæra, skam. -sæmdarhlutr, *m.* ting som er til skam, usømd. -sæmdarorð, *n.* ord som er

til vanæra, skamord. **-sæmiligr**, *a.* usømeleg, uheiderleg, skamleg; *ú. c-s*, uverdigr til eitk. (*-sæmiliga*, *av.*). **-sæmr**, *a.* usømeleg, uheveleg. **-særa**, *v. (rð)*: *úsæra sinn eið*, brjota sin eid. **-særr**, *a.* som ein ikkje kann sverja paa, falsk.

út, *av.* 1. ut, ut av, ut or eitk. (*mots. inn*); ut or huset; fraa det indre land mot havet; ut fraa Norig til landi i vest (serleg Island, jfr. *útan*), men ogso um leidi sør-etter og innetter Midhavet; *út ok inn með hverjum firði*; *út um Nørvasund*, d. e. inn gjenom Gibraltarstrætet; *út frá*, ut fraa; utanfor; dessforutan. 2. ut, til ende; *segja e-t út*; *út ok út*, ustanselleg. 3. ute, = *úti*; *á hafí út*, ute paa havet.

ú-tal, *n.* utal, tallaus mengd. **-taldr**, *perf. partic.* utald, urekna; ikkje upptald ved logleg eksekution (N. G. L.). **-talhlýðinn**, *a.* som ikkje let seg snakka rundt, sjølvraadig. **-talligr**, *a.* utalleg, uteljande (*-talliga*, *av.*). **-tamdr** (*útamr*, Æf.) *a.* utamd.

útan (og *utan*) *av.* 1. utan, utanfraa, fraa hav mot land; vestanfraa, sunnanfraa (jfr. *út*); *útan af Miklagarði*; *fara útan*, ofte um aa fara fraa Island til Norig eller fastlandet (ogso bruka av islendingarne sjøve). 2. utan, utanfor, utantill, paa utsida, paa sjøsida, paa vestsida. 3. *præp.* m. gen. eller akk. utan, utanfor, paa utsida av; utan, for-utan; (m. akk. eller dat.) utan, so nær som; *fyrir útan* (m. akk) = *útan*. 4. *konj.* (= *nema*) utan, minder, um ikkje, anna, men (etter neittande setning); utan, so nær som.

útan-bókar, *av.* utanboks, utanaat. **-borðs**, *av.* = *útbyrðis*. **-borgar**, *av.* utanfor byen. **-brautar**, *av.* utanfor vegen, yverf. sett til-sides. **-eygðr**, *a.* = *úteygðr*. **-ferð**, *f.* ferd utanfraa (innetter mot land eller vestetter), serleg um utanlandsferd eller utlægd fraa Island til Norig og fastlandet. **-ferðalaust**, *av.* utan burtferd eller utlægd (paa Island). **-fjardar**, *av.* utanfor fjorden, utanfjords. **-fjardarmaðr**, *m.* utanfjords mann. **-fjórðungs**, *av.* utanfor fjordungen (isl. landsinndeiling). **-fjórðungsmaðr**, *m.* mann som bur utanfor fjordungen. **-fótar**, *av.* paa utsida av foten. **-fqr**, *f.* = *útanferð*. **-garða**, *av.* utangjerdes, utangards. **-garðs**, *av.* utangards, utanfor

garden; ogso = *útangarða*. **-garðsmenn**, *m. pl.* folk som ikkje høyrer til garden. **-gátta**, *av.* utandørs. **-heraðs**, *av.* utanfor heradet, utanbygds. **-heraðsmaðr**, *m.* mann som ikkje eig heime i heradet. **-heraðsstrákr**, *m.* rekefant som ikkje eig heime i heradet. **-hrepps**, *av.* utanfor reppen. **-hreppsgongumaðr**, *m.* tiggjar som eig heime utanfor reppen. **-hreppsmaðr**, *m.* mann som eig heime utanfor reppen. **-húsmaðr**, *m.* eig. menneskje som ikkje bur i hus med ein, framand. **-lands**, *av.* utanlands. **-landsmaðr**, *m.* utlending. **-lands-siðr**, *m.* utanlands sed. **-lendis**, *av.* utanlands. **-sóknarmaðr**, *m.* mann som ikkje eig heime i sokni. **-stefna**, *f.* **-stefning**, *f.* paa Island: stemning, innkalling til Norig. **-þings**, *av.* utanfor tingstaden. **-þingsmaðr**, *m.* mann som ikkje eig heime i tinglaget. **-váði**, *m.* utvertes skade. **-verðr**, *a.* som vender utan, som er ytst, ytre.

út-arií, *m.* uterving.

útar(r), *av. komp.* utar, lenger ut (ell. ute), utetter, næmare utgangen, mot dæri; lenger mot sud (jfr. *út*). **útarla**, **útarliga**, *av.* utarleg, (noko) langt ute, ute mot dæri eller utpaa havet. **útarmeirr**, *av. komp.* lenger ute. **útarst**, *av. sup.* utarst, lengst ute, ytst.

út-beit, *f.* beite i utmark. **-beizla**, *f.* krav (i rettargang). **-beizluvitni**, *n.* vitnesburd paa *útbeizla*. **-boð**, *n.* utbod, utskrivning, utreidsla. **-boðabréf**, *n.* brev um *útboð*. **-borði**, *m.* skipssida som vender ut mot sjøen (*mots. landborði*). **-borg**, *f.* ytre borg. **-brjótr**, *m.* utbrot, ording, utbrot av vreiðe. **-brot**, *n.* utskot, utbygg. **-brotning**, *f.* utbrjoting. **-burðareldr**, *m.* eld som vert boren ut og tendra ute. **-burðr**, *m.* 1. utbering, serleg um aa bera ut born som ikkje skulde liva. 2. barn som døyr ukristna; utburd, skrymt av slike born. **-byrðis**, *av.* utbyrdes, utanbords, Hkr. 19531; yverbord. **-dalr**, *m.* dal ute ved havsida. **-dyrr**, *f. pl.* = *útidyrr*.

ú-teitr, *a.* ikkje kaat, uglad.

útekja, *f.* utkøyring, venteleg um ei viss tid um hausten daa dei pla føra ut sine varor fraa dei indre bygderne i Norig. D. N. II 991s. Jfr. nyn. *utekjeslass*, Hall. Aasen.

úteljanligr, *a.* uteljande, utalleg.
út-erfð, *f.* arv etter skyldfolk i sidelinor (ikkje i bein ættlina). **-ey**, *f.* utøy, øy ute mot havet.

ú-teygiligr, *a.* ikkje lokkande, uhugleg.
út-eygðr, *a.* uteygd, koppøygð. **-eynir**, *m. pl.* ytroyingar, folk fraa Ytroy. **-eyrr**, *f.* øyr som sting ut i vatnet. **-fall**, *n.* utfall; fallande sjø. **-fallsstraumr**, *m.* straum av fallande sjø.

útfarar-blezan, *f.* velsigning som ein fær til ei utferd. Ra. 81. **-bqlkr**, *m.* bolk i logboki um leiðingsstellet. **-drápa**, *f.* draapa um ei utferd, bruka um utferdi til Sigurd Jorsalafare. **-leiðangr**, *m.* utreidslor til leiðingsferd. **-leyfi**, *n.* løyve til ei utferd. **-saga**, *f.* saga um ei utferd. **-skip**, *n.* skip som ein brukar til ei utferd. **-tollr**, *m.* = *útfararleiðangr*.

útfærd, *f.* 1. utferd, utreis, utgang, særskilt um ferd vestetter (til Island) og sudetter (til landi um Míðhavet). 2. yverf. utgang, utfall. 3. utferd, jordferd. **útfærdar-bók**, *f.* boki um utferdi, 2dre Mosebok. **-leyfi**, *n.* = *útfararleyfi*. **-morginn**, *m.* morgon daa ein reiser ut. **-saga**, *f.* = *útfarar-saga*. **-tími**, *m.* jordferdstid.

út-firi, *n.* fjøra som ligg turr utetter ved laag sjø. **-fjarðamaðr**, *m.* utfjording, ein fraa dei ytre fjordbygder. **-fullna**, *v.* (*að*) verta utfyllt. **-føra**, *v.* (*rð*) vida ut. **-færi**, *n.* utveg. **-færr**, *a.* fær, dugleg til aa koma ut; *eiga útfært*, hava løyve til aa koma ut til Island att (um ein utlæg). **-færsla**, *f.* utfærsla. **-fættir**, *a.* som taar ut, ut-til-beins. **-fqr**, *f.* utferd, = *útfærd* 1; ogso særskilt um utferd i leiðing. **-ganga**, *f.* 1. utgonga, utgang. 2. utgang, opning til aa koma ut. 3. utbetaling. **-gangr**, *m.* = *útganga* 1 og 2. **-garðr**, *m.* 1. eig. utgard, gjerde millom utmark og innmark (som i nyn. og mn.); *færa um (við) útgarða*, eig. føra ut i utmarki, rydja burt, øyda ut. 2. = *útgerði*. **-gerð**, *f.* (helst i *pl.*) 1. utreidsla, serleg til leiðing. 2. utreidsla til prest for jordferd. **-gerðarbolkr**, *m.* = *útfararbolkr*. **-gerði**, *n.* avsides gjorde. **-gjald**, *n.* utbetaling, utlegg; ogso um bøter. **-gjqf**, *f.* utgjeving, utbetaling. **-greizla**, *f.* utbæta-

ling, utreidsla. **-grunn**, *n. pl.* **-grunnr**, *m.* = *útgrynni*. **-grunnr**, *a.* utgrunn, langgrunn. **-grynni**, *n.* utgrynna, grunt vatn utyver fraa land. **-gnguleyfi**, *n.* løyve til aa gaa ut. **-haf**, *n.* storhavet, oceanet. **-hafnarmaðr**, *m.* mann som hev ein med seg ut til Island. **-hagi**, *m.* uthage, beite langt fraa garden. **-halfa**, *f.* utkant. **-heimta**, *f.* **-heimting**, *f.* innheimting, innkrevjing. **-heimtumaðr**, *m.* innheimtar, innkrevjar. **-helling**, *f.* uthelling, utrenning. **-heraðsmaðr**, *m.* mann fraa eit anna herad. **-hlaða**, *f.* utløda. **-hlaup**, *n.* (eig. utlaup, utferd), herferd, røving. **-hlaupsmaðr**, *m.* røvar, ufredsman. **-hlaupsskip**, *n.* sjørøvarskip. **-horn**, *n.* utkant, avkrok. **-hurð**, *f.* = *útidurahrurð*. **-hús**, *n.* uthus. **-hverfr**, *a.* rengd, med ranga ut, ogso um ukýrr sjø; jfr. nyn. *uttverve*, *a.* (Ross). **-hýsa**, *v.* (*st*) neitta hus. **-hýsi**, *n.* uthus. **-hqfn**, *f.* det aa hava noko med seg ut (til Island), utføring.

úti, *av.* 1. ute, utanfor huset, under berr himmel; ute paa havet; *verða úti*, verta liggjande ute og missa livet for uvær. 2. ute, til ende.

útibúr, *n.* bur som ligg ut ifraa hine husi.

ú-tið, *f.* utid, uhøveleg tid. **-tiðendi**, *n.* utidend. **-tiðr**, *a.* 1. som hender sjeldan, sjeldsynt. 2. ukjær; *e-m er útitt við e-n*, ein likar ikkje eink.

úti-durahrurð, *f.* ut-hurd, utdør. **-dyra-umbúningr**, *m.* karm um utdør. **-dyrr**, *f. pl.* utdør, fordør (um opningi). **-farimaðr**, *m.* vegfarande. **-fé**, *n.* fe som gjeng ute aaret rundt, utegangsfe.

úti-firá, *av.* dessforutan (jfr. nyn. *utifraa*).

úti-fugl, *m.* villfugl. **-gangr**, *m.* utgang.

ú-tíginn, *a.* ikkje *tíginn*, ugjæv.

úti-hurð, *f.* = *útidurahrurð*. **-hús**, *n.* uthus. **-kamarr**, *m.* kamar som ligg ut ifraa hine husi. **-klukka**, *f.* klokka som heng ute (i *klokknahús*?). **-lega**, *f.* (eig. utelega, det aa liggja ute), røvarskap, røving (ogso um vikingferd). **-legumaðr**, *m.* **-legubjófr**, *m.* **-leguvargr**, *m.* røvar. **-leguvíkingr**, *m.* sjørøvar.

ú-tili, *m.* ugagn, skade. Jfr. nyn. (*u*)*tilast*, (*u*)*trivast*, *utilanaut*, utrivelegt naut, Sogn.

-tillátssamr, *a.* úvægjen, strid. -tímadagr, *m.* ulukke-dag. -tími, *m.* ulukka, plaaga (jfr. nyn. *utime*, ulukketid, Vald.). -tírligr, *a.* ufræg, simpel.

úti-róðr, *m.* = útróðr. -seta, *f.* uteseta, helst um aa sitja ute um natti og trola. -setumaðr, *m.* ein som sit ute um natti og trollar. -skemma, *f.* skemma som ligg ut ifraa hine husi. -staða, *f.* utestoda, um utestengjing fraa kyrkja (= *forboð*). -þýfiska, *f.* tjuvskap ute: -vist, *f.* utevera; sjøferd.

út-jarðir, *f. pl.* jord som ligg utanfor hovudbølet, eller som ikkje er odelsjord. -kast, *n.* utkasting; um barne-utbering. -kastali, *m.* ytre kastal ell. borg, utverk. -kirkja, *f.* anneksskyrkja, underkyrkja. -koma (-*kváma*) *f.* utkoma, det aa koma ut, serskilt um heimkoma til Island. -kvæmt, *a. n.*; *eiga ú.*, hava løyve til aa koma ut til Island. -lag, *n.* utlag, utlegg. -laga, *v.* (*að*) skilja ein fraa eitk. (*e-n frá e-u*); *v. r.* út-lagast, verta skyldig til aa bota. -lagamaðr, *m.* utlæg, fredlaus mann. -lagasøk, *f.* = út-legðarsøk. -lagapræll, *m.* = útlegðarþræll. -lagaverk, *n.* = útlegðarverk. -lagi (-laga) *a.* = úllagr. -lagi, *m.* utlæg, fredlaus mann. -lagr (og -lagi) *a.* eig. sett utanfor. 1. utlæg, fredlaus. 2. skyldig til aa bota (i straff). 3. burt driven, skild fraa eitk. 4. (um gods) forbroten. 5. (um rettssak) som gjeld útlegð, fredlöysa eller bøtestraff. -land, *n.* utland, framandt land; ogso serskilt um landi ute i vest (Island og Færøyarne) og um landi inne i Midhavet (jfr. *út, þræp*). -láss, *m.* laas som stend paa utsida av eitk. -lát, *n.* 1. utlegg, utgift. 2. det aa leggja ut til sjøs, utsigling. -lausn, *f.* utlöysing; løysepengar; ogso um avskil fraa gjester med gaavegjeving (jfr. *leysa e-n út með gjöfum*). -leðr, *n.* dei ytre partarne av ei hud, hudi av utlemerne, føter odl.

útlegð, *f.* 1. utlægð, fredlöysa; utlendingskap. 2. bøter, mult for brotsverk (eig. bøter til aa kjøpa seg fri for utlægð). út-legðar-dagar, *m. pl.* dagar daa ein er i utlægð. -eiðr, *m.* eid i sak um utlægð. -eyrir, *m.* -fé, *n.* utlæg manns forbrotn eige-dom. -kvøf, *f.* liding som det er aa vera i utlægð. -land, *n.* land der utlæg mann held seg.

-maðr, *m.* utlæg, fredlaus mann. -mál, *n.* rettssak um brotsverk som vert straffa med utlægð. -orð, *n. pl.* ærekrenkjande ord som vert straffa med utlægð. N. G. L. -pína, *f.* straff med utlægð. -søk, *f.* rettssak um brotsverk som vert straffa med bøter. -tími, *m.* tid daa ein er i utlægð. -þræll, *m.* træl i framandt land. -verk, *n.* brotsverk som vert straffa med utlægð.

út-legðast, *v. r.* (*að*) verta utlæg, landlyst. -leggja, *v.* (-lagði) 1. gjera utlæg, landlysa. 2. útleggjast, *v. r.* verta skyldig til aa bota, verta lagð i bot. -leið, *f.* -leiði, *n.* ytre leid, havleid. -leiðing, *f.* utlendingskap. -leiðis, *av.* etter ytre leidi, utanskjers. -leizla, *f.* 1. utleiding, serskilt um aa fylgja ein gjest ut og gjeva honom gaavor ved skilnaden (*leiða e-n út með gjöfum*). 2. jordferd. -lenda, *f.* jordeign som ligg utanfor garden. -lendast, *v. r.* (*nað*) fara utanlands; slaa seg ned utanlands. -lendingr, *m.* utlending. -lendis, *av.* utanlands. -lendismaðr, *m.* utlending. -lendr, *a.* = útlenzkr. -lenzka, *f.* utlendsk tungemaal. -lenzkr, *a.* utlendsk, utanlands. -limasmár, *a.* som hev smaa utlemer (hender og føter), smaalema. -limastórr, *a.* som hev store utlemer, storlema. -lykt, *f.* utbetaling. -lægð, *f.* = útlegð. -lægja, *v.* (*gð*) gjera utlæg; driva burt; útleggjast, *v. r.* verta utlæg; útleggjast *e-u*, verta skild fraa eitk. -lægr, *a.* = úllagr. -merki, *n.* ytre merke ell. grensa (for stemning til *skipdrátt*). Grg. II 70a. -messa, *f.* messa haldi um aftanen. -mokstr, *m.* utmokster, utgraving. -nes, *n.* utnes, odde som sting langt ut. -norðr, *n.* utnord, nordvest. -nyrðing, *f.* utnerding, nordvestvind.

út-tómr, *a.* uppteken, stundlaus.

út-rás, *f.* utrensl, utlaup, utfall. -rásarvegr, *m.* utrensl-veg.

út-trauðr, *a.* ikkje traud, viljug, lett. -traustr, *a.* utrygg, upaalitande. -tregr, *a.* viljug.

út-reið, *f.* utriding (helst til strid). -réttá, *v. (tt)* gjera ende paa, øyda upp. -rétt, *partic.* ut-rett, utstrakt; *allan daginn útréttan*. -róðr, *m.* utror, utroing til fiske. -róðrarmaðr, *m.* mann (fiskar) som er med i utror.

ú-trollsigr, *a.* som ikkje likjest troll.

-trú, *f.* utruskap; utru, vantru. -trúa, *f.* vantru. -trúaðr, -trúandi, *a.* vantruande. -trúanligr, *a.* utruleg. -trúfastr, *a.* vantruande. -trúfullr, *a.* full av vantru. -trúleikr, *m.* utruskap; vantru. -trúliga, *av.* utruleg; upaalitande, ikkje truande. (-trúliga, *av.* so-leis som vantruande). -trúmaðr, *m.* vantruande. -trúnaðr, *m.* = útrúleikr. -trúr, *a.* utru, upaalitande; vantruande. -trygð, *f.* utruskap, sætesleysa; vantru, tvil. -trygg-leikr, *m.* utruskap. -tryggigr, *a.* som ser utrygg eller upaalitande ut. -trygg, *a.* trygg; utru.

útrœði, *n.* = útróðr. -røst, *f.* utrast, utmark. S. E. I 262. -sala, *f.* utsal. -seldr, *a.* sjaa selja 1. -sending, *f.* utsending, utvising. -setning, *f.* utsetning, utstøying (or kyrkja). -setningarpína (ogso -setningspína) *f.* den straff aa verta utstøytt or kyrkja. -sigling, *f.* utsigling (til Island). -sjór (-sjár) *m.* storhavet, oceanet. -skagi, *m.* utskage, odde som sting langt ut. -skeifr, *a.* = útfætr. -sker, *n.* utskjer, skjer som ligg langt ute. -skipan, *f.* innskiping, lasting. -skot, *n.* utskot, utbygg. -skript, *f.* -skriptarbréf, *n.* avskrift, kopi; jfr. nyn. *utskrift*. -skyld, *f.* 1. avgift. 2. utgjeld. -skýra, *v.* (+ð) tyda, greida ut. -skýrari, *m.* uttydar. -skýring, *f.* uttyding, utgreiding. -slátta, *f.* utkastning, um barne-utbering. -slægr, *a.* = útlagr (jfr. nyn. *utslæg* og *utsløg*, Aasen). -sog, *n.* sog, um havbylgja (dragsudi) som dreg seg attende. -sótt, *f.* blodsott (dysenteri). -stafr, *m.* ytre stolpe i husbygnað. -steyping, *f.* ut-helling, utrenning. -strönd, *f.* strand som ligg langt ut, havstrand. -suðr, *n.* utsud, sudvest. -suðrshorn, *n.* sudvesthymrna paa hus. -suðrsætt, *f.* sudvestleg himmelætt. -sunnanveðr, *n.* = útsynningr. -svalir, *f. pl.* ytre svaler, svalgang paa utsida. -synningr, *m.* utsynning, sudvestvind. -synningsbyrr, *m.* sudvestbør. -synningsstormr, *m.* sudvest-storm. -taka, *f.* yting til upphelde for *pro-ventumaðr*. -þaning, *f.* ut-taning, utstrek-kjng. -þrændir, *m. pl.* uttrønder, folk fraa Uttrendelag. -þrenzkr, *a.* uttrøndsk, fraa Uttrendelag. -valning, *f.* utveljing. -vega, *v.* (að) faa tak i: -veggr, *m.* ytre vegg eller mur. -vegr, *m.* 1. utveg, veg ut. 2. utveg,

raad; list. 3. umstende, tilstand. 4. utrast, utmark. -ver, *n.* utvær, fiskarplass langt ute. -vígi, *n.* utverk (paa ei festning). -vinna, *f.* utreidsla (jfr. nyn. *utvinna*, Ross). -visan, *f.* utvising, burtvising. -vqrðr, *m.* utvakt, vakt ute.

ú-tyrrinn, *a.* ikkje tyrenn eller illskenn, tolg. Fm. VI 304z. -tæpiliga, -tæpt, *av.* ikkje knapt ell. varsamt, fullt ut, til gagns. -tqluligr, *a.* 1. utalleg. 2. usgejleg. -þarfi, *a.* skadeleg, meinsam. -þarfligr, *a.* meinsleg, skadeleg (-þarfliga, *av.*). -þarfr, *a.* unyttig, meinsam, skadeleg. -þarfsamliga, *av.* meinsamt, leidd. -þefan, *n.* -þefjan, *f.* og *n.* = úþefr. -þefjanarfullr, *a.* full av utev, stækjande. -þefr, *m.* utev, snik, vond lukt. -þekkiligr, *a.* utekkjeleg, uhugleg. -þekkjia, *v.* (kt) gjera utekkjeleg. -þekkr, *a.* utekk, uhugleg, ukjær. -þekt, *f.* utokke, misliking; ufysa; vond daam av øl; uro. -þektariqr, *f.* uhugleg ferd. -þektarligr, *a.* = úþekkiligr. -þektarsvipr, *m.* kaldtokke, uvenskap. -þessligr, *a.* som ikkje ser slik ut. -þínsliga, *av.* uhøveleg for deg. -þjóð, *f.* skarvety, laakt folk (jfr. nyn. *utjo*, *n.*). -þjóðafolk, *n.* skarve-folk, illmenne. -þjófligr, *a.* som ikkje synest vera tjuv. -þokka, *v.* (að) lasta, klandra; úþokka fyrir *e-m*, leggja vondt for ein; úþokkast, *v.* r. mistekkjast; verta ill for eitk. (*e-u*) eller paa eink. (*við e-n*); úþokkadrr, *partic.* mislika, hata (jfr. nyn. *utokka*); *e-m* er úþokkat um *e-t* (til *e-s*), ein mislikar eitk. (eink.). -þokkadæl, *f.* uhugleg liten dal, fælt hol. -þokkaferð, *f.* fiendsleg ferd. -þokkagrip, *m.* uhugleg ting. -þokkaligr, *a.* uhugleg, ugodsleg (-liga, *av.*); jfr. nyn. *utokkeleg*. -þokkan, *f.* utokke, uvilje. -þokkasvipr, *m.* kaldtokke, uvenskap. -þokkasæll, *a.* ikkje umtykt, mislika. -þokkavísa, *f.* klengjevvers. -þokki, *m.* utokke, misliking, uvilje, uvenskap; vond daam (av øl). -þol, *n.* utol, utolmod. -þolantigr, *a.* 1. utolleg, utolande. 2. = úþolin. -þoli, *m.* 1. den som gjer utolug, Edda. 2. brune, Heilag. I 342z. Jfr. nyn. *utole*, *m.* hudplaaga. -þolinmóðr, *a.* utolug, utolmodig. -þolinmœði, *f.* utolmod. -þolin, *a.* som inkje toler, uvarug. -þolligr, *a.* utolleg, utolande. -þoran, *n.* modleysa, ræddhug. -þorstlátr, *a.* som slökkjer tørste.

-þrífást, *v. r. st.* vantrivast, fara ille. -þrífinn, *a.* utriven, uverksam, doven. -þríflliga, *av.* dauvt, dove (jfr. nyn. *utriv(e)leg*). -þrífnaðr, *m.* dovenskap (jfr. nyn. *utrivnad*). -þrjótanligr, *a.* utrjótande, som ikkje fær ende. -þrotinn, *a.* som aldri trøytnar. -þrotligr, *a.* 1. som ikkje tryt, endelaus. 2. som ikkje trøytnar, Flat. II 98³⁹. -þrotnandi, *a.* som ikkje tryt eller kverv. Mar. 665²³. -þrotnanligr, *a.* utan ende, som ikkje tryt (-þrotnanlīga, *av.* utan ende). -þróttigr, *a.* utrottig, veik. -þurft, *f.* tarvløysa; skade. -þurftamaðr, *m.* skadeleg mann. -þverasamr, *a.* full av klaade. -þveri, *m.* uro i kroppen, klaade, utbrot. -þýðligr, *a.* -þýðr, *a.* utyd, uvenleg. -þykkja, *f.* -þykt, *f.* utykke, uvilje, uvenskap. -þyktarsvipr, *m.* = *úþektarsvipr*. -þyrmir, *m.* utyrma, ein som er uskonsam. [-þyrmiskona (jfr. Fritzner) d. e. kona til Úþyrmir, Mk. 82]. -þyrstr, *a.* utyrst. -þægð, *f.* utokke, uvilje (jfr. nyn. *tægð*). -þægilligr, *a.* utægleg, uhugleg. -þægja, *v.* (*gð*) erga, gjera ein (*e-m*) imot. -þægr, *a.* ikkje hugleg, ukjær. -þökk, *f.* utakk, uvilje, misnøgje; kunna *e-m* *úþökk* fyrir *e-t*, gjeva ein utakk, vera misnøgd med ein for eitk. -þqrí, *f.* tarvløysa, skade. -umræðiligr, *a.* usegjeleg (-*umræðiliga*, *av.* paa ein usegjeleg eller uskynleg maate). -umskiptligr, *a.* u-umskifteleg, ubrigdeleg. -unaðsamr, *a.* misnøgd. -unaðsemd, *f.* misnøgje. -unninn, *a.* ikkje arbeidd, ugjort, údyrka. -útskyranligr, *a.* usegjeleg. -valdr, *a.* uvaldaðe, skuldlaus, saklaus (*e-s*, i eitk.). -valtr, *a.* uruggeleg, traust, fast. -vandaðr, *a.* ikkje utvald, samfengd. -vandblætr, *a.* ikkje vand paa det; jfr. *vandblætr*. -vandgjorr, *a.* uvand aa gjera, lettgjort. -vandi, *m.* uvane, uskikk. -vandleikit, *partic. n.*; *er* *ú. víð e-n*, det er uvandt aa leika eller stella med ein. -vandlīga, *av.* uvandleg, ikkje nøgje. -vandr, *a.* 1. uvand, lett, greid. 2. uvand, ikkje nøgjen; *úvant*, *av.*; *líta ekki úvant yfir sér*, ikkje synast vera nokon ring mann. -vani, *m.* uvane, uskikk; utame. -vanr, *a.* uvan, uvanleg. -varandi, *a.* uvarande, uventande. -varla, -varlīga, *av.* uvarleg. -varligr, *a.* uvarleg, uvarsam. -varmæltr, *a.* uvar i ordi. -varr, *a.* uvar; uventande, uventá. -varugð, *f.* uvar-

semd. -vaskr, *a.* modlaus. -veðr, *n.* -veðran, *f.* -veðrátta, *f.* uver. -vegr, *m.* vanæra, skam. -vegslauss, *a.* skamlaus. -veitull, *a.* paahaldig, knipen. -vendiligr, *a.* uvand, ring, simpel (-*vendiliga*, *av.*). Jfr. nyn. *uvendeleg*. -vendismaðr, *m.* laakt menneskje. -venja, *f.* uvane, uskikk. -venjufullr, *a.* full av uskikkar. -verðr, *a.* -verðugr, *a.* uverdug, ufortent. -verk, *n.* -verkan, *n.* uverk, ugjerning. -viða, *av.* ikkje vide, ikkje langt umkring. -viðan, *n.* skadelegt tre, um tyrner; jfr. nyn. *uviða*, *f.* ubrukelegt trefang. -víðr, *a.* uvid, ikkje vid. -við(r)skiljanligr, *a.* uskiljande (-*viðrskiljanlīga*, *av.*). -vígðr, *a.* uvigd; ikkje prestevigd. -vígligr, *a.* ikkje hermannsleg, ufør til strid (-*vígliga*, *av.*). -vígr, *a.* 1. ufør til strid. 2. uvinneleg; *úvígr* herr. -víkjanligr, *a.* ubøygjeleg, hard. -vili, *m.* uvilje, ulyst; ugleda (Edda); *at úvilja e-s*, ein uviljande, mot viljen hans. -viljaðr, *a.* -viljandi, *a.* uviljande, uviljug. -viljanligr, *a.* som ein ikkje vil ell. ynskjer. -viljavegs, *av.* paa ein syrgjeleg veg, ille. Heilag. I 158¹². -viljugr, *a.* uviljug, uhuga. -viltr, *a.* ikkje villt, rettruande; ufalska. -vinafagnaðr, *m.* fagnad, gleda som ein gjer uvenner eller fiendar. -vinastormr, *m.* storm, aagang av fiendar. -vinátta, *f.* uvenskap. -vindligr, *a.* utan vind. -vinfengi, *n.* -vingan, *f.* uvenskap. -vingast, *v. r.* (*að*) verta uvenner med (*við e-n*). -vingjarnligr, -vinligr, *a.* uvensleg, fiendsleg (-*vingjarnlīga*, -*vinlīga*, *av.*). -vinanligr, *a.* uvinnande. -vinr, *m.* uven, fiende, djevel. -vinsæla, *v.* (*ld*); *ú. sik, úvinsælast* (*við e-n*), gjera seg mislika, utykkja seg med ein. -vinsæld, *f.* det aa vera *úvinsæll*. -vinsæll, ikkje vensæl, mislika. -vinveittr, *a.* uvensleg, utyd; uhugleg, ill. -virða, *v.* (*rð*) uvyrda, vanvyrda. -virðanligr, *a.* som ein ikkje kann verdsetja, usegjeleg (jfr. nyn. *uvyrdsleg*, *av.*). -virðiligr, *a.* vanvyrdeleg, skamleg (-*virðiliga*, *av.*). -virðing, *f.* vanvyrdsla, skam, vanæra. -virðr, *a.* ikkje verdsett. -virðuligr, *a.* = *úvirðiligr*. -virkr, *a.* uverksam, yrkelaus. -vísa, *f.* uvisleg aatferd, ugagn (jfr. nyn. *visa rangvisor*, Tel.). -vísældi, *n.* det aa hysa og føða ein framan, som ein ikkje veit er fredlaus. -vísast, *v. r.* fara uvisleg aat. -vísavargr (og *úvísu-*) *m.*

eig, ukjend fredlaus (som ein hyser); *e-m er úvisavargr*, ein gjer brotsverk utan aa vita um det; ogso um uventa ulukka. **-vísavegr**, *m.* ukjend veg. **-vísaverk**, *n.* brotsverk som ein gjer seg uvitande. **-vísleikr**, *m.* uvissa. **-vísigr**, *a.* uvisleg; uviss (*-vísliga*, *av.*). **-víss**, *a.* 1. ukunnig, ukjend. 2. uvis, uklok. 3. uviss, tvilsam. **-vistiligr**, **-vistligr**, *a.* som ein ikkje kann bú i. **-vit**, *n.* 1. uvit, sanseløysa. 2. uvit, daarskap. **-vita**, *a.* uvitug, vitlaus. **-vitand**, *f.* ukunna. **-vitandi**, *a.* uvitande, ukunnig. **-vitandligr**, *a.* uviteleg, ukunnig. **-viti**, *m.* uving, uklokt eller vitlaust menneskje. **-vitmannliga**, *av.* uvitugt. **-vitr**, *a.* uvitug, uklok. **-vitra**, *f.* **-vitrlleikr**, *m.* uvit, uklokskap. **-vitrligr**, **-vitsamligr**, *a.* uvisleg (*-vitrliga*, *av.*). **-vítr**, *a.* strafflaus, fri for bot. **-vitugr**, *a.* uvitande, ukunnig (jfr. nyn. *uvitug*). **-vizka**, *f.* uvit, uklokskap. **-vizkr**, *a.* uvitug. **-vizkuligr**, *a.* uvisleg. **-vizkumaðr**, *m.* faavist menneskje. Æf. **-vizkuráð**, *n.* uvitug raad eller avgjerd. **-vægi**, *f.* uskonsemd, ofse. **-vægiliga**, *av.* uskonsamt. **-vægiligr**, *a.* eig. uvegande; yvervættes. **-vægin**, *a.* uvægjen, strid. **-vægisafil**, *n.* ofseleg magt. **-vægr**, *a.* skonsellaus, hardleiken. **-vægshita**, *f.* ofseleg hita. **-vændiskona**, *f.* usedugt kvende. **-væni**, *n.* kroppskade, meidsla. **-vænishogg**, *n.* hogg, slag som ein fær mein av. **-vænkast**, *v. r.* (*að*) verta mindre vonsam, sjaa verre ut. **-vænliga**, *av.* paa ein maate som ikkje spaar godt, ille. **-vænligr**, *a.* som ikkje spaar godt, ikkje vonsam, uvænsleg. **-vænn**, *a.* som ein ikkje kann venta noko av, urimeleg, ulik (*til e-s*); ikkje god, vonlaus; þat er

úvænt, det er liti von (um); stygg, Flđ. I 2341, Alex. 4513. **-værast**, *v. r.*; *úværast e-m*, ein vert uroleg (uvær). **-værateigr**, *m.* „ufredsteig“, d. e. ein liten beiteteig som ein mann eig i annan manns jord. **-værdð**, *f.* = *úværi*. **-værdarmaðr**, *m.* urolegt menneskje. **-væri**, *m.* det som gjer uvær eller uroleg, uro (ofte um klaude, uroleg, uhyggjeleg; *eiga úvært i heruðum*, ikkje kunna vera i h. **-vættr**, *f.* uvette, vond skapning, troll.

uxa-báss, *m.* uksebaas. **-draumr**, *m.* draum um ein ukse.

uxadropi, *m.* sjaa *ufsadropi*.

uxa-gjof, *f.* gaava av ein ukse. **-horn**, *n.* uksehorn. **-hnúta**, *f.* ukseknok. **-húð**, *f.* uksehud. **-hqiúð**, *n.* uksehovud. **-kjqt**, *n.* uksekjot. **-mark**, *n.* **-merki**, *n.* himmelmerket ukxen (dsk. tyren). **-stútr**, *m.* liten eller ung ukse. **uxi** (*oxi*) *m.* (*pl. oxn, yxn, oxnir, yxnir* og *uxar*) ukse.

úymisliga, *av.* ikkje ymisleg, eins. **-yndi**, *n.* vantrivnad, uhugnad, misnøgje. **-yndisórræði**, *n.* raad, utveg som ein tek med uhug. **-æra**, *f.* vanæra. **-æti**, *n.* = *úátan*. **-ætlanligr**, *a.* som ein ikkje kann tenkja seg til, utruleg, ovleg (*-ætlanliga*, *av.*). **-ætr**, *a.* ueteleg, som ein ikkje kann eta (jfr. nyn. *uæt*). **-æðr** (ogso *úvæðr*) *a.* ikkje vadande, som ein ikkje kann vada. **-æðri**, *a.* komp. lægre, ugjævare; jfr. *æðri*. **-æll**, *a.* som ein ikkje maa ala ell. fêða, = *úalandi*. **-ærr**, *a.* ikkje ør ell. vitlaus, vitug. **-qld**, *f.* utid, vond tid. **-qrr**, *a.* ikkje snøgg, sein.

V.

vá, *f.* I. (*gen. vár*) vaa (Tel.), ulukka, skade, faare.

vá, *f.* II. raa, kraa.

vá, *v.* (*áð*) finna aat, klandra ein for eitk. (*e-n e-s*).

vá-beiða, *f.* ulukke-valdar, troll. **-brestr**,

m. smell som varslar ulukka eller store tიდender. Jfr. nyn. *værbrest* (Aasen) og isl. *víg-brestr* (Haldorson). **-bæli**, *n.* uventa ulukka, skadefelle; jfr. nyn. *vaabole*, *n.* (Aasen).

vað, *n.* vad, vadstad.

váð, *f.* I. vaad, vevnad, vove ty; vad-

maal. 2. vaad, stav, vevbreidd i eit segl, N. G. L. I 1991z. 3. *pl. váðir*, klæde. 4. vaad, not.

væða, *v. st.* vada, vassa; gaa tungt, trengja seg fram, fara; finnast, vera i bruk; *væða þunga strauuma*; ogso *væða eld*, *reyk* odl.; *væðinn at vilja*, snøydd for gleða (Edda); *láta væða steinn*, d. e. kasta stein; *væða uppi*, visa seg uppaa vatsskorpa, yverf. vera ovanpaa (jfr. nyn. *vada*, um fisk).

væða-blár, *a. eig.* faarleg blaa; ovleg djup. Jfr. *bládjúp*. -**eldr**, *m.* vaade-eld, skadeverme, lauseld. -**kuldi**, *m.* skade-kulde. -**laust**, *av.* skadelaust, utan skade. -**ligr** (og -*samligr*) *a.* vaadeleg, skadeleg, faarleg (*væðaliga*, *av.*).

væðall, *m.* = *væðill* 1. Bp. I 38731.

væðáss, *m.* stong til aa turka klæde paa.

væðaverk, *n.* vaadeverk, uvilja verk.

væðberg, *n.* bratt (fugle)berg; *vera á væðbergi*, staa paa utkik (jfr. Björn Haldorson).

væðbjúgr, *a. eig.* bøygd som snøre (vad) yver baatkanten, sterkt bøygd, yverf. audmykt, narra. Jfr. nyisl. *væðbeyggja*, *f.* (B. Haldorson).

væðhorn, *n.* vadhorn, (ku)horn bruka til vadbein paa fiske; *koma upp í væðhorni við e-n*, koma langt paa veg med ein.

væðhæft, *a. n.;* *er væðhæft*, det er siglande (um vêt).

væði, *m.* vaade, faare; ulukka, skade.

væðill, *m.* 1. vading, vassing (*vodul*, Snm.). 2. vadstad, grunning. Jfr. nyn. *val*, *m.* grunn vik o. m. **væðilsund**, *n.* sund som ein kann vada yver.

væðker, *n.* kjer til aa hava klæde i.

væðmál (ogso *veðmál*, *vefmál*) *n.* vadmaal (det vart mykje bruka til aa betala med, og ei aln vadmaal galdt daa sumtid $\frac{1}{13}$ og sumtid $\frac{1}{6}$ *eyrir* osfr.). **væðmáls-klæði**, *n.* vadmaalsklæde. -**møttull**, *m.* vadmaalskappa. -**sloppr**, *m.* sloppr av vadmaal.

væðmeidr, *m.* = *væðáss*.

væðr, *m.* 1. snor, reip. 2. vad, fiske-snøre. **væðsteinn**, *m.* vadstein, søkkjestein.

væðveifliga, *av.* braatt (= *væveifliga*).

væð-verk, *n.* arbeid med (vadmaals-)veving. -**virkja**, *v. (kt)* veva vadmaal eller anna ty.

væð-vænligr, -**vænn**, *a.* vaadeleg, spøkjeleg, faarleg (-*vænliga*, *av.*).

væf, *n.* vav, sveip, umbinding; *verða lítill í væf*, gjera lite av seg (jfr. ordtaket: *det er stort i vavi, men ikkje i havi*, Rbg.).

væfa, *v. (fð)* hanga, dingla, sviva.

væfa, *f.* skrymt, i sms. *smávæfur*.

væfelli, *n.* ulukka.

væfi, *m.* vave, ugreida. **væfinskeptr**, *a.* (øks) som hev skaftet umvunde (med ei jarn- eller lær-reim).

væfka, *v. (að)* driva, reka umkring; jfr. *vækka*. **væfla**, *v. (að)* vingla, fara hit og dit (ustødt). Jfr. nyn. *vavla*, Vestf. og isl. *væfla*. **væflanariqr**, *f.* rekarferd, flakk.

væfningr, *m.* 1. vav, innpakking. 2. = *væfi*.

væfra, *v. (að)* vavra, sviva, fara hit og dit. **væfr-leysa**, *f.* hendesleysa, tøv. -**logi**, *m.* vavrande, blakrande loge, vavreloge.

væfspjorr, *f.* tystrimel bruka til aa vevla kring føterne; jfr. *spjorr*, *f.*

væfuðr, *m.* 1. namn paa vinden. Edda. 2. namn paa guden Odin. Edda.

væfullr, *a.* ulukkeleg, usæl.

væfur, *f. pl.* dirring, risting. Eg. kap. 85.

væg, *f. (nom. pl. vægir* og *vægr*) 1. vaag, stong til aa vega eller lyfta upp eitk. med. 2. vaag, vegt til aa vega med. 3. veking; vegt, tyngd. 4. vaag, = 72 *merkr*. 5. *pl. vægir* = *vogur*. Bp. I 50811.

væga, *f.* sjaa *vogur*.

væga, *v. (að)* vaggá, rugga.

væga, *v. (að)* vaaga, hava mod til.

vægabók, *f.* logbok som fyre 1282 galdt for *Vágar* 1 og fisket der.

vægabora, *f.* hol som er gjort i *vogur*, s. d.

vægaflofti, *m.* skipsflote som er paa ferd fraa eller til *Vágar* 1. **Vágar**, *m.* 1. Vaagan i Lofoten. 2. Vaagøy, ei av Færøyarne.

vægan, *f.* vaagan, vaagnad.

vægarskál, *f.* vaagskaal, vegtskaal.

vægasilfr, *n.* eit slag fint sylv. Sjaa Mac-cody Lund i Vidselsk. skr. 1909 s. 106.

vægastefna, *f.* kaupstemna, marknad som vart halden paa *Vágar* i Lofoten.

vægestr, *m.* faarleg gjest, vaae-gjest.

vægiql, *n. pl.* utrensl av vaag or eit saar.

vægga, *f.* vogga.

vággarðr, *m.* = lággarðr.

Vagi, *m.* Vaagaa (skr. Vaage) i Gudbrandsdalen.

vagl, *m.* vagl, hanebjelke, tverbjelke under tak.

vá-glati, *m.* ulukka, tjon.

vagi-eygðr, *a.* glasøygd; jfr. nyisl. *vagl, n.* um ei kvitvori hinna paa aaga.

vágmarar, *m. pl.* skip, pl. (poet.).

vagn, *m.* 1. køyregreida, vogn, slede; ogso um beregreida, baar (til aa leggja paa førsledyr) odl. 2. Vagnen (stjernemerke).

vagna, *f.* = vogn.

vagna-borg, *f.* vognborg. -braut, *f.* køyregveg. -hvel, *n.* vognhjul. -lið, *n.* (her)folk som fer med vogner, vognfolk. -meistari, *m.* vognstyrar. -menn, *m. pl.* køyrande folk. vagn-hest, *m.* vognhest. -hlass, *m.* vognlass.

vagn-hvalr, *m.* = vogn. -hogg, *n.* kval-spekk-stykke som vagnen (vogn) sagdest hogga laust av andre kvalar.

vagn-karl, *m.* vognkar. -sleði, *m.* (køyre-)slede.

vágr, *m.* 1. sjø (jfr. nyn. *vaag, f.* baara). 2. vaag, verk i saar; ogso um onnor væska, jfr. *heilivágr*. 3. vaag, bugt, vik. 4. poet. um eld. Alv. 26. vág-rás, *n.* = vágfoll. -rek, *n.* sjerak. vág-sbotn, *m.* vaagsbotn, inste sida av ei bugt. vág-skorinn, *a.* innskoren av vaagar eller bugter.

vaka, *v.* (vakti, vakat) 1. vaka, vera vaken. 2. vakna. vaka, *f.* 1. voka, vakster, vaking. 2. voka, nattevakster med bøn fyre ei kyrkjehelg; ogso um sjølve helgedagen og um høgtidsaftan fyre. Lat. vigilia. 3. i sms. *brummvaka*. 4. = vøkva.

vakinn, *a.* vaken.

vakka, *v.* (að) reka, driva ikring (nyn. *vakka*, d. s. YHard.); jfr. *vafka*.

vakki, *m.* (berre i dat. *pl. vøkkum*) tvi-bytning, kagge, dunk.

vakna, *v.* (að) vakna, verta vaken; yverf. *vakna við e-t*, haatta, sansa paa, hugsa, kjennast ved eitk.

váknabúð, *f.* vaaknhus, vaapnhus (ved kyrkja).

vaknan, *f.* vakning. vaknaskeið, *f.* tid daa det er vokor (vigiliæ). vakr, *a.* vak, vaken, vaksam; kvik, rask, heilhuga.

vákr, *a.* vaak, veik, skral. vákr, *m.* I. vesling; jfr. nyn. *vaak*, barn, smaagut.

vákr, *m.* II. eit slag falk, snøvaak, Buteo lagopus? Jfr. *hængivákr*.

vakrleiki, *m.* vaksemd. vakrligr, *a.* vaksam, kvik, rask (-liga, av).

vakta, *v.* (að) vakta, agta, passa; *vakta e-m mat*, sjaa ein til med mat. vaktan, *f.* vaktning, tilsyn.

val, *n.* I. val, veljing.

val, *n.* II. = valr, *m.* II. val, *av.* = vel. vala, *f.* led, ledamot. Fjølsv. 30.

vála, *v.* (að) vaala, jamra seg.

válað, *n.* válaði, *m.* naud, hjelpeløysa. válaðr, *a.* naudkomen, arm.

valaríft (for *valrípt?*) *f.* likduk. Sig. 66. valbaugr, *m.* skatt (ring) etter fallne menner. Edda.

valberi, *m.* stavberar (lat. eunuchus).

val-blóð, *n.* blod av ein drepen mann. Edda. -bráð, *f.* kjøt av drepane menner. Edda.

valbygg, *n.* valbygg, flatbygg (korn).

valbøst, *f.* namn paa ein deil av sverdet.

vald, *n.* I. vald, velde, magt; raadvelde, herredøme; *fá vald á e-m*, faa magt yver ein. 2. land som ein raader yver, embætskrins (jfr. nyn. *vald*, grunn, marker som høyrer til ein gard). 3. i *pl. völd*, det aa valda eitk., gjerning, skuld, orsak. valda, *v. st.* 1. raada med, orka, evla (*e-u*). 2. valda, hava magt, raada yver (*e-u*). 3. valda, gjera, vera skuld eller orsak til eitk. (*e-u*); *valda af*, avstyra. valdandi, *a.* valdande, som er upphavsmann til, er skuld eller orsak i eitk. (*e-s*). valdari, *m.* raadar, styrar. valdborg, *f.* megtig borg. valdi, *m.* = valdari. valdi, *a.* valdr, *a.* = valdandi, *a.* valdr, *m.* styrar, herre. Poet.

valdeygðr, *a.* glasøygd.

val-dreyri, *m.* = valblóð. *dreyrugr, *a.* blodut av valblóð.

Valdres, *n.* Valdres. valdreskr, *a.* som er fraa Valdres.

valds-dagar, *m. pl.* magtdagar. -herra, *m.* hovding. -hond, *f.* „magthand“, raadvelde. -ligr, *a.* veldug, megtig. -maðr, *m.* magthavar, hovding, megtig mann. -orð, *n.* magtord, magtbod. -sæti, *n.* hovdingsæte.

val-dýr, *n.* dyr som liver paa lik, ulv. Poet. -**dogg**, *f.* „likdogg“, blod. Poet.

váleði, *n.* = *válað*.

val-fall, *n.* mannfallet paa slagmarki.

-fjōðr, *m.* „får aat dei fallne“, d. e. Odin.

-galdr, *m.* trollsong, galdresong til aa vekkja upp daude. Edda.

val-gerning, *f.* = *velgerning*.

val-gjarn, *a.* slid, kjær etter lik. Edda.

-glaumr, *m.* staakande flokk av fallne hermenner. Edda. -**grind**, *f.* grindi framfor

Valhall. -**göftr**, *m.* hjelm (poet.).

val-hnot, *f.* valnot (eig. valsk not).

valhöl, *f.* hall som dei fallne hermenner (einherjarne) samlar i, Valhall; ogso bruka um herleg hall eller herlegt hus i det heile.

váligr, *a.* vaaleg, leid; fælsleg; megtig.

valin-kunnigr, *a.* -**kunnr**, *a.* 1. uskyld, framand. 2. hatfri, upartisk; rettviljug, skila.

valir (og *válir*) *m. pl.* keltar, serleg dei i *Valland*.

válfíll, *a.* som er til liten skade.

váljúgr, *m.* von-glepp; *e-m* verðr *váljúgr* at *e-u*, ein vert sviken (ell. narra) i eitk.

valk, *n.* kringføring, kringreking; svalk (paa sjøen); møða, ulempa. **valka**, *v. (að)* føra ikringum, dragsa med (*e-t*); møða, plaaga (*e-n*); **valka e-t fyrir sér** (i *hugnum*), tenkja att og fram paa eitk.; **valkast** i *e-u*, velta seg i eitk.; mødast med eitk. Jfr. nyn. *valka*.

val-kyrja, *f.* gudekvende som i striden henta einherjar til Odin i Valhall, valkyrja (jfr. *kjósa val*). -**kqstr**, *m.* dunge av fallne menner.

vall, *n.* det aa vella, bulling, sjoding. Didr. 1684. Jfr. *valla*, *v. 2*, Ross.

valla, *av.* for *varla*.

Valland, *n.* Nordvest-Frankrike.

vallari, *m.* ferdafant; nomade; tiggjar; (mht. *wallære*, pilegrim).

vallar-sýn, *f.* syn av eitk. naar det stend uppreist paa marki, (stor) utsjaanad, ruv, ris; **míklir** at *vallarsýn*, ruvne paa ris. -**torfa**, *f.* grastorva. **vall-gangr**, *m.* skarn. -**gróinn**, *a.* vallgrodd, tett grasvaksen.

valloír, *m.* eit slag fugl. S. E.

val-mær, *f.* = *valkyrja*. **valneskr**, *a.* = *valskr*.

valningarker, *n.* utvalt kjær.

valr, *m. I. (nom. pl. valir)* falk.

valr, *m. II. (gen. vals)* mannefall, dei fallne (i slag).

valr, *a.* rund; jfr. *sívalr*. **val-rauðr**, *a.* blodraud. Edda. -**rof**, *n.* plundring av dei fallne. -**rúnar**, *f. pl.* stridsruner; strid. Poet.

valshamr, *m.* falkeham.

val-sinni, *n.* ferd, fylgje av fallne hermenner.

valska, *f.* (nord)fransk, valsk maal. **valskikkja**, *f.* valsk kappa. **valskr**, *a.* som er fraa *Valland*, valsk, fransk; *völsk mús*, rotta.

val-sløng(v)a, *f.* eit slag kastemaskina, valslyngja, mlat. ballista. -**stefna**, *f.* kamp, strid. Edda. -**tívar**, *m. pl.* hergudar. Edda.

valtr, *a.* velt, velten; yverf. ustøð, upaalitande.

valveiðr, *f.* falkeveiding, falkefangst.

vá-lyndi, *n.* ill-lynde, illvilje. -**lyndr**, *a.* ill-lynd, illvilja; jfr. nyn. *vaalynd*, upaalitande.

váma, *f.* (i *pl. vámur*) vimle, utidska (jfr. nyn. *vaam*, *n. d. s. Tel.*).

vamm, *n.* skade, mein; lyte, last. Jfr. nyn. *vam*, *n.* uheppa o. m. **vamma-fullr**, *a.* lytefull. -**lauss**, *a.* lytelaus. **vamm-haltr**, *a.* so halt at ein hev lyte av det, lytehalt. -**helti**, *f.* helta som er til lyte. Jfr. nyn. *vamm*, *a.* lamem, unyt i lemerne.

vámr, *m.* væmen, ulkeleg fyr, ulk. Jfr. nyn. *væme*, *n.* stakar.

van-, i fyrste samansetningsled tyder: van-, som det vantar noko paa, for lite, knapt, klent. Ofte vert det bruka framfor particip av alle slag verb: t. d. *vanskipaðr*, for knapt *skipaðr*, ofl.

ván (*vón*, *ón*) *f.* 1. von, det aa venta eitk., utsyn til eitk.; *er ván e-s*, det er von til, ein kann venta seg eitk.; *meiri ván* (*væri*) *at*, det var meir von, det var likt til det at —; *e-m* er *e-s ván* at *e-m*, ein kann venta seg eitk. av ein; *vera* at (*eptir*) *vánum*, vera aa venta; *vita ván* (*vánir*) *e-s* (*til e-s*, *at*, *i*, *á e-u*), venta, vita av, kjenna til eitk.; *þykkir e-m fyrir ván komit*, ein tykkjer det er vonlaust; *vánu* (*ván*) *bráðara*, vonom (vono, von) snøggare, snarare enn ein kunde venta; *ganga á ván*, d. e. gaa og

tigga. **2.** von, stad der ein kann venta aa finna eitk. (Hom. 16326), veidestad, veidestig (N. G. L. II 14315).

vana, *v.* (*að*) **1.** minka (tr.); *vanast*, minka (intr.), trjota. **2.** forsøma, lata vera. **3.** skamføra, øydeleggja; *vanadr*, vanfør; gjeld. Jfr nyn. *vana*, tyna, spilla, Tel.

vána, *v.* (*að*) vona, venta (*e-s*, til *e-s*).

vanafli, *a.* vanmegtig, ufør.

vanaligr, *a.* vanleg, sedvanleg.

vanan, *f.* skamføring. Jfr. nyn. *vanad*, *m.* skade.

vánar-lauss, *a.* vonlaus. **-maðr**, *m.* **1.** mann som hev von um aa verta frelst, sæl mann. **2.** mann som det er *arfván* (von til arv) etter for andre enn ætti, um frigjeven mann og hans settingar. **-traust**, *n.* trygg von. **-vqlr**, *m.* tiggjarstav.

vana-sótt, *f.* sjukdom som ein vanleg hev; *v. kvenna*, um maanadstider. Jfr. *van-yfli*. **-sqngr**, *m.* vanleg song.

vánbiðill, *m.* „vonbêle“, friar som gjeng og ventar paa svar.

van-búinn, *a.* vanbudd, ubudd. **-burða**, *a.* uheilt fødd, vanskapt.

vanda, *v.* (*að*) **1.** vera vand ell. nøgjen um (paa) eitk.; finna aat, klaga paa eitk. (*e-t*, um *e-t*); *vanda um við e-n*, taka det strengt med ein, tala til, skrubba ein; *vanda sér mann*, vera mannvand. **2.** gjera seg fyre med eitk. (*e-t*). **3.** vanda, velja, taka ut (det beste millom eitk.); *vandaðr*, utvald, forseg-gjord. **4.** vanda, vraka. **5.** *vandast*, *v. r.* verta vand ell. vanskeleg.

vanda-bundinn, *a.* bunden ved skyldskap eller annan skyldnad til ein, vardande (*e-m*). **-hlutr**, *m.* vanskeleg ting, vande.

vandahús, *n.* hus av samanfletta greiner, vidjehus.

vanda-lauss, *a.* **1.** vandelaus, uvand. **2.** ubunden, uskyld, framand. **-lífill**, *a.* lite vand, lett. **-maðr**, *m.* mann som er bunden til ein ved skyldskap eller annan skyldnad. **-mál**, *n.* vand, tvilsam sak, vandemaal. **-mikill**, *a.* mykje bunden ell. skyldig (*vandabundinn*). **-ráð**, *n.* = *vandamál*.

vandar-hogg, *n.* slag med vond, kjeppeslag. **-leggr**, *m.* legg paa ein renning (ungtein).

vanda-samligr, *a.* vandsleg, vand. **-sýsla**, *f.* vandt arbeid. **-tak**, *n.* vandt tak. **-tið**, *f.* tid som ein tek det nøgje med, kyrkje-høgtid.

vand-bløtr, *a.* (eig. vand aa blota til), vandsam, nøgjen. **-breytt**, *a. n.*; *e-m er v. um e-t*, *d. e.* det er vandt for ein aa gjera umbreyt med eitk. Sturl. I 98s.

vand-bqlkr, *m.* vegg av flettverk, vidjevogg. **-dreginn**, *a.* strokmælt, jamstroke (med ein vond).

vandendamál, *n.* vand sak, vandemaal. **vandendi**, *n.* vandt tilhøve, vande.

vand-fenginn, *a.* vand aa faa i. **-fýst**, *f.* vond lyst. **-færr**, *a.* vand aa fara, ufør. **-gæfi**, *f.* det aa vera vand paa det, vandskap. **-gæfr**, *a.* vand, kræsen. **-gæftr**, *a.* eig. vand aa gjæta; *e-m verðr vandgætt til e-s*, det vert vandt for ein aa agta paa ell. stella med eitk. **-hæfi**, *n.* vandt høve, vanske. **-hæfr**, *a.* vand aa hava lag med (jfr. nyn. *vandoven*, Hall.).

vandi, *m. I.* **1.** vande, vanske, vand stöda; vandt arbeid. **2.** andsvar; skyldnad, plikt; skyldskap; *e-m er vandi á við e-n*, ein hev skyldnad mot ein.

vandi, *m. II.* vane (vande, Ork.), sedvane.

vand-kvæði, *n.* = *vandræði*. **-kvæðismál**, *n.* vand sak. Kgs. 173. **-látr**, *a.* vandsam, nøgjen; ihuga; aabrudig. Jfr. nyn. *vand-laaten*, kvidefull, Shl. **-launaðr**, *a.* vand aa lona.

vandlaupr, *m.* *laupr* av flettverk, vidjekorg.

vand-lífi, *n.* streng livnad. **-lífr**, *a.* som liver strengt ell. nøgje. **-liga**, *av.* **1.** vandleg, nøgje, vrykleg. **2.** vandleg (Shl.), heiltupp, reint. **-lyndi**, *n.* vandt lynde. **-lyndr**, *a.* vandlynd, ranglynd. **-læta**, *v. (tt)* vera vandlâtr. **-læti**, *n.* ihuge, brennhug. **-lætiskapp**, *n.* stor ihuge, brennhug. **-lætismaðr**, *m.* ihuga mann. **-mæti**, *n.* **1.** tale som er vand aa skyna, myrk tale. **2.** vand sak, vand stöda, knipa.

vandr, *a.* **1.** vand, vanskeleg, leid; *vant við kominn*, komen i vande. **2.** vand, nøgjen; *e-m er vant um e-t*, ein tek det nøgje med eitk., eitk. er ein um aa gjera. **3.** *e-m er vant við e-n*, ein hev skyldnad mot ein.

vándr, *a.* vond, ill; laak, ring.
 vand-ráðit, *a. n.* vankome, ille stelt.
 -raun, *f.* vand prøving.
 van-dreng, *m.* laak fyr, skarv.
 vandræða-félag, *n.* lag som held ihop i knipa ell. i naudi. -gripr, *m.* eignlut, ting som det er vande med. -kostr, *m.* vandt vilkaar ell. val. -laust, *av.* utan vandræði.
 -líklig, *a.* líkleg til vanskar ell. strid. -maðr, *m.* 1. vankomen, naudkomen mann. 2. vanskeleg, brysam mann. -samr, *a.* full av ell. rik paa vandræði. -skáld, *n.* vanskeleg, brysam skald. vandræðast, *v. r. (dd)* vera i vande med, klaga seg for eitk. vandræða-tak, *n.* vanskelegt tak. -vant, *a. n.* vanskelegt, som det er vanskar med. -vænlig, *a.* som ser vanskeleg ut. vand-ræði, *n.* vande, vanske, vand stöda, knipa; i *pl.* ogso fiendskap, strid. -ræðiligr, *a.* vanskeleg, tung.
 vandrækiligr (for van-) *a.* ille rækta, uflidd. Heilag. I 610.
 vand-sénn, *a.* vand aa sjaa. -settr, *a.* vand, ikkje greid aa setja.
 vándska, *f.* vondska.
 vand-skaða, *v. st.* strjúka mælekjer jamt med eit stróktre. -skafi, *m.* stróktre.
 vánd-skaparfullr, *a.* full av vondska.
 -skaplig, *a.* vond. -skapr, *m.* vondska, laak aatferd.
 vándsligr, *a.* vondsleg; skadeleg (-liga, *av.*).
 vandstyggr, *a.* rædd svipa. Edda.
 vand-veitr, *a.* vand aa gjeva. -virki, *n.* = vandvirk. -virkja, *v. (kt)* vera vyrk for, sjaa vel etter (*c-t*). -virkliga, *av.* hollverkeleg, nøgje, grant. -virkligr, *a.* for-seg-gjord. -virkr, *a.* velvyrk, trurækjen. -virkt, *f.* vyrk-semð, umhug.
 vandygd, *f.* skort paa dygd, truloysa.
 vand-yrði, *n. pl.* = vandmæli. -yrkliga, *av.* = vandvirkliga. -yrkr, *a.* = vandvirk.
 vand-dæma, *v. (md)* dæma for mildt. -efni, *n. pl.* vanemne, skort paa evna, vanraad. -erfið, *f.* uheill erverett.
 van-farin, *a.* ille faren, ille ute; jfr. nyn. vanfaren. -ferli, *n.* = vandræði.
 van-festr, *a.* ille fest, lagd paa urett stad. -frægd, *f.* uord, vanrop. -frægða, *v. (að)* -frægja, *v. (gð)* gjera illgjeten; jfr. nyn. vanfrægða, *a.* illgjeten (Ross). -færi, *n.* det aa

vera vanførr, vanføra, vanevna; jfr. nyn. vanføre, *n.* -førr, *a.* vanfø, ufør, udugleg.
 vanga-bein, *n.* kinnbein. -búnaðr, *m.* øyreprydnad, øyreringar. -filla, *f.* skinnet paa vangen. -gull, *n.* øyrering, øyregull. -hogg, *n.* hogg, slag paa kinni.
 van-gerðing, *f.* unøgjeleg ell. klen gjerding. -geyma, *v. (md)* vera gaalaust, vanagta. -geymiliga, *av.* vanvarugt, gaalaust. -geyminn, *a.* agtlaus, vanvyrden. -geymni, *f.* -geymsla, *f.* vangoymsla, vanagt, agtløysa, skøyteføysa. vangi, *m.* vange, kinn.
 vangr, *m.* vang, voll, mark.
 vangsní, *m.* vangsné, plogjarn.
 van-goldit, *partic. n.* for lite betala. -gæzla, *f.* = vangeymsla. -gqrr, *perf. partic.* vanguard, ikkje heilt gjord, uferdig. -hagafé, *n.* gods, gjeve i bot for synd. -hagr, *m.* vanhag (Ndm. NGbr.), ugagn, mein, skade; synd. -hald, *n.* skade, mein. -haldinn, *a.* vanhalden, ille halden, som lid skade. -heiðr, *m.* vanheider, skam. -heila, *f.* -heilendi, *n.* = vanheilsa. -heiligr, *a.* -heill, *a.* vanhelsug, sjuk; fremmeleg, umhender. -heitsa, *f.* vanhelsa, sjukdom (ogso un fremmeleg kona). -henta, *v.* høva ille. -hentr, *a.* vanhøveleg, lite høveleg. -hluta, *a.* = vanhaldinn. -hlutr, *m.* skade. -hyggiliga, *av.* tankelaust, faavitugt. -hyggja, *f.* tankeføysa, faavit.
 vani, *m. I.* vane, = vandi II.
 vani, *m. II.* vant, skort, = vansi.
 vaningi, *m.* ætting av vanerne (um Frey). Edda.

van-kunnandi, *f.* -kunnasta, *f.* -kunnátta, *f.* -kunni, *f.* vankunna. -kunnigr (ogso vankunnandi) *a.* vankunnig, vankunnande. -lau-naðr, *a.* for knapt ell. daaleg lent. -leitatr, *partic. n.* for lite leita.

ván-leysi, *n.* vonføysa, eitk. som ein ikkje kann venta. -liga, *av.* vonleg, som ein kann venta.

van-lokinn, *partic.* ikkje heilt betala. -luktr, *partic.* halvgjord. -lykt, *f.* det at eitk. ikkje er heilt fullført, ufullending, vanguard; með vanlyktum, uferdig, halvgjord.

van-mál, *n.* = vadmál.

van-mátta, *a.* = vanmáttugr. -mátr, *m.* vanmagt, veikskap; klenska, sjukdom. -máttugr, -máttuligr, *a.* vanmegtig, magtlaus;

klen, sjuk. **-megin**, *n.* = *vanmátttr.* **-meginn**, **-megn**, *a.* = *vanmáttugr.* **-megn**, *n.* = *vanmátttr.* **-megna**, *v. (nd)* gjera vanmegtig; *vanmegnast*, *v. r.* vanmagtast, verta veik. **-menna**, *f.* **-menni**, *n.* vanmenne, veikt, uduglegt menneskje. **-metnaðr**, *m.* vanæra, skam. **-mettr**, *a.* ikkje mett nok. **-minni**, *n.* vanminne, gløymaska. **-mætta**, *a.* = *vanmáttta.* **-mætti**, *n.* = *vanmátttr.* **-nenna**, *f.* vanmenne (eig. tiltaklöysa).

vanr, *m. (pl. vanir)* ein av gudeætti vanerene.

vanr, *a.* **I.** **1.** van, vand (*e-u*, til ell. med eitk.). **2.** vanleg, sedvanleg.

vanr, *a.* **II.** som vantar eitk., snaud, aud, fri for eitk. (*e-s*); *e-m er (verðr) e-s vant*, ein vantar (saknar, misser) eitk.

van-ráðahugskot (skr. *han-*) *n.* vanraads-hug, tvil (lat. mens ancepts). Leif. 1118. **-rétti**, *n.* tap av rett, urett, forfang, kuing. **-rækliga**, *av.* forsømeleg; jfr. *vandrækiligr.* **-rækkinn**, *a.* skøytelaus. **-rækja**, *v. (kt)* vanrækta, forsøma. **-rækni**, *f.* **-rækt**, *f.* vanrækt, skøyte-løysa, forsøming. **-ræktarsynd**, *f.* synd som ein gjer med aa vera skøytelaus. **-ræktartími**, *m.* forsømingstid.

vansa, *v. (að)* gjera for liten; jfr. *ofsa*. **vansamaðr**, *m.* uppraadd, naudkomen mann.

van-sami, *m.* vanæra. **-sét**, *a. n.*; *e-m er e-t vansét*, ein ser ikkje klaart eitk. Jfr. *nyn. vansedd.*

vansi, *m.* **1.** vanske, vant, skort. **2.** forfang, ugagn, skade.

van-signaðr, *a.* eig. ikkje *signaðr*; ikkje umskoren; vanskeda, fæl. **-skilningr**, *m.* vant paa skyn, skynlöysa. **-skildir**, *a.* vanskyna, ikkje rett skyna. **-skqrungr**, *m.* umannsleg kar, ugjæva. **-stilli**, *n.* og *f.* **-stilling**, *f.* maateløysa, styrløysa. **-stiltr**, *a.* styrlaus. **-sæmd**, *f.* vanæra.

vanta, *v. (að)* vanta, skorta; upers. *e-n vantar e-t.*

van-tala, *f.* for laag rekning. **-telja**, *v. (-taldi)* telja, rekna for lite. **-tempran**, *f.* vanhov, maateløysa. **-traust**, *f.* mistillit. **-trú**, *f.* vantru. **-trúaðr**, *a.* vantruande. **-trúnaðr**, *m.* vantru; mistru; utruskap. **-trúr**, *a.* = *vantrúaðr.* **-þyrmsla**, *f.* vanvyrdnad, krenkjing. **-virða**, *v. (rð)* vanvyrda (vanmæta; vanæra).

-virða, *f.* **-virði**, *n.* **-virðing**, *f.* vanvyrdnad, skjemd, vanæra. **-virkja**, *f.* vangjerd, lyte ved eit arbeid. **-virkliga**, *av.* forsømeleg, skøytelaus. **-vit**, *n.* vanvit, faavit. **-vita**, *a.* vanvitug, faavitug. **-vizka**, *f.* = *vanvit.*

vanyflasótt, *f.* = *vanasótt.* **vanyfli**, *n. pl.*

1. vane, sedvane. **2.** = *vanasótt.*

vápn, *n.* vaapn. **vápn**, *v. (að)* vaapna, væpna; *vápnast*, *v. r.* væpna seg. **vápn**-**afl**, *m.* forraad av vaapn. **-bit**, *n.* saar av vaapn.

-brak, *n.* vaapnbrak. **-búnaðr**, *m.* **-búningr**, *m.* utreiding med vaapn, væpning, herbunad.

-burðr, *m.* **1.** bering av vaapn, vaapnburd. **2.** strid, aatak med vaapn. **-bætr**, *f. pl.* bering, vøling av vaapn. **-fall**, *n.* forsøming av vaapnplikt. **vápn**-**afl**, *m.* = *vápn*-**afl**.

vápn-**gangr**, *m.* aatak med vaapn, strid.

-gnýr, *m.* vaapngny. **-kista**, *f.* vaapnkista.

-maðr, *m.* mann med vaapn; *v. mikill*, velvæpna mann. **-mót**, *n.* vaapnmøte, strid.

-próf, *n.* vaapnmerke. **-raun**, *f.* vaapnprøva, vaapnstrid.

-samankváma, *f.* vaapn-saman-koma, samanstøyt i strid. **-skipti**, *n.* **1.** vaapn-skifte, vaapnbyte. **2.** vaapn-skifte, vaapnstrid.

-spell, *n.* skade paa vaapn. **-staðr**, *m.* **1.** stad, rom for eit vaapn, hoggstad. **2.** saar, merke etter vaapn; *meta vápnastað*, gjeva skyn um saari paa ein drepen mann. N. G. L. **-stefna**, *f.* = *vápnafing.*

-sýn, *f.* yversjaaing av vaapn, vaapnsyn. **-tak**, *n.* eig. det aa taka til vaapni, vaapntak. **1.** um stadfesting, samtykke som tingaalmugen gjev til ein dom eller eit vedtak med aa taka vaapni sine og slaa deim mot kvarandre eller lyfta deim i vèret. **2.** um oppløysing av altinget, med di tingfolket tek vaapni sine og fer heim. **3.** = *vápnafing.*

-tollr, *m.* „vaapnavgift“, skatt som kjem i staden for den eldre vaapnplikt. **-þing**, *n.*

1. ting til aa sjaa yver vaapni til mannskapet, vaapnting. **2.** vaapnstrid. **-þingsferð**, *f.* ferd til vaapnting. **-við(r)skipti**, *n.* vaapn-skifte, vaapnstrid. **-víti**, *n.* bøter, mult for forsøming av vaapnplikt.

vápn-**berari**, *m.* vaapnberar, vaapnsvein.

-bitinn, *a.* saara, hoggen av vaapn. **-bærr**, *a.* som ein kann bera ell. bruka til vaapn.

-daudr, *a.* drepen med vaapn. **-djarfr**, *a.* vaapndjerv. **-fimi**, *f.* vaapntame. **-fimr**, *a.* vaapntamd. **-færr**, *a.* **1.** vaapnfør. **2.** bru-

kande til vaapn. **-íqt**, *n. pl.* herklæde. **-grjót**, *n.* stein bruka til (kaste)vaapn. **-göfugr**, *a.* gjæv ved sine vaapn. **-hestir**, *m.* stridshest. **-höftr**, *a.* höveleg til vaapn. **-högr**, *a.* lagleg til vaapn. **-lauss**, *a.* vaapnlaus. **-rakkr**, *a.* vaapndjerv. **-rokkr**, *m.* vaapnkjole (utanpaa brynja). **-slægr**, *a.* vaapntamd. **-steinn**, *m.* stein bruka til (kaste)vaapn. **-sækja**, *v. (-sótti)* sækja aat, taka paa ein med vaapn. **-söngtr**, *m.* vaapnklang. **-trejja**, *f.* vaapntroya (bori under brynja). **-vana**, *a.* vaapnlaus.

vappa, *v. (að)* gaa vaggande, rugga; jfr. nyn. *vappeleg*, *ustød*, *Set*.

var- i fyrste samansetningsled, einstygdugt med *van-*, t. d. *varlaunaðr* = *vanlaunaðr*.

vár, *pers. pron. gen. pl.* oss, sjaa *vér*.

vár, *n.* vaar (no helst *m.*).

vár, *f. 1.* ei gudinna. **2.** (*i pl.*) lovnad, truskapslovnad (millom kar og kvende).

vara, *f.* vara, handelsgods; ogso serskilt bruka um skinnvara og um vadmaal.

vara, *v. (að)* vara, gjera var, paamina, aatvara; *vara e-n við e-u*; *varast*, *v. r.* vara seg, agta seg (*e-t* ell. *við e-u*, for eitk.); *ansa etter (e-t)*; *varast*, verta var.

vara, *v. (rð)* upers. *e-n varir e-s*, ein ventar (seg) eitk., ein er budd paa eitk.; *þess varir mik*, det ventar eg, det ber meg fyre. Jfr. nyn. *vara*, (*ar*), d. s. *Hard*.

vára, *v. (að)* upers. *várar*, *várust*, det vaarast, vert vaar.

varan, *f.* varing, aatvaring; det aa vara seg, varsemnd.

varar-feldr, *m. feldr*, gjengeleg i handel.

váðarstakkr, *m.* = *voruváðarstakkr*.

várbeit, *f.* vaarbeite.

varbelgr, *m.* ein av partiet varbelgerne.

varboðinn, *a.* boden ell. verdsett for lite.

várþúfi, *n.* bufe, framfódd yver vetteren.

varþúinn, *a.* vanbudd, ubudd.

varða, *v. (að)* **1.** varda, vakta, varna; forhalda; hindra; stengja, vera grensa; *varða e-m e-t*, forhalda ein eitk., hindra ein fraa aa faa eitk.; *varða e-m við e-u*, halda ein burte, varna ein fraa eitk.; *varða e-t*, ogso: tinga paa (aa kjöpa) eitk. **2.** svara for, borga for (*e-t* ell. *e-u*); *varða e-m e-t*, svara ein for eitk. (jfr. nyn. *vorda*, *trygda*, *assurera*, *Innh.*). **3.** vera skyldig til eitk.,

svara, reida ut eitk. (*e-t* ell. *e-u*); *varða þrjú þing*, plikta aa möta paa 3 ting. **4.** varda (til), koma ved, høyra til (*e-t* ell. *e-u*); vera um aa gjera, hava (noko) aa segja for ein (*e-m*); *varðar engu (miklu)*, det hev inkje (mykje) aa segja (jfr. nyn. *det vardar ikkje um*, d. s. *Dal. Jæd.*). **5.** vera (*e-m*) til and-svar; hava (*e-t*) til fylgja ell. straff (*e-m*, for ein); vera fylgja (straff) for ein (*e-m*); *e-t varðar e-m (e-n)*, ein er andsvarleg for eitk.; *varðar þat fjorbaugsgarð*, det vert straffa med *f.*

varða, *f.* varde av stein; jfr. *viti*, *m.* Jfr. nyn. *vorda*, *bergrygg*.

várdagar, *m. pl.* vaardagar, vaar.

varðan, *f.* trygd, kaution.

varð-búð, *f.* vaktbud. **-hald**, *n.* vakt-hald, tilsyn; fengsel. **varðhalds-engill**, *m.* verje-engel. **-maðr**, *m.* vaktmann. **-siifr**, *n.* pengar til vakthald. **varð-helgi**, *f.* avbrigde til *fríðhelgi*. Fm. I 803t. **-hundr**, *m.* vakt-hund. **-hús**, *n.* vakthus.

varði, *m.* varde, = *varða*.

varð-karl, *m.* vaktmann. **-klukka**, *f.* stormklokka. **-lokka**, *f.* eit slag trollsong.

-maðr, *m.* vaktmann, vaktar. **-sætr**, *a.* som kann verta sett til vakt. **-veita**, *v. (tt)*

1. varveitsla (*Hall.*), taka vare paa (*e-u* ell. *e-t*); *v. sik við (frá) e-u*, halda seg fraa eitk.

2. halda, retta seg etter (*e-u* ell. *e-t*). **-veit-andi**, *m.* vaktmann. **-veizla**, *f.* varveitsla, varetekt, umsorg, tilsyn; ting som ein hev i varetekt. **varðveizlu-lauss**, *a.* varveitsle-laus, uvakta. **-maðr**, *m.* vaktar, verja. **varð-víti**, *n.* bot for forsømt vakthald.

várfóðr, *n.* vaarför (til buskapan).

[**varfúsa**, mislesing for *úaufúsa*, *Eg.* kap. 32].

várfóðdr, *a.* framfódd til vaaren.

var-færi, *n.* varsemnd. **-færr**, *a.* var, ansug.

varga-flokk, *m.* **-skreið**, *f.* vargeflokk, ulveskreid. **varg-dropi**, *m. 1.* barn som ein mann fær, medan han er utlæg (*vargr 1*).

2. son eller nærskylding til ein utlæg (*Edda*).

var-gefinn, *a.* daaleg gift (eig. vangjeven).

Varg-ey, *f.* Vardøy i Finnmarki. **varg-hamr**, *m.* vargham, ulveham. **-hundr**, *m.* vill hund. **-ljóð** (for *-hljóð*) *n.* varg-ul, ulvetót.

var-goldit, *partic. n.* = *vangoldit*.

vargr, *m.* 1. illmenne, røvar; utlæg, fredlaus mann; *vargr í véum*; *vára vargr*, orðbrjotar (Edda); jfr. nyn. *varg*, illmenne. 2. varg, ulv. **varg-rækr**, *a.* som ein kann reka ell. jaga som ein varg. **vargs-hamr**, *m.* = *varghamr*. **-hold**, *n.* ulvekjot. **vargskinn**-**olpa**, *f.* ulveskinnskappa. **-stakkr**, *m.* ulveskinnsstakk (-kufta). **vargs-líki**, *n.* ulveskapnad. **-rødd**, *f.* ulvemaal. **varg-stakkr**, *m.* = *vargskinnstakkr*. **-tré**, *n.* galge. **-ulfr**, *m.* varulv, mann i dyreham. **vargynja**, *f.* vargtik, ulva.

várgæra, *f.* sauskinn, flaatt um vaaren.

vargöld, *f.* vargtid (Edda).

var-haldinn, *a.* = *vanhaldinn*. **-hluta**, *a.* = *vanhluta*.

var-bugi, *m.* -hygð, *f.* varsemnd. Jfr. nyn. *varøygð*, *f.* (Ross). **vari**, *m.* 1. I. vare, varsemnd, agt. 2. vare, reserve, naudhjelp.

vari, *m.* II. vasle, væta, vatn, t. d. i blod. Jfr. nyn. *var*, *m.*

variðr, **varinn**, *a.* sjaa *verja*, *v.* I, 4.

várkaup, *n.* vaarkaup, um lönsam handel.

várkunn, *f.* 1. det som er orsakande, rimelegt og ikkje til aa undrast paa, god grunn, orsaking; *er þat várkunn*, det er rimelegt, inkje aa segja paa. 2. vaarkunn, medynk, tolsemnd. **várkunna** (og *várkynna*) *v.* 1. hava tal med, orsaka, ikkje illa ein for eitk. (*e-m e-t* ell. *e-u*). 2. vaarkunna (vaarkynna), tykkja synd i, hava vondt av ein for eitk. (*e-m e-t* ell. *e-u*). **várkunnar-bragð**, *n.* gjerning som er orsakande ell. rimeleg. **-hugr**, *m.* medhug. **-lauss**, *a.* hjartelaus, ikkje orsakande. **-leysi**, *n.* hjarteløysa. **-verk**, *n.* = *várkunnarbragð*. **várkunnigr**, *a.* ynksam, miskunnsam, tolug (*e-m*, med ein). **várkunn**. **-látr**, *a.* = *várkunnigr*. **-ligr**, *a.* orsakande, tolande. **-læti**, *n.* tolsemnd; miskunn. **várkynd**, *f.* = *vaarkunn*. **várkyndargóðvili**, *m.* tolsam godvilje. **várkynna**, *v.* (*nð*) = *várkunna*.

várkýr, *f.* vaarbær ku.

varla, *av.* 1. knapt, snautd (valla, Nhl.) *varla frá turninum*, straks attmed t. 2. nøgje, plent.

vár-langr, *a.* vaarlang, so lang som vanleg um vaaren; *várlangr dagr*.

varlaunaðr, *partic.* = *vanlaunaðr*.

várleiðangr, *m.* den lut av leiðingsskatten som ein skulde reida ut um vaaren.

varleiki, *m.* varsemnd.

varleitat, *partic. n.* = *vanleitat*.

var-liga, *av.* 1. varleg. 2. snautd, nauvt; jfr. *varla*. **-ligr**, *a.* varleg, forsjaaleg, trygg. **várligr**, *a.* vaarleg, vaar-

varmahús, *n.* uppvarma rom. **varmr**, *a.* varm.

varmæltr, *a.* i sms. *úvarmæltr*.

varna, *v.* (*að*) 1. vara seg for, halda seg fraa eitk. (*við e-u*). 2. negta, forhalda, hindra (*e-m e-s* ell. *e-u*). Jfr. nyn. *varna*. **varnaðar-bréfi**, *n.* (kongelegt) vernebrev. **-hús**, *n.* forraadshus. **-maðr**, *m.* vernar; verja, formyndar. **-skjöldr**, *m.* vernande skjold. **varnaðr**, *m.* 1. varing, aatvaring, paaminning; varsemnd. 2. vern, varetekt. 3. det som ein tek vare paa, gods, varor, eigedom, husfolk (jfr. nyn. *varnad*).

varnagli, *m.* eig. varenagle, reservenagle?

1. varnagle, nagle til aa festa enden av eit segldrag. S. E. II 494. 2. *slú e-m varnagla*, aatvara ein (jfr. nyn. *setja varnagle for ein*, d. s.) Fld. I 155.

varnan, *f.* varing, fraahald fraa, varsemnd.

varnar-aðili, *m.* hovudmann for forsvaret i ei rettsak. **-eiðr**, *m.* forsvarseid i ei rettsak. **-gagn**, *n.* prov som vert framført til forsvar i ei rettsak. **-kviðr**, *m.* = *bjargkviðr*. **-lauss**, *a.* verjelaus. **-maðr**, *m.* verjar, forsvarar. **-staðr**, *m.* verjestad.

varningr, *m.* gods; (handels)vara.

varn-kynd, *f.* = *várkunn*. **-kynna**, *v.* = *várkunna*.

vár-orka, *f.* vaarvinna, vaaronn.

varp, *n.* varp, notkast. **varpa**, *v.* (*að*) kasta, slengja (*e-u*); *varpa óndinni* = *andvarpa*. Jfr. nyn. *varpa*. **varpa**, *f.* 1. varpa (Nordl.), liti kastenot. 2. utbore barn.

varr, *a.* 1. var; vis, kunnig; *verða e-s varr*, verta var, sjaa, merka eitk.; *verða varr af e-m* (*af e-u*), faa vita av ein (um eitk.); *gera vart við e-t*, gjera kunnigt, gjeva kunnskap um eitk. 2. var, varsam, rædd (*við e-t*). Jfr. *vart*, *av*.

várr (*vár*, *várt*) *pron. poss.* vaar (vaart); *hverr várr*, kven av oss. Jfr. (*órr*).

varra, *f.* = *vorr*, *m.* Poet.
 varraskrap, *n.* skravl, ordskvaldr.
 varrsími, *m.* vor, kjölfar, kjølvatn.
 vársdagr, *m.* vaardag; á vársdegi, um vaaren.
 vart, *av.* knapt, snautd; daaleg, ille;
vart launat, daaleg lent (= *varlaunat*). Jfr. *varr*, *a.*
 varta, *f.* 1. vorta. 2. eitk. paa eit skip (døllbord?).
 vartari, *m.* 1. eit slag fisk. 2. namn paa ei reim som munnen til Loke vart ihopsydd með.
 vár-tíð, *f.* -tími, *m.* vaartid. -tíund, *f.* tiend som ein skal leggja um vaaren. -þing, *n.* vaarting.
 varúð, *f.* = *varhygð*. varúðar-mál, *n.* ord som raader til varsemnd. varúðigr, *a.* varsam (*varúðliga*, *av.*).
 várvinna, *f.* vaarvinna, vaaronn.
 varygð, *f.* varsemnd, = *varhygð*.
 vár-yrkja, *f.* vaarvinna, vaaronn. -yrkja, *v.* (*kt*) vaarvinna, gjera vaaronn.
 varzla, *f.* 1. vakthald, Edda. 2. trygd, aabyrgsla, kaution. 3. forbod, i sms. *lýrittavarzla*.
 várönn, *f.* vaaronn, vaarvinna.
 vás, *n.* vaas, slit, møda (i væta og uvêr).
 vasast, *v. r.* (að) vasa, rota, blanda seg upp eitk. (i *e-u*).
 vás-búð, *f.* vaasbud, slit, stræv. -ferð, *f.*
 -fgr, *f.* vaashard ell. slitsam ferd.
 vasikampr, *m.* bonde (utnamn); eig. ihopvasa skjegg.
 vásjaldan, *av.* ovleg sjeldan.
 vaska, *v.* (að) vaska, tva.
 vá-skapaðr, *a.* avskapleg, stygg. -skeytr, *a.* vaaskøytt, uttrygg, uviss.
 vask-leiki, *m.* -leikr, *m.* raskleik, djervskap, hævleik. -ligr, *a.* rask, modig, hævleg (-*liga*, *av.*).
 vásklæði, *n. pl.* vaasklæde, uvêrsklæde.
 vaskr, *a.* rask, modig, dugleg, hæv.
 vás-kufil, *m.* vaaskufta, uvêrskufta. -samr, *a.* vaasall, slitsam. -stakkr, *m.* vaaskufta.
 -tabarðr, *m.* vaaskappa, uvêrskappa.
 vástigr, *m.* ulukke-stig. Edda.
 vás-verk, *n.* vaasalt ell. slitsamt arbeid.
 -viðri, *n.* uvêr, styggevêr.

vásvipt, *a. n.*; *e-m verðr v.*, ein vert forfærd.

váta-drífa, *f.* vaatt snedriv. -reykr, *m.* vaatroyk. vátlendi, *n.* vaatlende.

vattli, *m.?* avbrigde til *vøzt*, N. G. L. Jfr. nyn. *vasle*, *m.* (Aasen).

vatn, *n.* (*gen. sing. vatns* ell. *vaz*) 1. vatn, helst ferskt vatn (mots. *sjór*). 2. vatn, tjørn, innsjø. 3. vatsstrøyme, elv, bekk (ofte i *pl.*). 4. taaror; *halda vatni*, halda graaten. vatna, *v.* (að) 1. vatna, gjeva (*e-u*) vatn. 2. upers. *vatnar e-t*, eitk. kjem burt ell. sig under vatsflata (t. d. um land som ein sigler ifraa). 3. = *vatnfasta*. 4. *vatnast*, *v. r.* vatnast, verta fyllt med taaror (um auga). vatna-djúp, *n.* djup med vatn. -flaumr, *m.* vatsflaum. -gangr, *m.* vatslaup, flaum, flod (ogso um regn). vatnanarnótt, *f.* = *vatnfostunótt*. vatnavoxtr, *m.* vats-vokster, flaum. vatn-bátr, *m.* = *vazbátr*. -beri, *m.* vatsberar, vatsmann (Aquarius). -bolginn, *a.* vatssjuk. -dauðr, *a.* drukna, bliven. -dragari, *m.* -dragi, *m.* vatsdragar (ell. -berar). -dýr, *n.* vatsdyr. -fall, *n.* vatsstrøyme, vatslaup, vatsdrag; regn. -fátt, *a. n.* knapt um vatn; *fá v.*, faa for lite vatn. -fasta, *v.* (að) fasta med vatn og braud. -fasta, *f.* fasta, daa ein berre et vatn og braud. -fiskr, *m.* vatsfisk (mots. *sjófiskr*). -fleyttir (skriva: *vat-*, N. G. L.) *a.* som kann fljota, sjölflytt. -fgrstudagr, *m.* dag daa det er vatnflasta. -fgrstunótt, *f.* natt, daa det er *vatnfasta*. -gangr, *m.* = *vatnagangr*. -kakki, *m.* eit slag vatskjereld; jfr. nyn. *kakk*, *m.* lite trekjereld. -kalfr, *m.* = *vazsótt*. -karli, *m.* 1. vatskrukka (*vatskall*, VTel.). 2. = *vatnberi*. -ker, *n.* vatskjer. -kerald, *n.* vatskjereld. -koppr, *m.* vatskopp. -lauss, *a.* vatslaus. -legill, *m.* *legill* med vatn, vatsdunk. -leysi, *n.* vatsleysa. -mosi, *m.* mose som veks paa vaatlende. -ormr, *m.* orm som liver i vatn, vatsorm. -rás, *f.* vatsræs, vatslaup.

vatns-, sjaa *vaz*-.

vatn-sár, *m.* = *vazsár*. -sótt, *f.* = *vazsótt*. -steinn, *m.* vatskjer av stein. -torf, *n.* vaatt torv. -trumba, *f.* vatsrøyr. -þrunginn, *a.* vatssjuk. -veita, *f.* = *vazveita*. -veituhals, *m.* eig. vatsleidings-haug, umsetjing til lat. *collis aqvæ ductus*. -viðri, *n.* vaatvêr.

vatr, *n.* = *vatn*. Poet. **vátr**, *a.* vaat, blaut; *hafa innan vátt*, faa sjø innanbords.

vatta, *v.* (*að*) gripa med vottar.

vátta, *v.* (*að*) vitna, sanna, stadfesta. **vátta-íé**, *n.* beter for vitne som vantar. **-lauss**, *a.* vitnelaus (*-laust*, *av.*). **-saga**, *f.* vitning. **-stefna**, *f.* stemning til aa høyra vitni. **vátt-bera**, *v. st.* vitna. **-bærr**, *a.* **-hæfr**, *a.* vitnefær. **-nefna**, *f.* vitne-nemning, vitne-kalling. **-næmdr**, *a.* vitnefast. **-orð**, *n.* vitne-maal, vitnesburd. **váttr**, *m.* (*gen. sing. váttis*; *nom. pl. váttrar*, *akk. vátta, vátta*) vitne. **vátt-vísi**, *f.* altfor opi vitning ell. fraasegn um eitk.

vát-viðrasamr, *a.* regnsam. **-viðri**, *n.* vaatvêr, regnvêr.

vá-veifi, *n.* forstøknad, braa, uventa hending. **-veifis**, **-veifliga**, *av.* braatt, uventa. **-veifligr**, *a.* braa, uventa.

vax, *n.* vaks (voks).

vaxa, *v. st.* 1. veksa (vaksa), gro, koma fram ell. upp, verta til; *vaxa e-u*, veksa, gro til med eitk.; *partic. vaxinn*, laga, skapa; *er svá við (til) vaxit*, det er so laga, det stend so til. 2. veksa, verta større, auka, stiga; *vaxa e-m í augu (fyrir augum)*, synast ein so stort ell. svært, at ein kvider seg for det; *vaxinn maðr*, (full)vaksen mann.

vax-blys, *n.* vaks-kyndel. **-kerti**, *n.* vaks-kjerte. **-ljós**, *n.* vaksljós. **-spjald**, *n.* vaks-tavla.

vaxtsamr, *a.* voksterrik, grøderik.

vax-verð, *n.* betaling for vaks.

vaz-ausa, *f.* vatsausa. **-bakki**, *m.* bakke ell. breidd ved eit vatn. **-bátr**, *m.* baat bruka paa (ferskt) vatn. **-botn**, *m.* vatsbotn, ende av eit vatn. **-burðr**, *m.* vatsbering. **-dropi**, *m.* vatsdrope. **-drykk**, *m.* vatsdrykk, drykk vatn. **-endi**, *m.* vatsende. **-fall**, *n.* = *vatnfall*. **-fátt**, *a. n.* = *vatnfátt*. **-fata**, *f.* vats-bytta. **-flaumur**, *m.* vatsflaum. **-fríðendi**, *n.* god eigenskap ved vatn. **-fullr**, *a.* full av væta, Harp. **-hríð**, *f.* uvêrsrid med regn (*nyn. vaterid*, *STrønd*, *er* = hugbit). **-íss**, *m.* vatsis, is paa eit vatn. **-karl**, *m.* = *vatnkarl* 1. **-ker**, *n.* vatskjer. **-kerald**, *n.* vatskjerald. **-ketill**, *m.* vatskjél. **-koppr**, *m.* vatskopp. **-lauss**, *a.* vatslaus. **-mynni**, *n.* **-óss**, *m.* vatsos, utfallsos. **-rás**, *f.* = *vatnrás*. **-sár**, *m.*

vatssaa, vats-kjer. **-skírn**, *f.* daap med vatn. **-skorfr**, *m.* vatsskort, vatsløysa. **-sótt**, *f.* vats-sott („vatersott“). **-strönd**, *f.* strand ved eit vatn. **-stökkull**, *m.* vippa til aa skvetta vatn med.

vaztamál, *n.* fiskestad.

vaz-tjörn, *f.* liti tjörn ell. dam. **-upp-spretta**, *f.* uppkoma, ila. **-veita**, *f.* vatsveiting, vatsleiding. **-vígsla**, *f.* vats-vígsla, innvigjing av vatn. **-vík**, *f.* vik i eit vatn. **-æðr**, *f.* vats-aadr, ila, kjelda.

vé, *n.* 1. heim. 2. heilag stad, blotstad.

vé, *n.* II. fana, (her)merke.

vé, *n.* III. vesalldom, elegskap.

véar, *m. pl.* (dei heillage) gudar. Hym. 39.

vé-brandr, *m.* eig. heilag brand, kyndel, fakkell.

vé-bönd, *n. pl.* band som gjerder inn ein heilag stad, serleg um inngjerdingi kring lagretta paa tinget.

veð, *n.* vedd, pant, geøymslegods, trygd, vissa; vaagnad, spel; *vera í veði*, staa til andsvar, staa paa spel; *hafa e-t í veði*, setja eitk. paa spel. **veð-bróðir**, *m.* = *svarabróðir*.

-farar, *f. pl.* heimanfylgja. N. G. L. **-íé**, *n.* pant; veddegods, set. **-festa**, *f.* pant, trygd.

-flærð, *f.* **-fox**, *n.* svikfull pantsetjing. **veðja**, *v. (að)* 1. vedda, vaaga, setja upp; *v. e-u*; *v. um e-t*. 2. anka inn ei sak til ein høgre domstol med eit logbode veddemaal millom domsmennerne i ein privatdomstol um utfallet (vart bruka til innbyrdes trygd naar domsmennerne var usamde og stod like mange paa kvar sida. N. G. L.). **veðjaðar-dómr**, *m.* dom med *veðjan* 2 (s. *veðja* 2). **veðjan**, *f.* 1. vedding, veddemaal. 2. det aa *veðja* 2. **veðjanar-dómr**, *m.* = *veðjaðar-dómr*. **-íé**, *n.* = *veðfé*. **veð-máli**, *m.* semja um pantsetjing, pantekontakt; vedd, pant. **-mæla**, *v. (lt)* 1. skilja seg, taka eitk. i pant. 2. binda ein til seg med *veðmáli*.

veðr, *m.* (*gen. veðrar* (i sms.) og *veðrs*) 1. vêr, bekre. 2. mur-vêr (i krigskunstj).

veðr, *n.* 1. vêr, vind, uvêr; vindsida, leid som vinden bles ifraa; *á veðr e-m*, paa vindsida (luven) av ein; *mæla á veðr um*, slaa paa eitk. 2. vêr, vêrlag; luft, luftlag nærast jordi. 3. vêr, lukt, teft; *láta koma*

veðr á e-n um e-t, lata ein faa nysn (vêr) av eitk.; komast við veðri, verta openbert. **veðra-balkr**, *m.* vêrbolk, tidbolk med eit visst slag vêr. **-bati**, *m.* betring av vêret.

veðrar-horn, *n.* vêrhorn. **-lamb**, *n.* vêr-lamb.

veðr-átta, *f.* véraatta, vélrag. **-belgr**, *m.* belg som ein kann rista vind og storm or. **-blaka**, *f.* vindgufs (jfr. nyn. *vêrbloka*). **-dagr**, *m.* vêrdag, dag med eit visst slag vêr. **-eygr**, *a.* som hev vêrbitne augo. Edda. **-fall**, *n.* vêrstøde, vêrslag. **-fastr**, *a.* vêrfast. **-glasi**, *a.* skinande i lufti. Fjólsv. 24. **-góðr**, *a.* som hev godt vêr. **-harðr**, *a.* vêrhard. **-himinn**, *m.* den nedre himmelen (mots. *lopt-rikishiminn*). **-kœnn**, *a.* vêrkunnig.

veðrlaus, *a.* for *veðlaus* = *veðslaus*. D. N. II 5815.

veðr-leikr, *m.* vêrleik, vélrag. **-lífill**, *a.* med liten vind, stilt. **-megin**, *n.* sky (poet.). **-mylna**, *f.* vindmylna. **-sjúkr**, *a.* sjuk, sutfull for vêret skuld. **-spár**, *a.* vêrvis. **-staða**, *f.* vêrstoda, kant som vinden stend fraa. **-stormr**, *m.* storm. **-sæll**, *a.* heppen med vêret, vérsæl. **-vana**, *a.* som vantar godt vêr. **-vandr**, *a.* vêrvand, nøgjen med vêret. **-viti**, *m.* vindvisar, vérfloy.

veðsetja, *v.* (tt) veddsetja, vaaga, setja paa spel; setja i pant. **veðslaus**, *a.* ikkje pantbunden, heftefri.

Véy, *f.* Veøy i Romsdalen (utt. no: *Vedøyna*; mn. *Vidøy*).

vefa, *v. st.* veva; fletta, vinda.

vé-fang, *n.* vart det kalla i islandsk rett, naar for mange av domarane (6 ell. fleire) var usamde i domen, og dei daa sette seg saman, baud med vitne motparten aa gaa yver til si meining, og kvar part sa fram sin dom og sanna med eid. Desse motdomarne vog upp kvarandre og vart avgjorde ved ein hœgre rett. **véfangseidr**, *m.* eid som høyrer til *véfang*.

vefari, *m.* vevar.

véfangja, *v.* (gd) ganga til *véfang*; *v. mál*, hindra med *véfang* at ei sak vert dømd.

vefja, *v.* (*vafði*) vevja, vinda, sveipa (*v. e-u um e-t*; *v. e-t e-u* ell. *i e-u*); yverf. gjera flokut ell. vand, fortulla; — *vefjast*, *v. r.* vevja seg; fløkja ell. vasa seg; tulla, fara

att og fram. **vefjar-mottull**, *m.* -skikkja, *f.* kappa av vove ty. **-stofa**, *f.* vevstova. **-upplutr**, *m.* upplut ell. livstykke av vove ty. **vefmál**, *n.* = *vaðmál*, N. G. L. **vefnaðr**, *m.* 1. vevnad, veving. 2. vevnad, vove ty (Vigf.). **vefnisting**, *f.* samannesta vever, d. e. segl. Edda. **vefr**, *m.* (*vefjar*; *vefir*) 1. vev, det som vert vove. 2. vev, vove ty. **vefstofa**, *f.* vevstova. **veftr**, *m.* 1. vefst (i vev, mots. varp). 2. eit slag grovt ty.

vega, *v. st.* I. 1. hevja, lyfta; vega upp (med vaag odl.). 2. bera, føra; svinga, hogga (med eit vaapn); *vegast*, *v. r.* lyfta seg, svinga seg; *vega i e-t*, hogga seg fast i eitk. 3. vega, hava ei viss tyngd. 4. vega, tyda, hava aa segja. 5. vega, finna kor tungt eitk. er. 6. meta, verdsetja.

vega (ogso *viga*) *v. st.* II. taka paa med vaapn; strida; drepa, fella (jfr. nyn. *vega* i folkev.); *vega sigr*, vinna siger; *vega sok*, med eit draap faa søksmaal paa seg; *vegin sok*, draapssak; *vega vig*, gjera draap; *vega at e-m*, taka paa, drepa ein; *vega til e-s*, faa, vinna eitk. med strid ell. draap; *vega um e-t*, hemna eitk. med draap; rec. *vegast (at)*, taka paa kvarandre, drepa kvarandre; *vást meirr á hlut grikkja*, d. e. grækarane miste mest folk (jfr. *áviga*).

vega-bót, *f.* veg-bøting, vegarbeid; vegstykke som ein skal halda istand, D. N. VI 16711. **-fall**, *n.* forsøming av plikti til aa halda vegen i rett stell; boti for det. **-mót**, *n.* vegemot, vegeskil.

vegandi (*vigandi*) *m.* draapsmann.

vegar-bót, *f.* = *vegabót*. **-bréf**, *n.* brev um ein veg. **-ganga**, *f.* veggonga, flakking. **-lengd**, *f.* veglengd. **-leysi**, *n.* vegløysa. **-maðr**, *m.* vegfarande. **-rán**, *n.* det aa taka fraa ein retten til aa bruka ein veg. **-vás**, *n.* vaas, slit paa ferder. **-vísir**, *m.* vegvising. **veg-farandi**, *a.* vegfarande. **-fastr**, *a.*; *veg-fastr maðr*, vegfarande. **-ferðarmaðr**, *m.* vegfarande mann. **-ferill**, *m.* veg; vegfarande.

vegg-berg, *n.* veggbratt berg. **-hamarr**, *m.* veggbratt berghamar.

veggirni, *f.* æresykja.

veggjaðr, *a.* som det er murar og vollar umkring. **veggja-hlazla**, *f.* veggjebygging. **-lús**, *f.* veggjelus (-dyr).

veggjarn, *a.* æregirug, æresjuk.
veggja-skot, *n.* skot; tilbygning ved ein vegg.

veggjat, *a. n.* um versemaal med eit slag innskoti staving i 2dre og 4de verslina.

vegg, *m.* (*gen. sing. veggjar* ell. *veggs*; *nom. pl. veggir*, *akk. veggi*) **1.** vegg, husvegg; *er lígr veggur undir sól*, *d. e. soli stend laagt*. **2.** mur, voll.

vegg, *m.* vegg, bløyg, kile (i sms.).

veggslag, *n.* veggslag, væta som slær gjenom veggjerne.

vegg-sleginn, *a.* hamra som ein vegg ell. bløyg (um óks); jfr. nyn. *veggja* (Aasen).

vegg-pili, *n.* fjølevegg, bordklædning paa vegg.

veg-hringr, *m.* ringbøygð veg.

vegin, eig. dat. pl. av *vegr* II (for *vegin*); *tveim vegin*, paa baæ sidor. Kgs. Brenn. 10431. Jfr. *vegin*.

veg-látr, *a.* gjævlynd, vyrdeleg. **vegligr**, *a.* vegleg, røseleg, vyrdeleg (-*liga*, *av.*).

veg-ljóst, *a. n.* vegljóst, vegsynt.

veg-lyndi, *n.* gjævlynde, finskap. **-lyndr**, *a.* gjævlynd, fornæm. **-mannliga**, *av.* vyrdeleg. **-mennska**, *f.* finskap, gjævskap.

veg-móðr, *a.* ferdamødd, trøytt av reisi.

vegna, *v.* (*að*) **1.** *vegnar e-m vel (illa)*, det gjeng vel (ille) for ein. **2.** gaa fram imot (*e-m*) so ell. so.

vegna, eig. *gen. pl.* av *vegr*? **1.** sida, kant, leid; *tveggja vegna*, paa baæ sidor ell. leider; *á hægra vegna*, paa høre sida. Jfr. nyn. „*fraa alle vide vegner*“. **2.** vegner; (*af*) *minna vegna*, paa mine vegner; *á e-s vegna*, *d. s.* **3. præp. m. gen.** = *fyrir sakir* (nht. wegen). **vegnaðr**, *m.* *vegnan*, *f.* *vegnar*, = *vegna* 2.

vegnbráð, sjaa *vængbráð*.

vegnest, *n.* veginista, reisemat.

vegr, *m.* **1.** æra, heider, vyrdnad.

vegr, *m.* **II.** (*gen. sing. vegar* og *vegs*; *pl. nom. vegir*, *vegar*, *akk. vegu*, *vega*) **1.** framgang; ferd, reis; veg, leid, far; *á veg*, paa vegen, avstad; *á fornum vegi*, *um farinn veg*, paa vegen; *aptr í veg*, paa attervegen; *fara til vegar*, enda, ganga (so ell. so); *ganga (koma) til vegar*, fremjast, verta avgjord; *koma e-u til vegar*, koma aaleides, faa fram-

gang med eitk.; *gera veg á e-u*, *veita veg e-u*, fremja, gjeva eitk. framgang. **2.** leid, sida, kant; (land)strok; himmeløtt; himmelbelte; *alla vega*, ifraa alle leider, allstad (jfr. *megin*); *eins (annars) vegar*, paa den eine (andre) sida; *sin vegar*, paa si sida; *á hægra veg e-u*, *til hægra vegs e-s*, paa høre sida av eitk.; *innra (ytra) veginn*, i den indre (ytre) halvparten av ein gard; ogso um avstand: *um langan veg*; paa lang leid, langt undan (langande vegen); *af víðum (lönqum) vegum*, langveges ifraa; *viðs vegar*, vida ikring. Jfr. *austrvegr*, *norðrvegar*. **3.** utveg, framgangsmaate; maate, vis; *annan veg*, onnorleis; *einn veg* — *sem*, paa same maate — som; *þann veg*, soleis; *hvern veg*, korleis; (*á*) *alla vega*, paa alle maatar; (*á*) *sinn veg*, paa sin maate.

vegr, *f. pl.* av *vog*, *f.*

veg-sama, *v.* (*að*) æra, heidra, lova.

-samliqr, *a.* heidrande, ærefull (*-samliqa*, *av.*).

-samr, *a.* heiderrik. **vegsboð**, *n.* ærebod, heidersbod. **vegsemd**, *f.* æra, heider, vyrdnad.

vegsemdarheiðr, *m.* æra. **vegskarð**, *n.* skard

i æra, æremink. **vegs-kona**, *f.* gjævlynd kona.

-munir, *m. pl.* ære-mun, ære-auke.

-þjónusta, *f.* heidrande tenesta ell. uppvar-

ting. **veg-tjón**, *n.* ære-tap. **-tylla**, *f.* vyrding,

æra. **-þurðr**, *m.* ære-mink.

veg-víss, *a.* vegvis, som kjenner vegen

godt.

vei, *interj.* eie, jøye; *vei (er) mér*, eie meg, usæl er eg. Jfr. nyn. *veia*, *v.* jamra seg, skrika, og *vei*, *n.* skrik, Snn.

veida, *v.* (*áð*) veida, fella, fanga (fisk

og vilt o. a.). **veidar-efni**, *n.* emne for vei-

ding, vilt. **-færi**, *n.* **-tæki**, *n.* veidn, jagt-ell.

fiske-reidskap. **veiði**, *f.* = *veidr*. **veiði-bráðr**,

a. braa etter veiding. **-búð**, *f.* veidemanns-

bud, jagt-ell. fiskarbud. **-dýr**, *n.* vilt, veide-

dýr. **-fang**, *n.* **-fangi**, *m.* veidefang, fengd

paa jagt ell. fiske. **-ferð** (og *-fgr*) *f.* veide-

ferd, jagt-ell. fiske-ferd. **-færi**, *n.* **-gagn**, *n.*

= *veidarfæri*. **-hundr**, *m.* veidehund, jagt-

hund. **-horn**, *n.* jagthorn, veidarhorn. **-kona**,

f. kvinna som driv veiding. **-konungr**, *m.*

konge som driv veiding. **-liqr**, *a.* som gjev

von um god fengd. **-maðr**, *m.* veidemann,

skyttar ell. fiskar. **-mannliqr**, *a.* som hover

for ein veidemann (*-mannliqa*, *av.*). **-matr**, *m.*

vilt ell. fisk, veidemat. -mörk, *f.* veideskog. **veidinn**, *a.* veiden, god til jagt ell. fiske. **veidi-skapr**, *m.* veideskap, = *veidr*. -skógr, *m.* veideskog. -spell, -spjall, *n.* skade paa jagt ell. fiske. -staða, *f.* -staðr, *m.* veidestad, jagt ell. fiskestad. -stígr, *m.* stig som viltet fylgjer, veidestig. -strönd, *f.* strand der ein driv jagt ell. fiske, veidestrand. -stöð, *f.* = *veidistaðr*. -sveinn, *m.* veidesvein, jagtsvein. -ván, *f.* von um veidn, jagt-ell. fiske-von. -vatn, *n.* fiskevatn. -vél, *n.* greida til aa veida med, jagt-ell. fiskegreida. **veidr**, *f.* 1. veiding, veideskap, jagt ell. fiske; ogso um jagt-ell. fiskerett, og um jagt-ell. fiskestad. 2. veidn, veideskap, det ein fær paa jagt ell. fiske. **veidskapr**, *m.* = *veidiskapr*. **veif**, *f.* sveiv, framlabb paa sel. **veifa**, *v.* (*fð*) veiva, svinga, slengja, kasta; ogso yverf. segja fram (eit vers t. d.). **veifi-skati**, *m.* romhendt kar. **veig**, *f.* 1. sterk drykk. Jfr. nyn. *veigja*, saft. 2. styrke; dug. 3. kvinna (poet.). **veigaðr**, *a.* innvoven med gull-ell. sylvtraadar? N. G. L. **veikdómr**, *m.* veikskap. **veikja**, *v.* (*kt*) bøygja; *veikjast*, *v. r.* bøygja seg. Jfr. nyn. *veikja*. **veikleikr**, *m.* veikleik, veikskap. **veikligr**, *a.* veikleg, blautfengen. **veikr**, *a.* veik, klen. **veilan**, *f.* jamring, vaaling. **veitendi**, *n.* veikskap, klenskap. **veill**, *a.* veil, klen, laak, skrøpeleg. **veilræði**, *n.* daalegt raad. Kgs. 11617. **veina**, *v.* (*að*) kveina, jamra, bera seg. **veinan**, *f.* jammer, ank. **veipa**, *f.* **veipr**, *m.* eit slag hovudduk for kvende. S. E. **veisa**, *f.* veisa, dike, søyledam. **veit**, *f.* (*pl. veitr*) 1. veit, greft. 2. veit, smog, trong gata. **veita**, *f.* 1. veiting (av vatn). 2. veita, greft. 3. vatna eng. **veita**, *v.* (*tt*) 1. gjeva lov til; lata faa; gjeva; gjeva ein eitk. til *veizla* 5; *veita e-m e-t*; jfr. nyn. „*veté*“ Ndm. Aasen. 2. hjelpa, stydja ein med eitk. (*e-m e-t*); *veita e-m at e-u*, hjelpa ein i (ell. med) eitk.; *veitast at e-u*, hjelpast aat med eitk. 3. gjera (ein) eitk.; halda eitk. (for ein); *veita (e-m) þjónustu*, *atfor*; *veita uppgöngu*, gjera landgang;

veita jól, halda jol; *veita þögn*, tegja still. 4. fagna, hava ein til gjest, gjera gjestebod for ein (*e-m*). 5. halda (uppe), føða (*e-m*). 6. verta, ganga (so ell. so) for ein (*e-m*); helst upers.: *veitir e-m erfitt*, det gjeng tungt, vert stridt for ein; *veitir e-m e-t*, eitk. hender ein, ein fær eitk. 7. veita, leida, føra (*e-t* ell. *e-u*); ogso upers. *veitir vatn*, vatn renn; *refl. veitast*, ganga (i ei viss leid).

veitall, *a.* gjev mild. **veitandi**, *m.* gjevar; hjelpar. **veitanligr**, *a.* slik som ein kann gjeva. **veitari**, *m.* gjevar; uppehaldar.

veiti-engi, *n.* eng med veitor til vatning.

veizla, *f.* 1. det aa lata ein faa eller gjeva (*veita*) ein eitk.; løyve, avlaa, avhending; gaava. 2. hjelp, studnad. 3. veitsla, gjestebod. 4. veitsla, upphelde med mat og drykk som øverheiti hadde rett paa aa faa naar dei reiste omkring, serleg daa kongen hjaa sine umbodsmenner og bispen hjaa prestarne sine; *taka veizlu*; *fara at veizlum*. 5. eit slag len av jordegods eller embætte som kongen gjev ein til bruk paa visse vilkaar; innkomor som ein hev av eit kongelegt jordegods eller eit embætte. **veizlubúnaðr**, *m.* tillaging til gjestebod. -**dagr**, *m.* gjestebodsdag. -**fall**, *n.* hinder for veitsla ell. gjestebod, det at *veizla* ikkje vert av. -**fé**, *n.* gods ell. pengar gjevne istaden for *veizla* 4. -**gerð**, *f.* det aa gjera ell. halda gjestebod. -**gjöf**, *f.* = *veizla* 5. -**gjöld**, *n. pl.* = *veizlufé*. -**holl**, *f.* hall ell. hus til veitsla. -**jörð**, *f.* kongelegt jord som ein fær til bruk som *veizla* 5. -**kirkja**, *f.* kyrkja, der verja og prest var skyldige aa gjera *veizla* (4) mot bispen naar han visitera. -**maðr**, *m.* 1. mann som sit med kongelegt jordegods, *veizla* 5. 2. ein som vert forsytt av andre, forsynting. -**skáli**, *m.* gjestebods-skaale. -**skylda**, *f.* skyldnad til aa gjeva *veizla* 4. -**stofa**, *f.* gjestebodsstova. -**sveinn**, *m.* gut som hev forsynting hjaa ein. -**taka**, *f.* det aa *taka veizla* 4, gjesting.

vekja, *v.* (*vakti*) 1. vekkja, gjera vaken; yverf. vekkja (til liv), kveikja, reisa; kalla fram; bera upp, tala frampaa um; *vekja til e-s við e-n*, tala um eitk. med ein; *vekja til*, taka til ords.

vekja, *v. (vakti)* II. vekkja, faa til aa renna; *vekja blóð*.

vekra, *v. (rð og að)* vekra, vekkja, kveikja.

vekt, *f.* vegt, tyngd.

vekva, *f.* = *vökva*. **vekvi**, *m.* = *vökvi*.

vekkvng, *f.* sidesprang; *jfr. hvekkvng*.

vel (ogso *væl, val*) *av. (komp. betr, sup.*

bezt) 1. vel, godt; *vel at sér*, gjæv, gild (um folk). 2. vel, lett, makleg. 3. vel, rikleg; *vel svá*, vel so (det); *vel flestir*, dei aller fleste; *vel hverr*, kvar einaste, kven (kva) det so er.

vél, *f. (nom. pl. vélir og vélar)* 1. vela, list, knip; kunst. 2. (slög) greida, maskina (*jfr. vel, f.* velde, reidskap, Sfj.).

véla, *v. (að)* sjaa *væla*.

véla (ogso *væla*) *v. (lt)* I. véla (vela) um, stella med, hava med eitk. aa gjera (*véla um e-t*).

véla, *v. (lt)* II. vela, lura, lokka. **véla-boð**, *n.* svikfullt bod. **-kaup**, *n.* svikfull handel. **-lauss**, *a.* sviklaus, ærleg. **-maðr**, *m.* svikfull mann. **véfarefni**, *n.* svikfull grunn, tilføre. **véla-samliga**, *av.* svikfullt, fult. **-sókn**, *f.* svikfullt søksmaal. **-verk**, *n.* uærlegt verk.

vel-borinn, *a.* **-burðugr**, *a.* velboren, ætt-god.

veldi, *n.* 1. velde, magt. 2. umkverv som ein raader yver, velde, rike. **veldis-boð**, *n.* magtbod. **-engill**, *m.* erkeengel. **-gjøf**, *f.* gaava som ein fær til teikn paa magt. **-hringr**, *m.* magt-ring; straalering. **-lykill**, *m.* magt-lykel. **-stóll**, *m.* **-sæti**, *n.* trona. **-vöndr**, *m.* styrestav, kongsstav.

vélendi, *n.* I. pretta, spikk.

vélendi, *n.* II. velende (dsk. spiserør). **vélendisgangr**, *m.* vimle, gulking.

vel-farandi, *m.*; *drekka velfaranda*, d. e. drikka velfarskaal. **-fararminni**, *n.* velfarskaal. **-ferð**, *f.* velferd, velgang. **-ferðugr**, *a.* finfarande, rettvís.

vél-fími, *f.* **-fínni**, *f.* klokskap, list.

vel-gerandi, *m.* velgjerar. **-gerð**, *f.* **-gerning**, *f.* **-gerningr**, *m.* velgjerd, velgjerning. **velgja**, *v. (gð)* lunka, varma upp.

véli, *n.* vele, stert (paa fugl). **véli-fiðri**, *n.* koll. vefefjorer. **-fjögðr**, *f.* vefefjör.

vélínn, *a.* svikall, falsk. **vélínsamligr**, *a.* sviksam, svikfull.

vélistuttr, *a.* som hev stutt stert, stuttvela.

velja, *v. (valdi)* velja, bledja, taka ut; *velja um e-t*, velja millom eitk.; *velja e-m e-t*, velja ut eitk. til ein, gjeva ein eitk.; *veljast til*, taka seg til; *partic. valiðr, valdr, valínn*, vald, utvald.

velkja, *v. (kt)* 1. kasta umkring; upers. *velkir e-n*, ein svalkar umkring (paa sjeen), ogso: *velkjast úti*, d. s. 2. tenkja, gruna paa; *velkja e-t fyrir sér*, tenkja att og fram paa eitk.

velklókr, *a.* mykje klok, sløg.

velkominn, *a.* velkomen.

vell, *n.* gull. Poet.

vella, *v. st.* bulla, putra, sjoda, koka; vella, strøyma; *e-t vellr e-u*, det vell ell. kryr eitk. utor (i) eitk. **vella**, *v. (ld)* vella, hita, sjoda, koka. **vella**, *f.* bulling, sjoding, gøys, kok; eitk. som er i kok.

vell-auðigr, *a.* rik paa gull.

vél-lauss, *a.* sviklaus.

vell-heitr, *a.* kokheit. **vellingr**, *m.* vel-ling, supa. **vellu-ketill**, *m.* kokande kjél.

vel-lyndr, *a.* godlynd, veltenkt. **-menning**, *f.* god uppseding.

vélóttur, *a.* svikut, falsk. **vél-prettr**, *m.* svikfull pretta. **-ráðr**, *a.* sviksam. **-ræði**, *n.* svikraad, svikfull plan. **-samligr**, *a.* svikfull. **-samr**, *a.* sviksam.

vel-setning, *f.* god medferd, godt stell.

-skapr, *m.* blidskap, hyllesta. **-spár**, *a.* spaavis. Edda.

vél-stuttr, *a.* stuttvela, = *vélistuttr*.

velta, *v. st.* velta, rulla (intr.); yverf. falla, koma (i ei ny leid stóða); *svá veltr til*, det ber so til; *út voltínn*, utliden (um tid). **velta**, *v. (lt)* m. dat. velta, kvæla, rulla (tr.); *velltast ór jarldóminum*, d. e. gjeva (segja) fraa seg jarledómet. **veltílligr**, *a.* som ein kann velta ell. rulla. **velting**, *f.* velting, rulling.

vélveidr, *f.* veiding (fiske) med standfast reidskap.

vel-viljaðr, *a.* **-viljugr**, *a.* velviljug.

vend, *s.* namn paa bokstaven v.

venda, *v. (nd)* 1. tr. venda, snu (*e-u* ell. *e-t*); *venda e-t til sín*, leggja seg etter eitk. 2. venda, brigda (*e-u* ell. *e-t*). 3. intr. venda

(seg), snu seg, fara. 4. venda, vera vend i ei viss leid. **venda**, *v.* (*að*) venda, brigda.

vendiliga, *av.* vandleg, nøgje; heiltupp. **vendiligr**, *a.* nøgjen, umhugsam.

vendismaðr, *m.* = *vændismaðr*.

vend-ræði, *n.* = *vandræði*. -**værr**, *a.* vanskeleg, vand aa vera saman med.

vengi, *n.* hovudputa. Edda.

venja, *v.* (*vandi*) 1. venja, temja, øva, læra upp; *venja e-n e-u* (*við e-t*), venja ein til (paa) eitk.; *venja e-n af e-u* (*e-t af e-m*), venja ein av med eitk.; *venjast, v. r.* venjast, venja seg til eitk. 2. gjera til sedvane; *venja komur sínar til e-s staðar*, koma ofte til ein stad; *venja komur af*, slutta aa koma; *refl. venjast á*, verta til sedvane. **venja**, *f.* vane, sedvane, tilvand vis; *at venju*, som vanleg; *draga i venju*, gjera til vane. **venju-bragð**, *n.* vanleg skikk. **venjuligr**, *a.* vanleg, sedvanleg (-*liga*, *av.*).

venzl, *n. pl.* = *vandi*, *m. I, 2.* **venzla-lauss**, *å.* = *vandalauss* 2. **-maðr**, *m.* = *vandamaðr*.

ver, *n. I.* (*gen. pl. verja*) 1. ver, veide-stad ved sjøen. 2. hav, sjø; elv. Poet.

ver, *n. II.* vær (var), yverdrag.

vér (ogso *mér*) *pers. pron.* (*gen. vár*, *dat. og akk. oss*) me, vi.

vera (eldre form *vesa*) *v. st.* (*er, var, verit*) 1. vera for handi, finnast; *e-m er e-t*, eitk. er (for handi) for ein, ein hev eitk.; *hvat er þér*, kva bilar (vantar) deg? 2. vera, ganga for seg, henda, vara; *má vera at* —. 3. vera i fred, standa urörd; *láta e-t vera*, lata vera, ikkje gjera eitk. 4. vera, halda seg paa ein stad. 5. vera, standa til paa ein viss maate. 6. vera paa ei utferd; *vera til e-s staðar*; *vartú á land upp?* 7. vera eitk. eller eikorleis, med subst., adj. og adv.: *vera komungr*; *vera góðr*; *þat var vel*; *hvat er mik at því?* kva skil det meg? (Edda); *m. gen. vera e-s*, vera av eitk., høyra til eitk.; *er þat ekki karla*, det er ikkje karfolk si sak; *rec. þeir erust (várust) vinir*, dei er (var) vener (med kvarandre). 8. *m. inf.* vera ved, halda paa med aa gjera eitk.: *vera at telja silfr*. 9. med *inf.* vera mogeleg, høveleg, naudsynlegt odl.: *hlymr var at heyra*; *nú er at verja sik*; med *præs. partic.*: *segjanda*

er alt sínum vin. 10. med *perf. partic.* *vera farinn*; *vera elskaðr*.

Med *part.* (sjaa ogso under dei einskilde præpositionar og adverb): *á: vera á*, vera for handi. *at: vera at e-u*, vera aat med, halda paa med eitk.; *vera at*, vera nær, til stades; *vera aat*, vera aa klandra. *frá: vera frá*, vera fraa ell. burte; *vera framifraa*. *fyrir: vera fyrir e-u*, vera, standa fyre eitk.; *bóða*, varsla, tyda eitk.; *vera i vegen for eitk. til: vera til*, vera til, finnast, liva; *vera vel til e-s* (ogso: *við e-n*), vera god ell. velviljug mot ein. *um: vera um e-t*, vera (so ell. so) med umsyn til eitk.; *vera paa ferd* med eitk.; *standa i eitk.*; *aumligt er um e-n*, det stend syndlegt til med ein; *hvat sem um þat er*, korleis det hev seg med det; *er mikit um e-t*, det er mykje um eitk., eitk. er storvægjes; *e-m er mikit um e-t*, ein tykkjer (er) mykje um eitk.; *segja hvat um er*, segja kva som er paa ferd; *seg mér, hvat hefir (eigir) þú um at vera*, kva hev du aa standa i, korleis hev du det. *undir: vera undir e-m*, vera under ein, vera hjaa ein, i hans magt eller eiga; *vera undir e-u*, vera under, gøymd i eitk., vera grunnen til, staa paa, kvila paa eitk. *uppi: vera uppi*, vera uppe; *vera paa foterne*; *vera aa faa*; *vera til*, liva; *minnast*; *vera uppbruka*.

vera, *f. vera*, tilhald; tilstand; ro, hyggje.

Veradalr, *m.* Verdalen i Nordtrøndelag.

veraldar-auðæfi, *n. pl.* verdslege rikdomar. **-blómi**, *m.* verdsleg herlegdom. **-búningr**, *m.* verdsleg bunad. **-bygð**, *f.* den bygde verdi, mannaheimen. **-fagnaðr**, *m.* verdsleg gleða. **-folk**, *n.* verdslegt folk (= *veraldarmenn*). **-friðr**, *m.* æveleg fred, allheimsfred. **-frægr**, *a.* kjend yver heile verdi. **-fullr**, *a.* full av verdsleg hug. **-girnd**, *f.* verdsleg lyst. **-gleði**, *f.* verdsleg gleða. **-glys**, *n.* verdsleg glim. **-goð**, *n.* gud yver heile verdi (um Frøy). **-góz**, *n.* verdslegt gods. **-hqfðingi**, *m.* verdsleg hovding. **-klerkr**, *m.* klerk som ikkje er bunden ved klosterlovnad. **-lán**, *n.* verdslegt gods. **-líf**, *n.* **-lífaðr**, *m.* jordisk liv. **-lqg**, *n. pl.* verdsleg log. **-maðr**, *m.* mann som er ubunden av klosterreglarne, verdsleg mann, lækmann. **-mekt**, *f.* eig. heims-magt; ovmengd. Ælf. **-prestr**, *m.* prest som ikkje er

bunden ved klosterreglarne. **-prýði**, *f.* verdsleg pryda. **-ráð**, *n.* styring av verdslege saker. **-ríki**, *n.* verdsleg magt; heims-riike, storriike. **-ríkr**, *a.* uhorveleg rik. **-sjór**, *m.* heimshav, storhav. **-skómm**, *f.* verdsleg skam. **-spekingr**, *m.* filosof. **-spekt**, *f.* verdsleg visdom. **-staða**, *f.* heimsens stoda ell. tilvera. **-starf**, *n.* arbeid her i verdi. **-sæla**, *f.* verdsleg lukka. **-tígn**, *f.* verdsleg æra. **-válað**, *n.* naudardom her i verdi. **-valdsmaðr**, *m.* verdsleg magthavar. **-virðing**, *f.* vyrding av verdi. **-vitringr**, *m.* filosof. **-vizka**, *f.* verdsleg visdom. **veraldligr**, *a.* verdsleg; timeleg (*-liga*, *av.*). **veraldsmaðr**, *m.* = *veraldarmaðr*.

veran, *f.* være (dsk. væsen).

verbróðir, *m.* verbrór.

verð, *n.* verd, pris, betaling; *halda til verðs*, halda fal; *leggja verð á e-t*, verdsetja, setja pris paa eitk.

verða, *v. st.* 1. ganga; lida, skrida; koma; finnast, vera; *verð úti*, gakk ut, kom deg ut! *kváðusk* (d. e. *kváðu sér*) *okkr hafa orðit bæði*, d. e. (dei) sa at dei hadde raaka oss saman, Oddr. 23. 2. verta, henda, raaka; *e-t verðr e-m*. 3. ljota, koma til aa, verta nøydd til aa (*m. inf.*); *verð ek nú at flýja* (jfr. nyn. *verda*, *utt. val*, d. s. Innh.). 4. verta, bli, visa seg aa vera eitk. ell. eikorleis; *verða þjófr*; *verða dauðr*, døy; *verða vel*; med partic. til umskrivning av passiv: *verða fundinn*; *heim varð litit til hafs*, dei kom til aa sjaa til havs; *verða e-m e-n veg*, verta so ell. so for ein, ein gjer (fer aat) so ell. so; *vorðinn*, voren (vorden), laga; *svá vorðinn sik sem*, soleis laga som; *best at sér orðinn*, mest velvoren, framifraa; *rec. at bönnum verðast*, verta kvarandre til banemenner, drepa kvarandre.

Med part. *á: verða á*, koma paa, henda. *af: verða af* (*e-u*), verta av, verta endelykti paa eitk. *at: verða at* (*e-u*), verta til eitk.; visa seg aa vera eitk.; koma ut for eitk.; upers. *verðr at e-u*, det vert til eitk., det gjeng so ell. so; *verða at*, henda; *má verða at því at —*, det kann henda at —. *eptir: verðr eptir sik*, det gjeng til atters. *fram: er fram orðit* (*dags*), det lid paa dagen, mot kveld. *fyrir: verða fyrir* (*e-u*, *e-m*), verta

fyre, raaka, henda; koma i vegen for; koma ut for; vera (fyrebod) fyre. *til: verða til*, verta til; taka paa seg eitk. (*e-s*); koma til. *við: verða við e-m*, hjelpa ein; *verða e-n veg við e-t*, verta so ell. so (til mode), skikka seg so ell. so ved eitk.; *e-m verðr illa við*, ein vert ille ved.

verða, *v.* (*að*) gjera ein (*e-m*) verdig til eitk. (*e-t*). **verðaurar**, *m. pl.* betaling, betalingsmiddel.

verð-gangr, *m.* tiggargang etter mat. **-geta**, *f.* **-gjöf**, *f.* det ein fær til mat, føda.

verð-kaup, *n.* lön, betaling. **-keyptr**, *a.* kjøpt. **-laun**, *f.* og *n. pl.* lön, betaling. **-lauss**, *a.* utan betaling. **-leikr**, *m.* verdleik, fortentesta. **-ligr**, *a.* verdfull.

verðr, *m.* (*gen. verðar*, *dat. verði* og *viðri*) matmaal, mat, maaltid (jfr. nyn. *verd*, d. s. i sms.).

-verðr, *a. I.* i sms. *norðanverðr* ofl.

verðr, *a. II.* *m. gen.* verd; verdig, fortent; *er lítills* (*míkills*) *vert um e-t*, eitk. er lite (mykje) verdt, hev lite (stort) verde (jfr. nyn. *vera lides vort*, d. s. Ma.). **verð-skapr**, *m.* verdskap, gjævleik, vyrdnad. **-skuld**, *f.* lön. **-skylda** (og **-skulda**) *v.* (*að*) gjera ein (*e-m*) skyldig til, fortena eitk. (*e-t*). **-skyldan** (og **-skuldán**) *f.* verdskyld, fortentesta. **-skyldr**, *a.* verd, verdig, fortent. **verðslykting**, *f.* betaling (av verdet). **verðugast**, *v. r.* (*að*) verdigast, vyrdast. **verðugleiki**, *m.* = *verðleikr*. **Æf.** **verðugr**, *a.* verdig (*-ug*), fortent; *at verðugu*, etter verdleik. **verðuliga**, *av.* soleis som ein er verd, etter verdleik. **verðuligr**, *a.* verdig, fortent.

verðung, *f.* herflokk, herfylgje, hird.

verðælir, *m. pl.* folk fraa Verdalen (*Veradalsr*).

verfang, *n.* giftarmaal (med mann).

verga, *v.* (*að*) sulka, skitna ut.

vergjarn, *a.* manngalen, giftesjuk.

vergr, *a.* skiten.

-veri, *m.* (*pl. -verjar*) vær, væring, i sms. t. d. *skipveri*, *vikverjar* ofl.

vering, *f.* = *veran*.

verja, *v.* (*varði*) I. 1. leggja, breida umkring ell. yver, tekkja, klæda eitk. med eitk. (*e-t e-u*); (*skutill*) *silfri verðr*, d. e. sylvbudd, sylvpyrdd. 2. svinga, slengja (*e-u*). 3. bruka,

nyttá; vanda, selja; leggja ut, bruka pengar; *verja e-u í e-t, til e-s; meira (er) í varit, þar sem konungs líf er, d. e. det ligg meir ved, det stend meir paa spel osfr. 4. e-u er e-n veg (til, við) varit, det er so ell. so vore (laga) med eitk., det stend so til, det hev seg so med eitk.; eiga til e-s varit, hava eitk. aa skyldast paa.*

verja, v. (varði) II. verja, forsvara eitk. (*e-t*) mot eitk. (*við, fyrir e-u*); halda burte, hindra, stagga, bægja (*e-u*); forhalda; forbjoda (*e-m e-t*); *verja e-t e-u, verja eitk. mot eitk.; verja eitk. med eitk.; verja e-m e-t, forbjoda ein eitk., halda ein burte fraa eitk.; verja hendr sínar, bruka sjølvforsvar, verja sitt liv; verja skip austri, halda skip fljotande med ausing; verja sakir, verja mál, vera sakverjar, føra forsaret í ei rettssak (mots. *sækja*); verja e-m (m. inf.) ogso: med log forbjoda ein aa gjera eitk., = *verja e-m lýritti*, s. d.; refl. *verjast e-u, verja seg mot eitk.; verjast spk, verja seg soleis mot ei skulding at ein gjeng fri; vera varðr máli, hava vart seg, vera fri for andsvar í ei sak.**

verja, f. I. yverbreidsla, (yver)klæde; eit slag kappa; jfr. nyn. *verja* í *gangverja, lík-verja*.

verja, f. II. vern, forsvar; jfr. nyn. *verja, f. verjandi, m.* sakverjar, den saksøkte.

verk, n. verk, gjerning, arbeid; *liggja af verkum, liggja nedfor og ikkje kunna arbeida. verka, v. (að) verka, gjera, arbeida; verka sér til e-s, gjera til eitk., vera skuld í eitk. sjølv. verka-efni, n.* arbeidsemne, arbeid. **-fall, n.** arbeidsspille, arbeidstap. **-kaup, n.** = *verkkaup*. **-kona, f.** arbeidskona, tenestgjenta. **-laun, n. pl.** arbeidsløn. **-lýðr, m.** verkfolk, arbeidsfolk. **-maðr, m.** = *verkmaðr*. **-mær, f.** tenestgjenta. **verkan, f.** dikting. **verka-nauð, f.** arbeids-plaaga. **-sveinn, m.** træl som ein hev í arbeid. **-tjón, n.** = *verka-fall*. **verk-dagr, m.** arbeidsdag. **-efni, n.** = *verkaefni*. **-íákr, m.** arbeidshest. **-færi, n.** verkty, ambod. **-færr, a.** verkfær, arbeidsfær. **-húsbryti, m.** raadsdrengr. **-hestr, m.** arbeidshest. **verki, m.** verk, helst diktarverk, dikting.

verkja, v. (kt) verkja, = *virkJa, v. I.*

verk-kaup, n. lön, betaling for det ein

hev gjort. **-kona, f.** = *verkakona*. **-laun, n. pl.** = *verkalaun*.

verklauss, a. verklaus, som ikkje gjer ilt.

verkligr, a. verksam, praktisk. **verk-lundarmaðr, m.** arbeidshuga mann. **-maðr, m.** verkmann, arbeidar, tenar. **-mannadyrr, f. pl.** „tenardøri“, namn paa ei av dørerne í huset. **-mannaklefi, m.** tenarrom. D. N. VI, 8429. **verknauð, m.** arbeid, verksemd.

verk-nauð, f. = *verkanauð*.

verkðói, a. ovleg verkfull, = *óðvirki*.

verkr, m. (verkjar; verkir) verk, pinsla.

verkr-reki, m. ærendsvain. **verks-færi, n.** = *verkfæri*. **-háttir, m.** arbeidsmaate. **verk-smiðarmaðr, m.** dugeleg arbeidar. **-snúðr, m.** annsemd, Heið. kap. 16, (*verksmið* í utg. er etter Unger mislesing). **-stjóri, m.** arbeidsstyrar. **-stjórn, f.** arbeidsstyring. **-þræll, m.** træl som gjeng í arbeid. **-viðr, m.** gagnetre, emningsved. **-qnn, f.** annsemd, arbeidsonn.

ver-lauss, a. utan mann. **-liðar, m. pl.** menneskje. Edda.

verma, v. (að) verma, varma.

ver-maðr, m. veidemann paa eit vær, helst fiskar.

vermi, m. verme, varme. **verming, f.** verming. **vermir, m.** verme.

vermir, m. pl. folk fraa Vermland (*Vermland*).

vermonandi, a. tilkomande.

vermskr, a. vermlandsk.

vermsl, n. pl. vermsl, tida (uppkoma som ikkje frys til um vinteren).

verna, v. (að) verna, forsvara. **vernd, f.** vern, forsvar; fyrebering, orsaking.

vernda, v. (að) I. vanda, handla burt (*e-u*).

vernda, v. (að) II. verna, forsvara; orsaka; *verndast, v. r.* orsaka seg, draga seg undan.

verndan, f. fyrebering, orsaking. **verndarbréfi, n.** vernebreve. **verndari, m.** vernar, verja. **verndar-hús, n.** borg, kastal. **-lauss, a.** verjelaus. **-maðr, m.** vernar, verjar. **-skaut, n.** vernande skaut, yverf. um vern. **-staðr, m.** stað der ein hev vern. **verning, f.** verning, forsvar.

verpa, v. st. I. kasta, slengja (*e-u*); *verpa e-t e-u, kasta yver, tekkja eitk. med eitk.; yverf. aldri orþinn, gamall; upers. verpr e-u, eitk. vert kasta, slær, kjem brautt; verpa*

lundum, sukka, hissa hundar (Edda); *verpa á*, gissa, meina; *verpa e-n inni*, stengja ein inne (jfr. nyn. *varpa*, kasta med not); *undir orpinn*, undergjeven; *uppi orpinn*, = *upp-orpinn*; refl. *verpast vel við e-t*, taka (upp) eitk. vel. **2.** kasta upp, reisa, setja; *verpa haug eptir e-n*. **3.** varpa, renna (vev). **4.** verpa, leggja egg.

verpi, *n.* verpe, varpa, stad der ein fiskar med not.

verpill, *m.* **1.** dunk, tvibytning. **2.** terning. Jfr. nyn. *verpil*, *m.* Gbr. **verpils-tala**, *f.* kubik-tal. **-vqxtr**, *m.* terning-skap. **verplakast**, *n.* terningkast.

verr, *m.* (*vers*; *verar*) mann; egtemann. **verr**, *av. komp. (sup. verst)* verre (verst); jfr. *illa*. **verr-fedrungr**, *m.* ein som er verre enn far sin, vanslegting. **verri**, *a. komp. (sup. verstr)* verre, laakare, ringare, mindre; jfr. *illr* og *váendr*.

vers, *n.* vers; *Máriu vers*, Ave Maria. **versa**, *v. (að)* versa, setja i vers; gjera, dikta vers. **versa-bók**, *f.* bok som inneheld vers. **-gerð**, *f.* verse-gjering, versing. **-skipti**, *n.* verseskifte. **versgerð**, *f.* = *versagerð*. **vers**, *m.* vers.

-verskr, *a. i sms.* *rómverskr* odl.

versna (*vesna*) *v. (að)* versna (*vesna*), verta verre ell. mindre god; *versnar e-m*, ein versnar.

ver-systir, *f.* versyster. **-sæll**, *a.* heppen med sin egtemann, lukkeleg gift. **-þjóð**, *f.* manneflokk.

verzlán, *f.* kjøpmannskap, handel.

veröld, *f.* verd, manneheimen, verdslegt liv ell. verdslege ting; ogso um æva, tidi; *í veraldir, í veröld veralda*, for alle tider (per secula seculorum).

vesa, *v.* = *vera*.

vesala, *v. (að)* = *vesla*. **vesaldar-auki**, *m.* det som gjer usæla større. **-klæði**, *n. pl.* klæde som usæle folk ber. **-pína**, *f.* pina som usæle folk lid. **vesalingr**, *m.* = *veslingr*. **vesall** (ogso *vesáll*) *a.* usæl, ulukkeleg, arm, stakars (jfr. nyn. *vesall* og *vesæl*); *vesall e-s*, usæl, uheppen med umsyn til eitk. **vesal-látr**, *a.* naudarfengen, stakarsleg. **-ligr**, *a.* usæl, ulukkeleg; vesalleg, stakarsleg (*-liga*, *av.*). **-mannligr**, *a.* stakarsleg, umannsleg.

-menni, *n.* vesallmann, stakar. **-menska**, *f.* stakarsdom, naudardom.

vesast, *v. r.* bera seg, laata (ille).

veski, *n.* væska, pose.

vesl, *n.* eit slag yverplagg.

vesla, *v. (að)* vesla (Tel.), gjera vesall, arma ut; *veslast*, *v. r.* veslast, armast ut. **vesligr**, *a.* = *vesalligr*. **veslingr**, *m.* vesling, stakar. **veslingsmaðr**, *m. d. s.* **veslugr**, *a.* usæl, arm.

vesning, *f.* = *veran*.

vestan, *av.* vestan, vestanfraa; paa vestsida; *vestan e-s, fyrir vestan e-t (e-s)*, vestan (for) eitk. **vestan-maðr**, *m.* mann som er vestanfraa, vestmann. **-veðr**, *n.* vestanvêr (-vind). **-verðr**, *a.* som vender vestan, vestleg. **-vindr**, *m.* vestanvind. **vestarliga**, *av.* vestarleg, i vest. **vestarr**, *av.* lenger mot vest. **vest-firðingr**, *m.* vestfyrding (Tel.), vestfjording. **-firzkr**, *a.* vestfjordsk, fraa vestfjordarne. **-fold**, *f.* Vestfold, landet paa vestsida av Oslofjorden. **-fyldir** (og *vestrfyldir*) *m. pl.* vestfolding, ein fraa Vestfold. Fm. VIII 396, 403. **-maðr**, *m.* vestmann, bruka um folk fraa Bretlandsøyarne, serleg Irland. **-marar**, *m. pl.* strandi fraa Langesundsfjorden til Agder. **-musteri** (*-mystr*) *n.* Westminster (i London).

vestr, *n.* vest (vester), vesterætt; *af (at) vestri*, i vest, mot vest. **vestr**, *av.* vest (vester), mot vest, vestetter. **vestr-ferð**, *f.* **-fgr**, *f.* ferd vestetter, vestferd. **-halfa**, *f.* eig. vestholva; vestlut, vestpart. **-herað**, *n.* herad som ligg i vest, vestherad. **vestri**, *a. komp. (sup. vestastr)* vestre, vestlegare. **vestrianda-víg**, *n.* draap i *vestrlönd*. **vestr-lönd**, *n. pl.* land i vest, vesterland (um Bretlandsøyarne og um Occidenten). **-maðr**, *m.* vestmann, mann fraa *vestrlönd*. **-salr**, *m.* „vestsal“, hus som stend i vest. Edda. **-sveit**, *f.* vestbygd. **-vegr**, *m.* vestkanten, landi i vest (um Bretlandsøyarne). **-verskr**, *a.* som er fraa *vestrlönd*. **-víking**, *f.* vikingferd i Vest-Europa. **-ætt**, *f.* vesterætt, vest. **vestræna**, *f.* vestræna, vestanvind. **vestrænn**, *a.* vestræn, vestleg (um vind).

vesæla, *v. (ld)* = *vesla*. **vesæll**, *a.* = *vesall*. **vesælliga**, *av.* = *vesalliga*. **vesqid**, *f.* vesold, usæla, armodsdom, naudardom.

vetlingr, *m.* eit slag vott; jfr. *band-vetlingr*.

-vetna, *i sms.* *hvar- og hvat-vetna*; jfr. *vætr*.

vetr, *m.* (*vetrar; vetr*) vetter (vinter); á *vetri, í vetr*, *i vetter*, siste vetter; *tolv vetra (gamall)*, d. e. tolv aar gamall. **-vetr**, *a. i sms. t. d. tvi-etr.* **vetra**, *v. (að)* vetra, vin-trast, verta vetter. **vetra-dagr**, *m.* vetterdag. **-holl**, *f.* vetterhall. **-messudagr**, *m.* fyrste vetterdag, 14de oktober. **-nótt**, *f.* vetternatt; jfr. *vetrnætr*. **vetrar-braut**, *f.* vetterveg; jfr. *nyn. vetterbraut*. **-dagr**, *m.* vetterdag. **-far**, *n.* vetter (eig. gang av vetteren). **-hafi**, *m.* = *vetrarhagi*. N. G. L. III 381s. Jfr. *have*, *m.* (Ross). **-hagi**, *m.* vetterhage, vetterhamn (for feet). **-hús**, *n.* = *vetrhús*. **-langt**, *av.* so lenge vetteren varer. **-megn**, *n.* hardaste vetteren (høgst aa vetter). **-myki**, *f.* **-mykr**, *f.* vettermýk. **-naud**, *f.* naud, trengsla av vetteren. **-ríki**, *n.* vetter-hardleik, hardvetter. **-stefna**, *f.* termin, skildag som fell inn um vetteren. **-tíð**, *f.* **-tími**, *m.* vettertid. **vetra-tal**, *n.* vettertal, aar. **-tala**, *f.* = *vetratal*, Hom. 224. **vetr-björg**, *f.* (mat)berging um vetteren, vetter-bjerg. **-fákr**, *m.* hest som gjeng ute um vetteren. **-gamall**, *a.* vetter-gamall, aarsgamall. **-gata**, *f.* vetterveg. **-gemlingr**, *m.* vetel, vettergamall vêr. **-gestr**, *m.* gjest um vetteren, vettergjest. **-grið**, *n.* vettertilhelde. **-hagi**, *m.* = *vetrarhagi*. **-hringr**, *m.* vetterbrauti, = *mjolkhringr*. **-hús**, *n.* vetterhus, hus som ein kann bu i aaret rundt. **-langt**, *av.* = *vetrarlangt*. **-liði**, *m.* vetlide (vetle), aarsgamall björn. **-ligr**, *a.* vetterleg, vetter-. **-lægr**, *a.* som ligg i ro um vetteren. **-náttahelgr**, *f.* fyrste sundag etter vetter-næterne. **-náttaskeið**, *n.* tidi umkring vetter-næterne. **-nætr**, *f. pl.* vetternæterne, 14de oktober. **-rugr**, *m.* vetterrug. **-seta**, *f.* (og *-setr, n.*) vettertilhelde, vetterseta. **-seta**, *a.* som er ein stad vetteren yver. **-seti**, *m.* ein som held seg paa ein stad um vetteren. **-staða**, *f.* aars frest. **-taka**, *f.* det aa taka imot ein for vetteren. **-taksmáðr**, *m.* ein som vert motteken for vetteren, vettergjest. **-ungr**, *m.* vetterug, aarsgamalt dyr (um kalv og bukk). **-veðr**, *n.* vettervêr. **-vist**, *f.* vettertilhelde, vetterseta.

vett, *n.* = *vitt*; *drepa á vett*, *driva paa med trolldom*, Lok. 24.

vett, *n.* og *f.* sjaa *vætt*. **vett-**, sjaa *vætt-*. **vettr**, *f.* sjaa *vætr*.

véurr, *m.*; *Midgarðs véurr*, „Midgards verjar“, d. e. Tor. Edda.

vexa, *v. (xt)* I. vaksa, voksa; jfr. *vax, n.*

vexa, *v. (xt)* II. faa til aa veksa. Poet.

veykr, *a.* sjaa *vetkr*.

við, *pron. pers.* me tvo, = *vit*.

við, *f.* (*viðjar; viðjar*) vid, vidja, vidje-ring; ogso um vride band ell. ring av metal.

við (*viðr*) *præp.* *m.* dat. og *akk.* 1. ved (med), nær ved, attved, helst *m. akk.*: *skip við skip*; *krefja við vátta tvá*, krevja med (for) tvo vitne. 2. ved, nærved, med (um tid) *m. akk.*: *við sólarsetr*; *við þat sjalft*, *i same stundi*. 3. med, hja, saman med; *búa, fara við e-n* ell. *e-m*; *hafa við sér*; *við tolfra mann*, d. e. sjølv tolvte. 4. ved, langs-med; *leggja e-n við velli*. 5. ved, for (um grunn og orsak), *m. akk.*; *falla við hogg*. 6. med (um tilstand, mæte, reidskap), helst *m. akk.*: *fara heim við þat*, *við svá búit*; *við vélar*; *lífa við e-t*; *eyða land við eldi*. 7. ved, med, imot, *i høve til*, *i umgang med*, med umsyn til, helst *m. akk.*: *harðr*, *hræddr við e-n*. 8. sett attved, samanlikna med, jamgod med, helst *m. akk.*: *mik skortir við hann*; *hafa afla við e-n*; *þetta er við mikla fémini*. 9. *i samhøve med*; *við sannendum*. 10. *i byte for*, imot; *selja við verði*. 11. burt til, aat, imot; *horfa, líta við e-m*. 12. imot, helst *m. dat.*: *taka við e-u*; *skjóta við e-m skildinum*; *berjast við e-m*. Jfr. *með*. 13. *av.* ved, til stadar, fyre handi; av den grunn, ved det høve ofl.; *vera við staddr*, *bera við*, *þurfa við*, og soleis ofte elliptisk saman med verb.

viða, *v. (að)* veda, faa i ved ell. tre-vyrke; *leggja upp ved*, *stengja* (t. d. eit bjørnhi) med brote ell. opplagd vedhaug; *viða björn inni*. **viða**, *f.* 1. vida, trefang, timber. 2. opplagd ved og timber, brote. 3. (ofte *i pl.*) høgt dekk (ell. bru) som vart reist paa stokkar midskips paa herskip; ogso um stokkarne som det stod paa. 4. master; *láta skip renna at viðum*, halda undan for berre riggen, utan segl.

viða, *v.* (*að*) tyna, gjera ende paa (*e-m*). Brot. 5. Ynglingatal.

viða, *v.* (*áð*) vidda ut, gjera vidare. **viða**, *av.* vidda, vidt, paa mange stader; *viða veraldar*, vidt omkring i verdi; *viða hvar* (skr. *viðahuer*, N. G. L.), vidt omkring, mangstad.

viðakaup, *n.* ved- ell. timberkaup. **viðan**, *f.* veding, vedhenting. **viðar-búð**, *f.* vedbud, vedskjol. **-bulungr**, *m.* vedlad. **-byrðr**, *f.* vedbyrd. **-fang**, *n.* vedfang, fangan ved; *pl.* *viðarfong*, trefang. **-flaki**, *m.* flake, underlag av treverk (til skipsbyggjing). **-flutning**, *f.* ved- ell. timber-føring. **-hestr**, *m.* hest til aa køyra ved ell. timber med. **-hlass**, *n.* vedlass. **-hrísla**, *f.* risla, buska. **-hogg**, *n.* ved- ell. timber-hogg. **-hogstr**, *m.* vedhogster, timberhogster. **-kerald**, *n.* trekjerald. **-kqstr**, *m.* vedkost, veddunge. **-lauf**, *n.* lauv av tre. **-ljós**, *n.* ljós av brennande ved. **-mark**, *n.* vedmerke, timbermerke. **-riif**, *n.* oppriving av vider (til brennefang), riskriving. **-rót**, *f.* trerot. **-runnr**, *m.* runn, busk. **-spell**, *n.* skade paa tre. **-tág**, *f.* taag (av tre). **-taka**, *f.* det aa taka ved ell. timber. **-talga**, *f.* telgjing, tilhogging av trevyrke. **-teinungr**, *m.* teinung, renning (av tre). **-tré**, *n.* trestokk. **-val**, *n.* utval av trevyrke. **-verð**, *n.* verd av trefang. **-verk**, *n.* vedhogster. **-vqstr**, *m.* skogvokster, serleg um ungskog. **-øx**, *f.* vedøks, timberøks.

viðátta, *f.* viddaatta, vidd, vid og opi mark. **viðáttuskáldskapr**, *m.* (nid)dikt um eitkvart i heradet, men ikkje dikta um nokon serskilt.

viðaval, *n.* = *viðarval*. **viðband**, *n.* vidjeband.

við-bára, *f.* motburd, motmæle. **-bein**, *n.* **-beina**, *n.* osterbein, kragebein.

við-bitull, *m.* bitel, munnbit av vidjor.

viðbjóðr, *m.* stygg, misliking; *e-m* er *viðbjóðr við e-u*, ein hev stygg til eitk., eitk. byd ein imot.

viðbjörn, *m.* skogbjörn, landbjörn.

við-bland, *n.* iblanding. **-borði**, *m.* skipsbord som snur mot fienden; yverf. *hafa sik á viðborða*, setja seg i faare. **-bragð**, *n.* rørsla som ein gjer ved ell. mot eitk.; rykk, tiltak; aatferd, lag; utsjaanad, uppsyn; ogso um undanmun i kappsprang: *hafa viðbragðit*.

-brekt, *a. n.* som er mote bakke, bratt.

-búnaðr, *m.* **-búningr**, *m.* = *viðrbúnaðr*.

viðd, *f.* vidd, vidleik. **viðerni**, *n.* vidd, umkverv. **við-faðmr**, *a.* yidfemnd, vid.

viðfall, *n.* det aa fella ell. leggja mastri ned; yverf. godt utfall.

viðfang, *n.* 1. = *viðskipti*. 2. tilfang, forraad; hjelperaad.

viðfellinn, *a.* beinsam, velviljug.

viðfiskr, *m.* eig. skogfisk; orm. Edda.

við-fleygr, *a.* som flyg vidt um, vidfløygd.

-flogull, *a.* = *viðfleygr*. Edd. M. **-frægð**, *f.* vidgjengd frægð, stort namn. **-frægja**, *v.* (*gð*) gjera vidfræg ell. vidspurd. **-frægr**, *a.* vidgjeten, vidspurd, vidfræg.

viðfqr, *f.* vedferd (Dal.), medferd.

við-fqrli, *f.* det aa vera *viðfqrull*, ferdast vidda omkring. **-fqrull**, *a.* vidforoll (Ork.), vidfarig, vidfaren. **viðga** (ogso *viðka*) *v.* (*að*) vidda (vigga), vidda, vidda ut.

við-ganga, *f.* = *viðganga* 2. **-gerðar-mikill**, *a.* vanskeleg, faarleg (um vér); jfr. nyn. *vedgjerd*. **-gerningr**, *m.* medferd. **-gjöld**, *n. pl.* = *mundr?* **-hjal**, *n.* samtal. **-hjqlp**, *f.* hjelp, studnad. **-hlæjandi**, *m.* ein som lær til eink.

viðhogg, *n.* ved- ell. timberhogg.

viði, *n.* i sms. *ungviði* ofl.

viðihæll, *m.* tjørhæl av vider. **viðir**, *m.* I. vider, vidja.

viðir, *m.* II. hav. Poet.

viðja, *f.* vidja, vriden kvist, = *við*, *f.*

viðka, *v.* (*að*) sjaa *viðga*.

við-kenning, *f.* = *viðrkenning*. **-koma**, *f.* det aa koma innaat, aa taka paa, røyving. **-komandi**, *a.* tilkomande. **-kominn**, *a.* komeu, faren (*illa v.*); rørd, aatkomen. **-komning**, *f.* = *viðrkomning*.

viðkunnr, *a.* vidkunnig, vidkjend.

við-kvað, *n.* skrik. **-kváma**, *f.* = *viðkoma*. **-kveð**, *n.* skrik; jfr. nyn. *vedkveda*, *f.* (Ross). **-kvæmiligr**, *a.* = *viðrkvæmiligr*.

-kæmiliga, *av.* = *viðrkvæmiliga*.

við-kqstr, *m.* vedkost, veddunge.

við-laga, *f.* 1. bot, straff. 2. set, det som vert spela um.

-lagning, *f.* tilleggjing.

-látinn, *a.* tillaga, fyrebudd, ferdig.

-leggjan-ligr, *a.* tilleggjande, lat. adjectivus.

viðleggr, *m.* trefot. Eb. kap. 18.

viðleiki, *m.* vidd, vidleik.

við-leitinn, *a.* freistesam, lærviljug.
-leitni, *f.* freistnad.

við-lenda, *v.* (*nð*) gjera vidlendt, vida ut.
-lendi, *n.* vidt lende, stort land. -lendisferð, *f.* vidsveimd ferð. -lendr, *a.* som hev stort land; jfr. nyn. *vidlendt*.

við-lífi, *n.* aatferð; jfr. *viðrlífi*.

viðlīga, *av.* vida, vidt.

við-líkr, *a.* = *viðrlíkr*. -lit, *n.* = *viðrlit*.
-mæli, *n.* samtale; avtale. -mælliga, *av.* i samtale, munnleg. -mæltr, *a.* sagd i beinveges (direkte) tale (mots. *hlíðmæltr*). -nám, *n.* = *viðrnám*.

viðr, *m.* (*gen. sing.* *viðar*; *nom. pl.* *viðir*, *akk. viður, viði*) 1. skog (*ved* er i nyn. *síld* i denne tyding); *sól gengr til viðar*, soli gladar; *fyrir ofan viður*, d. e. ovanfor skogen. N. G. L. 2. tre (rotfast); jfr. nyn. *ved* i sms. *beinved* ofl. 3. ved, nedfelte tre; trevyrke, treverk; eldeved. 4. timber, trestokk. 5. master.

viðr, *præp.* = *við*.

viðr, *a.* vid, rom, diger; *viðs*, *av.* langt, mykje; *viðs fjarri*.

viðra, *v.* (*að*) 1. blaasa; *fjöld um viðrir*, vinden snur seg ofte (Edda). 2. vêra, snusa.

viðr-átta, *f.* = *viðskipti*. -auki, *m.* auke, tilvokster. -borði, *m.* = *viðborði*. -bragð, *n.* = *viðbragð*. -búnaðr, *m.* 1. tilbuing, tilstelling, fyrebuing, utreidsla. 2. fyreskipnad, regel. -búningr, *m.* = *viðrbúnaðr* 1. -eign, *f.* = *viðskipti*.

við-reki, *m.* rekeved.

viðr-eldi, *n.* avkjøme av fe. viðreldis-tífund, *f.* tiend av *viðreldi*.

við-rétta, *f.* uppreisnad, skadebot.

viðr-fang, *n.* tilfang, forraad. Jfr. *viðfang*. -fangalaust, *a.* *n.* utan tilfang ell. forraad. Fm. II 118²⁶. -ganga, *f.* 1. motgonga, fiendskap. 2. vedgang, vedgaaing, tilstaaing. -gangr, *m.* = *viðrganga* 2. -gefendr, *m. pl.* dei som gjev eitk. for eitk. anna. -gerningr, *m.* vederlag. -göng, *f.* = *viðrganga* 2. D. N. IV 117⁹. -gönguvitni, *n.* vitne paa ei vedgaaing. -hefðarból, *n.* underbruk. -hending, *f.* siste rimstaving i ei verselina. -hjal, *n.* samtale. Fm. XI 5217. -hjqlp, *f.* hjalp, studnad.

viðri, *n.* i sms. *vátviðri* ofl.

viðr-jafna, *v.* (*að*) halda i hop, jamføra

(*et e-u*). -kenniligr, *a.* vedkjømeleg. -kenn-ing, *f.* 1. vedkjensla, godkjenning; det aa vedkjennast si synd. 2. atterkjenning. 3. eit slag personnemning med umskrivning. S. E. -komandi, *a.* tilkomande. -komning, *f.* minne; anger. -kváma, *f.* bruk, N. G. L. II 92³⁵; jfr. *koma við*. -kveð, *n.* skrik. -kvæmiligr, -kæmiligr, *a.* 1. vedkjømeleg, rørande. 2. høveleg, sømeleg (*-kvæmliga*, *av.*). -laga, *f.* 1. tillegg (*e-s*, *av* eitk.). 2. samanleggjing, addition. 3. vedset, uppset (i spel); jfr. *viðlaga*. 4. = *viðrlog*. -lagning, *f.* = *viðrlaga* 2. -leitinn, *a.* = *viðleitinn*.

viðrlendisferð, *f.* for *viðlendisferð*.

viðr-lífi, *n.* -lífi, *n.* -lífnaðr, *m.* livberging.

-líking, *f.* samanstelling, samanlikning. -líkjast, *v. r.* (*kl*) likjast. -líkr, *a.* 1. slik, dilik; jfr. nyn. *vedlike*, *m.* 2. likleg, rimeleg. -lit, *n.* 1. det aa sjaa imot eitk., syn. 2. aasyn, oppsyn; utsjaanad. -litning, *f.* syn, skoding. -lægr, *a.* som ligg nære ved, er nære paa. -lög, *n. pl.* bøter, straff. -mæli, *n.* 1. = *viðmæli*. 2. motmæle, svar, helst um forsvar i ei rettssak. -nám, *n.* mottak, motstand. -nefni, *n.* vednemne, tilnamn. -orð, *n.* utfyllingsord, adverb. -reikning, *f.* oppgjerd. -ræða, *f.* samrøða, samtale. -sjó, *f.* -sjón, *f.* varing, varsemð (*e-s*, mot eitk.); aatvaring, eitk. som ein skal vara seg for; jfr. nyn. *vedersjø*, Odalen ofl. (Ross). -skipti, *n.* = *viðskipti*. -skotull, *a.* tverken, motsegjall. -slag, *n.* motslag. -standandi, *a.* nærverande. -sýn, *f.* -sýnd, *f.* = *viðrsjón*. -taka, *f.* = *viðtaka*. -takari, *m.* mottakar. -tal, *n.* samtale. -talan, *f.* samtaling. -tekt, *f.* = *viðrtaka*. -tækiligr, *a.* mottakande; hugnadleg, tægdig. -töku-maðr, *m.* mottakar. -varan, *f.* = *viðvaran*. -vera, *f.* vedvære, nærvære. -verandi, *a.* nærverande. -vist, *f.* 1. vedvære, nærvære. 2. = *viðværi*. -vistarmaðr, *m.* nærverande mann, augnevitne. -væri, *n.* = *viðværi*.

viðræss, *a.* vidræsen, vidsvivande.

viðræða, *f.* samrøða, samtale.

viðsa, *f.*; *i viðsu*, d. e. i vid (stor) mun.

Pr. 379.

við-sjá, *f.* = *viðrsjón*. -sjáll, *a.* varsam. -sjámaðr, -sjármaðr, *m.* mann som ein maa vara seg for. -sjáverðr, *a.* verd aa vara seg for. -skilnaðr, *m.* skilnad. -skipan, *f.* skiping.

-skipti, *n.* 1. det aa hava med eitk. aa gjera, hopehav, umgang, millomvære, samkvæme; *illr viðskiptis*, ill aa hava med aa gjera, ill aa eigast (ell. faast) med. 2. fiendslegt møte, strid. -skotailr, *a.* ill aa koma ut for. -skraf, *n.* samsnakk, prat.

viðskygn, *a.* langsynt.

viðsmjör, *n.* olje (eig. smør av tre). viðsmjör-brunnr, *m.* olje-kjelda. -horn, *n.* oljehorn. -ker, *n.* oljekjer. -kvistr, *m.* oljekvist. -tré, *n.* oljetre.

við-spell, -spjall, *n.* samtale. -staða, *f.* motstand. -sýnd, *f.* = *viðrsjón*.

viðsýnn, *a.* vidsynt, med vid utsyn.

við-sæming, *f.* det aa *sæma við e-n*; samtykke. -taka, *f.* 1. vedtoka, godkjenning. 2. mottak, mottaking; fagning; *góðr viðtakna*, gjestmild. 3. motstand. -takandi, *m.* = *viðtókumaðr*. -takari, *m.* mottakar. -tal, *n.* samtale. -tekja, *f.* mottaking, fagning. -tekning, *f.* mottaking (*e-s*, av eitk.). -tækiligr, *a.* = *viðrtækiligr*. -tókumaðr, *m.* mottakar. -varan, *f.* varing, aatvaring. -varinn, *a.* voren, stelt; *s. verja*, *v. I, 4.* -varnan, *f.* varing, fraahald (*e-s*, fraa eitk.). -verandi, *a.* nærverande.

viðvindill, *m.* vidvendel. *Lonicera*.

viðværi, *n.* vedvære (Hall.), upphelde, livberging. viðværiskostr, *m.* matvaror, matviolet, *n.* = *violat*.

vif, *n.* viv, kvende; kona.

vífa, *v.* sviva; koma at *vífandi*.

vífaðr (og *vífðr*) *partic.* vavd, sveipt (poet.). Jfr. *nyn. viva*, *v. (ar) vevja*, Nordl.

vífinn, *a.* kvendsk, kvendekjær.

vífl, *f.* vevl (*m.*), dengjehivel, banketre.

víg, *n.* 1. strid, slaasting. 2. draap, mannslegt. 3. herflokk.

viga, *v.* = *vega*, *v. II.* vígandi, *m.* = *vegandi*.

viga-ferð, *f.* -ferði, *n.* -ferli, *n.* draapssverk, draapssak. -hugr, *m.* = *víghugr*. -maðr, *m.* draapsmann, manndraapar; jfr. *vigmaðr*. víg-áss, *m.* hjelke bruka til vern mot fienden (til stengsla for dører, ogso bruka paa skip; jfr. *vígæsa*). -band, *n.* stridsband (til aa binda fangar med). Edda. -djarfr, *a.* stridsdjerv. -drótt, *f.* herflokk, stridshird. -fimi, *f.* stridsdug, vaapntame. -fimr, *a.* dugleg

i strid, vaapntamd. -flaki, *m.* „stridsflake“, eit slag stormtak bruka til vern mot fienden.

-fleki, *m.* = *víglaki*; ogso um *víggyrðill*.

-freckr, *a.* stridsfus. -freckn, *a.* stridsdjerv.

-færr, *a.* stridsfær.

vigg, *n.* vigger, *m.* hest; skip. Poet.

víg-gyrða, *v. (rð)* = *víg-gyrðla*. -gyrðill, *m.* eit slag laus skanseklædning paa skip til vern mot fiende eller stor sjø. -gyrðla, *v. (að)* setja upp skanseklædning eller vern mot fiende (ogso bruka paa landjordi). -hestr, *m.* hest til aa bruka i hesteota; stridshest. -hugr, *m.* hug til strid ell. draap.

vígi, *n. (gen. pl. vígja)* 1. verjestad, forsvars-stelle, vern. 2. eit slag skanseklædning paa skip til vern mot stor sjø. 3. i sms. *misvígi* ofl.

vígiliudagr, *m.* dag fyre ei helg, høgtidsaftan.

vígíng, *f.* vígíng, vígsla.

vígismunr, *m.* skilsmun med umsyn til forsvarsstelle.

vígja, *v. (gð) vígja*, vígsla; *partic. vígðr*, vígd, helst prestevigd.

víg-kæni, *f.* dugleik i strid, vaapntame.

-kænn, *a.* dugleg i strid, vaapntamd. -kænska, *f.* = *víggæni*. -leysi, *n.* verjeløysa. -lið, *n.* herfolk. -ligr, *a.* hermannsleg, stridfær. -ljóst, *a. n.* ljóst nok til aa slaast. -lýsing, *f.* draapsslysing, draapsskunnjering (av draapsmannen sjølv). -lýsingarvitni, *n.* vitne paa ell. vitnesburd um ei *víglýsing*. -maðr, *m.* stridsmann; jfr. *vígamaðr*. -málugr, *a.* som gjerne talar um slaasting og draap. -mannliga, *av.* hermannsleg, djervt. -móðr, *a.* trøytt av strid. -nest, *n.* eig. stridsnaal d. e. spjot (poet.).

vígr, *f. (pl. vígrar)* spjot. Poet.

vígr, *a.* 1. stridsfær, vaapnfær; yverf. arbeidsfær. 2. som ein kann drepa; *eiga vígt um (konu)*, hava rett til aa hemna (kvende) med draap. víg-reiðr, *a.* stridsgalen. -risinn, *a.* stridsgjæv, djerv. Edda. -risni, *f.* stridsgjæva, djervskap. Edda. -roð, *n.* -roði, *m.* rode som varslar strid. -sakaraðili, *m.* saksekjar i draapssak. -sakar-bætr, *f. pl.* bøter i ei draapssak. vígs-bætr, *f. pl.* bøter for draap, mannebøter. -gengi, *n.* fylgje, hjelp i strid. -gíöld, *n. pl.* = *vígsbætr*. víg-skár, *a.* 1. stridshuga. 2. open

for strid ell. herjing. **-skarð**, *n.* opning, skotglugg paa festningsmur eller onnor fors-kansning. **-skarða**, *v.* (*að*) **-skerða**, *v.* (*rð*) setja *vígskarð* paa.

vígsla, *f.* vígsla, vigjing.

víg-slóði, *m.* bolken um slaasting og manndraap i logboki Grágás.

vígslu-bróðir, *m.* mann som hev vorte vígd saman med ein. **Æf.** **-dagr**, *m.* vígsladag. **-eiðr**, *m.* eid gjord ved vígsla. **-faðir**, *m.* mann som hev gjeve ein vígsla. **-ferð**, *f.* vígsluferd. **-gerð**, *f.* vígsla. **-gjarn**, *a.* som gjerne vil gjeve vígsla. **-gull**, *n.* gullring som kongen fær paa ved vígsla, kryningsgull. **-hrútr**, *m.* innvígð vèr. **-hqnd**, *f.* vigjande hand. **-kaup**, *n.* betaling for vigjing. **-klæði**, *n. pl.* klæde borne ved vígsla, vígslklæde. **-maðr**, *m.* (preste)vígð mann.

-pallr, *m.* grad som ein hev fenge vígsla til. **-skrúð**, *n.* skrud bore ved vígsla, vígslskrud, kryningsskrud. **-son**, *m.* mann som hev fenge vígsla av ein. **-sverð**, *n.* krynings-sverd. **-þjónasta**, *f.* vígsl-tenesta. **-vatn**, *n.* vígslvatn.

vígs-mál, *n.* draapssak. **víg-spár**, *a.* som spaar strid, Vsp. 29 (truleg misskrift for *víg-skár*). **-spjall**, *n.* tidend um strid eller draap. **-stoppull**, *m.* stopul ell. taarn til aa strida fraa, borgtaarn. **vígs-víti**, *n.* straff for draap. **víg-sqk**, *f.* draapssak. **-tól**, *n.* strids-ambod, vaapn. **-tqnn**, *f.* vigtonn, hoggtonn. **-þrima**, *f.* strids-staak. **-þrot**, *n.* strids-slutt. **-véi**, *f.* (og *n.*) krigslist; sløg hergreida, krigsmaskina. **-vqlr**, *m.* stridsvoll, slagmark. **-vqlr**, *m.* (eig. strids-stokk), vaapn, handyvle. **-æsa**, *v.* (*st*) setja *vígáss* paa (skip). **-qr**, *f.* kastepil.

vík, *f.* (*víkr* og *víkar*; *víkr*) 1. vík, liti bugt; yverf. *róa vík á e-n*, bøygja nakken paa ein. 2. *Vík* ell. *Víkin*, landskapet kringum Oslofjorden (*Grenafylki*, *Vestfold*, *Vingulmqrk* og *Alfheimar*).

víka, *f.* 1. víka; *hin helga víka*, sjaa *heilagr*; um víkor som er att av sumaren: *nú liðr sumarit til átta víkna, vera heima til sex víkna*, d. e. til 8 (6) víkor fyre vetter-næterne, 14. okt. 2. *víka* (*sjóvar*), sjemil (*víka* tyder her eig. roskifte).

vík-barmr, *m.* det indre av ei vík, Krók. 14s. **-hvarf**, *n.* liti vík, = *víkrhvarf*.

víking, *f.* sjørøving, herjing, víking(ferd). **víkinga-bœli**, *n.* tilhelde for víkingar, víking-bøle. **-herr**, *m.* víking-her. **-hqfðingi**, *m.* víkinghovding. **-konungr**, *m.* konge ell. hovding yver víkingar. **-lið**, *n.* sjørøvarar, víkingar. **-skeið**, *f.* **-skip**, *n.* víkingskip. **víkingligr**, *a.* som høyrer til víkingar; som likjest ein víking. **víkingr**, *m.* sjørøvar, sjø-kjempa, víking; røvar. **víkingsefni**, *n.* emne til ein víking. **víkingsskapr**, *m.* sjørøvarskap, víkingferd.

víkja (*víka*) *v. st.* 1. *m. dat.* røra, flytja, skjota; *víkja*, *venda*; *visa*; *víkja* (*e-u*) *til e-s*, *venda seg* (med eitk.) *til eitk.*; *víkja* (*ræðu sinni*) *til e-s*, *venda sin tale til ein*, *tala til ein*, ogso *tala um ein*; *víkja* (*ræðunni*) *á e-t*, *tala um eitk.*; *upers. víkr e-u*, *eitk. gjeng*, *vender*; *víkr svá af*, *det gjeng soleis*; *víkr e-u svá víð*, *det hev seg so*, *gjeng so til med eitk.* 2. (*intr.*) *ganga*, *fara*; *víka*, *venda* (*seg*); *víkja eptir e-u*, *fara etter*, *taka etter*, *vægja for eitk.* 3. *víkjast*, *v. r.* *røra seg*, *venda seg*, *ganga*, *fara*; *víkjast undan e-u*, *draga seg undan eitk.*; *víkjast víð e-t* (*undir e-t*) ogso: *lyda etter*, *agta paa eitk.*

víkjanligr, *a.* víkande, ettergjevande, vægjen.

víkna, *v.* (*að*) *víka*, *fara undan*; *vægja*, *gjeva etter* (*víkna*, *Set.*).

víkóttir, *a.* skollut i haarvíkarne yver tinningarne.

víkr, *f.* pimpstein.

víkr-hvarf, *n.* liti vík. **-nes**, *n.* nes ved ei vík. **víkskart**, *a. n.* innskore med ei vík; *þar var v.* Post. 2341s.

víku-dagr, *m.* víkedag. **-frest**, *n.* víkefrest; *á víkufresti*, um ei víka. **-fqr**, *f.* (um veglengd): *ei ferd paa ei víka*. **-hald**, *n.* víke-tenesta for prest, D. N. IV 11s. **-stef**, *n.* frest paa ei víka. **-þing**, *n.* ting som varer ei víka.

víkva, *v. st.* = *víkja*.

vík-verir, **-verjar**, *m. pl.* folket i *Víkin*, víkvingar. **-verskr**, *a.* som er fraa *Víkin*, víkverskr.

víkvíng, *f.* víking til sida.

vil, *n.* I. vilje, hugnad, lyst; *i vil e-m*, *til viljes*, *til hugnad for ein* (*til vils*, d. s. Dal. Gbr.).

vil, *n. pl.* (dat. *viljum*) II. innvol, inder.

víl, *n. I.* slør, = *vill*.

víl, *n. II.* naud, mæða, stræv.

vilþjörg, *f.* ynskjeleg berging, frelsa.

Edda.

vild, *f. I.* vilje, ynskje; *i vild*, til viljes; með *vildum*, etter ynskje. **2.** godvild, velvilje. **3.** godleik, gjævleik. **vildar-folk**, *n.* = *vildarlið*. **-klæði**, *n. pl.* stasklæde. **-lið**, *n. koll.* gildt, utvalt folk, vener, fylgjesmenn. **-maðr**, *m.* ven, fylgjesmann. **-mær**, *f.* kjær, gild mey. **vildismaðr**, *m.* = *vildarmaðr*. **vildr**, *a.* (helst bruka i komp. og sup.: *vildri*, *vildari*; *vilztr*, *vildastr*) som er etter vilje, etter ynskje, hugleg, gild, god; *viltki* (for *vilt + ki*) uhuglegt. Sig. I 26. Jfr. nyn. *vildre*, *vildst*, d. s. Trønd.

vilgali, *m.* fagre ord, lokkande tale.

vilgi, *av. I.* sers mykje. **2.** slett ikkje.

vilgis, *av.* = *vilgi* 1.

vilhallr, *a.* partisk, einvikt.

vili, *m.* (*gen. vilja*) **1.** vilje, ynskje; lyst, traæ; hug. **2.** vilje, forset. **3.** hugnad, gleda. **vilisess**, *m.* kjær sess. Edda.

vilja, *v.* (*præs. vill*, *impf. vildi*, *perf. partic. viljat*, *perf. inf. vildu*) **1.** vilja, ynskja, lysta; vilja hava; *vilja e-m e-t*; *hvat vill sér þat*, korleis kann det ha seg? refl. *viljast e-t* (ell. *e-s*), ynskja seg eitk. **2.** vilja, agta, etla; upers. *sjaldan fór svá, þá er vel vildi*, naar det vilde gaa vel, naar lukka var god; *vilja til*, henda: *ef þat á til at vilja* (jfr. nyn. *vilja til* = nyn. *viljast*, lukkast, hava framgang). **viljaðr**, *a.* huga, viljug til (ell. paa) eitk.; *vel (illa) viljaðr e-m*, velviljug (illviljug) mot ein, hugleg (uhugleg) for ein; *e-m er litt viljat til e-s*, ein tykkjer ille um eink. **vilja-góðr**, *a.* velviljug. **-lauss**, *a.* hugnadlaus, gledelaus. Edda. **-leysa**, **-leysi**, *f.* viljeløysa, unvilje. **-ligr**, *a.* = *viljanligr*. **-maðr**, *m.* = *vildarmaðr*. **viljandi**, *a.* viljande, ynskjande. **viljanligr**, *a.* viljande, sjølvviljande, friviljug (*-liga*, *av.*). **viljara**, *a. komp.* og **viljastr**, *a. sup.* = *vildri*, *vilztr*, sjaa *vildr*, *a.* **vitjugliga**, *av.* viljugt, villeg. **viljugr**, *a.* viljug; ynskjeleg; *e-m er e-t viljugt*, ein vil, ynskjer eitk. **viljuliga**, *av.* = *viljugliga*.

vilkostir, *m. pl.* gode kaar.

víll, *m.* slør, nonneslør.

villa, *v. (lt)* villa, forvilla, tulla burt (ogso yverf.); *villa e-t (e-m)*, ogso falska, ugreida eitk., gjeva upp eitk. gale (for ein); *villast*, *v. r.* villast, fara vilt, ugredast; *villast farsins*, villast burt fraa faret, missa sporet.

villa, *f.* villa, villfaring, galenskap, forvilling. **villátta**, *f.* vill veg, villstraa; *ganga á villáttu*. **villi-bráð**, *f.* kjøt av villdyr, vilt, veideskap. **-dýr**, *n.* villdyr. **-dýragarðr**, *m.* „villdyrgarð“, um lat. arena. **-eldr**, *m.* „vill eld“. **-fygli**, *n. koll.* ville fuglar. **-førr**, *a.*; *e-m er villifært*, det er lett aa fara vilt for ein. **-graðungr**, *m.* vill gradukse. **-gqltr**, *m.* villgalt. **-naut**, *n.* villnaut. **-ráða**, *a.* villraadug, raadvill. **-sauðr**, *m.* villsaud. **-skógr**, *m.* villskog. **-ský**, *n.* sky som forviller (yverf.). **-stígr**, *m.* villstig, stig som ein fer vilt paa. **-stjarna**, *f.* „villstjerna“, um planet. **-svín**, *n.* villsvin. **-svínahundur**, *m.* hund til villsvin-veiding, villsvinhund. **-þoka**, *f.* = *villuþoka*.

villr, *a.* vill, forvillt, villfarande; rang, galen; ukunnig; *fara villr* ell. *vilt*; *villr e-s*, vill með umsyn til eitk.

villu-andi, *m.* villfarande aand. **-átrunaðr**, *m.* villfarande tru. **-band**, *n.* villfarings-band. **-biskup**, *m.* falsk bisp. **-boðorð**, *n.* falskt bodord. **-bók**, *f.* bok som inneheld falsk lærdom. **-dómr**, *m.* villfaring. **-draumr**, *m.* falsk draum. **-dýr**, *n.* villdyr. **-efni**, *n.* emne til villfaring. **-fái**, *m.* heidneske bilæte og innskrifter. **-fortala**, *f.* falsk fyretola. **-fullr**, *a.* full av villa. **-gata**, *f.* galen veg. **-glapstígr**, *m.* villstig. **-hellir**, *m.* heller der ein ranglærar bur. **-karl**, *m.* = *villumaðr*. **-kast**, *n.* gale kast. **-kelsari**, *m.* rangtruande keisar. **-klæði**, *n. pl.* villfarings-klæde. **-kristr**, *m.* falsk Kristus. **-lauss**, *a.* fri for villfaring. **-lýðr**, *m.* villfarande folk. **-maðr**, *m.* villfarande, rangtruande menneskje, kjettar. **-meistari**, *m.* ranglærar. **-myrkr**, *n.* vilfarings-mykker. **-nótt**, *f.* vilfarings-natt. **-páfi**, *m.* falsk pave. **-postoli**, *m.* falsk apostel. **-predikari**, *m.* ranglærar. **-ráð**, *n.* villfarings-raad. **-reykr**, *m.* villfarings-røyk. **-samligr**, **-samr**, *a.* villande, forførende, falsk. **-spámaðr**, *m.* falsk profet. **-stígr**, *m.* villstig. **-trú**, *f.* rangtru. **-þjónn**, *m.*

villfaringi sin tenar. **-þoka**, *f.* villfarings-toka. **-þorn**, *m.* villfarings-torn. **-vápn**, *n.* villfarings-vaapn. **-vegr**, *m.* villfarings-veg, galen veg. **-verk**, *n.* villfarings-verk. **-víg**, *n.* draap gjort i ørvilla.

vil-mál, *n.* **-mæli**, *n.* tale som er ein til viljes, fagre ord, godord. **-mælisvitni**, *n.* vitnemaal som er ein til viljes. **-mæltr**, *a.* som talar ein til viljes.

vil-moggr, *m.* „armods-son“, stakar, træl; *vilmogum* i Hm. 134 tyder E. Magnusson av eit **vilmagi*, *m.* kjæse-mage.

vilna, *v.* (*að*) gjera ein (*e-m*) ei godvild, sjaa ein til gode; upers. *e-n vilnar e-s*, ein vonar, ventar seg eitk.; *vilnast*, *v. r.* gjera seg von um (*e-s*, *e-t*). **vilnaðr**, *m.* vilnan, *f.* 1. von, tillit. 2. bate, gode. **vilreitni**, *f.* oppmoding.

vil-siðr, *m.* **-sinni**, *n.* naud, faare; møða, stræv. **-stígr**, *m.* møðefull veg.

viltki (skr. *vilkit* i hdskr.) sjaa *vildir*.

vimpill, *m.* eit slag hovudplagg for kvende.

vin, *m.* sjaa *vinr*.

vin, *f.* (*vinjar*) eig. engvoll; gard (i stadaamn).

vín, *n.* vin (av lat. *vinum*).

vina, *f.* vena, kvendeleg ven.

vina-boð, *n.* gjestebod for vener, vene-lag. **-fundr**, *m.* venemøte.

vinartoddi, *m.* Hkr. 504; s. *vinjartoddi*.

vinaskipti, *n.* skifte, byte av vener.

vinátta, *f.* venskap. **vinátta-boð**, *n.* tilbod um venskap. **-bragð**, *n.* veneverk, vene-stykke. **-heit**, *n.* venskapslovnad. **-kveðja**, *f.* venskapshelsing. **-kærleikr**, *m.* vene-kjærleik. **-lígileikr**, *m.* venskaps-høve. **-ligr**, *a.* venskapleg. **-mál**, *n.* venskapleg tale, venskapsord, venskapslovnad. **-mark**, *n.* **-merki**, *n.* venemark, merke paa venskap. **-samligr**, *a.* venskapleg.

vina-vandr, *a.* vand um sine vener, ven-vand. **-veizla**, *f.* gjestebod for vener, venelag.

vinbein, *n.* osterbein, = *viðbein*.

vín-belgr, *m.* „vinbelg“ (utnamn). **-ber**, *n.* vindruva; (ogso um rosina). Jfr. nyn. *vinbær* um rips. **-berill**, *m.* vin-kjer. **-berjakongull**, *m.* druvekongul, druveklase. **-byrli**, *m.* vinskjenkjar.

vinda, *v. st.* 1. vinda, vrida, tvinna,

fletta; *vinda klæði*, vinda klæde, vrida vat-net or deim; *vinda sik*, vinda klædi sine. 2. vinda, draga (upp) med vindespel; *vinda vef*, vinda veven paa riven; *vinda segl*, vinda, heisa segl. 3. snu, svinga; slengja, kasta; yverf. *þykkir e-m kynliga við vinda*, ein tyk-kjer det gjeng underleg til. 4. *vindast*, *v. r.* vinda seg, snu seg, kasta seg.

vinda, *v.* (*að*) blaasa. Partalop. 3214.

vinda, *f.* 1. eitk. som er vride (um skipsbordi burtimot stammen paa skip?). S. E. I 584; jfr. *vinda* 2 (Aasen). 2. upp-vunde garn, garnhespa til vest (jfr. nyn. *vinda*, lite traadnysta, Ryf.).

vindabru, *f.* vindebru.

vindandi, *f.* det aa bruka bokstaven *v* (*vend*) framfor *r*, t. d. *vrungu* for *rungu*.

vindar-blástr, *m.* blaaster av vind.

vindásdokka, *f.* speldokka, beiting i vindspel. **vindaspík**, *f.* Bós. s. 6023 (avbr. til *vindásdokka*) for *vindásspík*, *f.* spak i vindspel? **vindáss**, *m.* vindaas, stokk til aa vinda upp eitk. paa; aas i vindspel (brattspel); vindspel, brattspel.

vind-auga, *n.* vindauga, glugge. **-bára**, *f.* vindbaara, vindbylgja. **-belgr**, *m.* blaasebelg (jfr. nyn. *vindbelg*, sky som varslar vind, Ork.). **-blaka**, *f.* vindblekk, vindgufs. **-blásinn**, *a.* utblaasen, fyllt av vind. **-blástr**, *m.* blaaster, vind. **-bóllr**, *m.* ball, blaasa fyllt med vind ell. luft. **-flot**, *n.* det som flyt i vinda, d. e. sky. Poet. **-fullr**, *a.* full av vind. **-gluggr**, *m.* glugge, vindauga. **-gul**, *n.* vindgul, vindgufs. **-heimr**, *m.* himmelen. Edda. **-hjalmr**, *m.* himmelkvelven.

vindill, *m.* i sms. *viðvindill*.

vindigr, *m.* vindunge (SHelg.), vev-lung, strimel til aa vinda kring handleggen. Ridd. 410.

vindkaldr, *a.* kald av vind, vindkald.

vindla, *v.* (*að*) kaura, rulla ulli i dottar fyrr ho vert spunni. Jfr. nyn. *vindel*, *m.* krull, ulldott. Vald. Hall.

Vindland, *n.* Vindland (Vendland).

vindlauss, *a.* vindlaus, utan vind.

vind-lendingr, *m.* mann fraa Vindland, vindlending. **-lenzkr**, *a.* vindlandsk.

vindli, *m.* vindel, dott.

vind-ligr, *a.* som høyrer til vind, vindsam,

vind. -litill, *a.* med lite vind (um vër).
-ofnir, *m.* poet. um himmelen (av *vindr* og *vefa*). Edda. -ormr, *m.* tridjedags feber.

vindr, *m.* I. (*gen. vinds* ell. *vindar*; *nom. pl. vindar*) 1. vind, blaaster. 2. vind, luft; *verpa orðum í vind*, d. e. tala í faanytta, burt í vind og vër. 3. vind, ande.

vindr, *m.* II. vindetropp.

vindr, *m. pl.* vinder, folket í *Vindland*.

vindr, *a.* vind, vriden, skeiv.

vindrúkkinn, *a.* drukken av vin.

vindrúm, *n.* rom, opning for vinden.

vín-drykkja, *f.* vindrykkja, vindrikking.

-drykk, *m.* vindrykk, drykk vin.

vindsamr, *a.* vindsam, vindall. *vinds-blær*, *m.* vindgust. -bylr, *m.* vindsbyl, vindflaga. -fullr, *a.* full av vind. -gnýr, *m.* tot, brak av vind. *vind-skeið*, *f.* vindskeið, vindski(da). -slot, *n.* poet. um vindstilla, Edda.

Jfr. nyn. *sløt*, opphald í storm. Helg. -stæði, *n.* vindstøde; vindstoda. -svalr, *a.* vindsval, kjølen av vind. -þrotinn, -þrúttinn, *a.* full av vind. Kgs. 13733.39. -þurr, *a.* vindturr.

vindugr, *a.* vindopen, vindall. *vindull*, *a.* vindall, vindsam.

vind-verska, *f.* vindlandsk maal. -verskr, *a.* vindlandsk.

vind-æðar, *f. pl.* boror í hudi. -öld, *f.* stormtid. Edda.

vinfastr, *a.* trufast mot vener, venstød.

vinfat, *n.* vinfat.

vinfátt, *a. n.* lite med vin.

vinfengi, *n.* venskap.

vinferill, *m.* vinkjer. Edda.

vinfesti, *f.* vene-truskap.

vinflaki, *m.* stormtak (lat. *vinea*).

vinga, *v.* (*að*) gjera til ven, berre í *vingast*, *v. r.* verta ven; og í *partic. vera vingaðr* ell. *eiga vingat með e-n*, vera ven med ein. *vingan*, *f.* det aa gjera venskap; venskap. *vinganar-heit*, *n.* venskapslovnad. -mál, *n.* = *vináttumál*. -orð, *n.* venskapsord. -svipr, *m.* venleg svip ell. utsjaanad, blidskap.

vingarðr, *m.* vingard. *vingarðs-dróttinn*, *m.* vingardseigar. -fágandi, *m.* -fágari, *m.* vingardsmann. -verk, *n.* arbeid í vingard.

vin-gjarnligr, *a.* venskapleg, venleg (*vin-gjarnliga*, *av.*). -gjöfi, *f.* venegaava. -góðr, *a.* god mot vener; *eiga vingott við e-n*, vera god-

vener med; *er vingott með þeim*, dei er godvener. -gretta, *f.* „vene-grin“, speande um tvo som ryk í luggen paa einannan.

vinguð, *m.* vingud (um Bacchus).

vingull, *m.* avlelem paa hest. Jfr. nyn. *vingel* (Ross).

Vingulmörk, *f.* landet kringum Oslofjorden (Smaalení, Follo, Aker, Bærum, Asker, Røken og Hurum).

vin-gæfr, *a.* som gjev vener. -gæði, *n.* tydskap, godekkje. -hallr, *a.* som hallar til ell. held med vener, venkjær, partisk. -holfr, *a.* holl mot vener, venkjær, ventyd; *v. e-m*, godvilja mot ein.

vín-hús, *n.* vinhus. -hofugr, *a.* tung av vin.

vinjar-spänn, *n.* spann smør for kvar gard. N. G. L. -toddi, *m.* eig. avgift ell. stykke (*toddi*) av garden (*vin*), namn paa ein joleskatt paa Svein Alfiveson si tid, eit laar av ein triaars ukse. O. Hm. 7713.

vín-kaggr, *m.* vinkagg, vinkagge.

vinkaup, *n.* vene-vinning, vene-kaup.

vín-kelda, *f.* vinkjelda. Ark. IX 373.

-ker, *n.* vinkjer, vinkbikar. -kjallari, *m.* vinkjellar. -klífi, *m.* rom der dei lagar vin. Heilag. I 19221.23. Jfr. *klefi*.

vínkona, *f.* vena, kvendeleg ven.

Vínland, *n.* Vinland, namn paa Amerika.

vínlands-ferð, -fgr, *f.* ferd til Vinland.

vín-laukr, *m.* eit slag lauk.

vin-lauss, *a.* venlaus.

vín-lauss, *a.* vinlaus. -leysi, *n.* vinlöysa.

vin-mál, *n.* venlege ord, venskapsord.

-margr, *a.* rik paa vener. -mæli, *n.* = *vinmál*.

vinna, *v. st.* A. I. gjera, vinna, fullføra; *vinna eið*, gjera eid; *vinna e-m e-t*, gjera ein eith. 2. arbeida, gjera arbeid (jfr. nyn. *vinna* = onna); ogso *v. tr.* arbeida paa (ell. med); *vinna skóg*, arbeida í skogen (med timberhogster). 3. vera til hjelp ell. nytta (*e-m*, for ein), hjelpa, nytta. 4. vinna aa gjera, faa gjort eith. til eith. (med 2 akk.); *vinna e-t sannat*, faa eith. sanna; *vinna e-n yfir-kominn*, vinna yver ein. 5. vinna, faa í si magt; *vinna borgir*; *vinna orrostu*, vinna eit slag. 6. vinna yver (*e-n*). 7. naa, rekka. 8. vera nok, strekka til (*e-m*, for ein). 9. staa imot, gjera imot (*e-u*, við *e-u*). 10. poet. tola,

lida; *vinna víl*. II. sverja; *vinna e-m land ok trúnað*.

Med part. *á: vinna á e-u*, leggja arbeid, vinn paa eitk.; *vinna á e-m*, vinna verk (ell. áverka) á e-m, gjera ein líkamleg skade, yverfalla, taka paa ein (med vaapn); *vinna á*, vinna paa, faa gjort. *at: vinna at e-u*, hava arbeid med, stella med eitk.; *vinna e-t at e-u*, vinna, faa gjort eitk. med eitk.; *vinna at e-m*, = *vinna á e-m*. *til: vinna e-t til e-s*, gjera eitk. til aa faa (ell. fortæna) eitk. *um: vinna um e-t*, gjera fraa seg, fullføra eitk. *við: vinna e-t við e-u*, vinna, gjera eitk. imot eitk.; jfr. *vinna 9*. *yfir: vinna yfir e-n (e-n yfir)*, vinna yver ein.

B. *vinnast*, *v. r.* vera nok, strekka til (*e-m*, for ein); rekka, vara; vinna, vera god til; verta gjort, lukkast (*vinnast at*); *láta (fyrir) vinnast*, láta vera nok, slutta, gjeva upp; *vinnast at e-u*, strekka til, vera nok til eitk.; *rec. vinnast á*, taka paa, saara einannan (jfr. *vinna á*). Jfr. nyn. *vinnast*.

vinna, *f.* vinna, arbeid. *vinnari*, *m.* ein som gjer eitkvar, arbeidar. *vinningr*, *m.* vinning, bate.

vinnu-fullr, *a.* full av arbeid. *-færr*, *a.* vinnefær, arbeidsfær. *-góðr*, *a.* dugande til arbeid. *-greifi*, *m.* arbeidsstyrar. *-hjónd*, *n. pl.* arbeidsfolk, tenestefolk. *-lífill*, *a.* som gjer lite arbeid. *-maðr*, *m.* vinnemann, arbeidar; (bryggje)sjauar.

vin-óðr, *a.* ør, drukken av vin. *-órar*, *m.* og *f. pl.* ørska av vin. *-pottur*, *m.* pott vin.

vinr (ogso *vin*) *m.* (*vinar*; *vinir*) ven (*vin*). *vin-raun*, *f.* venepróva; prov paa venskap. *-ræði*, *n. pl.* venskap. *-samligr*, *a.* vensameleg (Tel.), venskapleg (*-samliga*, *av.*). *-semð*, *f.* *-semi*, *f.* venskap, venskapleg. *aatferd*. *-sending*, *f.* vene-sending, venleg sending. *-skapr*, *m.* venskap. *-slit*, *n. pl.* venskapsbrot. *-spell*, *n.* venskaps-spille.

vinstri, *av. komp.* vinstre; yverf. *snúa til vinstra vegar*, snu paa tverke.

vínsyra, *f.* vin-edik.

vin-sælast, *v. r.* verta godvener med (*e-m*). *-sæld*, *f.* vel-likand, manntekkje, vensæla. *-sæll*, *a.* vensæl, vel-lika, som hev mange vener. *-tengdr*, *a.* bunden (til ein) med venskap.

vin-tré, *n.* vintre. *-tunna*, *f.* vintunna.

-þrøng, *f.* vimpersa.

vin-þurfi, *a.* som treng ein ven. *-vandr*, *a.* = *vinavandr*. *-veitligr*, *a.* venskapleg (*-veitliga*, *av.*). *-veittr*, *a.* som vitnar um venskap, velgjort, venleg, blid.

vin-viðarkvistr, *m.* kvist paa vintre. *-viðarskógr*, *m.* skog med vintre. *-viðis-teinungr*, *m.* vin-teinung. *-viðr*, *m.* vin-tre. *vinza*, *v.* (*að*) kasta korn; jfr. nyn. *vinza*, svinga, slengja.

vinzari, *m.* bismar.

violat, *n.* fiolet klæde (= *violet*). *Mnt.* *fiolette*, *d. s.*

vípr, *f.?* og *vípur*, *f. pl.* (Fm. II 21) smaating, tasl; jfr. nyn. *vípor* og *vípror*, *f. pl.* rare paahitt odl.

vípta, *f.* veft (= *veftr*).

viravirkir, *n.* arbeid av metaltraad, fili-gran. Jfr. nyn. *vira*, *v.*

virða, *v.* (*rð*) verdsetja, taksta, døma um; vyrda, agta; halda for, tykkja; *m. gen.* um prisen; *virða e-t mikils*, vyrda eitk. mykje, halda eitk. for mykje verdt, leggja mykje vegt (lag) paa eitk.; *virða litt um*, vyrda, bry seg lite um; *virða svá at*, tykkja, meina det er so at —; *virða með sér sjölfum*, tenkja etter med seg sjølv; *virða e-t vel (illa) fyrir e-m*, halda eitk. for vel (ille) gjort av ein; *virða saman*, likna, halda ihop; *virða e-t til e-s*, ogso: rekna eitk. for eitk.; *virða e-t við e-t*, samanlikna (verdet av) eitk. med eitk.; *virða e-t (um e-t) við e-n*, koma ihug, taka umsyn til eitk. med ein. — *virðast*, *v. pass.* og *refl.* verta verdsett; *virðast*, *verdigast*; tykkjast vera, synast; *e-m virðist*, det synest ein, ein tykkjer; *e-t virðist e-m vel*, *virðist e-m vel til e-s*, ein likar, tykkjer vel um eitk.

virða, *f.* i sms. t. d. *svivirða*.

virðar, *m. pl.* menn. Edda.

virði, *n. I.* i sms. *andvirði* (jfr. nyn. *vyrde*, *n.* = verde).

virði, *II.* dat sing. av *verðr*, *m.*

virðiligr, *a.* vyrdeleg, heiderleg, sjaaleg (*-liga*, *av.*). *virðing*, *f. I.* verdsetjing, takst. 2. vyrding, æra, vyrdnad. 3. meining. *virðinga-maðr*, *m.* vyrdna mann, gjæv mann. *-mikill*, *a.* med stor vyrdnad, høgyrd.

-munr, *m.* skilsmun i vyrndad, mannemun. **virðingar-bæn**, *f.* bæn som ein bed til æra for ein. **-fé**, *n.* verdsetnings-gods, gods som vert verdsett. **-fgr**, *f.* ærefull ferd. **-gjarn**, *a.* æregirug. **-gjqf**, *f.* heidersgaava. **-grein**, *f.* serskilt slag av vyrndad. **-heimboð**, *n.* ærefull heimbjodning. **-hlutr**, *m.* ting som er til vyrndad, æra. **-hæð**, *f.* høg vyrndad. **-kona**, *f.* vyrdande, gjæv kvinna. **-kyn**, *n.* (eit visst) slag vyrndad. **-lauss**, *a.* utan vyrndad. **-maðr**, *m.* verdsetjar, takstmann; jfr. *virðingamaðr*. **-munr**, *m.* = *virðingamunnr*. **-nafn**, *n.* heidersnamn. **-nafnbætr**, *f. pl.* heiderstitlar. **-ráð**, *n.* 1. raad som er ein til æra. 2. god pengeraad. **-staðr**, *m.* stad der ein fær vyrding og dyrking. **-váttr**, *m.* vitne paa verdsetjing. **-vænligr**, *a.* som gjev von um stor vyrndad, ærefull. **virðingasamr**, *a.* **virðisamr**, *a.* æresjuk, faafengjelig. **virðuligr**, *a.* = *virðiligr*.

virgill (og *virgull*) *m.* reip til aa hengja upp folk i. **virgil-nár**, *m.* lik av ein hengd mann.

virki, *m.* ein som gjer eitk. (i sms.). **virki**, *n.* 1. verk, gjerning, arbeid; jfr. *nyn. vyrke*, virke. 2. festningsverk, skans.

virkiliga, *av.* = *virkuliga*. Kgs. 74s.

virkis-armr, *m.* arm av eit *virki* 2. **-dyrr**, *f. pl.* dør, inngang til eit *virki* 2. **-garðr**, *m.* gard, mur ikring eit *virki* 2. **-maðr**, *m.* mann i eit *virki* 2. **-vegg**, *m.* vegg, mur ikring eit *virki* 2.

virkja, *v. (kt)* I. verkja, gjera ilt, = *verkja*.

virkja, *v. (kt)* II. vera vyrk, umhugsam for (*e-t*). **virkr**, *a.* 1. som arbeider, verk-sam, i sms. t. d. *stórvirkr*. 2. vyrk (virk, yrk), um tid etla til arbeid; *virkr dagr* = *sýkn dagr*. 3. vyrk, umhugsam for eitk. (*at e-u*). 4. kjær, dyrverdug; *virkr e-m*, avhalden av ein. **virkt**, *f.* umhug, umsut; godhug, kjærleik; *e-m er virkt á e-u*, ein hev umhug for, held av eitk.; um gode ynskje: *biðja e-m virkta*, beda ein liva vel; *biðja e-n virkta e-m*, beda ein vera god mot ein; *af virktum*, med umhug, vyrkleg; gen. *pl. virkta*, *av.* sers. framifraa (jfr. *nyn. virkta*, *av.* = *vyrkleg*). **virakta-hús**, *n.* studierom? Post. 6012. **-lið**, *n.* = *virktamenn*. **-maðr**, *m.* mann som ein

held av, godven. **-ráð**, *n.* ei framifraa god raad. **-vinr** (og *virktarvinr*) *m.* kjær ven, hjarteven. **virkuliga**, *av.* vyrkleg (*virkle*), med umhug, vel.

virtr, *n.* vyrter. Edda.

virzla, *f.* verdsetjing, takst; jfr. *nyn. vyrzsla*.

vís (*visa*, *visi*, *visa*) i sms. *qðruvis*, s. d.

vísa, *v. (að, sjld. st)* *visa*, syna, peika, senda; *visa e-m e-t*; *visa e-m til sætis*; *visa e-u at e-u*, *visa* eitk. til eitk., venda eitk. mot eitk.; *visa hundi at manni*, setja ein hund paa ein mann; *visa á*, yverf. peika paa, segja fraa; *visa m. inf. visa*, setja, driva ein til aa gjera eitk.

vísa, *f.* vers (oftast paa aatte linor); jfr. *nyn. visa*.

vísa, *a. indekl. viss*, = *viss*; *visa eyrir* = *viseyrir*; *visaeyristaka*, *f.* det aa heimta inn *viseyrir*.

vísan, *f.* tilvising, rettleiding.

vís-bending, *f.* varsl, teikn, signal.

vísdomr, *m.* 1. visdom, kunnskap; *bera fullan vísdóm á e-t*, hava full kunnskap um eitk. 2. visdom, klokskap. 3. visdom um komande ting, fyrevit. **vísdoms-fullr**, *a.* full av visdom. **-kona**, *f.* vískona, spaakjerring. **-maðr**, *m.* 1. vismann, lærd mann. 2. viskall, spaamann. **-meistari**, *m.* = *vísdomsmaðr*.

vísendr, *f.* = *vísendi*. **vísenda-bók**, *f.* kunnskaps-bok. **-kona**, *f.* = *vísdomskona*. **-maðr**, *m.* = *vísdomsmaðr*. **-svqr**, *n. pl.* opplysende svar. **-tré**, *n.* kunnskapstre. **-vegr**, *m.* kunnskaps-veg. **vísendi**, *n. pl.* 1. visende (*vísendr*, *f.* *Snm.*), visdom, kunnskap; vísna. 2. openberring (fraa gud). 3. trollkunster, trolldom.

vísendr, *m. pl.* draapsmanns nærskyldingar, som liver og med vísna kann betala sin part av mannebøterne etter logi. N. G. L. I 1845.

viseyrir (ogso *visaeyrir*) *m.* dei visse kongegelege inntekter som systemannen kravde inn; fraa fyrstningi av 14. hundradaaret um ein skatt som dei landsluter svara, som ikkje hadde *leiðangr* (N. G. L.).

vísi, *m.* ferrar, hovding, = *visir*. Edda.

visinn, *a.* vísen, forturka, lamén.

vísir, *m.* 1. færar, hovding, Edda. Jfr. nyn. *viser*, *m.* biedronning. 2. vise (Set.), knupp, topp (paa vokstrar); *koll.* um alle knupperne paa eit tre. Stj. 200z; *mjófr* er *míkkils vísir*, eit lite fræ vert eit stort tre.

visk, *f.* visk, dott, i sms. *halmvisk* ofl.

vísleikr, *m.* visdom, kunnskap. **vísliga**, *av.* visleg; visst, for visst. **vísigr**, *a.* viss.

visna, *v.* (*áð*) visna, skrokna, turka burt.

víss, *a.* 1. vis, vitande, kunnig, kjend; *verða víss e-s* (*af e-u*), verta vis med, kunnig um eitk.; *verða víss af e-m*, faa vita av ein; *víss vitandi*, med fullt vitende. 2. openberr; *víss þjófr*. 3. vis, klok, vel lærd. 4. víss, fast, trygg (eig. eit anna ord); *av: víst, fyrir víst*, at *vísu*, til *víss*, hit *visasta*, visst, for visst, til vísna.

vissa, *f.* 1. vísna, víss kunnskap ell. greida. 2. vísna, trygd, borg. **vissuliga**, *av.* visseleg, visst, til vísna. **vissuligr**, *a.* viss, trygg.

vist, *f.* 1. vera, tilhelde, bustad; upphelde (med hus og kost); tenesta; *vera á vist með e-m*, halda til, bu hjaa ein; *vera vistum með e-m*, halda til hjaa ein, vera saman med ein; *veita e-m vist*, gjeva ein upphelde. Jfr. nyn. *vist* i sms. *husvist* ofl. 2. (ofte i *pl.*) mat, matvaror, nista. **vista**, *v.* (*áð*) 1. faa, gjeva ein (*e-m*, *e-n*) upphelde, leiga ein inn; *vístast, v. r.* faa seg upphelde, bustad; halda til, vera. 2. gjeva kost ell. mat, nista ut. **vista-byrðingr**, *m.* matskip, skip med matvaror. **-fang**, *n.* matraad, matfang. **-far**, *n.* upphelde i huset hjaa ein. **-fari**, *m.*; *fara vístafari til e-s*, fara og faa seg upphelde hjaa ein. **-fátt**, *a. n.* lite, knapt med mat. **-ferli**, *n.* = *vístafar*. **-fæð**, *f.* matskort, matlæysa. **-gjald**, *n.* utreidsla av matvaror. **-gnótt**, *f.* nøgd, rikdom med mat. **-lauss**, *a.* matlaus. **-leysi**, *n.* matlæysa. **-matr**, *m.* matpose. **vístar-far**, *n.* = *vístafar*. **-gerð**, *f.* matgjerd, matstell. **-laun**, *n. pl.* betaling for upphelde (kost og hus). **-maðr**, *m.* ein som hev upphelde (hus og kost) hjaa ein, kostgangar. **-tekja**, *f.* det aa faa seg upphelde (hus og kost) hjaa ein. **-veizla**, *f.* det aa gjeva ein upphelde (hus og kost). **vístaskip**, *n.* skip med matvaror, matskip. **-skorr**, *m.* matskort. **-taka**, *f.* det aa taka imot mat-

varor, matraad. **-tökumaðr**, *m.* mann som hev hus og kost hjaa ein. **-prot**, *n.* det at kosten slepp upp, kost-trót. **-prota**, *a.* kost-troten, matlaus. **víst-fastr**, *a.* som hev fast tilhelde, heimfast. **-lauss**, *a.* utan fast tilhelde, heimlaus.

vístliga, *av.* visst, = *vissuliga*.

vísu-helmíngr, *m.* halvvers. **-lengd**, *f.* verslengd.

vísundr, *m.* (*gen. -s* og *-ar*) bison (ofte bruka til skipsnamn). **vísunds-höfuð** (*vísundar-*) *n.* bisonhovud.

vísu-orð, *n.* verselina, vend.

vís-vitaðr, *a.* som ein veit visst. **-vitandi**, *a.* med fullt vitende (jfr. *vits vitandi*).

vit (ogso *við*, *mit*, *mið*) *pron.* 1ste pers. *dual.* (*gen. okkar*, *dat.* og *akk. okkr*) me tvo (vi tvo).

vit, *n.* 1. vitjing, det aa sjaa til ell. etter eitk.; (*fara*) *á vit e-s*, (*fara*) til ell. etter eitk., for aa vitja, finna eitk. 2. (helst i *pl.*) gøymsla, gøymestad. 3. vit, vitende; *vera á viti e-s*, vera kunnigt for ein. 4. sansreidskap, sans; jfr. *líkamsvit*. 5. (fullt) vit, sans og samling; *vita vits síns*, vera ved fullt vit, vera med seg sjølv; *vits vitandi*, med fullt vit. 6. vit, skyn, forstand; (*vel*) *viti borinn*, vitug, klok; *ganga af vitinu*, ganga fraa vitet; *taka vit sitt*, faa vitet (att). 7. meining; *þat er mitt vit*, at —. 8. vitnemaal (i *pl.*).

vita, *v.* (*veit*, *vissi*, *vitaðr*) 1. snu, vera vend (eig. sjaa) i ei viss leid (= nyn. *vita*, *Snm.* ofl., *veita*, *Ork.*); *vita til e-s*, at, *móti e-u*; *fætr víssu upp*. 2. venda, fara i ei viss leid; *vita til landa sína apr* (jfr. nyn. *vita*, *v. tr.* *visa*, *senda*, *Aasen*). 3. snu seg so ell. so til, verta til eitk. (*e-s*, *til e-s*); *vita til meins*; *kann vera at þér viti vel*. 4. peika mot, sjaa ut til, tyda (paa), visa, varsla (um); *höyra til*, *höyra under*; *vita tíðenda*, varsla tíðender; *hvat veit óp þetta?* kva tyder dette ropet? *vita á vind*, teikna til vind; *þat er til heðins síðar veit*, d. e. höyrer til. 5. freista, prøva (paa), sjaa (til); *hann vill vita, ef hann* —. 6. faa vita, faa greida paa, finna ut; *vita e-t af e-m* (*við e-n*), freista faa vita eitk. av ein; perf. partic. *vitaðr*, (ogso) kjend, kunnig, utfunnen, vist, fast-

sett. **7.** víta (um), kjenna (til), skyna, hava greida paa (*e-t, e-s, til e-s*); *víta sik saklausan*; *víta e-t at (eptir) e-m*, víta ein skyldig i eitk.; *víta e-t til e-s*, víta eitk. um eitk., hava greida paa eitk.; *rec. vitast til*, víta um einannan, hava greida paa einannan; *víta skyn (skynjar) á e-m*, kjenna ein, víta greida paa ein; *víta ván*, sjaa *ván*; *víta (til) sín*, *víta geðs*, víta til seg, vera med seg sjölv; *víta ekki til manna*, *víta ekki hingat*, ikkje víta til seg, vera sanselaus; *vitandi e-s*, vitande um eitk.; *sem víta mátti*, som ein kunde víta, som ventande var. **8.** vera medvitande um, vera vitne paa eitk.; *víta e-t með e-m* (ell. *við e-n*); i sverjing: *þat veit guð*; *þat veit trú mín*. **9.** hava sitt vit, víta til seg, sansa seg; *hann var enn eigi ørendr, enn vissi þó ekki*; *vitandi*, som hev vit, som sansar seg.

Med part. af: *vita af e-u*, víta av, kjenna til eitk. *frá: víta frá sér*, víta til seg (ell. av seg). *fram: víta fram*, vera framsynt. *fyrir: víta e-t fyrir*, víta eitk. fyreaat. *í: víta í e-u*, kjenna til eitk. *til: víta til*, s. ovfr. *um: víta um e-t*, sjaa, høyra um eitk. (som ein vil hava); *víta um*, kjenna til eitk. *við: víta við e-n veg*, peika i ei viss leid, hava seg, hanga ihop so ell. so; *seg mér, hversu við veit*.

víta, v. (tt) straffa; leggja i bot, multa (jfr. *víti*, n.).

vítafé, n. vitelegt gods, d. e. gods som det er vitne paa at eink. eig.

vítakarl, m. vaktmann ved *víti*, m. 2.

vitand, f. vitende (vitand), medvit, kunnskap. **vitanligr**, a. viteleg, kunnig.

vitavörðr, m. vitevakt, vakt ved *víti*, m. 2.

vitazgjafi, m. den som gjev det fastsette (namn paa ein aaker). Jfr. got. *vitob*, n. log.

vitand, f. = *vitand*. **vittirring**, f. vitlöysa, galenskap.

víti, m. 1. varsel, teikn, merke; landkjenning. 2. vite, baal, vedstopul til aa setja eld i naar ufredsher vert sédd. Jfr. *varða*.

víti, n. straff (jfr. nyn. *hel-vite*); pengebot, mult; skade, ulukka; *víti* vert ogso bruka særskilt um ei straff innan hirdi for brot paa god skikk: *drekka víti*, drikka or *vítishorn*. **vítis-horn**, n. drikkehorn som ein

hirdmann laut drikka or, naar han hadde forbrote seg mot god skikk (t. d. kome for seint til bordet eller til kyrkja). **-lauss**, a. ustraffa, strafflaus. **-leysi**, n. strafflöysa.

vitja, v. (að) m. gen. vitja, koma til, sjaa til, sjaa etter; visitera (um bisp); heim-søkja; koma for skuld eitk., for aa henta, faa ell. krevja eitk. (*e-s*); *vitja til e-s*, vitja, fara til ein stad; yverf. *guð vitjar e-s* (sjld. *e-n*). **vitjan**, f. vitjing.

vitka, v. (að) trolja; jfr. *finnvitka*.

vítka, v. (að) lasta, brigsla ein for eitk. (*e-n e-s*). Hm. 75.

vitkast, v. r. (að) vitrast (vikkast, Snm.), verta vitug, faa vitet att; sansa seg, verta med seg sjölv.

vitki, m. trollmann. Edda.

vit-lausa, f. = *vitlöysa*. **-lauss**, a. 1. vitlaus, sanselaus. 2. vitlaus, galen. 3. vitlaus, uvitug. **-leysa**, f. **-leysi**, n. vitlöysa, galenskap. **-leysingr**, m. vitlausing, uviting. **-leysisfullr**, a. full av vitlöysa. **-lítill**, a. vitliten (Ryf.), som hev lite vit, faavitug. **-mannliga**, av. i sms. *úvitmannliga*. **-menni**, n. vitugt menneskje; koll. vituge folk. **-mikill**, a. mykje vitug.

vitna, v. (að) vitna, bera vitne um; prova; skjota til vitnes; *vitna e-t undir (á) e-n*, kalla ein til vitne paa eitk. **vitnalaust**, av. vitnelaust, utan vitne.

vitneskja, f. teikn, merke.

vitni, f. og n. i sms. *forvitni* ofl.

vitni, n. vitnesburð, vitnemaal; vitne; prov, merke; *bera vitni (til e-s, um e-t) vitna*, bera vitne, tena til vitne, føra fram vitne (um eitk.); *bera vitni með e-m*, vitna for ein; *vitni mikla*, d. e. gudsdom.

vitnir, m. ulv. Poet.

vitnis-búð, f. tabernaklet, tjeldet (i det gl. testam.). **-burðarbréf**, n. skriftlegt vitnemaal, attest, pass. **-burðarmaðr**, m. vitne. **-burðr**, m. vitnesburð, vitnemaal. **-bærr**, a. vitnefær. **-fastr**, a. vitnefast. **-fjall**, n. „vitnemaals-berget“, umsetjing til „mons testamenti“ i Vulgata. **-lauss**, a. vitnelaus, som vantar vitne. **-maðr**, m. vitne. **-sannr**, a. sanna med vitne, vitnefast. **-qrk**, f. paktarki (i bib.).

vitord, n. vitord, vitende, kunnskap;

medvitende; vera á (í, með) e-s vitorði, vera kjend, kunnig for ein. **vitorðsmaðr**, *m.* medvitur.

vit, *a.* (*n.* *vitrt*) vitug, klok, vis.

vitr, *n.?* skapning, vette, i sms. *hjalmvitr*.

vitra, *v.* (*að*) vitra, lata ein faa vita, forkynna, upplysa, openberra; *vitra e-m e-t, e-t fyrir e-m; vitrast*, openberra seg, syna seg; jfr. nyn. *vitrast*. **vitra**, *f.* 1. klokskap, vit. 2. kunnskap (*e-s*, um eitk.); jfr. nyn. *vitra*, *d. s.* Sogn, Agder. **vitran**, *f.* vitring, upplysning; openberring, syn. **vitranar-draumr**, *m.* draum med openberring. **-staðr**, *m.* stad for ei openberring. **vitring**, *f.* = *vitran*. **vitringr**, *m.* vitugt, vist menneskje, kloking. **vitrléikr**, *m.* vitugskap, klokskap. **-leiksmáðr**, *m.* = *vitringr*. **-leysi**, *n.* vitlöysa. **-ligr**, *a.* visleg, skynsam, klok (*-liga*, *av.*). **-máll**, *a.* som talar visleg, klokt.

vitsandagjof, *f.* gaava av vits aand. Rimb. (Larsen) 2s. **vitsemd**, *f.* = *vitand*. Jfr. nyn. *vitsemd*. **vitsmunir**, *m. pl.* 1. klokskap, vit, skyn (vitsmun, Hall. Sfj. ofl.); *koma á vitsmuni við e-n*, *d. e.* lura ein. 2. sans.

vit-stola, **-stolinn**, *a.* avvitug, vitlaus.

vítt, *av.* vidt, vida; jfr. *viðr*.

vitt, *n.* trollskap, trollraader. **vitta**, *v. (tt)* trola. Vsp. 22. **vittugr**, *a.* trollkunnig. Edda.

vitugr, *a.* vitug, klok. **vitukunnigt**, *a. n.* kunnigt, vitelegt.

vitull, *m.* i sms. *mannvitull*.

vitund, *f.* = *vitand*, *f.*

vitvandr, *a.* som krev godt vit, vand.

víxl, *n.* umfaring, krossing; á *víxl*, framum kvarandre, i kross (jfr. i *víksl* SHelg.). **víxla**, *v. (tt)* byta, skifta; *víxlaðr* (um fólk) umbytt; jfr. nyn. *veksla*, og *víkslast* SHelg. **víxlingr**, *m.* byting, umbytt barn.

vizka, *f.* vit, klokskap, visdom. **vizkr**, *a.* vitug, klok. **vizku-bragð**, *n.* „klokskaps-bragð“, klok utsjaanad. **-liga**, *av.* visleg, klokleg. **-maðr**, *m.* vitugt, klokt menneskje. **-munr**, *m.* skilsmun i klokskap. **-samligr**, *a.* visleg, klok. **-tré**, *n.* kunnskaps-tre.

vó-, sjaa *vá*-.
voga, *v. (að)* = *vága*. **voldugr**, *a.* sjaa *voldugr*. **volka**, *v. (að)* = *valka*. **vón**, *f.* = *vín*. **vordinn**, *a.* sjaa *verða v. st. 4*.

vr-, sjaa *r*-.
vyrd-, sjaa *virð*-.
væ, i Fsk. 193 mislesnad for *væi* (= *vei*).
væða, *v. (dd)* væda, klæda.
vægð, *f.* vægd, ettergjeving; skonsel, naade. **vægðarlauss**, *a.* skonsel-laust, utan naade, hardleiken (*-laust*, *av.*).
vægi, *n.* vegt, verd; jfr. gn. *lítivægiligr* og nyn. *vægje*, *n.* = *vaag*.
vægiligr, *a.* skonsam, lempeleg, linn (*-liga*, *av.*). **væginn**, *a.* vægjen, ettergjevande, skonsam.
vægja, *v. (gð)* I. 1. vika undan ell. av vegen (*e-m*, for ein); *vægja gongunni*, ganga til sida. 2. vægja (vægjast), gjeva etter, lempa seg for (etter) ein (*fyrir e-m, eptir e-m, við e-n*); *vægja e-u*, gjeva etter for eitk. 3. lempa, lina paa (*e-u*). 4. skona, spara (*e-m*). 5. *vægjast*, *v. r.* = *vægja* 2; *vægjast til við e-n*, gjeva etter for ein.
vægja, *v. (gð)* II. upers. *e-t vægir*, eitk. vægjer, skil til vaag ell. verk (um svullar og saar).
vægjeiðinn, *a.* = *væginn*.
vægr, *a.* (um vektiskaal) var, vak, næpen. Jfr. nyn. *attvæg* (og *framvæg*) *a.* som veg ell. hallar attyver (framver), Tel.
vægsl, *f.* = *vægð*. Jfr. nyn. *vægsl*, age, Nfj.
vækka, *f.* væska, væta, = *vökvi*.
væla, *v. (að)* vaala, tuta, jamra seg; jfr. nyn. *væla*, mekra. **vælan**, *f.* vaaling, tuting.
vælendi, *n.* i sms. *kviðvælendi*.
væna, *v. (nd)* I. gjeva von um, vona, lova ein eitk. (*e-m e-u ell. e-s*). 2. vona (Tel. Set.), vona, tru; ogso upers. *mik vænir*. 3. hava ein mistrudd, skulda ein for eitk. (*e-n e-u*). 4. *vænast v. r. vønast* (*venast* Hall.), venta aa faa (*e-u*); *stydja seg til (e-u)*; rosa seg av (*e-u*). **vænd**, *f.* von (til eitk.); jfr. nyn. *vend f. 7* (Ross).
vændis-folk, *n.* ilt folk. **-hofðingi**, *m.* ill hovding. **-kona**, *f.* skjækja. **-maðr**, *m.* laakt menneskje, illmenne.
væng-bráð (skr. *vegnbráð*) *f.* vengjekjot, vengjesteik. Fjølsv. 18. **-brotinn**, *a.* vengbrotten, som hev brotne vengjor. **vængi**, *n.* veng, kahytt paa baat. **vængjaðr**, *a.* vengja, som hev vengjor. **væng-knúi**, *m.* knue paa vengjebein, vengknut. **vængr**, *m.* (*vængjar*;

vængir 1. veng, vengja. 2. veng, fløy, utbygg paa hus. 3. forheng paa sida av altaret? Kalfsk. 83a.

væni, *n.* von, = *ván*. Jfr. nyn. *vøne*, Aasen. **væning**, *f.* eig. det aa *væna*; det aa rosa seg av eitk.; *kvæðit var mjök ort ok hélt við væningar*, d. e. kvædet var drjukt gjort og leika innpaa elskhugs-skrøyt.

Væmir, *m.* Venern (i Sverige).

vænkast, *v. r.* (*að*) verta vænare, sjaa betre ut. **væn-leiki**, **-leikr**, *m.* vænleik. **-leiks-maðr**, *m.* væn, vakker mann. **-liga**, *av.* paa ein maate som gjev god von, vonsam. **-ligr**, *a.* som synest gjeva von um eitk. (*til e-s*); vonleg, rimeleg, vonfull, lik, god; vænsleg, vakker. **vænn**, *a.* som gjev von um, som ser ut til eitk. (*e-s*, *til e-s*); vonleg, likleg, rimeleg; lik, god; emneleg; væn, vakker. **vænta** (ogso *vætta*) *v. (nt)* venta, vona (paa eitk. (*e-s*, *e-t*); *vænta e-m e-s (e-u)*, venta at ein skal faa, vona, spaa ein eitk.; *vænta til e-s*, gjera seg voner um eitk.; *vænta i e-u*, setja si von til eitk.; upers. *þess (þat) væntir mik*, det ventar, trur eg. **vænting**, *f.* venting, von (*á e-u*, *til e-s*, um eitk.).

væpna, *v. (nt)* væpna, vaapna. **væpni**, *n.* i sms. *alvæpni*.

væra, *f. ro*, hyggje, varme. **værd**, *f. ro*, kvild. **væri**, *n.* være, tilhald, verestad.

væringi, *m.* helst i pl. *væringjar*, folk fraa norderlandi som tente hjaa den græske keisaren, væringar. **væringja-lið**, *n.* = *væringjar*. **-seta**, *f.* stad der væringar ligg samla.

væroleikr, *m. ro*, fred. **værr**, *a.* verande, soleis at ein kann vera paa ein stad; roleg, fredleg, hyggjeleg; *e-m er vært*. Jfr. nyn. *vær*, *a.* **værugjarn**, *a.* kvilekjær.

væsell, *a.* = *vesall*.

væstr, *a.* utsliten av *vás*, vaastrøyt. Jfr. nyn. *væsast*, Helg.

væta, *v. (tt)* væta, gjera vaat. **væta**, *f.* 1. væta, vaatleik. 2. væta, vaatvêr. 3. væta, væska.

vætr, *n. indekl.* 1. skapning, liv. 2. nokonting, noko. 3. inkjevetta, inkje; *m. gen.:* *vætr manna*, inkje menneskje. 4. *av.* ikkje.

vætt (ogso *vett*, *vétt* N. G. L.) *f.* 1. vegt, tyngd. 2. (i Norig) ei vegt paa $\frac{1}{24}$ skip pund,

(paa Island) 80 skaalpund; ogso um eit tilsvarende vegtlodd. Jfr. nyn. *vætt*, *f.* = 3 vaager, Jæd.

vætt (ogso *vétt*) *n.* kuvut kisteløk; jfr. nyn. *vette*, *n.* honk paa midten av eit løk, Sogn.

vætta, *v. (tt)* = *vænta*.

vættfang, *n. -fangr*, *m.* = *vættvangr*. **vættfangs-bjargir**, *f. pl.* hjelp som er gjevi paa sjølve *vættvangr*. **-búar**, *m. pl.* = *vættvangsbúar*.

vætti, *n.* vitnemaal, vitnesburd; *nefna e-n i vætti*, nemna (kalla) ein til vitne.

vættisburðr, *m.* vitnesburd.

vættki, *n. (gen. vættkis, vættugis (vettergess* Homil. 78₃₁); *dat. vættugi*) 1. inkjevetta, inkje. 2. *av.* ikkje.

vættir (ogso *vettr*, *vétr*, *vittr*) *f.* 1. skapning, liv; *vesql vættr* (jfr. nyn. „eit stakars vett“ Sogn). 2. yvernaturleg skapning, vette, aand, gud (jfr. nyn. *vætt*, *f.* kvendelegt vette, huldr). 3. ting; i gen. pl: *nökkut vætta*, nokonting; *ekki vætta*, inkjevetta, ingenting.

vættrim (ogso skriv *vettrim*) *f.* truleg ei upphøgd rand som gjeng midt etter sverdbladet paa baae flatsidor. **vættugi** (*vettugi*) sjaa *vættki*.

vættvangr (ogso *véttvangr*, *vættfangr*) *m.* stad der draapsverk er gjort, stridsvoll, slagmark; aastad, gjerningstad. **vættvangsbúar**, *m. pl.* menn som bur paa eller nære ved *vættvangr*.

vætu-drífa, *f.* vaatt snødriv. **-lopt**, *n.* vaat luft. **-sumar**, *m* vaatumar.

væzka, *f.* væska, væta = *væta*.

vøkva, *v. (kt)* = *vekja*, *v. I* og *II*.

vøkva, *v. (að)* væta. **vøkvan**, *f.* væting. væta. **vøkva** (ogso *vekva*, *vaka*) *f.* og **vøkvi** (*vekvi*) *m.* væta, vaatleik, væska.

væðr, *a.* vadande, = *æðr*.

væla, *v.* = *véla*, *v. (lt)* I. D. N. III 266.

vqðull, *m. (pl. vqðlar)* = *vaðill* 2.

vqðva-sár, *n.* saar i ein vodve, kjøtsaar. **-skeina**, *f.* skeina, skraama i kjøtet. **vqðvi**, *m.* vodve, kjøtrik muskel, kjøt.

vog, *f.* 1. (*pl. vegr*) = *vág*, *f. I*. 2. (*pl. vagar*) sjaa *vogur*.

vogn, *f. (pl. vagnir)* og **vogn(u)hvalr**, *m.* vagn, staurhyrning. *Delphinus orca*.

vǫgur, *f. pl.* eit slag slede eller ei baar (heiter ogso *vagar*, *vágir*). Jfr. nyn. *vaga*, *f.* og *vager* *f. pl.* = drøg, stytting, og nyn. *vøg*, *f.* = meid paa drøg.

vǫk, *f.* (*vakar*; *vakir*) vök, hol, opning i is.

vǫkna, *v. (að)* vaatna, verta vaat. **vǫkóttur**, *a.* vokut, full av voker (um is). **vǫkr**, *a.* vaat, vatsfull.

vǫktun, *f.* vaktung (= *vaktan*).

vǫku-aptann, *m.* aftan fyre ein *vokudagr*. **-dagur**, *m.* kyrkjehelg med voka (*vaka* 2) fyre, voke-dag. **-fugl**, *m.* fugl som vaker, vokefugl. **-lið**, *n.* folk som sökjer til ei voka (*vaka* 2). **-maðr**, *m.* mann som vaker, nattevakt.

vǫkumikill, *a.* vøtefull.

vǫkunótt, *f.* vokenatt.

vǫku-samr, *a.* vaatsam, vaat. **-skortur**, *m.* skort paa vøta, vatsskoit.

vǫldugleikr, *m.* velde, magt, gjævleik. **vǫldugr**, *a.* megtug, som hev stor magt, vyrdeleg. Jfr. nyn. *voldug*, Innh. **vǫldugskapr**, *m.* = *vǫldugleikr*. **vǫlduliga**, *av.* megtugt, stormannsleg. **vǫlduligr**, *a.* mogleg, som ein magtast.

vǫllr, *m. (gen. vallar; nom. pl. vellir, akk. vøllu)* voll, grasmark, eng; stridsvoll; *leggja e-n at (við) velli*, leggja i bakken, fella ein; *fastr á velli* „fast paa toten“, som stend seg godt (for aatak), jfr. *lauss*; *vigligr á velli at sjá*, som ser hermannsleg ut (paa marki), jfr. *vallarsjyn*.

vǫlr, *m. (gen. valar; nom. pl. velir, akk. vølu)* vol, rund stav.

vǫlsi, *m.* mannleg avlelem. Jfr. nyn. *vols*, *m.* (Ross).

vǫlskumál, *n.* valsk, fransk maal.

vǫlsungr, *m.* 1. ætting av kong Volsung. 2. konge. Poet.

vǫlt, *f?* rull, valsa (eitk. paa eit skip). Jfr. nyn. *voltr* og *veltr*, *m.* og nyisl. *völtrur*, *f. pl.*

vǫluleiði, *n.* gravstad aat ei *vølva*.

vǫlundarhús, *n.* labyrint, villgang. **vǫlundr**, *m.* 1. namn paa ein meistersmed i gamle segner. 2. meister, hag handverkar.

vǫlva, *f. (vølu)* viskona, spaakvende, vølva.

vǫmb, *f. (vambar)* vomb, mage.

vǫmm, *f. (vammar)* vanæra, jfr. *vamm*, *n.*

vǫndla, *v. (að)* vondla, leggja saman i *vøndull*.

vǫndr, *m. (gen. sing. vandar; nom. pl. vendir, akk. vøndu)* 1. vond, tein, stav; mjuk grein; kvist. 2. stripa (paa ty eller segl).

vǫndull, *m.* vondul, vandle (av hoy).

vǫnsuðr, *m.* namn paa vinden. Poet. Jfr. nyn. *vansa*, *v.* flakka omkring, Shl.

vǫr, *f. I. (varar; varir ell. varar)* vør, (*m.*), steinbryggja til baatstød; *pl.* baatstød.

vǫr, *f. II. 1.* vør, kjølvatn. 2. vør, aare-tak, = *vørr*, *m.*

vǫr, *f. III.* = *vørr*, *f.*

vǫrð, *f. (pl. varðir)* kvende, Edda.

vǫrðr, *m. (gen. sing. varðar; nom. pl. verðir, akk. vǫrðu)* vaktar, vaktmann (ogso um vakthund); vakt, varetekt; *veita vǫrð e-u*, taka vare paa eitk. Jfr. nyn. *vord*.

vǫrn, *f. (varnar; varnir)* vern, forsvar. Jfr. nyn. *vorn*, *f.* mark som skal vernast, Tel. Set. **vǫrnuðr**, *m.* varing, varsemnd. Edda.

vǫrpuligr, **vǫrpumannligr**, *a.* røseleg, stat.

vǫrr, *f. (varrar; varrar og varrir)* lepe, lippa (*vørr*, Hall).

vǫrr, *m. (gen. sing. varrar; nom. pl. verrir, akk. pl. vǫrru)* vør, aaretak, = *vǫr*, *f. II* 2.

Vǫrs, *f.* Voss i Bergens stift. **vǫrsar**, *m. pl.* vossar, vesser. **vǫrskr**, *a.* som er fraa Voss.

vǫru-hlaði, *m.* lad, opplagd haug med varor. **-kambr**, *m.* kjøpe-kamb. **-kaup**, *n.* varepris; um pris paa skinnvara, N. G. L.

-sekk, *m.* sekk med handelsvara. **-smíði**, *n.* handverks-arbeid (helst i tre og metal)

som gjeng i handelen. **-våd**, *f.* vove ty, vadmaal, som gjeng i handel. **vǫruvåd**

-kuff, *m.* kappa av *vǫruvåd*. **-kyrtill**, *m.* kyr-tel av *vǫruvåd*. **-stakkr**, *m.* kuffa av *vǫruvåd*.

vǫruvirðr, *a.* rekna i vara, verdsett etter vanleg pris i handel.

vǫrzlu-lauss, *a.* aabyrgslelaus, heftefri. **-maðr**, *m.* trygdemann, kautionist.

vǫttr, *m. (gen. sing. vattar; nom. pl. vettir, akk. vøttu)* vott, handske.

vǫxtur, *m. (gen. sing. vaxtar; nom. pl. vextir, akk. vøxtu)* 1. vokster, auking; fara (*færest*, *ganga*) i *vøxt*, taka *vøxt*, d. e. veksa, auka. 2. avkastung, renta (av gods). 3. vok-

ster, skapnad, form; storleik; *mikill vexti*, stor paa vokster. 4. tilhøve, umstøðor ved ei sak (*á e-u*); *eigi er svá við vøxt*, det er ikkje so vore, det stend ikkje so til; *svá er*

mál með vexti, sjaa *mál n. II. 4. vøxtuligr*, a. storvaksen, svær. Jfr. nyn. *voksterleg*.
vøzt, f. (*vaztar*; *vaztir*) fiskestad paa sjaen.

Y, Ý.

ybogi, m. boge av barlind (*yfr*).

yðar, gen. av *2dre pers. pron. pl. ér, þér*.

yðarr (*yðvarr*) poss. pron. dykkar.

ydda, v. (*dd*) *ydda*, stinga fram odd; upers. *yddi út*, odden stakk ut.

yðr, dat. og akk. av *2dre pers. pron. pl. ér, þér*.

yfa, v. (*að*) = *ifa*. Hom. 1814; nyn. *yva*, Jæd.

yfa, v. (*fð*) gjera *úfr*, ruska upp, eggja (jfr. nyn. *yva*); *yfa mál*, reisa, bera upp ei sak; *yfa e-n til rangs máls*, leggja rangt søksmaal mot ein; *yfast*, v. r. *yva* seg, hysta seg, verta ill, argast.

yfingr, m. eit slag fugl.

yfinn, a. yven, sinna, vond.

yfir (ogso *ifir*) *præp.* A. Med dat. yver, uppe yver; *sitja yfir borði*, sitja til bords; yverf. *vaka yfir e-m*; *konungr yfir Englandi*; *lata vel yfir e-u*; *yfir uppi*, (uppe) yver. B. Med akk. yver, upp (burt, ut) yver; *riða yfir ána*; um tid: *yfir jól*; um grad, yver, meir enn: *hafa vøxt yfir e-n*; elliptisk som adverb: *falla forsar, slýgr qrn yfir*; *þeir sigldu yfir undir Karupmannaeyjar*, d. e. yver (sjøen) til K.; *þeir fóru yfir á Katanes*, yver til K.; *fram yfir*, framyver; umfram; *yfir fram*, umfram, overlag; *hér yfir fram*, umfram det.

yfir-afligr, a. yversterk, yvermegtug.

-band, n. yverband. *-ber(i)ligr*, a. *-berr*, a.

= *yfirbæriligr*. *-biskup*, m. ypparste-prest.

-bjóða, v. st. *bjóða* yver, raada yver (*e-m* ell.

e-n). *-boð*, n. yverraad, herredøme, raad-

velde. *-boði*, m. yverraadadar, magthavar,

herre. *-bót*, f. det aa bota for, gjera eitk.

godt att, bot, fullnad. *-bragð*, n. ytre bragð

ell. læta, utsjaanad, uppsyn; yverflata; *með miklu yfirbragði*, som ser stor ut, drusteleg.

-bragðligr, a. som ein kann sjaa utanpaa ein, synleg. Heilag. II 4371. *-bragðslítill*, a. usjaa-

leg, ring. *-bragðsmikill*, a. sjaaleg, drusteleg.

-breizl, n. *-breizla*, f. yverbreidsla, aabreidsla

(til seng). [*-buga*, v. (*að*) vinna paa. Ordet

er innsett av ein seinare avskrivar i Vøls.

kap. 1]. *-burðr*, m. yverskot, yvermun, yver-

maal (ogso um dekkslast paa skip). *-bæri-*

ligr, a. som gjeng yver, er likare, umfram,

framifraa (*-bæriliga*, av.). *-bæta*, v. (*tt*) bota

for, gjera bot ell. fullnad for (*e-t*). *-dómandi*,

m. *-dómari*, m. yverdomar. *-dómr*, m. yver-

dom, høgste avgjerd i ei sak. *-drepskapr*,

m. det aa dylja seg, tilskaping, skrymting.

-drífast, v. r. st. verta yverstigen ell. nedkua,

tynast. *-dróttning*, f. yverdronning. *-dylja*,

v. (*-duldá*) dylja yver, løynd. *-dyljari*, m.

ein som dyl yver eitk., yverdyljar. *-dylma*,

v. (*mð*) = *yfirdylja*. *-dylmari*, m. = *yfir-*

dyljari. *-dæmi*, n. = *yfirdómr*. *-engill*, m.

yverengel, erkeengel. *-faðir*, m. = *hofuð-*

faðir. *-fat*, n. yverklæde, yverplagg. *-ferð*,

f. yverferd, det aa fara yver ell. kringum i

eit land; yversjaa, tilsyn, styring paa den

maaten at ein fer umkring. *-ferðarillr*, a.

ill aa ferdast yver. *-flog*, n. hastig paa-

koma, yverflog. *-færiligr*, a. yverfarande.

-fqr, f. = *yfirferð*. *-ganga*, f. yvergonga,

yverstiging. *-gangr*, m. 1. yvergang, det aa

ganga yver eller umkring. 2. yvergang,

framgang, siger. 3. yvergang, ovmod, ofse.

4. yvergang, plaaga, kuing. *-gangsmadr*, m.

yvergangsmann, ovkar. *-gefa*, v. st. gjeva

upp, gjeva fraa seg. *-gerð*, f. yverf. um

topp, høgste punkt. *-girnd*, f. ovstor have

sykja, æresykja, magtsykja. **-gjarn**, *a.* æresjuk, magtsjuk. **-gjarnligr**, *a.* som syner *yfirgirnd.* **-gnæfa**, *v. (fð)* standa yver; yverf. truga. **-gripa**, *v. st.* gripa yver, greida. **-gyðingr**, *m. eig.* „yverjode“, farisæar. **-hafnarlauss**, *a.* utan yverplagg, kappelaus. **-hlaup**, *n.* yverlauping, yverstiging; jfr. nyn. *yverlaup.* **-hófs**, *av.* yver maate, ovleg. **-hús**, *n.* hus, rom yver eit anna, yverstova. **-hyljandi**, *a.* som ein kann hylja yver, dyljande. **-hylma**, *v. (md)* dylja yver, løyna. **-hylming**, *f.* dyljing. **-höfðingi**, *m.* yverhovding. **-höfn**, *f.* yverplagg, kappa. **-kápa**, *f.* yverkaapa, um korkaapa. **-kennimaðr**, *m.* ypparste-præst. **-klerkr**, *m.* yver-klérk, høgsett geistleg. **-klæði**, *n.* yverklæde, yverplagg. **-koma**, *v. st.* vinna yver. **-komandi**, *a.* (sídán) komande. **-konungr**, *m.* yverkonge. **-kussari**, *m.* sjørøvar-hovding, korsarhovding. **-kyrtill**, *m.* yverkyrtel. **-land**, *n.* landet midt yver, paa andre sida. **-lát**, *n.* = *yfirlæti.* **-leðr**, *n.* yverlér (i sko). **-lesning**, *f.* yverlesning, gjenomlesning. **-líðandi**, *a.* som ein kann gaa yver og ikkje taka med. **-ligr**, *a.* som er ovtantl, himmelsk. **-lit**, *n.* **-litr**, *m.* ut-sjaanad. **-læti**, *n.* yverlæta (yverlaat, NGr.), (god) umtale; (god) medferd; vyrdnad. **-lögmaðr**, *m.* yver-lagmann. **-maðr**, *m.* yvermann, yverherre. **-mannligr**, *a.* som ser ut som *yfirmaðr*, hovdingsleg. **-meistari**, *m.* „yver-meister“, styrar; yverlærar. **-mysteri**, *n.* sers gjævt *mysteri.* **-port**, *n.* „yverport“ um karmen eller stokken yver porten. **-ráðandi**, *m.* yverraad, styrar. **-reið**, *f.* ridning yver ell. igjenom, yversjaa, visitering. **-seta**, *f.* yversitjing, yverseta; passing, vaking; arbeid, gjerning; jfr. *sitja yfir.* **-setukona**, *f.* nærkona, jordmor. **-sjón**, *f.* = *yfirsýn.* **-skikkja**, *f.* yverkappa. **-skipan**, *f.* raadere. **-skotligr**, *a.* urett. **-skýgnari**, *m.* tilsynsmann. **-sloppr**, *m.* messeserk. **-sókn**, *f.* rett som ein umbodsmann aat konge eller bisp hev til aa reisa søksmaal i distriktet; styring, yverraad. **-sóknarmaðr**, *m.* mann med *yfirsókn*, mest um aarmann og syslemann. **-staða**, *f.* i sms. *yfirstoðumaðr.* **-staplan**, *f.* = *yfirstoplun.* **-sterkari**, *a.* komp. yversterkare, mykje sterkare. **-stiga**, *v. st.* stiga yver, vinna yver. **-stíganligr**, *a.* yver-

stigande, yvervinnande. **-stígari**, *m.* yvervinnar. **-stígligr**, *a.* = *yfirstíganligr.* **-stíging**, *f.* yvervinning; i gram. umflytjing (hyperbaton). **-stórmerki**, *n.* ovstort under. **-stoðumaðr**, *m.* mann som stend yver ei grav, er til stadar ved ei jordferd. **-stopplun**, *f.* motgjerd, brot. **-sýn**, *f.* **-sýnd**, *f.* yversyn, tilsyn, skyn; utsyn, utsjaanad; *at yfirsýn*, so vidt ein kann sjaa, som det synest. **-sýniligr**, *a.* rimeleg aa sjaa til. **-sogn**, *f.* høgare avgjerd. **-sqngr**, *m.* song, messa yver eink. ved likferd, daap o. m.; ogso: trollsong. **-tak**, *n.* brot, motgjerd. **-taka**, *v. st.* fullføra; upers. lukkast, ganga vel. **-tyrma**, *v. (md)* faa bugt med (*e-n*). **-vald**, *n.* yvervelde, herredøme; styremagt; vald. **-valdsdróttinn**, *m.* raadar. **-valdsdróttining**, *f.* raadande dronning. **-varp**, *n.* = *yfirbragð.* **-vesanligr**, *a.* umsetjing til lat. supersubstantialis „ut yver det som no er“. Homil. 30ss. **-vettugis**, *av.* oversleg, ovleg. **-vinna**, *v. st.* vinna yver. **-vættis**, *a.* og *av.* yvervættes, oversleg, ovleg (stor). **-vættligr**, *a.* ovleg stor.

yffisorð, *n.* vondord, knubbord.

yfirinn, *a.* = *erinn.*

yggia, *v. (gð)* ottast, vera rædd for.

ygg, *a.* skræmeleg, fæl. Edda.

yǫgishjalmr, *m.* = *ægishjalmr.* Poet.

ygjast, *v. r. (gð)* verta vond, ylmast.

ygla, *v. (ld)* skrykkja, rengja (augo ell. andlitet); *ygla augu*, kvessa augo; *ygla brýnn* (*brúnum*), skrykkja paa augnebrunerne, setja skulm; *yglast*, *ygla seg* (Ryf.), sjaa morsk ut paa ein (*á e-n*); *ygladr*, nyven, morsk. **yglibrún**, *f.* augnebrun som ser morsk ut, skulm.

ygligr, *a.* fælsleg, øgjeleg. Poet.

ygr, *a.* vond, illsleg, olm.

yja, *v.* sjaa *úa.*

yki, *n.* ofsing, urimeleg ting, skrøna; *yki fjár*, ovleg mykje gods; *með ykjum*, med ofse.

ykkar, *gen.* av *2dre pers. pron. dual. it, þit. ykkarr*, *poss. pron. dykkar* (um tvo). **ykk**, *dat. og akk. av 2dre pers. pron. dual. it, þit.*

ykva, *v. (partic. ykviðr)* = *víkja.*

ýla, *v. (ld)* yla, hyla. **ýla**, *f.* yl, hyl. **ýlan**, *f.* yling, hyling.

ýlda, *f.* röt-lukt, röt-tev. Jfr. *uldna*.
ýlfa, *v.* berre i impf. *ýlfði*, i tyding = *ýfði*.

ýlfingr, *m.* konge. Poet. **ýlfstr**, *a. sup.* (til eit **ýlfr*) „mest ulvut“, d. e. svikfull. Edda.

ýlgja, *f.* = *ýlgr*.

ýlgjast, *v. r.* (*gð*) *ýlma*, ubba seg upp til uvêr.

ýlgr, *f.* (*ýlgjar*) ulva, vargtik.

ýling, *f.* yling, hyling.

ýlir, *m.* jolemaanad (desember). Vigf.

ýlja, *v.* (*að*) *ýlja*, verma.

ýllir, *m.* 1. riv, rulla (i vevstol), Njála 27617 (i vers). 2. tre, S. E.

ýlma, *v.* = *ilma*.

ýlmast, *v. r.* (*mð*) *ýlmast*, verta vond, uppøst, syna uvilje. Jfr. *olmr*.

ýlmr, *m.* lukt, ange, = *ilmr*.

ýlrr, *m.* (*ýljar*; *ýlir*) yl, varme. **ýlsamligr**, *a.* yljande, vermande.

ýmbrudagr, *m.* = *imbrudagr*.

ýmisteikr, *m.* ymisskap, innbyrdes ulikskap, mangfaldigskap. **ýmisliga**, *av.* ymist, skiftande, snart so og snart so. **ýmistigr**, *a.* ymisleg, innbyrdes ulik. **ýmiss** (og *imiss*) *a.* ymis, innbyrdes ulik, skiftande, snart den eine og snart den andre; *hofðu ýmsir sigr*, dei hadde siger ymse, d. e. snart den eine, snart den andre; *reka kaupferðir til ýmissa landa*, til ymse land; *einir ok ýmsir, ýmsir ok aðrir*, ymse; *þér erut spejarar ok komit til af einum ok ýmisum londum*; **ýmist**, ymist, skiftande, skiftevis; **ýmist** — *eða*, snart — snart. **ýmisuligr**, *a.* = *ýmisligr*.

ýmja, *v.* (*umdi*) oma, tjota, laata, bera seg; jfr. nyn. *ýmja*, murra. **ýmjan**, *f.* laating.

ýmni, *m.* hymne, lovsong (lat.). **ýmnuþók**, *f.* salmebok. Invent.

ýmprast, *v.* verta ill? (um sott). Isl. læg. 214. Jfr. nyn. og isl. *ýmpra*.

ýmr, *m.* om, laat, tot (nyn. *ym*, veik ljod).

ýmsiligr, *a.* = *ýmisligr*.

ýmta, *v.* (*að*) *ýmta*, tala um. **ýmtr**, *m.* ymt, ord.

yndi, *n.* ynde, hugnad, gleða, sæla; *nema* (*fasta*) *yndi*, una, trivast godt (paa ein stad), **yndifall**, *n.* sorg, tap (ved daude). **yndiligr**, *a.*

yndeleg, hugsam (*-liga*, *av.*). **yndis-bót**, *f.* elg. hugnad-betring, d. e. større hugnad. **-staðr**, *m.* hugnad-stad (um paradis).

ynglingr, *m.* I. 1. ætting av kong Yngve. 2. konge. Poet.

ynglingr, *m.* II. ungmenne, ungdom.

ynniligr, *a.* elskeleg. **ynnisamligr**, *a.* kjærleg.

yppa, *v.* (*pt*) 'm. dat. *yppa*, lyfta upp; lata upp; yverf. *yppa*, bera upp, gjera kun-nigt; upphøgja, rosa. **yppimannliga**, *av.* upp-hæveleg, stolt.

ýr, *m.* 1. barlind. Taxus. 2. boge. 3. namn paa runeboekstaven Y.

ýr, *præp.* or, = *ór*. **yr-**, sjaa *or-*.

ýra, *v.* (*rð*) *yra*, drisla (um fint regn); *ýrast*, *v. r.* d. s.

yrða, *v.* (*rð*) *orða*, tala um, bera fram; refl. *yrðast*, i sms. *skattyrðast*.

yrði, *n.* i sms. *fagrýrði* ofl.

yrðr, *m.* = *urðr*, *m.* Poet.

ýrinn, *a.* = *ærin*.

ýrjar, *f. pl.* Ørlandet (i Sudtrøndelag). Fm. II 49.

yrki, *n.* yrke, arbeid. Edda. **yrkisefni**, *n.* emne til eit arbeid, dikt-emne. **yrkja**, *v.* (*orti*, ogso *yrkti*) 1. verka, gjera, arbeida; *yrkja e-t*, arbeida paa (med) eitk.; *yrkja (i) holt*; *yrkja næfrar*, flekkja næver; *yrkja á*, driva paa, taka (fat) paa, taka paa med; *yrkja (orða) á e-n*, tala til ein; *hvárki eldr né jarn orti á þá*, d. e. beit paa deim; *yrkjast á*, taka paa kvarandre; *á ortist um mannfallit*, det tok til med m.; *hversu sem at ortist*, korleis det so bar til. 2. gjera vers, dikta; *yrkjast á*, tala til kvarandre paa vers, stevjast.

yrkjandi, *m.* arbeidar. Edda. **yrkjunautr**, *m.* arbeids-kammerat (-felage). **yrkr**, *a.* i tyding = *virkr* 1 og 2.

ýrmi, *n.* i sms. *illyrmi*. **ýrmla**, *f.* **ýrmlingr**, *m.* **ýrmsla**, *f.* yrmling, liten orm. Jfr. nyn. *ýrmla f.* orma (Aasen). **ýrmt**, *a. n.* 1. fullt med orm, ormut. 2. utrygt for yverfall.

ýrr, *m.* = *úrr*. Poet.

ýsa, *f.* hysa, kolja. Gadus aeglefinus.

ýsja, *f.* 1. elv. 2. eld.

ýskja, *v.* (*kt*) *ynskja*, = *æskja*.

yss, *m.* staak, uro (av folk).

ystast, *v. r. (st)* osta seg, verta til ost.
ysta, *f.* = *justa*.
ýta, *v. (tt)* 1. yta, skuva ut, setja ut (*e-u*); *ýta báti* (ogso berre *ýta*) skuva ut baaten (paa sjøen). 2. leggja ut, byrja paa ei sjøferd. 3. gjeva, fli (*e-u*).
ýtar, *m. pl.* menner. Edda.
Ýtrey, *f.* Ytroy (i Trøndelag).
ýtri (*ytri*) *a. komp.* ytre, lenger ute; sup. *ýztr* (*yztr*), ytst, lengst ute; sist; *hit ýtra*, paa ytre sida, ytre vegen (leidi).

yxin, **yxn**, *n.* yksne, ukсар. **yxna**, *a. f.* yksna, uksegali. **yxna-flokk**, *m.* ukseflokk. **-kaup**, *n.* uksehandel. **-líki**, *n.* uksekapnad. **-mykr**, *f.* kumyk. **-rétt**, *m.* ukseki, uksetrøde. **-tal**, *n.* uksetal; *vera í yxnatali*, verta rekna for ukse. **yxni**, *n.* yksne, ukсар. **yxnis-bógr**, *m.* uksebog. **-fall**, *n.* uksefall, slagta ukse. **-húð**, *f.* uksehud. **-hvarf**, *n.* det at ein ukse kjem burt. **-menn**, *m. pl.* „uksemenn“, bruka um uksetjuvar. Harð. kap. 22.

Æ.

æ, *interj.* æ; *æ er veinan*, S. E.
æ, *av.* 1. alltid; i alle høve (= *ei*, *ey*); *æ sem fyrst*, so snart som mogelegt; *æ sem tíðast*, alt som tidast; *gljúfrin váru æ því breiðari*, er ofarr váru, glyvorne vart breidare og breidare, di lenger upp det bar. 2. ikkje.
æð, *f.* = *æðr*, *f.* I. **æða(r)-blóð**, *n.* blodet i aadrarne, aadr-blod; *taka e-m æðar-blóð*, aadrлата ein.
æðar-iugl, *m.* ærfugl, = *æðr*, *f.* II.
æðr, *f.* I. (*gen. sing.* *æðar*, *dat.* og *akk.* *æði*; *nom. pl.* *æðar* og *æðir*, Barl. 724) aadr, baade um blodaadr og vatsaadr (*æð*, Snm.).
æðr, *f.* II. (*æðar*; *æðar*) ær (æð), ærfugl. Fulgula mollissima.
æðra, *f.* ræddhug, vanmod, otte. **æðrast**, *v. r.* (að) evast med, vera rædd, kvida seg. **æðruorð**, *n.* ord som syner otte.
æfa (*æva*) *áv.* 1. nokosinne; *hvaðan æfa*, sjaa *hvaðan*. 2. aldri. 3. ikkje. **æfagi**, *av.* aldri.
æfar (*ævar*) *av.* ovleg, = *afar*.
æfi (*ævi*) *f.* (*gen.* *æfi* og *æfar*) 1. æva, tid, tideboik; livetid, liv. 2. livssoga. **æfidagr**, *m.* livedag. **æfiliga**, *av.* = *æfinliga*. **æfiligr**, *a.* = *æfinligr*. **æfilok**, *n. pl.* livsende, daude. **æfin-** (og *æfins-*) i sms. med subst. og adj. = *æfinligr*. **æfin-leikr**, *m.* æva, ævelengd. **-lengd**, *f.* livslengd. **æfinligr**, *a.* æveleg

(ævenleg), som varer alltid ell. for heile livet (*-līga*, *av.*). **æfin-rúnar**, *f. pl.* runer med æveleg kraft. **-sáttr**, *a.* æveleg samd. **æfins-borg**, *f.* by der ein alltid skal liva. **-skipti**, *n.* skifte som skal vara æveleg. **-vist**, *f.* ævelegt tilhald. **æfintrygðir**, *f. pl.* æveleg trygd (jfr. *trygð*).
æfintýr, *n.* (ogso *æfintýrr*, *m.*) 1. hending; tilfelleleg gjerning; livshende, lagnad. 2. forteljing, saga; eventyr.
æfinvist, *f.* = *æfinsvist*. **æfi-saga**, *f.* livssoga. **-tími**, *m.* lang tid, æva. **Æf**.
ægir, *m.* 1. hav. 2. havguden **Ægir**.
ægisandr, *m.* havsand. **Ægisdyrr**, *f. pl.* Eidern.
ægishjalmr, *m.* sjaa *ægishjalmr*.
æja, *v.* (*áði*) kvila med hestarne sine og lata deim beita; *æja hesti sínum*.
æla, *v.* (*lð*) renna stridt, um vatn i midstraumen (aalen) i ei elv. Poet.
æfiliga, *av.* æveleg. **ælifr**, *a.* = æveleg.
æligr, *a.* eleg, ring.
æmm (skr. *æmm*) *a.* = *jafn*. Pamfil. 13920.
ær, *f.* (*dat.* og *akk. sing.* *á*; *nom. pl.* *ær*, *dat. ám*) ærsaud, lambsaud, = *á*.
æra, *f.* æra, heider. **æra**, *v.* I. æra, heidra.
æra, *v.* (*rð*) II. upers. *ærir akr*, aakren ærer, aarast, trivst godt. Jfr. *ært*, *a. n.*
æra, *v.* (*rð*) III. ro; yverf. *æra undan e-m*, vika undan ein.

ærendi, *n.* sjaa *erendi*.
ærgin, *s. pl.* sætrar, i namnet *Ásgrims ærgin*. Av gael. *airidhean*.
æri, *n.* i sms. *hallæri*.
æriligr, *a.* = *ærligr*. **æring**, *f.* æra.
ærligr, *a.* ærleg, heiderleg (*-liga*, *av.*).
ærr, *n.* ær (etter saar), = *ørr*.
ært, *a. n.* i ordlaget: *er vel (illa) ært*, det er godt (laakt) aar.
ærtog, *f.* **ærtogr**, *m.* sjaa *ørtog*.
æru-lauss, *a.* ærelaus. **-ligr**, *a.* = *ærligr*.
æs, *f.* hol i kanten av eitk. til aa stinga eitk. igjenom; jfr. nyn. *æs*, *f.* firkanta hol til aa fella eitk. inn i, Voss, Hard.
æsta, *v.* (*st*) beda um, krevja eitk. (*e-s*; *e-m*, for ein; *e-n*, av ein).
æta, *f.* i sms. *mannæta*. **æti**, *n.* mat. Edda.
ætíð, *av.* alltid.
ætla, *v.* (*að*) **1.** tenkja seg (til); *ætla fyrir sér*, tenkja seg til fyreaat. **2.** tenkja, meina, halda for; *ætla munkinn eptir sér*, døma munken etter seg sjølv. **3.** etla, vera meint paa, tenkja paa; *ætla (ferð sína) til Róms*, etla aa fara til Rom; *ætla til e-s*, vera meint paa, gjera rekning paa eitk.; *ætla sér*, *ætlast (fyrir)*, etla seg til, vera meint paa (aa gjera eitk.). **4.** etla, fastsetja, rekna ut; *ætla e-m e-t*, etla ein eitk., fastsetja eitk. for ein; *ætla sér e-t* ell. *til e-s*, venta seg aa faa eitk.; um lagnaden: *mér er dauðinn ætlaðr*. **5.** etla, skifta ut (t. d. mat), Heilag. I. 51417. **ætlan**, *f.* **1.** etling, plan (jfr. nyn. *etlan skytt*, *men lagnaden ikkje*, Sogn). **2.** meining, tanke; tenkjeevna; klokskap. **3.** styring med mat og oppvarting (i gjestebod). **ætlanar-maðr**, *m.* raadsmann (i eit hus). **-verk**, *n.* fyreloga, fyresett arbeid.
ætni, *f.* mathug, matgraade. **ætnilqstr**, *m.* ov-eting, matgraade. **ætr**, *a.* etande, matnyttig. Jfr. nyn. *et (æt)* i *storet* ofl.
ætt (og *átt*) *f.* **1.** ætt, slekt; ættled. **2.** (himmel)ætt. **3.** tridjeparten (8 runer) av runerekkja. Sjaa Noreen ³ § 451. **ættaðr**, *a.* ætta. **ætta(r)bolkr**, *m.* ættarbolc (Li.), ættgrein. **ætta-bragð**, *n.* ættarsvip, ættarlag, ættarvis. **-bætir**, *m.* ættarpryda. **-ferð**, *f.* ætt. **-fylgja**, *f.* fylgja som vernar um ei ætt.

-færsla, *f.* ættleiding. **-gipt**, *f.* ættar-lukka. **-grip**, *m.* eignalut som ei ætt hev, erve-stykke. **-haugr**, *m.* gravhaug aat ei ætt. **-hogg**, *n.* hogg som drep ein mann i ætti. **-maðr**, *m.* = *ættmaðr*. **-mót**, *n.* skyldskap. **-nafn**, *n.* ættarnamn. **-rétt**, *m.* rett som høyrer til ei. ætt, erverett. **-ríki**, *n.* ættarrike, erverike. **-skarð**, *n.* skard i ætti, framkome ved det at ein i ætti døyrr. **-skipan**, *f.* = *áttaskipan*. Kgs. Brenn. 106. **-skömm**, *f.* ættarskam. **-spillir**, *m.* ein som vanærar ætti, ættarskam. **-svipr**, *m.* ættar-svip, ættarlikskap. **-tal**, *n.* **-tala**, *f.* ættar-tavla, ættartal; skyldskap.

ætt-balkr, *m.* ættarbolc, ættgrein. **-baðmr**, *m.* **-barmr**, *m.* ættetre. **-bogi**, *m.* ættlina, ættlegg. **-borinn**, *a.* **1.** arvborn, ættborn til eitk. (*til e-s*). **2.** fødd i ætti (mots. *ættleiðingr*); friboren. **3.** ætta; *vel æ.* av god ætt.

ætterni, *n.* ætt; nedætting.
ætt-folk, *n.* (ætt)folk, skyldfolk. **-fróðr**, *a.* kunnig um ætter, ættlærd. **-færsla**, *f.* ættleiding. **-gangr**, *m.* ervegang. **-geigr**, *m.* skade, ulukka som fylgjer ei ætt. **-gengr**, *a.* gjengeleg eller vanleg i ætti, som ligg til ætti. **-gæði**, *f.* god ætt. **-göfugr**, *a.* som er av gjæv ætt, ættstor. **-hagi** (*ættagi*, *ættagi*) *m.* ættar-grend, heimbygd. **-hringr**, *m.* ættar-tavla. **-ingi**, *m.* ætting, skylding. **-jörð**, *f.* ættjörd, fedreheim. **-kvísl**, *f.* ættgrein. **-land**, *n.* ættland, fedreland. **-legð**, *f.* nedætting, ætt. **-leggr**, *m.* ættlegg, ættlina. **-leiða**, *v.* (*ld*) ættleida, taka upp i ætti (uegte barn). **-leiðing**, *f.* ættleiding. **-leiðingarbéf**, *n.* brev um ættleiding. **-leiðingr**, *m.* ein som er ættleidd. **-leiðf**, *f.* fedrearv, ættjörd. **-lera**, *a.* vanætta. **-leri**, *m.* vanslegting, ættarskam. **-maðr**, *m.* ætting, skylding. **-nafn**, *n.* ættarnamn. **-rif**, *n.* ætt, avkjøme (ætttriv, Hall.). **-smár**, *a.* laagætta. **-stórr**, *a.* ættstor. **-stæri**, *f.* stor ætt (eig. ættstorleik). **-víg**, *n.* ætt-draap, blodhæmm-draap. **-vísi**, *f.* ætte-kunn-skap.

æverðligr (og *æverðiligr*) *a.* ævordsleg, æveleg (*-liga*, *av.*). **ævi** ofl. sjaa *ævi* ofl.

æzka (*ættzka*) *f.* ætt, skyldskap. **æzkaðr** (*ættzkaðr*) *a.* ætta.

æzli, *n.* etsl, aata.

Ø.

øðla, *f.* = eðla.

øðlast, *v.* = qðlast.

øðli, *n.* = eðli.

øðlingr, *m.* = qðlingr.

øfri (og efri) *a. komp. (sup. øfstr, efstr)* øvre (øvst); hægri (høgst); seinare (seinast, sist); *verða e-m øfri*, verta betre enn ein, vinna paa ein; *hit øfra* høgt uppe (paa land ell. i vêtet), den øvre ell. indre veg (motsett sjøvegen eller strandvegen).

øfrinn, *a.* = ørinn.

øglir, *m.* falk ell. hauk. Poet.

økkvast, *v. r. (að)* klumpa seg, Thom. 359₃ (skr. *auckaz*).

økkvinn, *a.* tjukk, klumput.

øllifti, *num.* = ellefti.

øngd, *f.* trengsl. *øngi* (og *engi*) *m.* astma, kvævesykja. Harp. *øngja* (og *øngva*) *v. (gd)* = *øngva*. *øngleiki, m.* = *øngleiki*. *øngliga, av.* = *øngliga*. *øngr, a.* = *øngr*.

øngr, *pron. ub. (akk. sing. m. øngvan)* = *engi*.

øngving, *f.* trengsl, naud.

ør- (ogso *ør-, yr-*; jfr. *ór-, úr-*) *part. 1.* med tyding utor t. d. *ørskiptr. 2.* med privativ tyding: som hev mist, er utan eitk. t. d. *øruggr, ørviti. 3.* med intensiv eller aukande tyding, t. d. *ørfyrndr, ørgrant* (jfr. nyn. *ør-liten* ofl.).

ør-bjarga, *av.* som ikkje er bergande. *-bøtiligr, a.* ubøteleg. *-eigð, f.* fatigdom, armod. *-eigi, a.* som inkje eig, fatig. *-eigi, m.* fatig menneskje. *-eign, f.* = *øreigð*.

ørendi, *n. I.* = *erendi*.

ør-endi, *n. II.* tilstand eller tid daa ein ikkje dreg anden; *e-n þrijtr ørendi*, ein kann ikkje halda pusten lenger. *-endr, a.* livlaus, daud. *-ferð, f.* avferd, endelykt; jfr. *ørferð*. *-fiiri, n. -fjara, f.* stad som er turr, naar det er uttfjora (bruka i stadnamn). *-fyrndr, a.* for gamall, utsliten. *-gáti* (ogso *aur-*) *m.* fagning (med mat og drykk). *-grant, a. n.* ovleg grant. Lex. poet. *-grynni, n.* uhorveleg mengd, utal (jfr. *úgrynni*). *-hilpr, a.* hjelpe-

laus. *-hjarta, a.* laaghjarta, modlaus. *-hófi, n. I.* ovmaate, ofse. *2.* ovmengd, utal. *-hæfi, n.* ubyrg stad, stad der det er uraad aa vera; iser um open, hamnlaus havstrand. (I Mork. 187₁₈ skrive *orhøfi*). *-keypis, av.* kostelaust.

ørkn (*erkn*) *n.* og *ørknseir, m.* erkn, stor-kobbe. *Phoca barbata*.

ør-kola, *a.* förlaus (eig. utbrend?). *-kosta, f.* god raad, god forraad paa mat. Edda. *-kostr, m.* utlegg, raad; god raad (jfr. *ør-kosta*). *-kuml, n.* likamsskade, mein. *-kumla, v. (að)* gjeva mein, skamføra. *-kumlalauss, a.* meinlaus, meinfri. *-kumlamaðr, m.* mann med mein. *-kvisi, m.* avrak i ei øtt, vanslegting. *-kymlasár, n.* skamførande saar. *-kym(b)li, n. -kymsl, n.* = *ørkuml*. *-kynja, a.* vanslegta. *-kynjast, v. r. (að)* vanslegta (= *aurkunnast*, sjaa Tillegget). *-lagspráðr, m.* lagnadstraad, livstraad.

ørlauss, *a.* som er utan ær. Isl. læg. 24₂₂.

ør-lendast, *v. r. (nd)* fara utanlands, verta utlæg. *-lendi, n. -lending, f.* utlendingskap, utlægð. *-lendis, av.* utanlands. *-lendisvíg, n.* draap gjort utanlands. *-lendr, a.* utanlands, framand. *-lygi, n.* strid. *-løg, n. pl.* livsveg, lagnad; daude; strid (jfr. nyn. *orlog* og *ørlag*). *-løglauss, a.* som ingen lagnad hev fenge. Edda. *-løgssíma, n. -lögþátr, m.* lagnadstraad, livstraad. *-mul, n. pl.* aarmólar (Nordl.), leivningar, restar.

ørna, *gen. pl.* for *ørenda*, sjaa *erendi*.

ør-nain, *n. -nefni, n.* stadnamn; mannsnamn. *ørófi, n.* = *ørhóf*. *ørófsaman, av.* umaateleg, ofseleg, Fjølsv. 24.

ørr, *n.* ær, merke etter saar, = *ærr*. *ørróttir, a.* ærut.

ør-sauði, *a.* saudlaus. *-sekr, a.* saklaus, strafflaus; *at ørsekju*, utan straff, fritt. *-skamma, a.* skamlaus, ubljug (jfr. nyn. *ørskjemma, f.* skamlaus fyr o. m. Ma.). *-skemd, f.* skamlöysa; skam. *-skemdarlögstr, m.* skamlaus last. *-skemmiliga, av.* skamleg. *-skiptamaðr, m.* uvanlegt menneskje. *-skipti, n.* uvanleg ting. *-skiptr, a.* utskift, fraa-

skild. **-taka**, *a.* som ikkje fær tak (med henderne).

ortog (*ertog, ærtog*) *n.* = $\frac{1}{3}$ *eyrir* (i vegt og i pengar).

ørþrifráða, ørþrifsráði, *a.* raadlaus, raadvill.

ørugð, *f.* trygd. **ørugga**, *v.* (*að*) trøysta; tryggja; moda upp; styrkja. **øruggleikr**, *m.* trygd, vissa; heilhug, mod. **øruggliga**, *av.* trygt, hugheilt. **øruggr**, *a.* trygg; urædd; heilhuga; paalitande.

ør-vasi, *a.* avfallen av alder, ørgamall, tasall. **-verðr**, *a.* uverdug. Poet. **-verpi**, *n.* avrak, skrap; i ordtaket: *hverjum kalli kemr at ørverpi*, det vert skrap av alle tilslutt.

ørvi, *f.* gjev milda, raustleik.

ør-vilnan, *f.* ørvæna, vonløysa. **-vilnast**, *v. r.* (*að*) ørvænast (ørvinnast, Tel.), gjeva upp voni um eitk. (*e-s*, *af e-u*). **-vínan**, *n.* edik. **-viti**, *a.* vitlaus (jfr. nyn. *ørvita*, tumsen, Dal. Jæd.). **-væna**, *f.* ørvæna, det at ein ikkje kann venta (*e-s*). **-væni**, *n.* stad der ein ikkje kann venta ein (*e-s*). Fsk. kap. 58. Jfr. nyn. *uvæna*. **-vænliga**, *av.* paa ein maate som naar eitk. kjem uventa. Jfr. nyn. *ørvæneleg*. **-vænn**, *a.* som er utan von (*e-s*, *af e-u*, um

eitk.); helst i *n.* *ørvænt*, ørvænt, utor voni, vonlaust; *e-m* er *e-s* *ørvænt*, ein kann ikkje venta eitk.; *eigi* er *ørvænt* at —, det er ikkje urimelegt at, det er von at —. **-vænta**, *v.* (*nt*)

1. *ørvænta e-m e-s*, taka fraa ein voni um eitk.; *ørvænta sér e-s*, *ørvæntast e-s*, ørvænast, gjeva upp voni um eitk.; *ørvænta e-n*, gjera ein vonlaus. 2. ørvænast, gjeva upp voni um eitk. (*e-s*, *af e-u*); *einskis ills ørvænti ek fyrir yðr*, eg ventar meg alt ilt av dykk.

-væntan, *f.* **-vænting**, *f.* ørvæna, vonløysa.

-vætta, *v.* (*tt*) = *ørvænta* 1. **-æfi**, *n.* = *ørhæfi*?

oss, *pers. pron.* = *oss*, sjaa *vér*.

øx, *f.* (*gen. sing.* *øxar*, *axar*, *dat.* og *akk. øxi*; *nom. pl.* *øxar*) øks. **øxa**, *v.* (*að*) øksa, hogga til med ei øks. **øxar-egg**, *f.* egg paa øks, øksekeft. **-hamarr**, *m.* økshamar. **-hamars-hogg**, *n.* slag med økshamar. **-hyrna**, *f.* hyrna ell. odd paa ei øks. **-skapt**, *n.* økseskaft. **-talga**, *f.* telgjing med øks, øksing. **-þæri**, *n.* buksida paa flakt torsk; *alnar í øxarþærum*, d. e. ei aln i breidd. **øxatré**, *n.* tre (paa veggen) til aa hengja upp øksar i. **øxhamarr**, *m.* økshamar.

øxn, *nom.* og *akk. pl.* av *uxi*, s. d. **øxna**, sjaa *yæna*.

Æ.

æða, *v.* (*dd*) gjera *óðr* (galen, rasande); *æðast*, *v. r.* oda seg, verta galen, rasande. **æði**, *f.* vitløysa, galenskap, øsing.

æði, *n.* vit; natur, givnad, lag som sermerkjer ein. Jfr. nyn. *ø*, *n.* lyst, hug, Shl.

æði-fullr, *a.* galen. **-samligr**, *a.* rasande. **-stormr**, *m.* rasande storm. **-straumr**, *m.* ofseleg straum. **-veðr**, *n.* ras-vêr, ofseleg vind. **-verkr**, *m.* rasande verk ell. svide. **-vindr**, *m.* ofseleg vind.

æðr, *a.* vadande, som ein kann vassa yver.

æðri, *a. komp.* (*sup. æztr*) høgve (høgst); betre (best); gjævare (gjævast); *verða æðri*, vinna (i strid); *hinn æðri bekk*, den høgve ell. gjævare langbenken i stova; *hinn úæðri*

bekk, den lægre, mindre gjæve benken midt imot.

æfimaðr, *m.* valdsmann. **æfr**, *a.* sinna,

vill, vond; jfr. nyn. *øva*, øsa upp, Tel. Hall.

ægiligr, *a.* øgjeleg, fælsleg (*-liga*, *av.*).

ægir, *m.* øgjar, -skræmar. **ægis-heimr**, *m.* „rædsleheimen“, namn paa den synduge verdi.

-hjalmr, *m.* rædslehjelm, skræmeleg uppsyn; *ægishjalmr er ek ber í millum brúna*, Isl. læg. 1420; *bera ægishjalmr yfir e-m*, vera ei rædsl for ein. Jfr. nyn. *hjel*, rædsl. **ægja**, *v.* (*gð*) 1. gjera øgjeleg eller fæl. 2. øgja, skræma, truga; *ægja e-m e-u*, skræma, truga ein med eitk.; *upers. e-m ægir*, ein øgjer, vert rædd. **ægr**, *a.* øgjeleg, fæl.

æli, *n.* øle, stakar, i sms. *mannæli*. **æligr**,
a. vesall, ring; jfr. *æligr*.

ætiligr, *a.* æll, *a.* alande, verd aa ala upp.
æmm, sjaa *æmm*.

æmta (og *ænta*) *v.* (*mt*) mulla, ymta (jfr. *ama*, Tel.); *æmta e-m*, tala til, svara ein;
æmta e-u, tala um eitk., bry seg um eitk.

æpa, *v.* (*pt*) ropa, skrika. **æpir**, *m.*
„ropar“, vind (poet.).

æra, *v.* (*rð*) gjera ør eller galen; *ærast*,
v. r. verta ør, galen. Jfr. nyn. *øra*.

æri, *a.* komp. yngre.

æriliga, *av.* ørt, rasande.

ærinna, *a.* fullnøjeleg, rikeleg, nok
(= *yfrinn*); *vera sér einn ærinna*, vera seg
sjølv nok; *at ærnu degi*, ved full dag; *til*
ærina, til fullnads; *ærit*, *av.* nok, fullkomleg;
sers, mykje.

ærligr, *a.* ør, rasande. **ærr**, *a.* ør, vit-
laus, rasande.

ærska, *f.* 1. = *ærsla*. Mar. 1040₁₅ (skr.
æsku akk. sing.) 2. for *æska*, s. d.

ærsl, *n. pl.* ørska, vitløysa; villskap;
taka ærsl, gaa fraa vitet. **ærsla**, *f.* ørsla,
ørska, vitløysa, galenskap. **ærsla-fullr**, *a.*
rasande. **-sótt**, *f.* sinnsykja galenskap.

æsa, *v.* (*st*) setja i sterk rørsla, øsa, eggja
(*e-n* ell. *e-m*); *æsa e-n e-s*, eggja ein til eitk.;
æsast, *v. r.* koma i sterk rørsla, øsast, verta
uppøst ell. galen; gøyva, asa upp.

æsi- fyre subst. og adj. tyder: ovleg,
ofseleg. **æsiligr**, *a.* ofseleg, fælsleg (*-liga*,
av.). **æsing**, *f.* **æsingr**, *m.* øsing, ofse. **æsir**,
m. øsar, upp-eggjar.

æska, *f.* 1. yngd, ungdom. 2. for *ærska*,
s. d.

æskiligr, *a.* ynskjeleg, yndeleg; *æskiligr*
sonr = *óskasonr.* (*-liga*, *av.*). **æskingarsonr**,
m. = *óskasonr.* **æskja**, *v.* (*kt*) ynskja; *æskja*
sér e-s.

æsku-aldr, *m.* ungdomsalder, yngd. **-blómi**,
m. ungdoms-blom. **-bragð**, *n.* ungdomsleg
aatferd. **-fullr**, *a.* ungdomsleg, unleg. **-gleði**,
f. ungdoms gleda. **-maðr**, *m.* ungt menne-
skje, ungdom. **-mót**, *n.* ungdomssvip. **-skeið**,
n. ungdomstid. **-synd**, *f.* ungdomssynd.

æst, *av.* = *æsiliga*.

æxl, *n.* øksel, vokster. **æxla**, *v.* (*x(l)t*
og *að*) faa til aa veksa, gjera stor (større);
auka, meika; avla, vinna, faa i stand. Jfr.
nyn. *øksla*. **æxli**, *n.* = *æxl*. **æxling**, *f.* au-
king, tilvokster.

Q.

qðlast (sjld. *øðlast*) *v. r.* (*að*) naa, faa,
vinna til eigeidom. Jfr. *aðal*, *øðal*.

qðlingr, *m.* fyrste.

qðrumegin, *av.* sjaa *megin*. **qðru-vegs**, *av.*
paa annan veg. **-vís**, **-vísá**, **-vísí**, **-vísu**, *av.*
paa onnor vis, annarleis.

qíga, *v.* (*að*) 1. setja bakvendt, snu um
(*e-t* ell. *e-u*). 2. *qfjast*, *v. r.* verta fiendsleg,
megtug, poet. Jtr. *qfugr*.

qilgast, *v. r.* (*að*) verta ell. gjera seg
sterk, staa seg (*móti e-u*). **qifugr**, *a.* avlig,
sterk.

qifugr, *a.* 1. ovug, bakvend. 2. rang,
tver, fiendsleg.

qifund, *f.* ovund, misunning; fiendskap,

hat; *e-m leikr qfund á e-u*, ein ser med
ovund ell. hat paa eitk. **qifunda**, *v.* (*að*)
ovunda, sjaa med ovund eller hat paa eitk.;
bera illvilje til, leggja vondt for ein (*m.*
akk.); ogso upers. *mik ofundar e-t*; *qifunda*
e-m e-t, ovunda, misunna ein eitk. **qifundar-**
andi, *m.* ovunds-aand, hat. **-blíóð**, *n.* blod
som er vekt med ovund eller hat. **-bót**, *f.*
bot for ovund eller hat (tilleggsbot). **-bragð**,
n. vondvis gjerning. **-drep**, *n.* slag, hogg
gjeve av ovund eller hat. **-eyrir**, *m.* **-fé**, *n.*
gods som er ovunda. Vatsd. kap. 6, Flđ. 11
332₁₁. **-flokk**, *m.* ovundsflokk, fiendflokk.
-fullr, *a.* full av ovund eller hat. **-grein**, *f.*
usemja som kjem av ovund eller hat. **-hatr**,

n. ovundsjukt hat. **-hogg**, *n.* hogg gjeve av ovund eller hat. **-kent**, *a. n.*; *e-m er o. til e-s*, ein ber ovund eller hat til ein. **-krókr**, *m.* vondvis pretta. **-lauss**, *a.* ovundlaus, fri for ovund eller hat. **-maðr**, *m.* ovundsmann, fiende. **-mál**, *n.* ovundsjuk tale. **-rétt**, *m.* = *ofundarbót*. **-samr**, *a.* = *ofundsamr*. **-síki**, *f.* = *ofundsíki*. **-þátt**, *m.* (*Æf.*) **-verk**, *n.* ovunds verk, hats verk.

qfund-iullr, *a.* = *ofundarfulbr*. **-kent**, *a. n.* = *ofundarkent*. **-lauss**, *a.* = *ofundarlauss*. **-samliga**, *av.* med ovund eller hat. **-samr**, *a.* 1. ovundsam, misunneleg. 2. som vekkjer ovund eller hat. **-sjúkr**, *a.* ovundsjuk. **-síki**, *f.* ovundsykja.

qfusa, *f.* sjaa *aufúsa*. **qfusu-**, sjaa *aufúsu-*.

qfynda, *v. (nd)* = *ofunda*.

qgn, *f.* (*agnar*; *agnar* og *agnir*) ogn (paa korn).

qgurr, *m.* 1. (skr. *ogr*, S. E. I 578is) auger, ur (fisk). Sebastes norvegicus. Sjaa *augr* i Tillegget.

qgurr, *m.* II. sjaa *augurr*.

qgurstund, *f.* rædslestund, av ^{*}*qgurr*, *a.* einstydigt med *ógurr* i *ógurliga*. Jfr. nyn. *oge*, *m.* og *age*, *m.*

qkkvisi, *m.* = *aukvisi*.

qkla, *n.* (ogso *qkli*, *m.*) okla (okkel, okkul, *m.* Helg.); ogso um fotstykke paa ei sula. **qkla-eldr**, *m.* eld som naar ein til oklo. **-liðr**, *m.* okleled. **qkli**, *m.* sjaa *qkla*. **qkul-brækr**, *f. pl.* brok som rekk til oklo. **-skúaðr**, *a.* okleskodd, høkelskodd; jfr. *høkulsúaðr*.

qkuvegr, *m.* aksterveg, køyreveg.

ql, *n.* (*dat. qlvi*) 1. øl (jfr. *bjórr*, *munngát*).

2. drykkjelag, gilde (jfr. nyn. *øl* i sms.). **ql-bekkr**, *m.* benk i drykkjestova, drykkjebenck.

qlboga-bót, *f.* olbogebot (Hard. Tel.), olbogekrike. **-skel**, *n.* olbogeskel. **qlbogi** (og *qnbogi*) *m.* olboge.

ql-búð, *f.* ølbud. **-bæki**, *n.* ølkjer. Poet.

qlð, *f.* (*aldar*; *aldir*) 1. tidebolk, tid, æva; cyclus (i tidsrekning). 2. manneætt, menneskja, folk, helst i *pl. aldir*. Jfr. nyn. *old*, *f.* folkehøp, Hard.

ql (*ogso qld*) *n.* 1. rusdrykk; øl. 2. drykkjelag. Jfr. nyn. *oldr*, *m.* **qlðr-hús**, *n.* drykkjestova, gjestebodshus. **-húsvitni**, *n. pl.* vitneføre gjestebodsmenner, gjeste-

bodsvitne. **qlðri**, *n.* = *qlðr* 1, Isl. læg. 261.

qlðr-mál, *n.* samræða i drykkjelag.

ql-drukkinn, *a.* drukken av øl, øfull.

-drykkja, *f.* drykkjelag. **-drykkjar**, *m. pl.* drykkjebær. **-dúkr**, *m.* brjostduk for bord-sveinar ved hirdi.

qldungr, *m.* 1. fullvaksen ukse (yver 3 aar). 2. gjæv mann, hovding; senator (i Rom). **qldungshúð**, *f.* hud av fullvaksen ukse.

qldurmaðr, *m.* hovding. **qldurmannligr**, *a.* hovdingsleg, som likjest ein hovding.

ql-cysill, *m.* liti øl-ausa. **-fong**, *n. pl.* drykkjearor. **-førr**, *a.* før til aa vera med i drykkjelag. **-gagn**, *n.* (helst i *pl.*) gogn, reidskap, serleg kjerald til ølbryggjing, øl-kjerald, bryggjekjer. **-gerð**, *f.* ølbryggjing; skjenkjing ell. utreidsla av øl; drykkjelag.

-gerðarmaðr, *m.* ølbryggjar. **-hita**, *f.* ølbryggjing. **-horn**, *n.* drykkjehorn. **-hús**, *n.* ølhus, drykkjestova. **-húsmaðr**, *m.* gjest i drykkjestova. **-kátr**, *a.* kaat, glad av øl. **-kelda**, *f.* mineralkjelda (med vatn som likjest øl). **-ker**, *n.* **-kerald**, *n.* ølkjer, kjerald til øl. **-kjóll**, *m.* bryggjekjer. **-kona**, *f.* kona som sel øl. **-krás**, *f.* kraas, fysemat som vert ete til ølet i drykkjelag.

qllungis, *av.* heiltupp, fullkomleg (ollunges, Tel.); *qllungis eigi*, slett ikkje.

ql-mál, *n.* = *qlðrmál*. **-móðr**, *a.* veik av øl, ølsjuk.

qlmusa, *f.* 1. olmosa, sælegaava. 2. olmosa, arming, stakar. **qlmusu-barn**, *n.* fatigbarn. **-gefari**, *m.* olmosegjevar. **-gerð**, *f.* olmosegjeving. **-gipt**, *f.* olmose-gaava, sælegaava. **-gjarn**, *a.* viljug til aa gjeva olmosor. **-gifi**, *f.* gaava til fatige, sælegaava. **-gøðr**, *a.* god, snild til aa gjeva olmosor. **-gæði**, *f.* godvilje til aa gjeva olmosor, velgjerd mot fatigfolk. **-ker**, *n.* kjer til aa samla inn olmosor i. **-kona**, *f.* fatigkona. **-maðr**, *m.* olmosemenneskje, fatigmann, tiggjar. **-móti**, *m.* liti olmosa.

qlmæli, *n.* = *qlðrmál*.

qln (ogso *alín*) *f.* (*alnar*; *alnar* og *alnir*)

1. underarm, fraa olboge til fingertuppar. 2. aln, eit lengdemaal, truleg noko stuttare enn no; alnemaal. 3. eit verdemaal = *qln vaðmáls*. **qlnbogabót**, *f.* = *qlbogabót*. **qnbogi**, *m.* = *qnbogi*.

qlóðr, *a.* qtr, *a.* drukken, full.
 qtr, *m.* older, ore.
 ql-reifr, *a.* glad av øl eller annan drykk.
 -rúnar, *f. pl.* runer til aa verja ein mot svik i drykk. Edda. -setja, *f.* skjenkjarkona i drykkjelag. -siðr, *m.* skikk i drykkjelag, drykkjesed. -skál, *f.* ølskaal, drykkjeskaal.
 -stofa, *f.* ølstova, drykkjestova.
 [qlstr for jolstr, s. d. Guðr. I, 19].
 ql-tappur, *m.* øltapping, øltskjenkning.
 -teiti, *f.* moro, gledskap i drykkjelag. -teiti, *a.* lystug, glad av drykk. -tól, *n.* = qlgagn.
 qluð, *f.* = alúð. qluðarvinr, *m.* = alúðarvinr.
 qlun, *f.* = qln. Poet.
 qlunn, *m.* makrel?
 qlvaðr, *a.* drukken. qlvi, *a.* i sms. ofrolvi.
 qlviðr, *m.* = qlr.
 qlværð, *f.* velvilje, blidskap, gjestmilda.
 qlværliga, *av.* velviljuge, med blidskap. qlværr, *a.* velviljug, blidvær.
 qmbun, *f.* lön, vederlag, = amban. qmbuna, *v.* (að) lön, = ambana. qmbunari, *m.* lönar.
 qmstr, *m.* stakk (av korn); jfr. kornamstr.
 qmurligr, *a.* leidsleg, illsleg. Jfr. nyn. omurlaus (Ross).
 qnd, *f.* I. forstova.
 qnd, *f.* II. (andar; endr og andir) and (ond). Anas.
 qnd, *f.* III. (andar) 1. and, ande, pust; verpa qndu = andvarpa. 2. aand (and), sjæl; liv; fara qndu e-s, drepa ein.
 qndóttir, *a.* skræmeleg, fælsleg; jfr. nyn. andorsleg, d. s. Tel.
 qndugi, *m.* sjaa qndvegi. qndurðr, *a.* = qndverðr.
 qndurr, *m.* onder, ski.
 qndvegi (og qndugi, andvegi) *n.* høgsete, heidersplass i stova; qndvegi hit æðra for husbonden sjølv; midt imot var qndvegi hit úæðra for den gjævaste av gjesterne. qndvegishóldr, *m.* -maðr, *m.* 1. mann som sit i qndvegi midt imot ein annan (fyrste mann hjaa kongen). 2. kjøkemeister. -súla, *f.* høgsetestolpe. -sæti, *n.* = qndvegi.
 qndverða, *f.* fyrstning, upphav; fyrir qndverðu, upphavleg, fraa fyrst av. qndverðliga, *av.* i fyrstningi. qndverðr, *a.* I. mot-

vend; qndurðir skulu ernir klóast, andlit mot andlit skal ørner kloast. 2. framvend, som høyrer til det fremste; qndverð fylking, framenden av fylkingi, fronten. 3. som høyrer til det fyrste; (i) qndverðan vetr, i fyrstningi av vetteren; af qndverðu, fraa fyrstningi av.

qngleiki (øngleiki) *m.* trengsl.
 qngliga (øngliga) *av.* i trengsl, i naud; jfr. nyn. angleg (Ross). qngr (øngr) *a.* ang (no sjld.), trong. qngþveiti, *n.* trong stad, knipa.
 qngull, *m.* ongul, fiskekrok.
 qngva, *v.* (að) trengja, tvinga, klemba, = øngva. qngvar, *f. pl.* trengsl, knipa; koma ór qngum. qngvi, *m.* = øngi. Isl. læg. 125.
 qngvit, *n.* uvit, sansseleysa. qngværa, *v.* (rð) uroa, skjepla. qngværr, *a.* utolug, gretten; jfr. nyn. angværr, utolug, leid, Tel.
 qnn, *f.* (annar; annir) I. onn, stræv, hardt arbeid; omsorg, ihuge. 2. onn, vinna, hardt arbeidstid (jfr. garðqnn, heyqnn o.fl.); i Skirn. 31 tek sume qnn = qnd, *f.* forstova.
 qnnkostr (annkostr) *m.* fyrir qnnkost, med vilje eller forset.
 qnnugr, *a.* onnug (annig), verksam. qnnungr, *m.* arbeidar, træl; jfr. nyn. onnunge, *m.* ung tenar, Tel. qnnungsverk, *n.* onnverk, tungt arbeid.
 qr, *f.* (qrvar; qrvær) 1. pil (til boge). 2. bodstikka.
 qr- i sms. sjaa ør- og ór-.
 qrð, *f.* (arðar; arðir) avling, aarsavle; aar.
 qrðga (qrga) *v.* (að) lyfta, reisa, venda upp. qrðigr, *a.* 1. sett aa ende, uppreist; risa qrðigr, risa aa ende. 2. vand, hard; rang. 3. fus, djerv.
 qr-drag, *n.* pilskot (lengdemaal). -falr, *m.* fal paa pilodden til aa setja skaftet inn i.
 qrfuni (og arfuni) *m.* ukse. Poet.
 qrga, *v.* (að) = qrðga.
 qrglast, *v.* r. (að) reisa seg, risa upp.
 qrk, *f.* (gen. sing. arkar og erkr) ark, kista; ogso um Noa arki. qrkuótr, *m.* kistefot.
 qrlátr, *a.* gjev mild, raust. qrlleikr, *m.* raustleik. qrliga, *av.* raust, flust. qrligr, *a.* rikleg. qrlýndi, *f.* gjev milda, raustleik. qrlýndligr, *a.* som vitnar um qrlýndi. qrlýndr,

a. gjev mild, gjævlynd. **qrlæti**, *n.* gjev milda, raustleik.

qrmalr, *m.* pilehus.

qrmálugr, *a.* = *qrorðr*.

qrmælir, *m.* = *qrmalr*.

qrn, *m.* (*gen. sing. arnar*, *dat. ørni* og *erni*; *nom. pl. ernir*, *akk. qrnú*) ørn, = *ari*.

qrorðr, *a.* uvar i ordi, lausmynt.

qrr, *a.* 1. rask, snøgg. 2. gjev mild. 3. *eigi ort halfr fjórði tugr manna*, d. e. ikkje fullt.

qrskot, *n.* pilskot (= *qrdrag*). **qrskots-helgr**, *f.* logleg trygd eller fredhelg som ein hev rett paa ei pilskots-lengd fraa ein stad, ogso bruka = *qrskotslengd*. **-lengd**, *f.* pilskots-lengd.

qrskreiðr, *a.* som skrid snøgt, snarsigld.

qrva, *v.* (*að*) kveikja, moda upp.

qrva-drif, *n.* **-drifa**, *f.* **-flaug**, *f.* piledriv, pileregn. **-malr**, *m.* **-melr**, *m.* **-mæli**, *n.* **-mælir**, *m.* pilehus. **qrvar-boð**, *n.* bodstikka. **-drag**, *n.* = *qrdrag*. **-falr**, *m.* fal paa pil. Sex søguf. 548. **-húnn**, *m.* pilskaft. **-oddr**, *m.* pilodd.

-skapt, *n.* pilskaft. **-skots-helgr**, *f.* = *qrskots-helgr*. **-skurðr**, *m.* tilskjering (og utsending) av bodstikka. **-þing**, *n.* ting, ihopkalla med bodstikka.

qrvendr, *a.* orvhendt, keivhendt.

qskr, *n.* beljing, gaul. **qskra**, *v.* (*að*) skrika, belja; *qskrast*, *v. r.* fælast. **qskran**, *f.* skrik; rædsla, Æf. **qskranligr**, *a.* fælsleg.

qsku-bakaðr, *a.* baka ell. steikt i oska.

-dagr, *m.* = *qskuððinsdagr*. **-dreifðr**, *a.* oskestraadd. **-fall**, *n.* oskefall, oskeregn. **-fqlr**, *a.* oskegraa. **-haugr**, *m.* oskehaug. **-ððins-dagr**, *m.* oskeonsdag, onsdag etter fastelavn.

qskurligr, *a.* fælsleg (*-liga*, *av.*).

qsla, *v.* (*að*) vassa, vada.

qsnuligr, *a.* asenvoren, asens-

qsp, *f.* (*aspar*) osp (*asp*). *Populus tremula*.

qtufærr, *a.* stridsfær, otefær (um hest).

qxl, *f.* 1. oksl (*aksl*), jfr. *herðar*. 2. oksl paa fjell, bergoksl. 3. = *qxull*.

qxull, *m.* aksul (Vestfold), aas (i hjul).

qxultré, *n.* tre bruka til hjulaas.

Lista yver dei sterke verbi.

Infinitiv	1. pers. præsens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
<i>aka</i>	<i>ek</i>	<i>ók</i>	<i>ókum</i>	<i>ekinn</i>
<i>ala</i>	<i>el</i>	<i>ól</i>	<i>ólum</i>	<i>alinn</i>
<i>auka</i>	<i>eyk</i>	<i>jók</i>	<i>jókum (jukum)</i>	<i>aukinn</i>
<i>ausa</i>	<i>eyš</i>	<i>jós</i>	<i>jósum (jusum)</i>	<i>ausinn</i>
<i>bauta</i>	(1. p. pl.) <i>bautum</i>			<i>bautinn</i>
<i>*belga</i>				<i>bolginn</i>
<i>bella</i>		<i>ball</i>		
<i>bera</i>	<i>ber</i>	<i>bar</i>	<i>bárum</i>	<i>borinn</i>
<i>biða</i>	<i>bið</i>	<i>beið</i>	<i>biðum</i>	<i>biðinn</i>
<i>biðja</i>	<i>bið</i>	<i>bað</i>	<i>báðum</i>	<i>beðinn</i>
<i>binda</i>	<i>bind (bitt)</i>	<i>batt (bant)</i>	<i>bundum</i>	<i>bundinn</i>
<i>bita</i>	<i>bit</i>	<i>beit</i>	<i>bitum</i>	<i>bitinn</i>
<i>bjarga</i>	<i>berg, (3. berg, bjargr)</i>	<i>barg</i>	<i>burgum</i>	<i>borginn</i>
<i>bjóða</i>	<i>bjóð (bjóð)</i>	<i>bauð</i>	<i>buðum</i>	<i>boðinn</i>
<i>*bjúga</i>			<i>bugum</i>	<i>boginn</i>
<i>blanda</i>	<i>blend</i>	<i>blett (blétt)</i>	<i>blendum</i>	<i>blandinn</i>
<i>blása</i>	<i>blæs</i>	<i>blés</i>	<i>blésum</i>	<i>blásinn</i>
<i>blíkja</i>			<i>blikum</i>	
<i>blóta</i>	<i>blæt (blót)</i>	<i>blét</i>	<i>blétum</i>	<i>blótinn</i>
<i>*bnúa</i>		(3.) <i>bnéri</i>		
<i>bregða</i>	<i>bregð</i>	<i>brá</i>	<i>brugðum</i>	<i>brugðinn</i>
<i>brenna</i>	<i>brenn (3. brennr, brinnr)</i>	<i>brann</i>	<i>brunnum</i>	<i>brunninn</i>
<i>bresta</i>	<i>brest</i>	<i>brast</i>	<i>brustum</i>	<i>brostinn</i>
<i>brjóta</i>	<i>brýtt</i>	<i>braut</i>	<i>brutum</i>	<i>brotinn</i>
<i>*bryggja</i>				<i>brugginn</i>
<i>búa</i>	<i>bý</i>	<i>bjó (bjugga, ljuggja, bjogga)</i>	<i>bjóggum (bjuggum)</i>	<i>búinn</i>
<i>detta</i>	<i>dett</i>	<i>datt</i>	<i>duttum</i>	<i>dottinn</i>
<i>deyja</i>	<i>dey</i>	<i>dó</i>	<i>dóm</i>	<i>dáinn</i>
<i>draga (drega)</i>	<i>ðreg</i>	<i>dró</i>	<i>drógum</i>	<i>dreginn</i>
<i>drekka</i>	<i>drekk</i>	<i>drakk</i>	<i>drukkum</i>	<i>drukkinn</i>
<i>drepa</i>	<i>drep</i>	<i>drap</i>	<i>drápum</i>	<i>drepinn</i>
<i>drifa</i>	<i>dríf</i>	<i>dreif</i>	<i>drifum</i>	<i>drifinn</i>
<i>dríta</i>	<i>drít</i>	<i>dreit</i>	<i>dritum</i>	<i>dritinn</i>

Infinitiv	1. pers. præsens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
<i>drjúpa</i>	<i>drýp</i>	<i>draup</i>	<i>drupum</i>	<i>dropinn</i>
<i>eta</i>	<i>et</i>	<i>át</i>	<i>átum</i>	<i>etinn</i>
<i>fá</i>	<i>fæ</i>	<i>fekk (fékk)</i>	<i>fengum (fingum)</i>	<i>fenginn</i>
<i>falda</i>	<i>feld</i>	<i>felt (félt)</i>	<i>feldum</i>	<i>faldinn</i>
<i>falla</i>	<i>fell</i>	<i>fell (féll)</i>	<i>fellum</i>	<i>fallinn</i>
<i>fara</i>	<i>fer</i>	<i>för</i>	<i>förum</i>	<i>farinn</i>
<i>fela</i>	<i>fel</i>	<i>fal</i>	<i>fálum</i>	<i>folginn</i>
<i>feta</i>	<i>fet</i>	<i>fat</i>	<i>fátum</i>	
<i>finna</i>	<i>finn</i>	<i>fann</i>	<i>fundum (funnum)</i>	<i>fundinn (funninn)</i>
<i>fisa</i>	<i>fis</i>	<i>feis</i>	<i>fisum</i>	<i>fisinn</i>
<i>fjúka</i>	<i>fjúk</i>	<i>fauk</i>	<i>fukum</i>	<i>fokinn</i>
<i>flá</i>	<i>flæ</i>	<i>fló</i>	<i>flógum</i>	<i>fleginn</i>
<i>fljóta</i>	<i>fljót</i>	<i>flaut</i>	<i>flutum</i>	<i>flotinn</i>
<i>fljúga</i>	<i>fljyg</i>	<i>flaug, fló</i>	<i>flugum</i>	<i>floginn</i>
<i>fljúja</i>		<i>fló</i>	<i>flugum</i>	
<i>fregna</i>	<i>fregn (freg)</i>	<i>frá</i>	<i>frágum</i>	<i>freginn</i>
<i>freta</i>	<i>fret</i>	<i>frat</i>		
<i>frjósa</i>	<i>frjús</i>	<i>fraus (frøra, frera)</i>	<i>frusum (frorum, frerum)</i>	<i>frösinn (frörinn, frerinn)</i>
<i>gala</i>	<i>gel</i>	<i>gól</i>	<i>gólum</i>	<i>galinn</i>
<i>ganga</i>	<i>geng</i>	<i>gekk (gékk)</i>	<i>gengum (gingum)</i>	<i>genginn</i>
<i>gefa (gjafa)</i>	<i>gef</i>	<i>gaf</i>	<i>gáfum</i>	<i>gefinn</i>
<i>geta</i>	<i>get</i>	<i>gat</i>	<i>gátum</i>	<i>getinn</i>
<i>geyja</i>	<i>gey</i>	<i>gó</i>	<i>góm</i>	
<i>gina</i>	<i>gín</i>	<i>gein</i>	<i>ginum</i>	<i>gininn</i>
<i>gjalda (gelda)</i>	<i>geld (3. geldr, gjaldr)</i>	<i>galt</i>	<i>guldum</i>	<i>goldinn</i>
<i>gjalla</i>	<i>gell</i>	<i>gall</i>	<i>gullum</i>	
<i>gjósa</i>	<i>gjús</i>	<i>gaus</i>	<i>gusum</i>	<i>gosinn</i>
<i>gjóta</i>	<i>gjót</i>	<i>gaut</i>	<i>gutum</i>	<i>gotinn</i>
<i>gnaga</i>	<i>gneg</i>			<i>gnaginn</i>
<i>gnella</i>			<i>gnullum</i>	
<i>gnesta</i>	<i>gnest</i>	<i>gnast</i>	<i>gnustum</i>	
<i>gnúa</i>	<i>gnjú</i>	<i>gnera, gnøra</i>	<i>gnerum, gnørum</i>	<i>gnúinn</i>
<i>grafa</i>	<i>gref</i>	<i>gróf</i>	<i>grófum</i>	<i>grafinn</i>
<i>gráta</i>	<i>græt</i>	<i>grét</i>	<i>grétum</i>	<i>grátinn</i>
<i>grína</i>				
<i>grípa</i>	<i>gríp</i>	<i>greip</i>	<i>gripum</i>	<i>gripinn</i>
<i>gróa</i>	<i>græ</i>	<i>grera, grøra</i>	<i>grerum, grørum</i>	<i>gróinn</i>
<i>gygga (gygja)</i>				
<i>halda</i>	<i>held (halt)</i>	<i>held (hélt)</i>	<i>heldum</i>	<i>haldinn</i>
<i>hanga</i>	<i>(hangi, lint)</i>	<i>hekk (hékk)</i>	<i>hengum</i>	<i>hanginn</i>
<i>hefja</i>	<i>hef</i>	<i>hóf</i>	<i>hófum</i>	<i>hafinn</i>
<i>heita</i>	<i>heit</i>	<i>hét (heit)</i>	<i>hétum</i>	<i>heitinn</i>
<i>hjalpa</i>	<i>help (3. helpr, hjalpr)</i>	<i>halp (hjalp)</i>	<i>hulpum</i>	<i>holpinn</i>
<i>hlaða</i>	<i>hleð</i>	<i>hlóð</i>	<i>hlóðum</i>	<i>hlaðinn</i>

Infinitiv	1. pers. præsens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
<i>hlampa</i>	<i>hleyþ</i>	<i>hljóþ (hléþ)</i>	<i>hljóþum (hlupum, laupum)</i>	<i>hlaupinn</i>
* <i>hlímma</i>		<i>hlamm</i>		
<i>hljóta</i>	<i>hlýtt</i>	<i>hlaut</i>	<i>hlutum</i>	<i>hlotinn</i>
<i>hlæja</i>	<i>hlæ</i>	<i>hló</i>	<i>hlógum</i>	<i>hleginn</i>
<i>hnafa</i>		<i>hnóf</i>		
<i>hnága</i>	<i>hníg</i>	<i>hneig, hné</i>	<i>hnigum</i>	<i>hniginn</i>
<i>hníta</i>		<i>hneit</i>	<i>hnitum</i>	
<i>hnjóða</i>		<i>hnauð</i>		<i>hnoðinn</i>
<i>hnjósa</i>	<i>hnýs</i>	<i>hnaus</i>	<i>hnusum</i>	
<i>hneggva (hnyggja)</i>	<i>hnegg (hnygg)</i>	<i>hnogg</i>		<i>hnugginn</i>
<i>hrífa</i>	<i>hríf</i>	<i>hreif</i>	<i>hrifum</i>	<i>hrifinn</i>
<i>hrína, I (skrika)</i>	<i>hrín</i>	<i>hrein</i>		
<i>hrína, II (verka paa)</i>	<i>hrín</i>	<i>hrein</i>	<i>hrinum</i>	<i>hrininn</i>
<i>hrinda</i>	<i>hrind (ritt)</i>	<i>hratt</i>	<i>hrundum</i>	<i>hrundinn</i>
<i>hrjóða, I sjaa</i>				
<i>rrjóða, II</i>				
<i>hrjóða, II (rynja)</i>	<i>hrýð</i>	<i>hrauð</i>	<i>hruðum</i>	<i>hroðinn</i>
* <i>hrjóða, III</i>				<i>hroðinn</i>
<i>hrjósa</i>	<i>hrýs</i>	<i>hraus</i>		
<i>hrjóta</i>	<i>hrýtt</i>	<i>hraut</i>	<i>hrutum</i>	<i>hrotinn</i>
<i>hrökkva</i>	<i>hrökk</i>	<i>hrökk</i>	<i>hrukkum</i>	<i>hrokkinn</i>
<i>hváta</i>				<i>hvátinn</i>
* <i>hvekkva</i>		<i>hvakk</i>		
* <i>hvelfa</i>				<i>holfinn</i>
<i>hverfa</i>	<i>hverf</i>	<i>hvarf</i>	<i>hurfum</i>	<i>horfinn</i>
<i>hvína</i>	<i>hvín</i>	<i>hvein</i>	<i>hvinum</i>	
<i>hoggva (hogga)</i>	<i>hogg</i>	<i>hjó (hjogga, hjoggja)</i>	<i>hjoggum (hjuggum, hjuggjum)</i>	<i>hoggvinn</i>
<i>kala</i>	(3.) <i>kell</i>	(3.) <i>kól</i>		<i>kalinn</i>
<i>kefja</i>		(<i>kafða</i>)		<i>kafinn</i>
<i>kjósa</i>	<i>kýs (kjós)</i>	<i>kaus (kæra, kera)</i>	<i>kusum, kurum (korum, kerum)</i>	<i>kosinn, korinn (kørinn, kerinn)</i>
<i>klá</i>	<i>klæ</i>	<i>kló</i>	<i>klógum</i>	<i>kleginn</i>
<i>klífa</i>	<i>klíf</i>	<i>kleif</i>	<i>klífum</i>	(n.) <i>klíft</i>
<i>kljúfa</i>	<i>klýf</i>	<i>klauf (klof)</i>	<i>klufum</i>	<i>klofinn</i>
<i>klökkva</i>	<i>klökk</i>	<i>klökk</i>	<i>klökkum</i>	<i>klokkinn</i>
<i>koma (kuma)</i>	<i>køm, kem</i>	<i>kvam, kom</i>	<i>kvámum, kómum</i>	<i>kominn</i>
* <i>kreppa</i>				<i>kroppinn</i>
<i>kretta</i>		<i>kratt</i>		
<i>krjúpa</i>	<i>krýp</i>	<i>kraup</i>	<i>krupum</i>	<i>kropinn</i>
<i>kveða</i>	<i>kveð</i>	<i>kvað</i>	<i>kváðum, kóðum</i>	<i>kveðinn</i>
<i>láta (leta)</i>	<i>læt</i>	<i>lét (leit)</i>	<i>létum</i>	<i>látinn</i>
<i>leika</i>	<i>leik</i>	<i>lék</i>	<i>lékum</i>	<i>leikinn</i>
<i>leka</i>	(3.) <i>lekr</i>	<i>lak</i>		(n.) <i>lekit</i>
<i>lesa</i>	<i>les</i>	<i>las</i>	<i>lásum</i>	<i>lesinn</i>

Infinitiv	1. pers. praesens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
<i>líða</i>	<i>líð</i>	<i>leið</i>	<i>liðum</i>	<i>liðinn</i>
<i>liggja</i>	<i>ligg</i>	<i>lá</i>	<i>lágum</i>	<i>leginn</i>
<i>líta</i>	<i>lit</i>	<i>leit</i>	<i>litum</i>	<i>litinn</i>
<i>ljá</i>		<i>(léða)</i>		(pl. m.) <i>léñir</i>
<i>ljósta</i>	<i>ljóst</i>	<i>laust</i>	<i>lustum</i>	<i>lostinn</i>
<i>ljúga</i>	<i>ljyg</i>	<i>laug (ló)</i>	<i>lugum</i>	<i>loginn</i>
<i>lúka (ljúka)</i>	<i>lyk</i>	<i>lauk</i>	<i>lukum</i>	<i>lokinn (lukinn)</i>
<i>lúta</i>	<i>ljt</i>	<i>laut</i>	<i>lutum</i>	<i>lotinn</i>
<i>mala</i>		<i>mól</i>	<i>mólum</i>	<i>malinn</i>
<i>melta</i>				
<i>meta</i>	<i>met</i>	<i>mat</i>	<i>mátum (mótum)</i>	<i>metinn</i>
<i>níga</i>	<i>míg</i>	<i>meig, mé</i>	<i>mígum</i>	<i>míginn</i>
<i>nema</i>	<i>nem</i>	<i>nam</i>	<i>námum (nómum)</i>	<i>numinn (nominn)</i>
<i>njóta</i>	<i>nýt</i>	<i>naut</i>	<i>nutum</i>	<i>notinn</i>
<i>ráða</i>	<i>ræð</i>	<i>réð (reið)</i>	<i>réðum</i>	<i>ráðinn</i>
<i>reka</i>	<i>rek</i>	<i>rak</i>	<i>rákum</i>	<i>rekinn</i>
<i>renna (rinna)</i>	<i>renn (ð. rennr, rinnr)</i>	<i>rann</i>	<i>runnum</i>	<i>runninn</i>
<i>ríða I (rida)</i>	<i>ríð</i>	<i>reið</i>	<i>riðum</i>	<i>riðinn</i>
<i>ríða II (vrida)</i>	<i>ríð</i>	<i>reið</i>	<i>riðum</i>	<i>riðinn</i>
<i>rífa</i>	<i>ríf</i>	<i>reif</i>	<i>rifum</i>	<i>rifinn</i>
<i>rísa</i>	<i>ris</i>	<i>reis</i>	<i>risum</i>	<i>risinn</i>
<i>rista</i>	<i>rist</i>	<i>reist</i>	<i>ristum</i>	<i>ristinn</i>
<i>ríta</i>	<i>rit</i>	<i>reit</i>	<i>ritum</i>	<i>ritinn</i>
<i>rjóða, I (gjera raud)</i>	<i>rýð</i>	<i>rauð</i>	<i>ruðum</i>	<i>roðinn</i>
<i>rjóða, II (rydja)</i>	<i>rýð</i>	<i>rauð</i>	<i>ruðum</i>	<i>roðinn</i>
<i>rjúfa (rjófa, rýfa)</i>	<i>rýf</i>	<i>rauf</i>	<i>rufum</i>	<i>rofinn</i>
<i>rjúka</i>	<i>rýk</i>	<i>rauk</i>	<i>rukum</i>	<i>rokinn</i>
<i>róa</i>	<i>ræ</i>	<i>rera (røra, ræra, reyra)</i>	<i>rerum (rørum)</i>	<i>róinn</i>
<i>rök(k)va</i>	(ð.) <i>rækkr</i>			(n.) <i>rækkrít</i>
<i>sá</i>	<i>sæ</i>	<i>sera (søra)</i>	<i>serum (sørum)</i>	<i>sáinn</i>
<i>serða</i>		<i>sarð</i>		<i>sorðinn</i>
<i>síða</i>	<i>sið</i>	<i>seið</i>	<i>siðum</i>	(n.) <i>siðit</i>
<i>sig</i>	<i>síg</i>	<i>seig (sé)</i>	<i>sigum</i>	<i>siginn</i>
<i>sitja (sita)</i>	<i>sit</i>	<i>sat</i>	<i>sátum</i>	<i>setinn</i>
<i>sjá</i>	<i>sé</i>	<i>sá</i>	<i>sám</i>	<i>sénn</i>
<i>sjóða</i>	<i>sjð</i>	<i>sauð</i>	<i>suðum</i>	<i>soðinn</i>
<i>skafa</i>	<i>skef</i>	<i>skóf</i>	<i>skófum</i>	<i>skafinn</i>
<i>skaka</i>	<i>skek</i>	<i>skók</i>	<i>skókum</i>	<i>skekinn</i>
<i>skapa</i>		<i>skóp</i>	<i>skópum</i>	
<i>skera</i>	<i>sker</i>	<i>skar</i>	<i>skárum</i>	<i>skorinn</i>
<i>skína</i>	<i>skín</i>	<i>skein</i>	<i>skinum</i>	<i>skininn</i>
<i>skíta</i>	<i>skít</i>	<i>skeið</i>	<i>skítum</i>	<i>skitinn</i>
<i>skjalfa</i>	<i>skelf</i>	<i>skalf (skolf)</i>	<i>skulfum</i>	<i>skolfinn</i>
<i>skjalla</i>	<i>skell</i>	<i>skall</i>	<i>skullum</i>	(n.) <i>skollit</i>
<i>skjóta</i>	<i>skjót (skjót)</i>	<i>skaut</i>	<i>skutum</i>	<i>skotinn</i>

Infinitiv	1. pers. praesens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
skreppa	skrepp		skruppum	skroppinn
skriða	skrið	skreið	skriðum	skriðinn
slá	slæ	sló (slera, sløra)	slógum (slerum, slørum)	sleginn
sleppa	slepp	slapp	sluppum	sloppinn
slíta	slit	sleit	slitum	slitinn
slyngva (slyngja)	slyng	slong	slungum	slunginn
*slökkva				slokinn
smjúga	smúg	smaug (smó)	smugum	smoginn
snerta	snert	snart	snurtum	snortinn
sníða	sníð	sneið	sniðum	sniðinn
snjóa	(3.) snýr			snívinn
snúa	sný	snera (snøra)	snerum (snørum)	snúinn
sóa				sóinn
sofa	søf, sef	svaf	sváfum, sófum	sofinn
spinna	spinn	spann	spunnum	spunninn
sporna (sperna, spenna)		sparn (spann)	spurnum	
spretta	sprett	spratt	spruttum	sprottinn
springa	spring	sprakk	sprungum	sprunginn
spýja	spý	spjó	spjóm	
standa	stend (statt)	stóð	stóðum	staðinn
stela	stel	stal	stálum	stolinn
stíga	stíg	steig (sté)	stigum	stiginn
stínga	stíng	stakk	stungum	stunginn
streða (3. konj.)	streði			stroðinn
strjúka (strýkja, strýkva)	strýk	strauk	strukum	strokinn
stúpa				
stökkva	stökk	stökk	stukkum	stokkinn
súga (sjúga)	sýg	saug (só)	sugum	soginn
súpa	sýp	saup	supum	sopinn
sveipa		sveip		sveipinn
svelga	svelg	svalg	sulgum	solginn
svella	svell	svall	svllum	sollinn
svelta	svelt	svalt	sultum	soltinn
sverfa	sverf	svarf		sorfinn
sverja	sver	sór	sórum	svarinn
svíða	svíð	sveið	sviðum	sviðinn
svífa	svíf	sveif	svifum	svifinn
*svíga				sviginn
svíkja (svíkva, sýkva)	svík	svéik (sveyk)	svikum	svikinn (svikvinn, sýkinn)
svíma	svim	svam	svámum	(n.) svimit (sumit)
svimma	svimm	svamm	svammum	(n.) summit (sommit)
svípa		sveip	(3.) svipu	
syngva (syngja)	syng	söng	sungum	sunginn
sökkva	sökk	sökk	suklum	sokkinn (suklinn)

Infinitiv	1. pers. præsens sing.	1. pers. impf. sing.	1. pers. impf. pl.	Perf. partic.
<i>taka</i>	<i>tek</i>	<i>tók</i>	<i>tókum</i>	<i>tekinn</i>
<i>tjóa</i>	<i>tjó</i>			<i>toginn</i>
<i>trega</i>	(3.) <i>treg</i>			<i>treginn</i>
<i>troða</i>	<i>trøð, treð</i>	<i>trað</i>	<i>tráðum</i>	<i>troðinn</i>
<i>tyggva</i> (<i>tyggja</i>)	<i>tygg</i>	<i>togg</i>	<i>tuggum</i>	<i>tugginn</i>
<i>þiggja</i>	<i>þigg</i>	<i>þá</i>	<i>þágum</i>	<i>þeginn</i>
<i>þjóta</i>	<i>þjót</i>	<i>þaut</i>	<i>þutum</i>	<i>þotinn</i>
<i>þrifa</i>	<i>þrif</i>	<i>þreif</i>	<i>þrifum</i>	<i>þrifinn</i>
<i>þrjóta</i>	<i>þrjót</i>	<i>þraut</i>	<i>þrutum</i>	<i>þrotinn</i>
<i>þryngva</i> (<i>þryngja</i>)	<i>þryng</i>	<i>þrong</i>	<i>þrungum</i>	<i>þrunginn</i>
<i>þvá</i>	<i>þvæ</i>	<i>þó</i> (<i>þvó</i>)	<i>þógum</i> (<i>þvógum</i>)	<i>þveginn</i>
<i>þverra</i>	<i>þverr</i>	<i>þvarr</i>	<i>þurrum</i>	<i>þorrinn</i>
<i>vaða</i>	<i>veð</i>	<i>óð</i> (<i>vóð</i>)	<i>óðum</i> (<i>vóðum</i>)	<i>vaðinn</i>
<i>valda</i>	<i>veld</i>	(<i>olla, volda</i>)		(n.) <i>valdit</i> (<i>voldit, ollat</i>)
<i>vaxa</i> (<i>vexa</i>)	<i>vex</i>	<i>óx</i>	<i>óxum</i> (<i>úxum</i>)	<i>vaxinn</i>
<i>vefa</i>	<i>vef</i>	<i>vaf</i> (<i>óf</i>)	<i>váfum, ófum</i>	<i>ofinn, vofinn</i>
<i>vega</i> I (<i>vega</i>)	<i>veg</i>	<i>vá</i>	<i>vágum</i>	<i>veginn</i>
<i>vega</i> (<i>viga</i>) II (<i>drepa</i>)	<i>veg</i>	<i>vá</i>	<i>vágum</i>	<i>veginn</i> (<i>viginn</i>)
<i>vella</i> (<i>valla</i>)	<i>vell</i>	<i>vall</i>	<i>ullum</i>	
<i>velta</i>	<i>velt</i>	<i>valt</i>	<i>ultum</i>	<i>oltinn</i> (<i>voltinn</i>)
<i>vera</i> (<i>vesa</i>)	<i>em</i>	<i>var</i> (<i>vas</i>)	<i>várum</i> (<i>órum</i>) (n.)	<i>verit</i> (<i>vesit</i>)
<i>verða</i>	<i>verð</i>	<i>varð</i>	<i>urðum</i> (<i>vurðum</i>)	<i>orðinn</i> (<i>vorðinn</i>)
<i>verpa</i>	<i>verp</i>	<i>varp</i>	<i>urpum</i>	<i>orpinn</i> (<i>vorpinn</i>)
<i>víkja</i> (<i>vika, víkva,</i> (<i>výkva</i>))	<i>vík</i>	<i>veik</i> (<i>veyk</i>)	<i>vikum</i>	<i>vikinn</i> (<i>ýkvinn</i>)
<i>vinda</i>	<i>vind</i>	<i>vatt</i>	<i>undum</i>	<i>undinn</i>
<i>vinna</i>	<i>vinn</i>	<i>vann</i>	<i>unnum</i>	<i>unninn</i>

Tillegg og rettingar.

abbast, *v. r.* (set til:) Jfr. nyn. *abbast med*, d. s. Vald.

[**aðal**, *n.*] „*aðalþollr*, *m.* stortre“ tvilsamt, berre funne i Hrafnagaldr 25.

aðalskáli, *m.* sjølv skaalen, halli (mots. forstova).

ádrif, *n.* paaskvetting, skvett. Kgs. 3414.

afbendi, *n.* teppa, hardt liv. Hm. 1.

af-bragð, *n.* (set til:) gen. *afbragðs* fyre andre substantiv tyder: avbragdsleg, utifraa.

aifelga, *v.* (*að*) vanhelga. Kgs. 170³⁰.

afileitast, *v. r.* (*tt*) mistekkjast. Heilag. II 561s.

aineiting, *f.* (set til:) neitting, Mar. 4091s.

ágirndar-logi, *m.* = *ágirndarbál*. **ágirnd-ligr**, *a.* = *ágjarnligr*. Kgs. 1571s. **áhald**, *n.* 2. (set til etter *hafa áhald við e-m*;) Mag. 95s.

akr, *m.* (set til:) ogso um grøda paa aakeren.

[**ál-bera**] *v.* les: *v. st.*

aldin-tré, *n.* -**viðr**, *m.* osfr. (rett til:) **aldin-tré**, *n.* aldetre, frukttre. -**viðr**, *m.* *koll.* aldetre, frukttre.

[**aldr**, *m.*] s. 7 b 19: *nema e-m aldri*, les: *nema e-n aldri*.

áleitinn, *a.* (set. til:) jfr. nyn. *aaleiten*.

alfavölkun, *f.* eit slag sjukdom. Isl. læg. 11s.

all-þurr, *a.* (set til:) Vöq. 9.

alri, *m.* les: **alri**, *s.* (berre i stadnamn).

[**alþýðast**,] *v.* les. *v. r.* (*dd*).

alvitr, *a.* I Hund. II 26 og Vöq. tek Sievers ordet for eit subst. *alvitr* med tyding „framandvette“ um valkyrja (ags. ælwiht).

anda-gift, *f.* (s. 11 b 39) les **anda-gipt**, *f.*

andarlaus, *a.* utan sjæl. Heilag. II 207²⁹.

andarsteggr, *m.* les: **andarsteggi**, *m.*

andarsyn, *f.* les: **andarsýn**, *f.*

andhvalr, *m.* (set til:) nyn. nebbekval.

andyrði, *n.* *pl.* motmæle. Kgs. 18³⁵.

andyrkja, *v.* (-*orti*) driva jordarbeid, onna. N. G. L.

[**anza**, *v.*] = *ansa*, les: = *ansa*.

árar, *av.* komp. til *ár*, *av.* Edda.

árgallalauss, *a.* fri for uaar. Kgs. 73²⁶.

árhagi, *m.* aarhage, aaring.

arkar-íótr, *m.* kistefot. Flat. II 272²⁰.

-skrifli, *n.* kistebrot, sund kista. Sturl. I 160²².

[**árnæmi**, *n.* venteleg for] **órnæmi**, les: **órnæmi**.

ársali, **ársalr**, *m.* rettare vel: **arsali**, **arsalr**, *m.*; men nyisl. **ársalr**.

árvatn, *n.* aavatn, elvevatn. Isl. læg. 32²².

ásdrengr, *m.* (set til:) Jfr. Chr. Jensøn 1646: Aaskjøn kaldis en Skiød spytte i et segel alias Pentehage sive Boeglijne. [Av gn. ***ásþjónn**?].

átan, *m.* les: **átan**, *n.*

atgervi, *f.* (set til:) 2. bunad. Kgs. 81³³.

áþettisorð, *n.* les: **áþéttisorð**, *n.*

auð-sýnligr, *a.* les: **auðsýniligr**, *a.*

? **augr**, *m.* ord og tyding gjeng ut. Sjaa *ogurr*, *m.*

augurr, *m.* (set til:) form og tyding uvis; Jfr. Ark. III 341.

auka, *v. st.* (set til:) *aukit* *hundrað manna*, d. e. yver hundrad mann.

[**auma**, *f.*] *sjá aumu á e-n*, les: *sjá aumu á e-m*.

aurkunnast, *v. r.* (*að*) vanslegta, = *ørkynjast*.

aurvasa, *a.* = *ørvasi*.

[**axla**] *v.* les: *v.* (*að*).

bagi, *m.* les: **bági**, *m.*
baglar, *m. pl.* baglar, ein partiflokk. Jfr. *bagall*.
barmi, *m.* (set til:) Jfr. nyn. *barme*, Aasen.
barr, *n.* (set til:) Jfr. nyn. *bar*, *n.* korni paa eit aks, Shl. (Vidsteen).
[bauta, v.] bøygningsmerket (*að*) gjeng ut. Ordet finst berre i formi *bautu vér* (OH. 218) og i perf. partic. *bautinn* (i poet. sms. *sverðbautinn* ofl.).
beðr, *m.* (set til:) 2. lægje; jfr. *ormbeðr*.
 3. strand (poet.).
bekksæmr, *a.* som pryder benken. Edda.
[bera, v. st.] s. 28 b 40: *bera e-n e-u*, les: *bera e-t á e-n = bera e-n e-u*; s. 29 a 1 (set til:) *bera fyrir*, koma i vegen for, Kgs. 472i (jfr. nyn. *det ber ein stein for foten*, YNamd.).
bilðr, *m.* les: **bíldr**, *m.*
bjargvel, *av.* les: **bjarg-vel**, *av.*
[bjarnar-slátr] *m.* les: *n.*
[bjart, a.] bjartkklar, les: bjart, klar.
blaðka, *f.* blokka, lite blad. Isl. læg. 2610.
[blaðra, v. (að)] *tunginni*, les: *tungunni*.
bláfjallaðr, *a. eig.* blaaskinna; um ramn: svartfjóra. Poet.
blak, *f.* les: **blaka**, *f.*
bleða, *f.* = *blaðra*, *f.* Isl. læg. 181 n.
blóðlaukr, *m.* raudlauk. A. M. 673 a, 4to.
 Jfr. *blótlaukr*, Isl. læg. 242.
blóðsótt, *f.* les: **blóð-sótt**, *f.*
blóð-stemma, *f.* blodstemma, middel til aa stansa blod. Isl. læg. 2415. -stemming, *f.* blodstemming, blodstansing. Isl. læg. 2425.
blotinn? *partic.* utbløytt (jfr. *blotna*); eller *blótinn?* (til *blóta*). Guðr. II 23.
[blót-trygill] *n.* les: *m.*
bnéri, 3. pers. sing. impf. av eit sterkt verb. **bnúa*, A. M. 677 4to.
bolgi, *m.* trote, Isl. læg. 1522. Jfr. *spenbolgi*.
boli, *m.* (set til:) Jfr. nyn. *bol*, *m.* d. s. Shl.
[bón]-fqr, *f.* les: -**orðsfqr**, *f.*
borð-pak, *n.* (set til:) um bordvegg, brjostvern (= *karmr*) O. H. 204.
braukun, d. e. *brókun*, *f.* = *brakan*. Hyndl. 24.
brekku-hvel, *n.* bakke-runding. Kgs 472i.
brjóst-mjolk, *f.* brjóstmjolk, Isl. læg. 402.

-**proti**, *m.* trote i brjostet, brjostsvull, Harp.
 -**verkr**, *m.* brjostverk, Isl. læg. 185.
brjóta, *v. st.* (set til:) *brjótast um*, kasta, velta seg hit og dit.
[bróka-vaðmál] *m.* les: *n.*
búa, *f.* bu (ein vokster), Artemisia. Isl. læg. 2033. Jfr. *hærbúa*.
búð, *f.* (set til under tyd. 1:) *hafa harða (illa) búð*, hava det hardt (ilt).
búk-styrkr, *a.* som hev sterk mage. Isl. læg. 3317. -**verkr**, *m.* mageverk. Isl. læg. 3319.
burðardyr, *f. pl.* fødslelem. Isl. læg. 2418.
burkn, *m.* burkne (burkn), *Aspidium*. Isl. læg. 173 ofl.
byrgja, *v. (gð)* (set til:) *byrgja e-t fyrir e-m*, meinka ein eitk.
bolvafullr, *a.* full av ulukka. Edda.
[dauða-mark] *m.* les: *n.*
dauðaverðr, *a.* verd dauden. Fm. IX 498₃₂.
dikur, *m.* = *dekor*. D. N. II 6715.
divisera, *v. (að)* skifta, skipa.
djarftæki, *n.* les: **djarf-tæki**, *n.*
djúpaúðigr, *a.* djuprik, grunnrik (i tilnamn).
djúp-sæi, *n.* les: **djúp-sæi**, *f.*
[dóm-draga] *v.* les: *v. st.*
[dramb-vísi], *f.* les: **dramb-vísi**, *f.*
[drauma-skrims] *m.* les: *n.*
drift (skr. *dript*) *f.* 1. blomsterduft, blomstermjöl. Isl. læg. 2624. 2. mjøll, nyfallen snø. Poet.
dripta, *v. (pt)* reinsa med risting (jfr. nyn. *dryfta*). Isl. læg. 223.
dritskeggingr, *m.* „dritskjegging“ (utnamn).
duga, *v. (gð)* (set til:) høva, søma (*e-m*). Hund. I 46.
[dunhenda, f.] = **dunhendr**, -**hátrr**, les: = **dunhendr hátrr**.
dúsa, *v. (að)* rettare vel: *v. (st)*.
dúsa, *v. II. (að)* dynja, braka. Oddr. 17.
[dynfari] *n.* les: *m.*
eðli, *n.* (set til:) erveland, odel? Hund. II 20.
eili (skr. *elvi*) *n.* evle, styrke. Guðr. I 27.
efni, *n.* (set til:) tilstand, umstønde, stoda.
eikikefli, *n.* kjevle av eik. Isl. læg. 1113.
einiber, *n.* einebær, briskebær. Isl. læg. 203.

[ekkill] *n.* les: *m.*
 eldbitr, *a.* brennande og kvass. Kgs. 117₁₂.
 [elds]-dagr, *m.* (set til framfor umsetjingi): *eldsdagr jóla*, *d. e.*
 endimark, *n.* (s. 70 b₁₉) les: endi-mark, *n.*
 engi, *m.* = *ongi*. Harp.
 enn, *art.* sjaa *hinn*.
 eplalagr, *m.* lagr av eple. Isl. læg. 22.
 erkn, *n.* = *ørkn*.
 eskja, *f.* jordi. Poet.
 eyðslumaðr, *m.* les: *eyzlumaðr*, *m.*
 eyktaskipan, *f.* skiping av dags-øykter.
 Kgs. 7₂₅.
 fáinn, *a.* spreklut, i sms. *bláfáinn* ofl.
 [faldafeykir, *m.*] s. 76 b₇: hovudiskauti,
 les: hovud-skauti.
 fangabrekka, *f.* brekka der folk møtest
 til dragsmaal.
 fár, *a.* spreklut, i sms. *bláfár* ofl.
 festing, *f.* hardt liv? Isl. læg. 33₉.
 ifillskr, *a.* tосkut, styven. Flat. I 267₂₆
 (i tilnamn).
 [fikjast, *v. r.*] (*á e-t*, *eptir e-u*) les: (*á e-t*).
 fiiski-véla, *f.* les: *n. pl.* Jfr. D. N. IV 155.
 fjár-gæla, *f.* (set til:) 2. styring av gods.
 Kgs. 4₁₀. -háski, *m.* faare for gods. Kgs. 9₁₈.
 fjqlnýtr, *a.* mykje nyttig. Edda.
 fjqlrlot, *n. pl.* daude. Gróg. 8.
 flaugun, *f.* fljuging. Am. 25.
 flek, *n.* jordstykke; D. N. VIII 70. Jfr.
 nyn. *flekk*, *n.* (Ross).
 fleyðri, *f.* ordet finst i sing. berre i
 denne form som er akk.
 flug, *n.* flog, ikt. Isl. læg. 12₃.
 flus, *n.* flus, tunt skal. Isl. læg. 30₁₇.
 flygi, *n.* flygje, fljugande insekt. Isl.
 læg. 33₉.
 flyja, *v. st.* (berre i impf. *fló* og *flugu*)
 = *flyja*, *v.* (*flyði*).
 folk-líðandi, *m.* den som gjeng millom
 folk, ferdamann. Edda. -ræði, *n.* raadvelde
 yver eit folk. Brot. 9. -vítr, *f.* (ell. *n.*?)
 stridsmøy, skjoldmøy. Fáfn. 43.
 forbrennir, *m.* poet. um eld. Alv. 26.
 forlutis (for *forhlutis*) *av.* i betaling fyre-
 aat (jfr. *forlods*)? D. N. IV 114.
 forneykja, *v.* rettare: *forhneykja*.
 frambyggjar, *m. pl.* ordet „stambuar“
 gjeng ut i umsetjingi; jfr. *stafnbúi*.

íramgangsreða, *f.* tale som ein held fram
 med. Kgs. 120₂₅.

framkæmd, *f.* (set til:) Thom. 45₁ ofl.
 freygja, *f.* les: *freyja*, *f.*
 friðdrjúgr, *a.* fredfull, fredleg. Gróg. 11.
 Frostuþing, *n.* tinget for Frostatinglag.
 frostuþing-bók, *f.* logboki for Frostatinglag.
 -íqr, *f.* ferd til Frostatinglag. -lqg, *n. pl.*
 1. logi for Frostatinglag. 2. Frostatinglag
 (landsluten). -maðr, *m.* mann som høyrer
 til Frostatinglag. -réttir, *m.* rett som gjeld
 for Frostatinglag. -sókn, *f.* Frostatings-
 lagsokn. -staðr, *m.* tingstad for Frosta-
 tinglag.

[frænd-barn] *m.* les: *n.*

fulgviti, *m.* = *föguti*, i sms. *undir-*

[fyrir, *av.*] s. 107 a₂: det er kome von
 i vegen for at, les: det er kome i vegen for
 von at —.

fyrteija, *v.* (-taldi) fortelja. Vsp.

fælt, *av.* ræddvore, Am. 47. Jfr. nyn.

fælt.

fæzlufang, *n.* (s. 109 b₄) les: *fæzlufang*, *n.*

[galdr, *m.* II] s. 111 b₂: *galdrsfaðir*, les:
galdrs faðir.

gamans-ferð, *f.* [set til etter citatet:] (jfr.
 likevel Finnur Jónsson i Ark. XX 209).

gamli, *m.* etter Lex. poet.: hauk.

gátt, *f.* (set til under tyd. 1:) jfr. *klofi*, *m.* 5.

[geit-skinnsosur] *m. pl.* les: *f. pl.*

[gesta-merki] *m.* les: *n.*

gífr, *a.* graadug. Edda.

[giptar-vitni] *m.* les: *n.*

[giptar-vitni] *m.* les: *n.*

gjalda, *v. st.* (set til under tyd. 3:) med
 gen. *gjalda e-s* (*at*).

gleymsku-gull, *n.* gullring som gjer ein
 gløymsken. Stj. 254₂₈.

gløpalauss, *a.* fri for misgjerning, synd-
 fri. Heilag. I 438₂₃.

[guapa] *v.* (*að*) les *v.* (*pt*).

gremja, *v.* (set til:) refl. *gremjast* = nyn.
 gremja seg, kлага seg. Kgs. Brenn. 39₂₉.

gríð, *f.* i sms. *stríðgríð*.

gríðr, *f.* gygr, jøtunkvende. Edda.

grind, *f.* (set til:) um ei stengt hamn?
 Hund. I 50.

grýma, *v.* (*má*) sulka ut? Sig. III 60. Jfr.
 nyn. *grumen*, *a.* (Ross).

guðvefjarposi, *m.* pose av *guðvefr.* Flat. I 453₂₂.

gullbeinar, *m. pl.* „gullbeinar“, politisk parti paa kong Sverre si tid, ogso kalla *eyjaskeggjar.* Flat. II 519.

[**gullroðinn**, *a.*] *gylt* (set til:;) eig. lagd med gull (for *gullroðinn*).

gylfi, *m.* konge, fyrste. Poet.

göndull, *m.* (set til:;) ogso i tyding mann-
leg avlelem. Bos. 40₉.

göng, *f.* i sms. *tilgöng*, *viðrgöng.*

hagsmunir, *m. pl.* (set til:;) bate, fyremun; *sjá e-m hagsmuni*, Fld. III 194₁₆.

hála, *f.* gygr, jøtunkvende. Edda.

háleikr, *m.* (set til:;) ogso dypt; *háleikr hafsins.*

handklokka, *f.* liti klokka, handklokka. Invent.

handnørð, **hannørð**, *f.* = *hannerð.*

hanga, *v.* (s. 146a₂) *hengr*, les: *hangir.*

hardtelligr, *a.* hardfengd, hardvoren. Thom. 444₇. **hardræði**, *n.* djerv daad; udaad. Edda.

hárskali, *m.* skurv? Isl. læg. 35₁₈.

heill, *n.* og *f.* (set til:;) ogso um amulet? Sigdrif. 17.

heilsa, *v.* (*að*) (set til:;) 2. grøða, lækja. Isl. læg. 33₂₆.

heimavaxinn, *a.* heimevaksen. Isl. læg. 17₁₉.

hey, *n.* (set til:;) i pl. *hey*, høylod, forraad av hey.

hirmr, *m.* = *hilmr.* Kgs. Brenn. 167₂₁.

hjalmvítr, *f.* les: *hjalmvítr*, *n.*?

hlað, *n.* (set til under tyd. 2:;) ogso um steinsetjing i veg. D. N. II 167₃₃.

hlamm, 3. pers. sing. impf. til eit **hlamma* = *hlymja.* Lex. poet. Jfr. ags. *hlimman*, *v.* st.

hlaupagarðr, *m.* gard mot *hlaup* 3? Reykjaholts máldagi. Jfr. nyisl. *flóðgarðr.*

hléðr, *a.* fræg, namngjeten. Edda.

hlunnblik, *n. pl.* poet. um straalande dører. Edda.

hnoð, *n.* i sms. *sigrhnoð.*

holurt, *f.* eit slag vokster, lat. *Aristolochia.* Isl. læg. 32₂₁.

hornskaf, *n.* skav av (hjorte)horn. Isl. læg. 25₁₇.

hraukr, *m.* i sms. *torfshraukr.*

hreiðmr, *m.* sjaa *reimr.*

hreimsamr, *a.* skrikall, staaksam.

hrjóða, *v. st.* (set til:;) ogso skrive *rjóða.*

[**hroðinn**, *a.*] 2. i staden for *hroðinn* osfr.

les: 2. partic. av eit **hrjóða*, lagd med, yverdregen med (gull). Sig. II 49; jfr. *gullroðinn* i Tillegget.

hröðuðr, *m.* poet. um elden. Edda.

hugaðsræða, *f.* vitug tale. Edda.

hugnaðr, *m.* i sms. *úhugnaðr.*

hunangtár? Isl. læg. 17₁₀.

húskolfr, *m.* = *hjúkolfr.*

hveðrungr, *m.* rise, jøtun. Poet.

hvirfilsótt, *f.* eit slag sjukdom paa folk. Isl. læg. 17₅.

hyrr, *m.* (set til:;) Jfr. nyn. *hyr*, *m.* skimt (av ein), Senja.

hæfingar, *f. pl.* øvste renningar paa eit tre? Edda.

hæfr, *a.* høveleg, Edda. Jfr. nyn. *høv* i sms.

[**høfða**] *v.* les: *v.* (*að*).

höfn, *f.* (set til:;) 8. skipsmannskap, = *skipshöfn.* Hund. I 29.

höfuðskip, *n.* skip med (drake)hovud.

hørund, *n.* (set til:;) Jfr. nyn. *hørold*, *n.* Vald. og *horong*, *m.* Tel.

ið, og **it**, *pron.* sjaa *þit.*

i-græn, *f.* „den igrøne“, „den grønvorne“, poet. um jordi. Edda.

kafinn, *a.* (eig. partic. til upphavleg sterkt verb *kefja*) yverf. nedsokken. Æf.

kakki, *m.* i sms. *vatnkakki.* Jfr. nyn.

kakk, *kakker*, kagge.

kafir, *m.* ogso um sjødyrunge, jfr. *sjódyrakalfaskinn.*

kamaložhqull, *m.* haket av kamelet, s. d. Invent.

kappaust, *av.* utan kapphug. Mag. 11₂₁.

kerlingarskrokkr, *m.* kjerringskrukka, skroppen kjerringskrott. Mar. 513₂₁.

kjøtvella, *f.*? Isl. læg. 31₁₆.

knapptjald, *n.* (set til:;) eller: tjeld for *knapar*; jfr. skrivemaaten *knaptjald* i D. N. III 202. Jfr. ogso *skyttatjald.*

klenn, *a.* fin, staseleg, Clar. 12₃₆. Fraa mnt. *klèn*, *a.* d. s.

klifi, *m.* = *klefi*, i sms. *vinklifi.*

- konumjolk**, *f.* brjostmjølk. Isl. læg. 11₁₇.
koppablóð, *n.* koppsetningsblod. Isl. læg. 16₁.
kúfr, *m.* kuv, rund topp. Kgs. 52₃₇.
kurra, *v.* (að) kurra, gjeva ein kurrande ljod. Isl. læg. 35₇.
kvið-bolgi, *m.* trote i magen. Isl. læg. 25₁₄.
-kreppa, *f.* mageknip. Isl. læg. 34₁₉.
kvista-tjöldi, *m.* mengd med kvister. Kgs. 93₃₃.
kýr-fóðr, *m.* les: kýr-fóðr, *n.*
kökkr, *m.* i sms. *snækökkr*.
kqsungr, *m.* (set til: Jfr. fr. casaquin og gn. *skingr*.
lag, *n.* (set til under tyd. 7:) ogso baare-slag. Ark. XIII 374.
lagastafir, *m.* 1. poet. um havet. 2. poet. um bygg. Edda.
land-tjald, *n.* (set til: *slá landtjald*, ogso = setja upp landtelt.
laufviði, *n.* lauvskog, Kalfsk. 55 b.
[laufviðr, m.] lauvtre, les: lauvskog. Lex. poet.
laukr, *m.* (set til: master (poet).
lausnardrykk, *m.* drykk til aa løysa livet med (lækjeraad). Isl. læg. 16₃.
leiðsgusteinn, *m.* = *leiðarsteinn*. Isl. læg. 34₅.
leika, *v. st.* (set til under tyd. 4:) ogso: lura, svika.
leikni, *f.* det aa vera forgjord, forgjordskap. Isl. læg. 11₂.
leiptr, *n. pl.* = *leiptr*, *f.* Edda.
lemendr, *m. pl.* = *lómundir*. Hauksbok 160₂₁; A. M. 764, 4to, bl. 6.
liði, *m.* (set til under tyd. 1:) berre i pl. *liðar*, og i sms. *vetriði*?
liðr, *m.* rett tid? Hm. 66, Kgs. Brenn. 77. Sjaa Ark. V 112.
lifrverk, *n.* les: lifrverkr, *m.*
likamsþórf, *f.* naudsyn for likamen, likamstorf. Hom. 198₃.
lim, *f.* (set til: *pl. límar*, yverf. um fylgjor. Edda.
lind, *f.* II. kjelda, uppkoma. Poet.
ljóski, *m.* røyr, svange (dsk. lyske). Isl. læg. 20₁.
lómundr, *m.* (set til: *pl. lómundir*.
lungna-raufiar, *f. pl.* barkegreiner, bron-
- chier. Isl. læg. 36₂₅. **-veizla**, *f.* (for *-veilsa*?) lungesykja? Isl. læg. 31₃.
læmingr, *m.* tydingi „lemende“ er uviss. Ordet stend berre i Gísl. 67, og der vert *læmingar* kalla fuglar (kannhenda *læmingr*, jfr. *lómr*); i *læmingi* (Gísl. 155) maa vera noko anna. Jfr. Kálund i Ark. XXV, 302.
lægi, *n.* eig. løjje, stilla; poet. um sjøen, Edda.
málvætt, *f.?* Isl. læg. 16₃₇.
mannatjöldi, *m.* mannfjelde, mengd med folk, Kgs. 53₁₀.
margdýrr, *a.* ovgild. Edda.
máttugleikr, *m.* magt, kraft. Isl. læg. 13₂₀.
mikilsti, sjaa *til*, *þræp.* og *av. 6.*
miskunnsamligr, *a.* = *miskunnsamr*. Kgs. 117₃₇.
munráð, *n.* „hugnadsraad“, kjær plan. Edda.
myrkr, *n.* (set til: ogso um skodda, jfr. *sjómyrkr*.
mælikopp, *m.* mælekopp. Isl. læg. 15₁₁.
nept, *f.* kvende, = *nípt*? Sig. II 8.
niðfjlr, *a.* rustbleik? Vsp. Jfr. Ark. V 111, IV 35.
nitr, *n.* nit (Tel.), gnit. Isl. læg. 33₉.
[ómun] *n.* les: *f.* Jfr. nyn. *oma*, *v.* ljoda.
orðagerð, *f.* ordleggjing. Thom. 346₂₀.
orguviðargarðr, *m.* gjerde av lauvtrekjeppar. D. N. XI 30. Jfr. nyn. *orgavid*, *m.* (Ross).
[órskuld, f.] = *útskuld*, les: = *útskyld*.
pellshökull, *m.* haket av *pell*. Invent.
rakkahirtir, *m. pl.* poet. um mastrer. Edda.
reikningargerð, *f.* uppgjerd av rekneskap. Stj. 151₃.
reimr, *m.* (set til: rettare *hreimr*.
[reini, m.] Hund. 2 21 les: Hjörv. 21.
[remi] Hund. 2. 21 les: Hjörv. 21.
rjóða, *v. st.* II. rydja; ogso skrive *hrjóða*, = *hrjóða*, *v. st.* 1.
rotinn, *a.* (set til: 2. røytt (um lin). Fm. V 101₁₃. Jfr. *úrotinn*.
ruðkall, *m.* rudkall, (fyrste) rudningsmann. D. N. II 230₁₇₋₂₀₋₂₂.
sannráðinn, *a.* i sanning forraad. Edda.
sár-vítr, *a.* (set til: Hund. I 54. Grundtvig tyder dette ord av eit *sárvítr*, *f.* „saar-

vætté“ um valkyrja. Rettare var vel daa eit *sárvitr*, *n.* (jfr. *hjalmvitr*).

sifuna, *a.* sambunden ved skyldskap. Poet.

signa, *v.* (*ná*) = *signa*, *v.* (*að*).

skarsæta, *f.* *skarsæta*, sætrot. Isl. læg. 33¹⁵.

skilmerkiligr, *a.* merkeleg (um draum).

Isl. læg. 38₃.

skjalftasótt, *f.* skjelte, skjelvesykja. Isl.

læg. 34₂₂.

skjót-findr, *a.* snøgt plukka, snarkomen.

Kgs. 2₂₁.

skógargras, *n.* gras, urt som veks i skog.

Isl. læg. 22₁₃.

skæra, *v.* (*rð*) = *skíra*. Isl. læg. 34₂₁.

slundasamliga, *av.* seint, slapt. Eb. kap. 23.

smárakki, *m.* les: *smá-rakki*, *m.*

smjorr, *a.* (set til:) feit, Isl. læg. 32₃₂ (i

sup. *smjorvastr*).

som, *rel. part.* = *sem*. D. N. I 90, II

165 ofi.

spenaverkr, *m.* speneverk. Isl. læg. 19₁₆.

sperðill, *m.* spæl (sper(d)el, Li.); stutt

rova; i sms. *bukka-sperðill*, Isl. læg. 23₂₅ og

geita-sperðill, 19₂₃.

spólormr, *m.* spolorm, barneorm. Harp.

sprunga, *f.* sprunga, sprekk (i skinnet).

Harp.

spýjudrykk, *m.* drykk som ein fær spy

av (lækjeraad). Isl. læg. 16₃.

stemming, *f.* stemming, stansing. Isl.

læg. 19₂₂.

[*steypa*, *v.*] 1. 2 og 4: snu upp og ned,

les: snu upp ned.

sundvqrðr, *m.* vakt i sundet, sundvakt:

súr-blindr, *a.* surøygð. Isl. læg. 17₃.

-gras, *n.* suregras, syra. *Rumex acetosa*.

Harp.

surkott, *n.* les: *surkot*, *n.*

svínaistr, *svínsistr*, *f.* svineister. Harp.

sældaraugu, *n. pl.* gode, blide augo. Isl.

læg. 14₂₀. Jfr. nyn. *sælauga* (Ross).

tinampfi, *m.* lite tin-kjer. Invent.

trékross, *m.* tre-kross. Invent.

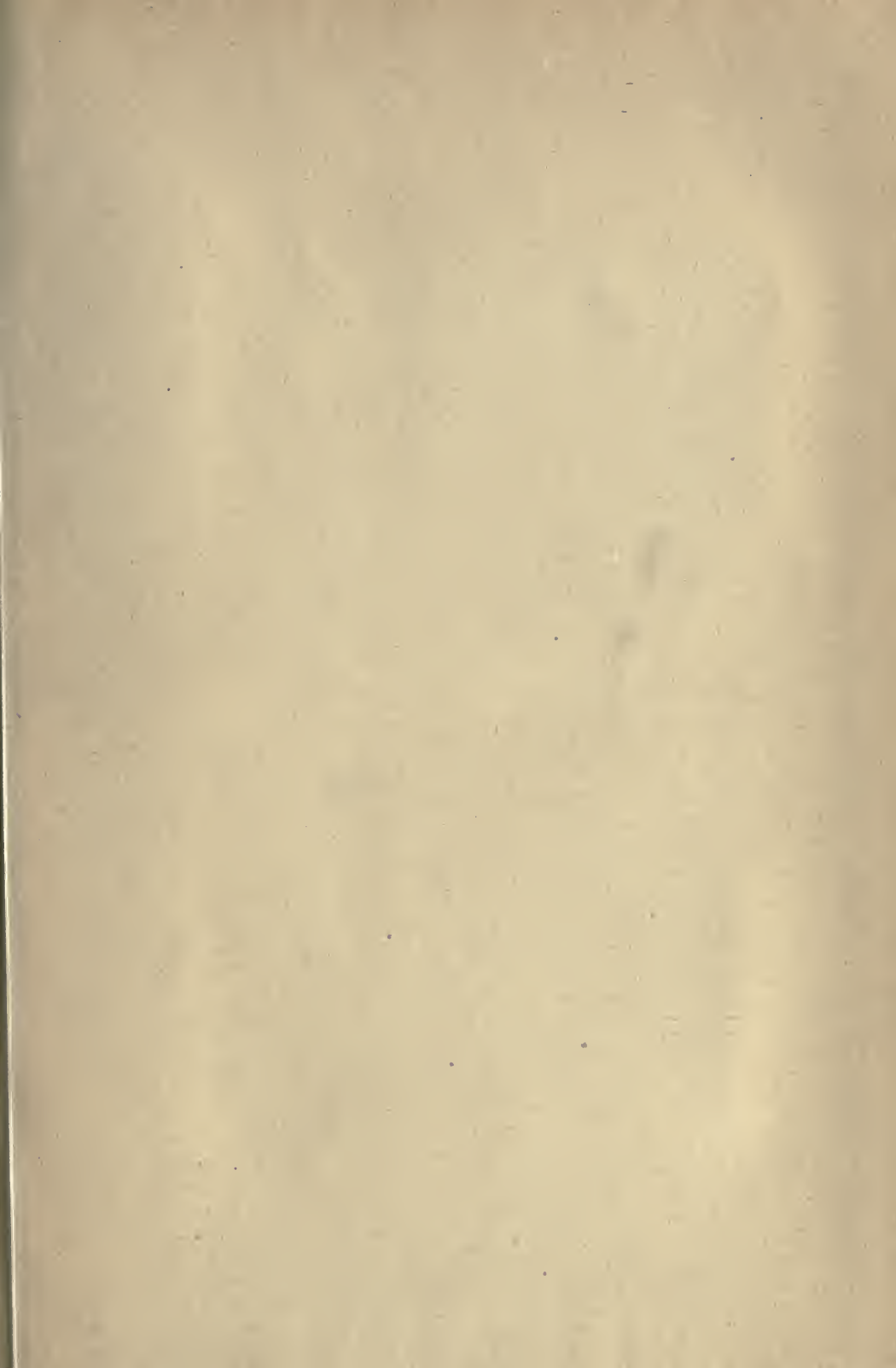
tunguboldi, *m.* bolde, køyna paa tunga.

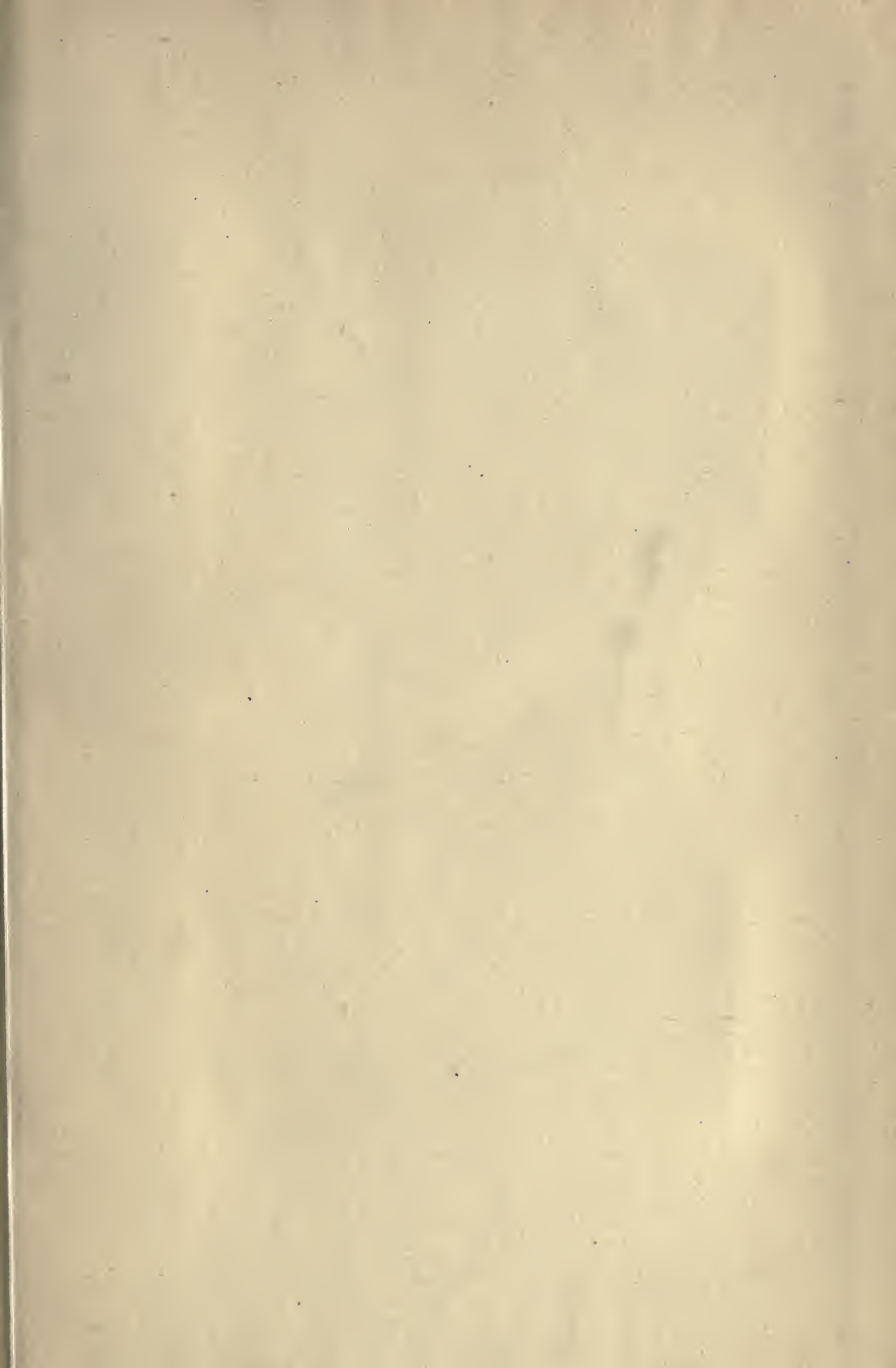
Isl. læg. 32₁₈.

úlyfi, *n.* forgift. Isl. læg. 21₃.

vanræddr, *a.* for lite umrædd. Kgs. 62₃₃.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU

